Matthew

ជំពូក ១

ពង្សាវតាររបស់ព្រះយេស៊ូវ

១ (១) នេះបញ្ជីពង្សាវតារពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាវង្សាហ្លួងដាវីឌ និងជាជំនួរវង្សនៃលោកអ័ប្រាហាំដែរ (២
) អ័ប្រាហាំ បង្កើតអ៊ីសាក។ បង្កើតយ៉ាកុប។បង្កើតយូដា ហើយនិងបងប្អូនងគាត់ (៣
) យូដាយកនាងតាម៉ារបង្កើតបានពេរេស និងសេរ៉ាស ពេរេសបង្កើត ហេស្រុន។បង្កើតអើរ៉ាម (៤) អើរ៉ាម
បង្កើតអ័មីនាដាប់។បង្កើតណាសូន។បង្កើតសាលម៉ូន (៥) សាលម៉ូនយកនាងរ៉ាហាបបង្កើត ប
ានបូអូស។យកនាងរស់ បង្កើតបានអូបិឌ។បង្កើតអ៊ីសាយ (៦) អ៊ីសាយបង្កើតដាវីឌដ៏ជាស្តេច
ស្តេចដាវីឌយកប្រពន្ធរបស់អ៊ូរី បង្កើតបានសាឡូម៉ូន (៧) សាឡូម៉ូនបង្កើតរេហូបោម។បង្កើតអ័រប
ីយ៉ា។បង្កើតអេសា (៨) អេសាបង្កើតយ៉ូសាផាត។បង្កើតយ៉ូរ៉ាម។ បង្កើតអូសៀស (៩
) អូសៀសបង្កើតយ៉ូថាម។បង្កើតអេហាស។បង្កើតអេសេគាស (១០) អេសេគាសបង្កើតម៉ានាសេ។បង្កើត
អាំម៉ូន។បង្កើតយ៉ូសៀស (១១) យ៉ូសៀសបង្កើតយេកូនាស ហើយនិងបងប្អូនគាត់
នៅគ្រាដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូន (១២) ក្រោយដែលត្រូវ និរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូនហើយ
នោះយេកូនាសបង្កើតបាន សាលធាល។បង្កើតបានសូរ៉ូបាបិល (១៣) សូរ៉ូបាបិលបង្កើត អ័ប
ីយុឌ។បង្កើតអេលាគីម។បង្កើតអេសូរ (១៤) អេសូរបង្កើត សាដុក។បង្កើតអេគីម។បង្កើតអេលីយុឌ (១៥
) អេលីយុឌបង្កើត អេលាសារ។បង្កើតម៉ាថាន។បង្កើតយ៉ាកុប (១៦) យ៉ាកុបបង្កើត យ៉ូសែបជាប្តីនាងម៉ារា
មាតាព្រះយេស៊ូវ ដែលហៅថា "ព្រះគ្រីស្ទ" ។ (១៧) ដូច្នេះ តាំងពីអ័ប្រាហាំដរាបមកដល់ហ្លួងដាវីឌ
រួមទាំងអស់មាន១៤ដំណ តាំងពីហ្លួងដាវីឌ ដរាបមកដល់គ្រា ដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប
ីឡូនក៏មាន១៤ដំណ ហើយតាំងពីគ្រាដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូន ដរាប
មកដល់ព្រះគ្រីស្ទក៏មាន១៤ដំណដែរ ។

កំណើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

(១៨) រីឯកំណើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះបានកើតមក យ៉ាង ដូច្នេះ គឺនាងម៉ារា មាតាទ្រង់ កាលដែលយ៉ូសែបប
ានដណ្តឹងនាង ហើយ នោះនាងមានគភ៌ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មុនដែលបាននៅជាមួយគ្នា (១៩

)ឯយ៉ូសែបប្ដីនាងជាមនុស្សសុចរិត គាត់មិនចង់ បើករឿងនាងអោយគេដឹងទេ បានជាគាត់គិតលែងនាងចេញ
ដោយសំងាត់វិញ ។ (២០) កាលដែលគាត់កំពុងតែគិតពីការនោះ ស្រាប់តែមានទេវតានៃព្រះអម្ចាស់
លេចមកពន្យល់សប្ដិ ប្រាប់គាត់ថា "យ៉ូសែបពូជហ្លួងដាវីឌអើយ កុំអោយខ្លាចនឹងយកនាងម៉ារា
ជាប្រពន្ធអ្នកឡើយ ដ្បិតបុត្រដែលមកចាប់ទំផ្ទៃនាងនោះកើត ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ (២១
)នាងនឹងប្រសូតបុត្រា១ ហើយ អ្នកត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ"
ព្រោះបុត្រនោះនឹងជួយសង្គ្រោះរាស្ត្រទ្រង់ អោយរួចពីបាប (២២) ការទាំងនោះកើត មកដើម្បីអោយប
ានសំរេចសេចក្ដីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន បន្ទូលដោយសារហោរាថា (២៣) "មើល នាងព្រហ្មចារីនឹង
មានគភ៌ប្រសូតបានបុត្រា១ ហើយព្រះនាមបុត្រនោះត្រូវហៅថា អេម៉ាញូអែល" ដែលប្រែថា
"ព្រះអង្គទ្រង់គង់ជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ " (២៤) លុះយ៉ូសែបភ្ញាក់ពីដេកឡើង
នោះគាត់ក៏ធ្វើតាមបង្គាប់របស់ទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ គឺគាត់យកប្រពន្ធមកនៅជាមួយ (២៥) តែមិនប
ានរួមរស់នឹងនាងសោះ ទាល់តែនាង ប្រសូតបុត្រជាចំបងមក រួចគាត់ថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ" ។

ពង្សាវតាររបស់ព្រះយេស៊ូវ

១ (១) នេះបញ្ជីពង្សាវតារពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាវង្សហ្លួងដាវីឌ និងជាជំនួរវង្សនៃលោកអ័ប្រាហាំដែរ (២
) អ័ប្រាហាំ បង្កើតអ៊ីសាក។ បង្កើតយ៉ាកុប។បង្កើតយូដា ហើយនិងបងប្អូនងគាត់ (៣
) យូដាយកនាងតាម៉ារបង្កើតបានពេរេស និងសេរ៉ាស ពេរេសបង្កើត ហេស្រុន។បង្កើតអើរ៉ាម (៤) អើរ៉ាម
បង្កើតអ័មីនាដាប់។បង្កើតណាសូន។បង្កើតសាលម៉ូន (៥) សាលម៉ូនយកនាងរ៉ាហាបបង្កើត ប
ានបូអូស។យកនាងរស់ បង្កើតបានអូបិឌ។បង្កើតអ៊ីសាយ (៦) អ៊ីសាយបង្កើតដាវីឌដ៏ជាស្ដេច
ស្ដេចដាវីឌយកប្រពន្ធរបស់អ៊ូរី បង្កើតបានសាឡូម៉ូន (៧) សាឡូម៉ូនបង្កើតរេហូបោម។បង្កើតអ័រប
ីយ៉ា។បង្កើតអេសា (៨) អេសាបង្កើតយ៉ូសាផាត។បង្កើតយ៉ូរ៉ាម។ បង្កើតអូសៀស (៩
) អូសៀសបង្កើតយ៉ូថាម។បង្កើតអេហាស។បង្កើតអេសេគាស (១០) អេសេគាសបង្កើតម៉ានាសេ។បង្កើត
អាំម៉ូន។បង្កើតយ៉ូសៀស (១១) យ៉ូសៀសបង្កើតយេកូនាស ហើយនិងបងប្អូនគាត់
នៅគ្រាដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូន (១២) ក្រោយដែលត្រូវ និរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូនហើយ
នោះយេកូនាសបង្កើតបាន សាលធាល។បង្កើតបានសូរ៉ូបាបិល (១៣) សូរ៉ូបាបិលបង្កើត អ័ប
ីយុឌ។បង្កើតអេលាគីម។បង្កើតអេសូរ (១៤) អេសូរបង្កើត សាដុក។បង្កើតអេគីម។បង្កើតអេលីយុឌ (១៥

)អេលីយ៉ុឌបង្កើត អេលាសារ។បង្កើតម៉ាថាន។បង្កើតយ៉ាកុប (១៦)យ៉ាកុបបង្កើត យ៉ូសែបជាប្ដីនាងម៉ារា
មាតាព្រះយេស៊ូវ ដែលហៅថា "ព្រះគ្រីស្ទ" ។ (១៧)ដូច្នេះ តាំងពីអ័ប្រាហាំដរាបមកដល់ហ្លួងដាវីឌ
រួមទាំងអស់មាន១៤ដំណ តាំងពីហ្លួងដាវីឌ ដរាបមកដល់គ្រា ដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប
ីឡូនក៏មាន១៤ដំណ ហើយតាំងពីគ្រាដែលត្រូវនិរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូន ដរាប
មកដល់ព្រះគ្រីស្ទក៏មាន១៤ដំណដែរ។

កំណើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

(១៨)រីឯកំណើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះបានកើតមក យ៉ាង ដូច្នេះ គឺនាងម៉ារា មាតាទ្រង់ កាលដែលយ៉ូសែបប
ានដណ្តឹងនាង ហើយ នោះនាងមានគភ៌ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មុនដែលបាននៅជាមួយគ្នា (១៩
)ឯយ៉ូសែបប្តីនាងជាមនុស្សសុចរិត គាត់មិនចង់ បើករឿងនាងអោយគេដឹងទេ បានជាគាត់គិតលែងនាងចេញ
ដោយសំងាត់វិញ ។(២០)កាលដែលគាត់កំពុងតែគិតពីការនោះ ស្រាប់តែមានទេវតានៃព្រះអម្ចាស់
លេចមកពន្យល់សប្តិ ប្រាប់គាត់ថា "យ៉ូសែបពូជហ្លួងដាវីឌអើយ កុំអោយខ្លាចនឹងយកនាងម៉ារា
ជាប្រពន្ធអ្នកឡើយ ដ្បិតបុត្រដែលមកចាប់ទំផ្ទៃនាងនោះកើត ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ (២១
)នាងនឹងប្រសូតបុត្រា១ ហើយ អ្នកត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ"
ព្រោះបុត្រនោះនឹងជួយសង្គ្រោះរាស្ត្រទ្រង់ អោយរួចពីបាប (២២)ការទាំងនោះកើត មកដើម្បីអោយប
ានសំរេចសេចក្តីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន បន្ទូលដោយសារហោរាថា (២៣) "មើល នាងព្រហ្មចារីនឹង
មានគភ៌ប្រសូតបានបុត្រា១ ហើយព្រះនាមបុត្រនោះត្រូវហៅថា អេម៉ាញូអែល" ដែលប្រែថា
"ព្រះអង្គទ្រង់គង់ជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ " (២៤)លុះយ៉ូសែបភ្ញាក់ពីដេកឡើង
នោះគាត់ក៏ធ្វើតាមបង្គាប់របស់ទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ គឺគាត់យកប្រពន្ធមកនៅជាមួយ (២៥)តែមិនប
ានរួមរស់នឹងនាងសោះ ទាល់តែនាង ប្រសូតបុត្រជាចំបងមក រួចគាត់ថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ" ។

ជំពូក ២

ការសួរសុខទុក្ខរបស់ហោរា

២ (១)កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ប្រសូតមក នៅភូមិបេថ្លេហិម ស្រុកយូដា ក្នុងរាជ្យស្តេចហេរ៉ូឌ
នោះមានពួកហោរ ពីទិសខាងកើត មកដល់ក្រុងយេរូសាឡិម សួរថា (២)តើព្រះអង្គ ដែលប្រសូតមក
ធ្វើជាស្តេចសាសន៍យូដា ទ្រង់គង់នៅឯណា ពីព្រោះយើងបាន ឃើញផ្កាយរបស់ទ្រង់ ពីទិសខាងកើតមក

ហើយយើងមកថ្វាយបង្គំទ្រង់ ។ (៣) កាលស្តេចហេរ៉ូឌបានឮ នោះទ្រង់មានសេចក្តី វិតក្កព្រួយ
ព្រមទាំងពួកអ្នកនៅក្រុងយេរូសាឡិមទាំងអស់គ្នាផង (៤) កាលបានប្រជុំពួកសង្គ្រាជ
និងពួកអាចារ្យនៃបណ្តាជនមក សាកសួរពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ត្រូវប្រសូតនៅឯណា (៥
) នោះគេក៏ទូលទ្រង់ថា នៅឯភូមិបេថ្លេហិមក្នុងស្រុកយូដា ព្រោះហោរា បានចែងសេចក្តីទុកមកដូច្នេះថា (៦)
" ឯឯងបេថ្លេហិម ស្រុកយូដាអើយ ឯងមិនមែនតូចជាងគេ ក្នុងពួកចៅហ្វាយ នៅស្រុកយូដា ទេ
ដ្បិតនឹងមានចៅហ្វាយ១ ចេញពីឯងមក ចៅហ្វាយនោះនឹងឃ្វាលអ៊ីស្រាអែលជារាស្ត្រអញ " ។ (៧
) នោះស្តេចហេរ៉ូឌ ក៏ហៅពួក ហោរនោះមក ដោយសំងាត់សាកសួរយ៉ាងម៉ត់ចត់ ពីផ្កាយនោះប
ានលេចមកពីកាលណា (៨) រួចទ្រង់ចាត់គេអោយទៅឯបេថ្លេហិម ដោយបង្គាប់ថា
ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅស៊ើបដំណឹង ពីកូនតូចនោះអោយ ច្បាស់លាស់ កាលណាបានឃើញហើយ នោះត្រូវមកប្រាប់
ដល់យើងវិញ ដើម្បីអោយយើងបានទៅថ្វាយបង្គំដែរ (៩) កាលគេបានទទួលបង្គាប់នៃស្តេចស្រេចហើយ
នោះក៏នាំគ្នាចេញ ទៅ ឯផ្កាយដែលគេបានឃើញពីទិសខាងកើត
នោះក៏នាំមុខគេដរាបដល់ចំពីលើកន្លែងដែលបុត្រតូចនៅទើបឈប់ (១០) គេមានសេចក្តី អំណរជាខ្លាំងក្រៃ
ដោយឃើញផ្កាយនោះ (១១) ហើយក៏ចូលទៅក្នុងផ្ទះ ឃើញបុត្រតូចនៅជាមួយនឹងម៉ារា ជាមាតា
រួចក៏ក្រាបថ្វាយ បង្គំព្រមទាំងបើកយកទ្រព្យដ៏វិសេសរបស់ខ្លួនថ្វាយដង្វាយជាមាស ជាកំញាន
ជាជ័រល្វីងទេសដល់បុត្រនោះ (១២) រួចវិលទៅស្រុក គេវិញ តាមផ្លូវមួយ
ទៀតទៅដោយព្រោះព្រះទ្រង់ពន្យល់សប្តិ ប្រាប់មិនអោយ ត្រឡប់ទៅឯហេរ៉ូឌវិញឡើយ ។

ការភៀសខ្លួនទៅអេស៊ីព្ទ

(១៣) កាលគេចេញទៅបាត់ហើយ នោះទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ ក៏លេចមកពន្យល់សប្តិប្រាប់យ៉ូសែបថា
ចូរក្រោកឡើងនាំ បុត្រតូច និងមាតាទ្រង់ រត់ទៅឯស្រុកអេស៊ីព្ទទៅអោយនៅស្រុកនោះទាល់តែយើងប្រាប់
ដ្បិតហេរ៉ូឌនឹងរកសំឡាប់បុត្រ តូច (១៤) គាត់ក៏ ក្រោកឡើងទាំងយប់ នាំបុត្រតូច និងមាតា
ទ្រង់ចេញទៅនៅស្រុកអេស៊ីព្ទវិញ (១៥) ក៏នៅស្រុកនោះ ដរាបដល់ហេរ៉ូឌសុគត ដើម្បីអោយប
ានសំរេចសេចក្តីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រាប់ ដោយសារហោរាថា "អញបានហៅ កូនអញ
ចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទមក " (១៦) លុះហេរ៉ូឌឃើញថា ពួកហោរបានបញ្ឆោតទ្រង់ នោះទ្រង់មានសេចក្តីក្រេវ
ក្រោធជាខ្លាំង ក៏ចាត់គេអោយទៅសំឡាប់អស់ ទាំងកូនប្រុសៗនៅបេថ្លេហិម
និងក្នុងក្រវល់ស្រុកនោះទាំងអស់ តាំងពីអាយុ២ឆ្នាំចុះមក តាមកំណត់ថ្ងៃដែលទ្រង់បានសួរពួក

ហោរយ៉ាងម៉ត់ចត់ (១៧) នោះបានសំរេចសេចក្ដីទំនាយដែល ហោរាយេរេមាបានទាយទុកមកថា : (១៨)
"មានឮសំឡេងនៅរ៉ាម៉ា ជាសូរទំនួញយំសោក ហើយកាន់ទុក្ខ គឺនាងរ៉ាជែលយំនឹងកូននាង
ហើយមិនព្រមក្សាន្ដ ចិត្តសោះ ដ្បិតកូននាងវិនាសបាត់ហើយ" ។

ការត្រឡប់ទៅស្រុកណាសារ៉ែតវិញ

(១៩) លុះហេរ៉ូឌបានសុគតរួចហើយ នោះទេវតានៃព្រះអម្ចាស់លេចមកពន្យល់សប្ដិ ប្រ
ាប់យ៉ូសែបនៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ថា (២០) ចូរ ក្រោកឡើង នាំបុត្រតូច
និងមាតាទ្រង់ទៅនៅឯស្រុកអ៊ីស្រាអែលវិញទៅ ដ្បិតអស់ពួកអ្នកដែលរកសំឡាប់ បុត្រតូចបានស្លាប់អស់
ហើយប (២១) គាត់ក៏ក្រោកឡើងនាំបុត្រតូច និងមាតាទ្រង់ទៅឯស្រុកអ៊ីស្រាអែលវិញ (២២) ប៉ុន្តែគាត់ ព
្ថា អើខេឡោសបាន សោយរាជ្យនៅស្រុកយូដាជំនួសហេរ៉ូឌ ជាបិតាទ្រង់ នោះគាត់ខ្លាច មិនហ
៊ានទៅឯទីនោះទេ ក៏ចេញទៅនៅស្រុកកាលីឡេវិញ តាមដែលព្រះទ្រង់បាន ពន្យល់សប្ដិ ប្រាប់គាត់ (២៣
) រួចគាត់តាំងទីលំនៅ នៅភូមិ ណាសារ៉ែតភដើម្បីអោយបានសំរេចមសេចក្ដី ដែលពួកហោរាបានទាយថា
"គេនឹងហៅទ្រង់ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត" ។

ជំពូក ៣

យ៉ូហាន-បាទីស្ទរៀបចំផ្លូវ

៣ (១) នៅគ្រានោះយ៉ូហាន-បាទីស្ទគាត់មកនៅក្នុងទីរហោស្ថានស្រុកយូដាកំពុងតែប្រកាសថា (២
) ចូរអោយប្រែចិត្តចុះ ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ជិតដល់ហើយ (៣) គឺពីអ្នកនេះហើយ ដែលហោរាអេសាយប
ានទាយថា "មានសំឡេងនៃមនុស្សម្នាក់កំពុងតែ ស្រែកនៅទីរហោស្ថានថា ចូររៀបចំផ្លូវទទួលព្រះអម្ចាស់
ចូរដំរង់ផ្លូវតូចថ្វាយទ្រង់ចុះ" (៤) ឯយ៉ូហាននេះ គាត់ពាក់អាវរោមអូដ្ឋ ហើយមានខ្សែក្រវាត់ស្បែកនៅចង្កេះ
ក៏មានកណ្ដូប និងទឹកឃ្មុំព្រៃជាអាហារ ។ (៥) នោះពួកក្រុងយេរូសាឡិមនិងពួកស្រុក យូដាទាំងអស់
ព្រមទាំងមនុស្សដែលនៅក្រវល់ជុំវិញទន្លេយ័រដាន់ គេចេញមកឯគាត់ (៦) ក៏លន់តួប
ាបហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជ ពីគាត់ក្នុងទន្លេយ័រដាន់ទាំងអស់គ្នា ។ (៧) តែកាលគាត់ឃើញពួកផារិស៊ី
និងពួកសាឌូស៊ីមកទទួល បុណ្យជ្រមុជពីគាត់ជាច្រើនដែរ នោះក៏សួរគេថា ឱពូជពស់វែកជអើយ តើអ្នកណាប
ានប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នារត់ចេញពីសេចក្ដីក្រោធ ដែលត្រូវមកដូច្នេះ (៨) បើ យ៉ាងនេះ
ចូរអ្នករាល់គ្នាបង្កើតផលដែលសំណំនឹងសេចក្ដីប្រែចិត្តនោះចុះ (៩) ហើយកុំអោយគិតក្នុងចិត្តថា

មានលោកអ័ប្រាហាំជា ឪពុកខ្លួននោះឡើយ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ព្រះទ្រង់អាចនឹងបង្កើតកូនអោយលោកអ័ប្រាហាំពីថ្មទាំងនេះក៏បានដែរ (១០) ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះពូថៅប
ានដាក់នៅឫសដើមឈើហើយ ដូច្នេះអស់ទាំងដើមណាដែលកើតផ្លែមិនល្អ នោះត្រូវកាប់ចេ
ាះចោលទៅក្នុងភ្លើង។

(១១) ឯខ្ញុំពិតមែនជាធ្វើបុណ្យជ្រមុជអោយអ្នករាល់គ្នា ដោយទឹក ពីព្រោះមានសេចក្ដីប្រែចិត្ត
តែព្រះអង្គដែលយាងមកក្រោយខ្ញុំ ទ្រង់មានអំណាចលើសជាងខ្ញុំទៅទៀត ខ្ញុំមិនគួរនឹងកាន់សុព័ណ៌ប
ាទទ្រង់ទេ ព្រះអង្គនោះនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជ អោយអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយនិងភ្លើងវិញ
(១២) ទ្រង់កាន់ចង្អេរនៅព្រះហស្តទ្រង់នឹងបោសរំលីងទីលានទ្រង់ ហើយនិងប្រមូល ស្រូវទ្រង់
មកដាក់ក្នុងជង្រុក តែអង្កាមទ្រង់នឹងដុតក្នុងភ្លើងដែលពន្លត់មិនបានវិញ ។

ព្រះយេស៊ូវទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក

(១៣) នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងពីស្រុកកាលីឡេមកឯយ៉ូហាន ត្រង់ទន្លេយ័រដាន់
ដើម្បីនឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជពីគាត់ (១៤) តែ យ៉ូហានប្រកែកថា ដូចម្ដេចបានជាទ្រង់យាង មកឯ ទូលបង្គំ
គឺទូលបង្គំដែលត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជពីទ្រង់វិញទេ តើ (១៥) ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរធ្វើម្ដងនេះចុះ
ដ្បិតគួរ អោយយើងធ្វើសំរេចតាមគ្រប់ទាំងសេចក្ដីសុចរិតយ៉ាង ដូច្នេះ" រួចគាត់ក៏ព្រមធ្វើ ។ (១៦
) កាលព្រះយេស៊ូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជហើយនោះទ្រង់ យាងឡើងពីទឹកភ្លាម ស្រាប់តែមេឃក៏របើក ឡើង
ឱ្យទ្រង់ឃើញព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងចុះមកដូចជាសត្វព្រាប ក៏សណ្ឋិតលើទ្រង់ (១៧) នោះមានព
្រសំឡេងចេញពីមេឃថា "នេះជាកូនស្ងួនភ្ងារបស់អញ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់ " ។

ជំពូក ៤

ពះយេស៊ូវជួបសេចក្ដីល្បួង

៤ (១) គ្រានោះព្រះវិញ្ញាណក៏នាំព្រះយេស៊ូវ ទៅឯទីរហោស្ថាន ដើម្បីអោយត្រូវអារក្សល្បួង (២) កាលទ្រង់ប
ានតម៤០ ថ្ងៃ៤០ យប់ហើយ ក្រោយមកទ្រង់ឃ្លាន (៣) រួចមេល្បួងក៏មក ទូលទ្រង់ថា
"បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន ចូរបង្គាប់ឱ្យថ្មទាំងនេះ ត្រឡប់ជានំបុ័ងទៅ " (៤) តែទ្រង់មានបន្ទូលតប
ថា "មានសេចក្ដីចែងទុកមកដូច្នេះ មនុស្សមិនមែនរស់ ដោយសារតែនំបុ័ងប៉ុណ្ណោះ ទេ

គឺរស់ដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល ដែលចេញពីព្រះឱស្ឋព្រះមកដែរ ” ។ (៥
) នោះអារក្សក៏នាំទ្រង់ទៅឯក្រុងបរិសុទ្ធដាក់លើ កំពូលព្រះវិហារ ទូលថា (៦)
បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន ចូរទំលាក់ខ្លួនទៅក្រោមចុះ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា
ទ្រង់នឹងបង្គាប់ពួកទេវតានៃទ្រង់ពីដំណើរអ្នក ទេវតានឹងទ្រអ្នកដោយដៃក្រែងលោជើងអ្នកទង្គិចនឹងថ្ម (៧
) ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅវាថា “មានសេចក្តីចែងទុកដូច្នេះទៀត កុំឱ្យល្បួងព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃឯងឡើយ
” ។ (៨) មួយទៀត អារក្សបាន នាំទ្រង់ទៅលើកំពូលភ្នំយ៉ាងខ្ពស់ ក៏បង្ហាញអស់ទាំងនគរក្នុងលោកិយ
និងសិរីលំអរបស់នគរទាំងនោះថ្វាយទ្រង់ទត ។ (៩) រួចទូលថា បើសិនជាអ្នកក្រាបថ្វាយបង្គំខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងឱ្យ
របស់ទាំងនេះដល់អ្នក (១០) នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា “ នែសាតាំងចូរឯង ថយចេញពីអញទៅ
ដ្បិតមានសេចក្តី ចែងទុកមកថា ឯងត្រូវថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃឯង ហើយត្រូវគោរពដល់ទ្រង់តែ
មួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ” ។ (១១) ដូច្នេះ អារក្សក៏ថយចេញពីទ្រង់ទៅ រួចមានពួកទេវតា មកបំរើទ្រង់ ។

ព្រះយេស៊ូវចាប់ផ្តើមប្រកាសដំណឹងល្អ

(១២) កាលព្រះយេស៊ូវឮថា គេបានបញ្ជូនយ៉ូហានទៅហើយ
នោះទ្រង់យាងថយទៅគង់នៅឯស្រុកកាលីឡេវិញ (១៣) រួច ទ្រង់ចេញពីណាសារ៉ែត
ទៅគង់នៅឯក្រុងកាពើណិមវិញ ជាក្រុងនៅមាត់សមុទ្រ ត្រង់ព្រំប្រទល់ដែនខេត្តសាប់យូល៉ូន និង ណែបថាលី
(១៤) ដើម្បីឱ្យបានសំរេចទំនាយ ដែល ហោរាអេសាយបានទាយថា (១៥) “ ស្រុកសាប់យូល៉ូន និង
ណែបថាលី តាមផ្លូវទៅឯសមុទ្រ ខាងនាយទន្លេយ័រដាន់ គឺជាស្រុកកាលីឡេរបស់សាសន៍ដទៃ (១៦
) ឯបណ្តាជនដែលអង្គុយ ក្នុងសេចក្តីងងឹត គេបានឃើញពន្លឺយ៉ាងធំ មានពន្លឺរះឡើង
បំភ្លឺដល់ពួកអ្នកដែលអង្គុយក្នុងកំលុង ហើយនិងម្លប់នៃ សេចក្តីស្លាប់ ” (១៧) តាំងពីគ្រា នោះមកព្រះយេស
៊ូវក៏ចាប់តាំងប្រកាសដោយបន្ទូលថា “ចូរប្រែចិត្តឡើង ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ ជិតដល់ហើយ ” ។

ការត្រាសហៅពួកសាវ័កលើកដំបូង

(១៨) កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់កំពុងយាងតាមឆ្នេរសមុទ្រកាលីឡេ នោះក៏ទតឃើញបងប្អូន២នាក់
ជាអ្នកនេសាទត្រី គឺស៊ីម៉ូន ដែលហៅថា ពេត្រុស និងអនទ្រេជាប្អូនកំពុងតែបង់សំណាញ់ក្នុងសមុទ្រ (១៩
) រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា “ចូរមកតាមខ្ញុំៗ នឹង តាំងអ្នកអោយជាអ្នកនេសាទមនុស្សវិញ ” (២០
) គេក៏ទុកសំណាញ់ចោលទៅតាមទ្រង់ភ្លាម (២១) លុះយាងហួសពីនោះបន្តិចទៅ ទ្រង់ទតឃើញបងប
្អូន២នាក់ទៀត គឺយ៉ាកុប ជាកូនសេបេដេ និងយ៉ូហានជាប្អូន ដែលនៅក្នុងទូកជាមួយ នឹងសេបេដេជាឪពុក

គេកំពុងតែជួសជុលសំណាញ់ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលហៅអ្នកទាំង២នោះមក (២២) គេក៏លះបង់ទូក និងឪពុក
ដើរតាមទ្រង់ជាមួយ រំពេចទៅ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសអ្នកជំងឺ

(២៣) ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងគ្រប់សព្វក្នុងស្រុកកាលីឡេ ទ្រង់បង្រៀនក្នុងអស់ទាំងសាលាប្រជុំ
ក៏ប្រកាសដំណឹងល្អពីនគរព្រមទាំង ប្រោសជំងឺគ្រប់មុខ និងអស់ទាំងជរាពិការ ក្នុងពួកបណ្តាជនឱ្យជាផង (
២៤) ដំណឹងពីទ្រង់បានឮសុសសាយទូទៅពេញក្នុងស្រុកស៊ីរី គេក៏នាំអស់ទាំងមនុស្ស
ដែលមានជំងឺរោគាគ្រាំគ្រាផ្សេងៗ ទាំងមនុស្សអារក្សចូល មនុស្សឆ្កួតជ្រូក និងមនុស្សស្លាប់ដៃស្លាប់ជើង
មកឯទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏ប្រោសអោយបានជាទាំងអស់គ្នា (២៥) មានមនុស្សកកកុញ ជាប់តាមទ្រង់
គឺជាមនុស្សដែលមកពីស្រុក កាលីឡេ ស្រុកដេកាប៉ូល ពីក្រុងយេរូសាឡិម ពីស្រុកយូដា
ហើយពីខាងនាយទន្លេយ័រដាន់ ។

ជំពូក ៥

សុភមង្គលដ៏ពិតប្រាកដ

៥ (១) កាលបានឃើញហ្វូងមនុស្ស ទ្រង់ក៏យាងឡើងទៅលើភ្នំ រួចកាលបានគង់ចុះហើយ
នោះពួកសិស្សចូលមកឯទ្រង់ (២) ហើយ ទ្រង់បើកព្រះឱស្ឋបង្រៀនគេថា : (៣) "មានពរហើយ
អស់អ្នកដែលមានសេចក្តីកំសត់ខាងឯវិញ្ញាណ ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ជារបស់ ផងអ្នកទាំងនោះ" (៤
) មានពរហើយអស់អ្នកដែលយំសោក ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានសេចក្តីកំសាន្តចិត្ត (៥) មានពរហើយអស់អ្នក
ដែលស្លូតត្រង់ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងគ្រងផែនដីជាមរដក (៦) មានពរហើយ
អស់អ្នកដែលស្រេកឃ្លាននូវសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតអ្នក ទាំងនោះនឹងបានឆ្អែត (៧) មានពរហើយ
អស់អ្នកដែលមានចិត្តមេត្តាករុណា ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានសេចក្តីមេត្តាករុណាវិញ (៨) មានពរហើយ
អស់អ្នកដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានឃើញព្រះ (៩) មានពរហើយ
អស់អ្នកដែលផ្សះផ្សាគេ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានហៅជាកូនរបស់ព្រះ (១០) មានពរហើយ
អស់អ្នកដែលត្រូវគេបៀតបៀន ដោយព្រោះសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ជារបស់ផងអ្នកទាំងនោះ (១១
) អ្នករាល់គ្នាមានពរក្នុងកាលដែលគេជេរ បៀតបៀន ហើយនិយាយបង្កុសគ្រប់
ទាំងសេចក្តីអាក្រក់ពីអ្នករាល់គ្នាដោយព្រោះខ្ញុំ (១២) ចូរមានចិត្តអំណរ ហើយរីករាយជាខ្លាំងចុះ

ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានរង្វាន់ជាធំនៅ ឯស្ថានសួគ៌ ពីព្រោះគេក៏បានធ្វើទុក្ខដល់ពួកហោរា ដែលនៅមុនអ្នករាល់គ្នាបែបដូច្នោះដែរ ។ អំបិល ហើយនិងពន្លឺ (១៣) អ្នករាល់គ្នា ជាអំបិលនៃផែនដី បើអំបិលបាត់ជាតិប្រៃហើយនោះ តើនឹងយកអ្វី ដើម្បីធ្វើអោយប្រៃឡើងវិញបាន ជារបស់គ្មានប្រយោជន៍ទៀត សោះ មានតែបោះបង់ចោល ទៅក្រៅឱ្យមនុស្សដើរជាន់ប៉ុណ្ណោះ (១៤) អ្នករាល់គ្នាជា ពន្លឺនៃលោកិយ ឯទីក្រុងណាដែលនៅលើភ្នំ នោះលាក់មិនកំបាំងទេ (១៥) ក៏គ្មានអ្នកណាអុជចង្កៀង យកទៅដាក់ក្រោមថាំងដែរ គេតែងដាក់លើជើងចង្កៀងវិញ នោះទើបភ្លឺ ដល់អ្នកដែលនៅក្នុងផ្ទះទាំងអស់គ្នា (១៦) ដូច្នេះ ចូរឱ្យពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នា ប ានភ្លឺនៅមុខមនុស្សលោកយ៉ាងនោះដែរ ដើម្បីឱ្យគេ ឃើញការល្អ ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្ត រួចសរសើរដំកើងដល់ព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ។

ការសំរេចលើក្រិត្យវិន័យ

(១៧) កុំឱ្យគិតស្មានថា ខ្ញុំមកដើម្បីនឹងលើកក្រិត្យវិន័យ ឬទំនាយពួកហោរាចោលឡើយ ខ្ញុំមិនមែនមកនឹងលើកចោលទេ គឺមកនឹង ធ្វើឱ្យសំរេចវិញ (១៨) ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា នឹងគ្មានបាំងឈើ១ ឬក្បៀស១នៅក្នុងក្រិត្យវិន័យត្រូវបាត់ឡើយ ដរាប ដល់កាលណាមេឃ និងផែនដីប ានកន្លងបាត់ទៅ គឺទាល់តែសេចក្ដីទាំងអស់បានសំរេចដោយសព្វគ្រប់ (១៩) ដូច្នេះ អ្នកណាដែលនឹង រំលងបទណាមួយ សូម្បីយ៉ាងតូចបំផុតក្នុងបញ្ញត្តិយទាំងនេះ ហើយបង្រៀនមនុស្សឱ្យធ្វើដូច្នោះដែរ នោះនឹងត្រូវហៅជាអ្នកតូច បំផុតក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ តែអ្នកណាដែលកាន់តាម ហើយបង្រៀន ចំពោះបញ្ញត្តទាំងនេះ នោះនឹងបានហៅជាអ្នកធំក្នុងនគរ ស្ថានសួគ៌វិញ (២០) ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើសេចក្ដីសុចរិត របស់អ្នករាល់គ្នា មិនលើសពីសេចក្ដីសុចរិតនៃពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ពុំបានឡើយ ។

ការធ្វើឃាតមនុស្ស

(២១) "អ្នករាល់គ្នា បានឮសេចក្ដី ដែលសំដែងដល់មនុស្សពី បុរាណថា កុំឱ្យសំឡាប់មនុស្សឱ្យសោះ បើអ្នកណាសំឡាប់មនុស្ស នោះក្រែងត្រូវជាប់ជំនុំជំរះហើយ (២២) តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាដូច្នេះវិញថា សូម្បីតែអ្នកណាដែលខឹងនឹងបងប្អូន នោះក្រែងត្រូវជាប់ ជំនុំជំរះដែរ ហើយអ្នកណា ដែលស្តីឱ្យបងប្អូនថា អាចោលម្សៀត នោះក្រែងពួកក្រុមជំនុំធ្វើទោស តែចំណែកអ្នកណាដែលថា អាឆ្កួត នោះក្រែងធ្លាក់ទៅក្នុងភ្លើងនរក ។ (២៣) ដូច្នេះ បើកាលណាអ្នកនាំយកដង្វាយមកដល់អាសនា

ហើយនៅទីនោះអ្នកនឹកឃើញថា បងប្អូនណាមានហេតុអ្វីទាស់នឹងអ្នក (២៤
)នោះត្រូវទុកដង្វាយរបស់អ្នកនៅមុខអាសនា ហើយទៅរកជានឹងបងប្អូនជាមុនសិន
រួចសឹមមកថ្វាយដង្វាយអ្នកចុះ ។(២៥)ចូរអោយអ្នក ជាស្រុះស្រួលនឹងអ្នកដើមចោទវិញជាប្រញាប់
ដែលកំពុងតែដើរតាមផ្លូវជា មួយគ្នាក្រែងគេបញ្ជូនអ្នកទៅឯចៅក្រម
ហើយចៅក្រមប្រគល់អ្នកទៅដល់នាយភូឃុំ រួចអ្នកត្រូវជាប់គុក (២៦)ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជា ប្រាកដថា
ដែលអ្នកនៅខ្វះតែ១សេន នឹងសងគេអោយគ្រប់ នោះនឹងចេញពីទីនោះមិនរួចឡើយ ។

ការផិតក្បត់

(២៧)អ្នករាល់គ្នាបានឮសេចក្តីដែលសំដែងពីដើមថា "កុំផិតឱ្យសោះ" (២៨)ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
សូម្បីតែអ្នកណាដែលគ្រាន់ តែក្រឡេកឃើញស្ត្រី ហើយមានដំរេកសំរើបចង់បាន នោះឈ្មោះថា ប
ានប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតនឹង នាងនោះនៅក្នុងចិត្តខ្លួនហើយ (២៩)បើភ្នែកស្តាំអ្នកនាំឱ្យរវាតចិត្ត
នោះចូរខ្វេះចេញបោះចោលទៅ ដ្បិតដែល ភ្នែកអ្នក១ត្រូវវិនាស នោះមានប្រយោជន៏ ជាជាង
ឱ្យរូបកាយទាំងមូលត្រូវបោះទៅក្នុងនរក (៣០)ហើយបើដៃស្តាំអ្នកនាំឱ្យរវាតចិត្ត នោះចូរកាត់ចេញបេ
ាះចោលទៅ ដ្បិតដែលដៃ អ្នកម្ខាងត្រូវវិនាស នោះមានប្រយោជន៏ជាជាង ឱ្យរូបកាយទាំងមូលត្រូវបេ
ាះទៅក្នុងនរក ។

ការលែងលះប្តីប្រពន្ធ

(៣១) មានសេចក្តីថ្លែងទុកមកទៀតថា អ្នកណាដែលចង់លែងប្រពន្ធ នោះមានតែឱ្យសំបុត្រលះលែងដល់នាង
(៣២)ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាថា ស្ត្រីណាដែលមិនផិតប្តី បើប្តីនោះលែងចេញ នោះឈ្មោះថា ប
ានធ្វើអោយនាងទៅជាស្រីសំផឹងហើយ បើអ្នកណាយក ស្ត្រីដែលប្តីលែងធ្វើជាប្រពន្ធអ្នកនោះហៅថា
ប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតដែរ ។

សម្បថ

(៣៣) មួយទៀតអ្នករាល់គ្នាបានឮសេចក្តី ដែលសំដែងមកដល់មនុស្សពីដើមថា "កុំឱ្យស្បថកុហកឡើយ
គឺត្រូវឱ្យធ្វើសំរេចតាម គ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលស្បថនឹងព្រះអម្ចាស់ " (៣៤)ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំ
ឱ្យស្បថឱ្យសោះ ទោះនឹងស្ថានសួគ៌ក្តី ព្រោះជា បល្ល័ង្កនៃព្រះ (៣៥)ទោះនឹងផែនដីក្តី
ព្រោះជាកំណល់កល់ព្រះបាទទ្រង់ ទោះនឹងក្រុងយេរូសាឡិមក្តី ព្រោះជាក្រុងនៃស្តេចធំ (៣៦)ក៏កុំ

ឱ្យស្បថនឹងក្បាលអ្នកដែរ ពីព្រោះអ្នកនឹងធ្វើអោយសក់១សរសៃត្រឡប់ទៅជាស ឬខ្មៅពុំបានទេ (៣៧) ត្រូវឱ្យចេញសំដី ថា តែមែន១ ឬទេ១ប៉ុណ្ណោះ សេចក្តីណាដែលលើសអំពីនោះទៅ នោះមកតែពីអាកំណាចទេ ។

គំនុំសងសឹក

(៣៨) អ្នករាល់គ្នាបានឮសេចក្តីដែលថ្លែងទុកថា " ភ្នែកឱ្យធួននឹងភ្នែក ហើយធ្មេញឱ្យធួននឹងធ្មេញ " (៣៩) ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ថា កុំឱ្យតតាំងនឹងអំពើអាក្រក់ឡើយ បើអ្នកណាទះកំផ្លៀងស្តាំនៃអ្នក នោះត្រូវតែបែរកំផ្លៀងម្ខាង ទៅអោយទៀត (៤០) បើអ្នក ណាប្តឹងចង់យកអាវខ្លីរបស់អ្នក នោះត្រូវបើកឱ្យគេយកទាំងអាវវែងផង (៤១) បើអ្នកណា បង្ខំឱ្យអ្នកទៅអស់១យោជន៍ នោះចូរទៅជាមួយនឹងគេដល់២យោជន៍ផង (៤២) ចូរអោយដល់អ្នកណាដែលសូម ហើយកុំឱ្យគេចចេញពីអ្នកណាដែលចង់ខ្ចីអ្នក ឡើយ ។

ការស្រឡាញ់ខ្មាំងសត្រូវ

(៤៣) អ្នករាល់គ្នាបានឮសេចក្តី ដែលថ្លែងទុកមកថា "ចូរស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងឯង តែស្អប់ខ្មាំងសត្រូវឯងវិញ" (៤៤) ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់ថា ត្រូវស្រឡាញ់ពួកខ្មាំងសត្រូវ ត្រូវឱ្យពរដល់អ្នកណាដែលប្រទេចផ្តាសា ត្រូវប្រព្រឹត្តល្អនឹងអ្នកណាដែលស្អប់អ្នករាល់គ្នា ហើយត្រូវ អធិស្ឋានឱ្យអ្នកណាដែលធ្វើ ទុក្ខបៀតបៀនដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ (៤៥) ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាកូនរបស់ព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់ នៅស្ថានសួគ៌ ព្រោះទ្រង់ធ្វើឱ្យថ្ងៃរបស់ទ្រង់រះឡើង បំភ្លឺទាំងមនុស្សអាក្រក់ និងមនុស្សល្អ ហើយទ្រង់បង្អុរឱ្យភ្លៀងធ្លាក់មកលើទាំងមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សទុច្ចរិតផង (៤៦) ដ្បិតបើអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់តែអស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ដល់ខ្លួននោះ តើបាន បំណាច់អ្វី? ឯពួកអ្នកយកពន្ធ តើគេមិនប្រព្រឹត្តដូច្នោះដែរទេឬអី? (៤៧) ហើយបើអ្នករាល់គ្នា គំនាប់តែបងប្អូនអ្នកប៉ុណ្ណោះ នោះតើ បានធ្វើអ្វីប្លែកពីគេ ឯពួកសាសន៍ដទៃតើមិនប្រព្រឹត្តដូចគ្នាទេឬអី? (៤៨) ដូច្នេះ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដូចជាព្រះវរបិតា នៃអ្នកដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់គ្រប់លក្ខណ៍ដែរ ។

ជំពូក ៦

៦ (១) ចូរប្រយ័ត្ន! កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើទាននៅមុខមនុស្សឱ្យតែគេឃើញឡើយ បើធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នករាល់គ្នាគ្មានរង្វាន់នៅនឹងព្រះ វរបិតានៃអ្នកដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ទេ (២) ដូច្នេះ កាលណាអ្នកធ្វើទាន នោះកុំ

ឱ្យផ្លុំត្រែនៅមុខអ្នក ដូចពួកមានពុត ដែល ប្រព្រឹត្តនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយតាមផ្លូវ ដើម្បីឱ្យបានមនុស្សលោកសរសើរខ្លួននោះឡើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបាន រង្វាន់គេហើយ (៣) ប៉ុន្តែកាលណាអ្នកធ្វើទាន នោះកុំអោយដៃឆ្វេង ដឹងការដែលដៃស្តាំធ្វើឡើយ (៤) ដើម្បីឱ្យអំពើទានរបស់ អ្នកបានស្ងាត់កំបាំង នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់ទតឃើញក្នុងទីសំងាត់ ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកនៅទីប្រចក្សច្បាស់ ។

ការអធិស្ឋាន

(៥) កាលណាអ្នកអធិស្ឋាន កុំឱ្យធ្វើដូចមនុស្សមានពុត ដែលចូលចិត្តឈរអធិស្ឋាននៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយនៅជ្រុងផ្លូវ ឱ្យមនុស្ស លោកឃើញនោះឡើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបានរង្វាន់គេហើយ (៦) តែឯអ្នក កាលណាអធិស្ឋាន នោះត្រូវឱ្យចូលទៅ ក្នុងបន្ទប់ ហើយបិទទ្វារ រួចអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់គង់នៅទីលាក់កំបាំងចុះ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទតឃើញក្នុងទីលាក់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកនៅទីប្រចក្សច្បាស់ (៧) ហើយកាលណាអធិស្ឋាន នោះកុំអោយពោលពាក្យឥតប្រ យោជន៍ផ្ទួនៗ ដូចពួកសាសន៍ដទៃឡើយ ដ្បិតគេស្មានថាព្រះ ទ្រង់នឹងស្តាប់គេ ដោយគេពោលពាក្យជាច្រើន (៨) ដូច្នេះ កុំ ឱ្យអ្នក រាល់គ្នាធ្វើដូចគេឡើយ ដ្បិតព្រះវរបិតានៃអ្នកទ្រង់ជ្រាបនូវរបស់អ្វីដែលអ្នកត្រូវការ មុនដែលអ្នកសូមផង ។ (៩) ដូច្នេះចូរអធិស្ឋាន បែបយ៉ាងនេះវិញថា " ឱព្រះវរបិតានៃយើងខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមឱ្យព្រះនាមទ្រង់ បានបរិសុទ្ធ (១០) សូមឱ្យរាជ្យ ទ្រង់បានមកដល់ សូមឱ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសំរេចនៅផែនដីដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ (១១) សូមប្រទានអាហារដែលយើងខ្ញុំត្រូវការ នៅថ្ងៃនេះ (១២) សូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំ បានអត់ទោសដល់អស់អ្នក ដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរ (១៣) សូមកុំនាំយើងខ្ញុំទៅក្នុងសេចក្តីល្បួងឡើយ តែសូមប្រោសឱ្យយើងខ្ញុំរួចពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ ដ្បិតរាជ្យព្រះចេស្តា និងសិរីល្អ ជារបស់ផងទ្រង់ នៅអស់កល្បជានិច្ច អាម៉ែន " ។ (១៤) ដ្បិតបើអ្នករាល់គ្នាអត់ទោស ចំពោះការរំលងច្បាប់ ដែលមនុស្សលោក ប្រព្រឹត្តធ្វើ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់នឹងអត់ទោស ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដែរ (១៥) តែបើអ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោស ចំពោះការរំលងច្បាប់ឱ្យគេទេ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ទ្រង់ក៏មិនអត់ទោស ចំពោះការរំលងងច្បាប់ ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តធ្វើដែរ ។

ការតមអាហារ

(១៦) កាលណាអ្នករាល់គ្នាតមអាហារ នោះកុំឱ្យធ្វើទឹកមុខក្រៀម ដូចជាមនុស្សមានពុតឡើយ

ដ្បិតគេក្លែងទឹកមុខស្រងូតឱ្យ មនុស្សលោកឃើញថាគេតម ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបានរង្វាន់គេហើយ (១៧) តែអ្នកកាលណាតម នោះចូរឱ្យលាប គ្រឿងក្រអូបនៅលើក្បាល ហើយលប់មុខចេញ (១៨) ដើម្បីកុំឱ្យមនុស្សលោកឃើញថាអ្នកតមឡើយ គឺឱ្យព្រះវរបិតានៃអ្នកដែល គង់នៅទីលាក់កំបាំងបានឃើញវិញ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នកដែលទ្រង់ទតឃើញ នៅទីលាក់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដដល់អ្នកនៅទីប្រចក្សច្បាស់ ។

ទ្រព្យសម្បត្តិនៅស្ថានសួគ៌

(១៩) កុំឱ្យប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ ទុកសំរាប់ខ្លួននៅផែនដី ជាកន្លែងដែលមានកន្លាត និងច្រែះស៊ីបំផ្លាញ ហើយចោរទំលុះប្លន់នោះ ឡើយ (២០) ត្រូវប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ ទុកសំរាប់ខ្លួននៅឯស្ថានសួគ៌វិញ ដែលជាកន្លែងគ្មានកន្លាត ឬច្រែះស៊ីបំផ្លាញឡើយ ក៏គ្មាន ចោរទំលុះ ឬប្លន់ផង (២១) ពីព្រោះសម្បត្តិទ្រព្យរបស់អ្នកស្ថិតនៅកន្លែងណា នោះចិត្តអ្នកក៏នឹងនៅកន្លែងនោះដែរ ។ (២២) ឯចង្កៀងរបស់រូបកាយគឺជាភ្នែក ដូច្នេះបើភ្នែកអ្នកល្អ នោះរូបកាយអ្នកទាំងមូលនឹងបានភ្លឺ (២៣) តែបើភ្នែកអ្នកអាក្រក់វិញ នោះរូប កាយអ្នកទាំងមូលនឹងត្រូវងងឹតសូន្យ យ៉ាងនោះបើពន្លឺដែលនៅក្នុងខ្លួនអ្នកជាសេចក្តីងងឹតហើយ ចុះសេចក្តីងងឹតនោះនឹងបានជាខ្លាំងអម្បាលម៉ានទៅហ្ន៎ ។ (២៤) គ្មានអ្នកណាអាចនឹងបំរើចៅហ្វាយ២នាក់បានទេ ដ្បិត អ្នកនោះនឹងស្អប់១ ហើយស្រឡាញ់១ ឬស្មោះត្រង់នឹង១ ហើយមើលងាយ១ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងគោរពដល់ព្រះ និងទ្រព្យសម្បត្តិផងបានទេ (២៥) ដោយហេតុនេះ បានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំឱ្យខ្វល់ខ្វាយនឹងជីវិតដែលនឹងបរិភោគអ្វី ឬនឹងរូបកាយដែលនឹងស្លៀកពាក់អ្វីនោះឡើយ ឯជីវិតតើមិនវិសេសជាងចំណីអាហារ ហើយរូបកាយ តើមិនវិសេសជាងសំលៀកបំពាក់ទេឬអី? (២៦) ចូរពិចារណាពីសត្វស្លាបនៅលើអា កាស វាមិនសាបព្រោះ មិនច្រូតកាត់ ឬប្រមូលដាក់ក្នុងជង្រុកផង តែព្រះវរបិតានៃអ្នកដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់ចិញ្ចឹមវាឯអ្នក រាល់គ្នា តើគ្មានដំឡៃលើសជាងសត្វទាំងនោះទេឬអី? (២៧) ចុះ នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា តើមានអ្នកឯណាដែលអាចនឹងបន្ថែម កំពស់ខ្លួន១ហត្ថដោយសារសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយបានឬទេ? ។ (២៨) ហើយពីដំណើរសំលៀកបំពាក់ តើអ្នករាល់គ្នាខំខ្វល់ខ្វាយធ្វើអី? ចូររំពឹងគិតតែពីផ្កាឈូកនៅក្នុងបឹង ដែលវាដុះជាយ៉ាងដូចម្តេច គឺវាមិននឿយហត់នឹងធ្វើការ ឬស្រាវរវៃទេ (២៩) តែខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា សូម្បីតែហ្លួងសាឡូម៉ូន ក្នុងគ្រាដែលមានគ្រប់ទាំងសេចក្តីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់មិនបានតែងអង្គ

ដូចជាផ្កា១នោះ ផង (៣០) រីឯតិណជាតិដែល ដុះនៅវាលក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយថ្ងៃស្អែកត្រូវគេដុតនៅជើងក្រាន បើព្រះទ្រង់តុបតែងស្មៅយ៉ាងដូច្នោះ នោះ ឱមនុស្សមានជំនឿតិចអើយ តើទ្រង់មិនតុបតែងឱ្យអ្នករាល់គ្នាលើសជាងទៅទៀតទេឬអី? (៣១) ដូច្នេះ កុំឱ្យខ្វល់ខ្វាយថា តើត្រូវបរិភោគអ្វី ឬស្លៀកពាក់អ្វីនោះឡើយ? (៣២) ដ្បិតគឺជាសាសន៍ដទៃទេតើ ដែលខំស្វែងរករបស់ទាំងនោះវិញ ឯព្រះវរបិតា នៃអ្នករាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ជ្រាបហើយថាអ្នករាល់គ្នាត្រូវការនឹងរបស់ទាំងនោះដែរ (៣៣) ចូរស្វែងរកនគរ និងសេច ក្តីសុចរិតនៃព្រះជាមុនសិន ទើបគ្រប់របស់ទាំងនោះនឹងបានប្រទាន មកអ្នករាល់គ្នាថែមទៀតផង (៣៤) ដូច្នេះ កុំឱ្យខ្វល់ខ្វាយនឹង ថ្ងៃស្អែកឡើយពីព្រោះថ្ងៃស្អែកនឹងខ្វល់ខ្វាយចំពោះការរបស់ថ្ងៃនោះឯង សេចក្តីលំបាកនៅថ្ងៃណា នោះគឺល្មមត្រឹមថ្ងៃនោះហើយ ។

ជំពូក ៧

ការកាត់ទោសអ្នកដទៃ

៧ (១) កុំឱ្យថ្កោលទោសគេឡើយ ដើម្បីមិនឱ្យមានគេថ្កោលអ្នកវិញ (២) ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាថ្កោលទោសគេយ៉ាងណា នោះគេនឹង ថ្កោលអ្នកវិញយ៉ាងនោះដែរ ហើយគេនឹងវាល់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាតាមរង្វាល់ ដែលអ្នកវាល់ឱ្យគេផង (៣) ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមើលឃើញកំទេចដែលនៅក្នុងភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នក តែមិនឃើញធ្នឹម ដែលនៅក្នុងភ្នែករបស់ខ្លួនសោះដូច្នេះ (៤) ប ្ធើ្វដូចម្តេចឱ្យអ្នកនិយាយ នឹងបងប្អូន ថា ចូរឱ្យអញយកកំទេចពីភ្នែកឯងចេញ តែមើលមានធ្នឹមនៅក្នុងភ្នែកខ្លួនអ្នកវិញ (៥) អ្នកមានពុតអើយ ចូរយកធ្នឹមពី ភ្នែករបស់ខ្លួនចេញជាមុនសិន នោះទើបនឹងបានឃើញច្បាស់អាចនឹងយកកំទេចចេញពីភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នកបានដែរ ។ (៦) កុំឱ្យរបស់បរិសុទ្ធដល់ឆ្កែ ឬបោះកែវមុក្តារបស់ខ្លួន នៅមុខជ្រូកឡើយ ក្រែងវាជាន់ឈ្លីរួចត្រឡប់ស្ទុះមកខ្វេះអ្នកវិញ ។

ការសុំ ការស្វែងរក និងការគោះ (៧) ចូរសូម នោះតែងនឹងអោយមកអ្នកយ ចូររក នោះតែង នឹងឃើញ ចូរគោះ នោះតែងនឹងបើកអោយអ្នក (៨) ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលសូម នោះរមែងបាន អ្នកណាដែលរក នោះរមែងឃើញ ហើយនិងបើកអោយអ្នកណាដែលគោះដែរ (៩) ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើកូនសូមនំប៉័ង តើមានអ្នកណានឹង អោយថ្មដល់វា (១០) ឬបើវាសូមត្រី តើនឹងអោយពស់វិញឬអី? (១១) ចុះបើអ្នករាល់គ្នាដែលអាក្រក់ អ្នកចេះអោយរបស់ល្អ ដល់កូនខ្លួនដូច្នេះ នោះចំណង់បើព្រះវរបិតានៃអ្នក

ដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់នឹងប្រទានរបស់ល្អ មកអស់អ្នកដែលសូម តើជាងអម្បាល ម៉ានទៅទៀត? (
១២) ដូច្នេះ អស់ទាំងការអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាចង់ឱ្យមនុស្សលោកប្រព្រឹត្តនឹង ខ្លួននោះត្រូវឱ្យអ្នកប្រព្រឹត្ត
នឹងគេដូច្នោះដែរ ដ្បិតនេះឯងជាក្រិត្យវិន័យ ហើយជាសេចក្តីទំនាយរបស់ពួកហោរា ។

ទ្វារចង្អៀត និងទ្វារទូលាយ

(១៣) ចូរឱ្យចូលតាមទ្វារចង្អៀត ដ្បិតទ្វារដែលនាំទៅឯ សេចក្តីហិនវិនាសនោះធំ ហើយទូលាយផង
ក៏មានមនុស្សជាច្រើនដែល ចូលតាមទ្វារនោះ (១៤) តែឯទ្វារដែលនាំទៅឯជីវិតនោះតូច ហើយចង្អៀតវិញ
ក៏មានមនុស្សតិចណាស់ ដែលរកផ្លូវនោះឃើញ ។

ដើមឈើ និងផ្លែរបស់វា

(១៥) ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកគ្រូក្លែងក្លាយ ដែលគេមកឯអ្នករាល់គ្នាដោយពាក់រោមចៀមបំប្លែងខ្លួន
តែខាងក្នុងរបស់គេជាឆ្កែចចក ដែលឆក់ស៊ីវិញ (១៦) អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់គេបាន ដោយសារផលគេបង្កើត
តើដែលបេះផ្លែទំពាំងបាយជូរពីគុម្ពបន្លា ឬផ្លែល្វាពីដំបង យក្សឬទេ (១៧) ដូច្នេះអស់ទាំងដើមឈើល
្អតែងមានផ្លែល្អ ឯដើមអាក្រក់ក៏តែងមានផ្លែអាក្រក់ដែរ (១៨) ធម្មតាដើមឈើល្អមិន
ដែលបញ្ចេញផលអាក្រក់បានទេ ហើយដើមដែលអាក្រក់ ក៏ពុំអាចនឹងបញ្ចេញផលល្អបានដែរ (១៩
) អស់ទាំងដើមឈើណាដែលមិន កើតផលផ្លែល្អនោះត្រូវតែកាប់បោះចោលទៅក្នុងភ្លើងចេញ (២០) ដូច្នេះ
អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់គេបាន គឺដោយសារផលគេបង្កើត ។ (២១
) មិនមែនអស់អ្នកណាដែលគ្រាន់តែនិយាយមកខ្ញុំថាឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ
ដែលនឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌នោះទេ គឺជាអស់ អ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហប
្ញទ័យនៃព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌វិញទេតើ (២២) នៅថ្ងៃនោះនឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយ មកខ្ញុំថា
ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ តើយើងខ្ញុំមិនបានទាយដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ហើយដេញអារក្ស
ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ព្រមទាំងធ្វើ ការឫទ្ធិបារមីជាច្រើន ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ទេឬអី (២៣
) នោះខ្ញុំនឹងនិយាយ ដោយត្រង់ថា អញមិនដែលបានស្គាល់ឯងរាល់គ្នាទេ
នៃពួកទទឹងច្បាប់អើយចូរថយចេញពីអញទៅ ។

មនុស្សពីរនាក់សង់ផ្ទះ

(២៤) ដូច្នេះអស់អ្នកណាដែលឮពាក្យរបស់ខ្ញុំទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្តតាម ខ្ញុំនឹងធៀបអ្នកនោះ

ដូចជាមនុស្សប៉ិនប្រយ័ត្នដែលសង់ ផ្ទះខ្លួននៅលើថ្ម (២៥) រួចភ្លៀងធ្លាក់មកទឹកក៏ជន់ឡើង ហើយខ្យល់បក់ប៉ះនឹងផ្ទះនោះ តែមិនបានរលំទេ ពីព្រោះបានសង់នៅលើថ្ម (២៦) ឯអស់អ្នកណាដែលឮពាក្យរបស់ខ្ញុំទាំងនេះ តែមិនប្រព្រឹត្តតាម អ្នកនោះត្រូវធៀបដូចជាមនុស្សល្ងង់ ដែលសង់ផ្ទះខ្លួននៅលើខ្សាច់វិញ (២៧) រួចភ្លៀងធ្លាក់មកទឹកក៏ជន់ឡើង ហើយខ្យល់បក់ប៉ះនឹងផ្ទះនោះ ផ្ទះនោះក៏រលំទៅ ហើយមានការខូចខាតជាធំ ។ (២៨) កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្ដីទាំងនេះរួចហើយ នោះបណ្ដាមនុស្សក៏នឹកប្លែកពីសេចក្ដីដែលទ្រង់បង្រៀន (២៩) ពីព្រោះទ្រង់បង្រៀន ដូចជាមានអំណាច មិនមែនដូចពួកអាចារ្យរបស់គេទេ ។

ជំពូក ៨

៨ (១) កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងចុះពីភ្នំមក នោះមាន មនុស្សកកកុញដើរតាមទ្រង់ (២) ក៏ឃើញមានមនុស្សឃ្លង់ម្នាក់មក ក្រាបថ្វាយបង្គំទូលទ្រង់ថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ បើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ទ្រង់អាចនឹងប្រោសឱ្យទូលបង្គំ ជាស្អាតបាន" ។ (៣) ទ្រង់ក៏លូកព្រះហស្តទៅពាល់គាត់ដោយបន្ទូលថា "ខ្ញុំចង់ដែរ ចូរឱ្យជាស្អាតចុះ" ស្រាប់តែរោគឃ្លង់ក៏ជាស្អាតភ្លាម (៤) រួចព្រះយេស៊ូវទ្រង់ហាមថា " នៃកុំប្រាប់អ្នកឯណាឱ្យសោះ ត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនឱ្យពួកសង្ឃឃើញវិញ ហើយថ្វាយដង្វាយតាម ដែលលោកម៉ូសេបានបង្គាប់មក ទុកជាទីបន្ទាល់ដល់លោកទាំងនោះ" ។

សេចក្ដីជំនឿរបស់មេទ័ព

(៥) កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងក្រុងកាពើ- ណិមហើយ នោះមេទ័ពម្នាក់មកឯទ្រង់ទូលអង្វរថា (៦) ព្រះអម្ចាស់អើយ បាវទូលបង្គំ វាស្លាប់ដៃស្លាប់ជើង ដេកនៅផ្ទះវេទនាខ្លាំងណាស់ (៧) ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ខ្ញុំនឹងទៅប្រោសឱ្យជា" (៨) តែមេទ័ពទូលប្រកែកថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំមិនគួរនឹងទទួលទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះទូលបង្គំទេ សូមទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូលមួយព្រះឱស្ឋមកប៉ុណ្ណោះ នោះបាវទូលបង្គំនឹងបានជាហើយ (៩) ដ្បិតទូលបង្គំជាមនុស្ស នៅក្រោមបង្គាប់គេដែរ ហើយមានទាហាននៅក្រោមឱវាទទូលបង្គំ បើទូលបង្គំប្រាប់ទៅម្នាក់ថា ទៅ នោះវាក៏ទៅ ប្រាប់ទៅម្នាក់ទៀតថា មកវាក៏មក ហើយប្រាប់ទៅបាវថា ធ្វើការនេះ នោះវាក៏ធ្វើតាម" ។ (១០) កាលព្រះយេស៊ូវបានឮពាក្យនោះ ហើយ ទ្រង់មានសេចក្ដីអស្ចារ្យក្នុងព្រះហឫទ័យ រួចមានបន្ទូលទៅពួកអ្នកដែលតាមទ្រង់ថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា

ខ្ញុំមិនដែលឃើញសេចក្ដីជំនឿជាខ្លាំងដល់ម្ល៉េះទេ ទោះទាំងនៅក្នុងសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង (១១) ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថា នឹងមានមនុស្សជាច្រើន ពីទិសខាងកើត និងទិសខាងលិចមកអង្គុយជាមួយនឹងលោកអ័ប្រ
ាហាំ លោកអ៊ីសាក និងលោកយ៉ាកុប នៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ " (១២) តែអស់ទាំងមនុស្សរបស់នគរនោះ
នឹងត្រូវបោះចោលទៅក្នុងសេចក្ដីងងឹតខាងក្រៅវិញ នៅទីនោះនឹងមានយំ ហើយសង្កៀតធ្មេញ (១៣
) រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅមេទ័ពនោះថា "ចូរទៅចុះ ឱ្យបានដូចសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក ចុះ" បាវគាត់ក៏ប
ានជានៅវេលានោះឯង ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សមានជំងឺ

(១៤) លុះព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងទៅក្នុងផ្ទះរបស់ពេត្រុសហើយ នោះឃើញម្ដាយក្មេកគាត់កំពុងតែដេកគ្រុន (
១៥) រួចទ្រង់ពាល់ ដៃនាងនោះគ្រុនក៏បាត់ទៅ ហើយនាងក្រោកឡើងបំរើទ្រង់ (១៦
) ដល់ពេលព្រលប់គេនាំមនុស្សជាច្រើន ដែលមានអារក្សចូលមកឯ ទ្រង់
ហើយទ្រង់ក៏ដេញអារក្សដោយសារព្រះបន្ទូល ឯអស់អ្នកដែលមានជំងឺរោគា ទ្រង់បានប្រោសឱ្យជាគ្រប់គ្នាដែរ
(១៧) ដើម្បីឱ្យបានសំរេចតាមទំនាយ ដែលហោរាអេសាយបានទាយទុកមកថា "ទ្រង់ប
ានទទួលអស់ទាំងរោគា ហើយផ្ទុកអស់ទាំង ជំងឺរបស់យើងរាល់គ្នានៅលើព្រះអង្គទ្រង់ " ។

តម្លៃនៃការដើរតាមព្រះយេស៊ូវ

(១៨) កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ឃើញហ្វូងមនុស្សកកកុញនៅជុំវិញទ្រង់ នោះទ្រង់បង្គាប់
ឱ្យឆ្លងទៅឯត្រើយម្ខាងទៅ (១៩) ខណៈនោះ មានអាចារ្យម្នាក់ចូលមកទូលទ្រង់ថា លោកគ្រូអើយ
ខ្ញុំនឹងតាមលោកទៅដែរ ទោះបើលោកទៅឯណាក៏ដោយ (២០) ព្រះយេស៊ូវទ្រង់តបថា "កញ្ជ្រោងមានរូងវា
ហើយសត្វហើរលើអាកាសក៏មានសំបុក តែកូនមនុស្សគ្មានកន្លែងណានឹងកើយ ក្បាលទេ " (២១
) មានសិស្សទ្រង់ម្នាក់ទៀត ទូលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យទូលបង្គំបានទៅកប់ខ្មោចឪពុកទូល
បង្គំសិន (២២) តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា "ចូរមកតាមខ្ញុំវិញ ទុក
ឱ្យពួកមនុស្សស្លាប់កប់ខ្មោចពួកគេចុះ" ។

ព្រះយេស៊ូវធ្វើឱ្យព្យុះស្ងប់

(២៣) កាលទ្រង់បានយាងចុះទូកហើយ នោះពួកសិស្សក៏តាមទ្រង់ទៅ (២៤
) ឯសមុទ្រក៏កំរើកឡើងជាខ្លាំងដល់ម្ល៉េះបានជា រលកឡើងគ្របលើទូក តែទ្រង់ផ្ទំលក់ (២៥

)ពួកសិស្សក៏ចូលទៅតើនទ្រង់ទូលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយសង្គ្រោះផង យើងខ្ញុំវិនាសហើយ (២៦
)ទ្រង់មានបន្ទូលថា " ឱពួកអ្នកមានជំនឿតិចអើយ ហេតុអ្វីបានជាភ័យដូច្នេះ? " រួចទ្រង់ក្រោកឡើង
កំហែងដល់ខ្យល់ និងសមុទ្រ នោះក៏ស្ងប់ឈឹងអស់ទៅ (២៧)អ្នកទាំងនោះមានសេចក្តីអស្ចារ្យ
ហើយនិយាយគ្នាថា តើមនុស្សនេះបែបយ៉ាងណា បានជាទាំងខ្យល់ និងសមុទ្រក៏ស្តាប់បង្គាប់លោកដូច្នេះ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សអារក្សចូលពីរនាក់

(២៨)កាលទ្រង់បានដល់ស្រុកគេរ៉ាស៊ីននៅត្រើយម្ខាងហើយ នោះមានមនុស្សពីរនាក់ ដែលមានអារក្សចូល
គេចេញពីផ្នូរខ្មោចមក ជួបនឹងទ្រង់ វាសាហាវណាស់ដល់ម្ល៉េះបានជាគ្មានអ្នកណាហ៊ានដើរតាមផ្លូវនោះទេ (
២៩)នោះវាស្រែកឡើង ថា " ឱព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះអើយ! តើយើង
ហើយនិងទ្រង់មានការអ្វីនឹងគ្នា? តើទ្រង់បានយាងមកទីនេះដើម្បីនឹងធ្វើទុក្ខដល់យើងមុន កំណត់ឬអី?" (
៣០)រីឯនៅទីដែលឆ្ងាយពីវា នោះមានហ្វូងជ្រូកយ៉ាងធំកំពុងតែរកស៊ី (៣១
)ហើយពួកអារក្សនោះក៏ទូលអង្វរទ្រង់ ថា " បើទ្រង់បណ្តេញយើង សូមអនុញ្ញាត
ឱ្យយើងចូលទៅនៅក្នុងហ្វូងជ្រូកនោះចុះ" ។ (៣២)ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា " ទៅចុះ! "
វាក៏ចេញទៅចូលក្នុងហ្វូងជ្រូក រួចជ្រូកនាំគ្នាបេ
ាលម្នីម្នាតាមភ្នំចោតធ្លាក់ទៅក្នុងសមុទ្រលង់ទឹកស្លាប់ទាំងអស់ទៅ (៣៣)ឯពួកអ្នក ដែលឃ្វាលវា
គេនាំគ្នារត់ចូលទៅក្នុងទីក្រុង រ៉ាយរ៉ាប់ប្រាប់ពីគ្រប់ការទាំងនោះ
ហើយពីមនុស្ស២នាក់ដែលមានអារក្សចូលផង (៣៤)ចំណែកពួកអ្នកក្រុងនោះទាំងអស់គ្នា
ក៏ចេញមកឯព្រះយេស៊ូវ កាលបានឃើញទ្រង់ គេក៏អង្វរឱ្យទ្រង់យាងចេញពីក្រវល់ស្រុកគេទៅ ។

ជំពូក ៩

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សស្លាប់ដៃស្លាប់ជើង

៩:២-៨ = មក ២:៣-១២ លក ៥:១៨-២៦

៩ ១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ក៏យាងចុះទូកឆ្លងទៅឯក្រុងរបស់ទ្រង់ច វិញ
២នោះមានគេនាំមនុស្សស្លាប់ដៃស្លាប់ជើងឆម្នាក់ដេក លើគ្រែមកឯទ្រង់
កាលទ្រង់ទតឃើញសេចក្តីជំនឿជរបស់ អ្នកទាំងនោះ ក៏មានបន្ទូលទៅអ្នកស្លាប់ដៃស្លាប់ជើងថា "ចូរ

សង្ឃឹមឡើងកូនអើយ បាបឯងបានអត់ទោសអោយឯង ហើយ" ៣ដូច្នេះមានអាចារ្យខ្លះនឹកក្នុងចិត្តថា
មនុស្សនេះ ពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះ ៤ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈ្វេងយល់ គំនិតវាគេ ក៏មានបន្ទូលថា
"ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមានគំ និតអាក្រក់ក្នុងចិត្តដូច្នេះ? ៥ដ្បិតដែលថាបាបឯងបានអត់
ទោសអោយឯងហើយ ឬថាអោយក្រោកឡើងដើរទៅ នោះ តើពាក្យណាងាយថាជាជាង
៦ប៉ុន្តែនេះដើម្បីអោយអ្នករាល់ គ្នាបានដឹងថាកូនមនុស្សឱ មានអំណាចនឹងអត់ទោសបាបនៅ ផែនដីបានដែរ"
នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកស្លាប់ដៃស្លាប់ ជើងថា "ចូរក្រោកឡើងយកគ្រែឯងទៅផ្ទះទៅ" ៧អ្នកនោះ
ក៏ក្រោកឡើងដើរទៅឯផ្ទះ ៨កាលហ្វូងមនុស្សបានឃើញការ នោះគេកើតមានសេចក្តីអស្ចារ្យ
ក៏សរសើរដំកើងដល់ព្រះឈ ដែលទ្រង់បានប្រទានអំណាចយ៉ាងនេះមកមនុស្សលោក ។

ការត្រាស់ហៅលោកម៉ាថាយ

៩:៩-១៣ = មក ២:១៤-១៧ លក ៥:២៧-៣២

៩លុះព្រះយេស៊ូវយាងហួសពីទីនោះទៅ ទ្រង់ក៏ទតឃើញ មនុស្សម្នាក់ឈ្មោះម៉ាថាយ
កំពុងអង្គុយនៅកន្លែងយកពន្ធ នោះទ្រង់មានបន្ទូលហៅគាត់ថា "ចូរមកតាមខ្ញុំ"ណ គាត់ក៏
ក្រោកឡើងដើរតាមទ្រង់ទៅ ១០កាលព្រះយេស៊ូវកំពុងគង់ សោយអាហារនៅក្នុងផ្ទះ
នោះមានពួកអ្នកយកពន្ធ និងមនុស្សមានបាបជាច្រើនបានមកអង្គុយជាមួយនឹងទ្រង់ និង ពួកសិស្សទ្រង់ផង
១១កាលពួកផារិស៊ីបានឃើញដូច្នោះ គេ ក៏សួរពួកសិស្សទ្រង់ថា "ហេតុអ្វីបានជាគ្រូរបស់អ្នករាល់គ្នា
បរិភោគជាមួយនឹងពួកយកពន្ធ ហើយនិងមនុស្សមានបាប ដូច្នេះ?"ត ១២តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ក៏បានឮ
ហើយទ្រង់មាន បន្ទូលតបថា "ពួកអ្នកដែលជាសុខសប្បាយមិនត្រូវការនឹង គ្រូពេទ្យទេ
គឺជាពួកដែលមានជំងឺវិញទេតើ ១៣ចូរអោយ អ្នករាល់គ្នាទៅរៀនន័យបទដែលថា អញចង់បានសេចក្តី
មេត្តាករុណាមិនមែនយញ្ញបូជាទេថ ពីព្រោះខ្ញុំមិនបានមក ដើម្បីនឹងហៅមនុស្សសុចរិតទេ
គឺមកហៅមនុស្សមានបាប អោយប្រែចិត្តវិញ"ទ ។

ការតមអាហារ

៩:១៤-១៧ = មក ២:១៨-២២ លក ៥:៣៣-៣៩

១៤នៅគ្រានោះពួកសិស្សរបស់យ៉ូហានធ ក៏មកឯទ្រង់ទូល ថា "ហេតុអ្វីបានជាយើងខ្ញុំ
និងពួកផារិស៊ីតមនតែញយៗ តែ ពួកសិស្សទ្រង់មិនដែលតមសោះដូច្នេះ?" ១៥ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ ឆ្លើយថា

"កំពុងដែលប្ដីថ្មោងថ្មីនៅជាមួយគ្នានោះតើសំឡាញ់ នៃគាត់នឹងធ្វើទឹកមុខព្រួយបានឬទេ?ប
ប៉ុន្តែនឹងមានគ្រាមក ដល់ដែលប្តីនឹងត្រូវដកយកចេញពីគេទៅ នៅគ្រានោះទើប គេនឹងតមផអាហារវិញ
១៦គ្មានអ្នកណាដែលយកកំណាត់សំ ពត់ថ្មីមកប៉ះអាវចាស់ទេ ដ្បិតកំណាត់ថ្មីនោះនឹងហែកអាវ ចាស់ចេញ
ហើយរំហែកនោះនឹងរឹងរឹតតែអាក្រក់ជាងទៅ ទៀត ១៧ក៏មិនដែលមានអ្នកណាដាក់ស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី
ក្នុងថង់ស្បែកចាស់ដែរ បើធ្វើដូច្នោះ ថង់ស្បែកនឹងធ្លាយ ហូរស្រាទំពាំងបាយជូរចេញអស់
ហើយទាំងថង់នោះក៏ត្រូវ ខូចខាតដែរ គឺគេតែងដាក់ស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មីក្នុងថង់ ស្បែកថ្មីវិញ
នោះទើបទាំង២បានគង់នៅ" ។ការប្រោសស្ត្រីមានជំងឺ និងសពក្មេងស្រី

៩:១៨-២៦ = មក ៥:២២-៤៣ លក ៨:៤១-៥៦

១៨កំពុងដែលទ្រង់មានបន្ទូលនឹងគេ ពីដំណើរទាំងនោះ ស្រាប់តែមានមេសាលាម្នាក់
មកក្រាបថ្វាយបង្គំពទូលថា កូន ស្រីរបស់ទូលបង្គំទើបនឹងស្លាប់អម្បាញ់មិញ សូមទ្រង់មេត្តា
យាងទៅដាក់ព្រះហស្តលើវាភ នោះវានឹងរស់ឡើងវិញ ១៩ព្រះយេស៊ូវក៏ក្រោកឡើង យាងទៅតាម
ព្រមទាំងពួក សិស្សទ្រង់ដែរ ២០រីឯមានស្ត្រីម្នាក់ នាងមានជំងឺធ្លាក់ឈាម អស់១២ឆ្នាំមកហើយ នាងប
ានចូលមកពីក្រោយពាល់ជាយ ព្រះពស្ត្រទ្រង់ម ២១ដោយគិតក្នុងចិត្តថា បើគ្រាន់តែពាល់
ជាយព្រះពស្ត្រទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ នោះនឹងបានជាហើយ ។

២២ឯព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បែរទៅឃើញនាង ក៏មានបន្ទូលថា "ចូរសង្ឃឹមឡើងយកូនអើយ!
សេចក្តីជំនឿរបស់នាងបាន ជួយសង្គ្រោះរនាងហើយ" នាងក៏បានជា ចាប់តាំងពីវេលា នោះមកល។

២៣រួចមក កាលទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងផ្ទះមេសាលាបាន ឃើញពួកអ្នកផ្លុំខ្លុយ
និងមនុស្សសន្ធឹកកំពុងតែឆោឡោវ ២៤នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរថយចេញទៅ ដ្បិតនាងក្រមុំ
នេះមិនមែនស្លាប់ទេស នាងគ្រាន់តែដេកលក់ប៉ុណ្ណោះ"ហ តែ គេសើចចំអកអោយទ្រង់
២៥លុះបណ្តេញមនុស្សទាំងនោះ ទៅក្រៅទាំងអស់ហើយ នោះទ្រង់យាងចូលទៅចាប់ដៃនាង
រួចនាងក៏ក្រោកឡើងឡ ២៦រឿងនោះបានល្បីខ្ចរខ្ចាយទូទៅ ពេញពាសក្នុងស្រុកនោះឯងអ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សខ្វាក់ និងមនុស្សគ

២៧កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងចេញពីទីនោះទៅ នោះមានមនុស្សខ្វាក់២នាក់តាមទ្រង់ ទាំងស្រែកថា
"ឱព្រះ រាជបុត្រាហ្លួងដាវីឌអើយ!ក សូមទ្រង់ប្រោសមេត្តាដល់យើង ខ្ញុំផង" ២៨កាលប

ានយាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ នោះអ្នកខ្វាក់ទាំង ២ក៏មកឯទ្រង់ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើអ្នកជឿថា ខ្ញុំ
អាចនឹងធ្វើការនេះបានឬទេ?" អ្នកទាំង២ទូលថា "ជឿ ហើយព្រះអម្ចាស់អើយ"ខ
២៩នោះទ្រង់ក៏ពាល់ភ្នែកគេ ដោយ បន្ទូលថា "ចូរអោយបានដូចសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកចុះ"គ ៣០ភ្នែកគេក៏ប
ានភ្លឺឡើង រួចទ្រង់ហាមផ្តាច់ថា "នែ! កុំអោយ អ្នកណាដឹងការនេះអោយសោះឡើយ!"ឃ ៣១តែកាលគេចេញ
ទៅហើយ នោះក៏ផ្សាយប្រាប់ពីទ្រង់ សុសសាយពេញក្នុង ស្រុកនោះង។

៣២កំពុងដែលអ្នកទាំង២ចេញទៅ នោះមានគេនាំ មនុស្សគចម្នាក់ ដែលមានអារក្សចូលឆ មកឯទ្រង់
៣៣រួចកាលបាន ដេញអារក្សចេញហើយ នោះមនុស្សគបាននិយាយឡើងបាន ឯបណ្តាមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន
គេមានសេចក្តីអស្ចារ្យថា មិន ដែលឃើញមានយ៉ាងដូច្នេះ នៅក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែលសោះ ឡើយជ
៣៤តែពួកផារិស៊ីនិយាយឡើងថា អ្នកនេះដេញអារក្ស ដោយសារតែមេអារក្សទេឈ ។

ចំរូតធំ តែមានអ្នកច្រូតតិច

៣៥ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ក៏យាងទៅដល់គ្រប់ក្រុង គ្រប់ភូមិ ព្រមទាំងបង្រៀនក្នុងសាលាប្រជុំទាំងប៉ុន្មាន
ហើយប្រកាស ប្រាប់ដំណឹងល្អពីនគរ ទ្រង់ក៏ប្រោសអស់ទាំងជំងឺរោគា និង ជរាពិការ ក្នុងពួកបណ្តាជនអោយប
ានជាញ ៣៦កាលទ្រង់ ឃើញហ្វូងមនុស្សហើយ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យក្តួល អាណិតដល់គេដ
ដ្បិតគេល្វើយ ហើយខ្ចាត់ខ្ចាយ ដូចហ្វូង ចៀមដែលឥតអ្នកគង្វាលឋ ៣៧បានជាទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួក
សិស្សថា "ចំរូតធំណាស់ឌ តែមានអ្នកច្រូតតិចទេឍ ៣៨ដូច្នេះ ចូរសូមអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃចំរូត
អោយទ្រង់ចាត់អ្នកច្រូត មកក្នុងចំរូតទ្រង់" ។

ជំពូក ១០

ពះយេស៊ូវបញ្ជូនសាវ័កទាំង១២ចេញទៅ

១០:២-៤ = មក ៣:១៦-១៩ លក ៦:១៤-១៦ កច ១:១៣

១០:៩-១៥ = មក ៦:៨-១១ លក ៩:៣-៥ ១០:៤-១២

១០:១៩-២២ = មក ១៣:១១-១៣ លក ២១:១២-១៧

១០:២៦-៣៣ = លក ១២:២-៩

១០:៣៤-៣៥ = លក ១២:៥១-៥៣

១០ ១កាលទ្រង់បានហៅពួកសិស្សទាំង១២នាក់មកហើយ នោះ ក៏ប្រទានអោយគេមានអំណាច
អាចនឹងដេញអារក្ស អសោចិ៏ណហើយនិងមើលគ្រប់ទាំងជំងឺរោគា និងជរាពិការ ទាំងអស់អោយបានជាផងត
។

២រីឯពួកសាវ័កទាំង១២នាក់ នោះដូចមានឈ្មោះខាង ក្រោមនេះស្រាប់ គឺមុនដំបូងមានស៊ីម៉ូន ដែលហៅថា
ពេត្រុស១ អនទ្រេជាប្អូនគាត់១ យ៉ាកុបជាកូនសេបេដេ១ និងយ៉ូហានជាប្អូនគាត់១ ៣ភីលីព១ បារថូល៉ូមេ១
ថូម៉ាស១ ម៉ាថាយជាអ្នកយកពន្ធ១ យ៉ាកុបជាកូនអាលផាយ១ លេបេ ដែលហៅថា ថាដេ១ ៤ស
ីម៉ូនជាសាសន៍កាណាន១ ហើយ និងយូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុតជាថអ្នកដែលបញ្ជូនទ្រង់១ ។

៥ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ចាត់ពួក១២នាក់នេះ អោយទៅដោយផ្តាំ ថា
"កុំអោយអ្នករាល់គ្នាបែរទៅតាមផ្លូវរបស់សាសន៍ដទៃ ឬចូលទៅក្នុងទីក្រុងណា១របស់សាសន៍សាម៉ារីទឡើយ
៦ចូរ ទៅឯចៀមបាត់បង់ របស់វង្សានុវង្សនៃពួកអ៊ីស្រាអែលផវិញ ៧ហើយកំពុងដែលទៅ នោះចូរប្រកាសប្រ
ាប់ថា នគរ ស្ថានសួគ៌នជិតដល់ហើយ ៨ចូរប្រោសមនុស្សជំងឺអោយជា មនុស្សស្លាប់អោយរស់ឡើងវិញ
មនុស្សឃ្លង់អោយជាស្អាត ហើយដេញអារក្សចេញផង អ្នករាល់គ្នាបានទទួលទទេ ត្រូវ អោយទទេដែរ
៩កុំអោយយកមាសប្រាក់ ឬលុយកាក់ដាក់ ក្នុងខ្សែក្រវាត់បរបស់អ្នកទៅឡើយ ១០ក៏កុំអោយយកយាម
សំរាប់តាមផ្លូវ ឬអាវ២ ស្បែកជើង ឬដំបងផង ដ្បិតអ្នក ដែលធ្វើការ នោះគួរនឹងបានអាហារចិញ្ចឹមខ្លួនផ ។

១១នៅក្រុងណា ឬភូមិណា ដែលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅ នោះ ត្រូវអោយសួររកអ្នកណាក្នុងទីនោះដែលគេគួរ
រួចអោយ នៅផ្ទះអ្នកនោះ ដរាបដល់អ្នកចេញទៅ ១២កាលណាចូល ទៅក៏ត្រូវជំរាបសួរពអ្នកផ្ទះនោះដែរ
១៣បើអ្នកផ្ទះនោះគេគួរ នោះ ចូរអោយសេចក្តីសុខសាន្តរបស់អ្នករាល់គ្នានៅផ្ទះ នោះចុះ តែបើមិនគួរទេ
នោះត្រូវអោយសេចក្តីសុខសាន្ត ត្រឡប់មកលើអ្នករាល់គ្នាវិញ ១៤បើអ្នកណាមិនទទួល ឬមិន
ស្តាប់តាមពាក្យអ្នក នោះត្រូវអោយអ្នករាល់គ្នាចុះពីផ្ទះនោះ ឬចេញពីក្រុងនោះ
រួចរលាស់ធូលីពីជើងអ្នកចេញភ ១៥ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នៅថ្ងៃជំនុំជំរះយ ក្រុងសូដុំម
និងក្រុងកូមូរ៉ាម នឹងទ្រាំបានងាយជាជាងក្រុងនោះវិញរ ។

១៦នែ! ខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាអោយទៅ ដូចជាចៀមនៅ កណ្តាលហ្វូងស្វានល ដូច្នេះចូរធ្វើជាអ្នកឆ្លាតដូចជាពស់
ហើយសុភាពដូចព្រាបវ ១៧ត្រូវអោយប្រយ័ត្ននឹងមនុស្ស លោក ដ្បិតគេនឹងបញ្ជ
ូនអ្នករាល់គ្នាទៅពួកក្រុមជំនុំស ហើយ និងវាយអ្នករាល់គ្នានឹងរំពាត់នៅក្នុងសាលាប្រជុំហ ១៨អ្នក រាល់គ្នានឹង
ត្រូវគេបញ្ជូនទៅនៅមុខចៅហ្វាយខេត្ត ហើយ នៅចំពោះស្តេចឡ ដោយព្រោះខ្ញុំ ទុកជាទីបន្ទាល់ដល់លោក

ទាំងនោះ ហើយនិងពួកសាសន៍ដទៃដែរ ។១៩ប៉ុន្តែកាលណាគេចាប់បញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅ នោះកុំអោយ
ថប់ព្រួយពីបែបនិយាយ ឬពីពាក្យដែលត្រូវថាឡើយអ ពី ព្រោះសេចក្តីដែលត្រូវនិយាយ និងប
ានប្រទានមកអ្នករាល់ គ្នានៅវេលានោះឯង ២០ដ្បិតមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នាដែល ត្រូវនិយាយទេ
គឺជាព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះវរបិតានៃអ្នកទេ តើ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលក្នុងខ្លួនអ្នកវិញក ។

២១បងប្អូននឹងបញ្ជូនគ្នាអោយត្រូវស្លាប់ ឪពុកនឹងបញ្ជូនកូន ហើយកូននឹងលើកគ្នាទាស់នឹងឪពុកម្តាយខ
ព្រមទាំងសំឡាប់ គាត់ផងគ ២២មនុស្សទាំងអស់នឹងស្អប់អ្នករាល់គ្នា ដោយ ព្រោះឈ្មោះខ្ញុំឃ
ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុង បំផុត អ្នកនោះនឹងបានសង្គ្រោះង ២៣កាលណាគេធ្វើទុក្ខ
បៀតបៀនអ្នករាល់គ្នាក្នុងក្រុងនេះ នោះត្រូវរត់ទៅឯក្រុង១ ទៀតវិញ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
អ្នករាល់គ្នា នឹងដើរ មិនទាន់ដល់គ្រប់ទាំងទីក្រុងនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នៅឡើយ នោះកូនមនុស្សនឹងប
ានមកដល់ហើយច ។

២៤សិស្សមិនមែនលើសជាងគ្រូទេ ហើយបាវក៏មិនលើស ជាងចៅហ្វាយខ្លួនដែរឆ ២៥បើសិស្សបានស្មើនឹងគ្រូ
ហើយ បាវបានស្មើនឹងចៅហ្វាយនោះល្មមហើយ បើសិនជាគេហៅ ម្ចាស់ផ្ទះថាបេលសេប
ូលជនោះចំណង់បើពួកអ្នកនៅផ្ទះនោះ ទាំងប៉ុន្មាន តើគេនឹងហៅយ៉ាងនោះលើសជាងអម្បាលម៉ាន ទៅទៀត
២៦ដូច្នេះ មិនត្រូវអោយខ្លាចគេឡើយ ដ្បិតគ្មានអ្វី គ្របបាំង ដែលមិនត្រូវបើកសំដែងចេញ ឬអ្វីលាក់លៀម
ដែលមិនត្រូវបង្ហាញអោយគេស្គាល់នោះទេឈ ២៧ការអ្វី ដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នានៅទីងងឹត
នោះចូរសំដែងនៅទីភ្លឺ ហើយការអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាឮនៅត្រចៀក នោះចូរថ្លែង ប្រាប់ពីលើដំបូលផ្ទះវិញចុះ
២៨កុំអោយខ្លាចចំពោះពួកអ្នក ដែលសំឡាប់បានតែរូបកាយ តែពុំអាចនឹងសំឡាប់ដល់ ព្រលឹងបាននោះឡើយ
ស៊ូអោយខ្លាចព្រះអង្គញវិញជាជាង ដែលទ្រង់អាចនឹងធ្វើអោយទាំងព្រលឹង និងរូបកាយវិនាស
ទៅក្នុងនរកផង ២៩តើគេមិនលក់ចាប២ថ្លៃ១លុយទេឬអី? តែគ្មានចាបណាមួយធ្លាក់ទៅដី
ឥតព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ជ្រាបឡើយ ៣០សូម្បីតែសក់ក្បាលរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏បាន រាប់ទាំងអស់ដែរដ
៣១យ៉ាងនោះមិនត្រូវអោយខ្លាចឡើយ អ្នករាល់គ្នាមានដំឡៃលើសជាងចាបជាច្រើនឋ ។

៣២ដូច្នេះ អស់អ្នកណាដែលទទួលថ្លែងប្រាប់ពីខ្ញុំ នៅមុខ មនុស្សលោកឪ នោះខ្ញុំនឹងទទួលថ្លែងប្រ
ាប់ពីអ្នកនោះ នៅ ចំពោះព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ដែរ ៣៣តែអ្នក ណាដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់ខ្ញុំ
នៅមុខមនុស្សលោកទេ នោះខ្ញុំក៏មិនព្រមទទួលស្គាល់អ្នកនោះ នៅចំពោះព្រះវរបិតា
ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ដែរឈ ។

៣៤កុំអោយស្មានថា ខ្ញុំមកនឹងតាំងអោយមានសេចក្តីមេត្រី នៅផែនដីឡើយ ខ្ញុំមិនមែនមក
ដើម្បីតាំងអោយមានសេចក្តី មេត្រីទេ គឺអោយមានដាវវិញ ៣៥ដ្បិតខ្ញុំបានមក ដើម្បីនឹងនាំ
អោយគេទាស់នឹងឪពុកខ្លួន អោយកូនស្រីទាស់នឹងម្តាយ ហើយកូនប្រសាស្រីទាស់នឹងម្តាយក្មេកណ
៣៦ឯពួកសត្រូវ របស់អ្នកណានោះគឺជាពួកអ្នកនៅផ្ទះជាមួយនឹងខ្លួននោះឯងត

៣៧អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ឪពុក ឬម្តាយជាជាងខ្ញុំ នោះមិន គួរនឹងខ្ញុំទេ ហើយអ្នកណាដែលស្រឡាញ់កូនប្រុស
ឬកូនស្រី ជាជាងខ្ញុំ នោះក៏មិនគួរនឹងខ្ញុំដែរថ ៣៨អ្នកណាដែលមិនយក ឈើឆ្កាងខ្លួន មកតាមខ្ញុំ
អ្នកនោះមិនគួរនឹងខ្ញុំឡើយ១ ។ ៣៩អ្នកណាដែលរកបានជីវិតខ្លួន នោះនឹងត្រូវបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នកណាដែលប
ាត់ជីវិតដោយយល់ដល់ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងបាន ជីវិតវិញទ ៤០អ្នកណាដែលទទួលអ្នករាល់គ្នា នោះឈ្មោះថា
ទទួលខ្ញុំធ ហើយអ្នកណាដែលទទួលខ្ញុំ នោះក៏ឈ្មោះថាទទួល ព្រះអង្គដែលចាត់អោយខ្ញុំមកដែរន
៤១អ្នកណាដែលទទួល ហោរាពីព្រោះជាហោរាអ្នកនោះនឹងបានរង្វាន់ដូចជារង្វាន់ របស់ហោរា
ឯអ្នកណាដែលទទួលមនុស្សសុចរិតពីព្រោះជា មនុស្សសុចរិត នោះនឹងបានរង្វាន់ដូចជារង្វាន់របស់មនុស្ស
សុចរិតដែរ ៤២អ្នកណាដែលអោយទឹកត្រជាក់តែ១កែវទៅ កូនក្មេងតូច១នេះផឹកពីព្រោះជាសិស្សខ្ញុំ នោះខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថាអ្នកនោះមិនបាត់រង្វាន់ខ្លួនឡើយប ។

ជំពូក ១១

ព្រះយេស៊ូវ និងយ៉ូហាន-បាទីស្ទ

១១:២-១៩ = លក ៧:១៨-៣៥

១១ ១កាលព្រះយេស៊ូវបានផ្តាំពួកសិស្សទាំង១២នាក់ផរួច ហើយ នោះទ្រង់ក៏យាងចេញពីទីនោះ
ដើម្បីនឹងទៅបង្រៀន ហើយសំដែង ក្នុងអស់ទាំងក្រុងរបស់គេ ។

២រីឯយ៉ូហានពដែលជាប់នៅក្នុងគុកភគាត់បានឮពីការទាំង ប៉ុន្មាន ដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ធ្វើ
ហើយក៏ចាត់សិស្សគាត់២នាក់ អោយទៅទូលសួរទ្រង់ថា ៣"តើទ្រង់ជាព្រះអង្គដែលត្រូវ យាងមកនោះម ប
ត្រូវអោយយើងខ្ញុំចាំ១អង្គទៅទៀត?"

៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ចូរទៅប្រាប់យ៉ូហាន ពីសេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលអ្នកកំពុងតែឮ
ហើយឃើញចុះ ៥គឺ ថាមនុស្សខ្វាក់បានភ្លឺ មនុស្សខ្វិនបានដើររួច មនុស្សឃ្លង់បានជាស្អាតមនុស្សថ្លង់បានឮ

មនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើងវិញ ហើយមនុស្សទាល់ក្របានឮដំណឹងល្អផងយ ៦មានពរហើយ
អ្នកណាដែលមិនរវាតចិត្តដោយព្រោះខ្ញុំរ" ។

៧កំពុងដែលអ្នកទាំង២លនោះចេញទៅហើយ នោះព្រះ យេស៊ូវទ្រង់ផ្តើមមានបន្ទូលនឹងហ្វូងមនុស្ស
ពីយ៉ូហានថា "តើ អ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វីនៅទីរហោស្ថានរ បានទៅមើល ដើមត្រែងរញ្ជួយដោយខ្យល់ប
ឬអី? ៨តើបានទៅមើលអ្វី? បានទៅមើលមនុស្សពាក់អាវទន់ភ្លន់ឬអី? មើលអស់អ្នក ដែលពាក់អាវទន់ភ្លន់
នោះសុទ្ធតែនៅក្នុងដំណាក់ស្តេចទេ ៩ចុះអ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វី? មើលហោរាឬអី?ស មែន ហើយ ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថា គាត់ក៏លើសជាងហោរាផង ១០ដ្បិតគឺពីអ្នកនេះហើយ ដែលមានសេចក្តីចែងទុកមកថា
មើលអញចាត់ទូតអញអោយទៅមុនឯងហទូតនោះនឹងរៀប ចំផ្លូវនៅមុខឯងឡ ១១ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រ
ាកដថា ក្នុង បណ្តាមនុស្សដែលកើតពីស្ត្រីមក នោះគ្មានអ្នកណាបានធំ ជាងយ៉ូហាន-បាទីស្ទទេ
ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលតូចជាងគេក្នុង នគរស្ថានសួគ៌ នោះធំជាងគាត់ហើយ ១២តាំងតែពីគ្រា យ៉ូហាន-បាទីស្ទ
ដរាបដល់គ្រាឥឡូវនេះ នោះមានគេខំប្រឹង ចាប់បាននគរស្ថានសួគ៌ ហើយគឺជាពួកខំប្រឹងពិតដែលចាប់ បានផង
១៣ពីព្រោះអស់ទាំងហោរា និងក្រិត្យវិន័យបានទាយ ដរាបមកដល់គ្រាលោកយ៉ូហានអ
១៤ហើយបើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាព្រមទទួលពាក្យនេះ នោះគឺលោកនេះហើយជា
លោកអេលីយ៉ាដែលត្រូវមកក ១៥អ្នកណាដែលមានត្រចៀក សំរាប់ស្តាប់អោយស្តាប់ចុះខ" ។
១៦តើត្រូវអោយខ្ញុំធៀបដំណមនុស្សនេះជាអ្វី គឺធៀបដូច ជាកូនក្មេងអង្គុយនៅទីផ្សារដែលស្រែកទៅគ្នាវាថា
១៧យើង បានផ្លុំខ្លុយអោយឯង តែឯងមិនបានរាំ យើងបានទួញទំនួញ អោយឯងតែឯងមិនបានយំទេ
១៨ដ្បិតយ៉ូហានបានមកមិន ស៊ីគមិនផឹកឃសោះ តែគេថា គាត់មានអារក្សចូល ១៩ឯកូន មនុស្សប
ានមកទាំងស៊ីទាំងផឹកផង គង់តែគេថា មើលនេះ ជាអ្នកល្មោភស៊ីផឹកច្រើន ជាមិត្រសំឡាញ់របស់ពួកយកពន្ធ
និងមនុស្សមានបាបង ប៉ុន្តែប្រាជ្ញាបានរាប់ជាត្រូវដោយផល ដែលបង្កើត ។

វេទនាដល់អស់អ្នកដែលមិនប្រែចិត្ត

១១:២១-២៣ = លក ១០:១៣-១៥

២០នោះទ្រង់ចាប់តាំងបន្ទោសដល់អស់ទាំងក្រុង ជាកន្លែង ដែលទ្រង់បានធ្វើការឫទ្ធិបារមីជាច្រើន
ពីព្រោះគេមិនបាន ប្រែចិត្តសោះ គឺទ្រង់មានបន្ទូលថា ២១វេទនាដល់ឯង ខូរ៉ាស៊ីនអើយ វេទនាដល់ឯង
បេតសៃដាចអើយ ពីព្រោះ ឯការឫទ្ធិបារមីដែលបានធ្វើនៅកណ្តាលឯង បើបានធ្វើនៅ កណ្តាលក្រុងទីរ៉ុស
និងស៊ីដូនឆវិញ នោះគេនឹងបានប្រែចិត្ត ជាយូរមកហើយ ទាំងស្លៀកសំពត់ធ្មៃ ហើយព្រលាំងដោយ ផេះផងជ

២២ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ ក្រុង ទីរ៉ុស និងក្រុងស៊ីដូន នឹងទ្រាំប
ានងាយជាជាងឯងរាល់គ្នាឈ ២៣ហើយឯងង កាពើណិមញអើយ ដែលឯងបានដំកើងឡើង
ស្មើនឹងស្ថានសួគ៌ហើយ ឯងនឹងត្រូវទំលាក់ចុះទៅដល់ស្ថាន ឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់វិញដ ពីព្រោះឯការឫទ្ធិបារមី
ដែល បានធ្វើនៅកណ្តាលឯង បើបានធ្វើនៅក្រុងសូដុំមវិញ នោះ ក្រុងគេនឹងប
ានស្ថិតស្ថេរនៅដរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះ ២៤ដូច្នេះ ខ្ញុំប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃជំនុំជំរះនោះក្រុងសូដុំម
នឹងទ្រាំបានងាយជាជាងឯងឋ ។ ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា

១១:២៥-២៧ = លក ១០:២១,២២

២៥នៅវេលានោះ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឱព្រះ វរបិតា ជាព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដីអើយ
ទូល បង្គំសរសើរដល់ទ្រង់ឳ ដោយព្រោះទ្រង់លាក់សេចក្តីទាំង នេះនឹងពួកអ្នកប្រាជ្ញ ហើយនិងពួកឈ្លាសវៃ
តែបានសំដែង អោយពួកកូនក្មេងយល់វិញឈ ២៦ហ្នឹងហើយព្រះវរបិតាអើយ ដ្បិតទ្រង់បានសព្វព្រះហប
ទ័យយ៉ាងដូច្នោះ ។

២៧គ្រប់សេចក្តីទាំងអស់បានប្រគល់មកខ្ញុំណពីព្រះវរបិតាត នៃខ្ញុំ ហើយគ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះរាជបុត្រាទេ
មានតែ ព្រះវរបិតាតែ១ ក៏គ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះវរបិតាដែរ មាន តែព្រះរាជបុត្រា
ហើយនិងអ្នកណាដែលព្រះរាជបុត្រាសព្វ ព្រះហឫទ័យចង់បើកអោយស្គាល់ទ្រង់ផងប៉ុណ្ណោះ ។

ចូរមកសំរាកចុះ អស់អ្នកនឿយព្រួយ

២៨អស់អ្នកដែលនឿយព្រួយ ហើយផ្ទុកធន់អើយ ចូរមកឯ ខ្ញុំថ ខ្ញុំនឹងអោយអ្នករាល់គ្នាឈប់សំរាកទ
២៩ចូរទទួលនឹមខ្ញុំ ហើយរៀននឹងខ្ញុំចុះធ ដ្បិតខ្ញុំស្លូត ហើយមានចិត្តសុភាព នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងប
ានសេចក្តីសំរាក់ដល់ព្រលឹងន ៣០ពីព្រោះ នឹមខ្ញុំងាយទេ ហើយបន្ទុកខ្ញុំក៏ស្រាល"ប ។

ជំពូក ១២

ព្រះអម្ចាស់មានអំណាចលើថ្ងៃឈប់សំរាក

១២:១-៨ = មក ២:២៣-២៨ លក ៦:១-៥

១២:៩-១៤ = មក ៣:១-៦ លក ៦:៦-១១

១២ ១នៅគ្រានោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងកាត់ស្រែ នៅថ្ងៃ ឈប់សំរាក ឯពួកសិស្សទ្រង់គេឃ្លាន

ហើយគេចាប់បូតគួរ ស្រូវផបរិភោគទៅ ២ពួកផារិស៊ីក៏ឃើញ ហើយគេទូលទ្រង់ ថា មើលន៎

សិស្សលោកធ្វើអំពើ ដែលគ្មានច្បាប់ធ្វើនៅថ្ងៃ ឈប់សំរាកហើយព ។ ៣តែទ្រង់មានបន្ទូលតបថា

"តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលមើល រឿង ពីការដែលហ្លួងដាវីឌទ្រង់ធ្វើក្នុងកាលដែលទ្រង់ និង ពួកអ្នកនៅជាមួយប

ានឃ្លានទេឬអី?ភ ៤គឺដែលទ្រង់បានយាង ចូលទៅក្នុងដំណាក់ព្រះ ហើយបានសោយនំបុ័ងតាំងទុក

ដែលគ្មានច្បាប់អោយទ្រង់សោយ ឬពួកដែលនៅជាមួយ នឹងទ្រង់ផង ជារបស់ទុកសំរាប់តែពួកសង្ឃមប៉ុណ្ណោះ

៥ឬអ្នក រាល់គ្នាមិនបានមើលក្នុងក្រិត្យវិន័យទេឬអីថា នៅថ្ងៃឈប់សំ រាកនោះពួកសង្ឃ នៅក្នុងព្រះវិហារ

ក៏ប្រព្រឹត្តរំលងច្បាប់ នៃថ្ងៃឈប់សំរាកយឥតមានទោសវិញ ៦ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាថា នៅទីនេះមាន១អង្គ

ដែលវិសេសជាងព្រះវិហារទៅ ទៀតរ ៧បើអ្នករាល់គ្នាបានយល់ន័យសេចក្តីដែលថា "អញ ចង់ប

ានសេចក្តីមេត្តាករុណា មិនមែនយញ្ញបូជាទេ"ល នោះ អ្នករាល់គ្នាមិនបានបន្ទោស ដល់ពួកអ្នកដែលគ្មានទោស

ឡើយ ៨ដ្បិតកូនមនុស្សវជាម្ចាស់លើថ្ងៃឈប់សំរាកដែរ" ។

៩ទ្រង់ក៏យាងចេញពីទីនោះ ចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់ គេ ១០នោះឃើញមនុស្សម្នាក់មានដៃស្វិត

ហើយគេទូលសួរ ទ្រង់ថា តើមានច្បាប់នឹងប្រោសអោយជានៅថ្ងៃឈប់សំរាក បានឬទេ?ស

នេះគឺដើម្បីអោយតែបានរឿងចោទប្រកាន់ ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះហ។

១១តែទ្រង់ឆ្លើយថា "បើអ្នកណាក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាមាន ចៀមតែ១ ហើយចៀមនោះធ្លាក់ទៅក្នុងរណ្តៅ

នៅថ្ងៃឈប់ សំរាក នោះតើមិនទៅចាប់ស្រង់វាមកទេឬអី?ឡ ១២ឯមនុស្ស

តើមានតំឡៃលើសជាងចៀមអម្បាលម៉ានទៅទៀតអ ដូច្នេះ មានច្បាប់អោយធ្វើការល

នៅថ្ងៃឈប់សំរាកដែរ" ។

១៣រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅមនុស្សនោះថា "ចូរលាតដៃអ្នក ទៅ" គាត់ក៏លាត ហើយដៃនោះបានជាដូចដៃម្ខាង

។ ១៤កាលពួកផារិស៊ីបានចេញទៅក្រៅ គេក៏ពិគ្រោះគ្នារក ហេតុនឹងធ្វើអោយទ្រង់វិនាសក ។

អ្នកបំរើដែលព្រះរើសតាំង

១៥តែកាលព្រះយេស៊ូវបានជ្រាប នោះទ្រង់យាងថយចេញ ពីទីនោះ មានទាំងមនុស្សកកកុញដើរតាមទ្រង់ទៅ

ហើយ ទ្រង់ក៏ប្រោសគេអោយជាគ្រប់គ្នាដែរខ ១៦ទ្រង់ហាមផ្តាច់មិន អោយគេប្រ

ាប់អោយបណ្តាមនុស្សស្គាល់ទ្រង់ឡើយគ ១៧ដើម្បី អោយបានសំរេចយតាមទំនាយ ដែលហោរាអេសាយ ប

ានទាយទុកមកថា :

១៨"មើល អ្នកបំរើដែលអញបានរើសតាំង ជាអ្នកសនភា ដែលជាទីពេញចិត្តអញង អញនឹងដាក់វិញ្ញាណអញ
អោយ សណ្ឋិតនៅលើទ្រង់ច ហើយទ្រង់នឹងថ្លែងប្រាប់ពីសេចក្តី យុត្តិធមិដល់សាសន៍ដទៃ ។
១៩ទ្រង់នឹងមិនតតាំងនឹងគេឬស្រែកសំរែកឡើយ នឹងគ្មាន អ្នកណា ឮសំឡេងទ្រង់នៅក្នុងផ្លូវទេ ។
២០ទ្រង់នឹងមិនផ្តាច់ដើមត្រែងដែលបាក់ ក៏មិនលត់ប្រឆេះ ដែលនៅហុយឡើយ ទាល់តែប
ាននាំសេចក្តីយុត្តិធមិអោយ មានជ័យជំនះ ។
២១ហើយអស់ទាំងសាសន៍ដទៃនឹងមានសេចក្តីសង្ឃឹម
ដោយនូវឈ្មោះទ្រង់"ឆ ។

ព្រះយេស៊ូវ និងបេលសេប៊ូល

១២:២៥-២៩ = មក ៣:២៣-២៧ លក ១១:១៧-២២

២២នោះគេនាំមនុស្សម្នាក់មានអារក្សចូល ដែលខ្វាក់ហើយ គមកឯទ្រង់ ទ្រង់ក៏ប្រោសអោយបានជា
គឺអោយមនុស្ស ខ្វាក់ហើយគនោះ បានទាំងនិយាយ ហើយមើលឃើញផងជ
២៣ឯហ្វូងមនុស្សគេមានសេចក្តីអស្ចារ្យទាំងអស់គ្នា ក៏និយាយ គ្នាថា "អ្នកនេះ
តើមិនមែនជាព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌនោះទេ ឬអី?"ឈ
២៤តែកាលពួកផារិស៊ីបានឮពាក្យនោះ គេក៏ឆ្លើយឡើងថា "មនុស្សនេះដេញអារក្សបានញ
ដោយសារតែបេលសេប៊ូលដ ជាមេអារក្សទេ" ។
២៥ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបគំនិតគេឋ ក៏មានបន្ទូលថា "អស់ទាំងនគរណាដែល
បែកទាស់តែគ្នាឯងនោះនឹងត្រូវ វិនាសទៅ ហើយអស់ទាំងក្រុងណា ឬផ្ទះណា ដែលបែក ទាស់តែគ្នាឯង
នោះនឹងនៅស្ថិតស្ថេរពុំបានទេ ២៦ដូច្នេះ បើអារក្សឌដេញអារក្ស នោះមុខជាវាបែក ទាស់គ្នាវាហើយ
យ៉ាងនោះ ធ្វើដូចម្តេច អោយរាជ្យវាស្ថិតស្ថេរនៅបាន? ២៧មួយទៀត បើខ្ញុំដេញអារក្សដោយអាងបេលសេប
៊ូលឍពិត នោះតើកូនណរបស់អ្នករាល់គ្នាដេញអារក្សដោយសារអ្វីវិញ
ដូច្នេះវានឹងធ្វើជាចៅក្រមជំនុំជំរះអ្នករាល់គ្នាហើយ ២៨ប៉ុន្តែ បើសិនជាខ្ញុំដេញអារក្ស
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះវិញ នោះឈ្មោះថានគរព្រះតបានមកដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ
២៩ឬធ្វើដូចម្តេចអោយអ្នកណាចូលទៅក្នុងផ្ទះនៃមនុស្សខ្លាំង ពូកែនឹងប្លន់យកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេបាន

វៀរតែចងអ្នក ខ្លាំងពូកែនោះជាមុនសិន នោះទើបនឹងប្លន់ផ្ទះរបស់គេបាន

៣០អ្នកណាដែលមិននៅខាងខ្ញុំ អ្នកនោះទាស់នឹងខ្ញុំហើយ អ្នកណាដែលមិនប្រមូលមកខាងខ្ញុំ
អ្នកនោះជាអ្នកកំចាត់ កំចាយវិញថ ៣១ហេតុនេះបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អស់ ទាំងបាប
ហើយពាក្យប្រមាថនឹងអត់ទោសអោយមនុស្ស លោកបាន តែងពាក្យប្រមាថដល់ព្រះវិញ្ញាណវិញ នោះមិន
ដែលបានអត់ទោសដល់មនុស្សឡើយទ ៣២អ្នកណាដែលពោលពាក្យទាស់នឹងកូនមនុស្ស
នោះនឹងអត់ទោសអោយ បាន តែអ្នកណាដែលពោលទាស់នឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
នោះនឹងអត់ទោសអោយពុំបានឡើយ ទោះនៅនាលោកិយធ នេះ ឬនៅបរលោកនាយក្តីន ។

៣៣ត្រូវតែរាប់ថា ដើមឈើល្អ ផ្លែវាក៏ល្អ ឬថាដើម ឈើអាក្រក់ ហើយផ្លែវាក៏អាក្រក់ដែរ ដ្បិតគេស្គាល់ដើម
ឈើដោយសារផ្លែវាប ៣៤ពូជពស់វែកផអើយ ដែលអ្នករាល់ គ្នាអាក្រក់ម្ល៉េះ
តើធ្វើដូចម្តេចនឹងអោយអ្នករាល់គ្នា ពោល សេចក្តីល្អបាន ពីព្រោះមាត់តែងនិយាយ តាមសេចក្តី
បរិបូរដែលនៅក្នុងចិត្តព ៣៥ធម្មតាមនុស្សល្អតែងបញ្ចេញ សេចក្តីល្អ អំពីកំណប់ដ៏ល្អដែលបានកប់ទុកក្នុងចិត្ត
ឯមនុស្ស អាក្រក់វិញ គេក៏បញ្ចេញសេចក្តីអាក្រក់អំពី កំណប់អាក្រក់ របស់គេដែរ ៣៦ហើយខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ នោះមនុស្សលោកនឹងត្រូវរៀបរាប់ប្រាប់ ពីអស់ទាំងហេតុ នៃពាក្យ
ឥតប្រយោជន៍ ដែលគេបាននិយាយ ៣៧ដ្បិតអ្នកនឹង បានរាប់ជាសុចរិតដោយសារពាក្យសំដីរបស់ខ្លួន ប
ុនឹងត្រូវ ទោស ក៏ដោយសារតែពាក្យសំដីនោះដែរភ ។

ទីសំគាល់ពីលោកយ៉ូណាស

១២:៣៩-៤២ = លក ១១:២៩-៣២

១២:៤៣-៤៥ = លក ១១:២៤-២៦

៣៨គ្រានោះ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ីខ្លះ គេទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូ
យើងខ្ញុំចង់ឃើញទីសំគាល់មពីលោកយ" ៣៩តែ ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ដំណមនុស្សអាក្រក់ ហើយកំផិតគេ
ចេះតែចង់ឃើញទីសំគាល់ តែនឹងគ្មានទីសំគាល់ណាបានប្រ
ទានមកគេក្រៅពីទីសំគាល់របស់ហោរាយ៉ូណាសរឡើយ ។៤០ដ្បិតដែល លោកយ៉ូណាសប
ាននៅក្នុងពោះត្រីធំលអស់៣ ថ្ងៃ៣យប់យ៉ាងណា កូនមនុស្សវក៏នឹងនៅក្នុងផ្ទៃផែនដីស៣ថ្ងៃ
៣យប់យ៉ាងនោះដែរ ៤១ឯមនុស្សនៅក្រុងនីនីវេហនឹងឈរ ឡើងជាមួយនឹងមនុស្សដំណនេះ ក្នុងគ្រាជំនុំជំរះ

ហើយនិង កាត់ទោសអោយផង ដ្បិតគេបានប្រែចិត្ត ដោយឮសេចក្ដី ដែលលោកយ៉ូណាសឡបានប្រកាសប្រាប់ ហើយមើល នៅទី នេះមាន ១អង្គ ដែលវិសេសជាងលោកយ៉ូណាសទៅទៀត
៤២មហាក្សត្រីនៅស្រុកខាងត្បូង នឹងឈរឡើងជាមួយនឹង មនុស្សដំណនេះក្នុងគ្រាជំនុំជំរះ ហើយនិងកាត់ទោសអោយ ផង ដោយព្រះនាងបានយាងមកអពីចុងផែនដី ដើម្បីនឹង ស្ដាប់ចំណេះរបស់ហ្លួងសាឡូម៉ូន ហើយមើល នៅទីនេះមាន ១អង្គ វិសេសជាងហ្លួងសាឡូម៉ូនទៅទៀត ។
៤៣កាលណាអារក្សអសោចិ៏ បានចេញពីមនុស្សទៅហើយ នោះវាដើរចុះឡើង នៅកន្លែងហួតហែង ដើម្បីរកទីឈប់ សំរាក តែរកមិនបានសោះ ៤៤នោះវាគិតថា អញនឹងត្រឡប់ ទៅឯផ្ទះអញដែលទើបនឹងចេញមកនោះ រួចកាលវាមកដល់ ឃើញផ្ទះនៅទំនេរបោសស្អាត ហើយតុបតែងយ៉ាងល្អ ៤៥នោះវាចេញទៅនាំយកអារក្ស៧ទៀត ដែលកាច៧ជាងវា មកជាមួយផង ក៏នាំគ្នាចូលទៅនៅទីនោះ ហើយសណ្ឋាន ក្រោយរបស់មនុស្សនោះ បានអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀតក ឯ មនុស្សដំណអាក្រក់នេះ គេនឹងបានដូច្នោះដែរ" ។

មាតា និងប្អូនរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១២:៤៦-៥០ = មក ៣:៣១-៣៥ លក ៨:១៩-២១

៤៦កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលនឹងហ្វូងមនុស្សនៅឡើយ នោះមាតាខ និងពួកប ូនគទ្រង់ក៏ឈរពីខាងក្រៅរកទូលនឹង ទ្រង់ ៤៧មានម្នាក់ទូលទ្រង់ថា មើលន៎ ម្ដាយ និងប្អូនលោក ឈរនៅខាងក្រៅចង់និយាយនឹងលោក ។

៤៨តែទ្រង់ឆ្លើយទៅអ្នកដែលទូលនឹងទ្រង់ថា "តើអ្នកណា ជាម្ដាយ ហើយជាប្អូនខ្ញុំ?"
៤៩រួចទ្រង់លាតព្រះហស្ដចង្អុល ទៅពួកសិស្ស ដោយបន្ទូលថា "នុ៎ះន៏! ម្ដាយ ហើយនិងប្អូនខ្ញុំ ៥០ដ្បិតអ្នកណា ដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌យ គឺអ្នកនោះហើយ ជាប្អូនប្រុសស្រី ហើយជាម្ដាយខ្ញុំវិញ" ។

ជំពូក ១៣

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី អ្នកព្រោះពូជ

១៣:១-១៥ = មក ៤:១-១២ លក ៨:៤-១០

១៣:១៦,១៧ = លក ១០:២៣,២៤

១៣:១៨-២៣ = មក ៤:១៣-២០ លក ៨:១១-១៥

១៣ ១នៅថ្ងៃនោះ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងចេញពីផ្ទះងទៅ គង់នៅមាត់សមុទ្រ
២នោះមានមនុស្សប្រជុំគ្នាមកឯទ្រង់ ណែនណាន់ដល់ម្ល៉េះបានជាទ្រង់យាងចុះទៅគង់ក្នុងទូកវិញច
ហើយមនុស្សទាំងអស់គ្នាឈរនៅលើមាត់ច្រាំង ៣ទ្រង់មាន បន្ទូលទៅគេ
ជាពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីរឿងជាច្រើនថា "មើល! មានអ្នកព្រោះពូជម្នាក់ចេញទៅព្រោះ ៤កំពុងដែល
គាត់ព្រោះ នោះមានខ្លះធ្លាក់ចុះតាមផ្លូវ ហើយសត្វស្លាប ក៏ហើរមកចឹកស៊ីអស់ទៅ
៥មានខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងកន្លែង ថ្ម ដែលមានដីរាក់ពេក ស្រាប់តែដុះឡើងភ្លាម ព្រោះដីមិន ជ្រៅទេ
៦ប៉ុន្តែកាលថ្ងៃរះឡើង នោះក៏ក្រៀមខ្លោចទៅ ពី ព្រោះគ្មានឫស ៧ហើយខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅកណ្តាលបន្លា១ក៏
ដុះឡើងខ្ទប់ជិត ៨តែមានខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងដីល្អ ហើយ បង្កើតផលបាន១ជា១រយឆ មួយទៀតបាន៦0
ហើយមួយ ទៀតបាន៣0 ៩អ្នកណាដែលមានត្រចៀកសំរាប់ស្តាប់អោយ ស្តាប់ចុះ"ជ ។

១០រួចពួកសិស្សមកឯទ្រង់ទូលសួរថា ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ មានបន្ទូលនឹងគេ ជាពាក្យប្រៀបប្រដូចដូច្នេះ?

១១ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ពីព្រោះបានប្រទានមកអ្នក រាល់គ្នាឈ អោយបានស្គាល់ការអាថ៌កំបាំ
ំងរបស់នគរស្ថាន សួគ៌ញ តែមិនបានប្រទានអោយអ្នកទាំងនោះស្គាល់ទេ" ។១២ដ្បិតអ្នកណាដែលមាន
គេនឹងអោយទៅអ្នកនោះ ហើយ អ្នកនោះនឹងមានជាបរិបូរឡើង តែអ្នកណាដែលគ្មាន នោះ
គេនឹងយកទាំងអ្វី១ ដែលអ្នកនោះមានចេញផងដ ១៣ហេតុ នោះបានជាខ្ញុំនិយាយនឹងគេ
ជាពាក្យប្រៀបប្រដូច

ដ្បិតដែល គេមើលនោះមិនឃើញវិញ ហើយ

ដែលគេ ស្តាប់ នោះក៏មិនឮ ហើយមិនយល់ផងឋ ។

១៤ពាក្យទំនាយរបស់ហោរាអេសាយ បានសំរេចឌ នៅលើ អ្នកទាំងនោះហើយ
គឺជាសេចក្តីដែលទាយទុកមកថា:

"ដែលឯងរាល់គ្នាឮ នោះនឹងឮមែន តែស្តាប់មិនបាន

ហើយដែលឃើញ នោះនឹងឃើញមែន តែមិនយល់សោះ

១៥ព្រោះចិត្តរបស់ជនជាតិនេះបានត្រឡប់ជាស្ពឹកវិញ

គេឮដោយត្រចៀកធន់ ហើយធ្មេចភ្នែក ក្រែងមើល

ឃើញនឹងភ្នែក ស្តាប់ឮនឹងត្រចៀក ហើយយល់ក្នុងចិត្ត

រួចគេប្រែចិត្ត ហើយអញប្រោសអោយគេបានជា"ឈ ។ ១៦តែអ្នករាល់គ្នាវិញ ភ្នែកអ្នកមានពរហើយ ដ្បិតមើល ឃើញ ត្រចៀកអ្នកក៏ដែរ ដ្បិតស្តាប់ឮត ១៧ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា ពីដើមមានហោរា និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន គេចង់ឃើញការដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញថ តែមិនបានឃើញ សោះ ក៏ចង់ព ្សេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាឮដែរ តែមិនបានឮ ឡើយ ។

១៨ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាស្តាប់ពាក្យប្រៀបប្រដូច ពីអ្នក ព្រោះពូជនោះ
១៩គឺកាលណាបើអ្នកស្តាប់ព្រះបន្ទូលពីនគរទ តែមិនយល់ នោះអាកំណាចចក៏មកឆក់យកសេចក្តីដែលបាន ព្រោះក្នុងចិត្តអ្នកនោះទៅបាត់ នេះគឺជាអ្នកដែលបានទទួល ពូជតាមផ្លូវ ២០ហើយអ្នកដែលប ានទទួលពូជក្នុងកន្លែងថ្ម នោះគឺជាអ្នកដែលឮព្រះបន្ទូល រួចទទួលភ្លាមដោយអំណរ ២១តែគ្មានចាក់ប ្សនៅក្នុងខ្លួន ហើយមិននៅជាប់ជាយូរ ប៉ុន្មានទេ លុះកាលណាកើតមានសេចក្តីទុក្ខលំបាកប ្សេចក្តីបៀតបៀនដោយព្រោះព្រះបន្ទូល នោះគេរសាយចិត្តចេញ ភ្លាមន ២២ហើយអ្នកដែលប ានទទួលពូជនៅក្នុងបន្លា នោះគឺ ជាអ្នកដែលឮព្រះបន្ទូល រួចសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយនៅជីវិតនេះ និងសេចក្តីឆបេ ាករបស់ទ្រព្យសម្បត្តិប មកខ្ទប់ព្រះបន្ទូលជាប់ មិនអោយពូជនោះកើតផលឡើយ ២៣តែអ្នកដែលទទួលពូជ ក្នុងដីល្អវិញ នោះគឺជាអ្នកដែលឮព្រះបន្ទូល ហើយយល់ក៏
បង្កើតផលផ្លែផមួយជា១រយមួយជា៦០ហើយមួយទៀតជា៣០

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី ស្រងែ

២៤ទ្រង់មានបន្ទូល ដោយពាក្យប្រៀបប្រដូច១ទៀតថា នគរ ស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចពជាថៅកែម្នាក់ ដែលព្រោះពូជល្អនៅ ស្រែខ្លួន ២៥ប៉ុន្តែកាលមនុស្សទាំងអស់កំពុងតែដេកលក់ នោះ សត្រូវរបស់ថៅកែនោះ ក៏មកព្រោះស្រងែនៅក្នុងស្រូវ សាលីដែរ រួចចេញបាត់ទៅ ២៦លុះពន្លកឡើង ហើយស្រូវ ចេញ នោះស្រងែក៏លេចមកអោយស្គាល់ដែរ ២៧ពួកបាវ របស់ថៅកែនោះ គេមកជំរាបថា លោកម្ចាស់ តើលោក មិនបានព្រោះពូជល្អ នៅស្រែរបស់លោកទេឬអី? ដូច្នេះ តើស្រងែនេះកើតពីណាមក? ២៨គាត់ក៏ឆ្លើយថា នោះគឺជា ខ្មាំងសត្រូវហើយ ដែលបានធ្វើការនោះ រួចពួកបាវសួរថា ដូច្នេះ

តើលោកចង់អោយយើងខ្ញុំទៅដកចេញឬទេ? ២៩គាត់ ឆ្លើយថា កុំ ក្រែងកាលណាដកស្រងែចេញ

នោះស្រូវសាលី ក៏រលើងទៅដែរ ៣០ទុកអោយវាដុះជាមួយគ្នា ដរាបដល់ ពេលច្រូតចុះ ចាំដល់រដូវចំរូត

នោះអញនឹងប្រាប់ពួកចំរូត ថា ចូរច្រូតស្រងែសិន ហើយចងជាកណ្ដាប់ ទុកសំរាប់ដុត ឯស្រូវសាលី

អោយប្រមូលដាក់ក្នុងជង្រុកអញវិញភ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី គ្រាប់ពូជ និងដំបែ

១៣:៣១-៣២ = មក ៤:៣០-៣២

១៣:៣១-៣៣ = លក ១៣:១៨-២១

៣១ទ្រង់មានបន្ទូល ជាពាក្យប្រៀបប្រដូច១ទៀតថា: "នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចមគ្រាប់ពូជយម្យ៉ាង

ដែលមនុស្ស ម្នាក់បានយកទៅព្រោះក្នុងចំការខ្លួន ៣២គ្រាប់នេះល្អិតជាង គ្រាប់ពូជទាំងអស់ពិតមែន

តែកាលណាបានដុះឡើង នោះ ក៏ធំជាងតិណជាតិទាំងអស់ ហើយក៏ត្រឡប់ជាដើមធំ ដល់ ម្ល៉េះប

ានជាសត្វហើរលើអាកាស មកទំនៅលើមែកផង"រ ។

៣៣ទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ អោយគេទៀត ថា នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាលដំបែ

ដែលស្ត្រីម្នាក់បានយក មកលាយនឹងម្សៅវពារង្វាល់១ ទាល់តែម្សៅនោះបានដោរ ឡើងគ្រប់ទាំងអស់ស ។

៣៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្ដីទាំងនេះ ដោយពាក្យ ប្រៀបធៀបដល់ហ្វូងមនុស្ស ទ្រង់មិនប

ានមានបន្ទូលនឹងគេ ឥតពាក្យប្រៀបធៀបទេហ ៣៥ដើម្បីអោយបានសំរេចឡតាម ទំនាយដែលហោរាប

ានទាយទុកមកថា:

"អញនឹងបើកមាត់និយាយជាពាក្យប្រៀបប្រដូច អញនឹងសំ

ដែងពីការដែលលាក់កំបាំង តាំងពីកំណើតលោកិយមក"អ

ការពន្យល់ពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពី ស្រងែ

៣៦នោះទ្រង់ក៏អោយហ្វូងមនុស្សទៅវិញ រួចយាងចូល ទៅក្នុងផ្ទះ ឯពួកសិស្សមកទូលទ្រង់ថា

សូមអធិប្បាយ២អោយ យើងខ្ញុំយល់ន័យពាក្យប្រៀបក ពីស្មៅស្រងែនៅស្រែផង ។

៣៧ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "អ្នកដែលព្រោះពូជល្អ នោះគឺ ជាកូនមនុស្សខ ៣៨ចំណែកស្រែ

នោះគឺជាតួលោកិយ ឯពូជល្អ គឺអស់ទាំងមនុស្សរបស់នគរស្ថានសួគ៌ ហើយស្រងែ គឺជា

អស់ទាំងមនុស្សរបស់អាកំណាចវិញគ ៣៩ខ្មាំងសត្រូវដែល ប្លមព្រោះស្រងែ នោះគឺជាអារក្ស
ចំរូតយគឺជាបំផុតកល្បង ហើយពួកច្រូតនោះ គឺជាពួកទេវតាច ។

៤០ដូច្នេះ ដែលគេច្រូតស្រងែដុតបន្សុសក្នុងភ្លើងជាយ៉ាងណា នោះដល់បំផុតកល្បក៏នឹងបានដូច្នោះដែរ
៤១គឺកូន មនុស្សឆនឹងចាត់ពួកទេវតាជ ទៅច្រូតយកអស់ទាំងក្បួន ដែល នាំអោយមនុស្សរវាតចិត្ត
និងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តទទឹងច្បាប់ ពីនគរចេញ ៤២ហើយនិងបោះគេចោលទៅក្នុងគុកភ្លើង នៅ
ទីនោះគេនឹងយំ ហើយសង្កៀតធ្មេញឈ ៤៣គ្រានោះ ពួក សុចរិតនឹងភ្លឺដូចជាថ្ងៃញ
នៅក្នុងនគររបស់ព្រះវរបិតានៃគេ អ្នកណាដែលមានត្រចៀកសំរាប់ស្តាប់ អោយស្តាប់ចុះដ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពី កំណប់ និងកែវមុក្តា

៤៤មួយទៀត នគរស្ថានសួគ៌ក៏ប្រៀបដូចជាថកំណប់កប់ទុក ក្នុងចំការ ដែលកាលណាមនុស្សម្នាក់បានឃើញ
នោះក៏លាក់ ទុក រួចចេញទៅ លក់របស់ទ្រព្យខ្លួនទាំងអស់ ដោយអំណរ ដើម្បីនឹងទិញចំការនោះឌ ។

៤៥មួយទៀតនគរស្ថានសួគ៌ក៏ប្រៀបដូចជាឈអ្នកឈ្មួញម្នាក់ ដែលរកកែវមុក្តាយ៉ាងល្អ ៤៦កាលណាប
ានឃើញ១ដែល មានដំឡៃណាស់ នោះគាត់ទៅលក់របស់ទ្រព្យទាំងអស់ មក ទិញកែវមុក្តានោះ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី អួន

៤៧មួយទៀត នគរស្ថានសួគ៌ក៏ប្រៀបដូចជាណអួន ដែលគេ ទំលាក់ទៅក្នុងសមុទ្រ ជាប់បានត្រីគ្រប់មុខត
៤៨កាលបាន ពេញហើយ នោះគេទាញឡើងមកលើគោក រួចអង្គុយ ជ្រើសរើសត្រីល្អ១ ដាក់ក្នុងកញ្ជេទុក
តែត្រីអាក្រក់១ គេចាក់ចោលចេញ ៤៩ដល់ ទីបំផុតកល្ប នឹងបានដូចគ្នាដែរ គឺពួកទេវតានឹងចេញទៅ
ញែកយកពួកទុច្ចរិតពីពួកសុចរិត ចេញថ ៥០ហើយនិងបោះគេចោលទៅក្នុងគុកភ្លើង នៅទីនោះ គេនឹងយំ
ហើយសង្កៀតធ្មេញទ ។ ៥១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសួរដល់គេថា "តើអ្នករាល់ គ្នាយល់សេចក្តីទាំងនេះប
្ទទេ?" គេទូលឆ្លើយថា "យើងខ្ញុំ យល់ហើយព្រះអម្ចាស់" ។

៥២ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅទៀតថា "ដូច្នេះ គ្រប់អស់ទាំង អាចារ្យណាដែលមានគេបង្ហាត់បង្រៀន
អោយធ្វើជាសិស្ស នៃនគរស្ថានសួគ៌ នោះធៀបដូចជាថៅកែម្នាក់ ដែល បញ្ចេញរបស់ទាំងថ្មី
ទាំងចាស់ពីឃ្លាំងរបស់ខ្លួន" ។

ហោរាឥតមានគេរាប់អាន

១៣:៥៤-៥៨ = មក ៦:១-៦

៥៣កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានមានបន្ទូលពាក្យប្រៀបប្រដូច ទាំងនេះធស្រេចហើយ
នោះទ្រង់ក៏យាងចេញពីទីនោះទៅ ៥៤លុះទ្រង់ចូលមកក្នុងស្រុកទ្រង់វិញ នោះក៏បង្រៀនគេនៅ
ក្នុងសាលាប្រជុំន ដល់ម្លេះបានជាគេនឹកប្លែកបក្នុងចិត្ត ហើយ និយាយថា តើអ្នកនេះបានចំណេះ និងការឫទ្ធិប
ារមីទាំងនេះ ពីណាមក? ៥៥តើមិនមែនជាកូនរបស់ជាងឈើទេឬអី?ផ តើ ម្តាយមិនមែនឈ្មោះម៉ារាព
ហើយបងប្អូនឈ្មោះភយ៉ាកុប យ៉ូសេ ស៊ីម៉ូន ហើយនិងយូដាសទេឬអី? ៥៦ឯប្អូនស្រី តើមិន
នៅជាមួយនឹងយើងទេឬអី? ដូច្នេះ តើបានសេចក្តីទាំងនេះ ពីណាមក ៥៧គេក៏រវាតចិត្តមចេញពីទ្រង់
តែព្រះយេស៊ូវមាន បន្ទូលទៅគេថា "ហោរាមិនមែនឥតគេរាប់អានទេ លើក តែនៅក្នុងស្រុកប
ក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួនចេញ"យ ៥៨ទ្រង់មិនបានធ្វើការឫទ្ធិបារមីជាច្រើននៅទីនោះទេ ពីព្រោះគេមិនជឿ ។

ជំពូក ១៤

ការកាត់ក្បាលយ៉ូហាន-បាទីស្ទ

១៤:១-១២ = មក ៦:១៤-២៩

១៤ ១នៅគ្រានោះហេរ៉ូឌរជាស្តេចអនុរាជ ទ្រង់បានឮល្បី ពីព្រះយេស៊ូវល
២ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅពួកមហាតលិកថា នោះគឺជាយ៉ូហាន-បាទីស្ទវ គាត់បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយ ប
ានជាមានការឫទ្ធិបារមីកើតមក ដោយសារគាត់ ដូច្នេះ ៣ដ្បិតហេរ៉ូឌបានចាប់ចងយ៉ូហានដាក់ក្នុងគុកសដោយ
ព្រោះហេរ៉ូឌាស ជាភរិយាហភីលីព អនុជទ្រង់ ៤ពីព្រោះ យ៉ូហានបាន ទូលទាស់នឹងស្តេចថា
"ទ្រង់គ្មានច្បាប់នឹងយក នាងនោះទេ"ឡ ៥ទ្រង់ចង់សំឡាប់គាត់ណាស់ តែខ្លាចហ្វូង មនុស្ស ព្រោះគេរាប់គាត់
ទុកជាហោរាអ ។

៦មានសម័យ១ ជាថៃធ្វើបុណ្យចំរើនព្រះជន្មហេរ៉ូឌ នោះ បុត្រីហេរ៉ូឌាស នាងរាំនៅមុខពួកភ្ញៀវ
ជាទីគាប់ព្រះទ័យ ដល់ហេរ៉ូឌណាស់ ៧បានជាទ្រង់ស្បថសន្យានឹងប្រទានគ្រប់ របស់អ្វីដែលនាងនឹងសូម
៨តែមាតានាងបានបញ្ចេះអោយ ទូលថា សូមប្រទានក្បាលយ៉ូហាន-បាទីស្ទ ដាក់លើថាសមក
អោយខ្ញុំម្ចាស់នៅទីនេះ ៩នោះស្តេចទ្រង់ក៏ព្រួយព្រះទ័យ តែ ដោយព្រោះសម្បថ ហើយនិងពួកភ្ញៀវប
ានជាទ្រង់បង្គាប់ អោយគេយកក្បាលគាត់មកអោយនាង ។១០ទ្រង់ក៏ចាត់គេអោយទៅកាត់ក្បាលកយ៉ូហាន
នៅក្នុងគុក ១១គេយកក្បាលគាត់ដាក់លើថាសមកអោយនាង រួចនាង យកទៅថ្វាយដល់មាតា

១២នោះពួកសិស្សយ៉ូហានក៏មកយក សពទៅកប់ខ រួចទៅទូលព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រទានអាហារដល់មនុស្សប្រាំពាន់នាក់

១៤:១៣-២១ = មក ៦:៣២-៤៤ លក ៩:១០-១៧ យហ ៦:១-១៣ ១៤:១៣-២១ = មថ ១៥:៣២-៣៨

១៣កាលព្រះយេស៊ូវបានឮហើយ នោះទ្រង់យាងចុះទូកចេញ ពីទីនោះ ទៅឯទីរហោស្ថានដោយឡែក
រីឯពួកបណ្តាជនក៏ បានដឹង ហើយគេចេញពីក្រុងទាំងអស់ដើរតាមទ្រង់ទៅ ១៤លុះទ្រង់យាងឡើងពីទូកវិញ
ស្រាប់តែឃើញមានមនុស្ស មីរដេរដាស ទ្រង់ក៏មានព្រះហឫទ័យក្តួលអាណិតដល់គេគ ហើយទ្រង់ប្រេ
ាសមនុស្សជំងឺទាំងប៉ុន្មានក្នុងពួកគេអោយ បានជាយ ។

១៥ដល់ពេលលាច ពួកសិស្សមកឯទ្រង់ទូលថា ទីនេះសាត់ ណាស់ ម៉ោងក៏ជ្រុលហើយ
សូមអោយហ្វូងមនុស្សត្រឡប់ទៅ វិញទៅ ដើម្បីអោយបានទិញស្បៀងអាហារ នៅក្នុងភូមិជុំ វិញ
១៦តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា "មិនចាំបាច់អោយគេ ទៅទេ ចូរអ្នករាល់គ្នាអោយគេបរិភោគទៅ" ។

១៧ពួកសិស្ស ក៏ទូលទ្រង់ថា នៅទីនេះយើងខ្ញុំគ្មានអ្វីទេ មាន តែនំបុ័ង៥ដុំង ហើយនិងត្រី២ប៉ុណ្ណោះ ។

១៨នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរយកមកអោយខ្ញុំឯណេះ" ១៩រួចកាលទ្រង់បានបង្គាប់
អោយហ្វូងមនុស្សអង្គុយនៅលើ ស្មៅហើយ នោះទ្រង់យកនំបុ័ង៥ដុំ និងត្រី២នោះ ងើបទត ទៅលើមេឃ
ទាំងប្រទានពរ រួចកាច់ប្រទានចដល់ពួកសិស្ស ហើយពួកសិស្សក៏ចែកដល់ហ្វូងមនុស្ស ២០គេបានបរិភោគ ឆ្អែ
តគ្រប់គ្នា រួចប្រមូលចំណិតដែលនៅសល់ដាក់ពេញបាន ១២កន្ត្រក ២១រីឯពួកមនុស្សដែលប
ានបរិភោគនោះមាន ចំនួន៥ពាន់នាក់ ឥតរាប់ពួកស្រី។ និងកូនក្មេងទេ ។ព្រះយេស៊ូវយាងកាត់លើទឹក

១៤:២២-៣៣ = មក ៦:៤៥-៥១ យហ ៦:១៦-២១

១៤:៣៤-៣៦ = មក ៦:៥៣-៥៦

២២ស្រាប់តែទ្រង់បង្ខំពួកសិស្ស អោយចុះទូកឆ្លងទៅឯ ត្រើយម្ខាងមុនទ្រង់ ទាល់តែទ្រង់ប
ានអោយហ្វូងមនុស្សវិល ទៅវិញអស់ ២៣លុះបានអោយគេទៅផុតអស់ហើយ នោះ
ទ្រង់យាងឡើងលើភ្នំដោយឡែក ដើម្បីនឹងអធិស្ឋានឆ លុះ ពេលព្រលប់ហើយ ទ្រង់ក៏នៅទីនោះតែ១អង្គទ្រង់
២៤ឯទូក នៅកណ្តាលសមុទ្រ ត្រូវរលកបោកជាខ្លាំង ដោយព្រោះ ច្រាសខ្យល់ ២៥ដល់យាម៤យប់
នោះទ្រង់យាងកាត់លើទឹក សមុទ្រ ទៅឯពួកសិស្ស ២៦កាលគេឃើញទ្រង់យាងលើទឹក ដូច្នោះ

នោះក៏ភ័យរល់ហើយនិយាយថា "ខ្មោចលងហើយ"ជ រួចគេស្រែកឡើង ដោយសេចក្ដីតក់ស្លុត ។

២៧តែព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលដល់គេភ្លាមថា "ចូរ សង្ឃឹមឡើង គឺខ្ញុំទេតើញ កុំអោយភ័យ ឈឡើយ!" ។

២៨ពេត្រុសទូលតបថា ព្រះអម្ចាស់អើយ! បើជាទ្រង់មែន នោះសូមអោយទូលបង្គំដើរលើទឹកទៅឯទ្រង់ផង ។

២៩ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរមកចុះ" ពេត្រុសក៏ចុះចេញពីទូក ដើរលើទឹក ដើម្បីទៅឯព្រះយេស៊ូវ
៣០តែកាលគាត់ឃើញ ខ្យល់បក់ជាខ្លាំង នោះគាត់មានចិត្តភ័យ ហើយដោយព្រោះ ចាប់តាំងលិចទៅ ជ
ានជាគាត់ស្រែកឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ អើយ សូមជួយសង្គ្រោះទូលបង្គំផង ៣១ស្រាប់តែព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់លូកព្រះហស្តទៅចាប់គាត់ភ្លាម ដោយបន្ទូលថា "ឱ មនុស្សមានជំនឿតិចអើយជ ហេតុអ្វីជ
ានជាអ្នកសង្ស័យ?" ៣២រួចកាលទ្រង់ និងគាត់បានឡើងទៅក្នុងទូកហើយ នោះ ខ្យល់ក៏សប់ឈឹង
៣៣ឯពួកអ្នកដែលនៅក្នុងទូក ក៏មកថ្វាយបង្គំ ទ្រង់ទូលថា "ទ្រង់ប្រាកដជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន"ឋ ។

៣៤លុះបានឆ្លងទៅដល់ត្រើយម្ខាងហើយ នោះក៏ចូលទៅ ក្នុងស្រុកគេនេសារ៉ែត ។
៣៥ពួកមនុស្សនៅទីនោះបានចំណាំស្គាល់ទ្រង់ ហើយគេ ចាត់អោយទៅគ្រប់ក្នុងស្រុកជុំវិញ
នាំយកមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន ដែលមានជំងឺមកឯទ្រង់ ៣៦ក៏អង្វរអោយទ្រង់អនុញ្ញាតអោយ អ្នកទាំងនោះជ
ានគ្រាន់តែពាល់ជាយព្រះពស្ត្រឱទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ឯអស់អ្នកដែលបានពាល់ នោះក៏បានជាទាំងអស់គ្នា ។

ជំពូក ១៥

របស់ស្អាត និងមិនស្អាត

១៥:១-២០ = មក ៧:១-២៣

១៥ ១គ្រានោះ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ីដែលនៅក្រុង យេរូសាឡិម គេក៏មកឯព្រះយេស៊ូវទូលថា ២
"ហេតុអ្វីបានជា ពួកសិស្សលោកធ្វើខុសនឹងទំនៀមទំលាប់ ដែលពួកចាស់ទុំ បានតាំងទុកពីបុរាណមកដូច្នេះ?
ដ្បិតកាលណាបរិភោគ នោះគេមិនលាងដៃសោះ"ឍ ។

៣តែទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ឯអ្នករាល់គ្នាវិញ តើហេតុអ្វី បានជាធ្វើខុសនឹងបញ្ញត្តព្រះ?
ដោយកាន់តាមទំនៀមទំលាប់ បុរាណរបស់អ្នករាល់គ្នាដូច្នេះដែរ ៤ដ្បិតព្រះទ្រង់បាន បង្គាប់ថា

ចូរគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកម្តាយឯងណ ហើយថា អ្នកណាដែលនិយាយអាក្រក់ពីឪពុកម្តាយ
នោះនឹងត្រូវស្លាប់ ជាមិនខានត ៥តែអ្នករាល់គ្នានិយាយដូច្នេះវិញ បើអ្នកណា នឹងនិយាយទៅឪពុកម្តាយថា
របស់អ្វីដែលខ្ញុំអាចនឹងជួយម៉ែ ឪបាន នោះបានថ្វាយជាដង្វាយហើយ យ៉ាងនោះមិនចាំ បាច់អោយអ្នកនោះ
គោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកម្តាយទៀតទេ ៦ដូច្នេះឈ្មោះថាអ្នករាល់គ្នាលើកបញ្ញត្តនៃព្រះចោលហើយ
ដោយសារទំនៀមទំលាប់ពីបុរាណរបស់អ្នករាល់គ្នា ៧ឱពួក មនុស្សកំពុតអើយ ហោរាអេសាយប
ានទាយពីអ្នករាល់គ្នា ត្រូវណាស់ថា ៨បណ្តាជននេះគេគោរពប្រតិបត្តិដល់អញតែ បបូរមាត់ទេ ឯចិត្តគេ
នោះនៅឆ្ងាយពីអញណាស់ ៩គេ ថ្វាយបង្គំអញជាឥតប្រយោជន៍ទេ ព្រោះគេបង្រៀនសេចក្តី
ដែលជាបញ្ញត្តរបស់មនុស្សវិញថ"ទ ។១០រួចទ្រង់ហៅហ្វូងមនុស្សមក មានបន្ទូលទៅគេថា"ចូរស្តាប់
ហើយយល់ចុះ ១១មិនមែនជារបស់ចូលតាមមាត់ ដែលធ្វើ
អោយមនុស្សស្មោកគ្រោកនោះទេធឯរបស់ដែលធ្វើអោយគេ ស្មោកគ្រោក
នោះគឺជាសេចក្តីដែលចេញពីមាត់វិញទេតើ"ន

១២នោះពួកសិស្សក៏មកទូលថា តើទ្រង់ជ្រាបថាពួកផារិស៊ីគេ អន់ចិត្តដោយឮសេចក្តីទាំងនោះឬទេ?
១៣តែទ្រង់មានបន្ទូល តបថា "អស់ទាំងដើមណាដែលព្រះវរបិតាខ្ញុំនៅស្ថានសួគ៌ មិនប
ានដាំបនោះនឹងត្រូវរំលើងចោល ១៤តាមតែគេចុះ គេ ជាមនុស្សខ្វាក់ដែលនាំផមនុស្សខ្វាក់
បើមនុស្សខ្វាក់នាំមនុស្ស ខ្វាក់ដូច្នេះ នោះទាំង២នាក់នឹងធ្លាក់ទៅក្នុងរណ្តៅហើយ"ព។

១៥រួចពេត្រុសទូលថា "សូមស្រាយន័យពាក្យប្រៀបនេះ អោយយើងខ្ញុំយល់ផង"ភ ១៦ទ្រង់មានបន្ទូលថា
"តើអ្នក រាល់គ្នានៅតែមិនយល់ទៀតឬអី?ម ១៧តើមិនទាន់ឃើញទេឬ អីថា របស់អ្វីដែលចូលតាមមាត់
នោះតែងចុះទៅក្នុងពោះ រួចចេញទៅក្នុងបង្គន់ ១៨តែឯសេចក្តីដែលចេញពីមាត់មក នោះមកអំពីចិត្តយវិញ
គឺសេចក្តីទាំងនោះហើយដែលធ្វើ អោយមនុស្សស្មោកគ្រោក ១៩ដ្បិតគឺពីក្នុងចិត្តនោះឯងដែល
ចេញអស់ទាំងគំនិតអាក្រក់ គឺការកាប់សំឡាប់គេ ផិតក្បត់ សហាយស្មន់ លួចប្លន់ ធ្វើបន្ទាល់ក្លែងក្លាយ
ហើយនិងជេរ ប្រមាថរ ២០សេចក្តីទាំងនេះទើបធ្វើអោយមនុស្សស្មោក គ្រោកមែនល តែដែលបរិភោគ
ឥតលាងដៃ នោះមិនមែនធ្វើ អោយស្មោកគ្រោកទេ" ។

សេចក្តីជំនឿរបស់ស្ត្រីសាសន៍កាណាន

១៥:២១-២៨ = មក ៧:២៤-៣០

២១ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ក៏យាងចេញពីទីនោះ ទៅក្នុងកំលុងក្រុង ទីរ៉ុស និងក្រុងស៊ីដូនវ

២២នោះឃើញមានស្ត្រីសាសន៍កាណាន ម្នាក់នៅស្រុកនោះ គាត់ចេញមកស្រែកទូលទ្រង់ថា "ឱព្រះ
អម្ចាស់ជាពូជហ្លួងដាវីឌអើយសសូមមេត្តាប្រោសខ្ញុំម្ចាស់ផង
ដ្បិតកូនស្រីរបស់ខ្ញុំម្ចាស់មានអារក្សចូលហធ្វើទុក្ខខ្លាំងណាស់ ២៣តែទ្រង់មិនបានឆ្លើយតបទៅស្ត្រីនោះ
១ព្រះឱស្ឋសោះ បានជាពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ចូលមកទូលថា "សូមអោយស្ត្រី នេះទៅវិញទៅ
ដ្បិតគេចេះតែស្រែកតាមយើងខ្ញុំ" ។
២៤តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំបានទទួលបង្គាប់នឹងមកឯ ពួកកូនចៀមដែលប
ាត់បង់របស់ពូជពង្សសាសន៍អ៊ីស្រាអែល តែប៉ុណ្ណោះទេ"ឡ ។
២៥ប៉ុន្តែ ស្ត្រីនោះមកក្រាបអថ្វាយបង្គំទូលទ្រង់ថា "ឱព្រះ អម្ចាស់អើយ សូមជួយខ្ញុំម្ចាស់ផង!"
២៦ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដែលយកនំប៉័ងរបស់កូនក្មេងបោះ ទៅអោយកូនឆ្កែ នោះមិនល្អទេ" ។
២៧តែស្ត្រីនោះទូលថា "មែនហើយព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែកូន ឆ្កែវាស៊ីកំទេចដែលធ្លាក់ចុះពីតុម្ចាស់វាមកដែរ" ។
២៨នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "នាងស្រីអើយ នាង មានសេចក្ដីជំនឿជាខ្លាំងមែន!ក ចូរអោយនាងប
ានដូចសេច ក្ដីប្រាថ្នាចុះ" ស្រាប់តែកូនស្រីរបស់នាងបានជា ចាប់តាំងពី វេលានោះឯងទៅ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រទានអាហារដល់មនុស្សបួនពាន់នាក់

១៥:២៩-៣១ = មក ៧:៣១-៣៧

១៥:៣២-៣៩ = មក ៨:១-១០

១៥:៣២-៣៩ = មថ ១៤:១៣-២១

២៩ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងចេញពីទីនោះ មកខាងសមុទ្រ កាលីឡេ រួចយាងឡើងទៅលើភ្នំ គង់ចុះនៅទីនោះ
៣០នោះ មានហ្វូងមនុស្សមកឯទ្រង់កកកុញ នាំទាំងមនុស្ស ខ្វិន ខ្វាក់ គ ពិការ និងមនុស្សឯទៀតជាច្រើន
មកដាក់នៅទៀបព្រះបាទ ទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏ប្រោសអោយគេបានជាខ ៣១ដល់ម្ល៉េះបាន
ជាបណ្ដាមនុស្សទាំងប៉ុន្មានមានសេចក្ដីអស្ចារ្យ ដោយឃើញ មនុស្សគនិយាយបាន មនុស្សពិការបានមាំមួន
មនុស្សខ្វិន ដើររួច និងមនុស្សខ្វាក់មើលឃើញ ហើយគេក៏សរសើរដំ
កើងដល់ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលគ្រប់ៗគ្នាគ ។

៣២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ហៅពួកសិស្សមក មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំ មានចិត្តក្ដួលអាណិតដល់ហ្វូងមនុស្សនេះណាស់

យដ្បិតគេបាននៅជាមួយនឹងខ្ញុំអស់បីថៃមកហើយ គេគ្មានអ្វីនឹងបរិភោគ សោះ
ហើយខ្ញុំមិនចង់អោយគេទៅវិញទាំងអត់ឃ្លានទេ ក្រែងហេវតាមផ្លូវ" ។
៣៣ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា "នៅទីសាត់នេះ យើងខ្ញុំនឹងរកនំ ប៉ុងអោយហ្វូងមនុស្សធំដល់ម្លេះ បរិភោគឆែ
្អតឯណាបាន?"
៣៤តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់សួរថា "តើអ្នករាល់គ្នាមាននំប័ុង ប៉ុន្មាន?" គេទូលថា "មាន៧ ហើយនិងត្រីតូច១ខ្លះ"
 ។
៣៥នោះទ្រង់ក៏ប្រាប់អោយហ្វូងមនុស្សអង្គុយនៅដី ៣៦រួច ទ្រង់យកនំប៉័ង៧ និងត្រីទាំងនោះមកអរព្រះគុណ
ហើយ កាច់ងប្រទានដល់ពួកសិស្ស គេក៏ចែកដល់ហ្វូងមនុស្ស ៣៧គ្រប់ គ្នាបានបរិភោគឆ្អែត
ហើយគេប្រមូលចំណិតដែលនៅសល់ ដាក់ពេញបាន៧កំប្រោងច ៣៨ឯពួកប្រុស១ដែលបានបរិភោគ ឆ្អែត
នោះមាន៤ពាន់នាក់ ឥតរាប់ស្រី១ ហើយនិងកូនក្មេង ផងទេ ៣៩រួចកាលទ្រង់ប
ានអោយហ្វូងមនុស្សវិលទៅវិញ នោះទ្រង់យាងចុះទូកឆ្លងទៅដល់ដែនស្រុកម៉ាកាដាន់ ។

ជំពូក ១៦

ការចង់ឃើញទីសំគាល់

១៦:១-១២ = មក ៨:១១-២១

១៦ ១ពួកផារិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ីធ គេមកល្បួងទ្រង់ សូម អោយសំដែងទីសំគាល់១ពីលើមេឃ១
អោយគេឃើញជ ២តែ ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ដល់លាចអ្នករាល់គ្នានិយាយថា មេឃនឹងល្អ ពីព្រោះក្រហម
៣ហើយដល់ព្រឹក នោះអ្នករាល់ គ្នាក៏ថា នៅថៃនេះនឹងមានព្យុះភ្លៀង ព្រោះមេឃក្រហម ស្រទំ ឱ
មនុស្សកំពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាចេះសំគាល់សណ្ឋាន របស់មេឃមែន
តែពុំអាចនឹងស្គាល់ទីសំគាល់នៃសម័យឈ នេះបានទេ ៤ពូជដំណអាក្រក់ ហើយកំផិត គេចេះតែរកទីសំ គាល់
តែនឹងគ្មានទីសំគាល់ណាបានប្រទានមកគេ ក្រៅពីទី សំគាល់តែមួយនោះទេ គឺហោរាយ៉ូណាស"ញ
រួចទ្រង់យាង ចោលគេបាត់ទៅ ។ដំបែរបស់ពួកផារិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ី
៥ពួកសិស្សឆ្លងទៅឯត្រើយម្ខាង តែគេភ្លេចយកនំប៉័ងទៅ ៦គ្រានោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា
"ចូរអោយពិចារ ណា ហើយប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះដំបែរបស់ពួកផារិស៊ី និងពួក សាឌូស៊ីអោយមែនទែន"ដ ។

៧គេក៏រិះគិតគ្នាថា ប្រហែលជាដោយព្រោះយើងមិនបាន យកនំបុ័ងមកទេដឹង ។

៨កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប នោះក៏មានបន្ទូលថា "ឱ មនុស្សមានជំនឿតិចអើយឋ ហេតុអ្វីប
ានជាអ្នករាល់គ្នារិះគិត គ្នា អំពីដំណើរដែលមិនបានយកនំបុ័ងមកដូច្នេះ? ៩តើអ្នក រាល់គ្នានឹកមិនទាន់ឃើញប
្មមិនចាំពីនំបុ័ង៥ និងមនុស្ស៥ពាន់ នាក់ ហើយដែលអ្នករាល់គ្នាប្រមូលបានប៉ុន្មានកន្ត្រកនោះទេ ឬអី?ឌ ១០ប
្មពីនំបុ័ង៧ និងមនុស្ស៤ពាន់នាក់ ហើយដែល ប្រមូលបានប៉ុន្មានកំប្រោងទេឬអី?ឍ ១១ហេតុដូចម្តេចបានជា
អ្នករាល់គ្នានឹកមិនទាន់ឃើញថា មិនមែនពីនំបុ័ងដែលខ្ញុំ ប្រាប់អោយប្រយ័ត្ន ពីដំបែរបស់ពួកផារិស៊ី
និងពួកសាឌូស៊ី នោះទេ?" ១២នោះទើបគេបានយល់ថា មិនមែនពីដំបែ នំបុ័ងដែលទ្រង់មានបន្ទូលប្រ
ាប់អោយគេប្រយ័ត្នទេ គឺពីលទ្ធិ របស់ពួកផារិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ីវិញណ ។

សេចក្តីជំនឿរបស់ពេត្រុស

១៦:១៣-១៦ = មក ៨:២៧-២៩ លក ៩:១៨-២០

១៣កាលព្រះយេស៊ូវបានយាងមកដល់ក្រវល់ក្រុងសេសារា- ភីលីពហើយ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលសាកសួរពួកសិស្សថា "តើ មនុស្សទាំងឡាយ គេថាកូនមនុស្សជាអ្នកណា?" ១៤ពួកសិស្ស
ទូលឆ្លើយថា "ខ្លះថាជាយ៉ូហាន-បាទីស្ទ ខ្លះទៀតថាជា អេលីយ៉ា ហើយខ្លះទៀតថាជាយេរេមា ប
្មហោរាណាមួយ"ថ

១៥ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "ចុះឯអ្នករាល់គ្នាវិញ តើថាខ្ញុំជា អ្នកណា?"

១៦ស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសទូលឆ្លើយថា "ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់"ទ ។

១៧រួចព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា"អ្នកស៊ីម៉ូន កូនយ៉ូណាស អើយ! អ្នកមានពរ
ដ្បិតមិនមែនជាសាច់ឈាមធដែលបាន សំដែងអោយអ្នកស្គាល់ទេ គឺព្រះវរបិតានៃខ្ញុំដែលគង់នៅ
ស្ថានសួគ៌វិញន ១៨ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា អ្នកឈ្មោះពេត្រុសប ខ្ញុំនឹង តាំងពួកជំនុំខ្ញុំផនៅលើថ្មដានេះ
ហើយទ្វារស្ថានឃុំព្រលឹង មនុស្សស្លាប់នឹងមិនដែលឈ្នះពួកជំនុំឡើយ ១៩ខ្ញុំនឹងអោយកូន
សោនៃនគរស្ថានសួគ៌ពដល់អ្នក បើអ្នកនឹងចងទុកអ្វី១នៅផែន ដី នោះនឹងត្រូវចងទុកនៅស្ថានសួគ៌ដែរ
ហើយបើអ្នកនឹង ស្រាយអ្វី១នៅផែនដីនោះនឹងត្រូវស្រាយនៅស្ថានសួគ៌ដែរ"ភ ២០រួចទ្រង់ហាមពួកសិស្ស
មិនអោយគេប្រាប់ដល់អ្នកណាមថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទឡើយ ។

ព្រះយេស៊ូវថ្លែងទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់

១៦:២១-២៨ = មក ៨:៣១-៩:១ លក ៩:២២-២៧

២១តាំងពីគ្រានោះមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ចាប់ផ្តើមប្រាប់ ដល់ពួកសិស្សថា
ទ្រង់ត្រូវតែយាងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមយ ហើយត្រូវរងទុក្ខជាច្រើនរនៅដៃនៃពួកចាស់ទុំ ពួកសង្គ្រាជ
និងពួកអាចារ្យល ហើយត្រូវគេធ្វើគុតផងវ តែក្រោយ៣ថៃស មក ទ្រង់នឹងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហ ។

២២នោះពេត្រុសក៏នាំទ្រង់មកជិត ចាប់តាំងទូលចំទាស់ថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមទ្រង់ប្រណីអង្គទ្រង់វិញ!
ការនោះ មិនត្រូវមកដល់ទ្រង់ឡើយ" ។

២៣តែទ្រង់បែរទៅមានបន្ទូលនឹងគាត់ថា "សាតាំងឡ អើយ! ចូរថយទៅក្រោយអញទៅ ឯងជាសេចក្តីបង
្អាក់ដល់ចិត្តអញ ព្រោះមិនចេះគិតតាមគំនិតនៃព្រះសោះ គឺគិតតាមតែគំនិត របស់មនុស្សលោកវិញ" ។

២៤រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សទាំងអស់គ្នាថា "បើអ្នក ណាចង់មកតាមខ្ញុំ
នោះត្រូវអោយលះកាត់ចិត្តខ្លួនឯងចោល ចេញ ហើយផ្ទុកឈើឆ្កាងខ្លួនមកតាមខ្ញុំចុះអ
២៥ព្រោះអ្នកណាដែលចង់អោយរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នក ណាដែលបាត់ជីវិតដោយព្រោះខ្ញុំ
នោះនឹងបានវិញក ២៦ដ្បិត បើមនុស្សណានឹងបានលោកិយទាំងមូល តែបាត់ព្រលឹងទៅ
នោះតើមានប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នកនោះ? ឬតើមនុស្សនឹងយក អ្វីទៅដូរអោយបានព្រលឹងខ្លួនវិញ?
២៧ព្រោះកូនមនុស្សខនឹង មកគក្នុងសិរីល្អនៃព្រះវរបិតា ជាមួយនឹងពួកទេវតារបស់ លោក
គ្រានោះលោកនឹងសងដល់គ្រប់គ្នា តាមការដែល បានធ្វើរៀងខ្លួនយ ២៨ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
ក្នុងពួក អ្នកដែលឈរនៅទីនេះ មានអ្នកខ្លះមិនត្រូវភ្លក់សេចក្តីស្លាប់ ទាល់តែប
ានឃើញកូនមនុស្សមកក្នុងនគររបស់លោក" ។

ជំពូក ១៧

ការផ្លាស់ប្រែរូបកាយ

១៧:១-៨ = លក ៩:២៨-៣៦

១៧:១-១៣ = មក ៩:២-១៣

១៧ ១កន្លងមក៦ថៃ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យកពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហានង ជាប្អូនយ៉ាកុបទៅជាមួយនឹងទ្រង់
ក៏នាំឡើង ទៅលើភ្នំខ្ពស់ដោយឡែក ២រួចទ្រង់បានផ្លាស់ប្រែនៅមុខអ្នកទាំងនោះ ព្រះភក្ត្រទ្រង់ប

ានភ្លឺដូចព្រះអាទិត្យហើយព្រះពស្ត្រ ទ្រង់ក៏ត្រឡប់ជាសដូចពន្លឺ ៣នោះឃើញលោកម៉ូសេ និង លោកអេលីយ៉ា
លេចមកឯគេ កំពុងតែទូលនឹងទ្រង់ ។

៤ឯពេត្រុស គាត់ទូលទៅព្រះយេស៊ូវថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! ដែលយើងខ្ញុំនៅទីនេះបានល្អណាស់
បើទ្រង់សព្វព្រះ ហឫទ័យ នោះយើងខ្ញុំនឹងធ្វើត្រសាល៣នៅទីនេះ គឺ១សំរាប់ ទ្រង់ ១សំរាប់លោកម៉ូសេ
ហើយ១សំរាប់លោកអេលីយ៉ា" ។

៥កាលគាត់កំពុងតែទូលនៅឡើយ នោះមានពពកយ៉ាង ភ្លឺបានមកបាំងគេ ហើយមានព
្សសំឡេងចេញពីពពកនោះថា "នេះជាកូនស្ងួនភាអញ្ជ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់ច ចូរស្តាប់ តាមចុះឆ" ៦កាលប
ានឮហើយ នោះពួកសិស្សក៏ក្រាប ផ្កាប់មុខនឹងដី ទាំងភ័យស្លុតជាខ្លាំង ៧តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងទៅពាល់គេ
ដោយបន្ទូលថា "ចូរក្រោកឡើង កុំភ័យ ឡើយ!"ជ ៨កាលគេបានងើបឡើង នោះមិនបានឃើញអ្នក
ណាសោះ ឃើញតែព្រះយេស៊ូវតែប៉ុណ្ណោះ ។

៩កំពុងដែលនាំគ្នាចុះពីភ្នំមក នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ហាម គេថា "កុំអោយប្រ
ាប់អ្នកណាឈពីការជាក់ស្តែងនេះអោយ សោះ ទាល់តែកូនមនុស្សញបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ"ដ ១០ពួក
សិស្សទូលសួរថា "ចុះហេតុអ្វីបានជាពួកអាចារ្យប្រាប់ថា លោកអេលីយ៉ាត្រូវតែមកជាមុន?"

១១ទ្រង់ឆ្លើយតបថា "លោកអេលីយ៉ាត្រូវមកមុនមែន ដើម្បី នឹងតាំងការទាំងអស់ឡើងវិញឋ ១២ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នា ថា លោកអេលីយ៉ាបានមកហើយឌ គេមិនបានស្គាល់លោក ទេ
ហើយគេប្រព្រឹត្តនឹងលោកតាមតែចិត្តផងឍ បន្ថិចទៀត កូនមនុស្សនឹងត្រូវគេធ្វើទុក្ខណដូច្នោះដែរ"
១៣នោះពួកសិស្ស ក៏យល់ថា ទ្រង់មានបន្ទូលពីយ៉ូហាន-បាទីស្ទទេត។

ការប្រោសក្មេងប្រុសដែលមានអារក្សចូល

១៧:១៤-១៩ = មក ៩:១៤-២៨ លក ៩:៣៧-៤២

១៤កាលបានមកដល់ហ្វូងមនុស្សហើយ នោះមានម្នាក់មក លុតជង្គង់ក្រាបនៅចំពោះទ្រង់ទូលថា ១៥
"ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមទ្រង់ប្រោសមេត្តាដល់កូនទូលបង្គំ ដែលឆ្កួតជ្រូកផងថវា វេទនាណាស់
ចេះតែដួលទៅក្នុងភ្លើង និងក្នុងទឹកជាញយៗ ១៦ទូលបង្គំបាននាំវាមកឯសិស្សទ្រង់ដែរ តែគេមើលមិនជា
សោះ" ។

១៧ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ឱដំណមនុស្សដែល មិនជឿ ហើយមានចិត្តវៀចអើយ

តើត្រូវអោយខ្ញុំនៅជាមួយ នឹងអ្នករាល់គ្នាដល់កាលណា? តើត្រូវអោយខ្ញុំទ្រាំនឹងអ្នករាល់គ្នាដល់កាលណាទៀត? ចូរនាំវាមកឯខ្ញុំឯណេះ!"

១៨នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់បន្ទោសដល់អារក្សហើយវាក៏ចេញ ពីក្មេងនោះទៅ រួចក្មេងនោះបានជាចាប់តាំងពីវេលានោះ មក ។

១៩នោះពួកសិស្សមកឯព្រះយេស៊ូវដោយឡែក ទូលសួរថា "ហេតុអ្វីបានជាយើងខ្ញុំដេញអារក្សនោះមិនបាន?"

២០ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "គឺដោយព្រោះតែអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្ដីជំនឿតិចពេកប៉ុណ្ណោះ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់ជាប្រាកដថា បើមានសេចក្ដីជំនឿទដូចគ្រាប់ពូជ១យ៉ាងល្អិតធនោះអ្នករាល់ គ្នាអាចនឹងនិយាយទៅភ្នំនេះថា ចូររើចេញពីទីនេះទៅនៅ ទីនោះចុះ នោះនឹងបានដូច្នោះហើយ ក៏គ្មានការអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើមិនកើតនោះទេន ២១តែអារក្សបែបយ៉ាងនេះ វា ចេញទៅដោយសារតែអធិស្ឋានហើយនិងតមអត់ប៉ុណ្ណោះ" ២២កាលគង់នៅស្រុកកាលីឡេ នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅពួកសិស្សថា "បន្តិចទៀត កូនមនុស្សបនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅ ក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃមនុស្ស ២៣គេនឹងសំឡាប់លោកផ ហើយ៣ថៃពក្រោយមក លោកនឹងរស់ឡើងវិញ"ភ នោះពួកសិស្ស កើតមានសេចក្ដីព្រួយជាខ្លាំង ។

ពន្ធព្រះវិហារ

២៤កាលបានមកដល់ក្រុងកាពើណិមហើយ នោះពួកអ្នក ដែលទារពន្ធមព្រះវិហារ គេមកសួរពេត្រុសថា "តើគ្រូអ្នក មិនបង់ពន្ធព្រះវិហារទេឬអី?"

២៥គាត់ឆ្លើយថា "បង់ដែរ" រួចមក កាលគាត់បានចូលទៅ ក្នុងផ្ទះហើយ នោះព្រះយេស ៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលជាមុន សួរ គាត់ថា "នែ! ស៊ីម៉ូនអ្នកគិតដូចម្ដេច? តើអស់ទាំងស្ដេចនៅ ផែនដីហូតសួយរ៉ៃ ប ្រពន្ធដារយ ពីអ្នកណា? ពីកូនចៅ ឬពីអ្នក ដទៃ?"

២៦"ពេត្រុសទូលឆ្លើយថា "ពីមនុស្សដទៃទេ" ទ្រង់មាន បន្ទូលថា "ដូច្នេះកូនចៅបានរួចហើយ ២៧ប៉ុន្តែចូរអ្នកទៅឯ សមុទ្រ ហើយបោះសន្ទូចចាប់យកត្រីដែលជាប់មុនដំបូងមក បើកមាត់វា នោះអ្នកនឹងឃើញប្រាក់១រៀល អោយយក ប្រាក់នោះទៅបង់សំរាប់ខ្ញុំ ហើយនិងអ្នកទៅ ដើម្បីកុំអោយ យើងបានជាទីអាក់អន់ចិត្តរដល់គេ" ។

ជំពូក ១៨

អ្នកដែលធំជាងគេបំផុតនៅនគរស្ថានសួគ៌

១៨:១-៥ = មក ៩:៣៣-៣៧ លក ៩:៤៦-៤៨

១៨ ១នៅវេលានោះឯង ពួកសិស្សមកឯព្រះយេស៊ូវ ទូល សួរថា "តើអ្នកណាធំជាងគេក្នុងនគរស្ថានសួគ៌?"

២តែទ្រង់ហៅកូនក្មេងតូច១មក ដាក់នៅកណ្តាលពួកគេ ៣រួចមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
បើអ្នក រាល់គ្នាមិនផ្លាស់គំនិត ហើយត្រឡប់ដូចជាកូនតូចល នេះនោះ នឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ពុំប
ានឡើយ ៤ដូច្នេះ អ្នកណា ដែលបន្ទាបខ្លួនអោយបានដូចកូនតូចនេះ អ្នកនោះឯងឈ្មោះ
ថាធំជាងគេក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ហើយវ ។

៥អ្នកណាដែលទទួលកូនតូចណាមួយដូចកូននេះ ដោយនូវ ឈ្មោះខ្ញុំ នោះក៏ឈ្មោះថាទទួលខ្ញុំដែរស ៦ប៉ុន្តែ
បើអ្នកណាធ្វើ អោយកូនតូចណាមួយនេះ ដែលជឿដល់ខ្ញុំ រវាតចិត្តចេញហ នោះស
៊ូអោយគេយកថ្មត្បាល់កិនយ៉ាងធំចងកអ្នកនោះ ហើយ ពន្លង់១ទៅក្នុងសមុទ្រទីជ្រៅវិញឡ
ធ្វើយ៉ាងនោះនឹងមាន ប្រយោជន៏ដល់អ្នកនោះជាជាង ។

៧វេទនាដល់លោកិយ ដោយព្រោះអស់ទាំងហេតុដែល នាំអោយរវាតចិត្ត ដ្បិតសេចក្តីនោះត្រូវតែមាន
តែវេទនា ដល់មនុស្សណាដែលបង្កើតហេតុអោយរវាតចិត្តនោះអ ៨បើ សិនជាដៃ ឬជើងអ្នក
នាំអោយគេរវាតចិត្តក នោះចូរកាត់ ចោលទៅ ស៊ូអោយអ្នកចូលទៅក្នុងជីវិតកំបុតដៃជើងវិញ
ជាជាងមានដៃជើងទាំង២ នឹងត្រូវបោះទៅក្នុងភ្លើង ដែល ឆេះនៅអស់កល្បជានិច្ច
៩ហើយបើភ្នែកអ្នកនាំអោយគេ រវាតចិត្តខ ចូរខ្វេះវាចោលទៅ ស៊ូអោយអ្នកចូលទៅក្នុង
ជីវិតមានភ្នែកតែ១វិញ ជាជាងមានភ្នែកទាំង២ នឹងត្រូវបោះ ទៅក្នុងភ្លើងនរកគ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីចៀមដែលបាត់

១៨:១២-១៤ = លក ១៥:៤-៧

១០ចូរប្រយ័ត្ន កុំអោយមើលងាយចំពោះកូនតូចណាមួយ នោះឡើយ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ទេវតាឃរបស់វាដែល នៅស្ថានសួគ៌ តែងតែឃើញព្រះភក្ត្រព្រះវរបិតានៃខ្ញុំជានិច្ច ដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌
១១ដ្បិតកូនមនុស្សបានមក ដើម្បី និងជួយសង្គ្រោះអ្នកណាដែលបាត់បង់ ។

១២បើមនុស្សណាមានចៀម១រយ ហើយមាន១វង្វេងបាត់ តើអ្នករាល់គ្នាគិតដូចម្តេច?
តើមិនទុកចៀម៩៩នៅលើភ្នំ នឹងទៅរកចៀម១ ដែលវង្វេងបាត់នោះទេឬអី?

១។ខ.៦) "ពន្លង់" មានន័យថា ពន្លិច ឬធ្វើអោយលង់ទៅក្នុងទឹក

១៣ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើរកឃើញ នោះមាន សេចក្តីអំណរចំពោះចៀមនោះ
ជាជាងចៀម៩៩ដែលមិន បានវង្វេងទៅទៀត ១៤ដូច្នេះព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នាដែល គង់នៅស្ថានសួគ៌
ទ្រង់ក៏មិនសព្វព្រះហឫទ័យ អោយកូនតូច ណាមួយនេះត្រូវវិនាសដូច្នោះដែរ ។

ការដែលបងប្អូនធ្វើបាបទាស់នឹងអ្នក

១៥បើបង ឬប្អូនធ្វើបាបនឹងអ្នក នោះអោយទៅបន្ទោសង១ គាត់ ក្នុងកាលដែលមានតែអ្នកហើយនិងគាត់
បើគាត់ស្តាប់ អ្នក នោះអ្នកនឹងបានបង ឬប្អូននោះមកវិញ ១៦តែបើគាត់មិន ព្រមស្តាប់ទេ
នោះត្រូវយកមនុស្សម្នាក់ ឬពីរនាក់ទៅជាមួយ ដើម្បីនឹងបញ្ជាក់គ្រប់ទាំងពាក្យ ដោយសារស្មរបន្ទាល់ច ២ឬ
៣នាក់ ១៧បើគាត់មិនព្រមស្តាប់អ្នកទាំងនោះទេ នោះត្រូវតែ ប្រាប់ដល់ពួកជំនុំឆ
ហើយបើមិនព្រមស្តាប់ពួកជំនុំទៀត នោះ ត្រូវតែរាប់គាត់ទុកជាអ្នកក្រៅសាសន៍ឬជាអ្នកយកពន្ធវិញជ។

១៨ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើអ្នករាល់គ្នាចងទុក អ្វីៗនៅផែនដី នោះនឹងត្រូវចងទុកនៅស្ថានសួគ៌ដែរ
ហើយ បើស្រាយអ្វីៗនៅផែនដី នោះក៏នឹងត្រូវស្រាយនៅស្ថានសួគ៌ ដែរឈ ។

១៩មួយទៀត ខ្ញុំប្រាប់ថា "បើសិនជាមាន២នាក់ក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា ព្រមព្រៀងគ្នានៅផែនដី
ពីដំណើរអ្វីដែលគេចង់ សូមក៏ដោយ នោះនឹងបានសំរេចដល់គេញ អំពីព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌
២០ដ្បិតកន្លែងណាដែលមាន២ឬ៣ នាក់ប្រជុំជាមួយគ្នាដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះខ្ញុំក៏នៅកណ្តាល
ចំណោមអ្នកទាំងនោះដែរ"ដ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី អ្នកបំរើមិនមានចិត្តមេត្តា

២១ខណៈនោះ ពេត្រុសក៏មកឯទ្រង់ទូលថា "ព្រះអម្ចាស់ អើយ បើបងឬប្អូនធ្វើបាបនឹងខ្ញុំឋ
នោះត្រូវអោយខ្ញុំអត់ទោស អោយគេដល់ប៉ុន្មានដង តើដល់៧ដងឬអី?ឌ"

២២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ខ្ញុំមិនថាអោយអ្នកអត់ ទោសត្រឹមតែ៧ដងទេ
គឺដល់៧ចិតសិបដងទៅទៀតឍ។

១.ខ.១៥) ភាសាអង់គ្លេសប្រែថា "ចូរទៅបង្ហាញកំហុសរបស់គាត់" ២៣ដូច្នេះ

នគរស្ថានសួគ៌ត្រូវប្រៀបដូចជាណ ស្ដេច១អង្គ

ដែលចង់គិតបញ្ជីត នឹងពួកបាវព្រាវ ២៤កាលទ្រង់ចាប់តាំង គិត នោះគេនាំកូនបំណុលម្នាក់មក ដែលជំពាក់ប្រ
ាក់២ កោដិ ២៥តែដោយព្រោះអ្នកនោះគ្មានអ្វីនឹងសងថ បានជា ចៅហ្វាយបង្គាប់អោយលក់ទខ្លួនវា
ព្រមទាំងប្រពន្ធកូន និង របស់ទាំងអស់ ដើម្បីនឹងសងបំណុលនោះ ។

២៦ហេតុដូច្នេះ បាវនោះបានទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះធថ្វាយបង្គំ ទូលថា បពិត្រព្រះករុណា សូមទ្រង់មេត្តាបង
្សង់អោយទូល បង្គំសិន ទូលបង្គំនឹងសងថ្វាយទ្រង់គ្រប់ចំនួន ២៧ឯចៅហ្វាយ របស់បាវនោះ
មានព្រះទ័យក្ដួលអាណិត ក៏លែងវាអោយ ទៅ ព្រមទាំងលែងទារបំណុលផង ។

២៨តែកាលបាវនោះបានចេញទៅហើយ ក៏ជួបប្រទះនឹងគូ កនម្នាក់ដែលជំពាក់ខ្លួន២០រៀល នោះវាចាប់ច្រច
ាច់កអ្នក នោះ ដោយពាក្យថា "ចូរសងប្រាក់ដែលជំពាក់អញនោះមក

២៩អ្នកនោះក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះនៅទៀបជើង សូមអង្វរ ថា សូមមេត្តាបង្អង់អោយខ្ញុំសិន ខ្ញុំនឹងសងជូនអ្នក
 ។

៣០តែវាមិនព្រមទេ ត្រឡប់ជាបានចាប់អ្នកនោះ នាំទៅ ដាក់គុកវិញ ទាល់តែបានសងបំណុលរួច
៣១កាលពួកគូកន គេបានឃើញការនោះ គេមានចិត្តឈឺឆ្អាលណាស់ ក៏នាំគ្នា ទៅទូលដល់ចៅហ្វាយ
ពីការទាំងប៉ុន្មានដែលកើតមក" ។

៣២"ចៅហ្វាយក៏អោយគេហៅបាវនោះមក រួចមានបន្ទូល ថា នែ៎! អាបំរើអាក្រក់! អញប
ានលែងទារបំណុលឯង ទាំងអស់ហើយតើ! ពីព្រោះឯងបានអង្វរដល់អញ ៣៣ដូច្នេះ
តើមិនគួរអោយឯងអាណិតមេត្តាដល់គូកនឯង ដូចជាអញ បានអាណិតមេត្តាដល់ឯងដែរទេឬអី?
៣៤ចៅហ្វាយក៏មាន សេចក្ដីក្រោធ ហើយបញ្ជូនវាទៅឯមេភូឃុំ ទាល់តែបាន សងបំណុលនោះគ្រប់ចំនួន ។

៣៥យ៉ាងនោះ បើអ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោសការរំលងរបស់ បងប្អូនដោយស្ម័គ្រពីចិត្តទេ
នោះព្រះវរបិតានៃខ្ញុំដែលគង់ នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ក៏នឹងប្រព្រឹត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាដូច្នោះដែរន ។

ជំពូក ១៩

ការលែងលះប្ដី ប្រពន្ធ

១៩:១-៩ = មក ១០:១-១២

១៩ ១លុះព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលពាក្យបទាំងនោះរួច ហើយ នោះទ្រង់ថយចេញពីស្រុកកាលីឡេ
ទៅឯព្រំស្រុក យូដានៅខាងនាយទន្លេយ័រដាន់វិញ ២ហើយមានហ្វូងមនុស្ស កកកុញតាមទ្រង់ទៅ
នៅទីនោះទ្រង់ក៏ប្រោសអោយគេផបាន ជា ៣រីឯពួកផារិស៊ី គេមកល្បួងទ្រង់ដោយទូលថា "តើ
មនុស្សមានច្បាប់នឹងលែងប្រពន្ធព ដោយហេតុណាក៏ដោយ បានឬទេ?"

៤ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "តើអ្នករាល់គ្នាមិនបានមើលរឿង ពីព្រះ ដែលទ្រង់បង្កើតមនុស្សកាលពីដើមថា
ទ្រង់បានធ្វើ អោយមានទាំងប្រុសទាំងស្រីទេឬអី?"ភ ៥រួចក៏មានបន្ទូលថា "ដោយហេតុនោះ ប
ានជាមនុស្សប្រុសនឹងលាចេញពីឪពុក ម្តាយទៅនៅជាប់នឹងប្រពន្ធ ហើយអ្នកទាំង២នោះនឹងត្រឡប់
ជាសាច់តែ១សុទ្ធម ៦យ៉ាងនោះ គេមិនមែនជា២ទៀត គឺជា សាច់តែ១ទេ ដូច្នេះ
កុំអោយអ្នកណាពង្រាត់មនុស្សដែល ព្រះទ្រង់បានផ្សំផ្គុំគ្នាឡើយ" ។

៧គេទូលសួរទ្រង់ថា"ចុះហេតុដូចម្តេចបានជាលោកម៉ូសេ បង្គាប់អោយធ្វើសំបុត្រលះលែង
ហើយអោយលែងចេញ ដូច្នេះ?"យ ។

៨ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលតបថា "បានជាលោកម៉ូសេអនុញ្ញាត អោយអ្នករាល់គ្នាលែងប្រពន្ធទៅ
គឺដោយព្រោះតែចិត្តអ្នក រាល់គ្នារឹងរបឹងប៉ុណ្ណោះ តែពីដើមមកមិនមែនដូច្នោះទេ ៩ហើយខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថា "អ្នកណាដែលលែងប្រពន្ធ មិនមែនដោយព្រោះនាងនោះផិត ហើយទៅយកប្រពន្ធមួយ
ទៀត អ្នកនោះឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតហើយ ឯអ្នកណា ដែលយកប្រពន្ធ ជាស្រីដែលប្តីដើមលែង
នោះក៏ប្រព្រឹត្ត សេចក្តីកំផិតដែរ"រ ។

១០ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា "បើរបៀបនៃមនុស្ស ដែលមាន ប្រពន្ធត្រូវជាយ៉ាងនេះ នោះស៊ូកុំយកគ្នាជាជាង" ។

១១តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "មនុស្សទាំងអស់ទទួលតាមពាក្យ នេះមិនបានទេ ទទួលប
ានតែអស់អ្នកដែលពាក្យនេះបាន ប្រ ទានមកអោយប៉ុណ្ណោះល ១២ពីព្រោះមានមនុស្សខ្ទើយ ដែល
កើតពីផ្ទៃម្តាយមកខ្ទើយតែម្តង មានខ្លះដែលមនុស្សលោក បានក្រៀវ ហើយមានខ្លះដែលក្រៀវខ្លួនឯងដែរ១
ដោយ យល់ដល់នគរស្ថានសួគ៌ ដូច្នេះ អ្នកណាដែលអាចនឹងទទួល បាន អោយទទួលចុះ" ។

ព្រះយេស៊ូវ និងកូនក្មេងតូចៗ

១៩:១៣-១៥ = មក ១០:១៣-១៦ លក ១៨:១៥-១៧

១៣លំដាប់នោះ មានគេនាំក្មេងតូចៗមកឯទ្រង់ ដើម្បី អោយទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តអធិស្ឋានអោយវារ

តែពួកសិស្ស បន្ទោសដល់គេ ។

១៤នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទុកអោយកូនក្មេង មកឯខ្ញុំចុះ កុំឃាត់វាឡើយ
ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌មានសសុទ្ធតែ មនុស្សដូចវារាល់គ្នា"ហ ១៥ទ្រង់ក៏ដាក់ព្រះហស្តលើវារាល់ គ្នា
រួចយាងចេញពីទីនោះទៅ ។ បុរសអ្នកមានម្នាក់

១៩:១៦-២៩ = មក ១០:១៧-៣០ លក ១៨:១៨-៣០

១៦នោះមានម្នាក់មកទូលសួរទ្រង់ថា "លោកគ្រូល្អអើយ! តើត្រូវអោយខ្ញុំធ្វើការល្អអ្វី អោយប
ានជីវិតរស់នៅអស់ កល្បឡ ជានិច្ច?"អ

១៧ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហៅខ្ញុំថា ជាល្អដូច្នេះ? មានតែ១ទេដែលល្អ គឺជាព្រះ
តែបើអ្នកចង់ ចូលទៅក្នុងជីវិត ចូរកាន់តាមបញ្ញត្តទាំងប៉ុន្មានចុះ"ក ។

១៨គាត់ទូលសួរថា "តើបញ្ញត្តណាខ្លះ?" នោះព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា "កុំអោយសំឡាប់មនុស្សអោយសោះ
កុំអោយ ផិតក្បាអោយសោះខ កុំអោយលួចអោយសោះ កុំអោយធ្វើជា ទីបន្ទាល់ក្លែងអោយសោះ
១៩ចូរគោរពប្រតិបត្តិឪពុកម្តាយគ ហើយចូរស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង"ឃ ។

២០មនុស្សកំឡោះនោះក៏ទូលទ្រង់ថា "ខ្ញុំបានកាន់តាមគ្រប់ សេចក្តីទាំងនោះតាំងពីក្មេងមកហើយ
តើនៅខ្វះអ្វីទៀត?"

២១នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើអ្នកចង់បានជាគ្រប់លក្ខណ៍ង ចូរអ្នកទៅលក់របស់ទ្រព្យខ្លួន
ហើយចែកដល់ពួកអ្នកក្រីក្រច ទៅ នោះអ្នកនឹងបានទ្រព្យសម្បត្តិនៅឯស្ថានសួគ៌វិញឆ រួច
អោយមកតាមខ្ញុំចុះ" ។

២២កាលមនុស្សកំឡោះបានឮព្រះបន្ទូលនោះហើយ នោះក៏ ចេញទៅទាំងព្រួយចិត្ត
ព្រោះមានទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន ។

២៣នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកសិស្សថា "ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
មនុស្សអ្នកមានជនឹងចូលទៅ ក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ពិបាកណាស់ ២៤ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាទៀត ថា
ដែលសត្វអូដ្ឋនឹងចូលតាមប្រហោងម្ជុល នោះងាយជា ជាងអោយមនុស្សអ្នកមានចូលទៅក្នុងនគរនៃព្រះវិញ"
។

២៥កាលពួកសិស្សបានឮដូច្នោះ នោះក៏នឹកប្លែកក្នុងចិត្តជា ខ្លាំងក្រៃលែង ហើយទូលសួរថា "ដូច្នេះ

តើអ្នកណាអាចនឹង បានសង្គ្រោះ?"

២៦ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ទតទៅគេដោយបន្ទូលថា "ការនោះ មនុស្សលោកធ្វើមិនកើតទេ តែព្រះទ្រង់អាចនឹងធ្វើកើតទាំង អស់"ឈ ។

២៧ពេត្រុសទូលទ្រង់ថា "មើល! យើងខ្ញុំបានលះចោលទាំង អស់មកតាមទ្រង់ហើយញ ដូច្នេះ តើយើងខ្ញុំនឹងបានអ្វីខ្លះ?"

២៨ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា ដល់គ្រាកែជាថ្មីឡើងវិញ កាលណាកូនមនុស្សបាន ឡើងគង់លើបល្ល័ង្កឧត្តមដរបស់លោក នោះអ្នករាល់គ្នាដែល បានមកតាមខ្ញុំ នឹងបានអង្គុយលើបល្ល័ង្ក១២ដែរ ហើយនិងជំ នុំជំរះពូជអំបូរអ៊ីស្រាអែលទាំង១២ឋ ២៩ឯអស់អ្នកណាដែល លះចោលផ្ទះសំបែង ឬបងប្អូនប្រុសស្រី ឪពុកម្តាយ ប្រពន្ធ កូន ឬស្រែចំការ ដោយយល់ដល់ឈ្មោះខ្ញុំ១ នោះនឹងបានជា ១រយភាគឡើងវិញ ហើយនិងបានគ្រងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ទុកជាមរដកដែរឌ ៣០តែនឹងមានមនុស្សមុនទៅជាក្រោយ ជាច្រើន ហើយនិងមានមនុស្សក្រោយទៅជាមុនវិញឍ ។

ជំពូក ២០

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីអ្នកធ្វើការនៅចំការទំពាំងបាយជូរ

២០ ១ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាណថៅកែម្នាក់ ដែល ចេញទៅពីព្រលឹម ដើម្បីនឹងជួលជើងឈ្នួល អោយមកធ្វើ ការក្នុងចំការទំពាំងបាយជូរតរបស់ខ្លួន ២កាលបានព្រមគ្នា នឹងបើកអោយ២កាក់ម្នាក់ក្នុង១ថ្ងៃហើយ នោះក៏បញ្ជូនអោយ ទៅធ្វើក្នុងចំការ ។

៣ដល់ពេលម៉ោង៩ព្រឹក គាត់ចេញទៅ ឃើញមនុស្សខ្លះ ទៀតឈរទំនេរនៅទីផ្សារ ៤ក៏ប្រាប់គេថា "ចូរអ្នកទាំងឡាយ នាំគ្នាទៅធ្វើការក្នុងចំការរបស់ខ្ញុំទៅ ខ្ញុំនឹងបើកអោយតាម ត្រឹមត្រូវ" គេក៏ទៅ ។

៥ដល់ថ្ងៃត្រង់ ហើយពេលម៉ោង៣រសៀល គាត់ក៏ចេញ ទៅធ្វើដូច្នោះទៀត ៦លុះដល់ពេលម៉ោង៥ គាត់ចេញទៅ ឃើញមានមនុស្សខ្លះទៀតនៅទំនេរក៏សួរគេថា "ហេតុអ្វីបាន ជាអ្នករាល់គ្នាឈរទំនេរនៅទីនេះតាំងពីព្រលឹមមកដូច្នេះ?"

៧គេឆ្លើយថា "ពីព្រោះគ្មានអ្នកណាជួលយើងខ្ញុំ" រួចគាត់ ប្រាប់ថា ចូរអ្នករាល់គ្នា ទៅធ្វើការក្នុងចំការរបស់ខ្ញុំទៅ នោះអ្នកនឹងទទួលឈ្នួលតាមត្រឹមត្រូវ" ។

៨ដល់លាចថ ថៅកែចំការនោះប្រាប់ទៅនាយដំរួតការថា ចូរហៅពួកជើងឈ្នួលមកបើកឈ្នួលអោយគេ
ចាប់តាំងពី មនុស្សក្រោយបង្អស់ រៀងទៅដល់អ្នកមុនដំបូង ៩កាលពួក អ្នកដែលគាត់ជួលពីម៉ោង៥ប
ានមកដល់ នោះគេបើកបាន២ កាក់ម្នាក់ៗ ១០រួចកាលពួកមុនបង្អស់បានមកដល់ គេស្មានថា នឹងប
ានលើសជាងនោះទៅទៀត តែអ្នកទាំងនោះក៏បាន ទទួល២កាក់ម្នាក់ដូចគ្នាដែរ ១១គ្រាបានបើកប្រាក់ស្រេច
ហើយ នោះគេត្អូញត្អែរទនឹងថៅកែថា ១២ពួកអ្នកដែលមក ក្រោយនេះ គេធ្វើការតែមួយម៉ោងសោះ
ហើយលោកបាន

អោយគេស្មើនឹងយើងខ្ញុំ ដែលទ្រាំធ្វើការធន់ធទាំងហាលថ្ងៃ តាំងពីព្រលឹមមកដែរ ។

១៣តែគាត់ឆ្លើយទៅម្នាក់នោះថា សំឡាញ់អើយ!ន ខ្ញុំមិន ធ្វើខុសនឹងអ្នកទេ តើអ្នកមិនប
ានសុខចិត្តព្រមទទួលតែ២កាក់ ទេឬអី? ១៤ដូច្នេះ ចូរយកប្រាក់របស់អ្នកទៅៗ ខ្ញុំបានសំរេច
នឹងអោយដល់ពួកអ្នកដែលមកក្រោយនេះ ដូចជាបានអោយ ដល់អ្នកដែរ ១៥តើខ្ញុំគ្មានច្បាប់នឹងចាត់ចែងរបស់
ខ្ញុំ តាមអំ ពើចិត្តទេឬអី? តើភ្នែកអ្នកឃើញអាក្រក់ពីព្រោះខ្ញុំល្អឬអី?ប

១៦គឺយ៉ាងនោះ ដែលអស់អ្នកក្រោយនឹងបានទៅជាមុន ហើយពួកអ្នកមុននឹងទៅជាក្រោយវិញផ ដ្បិតប
ានហៅមនុស្ស ជាច្រើន តែរើសបានតិចទេ" ។

ព្រះយេស៊ូវថ្លែងទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់ម្តងទៀត

២០:១៧-១៩ = មក ១០:៣២-៣៤ លក ១៨:៣១-៣៣

១៧កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពុងតែឡើងទៅឯក្រុងយេរូសា-ឡិម នោះទ្រង់យកពួកសិស្សទាំង១២នាក់
ទៅដោយឡែក តាមផ្លូវ ហើយមានបន្ទូលថា ១៨"មើល! យើងរាល់គ្នាឡើង ទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមព
នោះកូនមនុស្សភនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅ ដល់ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យមដែលគេនឹងកាត់ទោស លោកដល់ជីវិត
១៩រួចនឹងបញ្ជូនទៅដល់ពួកសាសន៍ដទៃ អោយគេចំអកមើលងាយ ព្រមទាំងវាយនឹងរំពាត់យ ហើយ
ឆ្កាងរលោក ក្រោយ៣ថ្ងៃលមក លោកនឹងមានជីវិតរស់ឡើង វិញ"វ ។

សំណូមពររបស់ម្តាយយ៉ាកុប និងយ៉ូហាន

២០:២០-២៨ = មក ១០:៣៥-៤៥

២០គ្រានោះប្រពន្ធរបស់សេបេដេ គាត់នាំកូនទាំង២សមក ឯទ្រង់ ក្រាបថ្វាយបង្គំហ ទូលសូមសេចក្តីមួយ ។
២១ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើអ្នកចង់បានអ្វី?" គាត់ទូលថា "សូមអនុញ្ញាតអោយកូនខ្ញុំម្ចាស់ទាំង២នេះ ប

ានអង្គុយ១ខាង ស្តាំ ១ខាងឆ្វេងទ្រង់ ក្នុងនគររបស់ទ្រង់"ឡ ។

២២តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "អ្នករាល់គ្នាមិនយល់ សេចក្តីដែលអ្នកសូមទេ
តើអ្នកអាចនឹងផឹកអំពីពែងអ ដែលខ្ញុំ រៀបនឹងផឹក ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជដែលខ្ញុំទទួលបានឬ ទេ?១"
គេទូលឆ្លើយថា "ទទួលបាន" ។

២៣នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នករាល់គ្នានឹងផឹកពីពែងខ្ញុំក ហើយនិងទទួលបុណ្យជ្រមុជដែលខ្ញុំទទួលមែន
តែដែល អង្គុយខាងស្តាំឬខាងឆ្វេងខ្ញុំ នោះមិនស្រេចនឹងខ្ញុំទេ គឺសំ រាប់តែអ្នកណាដែលព្រះវរបិតាខ្ញុំប
ានរៀបចំទុកអោយវិញ"

២៤កាល១០នាក់ឯទៀតបានឮសេចក្តីនោះហើយ គេក៏តូច ចិត្តខនឹងបងប្អូនទាំង២នាក់នោះ ២៥តែព្រះយេស
៊ូវទ្រង់ហៅ អ្នកទាំងនោះមក មានបន្ទូលថា "អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ពួក
ចៅហ្វាយនៃសាសន៍ដទៃតែងគ្រប់គ្រងលើសាសន៍របស់ខ្លួន ហើយពួកអ្នកធំក៏មានអំណាចលើគេដែរ
២៦ប៉ុន្តែមិនត្រូវ អោយមានដូច្នោះក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាឡើយ គឺអ្នកណាក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ដែលចង់ធ្វើជាធំ
នោះនឹងត្រូវធ្វើជាអ្នកបំរើគ ដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ ២៧ហើយអ្នកណាក្នុងពួកអ្នក ដែលចង់ បានជាលេខ១
អ្នកនោះត្រូវធ្វើជាបាវដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ ដែរ ២៨ដូចជាកូនមនុស្សឥបានមក មិនមែនអោយគេបំរើ
លោកទេ គឺនឹងបំរើគេវិញង ហើយនិងអោយជីវិតខ្លួន ទុកជា ថ្លៃលោះចមនុស្សជាច្រើនផង"
។មនុស្សខ្វាក់ពីរនាក់បានមើលឃើញ

២០:២៩-៣៤ = មក ១០:៤៦-៥២ លក ១៨:៣៥-៤៣

២៩កាលកំពុងតែចេញពីក្រុងយេរីខូរមក នោះមានមនុស្ស មីរដេរដាសដើរតាមទ្រង់ទៅ
៣០ក៏ឃើញមានមនុស្សខ្វាក់២ នាក់ អង្គុយនៅក្បែរផ្លូវ គេឮថាព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងតាមទី នោះ
ក៏ស្រែកឡើងថា "ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌឆ អើយ! សូមទ្រង់ប្រោសមេត្តាដល់យើងខ្ញុំផង!"

៣១ឯបណ្តាមនុស្ស គេហាមអ្នកទាំង២នោះ កុំអោយមាត់ តែគេស្រែករឹតតែខ្លាំងឡើងថា "ឱ
ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះវង្ស ហ្លួងដាវីឌអើយ! សូមទ្រង់ប្រោសមេត្តាដល់យើងខ្ញុំផង" ។

៣២នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈប់ ក៏ហៅអ្នកទាំង២នោះមក មានបន្ទូលសួរថា
"តើចង់អោយខ្ញុំធ្វើអ្វីអោយអ្នក?"

៣៣គេទូលទ្រង់ថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមប្រោសអោយ ភ្នែកយើងខ្ញុំបានភ្លឺឡើងផង" ។

៣៤ទ្រង់មានសេចក្តីក្តួលក្នុងព្រះហឫទ័យ ក៏ពាល់ភ្នែកគេ ស្រាប់តែភ្នែកបានភ្លឺឡើង រួចគេដើរតាមទ្រង់ទៅ ។

ជំពូក ២១

ផ្លូវនៃជ័យជំនះ

២១:១-៩ = មក ១១:១-១០ លក ១៩:២៩-៣៨

២១:៤-៩ = យហ ១២:១២-១៥

២១ ១គ្រាបានមកជិតក្រុងយេរូសាឡិមហើយ ដល់ភូមិ បេតផាសេ ខាងភ្នំដើមអូលីវជ នោះព្រះយេស
៊ូវទ្រង់ចាត់ សិស្ស២នាក់អោយទៅ ២ដោយបន្ទូលថា "ចូរទៅឯភូមិនៅ ខាងមុខនោះ អ្នកនឹងឃើញមេលា១
គេចងទុកនឹងកូនវាទៅ ជាមួយគ្នា ចូរស្រាយដឹកនាំវាមកឯខ្ញុំ ៣បើអ្នកណាថាអ្វីអោយ នោះត្រូវឆ្លើយថា
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ ត្រូវការនឹងវា រួចគេនឹងអោយវាមកហើយ" ។

៤ការទាំងនេះកើតមក ដើម្បីអោយបានសំរេចឈតាមទំ នាយ ដែលហោរាបានទាយទុកមកថាៈ

៥"ចូរប្រាប់កូនស្រីស៊ីយ៉ូនថា មើល! ស្តេចនៃនាង ទ្រង់ យាងមកឯនាង ទ្រង់សុភាព ហើយគង់លើសត្វលា
គឺជាលា ជំទង់ ដែលជាកូនរបស់មេលា"ញ។

៦សិស្សនោះក៏ទៅធ្វើតាមបង្គាប់ព្រះយេស៊ូវ ៧ហើយនាំ មេលានិងកូនវាមក
រួចក្រាលអាវខ្លួនលើខ្នងថ្វាយទ្រង់គង់ ៨ឯហ្វូងមនុស្សស្ទើរតែទាំងអស់ បានក្រាលអាវជខ្លួននៅផ្លូវ
ខ្លះក៏កាប់មែកឈើយកមករាយតាមផ្លូវផង ៩ហើយបណ្តា មនុស្សដែលដើរហែមុខក្រោយ គេស្រែកឡើងថា
"ហូសា- ណា ដល់ព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌឋ ព្រះអង្គដែលយាងមកដោយនូវ ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរ"ឌ "ហូសាណា នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត!"ឍ ១០រួចកាលទ្រង់យាងចូលទៅក្នុង
ក្រុងយេរូសាឡិមហើយ នោះកើតមានសេចក្តីជ្រួលជ្រើម ពេញក្នុងទីក្រុង ហើយគេសួរថា
"លោកនេះជាអ្នកណា?" ១១ហ្វូងមនុស្សឆ្លើយឡើងថា "នេះគឺជាហោរាណយេស៊ូវ ដែលមកពីភូមិណាសារ៉ែត
ស្រុកកាលីឡេ" ។

ព្រះយេស៊ូវនៅឯព្រះវិហារ

២១:១២-១៦ = មក ១១:១៥-១៨ លក ១៩:៤៥-៤៧

១២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ក៏បណ្ដេញ អស់ទាំងអ្នកដែលលក់ដូរតក្នុងព្រះវិហារចេញ ទ្រង់ផ្កាប់តុនៃ ពួកអ្នកដូរប្រាក់ថ និងជើងម៉ារបស់ពួកអ្នកលក់ព្រាបទ ។

១៣ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "មានសេចក្ដីចែងទុក មកដូច្នេះ ដំណាក់អញត្រូវហៅថា ជាទីសំរាប់អធិស្ឋាន›ធ តែអ្នករាល់គ្នាបានយកធ្វើជារោងចោរវិញ"ន។

១៤ឯពួកមនុស្សខ្វាក់ និងមនុស្សខ្វិន គេក៏មកឯទ្រង់ក្នុងព្រះ វិហារ ហើយទ្រង់ប្រោសគេអោយប
ានជាទាំងអស់ប ១៥តែ ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យ១ គេមានចិត្តគ្នាន់ក្នាញ់ណាស់ផ ដោយប
ានឃើញការអស្ចារ្យដែលទ្រង់ធ្វើ និងឮកូនក្មេងទាំង ប៉ុន្មានស្រែកក្នុងព្រះវិហារថា "ហូសាណា
ដល់ព្រះវង្សហ្លួង ដាវីឌដូច្នោះ"ព ១៦ហើយគេទូលទ្រង់ថា "តើអ្នកឮពាក្យដែល ក្មេងទាំងនេះថាឬទេ?"
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា "ឮហើយ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលមើលសេចក្ដីឬអី? ដែលថា ទ្រង់ ប
ានធ្វើអោយសេចក្ដីសរសើរបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដោយនូវ មាត់កូនក្មេង និងកូនដែលនៅបៅ"ភ។

១៧រួចទ្រង់លះចោលគេ២ យាងចេញទៅឯភូមិបេថានីម ទៅ ក៏ផ្ទំនៅទីនោះ១យប់ ។

ដើមល្វាត្រូវស្វិតក្រៀម

២១:១៨-២២ = មក ១១:១២-១៤, ២០-២៤

១៨ដល់ព្រលឹមឡើង កំពុងដែលទ្រង់យាងត្រឡប់ទៅឯទី ក្រុងវិញ នោះទ្រង់ក៏ឃ្លាន
១៩ទ្រង់ទតឃើញដើមល្វា១តាមផ្លូវក៏យាងទៅដល់ ឃើញមានតែស្លឹកទទេ នោះទ្រង់មានបន្ទូល ថា "កុំអោយឯងមានផ្លែទៀតឡើយ!" ស្រាប់តែដើមល្វា នោះក្រៀមទៅយ ។

២០កាលពួកសិស្សបានឃើញដូច្នោះ នោះគេមានសេចក្ដី អស្ចារ្យថា ដើមល្វានេះក្រៀមទៅជា១រំពេចយ៉ាងណាហ្ន៎ ។

២១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា បើមានសេចក្ដីជំនឿឥតសង្ស័យសោះរ
នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងអាចធ្វើបាន មិនត្រឹមតែការដែលកើតឡើងដល់ ដើមល្វាប៉ុណ្ណោះទេ
គឺទោះបើអ្នកនឹងនិយាយទៅភ្នំនេះថា អោយឯងរើចេញពីទីនេះទៅធ្លាក់ក្នុងសមុទ្រវិញ នោះគង់ តែនឹងប
ានកើតដូច្នោះដែរ ២២ហើយគ្រប់ទាំងសេចក្ដីអ្វី ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងអធិស្ឋានសូមលដោយមានចិត្តជឿ នោះ
នឹងបានសំរេចទាំងអស់"។

អំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២១:២៣-២៧ = មក ១១:២៧-៣៣ លក ២០:១-៨

២៣កាលទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារហើយ នោះ ពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំនៃបណ្ដាជន គេមកឯទ្រង់ដែល កំពុងតែបង្រៀន ហើយទូលកាត់សួរថា "អ្នកធ្វើការទាំងនេះ តើអាងអំណាចអ្វី?វ តើអ្នកណាបានបើកអំណាចនេះអោយ អ្នក?" ២៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា"ខ្ញុំនឹងសួរអ្នករាល់គ្នា ពីសេចក្ដី១ដែរ បើអ្នកឆ្លើយប្រាប់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំក៏នឹងប្រាប់អោយ អ្នកដឹងពីអំណាចដែលខ្ញុំអាង ដើម្បីនឹងធ្វើការទាំងនេះដែរ ២៥ឯបុណ្យជ្រមុជរបស់យ៉ូហាន តើមកពីណា? ពីស្ថានសួគ៌ ឬ ពីមនុស្ស?" នោះគេក៏រិះគិតគ្នាថា "បើយើងថា មកពីស្ថាន សួគ៌ នោះវានឹងសួរយើងថា ដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនបានជឿតាមគាត់? ២៦តែបើយើងថា មកពីមនុស្សវិញ នោះខ្លាចហ្វូងមនុស្ស ដ្បិតគេរាប់យ៉ូហានទុកជាហោរាទាំង អស់គ្នា"ស ។

២៧រួចគេទូលឆ្លើយថា "យើងមិនដឹងទេ" ហើយទ្រង់ក៏មាន បន្ទូលតបថា "ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏មិនប្រ ាប់អោយអ្នករាល់គ្នាដឹងពី អំណាចដែលខ្ញុំអាង និងធ្វើការទាំងនេះដែរ ។រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី កូនប្រុសពីរនាក់

២៨ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាគិតដូចម្ដេច? មានមនុស្សម្នាក់មាន កូនប្រុស២ គាត់ទៅប្រាប់កូនច្បងថា កូនអើយ! ថ្ងៃនេះ ចូរ ឯងទៅធ្វើការក្នុងចំការអញទៅ!ហ ២៩កូននោះប្រកែកថា ខ្ញុំមិនទៅទេ ដល់ក្រោយមក វាប្រែចិត្តជាទៅវិញ ។

៣០គាត់ក៏ទៅប្រាប់ដល់កូនពៅដូចគ្នា ឯកូននោះវាទទួល ថា ខ្ញុំទៅ លោកឪពុក ប៉ុន្តែវាមិនបានទៅទេ ។

៣១ដូច្នេះ បណ្ដាកូនទាំង២នោះ តើកូនណាបានធ្វើតាមចិត្ត របស់ឪពុក?" គេឆ្លើយថា "កូនច្បង" ព្រះយេស ៊ូវទ្រង់មាន បន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ពួកអ្នកយកពន្ធឡ និងពួកស្រីសំផឹងអ គេចូលទៅក្នុងនគរព្រះមុនអ្នករាល់គ្នា ៣២ដ្បិតយ៉ូហានបានមកឯអ្នករាល់គ្នាក្នុងផ្លូវសុចរិតក តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានជឿតាមគាត់ទេ ឯពួកយកពន្ធខ និងពួកស្រីសំ ផឹងគគេបានជឿតាមគាត់វិញ លុះកាលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ ដូច្នោះ នោះក៏នៅតែមិនព្រមប្រែចិត្ត១ជឿតាមគាត់ដែរ" ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី អ្នកចាំចំការ

២១:៣៣-៤៦ = មក ១២:១-១២ លក ២០:៩-១៩

៣៣ចូរស្ដាប់ពាក្យប្រៀបប្រដូចមួយទៀត មានថៅកែម្នាក់ ដែលដាំយចំការទំពាំងបាយជូរ គាត់ធ

ានធ្វើរបងព័ទ្ធជុំវិញ ព្រមទាំងជីកទីជាន់ផ្លែ ហើយសង់ប៉មង ក៏ប្រវាស់ទៅអោយ ពួកអ្នកធ្វើចំការ
រួចចេញពីស្រុកនោះទៅច ៣៤កាលជិត ដល់រដូវបេះផ្លែហើយ នោះក៏ប្រើបាវឆខ្លួនអោយទៅឯពួក
អ្នកទាំងនោះ ដើម្បីនឹងទទួលផល ជាចំណែករបស់ខ្លួន ។

៣៥តែពួកធ្វើចំការ គេចាប់បាវទាំងនោះ វាយម្នាក់ សំ ឡាប់ម្នាក់ ហើយម្នាក់ទៀតចោលនឹងថ្មវិញជ
៣៦ថៅកែក៏ប្រើ បាវឈដទៃជាច្រើនជាងមុនអោយទៅទៀត តែគេប្រព្រឹត្តនឹង បាវទាំងនោះបែបដូចគ្នា
៣៧ដល់ក្រោយបង្អស់ គាត់ចាត់ កូនខ្លួនអោយទៅ ដោយគិតថា គេនឹងកោតខ្លាចដល់កូនអញ

៣៨ប៉ុន្តែកាលពួកចំការបានឃើញ នោះគេនិយាយគ្នាថា នេះ ជាកូនគ្រងមរដកញហើយ
ចូរយើងសំឡាប់វាដចេញទៅ រួច យើងនឹងដណ្តើមយកមរដករបស់វាឋ ៣៩គេក៏ចាប់កូននោះ ចេ
ាះចោលទៅខាងក្រៅចំការ ហើយ សំឡាប់ចោលទៅ ។

៤០ដូច្នេះ កាលណាថៅកែចំការមកដល់ តើគាត់នឹងធ្វើអ្វី ដល់ពួកអ្នកដែលធ្វើចំការទាំងនោះ?"

៤១គេទូលឆ្លើយតបថា "គាត់នឹងសំឡាប់ពួកកំណាចទាំង នោះយ៉ាងអាក្រក់ណាស់ឌ
រួចនឹងប្រវាស់ចំការទៅអោយ ពួកឯទៀតឈវិញ ដែលគេនឹងអោយផលដល់គាត់តាមរដូវ"

៤២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "តើអ្នករាល់គ្នា មិនដែលមើលក្នុងគម្ពីរទេឬអី ដែលថា
ថ្មដែលពួកជាងសង់ ផ្ទះបានចោលចេញ នោះបានត្រឡប់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក ការ នោះគឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើ
ហើយជាការយ៉ាងអស្ចារ្យ នៅភ្នែកយើងខ្ញុំ?ណ

៤៣ដូច្នេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នគរព្រះនឹងត្រូវហូតចេញ ពីអ្នករាល់គ្នាត
ប្រគល់ទៅអោយសាសន៍មួយទៀត ដែលគេ នឹងបង្កើតផលរបស់នគរនោះ ៤៤អ្នកណាដែលធ្លាក់លើថ្ម នោះ
នឹងត្រូវបាក់បែក តែអ្នកណាដែលត្រូវថ្មនោះធ្លាក់មក លើខ្លួន នោះនឹងត្រូវកិនខ្ទេចខ្ទីទៅ"ថ ។

៤៥កាលពួកសង្គ្រាជ និងពួកផារិស៊ីបានឮពាក្យប្រៀប ប្រដូចទាំងនោះហើយ គេក៏ដឹងថា ទ្រង់មានបន្ទូលឆេ
ាះខ្លួន គេ ៤៦រួចគេរកហេតុនឹងចាប់ទ្រង់ ប៉ុន្តែគេខ្លាចហ្វូងមនុស្ស ពីព្រោះបណ្តាមនុស្សទាំងឡាយរាប់ទ្រង់ទុក
ជាហោរាទ ។

ជំពូក ២២

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី ពិធីជប់លៀងក្នុងមង្គលការ

២២:២-១៤ = លក ១៤:១៦-២៤

២២ ១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យប្រៀបប្រដូចមួយ ទៀតទៅគេថា ២
"នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបដូចជាផស្ដេចមួយអង្គ ដែលរៀបវិវាហមង្គលអោយព្រះរាជបុត្រា ៣ទ្រង់ចាត់ពួក
មហាតលិកនអោយទៅហៅពួកភ្ញៀវ ដែលទ្រង់បានអញ្ជើញមកក្នុងមង្គលការនោះ
ប៉ុន្តែអ្នកទាំងនោះមិនព្រមមកទេ" ។

៤ទ្រង់ក៏ចាត់ពួកមហាតលិកបងទៀតអោយទៅ ដោយ បន្ទូលថា ចូរឯងប្រាប់ពួកភ្ញៀវថា
ឥឡូវគ្រឿងជប់លៀងបាន រៀបជាស្រេចហើយ គេបានសំឡាប់គោ និងសត្វបំប៉នយ៉ាង ធាត់ៗ
ហើយក៏រៀបចំគ្រប់ទាំងអស់រួចជាស្រេច ចូរមក បរិភោគការចុះ!

៥តែអ្នកទាំងនោះធ្វេសប្រហែសវិញ ម្នាក់ក៏ទៅឯចំការខ្លួន ម្នាក់ទៀតទៅឯការជំនួញ
៦អ្នកឯទៀតក៏ចាប់ពួកមហាតលិក ត្មះតិះដៀល ហើយសំឡាប់ចោលទៅ ៧កាលស្ដេចបាន ឮ
នោះទ្រង់មានព្រះទ័យក្រេវក្រោធ ក៏ចាត់ទ័ពអោយទៅ បំផ្លាញពួកមនុស្សដែលសំឡាប់គេនោះផ
ព្រមទាំងដុតទីក្រុង របស់គេចោលអស់ ។

៨រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកមហាតលិកថា ការបានរៀប ចំជាស្រេច តែពួកភ្ញៀវមិនគួរនឹងមកបរិភោគទេ
៩ដូច្នេះ ចូរទៅឯផ្លូវប្រសព្វព អញ្ជើញអស់អ្នកណាដែលប្រទះឃើញ អោយគេមកបរិភោគវិញ
១០មហាតលិកទាំងនោះក៏ចេញ ទៅតាមផ្លូវ ប្រមូលអស់អ្នកណាដែលប្រទះឃើញ ទាំង អាក្រក់ ទាំងល
្អភមក នោះរោងការមានភ្ញៀវពេញព្រៀប ។

១១ស្ដេចក៏យាងចូលទៅទតមើលពួកភ្ញៀវ ទ្រង់ឃើញ មានមនុស្សម្នាក់នៅទីនោះ ដែលមិនប
ានពាក់អាវផាយ ១២ក៏ មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា សំឡាញ់អើយ!ម ដូចម្ដេចបាន ជាអ្នកចូលមកក្នុងទីនេះ
ឥតពាក់អាវផាយដូច្នេះ? អ្នកនោះ រកឆ្លើយអ្វីមិនបានឡើយ ។

១៣ទើបទ្រង់បង្គាប់ទៅពួកមហាតលិកថា ចូរចងជើងចងដៃ វាបោះចោលទៅឯទីងងឹតខាងក្រៅទៅ!
នៅទីនោះនឹង យំ ហើយសង្កៀតធ្មេញយ ។

១៤ដ្បិតបានហៅមនុស្សជាច្រើន តែរើសបានតិចទេវ" ។ការបង់ពន្ធជូនសេសារ

២២:១៥-២២ = មក ១២:១៣-១៧ លក ២០:២០-២៦

១៥កាលពួកផារិស៊ីបានចេញទៅ នោះគេពិគ្រោះគ្នាពីដំ ណើរយ៉ាងណានឹងចាប់ទ្រង់ ដោយនូវព្រះបន្ទូល

១៦រួចក៏ ចាត់ពួកសិស្សរបស់គេអោយទៅឯទ្រង់ ជាមួយនឹងពួក ហេរ៉ូឌុល ដោយពាក្យថា លោកគ្រូ!
យើងខ្ញុំដឹងថា លោកពិត ត្រង់ ហើយថា លោកបង្រៀនពីផ្លូវព្រះដោយសេចក្ដីពិត
ឥតមានអំពល់ដល់អ្នកណាឡើយ ព្រោះលោកមិនយល់មុខ មនុស្សណាទេ ១៧ដូច្នេះ សូមប្រាប់យើងខ្ញុំ
ដែលលោកគិត ដូចម្ដេច តើមានច្បាប់នឹងបង់ពន្ធថ្វាយសេសារឬទេ?

១៨តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបឧបាយកលរបស់គេ ក៏មានបន្ទូល តបថា "មនុស្សកំពុតអើយ! ហេតុអ្វីប
ានជាអ្នករាល់គ្នាល្បង ខ្ញុំដូច្នេះ? ១៩ចូរបង្ហាញប្រាក់ដែលបង់ពន្ធមកអោយខ្ញុំមើល ចុះ!" គេក៏យកប្រ
ាក់កាក់ធំមកថ្វាយទ្រង់ទត ២០រួចទ្រង់មាន បន្ទូលសួរថា "រូបនេះ និងឈ្មោះនេះ តើជារបស់អ្នកណា?"

២១គេទូលឆ្លើយថា "របស់សេសារ" នោះទ្រង់មានបន្ទូល ឆ្លើយថា "ដូច្នេះ ចូរថ្វាយរបស់សេសារស
ទៅសេសារទៅ ឯរបស់ព្រះ ចូរថ្វាយទៅព្រះវិញ" ។

២២កាលបានឮដូច្នោះ នោះគេមានសេចក្ដីអស្ចារ្យ រួចក៏ ដើរចេញពីទ្រង់បាត់ទៅហ ។

អាពាហ៍ពិពាហ៍នៅគ្រាពីរស់ឡើងវិញ

២២:២៣-៣៣ = មក ១២:១៨-២៧ លក ២០:២៧-៤០

២៣នៅថ្ងៃនោះឯង ពួកសាឌូស៊ីឡ ដែលគេថា គ្មានសេចក្ដី រស់ឡើងវិញទេអ គេក៏មកឯទ្រង់ ទូលសាកសួរថា
២៤"លោក គ្រូ! លោកម៉ូសេបានផ្ដាំថា បើអ្នកណាស្លាប់ទៅ ឥតមានកូន នោះប្អូនត្រូវយកប្រពន្ធរបស់បង
ដើម្បីនឹងបង្កើតពូជអោយបងខ្លួនក ២៥រីឯនៅក្នុងពួកយើងខ្ញុំ មានបងប្អូន៧នាក់ បងច្បង បានយកប្រពន្ធ
ហើយស្លាប់ទៅគ្មានកូនសោះ បានទុក ប្រពន្ធអោយប្អូន ២៦ប្អូនបន្ទាប់ក៏ធ្វើដូចគ្នា រួចប្អូនទី៣ ដរាប ដល់ប
្អូនពៅបំផុត ២៧ក្រោយបង្អស់មកស្ត្រីនោះក៏ស្លាប់ទៅ ដែរ ២៨ដូច្នេះដល់គ្រារស់ឡើងវិញ តើនាងនោះនឹងត្រូវ
ធ្វើជាប្រពន្ធរបស់អ្នកណា ក្នុងបណ្ដាបងប្អូនទាំង៧នាក់នោះ ដ្បិតសុទ្ធតែបានយកនាងធ្វើជាប្រពន្ធគ្រប់ៗគ្នា?"

២៩នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "អ្នករាល់ គ្នាភាន់ច្រឡំទេ ពីព្រោះមិនយល់គម្ពីរខ ប
្រព្រះចេស្ដានៃព្រះ សោះ ៣០ដ្បិតដល់គ្រារស់ឡើងវិញ នោះគេមិនយកគ្នាជាប្ដី ប្រពន្ធទៀតទេគ គឺប
ានដូចជាទេវតានៃព្រះ ដែលនៅស្ថាន សួគ៌វិញ ៣១តែត្រង់ឯសេចក្ដីរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ តើអ្នក រាល់គ្នាមិនប
ានមើលសេចក្ដី ដែលព្រះទ្រង់បានមានបន្ទូល នឹងអ្នករាល់គ្នាទេឬអី? ៣២គឺថា អញជាព្រះនៃអ័ប្រាហាំ ជា
ព្រះនៃអ៊ីសាក ហើយជាព្រះនៃយ៉ាកុបយ ព្រះអង្គទ្រង់មិន មែនជាព្រះនៃមនុស្សស្លាប់ទេ
គឺជាព្រះនៃមនុស្សរស់វិញ" ។

៣៣ឯបណ្តាមនុស្សគេក៏នឹកប្លែកក្នុងចិត្ត ដោយឮសេចក្តី ដែលទ្រង់បង្រៀននោះឯង ។

បញ្ញត្តិដែលសំខាន់បំផុត

២២:៣៤-៤០ = មក ១២:២៨-៣១

៣៤តែកាលពួកផារិស៊ីបានឮថា ទ្រង់ធ្វើអោយពួកសាឌូស៊ីច បាត់មាត់ដូច្នោះ នោះគេក៏មូលគ្នា
៣៥ហើយពួកគេម្នាក់ ដែល ជាអ្នកប្រាជ្ញខាងច្បាប់ឆក៏ល្បងសួរទ្រង់ថា ៣៦"លោកគ្រូ! ក្នុង បណ្តាក្រិត្យវិន័យ
តើបញ្ញត្តិណាដែលយ៉ាងសំខាន់បំផុត?" ៣៧នោះព្រះយេស៊ូវឆ្លើយថា "ត្រូវអោយស្រឡាញ់ព្រះ អម្ចាស់
ជាព្រះនៃឯងអោយអស់អំពីចិត្ត អស់អំពីព្រលឹង ហើយអស់អំពីគំនិតឯងឈ
៣៨នេះជាបញ្ញត្តិយ៉ាងសំខាន់ទី១ ៣៩ហើយបញ្ញត្តិទី២ក៏បែបដូចគ្នា គឺថា ត្រូវអោយស្រឡាញ់
អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯងញ ៤០បណ្តាក្រិត្យវិន័យ និងអស់ទាំង ទំនាយហោរាទាំងប៉ុន្មាន
ក៏សំរេចនៅបទបញ្ញត្តិទាំង២ ប្រការនេះឯង"ដ ។

តើព្រះគ្រីស្ទជាវង្សអង្គណា?

២២:៤១-៤៦ = មក ១២:៣៥-៣៧ លក ២០:៤១-៤៤

៤១កំពុងដែលពួកផារិស៊ីនៅមូលគ្នានៅឡើយ នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសួរគេថា ៤២
"អ្នករាល់គ្នាគិតពី ព្រះគ្រីស្ទដូចម្តេច? តើទ្រង់ជាព្រះវង្សអ្នកណា?" នោះគេ ទូលឆ្លើយថា
"ជាព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌ"ឋ ។

៤៣ទ្រង់មានបន្ទូលសួរទៀតថា "ដូច្នេះធ្វើដូចម្តេចអោយ ហ្លួងដាវីឌមានបន្ទូលដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ
ហៅទ្រង់ជាព្រះ អម្ចាស់បាន? ៤៤ដោយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅ ព្រះអម្ចាស់នៃខ្ញុំថា
ចូរឯងអង្គុយខាងស្តាំអញ ទាល់តែអញ ដាក់ពួកខ្មាំងសត្រូវឯងនៅក្រោមជើងឯងឱ ៤៥ដូច្នេះបើហ្លួង
ដាវីឌនោះឯង ទ្រង់ហៅព្រះគ្រីស្ទថាជាព្រះអម្ចាស់ នោះធ្វើ ដូចម្តេចអោយព្រះគ្រីស្ទធ្វើជាព្រះវង្សទ្រង់បាន?"
៤៦តែគ្មាន អ្នកណាអាចនឹងឆ្លើយតបទៅនឹងទ្រង់១ម៉ាត់បានទេ រួចតាំង ពីថ្ងៃនោះមក គ្មានអ្នកណាហ
៊ានទូលសួរទ្រង់ទៀតឡើយឈ ។

ជំពូក ២៣

វេទនាដល់មនុស្សកំពុត

២៣:១-៧ = មក ១២:៣៨,៣៩ លក ២០:៤៥,៤៦

២៣:៣៧-៣៩ = លក ១៣:៣៤,៣៥

២៣ ១គ្រានោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលនឹងហ្វូងមនុស្ស ហើយនិងពួកសិស្សទ្រង់ថា ២"ពួកអាចារ្យណ
និងពួកផារិស៊ី គេបានតាំងខ្លួនគេ អង្គុយនៅទីបង្រៀនរបស់លោកម៉ូសេ ៣ដូច្នេះ
គ្រប់ទាំងសេចក្ដីណាដែលគេប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នាកាន់តាម នោះចូរកាន់ ហើយប្រព្រឹត្តតាមចុះ ប៉ុន្តែ កុំ
អោយប្រព្រឹត្តតាមអំពើរបស់គេឡើយ ដ្បិតគេគ្រាន់តែថា តែមិនធ្វើតាមទេ ៤ពីព្រោះគេចងបន្ទុកយ៉ាងធន់
ដាក់លើ ស្មាមនុស្ស ជាបន្ទុកដែលពិបាកទទួល តែខ្លួនគេមិនព្រមទាំង យកម្រាមដៃឆ្កឹះបន្ទុកនោះផង"ត ។

៥គ្រប់ទាំងការដែលគេធ្វើទាំងប៉ុន្មាន នោះសុទ្ធតែធ្វើអោយ តែមនុស្សមើលឃើញទេថ
គឺគេធ្វើស្លាកទធំៗកត់ក្រិត្យវិន័យ និងរំយោលអាវធគេអោយវែងៗ ៦គេគាប់ចិត្តនឹងកន្លែង
លេខ១ក្នុងការស៊ីលៀង១ និងកន្លែងដែលមុខគេក្នុងសាលា ប្រជុំន
៧ព្រមទាំងគាប់ចិត្តអោយមនុស្សគំនាប់២ខ្លួននៅទីផ្សារ ហើយអោយគេហៅខ្លួនថា លោកគ្រូៗផងប ។

៨ប៉ុន្តែ ឯអ្នករាល់គ្នាវិញ មិនត្រូវអោយអ្នកដទៃហៅខ្លួន ជាលោកគ្រូឡើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានសាស្ដាតែ១
ហើយ ជាបងប្អូននឹងគ្នាទាំងអស់ ៩ក៏កុំអោយហៅអ្នកណាជាឪពុកផ នៅផែនដីនេះដែរ ដ្បិតមាន
ឪពុកតែ១ប៉ុណ្ណោះ គឺជាព្រះ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ១០ហើយកុំអោយអ្នកណាហៅខ្លួនជា សាស្ដាឡើយ
ដ្បិតមានសាស្ដាតែ១ប៉ុណ្ណោះ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ១១តែអ្នកណាដែលធំជាងគេក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះត្រូវធ្វើ
ជាអ្នកបំរើដល់អ្នករាល់គ្នាវិញព ១២អ្នកណាដែលដំកើងខ្លួន នោះនឹងត្រូវបន្ទាបចុះវិញ
ហើយអ្នកណាដែលបន្ទាបខ្លួន នោះនឹងបានដំកើងឡើងភ ។

១៣វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា មនុស្សកំពុតអើយ!ម
ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបិទនគរស្ថានសួគ៌នៅ មុខមនុស្ស ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមចូល ហើយក៏មិនបើកដល់
អស់អ្នកដែលកំពុងតែចូល អោយគេចូលដែរយ ។ ១៤វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា
មនុស្សកំពុតអើយ! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាខំសូត្រធម៌អោយច្រើន ដើម្បីអោយបានឆស៊ីផ្ទះពួកមេម៉ាយ ហេតុដូច្នោះ
អ្នករាល់ គ្នានឹងត្រូវទោសធន់ជាងទៅទៀត" ។

១៥វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា មនុស្សកំពុតអើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដើរជុំជើងទឹក
ជើងគោក ដើម្បីនឹងនាំមនុស្សតែម្នាក់អោយចូលកាន់សាសនារ តែកាល ណាគេចូលកាន់ហើយ

នោះអ្នករាល់គ្នាតែងធ្វើអោយគេ ទៅជាគួរធ្លាក់ទៅនរកល ជាជាងខ្លួន១ជា២ផង ។

១៦វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកកង្វាក់ដែលនាំផ្លូវគេអើយវ អ្នករាល់គ្នាថា បើអ្នកណាស្បថនឹងព្រះវិហារ នោះមិនជាអ្វី ទេ តែបើស្បថនឹងមាសរបស់ព្រះវិហារ នោះត្រូវជាប់ សម្បថខ្លួនសហើយ ១៧ឱពួកមនុស្សលីលើ ហើយកង្វាក់អើយ! តើរបស់ណាធំជាង មាស ឬព្រះវិហារដែលធ្វើអោយមាស នោះបរិសុទ្ធ?ហ ១៨ហើយក៏ថា បើអ្នកណាស្បថនឹងអាសនា នោះមិនជាអ្វីទេ តែបើស្បថនឹងដង្វាយនៅលើអាសនា នោះ ត្រូវជាប់សម្បថខ្លួនហើយ ១៩ឱពួកមនុស្សលីលើ ហើយកង្វាក់អើយ! តើរបស់ណាធំជាង ដង្វាយ ឬអាសនាដែលធ្វើអោយ ដង្វាយនោះបានបរិសុទ្ធ?ឡ ២០ដូច្នេះ អ្នកណាដែលស្បថនឹង អាសនា នោះឈ្មោះថាស្បថនឹងអាសនា ហើយនិងរបស់ ទាំងអស់ដែលនៅលើអាសនានោះ ២១ឯអ្នកណាដែលស្បថ នឹងព្រះវិហារ នោះឈ្មោះថាស្បថនឹងព្រះវិហារ ហើយនិង ព្រះដែលគង់អនៅក្នុងព្រះវិហារនោះដែរ ២២ហើយអ្នកណា ដែលស្បថនឹងស្ថានសួគ៌ នោះឈ្មោះថាស្បថនឹងបល្ល័ង្កនៃ ព្រះ ហើយនិងព្រះដែលគង់លើបល្ល័ង្កនោះផង"ក ។

២៣វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា មនុស្សកំពុតអើយ! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាថ្វាយ១ភាគក្នុង១០ខ ទាំង ជីរអង្កាម ជីរលីងលាក់ និងលផង តែបានចោលសេចក្តី សំខាន់ជាង ដែលនៅក្នុងក្រិត្យវិន័យវិញ ដូចជាសេចក្តី យុត្តិធម៌ សេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីជំនឿគ គួរតែ អោយអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តការទាំងនេះ ហើយការឯទៀត នោះ ក៏មិនត្រូវចោលផង ២៤ឱពួកមនុស្សកង្វាក់ ដែលនាំផ្លូវ គេអើយ!ឃ អ្នករាល់គ្នាត្រងសុចចេញ តែលេបសត្វអូដ្ឋវិញ

២៥វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា មនុស្សកំពុតអើយ! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាលាងចានលាងថាសងតែ ខាងក្រៅឯខាងក្នុងវិញនោះពេញដោយអំពើប្លន់ និងសេចក្តី ហួសខ្នាតទទេច ២៦ឱពួកផារិស៊ីកង្វាក់អើយ! ចូរលាងចាន លាងថាសខាងក្នុងជាមុន ដើម្បីអោយខាងក្រៅបានស្អាតដែរ

២៧វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា មនុស្សកំពុតអើយ! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដូចជាម៉ុងខ្មោចជដែល លាបសឯខាងក្រៅ ល្អមើលពិតមែន តែខាងក្នុងមានពេញ ដោយឆ្អឹងខ្មោច និងសេចក្តីស្មោកគ្រោកគ្រប់មុខវិញ ២៨អ្នក រាល់គ្នាក៏បែបដូច្នោះដែរ ខាងក្រៅមើលទៅដូចជាសុចរិត ដល់មនុស្សលោកមែន តែខាងក្នុងមានសុទ្ធតែសេចក្តីកំពុត និងសេចក្តីទទឹងច្បាប់ទទេ ។

២៩វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ជា មនុស្សកំពុតអើយ!
ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាធ្វើម៉ុងពួកហោរាឈ ហើយតាក់តែងផ្នូររបស់ពួកមនុស្សសុចរិត ៣០ដោយថា បើ យើងប
ានរស់នៅក្នុងជំនាន់ពួកព្ធយុកោយើង នោះយើងមិន បានចូលដៃនឹងគាត់ ដើម្បីកំចាយឈាមពួកហោរាទេ ។
៣១ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាធ្វើជាបន្ទាល់ទាស់នឹងខ្លួនថា អ្នករាល់គ្នា ជាកូនរបស់ពួកអ្នកដែលប
ានសំឡាប់ហោរាទាំងនោះញ ៣២ង អ្នករាល់គ្នា ចូរបំពេញរង្វាល់ដរបស់ពួកព្ធយុកោនៃអ្នករាល់ គ្នាចុះ!ឋ
៣៣ឱសត្វពស់! ឱពូជពស់វែកអើយ!ឌ ធ្វើដូចម្ដេច អោយអ្នករាល់គ្នារួចពីទោសនៅក្នុងនរកបាន?ឍ
៣៤ដោយហេតុនោះ បានជាខ្ញុំចាត់ពួកហោរា ពួកអ្នកប្រាជ្ញ
និងពួកអាចារ្យអោយមកឯអ្នករាល់គ្នា។នឹងសំឡាប់ ហើយ ឆ្កាងខ្លះណក៏វាយខ្លះនឹងរំពាត់
នៅក្នុងសាលាប្រជុំតរបស់អ្នក រាល់គ្នា ហើយធ្វើទុក្ខបៀតបៀនគេពីក្រុង១ទៅដល់ក្រុង១ថ
៣៥ដើម្បីអោយអស់ទាំងឈាមរបស់មនុស្សសុចរិត ដែលបាន ខ្ចាយនៅផែនដី បានធ្លាក់មកលើអ្នករាល់គ្នាវិញ
តាំងពី ឈាមរបស់អេបិលទ ជាអ្នកសុចរិត ដរាបដល់សាការី ជា កូនបារ៉ាគាធ ដែលអ្នករាល់គ្នាប
ានសំឡាប់នៅកណ្ដាលព្រះ វិហារ ហើយនិងអាសនាន ៣៦ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដ ថា
អំពើទាំងនោះនឹងធ្លាក់មកលើមនុស្សជំណាន់នេះវិញប ។
៣៧"ឱយេរូសាឡិម! ក្រុងយេរូសាឡិមអើយ! ឯងដែល សំឡាប់ពួកហោរា ហើយយកថ្មចោលពួកអ្នកដែលប
ានចាត់ មកឯឯងផ តើប៉ុន្មានដងហើយ ដែលអញចង់ប្រមូលកូនឯង ទាំងប៉ុន្មាន?
ដូចជាមេមាន់ក្រុងកូនវាអោយជ្រកក្រោម ស្លាបព តែឯងមិនព្រមទេ ៣៨មើល! ផ្ទះឯងនឹងត្រូវចោល
សាត់ទុកអោយឯងភ ៣៩ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ពីនេះទៅ មុខ អ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀត
ដរាបដល់កាលណា អ្នករាល់គ្នានិយាយថា ព្រះអង្គដែលយាងមក ដោយនូវ
ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរម" ។

ជំពូក ២៤

ទីសំគាល់ពីអវសាននៃពិភពលោក

២៤:១-៥១ = មក ១៣:១-៣៧ លក ២១:៥-៣៦

២៤ ១កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពុងតែយាងចេញពីព្រះ វិហារទៅ នោះពួកសិស្សក៏មកចង

្លបង្ហាញអស់ទាំងមន្ទីរ នៃព្រះវិហារថ្វាយទ្រង់ទត ២តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា

"អ្នករាល់គ្នាឃើញវត្ថុទាំងនេះឬទេ? ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា នៅទីនេះនឹងគ្មានថ្មនៅត្រួតលើថ្មយ

ដែលមិនត្រូវ ទំលាក់ចុះនោះទេ" ។

៣រួចកាលទ្រង់គង់លើភ្នំដើមអូលីវវ នោះពួកសិស្សមកឯ ទ្រង់ដោយឡែក ទូលសួរថា "សូមប្រាប់យើងខ្ញុំ

តើការទាំង នេះកាលណានឹងមកដល់?១ តើមានទីសំគាល់ណាពីទ្រង់ យាងមកល ហើយពីបំផុតកល្ប?"វ

៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ចូរប្រយ័ត្ន! ក្រែង អ្នកណានាំអ្នករាល់គ្នាអោយវង្វេងស

៥ដ្បិតនឹងមានមនុស្សជា ច្រើនយកឈ្មោះខ្ញុំមកនិយាយថា ខ្ញុំនេះជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយ

អ្នកទាំងនោះនឹងនាំមនុស្សជាច្រើនអោយវង្វេងចេញផងហ ៦អ្នករាល់គ្នានឹងឮនិយាយពីចំបាំង និងដំណឹងពីចំប

ាំង នោះ កុំអោយមានចិត្តថប់បារម្ភឡើយ ដ្បិតការទាំងនោះត្រូវតែ មកដល់

តែនោះពុំទាន់ដល់ចុងបំផុតនៅឡើយទេ ៧ពីព្រោះ សាសន៍១នឹងលើគ្នាទាស់នឹងសាសន៍១

នគរ១ទាស់នឹងនគរ១ឡ ហើយនិងកើតមានអំណត់អ ជំងឺអាសន្នរោគ និងកក្រើកដីនៅ កន្លែងផ្សេងៗ

៨តែការទាំងនោះជាដើមចមនៃសេចក្តីទុក្ខទេ

៩គ្រានោះ គេនឹងបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅអោយមានសេចក្តី វេទនាក២ ព្រមទាំងសំឡាប់អ្នករាល់គ្នាខ

ហើយគ្រប់ទាំង សាសន៍នឹងស្អប់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះឈ្មោះខ្ញុំគ ១០នៅគ្រា នោះ

មនុស្សជាច្រើននឹងរវាតចិត្តចេញ គេនឹងបញ្ជូន៣គ្នា ហើយនិងស្អប់គ្នាទៅវិញទៅមក

១១ក៏នឹងមានហោរាក្លែង ក្លាយយជាច្រើនកើតឡើង នាំអោយមនុស្សជាច្រើនវង្វេង ដែរង

១២រួចដោយព្រោះការទទឹងច្បាប់នឹងចំរើនជាច្រើន ឡើង បានជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់មនុស្សជាច្រើននឹង

រសាយអស់ទៅ ។

១៣តែអ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុតវិញ អ្នក នោះនឹងបានសង្គ្រោះច ១៤ដំណឹងល្អនេះ

ដែលសំដែងពី នគរឆ នឹងត្រូវប្រកាសប្រាប់ ទូទៅគ្រប់ក្នុងលោកិយជទុកជាទី បន្ទាល់ដល់អស់ទាំងសាសន៍

នោះទើបនឹងបានដល់ចុងបំផុត"

១៥ដូច្នេះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញសេចក្តីដែលហោរា ដានីយ៉ែលបានទាយទុក គឺជាសេចក្តីស្អប់ខ្ពើ

មដែលបង្ខូចបំ ផ្លាញឈ វាឈរនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធញ អ្នកណាដែលអាន មើល អោយយល់ចុះ

១៦នោះត្រូវអោយពួកអ្នកដែលនៅស្រុកយូដា

រត់ចេញទៅឯភ្នំ ១៧កុំអោយអ្នកណាដែលនៅលើដំបូលផ្ទះដ ចុះមក ដើម្បីនឹងយករបស់អ្វីពីផ្ទះឡើយ
១៨ហើយកុំអោយ អ្នកដែលនៅស្រែចំការ ត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីនឹងយកសំ លៀកបំពាក់ខ្លួនដែរ
១៩នៅគ្រានោះ ស្ត្រីណាដែលមានផ្ទៃ ពោះ ហើយស្ត្រីណាដែលបំបៅកូន នឹងវេទនាណាស់ឋ ២០ចូរ
អធិស្ឋានសូមកុំអោយត្រូវរត់នៅរដូវរងា ឬនៅថ្ងៃឈប់សំ រាកឡើយ ២១ដ្បិតនៅគ្រានោះ
នឹងមានសេចក្ដីវេទនាជា ខ្លាំងណាស់ ដល់ម្ល៉េះបានជាតាំងពីដើមកំណើតលោកិយ ដរាបមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ
មិនដែលមានយ៉ាងដូច្នោះឡើយ ហើយទៅមុខក៏មិនដែលមានដែរឌ ២២បើមិនបានបន្ថយថ្ងៃ
ទាំងនោះអោយខ្លីចុះ នោះគ្មានមនុស្សណានឹងបានសង្គ្រោះ ទេ ប៉ុន្តែ ថ្ងៃទាំងនោះនឹងត្រូវបន្ថយទៅ
ដោយយល់ដល់ពួក រើសតាំងឍ ២៣គ្រានោះ បើមានអ្នកណាប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា មើល!
ព្រះគ្រីស្ទគង់នៅទីនេះ ឬនៅទីនោះ នោះកុំអោយ ជឿគេឡើយណ ២៤ដ្បិតនឹងមានព្រះគ្រីស្ទក្លែង
ហើយហោរា ក្លែងកើតឡើង គេនឹងធ្វើទីសំគាល់យ៉ាងធំ ហើយនិងការ អស្ចារ្យត
ដើម្បីនឹងនាំទាំងពួកអ្នករើសតាំងអោយវង្វេងផង បើសិនជាបាន ២៥មើល! ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាមុន" ។

២៦ដូច្នេះ បើគេប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា មើល! ទ្រង់គង់នៅ ទីរហោស្ថាន នោះកុំអោយចេញទៅឡើយ ឬថា
មើល! ទ្រង់ គង់នៅក្នុងបន្ទប់ នោះក៏កុំអោយជឿអោយសោះ ២៧ព្រោះដំ
ណើរដែលកូនមនុស្សថមកទនោះនឹងបានដូចជាផ្លេកបន្ទោរធ ដែលភ្លឺផ្លេក១ពីទិសខាងកើតដល់ខាងលិចដែរ
២៨ដ្បិតខ្មោច មាននៅកន្លែងណា ឥន្ទ្រី១នឹងប្រជុំគ្នានៅកន្លែងនោះឯងន ។

២៩"ក្រោយសេចក្ដីវេទនារបស់គ្រានោះមក

ស្រាប់តែថ្ងៃនឹងទៅជាងងឹត ខែនឹងលែងភ្លឺ

អស់ទាំងផ្កាយនឹងធ្លាក់ចុះពីលើមេឃ ហើយអស់

ទាំងអំណាចនៅលើមេឃនឹងត្រូវកក្រើករំពើក"ប

៣០នោះទីសំគាល់របស់កូនមនុស្សនឹងលេចមកនៅលើមេឃ គ្រប់ទាំងពូជមនុស្សនៅផែនដីនឹងគក់ទ្រូងយំផ
ក៏នឹងឃើញ កូនមនុស្ស មកលើពពកនៅលើមេឃព មានទាំងព្រះចេស្ដា និងសិរីល្អជាខ្លាំង
៣១ហើយលោកនឹងចាត់ពួកទេវតាភរបស់ លោក អោយមកដោយសូរផ្លុំត្រែជាខ្លាំងម ទេវតាទាំងនោះ
នឹងប្រមូលពួករើសតាំងរបស់លោកពីទិសទាំង៤ ចាប់តាំង ពីជើងមេឃម្ខាងរហូតដល់ជើងមេឃម្ខាង ។

៣២ប៉ុន្តែ ចូររៀនសេចក្ដីប្រៀបប្រដូចពីដើមល្វា កាល ណាមែកវាត្រឡប់ជាទន់ ហើយស្លឹកក៏ប៉ិចឡើង

នោះអ្នក រាល់គ្នាដឹងថា រដូវក្តៅជិតដល់ហើយ ។៣៣ដំណើរនេះក៏បែបដូច្នោះដែរ កាលណាឃើញការទាំង
នេះកើតមក ត្រូវដឹងថា លោកជិតមកដល់ហើយ ក៏នៅមាត់ ទ្វារផងយ ៣៤ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
មនុស្សដំណ នេះនឹងមិនទាន់កន្លងហួសបាត់ទៅ ទាល់តែគ្រប់ការទាំង នេះបានកើតមកដល់រ ៣៥ផ្ទៃមេឃ
ហើយផែនដីនឹងកន្លង បាត់ទៅ តែពាក្យខ្ញុំមិនដែលបាត់ឡើយល។

មិនដឹងថ្ងៃ ពេលកំណត់

២៤:៣៧-៣៩ = លក ១៧:២៦-២៧

២៤:៤៥-៥១ = លក ១២:៤២-៤៦

៣៦ឯត្រង់ថ្ងៃ និងពេលកំណត់នោះគ្មានអ្នកណាដឹងទេ ទោះ
ទាំងពួកទេវតាដែលនៅលើស្ថានសួគ៌ក៏មិនដឹងដែរ១ ជ្រាប តែព្រះវរបិតានៃខ្ញុំប៉ុណ្ណោះវ
៣៧ដ្បិតកាលណាកូនមនុស្សមក នោះនឹងបានដូចជានៅជំនាន់លោកណូអេដែរស ៣៨ដ្បិតនៅ
គ្រាមុនទឹកជន់លិច នោះគេកំពុងតែស៊ីផឹក ហើយរៀប ការប្តីប្រពន្ធហ
ដរាបដល់ថ្ងៃដែលលោកណូអេចូលទៅក្នុង ទូកធំ ៣៩គេឥតបានដឹងខ្លួនឡើយ ទាល់តែទឹកជន់ឡើងយកគេ
ទៅទាំងអស់គ្នា នោះដល់កាលណាកូនមនុស្សមក ក៏នឹងមាន ដូច្នេះដែរឡ
៤០នៅគ្រានោះនឹងមានមនុស្ស២នាក់នៅចំការ ម្នាក់នឹងបានយកទៅ ហើយម្នាក់ទុកនៅអ ៤១
ស្ត្រី២នាក់កំពុង តែកិនម្សៅ ម្នាក់នឹងបានយកទៅ ហើយម្នាក់ទុកនៅ៉ក ។

៤២ដូច្នេះ អោយចាំយាម! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងជា ពេលណា
ដែលព្រះអម្ចាស់នៃអ្នករាល់គ្នានឹងយាងមកទេខ ៤៣ចូរដឹងសេចក្តីនេះចុះ! បើម្ចាស់ផ្ទះបានដឹងជាចោរនឹងមក
នៅយាមណាគ នោះគេនឹងបានចាំយាម មិនអោយចោរទំ លុះចូលផ្ទះបានទេ ៤៤ដូច្នេះ
អោយអ្នករាល់គ្នាប្រុងប្រៀប ខ្លួនជាស្រេចដែរឃ ដ្បិតកូនមនុស្សនឹងមកនៅវេលាដែល អ្នករាល់គ្នាមិនគិត ។

៤៥ដូច្នេះ អ្នកណាជាអ្នកបំរើស្មោះត្រង់ង មានមារយាទ ដែលចៅហ្វាយបានតាំងអោយត្រួតលើពួកផ្ទះលោក
និងអោយអាហារគេបរិភោគ តាមត្រូវពេល ៤៦បើកាលណា ចៅហ្វាយមកដល់
ឃើញអ្នកបំរើនោះកំពុងតែធ្វើដូច្នោះ នោះមានពរហើយច ៤៧ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
ចៅហ្វាយនឹងតាំងអ្នកនោះឡើង អោយត្រួតលើរបស់ទ្រព្យ លោកទាំងអស់ឆ ៤៨ប៉ុន្តែ
បើជាអ្នកបំរើអាក្រក់វិញ ហើយ គិតក្នុងចិត្តថា ចៅហ្វាយអញក្រមក ៤៩ក៏តាំងវាយដំពួកគូកន ខ្លួន

ព្រមទាំងស៊ីផឹកជាមួយនឹងពួកមនុស្សប្រមឹកផងដ ៥០ដូច្នេះ នៅថ្ងៃណាដែលវាមិននៅចាំ
ជាវេលាណាដែលវាមិនដឹង នោះចៅហ្វាយនឹងមកដល់ ៥១ហើយនិងធ្វើទោសវាជាយ៉ាង ធន់
ទាំងអោយវាមានចំណែកជាមួយនឹងពួកមនុស្សមានពុត ផង នៅទីនោះនឹងយំ ហើយសង្កៀតធ្មេញឈ ។

ជំពូក ២៥

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី ស្ត្រីព្រហ្មចារី១០នាក់

២៥ ១គ្រានោះ នគរស្ថានសួគ៌នឹងបានដូចជាញស្រីព្រហ្ម ចារី១០នាក់ ដែលយកចង្កៀងដរៀងខ្លួន
ចេញទៅទទួលប្តី ថ្មោងថ្មីថ ២ក្នុងពួកនាងទាំងនោះ មាន៥នាក់មានគំនិត ហើយ ៥នាក់លង់ឌុ
៣នាងលង់ទាំងនោះ គេយកតែចង្កៀងទៅ តែមិនបានយកប្រេងជាប់នឹងខ្លួនផងទេ ៤ឯពួកនាងមានគំនិត វិញ
គេបានយកទាំងចង្កៀង ហើយនិងប្រេងដាក់ក្នុងដប ទៅជាមួយផង ៥តែដោយព្រោះប្តីក្រមកពេក ជ
ានជានាង ទាំងនោះងោកងុយ ហើយដេកលក់ទៅណ ។

៦លុះដល់កណ្តាលអធ្រាត្រ ស្រាប់តែឮសូរសំរែកថា នែ៎! ប្តីមកហើយ ចូរចេញទៅទទួលចុះ!

៧ស្រីព្រហ្មចារីទាំងឡាយក៏ភ្ញាក់ឡើង រៀបចំចង្កៀង រៀងរាល់ខ្លួន ៨ឯពួកនាងដែលលង់
គេនិយាយទៅពួកនាង មានគំនិតថា សូមចែកប្រេងមកអោយយើងផង ព្រោះ
ចង្កៀងយើងចង់រលត់ហើយណ ។

៩តែពួកនាងមានគំនិតឆ្លើយឡើងថា ទេ ក្រែងគ្មានល្មម ដល់យើង ហើយនិងនាងរាល់គ្នាផង ស
ូទៅឯផ្ទះលក់ប្រេង ទិញសំរាប់ខ្លួនវិញទៅ ។ ១០តែកំពុងដែលនាងទាំងនោះទៅទិញ ប្តីក៏មកដល់ ហើយ
ពួកនាងដែលបានបំរុងជាស្រេច ក៏ចូលទៅក្នុងរោងការត ជាមួយគ្នា រួចគេបិទទ្វារ ។

១១ឯនាងព្រហ្មចារីឯទៀតក៏មកអង្វរថា លោកម្ចាស់ៗ អើយ! សូមបើកអោយយើងខ្ញុំផង?

១២តែគាត់ឆ្លើយថា ខ្ញុំប្រាប់នាងរាល់គ្នាជាប្រាកដថា ខ្ញុំ មិនស្គាល់នាងទេថ ។

១៣ដូច្នេះ ចូរចាំយាមចុះ! ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងជាថ្ងៃ ណា ឬពេលណាដែលកូនមនុស្សត្រូវមកនោះទេ៉ទ ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពី អ្នកបំរើល្អ ហើយស្មោះត្រង់

២៥:១៤-៣០ = លក ១៩:១២-២៧

១៤ដ្បិតដំណើរនេះបែបដូចជាមនុស្សម្នាក់ ដែលរៀបនឹង ចេញចពីស្រុកទៅ គាត់ហៅពួកប
ាវមកប្រគល់របស់ទ្រព្យខ្លួន ទុកនឹងគេ ១៥បានអោយប្រាក់ទៅម្នាក់៥ពាន់ ម្នាក់ទៀត២ ពាន់
ហើយអ្នកទីបី១ពាន់ គឺអោយគ្រប់គ្នាតាមដំរិះគេរៀង ខ្លួនន រួចក៏ចេញទៅ ១៦នោះអ្នកដែលទទួល៥ពាន់
ក៏យក ប្រាក់ទៅជួញបានចំណេញ៥ពាន់ទៀត ១៧ហើយអ្នកដែល ទទួល២ពាន់ គាត់ធ្វើដូច្នោះដែរ ក៏ប
ានចំណេញ២ពាន់ទៀត ១៨តែឯអ្នកដែលទទួលតែ១ពាន់ វាទៅជីកដីកប់ប្រាក់របស់ ចៅហ្វាយវិញ ។

១៩យូរក្រោយមក ចៅហ្វាយរបស់បាវទាំងនោះត្រឡប់ មកវិញ គិតបញ្ជីនឹងគេប ២០ចំណែកអ្នកដែលប
ានទទួល ៥ពាន់ ក៏យក៥ពាន់ទៀតមកជំរាបចៅហ្វាយថា លោកចៅ ហ្វាយ លោកបានប្រគល់៥ពាន់មកខ្ញុំ
មើល! ខ្ញុំបានចំណេញ ៥ពាន់ទៀត ។

២១ចៅហ្វាយនិយាយថា ប្រពៃហើយ! បាវល្អស្មោះត្រង់ អើយ! ឯងមានចិត្តស្មោះនឹងត្រួតរបស់បន្តិចនេះ
ដូច្នេះ អញនឹងតាំងអោយឯងត្រួតលើរបស់ជាច្រើនទៅទៀតផ ចូរ
អោយឯងប្រកបដោយសេចក្តីអំណររបស់ចៅហ្វាយឯងចុះ!

២២កាលអ្នកដែលទទួល២ពាន់បានមកដល់ នោះក៏ជំរាបថា លោកចៅហ្វាយ លោកបានប្រគល់២ពាន់មកខ្ញុំ
មើល! ខ្ញុំ បានចំណេញ២ពាន់ទៀត ។

២៣ចៅហ្វាយនិយាយថា ប្រពៃហើយ! បាវល្អស្មោះត្រង់ អើយ! ឯងមានចិត្តស្មោះនឹងត្រួតរបស់បន្តិចនេះ
ដូច្នេះ អញនឹងតាំងអោយឯងត្រួតលើរបស់ជាច្រើនពទៅទៀត ចូរ
អោយឯងប្រកបដោយសេចក្តីអំណររបស់ចៅហ្វាយឯងចុះ!

២៤ឯអ្នកដែលបានទទួល១ពាន់ វាក៏ចូលមកជំរាបចៅ ហ្វាយថា លោកចៅហ្វាយ ខ្ញុំដឹងថា
លោកជាមនុស្សតឹងរឹង ណាស់ លោកច្រូតនៅកន្លែងដែលមិនបានសាបព្រោះ ហើយ
ប្រមូលនៅកន្លែងដែលមិនបានអុំ ២៥ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹកខ្លាច ក៏ទៅ កប់ប្រាក់១ពាន់នេះទុកក្នុងដី ហ៏!
ខ្ញុំសូមប្រគល់របស់លោក ជូនលោកវិញ ។

២៦ចៅហ្វាយក៏ឆ្លើយតបថា បាវអាក្រក់ ហើយខ្ជិលច្រអូស អើយ! បើឯងដឹងថា
អញច្រូតនៅកន្លែងដែលមិនបានសាប ព្រោះ ហើយប្រមូលនៅកន្លែងដែលមិនបានអុំ ២៧នោះគួរ តែឯងប
ានយកប្រាក់ទៅធ្វើទុកនឹងអ្នកចងការចុះ លុះដល់ អញមកវិញ នោះនឹងបានប្រាក់អញ ទាំងដើមទាំងការផង
។

២៨ដូច្នេះ ចូរដកប្រាក់១ពាន់នោះពីវាចេញ អោយដល់អ្នក ដែលមាន១ម៉ឺនវិញ
២៩ដ្បិតនឹងអោយដល់អស់អ្នកដែលមាន ហើយអ្នកនោះនឹងមានជាបរិបូរឡើង តែអ្នកណាដែលគ្មាន
នោះនឹងត្រូវហូតយកទាំងរបស់អ្វីដែលអ្នកនោះមានផងភ ៣០ឯបាវឥតប្រយោជន៍នោះ ចូរបេ
ាះវាចោលទៅឯទីងងឹត ខាងក្រៅទៅ នៅទីនោះនឹងយំ ហើយសង្កៀតធ្មេញម ។

សត្វចៀម និងពពែ / ការជំនុំជំរះចុងក្រោយ

៣១តែកាលណាកូនមនុស្សនឹងមកយ ក្នុងសិរីល្អរបស់លោក
មានទាំងពួកទេវតាបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាមកជាមួយ នោះ លោក នឹងឡើងគង់លើបល្ល័ង្ករុងរឿងឧ
ត្តមរបស់លោក ។៣២រួចគ្រប់ទាំងសាសន៍នឹងត្រូវប្រមូលគ្នា នៅចំពោះលោក
ហើយលោកនឹងញែកលគេចេញពីគ្នា ដូចជាអ្នកគង្វាល ដែលញែកចៀមចេញពីពពែដែរវ
៣៣រួចនឹងដាក់ចៀមនៅ ខាងស្តាំ ហើយពពែនៅខាងឆ្វេង ។

៣៤នោះលោកដ៏ជាស្តេច នឹងមានបន្ទូលទៅពួកអ្នកដែល នៅខាងស្តាំថា ឱពួកអ្នកដែលព្រះវរបិតាយើងប
ានប្រទាន ពរអើយ! ចូរមកទទួលមរដកចុះ គឺជានគរសដែលបានរៀប ចំទុកសំរាប់អ្នករាល់គ្នា
តាំងពីកំណើតលោកិយមកហ ៣៥ពី ព្រោះយើងបានឃ្លាន ហើយអ្នករាល់គ្នាបានអោយបរិភោគ យើងប
ានស្រេក ហើយអ្នករាល់គ្នាបានអោយផឹក យើងជា អ្នកដទៃ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានទទួលយើងឡ
៣៦យើងនៅ អាក្រាត ហើយអ្នករាល់គ្នាបានស្លៀកពាក់អោយយើងអ យើង បានឈឺ ហើយអ្នករាល់គ្នាប
ានមកសួរយើងក ក៏ជាប់គុក ហើយអ្នករាល់គ្នាបានមកឯយើង"ខ ។

៣៧"នោះពួកមនុស្សសុចរិតនឹងទូលសួរទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់ អើយ! តើយើងខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ស្រេកឃ្លាន
ហើយបាន ថ្វាយទ្រង់សោយពីកាលណា? ៣៨តើយើងខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ ជាអ្នកដទៃ ហើយប
ានទទួលទ្រង់ពីកាលណា ឬទ្រង់អាក្រាត ហើយបានបំពាក់ថ្វាយទ្រង់ពីកាលណា? ៣៩តើយើងខ្ញុំបាន
ឃើញទ្រង់ឈឺ ឬជាប់គុក ហើយបានមកឯទ្រង់ពីកាលណា?

៤០នោះស្តេចនឹងឆ្លើយទៅគេថា យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា ដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើការទាំងនោះ
ដល់អ្នក តូចបំផុតក្នុងពួកបងប្អូនយើងនេះ នោះឈ្មោះថា បានធ្វើ ដល់យើងដែរ"គ ។

៤១រួចទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅពួកខាងឆ្វេងទៀតថា ពួក អ្នករាល់គ្នាដែលត្រូវបណ្តាសាអើយ!
ចូរថយពីអញចេញ ទៅយក្នុងភ្លើងដែលឆេះអស់កល្បជានិច្ចង ដែលបាន រៀបចំទុកសំរាប់អារក្ស

ហើយនិងពួកទេវតារបស់វាវិញច ៤២ពីព្រោះអញបានឃ្លាន តែឯងរាល់គ្នាមិនបានអោយ បរិភោគទេ អញច
ានស្រេក តែឯងរាល់គ្នាមិនបានអោយ ផឹកទេ ៤៣អញជាអ្នកដទៃ តែឯងរាល់គ្នាមិនបានទទួលសោះ
អញនៅអាក្រាត តែឯងរាល់គ្នាមិនបានស្លៀកពាក់អោយ អញទេ អញក៏ឈឺ ហើយនៅជាប់គុក
តែឯងរាល់គ្នាមិនបាន មកសួរសោះ ។

៤៤រួចគេនឹងទូលសួរទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងខ្ញុំ បានឃើញទ្រង់ឃ្លាន ឬស្រេក ឬជាអ្នកដទៃ ប
្ញនៅអាក្រាត ឬ ឈឺ ឬជាប់គុក ហើយមិនបានទៅជួយទ្រង់នោះពីកាលណា?

៤៥នោះទ្រង់នឹងមានបន្ទូលតបថា អញប្រាប់ឯងរាល់គ្នាជា ប្រាកដថា ដែលមិនបានធ្វើការទាំងនោះ
ដល់អ្នកយ៉ាងតូច បំផុតក្នុងពួកអ្នកទាំងនេះ នោះឈ្មោះថាមិនបានធ្វើដល់អញ ដែរឆ
៤៦ឯពួកអ្នកទាំងនោះនឹងថយទៅ មានទោសអស់កល្ប ជានិច្ច
តែពួកសុចរិតនឹងចូលទៅក្នុងជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ចវិញជ"ឈ ។

ជំពូក ២៦

ការឃុបឃិតគ្នាដើម្បីចាប់ព្រះយេស៊ូវ

២៦:២-៥ = មក ១៤:១,២ លក ២២:១,២

២៦ ១កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះញ រួចហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា ២
"អ្នករាល់ គ្នាដឹងថា នៅ២ថ្ងៃទៀត នឹងចូលថ្ងៃបុណ្យរំលងដហើយ ឯ កូនមនុស្ស ក៏ត្រូវគេបញ្ជូនទៅ
អោយត្រូវជាប់ឆ្កាងដែរ" ។

៣នៅគ្រានោះ ពួកសង្គ្រាជ ពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំនៃ បណ្តាជន
គេប្រជុំគ្នានៅទីព្រះលានឋនៃសំដេចសង្ឃ ព្រះនាម កៃផាឌ ៤ក៏ពិគ្រោះគ្នាដើម្បីចាប់ព្រះយេស៊ូវ ដោយឧច
ាយកល ហើយសំឡាប់បង់ឈ ៥តែគេថា កុំធ្វើក្នុងរវាងពេលបុណ្យនេះ ឡើយ
ក្រែងបណ្តាជនកើតកោលាហលណ ។ការចាក់ប្រេងក្រអូបនៅភូមិបេថានី

២៦:៦-១៣ = មក ១៤:៣-៩

២៦:៦-១៣ = លក ៧:៣៧,៣៨ យហ ១២:១-៨

៦រីឯកាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់គង់ក្នុងផ្ទះស៊ីម៉ូន ជាអ្នកឃ្លង់នៅ ភូមិបេថានីត ៧នោះមានស្ត្រីម្នាក់មកឯទ្រង់

កាន់ទាំងដបថ្ម កែវដាក់ប្រេងក្រអូបមានដំឡៃដ៏វិសេស នាងក៏ចាក់ប្រេង នោះលើព្រះសិរទ្រង់
ដែលទ្រង់កំពុងតែគង់នៅតុ ។

៨តែកាលពួកសិស្សទ្រង់ឃើញ គេក៏នឹកតូចចិត្ត ហើយ និយាយថា "ធ្វើបង្ខាតដូច្នេះ តើមានប្រយោជន៏អ្វី?
៩ដ្បិត ប្រេងនេះនឹងលក់បានប្រាក់ជាច្រើន ដើម្បីនឹងចែកអោយដល់ មនុស្សក្រីក្រ" ។

១០តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប ហើយក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "ហេតុអ្វីបានជាបង្អាក់ដល់ចិត្តនាងដូច្នេះ?
ដ្បិតនាងបានធ្វើ ការល្អដល់ខ្ញុំណាស់ ១១ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមានពួកអ្នកក្រនៅ ជាមួយជាដរាបថ
តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដរាបទេ ១២ដែល នាងនេះបានចាក់ប្រេងក្រអូបលើខ្លួនខ្ញុំ នោះគឺបានធ្វើសំរាប់
រៀបកប់ខ្មោចខ្ញុំទ ១៣ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កន្លែង ណា ដែលគេនឹងប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អនេះ
នៅគ្រប់ក្នុង លោកិយទាំងមូល នោះគេនឹងដំណាលពីការដែលនាងបាន ធ្វើនេះដែរ ទុកសំរាប់ជាកេរ្តិ៍នាង១" ។

យូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុតក្បត់ព្រះយេស៊ូវ

២៦:១៤-១៦ = មក ១៤:១០,១១ លក ២២:៣-៦

១៤នៅគ្រានោះ មានម្នាក់ក្នុងពួក១២នាក់ ឈ្មោះ យូដាស- អ៊ីស្ការីយ៉ុតធ វាទៅឯពួកសង្គ្រាជសួរថា
១៥បើខ្ញុំបញ្ជូនអ្នក នោះមកលោក តើលោកនឹងអោយអ្វីដល់ខ្ញុំ? រួចគេសំរេច នឹងអោយប្រ
ាក់៣០រៀលនដល់វា ១៦ចាប់តាំងពីវេលានោះ មក វាក៏ចេះតែរកឱកាសនឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅ ។

ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់

២៦:១៧-១៩ = មក ១៤:១២-១៦ លក ២២:៧-១៣

២៦:២០-២៤ = មក ១៤:១៧-២១

២៦:២៦-២៩ = មក ១៤:២២-២៥ លក ២២:១៧-២០

១៧នៅថ្ងៃដំបូងក្នុងបុណ្យនំបុ័ងឥតដំបែប នោះពួកសិស្សមក ឯព្រះយេស៊ូវទូលថា "តើទ្រង់សព្វព្រះហប
្ញទ័យអោយយើងខ្ញុំ រៀបបុណ្យរំលងថ្វាយទ្រង់សោយនៅទីណា?"ផ

១៨ទ្រង់ឆ្លើយថា "អោយចូលទៅក្នុងទីក្រុង ដល់ម្នាក់ណា មួយនោះ ហើយប្រាប់ថា
លោកគ្រូមានប្រសាសន៏ថា កំណត់ព ខ្ញុំជិតដល់ហើយ ខ្ញុំនឹងធ្វើបុណ្យរំលងជាមួយនឹងពួកសិស្សខ្ញុំ នៅផ្ទះអ្នក"
១៩ដូច្នេះ ពួកសិស្សក៏ធ្វើតាមបង្គាប់ព្រះយេស៊ូវ ហើយគេរៀបចំធ្វើបុណ្យរំលង ។

២០ដល់លាច ទ្រង់គង់នៅតុជាមួយនឹងពួក១២នាក់ ២១កាល កំពុងតែបរិភោគ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់ គ្នាជាប្រាកដថា ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា មានម្នាក់នឹងបញ្ជូន២ខ្ញុំ"ភ

២២នោះគ្រប់គ្នាមានសេចក្តីព្រួយជាខ្លាំង ហើយចាប់តាំង ទូលសួរទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើទូលបង្គំប
ឬអ្វី?"

២៣តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "គឺជាអ្នកមួយដែលលូកដៃ ចុះក្នុងចានជាមួយនឹងខ្ញុំ អ្នកនោះឯងនឹងបញ្ជូន២
ខ្ញុំទៅម ។២៤ឯកូនមនុស្សត្រូវទៅមែន តាមសេចក្តីដែលបានចែងទុកពី ដំណើរលោកយ
ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នកនោះ ដែលនឹងបញ្ជូន កូនមនុស្សទៅ បើវាមិនបានកើតមក នោះល្អដល់វាជាជាង"

២៥នោះយូដាស ជាអ្នកដែលបញ្ជូនទ្រង់រ វាចាប់ពាក្យទូល ថា "លោកគ្រូអើយ! តើខ្ញុំឬអី?"ល
ទ្រង់មានបន្ទូលទៅវាថា "ត្រូវដូចអ្នកនិយាយហើយ" ។

២៦គ្រាដែលកំពុងតែបរិភោគ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យក នំបុ័ង ហើយកាលទ្រង់បានប្រទានពរ
នោះក៏កាច់វប្រទានទៅ ពួកសិស្ស ដោយបន្ទូលថា "ចូរយកបរិភោគចុះ នេះហើយ ជារូបកាយខ្ញុំ" ។

២៧រួចទ្រង់យកពែងសមកប្រទានពរ ក៏ហុចទៅអោយគេ ដោយបន្ទូលថា
"ចូរបរិភោគពីពែងនេះទាំងអស់គ្នាចុះ! ២៨ដ្បិតនេះជាឈាមខ្ញុំ គឺជាឈាមនៃសញ្ញាថ្មីហ ដែលបាន
ច្រួចចេញសំរាប់មនុស្សជាច្រើន ប្រយោជន៍នឹងផ្តាច់បាបឡ

២៩តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ពីនេះតទៅមុខ ខ្ញុំមិនផឹកពីផល ផ្លែទំពាំងបាយជូរទៀតទេ
ដរាបដល់ថ្ងៃណាដែលខ្ញុំនឹងផឹក ជាថ្មីជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាអនៅក្នុងនគរព្រះវរបិតានៃខ្ញុំ" ។

៣០រួចកាលបានច្រៀងទំនុកមួយហើយ នោះក៏នាំគ្នាចេញ ទៅឯភ្នំដើមអូលីវក ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលពីការបដិសេធន៏របស់ពេត្រុស

២៦:៣១-៣៥ = មក ១៤:២៧-៣១ លក ២២:៣១-៣៤

៣១ខណៈនោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "នៅ វេលាយប់នេះឯង
អ្នករាល់គ្នានឹងមានចិត្តរវាតចេញដោយ ព្រោះខ្ញុំខ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា អញនឹងវាយអ្នក គង្វាល
ហើយហ្វូងចៀមនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅគ ៣២ប៉ុន្តែ កាលណាខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញ នោះខ្ញុំនឹងទៅឯស្រុកកាលីឡេ
មុនអ្នករាល់គ្នាយ" ។

៣៣ពេត្រុសទូលទ្រង់ថា "ទោះបើមនុស្សទាំងអស់នឹងរវាត ចិត្តដោយព្រោះទ្រង់ក៏ដោយ គង់តែទូលបង្គំមិនដូច្នោះទេ" ។

៣៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជា

ប្រាកដថា នៅវេលាយប់នេះ មុនដែលមាន់រងាវ នោះអ្នក នឹងប្រកែក៣ដងថា មិនស្គាល់ខ្ញុំ"ង ។

៣៥ពេត្រុសទូលតបថា "ទោះបើទូលបង្គំត្រូវស្លាប់ជាមួយ នឹងទ្រង់ចក៏ដោយ គង់តែមិនព្រមថា មិនស្គាល់ទ្រង់ឡើយ" ហើយពួកសិស្សទាំងអស់ក៏ថាឡើងដូចគ្នា ។

នៅឯច្បារគែតសេម៉ានី

២៦:៣៦-៤៦ = មក ១៤:៣២-៤២ លក ២២:៤០-៤៦

៣៦នោះព្រះយេស៊ូវ ព្រមទាំងពួកសិស្ស ក៏ទៅដល់កន្លែង ហៅថា ច្បារគែតសេម៉ានី ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរអង្គុយនៅទីនេះសិន ចាំខ្ញុំនឹងទៅអធិស្ឋាននៅឯណោះ" ៣៧រួចទ្រង់យកពេត្រុស និងកូនសេបេដេទាំង២នាក់ឆទៅជា មួយផង ទ្រង់ចាប់តាំងមានព្រះហឫទ័យព្រួយ ហើយតប់ប្រ មល់ជាខ្លាំង ៣៨ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "ចិត្តខ្ញុំព្រួយជពន់ពេក ស្ទើរតែនឹងស្លាប់ ចូរនៅទីនេះចាំយាមជាមួយនឹងខ្ញុំសិន"ឈ ។

៣៩កាលទ្រង់បានយាងទៅមុខបន្តិចទៀត នោះទ្រង់ទំលាក់ អង្គ ផ្កាប់ព្រះភក្ត្រចុះអធិស្ឋានថា "ឱព្រះវរបិតានៃទូលបង្គំ អើយ! បើសិនជាបាន នោះសូមអោយពែងញនេះកន្លងហួស ពីទូលបង្គំទៅ ប៉ុន្តែកុំតាមចិត្តទូលបង្គំឡើយ សូមតាមតែ ព្រះហឫទ័យទ្រង់វិញ"ដ ។

៤០នោះទ្រង់យាងមកដល់ពួកសិស្ស ឃើញគេដេកលក់ ក៏ មានបន្ទូលទៅពេត្រុសថា "ដូច្នេះ តើអ្នករាល់គ្នាចាំយាមជា មួយនឹងខ្ញុំតែ១ម៉ោងមិនបានទេឬអី?"៤១ចូរចាំយាម ហើយអធិស្ឋានចុះ ដើម្បីមិនអោយកើត សេចក្តីល្បួងឌនាំចិត្តឡើយ ឯវិញ្ញាណក៏ប្រុងជាស្រេចមែនតែ សាច់ឈាមខ្សោយទេ" ។

៤២កាលទ្រង់បានយាងទៅម្តងទៀត នោះក៏អធិស្ឋានថា

"ឱព្រះវរបិតានៃទូលបង្គំអើយ បើសិនជាពែងនេះកន្លង ហួសពីទូលបង្គំទៅពុំបាន លើកតែទូលបង្គំទទួល នោះសូម តាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ចុះ"ណ ។

៤៣កាលទ្រង់បានយាងមកវិញ នោះក៏ឃើញពួកសិស្សដេក លក់ទៀត ដ្បិតភ្នែកគេធន់ជ្រប់

៤៤រួចទ្រង់យាងចោលគេ ទៅម្តងទៀត និងអធិស្ឋានជាគំរប់៣ដង ដោយបន្ទូលជា សេចក្តីដដែល ។

៤៥នោះទ្រង់យាងមកឯពួកសិស្ស មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាដេកលក់ ហើយសំរាកកំឡាំងទៀតប
្ន? មើល! កំណត់ជិតដល់ហើយណ កូនមនុស្សត្រូវគេបញ្ជូនទៅក្នុង កណ្តាប់ដៃនៃមនុស្សមានបាប
៤៦ចូរក្រោកឡើង យើងទៅ! នំ! អ្នកដែលបញ្ជូនខ្ញុំជិតមកដល់ហើយ!"

ការចាប់ព្រះយេស៊ូវ

២៦:៤៧-៥៦ = មក ១៤:៤៣-៥០ លក ២២:៤៧-៥៣

៤៧កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលនៅឡើយ នោះឃើញ យូដាសត ជាម្នាក់ក្នុងពួក១២មកដល់
នាំទាំងហ្វូងមនុស្ស ជាធំ ដែលកាន់ដាវ កាន់ដំបង មកពីពួកសង្គ្រាជ និងពួក ចាស់ទុំនៃបណ្តាជន
៤៨ឯអ្នកដែលបញ្ជូនទ្រង់ ក៏ប្រាប់ទីសំ គាល់នេះដល់គេថា អ្នកណាដែលខ្ញុំថើប គឺអ្នកនោះហើយ ចូរចាប់វាចុះ
៤៩ស្រាប់តែវាមកដល់ព្រះយេស៊ូវ គំនាប់ទូល ថា "ជំរាបសួរលោកគ្រូ!"ថ រួចក៏ថើបទ្រង់ ។

៥០តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "សំឡាញ់អើយ ឯង មកធ្វើអី?"ទ១
នោះគេក៏មកលូកដៃចាប់ព្រះអង្គ ៥១ខណៈនោះ មានម្នាក់ដែលនៅជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ គាត់លូកដៃទៅ
ហូតដាវចកាប់ដាច់ស្លឹកត្រចៀកនរបស់បាវសំដេចសង្ឃម្នាក់

៥២តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅថា "ចូរស៊កដាវអ្នកទៅ ក្នុងស្រោមវិញទៅ ដ្បិតអស់អ្នកដែលយកដាវ
នោះត្រូវស្លាប់ ដោយដាវដែរប ៥៣តើអ្នកស្មានថា ខ្ញុំមិនអាចនឹងសូមដល់ ព្រះវរបិតាខ្ញុំឥឡូវ
ដែលទ្រង់នឹងចាត់ពួកទេវតា១២កង មក ខ្ញុំជា១រំពេចទេឬអី?ផ ៥៤បើយ៉ាងនោះ ធ្វើដូចម្តេចនឹងបាន
សំរេចពតាមគម្ពីរដែលថាត្រូវតែកើតមានដូច្នេះ?"

៥៥នៅវេលានោះឯង ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅហ្វូង

មនុស្សថា "តើអ្នករាល់គ្នាបានចេញមកចាប់ខ្ញុំ ដោយកាន់ដាវ កាន់ដំបង ដូចជាមកចាប់ចោរឬអី? ខ្ញុំប
ានអង្គុយជាមួយនឹង អ្នករាល់គ្នា ហើយបង្រៀនក្នុងព្រះវិហាររាល់តែថៃភ តែអ្នក រាល់គ្នាមិនបានចាប់ខ្ញុំទេ
៥៦ប៉ុន្តែការទាំងនេះបានកើតមក ដើម្បីអោយបានសំរេចតាមទំនាយពួកហោរាវិញ"មនោះពួក
សិស្សទាំងអស់ក៏រត់ចោលទ្រង់ទៅ ។

មុនពេលជំនុំជំរះ

២៦:៥៧-៦៨ = មក ១៤:៥៣-៦៥ យហ ១៨:១២,១៣,១៩-២៤

៥៧ឯពួកអ្នកដែលបានចាប់ព្រះយេស៊ូវ គេដឹកនាំទ្រង់ទៅ ឯលោកកៃផាយ ជាសំដេចសង្ឃ
នៅកន្លែងដែលពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំបានប្រជុំគ្នា ៥៨រីឯពេត្រុស គាត់តាមទ្រង់ពីចំ
ងាយទៅរហូតដល់ព្រះលាននៃសំដេចសង្ឃរ ក៏ចូលទៅ អង្គុយខាងក្នុងជាមួយនឹងពួកអាជ្ញាល
ដើម្បីចង់ឃើញទីបំផុត នៃការនោះ ។

៥៩ចំណែកពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំ ហើយក្រុមជំនុំទាំង អស់គ្នា
គេស្វែងរកសេចក្តីបន្ទាល់ក្លែងទាស់នឹងព្រះយេស៊ូវ ប្រយោជន៍អោយបានសំឡាប់ទ្រង់ ៦០តែទោះបើមានស្មរ
បន្ទាល់សក្លែងក្លាយមកជាច្រើននាក់ក៏ដោយ គង់តែរកមិន បានសោះ ៦១តែក្រោយបង្អស់
មានស្មរបន្ទាល់២នាក់ហាមក ចោទថា "អានេះបាននិយាយថា ខ្ញុំអាចនឹងបំផ្លាញព្រះវិហារ ចេញ
ហើយនិងសង់ឡើងវិញក្នុងរវាង៣ថៃបាន"ឡ ។

១.ខ.៥០ មានន័យថា "សំឡាញ់អើយ! ឯងមកចង់ធ្វើអី ក៏ធ្វើទៅ!" ៦២នោះសំដេចសង្ឃក៏ក្រោកឡើង
ដណ្តឹងសួរទ្រង់ថា "តើ ឯងមិនព្រមឆ្លើយសោះឬអី? សេចក្តីដែលគេចោទប្រកាន់ ឯងទាំងប៉ុន្មាននេះ
តើយ៉ាងដូចម្តេច?" ៦៣ឯព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់នៅតែសៀមអ រួចសំដេចសង្ឃបង្គាប់ទ្រង់ថា "ចូរស្បថក
នឹងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ចុះ!ខ បើឯងជាព្រះគ្រីស្ទត ជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះយមែន នោះចូរប្រាប់យើងមក!"

៦៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកថា "ត្រូវដូចលោក មានប្រសាសន៍ហើយង ១ទៀតខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថា អំណើះ ទៅមុខ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញកូនមនុស្ស អង្គុយនៅខាងស្តាំ នៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាច
ហើយទាំងមកលើពពកនៅលើ មេឃផង"ឆ ។

៦៥នោះសំដេចសង្ឃក៏ហែកអាវខ្លួនជ ហើយនិយាយឡើង ថា "វាបានពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះ
ដូច្នេះតើយើងចាំ បាច់ត្រូវការនឹងទីបន្ទាល់ណាថែមទៀត? មើលអ្នករាល់គ្នា ទើបនឹងព
្ញពាក្យដែលវាប្រមាថនោះស្រាប់ហើយ! ៦៦តើគិត យ៉ាងដូចម្តេច?"

អ្នកទាំងនោះឆ្លើយឡើងថា "វាគួរស្លាប់ហើយ"ឈ ។

៦៧គេក៏ស្តោះដាក់ព្រះភក្ត្រ ហើយដាល់តប់ញទ្រង់ មានអ្នក ខ្លះទះទ្រង់ ទាំងទូលថា ៦៨"ចូរទាយប្រ
ាប់យើងចុះ ព្រះគ្រីស្ទ អើយ! តើអ្នកណាបានវាយឯង!"ដ

ពេត្រុសបដិសេធព្រះយេស៊ូវ

២៦:៦៩-៧៥ = មក ១៤:៦៦-៧២ លក ២២:៥៥-៦២

យហ ១៨:១៦-១៨,២៥-២៧

៦៩ឯពេត្រុស គាត់អង្គុយនៅក្នុងព្រះលានព្លដ៏ខាងក្រៅ នោះ មានបាវស្រីម្នាក់មកឯគាត់និយាយថា "អ្នកឯងប
ាននៅ ជាមួយនឹងយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកកាលីឡេនេះដែរ" ។

៧០តែគាត់ប្រកែកនៅមុខអ្នកទាំងអស់ថា "ខ្ញុំមិនដឹងជាអ្នក ថាអ្វីទេ?"

៧១កាលគាត់បានចេញទៅដល់មាត់ទ្វារហើយ នោះបាវស្រី ម្នាក់ទៀតឃើញគាត់ ក៏ប្រ
ាប់ដល់ពួកអ្នកនៅទីនោះថា "អ្នក នេះបាននៅជាមួយនឹងយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែតដែរ"

៧២គាត់ក៏ប្រកែកម្តងទៀត ទាំងស្បថថា "ខ្ញុំមិនស្គាល់មនុស្ស នោះទេ" ។

៧៣ក្រោយបន្តិចមក ពួកអ្នកដែលនៅទីនោះ គេមកឯ ពេត្រុស ចោទថា "ឯងប្រាកដជាពួកមនុស្សនោះដែរ
ដ្បិត សំដីឯងសពីខ្លួនឯងអោយដឹងហើយ" ។

៧៤នោះគាត់ចាប់តាំងប្រមាថ ហើយស្បថថា "ខ្ញុំមិនស្គាល់ មនុស្សនោះទេ" ស្រាប់តែមាន់ក៏រងាវឡើង
៧៥ពេត្រុសនឹក ឃើញពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់ប្រាប់គាត់ថា "មុនដែលមាន់រងាវ
នោះអ្នកនឹងប្រកែក៣ដងថាមិនស្គាល់ ខ្ញុំ"ឋ រួចគាត់ក៏ចេញទៅដោយយំក្តួល ។

ជំពូក ២៧

យូដាសចងកសំឡាប់ខ្លួន

២៧ ១ដល់ព្រឹកឡើង ពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំនៃ បណ្តាជន គេពិគ្រោះគ្នាទាស់នឹងព្រះយេស
៊ូវដើម្បីនឹងសំឡាប់ ទ្រង់ឌ ២ ក៏ចងទ្រង់ដឹកបញ្ជូនឈទៅឯចៅហ្វាយស្រុកឈ្មោះ ប៉ុនទាសពីឡាត់ណ ។

៣កាលយូដាសជាអ្នកបញ្ជូនទ្រង់ត បានឃើញថា ទ្រង់ជាប់ ទោសដូច្នោះ នោះវានឹកស្តាយ ក៏យកប្រ
ាក់៣០ថទៅអោយ ដល់ពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំវិញ ៤ដោយពាក្យថា "ខ្ញុំបាន ជាធ្វើបាបដោយបញ្ជូនឈាម
ឥតមានទោសហួសទៅហើយ"តែគេឆ្លើយថា "តើនោះអំពល់អ្វីដល់យើង? ការនោះស្រេច នៅឯងទេតើ!"ទ

៥វាក៏បោះប្រាក់ចោលទៅក្នុងព្រះវិហារធ រួចចេញទៅ ក្រៅ អួលស្ទះស្លាប់ទៅ២ន ។ ៦ឯពួកសង្គ្រាជ

គេរើសប្រាក់នោះមកនិយាយថា ប្រាក់ នេះគ្មានច្បាប់នឹងដាក់ទុកក្នុងឃ្លាំងទេ ពីព្រោះជាថ្លៃឈាម ៧លុះគេប
ានពិគ្រោះគ្នាហើយ ក៏យកប្រាក់នោះទៅទិញដី វាលរបស់ជាងស្មូន ទុកជាសំរាប់ទីកប់ខ្មោចនៃសាសន៍ដទៃ
វិញ ៨ដោយហេតុនោះបានជាគេហៅវាលនោះថា "វាល ឈាម"បដរាបដល់សព្វថៃនេះ ៩នោះប
ានសំរេចតាមទំនាយ ដែលហោរាយេរេមា បានទាយទុកមកថាផ "គេបានយក ប្រាក់៣០ ជាដំឡៃព្រះអង្គ
ដែលគេបានកាត់ថ្លៃអោយ គឺដែល ពួកកូនចៅសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានកាត់ថ្លៃនោះ ១០ហើយ គេអោយប្រ
ាក់នោះទៅទិញដីវាលរបស់ជាងស្មូន ដូចជា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្គាប់ខ្ញុំ"ព ។

ព្រះយេស៊ូវនៅមុខលោកពីឡាត់

២៧:១១-២៦ = មក ១៥:២-១៥ លក ២៣:២,៣,១៨-២៥

យហ ១៨:២៩-១៩:១៦

១១ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅមុខលោកចៅហ្វាយ ហើយ លោកក៏ពិចារណាសួរទ្រង់ថា
"តើអ្នកជាស្តេចរបស់សាសន៍ យូដាឬអី?"ភ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកថា "ត្រូវ
ដូចលោកមានប្រសាសន៍ហើយ" ។

១២តែកាលពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំចោទប្រកាន់ទ្រង់ នោះទ្រង់មិនបានមានបន្ទូលឆ្លើយសោះម
១៣លោកពីឡាត់ក៏ ទូលសួរទ្រង់ថា "តើអ្នកមិនឮរឿងទាំងប៉ុន្មាន ដែលគេចោទ ប្រកាន់អ្នកទេឬអី?"យ
១៤តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនមានបន្ទូល ឆ្លើយនឹងពាក្យណាមួយរបស់លោកសោះរ បានជាលោក
ចៅហ្វាយឆ្ងល់ខ្លាំងណាស់ ។

១៥ឯនៅបុណ្យនោះ លោកចៅហ្វាយតែងធ្លាប់លែងអ្នក ទោសលម្នាក់ អោយដល់ហ្វូងមនុស្ស តាមគេសូម
១៦នៅគ្រា នោះ គេមានអ្នកទោសម្នាក់ដែលមានល្បីឈ្មោះ៧បារ៉ាបាស ១៧ដូច្នេះ កាលគេប
ានប្រជុំគ្នាជាស្រេច នោះលោកពីឡាត់សួរថា "តើអ្នករាល់គ្នាចង់អោយខ្ញុំលែងឈ្មោះណា?

បារ៉ាបាស ឬយេស៊ូវ ដែលហៅថាព្រះគ្រីស្ទ?"វ ១៨ដ្បិតលោក បានជ្រាបថា "គេបញ្ជូនទ្រង់នេះ
ដោយចិត្តឈ្នានីសទេ" ។

១៩កាលលោកកំពុងអង្គុយនៅក្នុងទីកាត់ក្តីស នោះប្រពន្ធ លោកប្រើបំរើមកជំរាបថា
"កុំអោយធ្វើអ្វីដល់មនុស្ស

សុចរិតហនោះឡើយ ដ្បិតនៅថៃ ខ្ញុំបានយល់សប្តិឡកើតទុក្ខជា ច្រើន ដោយព្រោះមនុស្សនោះ" ។

២០តែពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំគេបញ្ចេះហ្វូងមនុស្សអោយ សូមបារ៉ាបាសវិញ
ហើយអោយបំផ្លាញអព្រះយេស៊ូវបង់ ។

២១នោះលោកចៅហ្វាយចាប់ពាក្យសួរគេថា "ក្នុងមនុស្ស ២នាក់នេះ តើចង់អោយខ្ញុំលែងអ្នកណា?"
គេឆ្លើយឡើងថា "សូមលែងបារ៉ាបាសចុះ!"

២២លោកពីឡាត់សួរគេថា "ដូច្នេះ តើអោយខ្ញុំធ្វើអ្វីដល់ យេស៊ូវ ដែលហៅជាព្រះគ្រីស្ទនេះ?ក
អ្នកទាំងអស់គ្នាក៏ឆ្លើយ ឡើងថា "ចូរឆ្កាងវាទៅ!"

២៣នោះលោកចៅហ្វាយសួរថា តើអ្នកនេះបានធ្វើខុសអ្វី? តែគេស្រែកកាន់តែខ្លាំងឡើងថា "ចូរឆ្កាងវាទៅ!"

២៤កាលលោកពីឡាត់ឃើញថាមិនឈ្នះទេ កើតមាន កោលាហលខ១កាន់តែខ្លាំងឡើងដូច្នោះ
នោះលោកយកទឹក មកលាងដៃគនៅមុខហ្វូងមនុស្ស ទាំងមានប្រសាសន៍ថា "ខ្ញុំ
គ្មានទោសនឹងឈាមនៃអ្នកសុចរិតនេះទេឃ ការនេះស្រេច នៅអ្នករាល់គ្នាចុះ!"ង

២៥បណ្តាជនទាំងអស់គ្នាក៏ឆ្លើយឡើងថា "ចូរអោយឈាម វាធ្លាក់មកលើយើងរាល់គ្នា
និងកូនចៅរបស់យើងចុះ!"ច

២៦ដូច្នេះ លោកក៏លែងបារ៉ាបាសអោយដល់គេ ឯព្រះ យេស៊ូវវិញ កាលគេបានវាយឆនឹងរំពាត់រួចហើយ
នោះក៏ បញ្ជូនទៅអោយគេឆ្កាងទ្រង់ ។ពួកទាហានរ៉ូម៉ាំងចំអកអោយព្រះយេស៊ូវ

២៧:២៧-៣១ = មក ១៦-២០

២៧នោះពួកទាហានរបស់លោកចៅហ្វាយ គេក៏នាំព្រះ យេស៊ូវទៅក្នុងសាលាជ
រួចប្រមូលក្រុមទាហានទាំងអស់មក ទាស់នឹងទ្រង់ ២៨គេដោះព្រះពស្ត្រទ្រង់ចេញ ហើយយកអាវ
ក្រហមមកបំពាក់វិញឈ ២៩ក៏ក្រងភួងបន្លាបំពាក់លើព្រះសិរ ទ្រង់
ហើយយកដើមត្រែងដាក់នៅព្រះហស្តស្តាំ រួចគេលុត ជង្គង់នៅចំពោះទ្រង់ ទាំងពោលចំអកថា
"ថ្វាយបង្គំស្តេច សាសន៍យូដា"ញ ៣០គេស្តោះដាក់ទ្រង់ ក៏យកដើមត្រែងនោះ វាយព្រះសិរផងដ
៣១កាលគេបានចំអកមើលងាយទ្រង់ស្រេច ហើយ ក៏ដោះអាវនោះចេញ ហើយបំពាក់ព្រះពស្ត្រទ្រង់ទៅ វិញ
រួចនាំចេញទៅឆ្កាងឋ ។

ការឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ

២៧:៣៣-៤៤ = មក ១៥:២២-៣២ លក ២៣:៣៣-៤៣

យហ ១៩:១៧-២៤

៣២កាលបានចេញទៅហើយឌ នោះគេប្រទះឃើញមនុស្ស ស្រុកគីរេនេឈម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូន
ក៏ចាប់បង្ខំអោយលីឈើ ឆ្កាងណទ្រង់ទៅ ៣៣លុះបានដល់កន្លែងហៅថា គាល់កូថា ដែលស្រាយថា
"ភ្នំរលាក្បាល"ត ៣៤នោះគេយកទឹកខ្មេះ លាយនឹងប្រមាត់ថថ្វាយទ្រង់សោយ តែកាលទ្រង់បានភ្លក់
មើលនោះទ្រង់មិនព្រមសោយទេ ៣៥គ្រាបានឆ្កាងទ្រង់ហើយ នោះគេធ្វើឆ្នោតចាប់ចែកព្រះពស្ត្រទ្រង់ទ
ដើម្បីអោយបាន សំរេចតាមទំនាយដែលហោរាបានទាយទុកមកថា "គេបាន យកអាវខ្ញុំចែកគ្នា ហើយប
ានធ្វើឆ្នោតចាប់យកអាវវែងខ្ញុំ" ៣៦គេអង្គុយចាំយាមទ្រង់នៅទីនោះធ ៣៧ក៏បិទប្រកាសដែល
កត់ទោសទ្រង់ ដាក់ពីលើព្រះសិរថា "នេះឈ្មោះយេស៊ូវ ជាស្តេចសាសន៍យូដា" ៣៨នៅវេលានោះ
ក៏ឆ្កាងចោរ២នាក់ ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរន ១ខាងស្តាំ ហើយ១ខាងឆ្វេង ៣៩ង មនុស្សដែលដើរតាមទីនោះ
គេជេរប្រមាថដល់ទ្រង់ ទាំង គ្រវីក្បាលប ហើយនិយាយថា ៤0"ឯងដែលបំផ្លាញព្រះវិហារ
ហើយសង់ឡើងវិញក្នុងរវាង៣ថ្ងៃអើយ!ផ ចូរជួយសង្គ្រោះ ខ្លួនចុះ!ព បើឯងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន
នោះអោយចុះ ពីឈើឆ្កាងមក! "ភ

៤១ឯពួកសង្គ្រាជ ព្រមទាំងពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំ គេក៏ចំអកអោយទ្រង់បែបដូច្នោះដែរ ដោយថា ៤២
"វាជួយ សង្គ្រោះមនុស្សឯទៀតបាន តែមិនអាចជួយនឹងជួយសង្គ្រោះ ដល់ខ្លួនវាបានទេ
បើសិនណាវាជាស្តេចសាសន៍អ៊ីស្រាអែល មែនម ចូរអោយវាចុះពីឈើឆ្កាងមក នោះយើងនឹងជឿដល់ វាយ
៤៣វាបានទុកចិត្តនឹងព្រះ ដូច្នេះ បើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ នឹងវា សូមទ្រង់ជួយដោះវាឥឡូវចុះរ ដ្បិតវាបានថា
ខ្ញុំជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះ" ៤៤ហើយចោរ២នាក់ ដែលត្រូវឆ្កាងជា មួយនឹងទ្រង់ គេក៏ស្តីអោយទ្រង់ដូច្នោះដែរ
។

ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២៧:៤៥-៥៦ = មក ១៥:៣៣-៤១ លក ២៣:៤៤-៤៩

៤៥តាំងពីថ្ងៃត្រង់ ដរាបដល់ម៉ោង៣រសៀល នោះមាន ងងឹតដាបលគ្របពេញលើផែនដី
៤៦ប្រហែលជាម៉ោង៣ នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បន្លឺឡើងជាសំឡេងខ្លាំងថា "អេលីៗ ឡាម៉ា សាបាច់ថានី?"
គឺស្រាយថា "ឱព្រះអង្គៗនៃទូលបង្គំអើយ! ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ចោលទូលបង្គំ?"វ

៤៧មានអ្នកខ្លះដែលឈរនៅទីនោះ កាលគេបានឮ នោះ ក៏និយាយថា "វាកំស្រែកហៅរកលោកអេលីយ៉ាហើយ" ។ ៤៨ស្រាប់តែមានម្នាក់ រត់ទៅយកសារាយរំហួតជ្រលក់ទឹកខ្មេះសជោក ដាក់នឹងចុងដើមត្រែង ហុចទៅថ្វាយទ្រង់សោយ ៤៩តែអ្នកឯទៀតនិយាយថា "ឈប់សិន! ចាំមើល! បើលោក អេលីយ៉ាមកជួយសង្គ្រោះវា" ។

៥០កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានស្រែកជាខ្លាំងម្តងទៀត នោះ ទ្រង់ប្រគល់វិញ្ញាណទ្រង់ទៅវិញហ ។

៥១គ្រានោះវាំងននក្នុងព្រះវិហារឡ ក៏រហែកជា២ភាគ ចាប់តាំងពីលើចុះទៅដល់ក្រោម ក៏មានកក្រើកដីហើយថ្ម ប្រេះដាច់ពីគ្នាអ ៥២អស់ទាំងផ្នូរខ្មោចក៏របើកឡើង ឯខ្មោច ពួកអ្នកបរិសុទ្ធដែលដេកលក់ទៅហើយ បានរស់ឡើងវិញជា ច្រើន ៥៣ទាំងចេញពីផ្នូរ ក្នុងពេលក្រោយដែលទ្រង់មានព្រះ ជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយចូលទៅក្នុងទីក្រុងបរិសុទ្ធក លេច មកអោយមនុស្សជាច្រើនឃើញដែរ ។

៥៤ឯមេទ័ព និងពួកអ្នកដែលចាំយាមខព្រះយេស៊ូវជាមួយ គ្នា កាលបានឃើញកក្រើកដី និងការទាំងប៉ុន្មានដែលកើត មកដូច្នោះ នោះក៏ភ័យញ័រជាខ្លាំង គាត់និយាយថា "នេះពិត ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន"គ ។

៥៥នៅទីនោះក៏មានស្ត្រីជាច្រើនដែលមកតាមព្រះយេស៊ូវ ពីស្រុកកាលីឡេ ដើម្បីបំរើទ្រង់ គេឈរមើលពីចំងាយឃ ៥៦ក្នុងពួកស្ត្រីនោះមានម៉ារាជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡា១ ម៉ារាជា ម្តាយយ៉ាកុប និងយ៉ូសេ១ ហើយនិងប្រពន្ធរបស់សេបេដេ១ង

ការបញ្ចុះព្រះសពព្រះយេស៊ូវ

២៧:៥៧-៦១ = មក ១៥:៤២-៤៧ លក ២៣:៥០-៥៦

យហ ១៩:៣៨-៤២

៥៧ដល់លាច មានមនុស្សអ្នកមានម្នាក់ ជាសិស្សព្រះយេស៊ូវ ឈ្មោះយ៉ូសែប ដែលនៅភូមិអើរីម៉ាថេ គាត់មកដល់ ៥៨បានទៅឯលោកពីឡាត់ សូមព្រះសពព្រះយេស៊ូវ លោក ពីឡាត់ក៏បង្គាប់អោយប្រគល់ព្រះសពដល់គាត់ ៥៩រួចកាល យ៉ូសែបបានយកព្រះសពមក នោះក៏រុំនឹងសំពត់ទេសឯក យ៉ាងស្អាត ៦០ហើយបញ្ចុះក្នុងផ្នូរថ្មីចដែលគាត់បានដាប់ក្នុងថ្ម កាលគាត់ចានប្រមៀលថ្ម១យ៉ាងធំទៅបិទមាត់ផ្នូរហើយ នោះ ក៏ចេញទៅបាត់ ៦១ឯម៉ារាជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡា និងម៉ារា១ ទៀតក៏នៅទីនោះអង្គុយប្រឈមនឹងផ្នូរ ។

ការយាមផ្នូរព្រះយេស៊ូវ

៦២កាលស្អែកឡើង ក្រោយថ្ងៃរៀបបុណ្យ នោះពួកសង្គ្រាជ និងពួកផារិស៊ី គេមូលគ្នាទៅឯលោកពីឡាត់ ជំរាបថា ៦៣"លោក! យើងខ្ញុំនឹកចាំពីពាក្យដែលអាកំភូតនោះ បាន និយាយពីកាលនៅរស់នៅឡើយថា "ក្រោយមក៣ថ្ងៃខ្ញុំនឹង រស់ឡើងវិញ"ឆ ៦៤ដូច្នេះ សូមលោកបង្គាប់អោយគេប្រុង ប្រយ័ត្នផ្នូរនោះ ដរាបដល់គំរប់៣ថ្ងៃ ក្រែងពួកសិស្សរបស់ វាមកលួចយកខ្មោចជវាទាំងយប់ទៅ រួចប្រាប់ដល់បណ្ដាជន ថា វាប
ានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ បើយ៉ាងនោះ សេចក្ដី កំភូតជាន់ក្រោយនេះ នឹងប
ានអាក្រក់ជាងជាន់មុនទៅទៀត"

៦៥លោកពីឡាត់មានប្រសាសន៍ទៅគេថា "អ្នករាល់គ្នាមាន អ្នកយាមល្បាតស្រាប់ហើយ ដូច្នេះ ចូរទៅរក្សាអោយមាំមួន តាមចិត្តចុះ!"ឈ ៦៦រួចគេក៏ទៅបិទចំណាំធ្វើអោយ មាំមួន ហើយដាក់គ្នាអោយចាំយាមផង១ ។

ជំពូក ២៨

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ

២៨:១-៨ = មក ១៦:១-៨ លក ២៤:១-១០

២៨ ១ក្រោយថ្ងៃឈប់សំរាក កាលរៀបនឹងចូលថ្ងៃទី១ ក្នុងអាទិត្យនោះ ម៉ារាជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡាញ និងម៉ារាជ១ ទៀតក៏នាំគ្នាទៅមើលផ្នូរ ។

២នោះមានកក្រើកដីជាខ្លាំងឋដ្បិតមានទេវតាឌនៃព្រះអម្ចាស់ ចុះពីលើមេឃ មកប្រមៀលថ្មឈរចេញពីផ្នូរ ហើយក៏អង្គុយលើ ៣សណ្ឋានរបស់ទេវតានោះដូចផ្លេកបន្ទោរ ហើយសំលៀក បំពាក់ក៏សស្គុសដូចហិមៈណ ៤ពួកយាមល្បាតក៏ញ័ររន្ធត់ដោយ ភ័យខ្លាចទេវតា ហើយត្រឡប់ដូចជាមនុស្សស្លាប់ ។

៥តែទេវតានិយាយនឹងស្ត្រី២នាក់ថា "កុំអោយភ័យអីត ដ្បិត ខ្ញុំដឹងហើយថា នាងរកព្រះយេស៊ូវដែលត្រូវឆ្កាង ៦តែទ្រង់ មិនគង់នៅទីនេះទេ ដ្បិតទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយ ដូចជាទ្រង់បានមានបន្ទូលទុកថ ចូរមកមើលកន្លែងដែលទ្រង់ បានផ្ទំចុះ! ៧រួចទៅអោយឆាប់! ប្រាប់ដល់ពួកសិស្សទ្រង់ ថា ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ មើល! ទ្រង់ យាងទៅស្រុកកាលិឡេទ មុនអ្នករាល់គ្នា។នឹងឃើញទ្រង់នៅ ស្រុកនោះ នែ! ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយ" ។

៨ស្ត្រី២នាក់នោះ ក៏ដើរចេញពីផ្នូរជាប្រញាប់ទាំងភ័យ ហើយមានសេចក្ដីអំណរជាខ្លាំងផង ក៏រត់ទៅប្រ

ាប់ដល់ពួក សិស្សទ្រង់ ៩តែកាលនាងកំពុងតែទៅ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងមកជួបនឹងនាងធ
ហើយមានបន្ទូលថា "ជំរាបសួរ!" រួច នាងទាំង២ក៏ចូលទៅឱបព្រះបាទថ្វាយបង្គំទ្រង់ ១០នោះព្រះ យេស
៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅនាងថា "កុំខ្លាចអី! ចូរទៅប្រាប់ ដល់បងប្អូនខ្ញុំផងន អោយគេទៅឯស្រុកកាលីឡេទៅ
គេនឹង ឃើញខ្ញុំនៅស្រុកនោះហើយ" ។ សេចក្តីរាយការណ៏របស់អ្នកយាម

១១កាលនាងកំពុងតែទៅ នោះពួកយាមល្បាតខ្លះបក៏ចូល ទៅក្នុងទីក្រុង ជំរាបដល់ពួកសង្គ្រាជ
ពីការទាំងប៉ុន្មានដែល កើតមក ១២រួចកាលអ្នកទាំងនោះ និងពួកចាស់ទុំបានប្រជុំ ហើយពិគ្រោះគ្នា
នោះគេយកប្រាក់ជាច្រើនទៅសូកដល់ពួក ទាហាន ១៣ដោយពាក្យថា "ចូរឯងរាល់គ្នានិយាយថាក្នុង
កាលដែលយើងខ្ញុំកំពុងតែដេកលក់ នោះពួកសិស្សរបស់វា បានមកលួចយកខ្មោចវាទាំងយប់បាត់ទៅហើយផ
១៤បើសេចក្តីនោះឮទៅដល់លោកចៅហ្វាយព នោះយើងនឹងទៅ ពន្យល់លោក អោយឯងរាល់គ្នាច
ានរួចពីទោស ១៥គេទទួល ប្រាក់នោះ ហើយក៏ធ្វើតាមបង្គាប់ បានជារឿងនោះឮខ្ចរ
ខ្ចាយទូទៅគ្រប់ក្នុងសាសន៏យូដា ដរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

មហាបេសកកម្ម

១៦ឯពួកសិស្សទាំង១១នាក់ គេទៅឯស្រុកកាលីឡេ ដល់ភ្នំ ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ភ
១៧កាលគេឃើញទ្រង់ នោះក៏ ថ្វាយបង្គំ តែមានអ្នកខ្លះមានសេចក្តីសង្ស័យ ១៨ឯព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់យាងមកមានបន្ទូលនឹងគេថា "គ្រប់ទាំងអំណាចបានប្រ គល់មកខ្ញុំនៅលើស្ថានសួគ៌
ហើយលើផែនដីផងយ ១៩ដូច្នេះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូល អោយមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៏រ
ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកអោយ ដោយនូវព្រះនាមព្រះ វរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះល
២០ហើយបង្រៀនវ អោយគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែល ខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើល!
ខ្ញុំក៏នៅជាមួយ នឹងអ្នករាល់គ្នាជារាល់ថ្ងៃដែរស ដរាបដល់បំផុតកល្បហ" ។ អាម៉ែន!

Mark

ជំពូក ១

យ៉ូហាន-បាទីស្ទរៀបចំផ្លូវ

១:២-៨ = មថ ៣:១-១១ លក ៣:២-១៦

១ ១នេះជាដើមដំណឹងល្អពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះក ។
២ដូចជាបានសរសេរទុក នៅក្នុងគម្ពីរហោរាអេសាយថា "មើល! អញចាត់ទូតអញឱ្យទៅមុនឯង
គាត់នឹងរៀបចំផ្លូវ នៅមុខឯង"ខ។
៣មានសំឡេងនៃមនុស្សម្នាក់កំពុងតែស្រែកនៅទីរហោ ស្ថានថា "ឱ្យរៀបចំផ្លូវទទួលព្រះអម្ចាស់
ចូរដំរង់ផ្លូវតូច ថ្វាយទ្រង់ចុះ!"គ។
៤ឯយ៉ូហានយ ជាអ្នកដែលធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក នៅទីរហោ ស្ថាន ក៏មកដល់ គាត់ប្រកាសប្រាប់
ពីបុណ្យជ្រមុជខាងឯការ ប្រែចិត្តង ប្រយោជន៍ឱ្យបានរួចពីបាបច ៥ពួកមនុស្សនៅ ស្រុកយូដាទាំងអស់គ្នា
និងពួកក្រុងយេរូសាឡិម ក៏ចេញទៅ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកពីគាត់ ក្នុងទន្លេយ័រដាន់ ទាំងលន់តួ បាបគ្រប់គ្នា
៦យ៉ូហានបានប្រដាប់ខ្លួន ដោយសំពត់ធ្វើពី រោមអូដ្ឋ ហើយមានខ្សែក្រវាត់ស្បែកនៅចង្កេះឆ ក៏បរិភោគ

កណ្តូបជ និងទឹកឃ្មុំព្រៃជាអាហារ ៧គាត់ប្រកាសថា "ព្រះអង្គ ដែលយាងមកក្រោយខ្ញុំ
ទ្រង់មានអំណាចលើសជាងខ្ញុំ ខ្ញុំមិន គួរនឹងឱនស្រាយខ្សែសុព័ណ៌បាទទ្រង់ផងឈ ៨ឯខ្ញុំបានធ្វើ បុណ្យជ្រមុជ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដោយទឹក តែទ្រង់នឹងធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញ"ញ។

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងការល្បួងព្រះយេស៊ូវ

១:៩-១១ = មថ ៣:១៣-១៧ លក ៣:២១,២២

១:១២,១៣ = មថ ៤:១-១១ លក ៤:១-១៣

៩នៅក្នុងគ្រានោះ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងមកពីភូមិណាសារ៉ែតដ ស្រុកកាលីឡេ
ក៏ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកពីយ៉ូហានឋ នៅ ក្នុងទន្លេយ័រដាន់ដែរ ១០កាលកំពុងតែយាង ឡើងពីទឹកមក
ស្រាប់តែឃើញមេឃរបើក និងព្រះវិញ្ញាណចុះមកសណ្ឋិត លើទ្រង់ មានរូបដូចជាព្រាបឌ ១១រួចព
ុសំឡេងពីលើមេឃថា "ឯងជាកូនស្ងួនភ្ងាអញឈ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់"ណ។
១២ស្រាប់តែព្រះវិញ្ញាណបង្ខំទ្រង់ ឱ្យយាងទៅឯទីរហោ ស្ថាន ១៣ទ្រង់ក៏គង់នៅទីនោះ៤០ថៃ្ងត
ជាមួយនឹងអស់ទាំងសត្វ ព្រៃ ហើយត្រូវអារក្សសាតាំងថល្បួង រួចមានពួកទេវតាមក គាល់បំរើទ្រង់ ។
ការត្រាស់ហៅសាវ័កជាលើកដំបូង

១:១៦-២០ = មថ ៤:១៨-២២ លក ៥:២-១១ យហ ១:៣៥-៤២

១៤គ្រាក្រោយដែលគេបញ្ជូនយ៉ូហានទទៅផុតហើយ នោះ ព្រះយេស

ូវទ្រង់យាងមកក្នុងស្រុកកាលីឡេវិញច ព្រមទាំងប្រ កាសប្រាប់ដំណឹងល្អពីនគរព្រះនថា ១៥"ពេលវេលាប
ានសំ រេចហើយប នគរព្រះជិតមកដល់ ដូច្នេះចូរប្រែចិត្តផ ហើយ ជឿដំណឹងល្អចុះ!"ព
១៦កាលព្រះយេស៊ូវ កំពុងតែយាងទៅតាមឆ្នេរសមុទ្រ កាលីឡេ នោះទ្រង់ទតឃើញស៊ីម៉ូន និងអនទ្រេ
ជាប្អូនកំពុង តែទំលាក់អួនក្នុងសមុទ្រ ដ្បិតគេជាអ្នកនេសាទត្រី ១៧ទ្រង់មាន បន្ទូលហៅថា "ចូរមកតាមខ្ញុំ
ខ្ញុំនឹងតាំងឱ្យអ្នកនេសាទមនុស្ស វិញ" ១៨គេក៏ទុកអួនចោល ហើយដើរតាមទ្រង់ជា១រំពេច ទៅភ។
១៩លុះទ្រង់យាងហួសពីនោះបន្តិច ក៏ទតឃើញយ៉ាកុប ជា កូនសេបេដេ និងយ៉ូហាន ជាប្អូននៅក្នុងទូក
កំពុងតែជួស ជុលអួន ២០ហើយទ្រង់មានបន្ទូលហៅគេមកភ្លាម គេក៏លះ ចោលសេបេដេ ជា
ឪពុកនៅក្នុងទូកជាមួយនឹងពួកជើងឈ្នួល រួចដើរតាមទ្រង់ទៅ ។

ព្រះយេស៊ូវបណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់

១:២១-២៨ = លក ៤:៣១-៣៧

២១នោះក៏នាំគ្នាចូលទៅក្នុងក្រុងកាពើណិម ហើយទ្រង់
ចូលទៅបង្រៀន ក្នុងសាលាប្រជុំរាល់តែថ្ងៃឈប់សំរាកម ២២គេក៏នឹកប្លែកក្នុងចិត្ត
ពីសេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់ ដ្បិត ទ្រង់បង្រៀន ដូចជាមានអំណាច មិនដូចជាពួកអាចារ្យទេយ
២៣រីឯនៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់គេ មានមនុស្សម្នាក់មាន អារក្សអសោចិ៍ចូល វាស្រែកឡើងថា ២៤"ហ៊ឺះ
តើយើង និង ទ្រង់មានហេតុអ្វីនឹងគ្នា នែ៎ ព្រះយេស៊ូវ ពីភូមិណាសារ៉ែត អើយ!រ តើទ្រង់មកបំផ្លាញយើងឬអី?
ល ខ្ញុំស្គាល់ជាក់ហើយថា ទ្រង់ជាព្រះអង្គបរិសុទ្ធនៃព្រះ"វ។
២៥ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ក៏បន្ទោសដល់វាថា "ចូរស្ងៀមទៅ! ហើយថយពីមនុស្សនេះចេញ!"ស
២៦កាលអារក្សអសោចិ៍ បានជាន់មនុស្សនោះឱ្យប្រកាច់ប្រកិនជាខ្លាំង ហើយស្រែក ឡើង
នោះវាក៏ចេញទៅហ។
២៧អ្នកទាំងអស់គ្នាក៏នឹកសើចក្នុងចិត្ត ដល់ម៉្លេះឡបានជាគេ សួរគ្នាថា "នេះជាអ្វីអេះ?
តើសេចក្តីបង្រៀនបែបថ្មីយ៉ាង ណាហ្ន៎ បានជាលោកបង្គាប់ដល់អារក្សអសោចិ៍ ដោយអំ ណាច
ហើយវាក៏ស្តាប់បង្គាប់លោកដូច្នេះ?" ២៨នោះព្រះ នាមទ្រង់ ក៏ឮល្បីខ្ចរខ្ចាយជា១រំពេចទូទៅ ពេញក្នុងក្រវល់
ជុំវិញអនៃស្រុកកាលីឡេ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសអ្នកជំងឺ

១:២៩-៣១ = មថ ៨:១៤,១៥ លក ៤:៣៨,៣៩

១:៣២-៣៤ = មថ ៨:១៦,១៧ លក ៤:៤០,៤១
២៩កាលបានចេញពីសាលាប្រជុំកមក ក៏ដំរង់ទៅក្នុងផ្ទះ ស៊ីម៉ូន និងអនទ្រេនាំទាំងយ៉ាកុប
ហើយនិងយ៉ូហានទៅជា មួយ ៣០ឯម្តាយក្មេករបស់ស៊ីម៉ូន នាងកំពុងតែដេកគ្រុន គេក៏
ពិតទូលទ្រង់ជា១រំពេច ពីដំណើរនាង ៣១លុះទ្រង់យាងចូល ទៅ ក៏ចាប់ដៃនាងលើកឡើងខ ស្រាប់តែគ្រុនច
ាត់អស់ទៅ រួចនាងខ្វល់ខ្វាយបំរើទាំងអស់គ្នា ។
៣២ដល់ពេលលាច ជាពេលថ្ងៃលិចហើយ គេនាំអស់ទាំង មនុស្សជំងឺ
និងមនុស្សមានអារក្សចូលគមកឯទ្រង់ ៣៣ឯពួក ក្រុងនោះទាំងអស់ គេបានប្រជុំគ្នានៅមាត់ទ្វារ ៣៤ទ្រង់ក៏
ប្រោសមនុស្សដែលមានជំងឺឈឺផ្សេង១ជាច្រើនឃ ឱ្យបានជា និងដេញអារក្សជាច្រើនដែរ តែទ្រង់មិនអនុញ្ញាត
ឱ្យអារក្ស ទាំងនោះនិយាយអ្វីសោះ ពីព្រោះវាស្គាល់ទ្រង់ង ។

ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋាននៅទីសាត់
១:៣៥-៣៨ = លក ៤:៤២,៤៣
៣៥កាលនៅងងឹតមិនទាន់ភ្លឺស្រាងនៅឡើយ នោះទ្រង់តើន ឡើងយាងចេញទៅឯទីសាត់
ហើយអធិស្ឋាននៅទីនោះច ៣៦ឯស៊ីម៉ូន និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយ គេក៏ដើរតាមរកទ្រង់ ៣៧គ្រាប
ានឃើញទ្រង់ហើយ នោះក៏ទូលថា "មនុស្សទាំងអស់ កំពុងតែរកទ្រង់" ។
៣៨តែទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ចូរយើងទៅក្នុងអស់ទាំងភូមិ ជុំវិញ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានប្រកាសប្រ
ាប់នៅភូមិទាំងនោះដែរ ដ្បិតគឺដោយហេតុនោះហើយ បានជាខ្ញុំមក"ឆ ៣៩ទ្រង់ក៏ប្រ កាសប្រ
ាប់នៅក្នុងអស់ទាំងសាលាប្រជុំជរបស់គេ គ្រប់ក្នុង ស្រុកកាលីឡេព្រមទាំងដេញអារក្សផងឈ ។
មនុស្សកើតជំងឺឃ្លង់ម្នាក់
១:៤០-៤៤ = មថ ៨:២-៤ លក ៥:១២-១៤
៤០គ្រានោះ មានមនុស្សឃ្លង់ម្នាក់ញ មកឯព្រះយេស៊ូវ លុត ជង្គង់ទូលអង្វរថា "បើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ
ទ្រង់អាចនឹង ប្រោសឱ្យទូលបង្គំជាស្អាតបាន" ។
៤១ដូច្នេះ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យក្តួលអាណិត ក៏លូកព្រះហស្ត ទៅពាល់គាត់ដោយបន្ទូលថា "ខ្ញុំចង់ដែរ
ឱ្យជាស្អាតទៅ" ។
៤២លុះទ្រង់មានបន្ទូលហើយ ស្រាប់តែរោគឃ្លង់ចេញពីគាត់ បាត់ទៅ ហើយគាត់បានជាស្អាត ។
៤៣ទ្រង់ក៏ឱ្យគាត់ទៅភ្លាមដោយហាមផ្តាច់ថា ៤៤"ចូរប្រយ័ត្ន កុំប្រាប់អ្វីដល់អ្នកឯណាឱ្យសោះដ

តែត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនឱ្យពួក សង្ឃឃើញវិញចុះ ហើយថ្វាយយញ្ញបូជា ដោយព្រោះការ ដែលខ្លួនបានស្អាត តាមដែលលោកម៉ូសេបានបង្គាប់មកឱ្យធ្វើ ជាទីបន្ទាល់ដល់លោកទាំងនោះ" ៤៥ប៉ុន្តែ ដល់គាត់បានចេញទៅហើយ នោះក៏តាំងប្រកាសប្រាប់ គេឯងរាល់គ្នាតែម្តង ហើយផ្សាយដំណឹងនោះសុសសាយទូទៅ ដល់ម៉្លេះបានជា ទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងក្រុង បែបឱ្យគេឃើញពុំបានទៀត គឺ ទ្រង់គង់នៅតែខាងក្រៅ ត្រង់កន្លែងសាត់ឈទាំងប៉ុន្មានវិញ ហើយគេក៏មកឯទ្រង់ពីគ្រប់ទិសទីណា។

ជំពូក ២

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សស្លាប់ដៃស្លាប់ជើង

២:៣-១២ = មថ ៩:២-៨ លក ៥:១៨-២៦

២ ១រំលងពីរបីថ្ងៃក្រោយមក ទ្រង់យាងចូលមកក្នុងក្រុង កាពើណិមវិញទៀត ហើយគេឮថា ទ្រង់គង់នៅផ្ទះ ២ស្រាប់ តែមានគេប្រជុំគ្នាជាច្រើនត ដល់ម៉្លេះបានជាគ្មានកន្លែងណា ទៀតសោះ សូម្បីនៅមាត់ទ្វារក៏គ្មានដែរ ទ្រង់ក៏សំដែងព្រះ បន្ទូលឱ្យគេស្តាប់ ៣គ្រានោះ មាន៤នាក់សែងមនុស្សថស្លាប់ ដៃស្លាប់ជើងម្នាក់មកឯទ្រង់

៤តែពុំអាចនឹងចូលទៅជិតទ្រង់បានឡើយ ដោយព្រោះហ្វូង មនុស្ស បានជាគេបើក ដំបូលផ្ទះត្រង់កន្លែងដែលទ្រង់គង់នៅ កាលទំលុះរួចហើយ នោះក៏សំរូតគ្រែដែលមនុស្សស្លាប់ដៃ ស្លាប់ជើងដេកនោះចុះទៅ ៥ព្រះយេស៊ូវក៏ឃើញសេចក្តីជំ នឿរបស់អ្នកទាំងនោះ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកស្លាប់ដៃ ស្លាប់ជើងថា "កូនអើយ! បាបរបស់ឯងបានអត់ទោសឱ្យឯង ហើយ" ទ។

៦នៅទីនោះមានអាចារ្យខ្លះអង្គុយរិះគិតក្នុងចិត្តថា ៧"ហេតុ អ្វីបានជាមនុស្សនេះ ពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះដូច្នេះ ក្រៅ ពីព្រះតែ១ តើមានអ្នកណាអាចនឹងអត់ទោសបាបបាន"ធ។

៨តែព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ជ្រាបក្នុងវិញ្ញាណទ្រង់ជា១រំពេចថា គេរិះគិតក្នុងចិត្តយ៉ាងដូច្នោះ ទើបទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតក្នុងចិត្តយ៉ាងដូច្នេះ? ៩ដ្បិតដែលនិយាយនឹងមនុស្សស្លាប់ដៃស្លាប់ជើងនេះថា បាប ឯងបានអត់ទោសឱ្យឯងហើយ ឬថា ឱ្យក្រោកឡើង យកគ្រែ ឯងដើរទៅ នោះតើពាក្យណាងាយថាជាជាង ១០ប៉ុន្តែ ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថានៅផែនដីនេះ កូនមនុស្សមានអំណាច នឹងអត់ទោសបាបបាន

នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅមនុស្សស្លាប់ ដៃស្លាប់ជើងថា ១១អញប្រាប់ឱ្យឯងក្រោកឡើង យកគ្រែឯង
ដើរទៅផ្ទះទៅ" ១២គាត់ក៏ក្រោកឡើងភ្លាម យកគ្រែចេញ ទៅ នៅមុខអ្នកទាំងអស់គ្នា ប
ានជាគ្រប់គ្នាមានសេចក្តី អស្ចារ្យ ហើយពណ៌នាសរសើរ ដំកើងដល់ព្រះបដោយពាក្យថា
"យើងមិនដែលឃើញយ៉ាង ដូច្នេះឡើយ"ផ។

ការត្រាស់ហៅលេវី

២:១៤-១៧ = មថ ៩:៩-១៣ លក ៥:២៧-៣២

១៣ទ្រង់យាងចេញទៅតាមឆ្នេរសមុទ្រម្តងទៀត ឯហ្វូង មនុស្សទាំងអស់ ក៏មកឯទ្រង់ព
ហើយទ្រង់បង្រៀនគេ ១៤លុះ ទ្រង់យាងហួសពីនោះទៅ ក៏ទតឃើញលេវី ជាកូនអាល់ ផាយ
អង្គុយនៅត្រង់កន្លែងយកពន្ធ រួចមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរមកតាមខ្ញុំ"ភ
នោះគាត់ក៏ក្រោកឡើងដើរតាមទ្រង់ ។

១៥កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់គង់នៅតុក្នុងផ្ទះគាត់ នោះមាន មនុស្សយកពន្ធ និងមនុស្សបាបជាច្រើន
មកអង្គុយនៅតុជា មួយនឹងទ្រង់ ហើយនិងពួកសិស្ស ដ្បិតមានគ្នាច្រើនណាស់ ដែលតាមទ្រង់មក
១៦ឯពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ីម កាលគេ ឃើញទ្រង់សោយជាមួយនឹងពួកអ្នកយកពន្ធ និងមនុស្សមាន ប
ាបដូច្នេះ ក៏សួរពួកសិស្សទ្រង់ថា "ហេតុអ្វីបានជាលោក បរិភោគជាមួយ និងពួកអ្នកយកពន្ធ
ហើយនិងមនុស្សមាន បាបដូច្នេះ?"យ

១៧លុះព្រះយេស៊ូវបានឮ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពួកអ្នក ដែលជាសុខសប្បាយ
គេមិនត្រូវការនឹងគ្រូពេទ្យទេ គឺជា មនុស្សដែលមានជំងឺវិញទេតើ? ខ្ញុំមិនបានមក ដើម្បីហៅ
មនុស្សសុចរិតទេ គឺមកហៅតែមនុស្សមានបាបប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីឱ្យគេប្រែចិត្តឡើង"រ។

ព្រះយេស៊ូវពន្យល់អំពីការតម

២:១៨-២២ = មថ ៩:១៤-១៧ លក ៥:៣៣-៣៨

១៨រីឯពួកសិស្សយ៉ូហាន និងពួកផារិស៊ី គេកំពុងតែតមល ក៏ មកទូលសួរទ្រង់ថា "ហេតុអ្វីប
ានជាសិស្សរបស់យ៉ូហាន និង សិស្សពួកផារិស៊ីគេតម តែពួកសិស្សរបស់ លោកមិនតម សោះ?"។

១៩ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "កំពុងដែលប្តីថ្មោង ថ្មីនៅជាមួយគ្នា
តើពួកសំឡាញ់គាត់នឹងតមអាហារបានឬ ទេ? កាលប្តីនៅជាមួយនៅឡើយ នោះតមអាហារពុំបានទេ
២០តែនឹងមានថ្ងៃមកដល់ ដែលប្តីនឹងត្រូវយកចេញពីពួកមិត្រ សំឡាញ់វទៅ នៅគ្រានោះគេនឹងតមវិញ"។

២១គ្មានអ្នកណាដែលយកកំណាត់សំពត់ថ្មី មកប៉ះអាវចាស់ ទេ បើធ្វើដូច្នោះ
កំណាត់សំពត់ថ្មីនឹងហែកអាវចាស់ ធ្វើឱ្យ រហែកនោះរឹងរឹតតែអាក្រក់ជាងទៅទៀត ២២ក៏គ្មានអ្នកណា
យកស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មីដាក់ក្នុងថង់ស្បែកចាស់ដែរ បើធ្វើ ដូច្នោះស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី
នឹងទំលាយថង់ស្បែកហូរចេញ អស់ហើយ ឯថង់ស្បែកក៏ត្រូវខូចខាតដែរ គោងតែដាក់ស្រា ទំពាំងប
ាយជូរថ្មីក្នុងថង់ស្បែកថ្មីវិញ"។

ព្រះអម្ចាស់នៃថ្ងៃឈប់សម្រាក
២:២៣-២៨ = មថ ១២:១-៨ លក ៦:១-៥
៣:១-៦ = មថ ១២:៩-១៤ លក ៦:៦-១១
២៣មានកាល១ថ្ងៃ ជាថ្ងៃឈប់សំរាក ទ្រង់បានយាងកាត់ ស្រែ
ហើយពួកសិស្សទ្រង់តាំងចាប់បូតគួរស្រូវសបណ្តើរ ២៤ពួកផារិស៊ីទូលទ្រង់ថា "មើល! ហេតុអ្វីប
ានជាគេធ្វើការ ដែលគ្មានច្បាប់ធ្វើ នៅថ្ងៃឈប់សំរាកដូច្នេះ?"ហ
២៥ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលមើលរឿង ពីការដែលហ្លួងដាវីឌទ្រង់ធ្វើ
ព្រមទាំងពួកអ្នកនៅជាមួយ ផង ក្នុងកាលដែលគេត្រូវការ ហើយឃ្លានទេឬអី? ២៦គឺ ដែលទ្រង់ប
ានយាងចូលទៅក្នុងដំណាក់ព្រះ នៅក្នុងជាន់ ដែលអ័បៀថើរធ្វើជាសម្តេចសង្ឃឡ ហើយបានសោយនំបុ័ង
តាំងទុក ទាំងចែកឱ្យពួកអ្នកដែលនៅជាមួយផងអ ដែល គ្មានច្បាប់ឱ្យទ្រង់សោយសោះ
ជារបស់ទុកសំរាប់តែពួក សង្ឃប៉ុណ្ណោះ"ក។
២៧រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកផារិស៊ីថា "ថ្ងៃឈប់សំរាកបាន តាំងសំរាប់ឱ្យមនុស្សខ
មិនមែនជាមនុស្សសំរាប់ថ្ងៃឈប់សំ រាកទេគ ២៨ដូច្នេះកូនមនុស្សឃជាម្ចាស់នៃថ្ងៃឈប់សំរាកដែរ"

ជំពូក ៣

៣ ១ទ្រង់ក៏យាងចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំងម្តងទៀត នៅទី នោះ មានមនុស្សម្នាក់ស្វិតដៃម្ខាង
២គេក៏ចាំមើលចទ្រង់ក្រែង នឹងប្រោសឱ្យគាត់ជានៅថ្ងៃឈប់សំរាកឆ ដើម្បីឱ្យបានរឿង ចោទប្រកាន់ទ្រង់
៣ទ្រង់មានបន្ទូលទៅមនុស្សស្វិតដៃថា "ចូរ អ្នកក្រោកឡើង ឈរនៅកណ្តាលនុ៎ះទៅ!"
៤រួចទ្រង់សួរគេថា "នៅថ្ងៃឈប់សំរាក តើបើកឱ្យធ្វើការ ល្អ ឬឱ្យធ្វើការអាក្រក់ ឱ្យសង្គ្រោះជីវិត ប

ឱ្យសំឡាប់បង់?" ប៉ុន្តែគេនៅតែសៀម ។

៥នោះទ្រង់ងាកទតទៅគេទាំងគ្នាន់ក្នាញ់ ដោយមានព្រះ ហឫទ័យព្រួយ ព្រោះចិត្តគេរឹងរូស ក៏មានបន្ទូលទៅមនុស្ស នោះថា "ចូរអ្នកលាតដៃទៅ" អ្នកនោះក៏លាត ហើយដៃ គាត់បានជាដូចម្ខាង ៦រួចកាលពួកផារិស៊ីបានចេញផុតទៅ នោះ ស្រាប់តែគេពិគ្រោះនឹងពួកហេរ៉ូឌជទាស់នឹងទ្រង់ដើម្បី រករឿងធ្វើ ឱ្យទ្រង់វិនាសឈ ។

ហ្វូងមនុស្សដើរតាមព្រះយេស៊ូវ

៣:៧-១២ = មថ ១២:១៥,១៦ លក ៦:១៧-១៩

៧នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ថយទៅឯសមុទ្រ ជាមួយនឹងពួក សិស្ស
ហើយមានហ្វូងមនុស្សកកកុញដើរតាមទ្រង់ជាមនុស្ស ពីស្រុកកាលីឡេ និងស្រុកយូដាញ
៨ពីក្រុងយេរូសាឡិម និង ស្រុកអេដំម ហើយពីខាងនាយទន្លេយ័រដាន់ និងស្រុកនៅ ជុំវិញក្រុងទីរ៉ុស និងស៊ីដូន
គឺជាហ្វូងមនុស្សយ៉ាងធំដែល មូលមកឯទ្រង់ដោយបានឮនិយាយពីការទ្រង់ធ្វើទាំងប៉ុន្មានដ
៩ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ពួកសិស្ស ឱ្យមានទូកនៅរង់ចាំ ក្រែង ហ្វូងមនុស្សប្រជ្រៀតទ្រង់ ១០ដ្បិតទ្រង់កំពុងប្រេ
ាសមនុស្សជា ច្រើនឱ្យបានជាឋ ដល់ម្ល៉េះបានជាមនុស្សទាំងអស់ដែលមាន ជំងឺអ្វីៗ គេប្រឹងរុលចូលទៅ
ដើម្បីនឹងពាល់ទ្រង់ឌ ១១កាល ណាពួកអារក្សអសោចិ៍ឃើញទ្រង់ វាក៏ក្រាបចំពោះទ្រង់
ទាំងស្រែកថា "ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន"ឍ ១២ប៉ុន្តែ ទ្រង់ហាមផ្តាច់មិនឱ្យវា ធ្វើ
ឱ្យគេស្គាល់ទ្រង់ឡើយណ ។

ការតែងតាំងសាវ័កទាំង១២នាក់

៣:១៦-១៩ = មថ ១០:២-៤ លក ៦:១៤-១៦ កច ១:១៣

១៣ទ្រង់ក៏យាងឡើងទៅលើភ្នំ រួចមានបន្ទូលហៅអស់អ្នក ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចង់ហៅ
ហើយអ្នកទាំងនោះក៏ ចូលមកឯទ្រង់ត ១៤រួចទ្រង់ជ្រើសរើស១២នាក់ ថឱ្យបាននៅជាមួយ នឹងទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់ច
ានចាត់គេ ឱ្យចេញទៅប្រកាស ប្រដៅ ១៥និងឱ្យគេមានអំណាចអាចនឹងប្រោសជំងឺឱ្យ ជាព្រមទាំង
ដេញអារក្សផងទ ១៦គឺស៊ីម៉ូន១ដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យមានឈ្មោះ ថា ពេត្រុសថែមទៀតធ ១៧ហើយ យ៉ាកុប
ជាកូនសេបេដេ១ និងយ៉ូហាន ជាប្អូនយ៉ាកុប១ ដែលទ្រង់ប្រទានឈ្មោះ បោនអើកេ ដល់អ្នកទាំង២នោះ
គឺស្រាយថាជាកូនផ្គរលាន់ ១៨និងអនទ្រេ១ ភីលីព១ បារថូល៉ូមេ១ ម៉ាថាយ១ ថូម៉ាស១ និងយ៉ាកុប ជាកូន

អាល់ផាយ១ ថាដេ១ ស៊ីម៉ូនជាសាសន៍ កាណាន១ ១៩ហើយយូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុត ជាអ្នកដែលបញ្ជូន ទ្រង់១ ។

ព្រះយេស៊ូវ និងបេសេប៊ូល

៣:២៣-២៧ = មថ ១២:២៥-២៩ លក ១១:១៧-២២

២០នោះក៏នាំគ្នាចូលទៅក្នុងផ្ទះ ហើយមានមនុស្សប្រជុំគ្នាន ទាំងហ្វូងម្តងទៀត ដល់ម៉្លេះបានជាទ្រង់

ព្រមទាំងពួកសិស្សពុំ អាចនឹងបរិភោគបានឡើយប

២១កាលពួកបងប្អូនទ្រង់បានឮ គេក៏ចេញទៅរកចាប់ទ្រង់ ដ្បិតគេស្មានថា "ទ្រង់វង្វេងស្មារតីហើយ"ផ ។

២២ឯពួកអាចារ្យ ដែលចុះមកពីក្រុងយេរូសាឡិមព គេ និយាយឡើងថា "អ្នកនោះមានអារក្សបេលសេប

ូលភចូល វា ដេញអារក្ស ដោយអាងមេអារក្សទេ"ម ។

២៣តែទ្រង់ហៅគេមកមានបន្ទូល ជាពាក្យប្រៀបប្រដូចយថា "ធ្វើដូចម្តេចឱ្យអារក្សសាតាំងរប

ានដេញអារក្សសាតាំង ដូច្នេះ? ២៤បើនគរណាបែកទាស់ទែងគ្នាឯងហើយ នគរ នោះ ពុំអាចនឹងនៅស្ថិតស្ថេរប

ានឡើយ ២៥ឬបើផ្ទះណាបែក ទាស់ទែងគ្នាឯង ផ្ទះនោះក៏មិនអាចនឹងនៅស្ថិតស្ថេរបានដែរ

២៦ឯអារក្សសាតាំង បើកើតបះបោរបែកទាស់គ្នាវា នោះវា ពុំអាចនឹងនៅស្ថិតស្ថេរបានទេ

វាត្រូវវិនាសទៅហើយ ២៧គ្មានអ្នកណាអាចនឹងចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់មនុស្សខ្លាំងពូកែ

ហើយប្លន់យករបស់ទ្រព្យគេបានទេ លុះត្រាតែបានចងអ្នក នោះជាមុនសិន ទើបនឹងប្លន់យកបានល ២៨ខ្ញុំប្រ

ាប់អ្នករាល់ គ្នាជាប្រាកដថា គ្រប់ទាំងអំពើបាបនឹងបានអត់ទោសដល់ពួក កូនមនុស្ស

ហើយអស់ទាំងពាក្យដែលគេពោលប្រមាថដែរ ២៩តែអ្នកណា ដែលពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះវិញ្ញាណ

បរិសុទ្ធ នោះមិនដែលបានអត់ទោសឱ្យឡើយ អ្នកនោះ ឯងនឹងត្រូវទោសនៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ"វ ។

៣០ដែលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ នោះដោយព្រោះគេថា "ទ្រង់មានអារក្សអសោចិ៍ចូល" ។

ម្តាយ និងបងប្អូនរបស់ព្រះយេស៊ូវ

៣:៣១-៣៥ = មក ១២:៤៦-៥០ លក ៨:១៩-២១

៣១គ្រានោះ មាតា និងបងប្អូនទ្រង់មកដល់ស ក៏ឈរនៅខាង ក្រៅ ប្រើគេឱ្យទៅហៅទ្រង់

៣២ហ្វូងមនុស្សដែលអង្គុយនៅ ជុំវិញទ្រង់ គេទូលថា "នែ៎មើល! ម្តាយ និងបងប្អូនលោកនៅ

ខាងក្រៅមករកលោក"។
៣៣ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "តើអ្នកណាជាម្ដាយ ហើយជា បងប្អូនខ្ញុំ?"
៣៤រួចទ្រង់ងាកទតទៅអស់អ្នកដែលអង្គុយនៅជុំវិញទ្រង់ ដោយបន្ទូលថា "នុំះនឹ៍ ម្ដាយ និងបងប្អូនខ្ញុំ
៣៥ពីព្រោះអ្នកណា ដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះ នោះហើយជាបងប្អូនប្រុស ស្រី និងជាម្ដាយខ្ញុំ"។

ជំពូក ៤

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីគ្រាប់ពូជ

៤:១-១២ = មថ ១៣:១-១៥ លក ៨:៤-១០

៤:១៣-២០ = មថ ១៣:១៨-២៣ លក ៨:១១-១៥

៤ ១ខណៈនោះ ទ្រង់តាំងបង្រៀន នៅត្រង់មាត់សមុទ្រហម្ដង ទៀត ហើយមានមនុស្សទាំងហ្វូងមូលគ្នា
មកឯទ្រង់ ដល់ម្ល៉េះ បានជាទ្រង់យាងចុះទៅគង់ក្នុងទូក នៅសមុទ្រវិញ ហើយ មនុស្សទាំងអស់នៅលើគោក
តាមមាត់ច្រាំង ២ទ្រង់បង្រៀន សេចក្ដីជាច្រើនដល់គេ ដោយពាក្យប្រៀបធៀបឡ ក៏មាន
បន្ទូលក្នុងន័យដែលទ្រង់បង្រៀនថា ៣"ចូរស្ដាប់ចុះ! មើល! មានអ្នកព្រោះពូជម្នាក់ចេញទៅព្រោះអ
៤កំពុងដែល ព្រោះ មានខ្លះធ្លាក់ចុះតាមផ្លូវ ហើយសត្វហើរលើអាកាស ក៏មកចឹក ស៊ី
៥ខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងកន្លែងថ្ម ដែលមិនសូវមានដីប៉ុន្មាន ហើយក៏ដុះឡើងភ្លាម ពីព្រោះគ្មានដីជ្រៅ
៦តែកាលថ្ងៃរះ ឡើង នោះក្រៀមខ្លោចទៅវិញ ពីព្រោះគ្មានឫស ៧ខ្លះទៀត ធ្លាក់ទៅក្នុងបន្លា
បន្លាក៏ដុះឡើងខ្ទប់ហើយគ្រាប់ នោះមិន កើតផលសោះ ៨តែខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងដីល្អ ក៏កើតផលចំ
រើនកាន់តែច្រើនឡើង គ្រាប់១បង្កើតបាន៣០ មួយបាន៦០ ហើយមួយបាន១រយ"ក។
៩រួចទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលមានត្រចៀកសំរាប់ ស្ដាប់ឱ្យស្ដាប់ចុះ"ខ។
១០កាលទ្រង់គង់នៅដោយឡែក នោះពួកអ្នកដែលនៅជុំវិញ ទ្រង់ ព្រមទាំងពួក១២នាក់
គេទូលសួរពីពាក្យប្រៀបប្រដូច នោះ ។
១១ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពីព្រោះបានប្រទានមកឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានស្គាល់ការអាថិកំបាំងរបស់នគរព្រះគ
ប៉ុន្តែឯមនុស្សក្រៅ ការទាំងអស់បានធ្វើបែបប្រៀបប្រដូចវិញឃ ១២ដើម្បីកាល ណាគេឃើញ នោះ
ឱ្យគេឃើញមែន តែឥតយល់ទេ ហើយ កាលណាឮ នោះឱ្យគេឮមែន តែស្ដាប់មិនបានសោះ ក្រែង គេប្រែចិត្ត
ហើយបាបគេបានអត់ទោសឱ្យ"ង។

១៣ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើអ្នករាល់គ្នាមិនយល់ពាក្យ ប្រៀបនេះទេឬអី? ចុះធ្វើដូម្ដេច
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាយល់គ្រប់ទាំង ពាក្យប្រៀបប្រដូចបាន ១៤ឯអ្នកព្រោះពូជ គឺព្រោះព្រះ បន្ទូលច
១៥ឯពួកអ្នកតាមផ្លូវ គឺជាកន្លែងដែលបានព្រោះព្រះ បន្ទូលចុះ កាលគេឮ
នោះអារក្សសាតាំងឆក់មកលួចឆក់យក ព្រះបន្ទូល ដែលព្រោះក្នុងចិត្តគេទៅភ្លាម ១៦ឯពួកអ្នកដែល
ទទួលពូជក្នុងកន្លែងថ្មក៏ដូចគ្នាដែរ កាលណាគេឮព្រះបន្ទូល នោះគេទទួលភ្លាមដោយអំណរ ១៧តែគ្មានចាក់ប
្ញសនៅក្នុង ខ្លួនសោះ ហើយក៏នៅជាប់តែបន្តិចទេ បើកាលណាកើត មានសេចក្ដីទុក្ខលំបាក ឬសេចក្ដីបៀតបៀន
ដោយព្រោះ ព្រះបន្ទូល នោះគេរវាតចិត្តចេញភ្លាម ១៨ឯពួកអ្នកដែល ទទួល ពូជក្នុងបន្លា គឺអស់អ្នកដែលប
ានឮព្រះបន្ទូលហើយ ១៩តែសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយនៅជីវិតនេះ សេចក្ដីឆបោករបស់ ទ្រព្យសម្បត្តិដ
និងសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាខាងឯសេចក្ដីផ្សេងៗឯ ទៀត ក៏ចូលមកខ្ទប់ព្រះបន្ទូលជិត រួចព្រះបន្ទូលមិនអាចនឹង
បង្កើតផលបាន ២០ឯពួកអ្នកដែលទទួលពូជក្នុងដីល្អ គឺអស់ អ្នកដែលបានឮព្រះបន្ទូលហើយទទួល
រួចបង្កើតផលម្នាក់ បាន៣០ ម្នាក់បាន៦០ ម្នាក់ទៀតបាន១រយ" ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីចង្កៀង

២១ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "តើគេយកចង្កៀងមក ដើម្បីនឹង ដាក់នៅក្រោមថាំង ឬក្រោមគ្រែឬអី?
គេយកមកដាក់លើ ជើងចង្កៀងវិញទេតើ!ឈ ២២ដ្បិតគ្មានអ្វីលាក់កំបាំងដែលមិន
ត្រូវបើកសំដែងចេញឡើយ ក៏គ្មានអ្វីជាសំងាត់ដែលមិនត្រូវ ដាក់នៅពន្លឺដែរញ
២៣បើអ្នកណាមានត្រចៀកសំរាប់ស្ដាប់ ឱ្យស្ដាប់ចុះ"ដ។
២៤ទ្រង់មានបន្ទូលទៀតថា "ចូរប្រយ័ត្នពីសេចក្ដីដែលអ្នក រាល់គ្នាស្ដាប់ចុះ
ឯរង្វាល់ណាដែលអ្នករាល់គ្នាវាល់ឱ្យ គេ នោះគេនឹងវាល់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាតាមរង្វាល់នោះវិញ ហើយ និង
ឱ្យជាលើសទៅទៀត ដល់អ្នករាល់គ្នាដែលស្ដាប់ផងឋ ២៥ដ្បិតអ្នកណាដែលមាន នោះគេនឹងឱ្យដល់អ្នកនោះ
ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលគ្មាន នោះនឹងត្រូវដកចេញទាំងរបស់ដែលអ្នក នោះមានផង"ឌ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីគ្រាប់ពូជ

២៦ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "នគរព្រះធៀបដូចជាឈមនុស្សម្នាក់ ដែលព្រោះពូជនៅដី
២៧អ្នកនោះក៏ដេករាល់យប់ ក្រោក ឡើងរាល់ថ្ងៃ តែមិនដឹងហេតុដែលពូជពន្លកដុះឡើងជាយ៉ាង ណាទេ
២៨ដ្បិតដីបង្កើតផលដោយខ្លួនឯង មុនដំបូងចេញជា ពន្លក រួចបែកជាគួរ ក្រោយទៀតចេញជាគ្រាប់

២៩លុះដល់ កាលណាផ្លែទុំហើយ ក៏ស្រាប់តែគេយកកណ្ដៀវទៅច្រូតតែ ម្ដង ព្រោះដល់រដូវច្រូតហើយ"ណ។

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីគ្រាប់ពូជតូចល្អិត

៤:៣០-៣២ = មថ ១៣:៣១,៣២ លក ១៣:១៨,១៩

៣០ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "តើយើងនឹងធៀបនគរព្រះជាអ្វីត ប
ត្រូវយកពាក្យប្រៀបអ្វីមកប្រដូចនឹងនគរនោះ? ៣១គឺដូចជា គ្រាប់ពូជ១ ដែលកាលណាគេព្រោះនៅដី
ជាពូជយ៉ាងល្អិត ជាងគ្រាប់ទាំងអស់នៅផែនដី ៣២តែកាលណាគេព្រោះចុះ ទៅ នោះក៏ដុះឡើងត្រឡប់ជាធំ
លើសជាងតិណជាតិទាំង អស់វិញ ទាំងបែកមែកជាធំផង ដល់ម៉្លេះបានជាសត្វហើរ នៅលើអាកាស
មកទំនៅក្រោមម្លប់បាន" ។

៣៣ទ្រង់អធិប្បាយព្រះបន្ទូលឱ្យគេស្ដាប់ ដោយពាក្យប្រៀប ប្រដូចយ៉ាងដូច្នេះជាច្រើន
តាមដែលគេស្ដាប់បានថ ៣៤ទ្រង់ មិនបានមានបន្ទូលទៅគេ ដោយឥតពាក្យប្រៀបធៀបទេទ
តែកាលណានៅដោយឡែក នោះទ្រង់ពន្យល់ទាំងអស់ដល់ ពួកសិស្សវិញ ។

ព្រះយេស៊ូវធ្វើឱ្យខ្យល់ព្យុះសប់

៤:៣៥-៤១ = មថ ៨:១៨,២៣-២៧ លក ៨:២២-២៥

៣៥លុះពេលលាចថ្ងៃនោះឯង ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្ស ថា "ចូរយើងឆ្លងទៅត្រើយម្ខាង!" ៣៦កាលប
ានឱ្យហ្វូង មនុស្សទៅវិញហើយ នោះពួកសិស្សក៏ទទួលទ្រង់ តាមភាព ដដែលទៅក្នុងទូកធ
ហើយមានទូកតូចៗខ្លះទៀតទៅជាមួយ ដែរ ៣៧នោះកើតមានខ្យល់ព្យុះជាខ្លាំង ហើយរលកបោក
ចូលក្នុងទូក ដល់ម៉្លេះបានជាទូកពេញហើយ ៣៨តែទ្រង់ផ្ទំលក់ លើខ្នើយនៅកន្សៃទូក
ពួកសិស្សដាស់ទ្រង់ឡើង ទូលថា "លោកគ្រូអើយ! យើងវិនាសហើយ! លោកមិនរវល់ទេឬ អី?"

៣៩កាលតើនឡើង ទ្រង់កំហែងខ្យល់ ក៏បង្គាប់ទៅសមុទ្រ ថា"ចូរសៀមទៅ ហើយឈប់ចុះ!"
នោះខ្យល់ក៏សប់ ហើយ សាត់ឈឹងសូន្យទាំងអស់ទៅ ។

៤០រួចទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាភ័យ ដល់ម៉្លេះ? ម្ដេចក៏គ្មានសេចក្ដីជំនឿ?"ន

៤១នោះគេមានសេចក្ដីស្ញែងខ្លាចជាខ្លាំង ទាំងសួរគ្នាទៅ វិញទៅមកថា "ដូច្នេះតើលោកនេះជាអ្វី? ប
ានជាខ្យល់ និងសមុទ្រក៏ស្ដាប់បង្គាប់លោកដូច្នេះ?"

ជំពូក ៥

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សដែលអារក្សចូល

៥:១-១៧ = មថ ៨:២៨-៣៤ លក ៨:២៦-៣៧

៥:១៨-២០ = លក ៨:៣៨,៣៩

៥ ១នោះក៏មកដល់ស្រុកគេរ៉ាស៊ីន នៅត្រើយសមុទ្រម្ខាង ២កាលទ្រង់បានយាងឡើងពីទូកប
ស្រាប់តែមានមនុស្សម្នាក់ ដែលមានអារក្សអសោចិ៍ចូលផ វាចេញពីក្នុងផ្នូរខ្មោចមក ជួបនឹងទ្រង់
៣វានៅតែក្នុងផ្នូរខ្មោច ឥតមានអ្នកណាអាច នឹងចងវាជាប់ទៀតបានទេ ទោះបើយកច្រវាក់ទៅដាក់ក៏ពុំ ប
ានផង ៤ដ្បិតគេបានដាក់ខ្នោះដាក់ច្រវាក់វាជាច្រើនដង ហើយ ប៉ុន្តែវាចេះតែកាច់ច្រវាក់បំបាក់ខ្នោះចោលអស់
ហើយគ្មានអ្នកណាអាចនឹងកំរាបវាបានដែរ ៥វានៅក្នុងផ្នូរ នៅលើភ្នំទាំងស្រែក
ហើយយកថ្មមកអារសាច់ខ្លួនទាំងយប់ ទាំងថ្ងៃជានិច្ច ។
៦កាលវាឃើញព្រះយេស៊ូវពីចំងាយ ក៏រត់ទៅក្រាបសំពះ ទ្រង់ ៧ស្រែកដោយសំរែកជាខ្លាំងថា "ឱ
ព្រះយេស៊ូវ ជា ព្រះរាជបុត្រាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតអើយ!៣ តើទ្រង់ហើយនិងទូល បង្គំមានរឿងអ្វីនឹងគ្នា?ភ
ទូលបង្គំសូមទ្រង់ ឱ្យស្បថដោយ ព្រះថា មិនធ្វើទុក្ខទូលបង្គំទេ" ៨វាទូលដូច្នោះពីព្រោះទ្រង់
កំពុងតែមានបន្ទូលថា "ម្នាល អារក្សអសោចិ៍ ចូរថយចេញ ពីមនុស្សនេះទៅ!"

៩រួចទ្រង់សួរវាថា "ឯងឈ្មោះអី?" វាទូលឆ្លើយថា "ទូល បង្គំឈ្មោះកងទ័ពម ពីព្រោះយើងខ្ញុំមានគ្នាច្រើន"
១០នោះវា ទទូចអង្វរសូមកុំឱ្យទ្រង់បណ្តេញវារាល់គ្នាចេញពីស្រុក នោះឡើយ ។
១១រីឯនៅទីនោះ មានហ្វូងជ្រូកយ៉ាងធំ កំពុងតែរកស៊ីនៅ ចង្កេះភ្នំ ១២ហើយអារក្សទាំងនោះ
ទូលអង្វរទ្រង់ថា "សូម ឱ្យយើងរាល់គ្នាទៅជ្រក នៅក្នុងជ្រូកទាំងនោះចុះ" ១៣នោះ ទ្រង់ក៏អនុញ្ញាតឱ្យភ្លាម
រួចកាលវិញ្ញាណអារក្សអសោចិ៍ទាំង នោះបានចេញហើយ វាក៏ចូលទៅក្នុងជ្រូក ហើយហ្វូង
ជ្រូកប្រហែល២ពាន់រូប ក៏បោលម្នីម្នាតាមភ្នំចោត ធ្លាក់ទៅ ក្នុងសមុទ្រ លង់ទឹកស្លាប់ទាំងអស់ទៅ ។
១៤ឯពួកអ្នកគង្វាលជ្រូក គេរត់ទៅក្នុងទីក្រុង ហើយក្នុងស្រុក ស្រែសាសព្ទប្រាប់ពីរឿងនោះ
រួចមនុស្សទាំងអស់ចេញមក មើលការដែលបានកើតឡើង ១៥គេមកឯព្រះយេស៊ូវ ហើយ
ឃើញមនុស្សដែលពីដើមមានអារក្សចូល កំពុងតែអង្គុយ ទាំងស្លៀកពាក់ មានស្មារតីដឹងខ្លួនឡើង
គឺជាអ្នកដែលមាន អារក្សទាំងកងយចូលនោះឯង រួចគេស្ញែងខ្លាច ១៦ពួកអ្នក ដែលបានឃើញការនោះ

ក៏ពណ៌នាប្រាប់ដល់ជនគ្រប់គ្នា តាមការដែលកើតឡើង ដល់អ្នកនោះជាយ៉ាងណា ហើយពី ដំណើរហ្វូងជ្រូកផង
១៧នោះគេចាប់តាំងទូលអង្វរសូមឱ្យ ទ្រង់យាងចេញពីស្រុកគេទៅ ។
១៨កាលទ្រង់បានយាងចុះទូក នោះអ្នកដែលអារក្សចូលពី ដើម គាត់ក៏សូមទៅជាមួយនឹងទ្រង់
១៩តែទ្រង់មិនអនុញ្ញាត ទេ ដោយបន្ទូលថា "ចូរទៅផ្ទះទៅ ហើយប្រាប់បងប្អូនឯងរ ពីការធំទាំងម្លេះ
ដែលព្រះអម្ចាស់បានមេត្តាប្រោសដល់ឯង
វិញ" ២០គាត់ក៏ចេញទៅ ចាប់តាំងប្រកាសប្រាប់ នៅស្រុក ដេកាប៉ូលពីការធំទាំងម៉្លេះ ដែលព្រះយេស៊ូវប
ានប្រោស ដល់ខ្លួន នោះមនុស្សទាំងអស់ក៏អស្ចារ្យក្នុងចិត្ត ។

ក្មេងស្រីស្លាប់ម្នាក់ និងស្ត្រីមានជំងឺម្នាក់

៥:២២-៤៣ = មថ ៩:១៨-២៦ លក ៨:៤១-៥៦

២១កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានជិះទូកឆ្លងដល់ត្រើយម្ខាងវិញ ហើយ ក៏មានហ្វូងមនុស្សយ៉ាងធំប្រជុំគ្នាឯទ្រង់
ហើយទ្រង់គង់ នៅទីមាត់សមុទ្រស ២២នោះមានមេសាលាប្រជុំម្នាក់ ឈ្មោះ យៃរ៉ុសហ មកដល់ឃើញទ្រង់
ក៏ក្រាបនៅទៀបព្រះបាទទ្រង់ ២៣គាត់ទទូចអង្វរទូលថា "កូនស្រីទូលបង្គំជិតស្លាប់ហើយ
សូមទ្រង់យាងទៅដាក់ព្រះហស្តលើឡវ៉ា ឱ្យបានជា នោះវា នឹងបានរស់វិញ"
២៤ទ្រង់ក៏ចេញទៅជាមួយនឹងគាត់ ។
ហើយមានមនុស្សកកកុញដើរតាមទៅ ទាំងប្រជ្រៀតទ្រង់ ២៥នោះមានស្ត្រីម្នាក់ឈឺធ្លាក់ឈាមអ
អស់១២ឆ្នាំមកហើយ ២៦នាងបានឈឺសន្ធឹក នៅដៃគ្រូពេទ្យជាច្រើនហើយ បានចំ
ណាយទ្រព្យសម្បត្តិទាំងប៉ុន្មានៗ តែមិនបានគ្រាន់បើសោះ ជំងឺនោះកាន់តែខ្លាំងឡើងវិញ ២៧នាងបានព
្និយាយពីព្រះ- យេស៊ូវ ក៏ចូលមកក្នុងហ្វូងមនុស្សពីក្រោយ ទៅពាល់ព្រះ ពស្ត្រទ្រង់ ២៨ដោយគិតថា
"បើគ្រាន់តែពាល់ព្រះពស្ត្រទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះក នោះនឹងបានជាហើយ" ២៩ឯជំងឺធ្លាក់ឈាម ក៏បាត់
ក្នុងខណ:១រំពេចនោះ ហើយនាងបានដឹងក្នុងខ្លួនថា នាងរួច ពីសេចក្ដីវេទនានោះហើយខ។
៣០នោះស្រាប់តែព្រះយេស៊ូវ ជ្រាបក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ថាមាន ព្រះចេស្តាគចេញពីទ្រង់
ក៏ងាកបែរព្រះអង្គក្នុងហ្វូងមនុស្ស សួរថា "អ្នកណាពាល់អាវខ្ញុំ"។ ៣១ពួកសិស្សទូលថា
"ទ្រង់ឃើញថាហ្វូងមនុស្សប្រជ្រៀតទ្រង់ ដែរ ម្តេចឡើយ ក៏មានបន្ទូលថា អ្នកណាពាល់ទ្រង់ដូច្នេះ?"
៣២ទ្រង់ងាកទតទីជុំវិញ នឹងរកអ្នកណាដែលបានធ្វើការ នោះ
៣៣ឯស្ត្រីនោះនាងដឹងការដែលកើតមកក្នុងខ្លួន ហើយក៏ មកទាំងភ័យញ័រ

ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះនៅចំពោះទ្រង់ទូល តាមត្រង់ទាំងអស់ ៣៤ទ្រង់មានបន្ទូលទៅនាងថា "កូនស្រី អើយ!
សេចក្ដីជំនឿនាងបានជួយសង្គ្រោះនាងយហើយ ចូរ ទៅឱ្យបានប្រកបដោយសេចក្ដីសុខចុះង ហើយឱ្យនាងជ
ានរួច ពីសេចក្ដីវេទនារបស់នាងទៅ" ។
៣៥កំពុងដែលទ្រង់នៅមានបន្ទូលនៅឡើយ នោះមាន មនុស្សមកពីផ្ទះមេសាលាប្រជុំចជំរាបថា
"កូនស្រីលោកស្លាប់ ហើយ នៅតែរំខានចិត្តលោកគ្រូធ្វើអីទៀត?"
៣៦កាលព្រះយេស៊ូវបានឮពាក្យគេប្រាប់ ស្រាប់តែទ្រង់ មានបន្ទូលទៅមេសាលាប្រជុំថា "កុំខ្លាចអី!
ឱ្យគ្រាន់តែជឿ ប៉ុណ្ណោះ" ។
៣៧ទ្រង់មិនឱ្យអ្នកណាឯទៀតទៅជាមួយឡើយ លើកតែ ពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន ជាប
្អូនយ៉ាកុបប៉ុណ្ណោះឆ ៣៨លុះ ដល់ផ្ទះមេសាលាប្រជុំជក៏ឃើញមនុស្សកំពុងតែយំស្រែក កើត វឹកវរជាខ្លាំង
៣៩ទ្រង់ក៏យាងចូលទៅ មានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វី បានជាកើតវឹកវរ ហើយយំដូច្នេះ? កូននេះមិនមែនស្លាប់ទេ
គឺវាដេកលក់ទេតើ!"ឈ ៤០គេក៏សើចឡកឱ្យទ្រង់ ។
តែទ្រង់ដេញគេទៅក្រៅអស់ ទុកតែឪពុក ម្ដាយនៃកូន នោះ និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងទ្រង់
នាំគ្នាចូលទៅឯដំ ណេកវា ៤១រួចទ្រង់ចាប់ដៃញវា មានបន្ទូលថា "តាលីថាគូមី" ស្រាយថា "កូនស្រីអើយ
អញប្រាប់ឱ្យឯងក្រោកឡើង"ដ ៤២ស្រាប់តែកូនស្រីនោះក៏ក្រោកឡើងដើរទៅ ដ្បិតមាន អាយុ១២ឆ្នាំហើយ
ឯមនុស្សរាល់គ្នាគេមានសេចក្ដីអស្ចារ្យ ជាខ្លាំងក្រៃលែង ៤៣តែទ្រង់ហាមគេផ្ដាច់ មិនឱ្យអ្នកណា
ដឹងពីរឿងនេះឱ្យសោះឋ រួចប្រាប់ឱ្យគេយកអ្វីៗ មកឱ្យនាង បរិភោគ ។

ជំពូក ៦

ហោរាឥតមានគេរាប់អាន

៦:១-៦ = មថ ១៣:៥៤-៥៨

៦ ១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងចេញពីទីនោះទៅឯស្រុកទ្រង់ឌវិញ ហើយពួកសិស្សក៏តាមទ្រង់ទៅ
២ដល់ថ្ងៃឈប់សំរាកឍ ទ្រង់ ចាប់តាំងបង្រៀននៅក្នុងសាលាប្រជុំណហើយមនុស្សជាច្រើន
ដែលកំពុងតែស្ដាប់ទ្រង់ក៏នឹកប្លែកក្នុងចិត្តតដោយថា "អ្នកនេះ បានសេចក្ដីទាំងនេះពីណាមក ចំណេះណាហ្ន៎
ដែលបាន ឱ្យមកគាត់ បានជាមានការឫទ្ធិបារមីយ៉ាងនេះកើតមក ដោយសារដៃគាត់ដូច្នេះ?
៣តើគាត់មិនមែនជាជាងឈើ ជា កូននៃនាងម៉ារា ហើយជាបងយ៉ាកុប យ៉ូសែប យូដាស និង ស៊ីម៉ូនទេឬអី?

ថហើយប្អូនស្រីគាត់ តើមិននៅជាមួយនឹងយើង នៅទីនេះទេឬអី?" អ្នកទាំងនោះក៏អាក់អន់ចិត្តនឹងទ្រង់ទ ។
៤តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ហោរាមិនមែនឥត គេរាប់អានទេ លើកតែនៅក្នុងស្រុកខ្លួន ប
ក្នុងពួកញាតិ សន្តាន ហើយនៅក្នុងផ្ទះខ្លួនចេញ"ធ ៥នៅទីនោះទ្រង់ពុំអាច នឹងធ្វើការឫទ្ធិបារមីបានទេ
ទ្រង់គ្រាន់តែដាក់ព្រះហស្តន ប្រោសមនុស្សពិការខ្លះឱ្យបានជាប៉ុណ្ណោះ ៦ទ្រង់ក៏អស្ចារ្យ
ពីដំណើរដែលគេមិនជឿ ។

ព្រះយេស៊ូវបញ្ជូនសិស្សទាំង១២នាក់ចេញទៅ

៦:៧-១១ = មថ ១០:១,៩-១៤ លក ៩:១,៣-៥

រួចទ្រង់យាងទៅបង្រៀនក្នុងអស់ទាំងភូមិនៅជុំវិញទៅប ។
៧ទ្រង់ហៅពួក១២នាក់មកផ ចាប់តាំងចាត់ឱ្យគេទៅ២នាក់ៗ ទ្រង់ប្រទាន
ឱ្យមានអំណាចលើអស់ទាំងអារក្សអសោចិ៍ផងព
៨"ក៏ហាមមិនឱ្យយកអ្វីសំរាប់តាមផ្លូវសោះ លើកតែដំ បង១ប៉ុណ្ណោះ ឥតយកយាម នំប៉័ង ឬប្រ
ាក់ដាក់ក្នុងខ្សែក្រវាត់ ទេ ៩ពាក់បានតែស្បែកជើងសង្រែក ឥតពាក់អាវ២ ឡើយ" ១០រួចមានបន្ទូលទៅគេថា
"អ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងផ្ទះណា ចូរឱ្យនៅផ្ទះនោះទាល់តែដើរចេញហួសទៅ ១១ឯអស់
អ្នកណាដែលមិនទទួល ឬស្តាប់អ្នករាល់គ្នា នោះកាលណា ដើរចេញពីទីនោះ ត្រូវរលាស់ធូលីពីប
ាតជើងអ្នកចេញភ ទុក ជាទីបន្ទាល់ទាស់នឹងគេវិញ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ
នោះក្រុងសូដុំម ហើយក្រុងកូម៉ូរ៉ានឹងទ្រាំបាន ងាយជាជាងក្រុងនោះ" ។
១២កាលពួកសិស្សបានចេញទៅ នោះគេប្រកាសប្រាប់ឱ្យ មនុស្សប្រែចិត្តឡើងម
១៣ក៏បណ្តេញអារក្សជាច្រើន ហើយ លាបប្រេងយឱ្យមនុស្សជំងឺជាច្រើនបានជាដែរ ។

ការកាត់ក្បាលយ៉ូហាន-បាទីស្ទ

៦:១៤-២៩ = មថ ១៤:១-១២

៦:១៤-១៦ = លក ៩:៧-៩

១៤ដំណឹងនោះក៏ឮដល់ស្តេចហេរ៉ូឌ ដ្បិតព្រះនាមទ្រង់ កាន់ តែល្បីសុសសាយទៅ ហើយស្តេចមានបន្ទូលថា
"ច្បាស់ជា យ៉ូហាន-បាទីស្ទរ បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ បានជា មានការឫទ្ធិបារមីសំដែងមក
ដោយសារគាត់ដូច្នេះ" ។

១៥តែអ្នកខ្លះថា "ជាអេលីយ៉ា"លខ្លះទៀតថា "ជាហោរាវ ឬ ដូចជាហោរាណាមួយ"ស។
១៦ប៉ុន្តែកាលស្ដេចហេរ៉ូឌបានឮ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "នោះគឺជាយ៉ូហានដែលយើងបានកាត់ក្បាលទេ
គាត់បាន រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ"។
១៧ដ្បិតគឺស្ដេចហេរ៉ូឌនេះឯង ដែលបានប្រើគេទៅចាប់ចង
លោកយ៉ូហានដាក់គុកហដោយព្រោះហេរ៉ូឌាសជាភរិយា
របស់ភីលីព អនុជទ្រង់ ព្រោះស្ដេចបានយកនាងនោះមកធ្វើ ជាភរិយារបស់ខ្លួនវិញ ១៨ហើយលោកយ៉ូហានប
ានទូល ទាស់ថា "ទ្រង់គ្មានច្បាប់នឹងយកភរិយារបស់អនុជទ្រង់ទេ"ឡ ១៩ឯនាងហេរ៉ូឌាស
ក៏ចងគំនុំចង់សំឡាប់លោក តែមិនបាន ឱកាសសោះ ២០ព្រោះស្ដេចហេរ៉ូឌកោតខ្លាចលោកយ៉ូហាន
ដោយជ្រាបថា "លោកជាមនុស្សសុចរិត ហើយបរិសុទ្ធ ទ្រង់ ក៏ការពារទុកវិញ"អ កាលទ្រង់ប
ានស្ដាប់លោកនោះក៏មាន ព្រះទ័យរារែកជាខ្លាំង ប៉ុន្តែបានស្ដាប់លោកដោយអំណរ។
២១លុះថ្ងៃ១ជាថ្ងៃមានឱកាសស្រួល គឺថ្ងៃចំរើនព្រះជន្ម ស្ដេចហេរ៉ូឌ កាលទ្រង់រៀបជប់លៀងកពួកមន្ត្រី
ពួកមេទ័ពធំ និងពួកអ្នកមុខអ្នកការនៅស្រុកកាលីឡេខ ២២នោះកូនស្រី របស់ហេរ៉ូឌាសបានចូលមករាំ
ជាទីនាំឱ្យគាប់ព្រះទ័យដល់ ស្ដេចហេរ៉ូឌ និងពួកភ្ញៀវណាស់ ។
ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "របស់អ្វីដែលនាងចង់បាន ចូរសូមពី យើងចុះ យើងនឹងឱ្យ
២៣ទ្រង់ក៏ស្បថនឹងនាងទៀតថា "របស់ អ្វីក៏ដោយដែលនាងសូម នោះយើងនឹងឱ្យដោយពិត ទោះ
បើដល់នគរ១ចំហៀងផង"គ។
២៤នាងក៏ចេញទៅសួរមាតាថា "តើត្រូវឱ្យខ្ញុំម្ចាស់សូមអ្វី?" មាតាឆ្លើយថា "ឱ្យសូមក្បាលយ៉ូហាន-ប
ាទីស្ទវិញ"
២៥រួចនាងក៏ប្រញាប់ប្រញាល់ចូលទៅឯស្ដេចភ្លាម ទូលថា "ខ្ញុំម្ចាស់ចង់បានក្បាលយ៉ូហាន-បាទីស្ទ
ដាក់លើថាសមក ឥឡូវនេះ"។
២៦ពាក្យនោះជាហេតុនាំឱ្យស្ដេចមានព្រះទ័យព្រួយ ខ្លាំងណាស់ តែដោយព្រោះសម្បថរបស់ទ្រង់
ហើយនិងពួក ភ្ញៀវ បានជាទ្រង់មិនប្រកែកឡើយ ២៧ទ្រង់ចាត់ពេជ្ឈឃាត ម្នាក់ទៅភ្លាម ដោយបង្គាប់
ឱ្យទៅយកក្បាលលោកមក ២៨អ្នក នោះក៏ទៅកាត់ក្បាលលោក នៅក្នុងគុកដាក់លើថាស មក ជូននាង
នាងក៏ថ្វាយដល់មាតា ២៩កាលពួកសិស្សរបស់ លោកបានឮ នោះគេមកយកសពលោកទៅបញ្ចុះក្នុងផ្នូរទៅ
ព្រះយេស៊ូវប្រទានអាហារដល់មនុស្សប្រាំពាន់នាក់
៦:៣២-៤៤ = មថ ១៤:១៣-២១ លក ៩:១០-១៧ យហ ៦:៥-១៣

៦:៣២-៤៤ ខយោង មក ៨:២-៩

៣០ឯពួកសាវ័កឃ ក៏ប្រជុំគ្នាឯព្រះយេស៊ូវ រាយរឿងទូល ទ្រង់ពីការដែលខ្លួនបានធ្វើទាំងប៉ុន្មាន
ហើយពីសេចក្តីដែល បានបង្រៀនដែរង ៣១រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរអ្នក
រាល់គ្នាមកឯទីសាត់ដោយឡែក និងឈប់សំរាកបន្តិចសិន" ពីព្រោះមានគេដើរទៅដើរមកច្រើនណាស់
ដល់ម៉្លេះបានជា រកពេលគ្រាន់តែបរិភោគក៏មិនបានផងច ។

៣២នោះក៏នាំគ្នាចុះទូកឆចេញទៅឯទីសាត់ ដោយឡែកទៅ ៣៣ឯហ្វូងមនុស្សគេឃើញទ្រង់ចេញទៅ
ហើយមានគ្នាច្រើន បានស្គាល់ទ្រង់ បានជាមានមនុស្សពីគ្រប់ក្រុងទាំងប៉ុន្មាននាំ គ្នារត់ទៅមុន ប្រជុំគ្នាឯទ្រង់
៣៤កាលព្រះយេស៊ូវបានឡើង ពីទូកមកនោះទ្រង់ឃើញហ្វូងមនុស្សជាធំ ក៏មានព្រះហឫទ័យ
ក្តួលអាណិតដល់គេ ពីព្រោះគេធៀបដូចជាចៀមដែលគ្មាន
អ្នកគង្វាលជរួចទ្រង់ចាប់តាំងបង្រៀនគេពីសេចក្តីជាច្រើន ។

៣៥លុះពេលជ្រុលហើយ នោះពួកសិស្សមកទូលទ្រង់ថា ទី នេះជាទីសាត់ ហើយពេលក៏ជ្រុលផង
៣៦សូមទ្រង់ឱ្យគេទៅ រកទិញអាហារនៅស្រុកស្រែ ហើយក្នុងភូមិនៅជុំវិញចុះ ដ្បិតគេគ្មានអ្វីបរិភោគសោះ
។

៣៧តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាឱ្យគេ បរិភោគទៅ"ឈ ប៉ុន្តែ ពួកសិស្សទូលថា "តើ
ឱ្យយើងរាល់គ្នាទៅទិញនំប៉័ងចំនួន៤០រៀលឱ្យគេបរិភោគឬអី?"

៣៨ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើអ្នករាល់គ្នាមាននំប៉័ងប៉ុន្មាន? ចូរទៅមើលសិន" កាលបានដឹងហើយ
ក៏ទូលឆ្លើយថា "មាន ៥ដុំ និងត្រី២ទេ"ញ ។

៣៩នោះទ្រង់បង្គាប់ឱ្យពួកសិស្សប្រាប់គេ ឱ្យអង្គុយ លើស្មៅខ្ចីដោយពួកៗ ៤០គេក៏អង្គុយដោយជួរ
ក្នុង១ជួរ៥០ នាក់ ទាំងអស់មាន១០០ជួរ ៤១រួចទ្រង់យកនំប៉័ង៥ និងត្រី២ នោះ
ងើបទតទៅលើមេឃប្រទានពរ ហើយកាច់នំប៉័ងដ ប្រទានដល់ពួកសិស្ស ឱ្យលើកទៅឱ្យគេ ក៏បែងភាគ
ត្រី២ នោះ ចែកទៅមនុស្សទាំងអស់ដែរ ៤២គេបានបរិភោគឆ្អែត គ្រប់គ្នា ៤៣រួចប្រមូលចំណិតនំប៉័ង
និងត្រីទាំងប៉ុន្មានដែល សល់នៅបាន១២កន្ត្រក ៤៤ឯពួកអ្នកដែលបានបរិភោគ នោះ មានប្រុស៧៥ពាន់នាក់ ។

ព្រះយេស៊ូវយាងកាត់លើទឹក

៦:៤៥-៥១ = មថ ១៤:២២-៣២ យហ ៦:១៥-២១

៦:៥៣-៥៦ = មថ ១៤:៣៤-៣៦

៤៥ស្រាប់តែទ្រង់បង្ខំពួកសិស្ស ឱ្យចុះទូកបំឆ្លងទៅឯ បេតសៃដាឌុ នៅត្រើយម្ខាងជាមុន ដរាបដល់ទ្រង់
ឱ្យហ្វូង មនុស្សទៅវិញអស់ ៤៦កាលទ្រង់បានឱ្យគេទៅអស់ហើយ នោះក៏យាងឡើងទៅលើភ្នំ
ដើម្បីនឹងអធិស្ឋានណ ។
៤៧លុះពេលព្រលប់ នោះទូកនៅកណ្តាលសមុទ្រ តែទ្រង់
គង់នៅលើគោកតែ១ព្រះអង្គទ្រង់៤៨ទ្រង់ក៏ឃើញពួកសិស្សចែវទូកទាំងលំបាក ព្រោះច្រាស ខ្យល់
លុះពេលប្រហែលជាយាម៤យប់ នោះទ្រង់យាងកាត់ លើទឹកសមុទ្រទៅឯគេ
ហើយធ្វើហាក់ដូចជាចង់យាងបង្ហួស ទៅទៀត ៤៩លុះកាលគេបានឃើញទ្រង់យាងលើទឹកសមុទ្រ ដូច្នេះ
នោះគេនឹកស្មានថាជាខ្មោចលងណហើយក៏ស្រែកឡើង ៥០ដ្បិតគ្រប់គ្នាបានឃើញទ្រង់ ហើយក៏ភ័យស្លុត
តែទ្រង់មាន បន្ទូលទៅគេជា១រំពេចថា "ចូរសង្ឃឹមឡើង គឺខ្ញុំទេតើ កុំ ភ័យអី!"ត
៥១នោះទ្រង់យាងឡើងទៅឯគេនៅក្នុងទូកថ រួច ខ្យល់ក៏សប់ឈឹងទ អ្នកទាំងនោះមានសេចក្តីអស្ចារ្យជាខ្លាំង
ពន់ពេក ព្រមទាំងវិលវល់ក្នុងចិត្ត ៥២គេមិនបានយល់ដោយ សារការដែលបានចំរើននំបុ័ងទេ
ដ្បិតគេមានចិត្តរឹងរូសធ ។
៥៣លុះបានឆ្លងទៅដល់ស្រុកគេនេសារ៉ែត ត្រើយខាង នាយហើយ នោះក៏ឈប់ចតទូកន ៥៤កាលប
ានឡើងពីទូក នោះមនុស្សទាំងឡាយបានស្គាល់ទ្រង់ជា១រំពេច ៥៥ហើយ រត់ទៅគ្រប់ក្នុងស្រុកជុំវិញ
តាំងសែងមនុស្សជំងឺដេកលើពូក មកឯទ្រង់ នៅកន្លែងត្រង់ណាដែលគេឮថា ទ្រង់គង់នៅ
៥៦ហើយកន្លែងណាក៏ដោយ ដែលទ្រង់យាងចូល ទោះក្នុង ភូមិ ក្នុងទីក្រុង ឬស្រុកស្រែក្តី គេក៏ប
ានដាក់មនុស្សជំងឺទាំង ប៉ុន្មាន នៅទីផ្សារ រួចទូលអង្វរទ្រង់ឱ្យគេបានគ្រាន់តែពាល់
ជាយព្រះពស្ត្របរបស់ទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ ហើយអស់អ្នកណា ដែលបានពាល់ទ្រង់ នោះក៏បានជាទាំងអស់គ្នា ។

ជំពូក ៧

របស់ស្អាត និងមិនស្អាត

៧:១-២៣ = មថ ១៥:១-២០

៧ ១គ្រានោះពួកផារិស៊ី និងអ្នកខ្លះក្នុងពួកអាចារ្យ ដែលមក ពីក្រុងយេរូសាឡិម គេប្រជុំគ្នាឯទ្រង់
២កាលគេឃើញពួក សិស្សទ្រង់ខ្លះបរិភោគទាំងដៃមិនស្អាតផ គឺមិនបានលាងចេញ នោះក៏ចោទប្រកាន់ទោស
៣ដ្បិតពួកផារិស៊ី និងពួកយូដាទាំងអស់គ្នាគេមិនដែលបរិភោគឡើយ ទាល់តែបានដុស លាងដៃយ៉ាងស

្អាតអស់ពីចិត្តជាមុនសិន ដោយកាន់តាម សណ្ដាប់ពីបុរាណរបស់ពួកចាស់ទុំព ៤ហើយកាលគេមកពី ផ្សារ
នោះគេមិនបរិភោគទេ ទាល់តែបានងូតទឹករួចសិន ក៏មានសេចក្ដីឯទៀតជាច្រើន ដែលគេទទួលកាន់តាមដែរ
ដូចជាការលាងពែង លាងឆ្នាំង លាងប្រដាប់លង្ហិន ហើយ និងតុជាដើមភ។
៥ដូច្នេះ ពួកផារិស៊ី និងពួកអាចារ្យគេពិចារណាសួរទ្រង់ ថា "ហេតុអ្វីបានជាពួកសិស្សរបស់លោក
មិនកាន់តាម សណ្ដាប់បុរាណរបស់ពួកចាស់ទុំយ៉ាងនេះម គឺគេបរិភោគ ឥតលាងដៃទេ?"
៦តែទ្រង់ឆ្លើយតបថា "ពួកអ្នកមានពុតអើយ ហោរា អេសាយបានទាយពីអ្នករាល់គ្នាត្រូវណាស់
ដូចជាមានសេច ក្ដីចែងទុកមកថា ជនជាតិនេះ គេគោរពប្រតិបត្តិអញតែបបូរ មាត់ទេ
ឯចិត្តគេនៅឆាយពីអញណាស់ ។
៧ដែលគេថ្វាយបង្គំអញ ដោយបង្រៀនសេចក្ដីបញ្ញត្តិជា របស់មនុស្ស នោះជាឥតប្រយោជន៍ទេយ
៨ដ្បិតអ្នករាល់ គ្នាលះចោលបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ទៅកាន់តាមសណ្ដាប់មនុស្ស វិញរ ដូចជាការលាងឆ្នាំង
លាងពែងនោះ ហើយនិង របៀបយ៉ាងនោះជាច្រើនទៅទៀត" ។
៩ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "អ្នករាល់គ្នាលះបង់ចោល បញ្ញត្តិព្រះមែន
ដើម្បីនឹងកាន់តាមសណ្ដាប់របស់ខ្លួនវិញល ១០ដ្បិតលោកម៉ូសេបានផ្ដាំថា ចូរគោរពប្រតិបត្តិឪពុកម្ដាយ ឯងវ
ហើយថាអ្នកណាដែលនិយាយអាក្រក់ពីឪពុកម្ដាយ នោះ នឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខានស
១១តែអ្នករាល់គ្នាថាបើមនុស្ស ណានិយាយទៅឪពុកម្ដាយខ្លួនថារបស់អ្វីដែលខ្ញុំអាច នឹងជួយ ម៉ែឪបាន
នោះជា គ័របាន់ គឺស្រាយថាជាដង្វាយថ្វាយព្រះ ហើយ ។

១២នោះអ្នករាល់គ្នាមិនបើកឱ្យអ្នកនោះជួយដល់ឪពុកម្ដាយ ក្នុងការអ្វីទៀតសោះ
១៣ក៏លើកព្រះបន្ទូលឡចោល ដោយ សារសណ្ដាប់ធ្លាប់អ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានបង្ហាត់បង្រៀនមក
ហើយក៏ធ្វើរបៀបយ៉ាងនោះជាច្រើនទៅទៀតដែរ" ។
១៤រួចទ្រង់ហៅហ្វូងមនុស្សទាំងអស់មកមានបន្ទូលទៅគេ ថា "ចូរអ្នកទាំងអស់គ្នាស្ដាប់ខ្ញុំសិន ហើយ
ឱ្យយល់ចុះ ១៥គ្មានអ្វីពីខាងក្រៅចូលទៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស ដែលអាចនឹងធ្វើ ឱ្យស្មោកគ្រោកបានទេ
គឺជាសេចក្ដីដែលចេញពីមនុស្សមក ទេតើដែលធ្វើឱ្យស្មោកគ្រោកវិញ ១៦បើអ្នកណាមានត្រចៀក
សំរាប់ស្ដាប់ ឱ្យស្ដាប់ចុះ" ។
១៧កាលទ្រង់បានថយពីហ្វូងមនុស្ស យាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ វិញ
នោះពួកសិស្សទូលសួរទ្រង់កពីពាក្យប្រៀបប្រដូចនោះ ១៨ទ្រង់មានបន្ទូលថា

"តើអ្នករាល់គ្នានៅតែមិនយល់ដែរឬ អី? តើអ្នករាល់គ្នានឹកមិនឃើញទេឬអីថារបស់អ្វីពីខាងក្រៅ
ដែលចូលក្នុងមនុស្ស នោះពុំអាចនឹងធ្វើឱ្យស្មោកគ្រោកបាន ទេ? ១៩ដ្បិតរបស់នោះមិនបានចូលទៅក្នុងចិត្ត
គឺចូលទៅ តែ ក្នុងពោះប៉ុណ្ណោះ រួចចេញទៅក្នុងបង្គន់ ដូច្នេះ អស់ទាំង អាហារខឈ្មោះថាជារបស់ស្អាតវិញ"
គ ។
២០ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "គឺជាសេចក្តីដែលចេញពីមនុស្សមក ទេតើ ដែលធ្វើឱ្យស្មោកគ្រោកនោះ
២១ដ្បិតនៅពីខាង ក្នុង ពីក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស មានចេញអស់ទាំងគំនិតអាក្រក់យ៉ាង នេះ គឺសេចក្តីកំផិត
សហាយស្មន់ កាប់សំឡាប់គេ ២២លួចប្លន់ លោភោយ ខិលខូច ឧបាយកល អាសអាភាស ភ្នែកអាក្រក់
ជេរប្រមាថ ឆ្មើងឆ្មៃ និងសេចក្តីចំកួត

២៣គឺសេចក្តីអាក្រក់ទាំងនេះហើយ ដែលចេញពីខាងក្នុងមក ហើយធ្វើឱ្យមនុស្សស្មោកគ្រោកវិញ" ។

សេចក្តីជំនឿរបស់ស្ត្រីសាសន៍ស៊ីរ៉ូ-ភេនីស

៧:២៤-៣០ = មថ ១៥:២១-២៨

២៤ទ្រង់ក្រោកឡើងយាងចេញពីទីនោះ ទៅឯប្រទល់ដែន ស្រុកទីរ៉ុសង និងស្រុកស៊ីដូន
រួចចូលទៅក្នុងផ្ទះ១ មិនចង់ ឱ្យអ្នកណាដឹងសោះ តែទ្រង់នៅកំបាំងពុំបាន ២៥ដ្បិតមាន ស្ត្រីម្នាក់មានកូនស្រី១
ដែលអារក្សអសោចិ៍ចូលនាងបាន ឮនិយាយពីទ្រង់ ក៏មកទំលាក់ខ្លួនក្រាបនៅទៀបព្រះបាទទ្រង់
២៦រីឯស្ត្រីនោះ ជាសាសន៍ក្រិក កូនកាត់ស៊ីរ៉ូ-ភេនីស នាងក៏ ទូលអង្វរឱ្យទ្រង់ដេញអារក្សពីកូនស្រីនាងចេញ ។
២៧តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "ទុកឱ្យកូនក្មេងស៊ី ឆ្អែតជាមុនសិន
ព្រោះមិនគួរនឹងយកនំបុ័ងរបស់កូនក្មេង បោះទៅឱ្យឆ្កែស៊ីទេ" ។
២៨នាងទូលឆ្លើយថា "មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែឆ្កែ នៅក្រោមតុវាស៊ីកំទេចពីកូនក្មេងដែរ" ។
២៩នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដោយព្រោះពាក្យនោះ ចូរ នាងទៅចុះ អារក្សបានចេញពីកូននាងហើយ" ។
៣០រួចកាលនាងបានទៅដល់ផ្ទះវិញ ក៏ឃើញកូនដេកនៅ លើគ្រែ អារក្សបានចេញស្រេចហើយ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សថ្លង់ និងមនុស្សគ

៧:៣១-៣៧ = មថ ១៥:២៩-៣១

៣១លំដាប់ពីនោះមកទ្រង់ចេញពីព្រំដែនស្រុកទីរ៉ុសឆនិងស៊ី-

ដូនក៏យាងកាត់ស្រុកដេកាប៉ូលជមកដល់សមុទ្រកាលីឡេវិញឈ៣២នោះមានគេនាំមនុស្សថ្លង់ម្នាក់
ដែលនិយាយទាំងពិបាកញ មកឯទ្រង់ ក៏ទូលអង្វរឱ្យទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តលើដគាត់ ។
៣៣ទ្រង់ក៏នាំគាត់ចេញពីហ្វូងមនុស្ស ទៅដោយឡែក យក អង្គុលីព្រះហស្តដាក់ក្នុងត្រចៀកគាត់
រួចស្តោះទឹកព្រះឱស្ឋ ហើយពាល់អណ្តាតគាត់ ៣៤កាលទ្រង់បានងើបទតទៅលើ មេឃឌហើយ
នោះទ្រង់ថ្ងូរឈ រួចមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "អិប ផាថា" គឺថា "ឱ្យបើកឡើង" ៣៥ស្រាប់តែត្រចៀកក៏បើក
សរសៃអណ្តាតបានធូរ នោះគាត់និយាយបានយ៉ាងច្បាស់ណ។
៣៦ទ្រង់ហាមមិនឱ្យគេប្រាប់ ឱ្យអ្នកណាដឹងឡើយត ប៉ុន្តែ ដែលទ្រង់ហាមប៉ុណ្ណា នោះគេចេះតែប្រកាសប្រ
ាប់រឹត តែ ច្រើនឡើងប៉ុណ្ណោះទៀត ៣៧គេនឹងប្លែកក្នុងចិត្តជាខ្លាំងពន់ ពេក ដោយពាក្យថា "លោកប
ានធ្វើការទាំងអស់សុទ្ធតែល្អ គឺបានប្រោសទាំងមនុស្សថ្លង់ឱ្យស្តាប់ឮ ហើយមនុស្សគ ឱ្យ និយាយបាន" ។

ជំពូក ៨

ព្រះយេស៊ូវប្រទានអាហារដល់មនុស្ស៤ពាន់នាក់

៨:១-៩ = មថ ១៥:៣២-៣៩ មក ៦:៣២-៤៤

៨:១១-២១ = មថ ១៦:១-១២

៨ ១នៅគ្រានោះមានហ្វូងមនុស្សជាធំណាស់ ហើយគេគ្មាន អ្វីបរិភោគ បានជាព្រះយេស
ូវទ្រង់ហៅពួកសិស្សមក មាន បន្ទូលថា ២"ខ្ញុំមានចិត្តក្តួលអាណិតដល់មនុស្សទាំងអស់នេះថ ណាស់
ពីព្រោះគេបានមកនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ៣ថ្ងៃហើយ តែ ឥឡូវនេះគ្មានអ្វីបរិភោគទេ ៣បើខ្ញុំឱ្យគេត្រឡប់ទៅផ្ទះ
វិញ ទាំងអត់ នោះគេនឹងហេវតាមផ្លូវ ដ្បិតខ្លះបានមកពីឆាយ ណាស់" ។
៤ពួកសិស្សទូលឆ្លើយថា "នៅទីសាត់នេះ តើនឹងរកនំបុ័ងពី ណា ដើម្បីចំអែតដល់មនុស្សទាំងនេះបាន?"
៥ទ្រង់សួរគេថា "អ្នករាល់គ្នាមាននំបុ័ងប៉ុន្មាន?" គេទូលឆ្លើយថា "មាន៧" ។
៦នោះទ្រង់បង្គាប់ឱ្យហ្វូងមនុស្សអង្គុយនៅដី រួចទ្រង់យក នំបុ័ង៧នោះមក ក៏អរព្រះគុណ
ហើយកាច់ប្រទានដល់ពួក សិស្ស ឱ្យលើកទៅជូនដល់ហ្វូងមនុស្ស គេក៏លើកទៅ ៧មាន ត្រីតូច១ខ្លះដែរ
កាលទ្រង់បានប្រទានពរហើយ នោះក៏ បង្គាប់ឱ្យលើកយកទៅឱ្យគេទៀតទ ៨ហើយទាំងអស់គ្នាបាន
បរិភោគឆ្អែត រួចគេប្រមូលចំណិត ដែលសល់នៅបាន៧ កំប្រោងធ ៩ឯពួកអ្នកដែលបានបរិភោគ
នោះមានចំនួន ៤ពាន់នាក់ រួចទ្រង់ឱ្យគេទៅវិញ ១០ស្រាប់តែទ្រង់យាងចុះ ទូក ជាមួយនឹងពួកសិស្ស

ទៅឯស្រុកដាលម៉ានូថាទៅ ។

១១នោះពួកផារិស៊ីចេញមក តាំងជជែកដើម្បីនឹងល្បួង ទ្រង់ ដោយសូម
ឱ្យទ្រង់សំដែងទីសំគាល់ពីលើមេឃន ឱ្យគេ ឃើញ ១២ទ្រង់ក៏ថ្ងូរក្នុងព្រះហឫទ័យប ហើយមាន បន្ទូលថា
"ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សតំណនេះចង់រកតែទីសំ គាល់ដូច្នេះ ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
នឹងគ្មានទីសំគាល់ណាប្រទាន មកមនុស្សតំណនេះឡើយ" ១៣រួចទ្រង់យាងចេញពីគេ ចុះទូក
ឆ្លងទៅឯត្រើយម្ខាងវិញ ។

ដំបែរបស់ពួកផារិស៊ី និងពួកហេរ៉ូឌ

១៤ឯពួកសិស្ស គេភ្លេចយកនំបុ័ងទៅ នៅជាប់តែមួយ១ដុំក្នុង ទូកប៉ុណ្ណោះ ១៥ទ្រង់ក៏ផ្តាំគេថា
"ចូរប្រុងមើល ហើយប្រយ័ត្ន នឹងដំបែផរបស់ពួកផារិស៊ីត និងរបស់ហេរ៉ូឌឱ្យមែនទែន"ភ។

១៦គេរិះគិតគ្នាថា "គឺពីព្រោះយើងគ្មាននំបុ័ងទេដឹង" ។

១៧កាលព្រះយេស៊ូវបានជ្រាប នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នារិះគិតថា
ពីព្រោះគ្មាននំបុ័ង ដូច្នេះ? តើអ្នករាល់គ្នានឹកមិនទាន់ឃើញ ឬមិនយល់ទេឬអី? តើមានចិត្តរឹងរូសឬអី?ម
១៨អ្នករាល់គ្នាមានភ្នែក តើមើល មិនឃើញ មានត្រចៀក តើស្តាប់មិនឮ ហើយមិនចាំទេឬអី?
១៩ពីកាលខ្ញុំបានកាច់នំបុ័ង៥ឱ្យដល់៥ពាន់នាក់នោះ តើប្រមូល ចំណិតដែលសល់ ដាក់ពេញបានប៉ុន្មានកន្ត្រក?"
គេទូល ឆ្លើយថា "បាន១២"យ។

២០ហើយកាលកាច់នំបុ័ង៧ឱ្យដល់៤ពាន់នាក់ នោះបាន ប្រមូលចំណិតដែលសល់ ដាក់ពេញប
ានប៉ុន្មានកំប្រោង?" គេទូលឆ្លើយថា "បាន៧"រ ២១នោះទ្រង់សួរថា "ម្តេចក៏អ្នក
រាល់គ្នានៅតែមិនយល់ទៀត?"ល។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សខ្វាក់

២២ទ្រង់ក៏យាងមកដល់ក្រុងបេតសៃដាវ រួចមានគេនាំ មនុស្សខ្វាក់ម្នាក់មកសទូលអង្វរឱ្យទ្រង់ពាល់គាត់
២៣ទ្រង់ក៏ ចាប់ដៃមនុស្សខ្វាក់នោះនាំចេញទៅក្រៅភូមិ រួចស្តោះដាក់ហ ភ្នែកគាត់
ហើយដាក់ព្រះហស្តលើឡព្រមទាំងសួរបើគាត់ ឃើញអ្វីឬទេ?

២៤គាត់ក៏ងើបភ្នែកឡើងទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំឃើញមនុស្សដើរ មើលទៅដូចជាដើមឈើ" ។

២៥នោះទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តលើភ្នែកគាត់ម្តងទៀត ប្រាប់ឱ្យ ងើបឡើង មើល ស្រាប់តែភ្នែកគាត់បានភ្លឺឡើង

ឃើញ ច្បាស់ទាំងអស់ ២៦ទ្រង់ឱ្យគាត់ទៅផ្ទះវិញទាំងហាមថា "កុំឱ្យ ចូលទៅក្នុងភូមិ ឬប្រ
ាប់អ្នកណានៅក្នុងភូមិឡើយ"។

សេចក្ដីជំនឿរបស់ពេត្រុស
៨:២៧-២៩ = មថ ១៦:១៣-១៦ លក ៩:១៨-២០
២៧ព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្ស ក៏ចេញទៅឯភូមិទាំងប៉ុន្មាន នៅស្រុកសេសារា-ភីលីព
ទ្រង់មានបន្ទូលសួរពួកសិស្សតាម ផ្លូវថា "តើមនុស្សទាំងឡាយ គេថាខ្ញុំជាអ្នកណា?"
២៨ពួកសិស្សទូលឆ្លើយថា "ជាយ៉ូហាន-បាទីស្ទអ ខ្លះថាជា អេលីយ៉ាក
ហើយខ្លះទៀតថាជាហោរាណាមួយ"។
២៩ទ្រង់សួរថា "ចុះឯអ្នករាល់គ្នា តើថាខ្ញុំជាអ្នកណា?" នោះពេត្រុសឆ្លើយឡើងថា "ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ"ខ។
៣០ទ្រង់ក៏ហាមផ្ដាច់ មិនឱ្យគេប្រាប់អ្នកណាពីដំណើរទ្រង់ សោះគ។

ព្រះយេស៊ូវថ្លែងទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់
៨:៣១-៩:១ = មថ ១៦:២១-២៨ លក ៩:២២-២៧
៣១រួចទ្រង់ចាប់តាំងបង្រៀនគេថា កូនមនុស្សឃត្រូវរងទុក្ខ ជាច្រើនងហើយត្រូវពួកចាស់ទុំ ពួកសង្គ្រាជ
និងពួកអាចារ្យច បោះបង់ចោល ហើយសំឡាប់លោកឆ រួច៣ថ្ងៃជក្រោយ ដែលលោកស្លាប់ទៅ
នោះលោកនឹងរស់ឡើងវិញឈ ៣២ទ្រង់ មានបន្ទូលពីដំណើរនោះយ៉ាងច្បាស់លាស់ញ នោះពេត្រុស
នាំទ្រង់ទៅ ចាប់តាំងនិយាយជំទាស់ដល់ទ្រង់ ។ ៣៣តែទ្រង់បែរមកទតឃើញពួកសិស្ស ក៏បន្ទោសពេត្រុស
ថា "សាតាំងអើយ ចូរថយទៅក្រោយអញទៅ!ដ ដ្បិតឯងមិន គិតតាមគំនិតរបស់ព្រះសោះ
គឺតាមតែគំនិតរបស់មនុស្ស លោកវិញ"។
៣៤កាលទ្រង់បានហៅហ្វូងមនុស្ស និងពួកសិស្សមក នោះ ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា
"អ្នកណាដែលចង់មកតាមខ្ញុំត្រូវឱ្យ អ្នក នោះលះកាត់ចិត្តខ្លួនឯងចោល ទាំងផ្ទុកឈើឆ្កាងខ្លួនមក តាមខ្ញុំចុះឋ
៣៥ដ្បិតអ្នកណាដែលចង់ឱ្យរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ ជីវិតទៅ តែអ្នកណាដែលបាត់ជីវិតដោយព្រោះ យល់ដល់ខ្ញុំ
ហើយនិងដំណឹងល្អ នោះនឹងបានជីវិតវិញឌ ៣៦ដ្បិតបើមនុស្ស ណានឹងបានលោកិយទាំងមូល តែប
ាត់ព្រលឹងទៅ នោះតើ មានប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នកនោះ? ៣៧ឬតើមនុស្សនឹងយកអ្វីទៅ ដូរឱ្យប
ានព្រលឹងខ្លួនវិញ? ៣៨ដ្បិតអ្នកណាដែលមានសេចក្ដី ខ្មាសដោយព្រោះខ្ញុំ និងពាក្យខ្ញុំ

នៅក្នុងតំណមនុស្សកំផិត ហើយមានបាបនេះ នោះកូនមនុស្សណេ នឹងមានសេចក្ដីខ្មាស
ដោយព្រោះអ្នកនោះដែរណេក្នុងកាល ដែលលោកមកតក្នុង សិរីល្អរបស់ព្រះវរបិតា
ជាមួយនឹងពួកទេវតាបរិសុទ្ធ" ។

ជំពូក ៩

៩ ១រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា ក្នុងពួកអ្នកដែលឈរនៅទីនេះ
មានខ្លះមិនត្រូវភ្លក់ សេចក្ដីស្លាប់ ដរាបដល់បានឃើញនគរព្រះមកថទាំងមាន ព្រះចេស្ដា"ទ។
ការផ្លាស់ប្រែរូបកាយ
៩:២-៨ = លក ៩:២៨ -៣៦
៩:២-១៣ = មថ ១៧:១-១៣
២កន្លង៦ថ្ងៃមកទៀត ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យកពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហានធទៅជាមួយ នាំឡើងទៅលើភ្នំខ
ួស់ដោយឡែក ទ្រង់ក៏ផ្លាស់ប្រែនៅមុខអ្នកទាំងនោះ ៣ព្រះពស្ត្រទ្រង់ត្រឡប់ ជាភ្លឺសស្គុសដូចហិមៈន
ដល់ម្ល៉េះបានជាគ្មានអ្នកប្រមោកណា នៅផែនដីនេះ ដែលអាចនឹងប្រមោកឱ្យសដូច្នោះបាន ឡើយ
៤នោះលោកអេលីយ៉ា ព្រមទាំងលោកម៉ូសេបានលេចមក ឱ្យឃើញ កំពុងតែទូលនឹងព្រះយេស៊ូវ ។
៥រួចពេត្រុសទូលទៅទ្រង់ថា "លោកគ្រូប ដែលយើងខ្ញុំនៅ ទីនេះបានល្អណាស់ហើយ សូម
ឱ្យយើងខ្ញុំធ្វើត្រសាល៣ គឺ១ សំរាប់លោក ១សំរាប់លោកម៉ូសេ ហើយ១សំរាប់លោក អេលីយ៉ា
៦នេះដ្បិតគាត់មិនដឹងជាត្រូវនិយាយដូចម្ដេចទេ ពី ព្រោះមានសេចក្ដីស្ញែងខ្លាចទាំងអស់គ្នា ។
៧នោះមានពពកមកគ្របបាំង ហើយមានឮសូរសំឡេង ចេញពីពពកថាផ "នេះជាកូនសួនភាអញ
ចូរស្ដាប់តាមចុះ"ព
៨ស្រាប់តែគេក្រឡេកមើលជុំវិញទៅ ឥតមានឃើញអ្នក ណាទៀតសោះ ឃើញតែព្រះយេស
ូវគង់ជាមួយប៉ុណ្ណោះ ។
៩កំពុងដែលចុះពីភ្នំមក នោះទ្រង់ហាមមិនឱ្យប្រាប់អ្នក ណាភពីការដែលបានឃើញនោះឡើយ
ដរាបដល់កូនមនុស្ស បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញម ១០អ្នកទាំងនោះក៏រក្សាពាក្យនោះ ទុកនៅតែក្នុងពួកគេ
ហើយសួរគ្នាទៅវិញទៅមក ពីសេចក្ដី រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញជាយ៉ាងណា ។ ១១ក៏ទូលសួរទ្រង់ថា
"ចុះហេតុអ្វីបានជាពួកអាចារ្យប្រាប់ ថា លោកអេលីយ៉ាត្រូវតែមកជាមុន?"។

១២ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "លោកអេលីយ៉ាត្រូវមកមុន មែន ដើម្បីនឹងតាំងការទាំងអស់ឡើងវិញ
ប៉ុន្តែធ្វើដូចម្តេច បានជាមានសេចក្តីចែងទុកពីកូនមនុស្សយថាលោកត្រូវរងទុក្ខ
ជាច្រើនរព្រមទាំងត្រូវគេមើលងាយលផង ១៣ចំណែកលោក អេលីយ៉ា នោះខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាលោកប
ានមកវហើយ គេ ក៏បានប្រព្រឹត្តនឹងលោក តាមតែអំពើចិត្តដូចជាមានសេចក្តី ចែងទុកពីលោកស្រាប់"។

ការប្រោសក្មេងប្រុសដែលមានអារក្សចូល

៩:១៤-២៨,៣០-៣២ = មថ ១៧:១៤-១៩,២២,២៣

លក ៩:៣៧-៤៥

១៤លុះបានមកដល់ពួកសិស្សហើយនោះទ្រង់ឃើញមានហ្វូង មនុស្សជាធំនៅព័ទ្ធគេជុំវិញ
ក៏មានពួកអាចារ្យខ្លះកំពុងតែ ដេញដោល ១៥កាលហ្វូងមនុស្សបានឃើញទ្រង់ស្រាប់តែកើត
មានសេចក្តីស្រឡាំងកាំង រួចរត់ទៅទទួលទ្រង់ដោយគោរព

១៦ទ្រង់មានបន្ទូលសួរពួកអាចារ្យថា"តើអ្នករាល់គ្នាជជែក ពីរឿងអ្វីនឹងអ្នកទាំងនេះ?"

១៧នោះមានម្នាក់ក្នុងហ្វូងមនុស្សទូលកាត់ឆ្លើយថា "លោក គ្រូអើយ ខ្ញុំប
ាននាំកូនខ្ញុំមកឯលោកព្រោះវាមានអារក្សគចូល ១៨នៅកន្លែងណាដែលអារក្សជាន់វាម្តង១ នោះក៏ធ្វើឱ្យ
វាប្រកាច់ជាខ្លាំង វាបែកពពុះមាត់ ព្រមទាំងសង្កៀតធ្មេញ ហើយចេះតែហេវទៅ១ ខ្ញុំបានសូមពួកសិស្សលោក
ឱ្យ ដេញអារក្សនោះដែរ តែគេពុំអាចនឹងដេញចេញបានទេ"។

១៩ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ឱតំណមនុស្សដែលមិនជឿ អើយ តើត្រូវ
ឱ្យខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាដល់កាលណាតើត្រូវឱ្យខ្ញុំទ្រាំនឹងអ្នករាល់គ្នាដល់កាលណាទៀត? ចូរនាំវា
មកឯខ្ញុំ!"

២០គេក៏នាំវាទៅ កាលបានឃើញទ្រង់នោះស្រាប់តែអារក្ស ជាន់វា
ឱ្យប្រកាច់ដួលននៀលនៅដីទាំងបែកពពុះមាត់ស។

២១ទ្រង់មានបន្ទូលសួរឪពុកថា "វាបានឈឺដូច្នេះជាយូរ ប៉ុន្មានមកហើយ?" គាត់ទូលឆ្លើយថា
"តាំងតែពីតូចមក ២២ជួនកាលក៏បោះវាទៅក្នុងភ្លើងក្នុងទឹកជាញយ១ ដើម្បីនឹង បំផ្លាញវាទៅ
ប៉ុន្តែបើលោកអាចនឹងជួយបាន នោះសូម អាណិតមេត្តាជួយយើងខ្ញុំផង"។

២៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "បើអាចនឹងជឿបាន នោះការទាំងអស់នឹងសំរេចបាន
ដល់អ្នកណាដែលជឿ"ហ។

២៤ស្រាប់តែឪពុករបស់កូននោះ ក៏បន្លឺវាចាឡើងទាំងទឹក ភ្នែកថា "ខ្ញុំជឿហើយលោកម្ចាស់អើយ សូមជួយចំពោះ សេចក្ដីណាដែលខ្ញុំមិនជឿផង" ២៥កាលព្រះយេស៊ូវឃើញ មនុស្សសន្ធឹកកំពុងតែរត់មកឡ នោះទ្រង់កំហែងទៅអារក្ស អសោចិ៍ថា "នែ៎ អារក្សគថ្លង់អើយ! អញបង្គាប់ឱ្យឯង ចេញពីវាទៅ កុំឱ្យចូលវាទៀតឡើយ" ។

២៦វាក៏ស្រែកឡើង ទាំងជាន់ក្មេងនោះឱ្យប្រកាច់ជា ខ្លាំង រួចក៏ចេញទៅ ក្មេងនោះត្រឡប់ដូចជាស្លាប់ ដល់ម៉្លេះ បានជាមនុស្សជាច្រើនបានថា "វាស្លាប់ហើយ" ២៧ប៉ុន្តែ ព្រះ យេស៊ូវទ្រង់ចាប់ដៃលើកវាឡើង ហើយវាក៏ក្រោកឈរ ។

២៨លុះទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ នោះពួកសិស្សទូលសួរ ទ្រង់ដោយឡែកថាអ "ហេតុអ្វីប ានជាយើងខ្ញុំដេញអារក្សនេះ ពុំបាន" ២៩ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដែលនឹងដេញអារក្សបែប យ៉ាងនេះបាន នោះគឺដោយសារតែអធិស្ឋាន ហើយនិងតម ទេ" ។

៣០កាលចេញពីទីនោះ ក៏យាងកាត់ស្រុកកាលីឡេទៅ ហើយ ទ្រង់មិនចង់ឱ្យអ្នកណាដឹងសោះ ៣១ដ្បិតទ្រង់កំពុងតែបង្រៀន ពួកសិស្សថា "កូនមនុស្សកត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃ មនុស្សលោក គេនឹងសំឡាប់លោកខ រួចដល់៣ថ្ងៃក្រោយគ ដែលគេសំឡាប់ នោះលោកនឹងរស់ឡើងវិញ"ឃ ៣២តែអ្នកទាំង នោះមិនបានយល់សេចក្ដីនោះទេង ក៏ខ្លាចមិនហ៊ានទូល សួរទ្រង់ផង ។

អ្នកដែលធំជាងគេបំផុតនៅនគរស្ថានសួគ៌

៩:៣៣-៣៧ = មថ ១៨:១-៥ លក ៩:៤៦-៤៨

៣៣លុះទៅដល់កាពើណិមចកាលកំពុងតែនៅក្នុងផ្ទះឆ នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលសួរពួកសិស្សថា "តើរឿងអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នា ជជែកគ្នាតាមផ្លូវមកនោះ?" ៣៤តែគេនៅតែស្ងៀម ពីព្រោះ តាមផ្លូវគេប ានជជែកគ្នាអំពីអ្នកណាដែលធំជាងជ ។

៣៥ទ្រង់ក៏គង់ចុះ រួចហៅពួក១២មកមានបន្ទូលថា "បើអ្នក ណាចង់ធ្វើជាលេខ១ នោះត្រូវទៅជាចុងបងួស់វិញ ហើយ ត្រូវបំរើគេទាំងអស់ដែរ"ឈ ។

៣៦ទ្រង់ក៏យកកូនតូច១ ដាក់នៅកណ្ដាលជំនុំ រួចទ្រង់បីវាញ មានបន្ទូលទៅគេថា ៣៧ "អ្នកណាដែលទទួលកូនតូច១ ដូចជា កូននេះ ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះក៏ឈ្មោះថាទទួលខ្ញុំ ហើយ អ្នកណាដែលទទួលខ្ញុំ នោះមិនមែនទទួលខ្ញុំទេ គឺឈ្មោះថា ទទួលព្រះដែលបានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកវិញ"ដ ។

អ្នកដែលកាន់ខាងយើង

៩:៣៨-៤០ = លក ៩៤៩.៥០

៣៨យ៉ូហានក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូ! យើងខ្ញុំបានឃើញ មនុស្សម្នាក់ដែលមិនដើរតាមយើងខ្ញុំ គេកំពុងតែដេញអារក្ស ដោយនូវឈ្មោះលោក ហើយយើងខ្ញុំបានហាមឃាត់ គេ ពីព្រោះគេមិនដើរជាមួយនឹងយើងខ្ញុំទេ"ឋ។

៣៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កុំឃាត់គេឡើយ ដ្បិតគ្មាន អ្នកណាអាចនឹងធ្វើការឫទ្ធិបារមី ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ រួច និយាយអាក្រក់ពីខ្ញុំភ្លាម១រំពេចបានទេ ៤០ដ្បិតអ្នកណាដែល មិនទាស់នឹងយើង នោះកាន់ខាងយើងវិញឧ ៤១អ្នកណាដែល ឱ្យទឹក១កែវទៅអ្នករាល់គ្នាផឹក ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ដោយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទ នោះខ្ញុំប្រាប់ជា ប្រាកដថា អ្នកនោះមិនបាត់រង្វាន់ខ្លួនឡើយ"ឈ។

លទ្ធផលដែលធ្វើឱ្យបងប្អូនរវាតចិត្ត

៤២តែអ្នកណាដែលធ្វើឱ្យកូនណាមួយ ដែលជឿដល់ខ្ញុំ នេះរវាតចិត្តចេញណនោះបើគេយកថ្មត្បាល់កិនយ៉ាងធំ ចងក អ្នកនោះ ហើយទំលាក់ចុះទៅក្នុងសមុទ្រ យ៉ាងនោះមានប្រ យោជន៏ដល់អ្នកនោះជាជាងត ៤៣បើដៃអ្នកនាំឱ្យគេរវាត ចិត្តថ នោះចូរកាត់វាចោលទៅ ស៊ូឱ្យអ្នកចូលទៅក្នុងជីវិត កំបុតដៃវិញ ជាជាងមានដៃទាំង២ ហើយធ្លាក់ទៅនរកទ នៅ ក្នុងភ្លើងដែលពន្លត់មិនបានធ ៤៤ជាកន្លែងដែលមានដង្កូវមិន ដែលស្លាប់ ហើយភ្លើងមិនដែលរលត់ឡើយ ៤៥បើជើងអ្នក នាំឱ្យគេរវាតចិត្តន នោះចូរកាត់វាចោលទៅ ស៊ូឱ្យ អ្នកចូលទៅក្នុងជីវិតកំបុតជើងវិញ ជាជាងមានជើងទាំង២ ហើយត្រូវបោះចោលទៅនរកប នៅក្នុងភ្លើងដែលពន្លត់មិន បាន ៤៦ជាកន្លែងដែលមានដង្កូវមិនដែលស្លាប់ ហើយភ្លើង មិនដែលរលត់ឡើយ ៤៧ហើយបើភ្នែកអ្នកនាំ ឱ្យគេរវាត ចិត្តផនោះ ចូរខ្វេះចោលទៅ ស៊ូឱ្យអ្នកចូលក្នុងនគរព្រះ មានភ្នែកតែ១ ជាជាងមានភ្នែកទាំង២ ហើយត្រូវបោះ ចោលទៅក្នុងភ្លើងនរកវិញព ៤៨ជាកន្លែងដែលមានដង្កូវមិន ដែលស្លាប់ ហើយភ្លើងមិនដែលរលត់ឡើយភ៤៩ដ្បិតគ្រប់គ្នាត្រូវបំប្រៃមនឹងភ្លើង ហើយគ្រប់ទាំងយញ្ញបូជា ត្រូវបំប្រៃនឹងអំបិល ៥០អំបិលជារបស់ល្អ តែបើបាត់ជាតិប្រៃ ហើយ តើនឹងយកអ្វីដើម្បីធ្វើឱ្យប្រៃឡើងវិញច ាន?យ ៥១ដូច្នេះ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានអំបិលនៅក្នុងខ្លួនរ ហើយនៅជាមួយ គ្នាដោយមេត្រីចុះ"ល។

ជំពូក ១០

ការលែងលះប្តីប្រពន្ធ

១០ ១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ក៏ក្រោកឡើង យាងចេញពីទីនោះ ទៅឯព្រំដែនស្រុកយូដា
នៅខាងនាយទន្លេយ័រដាន់វនោះមាន មនុស្សកកកុញប្រជុំគ្នាឯទ្រង់ម្តងទៀត ហើយទ្រង់ក៏បង្រៀន
គេតាមទំលាប់ទ្រង់ស ។
២ពួកផារិស៊ីហគេមកល្បងសួរទ្រង់ ពីច្បាប់ដែលនឹងលែង ប្រពន្ធបានឬមិនបាន ។
៣តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "តើលោកម៉ូសេបានបង្គាប់ មកអ្នករាល់គ្នាថាដូចម្តេច?"
៤គេទូលថា "លោកបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសំបុត្រលះលែង ហើយឱ្យលែងទៅ"ឡ ។
៥ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ដែលលោកបានតែងច្បាប់ នោះឱ្យអ្នករាល់គ្នា
គឺដោយព្រោះតែចិត្តអ្នករាល់គ្នារឹង

រូសប៉ុណ្ណោះអ ៦ប៉ុន្តែតាំងពីដើមកំណើតមនុស្សមក នោះព្រះ ទ្រង់បានបង្កើតគេជាប្រុសជាស្រីក
៧ដោយហេតុនោះបានជា មនុស្សប្រុសតែងនឹងលាចេញពីឪពុកម្តាយ ទៅនៅជាប់នឹង ប្រពន្ធវិញ
៨ហើយអ្នកទាំង២នោះនឹងត្រឡប់ជាសាច់តែ១ខ គេមិនមែនជា២ទៀត គឺជាសាច់តែ១សុទ្ធ ៩ដូច្នេះ កុំឱ្យអ្នក
ណាពង្រាត់មនុស្ស ដែលព្រះបានផ្សំផ្គុំគ្នាឡើយ" ។
១០កាលកំពុងនៅក្នុងផ្ទះ នោះពួកសិស្សទូលសួរទ្រង់ ពី សេចក្តីដដែលម្តងទៀត
១១ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណា ដែលនឹងលែងប្រពន្ធទៅយក១ទៀត នោះឈ្មោះថាផិត ប្រពន្ធហើយគ
១២បើស្ត្រីណាលែងប្តីទៅយក១ទៀត នោះក៏ ឈ្មោះថាបានផិតប្តីដែរ"ឃ ។

ព្រះយេស៊ូវ និងកូនក្មេងតូចៗ

១០:១៣-១៦ = មថ ១៩:១៣-១៥ លក ១៨:១៥-១៧

១៣រួចមានគេនាំក្មេងតូចៗមកថ្វាយទ្រង់ពាល់ ប៉ុន្តែពួក សិស្សបន្ទោសដល់ពួកអ្នកដែលនាំវាមក
១៤កាលព្រះយេស៊ូវ បានឃើញ នោះទ្រង់គ្នាន់ក្នុងព្រះហឫទ័យ ក៏មានបន្ទូលទៅ គេថា "ទុក
ឱ្យកូនក្មេងមកឯខ្ញុំចុះ កុំឃាត់វាឡើយ ដ្បិតនគរ ព្រះមានសុទ្ធតែមនុស្ស ដូចវារាល់គ្នាដែរង ១៥ហើយខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលមិន ទទួលនគរព្រះដូចជាកូនក្មេង១នេះ នោះមិនបានចូលទៅក្នុង
នគរនោះឡើយ"ង ១៦ទ្រង់ក៏ឱបវារាល់គ្នា ហើយដាក់
ព្រះហស្តលើ ទាំងប្រទានពរឱ្យផង ។

បុរសអ្នកមានម្នាក់

១០:១៧-៣១ = មថ ១៩:១៦-៣០ លក ១៨:១៨-៣០

១៧កាលទ្រង់យាងចេញទៅតាមផ្លូវ នោះមានម្នាក់រត់មក លុតជង្គង់ឆក្រាបចុះនៅចំពោះទ្រង់ទូលសួរថា "លោកគ្រូល្អ អើយ តើត្រូវឱ្យខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច ប្រយោជន៍ឱ្យបានគ្រងជីវិតរស់ អស់កល្បជានិច្ច?"ដ

១៨ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នក ហៅខ្ញុំថាល្អដូច្នេះ? គ្មានអ្នកណាល្អសោះ មានតែ១ គឺជាព្រះ ប៉ុណ្ណោះ ១៩អ្នកបានស្គាល់បញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានហើយ ដែលថា កុំឱ្យផិតឱ្យសោះ កុំឱ្យសំឡាប់មនុស្សឱ្យសោះ កុំឱ្យលួចឱ្យ សោះ កុំឱ្យធ្វើជាទីបន្ទាល់ក្លែងឱ្យសោះ កុំឱ្យបំបាត់គេឱ្យ សោះ ចូរគោរពប្រតិបត្តិដល់ ឪពុកម្តាយឯង"ឈ ។

២០តែគាត់ទូលឆ្លើយថា "លោកគ្រូ ខ្ញុំបានកាន់តាមសេចក្តី ទាំងនោះ តាំងពីក្មេងមកដែរ" ។

២១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ទតទៅគាត់ដោយស្រឡាញ់ ហើយមាន បន្ទូលថា "អ្នកនៅខ្វះកិច្ច១ទៀត គឺត្រូវទៅលក់របស់ទ្រព្យ អ្នកទាំងប៉ុន្មាន ចែកទានឱ្យដល់ពួកអ្នកក្រទៅញ នោះអ្នកនឹង ប ានទ្រព្យសម្បត្តិនៅលើស្ថានសួគ៌វិញដ រួចឱ្យផ្ទុកឈើឆ្កាង មកតាមខ្ញុំចុះ"ឋ ។

២២តែគាត់មានចិត្តព្រួយណាស់ដោយឮពាក្យនោះ ក៏ចេញ ទៅទាំងក្តីទុក្ខ ព្រោះគាត់មានសម្បត្តិច្រើនណាស់ ។

២៣ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ងាកទតជុំវិញ ហើយមានបន្ទូលទៅ ពួកសិស្សថា "ដែលមនុស្សអ្នកមានឱចូលទៅក្នុងនគរព្រះ នោះពិបាកណាស់" ។

២៤ឯពួកសិស្ស ក៏នឹកសើចនឹងព្រះបន្ទូលទ្រង់ តែទ្រង់មាន បន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា "កូនអើយ ពួកអ្នកដែលជាប់ចិត្តនឹង ទ្រព្យសម្បត្តិ នោះនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះដោយពិបាក ណាស់ឍ ២៥បើសត្វអូដ្ឋនឹងចូលតាមប្រហោងម្ជុល នោះងាយ ជាជាងមនុស្សអ្នកមានចូលទៅក្នុងនគរព្រះវិញ"ណ ។

២៦គេក៏មានសេចក្តីប្លែកក្នុងចិត្តជាខ្លាំង ទាំងនិយាយគ្នាទៅ វិញទៅមកថា "ចុះបើដូច្នេះ តើអ្នកណាអាចនឹងបាន សង្គ្រោះ?"

២៧ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ទតទៅគេ មានបន្ទូលថា "ការនោះ មនុស្សលោកធ្វើពុំកើតទេ តែព្រះទ្រង់ធ្វើកើត ដ្បិតព្រះទ្រង់ អាចនឹងធ្វើកើតទាំងអស់បាន"ត ។

២៨នោះពេត្រុសចាប់តាំងទូលទ្រង់ថា "មើល! យើងខ្ញុំបាន លះចោលទាំងអស់មកតាមទ្រង់ហើយ!"ថ

២៩តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា
មិនដែលមានអ្នកណាដែលលះចោលផ្ទះសំ បែង បងប្អូនប្រុសស្រី ឪពុកម្ដាយ ប្រពន្ធកូន ឬស្រែចំការ
ដោយព្រោះយល់ដល់ខ្ញុំ ហើយនិងដំណឹងល្អ ៣០ឥតបាន
ទទួលជា១រយភាគឡើងទក្នុងសម័យនេះនោះឡើយធ គឺជាផ្ទះ សំបែងបងប្អូនប្រុសស្រី ម្ដាយហើយកូន
និងស្រែចំការ ព្រម ទាំងសេចក្ដីបៀតបៀនដែរ ហើយដល់បរលោកនាយ នឹង ប
ានជីវិតរស់អស់កល្បជានិច្ចផងន ៣១តែនឹងមានមនុស្សមុន ទៅជាក្រោយជាច្រើន
ហើយមនុស្សក្រោយទៅជាមុនវិញ"ប

ព្រះយេស៊ូវថ្លែងទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់ម្ដងទៀត
១០:៣២-៣៤ = មថ ១៧-១៩ លក ១៨:៣១-៣៣
៣២កំពុងដែលដើរតាមផ្លូវ ឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិម នោះព្រះយេស៊ូវយាងមុខគេ
ហើយពួកសិស្សមានចិត្តវិលវល់ ក៏ដើរតាមទ្រង់ទៅទាំងភ័យភិត ទ្រង់ក៏យកពួក១២ផមកម្ដង ទៀត
ចាប់តាំងមានបន្ទូលប្រាប់អំពីការដែលត្រូវកើតមក ដល់ទ្រង់ថា ៣៣"មើល!
យើងឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមព នោះកូនមនុស្សភនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅឯពួកសង្គ្រាជ និងពួក អាចារ្យម
គេនឹងកាត់ទោសលោកដល់ជីវិត ហើយបញ្ជូនទៅ ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ៣៤ពួកនោះនឹងចំអកមើលងាយ
វាយនឹង រំពាត់យស្ដោះដាក់ ហើយសំឡាប់លោករ រួច៣ថៃក្រោយ ដែលស្លាប់ទៅល
នោះលោកនឹងរស់ឡើងវិញ"វ។

សំណូមពររបស់យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន
១០:៣៥-៤៥ = មថ ២០:២០-២៨
៣៥ខណៈនោះយ៉ាកុប និងយ៉ូហានជាកូនសេបេដេក៏មកទូល ទ្រង់ថា "លោកគ្រូ! សូមលោកសំរេច
ឱ្យយើងខ្ញុំតាម សេចក្ដីសំណូមរបស់យើងខ្ញុំផង"។
៣៦ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើចង់ឱ្យខ្ញុំសំរេចអ្វីឱ្យ អ្នក?"
៣៧គេក៏ទូលឆ្លើយថា "សូមឱ្យយើងខ្ញុំបានអង្គុយនៅម្នាក់ ខាងស្ដាំ ហើយម្នាក់ខាងឆ្វេងលោក
ក្នុងស្ថាននៃសិរីល្អ របស់លោក"ស។
៣៨តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកមិនយល់សេចក្ដីដែល អ្នកសូមនោះទេហ

តើអ្នកអាចនឹងផឹកអំពីពែងឡដែលខ្ញុំផឹក ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជដែលខ្ញុំទទួលបានឬទេ?"អ
៣៩គេទូលឆ្លើយថា "ទទួលបាន" ។
នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "អ្នករាល់គ្នានឹងផឹកអំ ពីពែងខ្ញុំ
ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជដែលខ្ញុំទទួលមែនក ៤០តែ ដែលអង្គុយខាងស្តាំ ឬខាងឆ្វេងខ្ញុំ នោះមិនស្រេចនឹងខ្ញុំទេ
គឺ សំរាប់តែអ្នកណាដែលទីនោះ បានរៀបចំទុកឱ្យប៉ុណ្ណោះ" ។

៤១កាល១០នាក់ឯទៀតបានឮសេចក្តីនោះ នោះគេក៏នឹក តូចចិត្តនឹងយ៉ាកុប ហើយនិងយ៉ូហាន
៤២តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ ហៅអ្នកទាំងនោះមក មានបន្ទូលថា "អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ពួក អ្នកដែលច
ានរាប់ជាចៅហ្វាយនៃសាសន៍ដទៃ គេគ្រប់គ្រង លើសាសន៍របស់ខ្លួន ហើយពួកអ្នកធំក៏មានអំណាចលើគេ ដែរ
៤៣ប៉ុន្តែមិនត្រូវឱ្យមានដូច្នោះក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ឡើយ អ្នកណាក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាដែលចង់ធ្វើជាធំ
នោះនឹងត្រូវ ធ្វើជាអ្នកបំរើដល់អ្នករាល់គ្នាវិញខ ៤៤ឯអ្នកណាក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នាដែលចង់បានជាលេខ១
អ្នកនោះត្រូវធ្វើជាបាវដល់ អ្នកទាំងអស់វិញ ៤៥ដ្បិតកូនមនុស្សក៏បានមក មិនមែនឱ្យគេ បំរើដែរ
គឺដើម្បីនឹងបំរើគេវិញគ ហើយនិងឱ្យជីវិតខ្លួនទុក ជាថ្លៃលោះមនុស្សជាច្រើនផង"ឃ ។

មនុស្សខ្វាក់ឈ្មោះបារទីមេ
១០:៤៦-៥២ = មថ ២០:២៩-៣៤ លក ១៨:៣៥-៤៣
៤៦ខណៈនោះ ក៏មកដល់ក្រុងយេរីខូរ ហើយកំពុងដែល ទ្រង់យាងចេញពីនោះទៅ ព្រមទាំងពួកសិស្ស
និងហ្វូង មនុស្សជាធំផង នោះមានមនុស្សខ្វាក់ឈ្មោះបារទីមេជាកូន ទីមេ កំពុងអង្គុយសូមទាននៅមាត់ផ្លូវ
៤៧កាលគាត់បានឮថា ជាព្រះយេស៊ូវ ពីណាសារ៉ែតង នោះក៏តាំងស្រែកឡើងថា "ឱ ព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌអើយ!ច សូមអាណិតមេត្តា ដល់ទូលបង្គំផង!"
៤៨មានមនុស្សជាច្រើនកំហែងឱ្យគាត់នៅស្ងៀម តែ គាត់ស្រែករឹតតែខ្លាំងឡើងថា "ឱព្រះអង្គ
ជាព្រះវង្សហ្លួង ដាវីឌអើយ! សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង!"
៤៩នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈប់ ហើយប្រាប់ឱ្យគេហៅគាត់ មក គេក៏ហៅមក ដោយប្រាប់ថា
"ចូរសង្ឃឹមចុះ! ហើយ ក្រោកឡើង លោកហៅឯង" ៥០គាត់បោះអាវធំចោល រួច
ស្ទុះក្រោកឡើងទៅឯព្រះយេស៊ូវ ។
៥១ទ្រង់មានបន្ទូលសួរគាត់ថា"តើចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីឱ្យអ្នក?" អ្នក នោះទូលឆ្លើយថា "លោកគ្រូអើយ!ឆ

សូមប្រោសភ្នែកទូល បង្គំឱ្យបានភ្លឺឡើង"។
៥២ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ទៅចុះសេចក្ដីជំនឿអ្នក បានសង្គ្រោះអ្នកហើយ"ជ
ស្រាប់តែភ្នែកក៏ភ្លឺឡើងភ្លាម រួច គាត់ដើរតាមទ្រង់ទៅឈ។

ជំពូក ១១

ផ្លូវនៃជ័យជំនះ

១១:១-១០ = មថ ២១:១-៩ លក ១៩:២៩-៣៨

១១:៧-១០ = យហ ១២:១២-១៥

១១ ១កាលមកជិតដល់ក្រុងយេរូសាឡិម ដល់ភូមិបេតផា សេ និងបេថានីញទន្ទឹមនឹងភ្នំដើមអូលីវហើយដ
នោះទ្រង់ចាត់ សិស្ស២នាក់ឱ្យទៅ ២ដោយបន្ទូលថា "ចូរទៅឯភូមិខាង មុខនុ៎ះ កាលណាចូលទៅដល់
នោះនឹងឃើញកូនលាគេបាន ចងទុក ដែលឥតមានអ្នកណាទាន់ជិះនៅឡើយឋ ចូរស្រាយ ដឹកនាំវាមក
៣បើអ្នកណាសួរថា "ស្រាយវាធ្វើអី? នោះត្រូវឆ្លើយថា ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ត្រូវការនឹងវា រួចគេនឹង
ឱ្យវាមកហើយ"។
៤អ្នកទាំង២ក៏ទៅ ឃើញកូនលាគេចងទុកនៅមាត់ទ្វារ ត្រង់ កន្លែងផ្លូវប្រសព្វឌ រួចក៏ស្រាយវា
៥ឯពួកអ្នកខ្លះដែលឈរ នៅទីនោះគេសួរថា "អ្នកស្រាយកូនលាធ្វើអី?" ៦អ្នកទាំង នោះឆ្លើយប្រាប់
ដូចជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់បង្គាប់ រួចគេក៏បើក ឱ្យ ៧អ្នកទាំង២ដឹកនាំកូនលាមកឯព្រះយេស៊ូវ រួចក្រាល អាវលើវា
ហើយទ្រង់ឡើងគង់ ៨មានមនុស្សជាច្រើននាំគ្នា ក្រាលអាវខ្លួននៅផ្លូវ ហើយខ្លះទៀតកាច់មែកឈើ យកមក
រាយតាមផ្លូវដែរ ៩ឯពួកអ្នកដែលដើរហែមុខក្រោយ គេ ស្រែកឡើងថា "ហូសាណា!"
"ព្រះអង្គដែលយាងមកដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរ"ឍ។
១០"រាជ្យនៃហ្លួងដាវីឌ ជាព្ធយុកោយើងរាល់គ្នា ដែលមក ដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់
ក៏ប្រកបដោយព្រះពរដែរ!"
"ហូសាណា នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត!"ណ
១១នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម ក៏ទៅក្នុងព្រះវិហារ កាលទ្រង់ទតជុំវិញ
មើលសព្វគ្រប់ទាំង អស់ហើយ នោះក៏យាងទៅឯបេថានី ព្រមទាំងពួក១២ផងត
ដ្បិតថៃកាន់តែទាបណាស់ហើយ ។ ព្រះយេស៊ូវសំអាតព្រះវិហារ

១១:១២-១៤ = មថ ២១:១៨-២២

១១:១៥-១៨ = មថ ២១:១២-១៦ លក ១៩:៤៥-៤៧

យហ ២:១៣-១៦

១២ថ្ងៃស្អែកឡើង កាលបានចេញពីបេថានីមក នោះទ្រង់ក៏ ឃ្លាន ១៣ទ្រង់ទតឃើញដើមល្វា១ពីចំងាយ
ដែលមានសន្លឹក រួចទ្រង់យាងទៅមើល ក្រែងរកបានផ្លែខ្លះ តែកាលទៅដល់ នោះឃើញមានតែស្លឹកទទេ
ព្រោះមិនទាន់ដល់រដូវនៅ ឡើយថ ១៤នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅដើមនោះថា "កុំឱ្យអ្នក
ណាស៊ីផ្លែឯងទៀតជារៀងរាបដរាបទៅ" ពួកសិស្សទ្រង់ក៏ឮ

១៥ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងទៅដល់ក្រុងយេរូសាឡិមកាល បានចូលទៅក្នុងព្រះវិហារហើយ
នោះក៏តាំងដេញពួកអស់ អ្នកដែលលក់ដូរក្នុងព្រះវិហារចេញ ទ្រង់ផ្កាប់តុរបស់ពួកអ្នក ដែលដូរប្រាក់
និងជើងម៉ានៃពួកអ្នកលក់ព្រាប ១៦ក៏មិនព្រម ឱ្យអ្នកណាលីសែងអ្វី ដើរកាត់ព្រះវិហារឡើយ ១៧ទ្រង់
បង្រៀនគេថាៈ

"តើគ្មានសេចក្ដីចែងទុកមកទេឬអីថា ដំណាក់អញត្រូវ ហៅជាទីអធិស្ឋាន សំរាប់គ្រប់អស់ទាំងសាសន៍?ទ
ប៉ុន្ដែអ្នក រាល់គ្នាបានយក ធ្វើជារោងចោរវិញ"ធ ។

១៨ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យក៏ឮ ហើយគេរកឱកាសធ្វើ យ៉ាងណានឹងបំផ្លាញទ្រង់ចេញ
ដ្បិតគេខ្លាចទ្រង់នដោយព្រោះ បណ្ដាមនុស្សទាំងអស់គ្នា មានសេចក្ដីអស្ចារ្យក្នុងចិត្តចំពោះ
សេចក្ដីដែលទ្រង់បង្រៀនប ។

១៩ដល់លាច ទ្រង់យាងចេញពីទីក្រុងទៅផ ។

ដើមល្វាក្រៀមស្វិត

១១:២០-២៤ = មថ ២១:១៩-២២

២០លុះព្រឹកឡើង កំពុងដែលដើរតាមផ្លូវទៅ នោះពួកសិស្ស ឃើញដើមល្វានោះស្វិតក្រៀមតាំងតែពីប
ួសឡើង ២១ពេត្រុស ក៏នឹកឃើញ ហើយទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូពមើល! ដើមល្វា ដែលលោកដាក់បណ្ដាសា
នោះក្រៀមស្វិតទៅហើយ!"

២២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា "ចូរមានសេចក្ដីជំនឿដល់ព្រះ ចុះ ២៣ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រ
ាកដថាបើអ្នកណានិយាយ ទៅភ្នំនេះថាចូររើចេញពីទីនេះទៅធ្លាក់ក្នុងសមុទ្រចុះ ដោយ ឥតសង្ស័យក្នុងចិត្ត
គឺជឿជាក់ថាសេចក្ដីអ្វីដែលខ្លួនថា នឹង បានកើតមកពិត នោះនឹងបានដូចប្រាថ្នាគ្រប់ជំពូកទាំងអស់ភ
២៤ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គ្រប់ទាំង សេចក្ដីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានសូម

ចូរជឿថាបានហើយ នោះនឹងបានមែនម ២៥ហើយកាលណាអ្នកឈរអធិស្ឋាន បើ អ្នកមានហេតុអ្វីនឹងអ្នកណា
នោះត្រូវអត់ទោសឱ្យគេសិន ដើម្បីឱ្យព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ប
ានអត់ទោសគ្រប់ទាំងសេចក្តីកំហុសរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរយ ២៦តែបើអ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោសទេ
នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ក៏មិនអត់ទោសសេចក្តីកំហុស របស់អ្នករាល់គ្នាដែរ" ។
អំណាចនៃព្រះយេស៊ូវ
១១:២៧-៣៣ = មថ ២១:២៣-២៧ លក ២០:១-៨
២៧នោះក៏មកដល់ក្រុងយេរូសាឡិមម្តងទៀត រួចកាលទ្រង់ កំពុងតែយាងក្នុងព្រះវិហារ នោះពួកសង្គ្រាជ
ពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំ គេមកឯទ្រង់ ២៨ហើយទូលសួរថា "អ្នកធ្វើ ការទាំងនេះដោយអាងអំណាចអ្វី?
តើអ្នកណាបានបើកអំ ណាចនេះឱ្យអ្នកធ្វើ?"
២៩តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ខ្ញុំនឹងសួរអ្នក រាល់គ្នាពីសេចក្តី១ដែរ ចូរឆ្លើយប្រាប់ខ្ញុំសិន
នោះខ្ញុំនឹង ប្រាប់ឱ្យអ្នកស្គាល់អំណាច ដែលខ្ញុំអាងនឹងធ្វើការទាំងនេះ ដែរ ៣០ឯបុណ្យជ្រមុជរបស់យ៉ូហាន
តើមកពីស្ថានសួគ៌ ឬពី មនុស្ស? ចូរឆ្លើយប្រាប់មក!"
៣១នោះគេរិះគិតគ្នាថា "បើយើងថាមកពីស្ថានសួគ៌ នោះវា នឹងសួរយើងថា ដូច្នេះ ហេតុអ្វីប
ានជាអ្នករាល់គ្នាមិនបាន ជឿគាត់? ៣២តែបើយើងឆ្លើយថាមកពីមនុស្ស នោះខ្លាចពួក បណ្តាជន"
ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់រាប់យ៉ូហាននេះទុកជាហោរា មែនរ ។
៣៣គេក៏ទូលឆ្លើយថា "យើងមិនដឹងទេ" ។
ហើយទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា"ដូច្នេះខ្ញុំក៏មិនប្រាប់ឱ្យអ្នក
រាល់គ្នាដឹងពីអំណាចអ្វីដែលខ្ញុំអាងនឹងធ្វើការទាំងនេះដែរ"

ជំពូក ១២

រឿងប្រៀបប្រដូចពី អ្នកស៊ីឈ្នួលធ្វើចំការ
១២:១-១២ = មថ ២១:៣៣-៤៦ លក ២០:៩-១៩
១២ ១ទ្រង់ក៏ចាប់តាំងមានបន្ទូលទៅគេ ជាពាក្យប្រៀប ប្រដូចថា "មានមនុស្សម្នាក់ដែលដាំចំការទំពាំងប
ាយជូរល គាត់បានធ្វើរបងព័ទ្ធជុំវិញ ព្រមទាំងជីកទីជាន់ផ្លែ និងសង់ ប៉ម ហើយប្រវាស់ទៅឱ្យពួកអ្នកធ្វើចំការ
រួចចេញពី ស្រុកនោះទៅ ២ដល់រដូវហើយ គាត់ចាត់បាវម្នាក់ទៅឯពួក អ្នកធ្វើចំការ

ដើម្បីនឹងទទួលផលខ្លះពីពួកអ្នកទាំងនោះ ៣តែ គេចាប់បាវនោះវាយ ហើយឱ្យត្រឡប់ទៅវិញទទេ
៤គាត់ចាត់បាវ១ទៀតឱ្យទៅឯគេ តែគេចោលបាវនោះ នឹងថ្ម ទាំងវាយក្បាល ហើយបណ្ដេញ
ឱ្យទៅវិញទាំងជេរប្រមាថ ផង ៥គាត់ក៏ចាត់ម្នាក់ទៀត តែគេសំឡាប់អ្នកនោះបង់ ក៏បាន
ចាត់ជាច្រើននាក់ទៅទៀត ខ្លះត្រូវគេវាយ ខ្លះត្រូវគេសំឡាប់ ចោល ។
៦គាត់នៅមានកូនសំឡាញ់តែ១ ក៏ចាត់កូននោះឱ្យទៅ ឯគេក្រោយបង្អស់វដោយគិតថា
គេនឹងកោតខ្លាចដល់កូនអញ
៧តែពួកអ្នកធ្វើចំការនោះ គេនិយាយគ្នាថា នេះជាកូនគ្រង មរដក ចូរយើងសំឡាប់វាចេញ
នោះមរដកនេះនឹងបានមក លើយើងរាល់គ្នាវិញ ៨រួចគេចាប់កូនគាត់សំឡាប់បោះ ចោលទៅក្រៅចំការទៅ ។
៩ដូច្នេះតើម្ចាស់ចំការនឹងធ្វើដូចម្ដេច? គឺគាត់នឹងមកបំផ្លាញ ពួកអ្នកធ្វើចំការនោះ រួចប្រវាស់ទៅ
ឱ្យអ្នកឯទៀតវិញ ១០តើ អ្នករាល់គ្នាមិនបានមើលបទគម្ពីរនេះផងទេឬអីដែលថា:
ថ្មដែលពួកជាងសង់ផ្ទះបានចោលចេញ នោះបានត្រឡប់ ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯកស ១១ការនោះ
គឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើ ហើយជាការអស្ចារ្យនៅភ្នែកយើងខ្ញុំ"ហ។
១២គេក៏រកឱកាសចាប់ទ្រង់ ព្រោះដឹងថា ទ្រង់មានបន្ទូល ពាក្យប្រៀបនោះដាក់គេ
ប៉ុន្តែគេខ្លាចហ្វូងមនុស្សឡូរួចគេដើរ ចោលទ្រង់បាត់ទៅអ ។

ការបង់ពន្ធជូនសេសារ

១២:១៣-១៧ = មថ ២២:១៥-២២ លក ២០:២០-២៦

១៣គេបានចាត់ពួកផារិស៊ីខ្លះ និងពួកហេរ៉ូឌខ្លះក ទៅឯព្រះ យេស៊ូវ ដើម្បីនឹងចាប់ព្រះបន្ទូលខ
១៤អ្នកទាំងនោះក៏មកឯទ្រង់ ទូលថា "លោកគ្រូ យើងខ្ញុំដឹងថា លោកពិតត្រង់ ហើយថា
លោកមិនអំពល់ដល់អ្នកណាសោះ ពីព្រោះលោកមិនយល់ មុខមនុស្សលោកទេ លោកបង្រៀនតែពីផ្លូវព្រះ
តាមសេចក្ដី ពិតប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះ តើមានច្បាប់នឹងបង់ពន្ធថ្វាយសេសារ
ឬទេ? តើត្រូវបង់ ឬមិនត្រូវបង់? ប៉ុន្តែទ្រង់ស្គាល់ពុតមាយា របស់គេ ក៏មានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វីជ
ានជាល្បងលខ្ញុំ? ចូរយក ប្រាក់កាក់ធំមកឱ្យខ្ញុំមើល" ១៦គេក៏យកមក រួចទ្រង់មាន បន្ទូលសួរថា "រូបនេះ
និងឈ្មោះនេះ តើជារបស់អ្នកណា?"
គេឆ្លើយថា "របស់សេសារ" ។
១៧នោះទ្រង់តបទៅវិញថា "ចូរថ្វាយរបស់សេសារទៅ សេសារទៅ ហើយរបស់ព្រះទៅព្រះវិញ"គ។

គេក៏អស្ចារ្យនឹងទ្រង់ ។

អាពាហ៍ពិពាហ៍ក្រោយពីរស់ឡើងវិញ

១២:១៨-២៧ = មថ ២២:២៣-៣៣ លក ២០:២៧-៣៨

១៨ឯពួកសាឌូស៊ីយដែលថា គ្មានសេចក្តីរស់ឡើងវិញង គេក៏ មកទូលសួរទ្រង់ថា ១៩"លោកគ្រូ លោកម៉ូសេបានចែងទុក ឱ្យយើងខ្ញុំថា បើបងរបស់អ្នកណាស្លាប់ចោលប្រពន្ធ ឥត មានកូន នោះត្រូវឱ្យប្អូនយកប្រពន្ធគាត់ ដើម្បីនឹងបង្កើតពូជ ឱ្យបងខ្លួនច។

២០ឥឡូវមានបងប្អូន៧នាក់ បងច្បងយកប្រពន្ធ ហើយស្លាប់ ទៅឥតមានកូន ២១ប្អូនបន្ទាប់ក៏យកនាងនោះ ហើយស្លាប់ទៅ ឥតមានកូនដែរ អ្នកទី៣ក៏ដូចគ្នា ២២អ្នកទាំង៧នោះបានយក នាង តែគ្មានកូន១សោះ ក្រោយបង្អស់មកនាងនោះក៏ស្លាប់ ទៅដែរ ២៣ដូច្នេះដល់គ្រាដែលរស់ឡើងវិញ តើនាងនោះ ត្រូវបានជាប្រពន្ធរបស់អ្នកណាក្នុងបណ្តាអ្នកទាំងនោះ ពី ព្រោះអ្នកទាំង៧បានយកនាងគ្រប់៧គ្នា?"

២៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគេថា "ដូច្នេះ អ្នករាល់ គ្នាភាន់ច្រឡំទេតើ ពីព្រោះមិនស្គាល់គម្ពីរឆ បព្រះចេស្តានៃ ព្រះ ២៥ដ្បិតកាលណាមនុស្សរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នោះមិន ដែលយកគ្នាជាប្តីប្រពន្ធទៀតទេ គេបានដូចជាទេវតានៅ ស្ថានសួគ៌វិញជ

២៦ឯដំណើរដែលមនុស្សស្លាប់រស់ឡើងវិញ នោះតើអ្នករាល់ គ្នាមិនបានមើលរឿងពីគុមពបន្លាដែលមាននៅក្នុងគម្ពីររបស់ លោកម៉ូសេទេឬអី? ដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលនឹងលោកថា អញជាព្រះនៃអ័ប្រាហាំ ជាព្រះនៃអ៊ីសាក ហើយជាព្រះនៃ យ៉ាកុបឈ

២៧ទ្រង់មិនមែនជាព្រះនៃមនុស្សស្លាប់ទេ គឺជាព្រះ នៃមនុស្សរស់វិញទេតើ អ្នករាល់គ្នាភាន់ច្រឡំខ្លាំងណាស់"។

បញ្ញត្តិដែលសំខាន់បំផុត

១២:២៨-៣៤ = មថ ២២:៣៤-៤០

២៨នោះមានអាចារ្យម្នាក់ញចូលមកឮជជែកគ្នា ក៏យល់ ឃើញថា ទ្រង់បានឆ្លើយត្រូវចំរួចគាត់ទូលសួរទ្រង់ថា "ក្នុង បញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មាន តើមានបទណាសំខាន់ជាងគេទាំងអស់?"

២៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ឯបញ្ញត្តិដែលសំខាន់ ជាងគេ នោះគឺថាចូរស្តាប់ចុះ អ៊ីស្រាអែលអើយ! ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងខ្ញុំ ទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់តែ១ព្រះអង្គទ្រង់

៣០ហើយឯងត្រូវស្រឡាញ់ដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃឯង ឱ្យ អស់អំពីចិត្ត អស់អំពីព្រលឹង អស់អំពីគំនិត
ហើយអស់អំពី កំឡាំងនៃឯងដ នោះហើយជាបញ្ញត្តិទី១ ៣១ឯបញ្ញត្តិទី២ ក៏បែបដូចគ្នា គឺថា ត្រូវ
ឱ្យស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួន ឯងឋ គ្មានបញ្ញត្តិណាទៀតធំជាងបទទាំង២នេះទេ" ។
៣២អាចារ្យនោះក៏ទូលទ្រង់ថា "មែនហើយ! លោកគ្រូ លោកមានប្រសាសន៏ត្រូវណាស់ថា មានព្រះតែ១
ហើយ ក្រៅពីទ្រង់ គ្មានព្រះណាទៀតសោះឌ ៣៣ហើយដែលស្រ ឡាញ់ទ្រង់អស់ពីចិត្ត អស់ពីប្រាជ្ញា
អស់ពីព្រលឹង និងអស់ពី កំឡាំង ហើយដែលស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង នោះ
វិសេសលើសជាងអស់ទាំងដង្វាយដុត និងយញ្ញបូជាទាំង ប៉ុន្មានទៅទៀត"ឍ ។
៣៤កាលព្រះយេស៊ូវបានឃើញថា គាត់ឆ្លើយដោយប្រាជ្ញា នោះក៏មានបន្ទូលទៅគាត់ថា
"អ្នកមិនឆាយពីនគរព្រះទេ"ណ រួចគ្មានអ្នកណាហ៊ានទូលសួរទ្រង់ទៀតឡើយត ។

តើព្រះគ្រីស្ទជាវង្សអង្គណា?

១២:៣៥-៣៧ = មថ ២២:៤១-៤៦ លក ២០:៤១-៤៤

១២:៣៨-៤០ = មថ ២៣:១-៧ លក ២០:៤៥-៤៧

៣៥កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវបង្រៀនក្នុងព្រះវិហារថ នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "ហេតុអ្វីប
ានជាពួកអាចារ្យថា ព្រះ គ្រីស្ទជាព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌ?ទ ៣៦ដ្បិតហ្លួងដាវីឌមានបន្ទូល
ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថាធ:

ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំថា
ចូរឯងអង្គុយខាងស្តាំអញ ទាល់តែអញដាក់ពួកខ្មាំង
សត្រូវឯងឱ្យធ្វើជាកំណល់កល់ជើងឯងន ។

៣៧ដូច្នេះ បើហ្លួងដាវីឌនោះឯង ទ្រង់បានហៅព្រះគ្រីស្ទជា ព្រះអម្ចាស់ នោះធ្វើដូចម្តេច
ឱ្យព្រះគ្រីស្ទធ្វើជាព្រះវង្សទ្រង់ បាន?"
ឯហ្វូងមនុស្សដ៏ធំនោះប គេក៏ស្តាប់ទ្រង់ដោយអំណរ ។
៣៨កំពុងដែលទ្រង់បង្រៀន នោះក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននឹងពួកអាចារ្យ
ដែលគេចូលចិត្តពាក់អាវ វែងៗដើរចុះឡើង ហើយឱ្យគេគំនាប់ខ្លួននៅទីផ្សារ ៣៩និង
អង្គុយទីមុខគេនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយនៅកន្លែងលេខ១ ក្នុងការស៊ីលៀងផ ៤០គេឆស៊ីផ្ទះស្ត្រីមេម៉ាយ
ដោយសូត្រធមិ ឱ្យច្រើន ដើម្បីដោះសាខ្លួន ពួកអ្នកទាំងនោះនឹងត្រូវទោស ធន់ជាងទៅទៀត" ។

ខ.៤០) គម្ពីរភាសាអង់គ្លេសខ្លះឥតមានឃ្លាថា "ដើម្បីដោះសាខ្លួន"

ខ.៣៩) ពាក្យ គំនាប់ មានន័យថា "គោរព"ដង្វាយរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយ

១២:៤១-៤៤ = លក ២១:១-៤

៤១គ្រានោះ ព្រះយេស៊ូវគង់ទល់មុខនឹងឃ្លាំង ក៏ទតមើល ទៅហ្វូងមនុស្ស
ដែលគេដាក់ដង្វាយក្នុងឃ្លាំងពដាយ៉ាងដូច ម្តេច មានអ្នកមានជាច្រើន គេដាក់ច្រើន ៤២តែមានស្រីមេ
ម៉ាយក្រម្នាក់ មកដាក់តែ២ស្លឹង ដែលត្រូវជាកន្លះសេន ។

៤៣ទ្រង់ហៅពួកសិស្សមកមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាជាប្រាកដថា ស្រីមេម៉ាយក្រនេះប
ានថ្វាយលើសជាងអ្នក ទាំងអស់ ដែលដាក់ក្នុងឃ្លាំង ៤៤ដ្បិតគេសុទ្ធតែយកពីរបស់ ជាសំណល់ខ្លួនមកថ្វាយ
តែស្ត្រីនេះបានយកពីសេចក្តីកំសត់ ខ្លួនមកថ្វាយវិញ គឺជារបស់ដែលនាងមានទាំងប៉ុន្មាន សំរាប់
ចិញ្ចឹមជីវិតខ្លួនផង"ភ។

ជំពូក ១៣

ទីសំគាល់ពីអវសាននៃពិភពលោក

១៣:១-៣៧ = មថ ២៤:១-៥១ លក ២១:៥-៣៦

១៣ ១កាលកំពុងតែចេញពីព្រះវិហារមក នោះពួកសិស្ស ទ្រង់ម្នាក់ទូលថា "លោកគ្រូ មើលនឹ! ថ្ម
ហើយនិងមន្ទីរល្អ ណាស់ហ្ន៎!"

២ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "តើឃើញមន្ទីរធំទាំង នេះឬទេ?
បន្តិចទៀតនឹងគ្មានថ្មនៅត្រួតលើថ្មដែលមិនត្រូវ ទំលាក់ចុះនោះទេ"ម ។

៣រួចកាលទ្រង់គង់លើភ្នំដើមអូលីវយទល់មុខនឹងព្រះវិហារ នោះពេត្រុស យ៉ាកុប យ៉ូហានរ និងអនទ្រេ
គេមកទូលសួរ ទ្រង់ដោយឡែកថា ៤"សូមប្រាប់យើងខ្ញុំ តើកាលណាបានការ ទាំងនេះនឹងមកដល់?
តើមានទីសំគាល់ណាឱ្យដឹងក្នុងកាល ដែលការទាំងនេះជិតកើតមក?"

៥ព្រះយេស៊ូវចាប់តាំងមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគេថា "ចូរប្រ យ័ត្ន ក្រែងអ្នកណានាំអ្នករាល់គ្នាឱ្យវង្វេងល

៦ដ្បិតនឹង មានមនុស្សជាច្រើនយកឈ្មោះខ្ញុំមកនិយាយថា គឺខ្ញុំនេះ ហើយ គេក៏នឹងនាំមនុស្សជាច្រើន
ឱ្យវង្វេងផង ៧កាល ណាអ្នករាល់គ្នាឮនិយាយពីចំបាំង ហើយពីសូរចំបាំង នោះ កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តថប់ប
ារម្ភឡើយ ដ្បិតការទាំងនោះ ត្រូវតែមកដល់ តែពុំទាន់ដល់ចុងបំផុតនៅឡើយទេ ៨ពី ព្រោះសាសន៍
១នឹងលើកគ្នាទាស់នឹងសាសន៍១ នគរ១ទាស់ នឹងនគរ១ ក៏នឹងមានកក្រើកដីនៅកន្លែងផ្សេងៗ ហើយនិង
មានកំណត់ និងចលាចលកើតឡើង នេះជាដើមចមនៃ សេចក្ដីទុក្ខវេទនាទេ ។

៩ប៉ុន្តែឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្នខ្លួន ពីព្រោះគេនឹងបញ្ជូនអ្នក រាល់គ្នាទៅឯក្រុមជំនុំ គេនឹងវាយអ្នករាល់គ្នា
នៅក្នុង សាលាប្រជុំវ ហើយនាំទៅចំពោះចៅហ្វាយខេត្ត និងស្តេច ដោយព្រោះខ្ញុំ
ទុកជាទីបន្ទាល់ដល់លោកទាំងនោះ ១០ឯដំ ណឹងល្អនឹងត្រូវផ្សាយដល់គ្រប់សាសន៍ជាមុនសិន ១១ប៉ុន្តែ
កាលណាគេនាំបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅ នោះកុំឱ្យថប់ព្រួយ ជាមុនពីបែបនិយាយ ឬពីពាក្យដែលត្រូវថាឡើយ
ត្រូវ និយាយតែសេចក្ដីណា ដែលបានប្រទានមកអ្នករាល់គ្នា នៅវេលានោះឯង
ដ្បិតមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នាដែលត្រូវ និយាយទេ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេតើស ។

១២បងប្អូននឹងបញ្ជូនគ្នាឱ្យត្រូវស្លាប់ ហើយឪពុកនឹងបញ្ជូន កូន កូននឹងលើកគ្នាទាស់នឹងឪពុកម្ដាយ
ហើយនិងសំឡាប់ គាត់បង់ហ ១៣មនុស្សទាំងអស់នឹងស្អប់អ្នករាល់គ្នា ដោយ ព្រោះឈ្មោះខ្ញុំឡ
តែអ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុង បំផុត នោះនឹងបានសង្គ្រោះពិតអ ។

១៤កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញសេចក្ដីស្អប់ខ្ពើមដែលបង្ខូច បំផ្លាញក ឈរនៅកន្លែងដែលមិនគួរ
ឱ្យឈរអ្នកណាដែល មើល ឱ្យយល់ចុះ) នោះត្រូវឱ្យពួកអ្នកនៅស្រុកយូដារត់ទៅ ឯភ្នំទៅ ១៥កុំ
ឱ្យអ្នកណាដែលនៅលើដំបូល ផ្ទះចុះមកក្នុងផ្ទះ ឬចូលទៅយកអ្វីចេញពីផ្ទះ ១៦ក៏កុំឱ្យអ្នកដែលនៅស្រែចំការ
ត្រឡប់មកវិញ និងយកសំលៀកបំពាក់ ខ្លួនឡើយ ១៧នៅគ្រា នោះ ស្ត្រីណាដែលមានផ្ទៃពោះ
និងស្ត្រីណាដែលបំបៅកូន នឹងវេទនាណាស់ខ ១៨ត្រូវឱ្យអធិស្ឋានសូមកុំឱ្យត្រូវរត់នៅរដូវ រងាឡើយ
១៩ដ្បិតនៅ គ្រានោះនឹងមានសេចក្ដីវេទនាខ្លាំង ណាស់ដល់ម៉្លេះបានជា តាំងពីកំណើតលោកិយគ ដែលព្រះ
ទ្រង់បានបង្កើត ដរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះ មិនដែលមានយ៉ាង ដូច្នោះទេ ហើយទៅមុខ ក៏មិនដែលមានផងឃ
២០បើព្រះ អម្ចាស់មិនបានបន្ថយថ្ងៃទាំងនោះឱ្យខ្លី នោះគ្មានមនុស្សណា បានសង្គ្រោះទេ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ប
ានបន្ថយថ្ងៃទាំងនោះ ដោយ ព្រោះពួកអ្នកដែលទ្រង់បានរើសតាំង ២១នៅគ្រានោះបើ មានអ្នកណាប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថា មើលព្រះគ្រីស្ទគង់នៅទី នេះ! ឬថា មើល ទ្រង់គង់នៅទីនុ៎ះ! នោះកុំឱ្យជឿឡើយង
២២ដ្បិតនឹងមានព្រះគ្រីស្ទក្លែង ហើយហោរាក្លែង កើតឡើងច គេនឹងធ្វើទីសំគាល់ ព្រមទាំងការអស្ចារ្យឆ

ដើម្បីនឹងនាំទាំង ពួកអ្នករើសតាំង ឱ្យវង្វេងផងបើសិនជាបាន ២៣ចូរអ្នករាល់ គ្នាប្រុងប្រយ័ត្ន ឱ្យមែនទែនជ
មើល! ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា គ្រប់ទាំងអស់ជាមុនហើយ"។
២៤ប៉ុន្តែ នៅគ្រាក្រោយសេចក្ដីវេទនានោះ ថ្ងៃនឹងទៅជា ងងឹត ខែនឹងលែងភ្លឺ
២៥អស់ទាំងផ្កាយនៅលើមេឃនឹងធ្លាក់ ចុះ ហើយអស់ទាំងអំណាចនៅលើមេឃនឹងត្រូវកក្រើករំ ពើកឈ
២៦នោះគេនឹងឃើញកូនមនុស្សមកក្នុងពពកញ មាន ទាំងព្រះចេស្ដាជាខ្លាំង និងសេរីល្អផង
២៧ហើយលោកនឹង ចាត់ពួកទេវតាឱ្យទៅប្រមូលពួក ដែលបានរើសតាំងមក ពីទិសទាំង៤
តាំងពីទីបំផុតនៃផែនដីម្ខាង រហូតដល់ទីបំផុត នៃផ្ទៃមេឃ"ដ។
២៨ប៉ុន្តែ ត្រូវរៀនសេចក្ដីប្រៀបប្រដូច ពីដើមល្វាចុះ គឺ កាលណាមែកវាត្រឡប់ជាទន់
ហើយស្លឹកក៏ប៉ិចឡើង នោះ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា រដូវក្ដៅជិតដល់ហើយ ២៩ក៏បែបដូច្នោះ ដែរ
កាលណាឃើញការទាំងនោះកើតមក នោះត្រូវដឹងថា កូនមនុស្សជិតដល់ហើយ ក៏នៅមាត់ទ្វារផង ៣០ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា មនុស្សតំណនេះបនឹងពុំទាន់កន្លងហួស បាត់ទៅ ទាល់តែគ្រប់ការទាំងនោះប
ានកើតមកឌ ៣១ផ្ទៃ មេឃ ហើយផែនដី នឹងកន្លងបាត់ទៅ តែពាក្យខ្ញុំ នឹងមិនដែលកន្លងបាត់ឡើយ"ឍ។

ថ្ងៃ និងពេលកំណត់

៣២ឯត្រង់ថ្ងៃ និងពេលកំណត់ នោះគ្មានអ្នកណាដឹងបាន ទេ ទោះទាំងពួកទេវតាដែលនៅស្ថានសួគ៌ ប
ព្រះរាជបុត្រាក៏ មិនជ្រាបដែរ ជ្រាបតែព្រះវរបិតាប៉ុណ្ណោះណ ៣៣ចូរប្រុង ប្រយ័ត្ន
ឱ្យចាំយាមតហើយអធិស្ឋានផង ដ្បិតអ្នករាល់គ្នា មិនដឹងពេលកំណត់នោះទេ ៣៤នេះដូចជាមនុស្សម្នាក់ ដែល
ចាកចោលផ្ទះ ចេញពីស្រុកទៅទីឆាយ ក៏ប្រគល់អំណាចដល់ ពួកបាវព្រាវថ ព្រមទាំងដាក់ការឱ្យធ្វើគ្រប់គ្នា
ហើយផ្ដាំ អ្នកឆ្មាំទ្វារឱ្យចាំយាមផង ។
៣៥ដូច្នេះចូរចាំយាមចុះ ដ្បិតមិនដឹងជាវេលាណាដែលម្ចាស់ ផ្ទះនឹងមកវិញទេ ទោះបើលាច កណ្ដាលអធ្រាត្រ
ពេលមាន់ រងាវ ឬព្រឹកក្ដី ៣៦ក្រែងលោលោកមកដល់ភ្លាម ឃើញអ្នក រាល់គ្នាកំពុងតែដេកលក់
៣៧ឯសេចក្ដីដែលខ្ញុំប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នានេះ នោះខ្ញុំក៏ប្រាប់ដល់មនុស្សទាំងអស់ដែរ គឺថាចូរ ចាំយាមចុះ!"ថ

ជំពូក ១៤

ការចាក់ប្រេងតាំងលើព្រះយេស៊ូវនៅភូមិបេថានី

១៤:១-១១ = មថ ២៦:២-១៦

១៤:១,២,១០,១១ = លក ២២:១-៦

១៤:៣-៨ = យហ ១២:១-៨

១៤ ១ក្រោយ២ថ្ងៃមក នោះជាបុណ្យរំលងទ និងបុណ្យនំ ប៉័ងឥតដំបែ ឯពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យ គេរកឱ
កាសនឹង ចាប់ទ្រង់ ដោយឧបាយកល ដើម្បីនឹងសំឡាប់ទ្រង់ចោលធ ២តែគេថា "កុំឱ្យធ្វើក្នុងរវាងបុណ្យឡើយ
ក្រែងបណ្តា ជនកើតកលាហល" ។
៣កំពុងដែលទ្រង់គង់នៅតុ ក្នុងផ្ទះស៊ីម៉ូន ជាមនុស្សឃ្លង់ នៅភូមិបេថានីន នោះមានស្ត្រីម្នាក់កាន់ដបថ្មកែវ
ដាក់ប្រេង ទេព្វិរូសុទ្ធ មានដំឡៃណាស់ យកមកបំបែកដបនោះចាក់ ប្រេងលើព្រះសិរព្រះយេស៊ូវប ។
៤មានអ្នកខ្លះនឹកតូចចិត្ត ហើយថា "តើមានប្រយោជន៍អ្វីនឹង ធ្វើបង្ខាតប្រេងនេះដូច្នេះ?"
៥ដ្បិតប្រេងនេះនឹងលក់បានជាង ៦០រៀល ដើម្បីចែកទានដល់ពួកអ្នកទ័លក្រវិញ គេក៏

រទូរទាំនឹងនាង ។
៦ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំធ្វើនាង! ហេតុអ្វីបានជានាំ បង្អាក់ចិត្តនាងដូច្នេះ? នាងបានធ្វើការនេះ ជាការល
្អដល់ខ្ញុំ ណាស់ ៧ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជា ដរាប
ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាចង់ធ្វើគុណនឹងគេ នោះ ចេះតែធ្វើបានផ តែចំណែកខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដរាបទេ
៨នាងបានធ្វើការអ្វីដែលនាងធ្វើបាន គឺបានមកមុនពេលកំ ណត់ និងលាបខ្លួនខ្ញុំ ជាការសំរាប់កប់ខ្មោចខ្ញុំព ៩
ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា កន្លែងណាដែលគេនឹងផ្សាយដំណឹងល្អ នេះទូទៅ គ្រប់ក្នុងលោកិយទាំងមូលភ
នោះគេតែងនឹង ដំណាលពីការ ដែលនាងបានធ្វើហើយនេះ ទុកសំរាប់ជា កេរ្តិ៍នាងតទៅ" ។
១០ឯយូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុត ជាអ្នក១ក្នុងពួក១២មវាក៏ទៅឯពួក សង្គ្រាជដើម្បីនឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅគេយ
១១កាលគេបានឮនោះក៏ មានសេចក្តីត្រេកអរណាស់ ហើយសន្យានឹងឱ្យប្រាក់ដល់ វា រួចវាខំស្វែងរកឱ
កាសនឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅដោយស្រួល ។

ពិធីល្ងៀងព្រះអម្ចាស់

១៤:១២-២៦ = មថ ២៦:១៧-៣០ លក ២២:៧-២៣

១៤:២២-២៥ = ១ កថ ១១:២៣-២៥

១២នៅថ្ងៃដំបូង ក្នុងបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែនោះ កាលគេ ត្រូវសំឡាប់កូនចៀមរធ្វើបុណ្យរំលង

នោះពួកសិស្សទូលសួរ ទ្រង់ថា "តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យយើងខ្ញុំរៀបចំបុណ្យ
រំលងថ្វាយទ្រង់សោយនៅទីណា?"
១៣ទ្រង់ក៏ចាត់សិស្ស២នាក់ឱ្យទៅ ដោយបន្ទូលថា "ចូរទៅ ក្នុងទីក្រុង នោះនឹងមានមនុស្សម្នាក់លីក
ម‌ទឹកមកជួបនឹង អ្នក ចូរឱ្យដើរតាមអ្នកនោះទៅ! ១៤នៅកន្លែងណាដែលគាត់ ចូល
ចូរអ្នកនិយាយនឹងម្ចាស់ផ្ទះនោះថា លោកគ្រូមាន ប្រសាសន៍ថា តើបន្ទប់ណាដែលលោកនឹងបរិភោគបុណ្យ
រំលង ជាមួយនឹងពួកសិស្សរបស់លោក? ១៥នោះគាត់នឹង
បង្ហាញបន្ទប់១ធំខាងលើដែលរៀបជាស្រេចលចូររៀបចំនៅ ទីនោះចុះ!"
១៦សិស្សទ្រង់២នាក់នោះក៏ចេញទៅដល់ទីក្រុងហើយ នោះ ក៏ឃើញដូចជាទ្រង់បានមានបន្ទូល
រួចគេរៀបចំធ្វើបុណ្យ រំលង ។
១៧ដល់ពេលលាចហើយ ទ្រង់យាងមក ព្រមទាំងពួក១២ នាក់ ១៨កាលកំពុងតែអង្គុយបរិភោគ
នោះព្រះយេស៊ូវមាន បន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថាក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា
ដែលបរិភោគជាមួយនឹងខ្ញុំនេះ នោះមានម្នាក់នឹងបញ្ជូនខ្ញុំ" ។
១៩គេក៏តាំងព្រួយចិត្ត ហើយទូលទ្រង់ម្តងម្នាក់ៗថា "តើ ទូលបង្គំឬអី?" រួចម្នាក់ទៀតថា "តើទូលបង្គំប
ឬអី?"
២០ព្រះយេស៊ូវឆ្លើយថា "គឺជាម្នាក់ក្នុងពួក១២ដែលលូកដៃ ក្នុងចានជាមួយនឹងខ្ញុំវ
២១កូនមនុស្សត្រូវទៅពិត ដូចជាមាន សេចក្តីចែងទុកពីលោកស្រាប់ តែវេទនាដល់មនុស្សនោះ
ដែលនឹងបញ្ជូនកូនមនុស្សទៅ បើវាមិនបានកើតមកនោះល្អ ដល់វាជាជាង" ។
២២កាលកំពុងតែបរិភោគ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យកនំប៉័ង ប្រទានពរឱ្យ រួចកាច់ប្រទានដល់គេហ
ដោយបន្ទូលថា "ចូរយកបរិភោគចុះ នេះហើយជារូបកាយខ្ញុំ" ។
២៣នោះទ្រង់យកពែងមកអរព្រះគុណ រួចប្រទានដល់គេ

ហើយគេក៏ផឹកគ្រប់គ្នាឡ ។
២៤ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នេះហើយជាឈាមខ្ញុំ គឺជាឈាមនៃ សញ្ញាថ្មីអ ដែលត្រូវច្រួចសំរាប់មនុស្សជាច្រើន
២៥ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា ខ្ញុំមិនផឹកពីផលផ្លែទំពាំងបាយជូរទៀត ទេ
ដរាបដល់ថ្ងៃណាដែលខ្ញុំនឹងផឹកជាថ្មីនៅក្នុងនគរព្រះ"ក ។
២៦រួចកាលបានច្រៀងទំនុក១ហើយ នោះក៏ចេញទៅឯភ្នំ ដើមអូលីវខ ។

ព្រះយេស៊ូវព្យាករពីការបដិសេធនីរបស់ពេត្រុស

១៤:២៧-៣១ = មថ ២៦:៣១-៣៥

២៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នៅវេលាយប់នេះឯង អ្នក រាល់គ្នានឹងរវាតចិត្តដោយព្រោះខ្ញុំ
ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុក ថា អញនឹងវាយអ្នកគង្វាល ហើយហ្វូងចៀមនឹងត្រូវខ្ចាត់ ខ្ចាយទៅគ
២៨ប៉ុន្តែកាលណាខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញ នោះខ្ញុំនឹង ទៅឯស្រុកកាលីឡេមុនអ្នករាល់គ្នា"ឃ ។
២៩តែពេត្រុសទូលទ្រង់ថា "ទោះបើមនុស្សទាំងអស់រវាត ចិត្តចេញក៏ដោយ គង់តែទូលបង្គំមិនដូច្នោះទេ" ។
៣០ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជា ប្រ
ាកដថានៅថ្ងៃនេះគឺនៅក្នុងពេលយប់នេះឯងមុនដែលមាន់ រងាវ២ដងនោះអ្នកនឹងប្រកែកគ្រប់៣ដងថា
មិនស្គាល់ខ្ញុំ"ង ។
៣១តែគាត់ប្រកែកយ៉ាងខ្លាំងលើសទៅទៀតថា "ទោះបើ ទូលបង្គំត្រូវស្លាប់ជាមួយនឹងទ្រង់ក្តី
គង់តែមិនព្រមថា មិន ស្គាល់ទ្រង់ដូច្នេះនោះឡើយ"ច ហើយទាំងអស់ក៏ថាដូចគ្នា ។

នៅសួនច្បារគែតសេម៉ានី

១៤:៣២-៤២ = មថ ២៦:៣៦-៤៦ លក ២២:៤០-៤៦

៣២នោះក៏មកដល់កន្លែងហៅថា ច្បារគែតសេម៉ានី ហើយ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា
"ចូរអង្គុយនៅទីនេះសិន ចាំ

ខ្ញុំទៅអធិស្ឋាន" ៣៣ទ្រង់ក៏យកពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហានឆ ទៅជាមួយដែរ ទ្រង់ចាប់តាំងមានព្រះហប
្ញទ័យភាំងជាខ្លាំង ហើយតប់ប្រមល់ណាស់ ៣៤ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "ចិត្តខ្ញុំ ព្រួយជាខ្លាំងសឹងតែនឹងស្លាប់ជ
ចូរនៅទីនេះចាំយាមចុះ" ។
៣៥រួចកាលទ្រង់បានយាងទៅមុខបន្តិចនោះទ្រង់ទំលាក់ព្រះ អង្គផ្កាប់ព្រះភក្ត្រចុះអធិស្ឋាន សូម
ឱ្យពេលវេលាញ នេះ បានកន្លងហួសពីទ្រង់ទៅ បើសិនជាបាន ៣៦ទ្រង់មានបន្ទូល ថា "ឱអ័ប្បា
ព្រះវរបិតាអើយ!ឈ ទ្រង់អាចនឹងធ្វើការទាំង អស់កើត សូមយកពែងនេះចេញពីទូលបង្គំផងដ ប៉ុន្តែ កុំតាម
ចិត្តទូលបង្គំឡើយសូមសំរេចតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់វិញ" ។
៣៧ទ្រង់ត្រឡប់មកវិញ ឃើញពួកសិស្សកំពុងតែដេកលក់ ក៏មានបន្ទូលទៅពេត្រុសថា "អ្នកដេកលក់ឬអី?

តើនឹងនៅចាំ យាមតែ១ម៉ោងមិនបានឬ? ៣៨ចូរឱ្យចាំយាមហើយ អធិស្ឋាន ចុះ ដើម្បីកុំ
ឱ្យកើតមានសេចក្តីល្បួងបនាំចិត្តឡើយ វិញ្ញាណ ប្រុងស្រេចមែន តែសាច់ឈាមខ្សោយទេ"ឌ។
៣៩រួចទ្រង់ចេញទៅអធិស្ឋានម្តងទៀត ដោយបន្ទូលជា សេចក្តីដដែល ៤០កាលទ្រង់ច
ានយាងត្រឡប់មកវិញ នោះ ក៏ឃើញគេកំពុងដេកលក់ទៀត ដ្បិតភ្នែកគេធន់ជ្រប់ គេមិន
ដឹងខ្លួនជាទូលឆ្លើយនឹងទ្រង់ថាដូចម្តេចទេ ។
៤១ទ្រង់បានយាងមកជាគំរប់៣ដង មានបន្ទូលថា ឥឡូវនេះ នៅតែដេកលក់ ហើយសំរាកកំឡាំងទៀតឬ?
"ប៉ុណ្ណឹងចុះ! កំណត់ណដល់ហើយ មើល! កូនមនុស្សត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុង កណ្តាប់ដៃនៃមនុស្សមានបាប
៤២ចូរក្រោកឡើង យើងទៅ ន៏! អ្នកដែលបញ្ជូនខ្ញុំ វាជិតមកដល់ហើយ!"

ការចាប់ព្រះយេស៊ូវ

១៤:៤៣-៥០ = មថ ២៦:៤៧-៥៦ លក ២២:៤៧-៥០

យហ ១៨:៣-១១

៤៣កំពុងដែលទ្រង់មានបន្ទូលនៅឡើយ ស្រាប់តែយូដាសណ ជាម្នាក់ក្នុងពួក១២ ក៏មកដល់ភ្លាម
នាំទាំងហ្វូងមនុស្សដ៏ធំ ពី ពួកសង្គ្រាជ ពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំមកជាមួយផង ព្រម ទាំងកាន់ដាវ កាន់ដំបង
។
៤៤អ្នកដែលបញ្ជូនទ្រង់ ក៏ប្រាប់ទីសំគាល់នេះដល់គេថា "អ្នកណាដែលខ្ញុំថើប គឺអ្នកនោះហើយ
ចូរចាប់វានាំទៅ ដោយប្រយ័ត្នប្រយែងចុះ" ៤៥កាលគេបានមកដល់ នោះវា ចូលទៅឯទ្រង់ភ្លាម ដោយទូលថា
"លោកគ្រូៗអើយ!"ត ហើយក៏ថើបទ្រង់ ៤៦នោះគេលូកដៃទៅចាប់ទ្រង់ ៤៧តែមាន ម្នាក់ឈរជិតខាង
គាត់ហូតដាវកាប់ដាច់ស្លឹកត្រចៀករបស់ បាវសម្តេចសង្ឃម្នាក់ ។
៤៨ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "តើអ្នករាល់គ្នាបាន ចេញមកចាប់ខ្ញុំ ទាំងកាន់ដាវ កាន់ដំបង
ដូចជាមកចាប់ ចោរឬអី? ៤៩ខ្ញុំបាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំង
បង្រៀនក្នុងព្រះវិហារថរាល់តែថ្ងៃផងតែអ្នករាល់គ្នាមិនបាន ចាប់ខ្ញុំសោះ ប៉ុន្តែនេះដើម្បីនឹងធ្វើ
ឱ្យសំរេចតាមបទគម្ពីរ ទេ"ទ ៥០នោះពួកសិស្សក៏រត់ចោលទ្រង់ទាំងអស់គ្នាទៅធ
៥១មានមនុស្សកំលោះម្នាក់ដែលដើរតាមទ្រង់មានតែសំពត់ ទេសឯកព័ទ្ធនឹងខ្លួន ៥២គេក៏ចាប់គាត់
តែគាត់រត់រួចចោល សំពត់នោះ នៅតែខ្លួនទទេ ។

នៅមុខក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់

១៤:៥៣-៦៥ = មថ ២៦:៥៧-៦៨ យហ ១៨:១២,១៣,១៩-២៤

១៤:៦១-៦៣ = លក ២២:៦៧-៧១
៥៣គេក៏នាំព្រះយេស៊ូវទៅដល់សម្តេចសង្ឃ ឯពួកសង្គ្រាជ ពួកចាស់ទុំ ហើយពួកអាចារ្យទាំងអស់គ្នា
ក៏ប្រជុំគ្នាឯលោក ៥៤ចំណែកពេត្រុស គាត់តាមទ្រង់ទៅពីចំងាយ រហូតដល់ ខាងក្នុងព្រះលានសំដេចសង្ឃន
ក៏អង្គុយអាំងភ្លើងជាមួយនឹង ពួកអាជ្ញាប ។
៥៥ពួកសង្គ្រាជ និងពួកក្រុមជំនុំទាំងអស់គ្នាផ គេប្រឹងរកទី បន្ទាល់ទាស់នឹងព្រះយេស៊ូវ
ដើម្បីនឹងសំឡាប់ទ្រង់បង់តែរក មិនបានសោះ ៥៦ក៏មានមនុស្សជាច្រើន មកធ្វើបន្ទាល់ក្លែង ទាស់នឹងទ្រង់ដែរ
តែសេចក្តីបន្ទាល់របស់គេមិនត្រូវគ្នាសោះ
៥៧នោះមានខ្លះឈរឡើង ធ្វើបន្ទាល់ក្លែងទាស់នឹងទ្រង់ថា ៥៨"យើងខ្ញុំបានឮវាថា
ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញព្រះវិហារនេះ ដែលបាន ធ្វើដោយដៃមនុស្ស ហើយក្នុងរវាង៣ថៃ ខ្ញុំនឹងសង់១ទៀតព
ដែលមិនមែនធ្វើដោយដៃមនុស្សទេ" ៥៩យ៉ាងនោះ គង់តែ សេចក្តីបន្ទាល់របស់គេមិនត្រូវគ្នាទៀត ។
៦០ឯសំដេចសង្ឃ ក៏ឈរឡើងនៅកណ្តាលជំនុំ ដណ្តឹងសួរ ព្រះយេស៊ូវថា"តើឯងមិនព្រមឆ្លើយសោះឬអី?
សេចក្តីដែល គេចោទប្រកាន់ឯងទាំងប៉ុន្មាននេះតើយ៉ាងដូចម្តេច?" ៦១តែ
ទ្រង់នៅតែសៀម មិនបានឆ្លើយអ្វីសោះភ ។
រួចសំដេចសង្ឃពិចារណាសួរទ្រង់ទៀតថា "តើឯងជា ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានពរឬអី?"ម
៦២ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "គឺខ្ញុំនេះហើយ មួយទៀត អ្នក
រាល់គ្នានឹងឃើញកូនមនុស្សអង្គុយនៅខាងស្តាំនៃព្រះចេស្តា ហើយទាំងមកក្នុងពពកនៅលើមេឃផង"យ ។
៦៣នោះសំដេចសង្ឃក៏ហែកព្រះពស្ត្រលោករ ដោយពាក្យ ថា "តើយើងចាំជ
ាច់ត្រូវការនឹងទីបន្ទាល់ណាទៀត ៦៤អ្នក រាល់គ្នាបានឮពាក្យប្រមាថនេះហើយ ចុះតើគិតដូចម្តេច?"
អ្នកទាំងអស់គ្នាក៏កាត់ទោសទ្រង់ថា គួរស្លាប់ហើយល ៦៥អ្នក ខ្លះចាប់តាំងស្តោះដាក់ទ្រង់ ក៏ខ្ទប់ព្រះភក្ត្រ
ហើយវាយទ្រង់ រួចទូលប្រាប់ថា "ចូរទាយចុះ!" ឯពួកអាជ្ញាក៏ទះទ្រង់ដែរវ ។

ពេត្រុសបដិសេធថាមិនស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ

១៤:៦៦-៧២ = មថ ២៦:៦៩-៧៥ លក ២២:៥៦-៦២

យហ ១៨:១៥-១៨,២៥-២៧

៦៦រីឯពេត្រុស គាត់នៅក្នុងព្រះលានសព្វដ៏ខាងក្រោម ហើយ មានបាវស្រីរបស់សំដេចសង្ឃម្នាក់មក
៦៧ឃើញពេត្រុស កំពុងតែអាំងភ្លើងហ ក៏សំឡឹងមើលគាត់ ហើយនិយាយថា:

"អ្នកបាននៅជាមួយនឹងយេស៊ូវ ពីណាសារ៉ែតនេះដែរ"ឡ ៦៨តែគាត់ប្រកែកថា "ខ្ញុំមិនដឹង

មិនយល់ជាអ្នកនិយាយអ្វី ទេ"អ រួចគាត់ចេញទៅឯទីធ្លាខាងក្រៅ នោះមាន់តាំងរងាវ ឡើង ៦៩ប

ាវស្រីនោះក៏ឃើញគាត់ម្ដងទៀត ហើយចាប់តាំង ប្រាប់ដល់ពួកអ្នក ដែលឈរនៅទីនោះថា "អ្នកនេះជាពួកគេ

ដែរ" ៧០គាត់ប្រកែកម្ដងទៀតក រួចក្រោយបន្តិចមក ពួកអ្នក ឈរនៅទីនោះនិយាយទៅពេត្រុសថា "ឯងប្រ

ាកដជាពួកគេ ដែរ ដ្បិតឯងជាអ្នកស្រុកកាលីឡេ"ខ។

៧១តែគាត់តាំងប្រមាថ ហើយស្បថថា "ខ្ញុំមិនស្គាល់មនុស្ស នោះដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយទេ"គ។

៧២នោះមាន់ក៏រងាវឡើងជាគំរប់២ដង ពេត្រុសក៏នឹក ឃើញពីព្រះបន្ទូល ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់គាត់ថា

"មុន ដែលមាន់រងាវ២ដង នោះអ្នកនឹងប្រកែក៣ដងថា មិនស្គាល់ ខ្ញុំ"ឃ កាលគាត់ប

ានគិតពីសេចក្ដីនោះហើយ នោះក៏យំ ។

ជំពូក ១៥

ព្រះយេស៊ូវប្រឈមមុខនឹងលោកពីឡាត់

១៥:២-១៥ = មថ ២៧:១១-២៦ លក ២៣:២,៣,១៨-២៥

១៥ ១ដល់ព្រឹកឡើង កាលពួកសង្គ្រាជ ពួកចាស់ទុំ និងពួក អាចារ្យង ព្រមទាំងក្រុមជំនុំចទាំងអស់ប

ានប្រជុំពិគ្រោះគ្នា នោះក៏ចងព្រះយេស៊ូវនាំបញ្ជូនទៅឯលោកពីឡាត់ឆ ។

២លោកពីឡាត់ពិចារណាសួរទ្រង់ថា "តើអ្នកជាស្ដេច របស់សាសន៍យូដាឬអី?"ជ ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា

"ត្រូវដូច លោកមានប្រសាសន៍ហើយ" ។

៣ឯពួកសង្គ្រាជគេចោទប្រកាន់ទ្រង់ខ្លាំងណាស់ ៤នោះលោក

ពីឡាត់ក៏ពិចារណាសួរទ្រង់ម្ដងទៀតដោយពាក្យថា "តើអ្នក មិនព្រមឆ្លើយសោះទេឬអី?

មើលរឿងជាច្រើនទាំងម្លេះ

ដែលគេធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងអ្នក" ៥តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឥតមាន ឆ្លើយអ្វីទៀតសោះឈប

ានជាលោកពីឡាត់ក៏អស្ចារ្យក្នុងចិត្ត ។

៦រីឯនៅបុណ្យនោះ លោកតែងធ្លាប់លែងអ្នកទោសម្នាក់ ឱ្យដល់គេ តាមដែលគេសូម ៧គ្រានោះ

មានម្នាក់ឈ្មោះ បារ៉ាបាស ជាប់គុកជាមួយនឹងពួកអ្នកបះបោរ ជាអ្នកដែល សំឡាប់គេ ក្នុងវេលាបះបោរនោះ

៨ហ្វូងមនុស្សក៏ចាប់តាំង ស្រែកឡើង សូមលោកបើកឱ្យដល់គេ ដូចជាលោកតែង ធ្លាប់ធ្វើមក ។

៩លោកពីឡាត់សួរគេថា "តើចង់ឱ្យខ្ញុំលែងស្ដេចសាសន៍ យូដាឱ្យដល់អ្នករាល់គ្នាឬអី?"ញ

១០នេះដ្បិតលោក ជ្រាបថា "ពួកសង្គ្រាជបានបញ្ជូនទ្រង់ ដោយឈ្នានីសទេ ១១តែពួក សង្គ្រាជ ប
ានញុះញង់ហ្វូងមនុស្សឱ្យសូមឱ្យលោក លែង បារ៉ាបាសវិញ"ដ។
១២លោកពីឡាត់ក៏សួរគេម្ដងទៀតថា"ដូច្នេះតើចង់ឱ្យខ្ញុំ
ធ្វើអ្វីនឹងអ្នកដែលអ្នករាល់គ្នាហៅថាស្ដេចសាសន៍យូដានេះ"
១៣គេស្រែកឡើងទៀតថា "ចូរឆ្កាងវាទៅ" ។
១៤លោកពីឡាត់សួរគេថា "ដូច្នេះ តើគាត់បានធ្វើខុសអ្វី នោះគេស្រែកកាន់តែខ្លាំងឡើងថា
"ចូរឆ្កាងវាទៅ" ។
១៥ឯពីឡាត់ លោកចង់ធ្វើបំពេញដល់ចិត្តហ្វូងមនុស្សដែរ បានជាលែងបារ៉ាបាសដល់គេ រួចកាលប
ានវាយព្រះយេស៊ូវ ដោយរំពាត់ហើយឋ នោះក៏បញ្ជូនទៅឱ្យគេឆ្កាងទ្រង់ ។

ពួកទាហានរ៉ូម៉ាំងចំអកឱ្យព្រះយេស៊ូវ

១៥:១៦-២០ = មថ ២៧:២៧-៣១

១៦ចំណែកពួកទាហានក៏នាំទ្រង់ទៅឯទីធ្លាជាទីកាត់ក្ដីឌុរួចគេ ហៅពួកកងទាហានទាំងអស់ឱ្យមូលគ្នាមក
១៧ក៏យកអាវពណ៌ ស្វាយបំពាក់ទ្រង់ ហើយក្រងភួងបន្លាបំពាក់លើព្រះសិរ

១៨រួចចាប់តាំងសំពះទូលទ្រង់ថា "ថ្វាយបង្គំស្ដេចសាសន៍ យូដា!"ឈ
១៩គេក៏យកដើមត្រែងវាយព្រះសិរស្ដោះដាក់ទ្រង់ ហើយលុតជង្គង់ថ្វាយទ្រង់ផង ២០កាលប
ានចំអកមើលងាយ ទ្រង់ស្រេចហើយ នោះគេដោះអាវពណ៌ស្វាយចេញ ក៏បំពាក់ ព្រះពស្ត្រទ្រង់វិញ
រួចនាំចេញទៅឆ្កាងណ ។

ការឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ

១៥:២២-៣២ = មថ ២៧:៣៣-៤៤ លក ២៣:៣៣-៤៣

យហ ១៩:១៧-២៤

២១គេចាប់អ្នកស្រុកគីរេនតម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូនជាឪពុកអ័លេ- ក្សានត្រុស និងរូភូសថ
ដែលដើរតាមផ្លូវចុះមក ពីចំការបង្ខំ ឱ្យគាត់លីឈើឆ្កាងទ្រង់ទ ២២គេនាំទ្រង់ទៅដល់កន្លែង ហៅ ថា
"គាល់កូថា" ដែលស្រាយថា ភ្នំរលាក្បាល ២៣នោះគេ យកស្រាទំពាំងបាយជូរ លាយនឹងជ័រល្វីងទេសធ

ថ្វាយទ្រង់ សោយ តែទ្រង់មិនសោយទេ ២៤កាលបានឆ្កាងទ្រង់រួច ហើយ
នោះគេក៏យកព្រះពស្ត្រទ្រង់ចាប់ឆ្នោតចែកគ្នាន ដើម្បី ឱ្យដឹងជាអ្នកណាត្រូវបានអ្វី ។
២៥ពេលដែលគេឆ្កាងទ្រង់ គឺជាពេលម៉ោង៩ព្រឹក ២៦គេ សរសេរប្រកាសកាត់ទោសទ្រង់ថា
"នេះស្តេចសាសន៍យូដា"ប ២៧ហើយក៏ឆ្កាងចោរ២នាក់ជាមួយនឹងទ្រង់ ម្នាក់ខាងស្តាំ

ម្នាក់ខាងឆ្វេង ២៨នោះបានសំរេចតាមបទគម្ពីរដែលថា "គេ បានរាប់ទ្រង់ជាពួកអ្នកទទឹងច្បាប់"
២៩ពួកអ្នកដែលដើរតាម ទីនោះក៏ជេរទ្រង់ទាំងគ្រវីក្បាលផហើយនិយាយថា "អើ! ឯង
ដែលបំផ្លាញព្រះវិហារ ហើយសង់ឡើងវិញក្នុងរវាង៣ពថៃ ៣០
ឥឡូវចូរជួយសង្គ្រោះខ្លួនឯងដោយចុះពីឈើឆ្កាងមក"
៣១ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យក៏ចំអកឱ្យទ្រង់បែបដូចគ្នាភ ទាំងនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា
"វាជួយសង្គ្រោះដល់ មនុស្សឯទៀតបាន តែពុំអាចនឹងសង្គ្រោះចំពោះខ្លួនឯងបាន ទេ ៣២ចូរ
ឱ្យព្រះគ្រីស្ទមជាស្តេចនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលយ ចុះពី ឈើឆ្កាងមកឥឡូវចុះ ឱ្យយើងបានឃើញហើយជឿផង"
ឯ២ នាក់ដែលជាប់ឆ្កាងជាមួយនឹងទ្រង់ គេក៏ដៀលត្មះទ្រង់ដែរ ។

ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ
១៥:៣៣-៤១ = មថ ២៧:៤៥-៥៦ លក ២៣:៤៤-៤៩
៣៣ដល់ម៉ោង១២ នោះមានងងឹតដាបគ្របលើផែនដី ដរាប ដល់ម៉ោង៣រសៀលរ ៣៤លុះវេលាម៉ោង៣
នោះព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បន្លឺឧទានជាខ្លាំងថា "អេឡូយ១លាម៉ាសាបាច់ថានី" គឺ ស្រាយថា
"ព្រះអង្គនៃទូលបង្គំអើយ! ឱព្រះអង្គនៃទូលបង្គំ អើយ! ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់លះចោលទូលបង្គំ"ល ។

៣៥អ្នកខ្លះដែលឈរនៅទីនោះក៏ឮ ហើយគេនិយាយថា "មើល! វាស្រែកហៅរកលោកអេលីយ៉ាហើយ" ។
៣៦រួចម្នាក់រត់ទៅយកសារាយរំហួតជ្រលក់ទឹកខ្មេះវជោកដាក់ នឹងចុងដើមត្រែងហុចទៅថ្វាយទ្រង់សោយ
ដោយពោលថា "ឈប់សិន ចាំមើល! បើលោកអេលីយ៉ាមកបញ្ចុះវាឬទេ?"
៣៧រួចព្រះយេស៊ូវទ្រង់ស្រែកជាខ្លាំង ហើយក៏ផុតដង្ហើមទៅស
៣៨គ្រានោះ វាំងននក្នុងព្រះវិហារក៏រហែកជា២ភាគ ចាប់ តាំងពីលើចុះដល់ក្រោមហ
៣៩ឯមេទ័ពឡដែលឈរទល់មុខនឹង ទ្រង់ គាត់ឃើញថា ទ្រង់ស្រែកឡើង ហើយផុតដង្ហើមទៅ យ៉ាងដូច្នោះ

ក៏និយាយថា "មនុស្សនេះប្រាកដជាព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះមែន"អ។
៤០ក៏មានស្ត្រីខ្លះដែលបានតាមបំរើព្រះយេស៊ូវ ក្នុងគ្រាដែល ទ្រង់គង់នៅស្រុកកាលីឡេនៅឡើយ
គេឈរមើលពីចំងាយក ៤១ក្នុងពួកស្ត្រីទាំងនោះ គឺម៉ារាពីស្រុកម៉ាក់ដាឡា១ និងម៉ារា ជាម្តាយយ៉ាកុបតូច
និងយ៉ូសេ១ ហើយនិងសាឡូមេ១ខ ក៏មាន ស្ត្រីឯទៀតជាច្រើន ដែលបានឡើងមកឯក្រុងយេរូសាឡិមជា
មួយនឹងទ្រង់ដែរគ។

ការបញ្ចុះព្រះសពព្រះយេស៊ូវ

១៥:៤២-៤៧ = មថ ២៧:៥៧-៦១ លក ២៣:៥០-៥៦

យហ ១៩:៣៨-៤២

៤២មានម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូសែបនៅស្រុកអើរីម៉ាថេ ដែលមាន កេរ្តិ៍ឈ្មោះក្នុងពួកក្រុមជំនុំយ
ជាអ្នករង់ចាំនគរព្រះដែរង អ្នកនោះបានមកដល់ ក៏ចូលទៅឯលោកពីឡាត់ ដោយចិត្តក្លា ហាន
សូមព្រះសពព្រះសេយ៊ូវ ៤៣ដោយព្រោះជាថ្ងៃរៀបចំ ហើយ គឺជាថ្ងៃមុនថ្ងៃឈប់សំរាកច
ហើយក៏លាចណាស់ផង ៤៤ឯលោកពីឡាត់ មានសេចក្តីឆល់ពីទ្រង់ ដែលសុគតជា ឆាប់ម្ល៉េះ
ក៏ហៅមេទ័ពមកសួរបញ្ជាក់ បើទ្រង់សុគតជាយូរ មកហើយ ឬដូចម្តេច ៤៥កាលមេទ័ពឆបានជំរាបឱ្យលោក
ជ្រាបហើយ នោះលោកក៏អនុញ្ញាតឱ្យព្រះសពដល់ យ៉ូសែប ៤៦គាត់ក៏ទិញសំពត់ទេសឯក
រួចដាក់ព្រះសពទ្រង់ចុះ មក រុំនឹងសំពត់នោះ នាំទៅបញ្ចុះក្នុងផ្នូរដែលបានដាប់នៅក្នុង ថ្ម រួចប្រមៀលថ្ម១
មកសន្ធប់ខ្ទប់មាត់ផ្នូរជិតជ ៤៧ឯម៉ារា ជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡា និងម៉ារា ជាម្តាយយ៉ូសេឈគេក៏ឃើញ
កន្លែងដែលបញ្ចុះព្រះសពទ្រង់ដែរ ។

ជំពូក ១៦

ព្រះយេស៊ូវរស់ឡើងវិញ

១៦:១-១៨ = មថ ២៨:១-៨ លក ២៤:១-១០

១៦ ១កាលផុតថ្ងៃឈប់សំរាកហើយ នោះម៉ារា ជាអ្នក ស្រុកម៉ាក់ដាឡា ម៉ារា ជាម្តាយយ៉ាកុប និងសាឡូមេប
ានទាំ គ្នាទិញគ្រឿងក្រអូបញ ដើម្បីនឹងទៅអប់ព្រះសពទ្រង់ ២ដល់ព្រ លឹមឡើង នៅថ្ងៃទី១ក្នុងអាទិត្យនោះ
កាលថ្ងៃទើបនឹងរះ ឡើង គេក៏ទៅឯផ្នូរ ៣ព្រមទាំងនិយាយគ្នាបណ្តើរថា "តើមាន
អ្នកណានឹងប្រមៀលថ្មចេញពីមាត់ផ្នូរឱ្យយើង?"ដ។

៤តែកាលបានងើបមើលទៅ នោះឃើញថ្មបានប្រមៀល ចេញហើយថ្មនោះធំណាស់) ៥លុះកាលប
ានចូលទៅក្នុង ផ្នូរ ក៏ឃើញកំលោះម្នាក់ពាក់អាវសប អង្គុយនៅខាងស្តាំ ហើយ
ស្ត្រីទាំងនោះមានសេចក្តីភាំងស្លុត ។
៦តែអ្នកនោះនិយាយថា "កុំឱ្យភ័យឡើយ អ្នករាល់គ្នាមក រកព្រះយេស៊ូវ
ពីណាសារ៉ែតឌុំដែលត្រូវឆ្កាងទ្រង់មានព្រះ ជន្មរស់ឡើងវិញហើយ ទ្រង់មិនគង់នៅទីនេះទេ មើល! នេះ
ជាកន្លែងដែលគេបានផ្តេកព្រះសពទ្រង់ ៧ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅ ប្រាប់ពួកសិស្សទ្រង់ ព្រមទាំងពេត្រុសផងថា
ទ្រង់យាងទៅ ឯស្រុកកាលីឡេមុនអ្នករាល់គ្នាហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ ទ្រង់ឈនៅស្រុកនោះ ដូចជាទ្រង់ប
ានប្រាប់ទុក"ណ។
៨នោះគេប្រញាប់ប្រញាល់ចេញទៅក្រៅ រត់ចោលផ្នូរ ទៅដោយកើតមានសេចក្តីភ័យញ័រ
ទាំងស្រឡាំងកាំង គេមិន បាននិយាយអ្វីប្រាប់ដល់អ្នកណាឡើយ ព្រោះគេខ្លាច ។
៩រីឯកាលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ គឺនៅព្រឹកព្រលឹម ថ្ងៃទី១ ក្នុងអាទិត្យនោះឯង
នោះទ្រង់ក៏លេចមកមុនដំបូង ឱ្យម៉ារា ជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡាឃើញត គឺជាស្ត្រីដែលទ្រង់ ប
ានបណ្តេញអារក្ស៧ឱ្យចេញនោះ ១០នាងក៏ទៅប្រាប់ដល់ ពួកអ្នកដែលបាននៅជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ
ដែលគេកំពុងតែ កាន់ទុក្ខ ហើយយំសោក ១១តែកាលគេបានឮថាទ្រង់រស់ ហើយថានាងបានឃើញទ្រង់
នោះគេមិនជឿទេថ ។
១២ក្រោយនោះមក ទ្រង់សំដែងមកបែប១ទៀត ឱ្យពួកគេ ២នាក់ឃើញ
ក្នុងកាលដែលគេកំពុងតែដើរទៅឯស្រុកស្រែទ

១៣អ្នកទាំង២នោះក៏ទៅប្រាប់ដល់ពួកគេឯទៀត តែគេនៅតែមិនជឿទៀត ។
១៤ក្រោយនោះមក ទ្រង់សំដែងមកឱ្យពួក១១នាក់បាន ឃើញ ក្នុងកាលដែលកំពុងអង្គុយនៅតុ
ហើយទ្រង់បន្ទោស គេ ដោយព្រោះមានចិត្តរឹងរូស ហើយមិនជឿ ពីព្រោះគេ មិនប
ានជឿដល់ពួកអ្នកដែលឃើញទ្រង់ ក្រោយដែលទ្រង់ រស់ឡើងវិញនោះទេថ។
១៥ទ្រង់ផ្តាំគេថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅពេញសព្វក្នុងលោកិយ ទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល
្អទូទៅដល់គ្រប់មនុស្សទាំង អស់ចុះន ១៦អ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះនឹងបានសង្គ្រោះ
តែអ្នកណាដែលមិនព្រមជឿ នោះនឹង ត្រូវទោសវិញប ១៧ទីសំគាល់ផទាំងនេះនឹងជាប់តាមអស់អ្នក

ដែលជឿ គឺថា គេនឹងដេញអារក្សដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំព ហើយ និងចេះនិយាយភាសាថ្មីភ ១៨នឹងចាប់កាន់ពស់ជ
ានមបឬបើគេ ផឹកអ្វីពុល នោះមិនធ្វើឱ្យអន្តរាយទេ ហើយគេនឹងដាក់ដៃ លើមនុស្សជំងឺឱ្យបានជាផងឃ ។
១៩ដូច្នេះ ក្រោយដែលព្រះអម្ចាស់ បានមានបន្ទូលនឹងគេ រួចហើយ នោះព្រះវរបិតាបានទទួល
ទ្រង់ឡើងទៅស្ថាន សួគ៌វិញឱ្យគង់នៅខាងស្តាំល ២០ឯពួកសិស្ស គេចេញទៅ ប្រកាសប្រ
ាប់នៅសព្វគ្រប់អន្លើ ដោយមានព្រះអម្ចាស់ធ្វើការ ជាមួយទាំងបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូល
ដោយទីសំគាល់វដែលកើតមក តាមក្រោយផង ។ អាម៉ែន ។

Luke

ជំពូក ១

បុព្វកថា

១:១-៤ = កថ ១:១

១ ១មានមនុស្សជាច្រើន បានផ្ដើមតែងរឿង ពីអស់ទាំង ការដែលពួកយើងខ្ញុំបានជឿជាក់ ២ដូចជាគេបានប្រ
ាប់មក យើងខ្ញុំ ដែលគេបានឃើញការទាំងនោះជាក់នឹងភ្នែកកតាំង ពីដើមរៀងមកខ
ហើយក៏ធ្វើជាអ្នកបំរើផ្សាយព្រះបន្ទូលគ ៣ហេតុ នោះបានជាខ្ញុំគិតថា គួរគប្បីអោយខ្ញុំសរសេរផ្ញើមក លោក
ដោយលំដាប់ដែរ ឱព្រះតេជព្រះគុណឃថេវភីលងអើយ ដ្បិត ខ្ញុំបានពិនិត្យពីរឿងទាំងនោះ
តាំងតែពីដើមរៀងមក ដោយ ហ្មត់ចត់ហើយច ៤ដើម្បីអោយលោកបានជ្រាបពីសេចក្តីពិត
នៃអស់ទាំងសេចក្តី ដែលគេបានបង្រៀនលោកឆ ។

ទំនាយពីកំណើតរបស់លោកយ៉ូហាន-បាទីស្ទ

៥កាលនៅរាជ្យហេរ៉ូឌ ជាស្ដេចស្រុកយូដាជនោះមានសង្ឃ១ ក្នុងពួកលោកអ័ប៊ីយ៉ាឈ នាមសាការី
ប្រពន្ធឈ្មោះអេលីសាបិត ជាពូជលោកអើរ៉ុន ៦អ្នកទាំង២នោះជាមនុស្សសុចរិតនៅចំ ពោះព្រះ ប
ានកាន់តាមក្រិត្យក្រមនឹងច្បាប់នៃព្រះអម្ចាស់ទាំង ប៉ុន្មានឥតកន្លែងបន្ទោសបានទេញ ៧លោកគ្មានកូនសោះ
ដ្បិត អេលីសាបិតជាស្ត្រីអារ ហើយទាំងប្ដីប្រពន្ធក៏ចាស់ណាស់ផង ។

៨រីឯតាមទំលាប់ការងារពួកសង្ឃដែលគេចាប់ឆ្នោតដនោះ ត្រូវវេនអោយលោកចូលទៅដុតគ្រឿងក្រអូប
នៅក្នុងព្រះវិ ហារនៃព្រះអម្ចាស់ឋ ៩កាលកំពុងតែធ្វើការងារនៃពួកសង្ឃ នៅចំពោះព្រះ តាមវេនលោកឌ
១០ហើយបណ្តាមនុស្សដែល នៅខាងក្រៅកំពុងតែអធិស្ឋាននៅវេលាដុតគ្រឿងក្រអូបឍ។

១១នោះមានទេវតាណនៃព្រះអម្ចាស់ លេចមកឈរខាងស្តាំ នៃអាសនាគ្រឿងក្រអូបអោយលោកឃើញត
១២កាលសាការី ឃើញទេវតា ហើយលោកក៏ភាន់ភាំង ហើយកើតមានសេចក្តី ភ័យខ្លាចថ
១៣ប៉ុន្តែទេវតានិយាយថា “កុំខ្លាចអីទ សាការីអើយ! ព្រោះពាក្យដែលលោកទូលអង្វរនោះ ជ
ានទទួលហើយឯអេ លីសាបិត ប្រពន្ធលោក នឹងបង្កើតកូនប្រុស១អោយលោក ត្រូវអោយវាមានឈ្មោះថា
យ៉ូហានធ ១៤លោកនឹងមានសេចក្តី រីករាយ និងសេចក្តីអំណរ ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងអរសាទរ
ក្នុងកាលដែលវាកើតមកនោះន ១៥ដ្បិតវានឹងបានជាធំនៅចំ ពោះព្រះអម្ចាស់ វានឹងមិនផឹកបស្រាទំពាំងប
ាយជូរ ឬគ្រឿង ស្រវឹងទេ វានឹងបានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផ តាំងតែពីផ្ទៃ ម្តាយមកព

កច ២:៤ ៤:៨,៣១ ៦:៣,៥ ៩:១៧ ១១:២៤ អភ ៥:១៨ កច ១០:៤៤

ព យរ ១:៥ កទ ១:១៥១៦វានឹងបង្វិលកូនចៅសាសន៍អ៊ីស្រាអែលជាច្រើន អោយ
ត្រឡប់វិលមកឯព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃគេវិញ ១៧វានឹងនាំមុខ ទ្រង់ភដោយនូវវិញ្ញាណ
ហើយនិងអំណាចរបស់លោកអេ–លីយ៉ាម ដើម្បីនឹងបំបែរចិត្តពួកឪពុកមកឯកូនយ និងពួក ចចេសមកឯប្រ
ាជ្ញារបស់មនុស្សសុចរិតវិញ ប្រយោជន៍ នឹងរៀបចំមនុស្ស១ពួកទុកជារាស្រ្តសំរាប់ជារាស្រ្តរបស់
ព្រះអម្ចាស់” រ។

១៨សាការីសួរទេវតាថា “តើខ្ញុំនឹងដឹងសេចក្តីនោះបាន ដោយសារអ្វី?ល ដ្បិតខ្ញុំសោតក៏ចាស់ហើយ
ប្រពន្ធខ្ញុំក៏ចាស់ ណាស់ដែរ” វ។

១៩ទេវតាឆ្លើយតបនឹងលោកថា“ខ្ញុំនេះឈ្មោះកាព្រីយ៉ែលស ដែលឈរនៅចំពោះព្រះ ទ្រង់បានចាត់
ខ្ញុំអោយមកនិយាយ នឹងលោក ហើយប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អនេះ ២០មើលលោក នឹងត្រូវគនិយាយមិនបានហ
ដរាបដល់ថ្ងៃដែលការទាំងនេះ កើតមក ពីព្រោះលោកមិនបានជឿពាក្យខ្ញុំ ដែលនឹងសំរេច
នៅវេលាកំណត់នោះទេ” ។

២១ឯបណ្តាមនុស្សគេនៅចាំសាការី ក៏នឹកប្លែកពីលោក ដែលនៅក្នុងព្រះវិហារជាយូរម្ល៉េះ
២២កាលលោកចេញមក លោកនិយាយនឹងគេមិនបានទេ គេក៏យល់ឃើញថាលោក ជ

ានឃើញការជាក់ស្តែងណាមួយ នៅក្នុងព្រះវិហារជាមិន ខាន ដោយលោកធ្វើគ្រឿងសំគាល់អោយដឹងឡ ហើយក៏នៅ តែគ ។

២៣កាលវេលា ដែលការងារលោកបានសំរេចហើយ នោះ លោកក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ
២៤គ្រាក្រោយនោះអេលី សាបិត ជាប្រពន្ធលោក នាងមានផ្ទៃពោះ រួចក៏លាក់ខ្លួន នៅ៥ខែដោយថា ២៥ “ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រោសខ្ញុំយ៉ាង ដូច្នេះ ក្នុងគ្រាដែលទ្រង់ទតមកខ្ញុំ ដើម្បីនឹងដោះសេចក្តីអាមាស់ខ្មាសអររបស់ខ្ញុំ នៅកណ្តាលមនុស្សចេញ ។

ទំនាយពីកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២៦កន្លង៦ខែក្រោយនោះមក ព្រះទ្រង់ចាត់ទេវតាកាព្រី– យ៉ែលក អោយទៅឯនាងព្រហ្មចារីម្នាក់ ដែលនៅភូមិណា សារ៉ែតខ ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ២៧ជាស្ត្រីដែលបានបំរុងទុក អោយមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូសែបគ ជាពូជហ្លួងដាវីឌ នាង នោះឈ្មោះ ម៉ារា ២៨ទេវតាក៏ចូលមកឯនាងពោលថា “ជំរាបសួរនាង ឱនាង ដែលប្រកបដោយព្រះគុណអើយ! ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ គង់នៅជាមួយនឹងនាង ក្នុងបណ្តាពួកស្រី១ នាង ជាស្ត្រីមាន ពរពិត” ។
២៩នាងមានសេចក្តីភាំងដោយឮពាក្យនោះ ហើយរិះគិតក្នុង ចិត្ត
ពីពាក្យជំរាបសួរយ៉ាងនោះមានន័យដូចម្តេច? ៣០តែ ទេវតានិយាយថា “កុំខ្លាចអីយម៉ារាអើយ! ដ្បិតព្រះបាន ប្រោសមេត្តាដល់នាងហើយង ៣១មើលនាងនឹងមានគភ៌ប្រ សូតបានបុត្រា១ ដែលនាងត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា យេស៊ូវច ៣២បុត្រនោះនឹងបានជាធំឧត្តម ហើយគេនឹងហៅទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតឆ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងប្រទានរាជ្យនៃហ្លួងដាវីឌជ ជាឰយុកោទ្រង់ថ្វាយទ្រង់ សោយ ៣៣ទ្រង់នឹងសោយរាជ្យ លើពួកវង្សរបស់យ៉ាកុបនៅ អស់កល្បរៀងទៅ ហើយរាជ្យទ្រង់ឈនឹងមិនផុតឡើយ” ញ ។

៣៤តែម៉ារាសួរទេវតាថា “ខ្ញុំមិនស្គាល់ប្រុសណាផង ដូច្នេះតើធ្វើដូចម្តេចនឹងអោយការនេះសំរេចបាន?”

៣៥ទេវតាក៏ឆ្លើយថា “ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមក សណ្ឋិតលើនាងដ ហើយព្រះចេស្តានៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតឋ នឹង មកគ្របបាំងនាង ដោយស្រមោល ហេតុដូច្នេះបុត្របរិសុទ្ធឌ ដែលនឹងប្រសូតមកនោះ ត្រូវហៅថាជាព្រះរាជបុត្រានៃ ព្រះឍ ៣៦មើល! ឥឡូវអេលីសាបិត ជាញាតិនាងក៏មានផ្ទៃ

ពោះជាកូនប្រុសណ ក្នុងកាលដែលចាស់ហើយដែរ គឺអ្នក ដែលគេបានហៅជាស្ត្រីអារ
នោះនាងមានផ្ទៃពោះ៦ខែ មកហើយ ៣៧ដ្បិតការអ្វីដែលព្រះទ្រង់ធ្វើពុំបាន នោះគ្មាន សោះឡើយ”ត
៣៨នោះម៉ារានិយាយថា “មើល! ខ្ញុំនេះជាអ្នក បំរើរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដូច្នេះ សូមអោយបានសំរេចដូច
ពាក្យលោកចុះ!” រួចទេវតាក៏ថយចេញពីនាងបាត់ទៅ ។

នាងម៉ារាមកសួរសុខទុក្ខអាលីសាបិត

៣៩នៅគ្រានោះ ម៉ារាក៏ក្រោកឡើងទៅឯស្រុកភ្នំជាប្រញាប់ ដល់ភូមិ១ក្នុងខេត្តយូដាថ
៤០ក៏ចូលទៅក្នុងផ្ទះសាការី ជំរាប សួរដល់អេលីសាបិត ៤១កាលអេលីសាបិតបានឮពាក្យ ម៉ារាជំរាបសួរនោះ
កូនក៏បម្រះនៅក្នុងផ្ទៃរួចគាត់បាន ពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ ៤២ក៏បន្លឺសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ថា
“ក្នុងបណ្តាពួកស្រីៗ គឺនាងហើយ ជាស្ត្រីមានពរ ពិតធ ព្រមទាំងកូននៅក្នុងផ្ទៃនាងផង ៤៣ដូចម្តេចហ្ន៎ ប
ានជាដល់ ទៅព្រះមាតាព្រះអម្ចាស់ន នៃខ្ញុំក៏មកសួរដូច្នេះដែរ! ៤៤ដ្បិត មើលកាលសំឡេងនាងជំរាបសួរព
ួមកដល់ត្រចៀក ខ្ញុំនោះ កូននៅក្នុងពោះខ្ញុំក៏បម្រះដោយសេចក្តីអំណរ ៤៥នាងមាន ពរហើយ ដោយនាងប
ានជឿ ដ្បិតសេចក្តីដែលព្រះអម្ចាស់ មានបន្ទូលមកនាង នោះនឹងបានសំរេចជាមិនខាន ។

ចំរៀងរបស់នាងម៉ារា

១:៤៦-៥៣ = ១ សយ ២:១-១០

៤៦រួចម៉ារានិយាយឡើងថាៈ

“ព្រលឹងខ្ញុំលើកដំកើងព្រះអម្ចាស់ប

៤៧វិញ្ញាណខ្ញុំក៏រីករាយ នឹងព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃខ្ញុំផ

៤៨ដ្បិតទ្រង់បានទតមើលសណ្ឋានទាបថោករបស់ខ្ញុំ ជាបាវព

បំរើទ្រង់ មើលចុះ ពីនេះទៅមុខ គ្រប់ទាំងដំណមនុស្ស

នឹងរាប់ខ្ញុំថា ជាអ្នកមានពរភ

៤៩ពីព្រោះព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាម ទ្រង់បានប្រោសសេចក្តី

យ៉ាងល្អវិសេសដល់ខ្ញុំយព្រះនាមទ្រង់បរិសុទ្ធ

៥០ទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់គ្រប់ទាំងជំណាមនុស្ស

ដែលគេកោតខ្លាចទ្រង់តរៀងទៅរ

៥១ទ្រង់បានសំដែងឫទ្ធិ ដោយព្រះហស្តទ្រង់ល ព្រមទាំងកំចាត់
កំចាយមនុស្សអំនួតដោយសារគំនិតដែលនៅក្នុងចិត្តខ្លួនគេ

៥២ទាំងទំលាក់ស្តេចពីបល្ល័ង្កចេញ ហើយលើកមនុស្សរាប

សាឡើងវិញស

៥៣ឯមនុស្សឃ្លាន ទ្រង់បានចំអែតដោយរបស់ល្អហតែពួកអ្នក

មាន ទ្រង់បានបណ្តេញអោយទៅទទេវិញ

៥៤ទ្រង់បានជួយអ៊ីស្រាអែល ជាអ្នកបំរើទ្រង់ អោយបាននឹក

ចាំពីសេចក្តីមេត្តាករុណាទ្រង់ឡ

៥៥ដូចជាទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកព្ធយុកោយើង គឺនឹងលោក

អ័ប្រាហាំ ហើយនិងពូជលោកអជារៀងរាបដរាបតមក" ។

៥៦ម៉ារាក៏នៅជាមួយនឹងអេលីសាបិត ប្រហែលជា៣ខែ ទើបត្រឡប់ទៅផ្ទះខ្លួនវិញ ។

កំណើតរបស់លោកយ៉ូហាន-បាទីស្ទ

៥៧រីឯពេលដែលអេលីសាបិត ត្រូវសំរាលកូន ក៏មកដល់ ហើយនាងសំរាលបានកូនប្រុស

៥៨ចំណែកពួកអ្នកជិតខាង និងញាតិសន្តានគាត់ទាំងប៉ុន្មានក៏ឮថា "ព្រះអម្ចាស់បាន
ចំរើនសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់គាត់ ហើយគេមានសេចក្តី រីករាយអរសប្បាយជាមួយនឹងគាត់ ។

៥៩ដល់ថ្ងៃទី៨ គេមកដើម្បីកាត់ស្បែកកទារកនោះ ក៏អោយ ឈ្មោះថា សាការី តាមឈ្មោះឪពុក

៦០តែម្តាយឆ្លើយឡើង ថា "ទេ! ត្រូវអោយឈ្មោះ យ៉ូហានវិញ"ខ។

៦១គេឆ្លើយទៅគាត់ថា "ក្នុងពួកញាតិសន្តានអ្នក គ្មានអ្នក ណាដែលមានឈ្មោះនោះទេ" ។

៦២គេក៏ធ្វើគ្រឿងសំគាល់គសួរដល់ឪពុក តើលោកចង់ អោយឈ្មោះអ្វីដល់កូន?

៦៣លោកសូមក្តារខៀនមកសរ- សេរថា "វាឈ្មោះយ៉ូហាន"ឃ នោះគេមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ទាំងអស់គ្នា

៦៤ខណៈនោះមាត់លោកបើកឡើងជា១រំពេច អណ្តាតក៏រលាស់បាន ហើយលោកពណ៌នាងសរសើរដល់ ព្រះ
៦៥ឯមនុស្សដែលនៅជុំវិញទាំងប៉ុន្មាន ក៏កើតមាន សេចក្តីភ័យខ្លាច រួចគេរ៉ាយរ៉ាប់រឿងនេះទូទៅពេញក្នុង
ស្រុកភ្នំរបស់ខេត្តយូដាច ៦៦ហើយអស់អ្នកដែលឮ ក៏ទុកតែ ក្នុងពោះដោយថា ដូច្នេះតើកូននេះនឹងបានជាអ្វី
ព្រះហស្ត ព្រះអម្ចាស់ក៏នៅជាមួយនឹងវាឆ។

ចំរៀងរបស់លោកសាការី

៦៧រីឯសាការី ជាឪពុក ក៏បានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ជហើយទាយថាឈៈ

៦៨ "សូមអោយព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលញ

បានប្រកបដោយព្រះគុណ ពីព្រោះទ្រង់បានទតមើល

ហើយប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ដ

៦៩ព្រមទាំងបង្កើតព្រះដ៏មានឥទ្ធិឫទ្ធិឋ នៅក្នុងពូជហ្លួងដាវីឌឱ

ជាអ្នកបំរើទ្រង់ សំរាប់នឹងជួយសង្គ្រោះយើងផង

៧០ដូចជាទ្រង់មានបន្ទូល ដោយមាត់ពួកហោរាបរិសុទ្ធ

របស់ទ្រង់តាំងពីបុរាណមកឈ

៧១គឺជាសេចក្តីសង្គ្រោះ អោយរួចពីខ្មាំងសត្រូវយើង ហើយ

ពីកណ្តាប់ដៃ នៃអស់អ្នកណា ដែលស្អប់យើង

៧២ដើម្បីនឹងសំរេចសេចក្តីមេត្តាករុណា ដល់ពួកឰយុកោ

យើងណ ហើយនិងនឹកចាំពីសេចក្តីសញ្ញាបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ត

៧៣គឺជាសម្បថ ដែលទ្រង់បានស្បថនឹង លោកអ័ប្រាហាំថជា

ឰយុកោយើងថាៈ

៧៤ "នឹងបើកអោយយើង បានសង្គ្រោះរួចពីកណ្តាប់ដៃពួក

ខ្មាំងសត្រូវ ដើម្បីអោយបានបំរើទ្រង់ទ ឥតភ័យខ្លាចធ

៧៥ដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធ នឹងសេចក្តីសុចរិតន នៅចំពោះ

ទ្រង់អស់១ជីវិតយើង

៧៦ឯឯងទារកអើយ គេនឹងហៅឯងជាហោរាបនៃព្រះដ៏ខ្ពស់

បំផុតផ ដ្បិតឯងនឹងដើរចំពោះព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីនឹងរៀប

ចំផ្លូវថ្វាយទ្រង់ព

៧៧ប្រយោជន៍អោយរាស្ត្រទ្រង់បានស្គាល់សេចក្តីសង្គ្រោះ

ជាការប្រោសអោយគេរួចពីបាបភ

៧៨ដោយព្រោះព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះនៃយើង

ដែលបណ្តាលអោយបច្ចូសកាលម ភ្លឺមកដល់យើងពីស្ថាន

ដ៏ខ្ពស់

៧៩ដើម្បីនឹងបំភ្លឺដល់ពួកអ្នកដែលអង្គុយក្នុងសេចក្តីងងឹត

ហើយក្នុងម្លប់នៃសេចក្តីស្លាប់យ ប្រយោជន៍អោយបាន

ដំរង់ជើងយើង តាមផ្លូវសុខសាន្តវិញរ ។

៨០ រីឯទារកនោះក៏កាន់តែធំឡើង បានចំរើនកំឡាំងខាង វិញ្ញាណជាខ្លាំងឡើងល

ហើយនៅតែក្នុងទីរហោស្ថាន

ដរាបដល់ថ្ងៃដែលបង្ហាញខ្លួន អោយសាសន៍អ៊ីស្រាអែល

បានឃើញ ។

ជំពូក ២

ការប្រសូតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២ ១នៅគ្រានោះ សេសារ-អូគូស្ទ បានចេញព្រះរាជក្រម ១ច្បាប់ អោយមនុស្សទាំងអស់ដែលនៅផែនដីជ

ានចុះបញ្ជីស ២បញ្ជីមុនដំបូងនោះ បានធ្វើនៅវេលាដែលលោកគីរេនាស ធ្វើជាចៅហ្វាយនៅស្រុកស៊ីរីហ

៣មនុស្សទាំងអស់ក៏ទៅឯស្រុក កំណើតរៀងខ្លួន ដើម្បីចុះបញ្ជី ។
៤ឯយ៉ូសែបគាត់ក៏ចេញពីណាសារ៉ែត ស្រុកកាលីឡេឡើង ទៅឯស្រុកយូដា ដល់ក្រុងរបស់ហ្លួងដាវីឌ
ដែលឈ្មោះថា បេថ្លេហិមឡ ពីព្រោះគាត់ជាព្រះវង្ស ហើយជាព្រះញាតិនឹង ហ្លួងដាវីឌដែរ ៥ដើម្បីនឹងចុះបញ្ជ
ីជាមួយនឹងម៉ារា ដែលបាន បំរុងទុកអោយធ្វើជាប្រពន្ធគាត់អ ដែលនាងមានគភិនោះ
៦កាលកំពុងតែនៅទីនោះ វេលាដែលនាងត្រូវប្រសូតក៏មក ដល់ ៧ហើយនាងប្រសូតបានបុត្រាជាចំបងមក
រួចរុំនឹងសំពត់ ផ្ដេកក្នុងស្នូក ពីព្រោះក្នុងផ្ទះសំណាក់គ្មានកន្លែងណានៅទេ ។
ពួកអ្នកគង្វាល និងទេវតា
៨រីឯនៅស្រុកនោះឯង មានពួកអ្នកគង្វាល ដែលចាំយាម រក្សាហ្វូងចៀមរបស់ខ្លួន នៅឯវាល ក្នុងវេលាយប់
៩នោះ មើល មានទេវតាកនៃព្រះអម្ចាស់មកឈរជិតគេ ឯសិរីល្អ របស់ទ្រង់ក៏ភ្លឺឆ្វាត់ជុំវិញ
ហើយគេមានសេចក្ដីភ័យខ្លាចជា ខ្លាំង ១០តែទេវតាប្រាប់ថា "កុំខ្លាចអីខ មើល ខ្ញុំមកប្រាប់ដំណឹង ល
្អដល់អ្នករាល់គ្នា ពីសេចក្ដីអំណរយ៉ាងអស្ចារ្យ ដែលសំ រាប់បណ្ដាជនទាំងអស់គ្នា ១១ដ្បិតនៅថ្ងៃនេះ
មានព្រះអង្គ សង្គ្រោះគ១អង្គ ប្រសូតដល់អ្នករាល់គ្នានៅក្រុងហ្លួងដាវីឌ គឺជាព្រះគ្រីស្ទយដ៏ជាព្រះអម្ចាស់ង
១២ហើយនេះជាទីសំគាល់ច ដល់អ្នក គឺអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញព្រះឱរស១រុំនឹងសំពត់ផ្ដេក ក្នុងស្នូក" ។
១៣នោះស្រាប់តែមានពួកពលបរិវារកកកុញ ពីស្ថានសួគិ
មកនៅជាមួយនឹងទេវតានោះក៏ពោលសរសើរដល់ព្រះថា
១៤"សួស្ដីដល់ព្រះនៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយសេចក្ដីសុខឆ សាន្តនៅផែនដីនៅកណ្ដាលមនុស្ស
ដែលជាទីគាប់ព្រះ- ហឫទ័យដល់ទ្រង់ ១៥កាលពួកទេវតាបានឃ្លាតចេញហោះ ទៅស្ថានសួគិវិញហើយ
នោះពួកអ្នកគង្វាលនិយាយគ្នាថា ចូរយើងទៅឯបេថ្លេហិម មើលការដែលបានកើតមកនោះ ដែលព្រះអម្ចាស់ប
ានប្រាប់អោយយើងដឹង
១៦គេក៏ទៅជាប្រញាប់ឃើញម៉ារា និងយ៉ូសែបនៅទីនោះ ព្រមទាំងព្រះឱរសផ្ដេកនៅក្នុងស្នូកផងដ
១៧កាលបានឃើញ ហើយ នោះគេក៏រ៉ាយរ៉ាប់រឿង ពីសេចក្ដីដែលទេវតាបាន ប្រាប់ពីព្រះឱរស
១៨ហើយអស់អ្នកណាដែលឮ ក៏មាន សេចក្ដីអស្ចារ្យ ពីពាក្យដែលពួកអ្នកគង្វាលបានប្រាប់មក
១៩តែម៉ារានាងរក្សាទុករឿងទាំងនេះ ដោយរំពឹងគិតតែ ក្នុងចិត្តឈ
២០ឯពួកអ្នកគង្វាលក៏វិលត្រឡប់ទៅវិញទាំង សរសើរដំកើងដល់ព្រះញ ដោយព្រោះគ្រប់ទាំងការដែល គេប
ានឮ ហើយឃើញនោះ ដូចជាទេវតាបានប្រាប់មក ។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះវត្តមានក្នុងព្រះវិហារ

២១លុះដល់គំរប់៨ថ្ងៃ កាលត្រូវកាត់ស្បែកព្រះឱរសនោះដ គេថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ"
ជានាមដែលទេវតាបានប្រាប់ មុនដែលទ្រង់មកចាប់ទំផ្ទៃឋ ។
២២លុះដល់កំណត់ កាលត្រូវញែកចេញជាបរិសុទ្ធ តាម ក្រិត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេឌ នោះក៏នាំយកព្រះឱ
រសទៅ ឯក្រុងយេរូសាឡិម ដើម្បីថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ២៣ដូចជា មានកត់ទុកមក
ក្នុងក្រិត្យវិន័យព្រះអម្ចាស់ថា "គ្រប់ទាំង កូនប្រុស១ ដែលកើតពីផ្ទៃម្តាយមកមុនបង្អស់ នោះត្រូវ
រាប់ជាបរិសុទ្ធថ្វាយព្រះអម្ចាស់"ឍ ២៤ហើយនិងថ្វាយយ័ញ្ញ បូជា តាមសេចក្តីដែលបា
នកត់ទុកក្នុងក្រិត្យវិន័យរបស់ ព្រះអម្ចាស់ គឺថា "លលក១គូ ឬព្រាបជំទើរ២"ណ។
២៥នោះមើលនៅក្រុងយេរូសាឡិម មានមនុស្សម្នាក់ ឈ្មោះស៊ីម្មាន ជាអ្នកសុចរិត
ដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះត គាត់ រង់ចាំសេចក្តីដោះទុក្ខ របស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលថ ហើយ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏សណ្ឋិតលើគាត់ ២៦ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធបានសំដែងអោយគាត់ដឹងថា
គាត់មិនស្លាប់ឡើយ ទាល់តែបានឃើញព្រះគ្រីស្ទនៃព្រះអម្ចាស់ ២៧គាត់ចូល
មកក្នុងព្រះវិហារដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ រួចកាលមាតា បិតានាំយកព្រះយេស៊ូវ ជាឱរសចូលមក ដើម្បីធ្វើតាម
ទំលាប់ក្រិត្យវិន័យដល់ទ្រង់ទ ២៨នោះគាត់ក៏ទទួលមកបី ហើយសរសើរដល់ព្រះ ដោយពាក្យថា
២៩ឥឡូវនេះ ឱព្រះដ៏ជាម្ចាស់អើយ សូមបើកអោយបាវ បំរើទ្រង់ទៅ
ដោយសុខសាន្តធតាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ចុះន
៣០ដ្បិតភ្នែកទូលបង្គំបានឃើញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ផង ទ្រង់ប
៣១ដែលទ្រង់បានរៀបចំនៅមុខបណ្តាជនទាំងឡាយ
៣២ជាពន្លឺសំរាប់បំភ្លឺដល់សាសន៍ដទៃ ហើយជាសិរីល្អ របស់អ៊ីស្រាអែល ជារាស្ត្រទ្រង់ព
៣៣ឯយ៉ូសែប និង មាតាទ្រង់ ក៏អស្ចារ្យពីសេចក្តីទាំង ប៉ុន្មានដែលគេថ្លែងពីទ្រង់ ៣៤ស៊ីម្មានក៏អោយពរ
ហើយ
និយាយទៅម៉ារា ជាមាតាទ្រង់ថាភ មើលបុត្រនេះបានតាំង ឡើង
សំរាប់ធ្វើអោយពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលជាច្រើន ដួលម ហើយងើបឡើងវិញ ក៏សំរាប់ជាទីសំគាល់ដែលគេ
នឹងស្រដីទទឹងផង ៣៥ឯនាងវិញ នឹងមានដាវចាក់ទំលុះ ព្រលឹងនាងដែរ
ដើម្បីអោយគំនិតក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សជា ច្រើនបានសំដែងចេញមក ។
៣៦ហើយមានហោរាស្រីម្នាក់យឈ្មោះ អាណេ ជាកូនផា- ញូអែល ក្នុងពូជអំបូរអេសើរ គាត់មានប្តី៧ឆ្នាំ
តាំងតែពី ក្រមុំមក ឥឡូវនេះគាត់ចាស់ណាស់ហើយ ៣៧នៅជាមេម៉ាយ ប្រហែលជា៨៤ឆ្នាំរ

ក៏នៅតែក្នុងព្រះវិហារ មិនដែល ចេញឡើយ គាត់គោរពទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយការតម ហើយអធិស្ឋានល
៣៨គាត់បានឡើងមកនៅវេលានោះឯង ក៏អរព្រះគុណដល់ព្រះ ព្រមទាំងប្រកាសប្រាប់ ពីព្រះឱរស
ដល់អស់អ្នកដែល នៅរង់ចាំសេចក្តីប្រោសលោះនៅក្រុង យេរូសាឡិមវ ។
៣៩កាលបានធ្វើសំរេចគ្រប់ទាំងអស់ តាមក្រិត្យវិន័យ ព្រះអម្ចាស់ហើយ នោះក៏នាំគ្នាត្រឡប់ទៅស្រុកវិញ
គឺទៅ ឯភូមិណាសារ៉ែត ក្នុងស្រុកកាលីឡេស ៤០ឯព្រះឱរសក៏កាន់ តែមានវ័យចំរើនធំឡើង
មានកំឡាំងខាងវិញ្ញាណរឹតតែ ច្រើនឡើង ប្រកបដោយប្រាជ្ញាដ៏ពោរពេញ ហើយព្រះ-
គុណនៃព្រះក៏សណ្ឋិតលើទ្រង់ផងហ។

ព្រះកុមារយេស៊ូវនៅឯព្រះវិហារ

៤១រីឯមាតាបិតាទ្រង់ តែងតែទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមនៅ វេលាបុណ្យរំលងរាល់តែឆ្នាំឡ
៤២លុះទ្រង់មានព្រះជន្មបាន ១២ឆ្នាំ នោះក៏នាំគ្នាឡើងទៅ តាមទំលាប់បុណ្យ ៤៣តែដល់ ថ្ងៃរួចបុណ្យ
ក្នុងកាលដែលគេកំពុងតែត្រឡប់ទៅវិញនោះ ព្រះកុមារយេស៊ូវទ្រង់បានគង់នៅក្រុងយេរូសាឡិមនៅ ឡើយ
ចំណែកឯយ៉ូសែប និងមាតាទ្រង់តតបាន ដឹងទេ ៤៤ស្មានថាទ្រង់គង់នៅក្នុងពួកគេ ក៏ដើរទៅបាន១ថ្ងៃ ទើប
ចាប់ភ្លឹកសួររកទ្រង់ ក្នុងពួកញាតិសន្តាន និងពួកអ្នកដែល ស្គាល់គ្នា ៤៥កាលមិនឃើញ
នោះក៏ត្រឡប់ទៅរកទ្រង់ឯក្រុង យេរូសាឡិមវិញ ៤៦លុះកន្លងក្រោយមក៣ថ្ងៃនោះ ទើប ឃើញទ្រង់
គង់នៅកណ្តាលពួកអាចារ្យក្នុងព្រះវិហារកំពុង តែស្តាប់ ហើយនិងសួរគេ ៤៧ពួកអស់អ្នកដែលឮទ្រង់ក៏
អស្ចារ្យអក្នុងចិត្តពីប្រាជ្ញា ហើយនិងពាក្យចំឡើយរបស់ទ្រង់ ៤៨លុះមាតាបិតាបានឃើញទ្រង់
នោះក៏នឹងកប្លែកក្នុងចិត្ត ហើយមាតាកសួរថា "កូនអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកប្រព្រឹត្ត នឹងយើងដូច្នេះ មើល
ឪពុកខអ្នក និងម្តាយបានខំដើររកអ្នក ទាំងថប់ព្រួយ" ។
៤៩ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "អ្នកម្តាយរកខ្ញុំធ្វើអី តើមិនជ្រាប
ថាគួរអោយខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះវរបិតានៃខ្ញុំទេឬ អី"គ
៥០តែគាត់មិនយល់ពាក្យដែលទ្រង់មានបន្ទូលនោះ ទេឃ។
៥១ទ្រង់ក៏ចុះទៅឯភូមិណាសារ៉ែត ជាមួយនឹងគាត់វិញង ហើយបាននៅក្នុងឱវាតគាត់ ឯមាតាទ្រង់ជ
ានកំណត់ រឿងទាំងនោះទុកនៅតែក្នុងចិត្តច ៥២ព្រះយេស៊ូវក៏កាន់ តែធំ ប្រកបដោយប្រ
ាជ្ញារឹតតែច្រើនឡើង ហើយជាទី គាប់ព្រះហឬទ័យដល់ព្រះ និងចិត្តមនុស្សផងឆ។

ជំពូក ៣

លោកយូហាន-បាទីស្ទរៀបចំផ្លូវ

៣:២-១០-មថ ៣:១-១០ មក ១:៣-៥

៣:១៦,១៧-មថ ៣:១១,១២ មក ១:៧,៨

៣ ១នៅឆ្នាំទី១៥ ក្នុងរាជ្យសេសារ-ទីបេរ កាលលោកប៉ុន ទាស-ពីឡាត់ជ ធ្វើជាចៅហ្វាយនៅស្រុកយូដា ហេរ៉ូឌុឈ ជា ស្តេចអនុរាជនៅស្រុកកាលីឡេ ភីលីព អនុជទ្រង់ ជាស្តេច អនុរាជនៅស្រុកអ៊ីទូរេ និងនៅក្រវល់ស្រុកត្រាខូនីត លី- សានាស ជាស្តេចអនុរាជ នៅស្រុកអាប៊ីលេន ២ហើយក្នុង កាលដែលលោកអាណេ និងលោកកៃផាធ្វើ ជាសម្តេច សង្ឃញ នោះព្រះទ្រង់មានបន្ទូលមកយ៉ូហានដ ជាកូនសាការីឋ នៅទីរហោស្ថាន ៣គាត់ក៏ទៅពេញក្នុង ស្រុកជុំវិញទន្លេយ័រ ដាន់ទាំងអស់ ព្រមទាំងប្រកាសប្រ ាប់ពីបុណ្យជ្រមុជទឹក ខាង ឯការប្រែចិត្តប្រយោជន៍ អោយបានរួចពីបាបឌ ៤ដូចជា មានសេចក្តីចែងទុកមក ក្នុងគម្ពីរដែលកត់ពាក្យទំនាយ របស់ហោរាអេសាយថា "ជាសំឡេងមនុស្សម្នាក់ដែលកំ ពុងតែស្រែកនៅទីរហោស្ថានថា ចូររៀបចំផ្លូវទទួលព្រះ អម្ចាស់ ចូរដំរង់ផ្លូវតូចថ្វាយទ្រង់ចុះ ។ ៥គ្រប់ទាំងច្រកភ្នំនឹង បានលុបអោយពេញ គ្រប់ទាំងភ្នំធំតូចនឹងត្រូវបន្ទាបទៅ ផ្លូវក្ងិកក្ងក់នឹងទៅជាត្រង់ ហើយផ្លូវរដិបរដុបនឹងបានរាប ស្មើទៅវិញ ។ ៦នោះគ្រប់ទាំងមនុស្សនឹងឃើញសេចក្តី សង្គ្រោះរបស់ព្រះ" ឍ។

៧គាត់ក៏ពោលដល់មនុស្សទាំងហ្វូង ដែលមកទទួល បុណ្យជ្រមុជពីគាត់ថា "ឱពូជពស់វែកអើយណ តើអ្នកណា បានប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នារត់ពីសេចក្តីក្រោធ ដែលត្រូវ មកដូច្នេះត?" ៨"បើដូច្នេះ ចូរបង្កើតផលដែលសំណំ នឹងការប្រែចិត្តចុះ កុំអោយចាប់តាំងនឹកក្នុងចិត្តថា មាន លោកអ័ប្រ ាហាំជាឰយុកោខ្លួននោះឡើយថ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា ព្រះទ្រង់អាចនឹងបង្កើតកូនអោយលោកអ័ប្រា ហាំពីថ្មទាំងនេះក៏បានដែរ ៩ប៉ុន្តែ ពូថៅបានដាក់នៅឫស ដើមឈើហើយ ដូច្នេះ អស់ទាំងដើមណាដែលមានផ្លែមិន ល្អនោះត្រូវកាប់បោះចោលទៅក្នុងភ្លើងចេញ"ទ ។

១០បណ្តាមនុស្សក៏សួរគាត់ថា "តើត្រូវអោយយើងខ្ញុំធ្វើដូច ម្តេចវិញ?"ធ

១១គាត់ឆ្លើយថា "អ្នកណាដែលមានអាវ២ ត្រូវអោយអ្នក នោះ ចែកដល់អ្នកដែលគ្មានផង ហើយអ្នកណាដែលមាន ស្បៀងអាហារ ក៏ត្រូវធ្វើដូច្នោះដែរ"ន។

១២មានពួកអ្នកយកពន្ធមក ដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដែរប គេក៏សួរគាត់ថា "លោកគ្រូ តើត្រូវអោយយើងខ្ញុំធ្វើដូច ម្តេច?"

១៣គាត់ឆ្លើយថា កុំអោយទារពន្ធហួសក៏រិតដែលបានកំណត់ មកឡើយ"ផ។
១៤ក៏មានពួកទាហានសួរគាត់ដែរថា "ឯយើងខ្ញុំ តើត្រូវធ្វើ ដូចម្តេច?"
គាត់ឆ្លើយថា កុំអោយសង្កត់សង្កិន ឬចោទបង្កាច់អ្នកឯ ណាឡើយព ចូរស្កប់ចិត្តតែនឹងប្រ
ាក់ខែរបស់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុណ្ណោះ ។
១៥កាលបណ្តាមនុស្សនៅតែចាំមើល ដោយរិះគិតក្នុងចិត្ត ពីដំណើរយ៉ូហានភ ដែលគាត់ជាព្រះគ្រីស្ទ ប
្ញមិនមែនម ១៦នោះយ៉ូហានប្រាប់គេគ្រប់គ្នាថា "ឯខ្ញុំៗធ្វើបុណ្យជ្រមុជ អោយអ្នករាល់គ្នាដោយទឹកក៏ពិតយ
ប៉ុន្តែ មានព្រះ១អង្គមក ដែលមានអំណាចលើសជាងខ្ញុំទៅទៀត ខ្ញុំមិនគួរនឹងស្រាយ ខ្សែសុព៌ណ៌បាទទ្រង់ផង
ព្រះអង្គនោះនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជ អោយអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនឹង ភ្លើងវិញរ
១៧ទ្រង់កាន់ចង្អេរលនៅព្រះហស្ត ទ្រង់នឹងបោស រំលីងទីលានទ្រង់ ហើយនិងប្រមូលស្រូវមកដាក់ក្នុងជង្រុក
ទ្រង់ តែអង្កាម ទ្រង់នឹងដុតក្នុងភ្លើងដែលពន្លត់មិនបាន"វ ១៨នោះគាត់ក៏ ប្រាប់ដំណឹងល្អដល់បណ្តាមនុស្ស
ព្រមទាំង ទូន្មានសេចក្តីជាច្រើនទៀតដែរ ។
១៩ប៉ុន្តែ កាលគាត់បានបន្ទោសហេរ៉ូឌុស ជាស្តេចអនុរាជ ពីរឿងហេរ៉ូឌាស ជាភរិយារបស់អនុជទ្រង់
ហើយពីគ្រប់ ទាំងការអាក្រក់ដែលទ្រង់បានធ្វើ ២០នោះទ្រង់បានបន្ថែម ការនេះទៀត គឺប
ានចាប់គាត់ដាក់គុកហ។
ការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក និងពង្សាវតារបស់ព្រះយេស៊ូវ
៣:២១,២២-មថ ៣:១៣-១៧ មក ១:៩-១១
៣:២៣-៣៨-មថ ១:១-១៧
២១លុះកាលបណ្តាជនទាំងប៉ុន្មាន បានទទួលបុណ្យជ្រមុជហើយ នោះព្រះយេស៊ូវក៏ទទួលដែរ
រួចកំពុងដែលទ្រង់អធិស្ឋានឡ នោះស្រាប់តែមេឃរបើកឡើង ២២ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ក៏យាងចុះមកសណ្ឋិតលើទ្រង់អមានរូបរាងដូចជាសត្វព្រាប ក៏ឮសំឡេងចេញពីមេឃថា "ឯងជាកូនស្ងួនភ្ងា
អញក ជាទី ពេញចិត្តអញណាស់"ខ។
២៣ឯព្រះយេស៊ូវ កាលទ្រង់ចាប់តាំងប្រារព្ធការគ នោះទ្រង់
មានព្រះជន្មប្រហែលជា៣០ឆ្នាំ ហើយតាមដែលគេគិតស្មាន នោះថាទ្រង់ជាកូនយ៉ូសែបឃដែលជាកូនហេលី
២៤ហេលីជា កូនម៉ាត់ថាត់ ៗ ជាកូនលេវី ៗ ជាកូនម៉ិលគី ៗ ជាកូនយ៉ាណា- យ ៗ ជាកូនយ៉ូសែប
២៥យ៉ូសែបជាកូនរបស់ម៉ាតាធាស ៗ ជា កូន ហាម៉ូស ៗ ជាកូនណាហ៊ូម ៗ ជាកូនអែសលី ៗ ជាកូនណាកៃ
២៦ណាកៃជាកូនម៉ាអាត ៗ ជាកូនម៉ាតាធាស ៗ ជាកូនសេមី ៗ ជាកូនយ៉ូសែប ៗ ជាកូនយូដា

២៧យូដាជាកូន យ៉ូអាណាន់ ៗ ជាកូនរេសា ៗ ជាកូនសូរ៉ូបាបិលង ៗ ជាកូនសាល- ធាល ៗ ជាកូននេរី
២៨នេរីជាកូនម៉ិលគី ៗ ជាកូនអ័តឌី ៗ ជា កូនកូសាម ៗ ជាកូនអែលម៉ូដាម អែលម៉ូដាមជាកូនអើរ ២៩អើរ
ជាកូនយ៉ូសេ ៗ ជាកូនអេលាសើរ ៗ ជាកូនយ៉ូរិម ៗ ជាកូនម៉ាត់- ថាត់ ៗ ជាកូនលេវី ៣០លេវីជាកូនស៊ីម្មាន
ៗ ជាកូនយូដា ៗ ជា កូនយ៉ូសែប ៗ ជាកូនយ៉ូណាន ៗ ជាកូនអេលាគីម ៣១អេលាគីម ជាកូនមេលាស ៗ
ជាកូនម៉ៃណាន ៗ ជាកូនម៉ាតាថា ៗ ជាកូន របស់ណាថាន់ច ៗ ជាកូនដាវីឌ ៣២ដាវីឌជាកូនអ៊ីសាយ ៗ ជា
កូនអូបិឌ ៗ ជាកូនបូអូស ៗ ជាកូនសាលម៉ូន ៗ ជាកូនរបស់ ណាសូន ៣៣ណាសូនជាកូនអេមីនាដាប់ ៗ
ជាកូនអើរ៉ាម អើ- រ៉ាមជាកូនអែសរ៉ូម ៗ ជាកូនពេរេសឆ ៗ ជាកូនរបស់យូដា ៣៤យូដាជាកូនយ៉ាកុប ៗ
ជាកូនអ៊ីសាក ៗ ជាកូនអ័ប្រាហាំ អ័ប្រាហាំជាកូនថេរ៉ា ៗ ជាកូនណាឃរជ ៣៥ណាឃរជាកូន សេរូក ៗ
ជាកូនរេហ៊ូវ ៗ ជាកូនផាលេក ៗ ជាកូនហេប៊ើរ ៗ ជាកូនសេឡា ៣៦សេឡាជាកូនកៃណាន ៗ ជាកូនរបស់អើ-
ប៉ាក់សាឌឈ ៗ ជាកូនសិម ៗ ជាកូនណូអេ ៗ ជាកូនឡាមេកញ ៣៧ឡាមេកជាកូនមធូសាឡា ៗ
ជាកូនហេណុក ៗ ជាកូនយ៉ា- រេឌ ៗ ជាកូនម៉ាលេលាស ៗ ជាកូនរបស់កៃណានដ ៣៨កៃ
ណានជាកូនអេណុស ៗ ជាកូនសេត ៗ ជាកូនអ័ដាម អ័ដាម ជាកូនព្រះថ ។

ជំពូក ៤

កាលល្បួងព្រះយេស៊ូវ

៤:១-១៣-មថ ៤:១-១១ មក ១:១២,១៣

៤ ១រីឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឌ ក៏វិលពីទន្លេយ័រដាន់មកវិញឈ នោះព្រះវិញ្ញាណណ
នាំទៅនៅ ទីរហោស្ថាន ២ទ្រង់ត្រូវអារក្សល្បួងតក្នុងរវាង៤០ថ្ងៃថ មិន បានសោយអ្វីសោះនៅវេលានោះ
លុះផុតថ្ងៃទាំងនោះមក ទ្រង់ក៏ឃ្លាន ៣ហើយអារក្សទូលទ្រង់ថា "បើអ្នកជាព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះមែនទ
ចូរបង្គាប់អោយថ្មនេះត្រឡប់ជានំប៉័ងទៅ"

៤តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "មានសេចក្តីចែងទុកមក ថា មនុស្សមិនមែនរស់
ដោយសារតែនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ គឺ រស់ ដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលនៃព្រះវិញ"ធ ។

៥អារក្សក៏នាំទ្រង់ទៅលើកំពូលភ្នំយ៉ាងខ្ពស់ បង្ហាញនគរនៅ លោកីយទាំងអស់ក្នុង១ភ្លែតនោះន
៦ហើយទូលថា "ខ្ញុំនឹង អោយអំណាច និងសិរីលំអរនៃនគរទាំងនេះដល់អ្នក ដ្បិត បានប្រគល់មកខ្ញុំហើយប
ខ្ញុំនឹងអោយដល់អ្នកណាស្រេចនឹង ចិត្តខ្ញុំ ៧ដូច្នេះ បើអ្នកក្រាបថ្វាយបង្គំខ្ញុំ នោះទាំងអស់នឹងបាន ជារបស់អ្នក"
៨តែព្រះយេស៊ូវឆ្លើយតបថា "សាតាំងអើយ ចូរថយទៅក្រោយអញទៅ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា

ត្រូវអោយឯងថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃឯង ហើយ ត្រូវគោរពដល់ទ្រង់តែ១ព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ"ផ។
៩រួចវានាំទ្រង់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡិម ដាក់នៅលើកំពូល ព្រះវិហារទូលថា
"បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន ចូរ ទំលាក់ខ្លួនពីនេះទៅក្រោមចុះ ១០ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុក មកថា
ទ្រង់នឹងបង្គាប់ពួកទេវតាទ្រង់ ពីដំណើរអ្នក អោយ ថែរក្សាអ្នក ១១ទេវតានោះនឹងទ្រអ្នកដោយដៃក្រែងជើង
អ្នកទង្គិចនឹងថ្ម"ព ។
១២តែព្រះយេស៊ូវមាន បន្ទូលតបថា "មានបទគម្ពីរដែល ថា កុំអោយឯងល្បងព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះនៃឯងឡើយ"ភ។
១៣កាលអារក្សបានល្បួងសព្វគ្រប់ហើយម នោះក៏ថយចេញ ពីទ្រង់ទៅយ ទាល់តែមានឱកាសទៀត ។
ការបដិសេធនៃព្រះយេស៊ូវនៅភូមិណាសារ៉ែត
១៤ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់វិលទៅស្រុកកាលីឡេវិញរ ទាំងមាន ព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណសណ្ឋិតលើទ្រង់
នោះមានឮល្បី ពីទ្រង់សុសសាយទូទៅក្នុងស្រុកនៅជុំវិញល ១៥ទ្រង់បង្រៀន ក្នុងសាលាប្រជុំរបស់គេវ
ហើយគេក៏សរសើរដំកើងទ្រង់ ទាំងអស់គ្នា ។
១៦រួចទ្រង់យាងមកដល់ណាសារ៉ែតស ជាស្រុកដែលទ្រង់ គង់នៅពីកុមារ
ក៏ចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំនៅថ្ងៃឈប់សំ- រាកហ តាមទំលាប់ទ្រង់ ហើយឈរឡើង ដើម្បីអានមើល គម្ពីរឡ
១៧គេក៏យកគម្ពីរហោរាអេសាយមកថ្វាយទ្រង់ កាលទ្រង់ បានបើកគម្ពីរហើយ នោះទ្រង់រកឃើញត្រង់
កន្លែងដែលមានសេចក្តីចែងទុកមកថា
១៨"ព្រះវិញ្ញាណព្រះអម្ចាស់សណ្ឋិតលើខ្ញុំអ ពីព្រោះទ្រង់ បានចាក់ប្រេងតាំងខ្ញុំ អោយផ្សាយដំណឹងល្អក
ដល់មនុស្ស ទ័លក្រ ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំអោយមក ដើម្បីនឹងប្រោសមនុស្ស ដែលមានចិត្តសង្រេង
ហើយប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីប្រោស លោះ ដល់ពួកឈ្លើយ និងសេចក្តីភ្លឺឡើងវិញដល់មនុស្ស ខ្វាក់
ហើយអោយដោះមនុស្ស ដែលត្រូវគេជិះជាន់អោយរួច ១៩ព្រមទាំងប្រកាសប្រ
ាប់ពីឆ្នាំដែលព្រះអម្ចាស់កំណត់ ទុក"គ។
២០កាលទ្រង់បានបិទគម្ពីរ ប្រគល់ដល់អ្នករក្សាសាលាវិញ ហើយនោះទ្រង់ក៏គង់ចុះឃ
ឯពួកអ្នកដែលនៅក្នុងសាលា គេក៏សំឡឹងមើលទ្រង់ ២១ទ្រង់ចាប់តាំងមានបន្ទូលទៅគេថា "នៅថ្ងៃនេះ
បទគម្ពីរនេះបានសំរេចង នៅត្រចៀកអ្នករាល់ គ្នាហើយ" ។
២២គ្រប់គ្នាជាសាក្សីពីទ្រង់ ក៏អស្ចារ្យក្នុងចិត្តពីព្រះបន្ទូលដ៏ ផ្អែមពីរោះ ដែលចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់មក
ហើយគេនិ-យាយថា "តើអ្នកនេះមិនមែនជាកូនយ៉ូសែបទេឬអី?ច"

២៣តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ពិតប្រាកដជាអ្នករាល់គ្នា នឹងនិយាយពាក្យប្រៀបនេះដាក់ខ្ញុំថា
គ្រូពេទ្យអើយ ចូរ មើលខ្លួនអ្នកអោយជាសិនចុះ ការអ្វីដែលយើងបានឮថា អ្នកធ្វើនៅក្រុងកាពើណិមឆ
នោះចូរធ្វើនៅស្រុករបស់ខ្លួន នេះដែរដ" ។
២៤ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៀតថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដ ថា
គ្មានហោរាណាដែលគេរាប់អាននៅក្នុងស្រុករបស់ ខ្លួននោះទេឈ ២៥ខ្ញុំក៏និយាយប្រាកដនឹងអ្នករាល់គ្នាថា នៅ
ជាន់លោកអេលីយ៉ា កាលរាំង៣ឆ្នាំ ៦ខែ ហើយមានអំណត់ អត់ជាខ្លាំង នៅពេញក្នុងស្រុក
នោះមានមេម៉ាយជាច្រើន នៅស្រុកអ៊ីស្រាអែលដែរញ ២៦តែព្រះទ្រង់មិនបានចាត់ លោកអេលីយ៉ា
អោយទៅឯមេម៉ាយណាមួយនោះសោះ គឺបានចាត់លោកទៅឯស្រីមេម៉ាយម្នាក់ នៅក្រុងសារិបតា
ក្នុងស្រុកស៊ីដូនវិញដ ២៧ហើយនៅជាន់ហោរាអេលីសេក៏ មានមនុស្សឃ្លង់ជាច្រើន ក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែលដែរ
តែ គ្មានអ្នកណាមួយបានជាស្អាតសោះ បានជាតែលោកណា- ម៉ាន ជាសាសន៍ស៊ីរី១ប៉ុណ្ណោះឋ" ។
២៨កាលពួកអ្នកនៅក្នុងសាលាប្រជុំ បានឮសេចក្តីទាំង នោះហើយ គេមានពេញដោយសេចក្តីក្រោធ
២៩ក៏ក្រោក ឡើង ដេញទ្រង់ចេញពីភូមិឌុ បណ្តើរទៅដល់ចំរែះ នៅលើ ភ្នំដែលគេបានកធ្វើភូមិ
ដើម្បីនឹងច្រានទំលាក់ចុះទៅក្រោម ៣០ប៉ុន្តែទ្រង់យាងកាត់កណ្តាលពួកគេចេញបាត់ទៅឈ ។

ព្រះយេស៊ូវបណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់
៤:៣១-៣៧-មក ១:២១-២៨

៣១ទ្រង់យាងចុះទៅដល់កាពើណិមណ ជាទីក្រុងស្រុកកាលី ឡេ ក៏តែងតែបង្រៀនគេរាល់ថ្ងៃឈប់សំរាក
៣២គេក៏នឹក ប្លែកពីសេចក្តីដែលទ្រង់បង្រៀនណាស់ត ពីព្រោះទ្រង់មាន បន្ទូលដោយអំណាចថ
៣៣រីឯនៅក្នុងសាលានោះ មាន មនុស្សម្នាក់ ដែលមានវិញ្ញាណអារក្សអសោចិ៍ចូលវា ស្រែកឡើងជាខ្លាំងថា
៣៤"ហ៊ឹះនែ!ព្រះយេស៊ូវពីណាសារ៉ែតទ
អើយ តើយើងហើយនិងទ្រង់មានហេតុអ្វីនឹងគ្នាធ? តើទ្រង់ មកបំផ្លាញយើងឬអី? ខ្ញុំស្គាល់ជាក់ហើយន
ទ្រង់ជាព្រះអង្គ បរិសុទ្ធនៃព្រះប" ។
៣៥ព្រះយេស៊ូវក៏កំហែងវាថាផ "ចូរស្ងៀមចុះ ហើយចេញពី មនុស្សនេះទៅ" លុះអារក្សបាន ផ្តួលអ្នកនោះ
ទៅកណ្តាល ពួកគេ នោះក៏ចេញទៅឥតមានធ្វើអោយឈឺអ្វីឡើយ ។
៣៦គ្រប់គ្នាក៏នឹកស្ញើចក្នុងចិត្តពទាំងសួរគ្នាថា "តើពាក្យបែប យ៉ាងណានេះ
ដែលលោកបង្គាប់ដល់វិញ្ញាណអសោចិ៍ ដោយអំណាចនិងឫទ្ធិបានភ ហើយវាក៏ចេញទៅដូច្នេះ" ៣៧នោះក៏ព
្ឈល្បីខ្ចរខ្ចាយពីទ្រង់ សុសសាយទៅគ្រប់ទីកន្លែង ជុំវិញម ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សជាច្រើន

៤:៣៨-៤១-មថ ៨:១៤-១៧

៤:៣៨-៤៣-មក ១:២៩-៣៨

៣៨រួចទ្រង់ក្រោកឡើង យាងចេញពីសាលាចូលទៅក្នុង ផ្ទះស៊ីម៉ូន រីឯម្តាយក្មេកស៊ីម៉ូន
នាងកំពុងគ្រុនជាខ្លាំង ហើយ គេសូមអង្វរទ្រង់អោយនាង ៣៩ទ្រង់ក៏ឈរឈ្ងោកទៅនាង
ទាំងកំហែងដល់គ្រុនយ នោះគ្រុនក៏បាត់ទៅ រួចនាងក្រោក ឡើងភ្លាម បំរើដល់ទាំងអស់គ្នា ។
៤០ដល់ពេលថ្ងៃលិច អស់អ្នកដែលមានបងប្អូនឈឺជំងឺ ផ្សេងៗ គេនាំអ្នកទាំងនោះមកឯទ្រង់ ហើយទ្រង់ប្រោ
ស គេគ្រប់គ្នាអោយបានជារ ដោយដាក់ព្រះហស្តលើល ៤១ក៏ មានអារក្សចេញពីមនុស្សជាច្រើនដែរ
វាស្រែកឡើងថា "ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ"វ តែទ្រង់បន្ទោសស ហាមមិន អោយវានិយាយសោះហ
ពីព្រោះវាដឹងថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ពិត។
៤២លុះព្រឹកឡើង ទ្រង់យាងចេញទៅឯកន្លែងស្ងាត់ ឯ បណ្តាមនុស្សគេតាមរកទ្រង់ ក៏មកដល់
ហើយឃាត់ទ្រង់ ដើម្បីមិនអោយទ្រង់យាងចេញពីគេឡើយ ៤៣តែទ្រង់មានបន្ទូល ថា "ខ្ញុំត្រូវប្រ
ាប់ដំណឹងល្អពីនគរព្រះឡ ដល់អស់ទាំងស្រុកឯ ទៀតដែរ គឺហេតុនោះបានជាព្រះវរបិតាចាត់អោយខ្ញុំ មក"
៤៤ទ្រង់ក៏ប្រកាសក្នុងអស់ទាំងសាលាប្រជុំនៅស្រុកកា លីឡេទូទៅអ។

ជំពូក ៥

ការចាប់ផ្តើមត្រាស់ហៅពួកសាវ័ក

៥:១-១១-មថ ៤:១៨-២២ មក ១:១៦-២០ យហ ១:៤០-៤២

៥ ១កាលទ្រង់កំពុងឈរ នៅមាត់សមុទ្រគេនេសារ៉ែត នោះ មានមនុស្សកកកុញប្រជ្រៀតគ្នាមកឯទ្រង់
ដើម្បីនឹងស្តាប់ ព្រះបន្ទូលក ២ហើយទ្រង់ទតឃើញទូក២ ចតនៅមាត់សមុទ្រ ដែលពួកអ្នកនេសាទច
ានឡើងទៅលាងអួនហើយ ៣ទ្រង់ យាងចុះទូក១នោះ ជាទូករបស់ស៊ីម៉ូន ក៏សូមអោយគាត់
ចេញទូកពីដីបន្តិចទៅ រួចទ្រង់គង់បង្រៀនដល់បណ្តា មនុស្សពីក្នុងទូកវិញខ។
៤លុះឈប់អធិប្បាយហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅស៊ីម៉ូន ថា
"អោយចេញទូកទៅឯកន្លែងទឹកជ្រៅទំលាក់អួនចាប់ត្រី
ចុះ"គ ៥ស៊ីម៉ូនទូលឆ្លើយថា "លោកគ្រូអើយយ យប់មិញយើង ខ្ញុំបានខំដឹកអួនទាល់ភ្លឺ គ្មានបានអ្វីសោះង
តែខ្ញុំនឹងទំលាក់អួនតាមពាក្យលោកមើល"។

៦កាលទំលាក់ទៅ នោះក៏ជាប់បានត្រីសន្ធឹក ដល់ម្លេះបាន ជាអួនចាប់តាំងធ្លាយច ៧នោះគេចេ
ាយដៃហៅគូកនដែល នៅក្នុងទូក១ទៀត អោយមកជួយគ្នា គេក៏មក ហើយចាប់ ដាក់បានពេញទូកទាំង២
ទាល់តែព្យេបស្ទើរនឹងលិច ។

៨កាលស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសបានឃើញដូច្នេះ នោះគាត់ក្រាប នៅទៀបព្រះជង្ឃព្រះយេស៊ូវទូលថា
"ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមថយចេញពីទូលបង្គំ ដ្បិតទូលបង្គំជាមនុស្សមានបាប"ឆ ៩គាត់ទូលដូច្នោះ
ដោយហេតុគាត់ និងពួកអ្នកនៅជាមួយ នឹកស្ញើចក្នុងចិត្ត ពីត្រីដែលបានច្រើនដល់ម្លោះ ១០ហើយ យ៉ាកុប
និងយ៉ូហាន ជាកូនសេបេដេ ដែលជាពួកហ៊ុននឹង ស៊ីម៉ូន ក៏ដូច្នោះដែរ តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅស៊ីម៉ូនថា
"កុំខ្លាចអីជ ពីនេះទៅមុខ អ្នកនឹងចាប់មនុស្សវិញ" ១១រួច កាលទូកបានដល់គោក
នោះគេទុករបស់ទាំងអស់ចោល ហើយដើរតាមទ្រង់ទៅឈ ។

បុរសកើតឃ្លង់ម្នាក់

៥:១២-១៤ មថ ៨:២-៤ មក ១:៤០-៤៤

១២កាលព្រះយេស៊ូវគង់នៅក្នុងទីក្រុង១ នោះមានមនុស្ស ម្នាក់កើតឃ្លង់ពេញទាំងខ្លួនញ គាត់ឃើញទ្រង់
ក៏ទំលាក់ខ្លួន ផ្កាប់មុខទូលអង្វរថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ បើទ្រង់សព្វព្រះ ហឫទ័យ នោះទ្រង់អាចនឹងប្រេ
ាសអោយទូលបង្គំជាស្អាត បាន" ។

១៣ទ្រង់ក៏លូកព្រះហស្តទៅពាល់គាត់ ដោយបន្ទូលថា "ខ្ញុំ ចង់ដែរ អោយជាស្អាតចុះ"
ស្រាប់តែឃ្លង់ចេញពីគាត់ជា១ រំពេចទៅ ។

១៤រួចទ្រង់ហាមមិនអោយគាត់ប្រាប់ដល់អ្នកណាឡើយដ តែ ត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនអោយសង្ឃពិនិត្យមើល
ហើយថ្វាយ ដង្វាយ ដោយព្រោះបានជាស្អាតវិញ ដូចជាលោកម៉ូសេ បានបង្គាប់មកឋ
ទុកជាទីបន្ទាល់ដល់ពួកលោក ។

១៥ប៉ុន្តែ ចេះតែឮនិយាយពីទ្រង់កាន់តែខ្លាំងឡើងឌ ក៏មាន មនុស្សកកកុញមកស្តាប់ផង
ហើយអោយទ្រង់បានប្រោស ជំងឺគេអោយជាផង ១៦តែទ្រង់ថយចេញទៅឯទីស្ងាត់ ដើម្បី អធិស្ឋានវិញឈ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសមនុស្សស្លាប់ដៃជើងម្នាក់

៥:១៨-២៦-មថ ៩:២-៨ មក ២:៣-១២

១៧មានថ្ងៃ១ កាលទ្រង់កំពុងតែបង្រៀន នោះមានពួកផា- រិស៊ី និងពួកអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ណ
ដែលចេញពីគ្រប់ទាំងភូមិ ស្រុកកាលីឡេ ស្រុកយូដា និងក្រុងយេរូសាឡិម គេមក អង្គុយស្តាប់
ហើយព្រះចេស្តានៃព្រះអម្ចាស់ក៏នៅទីនោះ បំរុងនឹងប្រោសគេអោយជាដែរត ១៨នោះឃើញមានគេសែង

មនុស្សស្លាប់ដៃស្លាប់ជើងម្នាក់ដេកលើគ្រែមក គេរកផ្លូវនាំ គាត់ចូលទៅដាក់នៅចំពោះទ្រង់ ១៩តែពុំប
ានសោះ ដោយ ព្រោះមានមនុស្សសន្ធឹកណាស់ នោះក៏ឡើងទៅលើដំបូល សំរូតគាត់ទៅទាំងដេកលើគ្រែ
នៅកណ្តាលជំនុំ ចំពោះ ព្រះយេស៊ូវតាមប្រហោងដំបូល ២០លុះទ្រង់បានឃើញ សេចក្តីជំនឿរបស់គេដូច្នោះ
ក៏មានបន្ទូលថា "អ្នកអើយ បាប
អ្នកបានអត់ទោសអោយអ្នកហើយ"ថ ២១នោះពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ចាប់តាំងរិះគិតគ្នាថា
"តើអ្នកណានេះ ដែល ពោលពាក្យប្រមាថព្រះដូច្នេះ ក្រៅពីព្រះ១ តើមានអ្នកណា អាចនឹងអត់ទោសបាបប
ាន?"ទ

២២តែព្រះយេស៊ូវបានជ្រាបគំនិតគេ ក៏មានបន្ទូលសួរថា "ហេតុអ្វីបានជារិះគិតក្នុងចិត្តដូច្នេះ?
២៣ដ្បិតដែលថា បាប អ្នក បានអត់ទោសអោយអ្នកហើយ ឬថា ចូរអ្នកក្រោកឡើង ដើរទៅ
នោះតើពាក្យណាដែលងាយថាជាជាង ២៤ប៉ុន្តែ ដើម្បីអោយអ្នករាល់គ្នាដឹងថា កូនមនុស្សធមានអំណាចនឹង
អត់ទោសបាបនៅផែនដីបាន" (នោះទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅអ្នក ស្លាប់ដៃស្លាប់ជើងវិញ) "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា
ចូរក្រោកឡើង យក គ្រែអ្នកដើរទៅផ្ទះទៅ" ២៥គាត់ក៏ក្រោកឈរឡើងនៅមុខ គេជា១រំពេច
ហើយលើកគ្រែ ដែលបានដេក ចេញទៅឯ ផ្ទះទាំងសរសើរដំកើងដល់ព្រះបណ្តើរ ២៦នោះបណ្តាមនុស្ស
កើតមានសេចក្តីអស្ចារ្យទាំងអស់គ្នា ក៏សរសើរដំកើងព្រះន ហើយមានសេចក្តីភ័យខ្លាចជាខ្លាំងថា "យើងប
ានឃើញការ ចំឡែកណាស់នៅថ្ងៃនេះ"។

ការត្រាស់ហៅលោកលេវី

៥:២៧-៣២ មថ ៩:៩-១៣ មក ២:១៤-១៧

២៧ក្រោយការទាំងនោះ ទ្រង់យាងចេញទៅ ឃើញអ្នកយក ពន្ធម្នាក់ឈ្មោះលេវី កំពុងអង្គុយនៅទីយកពន្ធ
ទ្រង់មាន បន្ទូលហៅគាត់ថា "ចូរមកតាមខ្ញុំឯណេះ"ប ២៨គាត់ក៏ទុក របស់ទាំងអស់ចោល
ក្រោកតាមទ្រង់ទៅផ។

២៩លេវីបានរៀបជប់លៀងជាធំថ្វាយទ្រង់នៅផ្ទះគាត់ ហើយ មានអ្នកយកពន្ធទាំងហ្វូងព
នឹងមនុស្សឯទៀតមកអង្គុយនៅតុ ជាមួយគ្នាដែរ ៣០ពួកអាចារ្យនឹងពួកផារិស៊ីភ គេឌុកដាន់ពួក
សិស្សទ្រង់ថា "ហេតុអ្វីបានជាបរិភោគ ជាមួយនឹងពួកអ្នក យកពន្ធ និងមនុស្សមានបាបដូច្នេះ?"ម

៣១តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា "ពួកអ្នកជាមិនត្រូវ ការនឹងគ្រូពេទ្យទេ
ត្រូវការតែពួកអ្នកដែលឈឺប៉ុណ្ណោះ ៣២ខ្ញុំមិនបានមកហៅពួកមនុស្សសុចរិតទេ គឺមកហៅតែ មនុស្សមានប
ាប អោយគេប្រែចិត្តវិញទេតើ"យ។

ការចោទសួរព្រះយេស៊ូវអំពីការតម
៥:៣៣-៣៩ មថ ៩:១៤-១៧ មក ២:១៨-២២
៣៣គេទូលទ្រង់ថា "ហេតុអ្វីបានជាពួកសិស្សលោកយ៉ូហានរ តម ហើយអធិស្ឋានជាញយៗ
ដូចជាសិស្សរបស់ពួកផារិស៊ី ដែរ តែសិស្សលោកតែងតែបរិភោគដូច្នេះវិញ" ។
៣៤ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "កំពុងដែលប្ដីថ្មោងថ្មីនៅជាមួយ គ្នា
តើអាចនឹងអោយពួកសំឡាញ់គាត់លតមអាហារបានឬ ទេ? ៣៥តែនឹងមានថ្ងៃមកដល់
កាលណោះប្ដីវនឹងត្រូវដក យកចេញពីគេទៅ នៅគ្រានោះគេនឹងតមវិញ" ។
៣៦ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅគេជាពាក្យប្រៀបប្រដូចថា "គ្មាន អ្នកណាដែលយកកំណាត់ថ្មី
មកប៉ះអាវចាស់ទេ បើធ្វើ ដូច្នោះ នឹងនាំអោយរហែកដល់ទាំងកំណាត់ថ្មីដែរ ហើយ
កំណាត់ដែលយកពីអាវថ្មី ក៏មិនសមនឹងអាវចាស់ផង ៣៧ក៏ គ្មានអ្នកណាដែលយកស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី
ដាក់ក្នុងថង់ ស្បែកចាស់ដែរ បើធ្វើដូច្នោះស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី និង ទំលាយថង់ស្បែកហូរចេញមក
ហើយថង់ស្បែកក៏ត្រូវខូច ខាតផង ៣៨តោងតែដាក់ស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មីក្នុងថង់ស្បែក ថ្មីវិញ
នោះទាំង២យ៉ាងនឹងបានគង់នៅ ៣៩លុះកាលបានផឹក ស្រាទំពាំងបាយជូរចាស់ហើយ គ្មានអ្នកណាចង់បានថ្មីទេ
ដ្បិតគេថាចាស់ឆ្ងាញ់ជាង" ។

ជំពូក ៦

ម្ចាស់នៃថ្ងៃឈប់សំរាក
៦:១-១១ មថ ១២:១-១៤ មក ២:២៣-៣:៦
៦ ១មានកាល១ថ្ងៃ ជាថ្ងៃឈប់សំរាក ទ្រង់យាងកាត់ស្រែ
ហើយពួកសិស្សបានបូតគួរស្រូវបរិភោគ ដោយញីនឹងដៃស ២មានពួកផារិស៊ីខ្លះស្ដីថា "ហេតុអ្វីប
ានជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើ ការ ដែលគ្មានច្បាប់ធ្វើនៅថ្ងៃឈប់សំរាកដូច្នេះ?"ហ
៣តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា "តើអ្នករាល់គ្នាមិន បានមើលរឿងនេះផងទេឬអី
គឺពីការដែលហ្លួងដាវីឌទ្រង់ ធ្វើក្នុងកាលដែលទ្រង់ និងពួកអ្នកនៅជាមួយបានឃ្លាន?ឡ
៤ដែលទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងដំណាក់ព្រះ យកនំបុ័ងតាំងទុក ទៅសោយ
ទាំងចែកអោយពួកអ្នកនៅជាមួយនឹងទ្រង់ផង ដែលគ្មានច្បាប់អោយបរិភោគសោះ ជារបស់ទុកសំរាប់
តែពួកសង្ឃប៉ុណ្ណោះ"អ ៥រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "កូន មនុស្សក៏ជាម្ចាស់នៃថ្ងៃឈប់សំរាកដែរ" ។

៦នៅថ្ងៃឈប់សំរាក១ទៀតខ ទ្រង់ចូលទៅបង្រៀនក្នុងសា លាប្រជុំ ហើយនៅទីនោះមានមនុស្សម្នាក់
ដែលស្វិតដៃ ខាងស្តាំ ៧ឯពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ីក៏សំឡឹងមើលគ ក្រែង ទ្រង់ប្រេ
ាសអោយគាត់ជានៅថ្ងៃឈប់សំរាកដែរឃ គឺដើម្បី នឹងរករឿងចោទប្រកាន់ទ្រង់ ៨តែទ្រង់ស្គាល់គំនិតគេង ក៏
មានបន្ទូលទៅមនុស្សស្វិតដៃថា "ចូរក្រោកឡើងឈរនៅ កណ្តាលនុំះទៅ" ។
៩កាលគាត់ក្រោកឈរឡើង   នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅគេថា "ខ្ញុំចង់សួរអ្នករាល់គ្នាថា
នៅថ្ងៃឈប់សំរាក តើមានច្បាប់នឹងធ្វើការល្អ ឬអាក្រក់ នឹងសង្គ្រោះជីវិត ឬបំផ្លាញ?"
១០ទ្រង់ក៏ងាកជុំវិញ ទតមើលគេទាំងអស់គ្នា រួចមានបន្ទូល ទៅមនុស្សនោះថា "ចូរអ្នកលាតដៃទៅ"
អ្នកនោះក៏លាត ហើយដៃគាត់បានជាដូចម្ខាង ១១គេមានសេចក្តីឃោរឃៅ ពោរពេញច
ក៏ពិគ្រោះគ្នាពីការអ្វីដែលត្រូវធ្វើដល់ព្រះ- យេស៊ូវ ។

សាវ័កទាំង១២

៦:១៣-១៦ មថ ១០:២-៤ មក ៣:១៦-១៩ កច ១:១៣

១២នៅគ្រានោះទ្រង់ចេញទៅឯភ្នំ ដើម្បីនឹងអធិស្ឋាន រួច ទ្រង់អធិស្ឋានដល់ព្រះឆ ដរាបទាល់ភ្លឺ
១៣លុះភ្លឺឡើងទ្រង់ ហៅពួកសិស្សមក ក៏រើសយក១២នាក់ ដែលទ្រង់ហៅថា សាវ័កជ ១៤គឺស៊ីម៉ូន
ដែលហៅថា ពេត្រុស១ អនទ្រេ ជាប្អូន គាត់១ យ៉ាកុប១ យ៉ូហាន១ ភីលីព១ បារថូល៉ូមេ១ ១៥ម៉ា
ថាយ១ឈ ថូម៉ាស១ យ៉ាកុប ជាកូនអាល់ផាយ១ ស៊ីម៉ូន ដែលហៅជាអ្នកឧស្សាហ៍១ ១៦នឹងយូដាស
ជាញាតិនឹងយ៉ា- កុប១ ហើយយូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុត ដែលត្រឡប់ជាអ្នកក្បត់១ ។

ព្រះពរ និងក្តីវេទនា

៦:២០-២៣ មថ ៥:៣-១២

១៧ទ្រង់យាងចុះមកជាមួយនឹងអ្នកទាំងនោះ ក៏ឈប់នៅត្រង់ កន្លែងរាបស្មើ នោះមានសិស្សទ្រង់ជាច្រើន
នឹងបណ្តាជន កកកុញមកពីគ្រប់កន្លែងនៅស្រុកយូដា ក្រុងយេរូសាឡិម ហើយពីស្រុកទីរ៉ុស ស្រុកស៊ីដូនញ
ដែលនៅក្បែរសមុទ្រ ដើម្បីនឹងស្តាប់ទ្រង់ ហើយប្រយោជន៏អោយបានជាជំងឺគេផង
១៨ក៏មានមនុស្សអារក្សអសោចិ៍ចូលបានជាដែរ ១៩មនុស្សទាំង អស់រកពាល់ទ្រង់ដ
ដ្បិតមានព្រះចេស្តាចេញពីទ្រង់ មក ប្រោសអោយជាទាំងអស់គ្នាឋ ។
២០ទ្រង់ងើបព្រះនេត្រឡើង ទតទៅពួកសិស្ស មានបន្ទូលថា
"មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាដែលក្រអើយ ដ្បិតនគរព្រះ
ជារបស់ផងអ្នករាល់គ្នាឍ ។

២១មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាដែល ឃ្លានឥឡូវនេះ ដ្បិតអ្នក
រាល់គ្នានឹងបានឆ្អែតឈ មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាដែលយំ
ឥឡូវនេះ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងបានសើចវិញណ។
២២មានពរហើយ កាលណាមនុស្សនឹងស្អប់អ្នករាល់គ្នាព្រម
ទាំងកាត់កាល់ត ត្មះតិះដៀលថ ហើយចោលឈ្មោះអ្នករាល់
គ្នាចេញ ទុកដូចជាអាក្រក់ ដោយព្រោះកូនមនុស្សទ។
២៣ចូរអ្នករាល់គ្នាអរសប្បាយឡើងនៅថ្ងៃនោះ ហើយលោត
កញ្ឆេងចុះធ ដ្បិតមើល អ្នករាល់គ្នាមានរង្វាន់ជាយ៉ាងធំនៅ
ឯស្ថានសួគ៌ ឯពួកឰយុកោរបស់គេ ក៏បានប្រព្រឹត្តចំពោះ
ពួកហោរាពីដើមយ៉ាងដូច្នោះដែរន។
២៤តែវេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ជាអ្នកមានប ដ្បិតអ្នករាល់គ្នា
កំពុងតែមានសេចក្តីកំសាន្តចិត្តក្នុងសម័យនេះផ។
២៥វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នាដែលឆ្អែត ដ្បិតនឹងត្រូវឃ្លានវិញព
វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលសើចក្នុងជាន់ឯឡូវនេះ ដ្បិត
នឹងកើតទុក្ខព្រួយ ហើយយំសោកវិញភ។
២៦វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា កាលណាមនុស្សទាំងអស់និយាយ
ល្អពីអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះកាលពីដើម ពួកឰយុកោបាន
ប្រព្រឹត្តនឹងពួកហោរាក្លែងក្លាយយ៉ាងដូច្នោះដែរម។

ការស្រឡាញ់ខ្មាំងសត្រូវ

៦:២៩,៣០ មថ ៥:៣៩-៤២

២៧ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ដែលកំពុងស្តាប់ថា ចូរអ្នក រាល់គ្នាស្រឡាញ់ពួកខ្មាំងសត្រូវ
ហើយប្រព្រឹត្តល្អនឹងពួកអ្នក ដែលស្អប់អ្នករាល់គ្នាវិញយ ២៨ចូរអោយពរដល់អ្នកណាដែល
គេប្រទេចផ្តាសាអ្នក ហើយអធិស្ឋានអោយអ្នកណាដែលធ្វើទុក្ខ អ្នករ ២៩ឯអ្នកណាដែលទះកំភ្លៀងអ្នកម្ខាង
នោះត្រូវបែរម្ខាងទៅ អោយគេទៀត ហើយបើអ្នកណាយកអាវវែងរបស់អ្នក នោះកុំ
អោយឃាត់មិនអោយគេយកអាវតូចអ្នកផងឡើយ ៣០ចូរ អោយដល់អ្នកណាដែលសូមអ្នក
ហើយបើអ្នកណាយករបស់ អ្វីផងអ្នក នោះកុំទារវិញឡើយល ៣១ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់អោយ

គេប្រព្រឹត្តនឹងខ្លួនជាយ៉ាងណា នោះត្រូវតែប្រព្រឹត្តនឹងគេ យ៉ាងនោះដែរវ ។
៣២បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់តែពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់ដល់អ្នក នោះតើមានគុណបំណាច់អ្វីស?
ដ្បិតទាំងមនុស្សមានបាបក៏ស្រ ឡាញ់ដល់ពួកអ្នក ដែលស្រឡាញ់គេដូចគ្នាដែរ ៣៣ហើយបើអ្នក
រាល់គ្នាប្រព្រឹត្តល្អ ចំពោះតែពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តល្អនឹងខ្លួនអ្នក នោះតើមានគុណបំណាច់អ្វី ?
ដ្បិតទាំងមនុស្សមានបាបក៏ប្រព្រឹត្ត ដូច្នោះដែរ ៣៤បើអ្នករាល់គ្នាអោយគេខ្ចី ដែលសង្ឃឹមនឹងបាន វិញ
នោះតើមានគុណបំណាច់អ្វីហ? ដ្បិតទាំងមនុស្សមានបាប ក៏អោយមនុស្សមានបាបខ្ចីដែរ ដើម្បីអោយប
ានដូចដើមវិញ ៣៥ចូរស្រឡាញ់ដល់ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា អោយប្រព្រឹត្ត ល្អនឹងគេឡ ហើយអោយគេខ្ចី
ដោយឥតសង្ឃឹមនឹងបានអ្វីមកវិញ ចុះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានរង្វាន់ជាយ៉ាងធំ
ហើយនឹងធ្វើជាកូនអនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតក ដ្បិតទ្រង់តែងល្អ ដល់ទាំងមនុស្ស អកត្តញ្ញូ និងមនុស្សអាក្រក់ដែរ
៣៦ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នា មានចិត្តមេត្តាករុណាខ ដូចជាព្រះវរបិតានៃអ្នកគ ទ្រង់មាន ព្រះហប
្ញទ័យមេត្តាករុណាដែរ" ។

ការថ្កោលទោស

៦:៣៧-៤២ មថ ៧:១-៥

៣៧"កុំអោយថ្កោលទោសគេអោយសោះ ដើម្បីកុំអោយ មានគេថ្កោលទោសអ្នកវិញឃ
កុំអោយនិន្ទាគេឡើយ ដើម្បី កុំអោយមានគេនិន្ទាអ្នកវិញដែរ ចូរលើកលែងអោយគេ
នោះគេនឹងលើកលែងអោយអ្នកវិញង ៣៨ចូរអោយទៅគេ នោះនឹងបានអោយមកអ្នកដែរ
គេនឹងវាល់អោយអ្នកយ៉ាង ល្អ ទាំងញាត់ ទាំងរលាក់ ហើយដាក់អោយហៀរ និងយក
មកដាក់បំពេញចិត្តអ្នកផងច ដ្បិតគេនឹងវាល់អោយអ្នក តាម រង្វាល់ណាដែលអ្នកវាល់អោយគេ"ឆ ។
៣៩ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលពាក្យប្រៀបទៅគេថា "តើមនុស្សខ្វាក់ អាចនឹងដឹកមនុស្សខ្វាក់បានឬទេ
តើមិនធ្លាក់ទៅក្នុងរណ្ដៅ ទាំង២នាក់ទេឬអី?ជ ៤០សិស្សមិនមែនលើសជាងគ្រូទេ តែ អ្នកណាដែលប
ានគ្រប់លក្ខណ៍ នោះនឹងបានដូចជាគ្រូដែរឈ
៤១ហេតុអ្វីបានជាមើលឃើញកំទេច ដែលនៅក្នុងភ្នែកប្អូន អ្នក តែមិនឃើញធ្នឹម
ដែលនៅក្នុងភ្នែកខ្លួនវិញសោះ ៤២ធ្វើ ដូចម្ដេចអោយអ្នក ដែលមើលធ្នឹមក្នុងភ្នែកខ្លួនមិនឃើញ
អាចនិយាយទៅប្អូនបានថា ប្អូនអើយអោយអញយកកំទេច ពីភ្នែកឯងចេញដូច្នេះ ឱអ្នកមានពុតអើយ!
ចូរយកធ្នឹមពី ភ្នែកអ្នកចេញជាមុនសិន នោះទើបនឹងបានឃើញច្បាស់ អាចនឹង យកកំទេចចេញពីភ្នែកប
្អូនអ្នកបានដែរ" ។

ដើមឈើ និងផ្លែរបស់វា

៦:៤៣,៤៤ មថ ៧:១៦,១៨,២០

៤៣"ដ្បិតគ្មានដើមឈើល្អណា ដែលមានផលផ្លែអាក្រក់ទេ ក៏គ្មានដើមអាក្រក់ណា ដែលមានផលផ្លែល្អដែរ
៤៤ពីព្រោះ គេស្គាល់ដើមឈើនីមួយៗ ដោយសារតែផ្លែទេញ គេមិន ដែលបេះផ្លែល្វាពីគុម្ពបន្លា ឬផ្លែទំពាំងប
ាយជូរពីអញ្ចាញ ឡើយ ៤៥ឯមនុស្សល្អ គេក៏យកសេចក្តីល្អ ពីកំណប់ល្អ ដែល កប់ទុកក្នុងចិត្តគេ
ហើយមនុស្សអាក្រក់ក៏យកសេចក្តីអាក្រក់ ចេញពីកំណប់អាក្រក់ក្នុងចិត្តខ្លួនដែរ ដ្បិតមាត់គេពោល
បញ្ចេញសេចក្តីបរិបូរដែលនៅក្នុងចិត្តជានិច្ចដ" ។

មនុស្សឆ្លាត និងមនុស្សល្ងង់សង់ផ្ទះ

៦:៤៧-៤៩ មថ ៧:២៤-២៧

៤៦ហេតុអ្វីបានជាហៅខ្ញុំថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ៎ តែមិន ធ្វើតាមពាក្យខ្ញុំ វិញដូច្នេះ?ឌ
៤៧ឯអស់អ្នកដែលមកស្តាប់ ពាក្យខ្ញុំទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្តតាមនោះខ្ញុំនឹងបង្ហាញអោយ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា
អ្នកនោះធៀបដូចជាអ្វីឈ ៤៨គឺធៀបដូច ជាមនុស្សម្នាក់ដែលសង់ផ្ទះ គាត់បានជីកយ៉ាងជ្រៅដាក់
ជើងសសរនៅលើថ្ម កាលមានទឹកជន់ឡើង ហូរគំហុកមក ប៉ះ នឹងផ្ទះនោះ នោះធ្វើអោយរញ្ជួយមិនបានឡើយ
ពី ព្រោះបានសង់នៅលើថ្ម ៤៩តែអ្នកដែលឮ ហើយមិនប្រ ព្រឹត្តតាម
នោះប្រៀបដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលសង់ផ្ទះនៅ លើដី ឥតដាំជើងសសរសោះ លុះទឹកហូរគំហុកមកប៉ះត្រូវ
ផ្ទះនោះ ក៏រលំទៅភ្លាម ហើយត្រូវខូចខាតជាច្រើនផង" ។

ជំពូក ៧

សេចក្តីជំនឿរបស់មេទ័ពម្នាក់

៧:១-១០ មថ ៨:៥-១៣

៧ ១កាលទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះណ អោយបណ្តា ជនស្តាប់រួចហើយ
ក៏យាងចូលទៅក្នុងក្រុងកាពើណិមវិញ ២នោះមានបាវសំណប់របស់មេទ័ពម្នាក់ វាឈឺហៀបនឹង ស្លាប់
៣លោកបានឮនិយាយពីព្រះយេស៊ូវ ក៏ចាត់ពួកចាស់ ទុំសាសន៍យូដាខ្លះ អោយទៅអង្វរអញ្ជើញទ្រង់ មកជួយ
សង្គ្រោះបាវនោះ ៤កាលគេបានទៅដល់ព្រះយេស៊ូវហើយ នោះក៏ទទូចអង្វរទ្រង់ថា
មេទ័ពនោះមានបំណាច់ណាស់ គួរអោយប្រោសមេត្តាដែរ ៥ដ្បិតគាត់ស្រឡាញ់ដល់សា សន៍យើង ហើយប
ានសង់សាលាប្រជុំ១ សំរាប់យើងរាល់ គ្នា ។ ៦ព្រះយេស៊ូវក៏យាងទៅជាមួយនឹងគេ ។ កាលហៀបនឹង

ដល់ផ្ទះហើយ នោះមេទ័ពចាត់ពួកសំឡាញ់អោយមកទូល ទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ!
សូមកុំព្រួយព្រះទ័យឡើយ មិន គួរនឹងអោយទូលបង្គំទទួលទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះទូលបង្គំទេ ៧គឺ ដោយហេតុនោះប
ានជាទូលបង្គំមិនបានរាប់ខ្លួនថាគួរនឹង មកឯទ្រង់ដែរ សូមទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូល១ព្រះឱស្ឋ ប៉ុណ្ណោះចុះ!
នោះបាវទូលបង្គំបានជាហើយត ៨ដ្បិតទូលបង្គំ នៅក្រោមអំណាចគេដែរ ក៏មានទាហាននៅក្រោម ឱវាទ
ទូលបង្គំ ទូលបង្គំប្រាប់ទៅម្នាក់ថាទៅ វាក៏ទៅ ប្រាប់ទៅ ម្នាក់ទៀតថា មកវាក៏មក ហើយប្រាប់ទៅប
ាវថាធ្វើការ នេះចុះ នោះវាក៏ធ្វើតាម ។
៩កាលព្រះយេស៊ូវបានឮសេចក្តីទាំងនោះទ្រង់ក៏មាន សេចក្តីអស្ចារ្យនឹងមេទ័ពនោះណាស់
រួចទ្រង់បែរទៅមាន បន្ទូលនឹងមនុស្សទាំងប៉ុន្មានដែលតាមទ្រង់ថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា
ខ្ញុំមិនដែលឃើញសេចក្តីជំនឿណាជាខ្លាំងដល់ ម្ល៉េះទេ ទោះបើនៅសាសន៍អ៊ីស្រាអែលក៏ដោយ" ១០ឯពួក
អ្នកដែលលោកបានចាត់អោយមក គេក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ឃើញបាវដែលឈឺនោះបានជាហើយ ។

ព្រះយេស៊ូវប្រោសកូនរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់

៧:១១-១៦ = ១ ពវ ១៧:១៧-២៤ ២ ពវ ៤:៣២-៣៧
មក ៥:២១-២៤,៣៥-៤៣ យហ ១១:១-៤៤

១១ដល់ថ្ងៃក្រោយមក ទ្រង់យាងទៅឯក្រុង១ហៅថា ណា-អ៊ីន មានទាំងពួកសិស្ស
នឹងមនុស្សសន្ធឹកទៅដែរ ១២កាល ចូលទៅជិតដល់ទ្វារកំផែងក្រុង នោះឃើញគេសែងខ្មោច ចេញមក
ជាខ្មោចកូនតែ១ ដែលម្តាយនៅមេម៉ាយ ហើយ មានមនុស្សក្រុងនោះជាច្រើនហែមកជាមួយ នឹងគាត់
១៣កាលព្រះអម្ចាស់ថបានឃើញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យ ក្តួលអាណិតអាសូរដល់គាត់ណាស់
ក៏មានបន្ទូលថា "កុំយំ អី?" ១៤រួចទ្រង់យាងចូលទៅពាល់ក្តារមឈូស ឯពួកអ្នក សែងក៏ឈប់
ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកកំលោះអើយ! ខ្ញុំ បង្គាប់អ្នកថា ចូរក្រោកឡើង!"ទ ១៥អ្នកដែលស្លាប់នោះក៏
ក្រោកឡើងអង្គុយ ហើយចាប់តាំងនិយាយរួចទ្រង់ប្រគល់ ដល់ម្តាយវិញ ។
១៦មនុស្សទាំងអស់គ្នាកើតមានសេចក្តីស្ញែងខ្លាចផ ក៏សរ សើរដំកើងដល់ព្រះនដោយពាក្យថា
"មានហោរា១ធំបបាន កើតឡើងក្នុងពួកយើង" ហើយថា "ព្រះបានប្រោសរាស្ត្រ ទ្រង់ហើយ"ផ
១៧ពាក្យគេថ្លែងពីទ្រង់នេះ បានឮសុសសាយ ពេញទូទៅក្នុងស្រុកយូដា និងស្រុកនៅជុំវិញទាំងអស់ព។

ព្រះយេស៊ូវ និងលោកយ៉ូហាន-បាទីស្ទ

៧:១៨-៣៥ = មថ ១១:២-១៩

១៨ពួកសិស្សរភយ៉ូហាន មក៏ទៅប្រាប់គាត់ពីគ្រប់ការទាំងនេះ

១៩រួចយ៉ូហានហៅសិស្សគាត់២នាក់មក ប្រើអោយទៅ ទូលសួរព្រះយេសស៊ូវថា
"តើទ្រង់ជាព្រះដែលត្រូវមកពិត ឬត្រូវអោយយើងខ្ញុំនៅចាំ១អង្គទៀត?"
២០កាលអ្នកទាំង២នោះមកដល់ ក៏ទូលទ្រង់ថា "លោក យ៉ូហាន-បាទីស្ទបានចាត់យើងខ្ញុំ
អោយមកសួរទ្រង់ថា តើទ្រង់ជាព្រះដែលត្រូវមកពិត ឬត្រូវអោយយើងខ្ញុំនៅ ចាំ១អង្គទៀត?"
២១នៅវេលានោះឯង ទ្រង់បានប្រោសមនុស្សជំងឺយមនុស្ស វេទនា
និងមនុស្សអារក្សអសោចិ៍ចូលជាច្រើនអោយបាន ជា ហើយមនុស្សខ្វាក់ជាច្រើនអោយភ្លឺដែរ ២២រួចទ្រង់ក៏
ឆ្លើយថា "ចូរទៅប្រាប់យ៉ូហានពីការដែលអ្នកបានឃើញ ហើយឮចុះ! គឺមនុស្សខ្វាក់បានភ្លឺ មនុស្សខ្វិនដើរបាន
មនុស្ស ឃ្លង់បានជាស្អាត មនុស្សថ្លង់ស្តាប់ឮ មនុស្សស្លាប់រស់ឡើង វិញហើយមនុស្សទាល់ក្ររ ក៏បានព
្ដដំណឹងល្អ ២៣មានពរ ហើយអ្នកណាដែលមិនរវាតចិត្តដោយព្រោះខ្ញុំ"។
២៤កាលសិស្សដែលយ៉ូហានចាត់អោយមក បានចេញទៅ ហើយ
នោះទ្រង់ចាប់តាំងមានបន្ទូលនឹងបណ្តាមនុស្សពី យ៉ូហានថា "តើអ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វីនៅទីរហោ ស្ថាន ប
ានទៅមើលដើមត្រែងរញ្ជួយនឹងខ្យល់ឬអី? ២៥តើ អ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វី? បានទៅមើលមនុស្សស្លៀក
ពាក់អាវទន់ភ្លន់ឬអី? មើល! ពួកអ្នកដែលស្លៀកពាក់ល្អប្រ សើរ ហើយរស់នៅដោយរុងរឿង
នោះសុទ្ធតែនៅក្នុងដំ ណាក់ស្តេចទេ ២៦ចុះអ្នករាល់គ្នាបានទៅមើលអ្វី? មើល ហោរាលឬអី? មែនហើយ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គាត់ក៏ លើសជាងហោរាផង ២៧ដ្បិតគឺពីអ្នកនេះហើយ ដែលមាន
សេចក្តីចែងទុកមកថា មើល! អញចាត់ទូតអញ ទៅមុនឯង ទូតនោះនឹងរៀបចំ ផ្លូវនៅមុខឯងវ។
២៨ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ក្នុងពួកមនុស្សដែលកើតពី ស្ត្រីមកនោះគ្មានហោរាណាបានធំជាងយ៉ូហាន-ប
ាទីស្ទ ទេ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលតូចជាងគេក្នុងនគរព្រះស នោះក៏ធំ ជាងគាត់ហើយ"។
២៩(ឯបណ្តាជន និងពួកអ្នកយកពន្ធទាំងប៉ុន្មានដែលស្តាប់ យ៉ូហាន គេក៏រាប់ព្រះថាជាសុចរិត ដោយប
ានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹកពីគាត់ហ ៣០តែពួកផារិស៊ី និងពួកអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ឡ គេបានលើកព្រះដំរិះ
ដែលតម្រូវដល់គេចោលចេញដោយ មិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជពីគាត់វិញ)។
៣១នោះព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា "តើត្រូវអោយខ្ញុំធៀប ដំណមនុស្សនេះជាអ្វី? តើគេដូចជាអ្វី?
៣២គឺគេដូចជាកូន ក្មេងអង្គុយនៅទីផ្សារ ដែលស្រែកទៅគ្នាវាថា
"យើងបានផ្លុំខ្លុយអោយឯង តែឯងមិនបានរាំ យើងបាន
ទួញទំនួញ អោយឯង តែឯងមិនបានយំសោះ ។
៣៣ដ្បិតយ៉ូហាន-បាទីស្ទបានមកមិនបរិភោគបាយឬស្រាទំ ពាំងបាយជូរអឡើយ តែអ្នករាល់ថា

គាត់មានអារក្សចូល ៣៤ឯកូនមនុស្សបានមក ទាំងបរិភោគវិញ ហើយអ្នករាល់ គ្នាថាមើល
នេះជាអ្នកល្មោភស៊ីផឹកច្រើន ជាមិត្រសំឡាញ់ នឹងពួកអ្នកយកពន្ធ ហើយនិងមនុស្សមានបាបក ៣៥ប៉ុន្តែ ប្រ
ាជ្ញាបានរាប់ជាត្រូវដោយផលដែលបង្កើតទាំងប៉ុន្មាន"
ស្ត្រីមានបាបម្នាក់បានចាក់ប្រេងក្រអូបលើព្រះយេស៊ូវ
៧:៣៧-៣៩ = មថ ២៦:៦-១៣ មក ១៤:៣-៩ យហ ១២:១-៨
៧:៤១,៤២ = មថ ១៨:២៣-៣៤
៣៦មានពួកផារិស៊ីម្នាក់ទូលសូមទ្រង់ អោយសោយជា មួយនឹងគាត់ ទ្រង់ក៏យាងចូលទៅគង់នៅតុ
ក្នុងផ្ទះគាត់ ៣៧ហើយមើល នៅក្រុងនោះមានស្ត្រីម្នាក់ដែលមានបាប នាងបានដឹងថា
ទ្រង់គង់នៅតុក្នុងផ្ទះអ្នកផារិស៊ីនោះ ក៏យក
ដបថ្មកែវដាក់ប្រេងក្រអូបមក ៣៨នាងឈរពីខាងក្រោយ ទៀបព្រះច
ាទទ្រង់ទាំងយំចាប់តាំងសំរក់ទឹកភ្នែកទទឹកព្រះ បាទទ្រង់ រួចយកសក់ក្បាលនាងជូត ក៏ថើបព្រះបាទ ដោយ
ស្រឡាញ់ ហើយយកប្រេងក្រអូបលាបផង ៣៩កាលពួក ផារិស៊ីម្នាក់ដែលអញ្ជើញទ្រង់មកបានឃើញដូច្នោះ
ក៏គិត ក្នុងចិត្តថា "បើអ្នកនេះជាហោរាមែនខ នោះនឹងស្គាល់ស្ត្រី ដែលពាល់ខ្លួន
ហើយដឹងថាជាមនុស្សយ៉ាងណា ព្រោះនាង ជាមនុស្សមានបាប" ។
៤០ព្រះយេស៊ូវក៏មានបន្ទូលថា"ស៊ីម៉ូនអើយ! ខ្ញុំចង់និយាយ នឹងអ្នកបន្តិច គាត់ក៏ឆ្លើយថា
សូមលោកគ្រូមានប្រសាសន៍ មកចុះ" ។
៤១ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មាន២នាក់ជំពាក់អ្នកចងការម្នាក់ អ្នក១ជំពាក់១០០រៀលអ្នក១ទៀត១០រៀល
៤២ដោយព្រោះ គេគ្មានអ្វីនឹងសង បានជាគាត់លែងទារពីអ្នកទាំង២ទៅ ដូច្នេះក្នុង២នាក់នោះ
តើអ្នកណាស្រឡាញ់គាត់ជាជាង?"
៤៣ស៊ីម៉ូនទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំស្មានថាជាអ្នកមួយដែលជំពាក់ ច្រើនជាងនោះឯង ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលតបថា
"អ្នកស្មាន ត្រូវហើយ" ។
៤៤រួចទ្រង់បែរទៅឯស្ត្រីនោះ តែមានបន្ទូលនឹងស៊ីម៉ូនថា "អ្នកឃើញស្ត្រីនេះឬទេ ខ្ញុំបានចូលមកក្នុងផ្ទះអ្នក
អ្នក មិនបានអោយទឹកសំរាប់លាងជើងខ្ញុំទេត តែនាងបានសំ រក់ទឹកភ្នែកទទឹកជើងខ្ញុំ ហើយយកសក់ជូតផង
៤៥អ្នកមិន បានថើបយខ្ញុំសោះ តែតាំងពីខ្ញុំចូលមក នាងចេះតែថើប ជើងខ្ញុំដោយស្រឡាញ់ ៤៦អ្នកមិនប
ានយកប្រេងលាបក្បាល ខ្ញុំសោះងតែនាងយកប្រេងក្រអូបមកលាបជើងខ្ញុំវិញ
៤៧ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា បាបនាងដែល មានច្រើនទាំងម្លេះ ប

ានអត់ទោសអោយនាងហើយ ដ្បិត នាងមានសេចក្តីស្រឡាញ់ជាច្រើន ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលគេ
អត់ទោសអោយតិច នោះក៏ស្រឡាញ់តិច"។
៤៨រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅនាងថា "បាបនាងបានអត់ទោស អោយនាងហើយ"ច។
៤៩ឯពួកអ្នកដែលអង្គុយនៅតុជាមួយ ក៏ចាប់តាំងគិតក្នុង ចិត្តថា"តើអ្នកនេះជាអ្វីដែលអត់ទោសបាបប
ានផងដូច្នេះ"
៥០តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅស្ត្រីនោះថា "សេចក្តីជំនឿរបស់ នាងបានសង្គ្រោះនាងហើយឆ អញ្ជើញនាងទៅ
អោយ បានប្រកបដោយសេចក្តីសុខចុះ"ជ។

ជំពូក ៨

រឿងប្រៀបប្រដូចពីអ្នកព្រោះពូជ
៨:៤-១៥ = មថ ១៣:២-២៣ មក ៤:១-២០
៨ ១ក្រោយនោះមកទៀត ទ្រង់យាងទៅប្រដៅក្នុងគ្រប់ ក្រុង គ្រប់ភូមិជាមួយនឹងពួក១២នាក់ ព្រមទាំងប្រ
ាប់ដំណឹង ល្អពីនគរព្រះឈ ២ក៏មានស្ត្រីខ្លះ ដែលបានជាពីអារក្ស អសោចិ៍ ហើយពីជំងឺផ្សេងៗប
ានទៅជាមួយដែរ គឺមាន ម៉ារា ហៅថាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡាញ ដែលមានអារក្ស៧ ចេញពីនាង១
៣និងយ៉ូអាន់ជាប្រពន្ធឃូសា មហាតលិក ស្តេចហេរ៉ូឌដ១ស៊ូសាន១ ហើយស្ត្រីឯទៀតៗជាច្រើនដែរ
ដែលយកទ្រព្យខ្លួនមកជួយទ្រង់ ។
៤កាលមានមនុស្សមកពីគ្រប់ស្រុក ប្រជុំគ្នាឯទ្រង់ជាណែន ណាន់តាន់តាប់ហើយ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលដោយពាក្យ ប្រៀបប្រដូចថា ៥"មានអ្នកព្រោះពូជម្នាក់ចេញទៅព្រោះ
កំពុងដែលគាត់ព្រោះ នោះមានខ្លះធ្លាក់ចុះតាមផ្លូវត្រូវគេ ដើរជាន់ ហើយសត្វហើរលើអាកាសក៏មកចឹកស៊ី
៦ខ្លះ ទៀតធ្លាក់ទៅលើថ្ម កាលពន្លកឡើង នោះក៏ក្រៀមស្វិត ទៅ ពីព្រោះគ្មានធាតុសើមសោះ
៧មានខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅ កណ្តាលបន្លា បន្លាក៏ដុះឡើងជាមួយ ហើយរួបខ្ទប់វា ៨មានខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងដីល្អ
ក៏ពន្លកដុះឡើងបង្កើតផល ផ្លែបាន១ជា១រយភាគ" កាលទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំង នោះស្រេចហើយ
នោះក៏បន្លឺវាចាថា "អ្នកណាដែលមាន ត្រចៀកសំរាប់ស្តាប់ អោយស្តាប់ចុះ"ឋ។
៩ពួកសិស្សទូលសួរទ្រង់ថា "ពាក្យប្រៀបនេះមានន័យ ដូចម្តេច? ១០ទ្រង់ឆ្លើយថា "ឯអ្នករាល់គ្នា ព្រះប
ានប្រទាន អោយស្គាល់អស់ទាំងការអាថ៌កំបាំងរបស់នគរទ្រង់ ហើយឱ តែបានសំដែងដល់អ្នកឯទៀត
ដោយពាក្យប្រៀប ប្រដូចវិញៈ

ដើម្បីកាលណាគេឃើញ នោះមិនឃើញវិញ ហើយ កាលណាគេឮ នោះមិនយល់ឡើយឈ ។
១១រីឯពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ គឺស្រាយយ៉ាងនេះថា ពូជ នោះ គឺព្រះបន្ទូល"ណ។
១២ឯពួកអ្នកដែលទទួលតាមផ្លូវ គឺជាអស់អ្នកដែលបានឮ
រួចអារក្សមកឆក់យកព្រះបន្ទូលពីចិត្តគេចេញទៅ ក្រែងគេ ជឿហើយបានសង្គ្រោះ
១៣ឯពួកអ្នកដែលទទួលនៅលើថ្ម គឺអស់អ្នកដែលកាលណាឮព្រះបន្ទូលហើយ នោះក៏ទទួល
ដោយអំណរតែគ្មានចាក់ឫសសោះ គេជឿនៅតែ១ស្របក់ ប៉ុណ្ណោះ លុះកើតមានសេចក្ដីល្បួង
នោះគេរសាយចិត្តទៅ វិញត ១៤ឯពូជដែលធ្លាក់ទៅក្នុងបន្លា គឺអស់អ្នកដែលបានឮ រួចចេញទៅ
នោះសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយ និងសេចក្ដីស្រើបស្រាលនៅជីវិតនេះ ក៏ចូលមកខ្ទប់ជិត មិន
អោយបង្កើតផលផ្លែដ៏ពេញលេញបានឡើយថ ១៥តែពូជ ដែលនៅដីល្អ គឺពួកអ្នកដែលមានចិត្តទៀងត្រង់ល្អ
ក៏ឮព្រះ បន្ទូល ហើយយកចិត្តទុកដាក់ រួចបង្កើតផលដោយសេចក្ដី អត់ធន់វិញ ។
ចង្កៀង
១៦"គ្មានអ្នកណាអុជចង្កៀង រួចយកផើងមកគ្រប ឬយក ទៅដាក់នៅក្រោមគ្រែឡើយ
គេតែងដាក់លើជើងចង្កៀង វិញ ដើម្បីអោយអស់អ្នកណាដែលចូលមកបានឃើញពន្លឺភ្លឺទ
១៧ដ្បិតគ្មានអ្វីលាក់កំបាំងដែលមិនត្រូវបើកសំដែងចេញ ឬអ្វីជាសំងាត់ដែលមិនត្រូវអោយដឹង
ហើយយកទៅដាក់ នៅពន្លឺនោះឡើយធ ១៨ដូច្នេះត្រូវអោយប្រយ័ត្នដែលអ្នក រាល់គ្នាឮជាយ៉ាងណា
ដ្បិតអ្នកណាដែលមាន គេនឹងអោយ ដល់អ្នកនោះ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលគ្មាន នោះនឹងដកយកទាំងរបស់ដែល
មើលទៅដូចជាអ្នកនោះមានចេញផង"ន។
ម្ដាយ និងបងប្អូនរបស់ព្រះយេស៊ូវ
៨:១៩-២១ = មថ ១២:៤៦-៥០ មក ៣:៣១-៣៥
១៩នោះមាតា និងបងប្អូនទ្រង់ ក៏មករកទ្រង់ តែចូលទៅ ឯទ្រង់មិនបាន
ដោយព្រោះមានមនុស្សច្រើនណាស់ ២០មាន គេទូលទ្រង់ថា "ម្ដាយ និងបងប្អូនបលោកមកឈរនៅខាង
ក្រៅ ចង់ជួបនឹងលោក" ។
២១តែទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា "ឯអ្នកដែលជាម្ដាយ និងបងប្អូន
ខ្ញុំគឺអស់អ្នកដែលស្ដាប់ព្រះបន្ទូលហើយប្រព្រឹត្តតាមវិញ"ផ។
ព្រះយេស៊ូវធ្វើអោយខ្យល់ព្យុះស្ងប់
៨:២២-២៥ = មថ ៨:២៨-៣៤ មក ៤:៣៦-៤១

៨:២២-២៥ = មក ៦:៤៧-៥២ យហ ៦:១៦-២១

២២មានកាល១ថ្ងៃនោះ ទ្រង់ចុះទូកជាមួយនឹងពួកសិស្ស ហើយមានបន្ទូលទៅគេថា
"ចូរយើងឆ្លងទៅត្រើយម្ខាង" នោះក៏ចេញទៅ ២៣កាលកំពុងតែបើកក្តោងទៅ នោះទ្រង់ ផ្ទំលក់
រួចមានខ្យល់ព្យុះធ្លាក់មកលើសមុទ្រ ទឹកក៏ចូលស្ទើរ តែពេញទូក ហើយគេភ័យខ្លាចលិច ។
២៤គេចូលទៅតើនទ្រង់ទូលថា "លោកគ្រូៗពអើយ! យើងខ្ញុំស្លាប់ហើយ" ។
តែទ្រង់ក្រោកឡើងកំហែងភទៅខ្យល់ និងទឹកដែលកំពុង បោកបក់ជាខ្លាំង នោះក៏ស្ងប់បាត់ឈឹងទៅម
២៥រួចទ្រង់មាន បន្ទូលទៅគេថា "តើសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នានៅឯ ណា?"
គេក៏ភ័យខ្លាច ហើយមានសេចក្តីអស្ចារ្យក្នុងចិត្តទាំង និយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា "ចុះលោកនេះជាអ្វី? ធ
ានជា លោកបង្គាប់ទៅ ទាំងខ្យល់ទាំងទឹកបាន ហើយទាំង២យ៉ាង ក៏ស្តាប់បង្គាប់លោកដែរដូច្នេះ" ។

ការបណ្តេញអារក្សចេញពីមនុស្ស

៨:២៦-៣៧ = មថ ៨:២៨-៣៤

៨:២៦-៣៩ = មក ៥:១-២០

២៦ទ្រង់ និងពួកសិស្សក៏មកដល់ស្រុកគេរ៉ាស៊ីន ដែលប្រ ទល់មុខនឹងស្រុកកាលីឡេ
២៧កាលឡើងដល់លើគោក នោះមានមនុស្សម្នាក់ចេញពីក្រុងនោះមកជួបនឹងទ្រង់ គាត់
មានអារក្សចូលជាយូរមកហើយ គ្មានស្លៀកពាក់អ្វីឡើយ គាត់មិននៅក្នុងផ្ទះទេ
គឺអាស្រ័យនៅតែក្នុងផ្នូរខ្មោចវិញ ២៨កាលបានឃើញព្រះយេស៊ូវ នោះគាត់ស្រែកឡើង ក៏
ទំលាក់ខ្លួនក្រាបនៅចំពោះទ្រង់ ទូលជាសំឡេងខ្លាំងថា "ឱ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏ខ
ពស់បំផុតអើយ!យ តើ ទ្រង់ហើយនិងទូលបង្គំមានការអ្វីនឹងគ្នា?រ ទូលបង្គំសូម
អង្វរទ្រង់កុំអោយធ្វើទុក្ខទូលបង្គំឡើយ ២៩ដ្បិត ទ្រង់កំពុងតែ បង្គាប់ដល់វិញ្ញាណអសោចិ៏
អោយចេញពីមនុស្សនោះទៅ ពីព្រោះវាបានជាន់គាត់ជាយូរមកហើយ គេបានយកច្រវាក់ យកខ្នោះដាក់
ទាំងថែរក្សាគាត់ដែរ តែគាត់ចេះតែផ្តាច់ ចំណងទាំងនោះចេញ ហើយអារក្សវានាំបណ្តាលអោយ
ទៅនៅទីស្ងាត់ ។
៣០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលសួរគាត់ថា "អ្នកឈ្មោះអី? គាត់ ទូលថា ទូលបង្គំឈ្មោះ "កងទ័ព"
ព្រោះមានអារក្សជាច្រើន ចូលគាត់ ៣១អារក្សទាំងនោះក៏សូមអង្វរ កុំអោយទ្រង់ បង្គាប់វា
អោយចុះទៅក្នុងជង្ហុកធំឡើយល ។
៣២នៅទីនោះ មានហ្វូងជ្រូកយ៉ាងធំកំពុងតែរកស៊ីនៅលើ ភ្នំ

ហើយអារក្សទាំងនោះក៏សូមអង្វរទ្រង់អោយបើកអោយ វាចូលទៅក្នុងជ្រូកទាំងនោះ ទ្រង់ក៏បើកអោយ
៣៣រួចវា ចេញពីមនុស្សនោះ ចូលទៅក្នុងហ្វូងជ្រូក។ក៏បោលម៉្នីម្នា តាមភ្នំ ចោតធ្លាក់ទៅក្នុងសមុទ្រវ
លង់ទឹកស្លាប់ទាំងអស់ទៅ
៣៤កាលពួកអ្នកគង្វាលជ្រូកបានឃើញដូច្នោះ ក៏នាំគ្នារត់ ទៅប្រាប់ដល់ជនក្នុងក្រុង ហើយនិងស្រុកស្រែ
៣៥រួចមនុស្ស ទាំងឡាយក៏ចេញមកមើលការដែលកើតមកនោះ គេមក ដល់ព្រះយេស៊ូវ
ឃើញមនុស្សដែលអារក្សទាំងនោះបាន ចេញកំពុងតែអង្គុយទៀបព្រះបាទទ្រង់សទាំងស្លៀកពាក់
ហើយដឹងខ្លួន នោះគេមានសេចក្តីភ័យខ្លាចគ្រប់គ្នា
៣៦ពួកអ្នកដែលបានឃើញការនោះ ក៏ប្រាប់គេពីបែបយ៉ាង ណាដែលមនុស្សអារក្សចូលហនោះបានជា
៣៧រួចមនុស្ស ទាំងប៉ុន្មានដែលនៅជុំវិញស្រុកគេរ៉ាស៊ីន គេសូមអោយ ទ្រង់ថយចេញឡពីគេទៅ
ដ្បិតគេកើតមានសេចក្តីស្ញែងខ្លាច ជាខ្លាំង នោះទ្រង់យាងចុះទូកត្រឡប់វិលវិញទៅ ។
៣៨ឯមនុស្សដែលអារក្សបានចេញនោះ គាត់សូមអង្វរទ្រង់ អោយបានទៅជាមួយដែរ ប៉ុន្តែព្រះយេស
ូវអោយគាត់ទៅ វិញ ដោយប្រាប់ថា ៣៩"ចូរវិលទៅឯផ្ទះអ្នកទៅ ហើយប្រាប់ ពីគ្រប់ទាំងការដែលព្រះជ
ានប្រោសដល់អ្នកវិញ" គាត់ក៏ទៅ ផ្សាយប្រាប់ពេញក្នុងទីក្រុង ពីគ្រប់ទាំងការដែលព្រះយេ-ស៊ូវបានប្រេ
ាសដល់ខ្លួន ។
ក្មេងស្រីស្លាប់ និងស្ត្រីមានជំងឺ
៨:៤០-៥៦ = មថ ៩:១៨-២៦ មក ៥:២២-៤៣
៤០កាលព្រះយេស៊ូវបានត្រឡប់ទៅវិញហើយ នោះ បណ្តាលមនុស្សក៏ទទួលទ្រង់ដោយអំណរ
ដ្បិតគេទន្ទឹងមើល តែផ្លូវទ្រង់ទាំងអស់គ្នា ៤១នោះឃើញមានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ យ៉ៃរ៉ុសជាមេសាលាប្រជុំអ
គាត់មកទំលាក់ខ្លួនក្រាបនៅទៀប ព្រះបាទព្រះយេស៊ូវ សូមអង្វរទ្រង់ អោយយាងទៅផ្ទះគាត់
៤២ព្រោះគាត់មានកូនស្រីតែ១ អាយុប្រហែល១២ឆ្នាំ មាន ជំងឺឈឺជិតស្លាប់ កាលទ្រង់កំពុងតែយាងទៅ
នោះបណ្តា មនុស្សប្រជ្រៀតគ្នាលើទ្រង់ ។
៤៣ហើយមានស្ត្រីម្នាក់ មានជំងឺធ្លាក់ឈាមក១២ឆ្នាំមក ហើយ នាងបានចំណាយទ្រព្យខ្លួនទាំងអស់
ដោយរកគ្រូ ពេទ្យ តែគ្មានគ្រូណាមួយមើលអោយជាបានទេ ៤៤នាងមក ពីក្រោយ
ចាប់ពាល់ជាយព្រះពស្ត្រខទ្រង់ នោះឈាមក៏បាត់ ធ្លាក់មកក្នុងខណ:១រំពេចនោះ ៤៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល
សួរថា "តើអ្នកណាពាល់ខ្ញុំ?" កាលមនុស្សទាំងអស់កំពុងតែ ប្រកែក នោះពេត្រុស
និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយទូលថា "លោកគ្រូ!គបណ្តាមនុស្សកំពុងប្រជ្រៀតគ្នាត្បៀតទ្រង់"

ដូច្នេះទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណាពាល់ទ្រង់ធ្វើអី?"
៤៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ច្បាស់ជាមានអ្នកណាពាល់ខ្ញុំ ពិតយ ដ្បិតខ្ញុំដឹងថាមានប
្ញទ្ធិផ្សាយចេញពីខ្ញុំទៅហើយ"ង។
៤៧កាលស្ត្រីនោះ បានឃើញថាលាក់ខ្លួនមិនកំបាំងទេនោះ ក៏ចូលមកទាំងញ័ររន្ធត់ ផ្តួលខ្លួននៅចំពោះទ្រង់
ទូលនៅមុខ មនុស្សទាំងអស់ ពីហេតុដែលនាងបានពាល់ទ្រង់ ហើយពី បែបដែលនាងបានជាភ្លាម១រំពេចផង
៤៨ទ្រង់មានបន្ទូល ទៅនាងថា "ចូរសង្ឃឹមឡើងកូនស្រីអើយ! ដ្បិតសេចក្តី ជំនឿនាងចប
ានសង្គ្រោះនាងហើយ ចូរទៅដោយសុខសាន្ត ចុះ"ឆ។
៤៩កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលនៅឡើយ នោះមានម្នាក់ មកពីផ្ទះមេជសាលាប្រជុំ ជំរាបគាត់ថា
"កូនលោកស្លាប់ ហើយ កុំនៅរំខានចិត្តលោកគ្រូទៀត"។
៥០ព្រះយេស៊ូវក៏ឮ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "កុំខ្លាច ឡើយ អោយគ្រាន់តែជឿប៉ុណ្ណោះ នោះនាងនឹងប
ានរស់ វិញ"។
៥១រួចទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ មិនអោយអ្នកណាទៅជា មួយឡើយ លើកតែពេត្រុស យ៉ាកុប
និងយ៉ូហានឈ ហើយឪ ពុកម្តាយរបស់កូននោះប៉ុណ្ណោះ ៥២ឯមនុស្សទាំងអស់ គេកំ
ពុងតែយំសោកសង្រេងញនឹងនាង តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំយំអី! នាងមិនមែនស្លាប់ទេ
គឺនាងដេកលក់ទេតើ!"ដ។
៥៣គេក៏សើចចំអកអោយទ្រង់ ដ្បិតគេដឹងថា នាងស្លាប់ពិត មែន ៥៤នោះទ្រង់ បណ្តេញគេចេញអស់
ហើយចាប់ដៃនាង មានបន្ទូលជាខ្លាំងថា "កូនអើយ! ចូរក្រោកឡើង!"ឋ ៥៥ខណៈនោះព្រលឹងនាងក៏មកវិញ
ហើយនាងក្រោកឡើង ភ្លាម នោះទ្រង់បង្គាប់អោយគេយកអ្វី១ មកអោយនាង បរិភោគ ៥៦
ឪពុកម្តាយនាងក៏កើតមានសេចក្តីអស្ចារ្យ តែ ទ្រង់ហាមមិនអោយ គេប្រាប់អោយអ្នកណាដឹងពីការនោះ
ឡើយឌ។

ជំពូក ៩

ព្រះយេស៊ូវបញ្ជូនសិស្សទាំង១២អោយចេញទៅ

៩:៣-៥ = មថ ១០:៩-១៥ មក ៦:៨-១១

៩:៧-៩ = មថ ១៤:១,២ មក ៦:១៤-១៦

៩ ១លុះទ្រង់បានហៅពួកសិស្សទាំង១២នាក់មក នោះក៏ ប្រទានអោយគេមានព្រះចេស្តា

និងអំណាចលើអស់ទាំង អារក្សឈហើយអោយអាចមើលជំងឺអោយជាណ ២ទ្រង់ចាត់
គេអោយទៅប្រកាសប្រាប់ពីនគរព្រះត ហើយអោយមើល មនុស្សមានជំងឺអោយបានជាផង
៣ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ថា "កុំអោយយកអ្វីសំរាប់តាមផ្លូវឡើយ ទោះជាដំបង យាម នំប៉ុង ឬប្រាក់ក្តី
ក៏កុំអោយមានអាវ២ដែរថ ៤បើអ្នករាល់គ្នា ចូលទៅក្នុងផ្ទះណា ចូរស្នាក់នៅផ្ទះនោះ ហើយចេញចូល
ធ្វើការចុះ ៥ឯអស់អ្នកណាដែលមិនព្រមរាក់ទាក់ទទួលអ្នក រាល់គ្នាទេ នោះចូរចេញពីភូមិនោះទៅ
ហើយរលាស់ទាំង ធូលីដីពីជើងអ្នកចេញ ទុកជាទីបន្ទាល់ទាស់នឹងគេវិញ"ទ ៦កាលគេចេញទៅ
នោះក៏ដើរទៅសព្វពេញអស់ទាំងភូមិ ព្រមទាំងផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយបានមើលគេអោយជា
នៅគ្រប់កន្លែងដែរ ។

៧ឯហេរ៉ូឌុធ ជាស្តេចអនុរាជ បានឮនិយាយពីការដែល ទ្រង់ធ្វើទាំងប៉ុន្មាន ក៏មានព្រះទ័យអល់អែក
ពីព្រោះខ្លះ និយាយថា លោកយ៉ូហាននបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញប ៨ខ្លះ ថា លោកអេលីយ៉ាច
ានលេចមកហើយព ខ្លះទៀតថាមាន ហោរាណាមួយ ពីចាស់បុរាណបានរស់ឡើងវិញភ ដូច្នេះ
៩តែហេរ៉ូឌុមានបន្ទូលថា "យើងបានកាត់ក្បាលយ៉ូហាន ហើយ ដូច្នេះតើអ្នកណាហ្ន៎ ដែលអញឮថាធ្វើការប្លែក
ទាំងម្លេះនេះ?" ហើយក៏រកចង់ឃើញទ្រង់ម ។

ព្រះយេស៊ូវប្រទានអាហារដល់មនុស្សប្រាំពាន់នាក់

៩:១០-១៧ = មថ ១៤:១៣-២១ មក ៦:៣២-៤៤ យហ ៦:៥-១៣

៩:១៣-១៧ = ២ពវ ៤:៤២-៤៤

១០កាលពួកសាវ័កយបានត្រឡប់មកវិញ ក៏រ៉ាយរឿងទូល ព្រះយេស៊ូវ ពីការដែលគេបានធ្វើទាំងប៉ុន្មាន
នោះទ្រង់នាំ គេទៅដោយឡែកនៅទីស្ងាត់ ជិតភូមិ១ឈ្មោះបេតសៃដារ ១១កាលបណ្តាមនុស្សបានដឹង
ក៏តាមទ្រង់ទៅ ទ្រង់រាក់ទាក់ ទទួលគេ ហើយមានបន្ទូលប្រាប់ពីនគរព្រះល ទាំងប្រោស
ដល់អស់អ្នកដែលត្រូវការ អោយគេបានជាផង ។

១២វេលានោះ ថ្ងៃកាន់តែទាបហើយ នោះពួក១២នាក់មក
ទូលទ្រង់ថា "សូមអោយមនុស្សទាំងឡាយទៅ ដើម្បីអោយ ទៅរកទីស្នាក់ និងស្បៀងអាហារនៅក្នុងភូមិ
និងស្រុកស្រែ ជុំវិញ ដ្បិតទីនេះស្ងាត់ណាស់ ។

១៣តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាអោយគេ បរិភោគទៅ!"

ពួកសិស្សទូលថា "យើងខ្ញុំមានតែនំបុ័ង៥ដុំ និងត្រី២ទេ
លើកតែយើងខ្ញុំទៅទិញស្បៀងអាហារទៀតសំរាប់មនុស្ស ទាំងនេះវិញ ១៤

(រីឯពួកមនុស្សទាំងនោះមានប្រុសៗ ចំនួន ៥ពាន់នាក់) ។
តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "ចូរអោយគេអង្គុយ ដោយជួរៗទៅក្នុង១ជួរ៥0នាក់"
១៥ពួកសិស្សក៏អោយ មនុស្សទាំងអស់អង្គុយដូច្នោះ ១៦នោះទ្រង់យកនំប៉័ង៥ និង ត្រី២ងើបទតទៅលើមេឃ
ហើយប្រទានពរ រួចកាច់ប្រ-ទានដល់ពួកសិស្ស អោយលើកទៅអោយបណ្តាមនុស្ស ១៧គេក៏បរិភោគឆ្អែ
តទាំងអស់គ្នា រួចប្រមូលចំណិតដែល នៅសល់បាន១២កន្ត្រក ។
សេចក្តីជំនឿរបស់លោកពេត្រុស
៩:១៨-២០ = មថ ១៦:១៣-១៦ មក ៨:២៧-២៩
៩:២២-២៧ = មថ ១៦:២១-២៨ មក ៨:៣១-៩:១
១៨គ្រាមួយ កាលទ្រង់កំពុងតែអធិស្ឋានដោយឡែកស ហើយពួកសិស្សក៏នៅជាមួយ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើហ្វូងមនុស្សទាំងឡាយថាខ្ញុំជាអ្នកណា?"
១៩គេទូលឆ្លើយថា ជាយ៉ូហាន-បាទីស្ទហ ខ្លះថាជាអេ-លីយ៉ា ខ្លះទៀតថាជាហោរាណាមួយពីចាស់បុរាណ
បាន រស់ឡើងវិញឡ
២០ទ្រង់មានបន្ទូលសួរគេថា "ចុះឯអ្នករាល់គ្នាវិញ តើថា ខ្ញុំជាអ្នកណា?"
នោះពេត្រុសទូលឆ្លើយថា "ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទនៃព្រះ"អ ២១ទ្រង់ហាមផ្តាច់មិនអោយគេប្រាប់ដល់អ្នកណា
ពីសេចក្តី នេះឡើយក ២២ដោយមានបន្ទូលថា "ត្រូវអោយកូនមនុស្សខ រងទុក្ខជាច្រើនគត្រូវពួកចាស់ទុំ
ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យឃ បោះបង់ចោល ត្រូវគេសំឡាប់ង ហើយ៣ថ្ងៃក្រោយមក នឹងរស់ឡើងវិញ"
ឆ។
២៣រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅមនុស្សទាំងអស់ថា "បើអ្នកណា ចង់មកតាមខ្ញុំជ
ត្រូវអោយអ្នកនោះលះកាត់ចិត្តខ្លួនឯងទាំង ផ្ទុកឈើឆ្កាងខ្លួនរាល់តែថ្ងៃ ហើយមកតាមខ្ញុំចុះ ២៤ដ្បិតអ្នក
ណាដែលចង់អោយរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នក ណាដែលបាត់ជីវិតដោយព្រោះខ្ញុំ នោះនឹងប
ានជីវិតវិញឈ ២៥ដ្បិតបើសិនជាមនុស្សណានឹងបានលោកិយទាំងមូល ប៉ុន្តែធ្វើអោយខ្លួនឯងវិនាស ឬអោយប
ាត់បង់ នោះតើមាន ប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នកនោះ? ២៦ដ្បិតអ្នកណាដែលមានសេច
ក្តីខ្មាសដោយព្រោះខ្ញុំ និងពាក្យខ្ញុំ នោះកូនមនុស្សនឹងមាន សេចក្តីខ្មាស ដោយព្រោះអ្នកនោះដែរញ
ក្នុងកាលដែល លោកមកក្នុងសិរីល្អរបស់លោក របស់ព្រះវរបិតា ហើយ និងពួកទេវតាបរិសុទ្ធដ ២៧ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ក្នុងពួកអ្នកដែលឈរនៅទីនេះ មានអ្នកខ្លះដែលមិនត្រូវភ្លក់ សេចក្តីស្លាប់ទាល់តែប
ានឃើញនគរព្រះ" ។

ការផ្លាស់ប្រែរូបកាយ

៩:២៨-៣៦ = មថ ១៧:១-៨ មក ៩:២-៨

២៨ប្រហែលជា៨ថ្ងៃក្រោយដែលមានបន្ទូលសេចក្តីទាំង នោះមក នោះទ្រង់យកពេត្រុស យ៉ូហាន
និងយ៉ាកុបបរឡើង
ទៅលើភ្នំ ដើម្បីអធិស្ឋានឱ ២៩កាលទ្រង់កំពុងតែអធិស្ឋាន នោះបែបភាពព្រះភក្ត្រទ្រង់ក៏ផ្លាស់ប្រែ
ហើយព្រះពស្ត្រ ត្រឡប់ជាសព្រាត ៣០នោះឃើញមានមនុស្ស២នាក់កំពុងតែ ទូលនឹងទ្រង់ គឺលោកម៉ូសេ
និងលោកអេលីយ៉ា ៣១ដែល លេចមកក្នុងសិរីល្អ ទូលពីដំណើរយទ្រង់សុគត ដែលត្រូវ
សំរេចនៅក្រុងយេរូសាឡិម ៣២ឯពេត្រុស និងអ្នកទាំង២ ដែលនៅជាមួយនឹងគាត់ គេងងុយជាខ្លាំងណ
លុះកាលភ្ញាក់ ដឹងខ្លួនឡើង នោះស្រាប់តែឃើញសិរីល្អទ្រង់ និងមនុស្ស២ នាក់
ដែលឈរនៅជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ៣៣កាលមនុស្ស ទាំង២នោះកំពុងតែថយចេញពីទ្រង់ទៅ នោះពេត្រុសទូល
ថា "លោកគ្រូអើយ!ត ដែលយើងខ្ញុំនៅទីនេះបានល្អណាស់ ហើយ សូមអោយយើងខ្ញុំធ្វើត្រសាល៣
គឺ១សំរាប់លោក ១សំរាប់លោកម៉ូសេ ហើយ១សំរាប់លោកអេលីយ៉ា" (ដោយមិនដឹងខ្លួនជាថាដូចម្តេចទេ)។
៣៤កំពុងដែលទូលសេចក្តីទាំងនេះនៅឡើយ នោះមាន ពពកមកគ្របបាំងគេ
គេក៏ភ័យខ្លាចទាំងអស់គ្នាដោយចូល ខ្លួនក្នុងពពកនោះ ៣៥ហើយមានសំឡេងចេញពីពពកមកថា
"នេះជាកូនស្ងួនភ្ងាអញថ ចូរអោយស្តាប់តាមចុះ!"ទ ៣៦ក្រោយសំឡេងនោះមក ក៏ឃើញមានតែព្រះយេស
ូវ១ អង្គទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ក្នុងគ្រានោះគេនៅតែស្ងៀម ឥតមាន ប្រ
ាប់ដល់អ្នកណាពីការអ្វីដែលគេឃើញនោះឡើយធ។

ការប្រោសក្មេងប្រុសដែលមានអារក្សចូល

៩:៣៧-៤៥ = មថ ១៧:១៤-១៨,២២,២៣ មក ៩:១៤-២៧,៣០-៣២

៣៧ដល់ថ្ងៃក្រោយ កាលចុះពីភ្នំមក នោះមានមនុស្សសន្ធឹក មកជួបនឹងទ្រង់ ៣៨ហើយមើល
មានម្នាក់ស្រែកឡើងពីក្នុង ពួកមនុស្សទាំងនោះថា "លោកគ្រូអើយ! សូមអណិតកូនខ្ញុំ ផង
ដ្បិតជាកូនតែ១របស់ខ្ញុំ ៣៩ហើយមើល មានវិញ្ញាណ អារក្សចេះតែជាន់វា ហើយលោតែវាស្រែកឡើង ធ្វើ
អោយប្រកាច់បែកពពុះមាត់ និងហើមជាំអស់ទាំងខ្លួន រួច ចេញពីវាទៅដោយពិបាក ៤០ខ្ញុំប
ានសូមអង្វរអោយពួក សិស្សលោកដេញចេញដែរ តែគេដេញមិនបានសោះ"។
៤១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ឱដំណមនុស្សដែល មិនជឿ ហើយមានចិត្តវៀចអើយ!ន
តើត្រូវអោយខ្ញុំនៅជា មួយហើយទ្រាំនឹងអ្នករាល់គ្នាដល់កាលណាទៀត ចូរនាំ កូនអ្នកមកឯណេះ"

៤២កាលវាកំពុងតែដើរចូរមកនោះអា រក្សបានផ្តួលវា ហើយធ្វើអោយប្រកាច់ប្រកិនជាខ្លាំង តែ ព្រះយេស
៊ូវទ្រង់កំហែងទៅវិញ្ញាណអសោចិ៍ ហើយប្រោស ក្មេងនោះអោយជា រួចប្រគល់ដល់ឪពុកវិញ ឯមនុស្សទាំង
ឡាយ ក៏អស្ចារ្យចំពោះឥទ្ធិឫទ្ធិរបស់ព្រះ ទាំងអស់គ្នា ។

៤៣កាលមនុស្សទាំងអស់ កំពុងតែនឹកប្លែកក្នុងចិត្តពីអស់ ទាំងការដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅ ពួកសិស្សថា ៤៤"ចូរអ្នករាល់គ្នាចាំពាក្យទាំងនេះទុកនៅក្នុង ត្រចៀកចុះ!
ដ្បិតបន្តិចទៀត កូនមនុស្សត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុង កណ្តាប់ដៃនៃមនុស្សលោកហើយ"ប ៤៥ប៉ុន្តែគេមិនបាន
យល់សេចក្តីនោះទេ ព្រោះជាសេចក្តីលាក់កំបាំងដល់គេ ដើម្បីមិនអោយគេគិតឃើញផង ហើយគេក៏ខ្លាចមិនហ
៊ានទូល សួរទ្រង់ពីសេចក្តីនោះដែរ ។

តើអ្នកណាធំជាងគេ?

៩:៤៦-៤៨ = មថ ១៨:១-៥

៩:៤៦-៥០ = មក ៩:៣៣-៤០

៤៦ខណៈនោះ គេកើតមានសេចក្តីជជែកគ្នាពីអ្នកណា ដែលធំជាងក្នុងពួកគេវិញព ៤៧កាលព្រះយេស៊ូវជ
ានជ្រាប គំនិតក្នុងចិត្តគេហើយ នោះទ្រង់យកក្មេងតូច១ មកដាក់នៅ ជិតទ្រង់ ៤៨រួចមានបន្ទូលថា
"អ្នកណាដែលទទួលក្មេងតូច នេះ ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះឈ្មោះថាទទួលខ្ញុំ ហើយអ្នក ណាដែលទទួលខ្ញុំម
នោះឈ្មោះថាទទួលព្រះដែលចាត់ អោយខ្ញុំមកដែរ ព្រោះអ្នកណាដែលតូចជាងគេក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា
គឺអ្នកនោះហើយជាអ្នកធំវិញ"យ ។

៤៩យ៉ូហានទូលឆ្លើយថា "លោកគ្រូ!រ យើងខ្ញុំបានឃើញ មនុស្សម្នាក់កំពុងតែដេញអារក្ស
ដោយឈ្មោះលោកតែ យើងខ្ញុំបានឃាត់ដល់អ្នកនោះ ដោយព្រោះគេមិនតាម យើងរាល់គ្នា" ។

៥០នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "កុំឃាត់គេ ឡើយ ដ្បិតអ្នកណាដែលមិនទាស់នឹងយើង
នោះកាន់ខាង យើងហើយ"ល ។

ការបដិសេធន៍របស់សាសន៍សាម៉ារី

៥១កាលជិតដល់កំណត់ ដែលទ្រង់ត្រូវឡើងទៅស្ថានសួគ៌វ នោះទ្រង់ដំរង់ព្រះភក្ត្រ យាងឆេ
្ពាះត្រង់ទៅឯក្រុងយេរូសា- ឡិមតែម្តងស ៥២ទ្រង់ចាត់ប្រើអ្នកខ្លះអោយទៅជាមុន គេក៏ ទៅ ហើយប
ានចូលទៅក្នុងភូមិ១របស់សាសន៍សាម៉ារីហ ដើម្បីនឹងរៀបចំថ្វាយទ្រង់ ៥៣តែពួកភូមិនោះមិនទទួលទ្រង់ ទេ
ពីព្រោះទ្រង់ដូចជាមានព្រះភក្ត្រឆ្ពោះត្រង់យាងទៅ ឯក្រុងយេរូសាឡិម ៥៤កាលយ៉ាកុប និងយ៉ូហានឡ
ជាសិស្ស ទ្រង់បានឃើញដូច្នោះ នោះក៏ទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យអោយយើងខ្ញុំ

ហៅភ្លើងអោយធ្លាក់ ពីមេឃមកបញ្ឆេះគេ ដូចជាលោកអេលីយ៉ាបានធ្វើដែរឬ អី?"អ
៥៥តែទ្រង់បែរទៅបន្ទោសគេថា "អ្នករាល់គ្នាមិន ដឹងជាមានវិញ្ញាណបែបយ៉ាងណាទេ ៥៦ពីព្រោះកូនមនុស្ស
មិនមែនមកបង់នឹងបំផ្លាញជីវិតមនុស្សទេ គឺមកដើម្បីនឹង ជួយសង្គ្រោះវិញ" ។ រួចក៏នាំគ្នា
ទៅឯភូមិមួយទៀតទៅ ។

តម្លៃនៃការដើរតាមព្រះយេស៊ូវ

៩:៥៧-៦០ = មថ ៨:១៩-២២

៥៧កាលកំពុងតែទៅតាមផ្លូវក នោះមានម្នាក់ទូលទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនឹងតាមទ្រង់
ទោះបើទ្រង់យាង ទៅក្នុងទីណាក៏ដោយ ៥៨ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "កញ្ជ្រោងមានរូងវា
ហើយសត្វហើរលើអាកាសក៏មាន សំបុកដែរ តែកូនមនុស្សខគ្មានកន្លែងណានឹងកើយក្បាល ទេ"
៥៩ទ្រង់មានបន្ទូលទៅម្នាក់ទៀតថា "ចូរមកតាមខ្ញុំ"គ អ្នកនោះទូលឆ្លើយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមទ្រង់
អនុញ្ញាតអោយទូលបង្គំទៅកប់ខ្មោចឪពុកទូលបង្គំសិន៦០តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា "ទុកអោយពួក
មនុស្សស្លាប់កប់ខ្មោចពួកគេចុះ ឯអ្នក ចូរទៅផ្សាយ ដំណឹងពីនគរព្រះវិញឃ ៦១មានម្នាក់ទៀតទូលថា
"ព្រះ អម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំនឹងតាមទ្រង់ទៅដែរ តែសូម អនុញ្ញាត
អោយទូលបង្គំទៅលាពួកផ្ទះទូលបង្គំសិនង ៦២ទ្រង់មាន បន្ទូលទៅអ្នកនោះថា "អ្នកណាដែលដាក់
ដៃកាន់នង្គ័ល ហើយងាកបែរទៅមើលក្រោយ អ្នកនោះ មិនគួរនឹងនគរព្រះទេ" ។

ជំពូក ១០

ការបញ្ជូនសិស្ស៧០នាក់ទៅប្រកាសដំណឹងល្អ

១០:៤-១២ = លក ៩:៣-៥

១០:១៣-១៥,២១,២២ = មថ ១១:២១-២៣,២៥-២៧

១០:២៣,២៤ = មថ ១៣:១៦,១៧

១០ ១លុះក្រោយការទាំងនោះមក ព្រះអម្ចាស់ចទ្រង់ជ្រើស ៧០នាក់ទៀតឆ ហើយចាត់គេអោយទៅមុនទ្រង់
មួយគូៗជក្នុង គ្រប់ក្រុង គ្រប់កន្លែងដែលទ្រង់គិតយាងទៅឈ ២ទ្រង់ក៏មាន
បន្ទូលទៅគេថា "ចំរូតធំណាស់ តែមានអ្នកច្រូតតិចទេ ដូច្នេះ អោយសូមអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់ចំរូត
អោយទ្រង់ចាត់
អ្នកច្រូតមកក្នុងចំរូតទ្រង់ញ ៣ទៅចុះ! មើល ខ្ញុំប្រើអ្នករាល់គ្នា ទៅ ដូចជាកូនចៀមនៅកណ្តាលហ្វូងស្វានដ

៤កុំអោយយក កាបូប ឬយាម ឬស្បែកជើងឡើយ ក៏កុំអោយគំនាប់អ្នកណា
តាមផ្លូវផង ។
៥ឯផ្ទះណាដែលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅ នោះមុនដំបូងត្រូវថា សូមអោយផ្ទះនេះបានសេចក្ដីសុខសាន្ដ
៦បើនៅផ្ទះនោះ មានមនុស្សណាចូលចិត្តនឹងសេចក្ដីសុខសាន្ដ នោះសេចក្ដី
សុខរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងនៅជាប់នឹងផ្ទះនោះ បើគ្មានទេ នោះ សេចក្ដីសុខនឹងត្រឡប់មកអ្នករាល់គ្នាវិញ
៧ហើយត្រូវ ស្នាក់នៅផ្ទះនោះឯង ទាំងទទួលបរិភោគរបស់អ្វីៗដែលគេ អោយចុះ
ពីព្រោះអ្នកដែលធ្វើការនោះគួរនឹងបានឈ្នួលថ វិញ កុំអោយផ្លាស់ពីផ្ទះ១ទៅផ្ទះ១ឡើយ ។
៨ឯភូមិណាដែលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅ ហើយគេរាក់ទាក់ ទទួលនោះអោយទទួលបរិភោគរបស់អ្វីៗ
ដែលគេលើក មកអោយចុះឱ ៩ទាំងមើលពួកអ្នកឈឺក្នុងភូមិនោះអោយជា ផង ហើយប្រាប់គេថា
នគរព្រះឈជិតមកដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយ ១០តែភូមិណាដែលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅ ហើយគេមិន ទទួលទេ
នោះចូរចេញទៅឯផ្លូវ ហើយនិយាយថា ១១នែ៎ ទោះទាំងធូលីដីក្នុងភូមិអ្នករាល់គ្នា ដែលជាប់នៅជើងយើង
នោះយើងក៏ជូតចេញទាស់នឹងអ្នករាល់គ្នាដែរណេ ប៉ុន្តែ ត្រូវ ដឹងសេចក្ដីនេះថា នគរព្រះជិតដល់ហើយត ១២
ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃនោះក្រុងសូដុំមថនឹងទ្រាំបានងាយជាជាង ភូមិនោះទ។
១៣វេទនាដល់ឯងធ ក្រុងខូរ៉ាស៊ីនអើយ! វេទនាដល់ឯង ក្រុងបេតសៃដាអើយ! ពីព្រោះការឫទ្ធិបារមីដែលប
ានធ្វើ នៅកណ្ដាលឯង បើបានធ្វើនៅកណ្ដាលក្រុងទីរ៉ុស និងស៊ីដូន វិញ នោះគេនឹងបានប្រែចិត្តជាយូរមកហើយ
ទាំងស្លៀកសំ ពត់ធ្មៃន អង្គុយក្នុងផេះផង ១៤ដូចច្នេះ នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ ក្រុងទីរ៉ុស និងស៊ីដូន នឹងទ្រាំបានងាយ
ជាជាងឯអ្នករាល់គ្នា ១៥ហើយក្រុងកាពើណិមបអើយ! គឺឯងដែលបានដំកើង ឡើងស្មើស្ថានសួគ៌ហើយ
ឯងនឹងត្រូវទំលាក់ទៅដល់ស្ថាន ឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់វិញ ។ ១៦ឯអ្នកណាដែលស្តាប់អ្នករាល់គ្នា
នោះឈ្មោះថាស្ដាប់ខ្ញុំ តែអ្នកណាដែលមើលងាយអ្នករាល់គ្នា នោះឈ្មោះថា មើលងាយដល់ខ្ញុំ
ហើយអ្នកណាដែលមើលងាយខ្ញុំ នោះក៏ ឈ្មោះថាមើលងាយដល់ព្រះដែល ចាត់អោយខ្ញុំមកដែរ"ផ
១៧ពួក៧០នាក់ពនោះក៏មកវិញដោយអំណរ ហើយទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ
ទោះទាំងពួកអារក្សក៏ចុះចូលចំពោះ យើងរាល់គ្នាដោយព្រះនាមទ្រង់ដែរ"ភ។
១៨នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ខ្ញុំបានឃើញអារក្ស សាតាំងមធ្លាក់ពីលើមេឃយមកដូចជាផ្លេកបន្ទោរ
១៩មើល ខ្ញុំ អោយអ្នលរាល់គ្នាមានអំណាចនឹងដើរជាន់ទាំងពស់រ និង ខ្យាដំរី ហើយលើគ្រប់ទាំងឥទ្ធិប
្ញទ្ធិរបស់ខ្មាំងសត្រូវផង គ្មាន អ្វីនឹងធ្វើទុក្ខអ្នករាល់គ្នាឡើយ ២០ប៉ុន្តែកុំអោយអរសប្បាយ
ដោយព្រោះអារក្សចុះចូលអ្នករាល់គ្នានោះឡើយ ត្រូវ អោយរីករាយ ដោយព្រោះឈ្មោះអ្នករាល់គ្នាប

ានកត់ទុក នៅស្ថានសួគ៌វិញ"ល។

២១នៅវេលានោះឯង ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពង់តែរីករាយ ដោយព្រះវិញ្ញាណ ក៏មានបន្ទូលថា "ឱ
ព្រះវរបិតាជាព្រះ អម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដីអើយ! ទូលបង្គំសរសើរ ដល់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់ប
ានលាក់សេចក្តីទាំងនេះ នឹងពួក អ្នកប្រាជ្ញ ហើយនិងពួកឈ្លាសវៃ តែបានសំដែងអោយពួក កូនក្មេងវយល់វិញ
អើ! ព្រះវរបិតាអើយ ដ្បិតទ្រង់បានសព្វ ព្រះឫទ័យយ៉ាងដូច្នេះ ។

២២រួចទ្រង់បែរទៅមានបន្ទូលនឹងពួកសិស្សថា គ្រប់សេច ក្តីទាំងអស់សុទ្ធតែបានប្រទានមកខ្ញុំ
ពីព្រះវរបិតានៃខ្ញុំស គ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះរាជបុត្រាទេ មានតែព្រះវរបិតាតែ ១
ក៏គ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះវរបិតាដែ មានតែព្រះរាជបុត្រា ហើយនិងអ្នកណា ដែលព្រះរាជបុត្រាសព្វព្រះហប
្ញទ័យ បើកអោយស្គាល់ទ្រង់ផងប៉ុណ្ណោះ"ហ។

២៣ទ្រង់ក៏បែរទៅមានបន្ទូលនឹងពួកសិស្សដោយឡែកថា "មានពរហើយ
ភ្នែកណាដែលឃើញអស់ទាំងការដែល អ្នករាល់គ្នាឃើញ ២៤ពីព្រោះខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាមាន
ហោរានិងសេចក្តីជាច្រើនបានប្រាថ្នាចង់ឃើញការដែល អ្នករាល់គ្នាឃើញដែរ តែមិនបានឃើញទេ ក៏ចង់ព
្ញសេចក្តី ដែលអ្នករាល់គ្នាឮដែរ តែមិនបានឮសោះ"ឡ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីសាសន៍សាម៉ារីល្អម្នាក់

១០:២៥-២៨ = មថ ២២:៣៤-៤០ មក ១២:២៨-៣១

២៥នៅគ្រានោះមានអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ម្នាក់ឈរឡើងទូល ល្បងទ្រង់ថា "លោកគ្រូ តើត្រូវអោយខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច
ដើម្បី អោយបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច?"អ

២៦ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ក្នុងក្រិត្យវិន័យ តើមានកត់ ទុកយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ? តើអ្នកមើលយល់ដូចម្តេច?"

២៧អ្នកនោះទូលថា "ឯងត្រូវស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ នៃឯង អោយអស់អំពីចិត្ត អស់អំពីព្រលឹង
អស់អំពីកំឡាំង ហើយអស់អំពីគំនិតឯងក ព្រមទាំងអ្នកជិតខាង ដូចខ្លួនឯង ដែរ"ខ។

២៨ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "អ្នកបានឆ្លើយត្រូវហើយ ចូរ អ្នកធ្វើដូច្នោះចុះ នោះអ្នកនឹងរស់នៅពិត"គ។

២៩តែអ្នកនោះចង់សំដែងខ្លួនជាអ្នកសុចរិត ក៏ទូលសួរ ទៀតថា "តើអ្នកណាជាអ្នកជិតខាងខ្ញុំ?"ឃ

៣០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "មានមនុស្សម្នាក់កំពុងតែធ្វើ ដំណើរពីក្រុងយេរូសាឡិម
ចុះទៅឯក្រុងយេរីខូរ ក៏ធ្លាក់ ខ្លួនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកចោរ វាប្លន់គាត់ ព្រមទាំងវាយ អោយត្រូវរបួស
រួចចេញបាត់ទៅចោលគាត់អោយទ្រម នៅ ៣១ចួនជាមានសង្ឃ១អង្គ ចុះមកតាមផ្លូវនោះ កាលបាន
ឃើញគាត់ នោះក៏វាងតាមម្ខាងហួសទៅង ៣២ហើយមាន ពួកលេវីម្នាក់ មកដល់កន្លែងនោះដែរ កាលប

ានឃើញ ក៏វាងតាមម្ខាងហួសទៅទៀត ៣៣តែមានសាសន៏សាម៉ារី ម្នាក់ចដើរដំណើរមកដល់ កាលប
ានឃើញហើយនោះ ក៏ មានចិត្តក្តួលអាណិតដល់គាត់ ៣៤ទើបចូលទៅរុំរបួស អោយព្រមទាំយកប្រេង
និងស្រាចាក់លាប រួចលើកដាក់ លើសត្វជាជំនិះរបស់ខ្លួន ដឹកនាំទៅឯផ្ទះសំណាក់ ថែទាំ រក្សាគាត់ ៣៥សែ
ួកឡើង កាលគាត់រៀបនឹងចេញទៅ នោះ ក៏យកប្រាក់៤កាក់ ហុចដល់ម្ចាស់ផ្ទះនោះ ដោយប្រាប់ថា
ចូរថែរក្សាអ្នកនេះផង បើចួនជាអ្នកចាយលើសពីនេះទៅ នោះដល់ខ្ញុំមកវិញ ខ្ញុំនឹងសងអ្នក ។
៣៦ដូច្នេះក្នុង៣នាក់នោះ តើអ្នកស្មានថាអ្នកណាជាអ្នកជិត
ខាងនឹងមនុស្សដែលធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃពួកចោរនោះ
៣៧អ្នកនោះឆ្លើយថា គឺអ្នក១ដែលមានចិត្តអាណិតដល់គាត់ នោះឯង ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថាទៅចុះ
ចូរអ្នក ប្រព្រឹត្តបែបយ៉ាងដូច្នោះដែរ ។
នៅផ្ទះរបស់នាងម៉ាថា និងនាងម៉ារា
៣៨កាលកំពុងតែនាំគ្នាទៅ នោះទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងភូមិ ១ ហើយមានស្ត្រីម្នាក់ឈ្មោះម៉ាថាឆ ប
ានទទួលអញ្ជើញទ្រង់ ទៅក្នុងផ្ទះ ៣៩នាងមានប្អូនស្រី១ឈ្មោះម៉ារាជ នាងនោះបាន
អង្គុយស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៅទៀបព្រះបាទព្រះអម្ចាស់ឈ ៤០ឯម៉ាថា
នាងមានការរវល់ជាច្រើនក៏ចូលមកទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើទ្រង់មិនគិតឃើញថា ប្អូនខ្ញុំម្ចាស់ វា
ទុកខ្ញុំម្ចាស់ អោយខ្វល់ខ្វាយញបំរើតែម្នាក់ឯងទេឬអី? សូម ទ្រង់ប្រាប់អោយវាមកជួយខ្ញុំម្ចាស់ផង!"
៤១ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ម៉ាថា១អើយ នាង ព្រួយចិត្តខំប្រឹងដរៀបចំធ្វើអីច្រើនម្ល៉េះ
៤២មានសេចក្តីតែ១ ទេ ដែលសំរាប់ត្រូវការឋ ឯម៉ារានាងបានរើសចំណែក យ៉ាងល្អ
ដែលមិនត្រូវយកចេញពីនាងឡើយ" ។

ជំពូក ១១

ពះយេស៊ូវបង្រៀនពីសេចក្តីអធិស្ឋាន

១១:២-៤ = មថ ៦:៩-១៣

១១:៩-១៣ = មថ ៧:៧-១១

១១ ១ក្រោយមក កាលទ្រង់កំពុងតែអធិស្ឋានឱ នៅកន្លែង ១លុះទ្រង់ឈប់ហើយ នោះសិស្សម្នាក់ទូលថា
"ព្រះអម្ចាស់ អើយ!ឈ សូមទ្រង់បង្រៀនយើងខ្ញុំ អោយចេះអធិស្ឋានផង ដូចជាលោកយ៉ូហានប
ានបង្រៀនដល់សិស្សលោកដែរ"

២ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "កាលណាអ្នករាល់គ្នាអធិ-ស្ឋាន នោះត្រូវថា ឱ
ព្រះវរបិតាណនៃយើងខ្ញុំដែលគង់ នៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមអោយព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ
សូមអោយរាជទ្រង់បានមកដល់ សូមអោយព្រះហឫទ័យ ទ្រង់បានសំរេចនៅផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ
៣សូមប្រ ទានអាហារ ដែលយើងខ្ញុំត្រូវការមកជារៀងរាល់ថ្ងៃ ៤សូមអត់ទោសបាបយើងខ្ញុំ
ដ្បិតយើងខ្ញុំក៏អត់ទោសដល់ អស់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរត ហើយសូមកុំនាំយើង
ខ្ញុំទៅក្នុងសេចក្ដីល្បួងឡើយ តែសូមប្រោសអោយយើងខ្ញុំ បានរួចពីសេចក្ដីអាក្រក់វិញ"ថ។
៥ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើអ្នក ណាមានមិត្រសំឡាញ់ម្នាក់
ហើយទៅនិយាយនឹងអ្នកនោះ ទាំងពាក់កណ្ដាលអាធ្រាត្រថាសំឡាញ់អើយ! សូមអោយ អញខ្ចីនំបុ័ង៣ដុំសិន
៦ដ្បិតមានសំឡាញ់អញម្នាក់មានដំណើរ មកឯផ្ទះ អញគ្មានអ្វីទទួលគេសោះ ។
៧តែអ្នកនោះនឹងឆ្លើយពីក្នុងផ្ទះមកថា កុំមករំខានចិត្តអញ អី ព្រោះទ្វារបិទហើយ
កូនអញក៏ដេកនៅគ្រែជាមួយនឹង អញផង អញក្រោកទៅយកអោយឯងពុំបានទេ ៨ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា
ទោះបើអ្នកនោះមិនក្រោកឡើង យកទៅអោយ ដោយព្រោះជាសំឡាញ់ក៏ដោយ គង់តែនឹងក្រោឡើងយក
អោយតាមអ្នកនោះ ត្រូវការជាមិនខានដោយព្រោះអ្នក នោះចេះតែទទូចអង្វរជានិច្ចទ ។
៩បានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរសូមនោះតែងនឹង អោយមកអ្នកច ចូររកនោះតែងនឹងឃើញ ចូរគោះនោះ
តែងនឹងបើកអោយអ្នក ១០ដ្បិតអស់អ្នកដែលសូម នោះ រមែងបាន អ្នកណាដែលរក នោះរមែងឃើញ ក៏បើក
អោយអ្នកណាដែលគោះដែរ ។
១១ឯអ្នករាល់គ្នាដែលជាឪពុក បើកូនសូមនំបុ័ង តើអ្នកណា នឹងអោយថ្មទៅវា ឬបើសូមត្រី
តើនឹងអោយពស់វិញឬ? ១២បើវាសូមពងមាន់ តើនឹងអោយខ្យាដំរីឬអី? ១៣បើអ្នក
រាល់គ្នាដែលជាមនុស្សអាក្រក់អ្នកចេះ អោយរបស់ល្អទៅ កូនយ៉ាងដូចច្នេះ
នោះចំណង់បើព្រះវរបិតាដែលគង់ស្ថាន សួគ៌ តើទ្រង់នឹងប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកអស់អ្នក ដែលសូម
ជាជាងអម្បាលម៉ានទៅទៀត ។

ព្រះយេស៊ូវ និងមេអារក្សបេលសេប៊ូល

១១:១៤,១៥,១៧-២២,២៤-២៦ = មថ ១២:២២,២៤-២៩,៤៣-៤៥

១១:១៧-២២ = មក ៣:២៣-២៧

១៤គ្រានោះ ទ្រង់កំពុងតែដេញអារក្សគពីមនុស្សម្នាក់ កាល វាបានចេញទៅបាត់ហើយ
នោះមនុស្សគក៏និយាយឡើង បានហើយបណ្ដាមនុស្សគេកើតមានសេចក្ដីអស្ចារ្យន ១៥តែ ខ្លះនិយាយថា

អ្នកនេះដេញអារក្សដោយសារតែបេលសេ- ប៊ូលបជាមេអារក្សទេផ ១៦អ្នកខ្លះទៀតល្បងទ្រង់ ដោយសូម
ទីសំគាល់១មកពីលើមេឃព។
១៧តែទ្រង់ជ្រាបគំនិតគេភក៏មានបន្ទូលថា "អស់ទាំងនគរ ណា ដែលបែកខ្ញែកទាស់តែគ្នាឯង
នោះនឹងត្រូវវិនាសទៅ ហើយផ្ទះណាដែលទាស់ទែងគ្នាឯង នោះនឹងត្រូវរលំទៅ ជាមិនខាន
១៨បើសាតាំងមបែកទាស់គ្នាវាហើយ នោះធ្វើ ដូចម្តេច អោយនគរវានៅស្ថិតស្ថេរបាន នេះព្រោះដ្បិត
អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំដេញអារក្សដោយអាងបេលសេប៊ូល ១៩បើ សិនជាខ្ញុំ ដេញអារក្សដោយអាងបេលសេប
៊ូលមែន នោះ តើកូនចៅ អ្នករាល់គ្នាដេញវាដោយសារអ្វីវិញ ដូច្នេះ
វារាល់គ្នានឹងធ្វើជាចៅក្រមជំនុំជំរះអ្នករាល់គ្នាហើយ ២០ប៉ុន្តែ
បើខ្ញុំដេញអារក្សដោយសារអង្គុយលីព្រះហស្តនៃ ព្រះវិញយ នោះច្បាស់ជានគរព្រះរបានមកដល់អ្នករាល់គ្នា
ហើយ ។
២១កាលណាមនុស្សខ្លាំងពូកែកាន់គ្រឿងអាវុធប្រុងប្រៀប នឹងការពារផ្ទះរបស់ខ្លួន នោះទ្រព្យសម្បត្តិក៏ប
ានគង់វង់នៅ ២២តែបើមានមនុស្សខ្លាំងជាង មកបង្ក្រាបអោយឈ្នះគាត់ កាលណា
នោះក៏ដណ្តើមយកអស់ទាំងគ្រឿងអាវុធដែល គាត់ទុកចិត្តនោះចេញ រួចប្លន់យករបឹបទៅចែកគ្នាវិញ ។
២៣អ្នកណាដែលមិននៅខាងខ្ញុំ អ្នកនោះគឺទាស់នឹងខ្ញុំ ហើយ អ្នកណាដែលមិនប្រមូលមកខាងខ្ញុំ
អ្នកនោះឈ្មោះថាជាអ្នក កំចាត់កំចាយវិញល ។
២៤កាលណាអារក្សអសោចិ៍បានចេញពីមនុស្សណា នោះ វាដើរកាត់កន្លែងហួតហែង ទៅរកទីឈប់សំរាក
តែដោយ រកមិនបានសោះ បានជាវាគិតថាអញនឹងត្រឡប់ទៅឯផ្ទះ
អញវិញដែលទើបនឹងចេញមកនោះ ២៥រួចកាលណាវា មកដល់ឃើញផ្ទះបោសស្អាត ហើយប
ានតុបតែងយ៉ាងល្អ ២៦នោះវាក៏ចេញទៅនាំយកអារក្ស៧ទៀត ដែលកាច៧ ជាងវា ចូលទៅនៅទីនោះផង
ហើយសណ្ឋានក្រោយរបស់ មនុស្សនោះក៏រឹងរិតតែអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀត"វ។
២៧កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះនៅឡើយ
នោះមានស្ត្រីម្នាក់ស្រែកឡើងពីក្នុងហ្វូងមនុស្សថា "មានពរ ហើយ ផ្ទៃណាដែលបានរក្សាលោក
ហើយដោះណាដែល លោកបានបៅ"ស។
២៨តែទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ស៊ូថាដូច្នេះវិញ មានពរ ហើយ អស់អ្នកដែលស្តាប់ព្រះបន្ទូលហ
ហើយកាន់តាម "ឡ។
ទីសំគាល់ពីលោកយ៉ូណាស

១១:២៩-៣២ = មថ ១២:៣៩-៤២

២៩កាលណោះ មានមនុស្សប្រជុំគ្នាតាន់តាប់ជាខ្លាំង ហើយ ទ្រង់ចាប់តាំងមានបន្ទូលថា
"មនុស្សដំណនេះអាក្រក់ណាស់ គេរកតែទីសំគាល់អទេ តែគ្មានទីសំគាល់ណានឹងបាន ប្រទានមកគេ
ក្រៅពីទីសំគាល់នៃហោរាយ៉ូណាសឡើយក ៣០ពីព្រោះ ដូចជាលោកយ៉ូណាសជាទីសំគាល់ដល់មនុស្ស
នៅក្រុងនីនីវេយ៉ាងណា នោះកូនមនុស្សក៏នឹងបានជាទី សំគាល់ដល់មនុស្សដំណនេះយ៉ាងដូច្នេះដែរ
៣១នៅថ្ងៃជំនុំ ជំរះមហាក្សត្រីស្រុកខាងត្បូង នឹងឈរឡើងជំនុំជំរះមនុស្ស ដំណនេះ
ហើយនិងកាត់ទោសអោយផង ពីព្រោះព្រះនាង បានយាងមកពីចុងផែនដី ដើម្បីនឹងស្តាប់ចំណេះហ្លួង
សាឡូម៉ូនខ ហើយមើលនៅទីនេះមាន១អង្គដ៏វិសេសលើស ជាងហ្លួងសាឡូម៉ូនទៅទៀត
៣២នៅថ្ងៃជំនុំជំរះមនុស្សនៅ ក្រុងនីនីវេនឹងឈរឡើងជំនុំជំរះមនុស្សដំណនេះ ហើយនិង
កាត់ទោសអោយផង ពីព្រោះគេបានប្រែចិត្តដោយសារ ពាក្យលោកយ៉ូណាសប្រដៅគ
ហើយមើលនៅទីនេះមាន១ អង្គដ៏វិសេស លើសជាងលោកយ៉ូណាសទៅទៀត ។

ចង្កៀងរបស់រូបកាយ

១១:៣៤-៣៥ = មថ ៦:២២,២៣

៣៣គ្មានអ្នកណាដែលអុជចង្កៀង យកទៅដាក់នៅទីកំបាំង ឬគ្របនឹងថាំងឡើយ
គេតែងដាក់លើជើងចង្កៀងវិញ ដើម្បី អោយអស់អ្នកដែលចូលបានឃើញពន្លឺភ្លឺឃ ៣៤ឯចង្កៀងរូប
កាយគឺជាភ្នែក ដូច្នេះកាលណាភ្នែកអ្នកល្អ នោះរូបកាយ អ្នកទាំងមូលនឹងបានភ្លឺដែរ តែកាលណាភ្នែកអាក្រក់
នោះ រូបកាយអ្នកនឹងងងឹតវិញ ៣៥ដូច្នេះ ចូរប្រយ័ត្ន ក្រែងមានពន្លឺ ដែលនៅក្នុងខ្លួនអ្នកជាសេចក្តីងងឹតវិញ
៣៦បើសិនជារូប កាយអ្នកទាំងមូលបានភ្លឺ ឥតមានងងឹតត្រង់ណាសោះ នោះ នឹងប
ានភ្លឺទាំអស់ដូចកាលចង្កៀងបំភ្លឺអ្នកដែរ" ។

សេចក្តីវេទនាដល់មនុស្សពុតត្បុត

៣៧កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលនៅឡើយ នោះមានពួក
ផារិស៊ីម្នាក់ទូលសូមទ្រង់អោយយាងទៅសោយជាមួយ ទ្រង់ ក៏យាងចូលទៅគង់នៅតុង
៣៨កាលអ្នកផារិស៊ីនោះបាន ឃើញ ក៏នឹកប្លែកណាស់ ដែលទ្រង់មិនបានលាងព្រះហស្ត មុននឹងសោយច
៣៩ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ឆ មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ឯអ្នករាល់គ្នាជាពួកសេផារិស៊ី អ្នករាល់គ្នាលាងចានលាង
ថាស តែខាងក្រៅទេ តែចំណែកខាងក្នុងរបស់អ្នករាល់គ្នា មានពេញដោយការឆស៊ី និងអំពើអាក្រក់វិញជ
៤០ឱមនុស្ស ល្ងីល្ងើអើយ!ឈ ព្រះដែលបង្កើតខាងក្រៅ តើមិនបាន បង្កើតខាងក្នុងដែរទេឬអី?

៤១ត្រូវអោយទានញពីរបស់ ដែលនៅខាងក្នុងវិញ នោះគ្រប់ទាំងអស់នឹងស្អាតដល់អ្នក រាល់គ្នាដ។
៤២តែវេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកផារិស៊ីអើយ! ដ្បិតអ្នក រាល់គ្នា តែងថ្វាយ១ភាគក្នុង១០ឋទាំងជីរអង្កាម
ជីរលីង លាក់ និងបន្លែគ្រប់មុខ តែលះចោលសេចក្តីយុត្តិធមិ និង សេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះវិញឌ
គួរតែអោយអ្នករាល់គ្នាបាន ប្រព្រឹត្តសេចក្តីទាំងនេះវិញ ហើយឥតចោលការខាងដើម នោះផងឈ។
៤៣វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកផារិស៊ីអើយ! ដ្បិតអ្នករាល់ គ្នាចូលចិត្តនឹងកន្លែងមុខគេក្នុងសាលាប្រជុំ
ហើយអោយ គេគំនាប់ខ្លួននៅទីផ្សារណ ៤៤វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួក អាចារ្យ
និងពួកផារិស៊ីជាអ្នកមានពុតអើយ! ដ្បិតអ្នករាល់ គ្នាដូចជាផ្នូរខ្មោចតដែលមើលមិនឃើញ ហើយមនុស្សដើរ
ជាន់ឥតដឹងទេ"។
៤៥មានអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ម្នាក់ថ ឆ្លើយឡើងថា "លោកគ្រូ ដែលលោកមានប្រសាសន៍យ៉ាងនេះ នោះឈ្មោះថា
ត្មះតិះ ដៀលដល់ពួកយើងខ្ញុំហើយ"។
៤៦ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នាដែល ជាអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ដែរ
ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដាក់បន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់ ដែលពិបាកទទួលទៅលើមនុស្ស តែខ្លួនអ្នករាល់គ្នាមិន
ព្រមទាំងយកម្រាមដៃ១ឆ្កិះបន្ទុកនោះផងទ។
៤៧វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាធ្វើម៉ុងអោយ ពួកហោរាដែលពួកឰយុកោអ្នករាល់គ្នាប
ានសំឡាប់បង់ ៤៨ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នាធ្វើបន្ទាល់ថា អ្នករាល់គ្នាយល់ព្រម តាមការដែលពួកឰយុកោប
ានធ្វើហើយនោះ ដ្បិតពួក ឰយុកោបានសំឡាប់គេមែន ហើយអ្នករាល់គ្នាធ្វើម៉ុង អោយដែរធ
៤៩ដោយហេតុនោះបានជាប្រាជ្ញានៃព្រះបាន សំដែងថា អញចាត់ពួកហោរា ហើយពួកសាវកទៅឯគេ
គេនឹងសំឡាប់ខ្លះ ហើយបណ្តេញខ្លះប ៥០ដើម្បីអោយឈាម របស់ពួកហោរាទាំងអស់ ដែលបានខ្ចាយ
តាំងពីកំណើត លោកិយរៀងមកនោះ បានត្រូវទារពីមនុស្សដំណនេះវិញ
៥១គឺចាប់តាំងពីឈាមរបស់អេបិលផ ទៅដល់ឈាមរបស់ សាការីព ដែលគេសំឡាប់នៅកណ្តាលអាសនា
និងវិហារ ផង អើ! ខ្ញុំប្រាប់ថាឈាមទាំងនោះនឹងត្រូវទារពីមនុស្ស
ដំណនេះវិញភ ។៥២វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកប្រាជ្ញច្បាប់អើយ! ដ្បិតអ្នក
រាល់គ្នាបានដកកូនសោនៃចំណេះចេញទៅហើយ ខ្លួនអ្នក រាល់គ្នាមិនបានចូល
ហើយក៏ហាមឃាត់ដល់ពួកអ្នកដែល កំពុងតែរកចូលមិនអោយគេចូលដែរ"ម។
៥៣កាលទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះដល់គេរួចហើយ នោះពួកអាចារ្យ
និងពួកផារិស៊ីគេចាប់តាំងជំរុញទ្រង់ ជាខ្លាំងពន់ពេក អោយមានបន្ទូលពីសេចក្តីជាច្រើនទៅ ទៀត

៥៤ដោយចាំពិនិត្យពិចារណាមើល ទាំងរកហេតុនឹង ចាប់ព្រះបន្ទូលពីព្រះឱស្ឋទ្រង់ ដើម្បីអោយបាន
រឿងចោទ ប្រកាន់ទ្រង់យ ។

ជំពូក ១២

ការព្រមាន និងការលើកទឹកចិត្ត

១២:២-៩ = មថ ១០:២៦-៣៣

១២ ១កាលទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូល នោះមានមនុស្ស ប្រជុំគ្នាមីរដេរដាសស្ទើរតែនឹងជាន់គ្នាឯង
ទ្រង់ក៏ចាប់តាំង មានបន្ទូលនឹងពួកសិស្សជាមុនដំបូងថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រ- យ័ត្ននឹងដំបែពួកផារិស៊ី
ដែលជាសេចក្តីកំពុតរ ២គ្មានអ្វី គ្របបាំងដែលមិនត្រូវបើកអោយឃើញ ឬអ្វីលាក់លៀប
ដែលមិនត្រូវបើកអោយស្គាល់នោះឡើយល ៣ដូច្នេះគ្រប់ ទាំងសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយក្នុងទីងងឹត
នោះ នឹងបានឮនៅទីភ្លឺ ហើយសេចក្តីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានខ្សឹប ដាក់ត្រចៀកនៅក្នុងបន្ទប់ នោះនឹងប
ានប្រកាសប្រាប់ពីលើ ដំបូលផ្ទះវិញ ៤តែពួកសំឡាញ់អើយវ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ថាកុំអោយខ្លាចអ្នកណាដែលសំឡាប់បានតែរូបកាយ រួច ក្រោយមកពុំអាចធ្វើអ្វីទៀតបាននោះឡើយ ៥
ខ្ញុំនឹងបង្ហាញ អោយអ្នកដឹងជាត្រូវខ្លាចដល់អ្នកណា គឺត្រូវអោយខ្លាចដល់ ព្រះវិញ ដែលកាលណាទ្រង់សំឡាប់
នោះក៏មានអំណាច អាចបោះចោលទៅក្នុននរកបានផង អើ! ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាថា
ត្រូវអោយខ្លាចដល់ព្រះអង្គចុះស ៦តើគេមិនលក់ចាប ៥ ថ្លៃ ២ លុយទេឬអី តែគ្មានចាបណាមួយ
ដែលព្រះទ្រង់ ភ្លេចទេ ៧សូម្បីទាំងសក់ក្បាលរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏បានរាប់ ទាំងអស់ដែរហ
ដូច្នេះកុំអោយខ្លាចឡើយ អ្នករាល់គ្នាមាន ដំឡៃលើសជាងចាបជាច្រើនឡ ។

៨ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អស់អ្នកណា ដែលទទួលស្គាល់ខ្ញុំ នៅមុខមនុស្សលោក
នោះកូនមនុស្សនឹងទទួលស្គាល់អ្នក នោះ នៅចំពោះមុខពួកទេវតានៃព្រះដែរអ ៩តែអ្នកណា
ដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់ខ្ញុំនៅមុខមនុស្សលោក នោះខ្ញុំក៏ មិនទទួលស្គាល់អ្នកនោះក
នៅចំពោះមុខពួកទេវតានៃព្រះ ដែរ ១០ឯអស់អ្នកណាដែលពោលពាក្យទាស់នឹងកូនមនុស្សខ នោះនឹងប
ានអត់ទោសអោយ តែអ្នកណាដែលប្រមាថ ដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញ នោះមិនបានអត់ទោសអោយ
ឡើយយ ។ ១១កាលណាគេបណ្តើរអ្នករាល់គ្នាទៅនៅមុខពួកជំនុំគេ ឬ ចំពោះចៅក្រម ឬពួកនាម៉ឺន
នោះកុំអោយបារម្ភព្រួយពី បែបយ៉ាងណា ឬពីពាក្យអ្វីដែលនឹងត្រូវឆ្លើយដោះសា ឬ និយាយនោះឡើយង
១២ដ្បិតគឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់នឹង បង្រៀន សេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវនិយាយនៅវេលា នោះឯង"ច ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីអ្នកមានល្ងីល្ងើម្នាក់

១៣មានម្នាក់ក្នុងហ្វូងមនុស្សទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូ! សូម លោកប្រ
ាប់បងខ្ញុំអោយគាត់ចែកមរដមកខ្ញុំផង"។

១៤ទ្រង់ឆ្លើយតបថា "ឱអ្នកអើយ! តើអ្នកណាបានតាំងខ្ញុំ
អោយធ្វើជាចៅក្រមសំរាប់ចែករបស់ទ្រព្យដល់អ្នករាល់គ្នា"? ១៥រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅគ្រប់គ្នាថា
"ចូរប្រយ័ត្ន ហើយខំចៀសពីសេចក្ដីលោភចេញ ដ្បិតជីវិតនៃមនុស្សមិន ស្រេចនឹងប
ានទ្រព្យសម្បត្តិជាបរិបូរទេ"ឆ។

១៦ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលជាពាក្យប្រៀបធៀបទៅគេថា "មាន ស្រែចំការរបស់អ្នកមានម្នាក់ប
ានកើតផលចំរើនជាបរិបូរ ១៧ហើយអ្នកនោះរិះគិតក្នុងចិត្តថា តើត្រូវអោយអញធ្វើ ដូចម្ដេច?
ដ្បិតអញគ្មានកន្លែងណានឹងដាក់ផលរបស់អញ ទាំងនេះទេ ។

១៨ទើបយល់ថាអញត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ គឺអញនឹងរុះជង្រុក អញ ពង្រីកអោយធំជាងទៅទៀត
រួចប្រមូលផលនឹងទ្រព្យ សម្បត្តិទៅផ្ទុកនៅទីនោះ ១៩នោះអញនឹងប្រាប់ដល់ចិត្តថា ចិត្តអើយ!
ឯងមានទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន ល្មមទុកសំរាប់ ជាយូរឆ្នាំទៅមុខទៀតបានហើយ ចូរឯងឈប់សំរាកទៅ!
ហើយស៊ីផឹកសប្បាយចុះ!

២០ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា ឱមនុស្សល្ងី ល្ងើអើយ!ជ នៅវេលាយប់នេះឯង
អញនឹងដកយកព្រលឹង ឯងទៅវិញឈ ដូច្នេះតើទ្រព្យសម្បត្តិទាំងប៉ុន្មានដែលឯង បានប្រមូលទុកនេះ
នឹងទៅជារបស់អ្នកណាវិញ?ញ

២១អ្នកណាដែលប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ ទុកបំរុងតែខ្លួនឯង តែឥតមានខាងឯព្រះសោះ នោះក៏ដូច្នោះដែរដ។
កុំព្រួយបារម្ភ
១២:២២-៣១ = មថ ៦:២៥-៣៣

២២ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា ហេតុនោះបានជាខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំអោយខ្វល់ខ្វាយនឹងជីវិត
ដែលនឹង បរិភោគអ្វី ឬនឹងរូបកាយ ដែលនឹងស្លៀកពាក់អ្វីនោះ ឡើយ
២៣ឯជីវិតនោះវិសេសជាងអាហារចំណី ហើយ រូបកាយ ក៏វិសេសជាងសំលៀកបំពាក់ដែរ ២៤ចូរពិចា-
រណាពីក្អែក ដ្បិតវាមិនដែលសាបព្រោះ ឬច្រូតកាត់ឡើយ ក៏គ្មានឃ្លាំង គ្មានជង្រុកអ្វីផង
តែព្រះទ្រង់ចិញ្ចឹមវាឋ ចំណង់ បើអ្នករាល់គ្នា តើមានដំឡៃលើសជាងសត្វស្លាបអម្បាល ម៉ានទៅទៀត?
២៥តើមានអ្នកណាក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាអាច នឹងបន្ថែមកំពស់ខ្លួនឡើង១ហត្ថ ដោយសារសេចក្ដីខ្វល់ ខ្វាយប

ានឬទេ? ២៦ដូច្នេះ បើការតូចបំផុតពុំអាចនឹងធ្វើ បានទៅហើយ នោះហេតុអ្វីបានជាចង់ខ្វល់ខ្វាយពីការឯ
ទៀតធ្វើអី?
២៧ចូរពិចារណាពីផ្កាឈូកដែរ ដែលវាដុះ តើមានសភាព ដូចម្ដេច វាមិនដែលនឿយធ្វើការងារ ប
្រសាវរវៃទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សូម្បីតែហ្លួងសាឡូម៉ូនក្នុងគ្រា ដែល
មានគ្រប់ទាំងសេចក្ដីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ឱ នោះមិនបានតែង អង្គដូចជាផ្កា១នោះផង
២៨ឯតិណជាតិដែលដុះឡើង ដូច្នេះ ហើយថ្ងៃនេះមានតែថ្ងៃស្អែកត្រូវបោះទៅក្នុងជើងក្រាន
នោះបើព្រះទ្រង់តុបតែងវាយ៉ាងដូច្នោះ ឱមនុស្សមាន ជំនឿតិចអើយ!
តើទ្រង់នឹងបំពាក់អោយអ្នករាល់គ្នាលើស ជាងអម្បាម៉ានទៅទៀតឈ ២៩កុំអោយស្វែងរកតែគ្រឿង
សំរាប់បរិភោគ ហើយកុំថប់បារម្ភឡើយ ៣០ដ្បិតអស់ទាំង សាសន៍ដទៃនៅលោកិយនេះ តែងស្វែង
រករបស់ទាំងនោះ ឯអ្នករាល់គ្នាវិញ នោះព្រះវរបិតាណនៃអ្នក ទ្រង់ជ្រាបហើយ
ថាអ្នករាល់គ្នាត្រូវការនឹងរបស់ទាំងនោះត ៣១ចូរខំស្វែង រកនគរព្រះវិញថ នោះគ្រប់របស់ទាំងនោះនឹងប
ានប្រទានមកអ្នករាល់គ្នាផងទ។
៣២កុំអោយខ្លាចធហ្វូងតូចអើយ ព្រោះព្រះវរបិតានៃអ្នក រាល់គ្នា ទ្រង់សព្វព្រះហប
្ញទ័យនឹងប្រទាននគរមកអ្នករាល់ គ្នាពិតន ៣៣ចូរលក់របស់ដែលអ្នករាល់គ្នា មានទាំងប៉ុន្មាន
ហើយចែកអោយទៅជាទានចុះប ចូរធ្វើថង់ដែលមិនចេះ ចាស់សំរាប់ខ្លួនជាទ្រព្យដែលមិនចេះអស់
នៅឯស្ថានសួគ៌ វិញផ ដែលជាស្ថានគ្មានចោរចូលទៅជិតឡើយ ហើយ កន្លាតក៏មិនកាត់បំផ្លាញដែរព
៣៤ព្រោះសម្បត្តិទ្រព្យអ្នក នៅកន្លែងណា នោះចិត្តអ្នកក៏នឹងស្ថិតនៅកន្លែងនោះឯងភ
ការដែលត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន
១២:៣៥-៣៦ = មថ ២៥:១-១៣ មក ១៣:៣៣-៣៧
១២:៣៩,៤០,៤២-៤៦ = មថ ២៤:៤៣-៥១
៣៥ចូរអោយចង្កេះអ្នករាល់គ្នានៅជាក្រវាត់ ហើយ ចង្កៀងនៅឆេះ
៣៦ចូរអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូចជាមនុស្សដែល នៅរង់ចាំចៅហ្វាយខ្លួនត្រឡប់មកពីស៊ីការវិញ ដើម្បី
កាលណាលោកមកគោះទ្វារហៅ នោះអោយបានបើក អោយជា១រំពេច ៣៧បើកាលណាចៅហ្វាយមកដល់
ឃើញពួកបាវកំពុងតែចាំយាមដូច្នោះ នោះគេមានពរ ណាស់ម ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
លោកនឹងអោយ អ្នកទាំងនោះអង្គុយនៅតុ ហើយលោកនឹងក្រវាត់ខ្លួនលោក មកបំរើគេវិញយ
៣៨បើលោកមកដល់ក្នុងយាមទី២ ឬយាម ទី៣ ហើយឃើញពួកបាវនៅចាំយាមដូច្នោះដដែល នោះ

គេមានពរហើយ ៣៩តែត្រូវដឹងសេចក្តីនេះថា បើម្ចាស់ផ្ទះ ដឹងជាចោរនឹងមកនៅវេលាថ្មើរម៉ាន
នោះគាត់នឹងចាំ យាម មិនអោយចោរទំលុះផ្ទះបានទេ
៤០ដូច្នេះចូរអ្នករាល់គ្នាបំរុងខ្លួនជាស្រេចដែរល ដ្បិត កូន
មនុស្សនឹងមកនៅវេលាដែលអ្នករាល់គ្នាមិនគិត" ។
៤១ពេត្រុសទូលសួរទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! ទ្រង់មាន បន្ទូលពាក្យប្រៀប្រដូចនេះ
ដល់ត្រឹមយើងខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ ឬ ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែរ?"
៤២ព្រះអម្ចាស់វទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ចុះតើអ្នកណាជា នាយជំនួតការដែលស្មោះត្រង់ មានមារយាទល
្អដែលចៅ ហ្វាយនឹងតាំងអោយត្រួតលើពួកផ្ទះលោក ដើម្បីនឹងបើក អាហារអោយគេបរិភោគតាមត្រូវពេល
៤៣បើកាលណា ចៅហ្វាយមកដល់ ឃើញអ្នកបំរើនោះកំពុងតែធ្វើដូច្នោះ នោះវាមានពរហើយ ។
៤៤ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា លោកនឹងតាំងអ្នកនោះ អោយត្រួតត្រា លើរបស់ទ្រព្យលោកទាំងអស់
៤៥ប៉ុន្តែ បើអ្នកបំរើនោះ គិតស្មានក្នុងចិត្តថា ចៅហ្វាយអញក្រមក ហើយក៏តាំងវាយពួកបាវប្រុសស្រី
ទាំងស៊ីផឹកស្រវឹងវិញ ៤៦ដូច្នេះដល់ថ្ងៃដែលអ្នកបំរើ នោះមិនទៅចាំ ហើយ វេលាណាដែលមិនដឹងស
នោះចៅហ្វាយនឹងមកដល់ ក៏នឹង ធ្វើទោសជាយ៉ាងធ្ងន់ ព្រមទាំងអោយមានចំណែកជាមួយ
នឹងពួកមនុស្សមិនជឿផង ។
៤៧អ្នកបំរើណាដែលស្គាល់ចិត្តចៅហ្វាយ តែមិនបានរៀប
ចំ ឬធ្វើតាមចិត្តលោកសោះ នោះនឹងត្រូវរំពាត់ជាយ៉ាង ច្រើនហ ៤៨ឯអ្នកណាដែលមិនបានស្គាល់ តែប
ានប្រព្រឹត្ត គួរនឹងត្រូវរំពាត់ នោះនឹងត្រូវវាយតិចវិញទ្បូ ឯអស់អ្នក ណាដែលគេប្រគល់ទុកជាច្រើនអោយ
នោះគេនឹងទារ ជាច្រើនពីអ្នកនោះវិញ គេនឹងសូមលើសទៅទៀតពីអ្នក ណាដែលគេបានផ្ញើទុកជាច្រើនផង ។
ពេលដែលត្រូវបាក់បែកគ្នា
១២:៥១-៥៣ = មថ ១០:៣៤-៣៦
៤៩ខ្ញុំបានមកដើម្បី នឹងបោះភ្លើងនៅលើផែនដី បើភ្លើង នោះឆេះហើយ តើខ្ញុំនៅចង់បានអ្វីទៀត
៥០តែខ្ញុំត្រូវ ទទួលបុណ្យជ្រមុជ១សិនអ ហើយខ្ញុំត្រូវចង្អៀតចង្អល់យ៉ាង ដូចម្តេចទៅហ្ន៎ ទំរាំតែបុណ្យនោះប
ានសំរេចក ៥១តើអ្នក រាល់គ្នាស្មានថា ខ្ញុំមកដើម្បីអោយមានសេចក្តីសុខសាន្ត នៅផែនដីឬអី? ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថាមិនមែនទេ គឺមក ដើម្បីអោយកើតប្រដិបក្សវិញទេតើ ៥២ដ្បិតពីនេះទៅមុខ
នឹងមាន៥នាក់ក្នុងផ្ទះ១បាក់បែកគ្នា គឺ៣នាក់ទាស់នឹង២ នាក់ ហើយ២នាក់ទាស់នឹង៣នាក់ ៥៣ឯឪពុកនឹងប
ាក់បែក ទាស់នឹងកូនប្រុស ហើយកូនប្រុសទាស់នឹងឪពុក ម្តាយទាស់ នឹងកូនស្រី ហើយកូនស្រីទាស់នឹងម្តាយ

ម្ដាយក្មេកទាស់នឹង កូនប្រសាស្រី ហើយកូនប្រសាស្រីទាស់នឹងម្ដាយក្មេកដែរ"ខ
ការបកស្រាយពេលវេលា
៥៤ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅបណ្ដាមនុស្សដែរថា "កាលណា អ្នករាល់គ្នាឃើញពពកឡើងពីទិសខាងលិច
ស្រាប់តែអ្នក រាល់គ្នាថាចង់ភ្លៀងហើយ រួចក៏មានដូច្នោះមែនគ ៥៥ហើយ កាលណាខ្យល់បក់ពីទិសខាងត្បូង
នោះអ្នករាល់គ្នាថាថ្ងៃ នេះមុខជាក្ដៅ នោះក៏មានដែរ ៥៦ឱមនុស្សកំពុតអើយ! អ្នក
រាល់គ្នាចេះសំគាល់សភាពដី ហើយនិងមេឃបាន ចុះ ហេតុដូចម្ដេចបានជាមិនស្គាល់ពេលវេលានេះឃ។
៥៧ហើយហេតុអ្វីបានជាមិនពិចារណាក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ពីសេចក្ដីណាដែលសុចរិត
៥៨ដ្បិតដែលអ្នកកំពុងតែដើរ តាមផ្លូវទៅឯចៅហ្វាយជាមួយនឹងសត្រូវអ្នក នោះចូរខំ
ប្រឹងដោះខ្លួនអោយរួចចេញ ក្រែងគេទាញអូសអ្នកទៅឯ ចៅក្រម
ចៅក្រមប្រគល់អ្នកដល់នាយភូឃុំហើយនាយ ភូឃុំនឹងដាក់អ្នកជាប់គុកង ៥៩ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ដែលអ្នកនៅខ្វះ
តែកន្លះសេននឹងសងគេអោយគ្រប់ នោះនឹងចេញពីទី នោះមិនរួចឡើយ"ច។

ជំពូក ១៣

១៣ ១នៅវេលានោះឯងមានអ្នកខ្លះនៅទីនោះ គេទូល
ព្រះយេស៊ូវពីរឿពួកសាសន៍កាលីឡេ ដែលលោកពីឡាត់ឆ បានយកឈាមគេលាយនឹងយញ្ញបូជា
ដែលគេកំពុងតែ ថ្វាយ ២តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយទៅអ្នកទាំងនោះថា "តើ អ្នករាល់គ្នាស្មានថា
ពួកកាលីឡេទាំងនោះមានបាបលើស
ជាងសាសន៍កាលីឡេឯទៀត ដោយព្រោះគេ បានរងទុក្ខ
លំបាកយ៉ាងនោះឬអី?ជ ៣ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាមិនមែន ទេ ប៉ុន្តែបើអ្នករាល់គ្នាមិនប្រែចិត្តទេ
នោះនឹងត្រូវវិនាស ទាំងអស់គ្នាយ៉ាងដូច្នោះដែរ ៤ឬស្មានថាពួក១៨នាក់ដែល ប៉មស៊ីឡោមឈប
ានរលំមកលើកិនស្លាប់នោះ គេមានទោស លើសជាងមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន ដែលនៅក្រុងយេរូសាឡិម ឬអី? ៥
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាមិនមែនទេ ប៉ុន្តែបើអ្នករាល់គ្នា
មិនប្រែចិត្តទេញនោះនឹងត្រូវវិនាសទាំងអស់គ្នាដូច្នោះដែរ"
៦រួចទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះថា មានបុរស ម្នាក់មានដើមល្វាដុះក្នុងចំការខ្លួន គាត់ប
ានមករកផល ផ្លែពីដើមនោះ តែគ្មានសោះដ ៧ក៏និយាយទៅអ្នករក្សាចំ ការថាមើល៣ឆ្នាំមកហើយ
ខ្ញុំមករកផលផ្លែពីដើមល្វា នេះមិនដែលបានសោះ ដូច្នេះ ចូរកាប់ចោលទៅ!ឋ ទុក អោយនៅបង្ខាតដីធ្វើអី ។

៨តែអ្នកនោះឆ្លើយថា សូមលោកទុកនៅ១ឆ្នាំទៀតសិន ចាំខ្ញុំជ្រួយដីហើយដាក់ជីលមើល
៩ក្រែងកើតមានផលផ្លែ ឡើង បើគ្មានទេ នោះសូមកាប់ចោលទៅចុះ" ។
ស្ត្រីពិការម្នាក់បានជានៅថ្ងៃឈប់សំរាក
១០កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់កំពុងតែបង្រៀនក្នុងសាលាប្រ- ជុំឌុ១ នៅថ្ងៃឈប់សំរាក
១១នោះឃើញមានស្ត្រីម្នាក់ដែល អារក្សធ្វើអោយពិការ អស់១៨ឆ្នាំមកហើយណ មានខ្នង កោងងើបត្រង់ពុំបានសោះ ១២លុះទ្រង់បានឃើញគាត់ក៏ មានបន្ទូលហៅគាត់មកប្រាប់ថា "នាងអើយ! នាងបានរួច
ពីជរាពិការហើយ" ១៣រួចទ្រង់ដាក់ព្រហស្តលើគាត់ណ នោះគាត់ក៏ងើបត្រង់ឡើងជា១រំពេច
ហើយពោលពណ៌នា សរសើរដល់ព្រះ ។
១៤ឯមេសាលាប្រជុំត គាត់នឹកគ្នាន់ក្នុងចិត្តណាស់   ដោយ ព្រោះព្រះយេស៊ូវបានប្រោសអោយជា
នៅថ្ងៃឈប់សំ រាកថ ក៏និយាយទៅមនុស្សទាំងនោះថា "មានតែ៦ថ្ងៃទេ ដែលគួរធ្វើការបានទ ដូច្នេះ
ចូរមកក្នុងរវាងថ្ងៃទាំងនោះ វិញ ដើម្បីអោយបានជាចុះ កុំអោយមកក្នុងថ្ងៃឈប់សំរាក ឡើយ" ។
១៥នោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយ ទៅគាត់ថា "មនុស្សមានពុតអើយ!
តើអ្នករាល់គ្នាមិនស្រាយគោស្រាយ លាពីចំណង ដឹកទៅអោយផឹកទឹកនៅថ្ងៃឈប់សំរាកទេ ឬអី?ធ
១៦ឯស្ត្រីនេះជាពូជលោកអ័ប្រាហាំន ដែលអារក្ស សាតាំងបបានចងគាត់១៨ឆ្នាំមកហើយ ដូច្នេះ តើមិនគួរនឹងស្រាយអោយរួចពីចំណងនេះ នៅថ្ងៃឈប់សំរាកដែរទេ ឬអី?"
១៧កាលទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះហើយ នោះអស់ អ្នកដែលទាស់នឹងទ្រង់ ក៏អៀនខ្មាសផគ្រប់គ្នា
តែបណ្តា មនុស្ស គេកើតមានសេចក្តីអំណរ ចំពោះគ្រប់ទាំងការ ឧត្តមដែលទ្រង់ធ្វើនោះវិញ ។
រឿងប្រៀបប្រដូចពីគ្រាប់ពូជ និងដំបែ
១៣:១៨,១៩ = មក ៤:៣០-៣២
១៣:១៨-២១ = មថ ១៣:៣១-៣៣
១៨ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើនគរព្រះពធៀបដូចជាអ្វីភ តើ ត្រូវយកអ្វីមកផ្ទឹមនឹងនគរនោះ?
១៩គឺប្រៀបដូចជាគ្រាប់ ពូជម្យ៉ាងដែលមនុស្សម្នាក់យកទៅដាំក្នុងសួនច្បារ ខ្លួនវា
ដុះឡើងទៅជាដើមឈើយ៉ាងធំម ហើយសត្វហើរលើមេឃ ក៏មកទំលើមែកបាន"យ ។
២០ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៀតថា "តើគួរអោយខ្ញុំធៀបនគរ ព្រះដូចជាអ្វី?
២១នោះត្រូវធៀបដូចជាដំបែដែលស្ត្រីម្នាក់យកទៅលាយនឹងម្សៅ៣រង្វាល់ទាល់តែដោរឡើងសព្វ ទាំងអស់"
រ ។

២២ទ្រង់ក៏យាងកាត់អស់ទាំងក្រុង អស់ទាំងភូមិ ទាំង បង្រៀនបណ្តើរ ហើយចេះតែដំរង់ត្រង់ ឆេ
ៗាះទៅឯក្រុង យេរ៉ូសាឡិមល ២៣ក៏មានម្នាក់ទូលសួរថា ព្រះអម្ចាស់អើយ តើមនុស្សដែលបានសង្គ្រោះ
មានគ្នាតែបន្តិចទេឬអី? តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា ២៤"ចូរខំប្រឹងយ៉ាងអស់ពីចិត្ត អោយប
ានចូលទៅតាមទ្វារចង្អៀតវ ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាថា នឹងមានមនុស្សជាច្រើនខំប្រឹងរកចូលដែរ តែចូល
មិនបានទេ ២៥កាលណាម្ចាស់ផ្ទះបានក្រោកឡើងបិទទ្វារ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងចាប់តាំងឈរពីខាងក្រៅ
គោះទ្វារ ទូលថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ! សូមបើកអោយយើងខ្ញុំផង នោះទ្រង់នឹងមានបន្ទូលឆ្លើយថា
អញមិនស្គាល់ឯងរាល់ គ្នាដែលមកពីណាទេស។

២៦រួចអ្នករាល់គ្នានឹងតាំងទូលថា យើងខ្ញុំបានទទួល ទាននៅចំពោះទ្រង់ ហើយទ្រង់បានបង្រៀន តាមផ្លូវ
យើងខ្ញុំដែរ ។

២៧តែទ្រង់នឹងមានបន្ទូលថា អញប្រាប់ឯងរាល់គ្នាថា អញមិនស្គាល់ឯងរាល់គ្នាដែលមកពីណាទេ នែ! អស់
អ្នកដែលប្រព្រឹត្តសេចក្តីទុច្ចរិតអើយ! ចូរថយចេញពី អញទៅ!ហ។

២៨ដូច្នេះ កាលណាឯងរាល់គ្នាត្រូវបោះទៅក្រៅ នោះ នឹងយំ ហើយសង្កៀតធ្មេញឡនៅទីនោះ
ដោយឃើញលោក អ័ប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក និងលោកយ៉ាកុប ហើយអស់ទាំង ហោរានៅក្នុងនគរព្រះ
២៩ដ្បិតនឹងមានមនុស្សពីទិសខាង កើត ខាងលិចអ ខាងជើង ហើយខាងត្បូងមកអង្គុយក្នុង នគរព្រះដែរ
៣០ហើយមើលនឹងមានមនុស្ស ក្រោយទៅជា មុន និងមនុស្សមុនទៅជាក្រោយវិញ"ក។

ព្រះយេស៊ូវសោកស្តាយក្រុងយេរូសាឡិម

១៣:៣៤,៣៥ = មថ ២៣:៣៧-៣៩

១៣:៣៤,៣៥ = លក ១៩:៤១

៣១នៅថ្ងៃនោះឯង មានពួកផារិស៊ីខ្លះមកទូលទ្រង់ថា ចូរ ថយចេញពីនេះទៅ
ដ្បិតស្តេចហេរ៉ូឌខរកចង់សំឡាប់លោក

៣២តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅប្រាប់ សត្វកញ្ជ្រោងនោះថា មើល ខ្ញុំដេញអារក្ស
ហើយប្រោស មនុស្សអោយជា នៅថ្ងៃនេះហើយថ្ងៃស្អែក លុះដល់ថ្ងៃ ទី៣ខ្ញុំនឹងបានសំរេចការគ ៣៣ប៉ុន្តែ
ត្រូវអោយខ្ញុំដើរតាម ផ្លូវខ្ញុំទៅ នៅក្នុងថ្ងៃនេះ ថ្ងៃស្អែក ហើយខានស្អែកទៀត
ដ្បិតគ្មានទំនងអោយហោរាយណាវិនាស   ក្រៅពីក្រុងយេ- រូសាឡិមទេ ។

៣៤ឱយេរូសាឡិម ក្រុងយេរូសាឡិម ជាទីក្រុងដែល សំឡាប់ពួកហោរា ហើយចោលថ្មទៅអស់អ្នក ដែលប
ាន ចាត់មកឯឯងអើយ តើប៉ុន្មានដងហើយ ដែលអញចង់ ប្រមូលកូនឯងរាល់គ្នា

ដូចជាមេមាន់ប្រមូលកូនក្រុងក្រោម ស្លាបង តែឯងមិនព្រមសោះនោះ ៣៥មើលផ្ទះឯងរាល់គ្នា
ត្រូវចោលនៅស្ងាត់ឈឹងច ហើយអញប្រាប់ឯងរាល់គ្នាថា មិនឃើញអញទៀតទាល់តែឯងនិយាយថា
ព្រះអង្គដែល យាងមក ដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រកបដោយ ព្រះពរ"ឆ។

ជំពូក ១៤

ព្រះយេស៊ូវគង់នៅផ្ទះពួកផារិស៊ី

១៤:៨-១០ = សភ ២៥:៦,៧

១៤ ១មានកាល១ថ្ងៃ ជាថ្ងៃឈប់សំរាក ព្រះយេស៊ូវយាង ចូលទៅសោយព្រះស្ងោយក្នុងផ្ទះនាម៉ឺនម្នាក់
ដែលជាពួក ផារិស៊ីជ ពួកនោះក៏រិះគន់មើលទ្រង់ឈ ២គ្រានោះឃើញ មានមនុស្សកើតទាចម្នាក់
នៅចំពោះទ្រង់ ៣ទ្រង់មានបន្ទូល សួរពួកអ្នកប្រាជ្ញច្បាប់ញ និងពួកផារិស៊ីថា "តើមានច្បាប់
នឹងមើលអោយជា នៅថ្ងៃឈប់សំរាកឬទេ?"ដ ៤តែគេនៅ តែស្ងៀម នោះទ្រង់ក៏យកគាត់មកប្រោ
សអោយជា រួច អោយគាត់ទៅវិញ ។
៥ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណាមានលា ឬគោ
ធ្លាក់ចុះក្នុងរណ្តៅនៅថ្ងៃឈប់ សំរាក តើមិនស្រង់យកចេញ ក្នុង១រំពេចនោះ ទេឬអី?"ឋ
៦តែគេពុំអាចនឹងឆ្លើយអ្វីទូលទ្រង់ពីដំណើរនោះបានទេ។ ៧កាលទ្រង់ឃើញពួកភ្ញៀវ
ដែលគេរើសយកកន្លែងប្រសើរ ១ឌ នោះក៏មានបន្ទូលជា ពាក្យប្រៀបធៀបទៅគេថា ៨"បើ
មានអ្នកណាអញ្ជើញអ្នករាល់គ្នាទៅបរិភោគការ នោះកុំ អោយអង្គុយត្រង់កន្លែងដ៏ប្រសើរឡើយ
ក្រែងចួនជាគេបាន អញ្ជើញអ្នកណាដែលធំជាងអ្នក ៩ហើយកាលណាអ្នកមង្គល ការដែលបានអញ្ជើញអ្នក
និងអ្នកនោះផង គាត់មកនិយាយ នឹងអ្នកថា ទុកកន្លែងនេះអោយអ្នកនេះអង្គុយវិញ នោះអ្នក នឹងថយ
ទៅអង្គុយនៅកន្លែងក្រោយបង្អស់ ទាំងខ្មាស់គេផង ១០ដូច្នេះកាលណាគេអញ្ជើញអ្នក នោះត្រូវទៅអង្គុយ
នៅ កន្លែងក្រោយបង្អស់សិន ដើម្បីកាលណាអ្នកមង្គលការមក ដល់ នោះគាត់នឹងនិយាយថា សំឡាញ់អើយ!
សូមអញ្ជើញ មកអង្គុយនៅខាងមុខវិញ នោះអ្នកនឹងបានថ្កើងឡើង នៅ
មុខពួកអ្នកដែលអង្គុយនៅតុជាមួយគ្នា ១១ដ្បិតអស់អ្នកណា ដែលដំកើងខ្លួន នោះនឹងត្រូវបន្ទាបចុះ
តែអ្នកណាដែល បន្ទាបខ្លួន នោះនឹងបានដំកើងឡើងវិញ"ឍ។
១២ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅអ្នក ដែលបានអញ្ជើញទ្រង់ថា "កាលណាអ្នកលៀងភ្ញៀវពេលថ្ងៃត្រង់ ប
្ពេលល្ងាចនោះ កុំអោយអញ្ជើញពួកសំឡាញ់ បងប្អូនសាច់ញាតិ ឬអ្នកមាន ដែលនៅជិតខាងឡើយ

ក្រែងគេក៏អញ្ជើញអ្នកទៅសង ដូច្នោះវិញដែរ ១៣បើកាលណាអ្នករៀបលៀងភ្ញៀវ នោះ ចូរអញ្ជ
ើញពួកអ្នកក្រ អ្នកពិការ អ្នកខ្វិច និងអ្នកខ្វាក់វិញណ ១៤យ៉ាងនោះអ្នកនឹងបានពរពិត
ដ្បិតមនុស្សទាំងនោះគ្មានអ្វី នឹងសងអ្នកវិញទេ លុះកាលណាពួកមនុស្សសុចរិតរស់ ឡើងវិញ នោះអ្នកនឹងប
ានរង្វាន់ហើយ"ត ។រឿងប្រៀបប្រដូចពីពិធីជប់លៀង
១៤:១៦-២៤ = មថ ២២:២-១៤
១៥កាលម្នាក់ដែលអង្គុយនៅតុជាមួយ បានឮពាក្យទាំង នោះ គាត់ក៏ទូលទ្រង់ថា "មានពរហើយ
អ្នកណាដែលនឹង បរិភោគថក្នុងនគរព្រះ"ទ ។
១៦តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "មានបុរសម្នាក់រៀបជប់លៀង ជាយ៉ាងធំ ក៏អញ្ជើញមនុស្សជាច្រើន
១៧ដល់ពេលជិត ស៊ីលៀង គាត់ប្រើបាវអោយទៅប្រាប់ ពួកភ្ញៀវថា សូម អញ្ជើញមក ដ្បិតទាំងអស់ប
ានរៀបប្រុងជាស្រេចហើយ
១៨តែគេចាប់តាំងដោះសាដូចគ្នាទាំងអស់ អ្នកមុននិយាយ ថា ខ្ញុំបានទិញចំការ
ហើយខ្ញុំត្រូវទៅមើលចំការនោះសូម អោយលោកអត់ទោស ។
១៩ម្នាក់ទៀតថាខ្ញុំបានទិញគោ៥នឹម ខ្ញុំត្រូវទៅលវាមើល សូមអោយលោកអត់ទោស ។
២០ម្នាក់ទៀតក៏ថា ខ្ញុំទើបនឹងការប្រពន្ធហើយ ដោយហេតុ នោះបានជាខ្ញុំទៅមិនបាន ។
២១បាវនោះ ក៏ត្រឡប់ទៅវិញ ជំរាបចៅហ្វាយខ្លួនតាមដំ- ណើរនោះ ដូច្នេះ លោកប្រាប់ទៅប
ាវទាំងកំហឹងថា ចូរ ប្រញាប់ចេញទៅឯផ្លូវតូចធំនៅទីក្រុង នាំអស់ពួកមនុស្ស ក្រ ពិការ ខ្វាក់
និងខ្វិចចូលមកអោយឆាប់ធ ។
២២បាវនោះក៏ជំរាបថា លោក ការដែលលោកបង្គាប់ នោះ បានធ្វើហើយ តែនៅតែមានសល់កន្លែងទៀត ។
២៣រួចចៅហ្វាយប្រាប់ថា ចូរចេញទៅតាមផ្លូវច្រកល្ហក តាមរបង ហើយបង្ខំគេអោយចូលមក
ដើម្បីអោយផ្ទះ អញបានពេញ ២៤ដ្បិតអញប្រាប់ថា ឯពួកមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន ដែលអញបានអញ្ជ
ើញមកមុននោះ អញលែងអោយអ្នក ណា១ភ្លក់ម្ហូបរបស់អញហើយ"ន ។
ការលះបង់ដើម្បីធ្វើជាសិស្សព្រះយេស៊ូវ
២៥មានមនុស្សសន្ធឹកណាស់ ដើទៅជាមួយនឹងទ្រង់នោះ ទ្រង់បែរទៅមានបន្ទូលនឹងគេថា
"២៦បើអ្នកណាមកឯខ្ញុំ ដោយមិនបានលះអាល័យពីឪពុកម្តាយ ប្រពន្ធកូន បងប្អូន ប្រុសស្រី
និងជីវិតខ្លួនឯងផង អ្នកនោះនឹងធ្វើជាសិស្សខ្ញុំមិន បានទេប ២៧ហើយអ្នកណាដែលមិនផ្ទុកឈើឆ្កាងខ្លួនមក
តាមខ្ញុំ នោះក៏ធ្វើជាសិស្សខ្ញុំមិនបានដែរផ ។

២៨ដ្បិតក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើមានអ្នកណាចង់សង់ផ្ទះពីថ្ម តើមិនអង្គុយលៃលកមើលជាមុនទេឬអី? ដើម្បីអោយដឹងជា មានល្មមនឹងធ្វើបង្ហើយបានឬមិនបាន ២៩ក្រែងកាលណា ដាក់ជើងជញ្ជាំង រួចបង្ហើយមិនបាន នោះអស់អ្នកណា ដែលឃើញ ក៏នឹងសើចចំអកអោយ ៣០ដោយពាក្យថា អ្នក នេះបានចាប់ផ្តើមសង់ផ្ទះ តែបង្ហើយមិនបាន ។

៣១ឬតើមានស្តេចឯណា ដែលរៀបចេញទៅច្បាំងនឹង ស្តេច១ទៀត ឥតអង្គុយពិគ្រោះមើលជាមុនសិន ដើម្បី អោយដឹងជាខ្លួននាំពល១ម៉ឺន ទៅតទល់នឹងស្តេចដែលនាំ ពល២ម៉ឺនមកច្បាំងបានឬមិនបាន ៣២បើឃើញថាមិនបាន ទេ នោះទ្រង់នឹងចាត់រាជទូត អោយទៅស៊ើបសួរពីកិច្ច ដែលចងស្ពានមេត្រីនឹងគ្នា ជាយ៉ាងណាក្នុងកាលដែល ស្តេចនោះនៅឆ្ងាយនៅឡើយ ៣៣ដូច្នេះ អស់អ្នកណាក្នុង ពួកអ្នករាល់គ្នា ដែលមិនលះអាល័យពីរបស់ទ្រព្យខ្លួន ទាំងអស់ នោះធ្វើជាសិស្សខ្ញុំមិនបានទេព។

៣៤អំបិលជារបស់ល្អតែបើបាត់ជាតិប្រៃហើយ តើនឹងយក អ្វីធ្វើអោយប្រៃឡើងវិញបាន?ភ ៣៥គ្មានប្រយោជន៏ដល់ដី ឬជីទេ គេនឹងចោលទៅក្រៅវិញម។

អ្នកណាដែលមានត្រចៀកសំរាប់ស្តាប់អោយស្តាប់ចុះយ។

ជំពូក ១៥

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីចៀមដែលបាត់

១៥:៤-៧ = មថ ១៨:១២-១៤

១៥ ១អស់ទាំងអ្នកយកពន្ធ និងអ្នកមានបាប គេក៏ចូលមក ជិត ដើម្បីស្តាប់ទ្រង់ ២នោះពួកផារិស៊ី និងពួកអាចារ្យ គេ ឌុកដាន់ថា "អ្នកនេះទទួលមនុស្សបាប ហើយក៏ស៊ីជាមួយ នឹងគេផង"ល។

៣តែទ្រង់មានបន្ទូលជាពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះដល់គេថាវ "៤ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណាមានចៀម១រយ តែបាត់១ តើមិនទុកចៀម៩៩អោយនៅទីរហោស្ថាន ដើម្បីនឹងទៅ តាមរកចៀម១ដែលបាត់ទាល់តែឃើញទេឬអី?ស ៥កាល ណារកឃើញហើយ នោះក៏លើកព្រនរមក ដោយអំណរ ៦លុះមកដល់ផ្ទះវិញ អ្នកនោះនឹងហៅពួកសំឡាញ់នឹងពួក អ្នកជិតខាងមកប្រាប់ថា សូមអរសប្បាយជាមួយនឹងខ្ញុំ ដ្បិត ចៀមខ្ញុំដែលបាត់នោះឃើញវិញហើយហ ៧ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាថា នៅស្ថានសួគ៌នឹងមានសេចក្តីអំណរយ៉ាងនោះដែរ ដោយសារមនុស្សបាបតែ១នាក់ដែលប្រែចិត្តវិញ ជាជាង មនុស្សសុចរិត៩៩នាក់ ដែលមិនត្រូវការប្រែចិត្តទេឡ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីប្រាក់ដែលបាត់

៨ឬមានស្រ្តីឯណា ដែលមានប្រាក់១០ដួង បើបាត់១ តើ មិនអុជចង្កៀង ហើយបោសផ្ទះរកអស់ពីចិត្ត ទាល់តែបាន ឃើញទេឬអី? ៩កាលរកឃើញ នោះក៏ហៅពួកសំឡាញ់ និងអ្នកជិតខាងមកប្រាប់ថា សូមអរសប្បាយជាមួយនឹង ខ្ញុំចុះ ដ្បិតប្រាក់ខ្ញុំដែលបាត់ នោះរកឃើញវិញហើយអ ១០ដូច្នេះ ខ្ញុំប្រ ាប់អ្នករាល់គ្នាថា ក៏មានសេចក្តីអំណរនៅ មុខពួកទេវតានៃព្រះយ៉ាងនោះដែរ ដោយសារមនុស្ស ប ាបតែ១នាក់ដែលប្រែចិត្តវិញក។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីកូនពៅវង្វេង

១១រួចទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "មានបុរសម្នាក់មានកូនប្រុស ២ខ ១២កូនពៅនិយាយទៅឪពុកថា សូមលោកឪពុកប្រគល់ ចំណែកមរដកគ ដែលត្រូវចែកដល់ខ្ញុំនោះមក គាត់ក៏ចែក ទ្រព្យនោះដល់កូន ។

១៣ក្រោយបន្តិចមក កូនពៅប្រមូល ទាំងអស់ចេញទៅ ឯ ស្រុកឆ្ងាយ ហើយក៏បង្ហិនទ្រព្យទៅងដោយល្បែងដ៏ហួសខ្នាត ១៤កាលបានចាយអស់រលីងហើយ នោះកើតមានអំណត់ជាខ្លាំងនៅស្រុកនោះ វាក៏មានសេចក្តីទ័លក្រ ១៥រួចទៅ   បំរើអ្នកស្រុកនោះម្នាក់ ហើយគេប្រើអោយទៅឯវាល ឃ្វាលហ្វូងជ្រូកច ១៦វាមានចិត្តចង់ចំអែតពោះ ដោយសំបកដែលជ្រូកស៊ីណាស់ តែគ្មានអ្នកណាអោយសោះ ។

១៧កាលវាភ្ញាក់ដឹងខ្លួន នោះក៏គិតថា ឪពុកអញមានជើង ឈ្នួលប៉ុន្មាន១ សុទ្ធតែមានអាហារបរិបូរគ្រប់គ្នា តែនៅ ទីនេះ អញជិតដាច់ពោះស្លាប់ហើយ ១៨អញនឹងក្រោក ឡើងទៅនិយាយនឹងគាត់ថា លោកឪពុក ខ្ញុំប ានធ្វើបាបឆ នឹងព្រះ ហើយនិងលោកឪពុកមែន ១៩ខ្ញុំនេះមិនគួរអោយ គេ ហៅជាកូនលោកឪពុកទៀតទេ សូមទទួលខ្ញុំទុកដូចជា ជើងឈ្នួលលោកឪពុកវិញចុះ ២០នោះវា ក៏ក្រោកឡើងដើរ ទៅ លុះឪពុកឃើញពីចំងាយហើយ ក៏មានចិត្តអាណិត មេត្តា ហើយរត់ទៅឱបថើបជើងវាជ។   ២១ទើបវានិយាយថា លោកឪពុក   ខ្ញុំបានធ្វើបាបនឹងព្រះ ហើយនិងលោកឪពុកឈ ខ្ញុំមិនគួរអោយគេហៅជាកូនរបស់ លោកឪពុកទៀតទេ ។

២២តែឪពុកប្រាប់ទៅពួកបាវគាត់ថា ចូរយកអាវញល្អបំផុត ចេញមកបំពាក់អោយវា ហើយយកចិញ្ចៀនដ និងស្បែក ជើងមកអោយផង ២៣រួចយកកូនគោដែលបំប៉នមកសំឡាប់ ចុះ ហើយនិងបរិភោគអោយសប្បាយចិត្ត ២៤ដ្បិត កូនអញ នេះបានស្លាប់ ឥឡូវរស់ឡើងវិញឋ ក៏បាត់ទៅហើយប ាន ឃើញមកវិញ នោះគេក៏បរិភោគសប្បាយទាំងអស់គ្នា ទៅឱ។

២៥ឯកូនច្បងនៅឯចំការ កាលត្រឡប់មកជិតដល់ផ្ទះនោះ ក៏ឮសូរភ្លេង និងរបាំ ២៦គាត់ហៅពួកប ាវម្នាក់មកសួរថា គេធ្វើអ្វីហ្នឹង? ២៧បាវនោះជំរាបថា ប្អូនលោកត្រឡប់មក វិញហើយ លោកឪពុកប

ានសំឡាប់កូនគោដែលបំប៉ន ដោយព្រោះបានកូនមកវិញដោយសុខសាន្ត ។
២៨ដូច្នេះគាត់ក៏ខឹងណាស់ មិនព្រមចូលទៅសោះ បានជាឪពុក ចេញមកអង្វរដល់គាត់ ២៩តែគាត់ឆ្លើយថា មើលខ្ញុំបានបំរើ លោកឪពុកប៉ុន្មានឆ្នាំនេះមកហើយ មិនដែលធ្វើខុសអ្វីនឹង បង្គាប់សោះ តែលោកឪពុកមិនដែលអោយកូនពពែសូម្បី តែ១អោយខ្ញុំអរសប្បាយជាមួយនឹងពួកមិត្រសំឡាញ់ខ្ញុំ ឡើយ ៣០ឯកូនលោកឪពុក ដែលវាបង្ហិនបំផ្លាញសម្បត្តិណា លោកឪពុកអស់ដោយនូវស្រីអ្នកលេងនេះត កាលវាបានមក ដល់ នោះលោកឪពុកសំឡាប់កូនគោ ដែលបំប៉នអោយ វាភ្លាម! ។
៣១ឪពុកក៏តបថា កូនអើយ! ឯងបាននៅជាមួយនឹងអញជា ដរាប ឯរបស់អញទាំងប៉ុន្មាន ក៏ជារបស់ឯងដែរ ៣២គួរ អោយយើងស៊ីលៀង ដោយអរសប្បាយទៅ ពីព្រោះប្អូន ឯងនេះបានស្លាប់ ឥឡូវរស់ឡើងវិញ ក៏បាត់បង់ តែបាន ឃើញមកវិញហើយ"ថ។

ជំពូក ១៦

រឿងប្រៀបប្រដូចពីអ្នកត្រួតត្រាដែលមានប្រាជ្ញាល្អិត
១៦ ១ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "មានសេដ្ឋីម្នាក់ ដែលគេមកប្តឹងលោក ពីអ្នកត្រួតត្រាលើរបស់ទ្រព្យលោក ថា គាត់ចាយបង្ហិនបង្ខោចទ្រព្យសម្បត្តិលោកជាច្រើនទ ២លោកក៏ហៅអ្នកនោះមកសួរថា តើរឿងអ្វីដែលអញឮ និយាយពីឯង ចូររៀបរាប់ប្រាប់ពីការឯងត្រួតត្រានោះ មកមើល ពីព្រោះឯងនៅត្រួតត្រាការទៀតពុំបានទេ ។
៣អ្នកជំនួតនោះគិតក្នុងចិត្តថា តើអញនឹងធ្វើអ្វី ដ្បិតចៅ ហ្វាយអញគិតដកការត្រួតត្រានេះពីអញចេញហើយ អញ ទៅកាប់ដីមិនកើតទេ និងទៅសូមទាន ក៏ខ្មាសគេដែរ? ៤អញដឹងការដែលអញនឹងធ្វើហើយ ដើម្បីបើកាលណា លោកបណ្តេញអញ ពីការត្រួតត្រាចេញ នោះនឹងមានគេ ទទួលអញ អោយទៅនៅផ្ទះគេមិនខាន ។
៥គាត់ក៏ហៅពួកកូនបំណុលរបស់ចៅហ្វាយគាត់មក គាត់ សួរអ្នកដែលមកមុនថា តើអ្នកជំពាក់ចៅហ្វាយខ្ញុំប៉ុន្មាន?
៦អ្នកនោះឆ្លើយថា ជំពាក់ប្រេង១រយប៉ោត រួចគាត់ប្រាប់ អ្នកនោះថា ចូរយកសំបុត្រអ្នក ទៅអង្គុយសរសេរដាក់៥០ វិញជាប្រញាប់ទៅ ។
៧រួចគាត់សួរទៅម្នាក់ទៀតថា ឯអ្នក តើជំពាក់ប៉ុន្មាន? អ្នកនោះឆ្លើយថា ជំពាក់ស្រូវ១រយហាប ។ គាត់ប្រាប់អ្នកនោះថា ចូរយកសំបុត្រអ្នកទៅសរសេរ ដាក់៨០វិញទៅ ។

៨ចៅហ្វាយក៏សរសើរដល់អ្នកត្រួតត្រាទុច្ចរិតនោះ ពី ព្រោះគាត់ បានប្រព្រឹត្តដោយឆ្លៀវឆ្លាត

ដ្បិតមនុស្សរបស់ ផងលោកិយនេះធ គេមានប្រាជ្ញានចំពោះជំនាន់គេ ជាជាង មនុស្សរបស់ផងពន្លឺទៅទៀតប

៩ខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរ ប្រើទ្រព្យសម្បត្តិលោកិយនេះផ អោយបានមិត្រសំឡាញ់ដល់ ខ្លួន

ដើម្បីកាលណាអ្នករាល់គ្នាខាននៅ នោះនឹងមានគេ ទទួលអ្នករាល់គ្នា អោយនៅក្នុងទីលំនៅដ៏ស្ថិតស្ថេរអស់

កល្បជានិច្ចវិញព។

១០អ្នកណាដែលស្មោះត្រង់ក្នុងការតូចបំផុត នោះក៏ឈ្មោះ ថា ស្មោះត្រង់ក្នុងការធំភ

ហើយអ្នកណាដែលទុច្ចរិតក្នុង ការតូចបំផុត នោះក៏ឈ្មោះថាទុច្ចរិតក្នុងការដ៏ធំដែរ ១១ដូ- ច្នេះ

បើអ្នករាល់គ្នាមិនស្មោះត្រង់ ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិ របស់លោកិយទេម តើអ្នកណាហ៊ានផ្ញើសម្បត្តិដ៏ពិតទុកនឹង

អ្នករាល់គ្នាបាន? ១២ហើយបើអ្នករាល់គ្នាមិនស្មោះត្រង់ នឹងរបស់គេទេ តើអ្នកណានឹងហ

៊ានអោយរបស់អ្វីដាច់ជា របស់ផងអ្នកបាន?

១៣គ្មានបាវណាដែលបំរើចៅហ្វាយពីរបានទេពីព្រោះ បាវនោះនឹងស្អប់១ស្រឡាញ់១ ឬនឹងកាន់ខាង១

ហើយ មើលងាយ១ ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នាក៏បំរើព្រះផង ទ្រព្យសម្បត្តិ ផងពុំបានដែរ៉យ។

១៤ឯពួកផារិស៊ី ដែលជាពួកអ្នកមានចិត្តលោភរ គេក៏បាន ស្តាប់គ្រប់សេចក្តីទាំងនោះដែរ

ហើយគេចំអកអោយទ្រង់ល ១៥នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា ៉អ្នករាល់គ្នាជាពួកដែល

សំដែងខ្លួនជាសុចរិតវនៅចំពោះមុខមនុស្ស តែព្រះទ្រង់ ជ្រាបចិត្តសអ្នករាល់គ្នាហើយ

ដ្បិតរបស់ណាដែលមនុស្ស គាប់ចិត្តរាប់អានជាច្រើន នោះជាទីស្អប់ខ្ពើមនៅចំពោះ ព្រះវិញ ។

សេចក្តីបង្រៀនបន្ថែម

១៦មានក្រិត្យវិន័យ និងទំនាយនៃពួកហោរា ដរាបមកដល់ យ៉ូហានហ តាំងពីនោះមក គេប

ានផ្សាយឡដំណឹងពីនគរព្រះ ទូទៅ ហើយមនុស្សទាំងអស់កំពុងតែខំប្រឹងចូល ១៧ប៉ុន្តែ ដែលផ្ទៃមេឃ

និងផែនដីបាត់ទៅ នោះងាយជាជាងបាត់ ក្បៀស១ក្នុងក្រិត្យវិន័យទៅទៀតអ។

១៨អស់អ្នកណាដែលលែងប្រពន្ធ ទៅយក១ទៀតនោះ ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តអំពើកំផិត

ហើយអស់អ្នកណាដែលយក ស្ត្រីប្តីលែង នោះក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតដែរក។

អ្នកមាន និងឡាសារ

១៩មានបុរសម្នាក់មានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន គាត់ស្លៀកពាក់ សំពត់ពណ៌ស្វាយ និងសំពត់ទេសឯកយ៉ាងម៉ដ្ឋ

តែងតែ ស៊ីលៀងដ៏ឧត្តមប្រសើររាល់តែថ្ងៃខ ២០ក៏មានបុរសក្រគម្នាក់ ឈ្មោះឡាសារកើតដំបៅពេញទាំងខ្លួន

គេនាំយកមកផ្តេក នៅមាត់ទ្វាររបស់អ្នកមាននោះ ២១គាត់មានប្រាថ្នាចង់ ចំអែតពោះ

ដោយចំណិតដែលធ្លាក់ចុះពីតុយអ្នកមានមក ណាស់ ក៏មានឆ្កែមកលិទ្ធដំបៅគាត់ដែរ ។
២២ចំណេរក្រោយមក អ្នកក្រនោះក៏ស្លាប់ទៅ ហើយពួក ទេវតានាំយកគាត់ទៅដាក់នៅស្ថានបរមសុខ
នាដើមទ្រូង លោកអ័ប្រាហាំ ឯអ្នកមាននោះក៏ស្លាប់ទៅដែរ ហើយគេ នាំយកទៅកប់ ២៣គាត់រងទុក្ខវេទនា
នៅស្ថានឃុំព្រលឹង មនុស្សស្លាប់ ក៏ងើបភ្នែកឡើង ឃើញលោកអ័ប្រាហាំពី ចំងាយ
និងឡាសារនៅដើមទ្រូងលោក ២៤នោះគាត់ស្រែក ឡើងថា ឱលោកអ័ប្រាហាំង ជាឪពុកអើយ! សូមអាណិត
មេត្តាខ្ញុំផង! សូមអោយឡាសារមកជ្រលក់ចុង ម្រាមដៃ ទៅក្នុងទឹក ដាក់លើអណ្តាតខ្ញុំអោយត្រជាក់ប
ានបន្តិចផង ដ្បិតខ្ញុំវេទនានៅក្នុងភ្លើងនេះច។
២៥តែលោកអ័ប្រាហាំឆ្លើយថា កូនអើយ! ចូរនឹកចាំថា កាលឯង នៅរស់នៅឡើយ ឯងប
ានទទួលសុទ្ធតែសេចក្តីល្អ ឯឡាសារគាត់ បានតែសេចក្តីអាក្រក់ទេឆ ឥឡូវនេះគាត់ បានសេចក្តីកំសាន្តចិត្តវិញ
ហើយឯងត្រូវវេទនាជ ២៦មួយ វិញសោតមានជង្ហុកមួយយ៉ាងធំ តាំងនៅជាកណ្តាលយើង
ហើយនិងឯងរាល់គ្នា បានជាអស់អ្នកណាដែលចង់ឆ្លងពីទី នេះទៅឯង ឬពីនោះមកឯយើងនោះមិនបានឡើយ
។
២៧គាត់ក៏និយាយថា លោកឪពុកអើយ! បើដូច្នេះសូម លោក ចាត់អោយគាត់ទៅឯផ្ទះឪពុកខ្ញុំបន្តិច
២៨ដ្បិតខ្ញុំមាន បងប្អូន៥នាក់ សូមអោយគាត់ទៅធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់គេផងឈ ក្រែងលោគេភ្លាត់
មកក្នុងស្ថានវេទនានេះដែរ ។
២៩លោកអ័ប្រាហាំឆ្លើយថា គេមានលោកម៉ូសេញ និងពួក ហោរាជហើយ
ចូរអោយគេស្តាប់តាមលោកទាំងនោះចុះ!
៣០តែគាត់ប្រកែកថា ទេ លោកអ័ប្រាហាំឋ ឪពុកអើយ បើ មានអ្នកណាពីពួកមនុស្សស្លាប់ទៅឯគេវិញ
នោះគេនឹងប្រែ ចិត្តជាមិនខាន ។
៣១លោកឆ្លើយទៅថា បើគេមិនព្រមស្តាប់លោកម៉ូ-   សេ និងពួកហោរាទេ
នោះទោះបើមានអ្នកណារស់ពីស្លាប់ ឡើងវិញក៏ដោយ គង់តែគេមិនព្រមជឿដែរ ។

ជំពូក ១៧

បាប ជំនឿ និងកាតព្វកិច្ច
១៧ ១ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា   "នឹងធ្វើអោយ បាត់ហេតុ ដែលនាំអោយរវាតចិត្តឱ នោះមិនប
ានឡើយ តែវេទនាដល់អ្នកណាដែលបង្កើតហេតុនោះឡើងឈ ២បើ គេយកថ្មត្បាល់កិនយ៉ាងធំ

ទៅចងកអ្នកនោះ ទំលាក់ចុះទៅ ក្នុងសមុទ្រ នោះមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកនោះ ជាជាងទុក អោយនៅធ្វើ
ហេតុនាំអោយកូនតូចណា ណាមួយនេះរវាត ចិត្តវិញត ៣ចូរប្រយ័ត្នខ្លួន បើបងប្អូនធ្វើបាបនឹងអ្នកត្រូវ
អោយអ្នកបន្ទោសដល់គាត់ថ បើគាត់ប្រែចិត្តមកវិញ នោះ ចូរអត់ទោសដល់គាត់ចុះទ ៤បើគាត់ធ្វើច
ាបនឹងអ្នក៧ដងក្នុង ១ថ្ងៃ ហើយត្រឡប់មកនិយាយនឹងអ្នក៧ដងថា ខ្ញុំប្រែចិត្ត ហើយ
នោះត្រូវអោយអ្នកអត់ទោសដល់គាត់ជាកុំខានធ ។
៥ដូច្នេះ ពួកសាវ័កនទូលដល់ព្រះអម្ចាស់បថា "សូមទ្រង់ ចំរើន សេចក្ដីជំនឿដល់យើងខ្ញុំទៀតផង!" ។
៦តែព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា "បើអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្ដី ជំនឿ ដូចគ្រាប់ពូជ១យ៉ាងល្អិតផ
នោះនឹងនិយាយទៅដើម មននេះថា ចូរឯងរលើងទៅដុះក្នុងសមុទ្រទៅ នោះគង់តែ នឹងស្ដាប់បង្គាប់អ្នកដែរព
៧ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណា មានបាវកំពុងតែភ្ជួរ ឬឃ្វាលសត្វ លុះកាលណាវាវិលមក ពីចំការ
តើនឹងនិយាយទៅវាភ្លាមថា មកអង្គុយស៊ីបាយ សិនឬអី? ៨គឺនឹងប្រាប់វាយ៉ាងនេះ វិញទេតើថា ចូររៀប
ចំអាហារអោយអញ រួចក្រវាត់ខ្លួនមកបំរើអញភ ដែល កំពុងតែស៊ីរួចសឹមឯងស៊ីជាក្រោយចុះ
៩តើចៅហ្វាយដឹង គុណបាវនោះ ដោយព្រោះវាធ្វើតាមបង្គាប់ ឬដូចម្ដេច? ខ្ញុំយល់ថាមិនមែនទេ
១០ឯអ្នករាល់គ្នាក៏ដូច្នោះដែរ កាល ណាអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើតាមបង្គាប់គ្រប់ជំពូកហើយ នោះ- ត្រូវរាប់ថា
យើងជាបាវបំរើឥតកំរៃដល់ម្ចាស់ទេ ដ្បិតយើង បានធ្វើត្រឹមតែការដែលយើងត្រូវធ្វើប៉ុណ្ណោះ"ម ។
១១កាលទ្រង់កំពុងឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមយ នោះក៏ យាង តាមព្រំដែនស្រុកសាម៉ារី
ហើយនិងស្រុកកាលីឡេរ ១២លុះយាងចូលទៅក្នុងភូមិមួយ ក៏មានមនុស្សឃ្លង់ល១០នាក់ មកជួបនឹងទ្រង់
ឈរនៅពីចំងាយវ ស្រែកទូលថា ១៣"ឱព្រះ យេស៊ូវជាម្ចាស់អើយ!ស សូមមេត្តាប្រោសយើងខ្ញុំផង"
១៤ទ្រង់ទតឃើញគេ ហើយក៏មានបន្ទូលថា "ចូរអ្នករាល់គ្នា ទៅបង្ហាញខ្លួនអោយពួកសង្ឃពិនិត្យមើលចុះ"
ហលុះគេកំពុង តែដើរទៅ នោះក៏បានជាស្អាតទាំងអស់គ្នា ១៥មានម្នាក់កាល ឃើញថា ខ្លួនបានជាហើយ
ក៏វិលមកវិញទាំងសរសើរ ដំកើងព្រះឡដោយសំឡេងជាខ្លាំង ១៦គាត់ទំលាក់ខ្លួនផ្កាប់មុខ នៅទៀបព្រះច
ាទព្រះយេស៊ូវ ទាំងអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ផង អ្នកនោះជាសាសន៍សាម៉ារីអ ១៧ទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "តើ
អ្នកទាំង១០នោះមិនបានជាស្អាតទេឬអី? ចុះ៩នាក់ឯទៀត នៅឯណា? ១៨តើឃើញមាន
តែសាសន៍ដទៃ១នេះវិលមក សរសើរដំកើងដល់ព្រះឬទេ? ១៩រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅ អ្នកនោះថា
"ចូរក្រោកឡើងទៅចុះ សេចក្ដីជំនឿអ្នក បានសង្គ្រោះអ្នកហើយក" ២០ឯពួកផារិស៊ី គេទូលសួរទ្រង់ពី
នគរព្រះ ដែលត្រូវមកដល់នៅវេលាណាខ នោះទ្រង់មាន បន្ទូលឆ្លើយថា
"នគរព្រះមិនមែនមកបែបអោយមើល ឃើញទេ ២១គ្មានអ្នកណានឹងថា មើលនៅទីនេះ ឬថាមើល

នៅទីនោះបានឡើយគ ដ្បិតមើលនគរព្រះក៏នៅកណ្តាលអ្នក រាល់គ្នាហើយ ។
២២រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "នឹងមានគ្រាមក ដល់ ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងចង់ឃើញថ្ងៃមួយ
របស់កូន មនុស្សឃ តែមិនឃើញទេង ២៣ហើយគេនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ថាមើលនៅទីនេះ ប
្ចថាមើលនៅទីនោះ នោះកុំអោយចេញ ទៅតាមឡើយច ២៤ដ្បិតនៅថ្ងៃឆរបស់កូនមនុស្ស នោះលោក នឹងប
ានដូចជាផ្លេកបន្ទោរ ដែលភ្លឺផ្លេកៗពីជើងមេឃម្ខាង ដល់ជើងមេឃម្ខាងដូច្នោះដែរ
២៥ប៉ុន្តែមុនដំបូងត្រូវអោយ លោករងទុក្ខលំបាកជាច្រើនជ ហើយត្រូវមនុស្សដំណនេះឈ ចេ
ាះបង់ចោលញលោកផង ២៦នៅគ្រារបស់កូនមនុស្សនោះ នឹងកើតមានដូចជានៅជំនាន់លោកណូអេដែរដ
២៧ដ្បិតនៅ ជំនាន់នោះ គេកំពុងតែស៊ីផឹក រៀបការប្តីប្រពន្ធដរាបដល់ ថ្ងៃដែលលោកណូអេប
ានចូលទៅក្នុងទូកធំ នោះទឹកក៏ជន់ មកលិចបំផ្លាញគ្រប់គ្នាទៅ ២៨ក៏ដូចជានៅជំនាន់លោកឡុត ដែរឋ
គេកំពុងតែស៊ីផឹក លក់ដូរ ដាំដំណាំ ហើយសង់ផ្ទះ ២៩តែនៅថ្ងៃដែលលោកឡុត ចេញពីក្រុងសូដុំមមក នោះ
មានភ្លៀងជាភ្លើង នឹងស្ពាន់ធ័រ ធ្លាក់ពីលើមេឃមកបំផ្លាញ គេទាំងអស់គ្នាបង់
៣០នៅថ្ងៃដែលកូនមនុស្សលេចមកឱនោះ ក៏នឹងកើតមានដូច្នោះដែរ ៣១ថ្ងៃនោះឯង បើអ្នកណានៅ
លើដំបូល ហើយមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងផ្ទះ នោះកុំអោយ ចុះមកយកឡើយ
ឯអ្នកណាដែលនៅចំការក៏ដូច្នោះដែរ កុំ អោយត្រឡប់មកវិញអោយសោះឈ   ៣២ចូរនឹកចាំពីប្រពន្ធ
លោកឡុតណ ៣៣អ្នកណាដែលរកចង់អោយរួចជីវិត នោះ នឹងបាត់ជីវិតទៅ ហើយអ្នកណាដែលបាត់ជីវិត
នោះនឹង បានគង់នៅវិញត ៣៤ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅយប់នោះ
នឹងមានមនុស្សពីរនាក់ដេកនៅដំណេកជាមួយគ្នា ម្នាក់នឹង បានយកទៅ ម្នាក់ត្រូវទុកនៅ
៣៥នឹងមានស្ត្រី២នាក់កិនម្សៅ ជាមួយគ្នា ម្នាក់នឹងបានយកទៅ ម្នាក់ត្រូវទុកនៅ ៣៦នឹងមាន
មនុស្ស២នាក់នៅចំការ ម្នាក់នឹងបានយកទៅ ហើយម្នាក់ ត្រូវទុកនៅ"ថ ៣៧នោះគេទូលសួរថា
ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើ នៅឯណា ? ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្មោចនៅកន្លែងណា
ឥន្ទ្រីនឹងប្រជុំគ្នានៅទីនោះឯង"ទ។

ជំពូក ១៨

រឿងប្រៀបប្រដូចពីស្ត្រីមេម៉ាយមានចិត្តតស៊ូវ

១៨ ១នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលជាពាក្យប្រៀបប្រ- ដូចទៅគេដើម្បីនឹងបង្ហាញថា
"ត្រូវតែអធិស្ឋានជានិច្ចឥត រសាយចិត្តឡើយធ ២ទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅក្នុងក្រុង១មាន ចៅក្រមម្នាក់

ដែលមិនកោតខ្លាចដល់ព្រះ ក៏មិនព្រឺមញ- ញើត ដចំពោះមនុស្សណាផង ៣ហើយមានស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់
នៅក្នុងក្រុងនោះដែរ នាងចេះតែមកនិយាយនឹងលោក នោះថា
សូមលោកកាត់ទោសនដល់ខ្មាំងសត្រូវអោយខ្ញុំផង ៤តែលោកមិនទទួលព្រមជាយូរក្រែលហើយ លុះក្រោយ
មកក៏គិតក្នុងចិត្តថា ទោះបើអញមិនខ្លាចដល់ព្រះ ឬព្រម ញញើត ចំពោះមនុស្សណាក៏ដោយ
៥គង់តែអញនឹងជំនុំ ជំរះអោយស្ត្រីមេម៉ាយនេះជាមិនខាន ដោយព្រោះនាងនាំ
អោយរំខានចិត្តអញខ្លាំងណាស់ ក្រែងនាងចេះតែមករំអុក ជានិច្ចដូច្នេះទៅ នឹងនាំអោយអញពិច
ាកចិត្តទៅទៀតប ។៦នោះទ្រង់ផមានបន្ទូលថា "ចូរពិចារណាសេចក្ដី ដែល ចៅក្រមទុច្ចរិតនោះនិយាយចុះ
៧ចំណែកព្រះវិញ ដែល ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់ ដល់ពួករើសតាំងរបស់ទ្រង់
ដែលគេអំពាវនាវពរកទ្រង់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ នោះតើទ្រង់ មិនសងសឹកជំនួសគេដែរទេឬអី ៨ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទ្រង់នឹងសងសឹកជំនួសអ្នកទាំងនោះជាប្រញាប់មិនខាន ប៉ុន្តែ
កាលណាកូនមនុស្សភនឹងមកមតើនឹងឃើញមានសេចក្ដី ជំនឿនៅផែនដីដែរឬដូម្ដេច ?
រឿងប្រៀបប្រដូចពីពួកផារិស៊ី និងអ្នកយកពន្ធ
៩ឯពួកអ្នកខ្លះដែលទុកចិត្តនឹងខ្លួនគេថា គេសុចរិតយហើយ ក៏មើលងាយដល់មនុស្សឯទៀតផងរ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលជា ពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះថា ១០"មានបុរស ២នាក់ឡើងទៅ អធិស្ឋានលក្នុងព្រះវិហារ
មួយជាពួកផារិស៊ី មួយទៀតជាអ្នក យកពន្ធ ១១អ្នកផារិស៊ីក៏ឈរវតាំងអធិស្ឋាន តែម្នាក់ឯង ដូច្នេះថា ឱ
ព្រះអង្គអើយ! ទូលបង្គំធអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ ព្រោះទូលបង្គំមិនដូចជាមនុស្សឯទៀត ដែលជាមនុស្សប្លន់
ទុច្ចរិត ហើយកំផិត ឬដូចជាអ្នកយកពន្ធនេះទេ ១២ទូលបង្គំ តមសក្នុង១អាទិត្យ២ដង
ហើយក៏ថ្វាយ១ភាគក្នុង១០ហពីរបស់ ទាំងអម្បាលម៉ានដែលទូលបង្គំបានចំណេញផង ១៣ឯអ្នក
យកពន្ធគាត់ឈរនៅទីឆ្ងាយ មិនទាំងងើបមើលទៅលើ មេឃផង ក៏គក់ដើមទ្រូងឡទូលថា ឱព្រះអង្គអើយ!
សូមទ្រង់ មេត្តាអត់ទោសដល់ទូលមង្គំ ដែលជាអ្នកមានបាបផងអ ១៤ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
កាលចុះទៅដល់ផ្ទះ អ្នកនេះបានរាប់ ជាសុចរិតជាជាងអ្នក១នោះ ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលដំកើង ខ្លួន
នោះនឹងត្រូវបន្ទាបវិញ ហើយអ្នកណាដែលបន្ទាបខ្លួន នោះនឹងបានដំកើងឡើង ។
ក្មេងតូចៗ និងព្រះយេស៊ូវ
១៨:១៥-១៧ = មថ ១៩:១៣-១៥ មក ១០:១៣-១៦
១៥មានគេនាំកូនតូចៗមកឯព្រះយេស៊ូវដែរ ដើម្បីអោយ ទ្រង់បានពាល់វា តែកាលពួកសិស្សបានឃើញ
នោះក៏ បន្ទោសដល់គេ ១៦ប៉ុន្តែទ្រង់ហៅពួកសិស្សមកមានបន្ទូលថា "ទុកអោយកូនតូចមកឯខ្ញុំងណេះ

កុំឃាត់វាឡើយ ព្រោះ នគរព្រះ មានសុទ្ធតែមនុស្សដូចវារាល់គ្នាដែរ ១៧ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលមិនទទួលនគរព្រះ ដូចជាកូនតូចៗក នោះមិនបានចូលទៅក្នុងនគរនោះឡើយ ។

នាម៉ឺនជាអ្នកមានម្នាក់

១៨:១៨-៣០ = មថ ១៩:១៦-២៩ មក ១០:១៧-៣០

១៨មាននាម៉ឺនម្នាក់ទូលសួរទ្រង់ថា "ឱលោកគ្រូល្អអើយ! តើត្រូវអោយខ្ញុំធ្វើដូចម្ដេច អោយបានជីវិតរស់អស់កល្បជា និច្ច?"ខ ១៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នក ហៅខ្ញុំថាល្អដូច្នេះ គ្មានអ្នកណាល្អឡើយ មានតែមួយ ប៉ុណ្ណោះ គឺជាព្រះ "២០អ្នកបានស្គាល់បញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានហើយ ដែលថា កុំអោយផិតអោយសោះ កុំអោយសំឡាប់មនុស្ស អោយសោះ កុំអោយលួចអោយសោះ កុំអោយធ្វើជាទីបន្ទាល់ក្លែងក្លាយអោយសោះ ចូគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុក ម្ដាយ"គ ។

២១តែគាត់ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំបានកាន់តាមសេចក្ដីទាំងនេះ តាំងតែពីក្មេងមកហើយ" ។

២២កាលព្រះយេស៊ូវបានឮដូច្នោះ នោះក៏មានបន្ទូលទៅ គាត់ថា "អ្នកនៅខ្វះសេចក្ដី១ទៀត ដូច្នេះ ចូរទៅលក់របស់ ទ្រព្យអ្នកទាំងប៉ុន្មាន ចែកទានអោយដល់ពួកអ្នកក្រីក្រទៅឃ នោះអ្នកនឹងបានព្រទ្យសម្បត្តិនៅលើស្ថានសួគ៌វិញង រួច ចូលមកតាមខ្ញុំចុះ" ។

២៣កាលគាត់ បានឮសេចក្ដីទាំងនេះហើយ នោះក៏កើត មានចិត្តព្រួយជាខ្លាំង ព្រោះគាត់មានសម្បត្តិទ្រព្យច្រើន ណាស់ ២៤ព្រះយេស៊ូវក៏ឃើញថា គាត់កើតមានចិត្តព្រួយ បានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា "មនុស្សអ្នកមានចូលទៅក្នុងនគរ ព្រះពិបាកណាស់ច ២៥ដ្បិតដែលសត្វអូដ្ឋនឹងចូលទៅតាមប្រ ហោងម្ជុល នោះងាយជាជាងអ្នកមានចូលទៅក្នុងនគរព្រះទៅទៀត" ។

២៦ពួកអ្នកដែលឮក៏ទូលសួរថា "ដូច្នេះតើអ្នកណាអាចនឹង បានសង្គ្រោះ?"

២៧ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ការដែលមនុស្សធ្វើមិនកើត នោះ ព្រះទ្រង់អាចនឹងធ្វើកើតទាំងអស់"ឆ ។

២៨នោះពេត្រុសទូលថា "មើល! យើងខ្ញុំបានលះចោល ទាំងអស់មកតាមទ្រង់ហើយ"ជ ។

២៩ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា គ្មាអ្នកណាដែលលះចោលផ្ទះសំបែង ឪពុក ម្ដាយ បងប្អូន ឬប្រពន្ធកូន ដោយយល់ដល់នគរព្រះ ៣០ឥត បានចំរើនកាន់តែច្រើនឡើងក្នុងសម័យនេះនោះឡើយ ហើយលុះដល់បរលោកនាយឈ ក៏នឹងបានជីវិតរស់អស់-កល្បជានិច្ចថែមទៀតផង"ញ ។

ព្រះយេស៊ូវថ្លែងទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់ម្ដងទៀត

១៨:៣១-៣៣ = មថ ២០:១៧-១៩ មក ១០:៣២-៣៤

៣១ទ្រង់ក៏យកពួក១២នាក់មកមានបន្ទូលថា "មើល! យើង រាល់គ្នានឹងឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមដ
នោះគ្រប់សេចក្តី ដែលពួកហោរាបានចែងទុកពីកូនមនុស្សឱ្យ នឹងបានសំរេច ពិត ៣២ដ្បិតគេនឹងបញ្ជូ
នលោកទៅពួកសាសន៍ដទៃណ គេនឹង សើចចំអកអោយ ត្មះតិះដៀល ហើយស្តោះដាក់លោក
៣៣រួចកាលគេបានវាយនឹងរំពាត់ណ ហើយនោះគេនឹង សំឡាប់តលោកបង់ តែក្រោយ៣ថ្ងៃថមក
លោកនឹងរស់ ឡើងវិញ"ទ។

៣៤តែពួកសាវ័កមិនបានយល់សេចក្តីទាំងនោះសោះ ពាក្យនោះជាពាក្យលាក់កំបាំងដល់គេ ហើយគេមិនបា
ន យល់ថាជាដូចម្តេចទេធ ។

អ្នកសុំទានខ្វាក់ម្នាក់បានមើលឃើញ

១៨:៣៥-៤៣ = មថ ២០:២៩-៣៤ មក ១០:៤៦-៥២

៣៥កាលជិតដល់ក្រុងយេរីខូរនហើយ នោះមានមនុស្សខ្វាក់ ម្នាក់អង្គុយសូមទាននៅមាត់ផ្លូវ ៣៦គាត់ព
្សួរសន្ធឹកមនុស្ស ទាំងហ្វូង ដែលដើរតាមនោះ ក៏សួរគេថា "តើមានការ អ្វី?" ៣៧គេប្រាប់គាត់ថា
"គឺព្រះយេស៊ូវ ពីស្រុកណាសារ៉ែត ទ្រង់យាងមក"ប។

៣៨រួចគាត់ស្រែកឡើងថា "ឱព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះវង្សហ្លួង ដាវីឌអើយ!ផ
សូមអាណិតមេត្តាដល់ទូលបង្គំផង!"ព

៣៩ឯពួកអ្នកដែលដើរមុន គេកំហែងគាត់អោយនៅស្ងៀម តែគាត់ស្រែករឹតតែខ្លាំងឡើងថា "ឱ
ព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌ អើយ! សូមអាណិតមេត្តាដល់ទូលបង្គំផង!"ភ

៤០នោះព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ក៏ឈប់ ហើយបង្គាប់អោយគេនាំ គាត់មក កាលគាត់មកជិតហើយ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលសួរថា "៤១តើចង់អោយខ្ញុំធ្វើអ្វីអោយអ្នក?"

គាត់ទូលថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមអោយភ្នែកទូល បង្គំបានភ្លឺឡើង"។

៤២ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "អោយភ្លឺចុះ! សេចក្តីជំនឿអ្នកបានជួយសង្គ្រោះអ្នកហើយ"ម
៤៣ស្រាប់តែ ភ្នែកគាត់បានភ្លឺភ្លាម ហើយគាត់ដើរតាមទ្រង់ទាំងពណ៌នា សរសើរដំកើងព្រះ
ឯមនុស្សទាំអស់ដែលឃើញក៏សរសើរ ដល់ព្រះដែរយ។

ជំពូក ១៩

អ្នកយកពន្ធម្នាក់ឈ្មោះសាខេ

១៩ ១លុះទ្រង់បានចូលទៅក្នុងក្រុងយេរីខូរ ក៏យាងកាត់ ទីក្រុងទៅ
២នោះឃើញមានបុរសអ្នកមានម្នាក់ឈ្មោះ សាខេ ជាមេលើពួកអ្នកយកពន្ធ ៣គាត់ខំរកមើលព្រះ យេស៊ូវ
ដែលទ្រង់មានបែបភាពជាយ៉ាងណា តែមិនឃើញ សោះ ដោយព្រោះមានមនុស្សសន្ធឹណាស់ ហើយគាត់ក៏តូច
ទាបផង ៤ដូច្នេះគាត់រត់ទៅពីខាងមុខ ឡើងលើដើម ឧទុម្ពរលអោយបានឃើញទ្រង់
ព្រោះទ្រង់ត្រូវយាងមកតាម នោះវ ។
៥កាលព្រះយេស៊ូវយាងមកដល់ នោះទ្រង់ងើបព្រះនេត្រ ឡើងឃើញ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "សាខេ
ចូរអ្នក ចុះមកជាប្រញាប់! ដ្បិតថ្ងៃនេះ ខ្ញុំត្រូវស្នាក់នៅផ្ទះអ្នក" ៦គាត់ក៏ចុះមកជាប្រញាប់
ហើយទទួលទ្រង់ដោយអំណរ ។
៧កាលមនុស្សទាំងអស់បានឃើញដូច្នោះ នោះគេរទូរទាំ ថា លោកប
ានចូលទៅស្នាក់នៅក្នុងផ្ទះរបស់មនុស្សមាន បាបស ៨ឯសាខេក៏ឈរទូលទ្រង់ថាហ "មើលព្រះអម្ចាស់ អើយ!
ទូលបង្គំចែកទ្រព្យទូលបង្គំពាក់កណ្តាលអោយ ដល់ មនុស្សក្រីក្រ ហើយបើទូលបង្គំបានហូតពន្ធបំបាត់ចំពោះ
អ្នកណាឡ នោះទូលបង្គំនឹងសងគេ១ជា៤វិញ"អ ។
៩ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ថ្ងៃនេះសេចក្តី សង្គ្រោះបានមកដល់ផ្ទះនេះហើយ
ពីព្រោះអ្នកនេះជាពូជ លោកអ័ប្រាហាំដែរក ១០ដ្បិតកូនមនុស្ស បានមកដើម្បីនឹងរក
ហើយជួយសង្គ្រោះដល់មនុស្សបាត់បង់"ខ ។
រឿងប្រៀបប្រដូចពីអ្នកបំរើល្អ ហើយស្មោះត្រង់
១៩:១២-២៧ = មថ ២៥:១៤-៣០
១១កាលគេកំពុងតែស្តាប់សេចក្តីទាំងនោះនៅឡើយ នោះ ទ្រង់មានបន្ទូថា
ជាពាក្យប្រៀបប្រដូច១ថែមទៀត ដោយ ព្រោះជិតដល់ក្រុងយេរូសាឡិមហើយ គេក៏ស្មានថានគរ ព្រះគ
រៀបនឹងលេចមកភ្លាមយ ១២ដូច្នេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មានបុរសត្រកូលខ
ពស់ម្នាក់រៀបនឹងចេញទៅឯស្រុកឆ្ងាយ ដើម្បីគ្រងរាជ្យ រួចត្រឡប់មកវិញ ១៣ក៏ហៅពួកបាវង១០ នាក់
មកប្រគល់ប្រាក់១០ណែនដល់គេ ដោយថា ចូរឯង រាល់គ្នាធ្វើជំនួញដរាបដល់អញត្រឡប់មកវិញ ។
១៤ប៉ុន្តែ ពួកអ្នកស្រុករបស់លោក គេស្អប់លោកណាស់ ក៏ ចាត់សារអោយទៅតាមក្រោយលោកទូលថា
យើងរាល់ គ្នាមិនចង់អោយមនុស្សនេះ សោយរាជ្យលើយើងទេ ។
១៥លុះត្រឡប់មកវិញ ក្រោយដែលបានគ្រងរាជ្យហើយ នោះទ្រង់បង្គាប់អោយហៅពួកបាវទាំងនោះ
ដែលទ្រង់ បានប្រគល់ប្រាក់ដល់គេអោយមក ដើម្បីចង់ដឹងពីអ្នកទីមួយ ៗ ដែលជួញបានចំណេញប៉ុន្មានម្នាក់ ។

១៦អ្នកមុនដំបូងក៏មកទូលថាព្រះអម្ចាស់អើយ! ប្រាក់ណែន របស់ទ្រង់បានចំណេញ១០ណែនទៀត ។
១៧រួចទ្រង់មានបន្ទូលថា ប្រពៃហើយបាវល្អអើយ!ច ដោយ ព្រោះឯងមានចិត្តស្មោះចំពោះ
ក្នុងការបន្តិចបន្តួចនេះ នោះចូរឯងត្រួតលើទីក្រុង១០ចុះឆ។
១៨អ្នកទី២ក៏មកទូលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ! ប្រាក់ណែន របស់ទ្រង់បានចំណេញ៥ណែនទៀត
១៩រួចទ្រង់មានបន្ទូល ទៅអ្នកនេះដែរថា ឯឯង ចូរឯងត្រួតលើទីក្រុង៥ចុះ ។
២០អ្នក១ទៀតមកទូលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ! នេះនែ៎ ប្រាក់ ណែនរបស់ទ្រង់ ដែលទូលបង្គំប
ានវេចទុកក្នុងកន្សែង ២១ដ្បិតទូលបង្គំនឹកខ្លាចទ្រង់ ព្រោះទ្រង់ជាមនុស្សប្រិតប្រៀប
ទ្រង់លើកយករបស់ដែលទ្រង់មិនបានដាក់ ហើយច្រូតចំរូត ដែលទ្រង់មិនបានសាបព្រោះជ។
២២នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា បាវអាក្រក់អើយ! អញនឹងជំនុំជំរះឯងតាមសំដីឯងឈ
ចុះបើឯងដឹងថា អញជា មនុស្សប្រិតប្រៀប ទាំងលើកយករបស់ដែលអញមិនបាន ដាក់
ហើយច្រូតចំរូតដែលអញមិនបានសាបព្រោះញ។
២៣ដូច្នេះ តើហេតុអ្វីបានជាឯងមិនបានយកប្រាក់អញនោះ ទៅដាក់នៅឯផ្ទះចងការវិញ
ដើម្បីដល់អញត្រឡប់មកវិញ នោះអញនឹងបានទាំងដើមទាំងការផង ។
២៤ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅពួកអ្នក ដែលឈរនៅមុខលោក ថា ចូរដកយកប្រាក់១ណែនពីវាចេញ
ហើយអោយដល់អ្នក ដែលមាន១០ណែនវិញ ។
២៥អ្នកទាំងនោះទូលទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់អើយ! អ្នកនោះ មាន១០ណែនហើយ ។
២៦ដ្បិតអញប្រាប់ឯងរាល់គ្នាថា គេនឹងអោយដល់អស់អ្នក ណាដែលមាន តែអ្នកណាដែលគ្មាន
នោះគេនឹងហូតយក ទាំងរបស់ដែលអ្នកនោះមានចេញផងដ ២៧មួយទៀតឯពួក
ខ្មាំងសត្រូវដែលមិនចង់អោយអញសោយរាជ្យលើគេ នោះ ចូរនាំគេមកសំឡាប់ទាំងអស់
នៅមុខអញនេះវិញ" ។

ក្បួនដង្ហែរនៃជ័យជំនះ

១៩:២៩-៣៨ = មថ ២១:១-៩ មក ១១:១-១០

១៩:៣៥-៣៨ = យហ ១២:១២-១៥

២៨លុះទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះរួចហើយ នោះទ្រង់ យាងទៅខាងមុខ
ឡើងសំដៅទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមឋ ២៩កាលយាងទៅជិតដល់ភូមិបេតផាសេ និងភូមិបេថានីឱ នៅក្បែរភ្នំ
ដែលហៅថាភ្នំដើមអូលីវឈហើយ នោះទ្រង់ ចាត់សិស្ស២នាក់អោយទៅដោយថា ៣០ត្រូវចូលទៅក្នុងភូមិ

នៅខាងមុខនុ៎ះកាលណាចូលដល់ហើយ នោះនឹងឃើញកូនលា១គេចងទុក
ដែលមិនទាន់មានអ្នកណាជិះនៅឡើយ ចូរស្រាយវាដឹកនាំមក ៣១បើអ្នកណាសួរអ្នកថា ស្រាយវា ធ្វើអី
នោះត្រូវឆ្លើយថា ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ត្រូវការនឹង វា"។
៣២ពួកអ្នកដែលទ្រង់បានចាត់នោះក៏ទៅ ឃើញមានដូចជា ទ្រង់ប្រាប់ណ ៣៣កំពុងដែលគេស្រាយកូនលា
ម្ចាស់វាក៏សួរ ថា "អ្នកស្រាយវាធ្វើអី?"
៣៤គេឆ្លើយថា "ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ត្រូវការនឹងវា"។
៣៥រួចគេដឹកវាទៅថ្វាយព្រះយេស៊ូវ ក៏ក្រាលអាវគេលើខ្នង ហើយថ្វាយទ្រង់គង់
៣៦កំពុងដែលទ្រង់យាងទៅ គេក៏នាំគ្នា យកអាវរបស់ខ្លួនក្រាលតាមផ្លូវត។
៣៧លុះទ្រង់យាងជិតដល់ហើយ គឺត្រង់ផ្លូវចុះពីភ្នំដើមអូ- លីវថមក នោះពួកសិស្សទ្រង់ទាំងហ្វូង
ចាប់តាំងមានសេចក្តីរីករាយ ក៏ពោលសរសើរដល់ព្រះ ដោយសំឡេងយ៉ាង ខ្លាំង ដោយព្រោះអស់ទាំងការប
្ទិទ្ធិបារមីដែលគេបាន ឃើញនោះ ៣៨គឺពោលថា "ស្តេចដែលយាងមក ដោយនូវ ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរ"ទ "សូម អោយបានសេចក្តី ក្សេមក្សាន្តនៅស្ថានសួគ៌ និងសេរីល្អនៅ ស្ថានដ៏ខ
្ពង់បំផុត"ធ។
៣៩នោះពួកផារិស៊ីខ្លះ ដែលនៅក្នុងបណ្តាមនុស្ស គេទូល ទ្រង់ថា
"លោកគ្រូត្រូវស្តីបន្ទោសដល់ពួកសិស្សលោកផង"ន
៤០តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើអ្នកទាំងនេះនៅស្ងៀម
នោះថ្មនឹងស្រែកឡើងវិញ"ប។
៤១កាលទ្រង់យាងទៅបង្កើយ និងឃើញទីក្រុងហើយ នោះ ក៏ទ្រង់ព្រះកន្សែងនឹងក្រុងនោះថាផ "៤២ឱឯង
ឯងអើយ! នៅថ្ងៃរបស់ឯងនេះ គួរណាស់តែឯងបានស្គាល់សេចក្តី ដែលសំរាប់អោយឯងបានសុខសាន្តទៅអេះ
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ សេចក្តីទាំងនោះបានកំបាំងនឹងភ្នែកឯងហើយ ៤៣ដ្បិតនឹង មានថ្ងៃមកដល់
ដែលពួកខ្មាំងសត្រូវឯងនឹងធ្វើបន្ទាយនៅ ជុំវិញឯង ព្រមទាំងឡោមព័ទ្ធ ហើយបិទផ្លូវគ្រប់ទិសព ៤៤គេ
នឹងពង្រាបឯងអោយស្មើនឹងដី ព្រមទាំងកូនចៅដែលមាន ក្នុងឯងផងភ
ឥតទុកថ្មណាមួយអោយនៅត្រួតលើថ្មណាម នៅក្នុងឯងឡើយ ពីព្រោះឯងមិនបានស្គាល់ពេលដែលព្រះ
យាងមកយប្រោសឯងសោះ"។

ព្រះយេស៊ូវនៅឯព្រះវិហារ

១៩:៤៥,៤៦ = មថ ២១:១២-១៦ មក ១១:១៥-១៨ យហ ២:១៣-១៦

៤៥កាលទ្រង់យាងចូលដល់ក្នុងព្រះវិហារហើយ នោះទ្រង់ ចាប់តាំងដេញពួកអ្នកដែលលក់ដូរចេញ
៤៦ដោយបន្ទូលថា "មានសេចក្តីចែងទុកមកថា ដំណាក់អញជាទីសំរាប់អធិ- ស្ឋាន តែអ្នករាល់គ្នាប
ានយកធ្វើជារោងចោរវិញ"រ។
៤៧ទ្រង់ក៏បង្រៀនក្នុងព្រះវិហាររាល់តែថ្ងៃ តែពួក សង្គ្រាជ ពួកអាចារ្យ និងពួកអ្នកធំក្នុងបណ្តាជន
គេខំស្វែង រកឱកាស នឹងបំផ្លាញទ្រង់ចេញល ៤៨តែរកហេតុអ្វីមិនបាន សោះ
ពីព្រោះបណ្តាជនកំពុងប្រុងស្តាប់ទ្រង់ណាស់ ។

ជំពូក ២០

អំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២០:១-៨ = មថ ២១:២៣-២៧ មក ១១:២៧-៣៣

២០ ១មានកាល១ថ្ងៃនោះ កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ បង្រៀនដល់ពួកជន ព្រមទាំងប្រាប់ដំណឹងល
្អវនៅក្នុងព្រះ វិហារស នោះពួកសង្គ្រាជ ពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំ ក៏មក ដល់ ២គេទូលទ្រង់ថា "សូមប្រ
ាប់យើងខ្ញុំ តើអ្នកធ្វើការទាំង នេះ ដោយអាងអំណាចអ្វី? អ្នកណាបានបើកអំណាចនេះ អោយអ្នក?"ហ។
៣តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំនឹងសួរអ្នករាល់គ្នាពី សេចក្តី១ដែរ ចូរប្រាប់មកខ្ញុំសិន
៤ឯបុណ្យជ្រមុជរបស់ យ៉ូហានឡ តើមកពីស្ថានសួគ៌ ឬពីមនុស្ស?"
៥គេក៏រិះគិតគ្នាថា "បើយើងថា មកពីស្ថាសួគ៌ នោះវានឹង សួរយើងវិញថា ដូច្នេះហេតុអ្វីប
ានជាអ្នករាល់គ្នាមិនបាន ជឿគាត់ ៦តែបើយើងឆ្លើយថា មកពីមនុស្ស នោះបណ្តា ជនអ នឹងចោលយើងនឹងថ្ម
ពីព្រោះគេជឿប្រាកដថាយ៉ូហាន នេះ ជាហោរាប្រាកដមែន"ក។
៧រួចគេទូលឆ្លើយថា "មិនដឹងជាមកពីណាទេ" ។
៨ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលសបដល់គេថា "ដូច្នេះ ខ្ញុំមិនប្រាប់អោយ
អ្នករាល់គ្នាដឹងដែលខ្ញុំអាងអំណាចអ្វីនឹងធ្វើការទាំងនេះដែរ" ។

រឿងប្រៀបប្រដូចពីអ្នកស៊ីឈ្នួលធ្វើចំការ

២០:៩-១៩ = មថ ២១:៣៣-៤៦ មក ១២:១-១២

៩ទ្រង់ក៏ចាប់តាំងមានបន្ទូលទៅបណ្តាជន ជាពាក្យប្រដូច នេះថា "មានបុរសម្នាក់បានដាំចំការទំពាំងប
ាយជូរខ ហើយ ប្រវាស់ទៅអោយពួកអ្នកធ្វើចំការ រួចក៏ចេញពីស្រុកនោះ ទៅជាយូរគ ១០លុះដល់រដូវហើយ
គាត់ក៏ចាត់បាវទៅឯពួក ធ្វើចំការ ដើម្បីអោយគេចែកផលទំពាំងបាយជូរមកគាត់ តែពួកអ្នកទាំងនោះ

គេវាយបណ្តេញបាវនោះអោយមកវិញ ទទេ ១១គាត់បាត់បាវ១ទៅទៀត តែគេវាយបាវនោះដែរ
ទាំងជេរលត្ថះ ហើយបណ្តេញអោយមកវិញទទេ ១២គាត់ក៏ ចាត់អ្នកទី៣អោយទៅទៀត
តែគេវាយអ្នកនោះអោយមាន របួស រួចបោះចោលទៅក្រៅទៅ ។
១៣នោះថៅកែចំការគិតថា តើត្រូវអោយអញធ្វើដូចម្តេច
អញនឹងចាត់កូនសំឡាញ់យរបស់អញអោយទៅទៀត ក្រែង កាលណាគេឃើញ នោះគេនឹងកោតខ្លាចដល់វា
។
១៤តែកាលពួកធ្វើចំការបានឃើញ នោះគេរិះគិតគ្នាថា នេះជាកូនគ្រងមរដក
ចូរយើងសំឡាប់វាចោលទៅ ដើម្បី អោយបានមរដកមកយើងវិញ ១៥គេក៏បោះទៅក្រៅចំការ
ហើយសំឡាប់ចោលទៅ ។
ដូច្នេះ តើថៅកែចំការនោះនឹងធ្វើដូចម្តេច? ១៦គឺគាត់នឹង មកបំផ្លាញដល់ពួកធ្វើការងនោះ
រួចប្រវាស់ទៅអោយអ្នកឯ ទៀតវិញ" ។
កាលបានឮសេចក្តីនោះហើយ គេក៏ទូលថា "សូមកុំអោយ បានដូច្នោះឡើយ!"
១៧តែទ្រង់ទតទៅគេ មានបន្ទូលថា "ឯសេចក្តីដែលចែង ទុកមកថាៈ
ថ្មដែលជាងសង់ផ្ទះបានចោលចេញ នោះបានត្រឡប់ជា ថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក តើមានន័យដូចម្តេច?ច
១៨អស់អ្នកណាដែលធ្លាក់លើថ្មនោះនឹងត្រូវបាក់បែក តែ អ្នកណាដែលថ្មនោះធ្លាក់លើ
នោះនឹងត្រូវកិនខ្ទេចខ្ទីទៅ"ឆ ។
១៩នៅវេលានោះឯង ពួកសង្គ្រាជនិងពួកអាចារ្យក៏រក ចាប់ទ្រង់ជ
ដ្បិតគេដឹងថាទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យប្រៀបនោះ ដាក់គេ តែគេនឹកខ្លាចបណ្តាជនឈ ។
ការបង់ពន្ធទៅស្តេចសេសារ
២០:២០-២៦ = មថ ២២:១៥-២២ មក ១២:១៣-១៧
២០គេឃ្លាំមើលទ្រង់ ហើយក៏ចាត់ពួកសំងាត់ខ្លះទៅ ដែល ធ្វើឫកជាត្រឹមត្រូវ ដើម្បីនឹងចាប់ទ្រង់
ដោយនូវព្រះបន្ទូលញ ប្រយោជន៍នឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅក្នុងកំឡាំង និងអំណាចនៃចៅ ហ្វាយខេត្តដ
២១អ្នកទាំងនោះទូលសួរទ្រង់ថា "លោកគ្រូ! យើងខ្ញុំដឹងថា លោកមានប្រសាសន៍ ហើយបង្រៀន សុទ្ធតែ
ដោយត្រឹមត្រូវទាំងអស់ ហើយលោកមិនយល់មុខអ្នកណា សោះ លោកបង្រៀនពីផ្លូវព្រះ
តាមតែសេចក្តីពិតឋ ២២ដូច្នេះ តើបើកអោយយើងខ្ញុំបង់ពន្ធថ្វាយសេសារឬទេ?"
២៣តែទ្រង់ជ្រាបឧបាយកលរបស់គេ ក៏មានបន្ទូលថា "ហេតុ អ្វីបានជាល្បួងលខ្ញុំដូច្នេះ?

២៤ចូរបង្ហាញកាក់ធំ១មកអោយ ខ្ញុំមើល! តើមានរូប និងឈ្មោះនេះ ជារបស់អ្នកណា?

គេទូលឆ្លើយថា "ជារបស់សេសារ" ។

២៥នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើដូច្នេះ ចូរថ្វាយរបស់សេ សារទៅសេសារទៅ!ឌ
ហើយរបស់ព្រះទៅព្រះវិញ" ។

២៦ខណៈនោះ គេចាប់ព្រះបន្ទូលទ្រង់នៅមុខជនទាំងឡាយ មិនប
ានហើយក៏ស្ងៀមនៅដោយអស្ចារ្យពីចំឡើយរបស់ទ្រង់

ការរស់ឡើងវិញ ហើយនិងការរៀបការ

២០:២៧-៤០ = មថ ២២:២៣-៣៣ មក ១២:១៨-២៧

២៧នោះមានពួកសាឌូស៊ីខ្លះឈរ ដែលប្រកាន់ថា គ្មានសេចក្ដី រស់ឡើងវិញណេ គេមកទូលសួរដល់ព្រះយេស
៊ូវថា "២៨លោក គ្រូ! លោកម៉ូសេបានចែងទុកអោយយើងខ្ញុំថា បើបងអ្នក ណាមានប្រពន្ធ ហើយស្លាប់ទៅ
ឥតមានកូន នោះប្អូនត្រូវយក នាងនោះ ដើម្បីនឹងបង្កើតពូជអោយបងត ២៩ដូច្នេះមានបង ប្អូន៧នាក់
បងច្បងបានយកប្រពន្ធ ហើយស្លាប់ទៅគ្មានកូន សោះ ៣០ប្អូនបន្ទាប់ក៏យកនាង ហើយស្លាប់ទៅ ឥតកូនដែរ
៣១អ្នកទី៣ក៏យកនាងទៀត បណ្ដាទាំង៧នាក់នោះក៏យកនាង គ្រប់ៗគ្នា ហើយស្លាប់ទៅ
ឥតមានកូនដូចគ្នាទាំងអស់ ៣២ក្រោយបង្អស់មក នាងនោះស្លាប់ទៅដែរ ៣៣ដូច្នេះដល់
គ្រាដែលរស់ឡើងវិញតើនាងនោះនឹងធ្វើជាប្រពន្ធរបស់អ្នក ណា ដ្បិតអ្នកទាំង៧នោះប
ានយកនាងធ្វើជាប្រពន្ធគ្រប់ៗគ្នា?

៣៤នោះទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ធម្មតាមនុស្សនៅ លោកិយនេះ គេតែងយកប្ដីប្រពន្ធ
៣៥តែអស់អ្នកដែលបាន រាប់ជាគួរ អោយបានទៅឯបរលោកនាយថ ហើយអោយ ប
ានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញនៅស្ថាននោះគេមិនដែលយកប្ដីប្រ ពន្ធទៀតទេ ៣៦ពីព្រោះគេមិនចេះស្លាប់ទៀត
គឺដូចជាទេវតា
ហើយជាពួកកូនរបស់ព្រះផងទ ដោយបានរស់ពីស្លាប់ឡើង វិញ
៣៧រីឯដំណើរដែលមនុស្សរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នោះ ទាំងលោកម៉ូសេក៏បានបង្ហាញ ក្នុងរឿងពីគុម្ពបន្លាហើយ
ក្នុងកាលដែលលោកហៅព្រះអម្ចាស់ ថាជាព្រះនៃលោក អ័ប្រាហាំនៃលោកអ៊ីសាក ហើយនៃលោកយ៉ាកុបធ
៣៨ដ្បិត ទ្រង់មិនមែនជាព្រះនៃមនុស្សស្លាប់ទេ គឺជាព្រះនៃមនុស្ស រស់វិញ
ព្រោះមនុស្សទាំងអស់រស់សំរាប់ទ្រង់ ។

៣៩នោះមានពួកអាចារ្យខ្លះឆ្លើយឡើងថា "លោកគ្រូ! លោកមានប្រសាសន៍ត្រូវណាស់!" ៤០រួចគេមិនហ

៊ានទូល សួរទ្រង់ទៀតឡើយន។
តើព្រះគ្រីស្ទមានវង្សត្រកូលពីណា?
២០:៤១-៤៧ = មថ ២២:៤១-២៣:៧ មក ១២:៣៥-៤០
៤១ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលសួរគេថា "ដូចម្ដេចបានជាគេថា ព្រះ គ្រីស្ទជាព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌ?ប
៤២ព្រោះហ្លួងដាវីឌនោះ ឯង ទ្រង់បានមានបន្ទូលក្នុងគម្ពីរទំនុកដំកើងថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់
មានបន្ទូលទៅព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំថា ចូរឯងអង្គុយខាងស្ដាំអញ ៤៣ទាល់តែអញដាក់ពួកខ្មាំងសត្រូវឯង
អោយធ្វើជាកំណល់ កល់ជើងឯងផ ៤៤ដូច្នេះ បើហ្លួងដាវីឌនោះឯង ទ្រង់ហៅព្រះ គ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់
នោះធ្វើដូចម្ដេចអោយព្រះគ្រីស្ទធ្វើជា ព្រះវង្សទ្រង់បាន"។
៤៥កាលបណ្ដាជនកំពុងតែស្ដាប់ទ្រង់ នោះទ្រង់មានបន្ទូល ទៅពួកសិស្សថា
"៤៦ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននឹងពួកអាចារ្យដែលគេ ចូលចិត្តពាក់អាវវែងដើរចុះឡើង ក៏គាប់ចិត្តអោយមនុស្ស
គំនាប់គេនៅទីផ្សារ ហើយចង់អង្គុយកន្លែងមុខគេក្នុងសា លាប្រជុំ និងកន្លែងដ៏ប្រសើរបំផុតក្នុងការស៊ីលៀងព
៤៧តែ គេឆស៊ីផ្ទះស្រីមេម៉ាយទាំងដោះសាខ្លួនដោយសូត្រធមិ
អោយច្រើនអ្នកទាំងនោះឯងនឹងត្រូវទោសធ្ងន់ជាងទៅ ទៀត"។

ជំពូក ២១

ដង្វាយរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយ
២១:១-៤ = មក ១២:៤១-៤៤
២១ ១នោះទ្រង់ក្រឡេកព្រះនេត្រទតទៅ ឃើញពួកអ្នក មានកំពុងតែដាក់ប្រាក់ដង្វាយក្នុងឃ្លាំងភ
២ទ្រង់ក៏ឃើញស្រី មេម៉ាយក្រម្នាក់ ដាក់ថ្វាយតែ២ស្លឹងគត់ ៣រួចទ្រង់មាន បន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រ
ាកដថា ស្រីមេម៉ាយទ័ល ក្រនេះ បានដាក់ដង្វាយលើសជាងគេទាំងអស់ ៤ដ្បិតអ្នក ទាំងនោះ
សុទ្ធតែយកពីរបស់សំណល់ខ្លួនមកថ្វាយ តែឯស្ត្រី នេះ នាងបានយកពីសេចក្ដីកំសត់របស់ខ្លួនមក ថ្វាយវិញ គឺ
នាងបានថ្វាយរបស់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលមានសំរាប់នឹងចិញ្ចឹម ជីវិតខ្លួនផង"ម ។សញ្ញានៃទីអវសាននៃពិភពលោក
២១:៥-៣៦ = មថ ២៤: មក ១៣
២១:១២-១៧ = មថ ១០:១៧-២២
៥កាលអ្នកខ្លះកំពុងតែនិយាយពីព្រះវិហារ ដែលធ្វើនឹងថ្ម យ៉ាងល្អ ហើយតាក់តែងដោយដង្វាយទាំងប៉ុន្មាន
នោះទ្រង់ មានបន្ទូលថា "៦ឯរបស់ទាំងនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងតែ មើល នោះនឹងមានថ្ងៃមកដល់

ដែលនឹងគ្មានថ្មនៅត្រួតលើ ថ្មទៀត ឥតត្រូវទំលាក់ចុះនោះទេ"យ ។
៧នោះគេទូលសួរទ្រង់ថា "លោកគ្រូ! តើកាលណាការ ទាំងនេះនឹងកើតឡើង
តើមានទីសំគាល់ណាអោយដឹងក្នុង កាល ដែលការទាំងនេះជិតមកដល់?"
៨ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរប្រយ័ត្ន ក្រែងអ្នកណានាំអោយ អ្នករាល់គ្នាវង្វេង
ដ្បិតនឹងមានមនុស្សជាច្រើនយកឈ្មោះខ្ញុំ មកនិយាយថា គឺខ្ញុំនេះហើយ ក៏នឹងថា វេលាជិតដល់ហើយ ដូច្នេះ
កុំអោយទៅតាមគេឡើយរ ៩កាលណាអ្នករាល់គ្នាឮ និយាយពីចំបាំង និងចលាចល
នោះកុំអោយភ័យស្លុតឡើយ ដ្បិតការទាំងនោះត្រូវតែមកជាមុន តែនោះពុំទាន់ដល់ចុង
បំផុតជាដាច់ម្ដេះទេ" ។
១០ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "សាសន៍១នឹងលើកគ្នាទាស់ នឹងសាសន៍១ ហើយនគរ១ទាស់នឹងនគរ១ល
១១ក៏នឹងមាន កក្រើកដីជាខ្លាំង និងអំណត់ ហើយអាសន្នរោគនៅកន្លែង ផ្សេងៗ ទាំងមានហេតុនាំអោយភ័យ
និងទីសំគាល់យ៉ាងធំពី លើមេឃផង"វ ។ ១២តែមុនការទាំងនោះ គេនឹងចាប់អ្នករាល់គ្នាធ្វើទុក្ខ បញ្ជូនទៅសាលាប្រជុំ ហើយដាក់គុក ព្រមទាំងនាំអ្នករាល់ គ្នាទៅចំពោះស្ដេច និងចៅហ្វាយខេត្ត
ដោយព្រោះឈ្មោះ ខ្ញុំផង ១៣ប៉ុន្តែការនោះនឹងត្រឡប់ប្រែជាឱកាស អោយអ្នក រាល់គ្នាធ្វើបន្ទាល់វិញស
១៤ដូច្នេះ ចូរសំរេចក្នុងចិត្តថា អ្នក រាល់គ្នានឹងមិនគិតជាមុន អំពីពាក្យដែលត្រូវដោះសាទេហ
១៥ដ្បិតខ្ញុំនឹងអោយអ្នករាល់គ្នាមានថ្វីមាត់ឡ ហើយនិងប្រាជ្ញា វិញ ដែលពួកអ្នកតតាំងពុំអាចនឹងឆ្លើយឆ្លង ប្រទទឹងទាស់ បានឡើយ ១៦ប៉ុន្តែទោះទាំងឪពុកម្ដាយ បងប្អូន ញាតិសន្តាន ហើយមិត្រអ សំឡាញ់ក៏នឹងបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នា ហើយនិងសំ- ឡាប់អ្នករាល់គ្នាខ្លះដែរ ១៧មនុស្សទាំងអស់នឹងស្អប់អ្នករាល់ គ្នា
ដោយព្រោះឈ្មោះខ្ញុំក ១៨តែសូម្បីសក់១សរសៃលើក្បាល អ្នករាល់គ្នា ក៏មិនត្រូវវិនាសបាត់ផងខ
១៩អ្នករាល់គ្នានឹង បានជីវិតគង់នៅវិញដោយមានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួនគ ។
២០ប៉ុន្តែ កាលណាឃើញពលទ័ពឡោមព័ទ្ធក្រុងយេរូសា ឡិមឃ នោះត្រូវអោយដឹងថា
សេចក្ដីហិនវិនាសនៃក្រុងនោះ ជិតដល់ហើយ ២១គ្រានោះ ត្រូវអោយអស់អ្នកនៅស្រុកយូដា រត់ទៅឯភ្នំ
ហើយពួកអ្នកនៅកណ្ដាលទីក្រុង ត្រូវរត់ចេញ ទៅអោយផុត ក៏កុំអោយពួកអ្នកដែលនៅស្រុកស្រែ ចូលទៅ
ក្នុងទីក្រុងឡើយង ២២ដ្បិតគ្រានោះជាគ្រាសងសឹកច ដើម្បីនឹង សំរេចតាមគ្រប់ទាំងសេចក្ដីដែលបានចែងទុកមកឆ ២៣ឯពួក ស្រី១ដែលមានផ្ទៃពោះ ហើយពួកដែលបំបៅកូន នៅគ្រា នោះ នឹងវេទនាណាស់
ដ្បិតនឹងមានសេចក្ដីវេទនាជាខ្លាំង នៅក្នុងស្រុក ហើយនឹងសេចក្ដីក្រោធដល់បណ្ដាជននេះ២៤គេ
នឹងដួលនៅក្រោមមុខដាវ ហើយនិងត្រូវដឹកនាំទៅជាឈ្លើយ ដល់អស់ទាំងនគរ

ក្រុងយេរូសាឡិមនឹងត្រូវសាសន៍ដទៃជាន់ ឈ្លីជ ដរាបដល់គ្រារបស់សាសន៍ដទៃបានសំរេច ។
២៥កាលណោះ នឹងមានទីសំគាល់នៅក្នុងព្រះអាទិត្យក្នុង ព្រះចន្ទ និងក្នុងអស់ទាំងផ្កាយ
ហើយនៅលើផែនដី នឹងមាន សេចក្តីលំបាកនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ និងសេចក្តីទ័លគំនិត
ដោយព្រោះសូរសន្ធឹករបស់សមុទ្រ និងរលកឈ
២៦មនុស្សនឹងស្រយុតចិត្តដោយភ័យ ហើយដោយទន្ទឹងចាំ ការដែលត្រូវមកលើផែនដី
ដ្បិតអស់ទាំងអំណាចនៅលើ មេឃនឹងត្រូវកក្រើករំពើកញ្ច ២៧នោះគេនឹងឃើញកូនមនុស្សដ
មកលើពពកបមានទាំងព្រះចេស្តា និងសិរីល្អជាខ្លាំង ២៨កាល ណាការទាំងនេះ ចាប់តាំងកើតមក
នោះអោយអ្នករាល់គ្នា ងើបមើលទៅលើ ពីព្រោះសេចក្តីប្រោសលោះរបស់អ្នក រាល់គ្នាជិតដល់ហើយ"ឱ។
២៩រួចទ្រង់មានបន្ទូលជាពាក្យប្រៀបប្រដូចទៅគេថា "ចូរ មើលដើមល្វា និងអស់ទាំងដើមឈើចុះ!
៣០កាលណាវា លាស់ឡើង នោះអ្នករាល់គ្នាយល់ឃើញដោយខ្លួនឯងថា រដូវក្តៅជិតដល់ហើយ
៣១កាលណាអ្នករាល់គ្នា ឃើញការ ទាំងនេះកើតមក នោះត្រូវដឹងថា នគរព្រះឈជិតដល់ហើយ
យ៉ាងដូច្នោះដែរ" ។
៣២ខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មនុស្សជំណនេះណនឹង មិនទាន់កន្លងហួសបាត់ទៅឡើយ
ទាល់តែគ្រប់ការទាំងនេះ បានកើតមក ៣៣ឯផ្ទៃមេឃ និងផែនដី នោះនឹងកន្លងបាត់ទៅ
តែឯពាក្យខ្ញុំ មិនដែលកន្លងបាត់ឡើយ"ត។
៣៤ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្នខ្លួន! ក្រែងចិត្តអ្នករាល់គ្នាកំពុង តែផ្ទុកនូវសេចក្តីវក់នឹងស៊ីផឹក
ហើយនឹងសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ នៅជីវិតថ នោះលោតែថ្ងៃនោះទមកដល់អ្នករាល់គ្នាភ្លាម
៣៥ដ្បិតថ្ងៃនោះនឹងមកដូចជាលប់ គ្របលើអស់ទាំងមនុស្ស ដែលនៅគ្រប់លើផែនដី ៣៦ដូច្នេះ ចូរចាំយាមចុះ
ហើយ អធិស្ឋានជានិច្ច!ធ ដើម្បីអោយបានរាប់ជាគួរនឹងរួចពីការ ទាំងនេះដែលត្រូវមក ហើយអោយប
ានឈរនៅមុខកូន មនុស្សផង ។
៣៧នៅពេលថ្ងៃ ទ្រង់តែងបង្រៀនក្នុងព្រះវិហារន លុះដល់ ពេលយប់
ទ្រង់តែងតែយាងចេញបទៅស្នាក់នៅលើភ្នំដែល ហៅថា ភ្នំដើមអូលីវផ ៣៨ព្រលឹម១ឡើង បណ្តាជនក៏មក
ស្តាប់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះវិហារជានិច្ចព។

ជំពូក ២២

យូដាសក្បត់ព្រះយេស៊ូវ

២២:១,២ = មថ ២៦:២-៥ មក ១៤:១,២,១០,១១
២២ ១រីឯបុណ្យនំបុ័ងឥតដំបែ ដែលហៅថាបុណ្យរំលង នោះក៏ជិតមកដល់ភ ២ហើយពួកសង្គ្រាជ
និងពួកអាចារ្យ គេ រកវិធីយ៉ាងណានឹងសំឡាប់ទ្រង់ចេញម ព្រោះគេខ្លាចបណ្តា ជន
៣នោះអារក្សសាំតាំងយវាចូលយូដាសដែលហៅថាអ៊ីស្កា រីយ៉ុតរ ជាម្នាក់ក្នុងពួក១២
៤រួចវាទៅនិយាយនឹងពួកសង្គ្រាជ ហើយពួកមេទ័ពរក្សាព្រះវិហារល ពីបែបដែលនឹងបញ្ជូន ទ្រង់អោយដល់គេ
៥គេក៏ត្រេកអរណាស់ ហើយសន្យានឹង អោយប្រាក់ដល់វាវ ៦វាយល់ព្រម រួចក៏ទៅរកឱកាសនឹង បញ្ជូនទ្រង់ដល់គេ ក្នុងកាលដែលឃ្លាតពីបណ្តាមនុស្ស ។
ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់
២២:៧-១៣ = មថ ២៦:១៧-១៩ មក ១៤:១២-១៦
២២:១៧-២០= មថ ២៦:២៦-២៩ មក ១៤:២២-២៥ ១កថ ១១:២៣-២៥
២២:២១-២៣ មថ ២៦:២១-២៤ មក ១៤:១៨-២១ យហ ១៣:២១-៣០
២២:២៥-២៧ មថ ២០:២៥-២៨ មក ១០:៤២-៤៥
២២:៣៣,៣៤ = មថ ២៦:៣៣-៣៥ មក ១៤:២៩-៣១ យហ ១៣:៣៧,៣៨
៧ឯថ្ងៃបុណ្យនំបុ័ងឥតដំបែក៏មកដល់ គឺជាថ្ងៃដែលគេត្រូវ សំឡាប់កូនចៀមធ្វើបុណ្យរំលងស
៨នោះទ្រង់ចាត់ពេត្រុស និងយ៉ូហានហអោយទៅ ដោយបន្ទូលថា "ចូរទៅរៀបចំ
បុណ្យរំលងសំរាប់យើងរាល់គ្នាបរិភោគ" ។
៩តែគេទូលសួរថា "តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ អោយយើង ខ្ញុំរៀបចំនៅកន្លែងណា?"
១០ទ្រង់ក៏ប្រាប់ថា "មើល! កាលណាចូលទៅក្នុងទីក្រុង នោះនឹងឃើញមនុស្សម្នាក់កំពុងតែលីក្អមទឹក
ចូរតាមអ្នក នោះ ទៅក្នុងផ្ទះណាដែលគាត់ចូល ១១ហើយនិយាយនឹង ម្ចាស់ផ្ទះនោះថា
លោកគ្រូមានប្រសាសន៍សួរមកអ្នកថា តើ បន្ទប់ដែលខ្ញុំនឹងទទួលទានបុណ្យរំលង ជាមួយនឹងពួកសិស្ស
ខ្ញុំនៅឯណា ១២នោះគាត់នឹងបង្ហាញបន្ទប់១ធំនៅខាងលើ ដែលមានគ្រប់ប្រដាប់ប្រដា
ចូររៀបចំនៅទីនោះចុះ!"
១៣គេក៏ទៅឃើញ ដូចជាទ្រង់បានមានបន្ទូលឡ ហើយគេ រៀបចំបុណ្យរំលង ។ ១៤លុះដល់ពេលហើយ
ទ្រង់អក៏គង់នៅតុកជាមួយនឹងពួក សាវ័ក ១៥ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនដែលខ្ញុំរងទុក្ខលំបាក ខ្ញុំ ច
ានចង់ទទួលទានបុណ្យរំលងនេះជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា យ៉ាងអស់ពីចិត្តខ ១៦ដ្បិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ខ្ញុំមិនបាន ទទួលទានបុណ្យនេះទៀតទេ ទាល់តែបុណ្យនេះបានសំរេច នៅក្នុងនគរព្រះវិញ"គ ។

១៧កាលទ្រង់បានទទួលពែង នោះក៏អរព្រះគុណ រួចមាន បន្ទូលថា "ចូរយកពែងនេះចែកគ្នាផឹក ១៨ដ្បិតខ្ញុំ
ប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា ខ្ញុំមិនផឹកពីផលផ្លែទំពាំងបាយជូរទៀតទេ ដរាប ដល់នគរព្រះបានមកដល់" ។
១៩រួចទ្រង់ក៏យកនំបុ័ងមកអរព្រះគុណ ហើយកាច់យប្រទានទៅ គេដោយបន្ទូលថា
"នេះហើយជារូបកាយខ្ញុំដែលបានប្រទាន មកសំរាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើបុណ្យនេះ ដើម្បីរំឭកពីខ្ញុំចុះ!"
២០ក្រោយដែលបានបរិភោគហើយ នោះទ្រង់យកពែងមក ធ្វើបែបដូច្នោះដែរ ដោយបន្ទូលថា
"ពែងនេះជាសញ្ញាថ្មីង ដែលតាំងដោយនូវឈាមខ្ញុំ គឺជាឈាមដែលត្រូវច្រួចចេញ សំរាប់អ្នករាល់គ្នា
២១មួយទៀត មើលដៃនៃអ្នកដែលបញ្ជូន ខ្ញុំ ក៏នៅតុជាមួយនឹងខ្ញុំដែរច ២២កូនមនុស្សឆត្រូវទៅមែន តាម
សេចក្តីដែលសំរេចមកជ ប៉ុន្តែ វេទនាដល់មនុស្សនោះ ដែល បញ្ជូនខ្ញុំទៅ"
២៣នោះគេចាប់តាំងសួរគ្នាទៅវិញទៅមក ពី អ្នកណាក្នុងពួកគេ ដែលនឹងធ្វើការនោះ ។
២៤គេក៏កើតមានសេចក្តីទាស់ទែងគ្នា អំពីអ្នកណាដែល រាប់ជាធំជាងគេឈ ២៥តែទ្រង់មានបន្ទូលថា
"អស់ទាំងស្តេច នៃសាសន៍ដទៃ គេតែងសោយរាជ្យលើបណ្តារាស្ត្រ ហើយ
បណ្តាជនហៅពួកអ្នកមានអំណាចលើគេ ថាជាអ្នកមាន គុណដែរ ២៦ប៉ុន្តែ
មិនត្រូវអោយមានដូច្នោះក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នាឡើយ ឯអ្នកណាដែលធំជាងគេ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា
នោះត្រូវប្រព្រឹត្តដូចជាតូចជាងគេវិញញ ហើយអ្នកណា ដែលនាំមុខគេ នោះដូចជាអ្នកបំរើដែរដ
២៧ដ្បិតតើអ្នកណា ធំជាង អ្នកដែលអង្គុយនៅតុ ឬអ្នកដែលបំរើ តើមិនមែនជា អ្នកដែលអង្គុយនៅតុទេឬអី
ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនៅកណ្តាលពួកអ្នករាល់ គ្នា ទុកដូចជាអ្នកបំរើវិញឋ ២៨ឯអ្នករាល់គ្នា គឺជាពួកដែល បានកាន់ខ្ជ
ាប់ជាមួយនឹងខ្ញុំ ក្នុងអស់ទាំងសេចក្តីល្បួងលខ្ញុំ ២៩ខ្ញុំក៏ដំរូវនគរ១អោយអ្នករាល់គ្នា ដូចជាព្រះវរបិតានៃខ្ញុំ
បានដំរូវនគរឱអោយខ្ញុំដែរ ៣០ដើម្បីអោយអ្នករាល់គ្នាបាន បរិភោគនៅតុខ្ញុំ ក្នុងនគររបស់ខ្ញុំឈ ហើយអោយច
ានអង្គុយ លើបល្ល័ង្ក ជំនុំជំរះពូជអំបូរអ៊ីស្រាអែលទាំង១២ផងណ។
៣១ព្រះអម្ចាស់ក៏មានបន្ទូលថា ស៊ីម៉ូន១អើយ! មើលសា-តាំងបានសូមចង់តបានអ្នករាល់គ្នា
ប្រយោជន៍នឹងរែងអ្នក រាល់គ្នាដូចជារែងអង្ករថ ៣២ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានអោយ អ្នកទ
ដើម្បីមិនអោយសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកវិនាសបាត់ឡើយ កាលណា អ្នកបានប្រែចិត្តវិលមកវិញ
នោះចូរចំរើនអោយ បងប្អូនអ្នកបានខ្ជាប់ខ្ជួនឡើង"ធ។
៣៣តែគាត់ទូលទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! ទូលបង្គំប្រុង ប្រៀបជាស្រេច នឹងទៅជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ
ទោះបើជាប់ គុក ឬដល់ស្លាប់ក្តី"ន។
៣៤នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពេត្រុសអើយ! ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា នៅថ្ងៃនេះ មាន់មិនរងាវឡើយ ទាល់តែអ្នកប

ានប្រកែក ៣ដងថា មិនស្គាល់ខ្ញុំ"។

៣៥រួចមក ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សទាំងអស់ថា "កាល ខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នា អោយទៅឥតកាបូប ឥតយាម ហើយឥត ស្បែកជើងប នោះតើមានខ្វះអ្វីឬទេ?"

គេទូលឆ្លើយថា "គ្មានខ្វះអ្វីទេ!"

៣៦ដូច្នេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះវិញអ្នកណាដែល មានកាបូប មានយាម នោះត្រូវតែយកទៅកុំខាន ហើយអ្នក ណាដែលគ្មានដាវ ក៏អោយអ្នកនោះលក់អាវខ្លួនទៅទិញមួយ មក ៣៧ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សេចក្តីនេះដែលបានចែងទុក មកថា គេបានរាប់ទ្រង់ ជាពួកទទឹងច្បាប់ផ នោះត្រូវសំ រេចលើខ្លួនខ្ញុំ ដ្បិតគ្រប់សេចក្តីដែលដំរូវមកខ្ញុំ ត្រូវតែបាន សំរេចទាំងអស់"។

៣៨រួចគេទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! មើល នេះមានដាវ ២ហើយ"។

ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "អើ! ល្មមហើយ"។

ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋាននៅលើភ្នំដើមអូលីវ

២២:៤០-៤៦ = មថ ២៦:៣៦-៤៦ មក ១៤:៣២-៤២

៣៩កាលទ្រង់យាងចេញទៅ នោះទ្រង់ទៅឯភ្នំដើមអូលីវភ តាមទំលាប់ព ហើយពួកសិស្សក៏តាមទៅដែរ
៤០លុះដល់ កន្លែងហើយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរអធិស្ឋានទៅ ដើម្បីកុំ អោយត្រូវសេចក្តីល្បួងឡើយ"ម
៤១រួចទ្រង់ថយចេញពីគេទៅ ចំងាយទីប្រហែលជាគេចោលថ្ម១ទំហឹងដៃ ក៏លុតព្រះជង្ឃ
ក្រាបចុះយអធិស្ឋានថា "៤២ឱព្រះវរបិតាអើយ! បើសិនជាទ្រង់សព្វ ព្រះហឫទ័យ
នោះសូមយកពែងនេះចេញពីទូលរ បង្គំទៅ ប៉ុន្តែ កុំតាមចិត្តទូលបង្គំឡើយ សូមតាមតែព្រះ ហឫទ័យទ្រង់
វិញ"ល ៤៣នោះមានទេវតាលេចមកឯទ្រង់ អំពីស្ថានសួគ៌មក ចំរើនកំឡាំងថ្វាយវ
៤៤ហើយដោយទ្រង់កើតទុក្ខជាខ្លាំង បាន ជាទ្រង់អធិស្ឋានទទូចរឹតតែខ្លាំងឡើង ញើសទ្រង់ក៏ត្រឡប់
ដូចជាដំណក់ឈាមដ៏ធំៗស្រក់ទៅដី ។

៤៥រួចទ្រង់ក្រោកពីទីអធិស្ឋាន វិលទៅឯពួកសិស្សវិញ ក៏ ឃើញគេដេកលក់ដោយព្រួយចិត្ត
៤៦ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វីបានជាដេកលក់ដូច្នេះ ចូរក្រោកឡើងអធិស្ឋានចុះ
ដើម្បីកុំអោយត្រូវសេចក្តីល្បួងឡើយ"ស។

ការចាប់អង្គព្រះយេស៊ូវ

២២:៤៧-៥៣ = មថ ២៦:៤៧-៥៦ មក ១៤:៤៣-៥០ យហ ១៨:៣-១១

៤៧កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលនៅឡើយ នោះ ឃើញមានមនុស្សទាំងហ្វូងមក

ហើយអ្នកដែលមានឈ្មោះ យូដាស ជាម្នាក់ក្នុងពួក១២ ក៏នាំមុខគេ វាចូលមកជិត ដើម្បី ថើបព្រះយេស៊ូវ
៤៨តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅវាថា "យូដាស អើយ! អ្នកបញ្ជូនកូនមនុស្សទៅ ដោយថើប១ខ្សឺតឬអី?"
៤៩កាលពួកអ្នកដែលនៅជុំវិញទ្រង់ ឃើញការដែលហៀប នឹងកើតមកដូច្នេះ នោះក៏ទូលទ្រង់ថា
"ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើត្រូវអោយយើងខ្ញុំកាប់នឹងដាវឬអី"ហ ៥០មានម្នាក់ក្នុងពួក
គេក៏កាប់ដាច់ត្រចៀកស្តាំរបស់បាវសំដេចសង្ឃម្នាក់ ។
៥១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរឈប់ប៉ុណ្ណឹងចុះ!" រួចទ្រង់ ពាល់ត្រចៀកអ្នកនោះអោយជាវិញ ។
៥២នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅពួកសង្គ្រាជ ពួកមេ- ទ័ពឡ រក្សាព្រះវិហារ
និងពួកចាស់ទុំដែលមកចាប់ទ្រង់ថា "តើអ្នករាល់គ្នាចេញមកទាំងកាន់ដាវកាន់ដំបង ដូចជាមក ចាប់ចោរឬអី?
៥៣កាលខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាក្នុង ព្រះវិហារអ រាល់តែថ្ងៃ នោះអ្នករាល់គ្នាមិនបានលូកដៃមក ចាប់
ខ្ញុំសោះ ប៉ុន្តែ នេះជាពេលវេលាករបស់ផងអ្នករាល់គ្នា ទេ ហើយជាអំណាចនៃសេចក្តីងងឹតផង"ខ។
ពេត្រុសបដិសេធព្រះយេស៊ូវ
២២:៥៥-៦២ = មថ ២៦:៦៩-៧៥ មក ១៤:៦៦-៧២
៥៤គេក៏ចាប់ទ្រង់ដឹកនាំទៅដល់ដំណាក់សំដេចសង្ឃគ ឯ ពេត្រុស គាត់តាមទៅពីចំងាយដែរឃ
៥៥កាលគេបានបង្កាត់ ភ្លើងនៅកណ្តាលព្រះលាន ហើយអង្គុយជាមួយគ្នា នោះ
ពេត្រុសក៏អង្គុយជាមួយនឹងគេដែរ ៥៦មានស្រីបំរើម្នាក់ ឃើញគាត់អង្គុយនៅជិតភ្លើង ក៏សំឡឹងមើល
ហើយនិយាយ ថា "អ្នកនេះបាននៅជាមួយនឹងមនុស្សនោះដែរ" ។
៥៧តែគាត់ប្រកែកថា "នាងអើយខ្ញុំមិនស្គាល់មនុស្សនោះ ទេ" ។
៥៨ក្រោយបន្តិចមក មានម្នាក់ទៀតឃើញគាត់ ហើយក៏ថា "អ្នកឯងជាពួកនោះដែរ" ។
តែពេត្រុសឆ្លើយថា "អ្នកអើយ! ខ្ញុំមិនមែនទេ" ។
៥៩រួចប្រហែលជា១ម៉ោងក្រោយមក មានម្នាក់ទៀតថា "អ្នកនេះប្រាកដជាច
ាននៅជាមួយនឹងមនុស្សនោះដែរ ដ្បិត ជាសាសន៍កាលីឡេដូចគ្នា"ឃ។
៦០តែពេត្រុសប្រកែកថា អ្នកអើយ! ខ្ញុំមិនដឹងជាអ្នកថា ដូចម្តេចទេ កាលគាត់កំពុងតែនិយាយនៅឡើយ
នោះ ស្រាប់តែមាន់រងាវឡើង ៦១ហើយព្រះអម្ចាស់ងទ្រង់បែរមក ទតមើលពេត្រុស
នោះពេត្រុសក៏នឹកឃើញ ពីព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះអម្ចាស់ ដែលមានបន្ទូលនឹងគាត់ថា "មុនដែលមាន់ រងាវ
នោះអ្នកនឹងប្រកែក៣ដងថាមិនស្គាល់ខ្ញុំ"ច ៦២រួចគាត់ ចេញទៅក្រៅដោយយំក្តួល" ។
ការចំអកអោយព្រះយេស៊ូវ

២២:៦៣-៦៥ = មថ ២៦:៦៧,៦៨ មក ១៤:៦៥ យហ ១៨:២២,២៣

៦៣ឯពួកមនុស្សដែលរក្សាព្រះយេស៊ូវ គេចំអកអោយ ហើយវាយទ្រង់ ៦៤ក៏ខ្ទប់ព្រះនេត្រ
ហើយទះកំផ្លៀងទ្រង់ ដោយទូលថា "ចូរទាយចុះ! តើអ្នកណាបានទះឯង?" ៦៥គេ
ក៏ពោលពាក្យប្រមាថទ្រង់ជាច្រើនទៅទៀតដែរឆ។

ព្រះយេស៊ូវនៅចំពោះមុខលោកពីឡាត់ និងស្តេចហេរ៉ូឌ

២២:៦៧-៧១ = មថ ២៦:៦៣-៦៦ មក ១៤:៦១-៦៣ យហ ១៨:១៩-២១

២៣:២,៣ = មថ ២៧:១១-១៤ មក ១៥:២-៥ យហ ១៨:២៩-៣៧

២៣:១៨-២៥ = មថ ២៧:១៥-២៦ មក ១៥:៦-១៥ យហ ១៨:៣៩-១៩:១៦

៦៦ដល់ព្រឹកឡើង នោះពួកចាស់ទុំនៃបណ្តាជនជ ព្រមទាំង ពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យក៏ប្រជុំគ្នាឈ
ហើយគេនាំទ្រង់មក ក្នុងក្រុមជំនុំសួរថា" ៦៧បើឯងជាព្រះគ្រីស្ទមែន ចូរប្រាប់ មកយើងចុះ!"

តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "បើសិនជាខ្ញុំជំរាបដល់ លោករាល់គ្នា នោះលោកក៏មិនព្រមជឿ
៦៨ហើយបើខ្ញុំសួរ លោកវិញ នោះក៏មិនព្រមឆ្លើយមកខ្ញុំ ឬលែងអោយខ្ញុំទៅ ដែរញ ៦៩អំណើះទៅមុខ
កូនមនុស្សនឹងអង្គុយខាងស្តាំព្រះ ចេស្តានៃព្រះ"ដ។

៧០នោះទាំងអស់គ្នានិយាយឡើងថា "ដូច្នេះ ឯងជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះឬអី?"ឋ

ទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "លោករាល់គ្នាមានប្រសាសន៍ ដូច្នោះ នោះគឺខ្ញុំនេះហើយ"ឌ។

៧១គេក៏និយាយថា"តើចាំបាច់ត្រូវការនឹងទីបន្ទាល់អ្វីទៀត? ព្រោះយើងបានព
ចេញពីមាត់ខ្លួនវាមកស្រាប់ហើយ"។

ជំពូក ២៣

២៣ ១បណ្តាមនុស្សទាំងអស់គ្នា ក៏ក្រោកឡើងនាំទ្រង់ ទៅឯលោកពីឡាត់ឈ ២ចាប់តាំងចោទប្រកាន់ទ្រង់ថា
"យើង ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សនេះ នាំបំភាន់សាសន៍យើងណអោយ វង្វេងចេញ
ក៏ហាមមិនអោយបង់ពន្ធថ្វាយសេសារផងត ដោយលើកខ្លួនថាជាព្រះគ្រីស្ទ គឺជាស្តេចដែរ"ថ។

៣លោកពីឡាត់ក៏ពិចារណាសួរទ្រង់ថា "តើអ្នកជាស្តេច សាសន៍យូដាមែនឬអី?"

ទ្រង់ឆ្លើយថា "ត្រូវដូចលោកមានប្រសាសន៍ហើយ"។

៤នោះលោកពីឡាត់មានប្រសាសន៍ដល់ពួកសង្គ្រាជ និងបណ្តាមនុស្សថា
"ខ្ញុំមិនឃើញជាមនុស្សនេះមានទោស អ្វីសោះ"ទ។

៥ប៉ុន្តែ គេនិយាយទទូចថា "វាញុះញង់បណ្តាជន ហើយក៏ បង្រៀនពេញក្នុងស្រុកយូដាទាំងមូល
ចាប់តាំងពីស្រុកកាលី ឡេច រហូតមកដល់ទីនេះ" ។
៦កាលលោកពីឡាត់ឮនិយាយពីស្រុកកាលីឡេ នោះលោក សួរថា "មនុស្សនេះជាអ្នកស្រុកកាលីឡេឬអី?"ន
៧លុះ បានជ្រាបថា "ទ្រង់នៅក្នុងអំណាចនៃស្តេចហេរ៉ូឌ នោះ លោកក៏បញ្ជូនទ្រង់ទៅឯស្តេចហេរ៉ូឌទៅប
ដ្បិតគ្រានោះ ស្តេចគង់នៅក្រុងយេរូសាឡិមដែរ ។
៨កាលស្តេចហេរ៉ូឌបានឃើញព្រះយេស៊ូវ នោះក៏អរ ណាស់ ដ្បិតស្តេចចង់ឃើញទ្រង់ជាយូរមកហើយផ
ព្រោះ បានឮរឿងពីទ្រង់ជាច្រើន ហើយបានសង្ឃឹមថានឹងឃើញ ទ្រង់ធ្វើទីសំគាល់ណាមួយ
៩នោះស្តេចមានបន្ទូលសួរទ្រង់ ជាច្រើន ប៉ុន្តែទ្រង់មិនព្រមឆ្លើយសោះព ១០ឯពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាចារ្យ
គេឈរនៅទីនោះកំពុងតែចោទ ប្រកាន់ ទ្រង់ជាខ្លាំង ១១លុះស្តេចហេរ៉ូឌ ព្រមទាំងពួកទាហានបាន
ចំអកមើលងាយព្រះយេស៊ូវរួចហើយ នោះក៏យកអាវដ៏រុង រឿងភមកបំពាក់ទ្រង់ រួចបញ្ជូនត្រឡប់ទៅឯ
លោកពីឡាត់ វិញ ១២នៅថ្ងៃនោះ លោកពីឡាត់ និងស្តេចហេរ៉ូឌក៏បាន ជានឹងគ្នាម
ដ្បិតពីមុនលោកទាំង២នោះបានទាស់ទែងគ្នា ។
១៣កាលលោកពីឡាត់បានប្រមូលពួកសង្គ្រាជ ពួកនាម៉ឺន និងបណ្តាមនុស្សទាំងអស់មក
១៤នោះលោកមានប្រសាសន៏ ទៅគេថា "អ្នករាល់គ្នាបាននាំមនុស្សនេះមកឯខ្ញុំ ទុកជា
ពិចារណាសួរនៅមុខអ្នករាល់គ្នាហើយ មិនឃើញជាមាន ទោសអ្វី
តាមដែលអ្នករាល់គ្នាចោទប្រកាន់នោះសោះយ ១៥ទាំងស្តេចហេរ៉ូឌក៏រកគ្មានដែរ ដ្បិតខ្ញុំបានអោយអ្នក
រាល់គ្នាទៅឯទ្រង់ ហើយមើល ទ្រង់មិនថាជាអ្នកនេះមាន ទោសអ្វីដែលគួរអោយស្លាប់ទេ ១៦ដូច្នេះ
ខ្ញុំនឹងគ្រាន់តែ វាយប្រដៅរ រួចលែងអោយទៅចុះ ១៧ដ្បិតនៅបុណ្យនោះ
លោកត្រូវតែលែងអ្នកទោសម្នាក់អោយដល់គេ ។
១៨តែគេស្រែកឡើងព្រមគ្នាថា "សូមយកមនុស្សនេះទៅ ហើយលែងបារ៉ាបាសអោយយើងវិញ"ល ១៩
(ឯបារ៉ាបាស នេះ វាជាប់គុកដោយព្រោះការបះបោរ ដែលវាបង្កើតនៅ ក្នុងទីក្រុង
ហើយនិងការសំឡាប់គេ) ។
២០បានជាលោកពីឡាត់ មានប្រសាសន៏ទៅគេម្តងទៀត ដោយចង់លែងព្រះយេស៊ូវវិញ
២១ប៉ុន្តែគេស្រែកឡើងថា "អោយឆ្កាងវា១ទៅ!"
២២លោកមានប្រសាសន៏ទៅគេជាគំរប់៣ដងថា "តើ មនុស្សនេះប
ានធ្វើអាក្រក់អ្វីខ្ញុំមិនឃើញជាមានហេតុអ្វីគួរ អោយស្លាប់ទេ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងវាយប្រដៅ រួចលែងវាទៅ"វ ។

២៣តែគេស្រែកទទូចជាខ្លាំង ទាំងសូមអោយឆ្កាងទ្រង់ វិញ ហើយសំរែករបស់ជនទាំងនោះ
និងពួកសង្គ្រាជក៏បាន ឈ្នះ ២៤លោកពីឡាត់កាត់សំរេចទោសតាមគេសូម ២៥រួច លែងអ្នកនោះដែលជាប់គុក
ដោយព្រោះការបះបោរ និង ការសំឡាប់មនុស្ស អោយដល់ពួកគេ តាមគេសូម ហើយប្រ គល់ព្រះយេស
៊ូវទៅតាមចិត្តគេប្រាថ្នាវិញ" ។
ការធ្វើគត់ព្រះយេស៊ូវដោយឆ្កាង
២៣:៣៣-៤៣ = មថ ២៧:៣៣-៤៤ មក ១៥:២២-៣២ យហ ១៩:១៧-២៤
២៦កាលគេនាំព្រះយេស៊ូវទៅ នោះគេចាប់មនុស្សសាសន៍ គីរេនេសម្នាក់ ឈ្មោះស៊ីម៉ូន
ដែលកំពុងតែវិលមកពីចំការ ក៏ ដាក់អោយគាត់លីឈើឆ្កាងតាមទ្រង់ទៅហ ២៧មានមនុស្ស
ដើរតាមទ្រង់ដ៏ណែនណាន់ ក៏មានពួកស្រី៧ដែលគក់ដើម ទ្រូង ហើយយំទួញផងឡ ២៨ព្រះយេស
៊ូវទ្រង់ងាកបែរទៅ មានបន្ទូលនឹងពួកស្ត្រីទាំងនោះថា "កូនស្រីក្រុងយេរូសា ឡិមអើយ! កុំយំនឹងខ្ញុំឡើយ
អោយយំនឹងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ហើយនិងកូនចៅរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញចុះអ ២៩ដ្បិតមើល នឹងមានគ្រាមកដល់
ដែលគេនឹងថាមានពរហើយ ពួកស្រី អារ និងពោះដែលមិនកើតកូន ហើយដោះដែលមិនបំបៅ កូនក
៣០នៅគ្រានោះ គេនឹងចាប់តាំងនិយាយទៅភ្នំធំថា:
សូមអោយរលំមកលើយើងវិញ
ហើយទៅភ្នំតូចថា សូមគ្របមកលើយើងចុះ!ខ
៣១ព្រោះបើគេធ្វើការទាំងនេះ ដល់ដើមឈើស្រស់ នោះតើ នឹងកើតអ្វីដល់ដើមឈើស្ងួតវិញ?"គ
៣២គេក៏នាំចោរកំណាច២នាក់ ទៅសំឡាប់ជាមួយនឹងទ្រង់ ដែរឃ ៣៣កាលមកដល់កន្លែងដែលហៅថា
ភ្នំរលាក្បាល ហើយ គេឆ្កាងទ្រង់នៅទីនោះ ព្រមទាំងចោរកំណាចផង ម្នាក់ខាងស្តាំ ម្នាក់ខាងឆ្វេងទ្រង់
៣៤ឯព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មាន បន្ទូលថា "ឱព្រះវរបិតាអើយ!ង សូមអត់ទោសដល់អ្នកទាំង នេះផង
ដ្បិតគេមិនដឹងជាគេធ្វើអ្វីទេ"ច គេក៏នាំគ្នាធ្វើ ឆ្នោតចាប់ព្រះពស្ត្រទ្រង់ចែកគ្នាឆ ។
៣៥ឯបណ្តាជនដែលឈរមើល និងពួកនាម៉ឺន ដែលឈរ ជាមួយ ក៏បន្តុះទ្រង់ជថា "វាប
ានជួយសង្គ្រោះមនុស្សឯទៀត
បើវាជាព្រះគ្រីស្ទ ជាអ្នករើសតាំងរបស់ព្រះមែននោះ អោយវាជួយសង្គ្រោះខ្លួនវាទៅ"ឈ ។
៣៦ពួកទាហានក៏បង្អាប់ទ្រង់ដែរញ ហើយគេយកទឹកខ្មេះដ ចូលទៅជិតថ្វាយទ្រង់ដោយថា
"៣៧បើឯងជាស្តេចសាសន៍ យូដាមែនឋ ចូរជួយសង្គ្រោះខ្លួនចុះ!"
៣៨ហើយនៅពីលើទ្រង់ មានអក្សរជាភាសាក្រេកឡាតាំង និងហេព្រើរថា "នេះជាស្តេចសាសន៍យូដា"ឌ ។

៣៩រីឯចោរកំណាចម្នាក់ដែលជាប់ព្យួរ វាប្រមាថមើល ងាយដល់ទ្រង់ថា "បើឯងជាព្រះគ្រីស្ទពិត
នោះចូរជួយ សង្គ្រោះខ្លួនឯង ហើយនិងយើងផង"ឍ។
៤០ប៉ុន្តែម្នាក់ទៀតឆ្លើយបន្ទោសវាថា "តើឯងមិនខ្លាចព្រះ ទេឬអី? ដ្បិតឯងក៏ជាប់ទោសដូចគ្នា
៤១គេធ្វើទោសយើង ត្រូវហើយ ដ្បិតយើងត្រូវទោសចំពោះការដែលយើងបាន ប្រព្រឹត្ត ប៉ុន្តែ
ព្រះអង្គនេះមិនបានធ្វើខុសអ្វីសោះ"ណ។
៤២រួចអ្នកនោះទូលព្រះយេស៊ូវថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! កាលណាចូលទៅក្នុងនគរទ្រង់
សូមនឹកចាំពីទូលបង្គំផង"ត
៤៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា
ថ្ងៃនេះអ្នកនឹងនៅក្នុងស្ថានបរមសុខជាមួយនឹងខ្ញុំដែរ"ថ។

ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២៣:៤៤-៤៩ = មថ ២៧:៤៥-៥៦ មក ១៥:៣៣-៤១ យហ ១៩:២៩-៣០

៤៤ពេលនោះ ប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ហើយ ស្រាប់តែកើត មានងងឹត នៅគ្របពេញលើផែនដី
ដរាបដល់ម៉ោង៣ រសៀលទ ៤៥ថ្ងៃត្រឡប់ទៅជាងងឹត ហើយវាំងននធក្នុងព្រះ វិហារ
ក៏រហែកចំពាក់កណ្តាលន ៤៦នោះព្រះយេស៊ូវស្រែក ឡើងជាខ្លាំងបថា "ឱព្រះវរបិតាអើយ!
ទូលបង្គំសូមប្រគល់ វិញ្ញាណដល់ព្រះហស្តទ្រង់វិញ"ផ កាលមានបន្ទូលពាក្យ ទាំងនេះរួចហើយ
នោះទ្រង់ផុតដង្ហើមទៅព។
៤៧កាលមេទ័ពបានឃើញការដែលកើតមក នោះក៏ពោល សសើរដល់ព្រះភ ហើយថា
"មនុស្សនេះសុចរិតពិតមែន" ៤៨ឯបណ្តាមនុស្សទាំងហ្វូង ដែលប្រជុំគ្នាមើលការនោះ កាលគេប
ានឃើញការដែលកើតឡើងដូច្នោះ ក៏វិលទៅវិញ ទាំងគក់ដើមទ្រូងបណ្តើរម ៤៩ឯពួកអ្នកដែលស្គាល់ទ្រង់
និង ពួកស្រី១ដែលតាមទ្រង់មកពីស្រុកកាលីឡេយ គេក៏ឈរ មើលពីចំងាយរ។

ការបញ្ចុះព្រះសពព្រះយេស៊ូវ

២៣:៥០-៥៦ = មថ ២៧:៥៧-៦១ មក ១៥:៤២-៤៧ យហ ១៩:៣៨-៤២

៥០ហើយមើល! មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូសែប ជាពួក ក្រុមជំនុំ ជាមនុស្សល្អ ត្រឹមត្រូវ សុចរិត ៥១
(លោកនេះ មិនបានចូលដៃ ចូលគំនិត ជាមួយនឹងគេទេ) លោកនៅឯ អើរីម៉ាថេ ជាភូមិសាសន៍យូដា
ហើយក៏រង់ចាំនគរព្រះ ដែរល ៥២លោកទៅឯលោកពីឡាត់ ដើម្បីនឹងសូមព្រះសព ព្រះយេស៊ូវ
៥៣កាលបានយកព្រះសពចុះមកហើយ នោះក៏រុំនឹងសំពត់ ទេសឯក នាំទៅបញ្ចុះក្នុងផ្នូរដាប់ក្នុងថ្ម

ដែលមិនទាន់មាន បញ្ចុះខ្មោចណានៅឡើយ ៥៤ថ្ងៃនោះជាថ្ងៃរៀបចំរហៀប នឹងចូលថ្ងៃឈប់សំរាកហើយ ។
៥៥ឯពួកស្រី១ ដែលមកពីស្រុកកាលីឡេសជាមួយនឹងទ្រង់ គេក៏តាមទៅឃើញផ្នូរ
និងសណ្ឋានដែលគេបញ្ចុះព្រះសព ទ្រង់ដែរ ៥៦រួចគេវិលទៅវិញរៀបគ្រឿងក្រអូបហ និងប្រេង អប់
តែគេឈប់នៅថ្ងៃឈប់សំរាកតាមបញ្ញាត្តិសិនទ្ឋ ។

ជំពូក ២៤

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ

២៤:១-១០ = មថ ២៨:១-៨ មក ១៦:១-៨ យហ ២០:១-៨

២៤ ១លុះដល់ថ្ងៃទី១ក្នុងអាទិត្យ កាលភ្លឺស្រាង១ នោះគេ យកគ្រឿងក្រអូបដែលរៀបចំនោះអ
នាំគ្នាទៅឯផ្នូរ មាន អ្នកខ្លះទៀតទៅជាមួយដែរ ២គេក៏ឃើញថ្មបានរមៀល ចេញពីមាត់ផ្នូរហើយ
៣តែកាលចូលទៅ នោះមិនឃើញ ព្រះសពព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទេក ៤កំពុងដែលមានសេចក្តី
ងឿងឆ្ងល់អំពីការនោះ ស្រាប់តែឃើញមាន២នាក់ស្លៀក ពាក់ភ្លឺព្រោងព្រាយខឈរជិតគេ ៥គេក៏ភ័យស្លុត
ហើយក្រាប ផ្កាប់មុខនឹងដី រួចអ្នកនោះនិយាយមកគេថា "ហេតុអ្វីបានជា មករកព្រះអង្គ
ដែលមានព្រះជន្មរស់ នៅក្នុងទីខ្មោចស្លាប់ ដូច្នេះ ៦ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយមិនគង់នៅទី នេះទេ
ចូរនឹកចាំពីព្រះបន្ទូល ដែលទ្រង់មានបន្ទូលនឹងអ្នក រាល់គ្នា ក្នុងកាលដែលនៅស្រុកកាលីឡេគនៅឡើយថា
"៧កូនមនុស្សយត្រូវគេបញ្ជូនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃមនុស្ស មានបាបអោយគេឆ្កាង
ហើយ៣ថ្ងៃក្រោយមកនឹងរស់ឡើង វិញ"ង ៨នោះគេក៏នឹកឃើញពីព្រះបន្ទូលទ្រង់ច។
៩លុះវិលមកពីផ្នូរវិញ នោះក៏ប្រាប់ពីការទាំងនោះដល់ ពួក១១នាក់ និងអ្នកឯទៀតទាំងប៉ុន្មានដែរ
១០រីឯពួកស្ត្រី ដែលប្រាប់ពីការទាំងនោះដល់ពួកសាវ័កឆ នោះគឺ ម៉ារា ពី ស្រុកម៉ាក់ដាឡា១ យ៉ូអាន់១ ម៉ារា
ជាម្តាយយ៉ាកុប១ ហើយ ស្ត្រីឯទៀតជ ដែលនៅជាមួយគ្នាផង ១១ពួកសាវ័កមិនបាន ជឿទេឈ
ដ្បិតពាក្យសំដីរបស់ស្រី១នោះ មើលទៅដូចជា រឿងលេងសុទ្ធ ១២តែពេត្រុស គាត់ក្រោកឡើងរត់ទៅឯផ្នូរ
ក៏ឱនមើលទៅឃើញតែសំពត់ស្មបទទេញ រួចវិលទៅផ្ទះដ ទាំងអស្ចារ្យក្នុងចិត្ត ពីការដែលកើតមានមក ។
តាមផ្លូវឆ្ពោះទៅភូមិអេមោស
១៣រីឯនៅថ្ងៃនោះឯង មានពួកសិស្ស២នាក់កំពុងតែ ដើរទៅឯភូមិអេមោស
ចំងាយ១១គីឡូម៉ែត្រពីក្រុងយេរូ សាឡិមទៅឋ ១៤គេកំពុងតែនិយាយគ្នា ពីអស់ទាំងការដែល
កើតមានមកនោះ ១៥កាលគេកំពុងតែនិយាយគ្នា ហើយរិះ គិតដូច្នេះ នោះព្រះយេស៊ូវក៏ចូលមក

យាងជាមួយនឹងគេ ដែរឌុ ១៦តែភ្នែកគេត្រូវថ្កីន មិនអោយស្គាល់ទ្រង់ទេឈ ។
១៧ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "តើរឿងអ្វីដែលអ្នកនិយាយ គ្នាកំពុងដែលដើរទៅ
ដោយមានមុខស្រងូតដូច្នេះ?" ១៨ង ម្នាក់ដែលឈ្មោះក្លេវប៉ាសណ គាត់ឆ្លើយថា "តើអ្នកស្នាក់នៅ
ក្នុងក្រុងយេរូសាឡិមតែម្នាក់ឯងទេឬអី បានជាមិនដឹងការ ដែលកើតមកនៅគ្រានេះ?"
១៩ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើការអ្វីហ្នឹង?"
នោះគេឆ្លើយថា "គឺពីដំណើរលោកយេស៊ូវ ពីស្រុកណា សារ៉ែតតជាហោរាថដែលការលោកធ្វើ
និងពាក្យសំដីរបស់ លោក សុទ្ធតែមានឫទ្ធិ នៅចំពោះព្រះ និងបណ្តាជនទាំង ឡាយផង
២០ហើយពីបែបយ៉ាងណា ដែលពួកសង្គ្រាជ និងពួកនាម៉ឺនយើងខ្ញុំ បានបញ្ជូនទលោកទៅ អោយជាប់
ទោសដល់ជីវិត ហើយឆ្កាងលោកផង ២១តែយើងខ្ញុំបាន សង្ឃឹមថា គឺលោកនេះហើយ
ជាព្រះដែលរៀបនឹងប្រោស
លោះសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងប៉ុន្មានធ ឥឡូវនេះ ក៏មានការ នេះថែមទៀត ដ្បិតនេះគំរប់៣ថ្ងៃហើយន
តាំងពីការទាំង នោះកើតមក ២២ហើយមានស្ត្រីខ្លះក្នុងពួកយើងខ្ញុំបាននាំ អោយឆ្ងល់ដែរប ដោយច
ានទៅឯផ្នូរពីព្រលឹម ២៣តែរក សពលោកមិនឃើញសោះ ហើយគេមកប្រាប់យើងថា
ឃើញទេវតាលេចមកប្រាប់ថា លោករស់ឡើងវិញហើយ ២៤មានពួកយើងខ្ញុំខ្លះបានទៅឯផ្នូរដែរ
ក៏ឃើញដូចជាពួក ស្រីបានថាមែន តែមិនបានឃើញរូបលោកទេ"ផ ។
២៥នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "ឱមនុស្សឥតពិចារណា
ហើយក្រនឹងជឿអស់ទាំងសេចក្តីដែលពួកហោរាបាន ទាយទុកមកអើយ!
២៦តើមិនគួរអោយព្រះគ្រីស្ទរងទុក្ខទាំង នោះ ហើយចូលទៅក្នុងសិរីល្អនៃទ្រង់វិញទេឬអី?"ព ២៧រួច
ទ្រង់ក៏ស្រាយន័យសេចក្តីដែលដំរូវដល់ទ្រង់ភ ពីក្នុងគម្ពីរ ទាំងឡាយអោយគេស្តាប់ ចាប់តាំងពីគម
្ពីរលោកម៉ូសេម និងគម្ពីរពួកហោរាយរៀងមក ។
២៨នោះក៏ជិតដល់ភូមិដែលគេគិតទៅ ហើយទ្រង់ធ្វើដូចជា ចង់យាងបង្ហួស ២៩តែគេឃាត់ទ្រង់
ដោយពាក្យថា "សូម នៅជាមួយនឹងយើងខ្ញុំសិន ពីព្រោះល្ងាចថ្ងៃទាបណាស់ ហើយ ដូច្នេះ
ទ្រង់ក៏យាងចូលទៅគង់ជាមួយនឹងគេ ។
៣០កាលគង់នៅតុជាមួយគ្នា នោះទ្រង់យកនំបុ័ងមកប្រ ទានពរ រួចកាច់រប្រទានទៅអោយគេ
៣១នោះភ្នែកគេបាន
បើកភ្លឺឡើង ហើយគេបានស្គាល់ទ្រង់ល តែទ្រង់បាត់ពីមុខគេ

ទៅភ្លាម ៣២នោះគេនិយាយគ្នាថា "តើយើងមិនមាន សេចក្តីខ្ជួលខ្វាញ់នៅក្នុងចិត្តវ
ក្នុងពេលដែលទ្រង់កំពុងតែ មានបន្ទូលនឹងយើង ហើយសំដែងពីគម្ពីរស តាមផ្លូវនោះទេ ឬអី?"
៣៣នៅវេលានោះឯង គេក៏ក្រោកឡើងត្រឡប់ទៅឯក្រុង យេរូសាឡិមវិញ ឃើញពួកសាវ័ក១១នាក់
និងអស់អ្នកដែល នៅជាមួយបានប្រជុំគ្នាកំពុងតែនិយាយថា "៣៤ព្រះអម្ចាស់ហ
ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញមែន ក៏បានលេចមកអោយ ស៊ីម៉ូនឃើញឡ ៣៥នោះគេក៏និយាយប្រ
ាប់ពីការដែលកើត មានមកតាមផ្លូវ ហើយដែលគេបានស្គាល់ទ្រង់ជាក់ដោយ ទ្រង់កាច់នំបុ័ងអោយអ ។
ព្រះយេស៊ូវលេចមកឯពួកសាវ័ក
៣៦កាលកំពុងតែប្រាប់រឿងទាំងនោះ ស្រាប់តែព្រះ យេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅកណ្តាលគេ មានបន្ទូលថា
"សូមអោយ អ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្តចុះ"ក ។
៣៧តែគេភ័យញ័រ ទាំងមានសេចក្តីស្ញែងខ្លាចជាខ្លាំង
ដោយស្មានថាជាខ្មោចលងវិញខ ៣៨ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេ ថា "ហេតុអ្វីបានជាវិលវល់
ហើយសង្ស័យក្នុងចិត្តដូច្នេះ? ៣៩ចូរមើលមកដៃនិងជើងខ្ញុំគ អោយបានដឹងថា នេះគឺខ្ញុំពិត មែន ចូរពាល់
ខ្ញុំមើល ដ្បិតខ្មោចគ្មានសាច់ឬឆ្អឹង ដូចជា ឃើញខ្ញុំនេះទេ!"
៤០លុះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះរួចហើយ នោះក៏បង្ហាញ ព្រះហស្ត និងព្រះបាទទ្រង់ដល់គេ
៤១កាលគេមិនទាន់ជឿ នៅឡើយ ដោយព្រោះមានសេចក្តីអំណរ និងសេចក្តី អស្ចារ្យ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា
"នៅទីនេះ អ្នករាល់គ្នា មានអ្វីបរិភោគឬទេ?" ៤២គេក៏យកត្រីអាំង១ដុំ និងសំណុំ ឃ្មុំមកថ្វាយទ្រង់
៤៣រួចទ្រង់យកទៅសោយនៅមុខគេឃ ។
៤៤ក៏មានបន្ទូលថា "នេះហើយជាសេចក្តីដែលខ្ញុំបានប្រាប់ អ្នករាល់គ្នា កាលនៅជាមួយគ្នានៅឡើយង គឺថា
ត្រូវតែ សំរេចគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលបានចែងទុកពីខ្ញុំ ទោះក្នុង ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេឆ
ក្នុងទំនាយពួកហោរាជ ឬក្នុងបទទំ នុកដំកើងផង"ឈ ។
៤៥នោះទ្រង់ក៏បើកបំភ្លឺសតិស្មារតីគេ អោយបានយល់ក្នុង គម្ពីរ ៤៦ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា
"គឺសេចក្តីនេះហើយ ដែលបានចែងទុកមក គឺថា ព្រះគ្រីស្ទត្រូវរងទុក្ខលំបាកញ ហើយនៅថ្ងៃទី៣
ទ្រង់នឹងរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញដ ៤៧ហើយ ត្រូវអោយការប្រែចិត្ត និងសេចក្តីប្រោសអោយរួច បាន
ប្រកាសប្រាប់ដល់អស់ទាំងសាសន៍ឋ ដោយនូវព្រះនាមឌទ្រង់ ចាប់តាំងពីក្រុងយេរូសាឡិមទៅឍ
៤៨អ្នករាល់គ្នាជាស្មរ បន្ទាល់ណពីការទាំងនេះ ៤៩ហើយមើល ខ្ញុំនឹងអោយសេចក្តី សន្យាតរបស់ព្រះវរបិតា
មកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា ចូរអ្នក រាល់គ្នានៅតែក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម ដរាបដល់ព្រះចេស្តាពី ស្ថានលើ ថ

ានមកគ្របដណ្តប់លើអ្នករាល់គ្នា" ។
ព្រះយេស៊ូវយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌
៥០នោះទ្រង់នាំគេចេញទៅត្រឹមបេថានីថ រួចទ្រង់លើកព្រះ ហស្តឡើងប្រទានពរអោយ
៥១កំពុងដែលទ្រង់ប្រទានពរ នោះព្រះវរបិតាបានញែកទ្រង់ចេញពីគេ លើកឡើងទៅ ស្ថានសួគ៌ទទៅ
៥២គេក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំទ្រង់ រួចត្រឡប់ទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡិមវិញ ដោយអំណរជាខ្លាំង ៥៣ក៏នៅក្នុងព្រះ
វិហារធជានិច្ច ទាំងសរសើរ ហើយលើកដំកើងព្រះ ។ អាម៉ែន ។

John

ជំពូក ១

ព្រះបន្ទូលបានត្រឡប់ជាសាច់ឈាម
១ ១កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូលក ព្រះបន្ទូលក៏គង់នៅជា
មួយនឹងព្រះខ ហើយព្រះបន្ទូលនោះឯងជាព្រះគ ២ទ្រង់គង់ នៅជាមួយនឹងព្រះ តាំងអំពីដើមមកឃ ។
៣គ្រប់របស់ទាំងអស់បានកើតមកដោយសារទ្រង់ ហើយ ក្នុងបណ្តារបស់ ដែលប
ានបង្កើតមកទាំងប៉ុន្មាន នោះគ្មានអ្វី ណាមួយកើតមកក្រៅពីទ្រង់ឡើយង ៤នៅក្នុងទ្រង់មានជីវិតច
ហើយជីវិតនោះជាពន្លឺឆ នៃមនុស្សលោក ៥ពន្លឺនោះក៏ភ្លឺមក ក្នុងសេចក្តីងងឹតជ
តែសេចក្តីងងឹតយល់មិនដល់ពន្លឺទេឈ ។
៦មានម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូហាន ដែលព្រះទ្រង់ចាត់ឱ្យមកញ ៧អ្នកនោះបានមក សំរាប់ជាទីបន្ទាល់ដ
ដើម្បីនឹងធ្វើបន្ទាល់ ពីពន្លឺ ប្រយោជន៍ឱ្យមនុស្សទាំងអស់ បានជឿដោយសារ គាត់ឋ
៨គាត់មិនមែនជាពន្លឺនោះទេ គឺមកគ្រាន់តែនឹងធ្វើ បន្ទាល់ពីពន្លឺតែប៉ុណ្ណោះ ៩ឯពន្លឺដ៏ពិតឌ នោះគឺជាពន្លឺដែល
បំភ្លឺ ដល់មនុស្សទាំងអស់ឍ ដែលកើតមកក្នុងលោកិយ ។
១០ទ្រង់បានគង់ក្នុងលោកិយ ហើយលោកកិយក៏កើតមក ដោយសារទ្រង់ណ តែមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ
១១ទ្រង់បានយាងមក គង់នៅផែនដីរបស់ទ្រង់ តែរាស្ត្រទ្រង់មិនបានទទួលទ្រង់ សោះត ១២ប៉ុន្តែ
អស់អ្នកណាដែលទទួលទ្រង់ គឺអស់អ្នកដែល ជឿថដល់ព្រះនាមទ្រង់ទ នោះទ្រង់បានប្រទានអំណាចឱ្យបាន
ត្រឡប់ជាកូនព្រះធ ១៣គឺជាកូនដែលមិនមែនកើតមកពីឈាម ឬតាមប្រាថ្នាខាងរូបសាច់ ប
ុតាមចំណង់នៃមនុស្សឡើយ គឺកើតមកអំពីព្រះវិញន។

១៤ព្រះបន្ទូល ក៏ត្រឡប់ជាសាច់ឈាមប ហើយបានស្នាក់ នៅជាមួយនឹងយើងរាល់គ្នា យើងរាល់គ្នាបានឃើញសិរីល្អ ទ្រង់ផ គឺជាសិរីល្អនៃព្រះរាជបុត្រាតែ១ ដែលមកពីព្រះវបិតា មានពេញជាព្រះគុណព និងសេចក្ដីពិតភ។

១៥ឯយ៉ូហាន បានធ្វើបន្ទាល់មពីទ្រង់ ដោយបន្លឺឧទាន ឡើងថា "គឺពីព្រះអង្គនេះហើយ ដែលខ្ញុំប្រាប់ថា ព្រះអង្គ ដែលយាងមកក្រោយខ្ញុំ ទ្រង់បានត្រឡប់ជាមុនខ្ញុំវិញ ដ្បិត ទ្រង់គង់នៅមុនខ្ញុំយ ១៦ហើយយើងទាំងអស់គ្នា បានទទួល អំពីសេចក្ដីពោរពេញរ របស់ទ្រង់មក គឺជាព្រះគុណល ថែមលើព្រះគុណផង ១៧ដ្បិត បណ្ដាក្រិត្យវិន័យទាំងប៉ុន្មាន បាន ប្រទានមក ដោយសារលោកម៉ូសេវ តែឯព្រះគុណ និង សេចក្ដីពិត នោះបានមកដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទវិញស ១៨គ្មានអ្នកណាដែលឃើញព្រះឡើយ មានតែព្រះរាជបុត្រា តែ១ឡ ដែលគង់នៅក្នុងឧរាព្រះវបិតាប៉ុណ្ណោះ ទ្រង់បាន សំដែងឱ្យស្គាល់ព្រះអង្គ ។

លោកយ៉ូហាន-បាទីស្ទមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេ

១៩កាលពួកសាសន៍យូដាអ ចាត់ពួកសង្ឃ និងពួកលេវី ពីក្រុងយេរូសាឡិម ឱ្យមកសួរយ៉ូហានថា តើលោកជា អ្នកណា នោះគាត់ធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងនេះក ២០គឺគាត់ប្រាប់តាម ត្រង់ ឥតមានលាក់អ្វីឡើយថា "ខ្ញុំមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេ"ខ។ ២១នោះគេសួរថា "ចុះលោកជាអ្នកណា ជាលោកអេលីយ៉ា ឬអី?"គ គាត់ឆ្លើយថា "មិនមែនទេ" តើលោកជាហោរា នោះ ឬអី ?ឃ នោះគាត់ឆ្លើយថា "ទេ" ។

២២ដូច្នេះ គេសួរគាត់ទៀតថា "តើលោកជាអ្នកណាទៅវិញ ?" លោកនឹងមានប្រសាសន៍ពីខ្លួនលោកដូចម្ដេច ដើម្បី ឱ្យយើងរាល់គ្នា បាននាំពាក្យទៅជំរាបដល់លោកដែលចាត់ឱ្យយើងខ្ញុំមកផង ២៣នោះគាត់ក៏ប្រាប់ថា "ខ្ញុំជាសំឡេង ដែលបន្លឺឡើង នៅទីរហោស្ថានងថា ចូរដំរង់ផ្លូវថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់" ដូចជាហោរាអេសាយបានទាយទុកច។

២៤ឯពួកអ្នក ដែលបានចាត់មកនោះ គេជាពួកផារិស៊ី ២៥គេក៏សួរគាត់ថា "បើលោកមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ ឬលោក អេលីយ៉ា ឬហោរានោះទេ ចុះហេតុអ្វីបានជាលោកធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដូច្នេះ?" ២៦យ៉ូហានឆ្លើយថា "ឯខ្ញុំៗធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកឆ ប៉ុន្តែ នៅកណ្ដាលពួកអ្នករាល់គ្នា នោះមានព្រះ១អង្គជដែល អ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ ២៧គឺព្រះអង្គនោះហើយ ដែលមក ក្រោយខ្ញុំ តែបានគង់នៅមុនខ្ញុំ ខ្ញុំមិនគួរនឹងស្រាយខ្សែ សុព៌ណបាទទ្រង់ទេ"ឈ។

២៨រឿងការទាំងនេះ បានកើតមកនៅភូមិបេថានី ខាង នាយទន្លេយ័រដាន់ញ ជាកន្លែងដែលយ៉ូហាន

កំពុងតែធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹក ។

ព្រះយេស៊ូវជាកូនចៀមនៃព្រះ

២៩លុះស្អែកឡើង យ៉ូហានឃើញព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់កំពុងតែយាងមកឯគាត់ នោះក៏ពោលថា "នុ៎ះន៏ កូនចៀម នៃព្រះដ ដែលដោះបាបមនុស្សលោក"ឋ ៣០គឺពីព្រះអង្គនេះ ហើយ ដែលខ្ញុំប្រាប់ថា ក្រោយខ្ញុំមានព្រះ១អង្គយាងមក ដែលបានត្រឡប់ជាមុនខ្ញុំ ដ្បិតទ្រង់គង់នៅមុនខ្ញុំឌ ៣១ខ្ញុំមិន បានស្គាល់ទ្រង់ទេ តែខ្ញុំមកធ្វើបុណ្យជ្រមុជនេះ គឺដើម្បីនឹង សំដែងឱ្យសាសន៏អ៊ីស្រាអែលបានស្គាល់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ។

៣២យ៉ូហាន ក៏ធ្វើបន្ទាល់ថា "ខ្ញុំបានឃើញព្រះវិញ្ញាណ យាងចុះពីលើមេឃ មានរូបដូចជាព្រាបមកសណ្ឋិតលើ ទ្រង់"ឍ ៣៣ខ្ញុំមិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែ ព្រះដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកណ ទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ ថា ដែលឯងឃើញព្រះវិញ្ញាណយាងចុះមកសណ្ឋិតលើ អ្នកណា គឺអ្នកនោះហើយ ដែលធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត ៣៤ខ្ញុំបានឃើញមែន ហើយក៏ធ្វើ បន្ទាល់ពីព្រះអង្គនោះថា "ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះពិត មែន"ថ។

សាវ័កដំបូងរបស់ព្រះយេស៊ូវ

៣៥លុះស្អែកឡើងទៀត យ៉ូហានទ ឈរនៅជាមួយ នឹងសិស្សគាត់២នាក់ ៣៦គាត់មើលទៅព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់ កំពុងតែយាងទៅ ក៏ពោលថា "នុ៎ះន៏ កូនចៀមនៃព្រះ"ធ។

៣៧សិស្សគាត់ទាំង២នាក់នោះក៏ឮដែរ រួចគេដើរតាម ព្រះយេស៊ូវទៅ ៣៨ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់ងាកបែរមក ឃើញ អ្នកទាំង២កំពុងតែដើរតាម ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា "អ្នកមក រកអី ?" គេទូលឆ្លើយថា "រ៉ាប៊ី"ន (គឺប្រែថា លោកគ្រូ) "តើលោកនៅឯណា ?"

៣៩ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរតាមខ្ញុំទៅមើល" គេក៏ទៅ ឃើញកន្លែងដែលទ្រង់គង់នៅ រួចនៅជាមួយនឹងទ្រង់ក្នុង ថ្ងៃនោះ ពេលនោះប្រហែលជាម៉ោង៤ល្ងាចហើយ ។

៤០ក្នុងអ្នក២នាក់ ដែលឮយ៉ូហានពោលនោះ ហើយ ក៏តាមទ្រង់ទៅ នោះមានម្នាក់ឈ្មោះ អនទ្រេ ជាប្អូន ស៊ីម៉ូន-ពេត្រុស ៤១មុនដំបូងគាត់រកស៊ីម៉ូន ជាបងបង្កើត ក៏ប្រាប់ថា "យើងបានឃើញព្រះមែស៊ីហើយ (គឺប្រែថា ព្រះគ្រីស្ទ)"ប ៤២រួចគាត់នាំបង ទៅឯព្រះយេស៊ូវ ឯទ្រង់ក៏ទតមើលគាត់ ហើយមានបន្ទូលថា "អ្នកឈ្មោះស៊ីម៉ូន ជាកូន យ៉ូណាស តែត្រូវហៅថាផ កេផាសវិញ" (គឺប្រែថា ថ្ម)ព។

៤៣លុះដល់ស្អែកឡើង ព្រះយេស៊ូវសព្វព្រះហឫទ័យ ចង់ យាងទៅឯស្រុកកាលីឡេ
ទ្រង់ក៏រកភីលីពភ កាលបានឃើញ ហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរតាមខ្ញុំមក"ម។
៤៤ឯភីលីពនេះ គាត់នៅបេតសៃដា ជាទីក្រុងរបស់ អនទ្រេ និងពេត្រុសយ
៤៥ភីលីពក៏រកណាថាណែលរ រួច ប្រាប់ថា "យើងបានឃើញព្រះអង្គនោះហើយ គឺជាព្រះ ដែលលោកម៉ូសេ ប
ានចែងទុកពីទ្រង់ នៅក្នុងក្រិត្យវិន័យល ហើយពួកហោរា ក៏បានទាយពីទ្រង់ផងវ ទ្រង់ព្រះនាមជា យេស៊ូវ
ជាបុត្រយ៉ូសែបស នៅភូមិណាសារ៉ែត"ហ។
៤៦តែណាថាណែលនិយាយថា "តើមានអ្វីដ៏ល្អអាចចេញ ពីណាសារ៉ែតមកបានឬទេ ?"ឡ
ភីលីពឆ្លើយឡើងថា "ចូរ តាមខ្ញុំទៅមើលចុះ"។
៤៧ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ឃើញណាថាណែលមកឯទ្រង់ ក៏ មានបន្ទូលពីគាត់ថា "នុ៎ះន៏
ជាសាសន៏អ៊ីស្រាអែលពិតមែនអ ដែលឥតមានចិត្តឧបាយ"ក។
៤៨នោះណាថាណែលទូលសួរថា "លោកស្គាល់ខ្ញុំពីណា មក ?" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា
"មុនដែលភីលីពហៅ មក កាលអ្នកនៅក្រោមដើមល្វានៅឡើយ នោះខ្ញុំបាន ឃើញហើយ"។
៤៩ណាថាណែល ក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូខ លោកជា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះគ លោកប្រាកដជាស្តេច
នៃសាសន៏ អ៊ីស្រាអែលមែន"ឃ។
៥០ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ដោយព្រោះតែខ្ញុំ បាននិយាយប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំឃើញអ្នក
នៅក្រោមដើមល្វា នោះ បានជាអ្នកជឿឬអី អ្នកនឹងឃើញ ការដ៏ធំវិសេស លើសជាងនេះទៅទៀត"
៥១រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៀតថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ មេឃបើកចំហង
និងពួកទេវតានៃព្រះហោះឡើង ហោះចុះច លើកូនមនុស្ស"ឆ។

ជំពូក ២

ទឹកបានប្រែទៅជាស្រាទំពាំងបាយជូរ

២ ១លុះ៣ថ្ងៃក្រោយមក មានវិវាហមង្គល នៅភូមិកាណា
ក្នុងស្រុកកាលីឡេជ ហើយមាតាឈព្រះយេស៊ូវ ក៏នៅឯណោះ ស្រាប់ ២គេបានអញ្ជើញព្រះយេស៊ូវ
ព្រមទាំងពួកសិស្ស ទ្រង់ ទៅឯការនោះដែរ ៣កាលស្រាទំពាំងបាយជូរអស់ ហើយ នោះមាតាព្រះយេស
៊ូវទូលទ្រង់ថា គេអស់ស្រាទំពាំង បាយជូរហើយ ៤តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "មាតា អើយញ
តើការនោះអំពល់អ្វីដល់យើង ?ដ ពេលវេលាខ្ញុំឋ មិនទាន់មកដល់នៅឡើយ"។

៥មាតាទ្រង់ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកបាវថា "ការអ្វីដែលលោក ប្រាប់ឱ្យធ្វើ នោះត្រូវធ្វើចុះ"ឌ។

៦រីឯនៅទីនោះ មានពាងថ្ម៦ តាមទំនៀមការលាង អំអាតឈេរបស់សាសន៍យូដា ពាងមួយៗនោះចំណុះទឹកបាន ២ ឬ ៣អម្រែក ។

៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរចាក់ទឹកឱ្យពេញ ពាងទាំងនេះទៅ" គេក៏ចាក់ទឹកពេញដល់មាត់ពាង ។

៨រួចទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គេថា "ឥឡូវនេះ ចូរដងយក ទៅជូនដល់លោកជាមង្គលការចុះ" គេក៏ដងយកទៅ ។

៩កាលអ្នកមង្គលការ បានភ្លក់ទឹក ដែលបានប្រែទៅជា ស្រាទំពាំងបាយជូរហើយណ ឥតមានដឹងជាមកពីណា (តែ ពួកបាវបំរើដែលដងទឹកនោះគេដឹង) នោះអ្នកមង្គលការក៏ ហៅប្តីថ្មោងថ្មីមកនិយាយថា ១០មនុស្សទាំងឡាយ គេតែង តែលើកស្រាទំពាំងបាយជូរល្អមកជាមុន លុះកាលបានផឹក ជាច្រើនហើយ នោះទើបលើកស្រាទំពាំងបាយជូរដែល មិនសូវល្អមកជាក្រោយ តែនេះ អ្នកបានទុកស្រាទំពាំង បាយជូរយ៉ាងល្អ ដរាបដល់ឥឡូវនេះវិញ ។

១១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើទីសំគាល់ត មុនដំបូងនេះ នៅភូមិ កាណា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ទាំងសំដែងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ថ ហើយពួកសិស្សក៏ជឿដល់ទ្រង់ទ។

ព្រះយេស៊ូវដេញមនុស្សចេញពីព្រះវិហារ

១២លុះក្រោយមក ទ្រង់យាងចុះ ទៅឯក្រុងកាពើណិមធ មានទាំងមាតាន បងប្អូនប និងពួកសិស្សទ្រង់ទៅជាមួយផង តែនៅឯណោះមិនយូរប៉ុន្មានទេ ។

១៣រីឯបុណ្យរំលងផ របស់សាសន៍យូដា ក៏ជិតដល់ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងឡើង ទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមព ១៤កាលទ្រង់ឃើញពួកអ្នកលក់គោ លក់ចៀម លក់ព្រាបភ និងពួកអ្នកដូរប្រាក់ អង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហារម ១៥នោះទ្រង់ ក៏យកខ្សែធ្វើជារំពាត់ ដេញគេចេញពីព្រះវិហារទាំងអស់ ទៅ គឺដេញទាំងចៀម ទាំងគោ ហើយក៏ចាក់ប្រាក់របស់ ពួកអ្នកដូរចេញដែរ ព្រមទាំងផ្កាប់តុគេផង ១៦រួចមាន បន្ទូលទៅពួកអ្នកលក់ព្រាបថា "ចូរយករបស់ទាំងនេះចេញ ទៅ កុំឱ្យយកដំណាក់ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំយ ធ្វើជាផ្ទះជំនួញ ឡើយ"។ ១៧ពួកសិស្សទ្រង់ក៏នឹកឃើញពីសេចក្តី ដែលចែងទុកមក ថា "សេចក្តីឧស្សាហ៍ដល់ដំណាក់ទ្រង់ បានស៊ីបង្ហិនទូលបង្គំ"រ

១៨ដូច្នេះ ពួកសាសន៍យូដាល គេទូលសួរទ្រង់ថា "ដែល លោកធ្វើយ៉ាងដូច្នេះ នោះតើនឹងសំដែង ទីសំគាល់ណាវ ឱ្យយើងខ្ញុំឃើញផងស ១៩ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា "ចូរបំផ្លាញព្រះវិហារនេះចុះ

រួចក្នុងរវាង៣ថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងសង់ ឡើងវិញ"ហ។

២០ដូច្នេះ ពួកសាសន៍យូដាទូលថា គេសង់ព្រះវិហារនេះ ពេញ៤៦ឆ្នាំគត់ តែលោកនឹងសង់ ឡើងវិញក្នុងរវាង៣ថ្ងៃ ឬ ២១ប៉ុន្តែ គឺទ្រង់មានបន្ទូល ពីព្រះវិហារ ដែលជារូបអង្គ ទ្រង់ទេឡ ២២ដូច្នេះ កាលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើង វិញ នោះពួកសិស្សនឹកឃើញថា ទ្រង់បានមានបន្ទូលពាក្យ នោះអ ហើយគេក៏ជឿគម្ពីរក និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ២៣កាលទ្រង់គង់ នៅក្រុងយេរូសាឡិម នៅក្នុងវេលាបុណ្យ រំលងខ នោះមានមនុស្សជាច្រើន ជឿគដល់ព្រះនាមទ្រង់ ដោយឃើញទីសំគាល់យដែលទ្រង់ធ្វើមក ។

២៤តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនទុកចិត្តនឹងគេទេ ពីព្រោះទ្រង់ ស្គាល់ដល់គ្រប់ទាំងមនុស្ស ២៥ហើយទ្រង់មិនត្រូវការឲ្យ អ្នកណាធ្វើបន្ទាល់ពីមនុស្សណាទេង ដ្បិតទ្រង់ជ្រាបហើយ ពីសេចក្តី ដែលនៅក្នុងមនុស្សទាំងឡាយច។

ជំពូក ៣

ព្រះយេស៊ូវ និងលោកនីកូដេម

៣ ១រីឯនៅក្នុងពួកផារិស៊ី មានចៅហ្វាយ សាសន៍យូដា
ម្នាក់ឆ ឈ្មោះនីកូដេមជ ២លោកក៏មកឯព្រះយេស៊ូវទាំងយប់ ទូលថា
"លោកគ្រូឈយើងខ្ញុំដឹងថាញលោកជាគ្រូមកពីព្រះពិត ដ្បិតគ្មានអ្នកណា អាចនឹងធ្វើទីសំគាល់ដ
ដែលលោកធ្វើទាំង នេះបានទេ លើកតែព្រះគង់នៅជាមួយប៉ុណ្ណោះ"ឋ។

៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នកជាប្រាកដថា បើមិនបានកើតជាថ្មី នោះគ្មានអ្នកណាអាច នឹងឃើញនគរព្រះបានទេ"ឌឍ។

៤លោកនីកូដេមទូលសួរថា "ធ្វើដូចម្តេចនឹងកើតឡើង បាន ក្នុងកាលដែលចាស់ហើយ តើអាចនឹងចូលទៅក្នុង ពោះម្តាយម្តងទៀត ហើយកើតឡើងវិញបានឬ ?"

៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នក
ជាប្រាកដថា បើមិនបានកើតអំពីទឹក ហើយអំពីព្រះវិញ្ញាណ នោះគ្មានអ្នកណា អាចនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះច
ានទេណត ៦របស់អ្វីដែលកើតពីសាច់ នោះជាសាច់ទេ ហើយដែល កើតពីព្រះវិញ្ញាណ នោះជាវិញ្ញាណវិញថ
៧កុំឲ្យឆ្ងល់ពី ពាក្យដែលខ្ញុំប្រាប់ថា ត្រូវតែកើតជាថ្មីនោះឡើយ ៨ឯខ្យល់ ចង់បក់ទៅឯណា ក៏ចេះតែបាន
ហើយអ្នកឮសូរសព្ទ តែមិន ដឹងជាមកពីណា ឬទៅឯណាទេ អស់អ្នកណាដែលកើតមក

ពីព្រះវិញ្ញាណនោះក៏ដូច្នោះដែរ"ទ។

៩លោកនីកូដេមទូលសួរថា "ធ្វើដូចម្ដេច ឱ្យការទាំងនេះ កើតបាន ?"ធ ១០ព្រះយេស
៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា:

"អ្នកជាគ្រូនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលន តែមិនដឹងការទាំង នេះទេឬ ? ១១ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រ
ាកដថា យើង ប្រាប់ពីការដែលយើងដឹងប ហើយធ្វើបន្ទាល់ពីការដែល យើងបានឃើញ តែអ្នករាល់គ្នា
មិនទទួលសេចក្ដីបន្ទាល់ របស់យើងទេផ ១២បើខ្ញុំនិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ពីការ ដែលត្រូវខាងផែនដី
តែអ្នករាល់គ្នាមិនជឿទៅហើយ នោះ ចំណង់បើខ្ញុំប្រាប់ពីការ ដែលត្រូវខាងស្ថានសួគ៌វិញ តើធ្វើ ដូចម្ដេចនឹង
ឱ្យជឿទៅបាន ? ១៣គ្មានអ្នកណាបានឡើងទៅ ស្ថានសួគ៌ឡើយព មានតែព្រះអង្គ ដែលយាងចុះពីស្ថានសួគ៌
មកប៉ុណ្ណោះភ គឺជាកូនមនុស្ស ដែលនៅស្ថានសួគ៌នោះឯងម ១៤ហើយដែលលោកម៉ូសេ ប
ានលើកសត្វពស់ឡើង នៅទី រហោស្ថានយ៉ាងណា នោះកូនមនុស្សនឹងត្រូវគេលើក
លោកឡើងយ៉ាងនោះដែររ ១៥ដើម្បី ឱ្យអ្នកណាដែលជឿល ដល់កូនមនុស្សនោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺ
ឱ្យមានជីវិត អស់កល្បជានិច្ចវិញវ"។

១៦"ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រលាញ់សមនុស្សលោក ដល់ម៉្លេះបាន ជាទ្រង់ប្រទានហ
ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ១ឡ ដើម្បី ឱ្យអ្នក ណាដែលជឿអដល់ព្រះរាជបុត្រានោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺ
ឱ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញក ១៧ពីព្រោះ ព្រះទ្រង់ មិនបានចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ឱ្យមកក្នុងលោកិយខ
ដើម្បី នឹងជំនុំជំរះលោកិយនោះទេ គឺឱ្យលោកិយបានសង្គ្រោះ ដោយសារទ្រង់វិញគ
១៨ឯអ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ នោះ មិនជាប់មានទោសទេឃ តែអ្នកណាដែលមិនជឿវិញ នោះ
ត្រូវមានទោសហើយ ពីព្រោះ មិនបានជឿដល់ព្រះនាមនៃ ព្រះរាជបុត្រាតែ១របស់ព្រះង
១៩ហើយទោសនេះគឺថា ពន្លឺ ចបានមកក្នុងលោកិយ តែមនុស្សលោកចូលចិត្ត នឹងសេចក្ដី ងងឹត ជាជាងពន្លឺ
ពីព្រោះអំពើ ដែលគេធ្វើទាំងប៉ុន្មាន សុទ្ធ តែអាក្រក់ឆ ២០ដ្បិតអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ នោះតែង ស
្អប់ដល់ពន្លឺ ហើយមិនមកឯពន្លឺទេ ក្រែងអំពើដែលខ្លួន ប្រព្រឹត្តទាំងប៉ុន្មាន បានបើកឱ្យឃើញជ
២១តែអ្នកណាដែល ប្រព្រឹត្តតាមសេចក្ដីពិតវិញ នោះតែងមកឯពន្លឺ ដើម្បីឱ្យ អំពើដែលខ្លួនប្រព្រឹត្ត ប
ានសំដែងមកឱ្យដឹងថា បានធ្វើ ដោយនូវព្រះ"។

លោកយូហាន-បាទីស្ទធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ

២២ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្សទ្រង់ ក៏មក
ក្នុងស្រុកយូដា ទ្រង់គង់នៅទីនោះជាមួយនឹងគេ ព្រមទាំង ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកផងឈ ២៣ឯយ៉ូហានញ

គាត់កំពុងតែធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹកនៅស្រុកអេណូន ជិតភូមិសាលិម ព្រោះនៅ ទីនោះមានទឹកច្រើន
ហើយចេះតែមានគេមក ដើម្បីទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹកផង ២៤ដ្បិត យ៉ូហានមិនទាន់ជាប់គុកនៅ ឡើយដ
២៥វេលានោះ ពួកសិស្សយ៉ូហាន និងសាសន៍យូដា ម្នាក់ កើតជជែកគ្នា ពីដំណើរលាងសំអាតឋ
២៦រួចគេមកឯ យ៉ូហាន ជំរាបថា លោកគ្រូឱ លោកនោះដែលនៅជាមួយ នឹងលោក ខាងនាយទន្លេយ័រដាន់
ដែលលោកបានធ្វើ បន្ទាល់ឱ្យឈ មើល លោកក៏ធ្វើបុណ្យជ្រមុជដែរ ហើយបណ្តា មនុស្សទាំងប៉ុន្មាន
គេទៅឯលោកវិញ ។

២៧យ៉ូហានឆ្លើយថា គ្មានមនុស្សណា អាចនឹងទទួលអ្វី បានទេ លើកតែបានប្រទាន ពីស្ថានសួគ៌មក
ឱ្យប៉ុណ្ណោះ ២៨ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាជាទីបន្ទាល់ពីខ្ញុំ ដែលខ្ញុំថា ខ្ញុំមិនមែនជា ព្រះគ្រីស្ទទេ គឺគ្រាន់តែ
ទទួលបង្គាប់នឹងមក នាំមុខទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះណ ២៩អ្នកណាដែលយកប្រពន្ធ នោះឈ្មោះថាជាប្តី ត ហើយ
ឯពួកមិត្រសំឡាញ់ ដែលឈរស្តាប់គាត់ កំពុងដែល រៀបការ នោះក៏មានសេចក្តីអំណរអរឡើង ដោយសារ
សំឡេងប្តី គឺយ៉ាងនោះឯង ដែលសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំបាន ពោរពេញហើយថ ៣០ត្រូវឱ្យព្រះអង្គនោះ ច
ានចំរើនឡើង ហើយខ្ញុំត្រូវថយវិញចុះ ។

៣១ព្រះអង្គ ដែលមកពីស្ថានលើទ នោះខ្ពស់លើសទាំង អស់ ឯមនុស្សដែលនៅផែនដី
នោះកើតពីផែនដីមក ហើយ ក៏និយាយ តាមរបៀបផែនដីធ តែព្រះអង្គដែលយាងមកពី ស្ថានសួគ៌ នោះខ
្ពស់លើសជាងទាំងអស់ ៣២ទ្រង់ធ្វើបន្ទាល់ ពីការដែលទ្រង់បានឃើញ ហើយឮន តែគ្មានអ្នកណាដែល
ទទួលសេចក្តីបន្ទាល់របស់ទ្រង់ទេប ៣៣អ្នកណាដែលទទួល សេចក្តីបន្ទាល់របស់ទ្រង់ នោះបានបោះត្រា
យល់ព្រមថា ព្រះទ្រង់ពិតត្រង់មែន ៣៤ដ្បិតព្រះអង្គ ដែលព្រះបានចាត់ ឱ្យមកផ
ទ្រង់មានបន្ទូលតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ពីព្រោះ ព្រះទ្រង់មិនប្រទានព្រះវិញ្ញាណពមក ដោយមានកំរិតទេ
៣៥ឯព្រះវរបិតា ទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រះរាជបុត្រា ហើយបាន ប្រគល់គ្រប់ទាំងអស់ មកក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ភ
៣៦ឯអ្នកណា ដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ចហើយម
តែអ្នកណាដែលមិនព្រមជឿដល់ព្រះរាជ បុត្រាវិញ នោះនឹងមិនឃើញជីវិតសោះឡើយ គឺសេចក្តី
ក្រោធរបស់ព្រះ តែងនៅជាប់លើអ្នកនោះឯង ។

ជំពូក ៤

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនឹងស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារី

៤ ១ដូច្នេះ កាលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបពីពួកផារិស៊ី ដែលគេ

បានឮនិយាយថា ទ្រង់បានសិស្ស ហើយក៏ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ឱ្យជាច្រើន លើសជាងយ៉ូហានទៅទៀតឃ ២
(តែមិនមែន ព្រះយេស៊ូវ ដែលធ្វើបុណ្យជ្រមុជព្រះអង្គទ្រង់ទេ គឺជា ពួកសិស្សទ្រង់វិញ) ៣នោះទ្រង់រ
ក៏យាងចេញពីស្រុកយូដាល ត្រឡប់ទៅឯស្រុកកាលីឡេវិញ ។

៤ហើយទ្រង់ត្រូវតែយាងកាត់ស្រុកសាម៉ារីវ ៥ដូច្នេះ ទ្រង់ យាងទៅដល់ក្រុង១ នៅស្រុកសាម៉ារី
ហៅថា ស៊ូខារ ជិតដី ដែលលោកយ៉ាកុប បានឱ្យដល់យ៉ូសែបជាកូនស ៦នៅទី នោះក៏មានអណ្តូងយ៉ាកុប
ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់អស់កំឡាំង ដោយយាងមក ក៏គង់នៅមាត់អណ្តូងនោះ ពេលនោះ
ប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ហើយ ៧មានស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីម្នាក់ មកដងទឹក ហើយព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅនាងថា
"សូម ឱ្យខ្ញុំផឹកផង"ហ ៨ព្រោះពួកសិស្សទ្រង់ បានទៅផ្សារឡអស់ ដើម្បីនឹងរកទិញស្បៀងអាហារ ។

៩ស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីនោះក៏ ទូលថា "លោកជាសាសន៍ យូដា ម្តេចឡើយក៏លោកសូមទឹកខ្ញុំពិសា
ដែលខ្ញុំជាស្រី សាសន៍សាម៉ារីអដូច្នេះ ? (នេះដ្បិតសាសន៍យូដាមិនដែល ប្រកបនឹងសាសន៍សាម៉ារីទេ) ។

១០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "បើសិនជានាងបាន ស្គាល់អំណោយទាននៃព្រះ
និងអ្នកដែលនិយាយនឹងនាងថា សូមឱ្យខ្ញុំផឹកផង នោះនាងនឹងបានសូមពីអ្នកនោះវិញ រួច អ្នកនោះនឹង
ឱ្យទឹករស់ដល់នាង"ក ។

១១ស្ត្រីនោះក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់ លោកគ្មានអ្វីនឹង ដងទេ ហើយអណ្តូងក៏ជ្រៅផង ដូច្នេះ
លោកបានទឹករស់ នោះពីណាមក ១២តើលោកធំជាងយ៉ាកុប ជាឰយុកោយើង ខ្ញុំ ដែល
ឱ្យអណ្តូងខនេះមកយើងខ្ញុំ ហើយទាំងខ្លួនលោក កូនចៅ និងហ្វូងសត្វរបស់លោក ក៏បានផឹកផងឬអី ?"

១៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "អស់អ្នកណា ដែល ផឹកទឹកនេះ នឹងត្រូវស្រេកទៀត
១៤តែអ្នកណាដែលផឹកទឹកខ្ញុំ ឱ្យ នោះនឹងមិនស្រេកទៀតឡើយគ ទឹកដែលខ្ញុំឱ្យ នឹងត្រឡប់
ជារន្ធទឹកឃនៅក្នុងអ្នកនោះ ដែលផុសឡើងដល់ទៅបាន ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច"ង ។

១៥ស្ត្រីនោះក៏ទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់អើយ សូមឱ្យ ទឹកនោះមកខ្ញុំផង ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំស្រេកច ប
្មមកដងនៅទីនេះ ទៀត" ។

១៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរទៅហៅប្តីនាងមកឯ ណេះ" ។ ១៧ស្ត្រីនោះទូលឆ្លើយថា
"ខ្ញុំគ្មានប្តីទេ" រួចព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា "ដែលនាងថា គ្មានប្តី នោះថាត្រូវហើយ ១៨ដ្បិតនាងប
ានមានប្តី៥មកហើយ ឯអ្នកដែលនៅជាមួយ សព្វថ្ងៃនេះមិនមែនជាប្តីនាងទេ ពាក្យនោះនាងនិយាយត្រូវ ប្រ
ាកដ" ។

១៩ស្ត្រីនោះទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់អើយ ខ្ញុំយល់ឃើញ ថា លោកជាហោរាឆ

២០ឯពួកព្វយុកោយើងខ្ញុំ បានថ្វាយបង្គំ នៅលើភ្នំនេះជ តែពួកលោកថា ក្រុងយេរូសាឡិមជាកន្លែង
ដែលត្រូវថ្វាយបង្គំវិញ"ឈ ។

២១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នាងស្រីអើយ ចូរជឿខ្ញុំថា នឹងមានពេលវេលាមកញ ដែលអ្នករាល់គ្នា
នឹងមិនថ្វាយបង្គំ ព្រះវរបិតានៅលើភ្នំនេះ ឬនៅក្រុងយេរូសាឡិមទេដ ២២អ្នក
រាល់គ្នាមិនដឹងជាខ្លួនថ្វាយបង្គំអ្វីទេឋ ឯយើងវិញ យើង ស្គាល់ព្រះដែលយើងថ្វាយបង្គំ
ដ្បិតសេចក្ដីសង្គ្រោះកើត មកពីសាសន៍យូដាឌ ២៣តែនឹងមាន ពេលវេលាមក ក៏នៅ ឥឡូវនេះហើយឍ
នោះពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំដោយពិតត្រង់ គេនឹងថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតា ដោយវិញ្ញាណណ និងសេចក្ដីពិត
ពីព្រោះព្រះវរបិតា ទ្រង់រកពួកអ្នកយ៉ាងនោះ ឱ្យបាន ថ្វាយបង្គំទ្រង់ ២៤ឯព្រះទ្រង់ជាវិញ្ញាណត
ហើយអ្នកណា ដែលថ្វាយបង្គំទ្រង់ នោះត្រូវតែថ្វាយបង្គំ ដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្ដីពិតដែរ" ។

២៥ស្ត្រីនោះទូលទ្រង់ថា "ខ្ញុំដឹងហើយថា ព្រះមែស៊ី ដែល ហៅជាព្រះគ្រីស្ទថ ទ្រង់នឹងយាងមក
កាលណាមកហើយ នោះទ្រង់នឹងប្រាប់ ឱ្យយើងខ្ញុំដឹងគ្រប់ទាំងអស់" ។

២៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នោះគឺខ្ញុំនេះហើយ ដែល និយាយនឹងនាង"ទ ។

២៧ខណៈនោះ ពួកសិស្សទ្រង់មកដល់ធ ក៏នឹកប្លែកពីទ្រង់ មានបន្ទូលនឹងស្ត្រីនោះ ប៉ុន្តែ
គ្មានអ្នកណាទូលសួរថា ទ្រង់ សួររកអ្វី ឬថា ទ្រង់មានបន្ទូលនឹងស្ត្រីនេះធ្វើអីនោះទេ ។

២៨ឯស្ត្រីនោះនាងទុកក្អមចោល ក៏ចូលក្នុងក្រុងដំណាល ប្រាប់គេថា ២៩ចូរមកមើល
មានមនុស្សម្នាក់ដែលប្រាប់ខ្ញុំ ពី គ្រប់អំពើទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តន តើអ្នកនោះមិនមែន
ជាព្រះគ្រីស្ទទេឬអី ?ប ៣០គេក៏ចេញពីទីក្រុងទៅឯទ្រង់ ។

៣១ក្នុងរវាងនោះ ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា "លោកគ្រូផ អញ្ជើញពិសា" ។
៣២តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមានអាហារសំរាប់ទទួលទាន ហើយ គឺជាអាហារដែលអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់" ។

៣៣ដូច្នេះ ពួកសិស្សសួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា "មានអ្នក ណាយកអ្វីមកជូនលោកពិសាដែរឬអី ?"

៣៤នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ឯអាហារខ្ញុំ គឺត្រង់ដែលខ្ញុំធ្វើ តាមព្រះហឫទ័យភនៃព្រះ
ដែលចាត់ឱ្យ ខ្ញុំមក ព្រមទាំងបង្ហើយការរបស់ទ្រង់នោះឯងម ៣៥តើអ្នក រាល់គ្នាមិនថា នៅ៤ខែទៀត
ទើបដល់រដូវចំរូតទេឬអី ? ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរងើបឡើងមើលទៅស្រែមើល ដ្បិត ច
ានក្រហមល្មមច្រូតហើយយ ៣៦អ្នកណាដែលច្រូតរ នោះ បានរង្វាន់ ក៏ប្រមូលផលសំរាប់ជីវិត
ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចល ដើម្បី ឱ្យអ្នកដែលព្រោះ និងអ្នកដែលច្រូត បានអរសប្បាយ ផងគ្នា
៣៧ដ្បិតចំពោះដំណើរនេះ នោះពាក្យទំនៀមនេះត្រូវ ណាស់ថា ម្នាក់ព្រោះ ម្នាក់ទៀតច្រូតវ ៣៨ខ្ញុំច

ានចាត់អ្នក រាល់គ្នា ទៅច្រូតចំរូត ដែលមិនបាននឿយនឹងធ្វើសោះ មានអ្នកឯទៀត បាននឿយហត់ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានចូល ទៅក្នុងការរបស់គេ ។

សាសន៍សាម៉ារីជាច្រើនបានជឿព្រះយេស៊ូវ

៣៩នៅក្រុងនោះ ក៏មានសាសន៍សាម៉ារីជាច្រើនស បាន ជឿដល់ទ្រង់ ដោយព្រោះពាក្យ ដែលស្ត្រីនោះធ្វើបន្ទាល់ថា លោកប្រាប់ខ្ញុំ ពីគ្រប់អំពើទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តហ ៤០ដូច្នេះ កាលពួកសាសន៍សាម៉ារី បានមកដល់ទ្រង់ហើយ នោះគេសូមទ្រង់ ឱ្យនៅជាមួយនឹងគេ ទ្រង់ក៏គង់នៅទី នោះអស់២ថ្ងៃ ៤១ហើយមានមនុស្សជាច្រើនទៀតបានជឿ ដោយសារព្រះបន្ទូលទ្រង់ ។

៤២រួចគេនិយាយទៅស្ត្រីនោះថា "ឥឡូវនេះ យើងជឿ មិនមែនដោយព្រោះពាក្យសំដី របស់អ្នកទៀតទេ គឺជឿ ដោយព្រោះបានឮទ្រង់ផ្ទាល់ខ្លួនយើងវិញ ហើយយើងដឹង ថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏ជួយសង្គ្រោះមនុស្សលោកពិត ប្រាកដមែន"ឡ ។

កូនប្រុសរបស់នាម៉ឺនម្នាក់បានជាពីជំងឺ

៤៣កន្លង២ថ្ងៃនោះមកអ ព្រះយេស៊ូវក៏ចេញពីទីនោះ ទៅ ឯស្រុកកាលីឡេវិញ ៤៤ដ្បិតទ្រង់ធ្វើបន្ទាល់ ដោយព្រះអង្គ ទ្រង់ថា "គេមិនរាប់អានហោរា នៅក្នុងស្រុករបស់ខ្លួនទេ"ក ៤៥ដូច្នេះ កាលទ្រង់បានយាងមកដល់ស្រុកកាលីឡេហើយ នោះពួកអ្នកនៅស្រុកនោះ ក៏ទទួលទ្រង់ ដោយបានឃើញ អស់ទាំងការដែលទ្រង់ធ្វើ នៅក្រុងយេរូសាឡិម ក្នុងវេលា បុណ្យខ ពីព្រោះគេក៏បានទៅឯបុណ្យនោះដែរ ។

៤៦រួចមកទ្រង់យាងមកដល់ភូមិកាណា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ម្តងទៀត គឺនៅភូមិនោះហើយ ដែលទ្រង់ធ្វើទឹក ឱ្យប្រែ ទៅជាស្រាទំពាំងបាយជូរគ នោះមាននាម៉ឺនម្នាក់មានកូនឈឺ នៅឯកាពើណិម ៤៧កាលលោកបានឮថា ព្រះយេស៊ូវបាន យាងពីស្រុកយូដាយ មកដល់ស្រុកកាលីឡេហើយ នោះលោក ក៏ទៅសូមទ្រង់ ឱ្យយាងចុះទៅប្រោសកូនឱ្យជា ដ្បិតកូននោះ ជិតស្លាប់ហើយ ។៤៨ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកថា "បើអ្នករាល់គ្នា មិនឃើញទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យនោះមិនព្រមជឿទេ" ។

៤៩នាម៉ឺននោះទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់ សូមអញ្ជើញចុះ ទៅជាប្រញាប់ ក្រែងកូនខ្ញុំស្លាប់" ៥០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅលោកថា "អញ្ជើញទៅចុះ កូនលោកនឹងរស់នៅទេ" លោកក៏ជឿព្រះបន្ទូល នៃព្រះយេស៊ូវ ហើយចេញទៅ ៥១កំពុងដែលលោកចុះទៅ---ស្រាប់តែពួកបាវលោកមក ជំរាបថា កូនលោកជាហើយ ៥២ដូច្នេះ លោកក៏សួរគេ ពីពេលណា ដែលកូនបានគ្រាន់បើ គេជំរាបថា បាត់គ្រុន ពីម៉ោង១ម្សិលមិញ ។

៥៣នោះឪពុកបានដឹងថា គឺជាពេលនោះឯង ដែល ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កូនរស់នៅទេ" ហើយលោក ក៏ជឿ ព្រមទាំងពួកផ្ទះចលោកទាំងអស់ដែរ ៥៤នេះជា ទីសំគាល់ទី២ឆ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើ ក្នុងកាលដែលទ្រង់ យាងត្រឡប់ពីស្រុកយូដា មកក្នុងស្រុកកាលីឡេវិញ ។

ជំពូក ៥

ការប្រោសអ្នកជំងឺនៅឯស្រះបេថែសដា

៥ ក្រោយនោះមក មានបុណ្យ១របស់សាសន៍យូដា ហើយ

ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងឡើងទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡិម ២រីឯ នៅក្រុងយេរូសាឡិម ជិតទ្វារចៀមជ

នោះមានស្រះ១ ដែល ភាសាហេព្រើរ ហៅថា បេថែសដា មានសាលាសំណាក់៥ ៣មានមនុស្សសន្ធឹក

ដេកនៅក្នុងសាលាទាំងនោះ ខ្លះឈឺ ខ្លះខ្វាក់ ខ្លះខ្វិន ខ្លះស្វិត គេរង់ចាំទឹកកំរើកឡើង ៤ដ្បិត

ចួនណាមានទេវតា ចុះមកកូរទឹកក្នុងស្រះនោះ លុះក្រោយ ដែលបានកូរស្រេចហើយ

នោះអ្នកណាដែលចុះទៅមុនគេ ក៏បានជាស្អាត ទោះបើឈឺរោគអ្វីក៏ដោយ ៥នៅទីនោះ មាន មនុស្សម្នាក់

ដែលឈឺ៣៨ឆ្នាំមកហើយ ៦កាលព្រះយេស៊ូវ ឃើញគាត់ដេកនៅ ហើយបានជ្រាបថា គាត់នៅយ៉ាងនោះ

ជាយូរមកហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើអ្នកចង់បានជា ឬទេ ?"

៧អ្នកជំងឺនោះទូលឆ្លើយថា "លោកម្ចាស់អើយ ខ្ញុំគ្មាន អ្នកណានឹងដាក់ខ្ញុំទៅក្នុងស្រះ ក្នុងកាលដែលទឹក បានកំរើក ឡើងនោះទេ ហើយកំពុងដែលខ្ញុំចុះទៅ នោះក៏មានម្នាក់ ទៀតចុះទៅមុនខ្ញុំ" ។

៨ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរក្រោកឡើង យកគ្រែអ្នកដើរទៅ"៣ ៩ស្រាប់តែអ្នកនោះប ានជាភ្លាម ក៏ យកគ្រែដើរទៅ ឯថ្ងៃនោះ ជាថ្ងៃឈប់សំរាកជ ១០ដូច្នេះ ពួកសាសន៍យូដាឋ គេស្តីឱ្យអ្នកដែលប ានជាថា ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃ ឈប់សំរាក អ្នកគ្មានច្បាប់នឹងលីគ្រែទៅទេឌ។ ១១គាត់ឆ្លើយទៅគេថា លោកដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំជា លោក បង្គាប់ថា "ចូរយកគ្រែឯងដើរទៅ" ។

១២នោះគេសួរគាត់ថា "តើអ្នកណា បានប្រាប់ឱ្យអ្នក យកគ្រែដើរទៅដូច្នេះ?"

១៣តែអ្នកដែលបានជា មិនស្គាល់ជាអ្នកណាទេ ពីព្រោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងទៅបាត់ហើយ ក៏មានមនុស្សសន្ធឹកនៅ ទីនោះដែរ ។

១៤ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវឃើញគាត់ នៅក្នុង ព្រះវិហារ ក៏មានបន្ទូលទៅថា "មើល ឥឡូវអ្នកបានជា ហើយ កុំឱ្យធ្វើបាបទៀតឈ ក្រែងអ្នកកើតមានសេចក្តីអាក្រក់ ជាងនេះទៅទៀត" ១៥មនុស្សនោះ ក៏ចេញទៅប្រាប់ដល់ ពួកសាសន៍យូដាណ ឱ្យដឹងថា ជាព្រះយេស៊ូវ ដែលប្រោសឱ្យ ខ្លួនបានជា

។

ជីវិតតាមរយៈព្រះរាជបុត្រា

១៦ហេតុនោះបានជាពួកសាសន៍យូដា គេបៀតបៀនដល់

ព្រះយេស៊ូវ ហើយរកសំឡាប់ទ្រង់ ដោយព្រោះទ្រង់ធ្វើការ នោះ នៅថ្ងៃឈប់សំរាក ១៧ប៉ុន្តែ ព្រះយេស

ូវមានបន្ទូល ទៅគេថា "ព្រះវរបិតាខ្ញុំត ទ្រង់ធ្វើការដរាបមកដល់ឥឡូវ នេះថ ហើយខ្ញុំក៏ធ្វើការដែរ"

១៨ដោយហេតុពាក្យនោះ បាន ជាពួកសាសន៍យូដា គេរកសំឡាប់ទ្រង់ រឹតតែខ្លាំងឡើងទ ពីព្រោះ

ទ្រង់មិនមែនគ្រាន់តែរំលងច្បាប់ នៃថ្ងៃឈប់សំរាក តែប៉ុណ្ណោះ គឺបានទាំងហៅព្រះថា ជាព្រះវរបិតានៃទ្រង់

ថែមទៀត ហើយលើកអង្គទ្រង់ស្មើនឹងព្រះផងធ ។

១៩ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូល ឆ្លើយទៅគេថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា

ព្រះរាជបុត្រា ពុំអាចនឹងធ្វើការអ្វី ដោយព្រះអង្គទ្រង់បានទេន ធ្វើបានតែ ការអ្វី ដែលឃើញព្រះវរបិតាធ្វើ

ដ្បិតការអ្វីដែលព្រះ វរបិតាធ្វើ នោះព្រះរាជបុត្រាក៏ធ្វើដូច្នោះដែរ ២០ពីព្រោះ

ព្រះវរបិតាទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រះរាជបុត្រាប ហើយក៏បង្ហាញ ឱ្យព្រះរាជបុត្រា ឃើញអស់ទាំងការ

ដែលទ្រង់ធ្វើដែរ ទ្រង់នឹងបង្ហាញ ឱ្យឃើញការធំ លើសជាងការទាំងនេះទៅ ទៀត ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា

មានសេចក្តីអស្ចារ្យផ ២១ដ្បិត ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់ប្រោសមនុស្សស្លាប់ ឱ្យមានជីវិតរស់ ឡើងវិញយ៉ាងណាព

នោះព្រះរាជបុត្រា នឹងប្រោសដល់ អ្នកណាភ ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ក៏យ៉ាងដូច្នោះដែរ

២២ព្រះវរបិតាទ្រង់មិនជំនុំជំរះអ្នកណាទេ ទ្រង់បានប្រគល់ ការជំនុំជំរះ ដល់ព្រះរាជបុត្រាវិញម ២៣ដើម្បី

ឱ្យមនុស្ស ទាំងអស់ បានគោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះរាជបុត្រា ដូចជា គោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះវរបិតាដែរ

អ្នកណាដែលមិន គោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះរាជបុត្រា នោះក៏មិនគោរព ប្រតិបត្តិដល់ព្រះវរបិតា ដែលចាត់

ឱ្យទ្រង់មកដែរយ ។

២៤ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណា ដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿដល់ព្រះអង្គ

ដែលចាត់ខ្ញុំឱ្យ មករ អ្នកនោះមានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចល ហើយមិន ដែលត្រូវជំនុំជំរះឡើយវ គឺប

ានកន្លងហួសពីសេចក្តីស្លាប់ ទៅដល់ជីវិតវិញស ២៥ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា

នឹងមានពេលវេលាមក ក៏មកដល់ហើយហ ដែល មនុស្សស្លាប់ នឹងឮសំឡេងឡព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយ

អស់អ្នកណាដែលឮ នឹងបានរស់វិញ ២៦ពីព្រោះ ដែល ព្រះវរបិតាមានជីវិត ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់យ៉ាងណា

នោះទ្រង់ក៏ បានប្រទាន ឱ្យព្រះរាជបុត្រាមានជីវិតអ ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ យ៉ាងនោះដែរ ២៧ហើយប

ានប្រទានអំណាចមកទ្រង់ ឱ្យ ជំនុំជំរះផងក ពីព្រោះទ្រង់ជាកូនមនុស្ស ។

២៨កុំឱ្យឆ្ងល់ពីសេចក្តីនេះឡើយ ដ្បិតមានពេលវេលា មកខដែលអស់ទាំងខ្មោចនៅក្នុងផ្នូរនឹងឮសំឡេងទ្រង់ហើយ នឹងចេញមក ២៩គឺពួកអ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តល្អ គេនឹងរស់ ឡើងវិញ ឱ្យបានជីវិត ឯពួកអ្នកដែលចានប្រព្រឹត្តអាក្រក់ វិញ គេនឹងរស់ឡើង ឱ្យជាប់មានទោសគ ៣០ខ្ញុំពុំអាចនឹង ធ្វើការអ្វី ដោយខ្លួនខ្ញុំបានទេឃ ខ្ញុំជំនុំជំរះតាម ដែលខ្ញុំឮ ហើយសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ខ្ញុំ ក៏សុចរិតង ពីព្រោះខ្ញុំមិនរក តាមតែចិត្តខ្ញុំទេ គឺតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវិញ ដែលទ្រង់ ចាត់ឱ្យខ្ញុំមកច ។

ទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ

៣១បើសិនជា ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីខ្លួនខ្ញុំ នោះសេចក្តីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំមិនពិតទេឆ ៣២មានម្នាក់ទៀតដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំជ ហើយខ្ញុំដឹងថា សេចក្តីបន្ទាល់ដែលអ្នកនោះធ្វើពីខ្ញុំ ក៏ពិត ប្រាកដមែន ។

៣៣អ្នករាល់គ្នាបានចាត់គេ-ឱ្យទៅឯលោកយ៉ូហាន លោកក៏ធ្វើបន្ទាល់ឈតាមសេចក្តីពិត ៣៤ប៉ុន្តែសេចក្តីបន្ទាល់ ដែលខ្ញុំទទួល នោះមិនមែនមកពីមនុស្សទេញ ខ្ញុំគ្រាន់តែ និយាយសេចក្តីទាំងនេះ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះដ ៣៥ឯលោកយ៉ូហាន លោកជាចង្កៀង ដែលឆេះ ហើយភ្លឺឋ អ្នករាល់គ្នាក៏ចូលចិត្ត ឱ្យបានអរ សប្បាយក្នុងពន្លឺរបស់លោក ក្នុង១គ្រានោះដែរ ។

៣៦ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានទីបន្ទាល់វិសេស ជាងទីបន្ទាល់របស់ លោកយ៉ូហានទៅទៀតឌ ពីព្រោះការទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះ វរបិតា បានប្រគល់មកឱ្យខ្ញុំធ្វើបង្ហើយ គឺការដែលខ្ញុំធ្វើទាំងប៉ុន្មាននេះឯងឍ នោះបានធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំហើយថា ព្រះវរបិតា បានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកណ ៣៧ឯព្រះវរបិតាដែល ចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ទ្រង់ក៏ធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំដែរត អ្នករាល់គ្នាមិន ដែលឮសំឡេងទ្រង់ឡើយ ក៏មិនដែលឃើញរូបអង្គទ្រង់ ផងថ ៣៨អ្នករាល់គ្នាគ្មានព្រះបន្ទូលទ្រង់ នៅក្នុងខ្លួនសោះទ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនជឿធ ដល់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់ចាត់ ឱ្យមកនេះន ៣៩អ្នករាល់គ្នាស្ទង់មើលគម្ពីរប ដោយស្មាន ថាបានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច អំពីគម្ពីរនោះមកផ គឺជា គម្ពីរនោះឯង ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំព ៤០តែអ្នករាល់គ្នាមិនសុខចិត្តមកឯខ្ញុំភ ឱ្យបានជីវិតទេ ។

៤១ខ្ញុំមិនទទួលកិត្តិសព្ទ អំពីមនុស្សទេម ៤២ខ្ញុំស្គាល់អ្នក រាល់គ្នាហើយ ថាគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ នៅក្នុង ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាសោះ ៤៣ខ្ញុំបានមកដោយនូវព្រះនាមរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នាមិនទទួលខ្ញុំទេ បើសិនជាមាន អ្នកណាទៀតមក ដោយនូវឈ្មោះរបស់ខ្លួនគេ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងទទួលអ្នកនោះវិញ ៤៤ធ្វើដូចម្តេច ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ជឿបានដែលទទួលកិត្តិសព្ទតែពីគ្នាឯង ឥតស្វែងរកកិត្តិសព្ទ ដែលមកពីព្រះអង្គ ដ៏ជាព្រះតែ១អង្គទ្រង់ដូច្នេះយ ។

៤៥កុំឱ្យស្មានថា ខ្ញុំនឹងប្តឹងដល់ព្រះវរបិតា ពីអ្នករាល់ គ្នានោះឡើយ មានម្នាក់
ដែលប្តឹងពីអ្នករាល់គ្នាហើយ គឺជា លោកម៉ូសេ ដែលអ្នករាល់គ្នាយកជាទីសង្ឃឹមល ៤៦បើសិន
ជាអ្នករាល់គ្នាជឿដល់លោកម៉ូសេពិត នោះនឹងបានជឿ ដល់ខ្ញុំដែរ ពីព្រោះលោកបានចែងទុកពីខ្ញុំវ ៤៧ប៉ុន្តែ
បើអ្នក រាល់គ្នាមិនជឿសេចក្តីដែលលោកបានចែងទុកមកទេ នោះ ធ្វើដូចម្តេចឱ្យជឿពាក្យខ្ញុំទៅបានស។

ជំពូក ៦

ព្រះយេស៊ូវប្រទាននំប៉័ងដល់មនុស្ស៥ពាន់នាក់

៦:១-១៣ មថ ១៤:១៣-២១ មក ៦:៣២-៤៤ លក ៩:១០-១៧

៦ ១លុះក្រោយមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លងសមុទ្រកាលីឡេ គឺ
ជាសមុទ្រទីបេរាស ២ហើយមានហ្វូងមនុស្សជាធំតាមទ្រង់ ទៅ ដោយបានឃើញ ទីសំគាល់ទាំងប៉ុន្មានហ
ដែលទ្រង់ ប្រោសដល់ពួកជំងឺ ៣នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងឡើងទៅ លើភ្នំឡ
គង់ជាមួយនឹងពួកសិស្សនៅទីនោះ ៤រីឯបុណ្យរំលង ជាបុណ្យរបស់សាសន៍យូដាអ ក៏ជិតដល់ហើយ ។
៥ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់ងើបព្រះនេត្រឡើង ឃើញមនុស្ស កកកុញមកឯទ្រង់
នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅភីលីពថាក "យើង នឹងទិញនំប៉័ងពីណាមក ឱ្យមនុស្សទាំងអស់នេះ បាន បរិភោគ?"
៦ទ្រង់មានបន្ទូលសួរដូច្នេះ ដើម្បីនឹងល្បងល គាត់ទេ ព្រោះទ្រង់ជ្រាបការ ដែលទ្រង់គិតធ្វើហើយ ។
៧ភីលីពទូលឆ្លើយថា "ទោះបើទិញនំប៉័ងអស់៤០រៀល ក៏មិនគ្រាន់ឱ្យគ្រប់គ្នា
សូម្បីតែបន្តិចបន្តួចផង" ។
៨មានសិស្សទ្រង់ម្នាក់ ឈ្មោះអនទ្រេ ជាប្អូនស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសខ គាត់ទូលទ្រង់ថា
៩នៅទីនេះមានក្មេងម្នាក់ មាន នំប៉័ងម្សៅឱក៥ និងត្រីតូច២ ប៉ុន្តែ ដែលមានតែប៉ុណ្ណោះ តើមានប្រយោជន៍អ្វី
ដល់មនុស្សច្រើនទាំងម៉្លេះ ?គ
១០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមនុស្សទាំងអស់ អង្គុយទៅ" រីឯនៅទីនោះ មានស្មៅច្រើន
ដូច្នេះ គេក៏នាំគ្នា អង្គុយ មានចំនួនប្រហែលជា៥ពាន់នាក់ ១១រួចព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យកនំប៉័ងនោះមក
អរព្រះគុណឃ រួចចែកទៅឱ្យ ពួកសិស្ស គេក៏ចែកដល់ពួកអ្នកដែលអង្គុយ បានចែកទាំង
ត្រីតូចនោះបែបដូច្នោះដែរ តាមតែគេចង់បាន ១២លុះគេ បានឆ្អែតគ្រប់គ្នាហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅ
ពួកសិស្ស ថា "ចូរប្រមូលចំណិតដែលសល់នៅ ដើម្បីកុំឱ្យបាត់អ្វី ឡើយ" ១៣ក្រោយដែលបរិភោគរួចហើយ
នោះគេប្រមូល ចំណិតនំប៉័ងម្សៅឱក ដែលសល់ពី៥ដុំនោះ ដាក់ពេញបាន ១២កន្ត្រក ។

១៤កាលមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន បានឃើញទីសំគាល់ង ដែល ព្រះយេស៊ូវធ្វើនោះ គេក៏និយាយថា
លោកនេះប្រាកដជា ហោរានោះ ដែលត្រូវមកក្នុងលោកិយមែនច ១៥ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវ ក៏ថយឡើងទៅលើភ្នំ
តែ១អង្គទ្រង់វិញទៀតឆ ពីព្រោះទ្រង់ជ្រាបថា គេគិតមកចាប់ទ្រង់ ដោយកំឡាំង
ដើម្បីនឹងតាំងឡើងជាស្តេចជ។
ព្រះយេស៊ូវយាងលើទឹក
៦:១៦-២១ មថ ១៤:២២-៣៣ មក ៦:៤៧-៥១
១៦លុះព្រលប់ហើយ ពួកសិស្សទ្រង់ ចុះទៅឯសមុទ្រ ១៧ក៏ចុះទូក ឆ្លងទៅឯកាពើណិម
ពេលនោះងងឹតហើយ តែព្រះយេស៊ូវមិនទាន់មកដល់នៅឡើយ ១៨សមុទ្រក៏មាន រលកចេ
ាកដោយខ្យល់បក់ជាខ្លាំង ១៩កាលគេបានចែវទៅ ប្រហែលជា៥ ឬ៦គីឡូម៉ែត្រហើយ នោះស្រាប់តែគេ
ឃើញព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងលើសមុទ្រឈ មកជិតទូក ហើយ គេមានសេចក្តីភ័យខ្លាច
២០តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំភ័យអី គឺខ្ញុំទេតើ"ញ ២១នោះគេក៏ព្រមទទួលទ្រង់ មកក្នុងទូក ស្រាប់ តែទូកប
ានដល់ស្រុក ដែលគេប៉ងនឹងទៅ ។
២២ស្អែកឡើង កាលហ្វូងមនុស្ស ដែលនៅត្រើយសមុទ្រ ម្ខាង បានឃើញថា នៅទីនោះគ្មានទូកណាទៀតដ
ក្រៅពី ទូក១ ដែលពួកសិស្សទ្រង់បានជិះ ហើយថា ព្រះយេស៊ូវមិន ប
ានជិះទូកនោះទៅជាមួយនឹងពួកសិស្សទេ គឺពួកសិស្សបាន ចេញទៅតែគ្នាគេឋ ២៣ប៉ុន្តែ មានទូកខ្លះទៀត
មកពីស្រុក ទីបេរាសឌ ជិតកន្លែងដែលគេបានបរិភោគនំប៉័ង ក្រោយ ដែលព្រះអម្ចាស់ ប
ានអរព្រះគុណរួចហើយឍ ២៤ដូច្នេះ កាលហ្វូងមនុស្ស មិនឃើញព្រះយេស៊ូវ ឬពួកសិស្សទ្រង់ នៅទីនោះ
គេក៏ជិះទូកទៅឯកាពើណិម ដើម្បីនឹងរកទ្រង់ ។ ២៥កាលឃើញទ្រង់ នៅឯត្រើយម្ខាងហើយ នោះគេ
ទូលសួរថា "លោកគ្រូណលោកមកដល់ទីនេះពីកាលណា ?" ២៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ឆ្លើយទៅគេថា "ប្រ
ាកដមែន ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នារកខ្ញុំត មិនមែន ដោយព្រោះ បានឃើញទីសំគាល់ទេថ
គឺដោយព្រោះតែ បានបរិភោគនំប៉័ងឆ្អែតប៉ុណ្ណោះ ២៧កុំឱ្យខំប្រឹងឱ្យបាន តែអាហារ
ដែលតែងតែពុករលួយនោះឡើយ ចូរខំឱ្យ បានអាហារ ដែលនៅស្ថិតស្ថេរទ ដរាបដល់ជីវិតអស់កល្ប
ជានិច្ចវិញធ ជាអាហារដែលកូនមនុស្សន នឹងឱ្យមកអ្នក រាល់គ្នា ដ្បិតគឺកូនមនុស្សនេះហើយ ដែលព្រះវរបិតា
ដ៏ជាព្រះទ្រង់បានដៅបចំណាំទុក" ។
២៨ដូច្នេះ គេទូលសួរទ្រង់ថា "ដែលនឹងធ្វើការរបស់ ព្រះ តើត្រូវធ្វើដូម្តេចខ្លះ ?"
២៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ឯការរបស់ព្រះ គឺឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជឿផ ដល់អ្នកដែលព្រះប

ានចាត់ឱ្យ មក"៣។

៣០នោះគេទូលសួរទ្រង់ថា បើដូច្នេះ តើលោកនឹងធ្វើ ទីសំគាល់ភណា ឱ្យយើងខ្ញុំឃើញផង ដើម្បីឱ្យច
ានជឿដល់ លោកម? តើលោកធ្វើការអ្វីខ្លះ ? ៣១ពួកព្វយុកោយើងខ្ញុំ បានបរិភោគនំម៉ាន៉ាយ
នៅទីរហោស្ថាន ដូចជាមាន សេចក្តីចែងទុកមកថា លោកបានឱ្យនំបុ័ង ពីស្ថានសួគ៌មក ឱ្យគេបរិភោគរ។

៣២ឯព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
មិនមែនលោកម៉ូសេដែល ឱ្យនំបុ័ង ពីស្ថានសួគ៌នោះ មកអ្នករាល់គ្នាទេ តែឯនំបុ័ង ដ៏ពិត ដែលមកពីស្ថានសួគ៌
នោះគឺព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែល ប្រទានមកអ្នករាល់គ្នាវិញ ៣៣ដ្បិតនំបុ័ងរបស់ព្រះ គឺជា ព្រះអង្គ
ដែលយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មកល ព្រមទាំងប្រទាន ឱ្យមនុស្សលោកបានជីវិតផង"។

៣៤ដូច្នេះ គេទូលទ្រង់ថា "លោកម្ចាស់អើយ សូមឱ្យ នំបុ័ងនោះ មកយើងខ្ញុំជានិច្ច"វ។

៣៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាសនំបុ័ងជីវិតហអ្នកណា
ដែលមកឯខ្ញុំ នោះនឹងមិនឃ្លានទៀតឡើយ ហើយអ្នកណា ដែលជឿឡដល់ខ្ញុំ ក៏មិនត្រូវស្រេកដែរអ ៣៦ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំបានប្រាប់ អ្នករាល់គ្នារួចហើយថា អ្នករាល់គ្នាបានឃើញខ្ញុំ តែមិន ជឿទេ
៣៧អស់អ្នកណាដែលព្រះវរបិតាប្រទានមកខ្ញុំក នោះ នឹងមកឯខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំ
ខ្ញុំក៏មិនដែលចោល ទៅក្រៅឡើយ ៣៨ពីព្រោះ ខ្ញុំបានចុះពីស្ថានសួគ៌មកខ មិន មែននឹងធ្វើតាមចិត្តខ្ញុំទេ
គឺតាមបំណងព្រះហឫទ័យគ នៃព្រះ វិញ ដែលទ្រង់ចាត់ឱ្យខ្ញុំមកឃ ៣៩ឯបំណងព្រះហឫទ័យ
នៃព្រះវរបិតា ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក នោះគឺមិនចង់ឱ្យខ្ញុំបាត់ អ្នកណា ក្នុងគ្រប់អស់ទាំងមនុស្ស
ដែលទ្រង់ប្រទានមកខ្ញុំ នោះឡើយង គឺទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំប្រោសទាំងអស់ ឱ្យរស់ឡើងច នៅថ្ងៃចុងបំផុតវិញ
៤០នេះហើយជាបំណងព្រះហឫទ័យ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ គឺឱ្យអស់អ្នកណា ដែលឃើញព្រះរាជ បុត្រាឆ
ហើយក៏ជឿដល់ទ្រង់ បានជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ចជ ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកនោះរស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃចុង
បំផុត"។

៤១នោះពួកសាសន៍យូដា គេខ្មុកដាន់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់ មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជានំបុ័ង
ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មក" ៤២គេ និយាយថា អ្នកនេះ តើមិនមែនឈ្មោះយេស៊ូវ ជាកូន យ៉ូសែបឈ
ដែលយើងស្គាល់ ឪពុកម្តាយគាត់ទេឬអី?ញ ចុះ ដូចម្តេចឡើយ បានជាគាត់និយាយថា គាត់ចុះពីស្ថានសួគ៌
មកដូច្នេះ ?ដ ៤៣នោះព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅគេថា "កុំឱ្យរទូរទាំ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាឡើយ
៤៤គ្មានអ្នកណា អាចនឹងមកឯខ្ញុំបានទេ លើកតែព្រះវរបិតា ដែលចាត់ខ្ញុំ ឱ្យមក ទ្រង់ទាញនាំគេប៉ុណ្ណោះឋ
ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកនោះ រស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃចុងបំផុតដែរ ៤៥នៅក្នុងគម្ពីរពួក ហោរា

មានសេចក្ដីចែងទុកមកថា "ព្រះទ្រង់នឹងបង្រៀន គេទាំងអស់គ្នា"ឌ ដូច្នេះ អស់អ្នកណា ដែលឮព្រះវរបិតា
ហើយបានរៀនពីទ្រង់ នោះក៏មកឯខ្ញុំ ៤៦នេះមិនមែនថា មានអ្នកណា ដែលឃើញព្រះវរបិតានោះឡើយ
មានតែ ព្រះអង្គ ដែលយាងមកពីព្រះប៉ុណ្ណោះឈ ព្រះអង្គនោះ ទើប ទ្រង់បានឃើញព្រះវរបិតាមែន ៤៧ប្រ
ាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ នោះ មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចណ ៤៨
ខ្ញុំជានំបុ័ងជីវិតត ៤៩ពួក ព្ធយុកោអ្នករាល់គ្នា បានបរិភោគនំម៉ាន៉ានៅទីរហោស្ថាន ហើយក៏ស្លាប់អស់ទៅថ
៥០ឯនំបុ័ងដែលខ្ញុំនិយាយនេះ គឺជា នំបុ័ង ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មកទ ដើម្បីឱ្យអ្នកណាដែល បរិភោគ
មិនត្រូវស្លាប់ឡើយ ៥១ខ្ញុំជានំបុ័ងដ៏រស់ធ ដែលចុះ ពីស្ថានសួគ៌មកន បើអ្នកណាបរិភោគនំបុ័ងនេះ នោះនឹង
រស់នៅអស់កល្បជានិច្ច ឯនំបុ័ងដែលខ្ញុំឱ្យ គឺជារូបសាច់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំនឹងឱ្យជំនួសជីវិតមនុស្សលោក"ប ។

៥២ដូច្នេះ ពួកសាសន៍យូដាផ គេជជែកគ្នាពថា "ធ្វើដូច ម្ដេច ឱ្យអ្នកនេះ អាចនឹងឱ្យសាច់ខ្លួន
មកយើងបរិភោគ បាន ?"

៥៣នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា
បើអ្នករាល់គ្នាមិនពិសា សាច់ភ ហើយមិនផឹកឈាមម របស់កូនមនុស្សយ នោះអ្នក
រាល់គ្នាគ្មានជីវិតនៅក្នុងខ្លួនទេ ៥៤អ្នកណាដែលបរិភោគ សាច់ និងឈាមរបស់ខ្ញុំ នោះមានជីវិត
ដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកនោះរស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃចុង បំផុតរ ៥៥ពីព្រោះសាច់ខ្ញុំ
ជាអាហារពិត ហើយឈាម ខ្ញុំ ក៏ជាគ្រឿងផឹកពិតប្រាកដ ៥៦អ្នកណាដែលបរិភោគ សាច់
និងឈាមរបស់ខ្ញុំ នោះនៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏នៅក្នុង អ្នកនោះដែរល ៥៧អ្នកណាដែលបរិភោគខ្ញុំ អ្នកនោះនឹង
រស់ដោយសារខ្ញុំ ដូចជាព្រះវរបិតា ដ៏មានព្រះជន្មរស់ ទ្រង់បានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកវ ហើយខ្ញុំក៏រស់នៅ ដោយសារ
ទ្រង់ដែរ ៥៨នំបុ័ងនេះ ជានំបុ័ងដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មកជា ពិត មិនមែនដូចជាពួកព្ធយុកោអ្នករាល់គ្នា ប
ានបរិភោគ នំម៉ាន៉ា ហើយក៏ស្លាប់ទៅនោះទេ គឺអ្នកណាដែលបរិភោគ នំបុ័ងនេះ
នឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ"ស ៥៩ទ្រង់មាន បន្ទូលសេចក្ដីទាំងនេះ ក្នុងសាលាប្រជុំ នៅកាពើណិម
កំពុងដែលទ្រង់បង្រៀនគេ ។

សិស្សជាច្រើនចាកចេញពីព្រះយេស៊ូវ

៦០ពួកសិស្សទ្រង់ជាច្រើនហ ដែលឮសេចក្ដីនោះ ក៏ និយាយថា ពាក្យនេះពិបាកស្ដាប់ណាស់
តើអ្នកណាយល់ បាន ?ឡ ៦១ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ថា ពួកសិស្សរទូរទាំពីសេចក្ដីនោះ
បានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើសេចក្ដីនេះ នាំបង្អាក់ដល់ចិត្ត អ្នករាល់គ្នាឬអី ?អ ៦២ចុះ បើអ្នករាល់គ្នា ប
ានឃើញកូនមនុស្សក ឡើងទៅឯស្ថាន ដែលលោកនៅពីដើមនោះ តើនឹងគិតដូចម្ដេចទៅខ ៦៣គឺ

ជាវិញ្ញាណដែលឱ្យមានជីវិតគ រូបសាច់គ្មានប្រយោជន៍ អ្វីទេ ឯពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះត្រូវខាង វិញ្ញាណ និងជីវិតវិញ ៦៤ប៉ុន្តែ មានអ្នករាល់គ្នាខ្លះមិនជឿ ទេ" នេះដ្បិតព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបឃ តាំងតែពីដើមមក អំពីអ្នកណា ដែលមិនបានជឿ ហើយអំពីអ្នកណា ដែលនឹង បញ្ជូនទ្រង់ង ៦៥ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "គឺហេតុនោះ បានជា ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គ្មានអ្នកណាអាចនឹងមកឯខ្ញុំបានទេ លើកតែព្រះវរបិតា ទ្រង់ប្រោសប្រទានឱ្យប៉ុណ្ណោះ"ច។

៦៦តាំងពីនោះមក មានសិស្សឆទ្រង់ជាច្រើនដកខ្លួនថយ ចេញ មិនតាមទ្រង់ទៀតទេ ។

៦៧នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅពួក១២នាក់ថា "អ្នក រាល់គ្នាចង់ថយទៅដែរឬ ?"ជ

៦៨ស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសទូល ឆ្លើយថាឈ "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងខ្ញុំនឹងទៅឯអ្នកណាវិញ គឺទ្រង់ហើយ ដែលមាន ព្រះបន្ទូល នៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចញ ៦៩យើងខ្ញុំក៏ បានជឿ ហើយដឹងថា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ពិតដ" ។

៧០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "តើខ្ញុំមិនបានរើស អ្នករាល់គ្នាឋ ជាពួក១២នាក់ទេឬអី ? តែមានម្នាក់ ក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ជាអារក្សវិញ"ឌ ៧១នេះគឺទ្រង់ មានបន្ទូលពី យូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុត ជាកូនស ីម៉ូនឍ ដែលនៅក្នុងពួក១២ នាក់នោះ ដ្បិតវារៀបនឹងបញ្ជូនទ្រង់ទៅណ។

ជំពូក ៧

ព្រះយេស៊ូវយាងទៅឯបុណ្យបារាំ

៧ ១ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងនៅតែក្នុងស្រុក កាលីឡេប៉ុណ្ណោះ ទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យ នឹងយាងក្នុង ស្រុកយូដាទេ ពីព្រោះសាសន៍យូដាត រកសំឡាប់ទ្រង់ថ ២រីឯ បុណ្យរបស់សាសន៍យូដា ដែលហៅថាបុណ្យបារាំទ នោះជិត ដល់ហើយ ៣ដូច្នេះ ពួកប្អូនទ្រង់ធ ទូលថា ចូរចេញពីទីនេះ ទៅឯស្រុកយូដាទៅ ដើម្បីឱ្យពួកសិស្សរបស់បង បានឃើញ ការដែលបងធ្វើផង ៤ដ្បិត អ្នកណា ដែលចង់ឱ្យគេស្គាល់ ខ្លួន នោះមិនដែលធ្វើការដោយសំងាត់ទេ បើបងធ្វើការ ទាំងនេះ ចូរសំដែងខ្លួន ឱ្យមនុស្សលោកស្គាល់ដែរ ៥ដ្បិត ពួកប្អូនទ្រង់មិនប ានជឿដល់ទ្រង់ទេន។

៦ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "ឯពេលវេលា របស់ឯងរាល់គ្នា នោះចេះតែមានជានិច្ច តែពេលវេលាប របស់អញ មិនទាន់ដល់នៅឡើយ ៧លោកិយពុំអាចនឹងស្អប់ ឯងរាល់គ្នាបានទេ តែគេស ្អប់អញវិញផ ពីព្រោះអញធ្វើ បន្ទាល់ពីគេថា ការគេប្រព្រឹត្តសុទ្ធតែអាក្រក់ព ៨ចូរឯង រាល់គ្នា

ឡើងទៅឯបុណ្យនេះចុះ ឯអញមិនទាន់ទៅទេ ព្រោះកំណត់អញ្ចភ មិនទាន់សំរេចនៅឡើយ" ៩កាលទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ នោះក៏គង់នៅស្រុក កាលីឡេដដែល ។

១០ប៉ុន្តែ កាលពួកប្អូនទ្រង់ឡើងទៅឯបុណ្យនោះផុតហើយ នោះទ្រង់ក៏យាងទៅដែរ តែមិនទៅជាមួយនឹងអ្នកណាទេ គឺទៅដោយសំងាត់វិញ ១១រីឯពួកសាសន៍យូដា គេសួររក ទ្រង់ម នៅឯទីបុណ្យថា តើលោកនៅឯណា ?

១២ហើយក្នុងហ្វូងមនុស្ស ក៏ឮខ្សឹបខ្សៀវ ពីដំណើរទ្រង់ ជាច្រើន ខ្លះថា លោកជាមនុស្សល្អ ខ្លះទៀតថាទេ អ្នកនោះ ជាអ្នកបញ្ឆោតប្រជាជនទេតើយ ១៣ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកឯណាហ៊ាន និយាយ ពីដំណើរទ្រង់ ឱ្យបណ្តាជនដឹងឡើយ ព្រោះខ្លាច សាសន៍យូដារ ។

សេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៤នៅពាក់កណ្តាលពេលបុណ្យនោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ ឡើងទៅបង្រៀនក្នុងព្រះវិហារ ១៥ហើយពួកសាសន៍យូដារ នឹកឆ្ងល់ថា ធ្វើដូចម្តេច ឱ្យអ្នកនេះចេះគម្ពីរដូច្នេះ?ស ពីព្រោះគាត់មិនដែលរៀនសូត្រសោះហ ។

១៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "សេចក្តីដែលខ្ញុំបង្រៀន នេះ មិនមែនជារបស់ខ្ញុំទេ គឺជារបស់ផងព្រះដែលចាត់ ឱ្យខ្ញុំមកនោះវិញឡ ១៧បើអ្នកណាចង់ធ្វើតាមព្រះហឫទ័យ ទ្រង់ នោះនឹងបានដឹងអ ជាសេចក្តីបង្រៀននេះ មកពីព្រះ ឬជាខ្ញុំនិយាយ ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំ ១៨អ្នកណា ដែលនិយាយ ដោយអាងខ្លួនឯង នោះចង់តែលើកដំកើងដល់ខ្លួនទេក តែ អ្នកដែលចង់លើកដំកើងថ្វាយព្រះដែលចាត់ ឱ្យខ្លួនមក នោះ ទើបពិតវិញ ហើយឥតមានសេចក្តីទុច្ចរិតណា នៅក្នុងខ្លួន ឡើយ ១៩ឯលោកម៉ូសេ តើមិនបាន ឱ្យក្រិត្យវិន័យមកអ្នក រាល់គ្នាទេឬអី ?ខ ប៉ុន្តែ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា គ្មានអ្នកណាមួយ ប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យនោះទេ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា រកសំឡាប់ខ្ញុំដូច្នេះ ?គ

២០ហ្វូងមនុស្ស ក៏ឆ្លើយឡើងថា "អ្នកឯងមានអារក្សចូល ទេយ តើមានអ្នកណារកសំឡាប់ឯង ?"

២១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ខ្ញុំបានធ្វើការ១ង ហើយអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តីអស្ចារ្យទាំងអស់គ្នា ២២លោក ម៉ូសេក៏ឱ្យពិធីកាត់ស្បែកច មកអ្នករាល់គ្នា (មិនមែនថា កើតពីលោកម៉ូសេទេ គឺពីពួកព្ធយុកោវិញ) ឆ ហើយអ្នក រាល់គ្នា កាត់ស្បែកឱ្យមនុស្ស នៅថ្ងៃឈប់សំរាកផង ។ ២៣ដូច្នេះ បើមនុស្សទទួលកាត់ស្បែក នៅថ្ងៃឈប់សំរាក ដើម្បីមិនឱ្យរំលងក្រិត្យវិន័យ របស់លោកម៉ូសេ នោះតើអ្នក រាល់គ្នាខឹងនឹងខ្ញុំ ដោយព្រោះខ្ញុំ បានធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់ បាន ជាស្រឡះ នៅថ្ងៃឈប់សំរាកឬអី ? ២៤កុំឱ្យជំនុំជំរះ តាម ភាពដែលមើលឃើញ តែខាងក្រៅឡើយ ត្រូវជំនុំជំរះតាម សេចក្តីសុចរិតវិញ"ជ ។

ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ

២៥នោះ មានពួកក្រុងយេរូសាឡិមខ្លះ និយាយថា គឺអ្នក
នេះទេតើ ដែលគេរកសំឡាប់នោះឈ ២៦ហើយមើល គាត់ និយាយនៅកណ្តាលចំណោម តែគ្មានអ្នកណាថាអ្វី
ឱ្យសោះ តើពួកនាម៉ឺនញូបានយល់ឃើញ ហើយថាអ្នកនេះជាព្រះគ្រីស្ទ មែនឬអី ?ដ ២៧ឯអ្នកនេះ
យើងដឹងជាមកពីណាឋ តែព្រះគ្រីស្ទ វិញ កាលណាទ្រង់យាងមក នោះគ្មានអ្នកណាដឹងជាមកពី ណាទេ ។

២៨ដូច្នេះ កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវបង្រៀនក្នុងព្រះវិហារឌ នោះក៏បន្លឺឧទានឡើងថា "អ្នករាល់គ្នាស្គាល់
ខ្ញុំ ហើយដឹងជា ខ្ញុំមកពីណាផងឍ តែខ្ញុំមិនបានមក ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំទេ ឯព្រះ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក
ទ្រង់ពិតត្រង់ហើយណ អ្នករាល់គ្នាមិន ស្គាល់ទ្រង់ទេ ២៩តែខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់ត ពីព្រោះខ្ញុំមកពីទ្រង់ គឺ ទ្រង់ពិត
ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក"ថ។

៣០ដូច្នេះគេរកចាប់ទ្រង់ ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកណាលូកដៃទៅ ចាប់សោះទ ពីព្រោះកំណត់ទ្រង់
មិនទាន់មកដល់នៅឡើយធ ៣១នៅក្នុងបណ្តាមនុស្សនោះ មានគ្នាច្រើនបានជឿដល់ទ្រង់ន
ហើយគេនិយាយថា កាលណាព្រះគ្រីស្ទយាងមក តើទ្រង់ នឹងធ្វើទីសំគាល់ច្រើនប ជាងលោកនេះឬអី ?

៣២ឯពួកផារិស៊ី ក៏ឮគេខ្សឹបខ្សៀវរឿងទាំងនេះ ពីទ្រង់ រួចពួកសង្គ្រាជ និងពួកផារិស៊ី
គេចាត់ពួកអាជ្ញា ឱ្យទៅ ចាប់ទ្រង់ ។

៣៣ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនៅជាមួយនឹង អ្នករាល់គ្នា តែបន្តិចទៀតទេផ
រួចខ្ញុំទៅឯព្រះ ដែលចាត់ ឱ្យខ្ញុំមកនោះវិញព ៣៤អ្នករាល់គ្នានឹងរកខ្ញុំ តែរកមិនឃើញ ទេ
ហើយកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងទៅ បានឡើយ"ភ។

៣៥នោះពួកសាសន៍យូដានិយាយគ្នាគេថា តើអ្នកនេះគិត ទៅឯណា ដែលយើងនឹងរកមិនឃើញ
តើគិតទៅឯពួកអ្នក ខ្ចាត់ខ្ចាយម នៅក្នុងសាសន៍ក្រិកយ ដើម្បីនឹងបង្រៀនដល់ សាសន៍នោះឬអី ?
៣៦ពាក្យដែលគាត់ថា "អ្នករាល់គ្នានឹង រកខ្ញុំ តែរកមិនឃើញទេ" ហើយថា "កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អ្នក
រាល់គ្នាពុំអាចនឹងទៅបានទេ" នេះតើមានន័យដូចម្តេច ?រ

៣៧នៅថ្ងៃក្រោយបង្អស់ ជាថ្ងៃបុណ្យលយ៉ាងសំខាន់ នោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរបន្លឺឧ
ទានប្រកាសឡើងថា "បើអ្នកណា ស្រេក ចូរឱ្យអ្នកនោះមកឯខ្ញុំ ហើយផឹកចុះវ ៣៨អ្នកណា ដែលជឿសដល់
ខ្ញុំ នោះនឹងមានទន្លេទឹករស់ហ ហូរចេញពី ពោះខ្លួនមក ដូចជាគម្ពីរសំដែងឡហើយ"អ ៣៩តែសេចក្តីនេះ
គឺទ្រង់មានបន្ទូល ពីព្រះវិញ្ញាណក ដែលអស់អ្នកជឿដល់ទ្រង់ នឹងត្រូវទទួលខ ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
មិនទាន់យាងមក ដោយព្រោះ ព្រះយេស៊ូវមិនទាន់បានដំកើងឡើងនៅឡើយគ

៤០ដូច្នេះ កាលបណ្ដាមនុស្សបានឮ នោះមានគ្នាច្រើន និយាយថា លោកនេះពិតប្រ

ាកដជាហោរានោះហើយយ ។

៤១អ្នកខ្លះទៀតថា នេះជាព្រះគ្រីស្ទហើយ ខ្លះទៀតថា ចុះព្រះគ្រីស្ទយាងមកពីស្រុកកាលីឡេដែរប

ុ ?ង ៤២តើគម្ពីរ មិនថា ព្រះគ្រីស្ទត្រូវកើត ពីព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌច ហើយក៏ យាងមកពីភូមិបេថ្លេហិមឆ

ជាកន្លែងដែលហ្លួងដាវិឌបាន គង់នៅទេឬអី ? ៤៣ដូច្នេះ គេក៏បាក់បែកទាស់គ្នាជ ដោយ ព្រោះទ្រង់

៤៤មានខ្លះចង់ចាប់ទ្រង់ តែគ្មានអ្នកណាលូកដៃ ទៅចាប់ទេឈ ៤៥នោះពួកអាជ្ញា ក៏ត្រឡប់ទៅឯពួកសង្គ្រាជ

និងពួកផារិស៊ីវិញ លោកទាំងនោះសួរគេថា "ហេតុអ្វីបាន ជាមិនចាប់អ្នកនោះមក ?"

៤៦ពួកអាជ្ញាឆ្លើយថា "មិនដែលមានអ្នកណា និយាយដូច អ្នកនោះទេ"ញ ៤៧ដូច្នេះ ពួកផារិស៊ីស្ដី

ឱ្យថា អ្នករាល់គ្នា ត្រូវបញ្ឆោតដែរឬ ?ដ ៤៨តើមានអ្នកឯណា ក្នុងពួកនាម៉ឺន ឬក្នុងពួកផារិស៊ី

ដែលជឿដល់អ្នកនោះឬទេ ?ឋ ៤៩ឯហ្វូង មនុស្សនេះ ដែលមិនស្គាល់ក្រិត្យវិន័យ គេជាមនុស្សត្រូវ

បណ្ដាសាវិញ ។

៥០ឯលោកនីកូដេមឌ ជាអ្នកដែលមកឯទ្រង់ទាំងយប់ ដែល

ជាពួកផារិស៊ីដែរ លោកនិយាយទៅគេថា ៥១តើក្រិត្យវិន័យ យើងកាត់ទោស ដល់មនុស្សណា មុនដែលបានព

ុពាក្យ ចំឡើយ ពីខ្លួនអ្នកនោះ ហើយដឹងជាធ្វើខុសយ៉ាងណាឬអី ?

៥២នោះគេឆ្លើយទៅលោកថា "តើលោក មកពីស្រុក កាលីឡេដែរឬ ? ចូរពិចារណាមើលចុះ

ឥតដែលមាន ហោរាណា កើតមកពីស្រុកកាលីឡេឡើយឍ ៥៣គេក៏ត្រឡប់ ទៅផ្ទះវិញរៀងខ្លួន

១តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងទៅឯភ្នំដើម អូលីវវិញណ។

ជំពូក ៨

៨ ២ដល់ព្រលឹមឡើង ទ្រង់យាងត្រឡប់ ទៅក្នុងព្រះវិហារ

ហើយបណ្ដាជនក៏មកឯទ្រង់ នោះទ្រង់គង់ចុះបង្រៀនគេត ៣រួចពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី

គេនាំស្ត្រីម្នាក់ដែលបានទាន់ នៅជំណេកមកឯទ្រង់ កាលគេដាក់ស្ត្រីនោះនៅកណ្ដាលជំនុំ ហើយ នោះក៏ទូលថា

៤លោកគ្រូ ស្ត្រីនេះគេចាប់បានកំពុង ដែលសហាយស្មន់នឹងគ្នា ៥រីឯ ក្នុងក្រិត្យវិន័យ លោកម៉ូសេ បានបង្គាប់

ឱ្យយើងខ្ញុំ ចោលស្ត្រីយ៉ាងនេះនឹងថ្មថ ដូច្នេះ តើ លោកគិតដូចម្ដេច ? ៦គេទូលដូច្នោះ ដើម្បីនឹងល្បងលទ្រង់

ទេទ ប្រយោជន៍ ឱ្យតែបានរឿងចោទប្រកាន់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះធ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឱ

នទៅសរសេរនៅដីដោយព្រះអង្គុលី វិញ ៧តែដោយព្រោះគេ ចេះតែសួរ បានជាទ្រង់ងើបឡើង មានបន្ទូលថា

"អ្នកណាដែលគ្មានបាបសោះន ចូរឱ្យអ្នកនោះ ចោលនាងនឹងថ្មជាមុនចុះ"ប ៨រួចទ្រង់ក៏ឱនសរសេរនៅដី ម្តងទៀត ។

៩កាលបានឮពាក្យទាំងនោះ ហើយបញ្ញាចិត្តគេបាន ចោទប្រកាន់ទោសខ្លួន នោះគេក៏ថយចេញទៅ ម្នាក់ម្តង១ ចាប់តាំងពីមនុស្សចាស់ជាងគេ ដរាបដល់អ្នកក្រោយបង្អស់ សល់នៅតែព្រះយេស៊ូវ និងស្ត្រីនោះ ដែលនៅចំពោះទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះ ១០ព្រះយេស៊ូវងើបឡើងវិញ ឃើញតែស្ត្រីនោះ ក៏មានបន្ទូលទៅថា "នាងអើយ ពួកដែលចោទប្រកាន់នាង តើនៅឯណា គ្មានអ្នកណាកាត់ទោសនាងទេឬអី ?"

១១នាងទូលឆ្លើយថា គ្មានទេ លោកម្ចាស់ រួចព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅថា
"ខ្ញុំក៏មិនកាត់ទោសនាងដែរផ អញ្ជើញទៅ ចុះ តែកុំធ្វើបាបទៀតឡើយ"ព។

ទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវ

១២ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា "ខ្ញុំជាភ ពន្លឺលោកិយម អ្នកណាដែលតាមខ្ញុំ នោះមិនដែលដើរក្នុង សេចក្តីងងឹតឡើយ គឺនឹងមានពន្លឺនៃជីវិតវិញ"យ។

១៣នោះពួកផារិស៊ីទូលថា អ្នកធ្វើបន្ទាល់ពីខ្លួនអ្នក ដូច្នេះ សេចក្តីបន្ទាល់របស់អ្នកមិនពិតទេរ។

១៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ទោះបើខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ ពីខ្លួនខ្ញុំ គង់តែសេចក្តីបន្ទាល់នោះក៏ពិតដែរ ព្រោះខ្ញុំដឹងជា ខ្ញុំមកពីណា ហើយទៅឯណាផងល តែអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងជា ខ្ញុំមកពីណាវ ឬទៅឯណាទេ ១៥អ្នករាល់គ្នាជំនុំជំរះតាម សាច់ឈាមសឯខ្ញុំមិនជំនុំជំរះអ្នកណាទេហ ១៦តែបើខ្ញុំជំនុំជំរះ ដែរ នោះសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ខ្ញុំជាពិតវិញ ពីព្រោះខ្ញុំមិន នៅតែឯងទេ គឺមានព្រះវរបិតា ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទ្រង់ គង់ជាមួយផងឡ ១៧ហើយក្នុងក្រិត្យវិន័យរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏ មានពាក្យចែងទុកមកថា
សេចក្តីបន្ទាល់របស់មនុស្ស២នាក់ នោះពិតហើយអ ១៨ដូច្នេះ មានខ្ញុំនេះ១ ដែលធ្វើបន្ទាល់ពី ខ្លួនខ្ញុំ ហើយមានព្រះវរបិតា១ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទ្រង់ក៏ធ្វើ បន្ទាល់ពីខ្ញុំដែរ"ក ១៩នោះគេទូលសួរថា
"តើព្រះវរបិតាអ្នក នៅឯណា?"ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា"អ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់
ខ្ញុំ ឬព្រះវរបិតាខ្ញុំទេខ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា បានស្គាល់ខ្ញុំ នោះនឹងស្គាល់ដល់ព្រះវរបិតាខ្ញុំដែរ"គ
២០ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ មានបន្ទូលពាក្យទាំងនេះ នៅត្រង់ឃ្លាំងឃ កំពុងដែលទ្រង់ បង្រៀនង នៅក្នុងព្រះវិហារ តែគ្មានអ្នកណាចាប់ទ្រង់ទេ ព្រោះកំណត់របស់ទ្រង់ មិនទាន់ដល់នៅឡើយច។

២១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅគេម្តងទៀតថា "ខ្ញុំនឹងទៅ បាត់ ឯកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នា ពុំអាចនឹងទៅ បានទេ អ្នករាល់គ្នានឹងរកខ្ញុំ ហើយនិងស្លាប់ឆ ក្នុងអំពើបាប របស់អ្នករាល់គ្នាវិញ"ជ។

២២ពួកសាសន៍យូដា ក៏និយាយគ្នាថា តើអ្នកនេះនឹងសំឡាប់

ខ្លួនឯងឬអី? បានជាថា "កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នា ពុំអាចនឹងទៅបានទេ" ២៣ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នករាល់គ្នា មកពីស្ថានក្រោម ឯខ្ញុំៗមកពីស្ថានលើវិញ អ្នករាល់គ្នាកើត ពីលោកិយនេះ តែខ្ញុំមិនកើតពីលោកិយនេះទេឈ ២៤ហេតុ នោះ បានជាខ្ញុំប្រាប់ថា អ្នករាល់គ្នានឹងស្លាប់ ក្នុងអំពើបាប របស់ខ្លួន ពីព្រោះបើមិនជឿថា ខ្ញុំនេះជាព្រះញ នោះអ្នក រាល់គ្នា នឹងស្លាប់ក្នុងអំពើបាប របស់ខ្លួនពិតមែន"។

២៥ដូច្នេះ គេទូលសួរទ្រង់ថា "តើអ្នកជាអ្វី ?" ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលឆ្លើយថា "គឺដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ពីដើម រៀងមកនោះឯង ២៦ខ្ញុំមានសេចក្តីជាច្រើន ដែលត្រូវ និយាយ ហើយជំនុំជំរះពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ទ្រង់ពិតប្រាកដដ ហើយសេចក្តីអ្វីដែល ខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ នោះខ្ញុំក៏ប្រាប់ ដល់មនុស្សលោកដែរ"ឋ។

២៧តែគេមិនដឹងជាទ្រង់ មានបន្ទូលនឹងគេ ពីព្រះវរបិតា ទេ ២៨ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កាលណាអ្នក រាល់គ្នា បានលើកកូនមនុស្សឱ្យឡើង នោះទើបនឹងដឹងថា គឺខ្ញុំនេះហើយជាព្រះ ហើយថា ខ្ញុំមិនធ្វើការអ្វី ដោយអាង ខ្លួនខ្ញុំ គឺខ្ញុំនិយាយសេចក្តីទាំងនេះ តាមដែលព្រះវរបិតា បានបង្រៀនខ្ញុំវិញឍ ២៩ព្រះអង្គនោះ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ក៏គង់ជាមួយនឹងខ្ញុំ ទ្រង់មិនទុកឱ្យខ្ញុំ នៅតែឯងទេណ ពីព្រោះខ្ញុំចេះតែធ្វើការ ដែលគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ជាដរាប"ត ៣០កំពុងដែលទ្រង់ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះ នោះមាន មនុស្សជាច្រើនបានជឿដល់ទ្រង់ថ។

ពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ

៣១នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ទៅពួកសាសន៍យូដាដែលជឿដល់ទ្រង់ថា "បើអ្នករាល់គ្នា នៅជាប់ក្នុងពាក្យខ្ញុំទ នោះ អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សខ្ញុំមែន ៣២អ្នករាល់គ្នា នឹងស្គាល់សេចក្តី ពិត ហើយសេចក្តីពិតនោះ នឹងប្រោសឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន រួច"ធ។

៣៣គេទូលឆ្លើយថា យើងរាល់គ្នាជាពូជលោកអ័ប្រាហាំន ក៏មិនដែលធ្វើជាបាវបំរើ របស់អ្នកណាឡើយ ម្តេចក៏អ្នកថា យើងនឹងបានរួចដូច្នេះ ?

៣៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាប នោះជាបាវបំរើ របស់អំពើបាបនោះហើយប ៣៥រីឯបាវ បំរើ គេមិននៅជាប់ក្នុងផ្ទះជាដរាបទេ តែព្រះរាជបុត្រា ទ្រង់នៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចវិញ ៣៦ដូច្នេះបើព្រះរាជបុត្រា ប្រោស ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានរួចព នោះនឹងបានរួចជាពិត ៣៧ខ្ញុំដឹងហើយថា អ្នករាល់គ្នា ជាពូជលោកអ័ប្រាហាំ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នារកសំឡាប់ខ្ញុំភ ពីព្រោះពាក្យខ្ញុំគ្មានកន្លែងដក់នៅ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាទេ ៣៨ឯខ្ញុំៗ និយាយតែសេចក្តីណា ដែលខ្ញុំបានឃើញ នៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំម

តែអ្នករាល់គ្នាធ្វើតែ ការ ដែលបានឃើញនៅឯឪពុក របស់អ្នករាល់គ្នាវិញ"យ ។

៣៩គេទូលឆ្លើយថា "គឺលោកអ័ប្រាហាំ ជាឪពុកនៃយើង រាល់គ្នា"រ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បើអ្នករាល់គ្នា ជាពូជ លោកអ័ប្រាហាំពិត នោះនឹងធ្វើតាមលោកជាប្រាកដ ៤០តែ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នា រកចង់សំឡាប់ខ្ញុំវិញល ជាមនុស្ស ដែលយកសេចក្តីពិត ដែលបានឮពីព្រះវ មកប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា លោកអ័ប្រាហាំមិនបានធ្វើដូច្នោះទេ ៤១អ្នករាល់គ្នា ធ្វើតាមតែឪពុករបស់ខ្លួន"ស ដូច្នេះ គេទូលថា យើងរាល់គ្នា មិនមែនជាកូនសហាយទេ យើងមានព្រះវរបិតាតែ១ គឺជា ព្រះហ ។

កូនរបស់អារក្សសាតាំង

៤២ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បើព្រះ ជាព្រះវរបិតា នៃអ្នករាល់គ្នាមែន នោះអ្នកនឹងបានស្រឡាញ់ ខ្ញុំឡ ដ្បិតខ្ញុំ ចេញពីព្រះមកអ ហើយក៏មកដល់ មិនមែនមកដោយអាងខ្លួន ខ្ញុំទេក គឺព្រះអង្គបានចាត់ ឱ្យខ្ញុំមកទេតើខ ៤៣ហេតុអ្វីបានជា អ្នករាល់គ្នា មិនយល់សំដីខ្ញុំ គឺមកតែពីស្តាប់ពាក្យខ្ញុំមិនបាន ប៉ុណ្ណោះ ៤៤អ្នករាល់គ្នាមានអារក្សសាតាំងជាឪពុកគ ហើយ អ្នករាល់គ្នា ចូលចិត្តធ្វើតាមតណ្ហា ដែលគាប់ចិត្តដល់ឪពុក របស់អ្នកឃ វាជាអ្នកសំឡាប់គេ តាំងពីដើមមក វាមិនបាននៅ ជាប់ក្នុងសេចក្តីពិត ព្រោះគ្មានសេចក្តីពិតនៅក្នុងវាទេ កាល ណាវាពោលពាក្យភូតភរ នោះដុះចេញពីចិត្តវាមក ដ្បិតវា ជាអ្នកកំភូត ហើយជាឪពុកនៃសេចក្តីនោះឯងង ៤៥ដោយ ព្រោះតែខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិតច ច ានជាអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំ ៤៦តើមានពួកអ្នករាល់គ្នាណាមួយ ចាប់ប្រកាន់ខ្ញុំ ពីអំពើបាប បានឬទេ ? តែបើខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិតវិញ ហេតុអ្វីបានជា មិនជឿដល់ខ្ញុំសោះ ? ៤៧អ្នកណាដែលកើតអំពីព្រះ នោះក៏ ស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែរឆ ឯអ្នករាល់គ្នា មិនបានកើត មកពីព្រះទេ បានជាមិនស្តាប់តាមដូច្នេះ" ។

ព្រះយេស៊ូវធ្វើបន្ទាល់អំពីអង្គទ្រង់

៤៨នោះពួកសាសន៍យូដា ទូលទ្រង់ថា តើយើងមិននិយាយ ត្រូវថា អ្នកជាសាសន៍សាម៉ារីជ ហើយមានអារក្សចូលទេឬអី ?

៤៩ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា "ខ្ញុំគ្មានអារក្សចូលទេ ខ្ញុំគោរព ប្រតិបត្តិចំពោះព្រះវរបិតាខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នាត្មះតិះដៀលខ្ញុំវិញ ៥០ឯខ្ញុំ មិនមែនរកកិត្តិសព្ទ ចំពោះខ្លួនទេញ មានព្រះ១អង្គ ដែលរកឱ្យខ្ញុំវិញ ហើយទ្រង់ក៏ជំនុំជំរះផង ៥១ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើអ្នកណា កាន់តាមពាក្យខ្ញុំ អ្នកនោះមិនត្រូវឃើញសេចក្តីស្លាប់ នៅអស់កល្បរៀងទៅ"ដ ។

៥២ដូច្នេះ ពួកសាសន៍យូដាទូលថា ឥឡូវនេះ យើងដឹងជា ប្រាកដថា អ្នកមានអារក្សចូលពិតមែនឋ ព្រោះលោកអ័ប្រាហាំ និងពួកហោរា បានស្លាប់អស់ហើយ តែអ្នកថា បើអ្នកណាកាន់ តាមពាក្យអ្នក

នោះមិនដែលភ្លក់សេចក្តីស្លាប់ នៅអស់កល្ប រៀងទៅវិញ ៥៣តើអ្នកធំជាងលោកអ័ប្រាហាំ ជាព្ធយុកោ
យើងឬ និងពួកហោរា ដែលស្លាប់ទៅហើយនោះឬអី ? តើអ្នក តាំងខ្លួនធ្វើជាអ្វី ? ៥៤ព្រះយេស
ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "បើសិនជាខ្ញុំ ដំកើងខ្លួន ខ្ញុំរេ នោះកិត្តិសព្ទរបស់ខ្ញុំ ឥតមានប្រយោជន៍ទេ គឺព្រះវរបិតាខ្ញុំ
ទេតើ ទ្រង់លើកដំកើងខ្ញុំ ដែលអ្នករាល់គ្នាថា ទ្រង់ជាព្រះនៃ អ្នកណេ ៥៥តែអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ទ្រង់ទេត
ឯខ្ញុំៗ ស្គាល់ទ្រង់ថ បើខ្ញុំថាមិនស្គាល់ទ្រង់វិញ នោះខ្ញុំនឹងទៅជាអ្នកភូតភរ ដូចអ្នក រាល់គ្នាដែរ
ប៉ុន្តែខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់ពិត ហើយក៏កាន់តាមព្រះបន្ទូល ទ្រង់ផងទ ៥៦លោកអ័ប្រាហាំ ជាព្ធយុកោអ្នករាល់គ្នាធ
លោក បានត្រេកអរ ដោយឃើញគ្រាខ្ញុំ លោកក៏បានឃើញមែនន ហើយមានសេចក្តីរីករាយ" ។
៥៧ដូច្នេះពួកសាសន៍យូដាទូលទ្រង់ថា អាយុអ្នកមិនទាន់ដល់ ៥០ឆ្នាំផង ហើយអ្នកថា បានឃើញលោកអ័ប្រ
ាហាំដែរឬ ?
៥៨ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលតបថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
មុនដែលលោកអ័ប្រាហាំកើតមកប នោះមានខ្ញុំហើយ"ផ ៥៩ដូច្នេះ គេរើសថ្មនឹងចោលព្រះយេស៊ូវព តែទ្រង់ប
ានបំបាំងដល់គេភ រួចយាងកាត់កណ្តាលពួកគេ ចេញ ពីព្រះវិហារផុតទៅ ។

ជំពូក ៩

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ប្រោសបុរសខ្វាក់ពីកំណើតម្នាក់
៩ ១លុះទ្រង់យាងហួសទៅ ក៏ទតឃើញមនុស្សម្នាក់ ដែល
ខ្វាក់ពីកំណើត ២ពួកសិស្សទូលសួរទ្រង់ថា លោកគ្រូមតើអ្នក ណាបានធ្វើបាបយ មនុស្សនេះរ ប
្ញឪពុកម្តាយរបស់គាត់ល បាន ជាគាត់កើតមកខ្វាក់ដូច្នេះ ។
៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "មិនមែនដោយព្រោះ អ្នកនេះ ឬឪពុកម្តាយគាត់បានធ្វើបាបទេ គឺដើម្បី
ឱ្យការ របស់ព្រះបានសំដែងមក ក្នុងខ្លួនគាត់វិញវ ៤កំពុងដែលថ្ងៃ នៅភ្លឺនៅឡើយស
នោះត្រូវតែខ្ញុំធ្វើការរបស់ព្រះ ដែលចាត់ ឱ្យខ្ញុំមក ដ្បិតយប់ដល់មក នោះគ្មានអ្នកណាអាចនឹងធ្វើការ បានទេ
៥កាលខ្ញុំកំពុងតែនៅក្នុងលោកិយនៅឡើយ នោះខ្ញុំ ជាពន្លឺនៃលោកិយហ" ។
៦លុះមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ ទ្រង់ក៏ស្តោះឡ ដាក់នៅដី ហើយយកទឹកព្រះឱស្ឋទ្រង់ធ្វើជាភក់
ទៅលាប ភ្នែកនៃមនុស្សខ្វាក់នោះ ៧រួចមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរ ទៅលាងក្នុងស្រះស៊ីឡោមទៅអ" (ស
ីឡោម គឺស្រាយថា ចាត់ឱ្យទៅ) ដូច្នេះ គាត់ក៏ទៅលាង ហើយត្រឡប់មកវិញ ទាំងមើលឃើញក ។
៨នោះពួកអ្នកជិតខាង នឹងពួកអ្នក ដែលពីដើមបានឃើញ ថា គាត់ជាអ្នកសុំទាន គេនិយាយថា

"អ្នកនេះទេតើដែល ធ្លាប់តែអង្គុយសុំទានគេ"ខ ៩ខ្លះថា "គឺអ្នកហ្នឹងហើយ"។

ខ្លះទៀតថា "គាត់ដូចជាអ្នកនោះទេ តែគាត់ឆ្លើយថាគឺ ខ្ញុំនេះឯង"

១០គេសួរថា "ធ្វើដូចម្ដេចបានជាភ្នែកឯងបានភ្លឺដូច្នេះ?" ១១គាត់ឆ្លើយថា "មានម្នាក់ឈ្មោះ យេស៊ូវ បានធ្វើភក់ មកលាបភ្នែកខ្ញុំ រួចប្រាប់ឱ្យទៅលាងនៅស្រះស៊ីឡោម ខ្ញុំក៏ ទៅលាង ហើយបានភ្លឺឡើង"គ។

១២គេសួរទៀតថា "អ្នកនោះនៅឯណា ?" គាត់ឆ្លើយ ថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ"។

ពួកផារិស៊ីសង្កេតមើលការប្រោសជំងឺរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៣គេក៏នាំមនុស្សដែលពីដើមខ្វាក់នោះ ទៅឯពួកផារិស៊ី ១៤រីឯថ្ងៃ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើភក់ ប្រោសឱ្យគាត់ភ្លឺ ភ្នែកនោះ គឺជាថ្ងៃឈប់សំរាកឃ ១៥ដូច្នេះ ពួកផារិស៊ីក៏សួរ គាត់ ពីដំណើរដែលបានភ្លឺភ្នែកជាយ៉ាងដូចម្ដេចដែរង នោះគាត់ជំរាបថា "លោកយកភក់មកលាបភ្នែកខ្ញុំ រួចខ្ញុំ ទៅលាង ហើយក៏មើលឃើញ"។

១៦ដូច្នេះ ពួកផារិស៊ីខ្លះនិយាយថា "មនុស្សនោះមិនមែន មកពីព្រះទេ ព្រោះមិនកាន់ថ្ងៃឈប់សំរាកសោះ"ច។

ខ្លះទៀតថា "ធ្វើដូចម្ដេច ឱ្យមនុស្សមានបាបអាចធ្វើ ទីសំគាល់យ៉ាងនេះបាន ?"ឆ នោះក៏កើតបាក់បែកគ្នាជ។

១៧រួចគេសួរមនុស្សខ្វាក់ម្ដងទៀតថា "តើឯងថាដូចម្ដេច ពីដំណើរអ្នក ដែលធ្វើឱ្យភ្នែកឯងភ្លឺនោះ ?" គាត់ឆ្លើយថា "លោកជាហោរា"ឈ។

១៨តែពួកសាសន៍យូដាញមិនជឿថា គាត់ខ្វាក់ភ្នែក ហើយ បានភ្លឺឡើងវិញទេ ទាល់តែបានហៅឪពុកម្ដាយរបស់អ្នក ដែលបានភ្លឺភ្នែកនោះមកសួរថា ១៩"តើអ្នកនេះជាកូនរបស់ អ្នក ដែលអ្នកថាបានកើតមកខ្វាក់នោះឬអី ? ចុះឥឡូវនេះ ធ្វើដូចម្ដេចបានជាវាភ្លឺឡើងវិញ ?"

២០ឪពុកម្ដាយគាត់ឆ្លើយថា "យើងខ្ញុំដឹងថា នេះជាកូនយើង ខ្ញុំពិត" ហើយថា "វាកើតមកខ្វាក់មែន" ២១តែឥឡូវនេះ ដែលវាភ្លឺជាយ៉ាងដូចម្ដេច នោះយើខ្ញុំមិនដឹងទេ ក៏មិនដឹងជា អ្នកណាបានធ្វើឱ្យភ្លឺផងដែរ វាពេញអាយុហើយ សូមសួរវា ចុះ វានឹងជំរាបពីដំណើរខ្លួនវា ២២ឪពុកម្ដាយគាត់និយាយ ដូច្នេះ ព្រោះខ្លាចសាសន៍យូដាដ ដ្បិតពួកសាសន៍យូដា បាន ព្រមព្រៀងគ្នាហើយ ថាបើអ្នកណានឹងទទួលទ្រង់ ទុកជាព្រះគ្រីស្ទ នោះត្រូវកាត់បពីពួកជំនុំគេចេញឌ ២៣ហេតុនោះ បានជាឪពុកម្ដាយគាត់និយាយថា "វាពេញអាយុហើយ សូម សួរវាចុះ"ឍ។

២៤គេក៏ហៅមនុស្សដែលពីដើមខ្វាក់នោះ មកម្ដងទៀត ប្រាប់ថា "ចូរសរសើរដំកើងដល់ព្រះវិញណ

ឯមនុស្សនោះ យើងដឹងថាជាអ្នកមានបាបទេ"ត។

២៥គាត់ឆ្លើយទៅថា "បើលោកជាមនុស្សមានបាប នោះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណោះថា ពីដើមខ្ញុំខ្វាក់ តែឥឡូវនេះខ្ញុំ មើលឃើញ"។

២៦នោះគេសួរគាត់ម្តងទៀតថា "អ្នកនោះបានធ្វើអ្វីដល់ ឯង តើបានធ្វើដូចម្តេចខ្លះ ឱ្យភ្នែកឯងបានភ្លឺឡើង ?"

២៧គាត់ឆ្លើយថា "ខ្ញុំបានជំរាបហើយថ តែលោកមិនស្តាប់ ហេតុអ្វីបានជាចង់ស្តាប់ម្តងទៀត "តើលោកចង់ធ្វើជាសិស្ស របស់លោកនោះដែរឬអី ?"

២៨នោះគេជេរលត្ធះគាត់ថា"គឺឯងជាសិស្សអ្នកនោះហើយ ឯយើងជាសិស្សរបស់លោកម៉ូសេវិញទ
២៩យើងដឹងថា ព្រះ បានមានបន្ទូលនឹងលោកម៉ូសេពិត តែអ្នកនោះ យើងមិនដឹង ជាមកពីណាទេ"ធ។

៣០មនុស្សនោះឆ្លើយថា "នេះចំឡែកណាស់មែន លោក រាល់គ្នាមិនដឹងជាលោកនោះមកពីណា ដែលលោកបានធ្វើ ឱ្យភ្នែកខ្ញុំភ្លឺផង ៣១យើងខ្ញុំដឹងថា ព្រះមិនស្តាប់តាមមនុស្ស មានបាបទេ ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាកោតខ្លាចដល់ព្រះ ហើយប្រព្រឹត្ត តាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ ទើបទ្រង់នឹងស្តាប់តាមអ្នកនោះឯងន
៣២ចាប់តាំងពីអស់កល្បរៀងមក មិនដែលឮនិយាយពីអ្នកណា ដែលធ្វើឱ្យភ្នែកមនុស្សខ្វាក់ពីកំណើតបានភ្លឺទេ" ៣៣បើ លោក នោះមិនមែនមកពីព្រះទេប នោះលោកពុំអាចនឹងធ្វើអ្វីបាន ឡើយ ។

៣៤គេឆ្លើយតបទៅគាត់ថា "ឯងជាមនុស្សកើតមកក្នុង អំពើបាបសុទ្ធផ ហើយឯងបង្រៀនយើងប ្ ?" រួចគេបណ្តេញ គាត់ទៅព។

ការខ្វាក់ខាងវិញ្ញាណ

៣៥ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឮថា គេបានបណ្តេញគាត់ហើយ រួច កាលទ្រង់បានឃើញគាត់ នោះក៏មានបន្ទូលទៅថា "តើអ្នក ជឿភដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះឬទេ ?"ម

៣៦គាត់ទូលឆ្លើយថា "លោកម្ចាស់អើយ តើអ្នកណាជា ព្រះរាជបុត្រានោះ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានជឿដល់ទ្រង់ផង"យ។

៣៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "អ្នកបានឃើញទ្រង់ ហើយ គឺជាខ្ញុំដែលនិយាយនឹងអ្នកនេះឯង"រ។

៣៨គាត់ទូលថា "ខ្ញុំជឿហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ រួចគាត់ក៏ ក្រាបថ្វាយបង្គំទ្រង់ល"។

៣៩ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំបានមក ក្នុងលោកិយនេះ ដើម្បីនឹងជំនុំជំរះវ ឱ្យពួកអ្នកដែលមើលមិនឃើញ បានភ្លឺ ឡើងស ហើយឱ្យពួកអ្នកដែលមើលឃើញហ បានទៅជាខ្វាក់

វិញឡ" ។

៤០ពួកផារិស៊ី ដែលនៅជាមួយនឹងទ្រង់ បានឮពាក្យនោះ ក៏ទូលសួរថា "តើយើងខ្ញុំខ្វាក់ដែរឬអី ?"អ
៤១ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅគេថា "បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាខ្វាក់មែន នោះ អ្នករាល់គ្នាឥតមានបាបទេ តែ
ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាអាង ថាភ្លឺ បានជាជាប់មានបាបនៅឡើយក" ។

ជំពូក ១០

អ្នកគង្វាលចៀម និងចៀម

១០ ១"ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នក
ណា ដែលចូលទៅក្នុងក្រោលចៀម មិនមែនតាមទ្វារ គឺឡើងចូលតាមកន្លែងណាឯទៀតវិញ
អ្នកនោះឈ្មោះថា ជាចោរលួច ចោរប្លន់ហើយខ ២ឯអ្នកដែលចូលតាមទ្វារ នោះជាអ្នកគង្វាលចៀមពិតគ
៣អ្នកឆ្មាំទ្វារ ក៏បើកឱ្យអ្នក នោះ ហើយហ្វូងចៀមស្តាប់តាមសំឡេងគាត់ដែរឃ ឯចៀម របស់គាត់
នោះគាត់ហៅតាមឈ្មោះវានិមួយៗ នាំចេញ ទៅក្រៅង ៤កាលបានបញ្ចេញចៀមខ្លួន ទៅក្រៅអស់ហើយ
នោះគាត់ដើរមុនវា ហើយចៀមក៏ដើរ តាមក្រោយទៅ ដ្បិតវាស្គាល់សំឡេងគាត់ច
៥វាមិនព្រមតាមមនុស្សដទៃទេ វានឹងរត់ចេញពីគេវិញ ពីព្រោះវាមិនស្គាល់សំឡេងរបស់
មនុស្សដទៃណាសោះ" ៦ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យ ប្រៀបប្រដូចនេះទៅគេឆ
តែគេមិនដឹងជាទ្រង់មានបន្ទូលពី ដំណើរអ្វីទេជ ។

៧ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
ខ្ញុំជាឈទ្វារញ ចៀម ៨អស់អ្នកដែលមកមុនខ្ញុំដ នោះសុទ្ធតែជាចោរលួច ចោរប្លន់ទេឋ តែចៀមមិនប
ានស្តាប់តាមអ្នកទាំងនោះឡើយ ៩ខ្ញុំជាទ្វារ បើអ្នកណាចូលតាមខ្ញុំ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ រួច នឹងចេញចូល
ហើយនឹងរកបានវាលស្មៅដ៏ស្រួល១០ឯចោរ វាមកប្រយោជន៍តែនឹងលួច សំឡាប់ ហើយបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ
តែឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំបានមកដើម្បីឱ្យវារាល់គ្នាមានជីវិតឌ ហើយ ឱ្យមានជីវិតនោះពេញបរិបូរផងឍ ។

១១ខ្ញុំជាណអ្នកគង្វាលល្អត ឯអ្នកគង្វាលល្អ ក៏ស៊ូតែប្តូរជីវិត ជំនួសចៀមថ ១២តែអ្នកស៊ីឈ្នួល
ដែលមិនមែនជាអ្នកគង្វាល ពិត ហើយចៀមក៏មិនមែនជារបស់ផងវា លុះវាឃើញឆ្កែ ព្រៃមក
ក៏រត់ចេញចោលចៀមទ នោះឆ្កែព្រៃធក់យកទៅ ទាំងដេញកំចាត់កំចាយហ្វូងចៀមផង ១៣អ្នកស៊ីឈ្នួលនោះ
រត់ទៅ ពីព្រោះវាគ្រាន់តែ ស៊ីឈ្នួលប៉ុណ្ណោះ វាមិនយកចិត្ត ទុកដាក់នឹងចៀមឡើយ" ។

១៤ឯខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលល្អធខ្ញុំស្គាល់ចៀមរបស់ខ្ញុំ ហើយ ចៀមក៏ស្គាល់ខ្ញុំន ១៥ដូចជាព្រះវរបិតា

ទ្រង់ស្គាល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ ក៏ស្គាល់ទ្រង់ដែរប ខ្ញុំស៊ូប្តូរជីវិតខ្ញុំនឹងចៀមផ ១៦ខ្ញុំក៏មានចៀម ឯទៀតព
ដែលមិនទាន់នៅក្នុងក្រោលនេះនៅឡើយ ត្រូវតែ ខ្ញុំនាំចៀមទាំងនោះមកដែរ វានឹងស្តាប់តាមសំឡេងខ្ញុំ
នោះនឹងមានហ្វូងតែ១ភ និងអ្នកគង្វាលតែ១វិញម ១៧ហេតុ នោះបានជាព្រះវរបិតាទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ
ពីព្រោះខ្ញុំដាក់ជីវិត ខ្ញុំចុះយ ដើម្បីឱ្យបានយកមកវិញ ១៨គ្មានអ្នកណាដកយកជីវិត ពីខ្ញុំបានទេ
គឺខ្ញុំដាក់ជីវិតចុះដោយខ្លួនខ្ញុំ ខ្ញុំអាចនឹងដាក់ ជីវិតនេះចុះ ហើយក៏អាចនឹងយកមកវិញបានដែររ ខ្ញុំបាន
ទទួលអំណាចនេះ ពីព្រះវរបិតាខ្ញុំមកល"។

១៩នោះពួកសាសន៍យូដាក៏កើតបែកបាក់ទាស់គ្នាម្តង ទៀត ដោយព្រោះពាក្យនេះវ
២០ក៏មានពួកគេជាច្រើន និយាយថា "អ្នកនោះមានអារក្សចូលមែនស ហើយក៏ឆ្កួត ផងហ ហេតុអ្វី ប
ានជាស្តាប់វា?"

២១ខ្លះទៀតថា"នេះមិនមែនជាពាក្យសំដីរបស់មនុស្ស មានអារក្សចូលទេឡ តើអារក្សអាចនឹងធ្វើ
ឱ្យមនុស្សខ្វាក់ ភ្នែកបានភ្លឺដែរឬ ?អ

ការមិនជឿរបស់សាសន៍យូដា

២២គ្រានោះជារដូវរងា ហើយនៅក្រុងយេរូសាឡិមគេកំពុងតែធ្វើបុណ្យឆ្លង ២៣ឯព្រះយេស
៊ូវទ្រង់យាងចុះឡើង ក្នុងព្រះវិហារ ត្រង់បាំងសាចហ្លួងសាឡូម៉ូនក ២៤នោះមាន
ពួកសាសន៍យូដាខចោមព័ទ្ធទ្រង់ទូលសួរថា "តើលោកទុក ឱ្យយើងខ្ញុំនៅស្ទាក់ស្ទើរ ដល់កាលណាទៀត
បើលោកជា ព្រះគ្រីស្ទពិត នោះសូមប្រាប់យើងខ្ញុំ ឱ្យច្បាស់មកចុះ"គ។

២៥ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយទៅគេថា"ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាហើយឃ តែអ្នករាល់គ្នាមិនជឿ
ឯការទាំងប៉ុន្មានដែលខ្ញុំ ធ្វើ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតាខ្ញុំ ការទាំងនោះឯងធ្វើ បន្ទាល់ពីខ្ញុំហើយង ២៦ប៉ុន្តែ
អ្នករាល់គ្នាមិនជឿ ដ្បិតអ្នក រាល់គ្នាមិនមែនជាចៀមរបស់ខ្ញុំទេច ដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់ ស្រេចហើយ
២៧ចៀមខ្ញុំទាំងប៉ុន្មានវាស្តាប់ខ្ញុំឆ ហើយមក តាមជ ខ្ញុំក៏ស្គាល់វាដែរ ២៨ខ្ញុំឱ្យជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដល់
វាឈ វាមិនត្រូវវិនាសនៅអស់កល្បរៀងទៅញ ក៏គ្មានអ្នកណា ឆក់យកវាពីដៃខ្ញុំបានទេដ ២៩ព្រះវរបិតានៃខ្ញុំ
ដែលប្រទានវា មកខ្ញុំឋ ទ្រង់ធំលើសជាងទាំងអស់ឌ គ្មានអ្នកណាអាចនឹងឆក់ យកវា
ចេញពីព្រះហស្តរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំបានឡើយ ៣០ខ្ញុំ ហើយនិងព្រះវរបិតា គឺតែ១អង្គទេឍ"។

៣១នោះពួកសាសន៍យូដាក៏រើសថ្មម្តងទៀត ដើម្បីនឹង ចោលព្រះយេស៊ូវណ
៣២តែទ្រង់មានបន្ទូលសួរគេថា "ខ្ញុំបាន សំដែងឱ្យអ្នករាល់គ្នា ឃើញការល្អជាច្រើន ដែលមកពី ព្រះវរបិតាខ្ញុំ
តើអ្នករាល់គ្នាចោលខ្ញុំនឹងថ្ម ដោយព្រោះការ ណាមួយនោះ"។

៣៣ពួកសាសន៍យូដាទូលឆ្លើយថា យើងចោលអ្នកនឹងថ្ម មិនមែនដោយព្រោះការល្អណាទេ
គឺដោយព្រោះពាក្យ ប្រមាថដល់ព្រះ ហើយពីព្រោះអ្នក ដែលជាមនុស្សបានតាំង
ខ្លួនឡើងជាព្រះវិញប៉ុណ្ណោះត ៣៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ឆ្លើយថា "តើគ្មានសេចក្ដីចែងទុកមកក្នុងក្រិត្យវិន័យ
របស់ អ្នករាល់គ្នាថាថ អញបាននិយាយថា ឯងរាល់គ្នាជាព្រះទេ ឬអីទ? ៣៥ដូច្នេះ បើទ្រង់ប
ានហៅអ្នកទាំងនោះជាព្រះ ដែល ព្រះបន្ទូលធរបស់ព្រះអង្គបានឮទៅដល់គេ ហើយបើលើក ចោលបទគម
្ពីរណាមិនបានន ៣៦នោះតើអ្នករាល់គ្នានិយាយ មកខ្ញុំនេះ ដែលព្រះវរបិតាញែកបជាបរិសុទ្ធផ ហើយចាត់
មកក្នុងលោកិយពថា ខ្ញុំពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះ ដោយ ព្រោះតែខ្ញុំនិយាយថា
ខ្ញុំជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដូច្នេះឬអីភ? ៣៧បើសិនជាខ្ញុំមិនធ្វើការរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំទេ នោះកុំ ឱ្យជឿដល់
ខ្ញុំឡើយម ៣៨ប៉ុន្តែ បើខ្ញុំធ្វើការរបស់ទ្រង់វិញ នោះទោះបើអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំ គង់តែត្រូវជឿដល់ការ
ទាំងនោះដែរ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹង ហើយជឿថា ព្រះវរបិតាទ្រង់គង់នៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក្នុងទ្រង់ដែរ"
យ ។

៣៩គេក៏រកចាប់ទ្រង់ម្ដងទៀតរ តែទ្រង់គេចចេញរួចពី កណ្ដាប់ដៃគេទៅល ។

៤០រួចយាងទៅខាងនាយទន្លេយ័រដាន់វិញទៀត គឺជា កន្លែងដែលលោកយ៉ូហានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ
ជាន់មុនដំបូង ហើយទ្រង់គង់នៅទីនោះ ៤១នោះមានមនុស្សជាច្រើនមក ឯទ្រង់ក៏និយាយថា
"លោកយ៉ូហានគ្មានធ្វើទីសំគាល់ណា ទេស តែសេចក្ដីទាំងប៉ុន្មាន ដែលលោកមានប្រសាសន៍ពី អ្នកនេះ
នោះសុទ្ធតែពិតទាំងអស់"ហ ៤២នៅទីនោះមាន មនុស្សជាច្រើនជឿដល់ទ្រង់ដែរឡ ។

ជំពូក ១១

ការស្លាប់របស់ឡាសារ

១១ ១មានបុរសម្នាក់ ឈ្មោះឡាសារ មានជំងឺឈឺ គាត់
នៅភូមិបេថានីអ ជាភូមិរបស់នាងម៉ារា និងបងនាងឈ្មោះ ម៉ាថាក ២ឯនាងម៉ារា ដែលប
្អូននាងឈ្មោះឡាសារមានជំងឺ នេះ គឺនាងនេះហើយ ដែលបានចាក់ប្រេងក្រអូបលាបថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់ រួចយក
សក់នាងជូតព្រះបាទទ្រង់ខ ៣បងប្អូនស្រី ២នាក់នោះ ក៏ចាត់គេឱ្យទៅឯព្រះយេស៊ូវទូលថា "ព្រះ
អម្ចាស់អើយ មើលអ្នកដែលទ្រង់ស្រឡាញ់គនោះគាត់ឈឺ" ។

៤កាលទ្រង់បានឮដូច្នេះ នោះក៏មានបន្ទូលថា "ជំងឺនេះ មិនមែនដល់ស្លាប់ទេ
គឺសំរាប់ជាកិត្តិសព្ទដល់ព្រះវិញ ដើម្បី នឹងលើកដំកើងដល់យ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដោយសារជំងឺ នេះឯង

៥រីឯព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ស្រឡាញ់នាងម៉ាថា និងប្អូន ស្រីនាង ហើយនិងឡាសារផង ៦ដូច្នេះ កាលទ្រង់បានឮថា គាត់ឈឺ នោះទ្រង់ក៏គង់នៅកន្លែងដដែល២ថ្ងៃទៀត ។

៧ក្រោយនោះមក ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា "ចូរ យើងត្រឡប់ទៅឯស្រុកយូដាវិញ"ង។

៨ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា"លោកគ្រូចពួកសាសន៍យូដាទើប នឹងរកចោលលោកនឹងថ្ម ពីមុននោះឆ ដូច្នេះ តើលោកគិត ទៅឯណោះទៀតឬ ?"

៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ក្នុង១ថ្ងៃមាន១២ ម៉ោងទេតើ បើអ្នកណាដើរនៅពេលថ្ងៃ នោះមិនជំពប់ ជើងទេ ព្រោះឃើញពន្លឺលោកិយនេះជ ១០តែបើអ្នកណា ដើរនៅពេលយប់ នោះត្រូវជំពប់ជើងវិញ ពីព្រោះគ្មានពន្លឺ នៅក្នុងខ្លួនសោះ" ។

១១ក្រោយដែលទ្រង់មាន បន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះហើយ នោះក៏មានបន្ទូលទៀតថា "ឡាសារ ជាសំឡាញ់ឈយើងគាត់ បានដេកលក់ទៅហើយញ ខ្ញុំទៅ ដើម្បីនឹងដាស់គាត់ឡើង" ។

១២ដូច្នេះ ពួកសិស្សទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ បើគាត់ ដេកលក់ នោះគាត់នឹងបានជាវិញ" ១៣ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់ មានបន្ទូលពីគាត់ស្លាប់ទេ តែគេស្មានថា ទ្រង់មានបន្ទូលអំពី គាត់គ្រាន់តែដេកសំរាកប៉ុណ្ណោះដ។

១៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេ ជាយ៉ាងច្បាស់ថា "ឡា សារស្លាប់ហើយ ១៥ខ្ញុំក៏អរណាស់ ដោយយល់ដល់អ្នក រាល់គ្នា ព្រោះខ្ញុំមិនបានទៅឯណោះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានជឿឥឡូវ ចូរយើងទៅឯគាត់ចុះ" ។

១៦ដូច្នេះ ថូម៉ាសឋ ដែលហៅថា ឌីឌីម គាត់និយាយទៅ ពួកសិស្ស ជាគូកនគាត់ថា "ចូរយើងរាល់គ្នាទៅដែរ ដើម្បី នឹងប្តូរស្លាប់ជាមួយនឹងលោក" ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កម្សាន្តចិត្ត

១៧កាលព្រះយេស៊ូវយាងទៅដល់ហើយ នោះបានឮថា ឡាសារនៅក្នុងផ្នូរអស់៤ថ្ងៃហើយឌ ១៨រីឯភូមិបេថានីឈនោះ នៅជិតក្រុងយេរូសាឡិម---- ប្រហែលជាពាគីឡូម៉ែត្រទេ ១៩ហើយមានពួកសាសន៍យូដាជាច្រើនបានមក ដើម្បីជួយ កំសាន្តទុក្ខនាងម៉ាថា និងម៉ារា ពីដំណើរប្អូនស្លាប់ណ ២០កាល ម៉ាថាបានឮថា ព្រះយេស៊ូវយាងមកហើយ នោះនាងក៏ទៅ ទទួលទ្រង់ តែម៉ារាអង្គុយនៅឯផ្ទះត។

២១ម៉ាថាទូលព្រះយេស៊ូវថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ បើសិន ជាទ្រង់បានគង់នៅទីនេះ នោះប ្អូនខ្ញុំម្ចាស់មិនបានស្លាប់ទេឋ ២២ប៉ុន្តែ ខ្ញុំម្ចាស់ដឹងថា ទោះទាំងនៅគ្រាឥឡូវនេះ នោះការ

អ្វីដែលទ្រង់នឹងសូមពីព្រះ គង់តែព្រះនឹងប្រទានមកទ្រង់ជា មិនខាន"ទ ២៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "ប្អូននាង នឹងរស់ឡើងវិញ"។

២៤ម៉ាថាទូលទ្រង់ថា "ខ្ញុំដឹងថា នៅថ្ងៃចុងបំផុត កាល ណាមនុស្សត្រូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញធ នោះប្អូនខ្ញុំម្ចាស់នឹង រស់ឡើងដែរ"ន។

២៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "ខ្ញុំជាបសេចក្តីរស់ ឡើងវិញ ហើយជាជីវិតផ អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំព ទោះបើ បានស្លាប់ហើយ គង់តែនឹងរស់ឡើងវិញដែរ ២៦ឯអ្នកណា ដែលរស់នៅ ហើយជឿដល់ខ្ញុំភ នោះមិនត្រូវស្លាប់ឡើយម នាងជឿសេចក្តីនេះឬទេ?"

២៧នាងទូលឆ្លើយថា "ព្រះពរព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំម្ចាស់ជឿ ហើយថាទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទយគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះរដែល ត្រូវយាងមកក្នុងលោកិយមែន"ល។

២៨កាលនាងបានពោលពាក្យដូច្នោះហើយ នោះក៏ទៅ ហៅម៉ារា ប្អូននាង មកដោយសំងាត់ ប្រាប់ថា "លោកគ្រូវ អញ្ជើញមកដល់ហើយ លោកហៅរកឯង" ២៩កាលនាង ម៉ារាបានឮពាក្យនោះ ក៏ក្រោកឡើងជាប្រញាប់ទៅឯទ្រង់ ៣០ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់ មិនទាន់យាងចូលក្នុងភូមិនៅឡើយ គឺទ្រង់គង់នៅត្រង់កន្លែងដែលម៉ាថាបានចួបនោះស ៣១កាល ពួកសាសន៍យូដា ដែលនៅក្នុងផ្ទះ កំពុងតែជួយកំសាន្តចិត្ត នាងម៉ារាហ បានឃើញថា នាងក្រោកឡើងចេញទៅជា ប្រញាប់ដូច្នេះ គេក៏តាមនាងទៅ ដោយនិយាយគ្នាថា នាង គិតទៅយំឯផ្នូរហើយ ។

៣២នាងម៉ារាក៏ទៅដល់កន្លែង ដែលព្រះយេស៊ូវគង់នៅ កាលបានឃើញទ្រង់ នោះនាងក្រាបនៅទៀបព្រះបាទទូល ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ បើទ្រង់បានគង់នៅទីនេះ នោះប្អូនខ្ញុំ ម្ចាស់មិនបានស្លាប់ទេ"ឡ។

៣៣កាលព្រះយេស៊ូវឃើញនាងយំ ព្រមទាំងពួកសាសន៍ យូដា ដែលមកជាមួយនឹងនាងផង នោះទ្រង់មានសេចក្តី រំជួលអ ទាំងក្តាញ់ក្នុងព្រះហឫទ័យក ៣៤ហើយមានបន្ទូល សួរថា "អ្នករាល់គ្នាបានយករូបបុគ្គលទៅទុកឯណា ?" គេ ទូលឆ្លើយថា "ព្រះអម្ចាស់សូមយាងទៅទតមើល"។

៣៥ព្រះយេស៊ូវក៏ទ្រង់ព្រះកន្សែងខ ៣៦ដូច្នេះ ពួកសាសន៍ យូដានិយាយថា "មើល លោកស្រឡាញ់គាត់ណាស់ហ្ន៎"គ។

៣៧ហើយពួកគេខ្លះនិយាយថា លោកនេះ ដែលបាន ប្រោសមនុស្សខ្វាក់ឱ្យភ្លឺយ តើពុំអាចនឹងឃាត់ មិនឱ្យមនុស្ស នេះស្លាប់បានដែរឬ ?"ង

ព្រះយេស៊ូវប្រោសឡាសារឱ្យរស់ឡើងវិញ

៣៨នោះព្រះយេស៊ូវយាងទៅដល់ផ្នូរច ទាំងមានសេចក្តី ក្តាញ់ក្នុងព្រះហឫទ័យម្តងទៀត

ឯផ្នូរនោះជារអោងភ្នំ ហើយ មានថ្ម១បិទសន្ទប់ឆ ៣៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរយក ថ្មចេញ" តែម៉ាថា ជាបងរបស់រូបបុគ្គលនោះ ទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្មោចនេះធុំក្លិនហើយ ព្រោះស្លាប់កន្លង មកបាន៤ថ្ងៃ" ជ។

៤០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "តើខ្ញុំមិនបានប្រាប់ នាងថា បើសិនជានាងជឿយ នោះនាងនឹងឃើញសិរីល្អនៃ ព្រះទេឬអី?"ញ

៤១ដូច្នេះ គេក៏យកថ្មចេញ រួចព្រះយេស៊ូវងើបព្រះនេត្រ ទៅលើដ ទូលថា "ឱព្រះវរបិតាឋអើយ ទូលបង្គំអរព្រះគុណ ដល់ព្រះអង្គ ដោយព្រោះទ្រង់ បានអនុញ្ញាតតាមទូលបង្គំ ៤២ទូលបង្គំដឹងថា ទ្រង់អនុញ្ញាតតាមទូលបង្គំជាដរាប តែ ដែលទូលបង្គំទូលដូច្នេះ គឺដោយព្រោះតែបណ្ដាមនុស្ស ដែលឈរនៅជុំវិញទេឌ ដើម្បីឱ្យគេជឿថា ទ្រង់បានចាត់ ឱ្យទូលបង្គំមកមែន"ឍ ៤៣កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះហើយ ក៏បន្លឺវាចាថា "ឡាសារអើយ ចូរចេញមក" ៤៤នោះអ្នក ដែលបានស្លាប់ក៏ចេញមក មានទាំងសំពត់ស្នបរុំជាប់ នៅ ជើងដៃផងត ហើយមានកន្សែងគ្របមុខដែរថ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរស្រាយគាត់ឱ្យទៅ ចុះ"។

គម្រោងការធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ

៤៥ដូច្នេះ កាលពួកសាសន៍យូដាដែលមកតាមនាងម៉ារាទ បានឃើញការដែលព្រះយេស៊ូវធ្វើធ នោះមានគ្នាជាច្រើន ជឿដល់ទ្រង់ន ៤៦តែមានខ្លះ ទៅជំរាបដល់ពួកផារិស៊ី ពីការ ដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ៤៧នោះពួកសង្គ្រាជ និង ពួកផារិស៊ីប គេប្រមូលផក្រុមប្រឹក្សាព មកនិយាយថា "តើ យើងត្រូវធ្វើដូចម្ដេច ព្រោះមនុស្សនេះធ្វើទីសំគាល់ច្រើន ណាស់ ?ភ ៤៨បើយើងទុកឱ្យធ្វើតែយ៉ាងដូច្នេះទៅ នោះ មុខជាមនុស្សទាំងអស់ នឹងជឿតាមវាហើយ រួចសាសន៍រ៉ូម នឹងមកចាប់យកទាំងស្រុក និងជាតិយើងផង" ៤៩មានក្រុម ជំនុំម្នាក់ឈ្មោះកៃផាម ដែលធ្វើជាសំដេចសង្ឃក្នុងឆ្នាំនោះយ លោកមានប្រសាសន៍ថា "អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងអ្វីសោះ ៥០ក៏ មិនគិតពិចារណាឃើញថា បើមានមនុស្សម្នាក់ស្លាប់ជំនួស បណ្ដាជន នោះមានប្រយោជន៍ ដល់អ្នករាល់គ្នាជាជាង ដើម្បីកុំឱ្យជាតិយើងនេះត្រូវវិនាសទាំងអស់ឡើយ"រ។

៥១តែលោកមិននិយាយសេចក្ដីនោះ ដោយអាងតែខ្លួន លោកទេ គឺដោយព្រោះលោកជាសំដេចសង្ឃនៅឆ្នាំនោះ បានជាលោកទាយថា ព្រះយេស៊ូវត្រូវសុគតជំនួសសាសន៍ នោះ ៥២ហើយមិនជំនួសត្រឹមតែសាសន៍នោះប៉ុណ្ណោះ គឺ សុគតដើម្បីឱ្យអស់ទាំងកូននៃព្រះ ដែលខ្ចាត់ខ្ចាយទៅបាន ប្រមូលរួមមកជាសាសន៍តែ ១ ដែរល ៥៣ដូច្នេះ ចាប់តាំង ពីថ្ងៃនោះមក គេក៏ពិគ្រោះគ្នានឹងសំឡាប់ទ្រង់ចេញវ។

៥៤ហេតុនោះបានជាព្រះយេស៊ូវ មិនបានយាងនៅក្នុង ពួកសាសន៍យូដាស ឱ្យគេឃើញទៀតទេ
គឺទ្រង់យាងទៅ ឯស្រុកស្រែ ក្បែរទីរហោស្ថានវិញ ដល់ភូមិ១ហៅថា អេប្រាអិម
ក៏គង់នៅទីនោះជាមួយនឹងពួកសិស្ស ។
៥៥រីឯបុណ្យរំលងហ របស់សាសន៍យូដា នោះជិតដល់ ហើយ ក៏មានមនុស្សជាច្រើនចេញពីស្រុកស្រែ
ឡើងទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡិម មុនបុណ្យនោះ ដើម្បីឱ្យបានញែកខ្លួន ជាបរិសុទ្ធឡ
៥៦ពួកអ្នកទាំងនោះកំពុងតែឈរនៅក្នុងព្រះ វិហារ សួរគ្នារកព្រះយេស៊ូវអថា "លោកនោះមិនមកឯ
បុណ្យនេះទេឬអី តើគិតដូចម្តេច ?" ៥៧ឯពួកសង្គ្រាជ និង ពួកផារិស៊ីបានបង្គាប់មកថា
បើអ្នកណាដឹងជាទ្រង់គង់ នៅ ឯណា នោះត្រូវប្រាប់ឱ្យគេដឹងផង ដើម្បីឱ្យគេបានទៅចាប់ ទ្រង់ ។

ជំពូក ១២

ព្រះយេស៊ូវទទួលការចាក់ប្រេងនៅភូមិបេថានី

១២:១-៨ មថ ២៦:៦-១៣ មក ១៤:៣-៩ លក ៧:៣៧-៣៩

១២ ១កាលមុនបុណ្យរំលង៦ថ្ងៃក នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់
យាងមកដល់ភូមិបេថានីខ ជាកន្លែងឡាសារនៅ គឺជាអ្នក ដែលទ្រង់បានប្រោសឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ
២នៅទីនោះ គេរៀបចំព្រះស្ងោយថ្វាយទ្រង់ ហើយនាងម៉ាថា ក៏ខ្វល់ ខ្វាយបំរើគ ឯឡាសារ
គាត់នៅក្នុងពួកអ្នកដែលអង្គុយនៅតុ ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ៣នោះនាងម៉ារា យកប្រេងក្រអូបឃ ទេព្វិរូសុទ្ធ
១នាលិ មានដំឡៃណាស់ មកចាក់លាបព្រះបាទ ទ្រង់ រួចយកសក់នាងជូតង ក្លិនក្រអូបនោះក៏សាយឡើង
ពេញក្នុងផ្ទះ ។
៤ដូច្នេះ ពួកសិស្សទ្រង់ម្នាក់ ឈ្មោះយូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុត ជាកូនស៊ីម៉ូន ដែលរៀបនឹងបញ្ជូនទ្រង់ច
ក៏និយាយឡើងថា ៥"ម្តេចឡើយក៏មិនបានលក់ប្រេងក្រអូបនេះ ជាដំឡៃ60 រៀល ដើម្បីចែក
ឱ្យដល់មនុស្សក្រីក្រវិញ" ៦វានិយាយ ដូច្នោះ មិនមែនដោយព្រោះវាយកចិត្តទុកដាក់នឹងមនុស្ស ក្រីក្រទេ
គឺដោយព្រោះវាជាចោរ វាកាន់ថង់ប្រាក់ឆ ហើយ ក៏លួចយករបស់ដែលដាក់នៅក្នុងថង់នោះផង ។
៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កុំឱ្យធ្វើនាងឡើយ ដ្បិត នាងបានទុកប្រេងក្រអូបនេះ
សំរាប់ដល់ថ្ងៃបញ្ចុះខ្មោចខ្ញុំជ ៨ឯអ្នករាល់គ្នា តែងតែមានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជាដរាបឈ
តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដរាបទេ" ។
៩មានពួកសាសន៍យូដាសន្ធឹកណាស់បានដឹងថា ទ្រង់គង់ នៅទីនោះ ដូច្នេះ គេក៏នាំគ្នាមក

តែមិនមែនដោយព្រោះ ព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ គឺមកចង់ឃើញឡាសារ ដែលទ្រង់ ប្រោស
ឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញផងញ ១០តែពួកសង្គ្រាជ គេ ជំនុំគ្នា នឹងសំឡាប់ទាំងឡាសារដែរ ១១ដ្បិតដោយព្រោះ
តែគាត់ដ បានជាមានសាសន៍យូដាជាច្រើន ដកខ្លួនចេញពី ពួកគេ ទៅជឿដល់ព្រះយេស៊ូវវិញឋ ។
ក្បួនដង្ហែរនៃជ័យជម្នះ
១២:១២-១៥ - មថ ២១:៤-៩ មក ១១:៧-១០ លក ១៩:៣៥-៣៨
១២លុះថ្ងៃស្អែកឡើង កាលបណ្តាមនុស្ស ដែលមកឯ បុណ្យ បានឮថា ព្រះយេស្
៊ូវកំពុងយាងចូលមកក្នុងក្រុង យេរូសាឡិម ១៣នោះមានគ្នាសន្ធឹក យកធាងចាកចេញឌ ទៅទទួលទ្រង់
ទាំងស្រែកថា "ហូសាណា ព្រះអង្គដែល យាងមកដោយព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ឈ គឺជាស្តេចនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរណ" ។
១៤កាលព្រះយេស៊ូវ រកបានកូនលា ១ នោះក៏គង់លើវា តាមសេចក្តីដែលចែងទុកមកថា ១៥
"កុំខ្លាចអ្វី កូនស្រីស៊ីយ៉ូន អើយ មើលស្តេចឯងទ្រង់យាងមក ទាំងគង់លើកូនលា"ត ។
១៦មុនដំបូង ពួកសិស្សទ្រង់មិនបានយល់សេចក្តីទាំង នោះទេថ តែកាលព្រះយេស៊ូវប
ានដំកើងឡើងហើយទ នោះ គេនឹកឃើញថា មានសេចក្តីទាំងនោះចែងទុកពីទ្រង់ហើយ ថា គេប
ានសំរេចការទាំងនោះថ្វាយទ្រង់ដែរ ។
១៧រីឯហ្វូងមនុស្ស ដែលនៅជាមួយនឹងទ្រង់ធ គេក៏ធ្វើ បន្ទាល់ពីកាលទ្រង់ហៅឡាសារចេញពីផ្នូរមក
ហើយប្រោស ឱ្យគាត់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ១៨គឺដោយហេតុនោះ បាន ជាមានហ្វូងមនុស្សទៅទទួលទ្រង់
ពីព្រោះគេឮថាទ្រង់បាន ធ្វើទីសំគាល់នោះន ១៩ដូច្នេះ ពួកផារិស៊ីនិយាយគ្នាគេថា "មើល ពួកយើងមិនឈ្នះទេ
ឃើញឬទេ លោកិយទាំងស្រុង ទៅតាមអ្នកនោះហើយ"ប ។
ព្រះយេស៊ូវថ្លែងទំនាយពីការសុគតរបស់ទ្រង់
២០ក្នុងពួកអ្នកដែលឡើងទៅថ្វាយបង្គំ នៅក្នុងវេលា បុណ្យនោះ ក៏មានសាសន៍ក្រិកខ្លះដែរផ
២១គេមកឯភីលីព ជាអ្នកនៅភូមិបេតសៃដាព ស្រុកកាលីឡេ គេសូមគាត់ថា "លោកម្ចាស់
យើងខ្ញុំចង់ឃើញព្រះយេស៊ូវ" ២២ភីលីពក៏ទៅ ប្រាប់អនទ្រេ រួចអនទ្រេ និងភីលីពទៅទូលដល់ព្រះយេស៊ូវ
២៣តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "កំណត់ភដែលកូនមនុស្សត្រូវ ដំកើងឡើង បានមកដល់ហើយម ២៤ប្រ
ាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើគ្រាប់ស្រូវ ដែលធ្លាក់ចុះទៅដីមិន ងាប់ទេយ
នោះក៏នៅតែ១ដដែល តែបើងាប់វិញ នោះក៏ បង្កើតផលជាច្រើនឡើង ២៥អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ជីវិតខ្លួន
នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នកណាដែលស្អប់ជីវិតខ្លួននៅ លោកិយនេះវិញ នោះនឹងរក្សាជីវិតទុករ

ដរាបដល់អស់ កល្បរៀងទៅល ២៦បើអ្នកណាបំរើខ្ញុំ ត្រូវឱ្យអ្នក នោះ មកតាមខ្ញុំចុះ យ៉ាងនោះ
ទោះបើខ្ញុំនៅឯណាក្តី អ្នកបំរើ ខ្ញុំក៏នឹងនៅទីនោះដែរវ បើអ្នកណាបំរើខ្ញុំ ព្រះវរបិតានឹង លើកមុខអ្នកនោះ"។
២៧"ឥឡូវនេះខ្ញុំមានចិត្តតប់ប្រមល់ស តើត្រូវឱ្យខ្ញុំទូល ដូចម្តេច? ឱព្រះវរបិតាអើយហ
សូមជួយសង្គ្រោះទូលបង្គំ ឱ្យរួចពីពេលនេះផងឡ ប៉ុន្តែ គឺដោយហេតុនេះឯង បាន
ជាទូលបង្គំមកដល់ពេលនេះ ២៨ឱព្រះវិរបិតាអើយ សូម ដំកើងព្រះនាមទ្រង់ឡើង" នោះស្រាប់តែមានព
្សសំឡេង ពីលើមេឃអថា អញបានដំកើងហើយ ក៏នឹងដំកើងឡើង ទៀតដែរ ២៩ដូច្នេះ បណ្តាមនុស្ស
ដែលឈរនៅទីនោះ ហើយឮ ក៏និយាយថា ឮផ្គរលាន់ ខ្លះទៀតថា មានទេវតា ទូលនឹងទ្រង់ ៣០តែព្រះយេស៊ូ
៊វទ្រង់ឆ្លើយថា "សំឡេងនេះ មិនមែនឮ ដោយព្រោះខ្ញុំទេ គឺដោយយល់ ដល់អ្នករាល់គ្នា វិញក ៣១ឥឡូវ
លោកិយនេះត្រូវជាប់ទោសហើយខ ឥឡូវ នេះ ចៅហ្វាយរបស់លោកិយនេះគ ក៏ត្រូវបោះចោលចេញ ៣២ឯខ្ញុំ
បើសិនជាខ្ញុំត្រូវលើកពីដីឡើងឃ នោះខ្ញុំនឹងទាញ មនុស្សទាំងអស់មកឯខ្ញុំ"ង
៣៣ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះ ដើម្បីនឹងបង្ហាញ ពីទ្រង់ត្រូវសុគតជាបែបយ៉ាងណាច។
៣៤ហ្វូងមនុស្សទូលឆ្លើយថា "យើងខ្ញុំបានឮ ក្នុងក្រិត្យ វិន័យឆថា
ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់គង់នៅអស់កល្បជានិច្ចជ ចុះធ្វើ ដូចម្តេចបានជាថា "កូនមនុស្សឈត្រូវលើកឡើងដូច្នេះ"ញ តើ
អ្នកណាជាកូនមនុស្សនេះ ?"
៣៥នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "ពន្លឺដនៅជា មួយនឹងអ្នករាល់គ្នាតែបន្តិចទៀតទេ
ចូរដើរកំពុងដែលនៅ មានពន្លឺចុះ បក្រែងលោសេចក្តីងងឹតតាមអ្នករាល់គ្នាទាន់ឌ អ្នកណាដែលដើរ
ក្នុងសេចក្តីងងឹត នោះមិនដឹងជាទៅឯ ណាទេ ៣៦ចូរអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ពន្លឺ កំពុងដែលនៅមាន នៅឡើយចុះ
ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាកូននៃពន្លឺ"ឈ។
សាសន៍យូដាមិនព្រមជឿព្រះយេស៊ូវ
៣៧លុះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់ក៏យាងចេញទៅ ហើយបានកំប
ាំងពីគេណ ប៉ុន្តែ ទោះបើទ្រង់បានធ្វើទីសំគាល់ត នៅមុខគេជាច្រើនទាំងម្ល៉េះ ក៏ដោយ គង់តែគេមិនប
ានជឿងដល់ទ្រង់ដែរ ៣៨ដើម្បី ឱ្យពាក្យរបស់ហោរាអេសាយបានសំរេច ដែលទាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ
តើអ្នកណាបានជឿសេចក្តីដែលយើង ខ្ញុំប្រាប់ ហើយតើព្រះហស្តព្រះអម្ចាស់ បានបើកសំដែងមក
ឱ្យអ្នកណាឃើញ"ថ ៣៩គឺដោយហេតុនោះ បានជាគេជឿ ពុំបាន ពីព្រោះលោកអេសាយក៏ទាយទៀតថា ៤០
"ទ្រង់បាន ធ្វើឱ្យភ្នែកគេខ្វាក់ ហើយឱ្យចិត្តគេរឹង ក្រែងភ្នែកគេមើល ឃើញ ចិត្តគេយល់ ហើយគេប្រែគំនិត
ដើម្បីឱ្យអញបាន ប្រោសឱ្យជា"ទ។

៤១លោកអេសាយ មានប្រសាសន៍សេចក្តីទាំងនេះ ពី ព្រោះលោកបានឃើញសិរីល្អទ្រង់ធ
ហើយក៏ទាយពីទ្រង់ន។   ៤២ប៉ុន្តែ នៅក្នុងពួកនាម៉ឺន ក៏មានជាច្រើននាក់ បានជឿ ដល់ទ្រង់ដែរប
តែគេមិនហ៊ានប្រាប់ ដល់អ្នកណាសោះ ដោយព្រោះពួកផារិស៊ីផ ក្រែងត្រូវកាត់ចេញពីពួកជំនុំគេ ទៅព
៤៣ពីព្រោះ គេចូលចិត្តនឹងសេចក្តីសរសើរ របស់ មនុស្សភ ជាជាងសេចក្តីសរសើររបស់ព្រះវិញម។

៤៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បន្លឺឡើងថា "អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ នោះមិនមែនជឿដល់ខ្ញុំ គឺជឿដល់ព្រះអង្គ
ដែលចាត់ឱ្យ ខ្ញុំមកនោះវិញយ ៤៥ហើយអ្នកណាដែលឃើញខ្ញុំ នោះក៏ ឃើញព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកដែររ
៤៦ខ្ញុំបានមកក្នុង លោកិយជាពន្លឺភ្លឺល ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ ត្រូវ នៅក្នុងសេចក្តីងងឹតឡើយ
៤៧បើអ្នកណាឮពាក្យខ្ញុំ តែ មិនជឿ នោះខ្ញុំមិនកាត់ទោសគេ ដ្បិតខ្ញុំមិនបានមក ដើម្បី
នឹងកាត់ទោសដល់លោកិយទេ គឺមកប្រយោជន៍នឹងសង្គ្រោះ វិញវ ៤៨អ្នកណាដែលវៀរបង់ចោលខ្ញុំ
ហើយមិនទទួល ពាក្យខ្ញុំ អ្នកនោះមានចៅក្រម ដែលកាត់ទោសខ្លួនហើយ គឺជាពាក្យដែលខ្ញុំប
ាននិយាយនោះឯង ពាក្យនោះនឹងកាត់ ទោសដល់គេស នៅថ្ងៃចុងបំផុត ៤៩ដ្បិតខ្ញុំមិនបាននិយាយ
ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំទេ គឺជាព្រះវរបិតា ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ទ្រង់បានបង្គាប់ខ្ញុំហ ពីសេចក្តីដែលខ្ញុំត្រូវនិយាយ
ហើយពី ពាក្យដែលខ្ញុំត្រូវប្រាប់វិញ ៥០ខ្ញុំក៏ដឹងថា សេចក្តីដែលទ្រង់ បង្គាប់មកនោះ
ជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចឡ ដូច្នេះសេចក្តី អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ នោះខ្ញុំនិយាយតាមដែលព្រះវរបិតាបាន ប្រ
ាប់មក"អ។

ជំពូក ១៣

ព្រះយេស៊ូវលាងជើងឱ្យពួកសិស្សទ្រង់

១៣ ១កាលមុនបុណ្យរំលងអ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាប
ថា ពេលកំណត់ ដែលទ្រង់ត្រូវចេញពីលោកិយនេះ ទៅឯ ព្រះវរបិតាវិញក បានមកដល់ហើយខ ដូច្នេះ
ដែលទ្រង់បាន ស្រឡាញ់ដល់ពួកទ្រង់ នៅក្នុងលោកិយនេះ នោះទ្រង់ក៏ចេះ តែស្រឡាញ់គេ
ដរាបដល់ចុងបំផុត ។

២កំពុងពេលបាយយប់នោះឯង កាលអារក្សបានបញ្ចូល ចិត្តយូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុត ជាកូនស៊ីម៉ូន
ឱ្យបញ្ជូនទ្រង់ហើយគ ៣នោះដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវបានជ្រាបថា ព្រះវរបិតា បានប្រគល់ការទាំងអស់
មកក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ឃ ហើយថា ទ្រង់មកពីព្រះង ក៏ត្រូវទៅឯព្រះវិញ ៤បានជាទ្រង់ក្រោកពី សោយឡើង
ដោះព្រះពស្ត្រចេញច រួចយកក្រមាមកក្រវាត់ អង្គ ៥ក្រោយនោះទ្រង់ចាក់ទឹកក្នុងចានក្លាំ ចាប់តាំងលាង

ជើងឆពួកសិស្ស ហើយយកក្រមាដែលទ្រង់ក្រវាត់នោះ មក ជូត ។
៦កាលទ្រង់មកដល់ស៊ីម៉ូន-ពេត្រុស នោះគាត់ទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់លាងជើងឱ្យទូលបង្គំប
ុ ?"
៧ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា "ការដែលខ្ញុំធ្វើ នោះអ្នកមិន យល់ក្នុងពេលឥឡូវនេះទេ តែទៅមុខ
ទើបនឹងបានយល់ វិញ"ដ។
៨ពេត្រុសទូលប្រកែកថា "ទ្រង់មិនត្រូវលាងជើងឱ្យទូល បង្គំសោះឡើយ" ។
ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បើខ្ញុំមិនលាងឱ្យអ្នក នោះ អ្នកគ្មានចំណែកជាមួយនឹងខ្ញុំទេ" ។
៩ស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសទូលទ្រង់ថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ បើ ដូច្នោះ
សូមកុំលាងត្រឹមតែជើងទូលបង្គំប៉ុណ្ណោះឡើយ គឺ សូមលាងដល់ទាំងដៃ ទាំងក្បាលផងចុះ" ។
១០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "អ្នកណាដែលងូត ទឹកហើយ
នោះត្រូវការលាងតែជើងប៉ុណ្ណោះ ឱ្យបានស្អាត ទាំងអស់ ឯអ្នករាល់គ្នាក៏បានស្អាតហើយឈ តែមិនមែន
ទាំងអស់គ្នាទេញ ១១នេះព្រោះទ្រង់ជ្រាបនូវអ្នកណាដែលនឹង បញ្ជូនទ្រង់ដ ហេតុនោះ ប
ានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា អ្នករាល់ គ្នាមិនមែនស្អាតគ្រប់គ្នាទេ ។
១២កាលទ្រង់បានលាងជើងគេរួច ហើយបានពាក់ព្រះ ពស្ត្រទ្រង់វិញ នោះក៏គង់នៅតុ
មានបន្ទូលទៅគេថា "តើ អ្នករាល់គ្នាយល់ការ ដែលខ្ញុំទើបនឹងធ្វើនេះឬទេ ? ១៣អ្នក
រាល់គ្នាហៅខ្ញុំជាលោកគ្រូឋ ហើយជាព្រះអម្ចាស់ឌ នោះក៏ ត្រូវមែន ពីព្រោះគឺខ្ញុំនេះហើយ ១៤ដូច្នេះ បើខ្ញុំ
ដែលជា ព្រះអម្ចាស់ ហើយជាគ្រូ បានលាងជើង ឱ្យអ្នករាល់គ្នា នោះគួរតែឱ្យអ្នករាល់គ្នា
លាងជើងដល់គ្នានឹងគ្នាដែរឍ ១៥ដ្បិតខ្ញុំបានធ្វើជំរាប់ ទុកឱ្យអ្នករាល់គ្នាហើយ ដើម្បី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាត្រាប់តាមការ ដែលខ្ញុំបានធ្វើឱ្យនោះណ ១៦ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ប
ាវមិនមែន ធំជាងចៅហ្វាយទេត ហើយអ្នកបំរើ ក៏មិនធំជាងអ្នកដែល ប្រើដែរ
១៧បើអ្នករាល់គ្នាដឹងសេចក្តីទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្ត តាម នោះមានពរហើយថ។
ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីអ្នកដែលបញ្ជូនទ្រង់
១៨ខ្ញុំមិនមែននិយាយពីអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ទេទ ខ្ញុំស្គាល់ អស់អ្នកដែលខ្ញុំបានរើសធ ប៉ុន្តែបទគម
្ពីរដែលថា "អ្នកដែល បរិភោគនំបុ័ងន ជាមួយនឹងទូលបង្គំ នោះបានលើកកែង ជើងបទាស់នឹងទូលបង្គំវិញ"ផ
ពាក្យនោះត្រូវតែបានសំរេចព ១៩"ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា តាំងពីឥឡូវនេះ មុនដែលការ នោះកើតមក
ដើម្បីកាលណាបានកើតមកដល់ នោះឱ្យអ្នក រាល់គ្នាបានជឿភថា គឺខ្ញុំនេះហើយម ២០ប្រាកដមែន ខ្ញុំ ប្រ

ាប់អ្នករាល់គ្នា ជាប្រាកដថា អ្នកណាទទួលអ្នកដែលខ្ញុំ នឹងចាត់ឱ្យទៅ នោះឈ្មោះថាទទួលខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែល ទទួលខ្ញុំ នោះក៏ឈ្មោះថា ទទួលព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមក ដែរ"យ ។

២១កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួច ហើយ នោះទ្រង់មានព្រះហប ្ញទ័យតប់ប្រមល់រ ហើយក៏ធ្វើ បន្ទាល់ថា "ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មានពួកអ្នករាល់គ្នាម្នាក់ នឹងបញ្ជូនខ្ញុំ"ល ។

២២ដូច្នេះ ពួកសិស្សក៏ងាកមើលគ្នាទៅវិញទៅមក មិន ដឹងជាទ្រង់មានបន្ទូលពីអ្នកណាទេ
២៣មានសិស្សម្នាក់ ដែល ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់វ គាត់អង្គុយនៅតុ ផ្អែកលើព្រះឧរា ទ្រង់ ២៤ដូច្នេះ ស៊ីម៉ូន-ពេត្រុស ក៏ធ្វើគ្រឿងសំគាល់ ឱ្យ អ្នកនោះ ទូលសួរព្រះយេស៊ូវ អំពីអ្នកណាដែលទ្រង់មាន បន្ទូលនោះ ។

២៥អ្នកនោះក៏ទូលសួរព្រះយេស៊ូវ ទាំងទំរេត លើព្រះ ឧរាទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណា ?" ស

២៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "គឺជាអ្នកដែលខ្ញុំនឹង ជ្រលក់ចំណិតនំបុ័ង ហុចទៅឱ្យ" រួចទ្រង់ជ្រលក់នំបុ័ង ១ចំណិត ប្រទានទៅឱ្យ យូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុតហ ជាកូន ស៊ីម៉ូន
២៧ក្រោយដែលទទួលចំណិតនោះហើយ នោះ អារក្សសាតាំងក៏ចូលវាឡ ។

រួចព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅវាថា "ការអ្វីដែលអ្នកគិត ធ្វើ នោះចូរធ្វើជាប្រញាប់ទៅចុះ" ២៨ប៉ុន្តែ ក្នុងពួកអ្នក ដែលអង្គុយនៅតុ គ្មានអ្នកណាដឹងជា ទ្រង់មានបន្ទូលទៅវា ដោយហេតុអ្វីទេ ២៩ខ្លះស្មានថា ដោយព្រោះយូដាសកាន់ថង់ ប្រាក់អ បានជាព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ប្រាប់ឱ្យវាទៅទិញអីវ៉ាន់ អ្វីនិមួយ ដែលត្រូវការសំរាប់បុណ្យនោះក ឬឱ្យវាចែក ទានអ្វីដល់ពួកអ្នកក្រីក្រខ ៣០កាលវាបានទទួលចំណិតនំនោះ វាក៏ចេញទៅជា១រំពេច ពេលនោះយប់ហើយគ ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីការបដិសេធទ័របស់ពេត្រុស

១៣:៣៧,៣៨ - មថ ២៦:៣៣-៣៥ មក ១៤:២៩-៣១ លក ២២:៣៣,៣៤

៣១កាលវាចេញផុតទៅ នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះ កូនមនុស្សឃ ប ានដំកើងឡើងហើយង ព្រះក៏បាន ដំកើងឡើងក្នុងកូនមនុស្សដែរច ៣២បើសិនជាព្រះបានដំកើង ឡើងក្នុងកូនមនុស្ស នោះទ្រង់នឹងដំកើងកូនមនុស្សឡើង ក្នុង ព្រះអង្គទ្រង់ដែរឆ ក៏នឹងដំកើងកូនមនុស្សឡើងជា១រំពេច ផង" ។

៣៣"ឱកូនរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាតែ បន្តិចទៀតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងរកខ្ញុំ តែដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់ ដល់ពួកសាសន៍យូដារួចហើយថា កន្លែងដែលខ្ញុំទៅនោះ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងទៅបានទេ

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំក៏ប្រាប់ដល់ អ្នករាល់គ្នាដូច្នោះដែរដ ៣៤ខ្ញុំឱ្យសេចក្ដីបញ្ញត្តិឈ១ថ្មី ដល់ អ្នករាល់គ្នា គឺ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកញ ត្រូវឱ្យស្រឡាញ់គ្នា ដូចជាខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរដ ៣៥គេនឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ ដោយសារ សេចក្ដីនេះឯង គឺដោយអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្ដីស្រឡាញ់ ដល់គ្នាទៅវិញទៅមកឋ"។

៣៦ស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសទូលសួរទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់យាងទៅឯណា ?"ឌ

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា "កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នកពុំ អាចនឹងទៅតាម ក្នុងគ្រាឥឡូវនេះបានទេឍ លុះគ្រាក្រោយ ទើបអ្នកនឹងទៅបាន"ណ។

៣៧ពេត្រុសទូលទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ហេតុអ្វីបាន ជាទូលបង្គំទៅតាម ក្នុងគ្រានេះពុំបាន ? ទូលបង្គំស៊ូតែប្តូរ ជីវិតជំនួសទ្រង់"។

៣៨ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគាត់ថា "តើអ្នកនឹង ប្តូរជីវិតជំនួសខ្ញុំឬ ? ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រ ាប់អ្នកជាប្រាកដថា មាន់មិនរងាវទៀត ទាល់តែអ្នកបានប្រកែក ៣ ដង ថាមិន ស្គាល់ខ្ញុំ"ត។

ជំពូក ១៤

ព្រះយេស៊ូវកម្សាន្តចិត្តពួកសិស្សទ្រង់

១៤ ១"កុំឱ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាថប់បារម្ភឡើយថ អ្នករាល់គ្នា ជឿទដល់ព្រះធហើយ ចូរជឿដល់ខ្ញុំដែរ ២នៅក្នុងដំណាក់ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ មានទីលំនៅជាច្រើន ពុំនោះ ខ្ញុំប ានប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាហើយ ខ្ញុំទៅនរៀបកន្លែង ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ៣បើខ្ញុំទៅរៀបកន្លែង ឱ្យអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំនឹងត្រឡប់មក វិញប និងទទួលអ្នករាល់គ្នាទៅឯខ្ញុំ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នា បាននៅកន្លែង ដែលខ្ញុំនៅនោះដែរផ ៤ឯកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏ដឹង ហើយក៏ស្គាល់ផ្លូវទៅដែរ"។

៥ថូម៉ាសពទូលទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំមិនដឹង ជាទ្រង់យាងទៅឯណាទេ ដូច្នេះ ធ្វើដូចម្ដេចឱ្យយើងខ្ញុំ ស្គាល់ផ្លូវទៅបាន"។ ព្រះយេស៊ូវជាផ្លូវទៅឯព្រះវរបិតា

៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា"ខ្ញុំជាភផ្លូវម ជាសេចក្ដី ពិតយ ហើយជាជីវិតរ បើមិនមកតាមខ្ញុំ នោះគ្មានអ្នកណាទៅ ឯព្រះវរបិតាបានឡើយល ៧បើអ្នករាល់គ្នាប ានស្គាល់ខ្ញុំ នោះ បានស្គាល់ព្រះវរបិតាដែរវ អំពីនេះទៅមុខ អ្នករាល់គ្នាក៏ ស្គាល់ ហើយបានឃើញទ្រង់ផង"។

៨ភីលីពសទូលទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបង្ហាញ ព្រះវរបិតា ឱ្យយើងខ្ញុំឃើញផង នោះយើងខ្ញុំពេញចិត្ត ហើយ"។

៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅថា "ភីលីពអើយ ខ្ញុំបាននៅ ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ជាយូរដល់ម្ល៉េះ
ហើយអ្នកមិនទាន់ ស្គាល់ខ្ញុំឬ អ្នកណាដែលឃើញខ្ញុំ នោះក៏បានឃើញព្រះ វរបិតាដែរហ ចុះធ្វើដូចម្ដេចប
ានជាអ្នកថា សូមបង្ហាញ ឱ្យឃើញព្រះវរបិតាផងដូច្នេះ ? ១០តើអ្នកមិនជឿថា ខ្ញុំនៅ ក្នុងព្រះវរបិតា
ហើយព្រះវរបិតា គង់នៅក្នុងខ្ញុំទេឬអី ?ឡ អស់ទាំងពាក្យ ដែលខ្ញុំប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំមិនមែន ប្រាប់
ដោយអាងខ្លួនខ្ញុំទេអ គឺជាព្រះវរបិតា ដែលគង់ក្នុងខ្ញុំ ទ្រង់ធ្វើការទាំងនោះវិញ" ។
១១"ចូរជឿខ្ញុំថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតា ក៏គង់ក្នុងខ្ញុំ ពុំនោះសោត ឱ្យជឿខ្ញុំ ដោយព្រោះការ
ទាំងនោះឯងចុះក ១២ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា អ្នកណាដែលជឿខដល់ខ្ញុំ
នោះនឹងធ្វើការដែល ខ្ញុំធ្វើដែរគ ក៏នឹងធ្វើការធំជាង ការទាំងនោះទៅទៀត ពីព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា
១៣ហើយការអ្វីក៏ដោយដែលអ្នក រាល់គ្នានឹងសូមឃ ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងសំរេចឱ្យ ដើម្បី
ឱ្យព្រះវរបិតា បានដំកើងឡើង ក្នុងព្រះរាជបុត្រា ១៤បើអ្នករាល់គ្នានឹងសូមអ្វី ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹង
សំរេចឱ្យ" ។

ព្រះបន្ទូលសន្យាអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

១៥"បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ ចូរកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ ខ្ញុំចុះង
១៦នោះខ្ញុំនឹងទូលសូមដល់ព្រះវរបិតា ហើយទ្រង់នឹង ប្រទានព្រះដ៏ជាជំនួយច១អង្គទៀត មកអ្នករាល់គ្នា
ឱ្យបាន គង់នៅជាមួយ នៅអស់កល្បរៀងទៅ ១៧គឺជាព្រះវិញ្ញាណ នៃសេចក្ដីពិតឆ ដែលលោកិយទទួលពុំប
ានជ ព្រោះមិន ឃើញ ហើយមិនស្គាល់ទ្រង់សោះ តែអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់គង់ជាមួយ
ក៏នឹងសណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាដែរ ១៨ខ្ញុំមិនចោលអ្នករាល់គ្នា ឱ្យនៅកំព្រាទេឈ ខ្ញុំនឹងមកឯ
អ្នករាល់គ្នាវិញញ ១៩បន្តិចទៀត លោកិយនឹងលែងឃើញខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំវិញដ
ហើយដោយព្រោះខ្ញុំរស់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងរស់ដែរឋ ២០នៅថ្ងៃនោះឌ អ្នករាល់គ្នា នឹងដឹងថា
ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវរបិតាខ្ញុំឍ អ្នករាល់គ្នាក៏នៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាដែរណ ២១អ្នកណាដែល
មានបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំ ហើយកាន់តាម គឺអ្នកនោះហើយដែល ស្រឡាញ់ខ្ញុំត ឯអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ
នោះជាទីស្រឡាញ់ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំហើយថ ខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកនោះដែរ ក៏នឹង សំដែងខ្លួន
ឱ្យអ្នកនោះស្គាល់ផង" ២២យូដាសទ (មិនមែន អ៊ីស្ការីយ៉ុត) គាត់ទូលទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើកើត
មានហេតុដូចម្ដេច បានជាទ្រង់នឹងសំដែងមកឱ្យយើងខ្ញុំ ស្គាល់ទ្រង់ តែមិនឱ្យលោកិយស្គាល់ផង ?"ធ

២៣ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "បើអ្នកណាស្រឡាញ់ ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងកាន់តាមពាក្យខ្ញុំន
នោះព្រះវរបិតាខ្ញុំនឹង ស្រឡាញ់អ្នកនោះ ហើយយើងនឹងមកឯអ្នកនោះ ក៏នឹងតាំង ទីលំនៅនៅជាមួយដែរប

២៤អ្នកណាដែលមិនស្រឡាញ់ខ្ញុំ នោះមិនកាន់តាមពាក្យខ្ញុំទេ ឯពាក្យដែលអ្នករាល់គ្នាឮ
នោះមិនមែនជាពាក្យខ្ញុំ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់ចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទេតើ"ផ ២៥"ខ្ញុំប្រ
ាប់សេចក្តីទាំងនេះ ដល់អ្នករាល់គ្នា កំពុងដែលនៅជាមួយគ្នានៅឡើយ ២៦តែ ព្រះដ៏ជាជំនួយព
គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះវរបិតា នឹងចាត់មក ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំភ ទ្រង់នឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នា
ពីគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ម ក៏នឹងរំឭកពីគ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែល ខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរយ ២៧
ខ្ញុំទុកសេចក្តីសុខ នៅ នឹងអ្នករាល់គ្នារ គឺខ្ញុំឱ្យសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ខ្ញុំ ដល់អ្នក រាល់គ្នា ហើយដែលខ្ញុំឱ្យនោះ
មិនមែនដូចជាលោកិយ ឱ្យទេ កុំឱ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាថប់បារម្ភល ឬ ភ័យឡើយ" ។

២៨"អ្នករាល់គ្នាបានឮពាក្យ ដែលខ្ញុំប្រាប់ថា ខ្ញុំទៅ ហើយនឹងមក ឯអ្នករាល់គ្នាវិញវ
បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់ដល់ខ្ញុំ នោះនឹងមានសេចក្តីអំណរឡើង ដោយ ព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតាស
ដ្បិតព្រះវរបិតាទ្រង់ធំលើស ជាងខ្ញុំហ ២៩ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា មុនដែលការ នោះមកដល់
ដើម្បីកាលណាមកហើយ នោះឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានជឿឡ ៣០ពីនេះទៅមុខ ខ្ញុំមិនបាននិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា
ប៉ុន្មានទៀតទេ ដ្បិតចៅហ្វាយរបស់លោកិយនេះអ ជិតមក ដល់ហើយ តែវាគ្មានអ្វីនៅក្នុងខ្ញុំទេ
៣១គឺខ្ញុំធ្វើតាមបង្គាប់ ព្រះវរបិតាវិញក ដើម្បីឱ្យលោកិយបានដឹងថា ខ្ញុំស្រឡាញ់ ដល់ទ្រង់
ចូរយើងក្រោកឡើងចេញពីទីនេះទៅ" ។

ជំពូក ១៥

រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីដើមទំពាំងបាយជូរ
១៥ ១ខ្ញុំជាខដើមទំពាំងបាយជូរដ៏ពិតគ ហើយព្រះវរបិតាខ្ញុំ
ជាអ្នកដាំ ២អស់ទាំងខ្នែងណាដុះចេញពីខ្ញុំ ដែលមិនបង្កើត ផលផ្លែឃ នោះទ្រង់កាត់ចោល
តែអស់ទាំងខ្នែងណា ដែល បង្កើតផលផ្លែង នោះទ្រង់លួសខ្នែងនោះវិញ ដើម្បីឱ្យ បានផលផ្លែជាច្រើនឡើង
៣ឯអ្នករាល់គ្នា បានស្អាតហើយ ដោយសារពាក្យ ដែលខ្ញុំបានប្រាប់ច ៤ចូរនៅជាប់នឹងខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំជាប់នឹងអ្នករាល់គ្នាចុះឆ ប្រៀបដូចជាខ្នែង បើមិន នៅជាប់នឹងគល់ នោះពុំអាចនឹងបង្កើតផល
ដោយឯកឯង បានទេ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាក៏ពុំបានដែរ លើកតែនៅជាប់ នឹងខ្ញុំ" ។

៥"ខ្ញុំជាគល់ អ្នករាល់គ្នាជាខ្នែង អ្នកណាដែលនៅជាប់ នឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំជាប់នឹងអ្នកនោះ
នោះទើបនឹងបង្កើតផល ឡើងជាច្រើនជ ដ្បិតបើដាច់ពីខ្ញុំចេញ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំ អាចនឹងធ្វើអ្វីបានទេ
៦បើអ្នកណាមិននៅជាប់នឹងខ្ញុំ អ្នកនោះ ត្រូវបោះចោលទៅខាងក្រៅ ហើយក៏ក្រៀមទៅ ដូចជាខ្នែង ដែរ

រួចគេប្រមូលបោះទៅក្នុងភ្លើងឆេះអស់ទៅឈ ៧បើ អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំញ ហើយពាក្យខ្ញុំ
នៅជាប់ក្នុងអ្នក រាល់គ្នា នោះចូរសូមអ្វីតាមតែប្រាថ្នាចុះ សេចក្តីនោះនឹង បានសំរេច
ដល់អ្នករាល់គ្នាជាមិនខានដ ៨ព្រះវរបិតាខ្ញុំបាន ដំកើងឡើងឋ ដោយសេចក្តីនេះឯង គឺដោយអ្នករាល់គ្នា
បង្កើតផលជាច្រើនយ៉ាង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសិស្សខ្ញុំ មែនឌ" ។

៩"ខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាព្រះវរបិតាទ្រង់ ស្រឡាញ់ខ្ញុំដែរឍ
ចូរនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ចុះ ១០បើអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិខ្ញុំណ នោះនឹងនៅជាប់
ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានកាន់តាមបញ្ញត្តិ នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ
ហើយក៏នៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ ទ្រង់ដែរ ១១ខ្ញុំបាននិយាយសេចក្តីទាំងនេះ ប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា
ដើម្បីឱ្យសេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំ បាននៅជាប់ក្នុង អ្នករាល់គ្នា ហើយឱ្យសេចក្តីអំណរ របស់អ្នករាល់គ្នា ប
ានពោរពេញផងត ១២នេះជាសេចក្តីបញ្ញត្តរបស់ខ្ញុំ គឺ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាខ្ញុំ
បានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរថ ១៣គ្មានអ្នកណាមានសេចក្តី ស្រឡាញ់ធំជាងនេះ គឺដែលអ្នកណានឹងប្តូរជីវិត
ជំនួសពួក សំឡាញ់របស់ខ្លួននោះទេទ ១៤បើអ្នករាល់គ្នាធ្វើតាមសេចក្តី ដែលខ្ញុំបង្គាប់ធ នោះអ្នករាល់គ្នា
ជាពួកសំឡាញ់ខ្ញុំហើយន ១៥ខ្ញុំមិនហៅជាអ្នកបំរើទៀត ពីព្រោះអ្នកបំរើ គេមិនដឹងជា ចៅហ្វាយធ្វើអ្វីទេ
គឺខ្ញុំហៅអ្នករាល់គ្នាថា ជាសំឡាញ់វិញ ពីព្រោះ ខ្ញុំបានឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដឹងគ្រប់ការទាំងអស់ ដែល ខ្ញុំឮ
ពីព្រះវរបិតាខ្ញុំមកប ១៦មិនមែនអ្នករាល់គ្នា ដែល បានរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំទេតើ ដែលរើសអ្នករាល់គ្នាវិញផ ទាំង
តាំងអ្នករាល់គ្នា ឱ្យទៅបង្កើតផលព ហើយឱ្យផលរបស់អ្នក រាល់គ្នាបាននៅជាប់ផង ដើម្បីឱ្យព្រះវរបិតា ប
ានប្រោស ប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានអ្វីៗ ដែលនឹងសូមពីទ្រង់ដោយនូវ ឈ្មោះខ្ញុំភ ១៧ខ្ញុំបង្គាប់សេចក្តីនេះ
ដល់អ្នករាល់គ្នា គឺឱ្យស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកចុះម" ។

លោកិយស្អប់ពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៨បើសិនជាលោកិយស្អប់អ្នករាល់គ្នាយ នោះអ្នករាល់គ្នា ដឹងហើយ ថាគេបានស្អប់ខ្ញុំជាមុន
១៩បើអ្នករាល់គ្នាជារបស់ ផងលោកិយ នោះលោកិយនឹងស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា តែ ដោយព្រោះខ្ញុំប
ានរើសរចេញ ពីលោកិយមក ហើយអ្នក រាល់គ្នា មិនមែនជារបស់ផងលោកិយទៀត នោះបានជា លោកិយស
្អប់អ្នករាល់គ្នាវិញល ២០ចូរនឹកចាំពីពាក្យដែល ខ្ញុំបានប្រាប់រួចហើយថា បាវមិនមែនធំជាងចៅហ្វាយទេវ
បើគេបានបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ នោះគេនឹងបៀតបៀនដល់អ្នក រាល់គ្នាស ហើយបើគេបានកាន់តាមពាក្យខ្ញុំ
នោះគេនឹងកាន់ តាមពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ ២១គេនឹងប្រព្រឹត្តការទាំង នោះដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយយល់ដល់ឈ្មោះខ្ញុំហ ពីព្រោះ គេមិនស្គាល់ព្រះដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកទេឡ ២២បើសិនជាខ្ញុំមិន ប

ានមកនិយាយនឹងគេអ នោះគេឥតមានបាបទេ តែឥឡូវ នេះ គេគ្មានសេចក្ដីដោះសា ចំពោះប

ាបរបស់ខ្លួនសោះក ២៣អ្នកណាដែលស្អប់ខ្ញុំ នោះក៏ស្អប់ដល់ព្រះវរបិតាខ្ញុំដែរ ២៤បើខ្ញុំមិនប

ានធ្វើការនៅក្នុងពួកគេ ដែលគ្មានអ្នកណា ទៀតបានធ្វើឡើយខ នោះគេឥតមានបាបទេគ តែឥឡូវនេះ គេប

ានទាំងឃើញ ហើយទាំងស្អប់ខ្ញុំ និងព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ ដែរ ២៥នោះដើម្បីឱ្យសេចក្ដី ដែលចែងទុកមក

ក្នុងក្រិត្យ វិន័យរបស់គេបានសំរេចឃ ដែលថា គេបានស្អប់ខ្ញុំ ដោយ ឥតហេតុង។

២៦ប៉ុន្ដែ កាលណាព្រះដ៏ជាជំនួយទ្រង់យាងមកច ដែលខ្ញុំ នឹងចាត់មកពីព្រះវរបិតាឆ

គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្ដីពិតជ ដែលចេញពីព្រះវរបិតាមក ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់នឹងធ្វើ បន្ទាល់ពីខ្ញុំឈ

២៧ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើបន្ទាល់ដែរញ ពី ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាននៅជាមួយនឹងខ្ញុំ តាំងតែពីដើមមកដ។

ជំពូក ១៦

១៦ ១ខ្ញុំបាននិយាយសេចក្ដីទាំងនេះបប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា

ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នា រវាតចិត្តឡើយឌ ២គេនឹងកាត់អ្នក រាល់គ្នា ចេញពីពួកជំនុំរបស់គេឍ

ក៏នឹងមានពេលវេលាមក នោះអស់អ្នកណា ដែលសំឡាប់អ្នករាល់គ្នា នឹងគិតស្មានថា ខ្លួនបំរើដល់ព្រះដែរណ

៣គេនឹងប្រព្រឹត្តការទាំងនោះ ដល់ អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះគេមិនស្គាល់ព្រះវរបិតា ឬខ្ញុំទេត

៤តែខ្ញុំនិយាយសេចក្ដីទាំងនេះ ប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បី កាលណាពេលវេលានោះមកដល់ នោះ

ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន នឹកឃើញថាថ ខ្ញុំប្រាប់ហើយ ខ្ញុំមិនបានប្រាប់កាលពីដើមទេ ពីព្រោះ

ខ្ញុំកំពុងនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា នៅឡើយទ។

ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

៥"តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំទៅឯព្រះអង្គ ដែលចាត់ឱ្យខ្ញុំមកធ ហើយក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា គ្មានអ្នកណាសួរខ្ញុំថា

លោក អញ្ជើញទៅឯណានោះទេន ៦ប៉ុន្ដែ អ្នករាល់គ្នាមានចិត្ត ពេញដោយសេចក្ដីព្រួយ ដោយព្រោះខ្ញុំបានប្រ

ាប់សេចក្ដី ទាំងនេះប ៧ខ្ញុំប្រាប់តាមត្រង់ថា ដែលខ្ញុំទៅ នោះមាន   ប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ

ដ្បិតបើខ្ញុំមិនទៅទេ នោះ ព្រះដ៏ជាជំនួយផ ក៏មិនមកឯអ្នករាល់គ្នាដែរ តែបើខ្ញុំទៅ នោះខ្ញុំនឹងចាត់ទ្រង់ឱ្យមកព

៨កាលណាទ្រង់បានយាងមក ហើយ នោះទ្រង់នឹងសំដែង ឱ្យមនុស្សលោកដឹងច្បាស់ពី អំពើបាប

ពីសេចក្ដីសុចរិត ហើយពីសេចក្ដីជំនុំជំរះ ៩គឺ   ពីអំពើបាបភ ដោយព្រោះគេមិនជឿដល់ខ្ញុំ ១០ពីសេចក្ដី

សុចរិតម ដោយព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំយ ហើយអ្នក រាល់គ្នាមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ ១១នឹងពីសេចក្ដីជំនុំជំរះ

ដោយ ព្រោះចៅហ្វាយ របស់លោកិយនេះរ ត្រូវទោសហើយ"។

១២"ខ្ញុំនៅមានសេចក្តីជាច្រើនទៀត នឹងប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា តែឥឡូវនេះ
អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងទទួលបានទេល ១៣កាលណាព្រះអង្គនោះ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតវ បានមកដល់
នោះទ្រង់នឹងនាំអ្នករាល់គ្នា ចូលក្នុងគ្រប់ទាំង សេចក្តីពិតស ដ្បិតទ្រង់នឹងមានបន្ទូល មិនមែនដោយអាង
ព្រះអង្គទ្រង់ទេ គឺនឹងមានបន្ទូល ចំពោះតែសេចក្តីណា ដែលទ្រង់ឮ ហើយនឹងសំដែង
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងការដែល ត្រូវមក ១៤ទ្រង់នឹងដំកើងខ្ញុំ ដ្បិតទ្រង់នឹងយកសេចក្តី ដែល ដំរូវពីខ្ញុំ មកប្រ
ាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា ១៥គ្រប់ទាំងអស់ដែល ព្រះវរបិតាមាន នោះជារបស់ផងខ្ញុំដែរហ ហេតុនោះ បាន ជាខ្ញុំប្រ
ាប់ថា ទ្រង់នឹងយកសេចក្តីដែលដំរូវពីខ្ញុំ មកប្រាប់ អ្នករាល់គ្នា" ។
១៦"នៅបន្តិចទៀតឡ អ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំ រួច បន្តិចទៅទៀត នឹងឃើញខ្ញុំវិញ
ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា"អ ។

ទុក្ខលំបាកនៃពួកសាវ៏កប្រែទៅជាអំណរ

១៧ដូច្នេះ មានពួកសិស្សទ្រង់ខ្លះនិយាយគ្នាថា "ពាក្យនេះ ដែលទ្រង់មានបន្ទូល មកយើងថា
"នៅបន្តិចទៀត អ្នក រាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំ រួចបន្តិចទៅទៀត នឹងឃើញខ្ញុំ វិញ"អ ហើយដែលថា
"ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតា"ក នេះតើ មានន័យដូចម្តេច ? ១៨ហេតុនោះ បានជាគេនិយាយថា "ពាក្យនេះ
ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅបន្តិចទៀត" ដូច្នេះ នោះចង់ថាដូចម្តេច ? យើងស្តាប់មិនបានទេ" ។
១៩ព្រះយេស៊ូវក៏ជ្រាបថា គេចង់សួរទ្រង់ បានជាទ្រង់ មានបន្ទូលទៅគេថា "តើអ្នករាល់គ្នា
សាកសួរគ្នា ពីពាក្យ ដែលខ្ញុំថា នៅបន្តិចទៀត នឹងលែងឃើញខ្ញុំ រួចបន្តិចទៅ ទៀត នឹងឃើញខ្ញុំវិញ ឬអី ?
២០ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នានឹងយំ ហើយសោកសង្រេងខ
តែលោកិយនឹងអរសប្បាយឡើង អ្នករាល់គ្នានឹងព្រួយចិត្ត តែសេចក្តីព្រួយរបស់អ្នករាល់គ្នា
នឹងប្រែទៅជាសេចក្តី អំណរទៅវិញគ ២១ឯស្ត្រី កាលណាហៀបនឹងសំរាលកូន នោះតែងព្រួយចិត្តឃ
ព្រោះដល់កំណត់ហើយ តែកាលណា សំរាលរួចមក នោះលែងនឹកពីសេចក្តីវេទនានោះហើយ
ពីព្រោះមានសេចក្តីអំណរ ដោយព្រោះមានកូនមួយកើត មកក្នុងលោក ២២ឥឡូវនេះ
អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីព្រួយ ដូច្នោះមែនង ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងឃើញអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀតច នោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងមានចិត្តអរសប្បាយវិញ ក៏នឹងឥតមានអ្នក ណាដកយកសេចក្តីអំណរនោះ ចេញពីអ្នករាល់គ្នាឆ
ាន ឡើយឆ ២៣នៅថ្ងៃនោះជ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនសូមអ្វីពីខ្ញុំទៀត ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
អ្វី១ដែលអ្នក រាល់គ្នានឹងសូមដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះ ទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យឈ
២៤តាំងពីដើមមក អ្នករាល់គ្នាមិនបាន សូមអ្វី ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំទេ ឥឡូវ ចូរសូមចុះ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងប

ានញ ដើម្បីឱ្យសេចក្តីអំណរ របស់អ្នករាល់គ្នា បានពោរពេញពិត"ដ។

២៥"ខ្ញុំនិយាយសេចក្តីទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយ ពាក្យប្រៀបធៀបឋ
តែនឹងមានពេលវេលាមកឌ ដែលខ្ញុំនឹង មិននិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា ដោយពាក្យប្រៀបធៀបទៀតទេ
គឺនឹងនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នាពីព្រះវរបិតាយ៉ាងច្បាស់លាស់វិញ ២៦នៅថ្ងៃនោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងសូមដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំឍ ហើយខ្ញុំមិនថា ខ្ញុំនឹងទូលអង្វរដល់ព្រះវរបិតា ជំនួសអ្នក
រាល់គ្នានោះទេ ២៧ដ្បិតព្រះវរបិតា ទ្រង់ក៏ស្រឡាញ់អ្នក រាល់គ្នាដែរ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំណ
ហើយក៏ ជឿថា ខ្ញុំបានចេញពីព្រះមកត ២៨ខ្ញុំបានចេញពីព្រះវរបិតា មកមែន ហើយបានមកក្នុងលោកិយ
ក៏នឹងចេញពីលោកិយ ទៅឯព្រះវរបិតាវិញទៀតថ"។

២៩ពួកសិស្សទូលទ្រង់ថា "ហ្ន៎ ម្តងណេះទ្រង់មានបន្ទូល ច្បាស់ហើយ
មិនមែនដោយពាក្យប្រៀបធៀបទៀតទេទ ៣០ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់ ហើយ
មិនត្រូវការ ឱ្យអ្នកណាសួរទ្រង់ទេ ដោយហេតុនេះ យើងខ្ញុំ ជឿថាធ ទ្រង់បានចេញពីព្រះមកមែន"ន។

៣១ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "ឥឡូវនេះ អ្នក រាល់គ្នាជឿហើយឬ ៣២មើល
នឹងមានពេលវេលាមក ក៏មកដល់ហើយប នោះអ្នករាល់គ្នា នឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ ដោយខ្លួន៧ផ
ទាំងទុកខ្ញុំចោល ឱ្យនៅតែឯកឯងព តែខ្ញុំមិន នៅតែឯកឯងទេ គឺមានព្រះវរបិតាគង់ជាមួយនឹងខ្ញុំដែរភ"។

៣៣"ខ្ញុំប្រាប់សេចក្តីទាំងនេះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន សេចក្តីសុខសាន្តម ដោយសារខ្ញុំ
នៅលោកិយនេះ នោះអ្នក រាល់គ្នាមានសេចក្តីវេទនាមែនយ ប៉ុន្តែ ត្រូវសង្ឃឹមឡើង ដ្បិតខ្ញុំប
ានឈ្នះលោកិយហើយ"។

ជំពូក ១៧

ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋានសម្រាប់ព្រះអង្គទ្រង់

១៧ ១កាលព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួច
ហើយ នោះក៏ងើបព្រះនេត្រទៅលើមេឃលទូលថា:
"ឱព្រះវរបិតាអើយ កំណត់បានមកដល់ហើយវ សូមដំកើង ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ដើម្បីឱ្យព្រះរាជបុត្រា ប
ានដំកើងទ្រង់ ដែរស ២ដូចជាទ្រង់បានប្រទានឱ្យព្រះរាជបុត្រាមានអំណាច លើគ្រប់ទាំងមនុស្សហ
ដើម្បីនឹងប្រទានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ចឡ ដល់អស់អ្នកដែលទ្រង់បានប្រទាន មកព្រះរាជបុត្រា ដែរអ
៣នេះជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច គឺឱ្យគេបានស្គាល់ ដល់ទ្រង់ក ដ៏ជាព្រះពិតតែ១ នឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដែលទ្រង់ បានចាត់ឱ្យមកផងខ ៤ទូលបង្គំបានដំកើងទ្រង់គ នៅផែនដី ទូលបង្គំបានបង្ហើយការ---
ដែលទ្រង់ប្រគល់មកឱ្យធ្វើឃ ៥ឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមដំកើងទូលបង្គំងឡើង ជាមួយនឹងទ្រង់ផង
ដោយសិរីល្អដែលទូលបង្គំមាន ជាមួយ នឹងទ្រង់ច ក្នុងកាលដែលលោកិយ មិនទាន់បានកើតនៅ ឡើយ"ឆ។
ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកសិស្សទ្រង់

៦"ឯពួកអ្នក ដែលទ្រង់បានប្រទានមកទូលបង្គំ អំពី មនុស្សលោក នោះទូលបង្គំបានបើកសំដែង
ឱ្យគេស្គាល់ ព្រះនាមទ្រង់ជ អ្នកទាំងនោះជារបស់ផងទ្រង់ ហើយទ្រង់ បានប្រទានគេមកទូលបង្គំឈ
គេក៏កាន់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ ៧ឥឡូវនេះ គេដឹងថា គ្រប់ទាំងអស់ ដែលទ្រង់ប្រទានមក ទូលបង្គំ
នោះសុទ្ធតែកើតពីទ្រង់មក ៨ដ្បិតអស់ទាំងព្រះ បន្ទូលដែលទ្រង់បានប្រទានមក នោះទូលបង្គំបានឱ្យដល់
គេហើយញ គេក៏ទទួលយក ហើយដឹងជាប្រាកដថា ទូលបង្គំ ចេញពីទ្រង់មកដ ក៏ជឿថា ទ្រង់ចាត់
ឱ្យទូលបង្គំមកមែនឋ ៩ទូលបង្គំអធិស្ឋានឱ្យគេឌ មិនមែនអធិស្ឋានឱ្យលោកិយទេ គឺឱ្យអស់អ្នកដែលទ្រង់ប
ានប្រទាន មកទូលបង្គំវិញឍ ពីព្រោះ គេជារបស់ផងទ្រង់ ១០(របស់ទូលបង្គំទាំងអស់ ជារបស់ ផងទ្រង់
ហើយរបស់ទ្រង់ទាំងប៉ុន្មាន ក៏ជារបស់ផងទូលបង្គំ ដែរ)ណ ទូលបង្គំបានថ្កើងឡើងក្នុងគេ ១១អ្នកទាំងនេះនៅ
ក្នុងលោកិយ តែទូលបង្គំ មិននៅក្នុងលោកិយទៀតទេត ទូលបង្គំនឹងទៅឯទ្រង់ថ ឱព្រះវរបិតាដ៏បរិសុទ្ធអើយ
ឯពួក អ្នកដែលទ្រង់បានប្រទានមកទូលបង្គំ នោះសូមទ្រង់រក្សាគេ ដោយព្រះនាមទ្រង់ផង ដើម្បីឱ្យគេប
ានរួមគ្នាតែ១ទ ដូចជា យើងដែរធ ១២កាលទូលបង្គំនៅក្នុងលោកិយ ជាមួយនឹងគេ នោះទូលបង្គំបានរក្សាគេ
ដោយព្រះនាមទ្រង់ដែរ ទូលបង្គំ បានរក្សាទុកនូវអស់អ្នក ដែលទ្រង់ប្រទានមកទូលបង្គំ គ្មាន
អ្នកណាមួយត្រូវវិនាសឡើយន បានវិនាសតែ១នាក់នោះប ដែលបានដំរូវឱ្យត្រូវវិនាសប៉ុណ្ណោះ   ដើម្បីឱ្យប
ានសំរេច តាមបទគម្ពីរផ" ។

១៣"ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំទៅឯទ្រង់ព តែទូលបង្គំថ្លែង សេចក្តីទាំងនេះនៅក្នុងលោកិយ ដើម្បីឱ្យគេប
ានសេចក្តី អំណររបស់ទូលបង្គំភឱ្យនៅពោរពេញក្នុងខ្លួនគេ ១៤ទូលបង្គំ បានឱ្យព្រះបន្ទូលទ្រង់ដល់គេ
ហើយលោកិយបានស្អប់គេម ពីព្រោះគេមិនមែនជារបស់លោកិយទេ ដូចជាទូលបង្គំក៏
មិនមែនជារបស់លោកិយដែរយ ១៥ទូលបង្គំមិនសូមឱ្យយក គេចេញពីលោកិយទេ គឺសូមឱ្យទ្រង់រក្សាគេ
ឱ្យរួចពីសេចក្តី អាក្រក់វិញរ ១៦គេមិនមែនជារបស់ផងលោកិយ ដូចជា
ទូលបង្គំក៏មិនមែនជារបស់លោកិយដែរល ១៧សូមញែកគេ ចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់
ឯសេចក្តី ពិត គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់វ ១៨ទូលបង្គំបានចាត់គេឱ្យទៅ ក្នុងលោកិយស
ដូចជាទ្រង់ចាត់ទូលបង្គំ ឱ្យមកក្នុងលោកិយ ដែរហ ១៩ឯទូលបង្គំ ក៏ញែកខ្លួនចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយយល់

ដល់គេ ដើម្បីឱ្យគេបានញែកចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយសារ សេចក្តីពិតដែរ"ឡ ។

ព្រះយេស៊ូវអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជឿគ្រប់គ្នា

២០"ទូលបង្គំមិនអធិស្ឋាន ឱ្យអ្នកទាំងនេះតែប៉ុណ្ណោះ គឺ ឱ្យដល់ទាំងអ្នកណា ដែលនឹងជឿដល់ទូលបង្គំ ដោយសារ ពាក្យរបស់គេថែមទៀតដែរ ២១ដើម្បីឱ្យទាំងអស់ បានរួម មកតែមួយអ ឱព្រះវរបិតាអើយ ដូចជាទ្រង់គង់ក្នុងទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំនៅក្នុងទ្រង់ដែរក គឺ ឱ្យអ្នកទាំងនោះ បានរួម គ្នាតែមួយនៅក្នុងយើង ប្រយោជន៍ឱ្យលោកិយបានជឿថា ទ្រង់ចាត់ ឱ្យទូលបង្គំមកពិតខ ២២ឯសិរីល្អ ដែលទ្រង់ប្រទាន មកទូលបង្គំគ នោះទូលបង្គំបានឱ្យដល់គេហើយ ដើម្បី ឱ្យគេ បានរួមគ្នាតែមួយ ដូចជាយើងក៏រួមតែមួយដែរឃ ២៣គឺ ទូលបង្គំនៅក្នុងគេ ហើយទ្រង់គង់ក្នុងទូលបង្គំ ដើម្បីឱ្យគេ បានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើង ដរាបដល់រួមគ្នាតែមួយជាស្រេច ប្រយោជន៍ ឱ្យលោកិយ បានដឹងថា គឺទ្រង់ដែលចាត់ឱ្យ ទូលបង្គំមកមែនង ហើយថា ទ្រង់ស្រឡាញ់គេច ដូចជា ស្រឡាញ់ទូលបង្គំដែរ" ។

២៤"ឱព្រះវរបិតាអើយ ឯពួកអ្នកដែលទ្រង់ប្រទានមក ទូលបង្គំឆ នោះទូលបង្គំចង់ ឱ្យគេនៅជាមួយនឹងទូលបង្គំ ក្នុង កន្លែងដែលទូលបង្គំនៅដែរជ ដើម្បីឱ្យបានឃើញសិរីល្អឈ ដែលទ្រង់ប ានប្រទានមកទូលបង្គំ ដ្បិតទ្រង់បានស្រឡាញ់ ទូលបង្គំ តាំងតែពីមុនកំណើតលោកិយរៀងមក"ញ ។

២៥"ឱព្រះវរបិតាដ៏សុចរិតអើយ លោកិយមិនស្គាល់ ទ្រង់ទេដ តែទូលបង្គំស្គាល់ទ្រង់ ហើយពួកអ្នកនេះក៏ដឹងថា ទ្រង់បានចាត់ឱ្យទូលបង្គំមកដែរឋ ២៦ទូលបង្គំបានឱ្យគេស្គាល់ ព្រះនាមទ្រង់ឌ ក៏នឹងសំដែងឱ្យគេស្គាល់តទៅទៀត ដើម្បីឱ្យ សេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ដល់ទូលបង្គំ បាននៅ ក្នុងគេឍ ហើយឱ្យទូលបង្គំនៅក្នុងគេដែរ" ។

ជំពូក ១៨

ការចាប់ព្រះយេស៊ូវ

១៨:៣-១១ - មថ ២៦:៤៧-៥៦ មក ១៤:៤៣-៥០

លក ២២:៤៧-៥៣

១៨ ១កាលព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះរួច

ហើយ នោះទ្រង់យាងទៅខាងនាយជ្រោះកេដ្រុនណ បាននាំ ទាំងពួកសិស្សទៅផង ហើយទ្រង់ និងពួកសិស្ស ក៏ចូលតទៅ ក្នុងច្បារ១ថដែលនៅទីនោះ ។

២ឯយូដាស ដែលជាអ្នកបញ្ជូនទ្រង់ ក៏ស្គាល់កន្លែងនោះ ដែរ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវនឹងពួកសិស្ស

តែងប្រជុំនៅទីនោះ ជាញឹកញយទ ៣ដូច្នេះកាលយូដាសបានទទួលពួកទាហាន នឹងពួកអាជ្ញាខ្លះ ពីពួកសង្គ្រាជ
និងពួកផារិស៊ីចហើយ នោះ ក៏នាំគ្នាទៅឯទីនោះ មានទាំងកាន់គោម ចន្លុះ និងគ្រឿង សាស្ត្រាវុធផង ។
៤ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបការទាំងអស់ ដែលត្រូវមកដល់ ទ្រង់ប បានជាទ្រង់យាងចេញទៅសួរគេថា
"តើមករកអ្នក ណា ?"ផ
៥គេទូលឆ្លើយថា "រកយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត"
ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេថា "គឺខ្ញុំនេះហើយ" ឯយូដាស ដែលបញ្ជូនទ្រង់ ក៏ឈរនៅជាមួយនឹងគេដែរ
៦កាលទ្រង់ មានបន្ទូលទៅគេថា "គឺខ្ញុំនេះហើយ" នោះគេក៏ថយក្រោយ ដួលផ្ងារទាំងអស់គ្នា
៧ដូច្នេះទ្រង់មានបន្ទូលសួរគេម្តងទៀត ថា "តើរកអ្នកណា ?"ភ
គេទូលឆ្លើយថា "រកយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត" ៨ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "ខ្ញុំបានប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាថា គឺខ្ញុំនេះហើយ ដូច្នេះ បើអ្នករាល់គ្នារកខ្ញុំ នោះចូរបើកឱ្យ អ្នកទាំងនេះទៅចុះ" ៩នោះគឺដើម្បី
ឱ្យបានសំរេចពាក្យដែល ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ក្នុងពួកអ្នក ដែលទ្រង់បានប្រទានមក ទូលបង្គំ
នោះសូម្បីម្នាក់ក៏មិនបាត់ផង"ម។
១០រីឯស៊ីម៉ូន-ពេត្រុស គាត់មានដាវ ហើយក៏ហូតមក កាប់ដាច់ត្រចៀកស្តាំ របស់ប
ាវសំដេចសង្ឃម្នាក់ បាវនោះ ឈ្មោះម៉ាលកុស ។
១១នោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅពេត្រុសថា "ចូរស៊ក ដាវទៅក្នុងស្រោមវិញទៅ តើមិនត្រូវ
ឱ្យខ្ញុំទទួលពែងយដែល ព្រះវរបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំទេឬអី ?"
ព្រះយេស៊ូវនៅមុខលោកអាណេ
១៨:១២,១៣ - មថ ២៦:៥៧
១២នោះពួកទាហាន និងមេទ័ព ហើយពួកអាជ្ញារបស់ សាសន៍យូដារ ក៏ចាប់ព្រះយេស៊ូវចង
១៣រួចនាំទៅឯលោក អាណេ ជាមុនដំបូង ដ្បិតលោកជាឪពុកក្មេករបស់កៃផាល
ដែលធ្វើជាសំដេចសង្ឃក្នុងឆ្នាំនោះ ១៤គឺលោកកៃផានេះ ឯង ដែលទូន្មានដល់ពួកសាសន៍យូដាថា
មានប្រយោជន៏ឱ្យ មានមនុស្សម្នាក់ស្លាប់ជំនួសបណ្តាជនវ។
ការបដិសេធន៏របស់លោកពេត្រុស
១៨:១៦-១៨ - មថ ២៦:៦៩,៧០ មក ១៤:៦៦-៦៨
លក ២២:៥៥-៥៧
១៥ឯស៊ីម៉ូន-ពេត្រុស--និងសិស្សម្នាក់ទៀត----ក៏តាម ព្រះយេស៊ូវទៅ សំដេចសង្ឃប

ានស្គាល់សិស្ស១នោះដែរស ហើយគាត់ក៏ចូលទៅក្នុងព្រះលានសំដេចសង្ឃ ជាមួយនឹង ព្រះយេស៊ូវហ
១៦ឯពេត្រុស គាត់ឈរនៅឯមាត់ទ្វារខាង ក្រៅ ដូច្នេះ សិស្សម្នាក់ ដែលសំដេចសង្ឃស្គាល់នោះ គាត់
ក៏ចេញទៅនិយាយនឹងអ្នកឆ្មាំទ្វារ រួចនាំពេត្រុសចូលមក ។

១៧នោះបាវស្រីដែលចាំទ្វារ និយាយទៅពេត្រុសថា "អ្នកឯងជាសិស្សរបស់មនុស្សនោះដែរឬ ?"
គាត់ឆ្លើយថា "ខ្ញុំមិនមែនទេ"ឡ។

១៨ពួកបាវ និងពួកអាជ្ញា ក៏ឈរនៅទីនោះដែរ គេបាន ដុតភ្លើងអាំងអ ព្រោះរងា
ហើយពេត្រុសក៏ឈរអាំងនៅ ជាមួយនឹងគេក។

សម្តេចសង្ឃចោទសួរព្រះយេស៊ូវ

១៨:២៩-៤០ - មថ ២៦:៥៩-៦៨ មក ១៤:៥៥-៦៥

លក ២២:៦៣-៧១

១៩នោះសំដេចសង្ឃ ក៏ពិចារណាសួរព្រះយេស៊ូវ ពី ដំណើរពួកសិស្ស និងសេចក្តីដែលទ្រង់បង្រៀន
។ ២០ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅលោកថា "ខ្ញុំបាន និយាយនឹងបណ្តាមនុស្សនៅកណ្តាលជំនុំ
ខ្ញុំតែងតែបង្រៀន ក្នុងសាលាប្រជុំខ ហើយក្នុងព្រះវិហារគ ជាកន្លែងដែលពួក សាសន៍យូដាប្រជុំគ្នា
ខ្ញុំមិនដែលនិយាយដោយសំងាត់ទេឃ" ២១ហេតុអ្វី បានជាលោកសួរខ្ញុំ ចូរសួរដល់ពួកអ្នកដែល បានស្តាប់ខ្ញុំ
ពីសេចក្តីដែលខ្ញុំនិយាយនោះវិញមើល គេដឹង សេចក្តី ដែលខ្ញុំនិយាយដែរ" ។

២២កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះហើយ នោះមានពួកអាជ្ញា ម្នាក់ង ដែលឈរនៅទីនោះ ប
ានទះកំផ្លៀងព្រះយេស៊ូវច ដោយពាក្យថា "ឯងឆ្លើយទៅសំដេចសង្ឃយ៉ាងដូច្នេះឬ ?"

២៣ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា "បើខ្ញុំបាន និយាយអាក្រក់
នោះចូរធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីអាក្រក់នោះចុះ តែបើខ្ញុំបាននិយាយល្អវិញ ហេតុអ្វីបានជាវាយខ្ញុំ ?"ឆ

២៤នោះលោកអាណ ឱ្យគេនាំទ្រង់ ទាំងជាប់ចំណង ទៅ ឯលោកកៃផាជ ជាសំដេចសង្ឃវិញ ។

ការបដិសេធន៍លើកទីពីរ និងទីបី របស់លោកពេត្រុស

១៨:២៥-២៧ - មថ ២៦:៧១-៧៥ មក ១៤:៦៩-៧២

លក ២២:៥៨-៦២

២៥ឯស៊ីម៉ូន-ពេត្រុស គាត់កំពុងឈរអាំងភ្លើងឈ ដូច្នេះ គេសួរគាត់ថា
"អ្នកឯងជាសិស្សរបស់អ្នកនោះដែរឬ ?" តែ គាត់ប្រកែកថា "ខ្ញុំមិនមែនទេ"ញ។

២៦មានពួកបាវសំដេចសង្ឃម្នាក់ គឺជាសាច់ញាតិនឹងអ្នក ដែលពេត្រុស បានកាប់ដាច់ត្រចៀកនោះដ

ក៏និយាយថា តើអញមិនបានឃើញឯង នៅក្នុងច្បារជាមួយនឹងអ្នកនោះ ទេឬអី?ឋ
២៧ពេត្រុសក៏ប្រកែកម្តងទៀត ស្រាប់តែមាន់ រងាវឡើងឌ។
ព្រះយេស៊ូវនៅមុខលោកពីឡាត់
១៨:២៩-៤០ - មថ ២៧:១១-១៨ ២០-២៣ មក ១៥:២-១៥
លក ២៣:២,៣,១៨-២៥

២៨គេនាំព្រះយេស៊ូវ ពីលោកកៃផា ទៅក្នុងសាលាជំនុំឈ ពេលនោះព្រលឹមស្រាងហើយ គេមិនបានចូលទៅក្នុង សាលាទេណក្រែងគេត្រូវសៅហ្មង នឹងបរិភោគបុណ្យរំលង មិនបានត ២៩ដូច្នេះ លោកពីឡាត់ចេញទៅឯគេ សួរថា "តើអ្នករាល់គ្នាចោទប្រកាន់មនុស្សនេះពីរឿងអ្វី ?"

៣០គេឆ្លើយ ទៅលោកថា "បើវា មិនមែនជាមនុស្ស អាក្រក់ នោះយើងខ្ញុំមិនបានបញ្ជូនវាមកទេ"។

៣១ដូច្នេះ លោកពីឡាត់មានប្រសាសន៍ថា "ចូរយកទៅ ជំនុំជំរះ តាមច្បាប់របស់អ្នករាល់គ្នាចុះ"។

តែពួកសាសន៍យូដា ជំរាបលោកថា "យើងខ្ញុំគ្មានច្បាប់ នឹងសំឡាប់អ្នកណាទេ" ៣២គេនិយាយដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យបាន សំរេចពាក្យ ដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល នឹងបង្ហាញពីទ្រង់ ត្រូវសុគតថបែបយ៉ាងណា ។

៣៣នោះលោកពីឡាត់ ក៏ចូលទៅក្នុងសាលាជំនុំវិញទ រួច ហៅព្រះយេស៊ូវមកដណ្តឹងសួរថា "តើអ្នកជាស្តេចសាសន៍ យូដាឬអី ?"ធ ៣៤ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "តើលោក មានប្រសាសន៍ដូច្នេះ ដោយខ្លួនលោក ឬមានអ្នកណាជំរាប លោកពីខ្ញុំ ?"

៣៥លោកពីឡាត់ឆ្លើយថា "តើខ្ញុំជាសាសន៍យូដាឬអី គឺ សាសន៍របស់អ្នកឯង និងពួកសង្គ្រាជទេតើ ដែលបញ្ជូនអ្នក មកខ្ញុំ ចុះអ្នកបានធ្វើអ្វី ?"

៣៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នគរនខ្ញុំ មិនមែនត្រូវខាង លោកិយនេះទេ បើសិនជានគរខ្ញុំ ត្រូវខាងលោកិយនេះ នោះពួកអ្នកបំរើខ្ញុំ គេនឹងបានតយុទ្ធហើយ ដើម្បីមិនឱ្យខ្ញុំ ត្រូវបញ្ជូនទៅសាសន៍យូដាឡើយប តែឥឡូវនេះ នគរខ្ញុំមិន មែនត្រូវខាងស្ថាននេះទេ"ផ។

៣៧លោកពីឡាត់ក៏សួរទ្រង់ថា "ដូច្នេះ អ្នកជាស្តេចមែន ឬ ?" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយថា "លោកមានប្រសាសន៍ ថា ខ្ញុំជាស្តេច នោះត្រូវហើយ ខ្ញុំបានកើតមក ហើយក៏ចូល ក្នុងលោកិយនេះ សំរាប់តែការនោះឯង ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានធ្វើ បន្ទាល់ ពីសេចក្តីពិតព អស់អ្នកណាដែលកើតពីសេចក្តីពិត នោះក៏ព្ធសំឡេងខ្ញុំ"ភ។

៣៨លោកពីឡាត់ទូលសួរទ្រង់ថា "តើយ៉ាងណា ដែល ហៅថា សេចក្តីពិតនោះ ?" កាលបានទូលដូច្នោះរួចហើយ នោះលោកចេញទៅឯពួកសាសន៍យូដាម្តងទៀត ក៏មាន ប្រសាសន៍ថា

"ខ្ញុំមិនឃើញជាអ្នកនោះ មានទោសខុសអ្វី សោះម ៣៩អ្នករាល់គ្នាមានទំលាប់ធ្លាប់ឱ្យខ្ញុំលែងម្នាក់ ដល់អ្នករាល់គ្នា នៅវេលាបុណ្យរំលង ដូច្នេះ តើចង់ឱ្យខ្ញុំលែង ស្ដេចនៃសាសន៍យូដាឬអី ?"

៤០គេក៏ស្រែកឡើងទាំងអស់គ្នាម្ដងទៀតថា "កុំលែងអ្នក នោះឡើយ សូមលែងបារ៉ាបាសវិញ" រីឯបារ៉ាបាស វាជា ចោរប្លន់"យ ។

ជំពូក ១៩

ការកាត់ទោសឱ្យព្រះយេស៊ូវជាប់ឆ្កាង

១៩:១-១៦ - មថ ២៧:២៧-៣១ មក ១៥:១៦-២០

១៩ ១ខណៈនោះ លោកពីឡាត់នាំយកព្រះយេស៊ូវទៅវាយនឹងរំពាត់ង ២ពួកទាហានក៏ក្រងភួងបន្លាបំពាក់លើព្រះសិរ ហើយយកអាវពណ៌ស្វាយមកបំពាក់ទ្រង់ ៣ទាំងទូលថា "សូម ថ្វាយបង្គំស្ដេចសាសន៍យូដា"ច រួចគេទះទ្រង់ឆ ។

៤លោកពីឡាត់ក៏ចេញទៅ មានប្រសាសន៍នឹងគេម្ដង ទៀតថា "មើល ខ្ញុំនាំអ្នកនេះចេញជមកឯអ្នករាល់គ្នា ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំមិនឃើញជាគាត់មានទោសយ៉ាង ណាសោះ"ឈ ៥ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវក៏យាងចេញទៅក្រៅ ទាំង ពាក់ភួងបន្លា និងអាវពណ៌ស្វាយនោះញ រួចលោកពីឡាត់មានប្រសាសន៍ទៅគេថា "មើលចុះ មនុស្សនេះហើយ" ។

៦កាលពួកសង្គ្រាជ និងពួកអាជ្ញាបានឃើញទ្រង់ នោះក៏ ស្រែកឡើងថា "ឆ្កាងវា ឆ្កាងវាទៅ" ។

លោកពីឡាត់មានប្រសាសន៍ទៅគេថា "ត្រូវឱ្យអ្នក រាល់គ្នាយកគាត់ទៅឆ្កាងវិញដ ដ្បិតខ្ញុំមិនឃើញជាមាន ទោសអ្វីទេ"ឋ ។ ៧ពួកសាសន៍យូដា ឆ្លើយថា "យើងខ្ញុំមានក្រឹត្យវិន័យ ហើយតាមក្រឹត្យវិន័យនោះ វាត្រូវស្លាប់ឌ ពីព្រោះវាបាន តាំងខ្លួនឡើងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ"ឍ ។

៨កាលលោកពីឡាត់ បានឮពាក្យនោះ ក៏ភ័យរឹតតែខ្លាំង ឡើង ៩លោកត្រឡប់ទៅក្នុងសាលាជំនុំណ ទូលសួរព្រះយេស៊ូវ ថា "តើអ្នកមកពីណា ?" តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនឆ្លើយសោះត ១០ដូច្នេះ លោកពីឡាត់សួរទ្រង់ថា "តើអ្នកមិនឆ្លើយទេឬអី អ្នកមិនដឹងទេឬថា ខ្ញុំមានអំណាចនឹងឆ្កាងអ្នក ឬលែងអ្នកក៏បាន?"

១១ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "បើមិនបានប្រទានមកពី ស្ថានលើថ នោះលោកឥតមានអំណាចលើខ្ញុំសោះ ហេតុ នោះ បានជាអ្នកដែលបញ្ជូនខ្ញុំមកលោក អ្នកនោះមានបាប ធ្ងន់ជាង"ទ ។

១២តាំងពីនោះមក លោកពីឡាត់រកទំនង នឹងលែងទ្រង់ ដែរ តែពួកសាសន៍យូដាស្រែកកងឡើងថា

"បើលោកលែង អ្នកនេះទៅ នោះលោកមិនមែនជាទីស្រឡាញ់នឹងសេសារ ទេ
ព្រោះអ្នកណាដែលតាំងខ្លួនធ្វើជាស្តេចធ នោះក្បត់នឹង សេសារហើយ"។

១៣កាលលោកពីឡាត់បានឮពាក្យនោះ ក៏នាំព្រះយេស៊ូវ ចេញទៅឯកន្លែងហៅថា ទីក្រាលថ្ម
ដែលភាសាហេព្រើរ ហៅថា កាបាថា រួចលោកអង្គុយនៅទីជំនុំជំរះន ១៤(រីឯ ថ្ងៃនោះ
ជាថ្ងៃរៀបចំបបុណ្យរំលង ប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ ហើយ) ផ លោកក៏មានប្រសាសន៏ ទៅពួកសាសន៏យូដាថា
"មើល នេះស្តេចនៃអ្នករាល់គ្នា"ព។

១៥តែគេស្រែកឡើងថា យកវាចេញ យកវាចេញ ឱ្យ ឆ្កាងវាទៅ លោកពីឡាត់សួរគេថា "តើ
ឱ្យខ្ញុំឆ្កាងស្តេចនៃ អ្នករាល់គ្នាឬអី ?" ពួកសង្គ្រាជឆ្លើយថា "យើងខ្ញុំមានស្តេច តែសេសារទេ"។

១៦ដូច្នេះ លោកក៏បញ្ជូនទ្រង់ទៅឱ្យគេឆ្កាង ហើយគេនាំ ទ្រង់យកទៅភ។

ការឆ្កាង

១៩:១៧-២៤ - មថ ២៧:៣៣-៤៤ មក ១៥:២២-៣២

លក ២៣:៣៣-៤៣

១៧ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងចេញទៅ ទាំងលីឈើឆ្កាង ទៅមដល់កន្លែងហៅថា
ភ្នំរលាក្បាលយដែលភាសាហេព្រើរ ហៅថា គាល់កូថា ១៨គេក៏ឆ្កាងទ្រង់នៅទីនោះ ព្រមទាំង ២
នាក់ទៀតលជាមួយនឹងទ្រង់ដែរម្នាក់ម្ខាង១ ហើយព្រះយេស៊ូវ នៅជាកណ្តាល ។

១៩លោកពីឡាត់ធ្វើប្រកាស ១ បិទនៅលើឈើឆ្កាង មាន សេចក្តីថា "នេះឈ្មោះយេស៊ូវ
ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែតវ ស្តេចនៃសាសន៏យូដា"ស ២០មានសាសន៏យូដាជាច្រើនបាន មើលប្រកាសនោះ
ដ្បិតកន្លែងដែលគេឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ នោះនៅជិតទីក្រុងហ ហើយប្រកាសនោះ គេបានសរសេរ
ជាភាសាហេព្រើរ ក្រិក និងឡាតាំង ២១ដូច្នេះ ពួកសង្គ្រាជ របស់សាសន៏យូដា គេជំរាបដល់លោកពីឡាត់ថា
"សូម លោកកុំសរសេរថា នេះជាស្តេចនៃសាសន៏យូដាឡើយ សូមសរសេរតាមវានិយាយវិញថា
ខ្ញុំជាស្តេចនៃសាសន៏ យូដា"ឡ ២២លោកពីឡាត់ឆ្លើយថា "ឯសេចក្តីដែលខ្ញុំបាន សរសេរ នោះជ
ានសរសេរស្រេចទៅហើយ"។

២៣ឯពួកទាហាន កាលបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូវរួចហើយ នោះគេយកព្រះពស្ត្រទ្រង់ ចែកជា៤ចំណែក
ឱ្យម្នាក់១បាន ១ចំណែក ក៏យកអាវវែងទ្រង់ដែរ តែអាវនោះបានត្បាញ ពីលើជាសំពត់តែ ១ គ្មានថ្នេរសោះ

២៤ដូច្នេះ គេនិយាយគ្នាថា "កុំហែកអាវនេះឡើយ ចូរ យើងចាប់ឆ្នោតវិញ ឱ្យបានដឹងជាអាវនេះ
នឹងទៅជារបស់ រូបអ្នកណា" នោះដើម្បីឱ្យបានសំរេចអបទគម្ពីរ ដែលថា "គេប

ានយកសំលៀកបំពាក់ទូលបង្គំចែកគ្នា ឯអាវវែង របស់ទូលបង្គំ គេយកដោយចាប់ជាឆ្នោត"ក ពួកទាហាន
ក៏ធ្វើដូច្នោះ ។

២៥ឯមាតាព្រះយេស៊ូវ ប្អូនស្រីមាតាទ្រង់ខ ម៉ារាជា ប្រពន្ធក្លូប៉ាស និងម៉ារាជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡាគ
គេឈរនៅ ជិតឈើឆ្កាងទ្រង់ឃ ២៦ព្រះយេស៊ូវក៏ឃើញមាតាទ្រង់ង នឹង សិស្សម្នាក់ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ច
កំពុងឈរនៅទីនោះ រួច ទ្រង់មានបន្ទូលទៅមាតាថា "មាតាអើយ នុ៎ះន៏ កូនរបស់ មាតា"
២៧រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅសិស្សនោះថា "នុ៎ះន៎ ម្តាយ អ្នក"
តាំងពីនោះមកសិស្សនោះក៏នាំយកគាត់ទៅនៅផ្ទះខ្លួន។

ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

១៩:២៩,៣០ - មថ ២៧:៤៨,៥០ មក ១៥:៣៦,៣៧ លក ២៣:៣៦

២៨ក្រោយនោះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបថា ការទាំងអស់ បានសំរេចហើយឆ តែដើម្បីឱ្យបានសំរេច
តាមបទគម្ពីរជ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំស្រេកទឹកណាស់" ២៩រីឯនៅទី នោះ
មានក្រឡដាក់ទឹកខ្មេះឈពេញ គេក៏យកសារាយរំហួត ជ្រលក់ទឹកខ្មេះជោគ រួចចងភ្ជាប់នឹងមែកហ៊ីសុប
ហុចទៅ ដល់ព្រះឱស្ឋទ្រង់ ៣០កាលព្រះយេស៊ូវបានទទួលទឹកខ្មេះរួច ហើយ ក៏មានបន្ទូលថា
"ការស្រេចហើយ"ញ នោះទ្រង់ឱន ព្រះសិរប្រគល់វិញ្ញាណទ្រង់ទៅ ។ ៣១ពួកសាសន៏យូដា
ក៏សូមលោកពីឡាត់ ឱ្យបានបំបាក់ ជើងពួកជាប់ឆ្កាង ហើយយកចេញទៅ ដើម្បីកុំឱ្យខ្មោចនៅ
ជាប់លើឈើឆ្កាងដ ក្នុងថ្ងៃឈប់សំរាក ពីព្រោះជាថ្ងៃរៀប ចំហើយឋ ឯថ្ងៃឈប់សំរាកនោះ គឺជាថ្ងៃបុណ្យធំ
៣២ដូច្នេះ ពួកទាហានក៏មកបំបាក់ជើងអ្នក១ រួចអ្នក១ទៀតឌ ដែលជាប់ ឆ្កាងជាមួយនឹងទ្រង់
៣៣តែកាលគេមកដល់ព្រះយេស៊ូវ ក៏ ឃើញថា ទ្រង់សុគតផុតហើយ បានជាគេមិនបំបាក់ព្រះបាទ ទ្រង់ទេ
៣៤ប៉ុន្តែ ទាហានម្នាក់យកលំពែងចាក់ចំហៀង ទ្រង់ នោះក៏ចេញឈាម ហើយនិងទឹកមកណ
៣៥អ្នកដែល ឃើញត បានធ្វើបន្ទាល់ ហើយសេចក្តីបន្ទាល់របស់អ្នកនោះ ក៏ពិតប្រាកដថ
អ្នកនោះដឹងថាខ្លួននិយាយត្រូវ ដើម្បីឱ្យអ្នក រាល់គ្នាបានជឿ ៣៦ដ្បិតការទាំងនោះបានកើតមក ដើម្បីឱ្យ
បទគម្ពីរបានសំរេចទ ដែលថា "គ្មានឆ្អឹងទ្រង់ណាមួយត្រូវ បាក់សោះ"ធ ៣៧ក៏មានបទ១ទៀតថា
"គេនឹងមើលព្រះអង្គ ដែលគេបានចាក់"ន។

ការបញ្ចុះព្រះសពព្រះយេស៊ូវ

១៩:៣៨-៤២ - មថ ២៧:៥៧-៦១ មក ១៥:៤២-៤៧

លក ២៣:៥០-៥៦

៣៨ក្រោយនោះមក យ៉ូសែប ជាអ្នកស្រុកអើរីម៉ាថេ ដែលជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវដោយសំងាត់ ព្រោះខ្លាច ពួកយូដាប លោកបានសូមដល់លោកពីឡាត់ ឱ្យមានច្បាប់ នឹងយកព្រះសពព្រះយេស៊ូវចុះមក លោកពីឡាត់ក៏បើកឱ្យ ដូច្នេះ លោកមកយកព្រះសពព្រះយេស៊ូវទៅ ៣៩ហើយ លោកនីកូដេមផ ដែលពីមុន បានទៅឯព្រះយេស៊ូវទាំងយប់ ក៏មកដែរ លោកយកជ័រល្វីងទេស លាយនឹងក្រឹស្នា បាន ប្រហែលជា១រយនាលិមក ៤០លោកទាំង២នោះ ក៏យក ព្រះសពព្រះយេស៊ូវមក រុំនឹងសំពត់ទេសឯកព ជាមួយនឹង គ្រឿងក្រអូបទាំងនោះ តាមទំលាប់ របស់សាសន៍យូដាភ ដែលគេធ្លាប់រៀបចំកប់ខ្មោច ៤១មានច្បារ១នៅត្រង់កន្លែង ដែលគេឆ្កាងទ្រង់ ហើយក្នុងច្បារនោះ មានផ្នូរ១ ថ្មី ដែល មិនទាន់ដាក់ខ្មោចណានៅឡើយ ៤២ដូច្នេះ លោកក៏បញ្ចុះ ព្រះសពព្រះយេស៊ូវនៅទីនោះ ពីព្រោះជាថ្ងៃរៀបចំបុណ្យម របស់សាសន៍យូដា ហើយផ្នូរនោះក៏នៅជិតស្រាប់យ។

ជំពូក ២០

ផ្នូរទទេរ

២០១-៨ មថ ២៨:១-៨ មក ១៦:១-៨ លក ២៤:១-១០

២០ ១នៅថ្ងៃទី ១ ក្នុងអាទិត្យនោះ ម៉ារា ជាអ្នកស្រុក ម៉ាក់ដាឡាង នាងទៅឯផ្នូរពីព្រលឹម កាលកំពុងនៅងងឹត នៅឡើយ ក៏ឃើញថ្មបានយកចេញពីមាត់ផ្នូរហើយច ២នោះ នាងរត់ទៅប្រាប់ដល់ ស ីម៉ូន-ពេត្រុស និងសិស្ស ១នោះ ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ឆថា "គេបានយកព្រះអម្ចាស់ចេញពីផ្នូរ ហើយ យើងខ្ញុំមិនដឹងជាគេយកទៅទុកឯណាទេ"ជ។

៣នោះពេត្រុស និងសិស្ស ១នោះ ក៏ចេញទៅឯផ្នូរឈ ៤អ្នកទាំង ២ រត់ទៅជាមួយគ្នា តែសិស្ស ១ នោះរត់លឿនជាង ពេត្រុសបានដល់ផ្នូរមុន ៥រួចគាត់ឱនខ្លួនទៅមើលញ ឃើញ មានតែសំពត់ស្បងនៅក្នុងនោះ តែគាត់មិនបានចូលទេ ៦ឯសុីម៉ូន-ពេត្រុស ដែលមកតាមក្រោយ គាត់ក៏ចូលទៅក្នុង ផ្នូរ ឃើញសំពត់ស្បងនៅក្នុងនោះដែរ ៧ហើយឃើញកន្សែង ដែលគ្របព្រះសិរទ្រង់ឋ មិននៅជាមួយនឹងសំពត់ស្បងនោះ ទេ គឺបានបត់ដាក់នៅទីកន្លែងដោយខ្លួនវិញ ៨សិស្សមួយ នោះដែលមកដល់ផ្នូរមុនឌ គាត់ក៏ចូលទៅឃើញដូច្នោះដែរ រួចគាត់ជឿ ៩ដ្បិតគេមិនទាន់យល់បទគម ្ពីរឈរនៅឡើយដែល ថា "ទ្រង់ត្រូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ"ណ។

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញព្រះអង្គទ្រង់ដល់នាងម៉ារា

១០សិស្សទាំង ២ ក៏ត្រឡប់ទៅឯផ្ទះគេវិញ ១១ឯម៉ារា នាងឈរយំពីខាងក្រៅផ្នូរ

ហើយកំពុងដែលនាងយំ នោះក៏ ឱនខ្លួនមើលទៅក្នុងផ្នូរត ១២ឃើញទេវតា ២ រូប ស្លៀកពាក់ សថ អង្គុយ ១ ខាងក្បាល ១ ចុងជើង ត្រង់កន្លែងដែលបាន ផ្តេកព្រះសពព្រះយេស៊ូវ ។

១៣ទេវតានោះសួរថា "នាងអើយ ហេតុអ្វីបានជាយំ ?"ទ នាងឆ្លើយថា "ពីព្រោះគេប ានយកព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំទៅបាត់ ហើយខ្ញុំមិនដឹងជាគេទុកទ្រង់នៅឯណាទេធ ១៤នាងនិយាយ ដូច្នោះ រួចបែរខ្លួនទៅក្រោយ ឃើញព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរន តែមិនដឹងជាព្រះយេស៊ូវទេប ។

១៥ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នាងអើយ ហេតុអ្វីបានជា យំផ នាងរកអ្នកណា ?"

ឯនាង ក៏ស្មានថាជាអ្នកថែច្បារ ទើបនិយាយទៅថា "លោកនាយអើយ បើលោកប ានយកព្រះសពចេញទៅឯ ណា នោះសូមប្រាប់ខ្ញុំ ឱ្យដឹងកន្លែងដែលបានទុកផង ខ្ញុំ នឹងទៅនាំយកទៅ" ។

១៦ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "ម៉ារាអើយ" ។

នោះនាងបែរខ្លួនទៅទូលទ្រង់ ជាភាសាហេព្រើរថាព "រ៉ាបូនី"ភ ដែលស្រាយថា លោកគ្រូអើយ ។

១៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាងថា "កុំពាល់ខ្ញុំ ព្រោះ ខ្ញុំមិនទាន់ឡើងទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំនៅឡើយ ចូរនាងទៅឯ ពួកបងប្អូនមខ្ញុំប្រាប់គេថា ខ្ញុំឡើងទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំយជាព្រះ វរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា គឺជាព្រះនៃខ្ញុំ ហើយជាព្រះនៃអ្នក រាល់គ្នាដែរ" ។

១៨នោះម៉ារា-ម៉ាក់ដាឡារ ក៏នាំដំណឹងទៅប្រាប់ដល់ពួក សិស្សលថា នាងបានឃើញ ព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់បានមាន បន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះមកនាង ។

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ពួកសិស្ស

១៩នៅថ្ងៃដំបូងក្នុងអាទិត្យនោះឯង លុះព្រលប់ហើយ កាលទ្វារទាំងអស់ នៅកន្លែងដែលពួកសិស្សប្រជុំគ្នា បាន បិទ ដោយព្រោះខ្លាចសាសន៍យូដាវ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងមកឈរនៅកណ្តាលពួកសិស្ស មានបន្ទូលថា "សូមឱ្យ អ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសចុះ"ហ ។

២០កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះក៏បង្ហាញ ព្រះហស្ត និងចំហៀងទ្រង់ ឱ្យគេមើលឡ ដូច្នេះ ពួកសិស្ស មានចិត្តត្រេកអរអ ដោយបានឃើញព្រះអម្ចាស់ ។

២១រួចព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា "សូមឱ្យ អ្នករាល់គ្នាប ានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្តក ខ្ញុំចាត់អ្នក រាល់គ្នាឱ្យទៅខ ដូចជាព្រះវរបិតាបានចាត់ឱ្យខ្ញុំមកដែរគ"
២២ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ រួចក៏ផ្លុំលើគេ ទាំងមានបន្ទូលថា "ចូរទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះឃ
២៣បើអ្នករាល់គ្នានឹង អត់ទោសបាបដល់អ្នកណា នោះបាបគេនឹងបានអត់ទោស ឱ្យ តែបើអ្នករាល់គ្នានឹងប្រកាន់ទោស បាបចំពោះអ្នកណា នោះបាបគេនឹងត្រូវប្រកាន់ជាប់វិញ"ង ។

ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ថូម៉ាស

២៤រីឯថូម៉ាសចជាម្នាក់ក្នុងពួក១២ ដែលគេហៅថា ឌីឌីម គាត់មិននៅជាមួយ
ក្នុងកាលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកនោះ ទេ ២៥ដូច្នេះ ពួកសិស្សឯទៀតប្រាប់គាត់ថា "យើងបាន
ឃើញព្រះអម្ចាស់"។

តែគាត់ឆ្លើយថា "បើខ្ញុំមិនឃើញស្នាមដែកគោល នៅ ព្រះហស្តទ្រង់ ទាំងលូកម្រាមទៅក្នុង
ស្នាមដែកគោល នោះ ហើយលូកដៃខ្ញុំទៅក្នុងចំហៀងទ្រង់ឆ នោះខ្ញុំមិនព្រម ជឿទេជ"។

២៦ដល់៨ថ្ងៃក្រោយមក ពួកសិស្សទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះម្តង ទៀត ហើយថូម៉ាសក៏នៅជាមួយដែរ
នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ យាងមក ឈរកណ្តាលពួកគេ ទាំងទ្វារនៅបិទ ហើយមាន បន្ទូលថា "សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា
បានប្រកបដោយសេចក្តីសុខ សាន្តឈ"ញ ២៧រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅថូម៉ាសថា "ចូរលូក
ម្រាមដៃអ្នកមកស្ទាបមើលដៃខ្ញុំឯណេះ ហើយលូកដៃមកក្នុង ចំហៀងខ្ញុំផង កុំឱ្យមានចិត្តមិនជឿឡើយ ត្រូវ
ឱ្យជឿចុះ"ដ។

២៨នោះថូម៉ាសទូលឆ្លើយថា "ឱព្រះអម្ចាស់ទូលបង្គំ ឱព្រះនៃទូលបង្គំអើយ"។

២៩ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ថូម៉ាសអើយ អ្នក ជឿ ដោយព្រោះបានឃើញខ្ញុំទេតើឋ
មានពរហើយ អ្នក ណា ដែលជឿតតឃើញសោះ"ឌ ៣០ព្រះយេស៊ូវក៏ធ្វើទី សំគាល់ជាច្រើនទៀតឍ
នៅមុខពួកសិស្សទ្រង់ ដែលមិនបាន ចែងទុកក្នុងសៀវភៅនេះទេណ ៣១បានចែងទុកតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជឿតថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទ គឺជា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះពិតថ ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន
ជីវិត ដោយសារព្រះនាមទ្រង់ ដោយមានសេចក្តីជំនឿទ។

ជំពូក ២១

ព្រះយេស៊ូវ និងការអស្ចារ្យ

២១ ១ក្រោយនោះមក ព្រះយេស៊ូវទ្រង់សំដែងអង្គទ្រង់
ឱ្យពួកសិស្សឃើញម្តងទៀតធ ត្រង់សមុទ្រទីបេរាសន គឺទ្រង់ សំដែងមកបែបយ៉ាងនេះ ២មានស៊ីម៉ូន-
ពេត្រុស ថូម៉ាសប ដែលហៅថា ឌីឌីម ណាថាណែលផ ដែលនៅភូមិកាណា ស្រុកកាលីឡេព កូនសេបេដេទាំង
២ភ និងពួកសិស្ស ២ នាក់ ទៀតនៅជាមួយគ្នា ៣នោះស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសនិយាយទៅគេ ថា "ខ្ញុំទៅនេសាទត្រី"
គេក៏ឆ្លើយថា "យើងទៅដែរ" ស្រាប់តែគេនាំគ្នាចេញទៅចុះទូក តែយប់នោះគេចាប់មិន បានអ្វីសោះម។

៤ដល់ព្រលឹមឡើង ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅឆ្នេរសមុទ្រ តែពួកសិស្សមិនដឹងជាព្រះយេស៊ូវទេយ។

៥ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "កូនរាល់គ្នាអើយ តើមានអ្វី បរិភោគឬទេ ?" គេទូលឆ្លើយថា "គ្មានទេ"

៦រួចទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ថា "ចូរទំលាក់អួនទៅខាង ស្តាំទូកនោះទើបបាន" ដូច្នេះ
គេក៏ទំលាក់អួនទៅ តែទាញ មកវិញមិនរួច ព្រោះជាប់ត្រីសន្ធឹកណាស់រ។

៧នោះសិស្ស ១ ដែលព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់ល គាត់និយាយ នឹងពេត្រុសថា
"នេះគឺជាព្រះអម្ចាស់ហើយ" កាលស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសបានឮថាជាព្រះអម្ចាស់ នោះគាត់ពាក់អាវក្រវាត់ ខ្លួន
ព្រោះគាត់នៅខ្លួនទទេ ក៏លោតចុះទៅក្នុងទឹក ៨ពួក សិស្សឯទៀតបានមកក្នុងទូកតូចទាំងដឹងអួនជាប់បានត្រី
ដ្បិតគេមិនសូវនៅឆ្ងាយពីគោកទេ ប្រហែលជា ២០០ហត្ថ ប៉ុណ្ណោះ ៩កាលបានឡើងទៅលើគោកវិញ
នោះគេឃើញ រងើកភ្លើងវ ហើយមានត្រីអាំងនៅពីលើស និងនំបុ័ងដែរ។ ១០ព្រះយេស៊ូ
វមានបន្ទូលទៅគេថា "ចូរយកត្រីខ្លះ ដែល ទើបនឹងចាប់នោះមក"។

១១ស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសក៏ឡើងមកទាំងទាញអួន ដាក់លើ គោក បានពេញដោយត្រីធំៗ ១៥៣
ហើយទោះបើមានត្រី ច្រើនដល់ម៉្លេះ គង់តែអួនមិនបានធ្លាយដែរ ១២ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ហៅគេមកថា
"ចូរមកពិសាសិន" ប៉ុន្តែ គ្មានសិស្សណា មួយហ៊ានទូលសួរទ្រង់ថា តើអ្នកណានុ៎ះ ដោយគេដឹងថាជា
ព្រះអម្ចាស់ហើយ ១៣ព្រះយេស៊ូវក៏យាងមក យកនំបុ័ង និង ត្រី ប្រទានដល់គេហ ១៤នោះជាគំរប់ ៣
ដងហើយ ដែលព្រះ យេស៊ូវសំដែងមក ឱ្យពួកសិស្សឡឃើញ ក្នុងពេលក្រោយ
ដែលមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។

ព្រះយេស៊ូវសួរបញ្ជាក់ពេត្រុសជាច្រើនលើក

១៥កាលគេបានបរិភោគរួចហើយ នោះព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលនឹងស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសថា "ស៊ីម៉ូន
ជាកូនយ៉ូណាស អើយ តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំជាជាងរបស់ទាំងនេះឬអី ?"

គាត់ទូលឆ្លើយថា "ព្រះករុណាវិសេសព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ ជ្រាបថា ទូលបង្គំពេញចិត្តនឹងទ្រង់ហើយ"អ
ទ្រង់មានបន្ទូល ថា "ចូរឱ្យចំណីដល់កូនចៀមខ្ញុំស៊ីផង"ក។

១៦រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅ គាត់ម្តងទៀតថា "ស៊ីម៉ូន កូន យ៉ូណាសអើយ តើស្រឡាញ់ខ្ញុំឬអី ?"
គាត់ទូលឆ្លើយថា "ព្រះករុណាវិសេសព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបថា ទូលបង្គំពេញ ចិត្តនឹងទ្រង់ហើយ"
ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា "ចូរឃ្វាល ហ្វូងចៀមរបស់ខ្ញុំចុះ"ខ ១៧រួចទ្រង់មានបន្ទូលជាគំរប់៣ដង ថា"ស៊ីម៉ូន
កូនយ៉ូណាសអើយ តើពេញចិត្តនឹងខ្ញុំមែនឬទេ ?" ពេត្រុសមានចិត្តព្រួយ ដោយទ្រង់មានបន្ទូល ជាគំរប់
៣ ដងថា តើពេញចិត្តនឹងខ្ញុំឬអីដូច្នេះគបានជាគាត់ទូលឆ្លើយថា ព្រះអម្ចាស់អើយ
ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់យ គឺទ្រង់ជ្រាប ថា ទូលបង្គំពេញចិត្តនឹងទ្រង់ហើយ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល

ទៅគាត់ថា ចូរឱ្យចំណើដល់ហ្វូងចៀមខ្ញុំស៊ីផងង ១៨"ប្រាកដ មែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា
កាលអ្នកនៅពីក្មេងនៅឡើយ នោះបានក្រវាត់ខ្លួនឯង ទាំងដើរទៅមកតាមតែចិត្ត តែ កាលណាចាស់ហើយ
នោះអ្នកនឹងសន្ធឹងដៃទៅ ហើយម្នាក់ ទៀតនឹងក្រវាត់ឱ្យអ្នកវិញ ទាំងនាំអ្នកទៅឯកន្លែង ដែលអ្នក
មិនចង់ទៅផង" ១៩ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ ដើម្បីនឹងបង្ហាញ ពីបែបយ៉ាងណា ដែលគាត់ត្រូវស្លាប់ច
ប្រយោជន៏ ដើម្បីនឹង លើកដំកើងព្រះឆ កាលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះរួចហើយ នោះក៏ប្រាប់គាត់ថា
"ចូរមកតាមខ្ញុំចុះ"ជ។

២០ប៉ុន្តែ ពេត្រុសបែរខ្លួនទៅឃើញសិស្ស ១ នោះ ដែល ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ស្រឡាញ់ឈ
កំពុងដើរមកតាមក្រោយ គឺជា អ្នកដែលផ្អែកលើព្រះឱរាទ្រង់ ក្នុងកាលដែលបរិភោគ នៅ ពេលយប់នោះ
ហើយបានទូលសួរថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណានោះដែលបញ្ជូនទ្រង់"ញ ២១កាលពេត្រុសបាន
ឃើញគាត់ នោះក៏ទូលសួរដល់ទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកនោះនឹងបានដូចម្តេចទៅ ?"

២២ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគាត់ថា "បើសិនជាខ្ញុំ ចង់ឱ្យអ្នកនោះទៅ ទាល់តែខ្ញុំមកដ
នោះតើអំពល់អ្វីដល់អ្នក ចូរឱ្យអ្នកមកតាមខ្ញុំចុះឋ ២៣ដូច្នេះ ពាក្យនោះក៏ឮខ្ចរខ្ចាយ ទូទៅ ក្នុងពួកបងប
្អូនឌថា សិស្សនោះមិនត្រូវស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវមិនបានមានបន្ទូលថា គាត់មិនស្លាប់នោះទេ គឺ គ្រាន់តែថា
"បើសិនជាខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកនោះនៅ ទាល់តែខ្ញុំមក នោះតើអំពល់អ្វីដល់អ្នកវិញប៉ុណ្ណោះ ?"

២៤គឺសិស្សនោះឯង ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីទាំងនេះឍ ព្រមទាំងចែងរឿងទាំងនេះទុកផង
យើងរាល់គ្នាដឹងថា សេចក្តីបន្ទាល់របស់គាត់ នោះពិតហើយណ។

២៥មានការជាច្រើនទៀតត ដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ដែរ ខ្ញុំស្មានថា បើនឹងសរសេរទុក
ដោយលំដាប់តមកនោះ លោកិយទាំងមូលក៏មិនល្មមគ្រាន់ ដើម្បីនឹងដាក់អស់ទាំង សៀវភៅ
ដែលត្រូវសរសេរនោះផង ។ អាម៉ែន ។

Acts

ជំពូក ១

ព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌

១ ១ឱលោកថេវភីលអើយ ខ្ញុំបានតែងរឿង១ច្បាប់មុន នោះក ពីអស់ទាំងការដែលព្រះយេស៊ូវ ប
ានចាប់តាំងធ្វើ ហើយបង្រៀនខ ២ដរាបដល់ថ្ងៃ ដែលព្រះបានលើកទ្រង់ ឡើងផុតទៅហើយគ

គឺក្រោយដែលទ្រង់បានផ្ដាំយ ដោយនូវ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ពួកសាវ័កង ជាពួកអ្នកដែលទ្រង់ បានរើសច
៣ហើយកាលទ្រង់បានរងទុក្ខរួចហើយ នោះក៏ បានសំដែងអង្គទ្រង់មកទាំងរស់---ឱ្យពួកសាវ័កនោះឃើញឆ
ដោយសារភស្តុតាងជាច្រើន ព្រមទាំងលេចមកឯគេ ក៏ សំដែងពីអស់ទាំងសេចក្ដី ខាងឯនគរព្រះជ
ក្នុងរវាង៤០ថ្ងៃ ៤រួចមក កាលបានប្រជុំទាំងអស់គ្នាហើយ នោះទ្រង់ហាម មិន
ឱ្យគេចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមឡើយ ដោយបន្ទូលថា "ត្រូវឱ្យនៅចាំឈ សេចក្ដីសន្យានៃព្រះវរបិតា ដែលអ្នក
រាល់គ្នា បានឮខ្ញុំថ្លែងប្រាប់ហើយញ ៥ដ្បិតពិតជាលោក យ៉ូហាន បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកដ ប៉ុន្តែ
នៅបន្តិចទៀត អ្នករាល់គ្នា នឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជ ដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធវិញ"ថ។

៦ដូច្នេះ កាលពួកសាវ័កបានប្រជុំគ្នា នោះក៏ទូលសួរថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើនៅគ្រានេះឬអី
ដែលទ្រង់នឹងតាំង នគរឱ ឱ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឡើងវិញនោះ?"

៧តែទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយថា "មិនត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដឹង ពេល ដឹងកំណត់ ដែលព្រះវរបិតាបានទុក
នៅក្នុងអំណាច របស់ទ្រង់នោះឡើយឈ ៨ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប
ានមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នាណ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបាន ព្រះចេស្ដា ហើយនិងធ្វើជាទីបន្ទាល់តពីខ្ញុំ
នៅក្រុងយេរូ- សាឡិម ព្រមទាំងស្រុកយូដា និងស្រុកសាម៉ារីថ ទាំងមូល
ហើយរហូតដល់ចុងផែនដីបំផុតផង"ទ។

៩កាលទ្រង់បានមានបន្ទូលសេចក្ដីទាំងនោះ រួចជាស្រេច ហើយពួកសាវ័កកំពុងតែមើល នោះព្រះប
ានលើកទ្រង់ធ ឡើងទៅ រួចមានពពកមកបំបាំងទ្រង់ពីភ្នែកគេ ។

១០កំពុងដែលគេងើយ សំឡឹងមើលទៅលើមេឃ ក្នុង កាលដែលទ្រង់យាងទៅ
នោះឃើញមាន២នាក់ ស្លៀកពាក់ សន ឈរនៅជិតនិយាយថា ១១"ពួកអ្នកស្រុកកាលីឡេអើយប ហេតុអ្វី ប
ានជាឈរងើយ មើលទៅលើមេឃដូច្នេះ ? ព្រះយេស៊ូវនេះឯង ដែលព្រះបានលើកពីអ្នករាល់គ្នា ឡើង
ទៅលើស្ថានសួគ៌ ទ្រង់នឹងយាងមកវិញផ តាមបែបដដែល ដូចជាអ្នករាល់គ្នាបានឃើញទ្រង់ទៅនោះដែរ" ។

១២ពួកអ្នកទាំងនោះក៏វិលពីភ្នំដែលហៅថា ភ្នំដើមអូលីវព ត្រឡប់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមភ វិញ
រីឯភ្នំនោះនៅជិតក្រុង យេរូសាឡិម ចំងាយផ្លូវដើរអស់១ថ្ងៃឈប់សម្រាក ។

ការជ្រើសរើសម៉ាត់ធាសជំនួសយូដាស

១៣កាលគេចូលទៅដល់ហើយ នោះក៏ឡើងទៅឯបន្ទប់ម ខាងលើ ជាលំនៅរបស់ ពេត្រុស យ៉ូហាន
យ៉ាកុប អនទ្រេ ភីលីព ថូម៉ាស បារថូលូមេ ម៉ាថាយ យ៉ាកុបជាកូន អាល់ផាយ ស៊ីម៉ូន ជាពួកឧស្សាហ៍
និងយូដាស ជាញាតិនឹង យ៉ាកុបយ ១៤ពួកអ្នកទាំងនេះ មានចិត្តព្រមព្រៀងគ្នា ដោយ

ព្យាយាមក្នុងសេចក្ដីអធិស្ឋានរ ជាមួយនឹងពួកស្រី៧ល ព្រម ទាំងម៉ារាជាមាតាព្រះយេស៊ូវ និងបងប
្អូនវទ្រង់ដែរ ។

១៥នៅគ្រានោះ ពេត្រុសឈរឡើងកណ្ដាលពួកបងប្អូន ដែលមានឈ្មោះប្រហែលជា១២០នាក់ ប្រកាសថា ១៦"បង ប្អូនសរាល់គ្នាអើយ បទគម្ពីរដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាន ទាយដោយសារព្រះឱ ស្ឋហ្លួងដាវីឌ ពីដំណើរយូដាសហ ជា អ្នកដែលនាំគេទៅចាប់ព្រះយេស៊ូវ បទនោះត្រូវតែបាន សំរេចឡ ១៧ដ្បិតវាបានរាប់ក្នុងពួកយើងរាល់គ្នាអហើយបាន ទទួល១ចំណែកក្នុងការងារកនេះដែរ" ។

១៨រីឯមនុស្សនេះបានទិញដីវាលខដោយសាររង្វាន់គនៃការ ទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនវា ប៉ុន្តែវាដួលទៅមុខធ្លាយពោះ ហើយ ពោះវៀនក៏ចេញទ្រូល ១៩រឿងនោះបានឮទៅដល់មនុស្ស ទាំងឡាយ ដែលនៅក្រុងយេរូសាឡិម បានជាគេហៅវាល នោះតាមភាសាយគេថា អាកិលដាម៉ា គឺប្រែថា "វាលឈាម" ២០ព្រោះមានសេចក្ដីចែងទុកមក ក្នុងគម្ពីរទំនុកដំកើងថា "ចូរឱ្យទីលំនៅវាត្រូវចោលស្ងាត់ចុះ កុំ ឱ្យមានអ្នកណានៅ ទីនោះឡើយ"ង ហើយថា "ត្រូវឱ្យម្នាក់ទៀត ទទួលការងារ ជំនួសវា"ច ២១ដូច្នេះ ក្នុងពួកអ្នកដែលដើរជាមួយនឹងយើង គ្រប់វេលា ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យាងចេញចូលក្នុងពួក យើង ២២ចាប់តាំងពីគ្រាលោកយ៉ូហាន ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឆ ដរាបមកដល់ថ្ងៃ ដែលព្រះបានលើកទ្រង់ឡើង ពីយើង រាល់គ្នាទៅ នោះត្រូវឱ្យមានម្នាក់ទៀត ធ្វើជាទីបន្ទាល់ជ ជាមួយនឹងយើង ពីដំណើរ ដែលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើង វិញ ២៣ដូច្នេះ គេក៏ជ្រើសរើសរូប២នាក់ គឺ យ៉ូសែប ដែលហៅ ថាបារសាបាស ដែលមានឈ្មោះយូស្ទុសផងនោះ១ និង ម៉ាត់ធាស១ ។២៤រួចគេអធិស្ឋានឈទូលថា "ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏ជ្រាបនូវ ចិត្តញមនុស្សទាំងឡាយអើយ សូមបង្ហាញឱ្យយើងដខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់រើសអ្នកណា ក្នុងបណ្ដាអ្នកទាំង២នេះ ២៥ឱ្យបានទទួល ចំណែកក្នុងកិច្ចការ និងងារជាសាវ័កនេះ ជំនួសយូដាស ដែលប ានធ្លាក់ចេញពីងារនេះ ហើយដើម្បីនឹងទៅឯកន្លែង របស់វា ២៦នោះគេចាប់ឆ្នោត ត្រូវលើរូបម៉ាត់ធាស រួចគេ ក៏រាប់គាត់បញ្ចូល ជាមួយនឹងពួកសាវ័កទាំង១១នាក់ឋ ។

ជំពូក ២

ការយាងមកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០

២ ១កាលបុណ្យថ្ងៃទី៥០ឌបានមកដល់ នោះគេមានចិត្តព្រម

ព្រៀងប្រជុំទាំងអស់គ្នាឍ នៅកន្លែងតែ១ ២ស្រាប់តែមានឮ សូរពីលើមេឃ ដូចជាខ្យល់បក់គំហុកយ៉ាងខ្លាំង

មកពេញ ក្នុងផ្ទះដែលគេអង្គុយនៅណា ៣ក៏មានអណ្ដាត ដូចជាអណ្ដាត ភ្លើង ដែលបែកចេញពីគ្នា លេចមក
ឱ្យគេឃើញ ហើយ មកសណ្ឋិតលើគេគ្រប់គ្នា ៤រួចគេបានពេញជាព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធតទាំងអស់
ក៏តាំងនិយាយភាសាថផ្សេងៗ តាមដែល ព្រះវិញ្ញាណប្រទានឱ្យ ។
៥ រីឯនៅក្រុងយេរូសាឡិម មានពួកសាសន៍យូដា ជាអ្នក កោតខ្លាចទដល់ព្រះ
ដែលមកពីគ្រប់នគរនៅក្រោមមេឃ ៦កាលសូរសព្ទពីការនោះបានឮសុសសាយទៅ នោះបណ្ដា
មនុស្សក៏ប្រជុំគ្នា ហើយគេមានសេចក្តីស្រឡាំងកាំង ដោយ គ្រប់គ្នា ឮភាសាជាតិរបស់ខ្លួន
ដែលពួកសាវ័កកំពុងតែ អធិប្បាយ ៧គេមានសេចក្តីអស្ចារ្យក្នុងចិត្តធ ហើយនិយាយ គ្នាទៅវិញទៅមក
ដោយឆ្ងល់ថា "អ្នកទាំងនេះ ដែល អធិប្បាយ តើមិនមែនជាពួកអ្នកស្រុកកាលីឡេទទាំងអស់គ្នា ទេឬអី ?
៨ចុះដូចម្ដេចបានជាយើងឮ គេនិយាយតាមភាសា កំណើតរបស់យើងរៀងខ្លួនដូច្នេះ ? ៩ គឺជាសាសន៍ផារថុស
មេឌី អេឡាំ និងពួកអ្នកស្រុកមេសូប៉ូតាមា ស្រុកយូដា ស្រុកកាប៉ាដូគាបស្រុកប៉ុនតុសផ ស្រុកអាស៊ីព
១០ព្រមទាំងស្រុក ព្រីគាភ ស្រុកប៉ាមភីលាម ស្រុកអេស៊ីព្ទ និងដែនស្រុកលីប៊ី ដែលនៅជុំវិញស្រុកគីរេនេយ
ហើយពួកអ្នកស្រុករ៉ូមដែល ស្នាក់នៅទីនេះ ទោះទាំងសាសន៍យូដា និងអ្នកចូលសាសន៍ ផង
។១១ហើយសាសន៍ក្រេត និងសាសន៍អារ៉ាប់ដែរ យើងទាំង អស់គ្នាឮគេនិយាយ
ពីអស់ទាំងការអស្ចារ្យរបស់ព្រះ តាម ភាសារបស់យើងរៀងខ្លួន" ១២អ្នកទាំងនោះមានសេចក្តី អស្ចារ្យ
ព្រមទាំងវល់ក្នុងចិត្ត ក៏សួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា "តើការនេះដូចម្ដេចហ្ន៎?" ១៣តែមានអ្នកខ្លះចំអកឱ្យថា
"ពួកនេះស្រវឹងស្រាថ្មីទេ"រ ។

ពេត្រុសថ្លែងទៅកាន់ហ្វូងមនុស្ស

១៤នោះពេត្រុសក៏ឈរឡើង ជាមួយនឹងពួក១១នាក់ ក៏បន្លឺ សំឡេងនិយាយទៅគេថា ឱពួកសាសន៍យូដា
និងពួកអ្នកនៅ ក្រុងយេរូសាឡិមទាំងអស់គ្នាអើយ! សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង សេចក្តីនេះ
ហើយប្រុងស្តាប់ពាក្យខ្ញុំចុះ ១៥ដ្បិតអ្នកទាំងនេះ មិនមែនស្រវឹង ដូចជាអ្នករាល់គ្នាគិតស្មាននោះទេ ព្រោះ
ទើបនឹងម៉ោង៩ព្រឹកនៅឡើយល ១៦នេះគឺជាសេចក្តីទំនាយ របស់ហោរាយ៉ូអែលវិញ
ដែលលោកទាយទុកមកថា

១៧"ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ដល់ថ្ងៃជាន់ក្រោយបង្អស់អញ នឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណអញ
ទៅលើគ្រប់ទាំងមនុស្សវ នោះកូន ប្រុសកូនស្រីឯងរាល់គ្នានឹងទាយទំនាយស ពួកកំឡោះឯង
រាល់គ្នានឹងឃើញការជាក់ស្តែង ហើយពួកចាស់ៗរបស់ ឯងរាល់គ្នានឹងយល់សប្តិ ១៨នៅគ្រានោះ អញនឹងចាក់
ព្រះវិញ្ញាណអញ---ទៅលើទាំងពួកអ្នកបំរើប្រុសស្រីផង ហើយគេនឹងទាយទំនាយដែរហ ។----

១៩អញនឹងសំដែងការ អស្ចារ្យនៅលើមេឃ និងទីសំគាល់នៅផែនដីឡ គឺជាឈាម ភ្លើង
ហើយនិងកំសួលផ្សែង ២០ថ្ងៃនឹងប្រែទៅជាងងឹត ហើយខែនឹងទៅជាឈាមអ មុនដែលថ្ងៃធំឧត្តមរបស់ព្រះ
អម្ចាស់មកដល់ ២១នោះអស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ក គេនឹងបានសង្គ្រោះ"ខ ២២ឱ
ពួកសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលអើយ! សូមស្តាប់ពាក្យនេះចុះ ព្រះយេស៊ូវជា អ្នកស្រុកណាសារ៉ែតគ ដែលព្រះប
ានសំដែង បង្ហាញមកអ្នក រាល់គ្នាដោយការឫទ្ធិបារមី ការអស្ចារ្យ និងទីសំគាល់ឃ ដែលព្រះទ្រង់បានធ្វើ
នៅកណ្តាលអ្នករាល់គ្នា ដោយសារ ទ្រង់ង ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយ ២៣ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ត្រូវបញ្ជ
ូនទៅ តាមការសំរេច និងបព្វញ្ញាណច នៃព្រះ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានចាប់ទ្រង់ ដោយសារដៃមនុស្សទទឹង
ច្បាប់ ព្រមទាំងឆ្កាងឆសំឡាប់ទ្រង់ផង ២៤ប៉ុន្តែ ព្រះបាន ប្រោសទ្រង់ឱ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដោយប
ានស្រាយ ចំណងនៃសេចក្តីស្លាប់ចេញ ពីព្រោះសេចក្តីស្លាប់ជគ្មាន អំណាចនឹងឃុំឃាំងទ្រង់ឈទុកបានឡើយ
។
២៥ដ្បិតហ្លួងដាវីឌមានបន្ទូលពីទ្រង់ថា "ទូលបង្គំបានឃើញ ព្រះអម្ចាស់នៅមុខទូលបង្គំជានិច្ច
ពីព្រោះទ្រង់សណ្ឋិតនៅ ខាងដៃស្តាំទូលបង្គំ ដើម្បីមិនឱ្យទូលបង្គំត្រូវរង្គើឡើយ ។ ២៦ហេតុនោះ ប
ានជាចិត្តទូលបង្គំមានសេចក្តីអំណរ ហើយ អណ្តាតទូលបង្គំ--ក៏ថ្លែងដោយសេចក្តីត្រេកអរ--១ទៀត
រូបសាច់ទូលបង្គំ-នឹងស្នាក់នៅដោយសេចក្តីសង្ឃឹមដែរ ២៧ដ្បិត ទ្រង់នឹងមិនទុកព្រលឹងទូលបង្គំ
ឱ្យជាប់នៅក្នុងស្ថាន ឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ទេ ក៏មិនឱ្យអ្នកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ឃើញសេចក្តីពុករលួយញដែរ
២៨ទ្រង់បានឱ្យទូលបង្គំស្គាល់ អស់ទាំងផ្លូវនៃជីវិត ក៏នឹងឱ្យទូលបង្គំបានពេញជាសេចក្តី អំណរ
ដោយភាពនៃព្រះភក្រ្តទ្រង់"ដ។

២៩ឱបងប្អូនរាល់គ្នាអើយ ! ខ្ញុំមានច្បាប់ នឹងថ្លែងប្រាប់ ដល់អ្នករាល់គ្នាយ៉ាងច្បាស់ ពីហ្លួងដាវីឌ
ជាព្ធយុកោឌថា លោកបានទាំងសុគត ហើយគេបានបញ្ចុះឈសពលោកដែរ ផ្នូរលោក
ក៏នៅជាមួយនឹងយើងរាល់គ្នា ដរាបដល់សព្វថ្ងៃ នេះណ ៣០ដូច្នេះ ដោយព្រោះលោកជាហោរា ហើយក៏
ជ្រាបថាព្រះបានស្បថ សន្យានឹងលោកថា ទ្រង់នឹងបង្កើត ព្រះគ្រីស្ទ ពីពូជរបស់លោកខាងសាច់ឈាម ឱ្យប
ានគង់ លើបល្ល័ង្កតរបស់លោក ៣១គឺដោយព្រោះលោកបានឃើញ ការនោះជាមុន បានជាលោកសំដែង
ពីព្រះគ្រីស្ទត្រូវរស់ ឡើងវិញថា ព្រលឹងទ្រង់មិនត្រូវទុកចោល នៅក្នុងស្ថានឃុំ ព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ទេ
ហើយរូបសាច់ទ្រង់មិនត្រូវឃើញ សេចក្តីពុករលួយថឡើយ ៣២ឯព្រះយេស៊ូវនេះ ព្រះបាន ប្រោស
ឱ្យទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញទ ហើយពួកយើង នេះជាទីបន្ទាល់ធពីទ្រង់ទាំងអស់គ្នា ៣៣ដូច្នេះដែលទ្រង់ប
ាន ដំកើងឡើងន ដោយសារព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះប ហើយបាន ទទួលសេចក្តីសន្យា គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផ

ពីព្រះវរ បិតាព នោះទ្រង់បានចាក់ភសេចក្តីនេះមក ដែលអ្នករាល់គ្នា កំពុងតែមើល ហើយស្តាប់
៣៤ដ្បិតហ្លួងដាវីឌមិនបានឡើង ទៅស្ថានសួគ៌ទេ ប៉ុន្តែលោកបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់មានបន្ទូលនឹងព្រះអម្ចាស់នៃទូលបង្គំថា ចូរឯងអង្គុយ ខាងស្តាំអញ
៣៥ដរាបដល់អញយកពួកខ្មាំងសត្រូវឯងដាក់ធ្វើ ជាកំណល់កល់ជើងឯង"ម ។

៣៦ដូច្នេះ ចូរឱ្យពួកវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ដឹងជា ប្រាកដថា "ព្រះទ្រង់បានលើកព្រះយេស៊ូវនេះ
ដែលអ្នក រាល់គ្នាបានឆ្កាង ឱ្យទ្រង់ធ្វើជាព្រះអម្ចាស់យ ហើយជា ព្រះគ្រីស្ទផង"រ ។

៣៧កាលគេបានឮ នោះគេមានសេចក្តីចាក់ចុចក្នុងចិត្ត ក៏សួរពេត្រុស និងពួកសាវ័កឯទៀតថា
"បងប្អូនអើយ! តើ យើងខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច ?"ល

៣៨ពេត្រុសឆ្លើយតបថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ !
ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកវទាំងអស់គ្នា ដោយនូវព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប្រយោជន៍ឱ្យបានរួចពីបាបស
នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងទទួលអំណោយទាន ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ"ហ ៣៩ដ្បិតសេចក្តីសន្យានោះ
គឺសន្យាដល់អ្នករាល់គ្នា និងកូន ចៅ អ្នករាល់គ្នាឡ
ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលនៅឆ្ងាយដែរអគឺដល់អស់អ្នកណាដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ទ្រង់នឹងហៅ
៤០គាត់ក៏ធ្វើបន្ទាល់អស់ពីចិត្ត ហើយទូន្មាន ដោយពាក្យជាច្រើនទៀតថា"ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ
រួចពីពូជដំណវៀចកនេះ" ។

៤១នោះពួកអ្នកដែលទទួលពាក្យរបស់គាត់ដោយអំណរ ក៏បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក
ហើយនៅថ្ងៃដដែលនោះ មាន ប្រហែលជា៣ពាន់នាក់ ថែមកើនឡើងទៀតខ ។

ការប្រកបគ្នានៃពួកអ្នកជឿ

៤២អ្នកទាំងនោះ ក៏នៅតែព្យាយាម ក្នុងសេចក្តីបង្រៀនគ
របស់ពួកសាវ័ក ហើយក្នុងសេចក្តីប្រកបគ្នា ព្រមទាំងការ កាច់នំបុ័ងឃ និងសេចក្តីអធិស្ឋានងផង
៤៣គ្រប់គ្នាកើតមាន ចិត្តកោតខ្លាច ហើយមានការអស្ចារ្យ និងទីសំគាល់ជា
ច្រើនកើតមកដោយសារពួកសាវ័កដែរច ៤៤ពួកអ្នកដែល ជឿទាំងប៉ុន្មាន ក៏នៅជាមួយគ្នា
ហើយមានរបស់ទាំងអស់ នៅមូលព្រមគ្នាឆ ៤៥គេក៏លក់ទ្រព្យសម្បត្តិ និងរបស់គេទាំង ប៉ុន្មានចែកដល់គ្នា
តាមដែលគ្រប់គ្នាត្រូវការជ ៤៦រាល់តែថ្ងៃ គេនៅតែព្យាយាមក្នុងព្រះវិហារឈ ដោយមានចិត្តព្រម ព្រៀងគ្នា
ឯកាលនៅផ្ទះ ក៏កាច់នំបុ័ងញ ហើយបរិភោគ អាហារដោយអំណរ និងចិត្តស្មោះត្រង់ ៤៧ព្រមទាំងសរសើរ
ដល់ព្រះ ហើយបណ្តាជនទាំងអស់គ្នាក៏រាប់អានគេដ ចំណែក ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏បន្ថែម--

នូវអស់អ្នកដែលកំពុងតែបាន សង្គ្រោះរាល់តែថ្ងៃទៅក្នុងពួកជំនុំថែមទៀតថ។

ជំពូក ៣

មនុស្សខ្វិនពីកំណើតម្នាក់បានជាពីជំងឺ
៣ ១នៅពេលអធិស្ឋាន ជាពេលម៉ោង៣រសៀលខ នោះ
ពេត្រុស និងយ៉ូហានឈ ឡើងទៅក្នុងព្រះវិហារណជាមួយគ្នា ២រីឯនៅត្រង់មាត់ទ្វារតព្រះវិហារ ដែលហៅថា
ទ្វារលំអ នោះមានមនុស្សម្នាក់ដែលខ្វិនពីកំណើតថ គេតែងសែងគាត់ យកមកដាក់នៅទីនោះរាល់តែថ្ងៃ ដើម្បី
ឱ្យបានសូមទាន ចំពោះអស់អ្នកដែលចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ៣កាលគាត់ ឃើញពេត្រុស--និងយ៉ូហាន--
កំពុងតែដើរចូលទៅក្នុង ព្រះវិហារនោះគាត់សូមទាន ៤តែពេត្រុស ព្រមទាំងយ៉ូហាន ក៏សំឡឹងមើលទៅគាត់
ប្រាប់ថា "ចូរមើលមកយើងឯ ណេះ!" ៥គាត់ក៏ស្ដាប់តាម ដោយសង្ឃឹមថានឹងបានអ្វីខ្លះ ។
៦តែពេត្រុសនិយាយថា "ឯប្រាក់ ហើយនិងមាសខ្ញុំគ្មានទេ តែរបស់ដែលខ្ញុំមាន នោះខ្ញុំនឹងឱ្យដល់អ្នក
គឺដោយសារ ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ពីស្រុកណាសារ៉ែតធ ចូរអ្នក ក្រោកឡើងដើរទៅចុះ"
៧រួចក៏ចាប់ដៃស្ដាំ លើកគាត់ឡើង ស្រាប់តែប្រអប់ជើង និងភ្នែកគោររបស់គាត់មានកំឡាំង ឡើងភ្លាម
៨គាត់ក៏ស្ទុះឈរឡើង ដើរទៅមក ហើយចូលទៅ ក្នុងព្រះវិហារ ជាមួយនឹងអ្នកទាំង២នោះ
ទាំងដើរទាំងលោតន ទាំងសរសើរដល់ព្រះផង ៩បណ្ដាជនបទាំងអស់ គ្នាក៏ឃើញគាត់ដើរ
ទាំងសរសើរព្រះដូច្នោះ ១០ហើយគេ ស្គាល់គាត់-ថាជាអ្នកដែលតែងតែអង្គុយសូមទានគេ-នៅ
ត្រង់មាត់ទ្វារលំអផរបស់ព្រះវិហារ នោះគេក៏មានពេញ ជាសេចក្ដីអស្ចារ្យ
ហើយមមិងមមាំងពីការដែលកើតមក នោះ ។

ពេត្រុសថ្លែងទៅកាន់បណ្ដាជន

១១ដូច្នេះ កំពុងដែលគាត់ចាប់តោងឃាត់ពេត្រុស និង
យ៉ូហានព នោះបណ្ដាជនទាំងអស់ក៏រត់មូលមកឯគេ នៅត្រង់ បាំងសាចដែលហៅថា--បាំងសាចសាឡូម៉ូនភ-
ហើយគេ មានសេចក្ដីអស្ចារ្យក្នុងចិត្តណាស់ ១២កាលពេត្រុសបាន ឃើញដូច្នោះ
នោះគាត់និយាយទៅប្រជាជនថា ឱសាសន៏ អ៊ីស្រាអែលរាល់គ្នាអើយ ហេតុអ្វីបានជាមានសេចក្ដីប្លែក
ក្នុងចិត្តពីការនេះ ហើយសំឡឹងមើលមកយើងខ្ញុំ ហាក់ដូចជា យើងខ្ញុំបានធ្វើឱ្យមនុស្សនេះដើររួច
ដោយអាងអំណាច ឬគុណានុភាព របស់ខ្លួនយើងខ្ញុំដូច្នេះ ? ១៣ព្រះនៃលោក អ័ប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក
និងលោកយ៉ាកុបម ជាព្រះនៃពួក ឰយុកោយយើងរាល់គ្នា ទ្រង់បានដំកើងអ្នកបំរើទ្រង់ នោះគឺ ព្រះយេស៊ូវ

ដែលអ្នករាល់គ្នាបានបញ្ជូនទៅរ ហើយក្នុង កាលដែលលោកពីឡាត់ល សំរេចសេចក្ដីថានឹងលែងទ្រង់
នោះអ្នករាល់គ្នាបានប្រកែក-បដិសេធនៅមុខលោក--មិន ព្រមទទួលទ្រង់ទេវ
១៤គឺជាមិនព្រមទទួលព្រះដ៏បរិសុទ្ធស ហើយសុចរិតហនោះឯង បែរជាសូមឱ្យលោកលែងមនុស្ស
ដែលសំឡាប់គេ ដល់អ្នករាល់គ្នាវិញឡ ១៥អ្នករាល់គ្នាបាន សំឡាប់ព្រះអម្ចាស់ជីវិតនោះទៅ តែព្រះបានប្រេ
ាសឱ្យ ទ្រង់មានព្រះជន្ម រស់ពីស្លាប់អឡើងវិញ យើងខ្ញុំនេះជា ទីបន្ទាល់ក ពីការនោះឯង
១៦ហើយគឺដោយសារសេចក្តី ជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ខ នោះព្រះនាមទ្រង់បានប្រោស មនុស្សនេះ
ដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញ ហើយស្គាល់ ឱ្យមាន កំឡាំងឡើង គឺជាសេចក្តីជំនឿ ដែលកើតមកដោយសារ
ព្រះអង្គនោះឯង បានធ្វើឱ្យគាត់ជាស្រឡះ នៅមុខអ្នក រាល់គ្នាដូច្នេះ ១៧ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយគ
ខ្ញុំដឹងថាអ្នក រាល់គ្នា ព្រមទាំងពួកនាម៉ឺននៃអ្នករាល់គ្នាឃ បានប្រព្រឹត្ត ការនោះ ដោយមិនបានយល់ទេង
១៨ប៉ុន្តែ សេចក្តីដែលព្រះ បានប្រកាសប្រាប់ជាមុនច ដោយសារ មាត់នៃអស់ទាំង ហោរារបស់ទ្រង់ឆ
ពីដំណើរព្រះគ្រីស្ទថា ទ្រង់ត្រូវរងទុក្ខ លំបាកជ នោះព្រះទ្រង់ក៏បានសំរេចឈ តាមយ៉ាងដូច្នោះឯង ១៩ដូច្នេះ
ចូរប្រែចិត្ត ហើយវិលមកចុះ ដើម្បីឱ្យបាបរបស់ អ្នករាល់គ្នាបានលុបចេញ ប្រយោជន៏ឱ្យមានពេលលំហើយ
មកពីចំពោះព្រះអម្ចាស់ ២០ហើយឱ្យទ្រង់បានចាត់ព្រះអង្គ នោះដ ដែលបានដំរូវទុកជាមុន មកឯអ្នករាល់គ្នា
គឺជា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ២១ដែលស្ថានសួគ៌ត្រូវទទួល ដរាបដល់គ្រាតាំងរបស់ទាំង អស់ឡើងវិញឌ ដែលព្រះប
ានមានបន្ទូលប្រាប់ពីគ្រានោះ ដោយសារមាត់ នៃពួកហោរាបរិសុទ្ធឈ របស់ទ្រង់តាំងពី បុរាណមក ២២ដ្បិត
លោកម៉ូសេបានមានប្រសាសន៏ដល់ពួក ព្វយុកោថា-"ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា-ទ្រង់នឹង
បង្កើតហោរាម្នាក់ ពីបងប្អូនអ្នករាល់គ្នាមកឱ្យដូចខ្ញុំ ត្រូវ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្តាប់តាមហោរានោះ ក្នុងគ្រប់ការទាំង
អស់ដែលលោកនឹងប្រាប់មកចុះណ ២៣ឯអស់អ្នកណាដែល មិនព្រមស្តាប់តាមវិញ នោះនឹងត្រូវវិនាសប
ាត់ពីសាសន៏ខ្លួន ចេញ"ត ២៤ហើយអស់ទាំងហោរាថ ចាប់តាំងពីលោក សាំយូអែល គឺអស់អ្នកដែលប
ានទាយតមក ក៏បានប្រាប់ជា មុនពីគ្រានេះដែរ ២៥អ្នករាល់គ្នាជាដំណទវង្សនៃពួកហោរា និងសេចក្តីសញ្ញាធ
ដែលព្រះបានតាំងនឹងពួកព្វយុកោយើង រាល់គ្នា ដោយមានបន្ទូលនឹងលោកអ័ប្រាហាំថា "អស់ទាំង
គ្រួសារនៅផែនដី នឹងបានពរ ដោយសារពូជឯង"ន ២៦រឹង ដែលព្រះបានតាំងព្រះយេស
ូវជាអ្នកបំរើទ្រង់ឡើងប នោះគឺ សំរាប់អ្នករាល់គ្នាជាដើមផ ហើយក៏ចាត់ទ្រង់មក ដើម្បីនឹង
ប្រទានពរដល់អ្នករាល់គ្នាដោយបង្វែរអ្នករាល់គ្នាពីសេចក្តី អាក្រក់របស់ខ្លួនចេញ ។

ជំពូក ៤

លោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហាននៅមុខពួកក្រុមជំនុំ
១កាលអ្នកទាំង២កំពុងតែនិយាយនឹងបណ្ដាជននៅឡើយ
នោះពួកសង្ឃ និងពួកសាឌូស៊ី ព ព្រមទាំងមេទ័ពភរក្សាព្រះ វិហារក៏មកដល់
២គេមានសេចក្ដីអាក់អន់ចិត្តពីដំណើរដែល គាត់បង្រៀនដល់ពួកជន ហើយក៏សំដែងប្រាប់ដល់បណ្ដាជន
ពីសេចក្ដីរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញមដោយសារព្រះយេស៊ូវ ៣គេ ក៏ចាប់អ្នកទាំង២នាំទៅឃុំទុកយ ដរាបដល់ស្អែក
ដ្បិតពេល នោះល្ងាចហើយ ៤ប៉ុន្តែឯពួកអ្នកដែលឮព្រះបន្ទូល នោះ មានគ្នាជាច្រើនរបានជឿ
ហើយពួកដែលជឿក៏បានកើន ឡើង មានប្រុស៧ប្រហែលជា៥ពាន់នាក់ ។
៥ដល់ស្អែកឡើង ពួកនាម៉ឺនល ពួកចាស់ទុំ និងពួកអាចារ្យ ក៏ប្រជុំគ្នានៅក្រុងយេរូសាឡិម
៦ព្រមទាំងលោកអាណេ ជា សំដេចសង្ឃ លោកកៃផារ លោកយ៉ូហាន និងលោក អ័លេក្សានត្រុស
ហើយអស់អ្នកដែលជាគ្រួសារនៃសំដេច សង្ឃដែរ ៧កាលបាននាំអ្នកទាំង២ មកដាក់នៅកណ្ដាល
ចំណោមហើយ នោះក៏ពិចារណាសួរថា "ឯងបានធ្វើការ នោះដោយអាងអំណាចអ្វី ឬដោយអាងឈ្មោះណា ?"
៨នោះពេត្រុស ដែលពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធស ក៏   ជំរាបថា "ឱលោកដ៏ធំលើបណ្ដាជនហ
និងពួកលោកចាស់ទុំ ទាំងឡាយនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលអើយ ! ៩នៅថ្ងៃនេះ
បើសិនជាលោកអ្នករាល់គ្នាគិតពិចារណាសួរ យើងខ្ញុំ ពីដំណើរការល្អ ដែលបានធ្វើដល់មនុស្សពិការឡ នោះថា
គាត់បានជាដោយសារអ្វី ? ១០នោះសូមឱ្យលោក រាល់គ្នាជ្រាបដូច្នេះ ហើយឱ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់
ដឹងផងថា ដែលមនុស្សនេះបានជាស្រឡះហើយឈរនៅមុខ លោករាល់គ្នាដូច្នេះ គឺដោយសារព្រះនាម
នៃព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទពីស្រុកណាសារ៉ែតអ ដែលលោករាល់គ្នាបានឆ្កាង ទ្រង់ តែព្រះបានប្រោស
ឱ្យមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់កឡើង វិញ ១១ព្រះអង្គនោះជា "ថ្មដែលលោករាល់គ្នាជាជាង សង់ផ្ទះ ប
ានមើលងាយ ប៉ុន្តែទ្រង់បានត្រឡប់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាង ឯកវិញ"ខ
១២ហើយគ្មានសេចក្ដីសង្គ្រោះដោយសារអ្នកណា ទៀតសោះ ដ្បិតនៅក្រោមមេឃ គ្មាននាមឈ្មោះណាទៀត
បានប្រទានមកមនុស្សលោក ឱ្យយើងរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ នោះឡើយគ ។
១៣កាលបានឃើញថា ពេត្រុស និងយ៉ូហានយ មានចិត្ត   ក្លាហាន នោះពួកលោកទាំងនោះ
ក៏មានសេចក្ដីអស្ចារ្យ ដោយដឹងថា គេជាមនុស្សមិនសូវចេះជ្រៅជ្រះង ហើយឥត បានរៀនសូត្រប៉ុន្មានផង ប
ានជាលោកយល់ឃើញថាគេ ធ្លាប់នៅជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវច ១៤តែលោកគ្មានពាក្យណា
នឹងឆ្លើយតបមកវិញសោះ ដោយឃើញមនុស្សដែលបាន ជាគាត់ឈរជាមួយនឹងគេ ១៥ដូច្នេះ កាលបានបង្គាប់
ឱ្យគេ ចេញពីពួកក្រុមជំនុំឆទៅបន្តិច នោះក៏ពិគ្រោះគ្នាថា ១៦"តើ ត្រូវឱ្យយើងធ្វើអ្វីដល់មនុស្សទាំង២នេះ?"

ជ ដ្បិតដែលគេ បានធ្វើទីសំគាល់ឈ យ៉ាងអស្ចារ្យ នោះក៏ច្បាស់ដល់គ្រប់ មនុស្សនៅក្រុងយេរូសាឡិម
ហើយយើងក៏ប្រកែកមិនបាន ផង ១៧ប៉ុន្តែ ចូរយើងកំហែងហាមគេ មិនឱ្យនិយាយនឹង
អ្នកណាទៀតដោយឈ្មោះនោះទៀតឡើយ ដើម្បីកុំឱ្យរឿង នេះផ្សាយទៅក្នុងពួកជនទៀត ។
១៨រួចលោកហៅមកវិញ ហាមផ្ដាច់មិនឱ្យនិយាយ ឬ បង្រៀនដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
ទៀតឡើយញ ១៩តែ ពេត្រុស និងយ៉ូហានឆ្លើយតបថា បើគួរគប្បីនៅចំពោះព្រះ
ឱ្យយើងខ្ញុំស្ដាប់តាមលោករាល់គ្នា ជាជាងស្ដាប់តាមព្រះដ នោះសូមពិចារណាចុះ ២០ដ្បិតយើងខ្ញុំ
នឹងលែងនិយាយឋ ពីការដែលយើងខ្ញុំបានឃើញ ហើយឮឌពុំបានទេ ។
២១តែលោកកំហែងទៀត រួចលែងឱ្យទៅ ដោយមិន ឃើញជាមានហេតុអ្វីនឹងធ្វើទោសសោះ
ដោយព្រោះបណ្ដា ជន ដ្បិតទាំងអស់គ្នាឍ កំពុងតែសរសើរដំកើងដល់ព្រះណ ពីការនោះ
ដែលទើបនឹងកើតមក ២២ពីព្រោះមនុស្សដែល បានជាដោយសារទីសំគាល់នោះ គាត់មានអាយុជាង៤0ឆ្នាំ
ហើយ ។

សេចក្ដីអធិស្ឋាននៃពួកអ្នកជឿ

២៣លុះបានលែងស្រេចហើយ នោះក៏នាំគ្នាទៅឯពួក
របស់ខ្លួនវិញ ទាំងរ៉ាយរឿងប្រាប់ ពីសេចក្ដីទាំងប៉ុន្មាន ដែលពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំបានហាមប្រាម
២៤កាល ពួកជំនុំបានឮដូច្នោះ នោះក៏បន្លឺឧទានព្រមគ្នាទូលដល់ព្រះត ថា "ឱព្រះដ៏ជាម្ចាស់ធំបំផុតអើយ !"
គឺទ្រង់ជាព្រះដែល បង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី និងសមុទ្រ ហើយរបស់ទាំងអស់ ដែលនៅស្ថានទាំងនោះថផង
២៥ទ្រង់បានមានបន្ទូលដោយ សារព្រះឱស្ឋហ្លួងដាវីឌទ ជាអ្នកបំរើទ្រង់ថា:
"ហេតុអ្វីបានជាអស់ទាំងសាសន៍ជ្រួសជ្រើមឡើង ហើយ
ជនជាតិទាំងប៉ុន្មាន មានគំនិតជាអសារឥតការដូច្នេះ ?
២៦ពួកមហាក្សត្រនៅផែនដីលើកគ្នាឡើង ពួកគ្រប់គ្រង
ទាំងប៉ុន្មានក៏ប្រឹក្សាគ្នាទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ហើយទាស់នឹង ព្រះគ្រីស្ទធនៃទ្រង់" ២៧ប្រាកដមែនហើយ
ដ្បិតនៅក្រុងនេះ ស្ដេចហេរ៉ូឌន និងលោក ប៉ុនទាស-ពីឡាត់ប បានប្រជុំគ្នា ព្រមទាំងពួកសាសន៍ដទៃ
និងសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាស់នឹង ព្រះយេស៊ូវ ជាអ្នកបំរើបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ផ ដែលទ្រង់បាន ចាក់ប្រេងតាំងឱ្យ
២៨ដើម្បីនឹងធ្វើអស់ទាំងការដែលព្រះហស្តទ្រង់ និងព្រះដំរិះទ្រង់ បានគិតសំរេចជាមុនព។
២៩ឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទតមើលសេចក្ដី កំហែងរបស់គេ ហើយសូមប្រទាន
ឱ្យពួកអ្នកបំរើទ្រង់ បាន ផ្សាយព្រះបន្ទូល-ដោយសេចក្ដីក្លាហាន-ដ៏ពេញលេញភ ៣0ដោយទ្រង់លូកព្រះហស្ត

មកសំរាប់នឹងប្រោសមនុស្ស ឱ្យបានជា ហើយនិងធ្វើទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ ដោយ សារព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
ជាអ្នកបំរើបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ យ ។
៣១កាលបានអធិស្ឋានរួចហើយ នោះកន្លែងដែលគេប្រជុំ គ្នាក៏រញ្ជួយរ ហើយគេបានពេញជា
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធល ទាំងអស់គ្នា រួចក៏ផ្សាយព្រះបន្ទូលវ ដោយចិត្តក្លាហានស ។
ពួកអ្នកជឿចែកចាយរបស់ដែលខ្លួនមាន
៣២ឯមនុស្សទាំងហ្វូងដែលបានជឿ គេក៏មានចិត្ត មាន គំនិតតែ១ គ្មានអ្នកណាប្រកាន់ថា
អ្វី១ដែលខ្លួនមានជារបស់ ផងខ្លួននោះទេ គឺគ្រប់របស់ទាំងប៉ុន្មាន ជារបស់សំរាប់ប្រើ ជាមួយគ្នាទាំងអស់ហ
៣៣ពួកសាវ័កក៏ធ្វើបន្ទាល់ឡ ដោយព្រះ ចេស្តាដ៏ធំ ពីដំណើរដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះជន្ម
រស់ឡើងវិញអ ហើយមានព្រះគុណកជាធំ សណ្ឋិតលើគេ ទាំងអស់គ្នាដែរ ៣៤នៅក្នុងពួកគេ
គ្មានអ្នកណាខ្វះខាតអ្វី សោះ ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលមានដី មានផ្ទះ នោះក៏លក់ខ យកប្រ
ាក់ដែលជាថ្លៃរបស់ទាំងនោះមក ៣៥ដាក់នៅទៀប ជើងពួកសាវ័កគ ហើយគេក៏ចែកដល់គ្រប់គ្នា
តាមត្រូវការឃ ៣៦រីឯយ៉ូសេ ដែលពួកសាវ័កហៅថា បាណាបាសង
(ប្រែថាជាអ្នកជំនួយ) ជាពួកលេវី ដែលកើតនៅកោះ គីប្រុស ៣៧គាត់មានដីដែរ ហើយក៏លក់យកប្រ
ាក់មកដាក់ នៅទៀបជើងពួកសាវ័កច ។

ជំពូក ៥

អាន៉្នានាស និងសាភីរ៉ា

៥ ១ តែមានមនុស្សម្នាក់ទៀត ឈ្មោះ អាន៉្នានាស ប្រពន្ធ
ឈ្មោះ សាភីរ៉ា បាននាំគ្នាលក់របស់ទ្រព្យខ្លួនដែរ ២ហើយ បានគៃដំឡៃនោះទុកខ្លះឆ
ដោយប្រពន្ធយល់ព្រមដែរ រួចនាំ យក១ចំណែក មកដាក់នៅទៀបជើងពួកសាវ័ក ជ ។
៣តែពេត្រុសសួរថា "អាន៉្នានាសអើយ ! ហេតុអ្វីបានជា
អារក្សសាតាំងឈមកនៅពេញក្នុងចិត្តអ្នកញ ឱ្យអ្នកហ៊ានកុហក ដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ
ដោយគៃទុកដំឡៃដី១ចំណែក ដូច្នេះ?ឋ ៤កាលនៅ១ឡើយ តើមិនមែនជារបស់ផងអ្នកទេ ឬអី ?
ហើយដែលលក់ទៅ តើប្រាក់មិននៅក្នុងអំណាចអ្នក ដែរទេឬអី ?ឌ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកកាត់ចិត្តធ្វើដូច្នេះ ?
នេះ មិនមែនកុហកដល់មនុស្សទេ គឺឈ្មោះថាកុហកដល់ព្រះឈ វិញ ៥កាលអាន៉្នានាសបានឮពាក្យនោះ
គាត់ក៏ដួលដាច់ ខ្យល់ទៅណ ហើយអស់អ្នកដែលឮនិយាយពីការនោះ ក៏កើត មានសេចក្តីស្ញែងខ្លាចត

៦នោះពួកកំឡោះ៧ក្រោកឡើងរុំ ខ្មោចថយកទៅកប់ ៧នៅគ្រាប្រហែលជា៣ម៉ោងក្រោយមក
ប្រពន្ធគាត់ក៏ចូលមក ឥតដឹងការដែលកើតមកនោះសោះ ៨ពេត្រុសសួរថា សូមប្រាប់ខ្ញុំ តើប
ានលក់ដីថ្លៃប៉ុណ្ណោះ មែនឬ ? នាងឆ្លើយតបថា "ចាស ពិតមែនហើយ"ទ ។៩រួចពេត្រុសនិយាយថា "ហេតុអ្វីប
ានជាព្រមព្រៀងគ្នា និង ល្បងដល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ដូច្នេះ?ធមើល! ពួកអ្នក ដែលកប់ខ្មោចប្ដីអ្នក
គេមកដល់មាត់ទ្វារហើយ គេនឹងសែង អ្នកយកទៅដែរ" ។

១០នោះស្រាប់តែនាងដួលដាច់ខ្យល់១រំពេចន នៅទៀប ជើងពេត្រុសទៀត កាលពួកកំឡោះ៧ប
ានចូលមក ឃើញ នាងស្លាប់ នោះគេក៏សែងយកទៅកប់នៅជិតខ្មោចប្ដីបទៅ ១១រួចពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន
និងអស់អ្នកណា ដែលឮនិយាយពី ការនោះ ក៏កើតមានសេចក្ដីស្ញែងខ្លាចផទាំងអស់គ្នា ។
ពួកសាវ័កប្រោសអ្នកជំងឺជាច្រើន

១២មានទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យព ជាច្រើនទៀត ដែល
កើតមកក្នុងពួកជន ដោយសារដៃពួកសាវ័ក (គេបានស្រុះ ចិត្តទាំងអស់គ្នាភ និងនៅក្នុងបាំងសាចសាឡូម៉ូនម
១៣ឯអ្នក ឯទៀត មិនហ៊ានចូលក្នុងពួកគេឡើយ តែប្រជាជនសរសើរ ដល់គេយ
១៤ហើយពួកអ្នកដែលជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ក៏បាន ចំរើនកាន់តែច្រើនឡើង មានមនុស្សសន្ធឹក ទាំងប្រុស ទាំង
ស្រី)រ ១៥ដល់ម្ល៉េះ បានជាគេយកមនុស្ស ដែលមានជំងឺ ផ្សេង១ ចេញមកនៅផ្លូវ ផ្ដេកលើគ្រែ និងពូក ដើម្បី
កាលណាពេត្រុសដើរមក នោះសូម្បីហោចណាស់ ឱ្យគ្រាន់ តែស្រមោលគាត់
ចោលទៅលើពួកនោះខ្លះប៉ុណ្ណោះល ១៦ឯ បណ្ដាមនុស្សដែលនៅអស់ទាំងស្រុកជុំវិញក្រុងយេរូសាឡិម
គេក៏មូលគ្នា នាំទាំងមនុស្សមានជំងឺមក ព្រមទាំងមនុស្ស អារក្សអសោចិ៍ចូលផង ហើយគេប
ានជាទាំងអស់គ្នាវ ។
ពួកសាវ័កត្រូវគេបៀតបៀន

១៧រីឯសំដេចសង្ឃ និងអស់អ្នកនៅជាមួយនឹងលោក ដែលនៅខាងពួកសសាឌូស៊ី ហ
គេលើកគ្នាឡើង ដោយមាន សេចក្ដីកំហឹងដ៏ពោរពេញ   ១៨ក៏ចាប់ពួកសាវ័ក យកទៅឃុំ ទុកឡ
១៩ប៉ុន្ដែនៅវេលាយប់នោះ មានទេវតាអនៃព្រះអម្ចាស់ បើកទ្វារគុកកនាំចេញមកខប្រាប់ថា ២០
"ចូរទៅឈរអធិប្បាយ នៅក្នុងព្រះវិហារ ឱ្យបណ្ដាជនស្ដាប់ អស់ទាំងព្រះបន្ទូល   ពីជីវិតថ្មី គ នេះទៅ" ។

២១ កាលគេបានឮហើយ នោះក៏នាំគ្នាចូលទៅបង្រៀនក្នុង ព្រះវិហារពីព្រលឹម ឯសំដេចសង្ឃ
និងពួកអ្នកដែលនៅជា មួយនឹងលោកឃ ក៏មកហៅពួកក្រុមជំនុំង និងពួកចាស់ទុំនៃ
សាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ឱ្យប្រជុំគ្នា រួចចាត់ពួកអាជ្ញា ទៅឯគុក ដើម្បីនឹងនាំយកពួកសាវ័កមក ២២គេក៏ប

ានទៅ ដល់គុក តែមិនឃើញពួកសាវ័កនៅក្នុងគុកទេច រួចត្រឡប់ មកវិញ ជំរាបថា ២៣"យើងខ្ញុំប
ានឃើញគុកនៅបិទទ្វារជាប់ ទាំងប្រយ័ត្នគ្រប់ជំពូក ព្រមទាំងមានពួកយាមល្បាតឈរ នៅមាត់ទ្វារផង
តែកាលបានបើកទៅ នោះមិនឃើញមាន អ្នកណាមួយ នៅក្នុងទីនោះសោះ" ២៤កាលមេទ័ពរក្សា ព្រះវិហារ
និងពួកសង្គ្រាជឆបានឮដូច្នោះ នោះក៏វល់ក្នុងចិត្ត ពីដំណើរពួកនោះ ដែលកើតជាយ៉ាងណា ២៥ តែមានម្នាក់
ទៀតមកជំរាបថា "មើល! ពួកមនុស្សដែលលោកបានដាក់ គុកនោះ ឥឡូវនេះ
គេកំពុងតែឈរបង្រៀនដល់ពួកជននៅ ក្នុងព្រះវិហារវិញ" ។២៦នោះមេទ័ព និងពួកអាជ្ញាក៏ទៅនាំគេមក
ដោយឥតមាន គំហកកំហែងសោះ ដ្បិតខ្លាចក្រែងបណ្តាជនជចោលខ្លួននឹង ថ្ម ២៧កាលប
ាននាំមកដាក់នៅមុខក្រុមជំនុំឈហើយ នោះ សំដេចសង្ឃស្តីថា ២៨ "តើយើងមិនបានហាមផ្តាច់ មិនឱ្យ
ឯងរាល់គ្នា បង្រៀនពីឈ្មោះនោះទៀតទេឬអី ?ញ "តែ មើលឯងរាល់គ្នា បានបង្រៀនសេចក្តីនោះ
នៅពេញក្រុង យេរូសាឡិមទាំងមូលវិញ ព្រមទាំងគិតទំលាក់ទោស ពី ឈាមមនុស្សនោះ មកលើយើងផងដ ។

២៩ តែពេត្រុស និងពួកសាវ័កឯទៀតឆ្លើយឡើងថា "ត្រូវ តែស្តាប់បង្គាប់របស់ព្រះជាជាងមនុស្ស!ឋ
៣០ រីឯព្រះនៃពួក ព្ធយុកោឪយើងរាល់គ្នា ទ្រង់បានប្រោសព្រះយេស៊ូវឈ ដែល លោករាល់គ្នាបានសំឡាប់
ដោយព្យួរនៅជាប់លើឈើណ ឱ្យទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ៣១ហើយព្រះបានដំកើង ទ្រង់ឡើង
ដោយសារព្រះហស្តស្តាំត ឱ្យធ្វើជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះថ ដើម្បីនឹងប្រោសប្រទានការប្រែចិត្ត
ដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលទ ប្រយោជន៍ ឱ្យបានរួចពីបាប ៣២យើងខ្ញុំនេះ ព្រមទាំងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ
ដែលព្រះ បានប្រទាន ដល់អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដែរ ជាស្មរ បន្ទាល់ ន របស់ទ្រង់ពីការទាំងនោះ ។

៣៣លុះកាលពួកក្រុមជំនុំបានឮ នោះគេមានចិត្តក្តៅ ក្រហាយជាខ្លាំងប ក៏ពិគ្រោះគ្នា
នឹងសំឡាប់ពួកសាវ័កចេញ ៣៤ប៉ុន្តែ មានពួកផារិស៊ីម្នាក់ឈ្មោះ កាម៉ាលាលផជាអ្នកប្រាជ្ញ ច្បាប់ព
ដែលមនុស្សទាំងអស់រាប់អាន លោកឈរឡើងក្នុង ក្រុមជំនុំ បង្គាប់ឱ្យបញ្ចេញពួកសាវ័ក ទៅខាងក្រៅបន្តិច
សិន ។

៣៥រួចលោកមានប្រសាសន៍ទៅពួកក្រុមជំនុំថា "ពួកសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលអើយ! ចូរប្រយ័ត្នខ្លួន
ពីដំណើរមនុស្សទាំងនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាគិតធ្វើអ្វីដល់គេ ៣៦ដ្បិតពីដើម មានឈ្មោះ ធើដាស
លើកខ្លួនឡើងថាជាអ្វី១ ក៏មានមនុស្សចំនួនជា៤រយ នាក់បានចូលពួកវា តែវាត្រូវគេសំឡាប់ទៅ
ហើយពួកអ្នក ទាំងប៉ុន្មាន ដែលចុះចូលចំពោះវា ក៏ត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយសូន្យអស់ ទៅដែរ
៣៧ក្រោយនោះមកនៅវេលាធ្វើបញ្ជីកត់ត្រារាស្ត្រភ នោះមានឈ្មោះយូដាស ជាអ្នកស្រុកកាលីឡេទៀត បាន
លើកខ្លួនឡើង បញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សជាច្រើន ឱ្យទៅតាមខ្លួន វាក៏វិនាសបាត់ទៅដែរ

ហើយពួកអ្នកដែលចុះចូលតាម ក៏ ត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទាំងអស់គ្នាទៅ ៣៨ដូច្នេះ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ថា
ចូរដកខ្លួនពីមនុស្សទាំងនេះចេញ ! កុំឱ្យធ្វើអ្វីដល់គេ ឡើយ ! ដ្បិតបើសិនជាគំនិតគេ ឬការគេធ្វើនេះ
កើតឡើង ពីមនុស្ស នោះនឹងត្រូវវិនាសទៅជាមិនខានម ៣៩តែបើកើត មកពីព្រះវិញ នោះអ្នករាល់គ្នា
ពុំអាចនឹងធ្វើឱ្យវិនាសបាន ទេ ក្រែងអ្នករាល់គ្នាជាប់ទោស ជាពួកអ្នកតយុទ្ធនឹងព្រះ ដែរ" យ
៤០ពួកក្រុមជំនុំក៏យល់ព្រមតាមគំនិតលោក រួចកាល បានហៅពួកសាវ័កមកវិញ នោះក៏វាយនឹងរំពាត់រ
ព្រមទាំង ហាមឃាត់ មិនឱ្យនិយាយពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូវទៀត រួច លែងឱ្យទៅ ។
៤១ពួកសាវ័ក ក៏ចេញពីពួកក្រុមជំនុំ ទៅដោយអរសប្បាយល ពីព្រោះព្រះជ
ានរាប់ជាអ្នកគួរនឹងទ្រាំសេចក្តីដំនៀលដោយ ព្រោះព្រះនាមវទ្រង់ ៤២ហើយអ្នកទាំងនោះចេះតែបង្រៀន
ព្រមទាំងប្រាប់ដំណឹងល្អស ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហ នៅក្នុង ព្រះវិហារឡ ហើយនៅអស់ទាំងផ្ទះរាល់តែថ្ងៃជានិច្ច
។

ជំពូក ៦

ការជ្រើសរើសអ្នកទាំង៧នាក់

៦ ១នៅគ្រានោះ កាលពួកសិស្សបានចំរើនច្រើនឡើងអ នោះពួកហេលេនក ចាប់តាំងរទូរទាំ ទាស់នឹង
ពួកហេព្រើរ អំពីការចែកចាយរាល់តែថ្ងៃ ដោយព្រោះគេតែងធ្វេស ការនឹងស្រីមេម៉ាយ
ខរបស់ពួកហេលេននោះគ ២ពួកសាវ័ក ១២នាក់ក៏ហៅសិស្សយទាំងអស់មកនិយាយថា "មិនគួរគប្បី
ឱ្យយើងខ្ញុំ ទុកព្រះបន្ទូលងចោល ដើម្បីនឹងទៅបំរើតុទេ ៣ដូច្នេះ បងប្អូនចអើយ
ចូររើសយក៧នាក់ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ជាអ្នកមានឈ្មោះល្អ ពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឆ និង ប្រាជ្ញា
នោះយើងខ្ញុំនឹងតាំងគេ ឱ្យត្រួតត្រាលើការងារនេះជ ៤ឯយើងខ្ញុំ នឹងខំព្យាយាមក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានឈ
និងការ ផ្សាយព្រះបន្ទូលវិញ ។
៥សេចក្តីនោះក៏ពេញចិត្តដល់ពួកជំនុំទាំងអស់គ្នា ហើយ គេរើសយកស្ទេផាន១ញ
ជាមនុស្សពេញដោយសេចក្តីជំនឿ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ ព្រមទាំងភីលីព១ឋ ប្រូខ៊ូរ៉ុស១ នីកាន័រ១ ទីម៉ូន១
ប៉ាមេណា១ និងនីកុឡាស ជាអ្នកស្រុក អាន់ទីយ៉ូក ដែលចូលសាសន៍១ ៦ ក៏នាំអ្នកទាំងនោះមកនៅ
ចំពោះមុខពួកសាវ័ក--កាលពួកសាវ័កបានអធិស្ឋានឌរួច ហើយ នោះក៏ដាក់ដៃលើអ្នកទាំង៧នាក់នោះឍ
៧ព្រះបន្ទូល ក៏បានផ្សាយទៅកាន់តែច្រើនឡើងណ ហើយចំនួនពួកសិស្ស ជ
ានចំរើនឡើងក្រៃលែងតនៅក្រុងយេរូសាឡិម ឯពួកសង្ឃ ក៏មានសន្ធឹកចុះចូលជឿដែរ ។

ការឃាត់ខ្លួនលោកស្ទេផាន

៨ឯស្ទេផាន ដែលពេញដោយសេចក្ដីជំនឿ និងព្រះចេស្ដា គាត់ក៏ធ្វើការអស្ចារ្យ និងទីសំគាល់យ៉ាងធំថ នៅក្នុងពួកជន ៩គ្រានោះ មានអ្នកខ្លះក្នុងពួកដែលហៅថា ពួកអ្នកបំរោស និងពួកស្រុកគីរេនេទ ពួកស្រុកអ័លេក្សានទ្រា ពួកអ្នកមកពី ស្រុកគីលីគាធ ហើយស្រុកអាស៊ី ន គេលើកគ្នាមកជជែកនឹង ស្ទេផាន ១០ តែគេពុំអាចដើម្បីទប់ទល់នឹងប្រាជ្ញា ហើយនិង ព្រះវិញ្ញាណ ដែលគាត់អាងនឹងនិយាយនោះបានទេប ។

១១នោះគេសូកផមនុស្សខ្លះ ឱ្យនិយាយបង្កាច់ថា "យើង បានឮអ្នកនេះ ពោលពាក្យប្រមាថដល់លោកម៉ូសេ ហើយ ដល់ព្រះផង"ព ។

១២អ្នកទាំងនោះក៏ញុះញង់ដល់បណ្ដាជន ពួកចាស់ទុំ និង ពួកអាចារ្យ រួចនាំគ្នាទៅចាប់គាត់យកទៅដល់ពួកក្រុមជំនុំភ ១៣គេតាំងឱ្យមានសាក្សីក្លែងមនិយាយថា "មនុស្សនេះ ចេះតែ ពោលពាក្យប្រមាថដល់ទីបរិសុទ្ធយ និងក្រិត្យវិន័យ ១៤ដ្បិត យើងខ្ញុំបានឮវាថា ឈ្មោះយេស៊ូវ ពីស្រុកណាសារ៉ែតនោះ នឹងបំផ្លាញទីនេះបង់ រ ព្រមទាំងបំផ្លាស់បំប្រែទំនៀមទម្លាប់ ដែលលោកម៉ូសេ ប ានទុកឱ្យយើងរាល់គ្នាចេញល ១៥តែអស់ អ្នកដែលអង្គុយ នៅក្នុងក្រុមជំនុំវ ក៏ជាប់ភ្នែកមើលមុខគាត់ ឃើញដូចជាមុខទេវតា ។

ជំពូក ៧

លោកស្ទេផានថ្លែងទៅកាន់ពួកក្រុមជំនុំ

៧ ១នោះសំដេចសង្ឃសួរថា"សេចក្ដីទាំងនេះត្រូវឬទេ ?"

២ស្ទេផានឆ្លើយថា "ឱអ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូន ជាឪពុកអើយស សូមស្ដាប់សិន ! ព្រះដ៏មានសិរីល ្ហហទ្រង់លេចមកឱ្យលោក អ័ប្រាហាំ ជាឰយុកោយើងរាល់គ្នាឃើញ ក្នុងកាលដែល លោកនៅស្រុកមេសូប៉ូតាមា មុនដែលនៅស្រុកខារ៉ានឡ ៣ហើយមានបន្ទូលប្រាប់លោកថា "ចូរឯងចេញពីស្រុក ហើយពីញាតិសន្ដានឯង ទៅនៅស្រុក១ដែលអញនឹងបង្ហាញ វិញ "អ ។

៤នោះលោកក៏ចេញពីស្រុករបស់សាសន៍ខាល់ដេ ទៅនៅ ស្រុកខារ៉ានទៅ លុះក្រោយដែលឪពុកលោកស្លាប់ហើយ នោះទ្រង់ផ្លាស់លោកពីទីនោះ ឱ្យមកនៅស្រុក ដែលលោក រាល់គ្នានៅសព្វថ្ងៃនេះវិញក ។ ៥ទ្រង់មិនបានប្រទាន ឱ្យលោកមានមរដកអ្វី នៅស្រុក នេះទេខ សូម្បីឱ្យល្មមនឹងដាក់ជើងចុះក៏គ្មានដែរ តែទ្រង់ សន្យានឹងប្រទានស្រុកនេះ ទុកជាស្រុកកំណាន់ដល់លោក និងពូជលោកតទៅវិញគ ថ្វីបើលោកមិនទាន់មានកូននៅ ឡើយផង ៦ហើយព្រះទ្រង់មានបន្ទូលបែបដូច្នេះ

គឺពូជ លោកនឹងត្រូវអាស្រ័យ នៅក្នុងស្រុកដទៃ អ្នកស្រុកនោះនឹង ចាប់គេធ្វើជាខ្ញុំកំដរ ព្រមទាំងធ្វើទុក្ខគេគ្រប់៤០០ឆ្នាំយ ៧ព្រះ ទ្រង់មានបន្ទូលទៀតថា អញនឹងជំនុំជំរះសាសន៍នោះ ដែលចាប់គេទៅបំរើ ក្រោយនោះគេនឹងចេញមកគោរពប្រតិបត្តិ ដល់អញនៅទីនេះវិញង ៨ទ្រង់ក៏តាំងសេចក្តីសញ្ញាខាងឯ ការកាត់ស្បែកចដល់លោក ដូច្នេះ--លោកបង្កើតបានអ៊ីសាក ហើយបានកាត់ស្បែកឱ្យនៅថ្ងៃទី៨ឆ ឯអ៊ីសាកក៏បង្កើតបាន យ៉ាកុបជ ហើយយ៉ាកុបបង្កើតពួកព្ធយុកោទាំង១២នាក់ឈ ។

៩ឯពួកព្ធយុកោទាំងនោះញ ក៏លក់យ៉ូសែបឱ្យទៅឯស្រុក អេស៊ីព្ទទៅដ ដោយមានចិត្តឈ្នានីស តែព្រះទ្រង់គង់ជាមួយ នឹងលោក ១០ហើយក៏ប្រោសឱ្យលោករួចពីគ្រប់ទាំងសេចក្តី វេទនាទាំងអស់វិញ ព្រមទាំងប្រទានឱ្យលោកមានប្រាជ្ញា វាងវៃ ហើយឱ្យជាទីគាប់ព្រះទ័យដល់ផារ៉ោន ជាស្តេច ស្រុកអេស៊ីព្ទ ដែលតាំងឱ្យលោកធ្វើជាចៅហ្វាយលើស្រុក នោះ និងលើព្រះរាជវាំងទាំងមូលផងឌ ១១រីឯនៅស្រុក អេស៊ីព្ទ និងស្រុកកាណាន ក៏កើតមានអំណត់អត់បាយគ្រប់ កន្លែង មានសេចក្តីវេទនាជាខ្លាំង ហើយពួកព្ធកោនៃយើង រាល់គ្នាគេរកអ្វីនឹងចិញ្ចឹមជីវិតមិនបានឍ ។
១២នោះលោកយ៉ាកុបឮថា មានស្រូវនៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ក៏ចាត់ ប្រើពួកព្ធយុកោយើង ឱ្យទៅជាជាន់មុនដំបូងណ ១៣លុះដល់ លើកទី២ ទើបលោកយ៉ូសែប បានឱ្យបងប្អូនស្គាល់ខ្លួនត ហើយផារ៉ោន ក៏បានស្គាល់គ្រួសារនៃលោកយ៉ូសែបថដែរ ១៤រួចលោកយ៉ូសែបប្រើពួកបងប្អូន ឱ្យទៅអញ្ជើញលោក យ៉ាកុបជាឪពុក និងញាតិសន្តានទាំងប៉ុន្មានទ មានចំនួន៧៥ នាក់ឱ្យមកធ ១៥ដូច្នេះ លោកយ៉ាកុបក៏ចុះទៅនៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ហើយបានស្លាប់នៅទីនោះ ព្រមទាំងពួកព្ធយុកោយើងដែរន ១៦គេដង្ហែសពលោក ទៅឯស្រុកស៊ីគែម បញ្ចុះក្នុងផ្នូរដែល លោកអ័ប្រាហាំបានទិញ ពីពួកកូនចៅហេម័រ ជាអ្នកស្រុក ស៊ីគែមនោះប ។

១៧កាលជិតដល់កំណត់ នៃសេចក្តីសន្យា ដែលព្រះបាន ស្បថនឹងលោកអ័ប្រាហាំហើយ នោះសាសន៍យើងក៏ចំរើន ជាច្រើនឡើង នៅស្រុកអេស៊ីព្ទផ ១៨ដរាបដល់មានស្តេច១ ទៀតសោយរាជ្យឡើងព ដែលមិនបានស្គាល់លោកយ៉ូសែប ទេ
១៩ស្តេចនោះប្រព្រឹត្តនឹងសាសន៍យើងដោយឆ្លៀវឆ្លាត ទាំងធ្វើទុក្ខដល់ពួកព្ធយុកោយើង ដោយបង្ខំ ឱ្យគេចោលអស់ ទាំងកូនង៉ែតរបស់គេចេញ មិនឱ្យមាននៅរស់ឡើយភ ។

២០នៅគ្រានោះ លោកម៉ូសេបានកើតមក ជាកូនយ៉ាង ស្រស់ល្អដល់ព្រះ គេក៏ចិញ្ចឹមនៅក្នុងផ្ទះឪពុកម អស់៣ខែ ។ ២១កាលគេត្រូវដាក់នៅខាងក្រៅវិញ នោះព្រះរាជបុត្រី ផារ៉ោនក៏យកទៅចិញ្ចឹមទុកជាកូនបង្កើតយ ២២លោកបាន រៀនសូត្រ គ្រប់អស់ទាំងចំណេះវិជ្ជា

នៃសាសន៍អេស៊ីព្ទរ ហើយក៏មានពាក្យសំដី និងការធ្វើយ៉ាងចំណាន ។

២៣កាលលោកបានអាយុ៤០ឆ្នាំហើយ នោះមានចិត្តភ្នក នឹករឮក
ចង់ទៅសួរពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល- ជាបងប្អូនខ្លួន ២៤លុះបានឃើញសាសន៍អេស៊ីព្ទម្នាក់ កំពុងតែធ្វើទុក្ខដល់
បងប្អូនខ្លួនម្នាក់ នោះក៏ជួយការពារ ហើយសងសឹកជំនួស អ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិន
ដោយសំឡាប់សាសន៍អេស៊ីព្ទ ម្នាក់នោះបង់ ២៥ដ្បិតលោកស្មានថា បងប្អូនលោកនឹងយល់ ថា
ព្រះទ្រង់ប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះមក ដោយសារដៃលោក តែគេមិនបានយល់ទេ ២៦លុះថ្ងៃក្រោយមក
កំពុងដែលមាន គេប្រឈ្លោះគ្នា នោះលោកមកដល់ ក៏ទូន្មានឱ្យស្រុះស្រួល នឹងគ្នាវិញ ដោយថា
"អ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូននឹងគ្នា ហេតុអ្វី បានជាធ្វើបាបគ្នាដូច្នេះ ?"

២៧តែអ្នក១ ដែលកំពុងតែធ្វើបាបដល់អ្នកជិតខាង ក៏ ច្រានលោកចេញ ដោយពាក្យថា
"តើអ្នកណាបានតាំងឱ្យ ឯងធ្វើជាចៅហ្វាយ ហើយជាចៅក្រមលើយើង ?ល ២៨តើ ចង់សំឡាប់អញ
ដូចជាសំឡាប់សាសន៍អេស៊ីព្ទម្នាក់នោះពី ថ្ងៃម្សិលមិញឬអី ?" ២៩កាលឮពាក្យនោះ លោកម៉ូសេក៏រត់
ភៀសទៅស្នាក់នៅស្រុកម៉ាឌាទៅ ហើយបង្កើតបានកូន ប្រុស២រនៅស្រុកនោះឯង ។

៣០លុះក្រោយមក៤០ឆ្នាំ នោះទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ លេចមក
ឱ្យលោកម៉ូសេឃើញក្នុងអណ្តាតភ្លើងដែលឆេះ នៅគុម្ពបន្លា ត្រង់ទីរហោស្ថានភ្នំស៊ីណាយ ៣១កាលលោក
ឃើញ នោះក៏ឆ្ងល់នឹងការជាក់ស្តែងនោះ រួចលោកចូល ទៅជិត ដើម្បីនឹងពិនិត្យមើល ស្រាប់តែព
សំឡេងព្រះអម្ចាស់ មានបន្ទូលមកសថា ៣២"អញជាព្រះនៃពួកព្ធយុកោឯងហ គឺជា ព្រះនៃអ័ប្រាហាំ
ជាព្រះនៃអ៊ីសាក ហើយជាព្រះនៃយ៉ាកុប" ម៉ូសេក៏ញ័ររន្ធត់ មិនហ៊ានមើលឡើយឡ ។

៣៣រួចព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកថា "ចូរដោះ ស្បែកជើងឯងចេញ ដ្បិតកន្លែងដែលឯងឈរនោះ
ជាដី បរិសុទ្ធអ ៣៤អញបានឃើញសេចក្តីទុក្ខលំបាក ដែលគេធ្វើ ដល់រាស្ត្រអញនៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ហើយក៏ព
សូរដំងូររបស់គេ ដែរ ហេតុនោះបានជាអញចុះមក ដើម្បីប្រោសឱ្យគេរួច ចូរមកឥឡូវ អញនឹងចាត់ឯង
ឱ្យទៅឯស្រុកអេស៊ីព្ទ"ក ។

៣៥ឯលោកម៉ូសេនេះ ដែលគេមិនព្រមទទួល ដោយថា "តើអ្នកណាបានតាំងឱ្យឯងធ្វើជាចៅហ្វាយ
ហើយជាចៅ ក្រមដូច្នេះ?"ខ គឺលោកនេះហើយ ដែលព្រះបានចាត់ឱ្យ ទៅធ្វើជាចៅហ្វាយ ហើយជាអ្នកជួយ
ឱ្យរួច ដោយសារ ព្រះហស្តនៃទេវតា ដែលលេចមកឱ្យលោកឃើញ ក្នុងគុម្ព បន្លានោះ ៣៦លោកនេះប
ាននាំគេចេញ ដោយធ្វើការ អស្ចារ្យ និងទីសំគាល់គនៅស្រុកអេស៊ីព្ទយនៅសមុទ្រក្រហមង
ហើយនៅទីរហោស្ថានចក្នុងរវាង៤០ឆ្នាំ ៣៧គឺលោកម៉ូសេ នេះហើយ

ដែលមានប្រសាសន៍ដល់ពួកកូនចៅសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលថា ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា ទ្រង់នឹង
បង្កើតហោរាម្នាក់ ពីពួកបងប្អូនអ្នករាល់គ្នាមក ឱ្យដូចជាខ្ញុំឧ ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្តាប់តាមហោរានោះចុះ
៣៨គឺលោកនេះ ឯងដែលបាននៅក្នុងពួកជំនុំ នៅទីរហោស្ថានជាមួយនឹង ទេវតាជ ដែលមានបន្ទូលនឹងលោក
នៅលើភ្នំស៊ីណាយ ហើយជាមួយនឹងពួកឰយុកោឈយើងរាល់គ្នា ដែលបាន ទទួលព្រះបន្ទូលរស់ញ
សំរាប់នឹងបន្តមកដល់យើងរាល់គ្នា ដែរដ។ ៣៩តែពួកឰយុកោយើងមិនព្រមចុះចូលនឹងលោកទេ គេ
ផាត់លោកចោល ហើយនឹករឭក ដល់ស្រុកអេស៊ីព្ទវិញឋ។ ៤០ដោយនិយាយនឹងអើរ៉ុនថា "ចូរធ្វើព្រះ
ឱ្យយើងរាល់គ្នា ដែលនឹងនាំមុខយើងផង ដ្បិតឯលោកម៉ូសេនោះ ដែលនាំ យើងរាល់គ្នាចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទមក
យើងមិនដឹងជាមាន កើតគ្រោះថ្នាក់អ្វីដល់លោកទេ!"ឌ ៤១នៅគ្រានោះ គេក៏ធ្វើ រូបកូនគោ១
រួចថ្វាយយញ្ញបូជាដល់រូបនោះ ហើយនាំ គ្នាអរសប្បាយចំពោះរបស់ដែលដៃខ្លួនគេបានធ្វើឈ ៤២នោះ
ព្រះទ្រង់ផ្លាស់ប្រែទៅជាបញ្ជូនគេណ ឱ្យគោរពប្រតិបត្តិដល់ ពួកបរិវារដែលនៅលើមេឃវិញត
ដូចជាមានសេចក្តីចែង ទុកមកក្នុងគម្ពីរពួកហោរាថា "ឱពួកវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ដែលឯងរាល់គ្នាប
ានសំឡាប់សត្វ ថ្វាយជាយញ្ញបូជានៅទី រហោស្ថានក្នុងរវាង៤០ឆ្នាំនោះ ៤៣ព្រមទាំងរើសយកបារាំ
របស់ព្រះម៉ូឡុក និងផ្កាយរបស់ព្រះរេមផាន់ ជារូបដែល ឯងបានធ្វើសំរាប់នឹងថ្វាយបង្គំផង នោះតើប
ានថ្វាយដល់ អញឬ ? ដូច្នេះ អញនឹងនិរទេសឯងរាល់គ្នា ឱ្យទៅនៅ ខាងនាយស្រុកបាប៊ីឡូនវិញ"ថ។

៤៤រីឯរោងឧបោសថ នៃសេចក្តីបន្ទាល់ទនោះ បាននៅជា
មួយនឹងពួកឰយុកោយើងរាល់គ្នានៅទីរហោស្ថាន ដូចជា ព្រះបានបង្គាប់មក
ឱ្យលោកម៉ូសេធ្វើតាមគំរូដែលលោក បានឃើញធ ៤៥ពួកឰយុកោយើង ក៏ទទួលរោងនោះតៗមក ហើយប
ាននាំចូលមកក្នុងស្រុក ជាមួយនឹងលោកយ៉ូស្វេ ក្នុង កាលដែលគេចាប់យក អស់ទាំងនគររបស់ពួកសាសន៍ដទៃ
ដែលព្រះបានបណ្តេញពីមុខពួកឰយុកោយើងចេញន ដរាប ដល់រាជ្យហ្លួងដាវីឌប ៤៦រីឯហ្លួងដាវីឌនេះ
ព្រះទ្រង់សព្វព្រះ ហឫទ័យនឹងទ្រង់ ហើយស្តេចទ្រង់មានព្រះទ័យប្រាថ្នាចង់ រកទីលំនៅសំរាប់ព្រះនៃយ៉ាកុបផ
៤៧តែគឺហ្លួងសាឡូម៉ូន វិញ ដែលស្អាងដំណាក់១ថ្វាយដល់ព្រះព។

៤៨ប៉ុន្តែ ឯព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតភ ទ្រង់មិនគង់នៅក្នុងព្រះវិហារ ដែលដៃមនុស្សធ្វើនោះឡើយម ដូចជាហោរាប
ានទាយថា ៤៩ស្ថានសួគ៌ជាបល្ល័ង្កអញ ហើយផែនដីជាកំណល់កល់ជើង អញយ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា
តើឯងរាល់គ្នានឹងស្អាង ដំណាក់ណាឱ្យអញ ឬកន្លែងណា ឱ្យអញឈប់សំរាកបាន ? ៥០តើមិនមែនដៃអញ
ដែលបង្កើតរបស់ទាំងនេះទេ ឬអី ?រ ៥១ឱពួកមនុស្សក្បាលរឹងល ដែលមានចិត្ត មានត្រចៀកមិន
កាត់ស្បែកអើយវ អ្នករាល់គ្នាចេះតែទាស់ទទឹងនឹងព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាដរាប ពួកឰយុកោអ្នករាល់គ្នាយ៉ាង

ណា នោះអ្នករាល់គ្នាក៏យ៉ាងនោះដែរ ៥២តើមានហោរា ណាមួយ ដែលពួកព្ធយុកោអ្នករាល់គ្នា មិនបានធ្វើទុក្ខ
បៀតបៀនស ហើយគេបានសំឡាប់ពួកអ្នកដែលទាយពី ដំណើរព្រះដ៏សុចរិតត្រូវយាងមកដែរ
ឥឡូវនេះអ្នករាល់ គ្នាក៏បានក្បត់ ហើយសំឡាប់ព្រះអង្គនោះហ ៥៣អ្នករាល់គ្នា ជាអ្នកដែលប
ានទទួលក្រិត្យវិន័យ ដោយព្រះចាត់ចែងពួក ទេវតាឡមក តែមិនបានកាន់តាមសោះ ។
ការចោលលោកស្ទេផាននឹងថ្ម
៥៤កាលបានឮសេចក្តីទាំងនោះហើយ គេកើតមានចិត្តក្តៅ ក្រហាយណាស់អ
ទាំងសង្កៀតធ្មេញដាក់គាត់ផង ៥៥តែដែល គាត់បានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក នោះក៏សំឡឹងមើល
ទៅលើមេឃ ឃើញសិរីល្អនៃព្រះ និងព្រះយេស៊ូវឈរនៅ ខាងព្រះហស្តស្តាំខ ៥៦រួចគាត់មានវាចាថា មើល
! ខ្ញុំឃើញ មេឃចំហគ និងកូនមនុស្សឃឈរនៅខាងព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះ
៥៧នោះគេក៏ស្រែកឡើងជាខ្លាំង ទាំងចុកត្រចៀក ហើយ ស្ទុះចូលព្រមគ្នាទៅលើគាត់
៥៨គេកញ្ឆក់នាំគាត់ចេញទៅ ខាងក្រៅទីក្រុងងរួចចោលនឹងថ្មចងពួកស្មរបន្ទាល់ឆ គេក៏ផ្ញើ អាវជគេ
ដាក់នៅទៀបជើងមនុស្សកំឡោះម្នាក់ឈ្មោះសុលឈ ៥៩គេចោលស្ទេផាននឹងថ្ម កំពុងដែលគាត់ទូលអង្វរដល់
ព្រះថា "ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ ! សូមទទួលវិញ្ញាណ ទូលបង្គំផង"ញ
៦០នោះគាត់លុតជង្គង់ចុះដរួចស្រែកឡើងជា សំឡេងខ្លាំងថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ! សូមកុំរាប់បាបនេះ
ដល់គេឡើយ"ឋ កាលគាត់បានពោលដូច្នោះហើយ នោះក៏ ដេកលក់ទៅឌុងសុល
ក៏យល់ព្រមក្នុងការសំឡាប់គាត់ដែរ ។

ជំពូក ៨

ការបៀតបៀន និង ការបែកខ្ញែកនៃពួកជំនុំ
៨ ១នៅថ្ងៃនោះឯង ក៏កើតមានសេចក្តីបៀតបៀនជាខ្លាំង
ទាស់នឹងពួកជំនុំនៅក្រុងយេរូសាឡិម ហើយពួកជំនុំត្រូវ ខ្ចាត់ខ្ចាយឈទៅនៅតែពាសក្នុងស្រុកយូដា
និងស្រុកសាម៉ារីណ លើកតែពួកសាវ័កចេញ ២រីឯខ្មោចស្ទេផាន នោះមានពួក
មនុស្សខ្លះដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះ បាននាំយកទៅកប់ ព្រម ទាំងយំសោកនឹងគាត់ជាខ្លាំងផង ៣ ឯសុលត ប
ានធ្វើទុក្ខដល់ ពួកជំនុំថខ្លាំងណាស់ ដោយចូលគ្រប់តែផ្ទះ ចាប់ទាញអូស ទាំងប្រុសទាំងស្រី
បញ្ជូនទៅដាក់គុក ។
លោកភីលីពនៅស្រុកសាម៉ារី

៤ចំណែកអស់អ្នកដែលត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទ នោះគេដើរចុះឡើង
ទាំងផ្សាយដំណឹងល្អធ គឺជាព្រះបន្ទូល ៥ឯភីលីពនគាត់ចុះទៅ ឯទីក្រុង១នៅស្រុកសាម៉ារី ប្រាប់គេពីព្រះគ្រីស្ទ
៦ហើយ បណ្តាមនុស្សក៏ស្រុះចិត្តគ្នា និងប្រុងស្តាប់អស់ទាំងសេចក្តី ដែលភីលីពនិយាយ ដោយគេឮ
ហើយឃើញទីសំគាល់ដែល គាត់ធ្វើ ៧ព្រោះ មានអារក្សអសោចិ៍ ដែលបានចូលមនុស្ស ជាច្រើនប
វាស្រែកឡើងជាខ្លាំង រួចចេញមក ក៏មានមនុស្ស ស្លាប់ដៃ ស្លាប់ជើង និងមនុស្សខ្វិនជាច្រើនបានជាដែរផ
៨ហើយនៅទីក្រុងនោះ គេមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង ។
៩ រីឯនៅក្រុងនោះ មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ ស៊ីម៉ូន ជា អ្នកដែលពីដើមនាំ
ឱ្យសាសន៍សាម៉ារីភាន់ភាំង ដោយវិធី មន្តអាគមពរបស់ខ្លួន ទាំងប្រកាសខ្លួនថាជាអ្នកធំណាមួយភ
១០មនុស្សទាំងឡាយ ចាប់តាំងពីអ្នកតូច រហូតដល់អ្នកធំ ក៏ប្រុងផ្ទង់ស្តាប់គាត់ទាំងអស់គ្នា ដោយថា
អ្នកនេះពិតជាតួ ព្រះចេស្តានៃព្រះដ៏ធំហើយម ១១គេប្រុងស្តាប់គាត់ ពីព្រោះ គាត់នាំឱ្យភាន់ជាយូរមកហើយ
ដោយមន្តអាគមរបស់គាត់ ១២តែកាលមនុស្សទាំងអស់បានជឿតាមភីលីព ដែលគាត់ ប្រាប់ដំណឹងល
្អពីនគរនៃព្រះយ ហើយពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទវិញ នោះគេក៏ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹករ ទាំងប្រុសទាំង ស្រី
១៣ហើយស៊ីម៉ូននោះក៏ជឿដែរ លុះគាត់ទទួលបុណ្យ ជ្រមុជរួចហើយ នោះក៏នៅជាប់នឹងភីលីព ជាដរាបទៅ
ហើយគាត់កើតមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ដោយបានឃើញទី សំគាល់ និងការឫទ្ធិបារមីជាធំដែលកើតមកល។
១៤កាលពួកសាវ័ក នៅក្រុងយេរូសាឡិមបានឮថា ស្រុក សាម៉ារីវទទួលព្រះបន្ទូលសហើយ
នោះគេក៏ចាត់ពេត្រុស និងយ៉ូហានហឱ្យទៅឯពួកអ្នកនោះ ១៥លុះអ្នកទាំង២បាន ចុះទៅដល់ហើយ
នោះក៏អធិស្ឋានឱ្យគេ ប្រយោជន៍ឱ្យគេ បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡ ១៦ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណមិនទាន់
ចុះមកសណ្ឋិត លើពួកគេណាមួយនៅឡើយអ គេគ្រាន់តែបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាម
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវក ប៉ុណ្ណោះ ១៧ដូច្នេះ អ្នកទាំង២ក៏ដាក់ដៃ លើ ខគេ ហើយគេប
ានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគ ដែរ ។
១៨កាលស៊ីម៉ូនបានឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាន មកសណ្ឋិត
ដោយពួកសាវ័កដាក់ដៃលើគេដូច្នោះ នោះគាត់ យកប្រាក់មកជូន ដោយពាក្យថា ១៩ "សូមឱ្យខ្ញុំមានអំណាច
នេះផង ដើម្បីឱ្យខ្ញុំដាក់ដៃលើអ្នកណា ឱ្យអ្នកនោះបានទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរ ។
២០តែពេត្រុសឆ្លើយតបថា "ចូរឱ្យប្រាក់អ្នកវិនាសទៅ ជាមួយនឹងអ្នកចុះ ព្រោះអ្នកស្មានថា
នឹងយកប្រាក់មកទិញ អំណោយទានរបស់ព្រះបានដូច្នេះ"ឃ ២១អ្នកគ្មានភាគ គ្មាន ចំណែកង
ក្នុងការនេះឡើយ ព្រោះចិត្តអ្នកមិនស្មោះត្រង់ច ចំពោះព្រះទេ ២២ដូច្នេះ ចូរប្រែចិត្តឆចេញពីសេចក្តីអាក្រក់

នេះចុះ ហើយសូមអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់វិញ ក្រែងទ្រង់នឹង អត់ទោសដល់គំនិតក្នុងចិត្តអ្នកបាន
២៣ដ្បិតខ្ញុំយល់ឃើញថា អ្នកនៅក្នុងសេចក្តីជូរល្វីង ហើយក៏ជាប់ដោយចំណងនៃ សេចក្តីទុច្ចរិតផង ២៤ស
ីម៉ូនឆ្លើយឡើងថា "សូមលោកជួយ អង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់ឱ្យខ្ញុំផងជ ដើម្បីកុំឱ្យមានការអ្វីមួយ ដូច
លោកមានប្រសាសន៍នោះបានកើតមកដល់ខ្ញុំឡើយ ២៥កាល អ្នកទាំង២ បានប្រឹងធ្វើបន្ទាល់អស់ពីចិត្ត
ហើយប្រាប់ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ឃរួចហើយ   នោះក៏ត្រឡប់ទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡិមវិញ
ទាំងប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អ នៅក្នុង ភូមិរបស់សាសន៍សាម៉ារី ៗ ជាច្រើន តាមផ្លូវរៀងទៅ ។
លោកភីលីព និងអ្នកកម្រៀវសាសន៍អេធីយ៉ូពី
២៦នោះទេវតាដនៃព្រះអម្ចាស់ មានបន្ទូលទៅភីលីពថថា "ចូរក្រោកឡើង ទៅឯខាងត្បូង
តាមផ្លូវដែលចុះពីក្រុង យេរូសាឡិម ទៅឯក្រុងកាសា ដែលជាទីរហោស្ថានទៅ" ។ ២៧គាត់ក៏ក្រោកឡើង-
ដើរទៅ----នោះឃើញមានសាសន៍ អេធីយ៉ូពីម្នាក់ ឌុ ជាមនុស្សកំរៀវឈ ដែលមានអំណាចក្រោម
ព្រះនាងកានដេស មហាក្សត្រី ដែលសោយរាជ្យក្នុងស្រុក អេធីយ៉ូពី
លោកជាអ្នកត្រួតត្រាលើអស់ទាំងព្រះរាជទ្រព្យ របស់ស្តេច ហើយបានមកឯក្រុងយេរូសាឡិម ដើម្បីនឹង
ថ្វាយបង្គំ ណ ២៨លោកកំពុងតែជិះរថត្រឡប់ទៅវិញ ក៏មើល គម្ពីរហោរាអេសាយ ២៩ខណៈនោះ
ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មាន បន្ទូលតទៅភីលីពថា "ឱ្យចូលប្រកៀកនឹងរថនោះទៅ" ។
៣០ភីលីពក៏រត់ទៅតាម ឮលោកកំពុងតែអានមើលគម្ពីរ ហោរាអេសាយ រួចសួរថា "លោកមើលយល់ ឬទេ
?"
៣១ឯលោកក៏ឆ្លើយឡើងថា "បើគ្មានអ្នកណាដឹកនាំខ្ញុំ នោះធ្វើ ដូចម្តេចឱ្យខ្ញុំយល់បាន?" រួចលោកក៏សូម
ឱ្យភីលីពឡើងជិះ រថជាមួយគ្នា ៣២ឯបទគម្ពីរដែលលោកកំពុងតែមើលនោះ គឺត្រង់បទនេះថា
"ទ្រង់ត្រូវគេដឹកនាំទៅ ដូចជាដឹកចៀម ទៅសំឡាប់ ទ្រង់មិនបានហើបព្រះឱស្ឋសោះ ដូចជាកូន
ចៀមដែលគនៅមុខអ្នកកាត់រោមវា ៣៣នៅគ្រាដែលទ្រង់ ត្រូវបន្ទាបបន្ថោក នោះគេប
ានដកសេចក្តីយុត្តិធមិចេញពី ទ្រង់ទៅ តើអ្នកណានឹងថ្លែងពីព្រះវង្សាទ្រង់បាន ដ្បិតគេ បានដកព្រះជន្មទ្រង់
ពីផែនដីចេញហើយ"ថ ។
៣៤អ្នកកំរៀវនោះ សួរភីលីពថា "ខ្ញុំសូមសួរអ្នក តើហោរា និយាយដូច្នេះ គឺនិយាយពីអ្នកណា ពីខ្លួនលោក
ឬពីអ្នក   ដទៃ ?" ៣៥នោះភីលីព បើកមាត់ទ សំដែងប្រាប់ដំណឹងល្អច ពី ព្រះយេស៊ូវចាប់តាំងពីបទគម
្ពីរនោះរៀងទៅ ។
៣៦កាលកំពុងតែទៅតាមផ្លូវ នោះឃើញមានទីទឹក ហើយ អ្នកកំរៀវនិយាយថា "មើល ! នុ៎ះន៍ទឹក

តើមានអ្វី ឃាត់មិន ឱ្យខ្ញុំទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកបាន ?”ប ៣៧ ភីលីពឆ្លើយថា “បើ លោកជឿអស់ពីចិត្ត
នោះទទួលបាន” លោកឆ្លើយឡើងថា “ខ្ញុំជឿហើយថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ”
៣៨នោះលោកបង្គាប់ឱ្យបញ្ឈប់រថ រួចភីលីព និងអ្នកកំរៀវ ក៏ចុះទៅក្នុងទឹកទាំង២នាក់ ហើយភីលីព
គាត់ធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជទឹកឱ្យ ៣៩លុះឡើងពីទឹកមកនោះ ព្រះវិញ្ញាណនៃ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ឆក់យកភីលីពច
ាត់ទៅផ ហើយអ្នកកំរៀវមិន បានឃើញគាត់ទៀតទេ ក៏ទៅតាមផ្លូវទៅ ដោយអរសប្បាយ ៤០ឯភីលីព គេប
ានឃើញគាត់នៅក្រុងអាសូតវិញ គាត់ក៏ដើរ ទៅ ទាំងផ្សាយដំណឹងល្អ នៅគ្រប់អស់ទាំងទីក្រុងរៀងទៅព
រហូតទៅដល់ក្រុងសេសារាភ។

ជំពូក ៩

ការប្រែចិត្តរបស់លោកសុល

៩ ១ឯសុល គាត់នៅតែបញ្ចេញសេចក្តីគំរាម និងពាក្យ
កំហែង ព្រមទាំងការសំឡាប់ដល់ពួកសិស្សមនៃព្រះអម្ចាស់ នៅឡើយ ២ក៏ទៅឯសំដេចសង្ឃ
សូមសំបុត្រកាន់យកទៅឯ សាលាប្រជុំទាំងប៉ុន្មាននៅក្រុងដាម៉ាស ប្រយោជន៍ដើម្បីបើឃើញមានអ្នកណាខ្លះ
ដែលប្រតិបត្តិតាមផ្លូវនោះរ ទោះ ប្រុសឬស្រីក្តី នោះនឹងចាប់ចងគេ នាំមកឯក្រុងយេរូសាឡិម ៣ប៉ុន្តែ
កំពុងដែលគាត់ដើរតាមផ្លូវ ទៅជិតនឹងដល់ក្រុង ដាម៉ាសហើយ នោះស្រាប់តែមានពន្លឺពីលើមេឃ ភ្លឺមកនៅ
ជុំវិញខ្លួនល ៤គាត់ក៏ដួលដល់ដី រួចឮសំឡេងវមានបន្ទូលមក ថា “សុល ! នែសុល ! ហេតុអ្វីប
ានជាអ្នកបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ ដូច្នេះ ?”
៥គាត់ទូលឆ្លើយថា “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គណានុ៎ះ ?” រួចព្រះអម្ចាស់ទ្រង់តបថា “ខ្ញុំនេះជាព្រះយេស៊ូវ
ដែលអ្នក បៀតបៀន អ្នកធាក់ជល់នឹងជន្លួញដូច្នេះ នោះពិបាកដល់ អ្នកណាស់” ៦នោះគាត់ក៏ញាប់ញ័រ
ទាំងអស្ចារ្យក្នុងចិត្ត ហើយទូលថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យទូលបង្គំធ្វើដូចម្តេច ?”
ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា “ចូរ ក្រោកឡើង ចូលទៅក្នុងទីក្រុងទៅ នោះគេនឹងប្រាប់អ្នកឱ្យ
ដឹងពីការដែលអ្នកត្រូវធ្វើ”ស។
៧ឯពួកអ្នកដែលដើរជាមួយនឹងគាត់ គេក៏ឈរស្រឡាំកាំង នៅ ដោយបានព
្ញសំឡេងមែនហតែមិនឃើញអ្នកណាសោះឡ ៨រួចសុលក៏ក្រោកពីដីឡើង តែកាលគាត់បើកភ្នែកហើយ
នោះមើលមិនឃើញអ្វីទេអ គេក៏ដឹកដៃគាត់នាំទៅឯដាម៉ាស ៩ក្នុងរវាង៣ថ្ងៃ គាត់មើលមិនឃើញឡើយ
ក៏មិនបរិភោគ អ្វីផង ១០រីឯនៅក្រុងដាម៉ាស នោះមានសិស្សម្នាក់ឈ្មោះ អាន្នានាស

ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលហៅគាត់ ក្នុង ការជាក់ស្តែងកថា "នែ អាន៉្នានាសអើយ ! " គាត់ទូលឆ្លើយ
ថា ព្រះករុណាវិសេសព្រះអម្ចាស់ ១១ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល ថា "ចូរក្រោកឡើង ទៅឯផ្លូវដែលហៅថា
ផ្លូវត្រង់ ហើយ រកមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះសុល ជាអ្នកស្រុកតើសុសខ នៅក្នុងផ្ទះ យូដាស ដ្បិតមើល
គាត់កំពុងតែអធិស្ឋាន ១២ហើយក្នុងការ ជាក់ស្តែង គាត់បានឃើញថា មានមនុស្សម្នាក់---ឈ្មោះ អាន៉្នានាស
ចូលមកដាក់ដៃលើគគាត់ ឱ្យបានភ្លឺភ្នែកឡើង" ១៣អាន៉្នានាសទូលឆ្លើយថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានឮ
មនុស្សជាច្រើន និយាយពីការអាក្រក់ទាំងប៉ុន្មាន ដែល អ្នកនោះបានប្រព្រឹត្ត ដល់ពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
នៅក្រុង យេរូសាឡិមង ១៤ហើយនៅទីនេះ គាត់ក៏មានអំណាចពីពួក សង្គ្រាជច
អាចនឹងទៅចាប់ចងនូវអ្នកណា ដែលអំពាវនាវ ដល់ព្រះនាមទ្រង់ដែរឆ ១៥ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា
"ចូរទៅចុះ ពីព្រោះអ្នកនោះជាប្រដាប់រើសតាំងដល់ខ្ញុំជ សំរាប់នឹងប្រកាសឈ្មោះខ្ញុំ ដល់ពួកសាសន៍ដទៃឈ
និងពួក ស្តេចញ ហើយនិងពួកកូនចៅសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង ១៦ដ្បិត ខ្ញុំនឹងបង្ហាញ
ឱ្យគាត់ដឹងជាត្រូវរងទុក្ខលំបាកទាំងអម្បាម៉ាន ដោយព្រោះឈ្មោះខ្ញុំដ" ១៧ដូច្នេះ អាន៉្នានាសក៏ទៅ ហើយ
ចូលក្នុងផ្ទះនោះ ដាក់ដៃលើឋ គាត់ និយាយថា អ្នកសុលអើយ ព្រះអម្ចាស់ គឺព្រះយេស៊ូវ ដែលលេចមក
ឱ្យអ្នកឃើញ តាមផ្លូវ ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំមក ដើម្បីឱ្យអ្នកបានភ្លឺភ្នែក ហើយ ឱ្យអ្នកប
ានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឌ ១៨ស្រាប់តែមាន ដូចជាស្រកា ជ្រុះចុះពីភ្នែកគាត់មក ហើយគាត់ក៏បានភ្លឺជា
ឋរំពេច រួចក្រោកឡើងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកឈ ១៩ហើយ ក្រោយដែលគាត់បានបរិភោគ
នោះក៏មានកំឡាំងឡើង វិញ ។ លោកសុលនៅក្រុងដាម៉ាស និងក្រុងយេរូសាឡិម
២០សុលក៏នៅក្រុងដាម៉ាសណជាមួយនឹងពួកសិស្សតជាយូរ ថ្ងៃ នោះស្រាប់តែគាត់ប្រកាសប្រ
ាប់ពីព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុង សាលាប្រជុំថទាំងប៉ុន្មានថា ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទ ២១ឯអស់អ្នកដែលឮ
ក៏មានសេចក្តីងឿងឆ្ងល់ ហើយគេ និយាយថា តើមិនមែនអ្នកនេះទេឬអី ដែលបំផ្លាញពួក
អ្នកអំពាវនាវដល់ព្រះនាមនោះធ---នៅក្រុងយេរូសាឡិម ហើយគាត់បានមកទីនេះ ដើម្បីនឹងចាប់ចងគេ
បញ្ជូនទៅ ឱ្យពួកសង្គ្រាជនដែរ ២២តែសុល គាត់មានកំឡាំងកាន់តែ ខ្លាំងឡើង
ក៏ផ្ចុញផ្ចាល់ដល់ពួកសាសន៍យូដា ដែលនៅក្រុង ដាម៉ាសវិញ ដោយសំដែងបញ្ជាក់ពីព្រះអង្គនេះថា ទ្រង់ជា
ព្រះគ្រីស្ទបពិតមែន ។

២៣លុះយូរថ្ងៃក្រោយមក ពួកសាសន៍យូដា គេពិគ្រោះ   គ្នា នឹងសំឡាប់គាត់ចេញផ
២៤គេក៏ចាំទ្វារក្រុងទាំងយប់ ទាំងថ្ងៃដើម្បីនឹងសំឡាប់គាត់ តែសុលបានដឹងពីឧបាយកល របស់គេដែរ
២៥ហើយក្នុងវេលាយប់ ពួកសិស្សយកកញ្ជើ មកដាក់គាត់ សំរូតចុះតាមកំផែងក្រុងទៅភ ។

២៦កាលសុលបានមកដល់ក្រុងយេរូសាឡិមម នោះគាត់ ខំចូលទៅឯពួកសិស្ស
តែគេខ្លាចគាត់ទាំងអស់គ្នា គេមិន ជឿថា គាត់ជាសិស្សទេ ២៧តែបាណាបាសយ នាំគាត់ទៅឯ ពួកសាវ៉ក
រ៉ាយរឿងប្រាប់គេ ពីដំណើរដែលគាត់បាន ឃើញព្រះអម្ចាស់តាមផ្លូវ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលនឹង គាត់រ
ក៏និយាយពីបែបយ៉ាងណា ដែលគាត់មានចិត្តក្លាហាន នឹងអធិប្បាយ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវល នៅក្រុង
ដាម៉ាសផង ២៨គាត់ក៏នៅជាមួយនឹងគេក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម ទាំងចេញចូល ហើយបានអធិប្បាយ
ដោយនូវព្រះនាមនៃ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដោយក្លាហាន ២៩គាត់សំដែង ហើយ ជជែកជាមួយនឹងពួកហេលេនវ
តែពួកនោះរករឿងសំឡាប់ គាត់វិញស ៣០បានជាកាលពួកបងប្អូនហបានដឹង នោះគេជូន
គាត់ទៅត្រឹមសេសារាឡ រួចឱ្យទៅឯតើសុសអ ។

៣១នៅគ្រានោះ ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាននៅគ្រប់ក្នុងស្រុកយូដា ស្រុកកាលីឡេ និងស្រុកសាម៉ារីក
ក៏មានសេចក្តីសុខសាន្ត ហើយមានចិត្តស្អាងឡើង ក៏បានចំរើនជាច្រើនឡើងដែរខ ដោយជឿនទៅមុខ
ក្នុងសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ និងក្នុងសេចក្តីកំសាន្តចិត្ត របស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

អេនាស និងតេប៊ីថា

៣២រីឯពេត្រុស កំពុងដែលគាត់ដើរចុះឡើងគ្រប់កន្លែង នោះក៏ចុះទៅឯពួកបរិសុទ្ធគនៅភូមិលីដាដែរ
៣៣នៅទីនោះ គាត់ឃើញមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ អេនាស មានជំងឺឈឺស្លាប់ដៃ ជើង ដេកនៅតែលើគ្រែ
អស់៨ឆ្នាំមកហើយ ៣៤ក៏និយាយ ទៅគាត់ថា អ្នកអេនាសអើយ ព្រះយេស៊ូវដ៏ជាព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ ប្រោស
ឱ្យអ្នកបានជាហើយយ ចូរក្រោកឡើង រៀបគ្រែអ្នក ទៅ ស្រាប់តែគាត់ក៏ក្រោកឡើងភ្លាម ៣៥ឯមនុស្សទាំង
ប៉ុន្មាន ដែលនៅភូមិលីដា និងស្រុកសារ៉ូនង ក៏ឃើញគាត់ ហើយគេប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ច
៣៦នៅក្រុងយ៉ុបប៉េឆ ក៏ដែរ មានសិស្សស្រីម្នាក់ ឈ្មោះ តេប៊ីថា (ស្រាយថា នាង ក្តាន់)---នាងនោះជ
ានធ្វើគុណ ហើយដាក់ទានជាច្រើនជ ៣៧នៅគ្រានោះ នាងមានជំងឺ ឈឺហើយស្លាប់ទៅ កាលគេ ជ
ានផ្ងូតទឹករូបនាងហើយ នោះក៏យកទៅដាក់នៅឯបន្ទប់ ខាងលើឈ ៣៨រួចដោយព្រោះ
ភូមិលីដានៅជិតយ៉ុបប៉េ ហើយពួកសិស្សញបានឮថា ពេត្រុសនៅទីនោះ បានជាគេ ប្រើ២នាក់ឱ្យទៅរកគាត់
ដើម្បីនឹងសូមអង្វរ ឱ្យមកឯគេ ដោយឥតបង្អង់ ៣៩ពេត្រុសក៏ក្រោកឡើងទៅជាមួយ កាល បានដល់ហើយ
នោះគេនាំគាត់ទៅឯបន្ទប់ខាងលើនោះ ហើយពួកស្រីមេម៉ាយដ ក៏ឈរជិតគាត់ ទាំងយំ ព្រមទាំង បង្ហាញអាវ
និងសំលៀកបំពាក់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលតេប៊ីថា បានធ្វើឱ្យ ពីកាលនាងនៅជាមួយនៅឡើយ ៤០តែពេត្រុស
បណ្តេញគេទៅក្រៅទាំងអស់ឋ ក៏លុតជង្គង់ឌ អធិស្ឋាន រួច គាត់បែរខ្លួនទៅឯរូបបុគ្គលនោះ និយាយថា តេប
ីថាអើយ ចូរនាងក្រោកឡើងឈ នាងក៏បើកភ្នែក ឃើញពេត្រុស រួច ឡើងអង្គុយ ៤១គាត់ក៏ហុចដៃទៅ

ឱ្យនាងតោងឡើង រួច គាត់ហៅពួកបរិសុទ្ធ និងពួកស្រីមេម៉ាយមក ប្រគល់នាង ទៅគេទាំងរស់ ៤២មនុស្សទាំងឡាយ បានដឹងដំណឹងពីការ នោះ នៅពេញពាសក្នុងក្រុងយ៉ុបប៉េ ហើយមានមនុស្សជា ច្រើនបានជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ណា ៤៣រួចគាត់ក៏អាស្រ័យនៅ យ៉ុបប៉េ ក្នុងផ្ទះជាងសំឡាប់ស្បែក ឈ្មោះសុីម៉ូនជាយូរថ្ងៃត។

ជំពូក ១០

លោកពេត្រុសជួបជាមួយលោកកូនេលាស

១០ ១រីឯ នៅក្រុងសេសារាថ មានមនុស្សម្នាក់ ឈ្មោះ
កូនេលាស ជាមេលើកងទ័ព ដែលហៅថា កងទ័ពអ៊ីតាលី ២ជាអ្នកគោរព ហើយកោតខ្លាចដល់ព្រះទ
ព្រមទាំងពួកគ្រួ លោកទាំងអស់ផង លោកក៏ដាក់ទានជាច្រើនដល់ពួកជន
ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះជានិច្ច-----៣លោកបានឃើញការ ជាក់ស្តែងថយ៉ាងច្បាស់
ប្រហែលជាម៉ោងពារសៀលន គឺ បានឃើញទេវតាបនៃព្រះ មកឯលោក ពោលថា កូនេលាស អើយ
៤លោកក៏សំឡឹងមើលទៅទេវតា ទាំងភ័យ ហើយ ឆ្លើយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើមានការអ្វី ?" ទេវតាប្រាប់ថា "សេចក្តីអធិស្ឋាន និងការដាក់ទានរបស់អ្នកបានឡើងទៅ ទុកជាសេចក្តីរំឭកផ នៅចំពោះព្រះពហើយ ៥ដូច្នេះ ចូរអ្នកប្រើគេឱ្យទៅឯយ៉ុបប៉េភ ហៅសុីម៉ូន ដែល មានឈ្មោះថាពេត្រុស ឱ្យមកឥឡូវ
៦គាត់ស្នាក់នៅផ្ទះរបស់ ជាងសំឡាប់ស្បែកម្នាក់ឈ្មោះ សុីម៉ូន ដែលនៅក្បែរមាត់ សមុទ្រ អ្នកនោះនឹងប្រាប់ឱ្យអ្នកដឹង ពីការដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ជាយ៉ាងណា"។

៧កាលទេវតា ដែលនិយាយមកលោក បានចេញទៅ បាត់ហើយ នោះលោកហៅអ្នកបំរើ២នាក់ និងទាហាន ម្នាក់ ដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះ ពីពួកមនុស្សដែលតែងតែ បំរើលោកឱ្យមក ៨រួចប្រាប់រឿងរ៉ាវសព្វគ្រប់ ហើយប្រើ ឱ្យទៅឯយ៉ុបប៉េ យ។

លោកពេត្រុសឃើញការជាក់ស្តែង

៩ដល់ស្អែកឡើង កំពុងដែលពួកអ្នកទាំងនោះដើរទៅជិត ដល់ទីក្រុងហើយ នោះពេត្រុសក៏ឡើង
ទៅលើដំបូលផ្ទះរ ដើម្បីនឹងអធិស្ឋាន ក្នុងពេលប្រហែលជា ថ្ងៃត្រង់ហើយ
១០គាត់ក៏នឹកឃ្លានជាខ្លាំងចង់បរិភោគ តែកំពុងដែលគេ ចាត់ចែងឱ្យ នោះគាត់លង់ស្មារតីទៅល
១១គាត់ឃើញមេឃ ចំហរ ហើយមានប្រដាប់ ដូចជាសំពត់កំរាលយ៉ាងធំ បាន ចុះមកចងទាំង៤ជ្រុង សំរូតមកដល់ដី ១២នៅក្នុងសំពត់នោះ មានសត្វជើង៤ សត្វព្រៃ សត្វលូនវារគ្រប់មុខ ដែលនៅ លើដី

និងសត្វហើរលើអាកាសដែរ ១៣ក៏ឮសំឡេង មាន បន្ទូលមកថា "ពេត្រុសអើយ ចូរក្រោកឡើងសំឡាប់ ហើយ បរិភោគទៅ" ១៤តែពេត្រុសប្រកែកថា ទេ ព្រះអម្ចាស់ស ដ្បិតទូលបង្គំ មិនដែលទទួលទានអ្វី ដែលមិនស្អាត មិន បរិសុទ្ធនោះសោះហ ១៥រួចឮសំឡេងនោះ មកម្ដងទៀតថា "របស់អ្វី ដែលព្រះប ានសំអាតហើយ នោះកុំឱ្យអ្នករាប់ថា ជាមិនស្អាតឡើយ"ឡ ១៦ការនោះមានមកគ្រប់៣ដង រួច ប ានលើកប្រដាប់នោះ ឡើងទៅលើមេឃវិញ ។

១៧កំពុងដែលពេត្រុស នៅងោងក្នុងខ្លួន ពីន័យការ ជាក់ស្ដែងអ ដែលបានឃើញនោះនៅឡើយ នោះមនុស្ស ៣នាក់ ដែលកូនេលាសកចាត់ឱ្យមក បានសួររកផ្ទះស៊ីម៉ូន ក៏ឈរនៅមាត់ទ្វារហើយ ១៨គេកំពុងតែហៅសួរ បើមាន ឈ្មោះស៊ីម៉ូន ដែលហៅថាពេត្រុស នៅផ្ទះនោះឬទេ ។

១៩ដូច្នេះ កំពុងដែលពេត្រុសគិតរំពឹង ពីការជាក់ស្ដែងខ នោះ ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលគមកគាត់ថា មើល មានមនុស្ស ៣នាក់មករកអ្នក ២០ចូរក្រោកឡើងចុះទៅ ហើយទៅជា មួយនឹងគេចុះ កុំប្រកាន់ឡើយ ពីព្រោះគឺខ្ញុំហើយ ដែលចាត់ ឱ្យគេមកឃ ។

២១ដូច្នេះ ពេត្រុសក៏ចុះទៅទទួលគេ ដោយពាក្យថា គឺខ្ញុំ នេះហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នារក តើមានការអ្វី? ២២គេឆ្លើយ ឡើងថា លោកមេទ័ពកូនេលាស ដែលជាមនុស្សសុចរិត ហើយកោតខ្លាចដល់ព្រះង មានសាសន៍យូដាទាំងអស់ ធ្វើ បន្ទាល់ល្អឱ្យ លោកបានទទួលបង្គាប់នៃព្រះ ដោយសារ ទេវតាបរិសុទ្ធ ឱ្យចាត់មកអញ្ជើញលោកគ្រូ ទៅឯផ្ទះលោក ដើម្បីនឹងប ានស្ដាប់លោកគ្រូអធិប្បាយខ្លះច ២៣ដូច្នេះពេត្រុស ក៏អញ្ជើញគេ ចូលមកស្នាក់នៅសិន លុះដល់ស្អែក គាត់ក្រោកឡើងទៅជាមួយនឹងគេ ហើយមានពួកបងប្អូនខ្លះឆ ដែលនៅយ៉ុបប៉េ ក៏ទៅជាមួយដែរជ ។

លោកពេត្រុសនៅឯផ្ទះលោកកូនេលាស

២៤ដល់ស្អែកឡើង គេចូលទៅក្នុងសេសារាឈ ឯកូនេលាស ក៏ទន្ទឹងមើលផ្លូវគេប ានទាំងប្រមូលញាតិសន្តាននិងសំឡាញ់ ស្និទ្ធស្នាលរបស់លោកមកផង ២៥កាលពេត្រុសកំពុងតែ ចូលទៅ កូនេលាសក៏មករាក់ទាក់ទទួល ដោយក្រាបថ្វាយ បង្គំនៅទៀបជើងគាត់ ២៦តែ ពេត្រុសលើកលោកឡើង ដោយពាក្យថា "សូមក្រោកឡើង! ខ្លួនខ្ញុំជាមនុស្សដូចគ្នា ដែរ"ញ ២៧នោះក៏ចូលទៅ ទាំងចរចាគ្នា ហើយឃើញមាន មនុស្សជាច្រើនដប្រជុំចាំ ។ ២៨រួចគាត់និយាយទៅគេថា--"អ្នករាល់គ្នាដឹងថា----មនុស្ស សាសន៍យូដា គ្មានច្បាប់នឹងសេពគប់នឹងសាសន៍ដទៃ ឬនឹង ចូលទៅជិតគេឡើយឋ តែព្រះទ្រង់បានសំដែង ឱ្យខ្ញុំដឹង ថា មិនត្រូវរាប់អ្នកណាថាមិនស្អាត ឬមិនបរិសុទ្ធឡើយឌ ២៩ហេតុនោះ ប ានជាកាលលោកចាត់គេ ឱ្យទៅហៅខ្ញុំ នោះខ្ញុំបានមក ដោយឥតប្រកែកសោះ ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមសួរ លោក

"តើលោកឱ្យខ្ញុំមកមានការអ្វី ?" ៣០កូនេលាសឆ្លើយ ថា "កន្លងមក៤ថ្ងៃហើយ ពេលថ្មើរណេះ កាលខ្ញុំកំពុងតែ តម ហើយអធិស្ឋាននៅផ្ទះខ្ញុំ ក្នុងពេលម៉ោង៣រសៀល នោះឃើញមានម្នាក់ពាក់អាវដ៏ភ្លឺ ឈរ ឈរនៅមុខខ្ញុំ ៣១ប្រាប់ ថា កូនេលាសអើយ ព្រះបានទទួលសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ អ្នកហើយ ក៏នឹកចាំ ពីទានរបស់អ្នកដែរ ៣២ដូច្នេះ ចូរប្រើគេ ឱ្យទៅឯយ៉ុបប៉េ អញ្ជើញស៊ីម៉ូន ដែលហៅថាពេត្រុសមក លោកនោះនៅក្នុងផ្ទះ របស់ជាងសំឡាប់ស្បែក ឈ្មោះ ស៊ីម៉ូន នៅក្បែរមាត់សមុទ្រ កាលណាលោកប ានមកដល់ នោះនឹងអធិប្បាយឱ្យអ្នកស្តាប់ ៣៣ដូច្នេះ ខ្ញុំបានចាត់គេឱ្យ ទៅឯលោកភ្លាម ដែលលោកអញ្ជេ ិញមកនេះក៏ល្អហើយ ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់នៅចំពោះព្រះ ដើម្បីនឹងស្តាប់ គ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលព្រះប ានបង្គាប់មកលោក"។

៣៤ពេត្រុសក៏បើកមាត់និយាយថា ប្រាកដមែន ខ្ញុំយល់ ឃើញថា ព្រះមិនរើសមុខអ្នកណាទេណ ៣៥គឺនៅក្នុងគ្រប់ ទាំងសាសន៍ អស់អ្នកណាដែលកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ ព្រមទាំង ប្រព្រឹត្តសេចក្តីសុចរិតត នោះគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ដែរ ៣៦ឯព្រះបន្ទូលថ ដែលទ្រង់បានផ្សាយ មកដល់ពួកជនជាតិ អ៊ីស្រាអែល ដោយប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អទ ជាសេចក្តី មេត្រីធ ដែលមកដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដ៏ជាព្រះ អម្ចាស់លើទាំងអស់ន ៣៧នោះអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយ គឺជារឿង ដែលបានថ្លែងប្រាប់ ចាប់តាំងពីស្រុកកាលីឡេ ក្នុងគ្រាក្រោយដែលលោកយ៉ូហាន បានប្រកាសប្រាប់ពី បុណ្យជ្រមុជទឹក ក៏ផ្សាយមកគ្រប់ក្នុងស្រុកយូដាផង ៣៨គឺ ពីព្រះយេស៊ូវ ពីស្រុកណាសារ៉ែត ដែលព្រះបានចាក់ប ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងព្រះចេស្តា ឱ្យមកសណ្ឋិតលើទ្រង់ ហើយទ្រង់បានយាងចុះឡើងធ្វើការល្អ ព្រមទាំងប្រោសជ ឱ្យអស់អ្នកដែលត្រូវអារក្សសង្កត់សង្កិនបានជាផង ដ្បិតព្រះ បានគង់ជាមួយនឹងទ្រង់ព។

៣៩ឯយើងរាល់គ្នាជាទីបន្ទាល់ភ ពីអស់ទាំងការដែល ទ្រង់ធ្វើ នៅក្នុងស្រុករបស់ពួកសាសន៍យូដា ហើយនៅក្រុង យេរូសាឡិម ៤០គេបានធ្វើគុតទ្រង់ ដោយព្យួរនៅលើឈើម តែព្រះបានប្រោស ឱ្យទ្រង់រស់ឡើងវិញយនៅថ្ងៃទី៣ ព្រម ទាំងអនុញ្ញាត ឱ្យទ្រង់សំដែងមកឱ្យឃើញផង ៤១មិនមែន ឱ្យប្រជាជនទាំងអស់រឃើញទេ គឺឱ្យពួកស្មរបន្ទាល់ ដែល ព្រះបានរើសអំពីមុនមកវិញ គឺជាពួកយើងរាល់គ្នា ដែល បានទទួលទានលជាមួយនឹងទ្រង់ ក្នុងពេលក្រោយដែលទ្រង់ មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។

៤២ទ្រង់ក៏ផ្តាំមកយើងរាល់គ្នា ឱ្យប្រកាសប្រាប់ដល់ បណ្តាជនទាំងឡាយវ ហើយ ឱ្យធ្វើបន្ទាល់សព្វគ្រប់ថា គឺ ព្រះអង្គនេះហើយ ដែលព្រះបានតាំងឡើង ឱ្យជំនុំជំរះ ដល់ទាំងមនុស្សរស់ និងមនុស្សស្លាប់ផង ៤៣ពួកហោរាសុទ្ធ តែធ្វើបន្ទាល់ពីទ្រង់ហថា អស់អ្នកណាឡដែលជឿអដល់ទ្រង់ នោះប ានរួចពីបាប ដោយសារព្រះនាមទ្រង់ក ៤៤កាល ពេត្រុសកំពុងតែអធិប្បាយនៅឡើយ នោះព្រះវិញ្ញាណ

បរិសុទ្ធ ក៏យាងចុះមកសណ្ឋិតខ លើអស់អ្នកដែលកំពុងតែ ស្តាប់ព្រះបន្ទូល ៤៥ឯពួកអ្នកជឿ
ក្នុងពួកកាត់ស្បែកទាំង ប៉ុន្មានដែលមកជាមួយនឹងពេត្រុស គេក៏មានសេចក្តីអស្ចារ្យ ជាខ្លាំង----
ពីដំណើរដែលអំណោយទាន-ជាព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ បានចាក់មកលើយ ពួកសាសន៍ដទៃង ដូច្នេះដែរ
៤៦ដ្បិតគេឮអ្នកទាំងនោះនិយាយភាសាដទៃចហើយសរសើរ ដំកើងដល់ព្រះ ៤៧នោះពេត្រុសសួរថា
តើមានអ្នកណាអាច នឹងឃាត់ មិនឱ្យធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ដល់អ្នកទាំងនេះបាន ឬទេ ?ឆ ដែលពួកគេប
ានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចជា យើងដែរជ ៤៨គាត់ក៏បង្គាប់ ឱ្យធ្វើបុណ្យជ្រមុជឱ្យគេ ដោយ
នូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ឈ រួចគេសូមអង្វរគាត់ ឱ្យនៅជា មួយ ពីរបីថ្ងៃទៀត ។

ជំពូក ១១

សេចក្តីពន្យល់របស់លោកពេត្រុស
១១ ១ឯពួកសាវ័ក និងពួកបងប្អូនញ ដែលនៅស្រុកយូដា គេក៏ឮថា សាសន៍ដទៃបានទទួលព្រះបន្ទូលដដែរ
២រួចកាល ពេត្រុសឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិម នោះអស់អ្នកខាងពួក កាត់ស្បែកឋ
គេមានសេចក្តីប្រកាន់ចំពោះគាត់ថា ៣លោក បានចូលទៅឯពួកមនុស្សដែលមិនកាត់ស្បែក ក៏បានពិសា
ជាមួយនឹងគេផងឌ ។

៤តែពេត្រុសចាប់ផ្តើមរ៉ាយរឿងប្រាប់គេ ដោយលំដាប់ថា ៥កំពុងដែលខ្ញុំអធិស្ឋាននៅក្រុងយ៉ុបប៉េ
នោះខ្ញុំលង់ស្មារតី ទៅ ឃើញការជាក់ស្តែងឍ ជាប្រដាប់ ដូចជាសំពត់កំរាល យ៉ាងធំ ចងទាំង៤ជ្រុង
សំរូតចុះពីលើមេឃ មកត្រឹមខ្ញុំ ៦កាលខ្ញុំសំឡឹងគិតពិចារណាមើល នោះក៏ឃើញមានសត្វ ជើង៤ សត្វព្រៃ
និងសត្វលូនវារដែលនៅលើដី ព្រមទាំង សត្វស្លាបនៅលើអាកាសផង ៧រួចខ្ញុំឮសំឡេង មានបន្ទូល មកខ្ញុំថា
"ពេត្រុសអើយ ! ចូរក្រោកឡើងសំឡាប់ ហើយ បរិភោគទៅ" ៨តែខ្ញុំប្រកែកថា ទេ ព្រះអម្ចាស់ ព្រោះមិន
ដែលមានអ្វី ដែលមិនស្អាតមិនបរិសុទ្ធ ចូលមកក្នុងមាត់ ទូលបង្គំឡើយ ៩ក៏មានឮសំឡេង
ពីលើមេឃនោះម្តងទៀត ថា របស់អ្វីដែលព្រះបានសំអាតហើយ នោះកុំឱ្យអ្នកថា ជាមិនស្អាតឡើយណ
១០ការនោះមានមកគ្រប់៣ដង រួចបាន លើកទាំងអស់ទៅលើមេឃវិញ ។

១១ទីបំផុតនោះ ស្រាប់តែមានមនុស្ស៣នាក់ ដែលលោក នោះចាត់ពីសេសារាតមករកខ្ញុំ
គេឈរនៅមុខផ្ទះតែម្តង ១២ហើយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មានបន្ទូលថប្រាប់ឱ្យខ្ញុំទៅជា មួយនឹងគេ
ឥតប្រកាន់ឡើយទ ក៏មានបងប្អូនទាំង៦នាក់នេះធ បានទៅជាមួយនឹងខ្ញុំដែរ យើងរាល់គ្នា បានចូលទៅក្នុងផ្ទះ
របស់លោក ១៣ហើយលោករ៉ាយរឿងប្រាប់យើងពីដំណើរ ដែលឃើញទេវតានឈរក្នុងផ្ទះ ប្រាប់លោកថា

ចូរចាត់គេ ឱ្យទៅឯយ៉ុបប៉េ ហៅស៊ីម៉ូនដែលហៅថា ពេត្រុសឱ្យមក ១៤គាត់នឹងអធិប្បាយ
ឱ្យលោកស្តាប់សេចក្តីប ដែលនឹងជួយ សង្គ្រោះដល់លោក ព្រមទាំងពួកគ្រួផលោកទាំង អស់ផង ។
១៥កាលខ្ញុំចាប់តាំងនិយាយទៅ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក៏យាងមកសណ្ឋិតលើពគេ ដូចជាច
ានសណ្ឋិតលើយើងរាល់ គ្នាកាលពីដើមដែរ ១៦នោះខ្ញុំបាននឹកឃើញ ពីសេចក្តីដែល
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា "លោកយ៉ូហានបានធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជដោយទឹកម តែអ្នករាល់គ្នា
នឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញ"យ ១៧ដូច្នេះ បើសិនជាព្រះ ច
ានប្រទានអំណោយទានទៅគេរ ដូចជាបានប្រទានមកយើងលដែរ ដោយជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
ចុះតើខ្ញុំ ជាអ្វី ដែលអាចនឹងឃាត់ព្រះបាន ?
១៨កាលបានឮសេចក្តីនោះហើយ នោះគេបាត់មាត់ ក៏ ត្រឡប់ជាសរសើរដល់ព្រះវិញថា
ដូច្នេះព្រះទ្រង់ក៏ប្រោស ប្រទានការប្រែចិត្ត ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ឱ្យគេមានជីវិត ដែរហ្ន៎វ ។
ពួកជំនុំនៅទីក្រុងអាន់ទីយ៉ូក
១៩រីឯពួកអ្នកដែលត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ដោយព្រោះសេចក្តីបៀត
បៀន ដែលកើតមកពីដំណើរស្ទេផានស នោះក៏ដើររៀង រហូតទៅដល់ស្រុកភេនីស ស្រុកគីប្រុស
និងក្រុងអាន់ទីយ៉ូកហ តែបានផ្សាយព្រះបន្ទូល ដល់ចំពោះតែពួកសាសន៍យូដា ប៉ុណ្ណោះទេ ២០ប៉ុន្តែ
ក្នុងពួកអ្នកនោះ មានអ្នកខ្លះពីកោះ គីប្រុសឡ និងស្រុកគីរេនេអ គេបានទៅដល់ក្រុងអាន់ទីយ៉ូកក
ក៏ផ្សាយដំណឹងល្អខ ពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដល់ពួកសាសន៍ ក្រិកដែរ ២១ព្រះហស្តព្រះអម្ចាស់
ក៏នៅជាមួយនឹងគេគ ហើយមានមនុស្សជាច្រើន បែរមកឯព្រះអម្ចាស់វិញឃ ដោយមានសេចក្តីជំនឿ
២២រឿងនោះបានឮ ដល់ត្រចៀក ពួកជំនុំនៅក្រុងយេរូសាឡិម រួចគេចាត់បាណាបាសង
ឱ្យទៅត្រឹមអាន់ទីយ៉ូក ២៣កាលគាត់ទៅដល់ ហើយបាន ឃើញព្រះគុណនៃព្រះច នោះគាត់មានសេចក្តីអំណរ
ក៏ ទូន្មានគេគ្រប់គ្នាឱ្យសំរេចចិត្តឆនឹងនៅជាប់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ជ ២៤ដ្បិតគាត់ជាមនុស្សល្អ
ពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឈ និងសេចក្តីជំនឿ ហើយមានមនុស្សសន្ធឹកណាស់ បានចំរើន ដល់ព្រះអម្ចាស់ញ
២៥នោះបាណាបាស ក៏ទៅឯក្រុងតើសុសដ ដើម្បីនឹងរកសុល ២៦កាលបានឃើញហើយ នោះក៏នាំគាត់
មកឯអាន់ទីយ៉ូកវិញ រួចអ្នកទាំង២នោះ បានប្រជុំគ្នានឹង ពួកជំនុំ ព្រមទាំងបង្រៀនដល់មនុស្សសន្ធឹកណាស់
ក្នុង រវាង១ឆ្នាំ គឺនៅអាន់ទីយ៉ូកនេះឯង ដែលគេហៅពួកសិស្ស ថា "ពួកគ្រីស្ទាន" ជាមុនដំបូងឋ ។
២៧នៅគ្រានោះ មានហោរាខ្លះឌ ចុះពីក្រុងយេរូសាឡិម មកដល់អាន់ទីយ៉ូក ២៨ក្នុងពួកហោរានោះ
មានម្នាក់ឈ្មោះ អ័ក្កាបុសឍ គាត់ក្រោកឡើងទាយដោយព្រះវិញ្ញាណថា នឹង

មានអំណាត់អត់ជាខ្លាំងនៅគ្រប់លើផែនដីណ នោះក៏កើតមក ក្នុងប្រវត្តិនៃមហារាជក្លូឌាសមែនត ២៩ដូច្នេះ
ពួកសិស្សថ ក៏គិតសំរេចនឹងផ្ញើទៅជួយទ ដល់ពួកបងប្អូនធ ដែលនៅស្រុក យូដា តាមកំឡាំងរៀងខ្លួន
៣០ហើយក៏បានធ្វើការនោះមែន ព្រមទាំងផ្ញើទៅដល់ពួកចាស់ទុំន ដោយសារបាណាបាសប និងសុលផ។

ជំពូក ១២

លោកពេត្រុសចេញពីពន្ធនាគារដោយការអស្ចារ្យ
១២ ១នៅគ្រានោះ ស្ដេចហេរ៉ូឌព ទ្រង់លូកព្រះហស្តទៅ
ចាប់ធ្វើទុក្ខដល់ពួកជំនុំខ្លះ ២ក៏សំឡាប់យ៉ាកុបជាបងយ៉ូហាន ដោយដាវផងម ៣លុះទ្រង់យល់ឃើញថា
ការនោះជាទីគាប់ ចិត្តដល់ពួកសាសន៍យូដាយ នោះក៏ចាប់ពេត្រុសថែមទៀត (រីឯវេលានោះជាបុណ្យនំបុ័ង
ឥតដំបែ) រ ៤កាលចាប់បាន ហើយ នោះក៏ដាក់គុក ព្រមទាំងប្រគល់ដល់ទាហាន៤ សង្កាត់ ឱ្យឃុំរក្សាទុក
ដោយប្រាថ្នានឹងនាំគាត់ មកនៅ មុខបណ្ដាជន ក្រោយថ្ងៃបុណ្យរំលងល ៥ដូច្នេះ គេក៏ឃុំ ពេត្រុស
ទុកនៅក្នុងគុក តែចំណែកខាងពួកជំនុំ គេខំប្រឹង អធិស្ឋានដល់ព្រះឱ្យគាត់អស់ពីចិត្តវ។
៦រីឯក្នុងកាល ដែលស្ដេចហេរ៉ូឌគិតនាំពេត្រុសមក នៅ វេលាយប់នោះឯង
គាត់ដេកនៅជាកណ្ដាលទាហាន២នាក់ មានទាំងច្រវាក់២ខ្សែសជាប់នៅខ្លួន ហើយមានពួកទាហាន
ចាំយាមនៅមាត់ទ្វាររក្សាគុកដែរ ៧នោះមើល មានទេវតា នៃព្រះអម្ចាស់ ឈរខាងគាត់
ក៏មានពន្លឺផ្សាយមកក្នុងគុក ទេវតានោះក៏គោះពីខាងចំហៀង ដាស់គាត់ឡើងថា ចូរ ក្រោកឡើងជាប្រញាប់
នោះច្រវាក់ក៏ជ្រុះពីដៃគាត់ចេញ ។
៨រួចទេវតាប្រាប់ថា ចូរក្រវាត់ខ្លួន ហើយពាក់ស្បែកជើង ទៅ គាត់ក៏ធ្វើដូច្នោះ ហើយទេវតាប្រ
ាប់ទៀតថា ចូរពាក់ អាវមកតាមខ្ញុំចុះ ៩នោះគាត់ចេញទៅតាមទេវតា ឥតមាន ដឹងជាការ
ដែលកើតមកដោយសារទេវតានោះ ជាពិតឬ មិនពិតទេ គឺគាត់ស្មានថា បានឃើញការជាក់ស្ដែងវិញអ
១០កាលបានដើរផុតពីអ្នកយាមទី១ រួចទី២ នោះក៏មកដល់ ទ្វារដែក ដែលនាំចេញទៅខាងក្រៅ
ទ្វារនោះក៏របើកឯង កាលបានចេញទៅផុតផ្លូវ១ហើយ នោះស្រាប់តែទេវតា ឃ្លាតចេញពីគាត់បាត់ទៅ ។
១១លុះពេត្រុសដឹងខ្លួនឡើងខ ក៏នឹកឃើញថា ឥឡូវនេះអញ ដឹងប្រាកដថា ព្រះអម្ចាស់ប
ានចាត់ទេវតានៃទ្រង់ ឱ្យមក ដោះអញគ ឱ្យរួចពីកណ្ដាប់ដៃនៃស្ដេចហេរ៉ូឌ ហើយពី គ្រប់ទាំងបំណង
ដែលសាសន៍យូដាបានរង់ចាំដែរ ។
១២លុះគាត់ពិចារណាហើយ នោះក៏ទៅឯផ្ទះម៉ារា ជា ម្ដាយយ៉ូហាន-ម៉ាកុសឃ

ជាកន្លែងដែលមនុស្សជាច្រើន បានប្រជុំគ្នាអធិស្ឋានឯង ១៣គាត់ក៏គោះទ្វារមុខ នោះមានស្រី
បំរើម្នាក់ឈ្មោះរ៉ូដា មកផ្ទៀងស្តាប់ច ១៤លុះស្គាល់សំឡេង ពេត្រុសហើយ
នោះនាងមានសេចក្តីអំណរដ៏ពន្លឹកឆ ដល់ ម៉្លេះ បានជាភ្លេចទាំងបើកទ្វារ រត់ចូលទៅប្រាប់គេវិញថា
លោកពេត្រុសឈរនៅមាត់ទ្វារ ។

១៥តែគេស្តីថា ឯងវង្វេងហើយ តែនាងនៅតែថា ប្រាកដមែនៗ រួចគេថាជាទេវតារបស់គាត់ទេដ។

១៦ឯពេត្រុស គាត់ចេះតែគោះទ្វារថែម កាលគេបាន បើកទ្វារឃើញ
នោះគេមានសេចក្តីស្រឡាំងកាំង ១៧តែ គាត់ធ្វើគ្រឿងសំគាល់នឹងដៃឈ ឲ្យគេស្ងៀមទៅ រួចក៏រ៉ាយ រឿងប្រ
ាប់គេ ពីដំណើរដែលព្រះអម្ចាស់ បាននាំគាត់ ចេញពីគុកជាយ៉ាងណា ហើយគាត់ផ្តាំគេថា សូមប្រាប់
រឿងនេះដល់យ៉ាកុបញ និងពួកបងប្អូនដឲ្យដឹងផង នោះគាត់ ចេញទៅឯកន្លែង១ទៀតទៅ ។

ការសុគតរបស់ស្តេចហេរ៉ូឌ

១៨លុះភ្លឺឡើង ក៏កើតមានវឹកវរជាធំ នៅក្នុងពួកកង ទាហាន ពីដំណើរពេត្រុស ដែលទៅឯណាបាត់
១៩កាល ស្តេចហេរ៉ូឌ បានរកគាត់មិនឃើញ នោះក៏ពិចារណាសួរ ពួកអ្នកយាមល្បាត ហើយបង្គាប់
ឲ្យនាំគេទៅសំឡាប់បង់ឋ រួចស្តេចក៏យាងចុះពីស្រុកយូដា ទៅឯសេសារាឌ គង់នៅ ទីនោះ ២0 រីឯស្តេចហេរ៉ូឌ
ទ្រង់មានព្រះទ័យចងគំនុំនឹងពួក អ្នកនៅស្រុកទីរ៉ុស និងស៊ីដូនណជាខ្លាំង តែគេស្រុះចិត្តគ្នា នឹងមកគាល់ស្តេច
លុះបានបញ្ចុះបញ្ចូលប្លាតុស ជាមន្ត្រី សេវកាមាត្យរបស់ស្តេចហើយ នោះក៏សូមចងជាស្ពាន មេត្រីវិញ
ពីព្រោះគេតែងតែបានស្បៀងអាហារពីស្រុក ស្តេចមកណ។

២១លុះដល់ថ្ងៃកំណត់ ស្តេចហេរ៉ូឌ ទ្រង់ព្រះពស្ត្រារាជ្យ កំពុងតែគង់នៅលើបល្ល័ង្ក អធិប្បាយ
ឲ្យគេស្តាប់ ២២ហើយ រាស្ត្រគ្រប់គ្នាចេះតែបន្លឺវាចាថា នេះជាសំឡេងព្រះទេវ៉ឺយ មិនមែនជាសំឡេងមនុស្សទេ
២៣នោះស្រាប់តែទេវតានៃ ព្រះអម្ចាស់ ប្រហារស្តេចឲ្យសុគតទៅថ ដោយដង្កូវចុះ ពីព្រោះ ស្តេចមិនបានផ្ទេរ
សេចក្តីសរសើរនោះ ថ្វាយដល់ ព្រះវិញ ។

២៤ឯព្រះបន្ទូលទ---ក៏ដុះដាលចំរើន-កាន់តែច្រើនឡើងធ ២៥កាលបាណាបាសន និងសុល ប
ានធ្វើការងាររបស់ខ្លួន រួចសព្វគ្រប់ហើយប នោះក៏ត្រឡប់ពីក្រុងយេរូសាឡិមមក វិញ នាំទាំងយ៉ូហាន-
ម៉ាកុស មកជាមួយផងផ។

ជំពូក ១៣

ការជូនដំណើរលោកសុល និងបាណាបាស

១៣ ១ រីឯក្នុងពួកជំនុំនៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូកពនោះ មានគ្រូ
អធិប្បាយភ និងគ្រូបង្រៀនខ្លះមគឺបាណាបាស១យស៊ីម្មានដែល ហៅថា នីគើរ១ លូគាស ជាសាសន៍គីរេន១រ
ម៉ាន៉ាអេន ជា កូនចិញ្ចឹមជាមួយនឹងហេរ៉ូឌុលស្តេចអនុរាជ១ និងសុល១ ២កំពុងដែលអ្នកទាំងនោះ
ធ្វើការងារថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ទាំងតម នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មានបន្ទូលប្រាប់ថាវ ចូរញែកបាណាបាស
និងសុលចេញឱ្យខ្ញុំ សំរាប់ការងារស ដែលខ្ញុំហៅគេឱ្យធ្វើហ ៣ដូច្នេះ ក្រោយដែលបានតម ហើយ អធិស្ឋាន
ព្រមទាំងដាក់ដៃលើអ្នកទាំង២ឡនោះ ក៏បើកឱ្យ គេទៅអ ៤ឯអ្នកទាំង២នោះ ក៏ចុះទៅដល់សេលើស៊ា ដោយ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាត់ឱ្យទៅក នៅទីនោះ គេចុះសំពៅ ចេញទៅឯកោះគីប្រុសខ ៥ដល់សាឡាមីនហើយ
គេក៏ផ្សាយ ព្រះបន្ទូលគ នៅក្នុងសាលាប្រជុំទាំងប៉ុន្មានរបស់ពួកសាសន៍ យូដាឃ មានទាំងយ៉ូហានង
ជាអ្នកជំនួយដែរ ។

៦កាលបានដើរកាត់កោះ ទៅត្រឹមប៉ាផុសហើយ នោះក៏ ប្រទះនឹងសាសន៍យូដាម្នាក់
ដែលធ្វើជាគ្រូអាបធ្មប់ច ជា ហោរាក្លែងក្លាយឆឈ្មោះ បារ-យេស៊ូវ ៧គ្រូនោះនៅជា មួយនឹងអ្នកដំណាងជ
ជាតិរ៉ូមម្នាក់ ឈ្មោះ សើគាស-ប៉ូល៉ុស ជាអ្នកឆ្លៀវឆ្លាត លោកក៏ហៅបាណាបាស និងសុលមក
ដើម្បីចង់ស្តាប់ព្រះបន្ទូល ៨តែអេលីម៉ាស ជាគ្រូអាបធ្មប់ នោះឈ (ដ្បិតឈ្មោះនោះប្រែមកដូច្នេះ)
ក៏តាំងខ្លួនទាស់ញ នឹងគេដើម្បីបង្វែរលោកមិនឱ្យជឿដ ៩តែសុលដែលហៅថា ប៉ុលដែរ គាត់ប
ានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឋ ក៏សំឡឹង មើលទៅគ្រូនោះ ដោយនិយាយថា ១០នែមនុស្សដែលពេញ
ដោយកិច្ចកល និងសេចក្តីល្បិចគ្រប់យ៉ាង ជាកូននៃអារក្សឌ ហើយជាខ្មាំងសត្រូវ
ដល់គ្រប់ទាំងសេចក្តីសុចរិតអើយ តើមិនព្រមឈប់បង្ខូចផ្លូវត្រង់ របស់ព្រះអម្ចាស់ទេ ឬអី ?ឍ ១១មើល
ឥឡូវនេះ ព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ បានមកលើឯង ហើយណ ឯងនឹងត្រូវខ្វាក់ភ្នែក មើលមិនឃើញពន្លឺថ្ងៃ
ជាយូរ បន្តិចត នោះស្រាប់តែភ្នែករបស់គ្រូនោះ បានទៅជាព្រិលៗ ហើយងងឹតសូន្យទៅ រួចក៏ដើរវិលវល់
រកអ្នកណាឱ្យដឹក ដៃ ១២កាលលោកដំណាងថជាតិ ឃើញការដែលកើតមក ដូច្នោះ នោះក៏ជឿ
ព្រមទាំងមានសេចក្តីអស្ចារ្យក្នុងចិត្ត អំពីសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះអម្ចាស់ផង ។
នៅស្រុកពីស៊ីឌា អាន់ទីយ៉ូក

១៣ប៉ុល និងពួកគូកនគាត់ ក៏ចុះសំពៅចេញពីប៉ាផុសទ ទៅដល់ពើកា នៅស្រុកប៉ាមភីលាធ ឯយ៉ូហានន
គាត់បែកពី គេ ត្រឡប់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមវិញ ១៤តែគេចេញពីពើកា
ដើរកាត់ទៅឯអាន់ទីយ៉ូកបនៅស្រុកពីស៊ីឌា ក៏ចូលទៅអង្គុយក្នុងសាលាប្រជុំផនៅថ្ងៃឈប់សំរាកព
១៥ក្រោយការដែល អានមើលក្រិត្យវិន័យភ និងគម្ពីរពួកហោរាហើយ នោះមេ សាលាក៏ប្រើមនុស្ស ឱ្យទៅប្រ

ាប់ថា បងប្អូនអើយ បើមាន សេចក្តីអ្វី នឹងទូន្មានដល់ពួកជន នោះសូមបងប្អូនមាន ប្រសាសន៍ចុះ
១៦លំដាប់នោះ ប៉ុលក៏ក្រោកឡើង ធ្វើគ្រឿង សំគាល់នឹងដៃម និយាយថា ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល និងអស់
អ្នកដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះអើយ សូមស្តាប់ចុះ ១៧ព្រះនៃ សាសន៍អ៊ីស្រាអែលយើងនេះ ទ្រង់ប
ានរើសពួកឰយុកោ យើងរាល់គ្នា ក៏លើកដំកើងសាសន៍យើង ក្នុងកាលដែលគេ
អាស្រ័យនៅស្រុកអេស៊ីព្ទនៅឡើយ រួចទ្រង់នាំគេចេញពី ស្រុកនោះយ ដោយព្រះហស្តដ៏មានព្រះចេស្តា
១៨ហើយទ្រង់ បានទ្រាំទ្រនឹងកិរិយារបស់គេរនៅទីរហោស្ថានល ក្នុងរវាង ប្រហែលជា៤០ឆ្នាំ
១៩ក្រោយដែលទ្រង់បានបំផ្លាញសាសន៍ ទាំង៧នគរនៅស្រុកកាណានវ នោះក៏ចែកស្រុករបស់គេ
ដល់ពួកឰយុកោយើងសដោយចាប់ឆ្នោត ២០ក្រោយការ ទាំងនោះមក ទ្រង់ប្រទានឱ្យមានចៅហ្វាយហ
ក្នុងរវាង ប្រហែលជា៤៥០ឆ្នាំ ដរាបដល់គ្រាហោរាសាំយូអែលឡ ២១នោះគេសូមឱ្យមានស្តេចអ
រួចព្រះទ្រង់តាំងសូលក ជា បុត្រគីស ក្នុងពូជអំបូរបេនយ៉ាមីនខ ឱ្យធ្វើជាស្តេចលើគេ នៅរវាង៤០ឆ្នាំ
២២កាលដកស្តេចនោះចេញហើយគ នោះ ទ្រង់លើកដាវីឌ តាំងឡើងជាស្តេចវិញឃ ក៏ធ្វើបន្ទាល់ពី
ស្តេចដាវីឌថា "អញរកបានដាវីឌ កូនអ៊ីសាយ ជាទីគាប់ចិត្ត ដល់អញង ដែលនឹងធ្វើតាមចិត្តអញគ្រប់ជំពូក"
ច។

២៣គឺពីព្រះវង្សាស្តេចនោះហើយឆ ដែលព្រះបានបង្កើត ព្រះអង្គសង្គ្រោះជ១អង្គ
ដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលតាមសេចក្តី សន្យាឈគឺជាព្រះយេស៊ូវ ២៤តែមុនដែលទ្រង់យាងមកនោះ
លោកយ៉ូហាន បានប្រកាសប្រាប់ពីបុណ្យជ្រមុជទឹក ខាងឯ ការប្រែចិត្ត
ដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់គ្នាជាស្រេច ហើយដ ២៥កាលលោកយ៉ូហានកំពុងតែធ្វើសំរេចការងារឋ
នោះលោកមានប្រសាសន៍ថា តើអ្នករាល់គ្នា ស្មានថា ខ្ញុំជា អ្នកណា ខ្ញុំមិនមែនជាព្រះអង្គនោះទេឌ តែមើល
ព្រះអង្គ នោះយាងមកក្រោយខ្ញុំ ខ្ញុំមិនគួរនឹងស្រាយខ្សែសុព័ណ៌បាទ ទ្រង់ផងឍ។

២៦ឱបងប្អូនណជាកូនចៅពូជអ័ប្រាហាំត និងអស់អ្នកក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះអើយ
ទ្រង់បានផ្ញើ ព្រះបន្ទូល ពីសេចក្តីសង្គ្រោះនេះថ មកដល់អ្នករាល់គ្នា
២៧ដ្បិតដោយព្រោះពួកមនុស្សនៅក្រុងយេរូសាឡិម ព្រម ទាំងពួកមេរបស់គេមិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេទ ក៏មិនប
ានយល់ សេចក្តីទំនាយរបស់ពួកហោរាធ ដែលគេមើលរាល់តែថ្ងៃ ឈប់សំរាកដែរ ប
ានជាគេធ្វើសំរេចតាមសេចក្តីទំនាយ នោះឯង ដោយគេបានកាត់ទោសដល់ទ្រង់ ២៨ហើយទោះ
បើគេរកហេតុអ្វី នឹងសំឡាប់ទ្រង់មិនបានក៏ដោយ គង់តែ គេសូមអង្វរដល់លោកពីឡាត់ ឱ្យប
ានសំឡាប់ទ្រង់ដែរន ២៩ក្រោយដែលគេធ្វើសំរេច គ្រប់សេចក្តី ដែលចែងទុកពី ទ្រង់រួចហើយប

នោះគេក៏យកទ្រង់ចុះពីឈើឆ្កាងផ មក បញ្ចុះក្នុងផ្នូរព ៣០តែព្រះបានប្រោស ឱ្យទ្រង់មានព្រះជន្ម រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញភ ៣១ហើយទ្រង់លេចមក ឱ្យពួកអ្នក ដែលបានឡើងពីស្រុកកាលីឡេ មកឯក្រុងយេរូសាឡិមម ជាមួយនឹងទ្រង់បានឃើញជាយូរថ្ងៃ អ្នកទាំងនោះជាស្មរ បន្ទាល់យពីទ្រង់ ដល់ពួកជនទាំងឡាយ ។

៣២យើងខ្ញុំក៏ប្រាប់ដំណឹងល្អនេះ ដល់អ្នករាល់គ្នារ គឺជា សេចក្តីសន្យាល ដែលបានតាំងនឹង ពួកព្ធយុកោយើងថា៣៣ព្រះបានធ្វើសំរេចតាមសេចក្តីសន្យាទ្រង់ ដល់យើងជា ពូជនៃពួកព្ធយុកោនោះហើយ ដោយទ្រង់បានប្រោសឱ្យ ព្រះយេស៊ូវវ មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដូចមានសេចក្តី ចែងទុកមក ក្នុងទំនុកដំកើង-បទទី២ថា "ឯងជាកូនអញ អញបានបង្កើតឯងនៅថ្ងៃនេះ"ស ៣៤ហើយដែលព្រះបាន ប្រោស ឱ្យទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ដើម្បីមិន ឱ្យទ្រង់ត្រឡប់ទៅឯសេចក្តីពុករលួយទៀតឡើយ នោះទ្រង់ មានបន្ទូលដូច្នេះថា "អញនឹងផ្តល់សេចក្តីមេត្តាករុណា ស្មោះត្រង់ ដែលឱ្យដល់ដាវីឌ ដល់ឯងរាល់គ្នាដែរ"ហ ៣៥ហេតុដូច្នេះ បានជាទ្រង់មានបន្ទូល ក្នុងបទ១ទៀតថា "ទ្រង់មិនទុក ឱ្យអ្នកបរិសុទ្ធនៃទ្រង់ឃើញ សេចក្តីពុករលួយ ឡើយ"ឡ ៣៦រីឯហ្លួងដាវីឌ កាលទ្រង់បានធ្វើការងារ ចំពោះមនុស្សជំនាន់ទ្រង់ តាមព្រះហឫទ័យព្រះរួចស្រេច ហើយ នោះក៏ផុលក់ទៅអ ហើយប ានប្រមូលទៅមូលនឹង ពួកព្ធយុកោទ្រង់ក ក៏ឃើញសេចក្តីពុករលួយដែរ ៣៧តែ ព្រះអង្គនោះ ដែលព្រះប ានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញខ ទ្រង់ មិនបានឃើញសេចក្តីពុករលួយឡើយ ។

៣៨ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូនអើយ សូមជ្រាបថា ដែលមានសេចក្តីប្រោសឱ្យរួចពីបាប ប ានប្រកាសប្រាប់ ដល់អ្នករាល់គ្នានោះគឺដោយសារព្រះអង្គនោះឯង ៣៩មួយ ទៀត ដោយសារទ្រង់ អស់អ្នកណាដែលជឿ បានរាប់ជា សុចរិត រួចពីគ្រប់ការទាំងអស់ ដែលពុំអាចនឹងបានរាប់ ជាសុចរិត ដោយសារក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេបានឡើយង ៤០ដូច្នេះ ត្រូវប្រយ័ត្ន ក្រែងអ្នករាល់គ្នាកើតមានសេចក្តី ដែលពួកហោរាបានទាយទុកថា ៤១"នែ អស់អ្នកដែល មើលងាយអើយ ចូរភាំងឆ្ងល់ ហើយវិនាសទៅចុះ ដ្បិត អញធ្វើការ១ នៅជំនាន់ឯងរាល់គ្នា គឺជាការដែលឯង រាល់គ្នាមិនព្រមជឿឡើយ ទោះបើមានគេប្រ ាប់មកឯង រាល់គ្នាក៏ដោយ"ច ។

៤២កាលពួកសាសន៍យូដា បានចេញពីសាលាប្រជុំទៅ ហើយឆ នោះពួកសាសន៍ដទៃ ក៏សូម ឱ្យប៉ុលអធិប្បាយ តាម សេចក្តីទាំងនោះ នៅថ្ងៃឈប់សំរាក មួយក្រោយទៀត ៤៣កាលពួកអ្នកប្រជុំនោះប ានបែកចេញពីគ្នាទៅ នោះមាន ពួកសាសន៍យូដា និងពួកចូលសាសន៍ជាច្រើន ដែលមក ថ្វាយបង្គំ គេដើរតាមប៉ុល និងបាណាបាស ដែលទូន្មានឱ្យ គេកាន់ខ្ជាប់ក្នុងព្រះគុណនៃព្រះជ ។

៤៤ដល់ថ្ងៃឈប់សំរាកក្រោយ នោះពួកអ្នកក្រុងស្ទើរតែ ទាំងអស់ក៏មកប្រជុំគ្នា ដើម្បីនឹងស្ដាប់ព្រះបន្ទូល
៤៥តែកាល ពួកសាសន៍យូដាបានឃើញមនុស្សទាំងហ្វូងដូច្នេះ នោះ កើតមានចិត្តពេញដោយសេចក្ដីច្រណែន
ហើយក៏ឆ្លើយ ទទឹងទាស់ឈ នឹងសេចក្ដីដែលប៉ុលអធិប្បាយនោះ ទាំងជំនះ ហើយប្រមាថផងញ។
៤៦ប៉ុន្តែ ប៉ុល និងបាណាបាស និយាយដោយក្លាហានថា មុខគួរឱ្យយើងខ្ញុំ ថ្លែងប្រាប់ព្រះបន្ទូល
ដល់អ្នករាល់គ្នា ជាមុនដំបូងដ ប៉ុន្តែ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាបោះបង់ចោល ព្រះបន្ទូលនោះ
ហើយជំនុំជំរះកាត់ទោសដល់ខ្លួនឯងថា មិនគួរនឹងទទួលបានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនោះទេ ហេតុដូច្នេះ ប
ានជាយើងខ្ញុំ បែរទៅឯពួកសាសន៍ដទៃវិញឋ ៤៧ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្គាប់ មកយើងខ្ញុំ ដូច្នេះថា
"អញបានតាំងឯង សំរាប់ជាពន្លឺ ដល់សាសន៍ដទៃឌ ដើម្បី ឱ្យឯង បានសំរាប់ជាសេចក្ដីសង្គ្រោះ ដល់ចុងផែនដី
បំផុត"ឍ។
----៤៨កាលពួកសាសន៍ដទៃបានឮដូច្នោះ---នោះគេមាន សេចក្ដីអំណរ
ហើយក៏សរសើរព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ណ ចំណែកអស់អ្នកដែលត្រូវបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនោះ ក៏ប
ានជឿ ៤៩ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ត បានផ្សាយសុស សាយ ទូទៅពេញក្នុងស្រុកនោះ
៥០តែពួកសាសន៍យូដា គេញុះញង់ពួកស្ត្រីអ្នកមុខអ្នកការ ដែលមកថ្វាយបង្គំ និង ពួកអ្នកធំនៅក្នុងទីក្រុងនោះ
បណ្ដាលឱ្យមានសេចក្ដីបៀត បៀនដល់ប៉ុល និងបាណាបាស ក៏ដេញអ្នកទាំង២នោះ ចេញពីស្រុកគេទៅថ
៥១ដូច្នេះ អ្នកទាំង២ក៏រលាស់ធូលី ដីពីជើងចេញទាស់នឹងគេទ
រួចចេញទៅឯក្រុងអ៊ីកូនាម៥២ឯពួកសិស្សន---គេមានចិត្តពេញ---ដោយសេចក្ដីអំណរ
ហើយនិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប។

ជំពូក ១៤

នៅឯទីក្រុងអ៊ីកូនាម

១៤ ១កាលនៅក្រុងអ៊ីកូនាមផ ក៏នាំគ្នាចូលទៅក្នុងសាលា
ប្រជុំរបស់សាសន៍យូដាព បានអធិប្បាយ នាំឱ្យទាំងពួក សាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិកយ៉ាងសន្ធឹកភបានជឿ
២ប៉ុន្តែ ឯពួកសាសន៍យូដាដែលមិនព្រមជឿ គេញុះញង់ ហើយចាក់ រុកពួកសាសន៍ដទៃ
ឱ្យគេទាស់នឹងពួកជំនុំវិញម ៣ចំណែក ប៉ុល និងបាណាបាស ក៏នៅទីនោះជាយូរថ្ងៃ គេអធិប្បាយ
យ៉ាងក្លៀវក្លាយដោយនូវព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់ក៏ធ្វើបន្ទាល់ អំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះគុណទ្រង់ ដោយទ្រង់ប្រ
ោសប្រទាន ឱ្យមានទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យកើតមក ដោយសារដៃ អ្នកទាំង២នោះរ

៤ឯមនុស្សទាំងឡាយនៅទីក្រុងនោះ គេ បែកបាក់គ្នា អ្នកខ្លះកាន់ខាងសាសន៍យូដា ខ្លះខាងពួក សាវ័កល
៥តែកាលពួកសាសន៍ដទៃ និងពួកសាសន៍យូដាវ ព្រមទាំងពួកនាម៉ឺនរបស់គេ បានលើកព្រួតគ្នានឹងទៅធ្វើបាប
ជេរ្យល ហើយចោលនឹងថ្ម ៦នោះអ្នកទាំង២បានដឹង ហើយក៏ រត់ហទៅឯទីក្រុងនៅស្រុកលូកៅនាវិញ
គឺលីស្ត្រា និងឌើបេ ហើយនិងស្រុកនៅជុំវិញ ៧ក៏ប្រកាសប្រាប់ឡដំណឹងល្អអនៅ កន្លែងទាំងនោះ ។
នៅទីក្រុងលីស្ត្រា និងឌើបេ

៨រីឯនៅក្រុងលីស្ត្រា មានមនុស្សម្នាក់ មានជើងពិការ
គាត់អង្គុយនៅដោយខ្វិនតាំងតែពីផ្ទៃម្តាយមកក មិនដែល ដើរសោះឡើយ ៩អ្នកនោះបានឮប៉ុលអធិប្បាយ
ហើយប៉ុល ក៏សំឡឹងមើលទៅគាត់ ឃើញថាគាត់មានសេចក្តីជំនឿល្មម ដើម្បីឱ្យបានជាខ
១០នោះក៏បន្លឺជាសំឡេងខ្លាំងថា ចូរក្រោក ឈរឱ្យត្រង់ឡើងគ រួចអ្នកនោះក៏ស្ទុះឡើងដើរឃ ១១កាល
ហ្វូងមនុស្ស បានឃើញការដែលប៉ុលធ្វើ នោះ គេបន្លឺឡើង ជាភាសាលូកៅនាថា ពួកព្រះច
ានកាឡានិម្មិតជាមនុស្ស ចុះ មកឯយើងហើយង ១២គេក៏ហៅបាណាបាសជា ព្រះសេយូស
ហើយប៉ុលជាព្រះហ៊ើមេស ពីព្រោះគាត់ជា មេសំដែងច ១៣ហើយសង្ឃរបស់ព្រះសេយូស
ដែលនៅមុខក្រុងគេ ក៏នាំ យកគោឈ្មោល ហើយនិងភួងទៅដល់ខ្លោងទ្វារក្រុង ចង់ ថ្វាយយញ្ញបូជា
ជាមួយនឹងបណ្តាមនុស្ស ។

១៤កាលបាណាបាស និងប៉ុលជាសាវ័កបានដឹង នោះក៏ ហែកអាវខ្លួនឆ
រត់ចូលទៅកណ្តាលហ្វូងមនុស្ស ស្រែកឡើង ថា ១៥អ្នករាល់គ្នាអើយ ហេតុអ្វីបានជាធ្វើដូច្នេះ ? យើងខ្ញុំជា
មនុស្សជ វិស័យដូចជាអ្នករាល់គ្នាដែរ មួយទៀត យើងក៏ ប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អឈ ដល់អ្នករាល់គ្នា ឱ្យប
ានបែរចេញ ពីអស់ទាំងការ ដែលឥតប្រយោជន៍យ៉ាងនេះញ ទៅឯព្រះដ៏ មានព្រះជន្មរស់វិញដ
ដែលទ្រង់បង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដីឋ សមុទ្រ និងរបស់ទាំងអស់
ដែលនៅស្ថានទាំងនោះផង១៦ក្នុងកាលជំនាន់មនុស្សពីបុរាណនោះ ទ្រង់បានអនុញ្ញាតណ ឱ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍
ដើរតាមផ្លូវរបស់គេរៀងខ្លួនណ ១៧ប៉ុន្តែ ទ្រង់មិនដែលលែងមានទីបន្ទាល់ពីព្រះអង្គទ្រង់ទេត ដោយ
ទ្រង់តែងតែផ្សាយព្រះគុណមក គឺទ្រង់ប្រោសប្រទាន ឱ្យ ភ្លៀងធ្លាក់ចុះពីលើមេឃ ឱ្យមានរដូវដ៏សំបូរថ
ដើម្បីនឹង បំពេញចិត្តយើង ដោយអាហារ និងសេចក្តីអំណរទ ១៨តែ
ដែលគាត់អធិប្បាយសេចក្តីទាំងនោះដល់គេ នោះឃាត់គេ មិនឱ្យថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ខ្លួនសឹងតែមិនបានផង ។
១៩មានពួកសាសន៍យូដាខ្លះធមកពីអាន់ទីយ៉ូក និងអ៊ីកូនាមន គេបញ្ចុះបញ្ចូលហ្វូងមនុស្ស
ឱ្យចោលប៉ុលនឹងថ្មប រួចគេ អូសគាត់ចេញទៅក្រៅទុកចោល ដោយស្មានថាបានស្លាប់ ហើយ ២០ប៉ុន្តែ

ពួកសិស្សផមកចោមព័ទ្ធគាត់ រួចគាត់ក្រោក ឡើង ចូលទៅក្នុងទីក្រុងវិញ ហើយដល់ថ្ងៃស្អែក គាត់និង ប
ាណាបាសក៏ចេញទៅឯឌើបេ ។
ការវិលត្រឡប់ទៅឯទីក្រុងអាន់ទីយ៉ូក
២១ក្រោយដែលប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អព ហើយបានសិស្ស
ជាច្រើនភនៅក្រុងនោះ នោះក៏ត្រឡប់ទៅឯលីស្ត្រា អ៊ីកូនាម និងអាន់ទីយ៉ូកវិញ
២២ព្រមទាំងចំរើនកំឡាំងដល់ពួកសិស្ស ឱ្យមានចិត្តរឹងប៉ឹងឡើង ហើយទូន្មាន ឱ្យនៅស្ថិតស្ថេរក្នុង
សេចក្តីជំនឿយ ដោយពាក្យថា ត្រូវតែទ្រាំរងទុក្ខវេទនា ជាច្រើនរ ទើបនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះបាន
២៣កាលបាន រើសពួកចាស់ទុំ តាំងឡើងល ក្នុងគ្រប់ទាំងពួកជំនុំហើយ
អធិស្ឋានទាំងតមវនោះក៏ប្រគល់គេទុកនឹងព្រះអម្ចាស់សដែលគេបានជឿដល់ទ្រង់ហើយ
រួចនាំគ្នាដើរកាត់ស្រុកពីស៊ីឌា ទៅរហូតដល់ស្រុកប៉ាមភីលា ២៥ក្រោយដែលអធិប្បាយតាម
ព្រះបន្ទូលនៅក្រុងពើការួចហើយ នោះក៏ចុះទៅឯអាតាលា
២៦ក៏ចុះសំពៅពីទីនោះ ត្រឡប់ទៅឯអាន់ទីយ៉ូកវិញឡ ជា កន្លែង ដែលគេបានទុកដាក់អ្នកទាំង២
ក្នុងព្រះគុណនៃព្រះអ សំរាប់ការ ដែលទើបនឹងធ្វើសំរេចក ២៧លុះដល់ហើយ ក៏ ប្រមូលពួកជំនុំមក ថ្លែងប្រ
ាប់ពីការដែលព្រះបានធ្វើដោយ សារខ្លួនខ ហើយពីទ្រង់បានបើកទ្វារគ នៃសេចក្តីជំនឿដល់ សាសន៍ដទៃដែរ
២៨រួចក៏នៅទីនោះជាមួយនឹងពួកសិស្សជា យូរក្រែល ។

ជំពូក ១៥

ការប្រឹក្សាយោបល់នៅឯទីក្រុងយេរូសាឡិម
១៥ ១មានមនុស្សខ្លះង ចុះពីស្រុកយូដា មកបង្រៀនដល់
ពួកជំនុំចថា បើមិនបានកាត់ស្បែកឆ តាមទម្លាប់របស់លោក ម៉ូសេជ នោះពុំអាចនឹងបានសង្គ្រោះឡើយ
២ដូច្នេះ កាលប៉ុល និងបាណាបាស បានជជែកនឹងគេ ហើយមានសេចក្តីដេញ ដោលគ្នាជាខ្លាំងរួចហើយ
នោះពួកជំនុំបានដំរូវឱ្យប៉ុល និង បាណាបាស ព្រមទាំងអ្នកខ្លះទៀតក្នុងពួកគេ ឡើងទៅឯពួក សាវ័ក
និងពួកចាស់ទុំឈ នៅក្រុងយេរូសាឡិមញ ដើម្បីនឹងសួរបញ្ជាក់ពីដំណើរនោះ ដូច្នេះពួកជំនុំក៏ចេញជូនដំណើរ
អ្នកទាំងនោះទៅ រួចគេដើរកាត់ស្រុកភេនីសដ និងស្រុក សាម៉ារី ទាំងថ្លែងប្រាប់ពីរឿង ដែលសាសន៍ដទៃប
ានប្រែ ចិត្តជឿឋ គេក៏នាំឱ្យពួកជំនុំទាំងអស់ មានសេចក្តីអំណរជា ខ្លាំង ៤លុះដល់ក្រុងយេរូសាឡិមហើយ
នោះពួកជំនុំ ពួក សាវ័ក និងពួកចាស់ទុំក៏រាក់ទាក់ទទួលគេ រួចគេថ្លែងប្រាប់ ពីគ្រប់ការទាំងអស់ ដែលព្រះប

ានធ្វើ ដោយសារខ្លួនឱ ៥នោះមានអ្នកខ្លះក្នុងពួកឈផារិស៊ីណ ដែលជឿគេឈរឡើង និយាយថា
ត្រូវតែកាត់ស្បែក ឱ្យពួកសាសន៍ដទៃនោះ ហើយ បង្គាប់ឱ្យកាន់តាមក្រិត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេដែរត។

៦ពួកសាវ៏ក និងពួកចាស់ទុំ ក៏ប្រជុំគ្នាប្រឹក្សាពីដំណើរ នោះ ៧លុះបានជជែកគ្នាជាយូរទៅ
នោះពេត្រុសក្រោក ឡើង និយាយថា បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា កាលពីដើម ព្រះបានរើស
ក្នុងពួកយើងរាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យពួក សាសន៍ដទៃ បានឮព្រះបន្ទូលនៃដំណឹងល្អ ហើយឱ្យបាន ជឿ ថ
ដោយសារមាត់ខ្ញុំ ។

៨នោះព្រះដ៏ជ្រាប នូវចិត្តទ មនុស្សទាំងឡាយ ទ្រង់បាន ធ្វើបន្ទាល់ពីគេ
ដោយទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ គេធ ដូចជាដល់យើងរាល់គ្នាដែរ ៩ទ្រង់មិនបានរាប់ពួក យើង
និងពួកគេ ខុសពីគ្នាទេន គឺបានសំអាតចិត្តគេ ដោយ សារសេចក្តីជំនឿជឿដែរប ១០ចុះហេតុអ្វីប
ានជាល្បងព្រះផ ដោយបំពាក់នឹមនៅកពួកសិស្សដូច្នេះព ដែលទោះទាំងពួក ឰយុកោយើង ឬយើងរាល់គ្នា
ក៏ពុំអាចនឹងទ្រទ្រាំបានផង ១១យើងជឿថា បានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណភ នៃព្រះអម្ចាស់ យេស
ូវដូចជាគេដែរ ។

១២ឯពួកជំនុំទាំងអស់គ្នាក៏នៅស្ងៀម ស្តាប់បាណាបាស និង ប៉ុល ដែលគេរ៉ាយរឿងប្រាប់ ពីទីសំគាល់
និងការអស្ចារ្យម ទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះបានធ្វើក្នុងពួកសាសន៍ដទៃដោយសារ ខ្លួន
១៣កាលឈប់អធិប្បាយហើយ នោះយ៉ាកុបរឆ្លើយឡើង ថា អ្នករាល់គ្នា ជាបងប្អូនអើយ សូមស្តាប់ខ្ញុំសិន
១៤ស៊ីម៉ូន បានថ្លែងប្រាប់ ពីបែបយ៉ាងណា ដែលព្រះទ្រង់ប្រោសដល់ ពួកសាសន៍ដទៃជាមុនដំបូង
ដើម្បីរើសយករាស្ត្រ១ពួកពីគេ ទុកសំរាប់ព្រះនាមទ្រង់ល ១៥ហើយសេចក្តីទំនាយរបស់ពួក ហោរា
ក៏ត្រូវនឹងដំណើរនោះដែរ ដូចជាមានសេចក្តីចែង ទុកមកថា : ១៦"ក្រោយនោះ អញនឹងត្រឡប់មក
លើកទីលំនៅរបស់ហ្លួង ដាវីឌ ដែលរលំនោះឡើង អញនឹងសង់ត្រង់កន្លែងបាក់ បែក ហើយដំឡើង
ឱ្យត្រង់ឡើងវិញ ១៧ដើម្បីឱ្យសំណល់ មនុស្ស បានស្វះស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ ព្រមទាំងសាសន៍ដទៃ ទាំងប៉ុន្មាន
ដែលបានហៅតាមឈ្មោះអញនោះផង នេះ ហើយជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដែលធ្វើការទាំង នោះ"វ
១៨គ្រប់ការដែលព្រះទ្រង់ធ្វើ នោះទ្រង់បានជ្រាប តាំងពីអស់កល្បរៀងមកស។

១៩ដូច្នេះបើតាមគំនិតខ្ញុំ នោះមិនត្រូវធ្វើឱ្យពួកសាសន៍ ដទៃ
ដែលងាកបែរមកឯព្រះវិញមានចិត្តខ្វល់ឡើយ ២០គឺ ត្រូវសរសេរផ្ញើទៅ
ឱ្យគេគ្រាន់តែចៀសវាងចេញពីរូបព្រះ ដែលនាំឱ្យស្មោកគ្រោក១ហ ពីសេចក្តីកំផិត១ឡ ពីសត្វដែល
សំឡាប់ដោយច្របាច់ក១ ហើយពីឈាម១អ ប៉ុណ្ណោះ ២១ព្រោះតាំងពីចាស់បុរាណមក មានគេប្រកាសប្រ

ាប់ពី លោកម៉ូសេ នៅគ្រប់ទីក្រុងទាំងអស់ ហើយគេមើលគម្ពីរ លោក នៅអស់ទាំងសាលាប្រជុំ
រាល់តែថ្ងៃឈប់សំរាក ដែរក។

សំបុត្រផ្ញើទៅពួកបងប្អូនសាសន៍ដទៃ

២២នោះពួកសាវ័ក និងពួកចាស់ទុំខ ព្រមទាំងពួកជំនុំ គ្រប់គ្នាក៏យល់ព្រមថា គួរនឹងរើសយកអ្នកខ្លះក្នុងពួកគេ គឺ យូដាស ដែលហៅថា បាសាបាស១ និងស៊ីឡាស១គ ជាពួកអ្នកមុខក្នុងពួកជំនុំ ដើម្បីនឹងចាត់ឱ្យទៅឯអាន់ទីយ៉ូកឃ ជា មួយនឹងប៉ុល ហើយនិងបាណាបាស ២៣គេក៏ធ្វើសំបុត្រផ្ញើ ដោយសារអ្នកទាំងនោះ បែបដូច្នេះថា :

សំបុត្រយើងខ្ញុំ ជាពួកសាវ័ក ពួកចាស់ទុំ និងពួកបងប្អូន
ទាំងអស់គ្នា ផ្ញើមកជំរាបសួរ ដល់ពួកបងប្អូនសាសន៍ដទៃ ដែលនៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូកង ស្រុកស៊ីរី ច និងស្រុកគីលីគាឆ ឱ្យបានជ្រាបជ។

២៤ដ្បិតយើងខ្ញុំបានឮថា មានអ្នកខ្លះចេញពីពួកយើងខ្ញុំ មកនាំឱ្យអ្នករាល់គ្នាខ្វល់ចិត្ត ហើយឱ្យវល់គំនិត ដោយ ពាក្យសំដីដែលគេថា ត្រូវតែកាត់ស្បែក ហើយកាន់តាម ក្រិត្យវិន័យផង តែយើងខ្ញុំមិនបានបង្គាប់គេទេឈ ២៥ដូច្នេះ យើងខ្ញុំបានព្រមព្រៀងគ្នា យល់ឃើញថា គួរនឹងរើសអ្នកខ្លះ ចាត់មកឯអ្នករាល់គ្នា ជាមួយនឹងបាណាបាស ហើយនិង ប៉ុល ជាសំឡាញ់ស្ងួនភ្ងានៃយើងខ្ញុំ ២៦ដែលបានប្រថុយ ជីវិតញ ដោយយល់ដល់ព្រះនាម នៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ នៃយើងរាល់គ្នា ២៧ដូច្នេះ យើងខ្ញុំបានចាត់យូដាស និង ស៊ីឡាសដមក ឱ្យជំរាបដល់អ្នករាល់គ្នាផ្ទាល់មាត់ ពីសេចក្តី នោះឯង ២៨ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឋ និងយើងខ្ញុំ រាល់គ្នាបានយល់ឃើញថា មិនគួរគប្បីនឹងដាក់បន្ទុកអ្វីទៀត លើអ្នករាល់គ្នា ក្រៅពីសេចក្តីទាំងនេះ ដែលត្រូវតែកាន់ នោះឡើយ ២៩គឺឱ្យចៀសវាងចំពោះរបស់ដែលបានថ្វាយ ដល់រូបព្រះ១ ឈាម១ សត្វដែលសំឡាប់ដោយច្របាច់ក១ និងសេចក្តីកំផិត១ បើអ្នករាល់គ្នាចៀសវាងពីរបស់ទាំងនេះ នោះបានល្អហើយឌ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយសេចក្តីសុខចុះ ។

៣០កាលពួកជំនុំបានឱ្យអ្នកទាំងនោះទៅហើយ នោះ គេទៅដល់អាន់ទីយ៉ូក ក៏ប្រជុំពួកសិស្សទាំងប៉ុន្មាន ហើយ ប្រគល់សំបុត្រនោះដល់ពួកជំនុំ ៣១លុះបានអានមើលសំបុត្រ ស្រេចហើយ ពួកនោះក៏មានសេចក្តីរីករាយ ដោយពាក្យ កំសាន្តនោះ ឍយូដាស និងស៊ីឡាសណដែលជាគ្រូអធិប្បាយដែរណ គេបានប្រដៅទូន្មានជាច្រើនដល់ពួកជំនុំ ព្រមទាំង តាំងឱ្យគេមានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួនឡើង ៣៣កាលនៅទីនោះជាយូរ បន្តិច នោះពួកជំនុំឱ្យគេត្រឡប់ទៅឯពួកសាវ័កវិញដោយ សុខសាន្តត ៣៤តែ ស

ឺឡាស គាត់គាប់ចិត្តនៅទីនោះតទៅ ទៀត ៣៥ឯប៉ុល និងបាណាបាស បានបង្អង់នៅឯក្រុង
អាន់ទីយ៉ូកនោះដែរ ទាំងបង្រៀន ហើយប្រកាសប្រាប់ថ ដំណឹងល្អ គឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
ជាមួយនឹងមនុស្ស ឯទៀតជាច្រើនទ។
ការខ្វែងគំនិតគ្នារវាងលោកប៉ុល និងបាណាបាស
៣៦កាលក្រោយបន្តិចថ្ងៃមក នោះប៉ុលនិយាយនឹងបាណា-
បាស ថា ចូរយើងត្រឡប់ទៅសួរពួកបងប្អូន នៅអស់ទាំង ក្រុងធ ជាទីដែលយើងប
ានផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ន ផង ដើម្បីឱ្យដឹងពីគេថាជាយ៉ាងដូម្តេច ៣៧ឯបាណាបាស
គាត់គិតចង់យកយ៉ូហាន ដែលហៅថាម៉ាកុសប ទៅជាមួយ ផង ៣៨តែប៉ុលមិនចូលចិត្តនឹងយកគាត់ទៅទេ
ពីព្រោះជាន់ មុន គាត់បានចាកចោលគេផ ពីកាលនៅស្រុកប៉ាភីលាម្តង ហើយ មិនប
ានទៅធ្វើការជាមួយគ្នាតទៅឡើយ ៣៩ដូច្នេះ គេមានការណ៍ទាស់ទែងគ្នាជាខ្លាំង ដល់ម៉្លេះបានជាបែក
ចេញពីគ្នា ឯបាណាបាស គាត់យកម៉ាកុស ចុះសំពៅទៅឯ កោះគីប្រុស ៤0តែប៉ុល គាត់រើសយកសីឡាសវិញព
ហើយ ចេញដំណើរទៅ ដោយមានពួកជំនុំផ្ទុកផ្តាក់ក្នុងព្រះគុណ នៃព្រះអម្ចាស់ភ
៤១នោះគាត់ដើរកាត់ស្រុកស៊ីរី ម និងស្រុក គីលីគា ក៏តាំងឱ្យពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានបានខ្ជាប់ខ្ជួនឡើង។

ជំពូក ១៦

លោកធីម៉ូថេចូលរួមជាមួយលោកប៉ុល និងសីឡាស
១៦ ១រីឯប៉ុល បានទៅដល់ក្រុងឌើបេ និងលីស្ត្រាលហើយ
នៅទីនោះ ក៏ប្រទះឃើញសិស្សម្នាក់ ឈ្មោះ ធីម៉ូថេវ ជាកូន របស់ស្ត្រីសាសន៍យូដាម្នាក់ដែលបានជឿស-តែ
ឪពុកជា សាសន៍ក្រិក ២គាត់ជាអ្នកមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អក្នុងពួកជំនុំហ នៅលីស្ត្រា និងអ៊ីកូនាមឡ ៣ឯប៉ុលចង់
ឱ្យអ្នកនោះទៅជាមួយ ផង បានជាគាត់នាំយកទៅកាត់ស្បែកឱ្យ ដោយព្រោះពួក
សាសន៍យូដាដែលនៅស្រុកទាំងនោះ ដ្បិតគេដឹងគ្រប់គ្នា ថា ឪពុកគាត់ជាសាសន៍ក្រិកអ ៤កំពុងដែលដើរកាត់
អស់ ទាំងទីក្រុង នោះក៏ប្រគល់សេចក្តីបញ្ញត្តទាំងប៉ុន្មានដល់គេ ជាសេចក្តីដែលពួកសាវ័ក និងពួកចាស់ទុំក
ដែលនៅក្រុង យេរូសាឡិម បានជំនុំសំរេចឱ្យគេកាន់តាម ៥យ៉ាងនោះ ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន
មានសេចក្តីជំនឿរឹតតែខ្លាំងឃ ហើយ ចំនួននៃពួកសិស្ស ចេះតែចំរើនកើនឡើងង ជារាល់ថ្ងៃ   ៦កាលប
ានដើរកាត់ស្រុកព្រីគាច និងដែនខេត្តកាឡាទីនោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់ឃាត់មិនឱ្យផ្សាយព្រះបន្ទូល
នៅស្រុកអាស៊ីទេជ ៧បានជានាំគ្នាចុះទៅឯស្រុកមីស៊ាវិញ ហើយខំចូលទៅក្នុងស្រុកប៊ីធូនា ប៉ុន្តែ

ព្រះវិញ្ញាណនៃ ព្រះយេស៊ូវឈមិនអនុញ្ញាតឱ្យចូលទេ ៨រួចគេដើរហួសពី ស្រុកមីស៊ា ចុះទៅឯទ្រអាសវិញញ
៩នៅយប់នោះ ប៉ុលបាន ឃើញក្នុងការជាក់ស្តែងដ ជាមនុស្សពីស្រុកម៉ាសេដូនម្នាក់ឋ ឈរអង្វរគាត់ថា
សូមអញ្ជើញឆ្លងមកជួយយើងខ្ញុំ ដែលនៅ ស្រុកម៉ាសេដូននេះផង ១០លុះគាត់បានឃើញការជាក់ស្តែង
នោះរួចហើយ នោះយើងឌ ក៏រកឱកាស នឹងទៅឯស្រុក ម៉ាសេដូនភ្លាម ដោយយល់ឃើញថា
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ហៅ យើងឱ្យទៅផ្សាយដំណឹងល្អឍដល់គេ ។
សេចក្តីសន្ទនារបស់នាងលីឌានៅទីក្រុងភីលីព
 ១១កាលបានចុះសំពៅចេញពីទ្រអាសណទៅ នោះក៏ដំរង់
ទៅឯកោះសាម៉ូត្រាស ហើយថ្ងៃក្រោយបានដល់នាប៉ូល
 ពីទីនោះ យើងក៏ទៅដល់ក្រុងភីលីព ជាទីក្រុងលេខ១ក្នុង ខេត្តម៉ាសេដូនថ ដែលជាស្រុកចំណុះ
ហើយយើងសំចតនៅ ទីនោះបានបួនដប់ថ្ងៃ ។
១៣ដល់ថ្ងៃឈប់សំរាកទ យើងដើរចេញពីទីក្រុង ទៅឯ មាត់ទន្លេ ជាកន្លែងដែលគេធ្លាប់អធិស្ឋាន
ក៏អង្គុយនិយាយ នឹងពួកស្រី៧ដែលប្រជុំគ្នា ១៤នោះមានស្ត្រីម្នាក់ ជាអ្នកជំនួញ ល័ខពណិស្វាយ ឈ្មោះលីឌា
ពីក្រុងធាទេរ៉ាធ ជាអ្នកដែល ថ្វាយបង្គំព្រះ នាងប្រុងស្តាប់ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បើក ចិត្តនាងន
ឱ្យយកចិត្តទុកដាក់តាមសេចក្តីដែលប៉ុលអធិប្បាយ ១៥កាលនាងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកប
ព្រមទាំងពួកគ្រួផ នាងរួចហើយ នោះក៏អញ្ជើញយើងថា បើអស់លោកយល់ ឃើញថា
ខ្ញុំស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ពិត នោះសូម លោកអញ្ជើញទៅនៅឯផ្ទះខ្ញុំកុំខាន នាងក៏បង្ខំដល់យើង ។
លោកប៉ុល និងស៊ីឡាសនៅក្នុងពន្ធនាគារ
១៦រួចកាលយើងកំពុងតែទៅឯទីអធិស្ឋានព នោះមានបាវស្រី
ម្នាក់មកចួបនឹងយើង នាងនោះមានអារក្សភីថង់ចូលភ ក៏ បានចំរើនឱ្យចៅហ្វាយនាងជាច្រើនដោយការទាយ
១៧នាង ដើរតាមប៉ុល និងយើងខ្ញុំ ទាំងស្រែកថា អ្នកទាំងនេះជាអ្នក បំរើនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតម ដែលប្រ
ាប់យើង ពីផ្លូវសង្គ្រោះ ១៨នាងក៏ធ្វើដូច្នោះជាយូរថ្ងៃ ទាល់តែប៉ុលមានសេចក្តីរំខាន ចិត្ត
ហើយបែរទៅនិយាយនឹងអារក្សនោះថា "អញបង្គាប់ ឯង ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ឱ្យឯងចេញពីនាង នេះទៅ !" វាក៏ចេញទៅនៅវេលានោះឯងយ ។
១៩កាលពួកចៅហ្វាយរបស់នាងឃើញថាទីសង្ឃឹម ដែល នឹងបានកំរៃ បានបាត់អស់ទៅហើយ
នោះគេក៏ចាប់ប៉ុល និងស៊ីឡាសល ដោយកន្ត្រាក់កន្ត្រៃងវ នាំទៅឯទីផ្សារ នៅ ចំពោះមុខមេនគរបាល
២០រួចកាលនាំទៅដល់នាយកដ្ឋិរួត នគរបាល គេជំរាបថា ពួកសាសន៍យូដាទាំងនេះ នាំឱ្យ

ទីក្រុងយើងកើតវឹកវរជាខ្លាំណាស់ស ២១គេប្រកាសប្រាប់ពី ទំនៀមទំលាប់

ដែលយើងខ្ញុំជាសាសន៏រ៉ូមហគ្មានច្បាប់ទទួល ឬកាន់តាមឡើយឡ ។

២២ហ្វូងមនុស្សក៏លើកគ្នាទាស់នឹងប៉ុល ហើយនិងសីឡាស ដែរ រួចមេនគរបាលច

ានកន្ត្រាក់ហែកអាវគេចេញ ហើយ បង្គាប់ឱ្យវាយនឹងរំពាត់ ២៣ក្រោយដែលវាយមានស្នាម ជាច្រើនហើយ

នោះក៏យកទៅដាក់គុក បង្គាប់មេភូឃុំក ឱ្យ រក្សាដោយប្រយ័ត្នប្រយែង ២៤មេភូឃុំទទួលបង្គាប់យ៉ាង

ដូច្នោះហើយ ក៏នាំយកគេទៅដាក់ក្នុងគុកជ្រៅ ព្រមទាំង ដាក់ខ្នោះភ្ជាប់នៅជើងផងខ ។

២៥លុះពេលប្រហែលជាកណ្តាលអធ្រាត្រគ ប៉ុល និង សីឡាសយកំពុងតែអធិស្ឋាន

ហើយច្រៀងសរសើរងដល់ព្រះ ឯពួកអ្នកទោសក៏ស្តាប់ដែរ-----២៦នោះស្រាប់តែកើតមាន

កក្រើកដីជាខ្លាំង ដល់ម្លេះ បានជារញ្ជួយចដល់ជើងជញ្ជាំង គុកផង ហើយទ្វារទាំងប៉ុន្មានរបើកចេញភ្លាមឆ

ខ្នោះក៏ របហើបចេញទាំងអស់ទៅ ២៧កាលមេភូឃុំភ្ញាក់ឡើង ឃើញ ទ្វារគុកនៅចំហដូច្នោះ------

ក៏ហូតដាវបំរុងនឹងសំឡាប់ខ្លួន ចោល ដោយស្មានថា អ្នកទោសបានរត់រួចអស់ហើយឈ ២៨ប៉ុន្តែ

ប៉ុលស្រែកឡើងឃាត់ថា "កុំធ្វើបាបខ្លួនឡើយ ដ្បិត យើងនៅឯណេះទាំងអស់គ្នាទេ" ។

២៩មេភូឃុំក៏ឱ្យគេយកភ្លើងមក រួចម្មីម្នាស្ទុះចូលទៅក្នុង គុក ផ្តួលខ្លួននៅទៀបជើងប៉ុល និងស

ីឡាសទាំងញាប់ញ័រញ ៣០គាត់នាំគេចេញទៅក្រៅ សួរថា "លោកម្ចាស់អើយ តើ ត្រូវឱ្យខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច ឱ្យប

ានសង្គ្រោះផង ?"ដ

៣១គេក៏ប្រាប់គាត់ថា "ចូរជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ទៅឋ នោះនឹងបានសង្គ្រោះហើយឌ

ព្រមទាំងពួកគ្រួសារ លោកផង ? ៣២គេក៏ផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ដល់គាត់

និងពួកគ្រួគាត់ទាំងអស់ដែរ ៣៣នៅវេលាយប់នោះឯងណ គាត់យកគេទៅលាងស្នាមរំពាត់ចេញ រួចខ្លួនគាត់

និងពួក គាត់ទាំងអស់ក៏ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកភ្លាមត ៣៤នោះគាត់ថ នាំគេចូលទៅក្នុងផ្ទះ រៀបតុ

ឱ្យបរិភោគដោយមានចិត្ត រីករាយសាទរ ព្រមទាំងពួកគ្រួគាត់ផង ដោយព្រោះបាន ជឿដល់ព្រះហើយ ។

៣៥ដល់ភ្លឺឡើង នោះមេនគរបាលចាត់ពួកនាយ ឱ្យទៅ ប្រាប់ថា ចូរលែងអ្នកទាំង២នោះទៅ ។

៣៦មេភូឃុំទក៏ប្រាប់ដល់ប៉ុល តាមពាក្យនោះថា-"លោក នគរបាលបានចាត់គេមក ប្រាប់

ឱ្យលែងលោកចេញទៅ ហើយ ដូច្នេះ សូមអញ្ជើញទៅដោយសុខសាន្តចុះ"ធ ៣៧តែ ប៉ុលឆ្លើយទៅគេថា

"ពួកមេនគរបាលវាយយើងនឹងរំពាត់ នៅកណ្តាលជំនុំឥតមានកាត់ទោស ហើយបានដាក់គុកយើង ផង

ដែលយើងជាជាតិរ៉ូមដូច្នេះន ឥឡូវនេះ លោកចង់គេច កែ ប្រែជាដេញយើងទៅដោយសំងាត់វិញឬ ?

ធ្វើដូច្នេះ ពុំបានទេ ត្រូវឱ្យខ្លួនលោកមកនាំយើងចេញទៅវិញ" ។

៣៨ពួកនាយក៏ទៅជំរាបតាមពាក្យនោះ រួចពួកមេនគរ បាលមានសេចក្តីភិតភ័យ ដោយព
្ឋថាជាជាតិរ៉ូមប ៣៩ក៏មក សូមអង្វរដល់គាត់ទាំង២នាក់ រួចនាំចេញពីក្នុងគុក ហើយ សូម
ឱ្យចេញពីទីក្រុងគេទៅផ ៤០កាលចេញពីគុកហើយ ទើប នាំគ្នាទៅឯនាងលីឌាព លុះបានឃើញពួកជំនុំភ
នោះក៏ទូន្មាន ដល់គេ រួចចេញដំណើរទៅ ។

ជំពូក ១៧

នៅឯទីក្រុងថែស្សាឡូនីច

១៧ ១រីឯកាលបានដើរកាត់ក្រុងអាំភីប៉ូលី និងក្រុង
អ័ប៉ុឡូនា នោះគេទៅដល់ក្រុងថែស្សាឡូនីចម ជាកន្លែងដែល មានសាលាប្រជុំរបស់សាសន៍យូដា
២ប៉ុលក៏ចូលទៅឯគេ តាមទំលាប់គាត់យ ហើយជជែកពន្យល់ដល់គេតាមគម្ពីររ ក្នុង ៣ថ្ងៃឈប់សំរាកល
៣ក៏បើកសំដែងយ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវតែរងទុក្ខវ រួចមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញស គាត់ក៏
និយាយថា ព្រះយេស៊ូវនេះឯង ដែលខ្ញុំប្រកាសប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នា ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទនោះហើយហ
៤ពួកអ្នកនោះ ខ្លះក៏ យល់ព្រម ហើយបានចូលខាងប៉ុល និងស៊ីឡាសឡ ព្រមទាំង ពួកសាសន៍ក្រិកសន្ធឹក
ដែលតែងតែថ្វាយបង្គំព្រះ និងពួក ស្រីអ្នកមុខជាក្រែលដែរ ។
៥តែពួកសាសន៍យូដាដែលមិនព្រមជឿ គេមានចិត្តឈ្នានីស ក៏នាំយកមនុស្សពាលអនាថាខ្លះមក រួចប្រមូលប
ានមនុស្ស យ៉ាងសន្ធឹក ទៅបង្កើតវឹកវរក្នុងទីក្រុងអ ហើយនាំគ្នាទៅ ចោមព័ទ្ធផ្ទះយ៉ាសុនករកចាប់ប៉ុល និងស
ីឡាស នាំចេញមក ឯបណ្តាជន ៦លុះរកមិនឃើញ ក៏ចាប់យ៉ាសុន និងពួកជំនុំ ខ្លះខ កន្ត្រាក់គ
ដឹកនាំទៅដាក់នៅមុខចៅហ្វាយទីក្រុង ដោយ ស្រែកថា ពួកដែលនាំឱ្យក្រឡាប់ផែនដីយនោះ បានមកទី
នេះហើយង ៧ឯយ៉ាសុននេះ ជាអ្នកបានទទួលគេ ពួកនោះ ប្រព្រឹត្តសុទ្ធតែខុសនឹងបញ្ញត្តិរបស់សេសារ
ដោយនិយាយ ថា មានស្តេច១ទៀតឈ្មោះយេស៊ូវច ៨មនុស្សទាំងនោះក៏នាំ ឱ្យអស់បណ្តាជន--
និងចៅហ្វាយនៃទីក្រុង-កើតបារម្ភ ព្រួយដោយឮសេចក្តីនោះ រួចកាលបានយកប្រាក់ធានាពី យ៉ាសុនឆ
និងអ្នកឯទៀតហើយ នោះក៏លែងគេចេញទៅ ។

នៅឯទីក្រុងបេរា

១០ពួកជំនុំក៏ឱ្យប៉ុល និងស៊ីឡាសជចេញទៅឯក្រុងបេរាឈ
ទាំងយប់ភ្លាម កាលទៅដល់ នោះគេចូលទៅក្នុងសាលា ប្រជុំរបស់ពួកសាសន៍យូដា
១១រីឯពួកអ្នកស្រុកនោះមានចិត្ត ល្អជាងពួកអ្នកនៅថែស្សាឡូនីចដ គេប្រុងប្រៀបសព្វគ្រប់នឹង

ទទួលព្រះបន្ទូល ក៏ពិចារណាមើលគម្ពីររាល់តែថ្ងៃ ឱ្យ បានដឹងជាសេចក្តីទាំងនោះត្រូវ ឬមិនត្រូវឱ ១២ដូច្នេះ
មាន ពួកគេ និងពួកស្រីសាសន៍ក្រិកជាអ្នកមុខអ្នកការជាច្រើន បានជឿ ក៏មានប្រុស៧ក្រៃលដែរណេ។
១៣តែកាលពួកសាសន៍យូដានៅថែស្សាឡូនីច បានដឹងថា ប៉ុលបានផ្សាយព្រះបន្ទូលក្នុងក្រុងបេរាដែរណា
នោះគេក៏មក ញុះញង់បណ្តាជននៅទីនោះទៀត ១៤ដូច្នេះ ពួកជំនុំតឱ្យ ប៉ុលចេញទៅភ្លាម
ធ្វើដូចជានឹងទៅឯសមុទ្រ តែស៊ីឡាសថ និងធីម៉ូថេទនៅទីនោះតទៅ ១៥ឯពួកអ្នកដែលជូនប៉ុលទៅ
គេនាំទៅឯក្រុងអាថែនផវិញ រួចកាលគេទទួលពាក្យដែល គាត់ផ្តាំទៅស៊ីឡាស និងធីម៉ូថេ
ឱ្យគេមកចួបនឹងគាត់ជា ប្រញាប់ នោះគេនាំគ្នាត្រឡប់វិលទៅវិញន។
នៅឯទីក្រុងអាថែន
១៦កំពុងដែលប៉ុលចាំគេ នៅក្រុងអាថែន នោះគាត់មាន
សេចក្តីរំជួលក្នុងចិត្តជាខ្លាំង ដោយឃើញមានរូបព្រះ នៅ ពេញក្នុងទីក្រុងនោះ-----១៧ដូច្នេះ--
គាត់ក៏ជជែកពន្យល់ដល់ សាសន៍យូដា និងពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំក្នុងសាលាប្រជុំបគេ ហើយនៅទីផ្សារ
ជាមួយនឹងអស់អ្នកដែលមកចួបនឹងគាត់ រាល់តែថ្ងៃដែរ ១៨តែមានពួកអេពីគួរ និងពួកស្តូអ៊ិកខ្លះ ជា អ្នកប្រ
ាជ្ញបរមត្ថ គេមកចួបនឹងគាត់ ខ្លះសួរថា តើអ្នកដែល និយាយប៉ប៉ាច់នេះចង់ថាដូចម្តេច ខ្លះទៀតថា មើលទៅ
ដូចជាគាត់សំដែងពីព្រះដទៃទេ---ដ្បិតឮគាត់ប្រាប់គេពី ព្រះយេស៊ូវផ ហើយពីសេចក្តីរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញព
១៩គេក៏ នាំយកគាត់ទៅឯភ្នំអើរីយ៉ូសភ សួរថា តើយើងអាចនឹងដឹងជា សេចក្តីបង្រៀនថ្មីម
ដែលអ្នកអធិប្បាយនេះជាយ៉ាងណាបាន ឬទេ ? ២០ដ្បិតយើងបានឮអ្នកអធិប្បាយយ៉ាងប្លែកណាស់ ដូច្នេះ
យើងចង់ដឹងន័យសេចក្តីទាំងនេះដែរ ២១រីឯពួកអ្នក នៅក្រុងអាថែនយ និងពួកអ្នកប្រទេសក្រៅ
ដែលមកស្នាក់នៅ ទាំងប៉ុន្មាន   គេមិនដែលបង់ពេលទំនេរនឹងធ្វើអ្វីទៀតទេគេគិតតែពីប្រាប់ ប
្សស្តាប់សេចក្តីថ្មីប៉ុណ្ណោះ ។
២២ឯប៉ុល គាត់ឈរនៅកណ្តាលទីអើរីយ៉ូសរ សំដែងថា ឱពួកអ្នកនៅក្រុងអាថែនអើយ
ក្នុងការទាំងអស់ ខ្ញុំយល់ ឃើញថា អ្នករាល់គ្នាឧស្សាហ៍ខ្នះខ្នែងកាន់សាសនាណាស់ល
២៣ដ្បិតកំពុងដែលខ្ញុំដើរចុះឡើង មើលប្រដាប់ប្រដាដែល អ្នករាល់គ្នាគោរពបូជា នោះខ្ញុំឃើញមានអាសនា១
ដែល មានចារិកថា "ព្រះដ៏ពុំស្គាល់" ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់ដល់អ្នក រាល់គ្នាពីព្រះ
ដែលអ្នករាល់គ្នាគោរពបូជាដោយឥតស្គាល់ នោះឯងវ។
២៤ដ្បិតព្រះដែលបង្កើតលោកិយ និងរបស់សព្វសារពើ ស ព្រះអង្គនោះទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ នៃស្ថានសួគ៌
និងផែនដី ហ ទ្រង់មិនគង់ នៅក្នុងវិហារ ដែលដៃមនុស្សបានធ្វើទេឡ ២៥ក៏ មិនបាច់មានដៃមនុស្សបំរើទ្រង់

ដូចជាទ្រង់ត្រូវការអ្វីនោះ ផងដែរ ដ្បិតគឺទ្រង់ដែលផ្ដត់ផ្ដង់ដោយព្រះអង្គទ្រង់ ឱ្យគ្រប់
ទាំងអស់មានជីវិតមានដង្ហើមគ្រប់ជំពូកអ ២៦ទ្រង់បានបង្កើត មនុស្សគ្រប់សាសន៍ពីឈាមតែ១ ឱ្យប
ាននៅពេញលើផែនដី ព្រមទាំងសំរេចកំណត់ពេលវេលា ដែលបានតាំងជាមុន និងព្រំទីលំនៅរបស់គេគ្រប់គ្នាក
២៧ដើម្បីឱ្យគេស្វែងរក ព្រះ ក្រែងគេនឹងរកទ្រង់ឃើញ ដោយខំរាវរកមែននោះ ទេដឹង
ទោះបើទ្រង់មិនគង់ឆ្ងាយពីយើងនិមួយៗក៏ដោយខ ២៨ដ្បិតគឺដោយសារទ្រង់ហើយ ដែលយើងរាល់គ្នាបាន
រស់កំរើក ហើយមាននៅផងគ ដូចជាពួកអ្នកលើកកំណាព្យ ខ្លះរបស់អ្នករាល់គ្នា បាននិយាយដែរថា
"មនុស្សយើងជា ពូជព្រះដែរ" ។
២៩ដូច្នេះ បើយើងរាល់គ្នាជាពូជព្រះហើយ នោះមិនត្រូវ ឱ្យយើងស្មានថា ព្រះទ្រង់ដូចជាមាស ឬប្រាក់ ឬថ្ម
ឬជា របស់ឆ្លាក់ តាមការរចនា តាមគំនិតរបស់មនុស្សនោះទេឃ ៣០ពីដើម ព្រះទ្រង់ប
ានទតរំលងងគ្រាខ្លៅល្ងង់ចមែន តែឥឡូវ នេះ ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ដល់មនុស្សទាំងអស់ នៅគ្រប់អន្លើ
ឱ្យប្រែចិត្តវិញឆ ៣១ពីព្រោះ ទ្រង់បានដាក់កំណត់ថ្ងៃដែល ទ្រង់នឹងជំនុំជំរះជលោកិយ ដោយយុត្តិធមិឈ
ដោយសារ មនុស្សម្នាក់ ដែលទ្រង់បានដំរូវរួចហើយញ ព្រមទាំងដាក់ ភស្តុតាងសំញែងយ៉ាងជាក់លាក់
ដល់មនុស្សទាំងឡាយ ដោយទ្រង់ប្រោសមនុស្សនោះ ឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញដ។
៣២កាលគេបានឮនិយាយពីមនុស្សស្លាប់រស់ឡើងវិញឋ នោះមានខ្លះចំអកឱ្យ ហើយខ្លះនិយាយថា
យើងនឹងស្ដាប់ អ្នកពីដំណើរនេះម្ដងទៀត ៣៣ដូច្នេះប៉ុលក៏ចេញពីចំណោម គេទៅ ។ តែមានមនុស្សខ្លះ
ត្រូវចិត្តជាប់នឹងគាត់ ព្រមទាំងជឿផង ក្នុងពួកនោះមានឈ្មោះឌេវនីស ជាចៅក្រមនៅភ្នំអើរីយ៉ូស
និងស្ត្រីម្នាក់ឈ្មោះដាម៉ារីស ហើយនិងអ្នកខ្លះទៀតដែរ ។

ជំពូក ១៨

នៅឯទីក្រុងកូរិនថូស

១៨ ១ក្រោយនោះមក ប៉ុលចេញពីក្រុងអាថែនឈ ទៅឯ
កូរិនថូសណ ២នៅទីនោះ គាត់ចួបនឹងសាសន៍យូដាម្នាក់ឈ្មោះ អ័គីឡា ដែលកើតនៅស្រុកប៉ុនតុស
ជាអ្នកទើបនឹងមកពី ស្រុកអ៊ីតាលី ព្រមទាំងព្រីស៊ីលតជាប្រពន្ធគាត់ផង ពីព្រោះ មហារាជក្លូឌាសថ ទ្រង់ប
ានបង្គាប់ ឱ្យសាសន៍យូដាចេញ ពីក្រុងរ៉ូមទាំងអស់ទៅ គាត់ក៏ទៅឯអ្នកទាំង២នោះ ៣រួច គាត់ស្នាក់នៅ
ហើយធ្វើការជាមួយនឹងគេ ពីព្រោះមានរបរ រកស៊ីធ្វើជាងត្រសាលដូចគ្នាទ---៤គាត់ក៏អធិប្បាយនៅក្នុង
សាលាប្រជុំធរាល់តែថ្ងៃឈប់សំរាកនព្រមទាំងបញ្ចុះបញ្ចូល ពួកសាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិកឱ្យជឿផង

៥កាលស៊ីឡាសប និងធីម៉ូថេផ បានចុះពីស្រុកម៉ាសេដូនពមកដល់ហើយ នោះ ប៉ុលមានសេចក្ដីបង្ខំក្នុងចិត្ត
ឱ្យផ្សាយព្រះបន្ទូល ក៏ធ្វើបន្ទាល់ អស់ពីចិត្ត ដល់សាសន៍យូដាថា "ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះគ្រីស្ទ ពិត"ភ
៦តែដោយព្រោះគេតាំងខ្លួន ទាស់ទទឹង ហើយក៏ជេរ ប្រមាថផងម បានជាប៉ុលរលាស់អាវខ្លួនយនិយាយថា
"ចូរ ឱ្យឈាមអ្នករាល់គ្នា ធ្លាក់លើក្បាលអ្នករាល់គ្នាវិញចុះរ ឯ ខ្ញុំៗបរិសុទ្ធទេល អំណើះទៅមុខ
ខ្ញុំនឹងទៅឯសាសន៍ដទៃ ហើយ"វ។
៧គាត់ក៏ចេញពីទីនោះ ចូលទៅក្នុងផ្ទះម្នាក់ឈ្មោះយូស្ទុស ជាអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះ
ដែលមានផ្ទះនៅជាប់នឹងសាលាប្រជុំស ៨ឯគ្រីសប៉ុសហជាមេសាលាប្រជុំឡ គាត់ជឿដល់ព្រះអម្ចាស់
ព្រមទាំងពួកគ្រួអគាត់ទាំងអស់ដែរ ក៏មានពួកក្រុងកូរិនថូស បានស្ដាប់ ហើយជឿជាច្រើន
ទាំងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ផង ៩វេលាយប់នោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅប៉ុល ក្នុងការជាក់ស្ដែងកថា
"កុំខ្លាចអ្វីខ ចូរសំដែងទៅ កុំនៅ ស្ងៀមឡើយ ១០ដ្បិតខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នកហើយគ គ្មានអ្នកណា
នឹងប្រទូស្តដល់អ្នកបានទេ ខ្ញុំក៏មានមនុស្សជាច្រើន នៅក្នុង ទីក្រុងនេះដែរ"
១១គាត់ក៏នៅទីនោះអស់១ឆ្នាំ៦ខែ ព្រមទាំង បង្រៀនព្រះបន្ទូលនៅក្នុងពួកគេឃ។
១២កាលលោកកាលីយ៉ូ ធ្វើជាអ្នកដំណាងងសាសន៍រ៉ូម នៅ ស្រុកអាខៃច នោះពួកសាសន៍យូដាលើកគ្នា
ព្រួតទាស់នឹង ប៉ុល គេចាប់នាំគាត់ទៅឯទីជំនុំក្ដី ចោទថា ១៣អ្នកនេះជាអ្នក បញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្ស
ឱ្យថ្វាយបង្គំព្រះខុសច្បាប់ ។
១៤តែកាលប៉ុលរៀបនឹងបើកមាត់ ដោះសាខ្លួន នោះ លោក-កាលីយ៉ូនិយាយទៅពួកសាសន៍យូដាថា "នៃពួក
សាសន៍យូដាអើយ បើសិនណាជាមានការទុច្ចរិតណា ឬ ទោសកំណាចអ្វីដទៃ នោះតាមទំនង
ខ្ញុំត្រូវតែទទួលស្ដាប់ អ្នករាល់គ្នា ១៥ប៉ុន្តែ បើសិនជាកើតក្ដី ពីដំណើរពាក្យសំដី ឬ ពីនាមឈ្មោះ ប
្កក្រិត្យវិន័យរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញឆ នោះ ស្រេចនឹងអ្នករាល់គ្នាចុះ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តនឹងជំនុំជំរះចំពោះ
ការយ៉ាងនោះទេ" ១៦លោកក៏បណ្ដេញគេចេញពីសាលា ជំនុំជំរះទៅ ១៧នោះគេក៏ចាប់សូស្ថេនជ
ជាមេសាលាប្រជុំឈ មកវាយផ្ចាលនៅមុខសាលាជំនុំ តែលោកកាលីយ៉ូ មិនរវល់ សោះ ។
លោកអ័ប៉ុឡូស លោកអ័គីឡា និងនាងព្រីស៊ីល
១៨ឯប៉ុល គាត់នៅទីនោះជាយូរថ្ងៃទៀត រួចក្រោយដែល
គាត់បានកោរសក់នៅក្រុងកេងគ្រាញហើយ គឺដោយព្រោះ គាត់បានបន់បំណន់ នោះក៏លាពួកជំនុំដ
ចុះសំពៅទៅឯស្រុក ស៊ីរីវិញឋ មានទាំងព្រីស៊ីល និងអ័គីឡាឱ ទៅជាមួយផងឈ។
១៩កាលទៅដល់ក្រុងអេភេសូរណហើយ នោះប៉ុលទុកគេ នៅទីនោះ តែគាត់ចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំ

របស់សាសន៍ យូដា ហើយក៏ជជែកពន្យល់ដល់គេ ២០រួចគេសូមឱ្យគាត់នៅ ជាមួយនឹងគេជាយូរបន្តិចទៀត តែគាត់មិនព្រមទេ ២១គាត់ លាគេទៅដោយពាក្យថា "ខ្ញុំត្រូវតែទៅធ្វើបុណ្យក្រោយ នេះ នៅក្រុងយេរូសាឡិមជាមិនខាន តែបើព្រះទ្រង់សព្វ ព្រះហឫទ័យ នោះខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកឯអ្នករាល់គ្នាវិញ" រួចគាត់ចុះសំពៅ ចេញពីអេភេសូរទៅ ២២លុះចូលចតនៅ ក្រុងសេសារាថហើយ ក៏ឡើងទៅជំរាបសួរដល់ពួកជំនុំ រួចចុះទៅឯអាន់ទីយ៉ូកវិញទ។

២៣គាត់នៅទីនោះជាយូរក្រែល រួចចេញទៅ ដើរកាត់ ស្រុកកាឡាទីធ និងស្រុកព្រីគានដោយលំដាប់ ព្រមទាំងតាំង ឱ្យពួកសិស្សទាំងអស់បានខ្ជាប់ខ្ជួនឡើងប ២៤នៅក្នុងគ្រានោះ មានសាសន៍យូដាម្នាក់ ឈ្មោះ អ័ប៉ុឡូសផ ដែលកើតនៅក្រុង--អ័លេក្សានទ្រា---ជាអ្នកមានវោហារ ហើយក៏ចេះស្ទាត់ក្នុង គម្ពីរដែរ គាត់មកដល់ក្រុងអេភេសូរព ២៥គាត់បានសិក្សា ខាងឯផ្លូវព្រះអម្ចាស់ ហើយដោយព្រោះ គាត់មានចិត្ត ឧស្សាហ៍ បានជាគាត់អធិប្បាយភ ហើយបង្រៀន យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ពីអស់ទាំងសេចក្តីខាងឯព្រះអម្ចាស់ ទោះបើស្គាល់តែបុណ្យជ្រមុជរបស់លោកយ៉ូហានក៏ដោយ ២៦ហើយ គាត់ចាប់តាំងអធិប្បាយក្នុងសាលាប្រជុំដោយក្លាហាន កាល អ័គីឡាយ និងព្រីស៊ីលបានឮ នោះក៏នាំទៅពន្យល់ពីផ្លូវព្រះ ឱ្យរឹតតែច្បាស់ទៅទៀត ។

២៧រួចគាត់គិតនឹងទៅឯស្រុកអាខៃ នោះពួកជំនុំលក៏ធ្វើ សំបុត្រផ្ញើទៅទូន្មានពួកសិស្ស ឱ្យទទួលគាត់ លុះដល់ហើយ គាត់ក៏ជួយយ៉ាងសន្ធឹក ដល់ពួកអ្នកដែលជឿដោយព្រះគុណ ២៨ព្រោះ គាត់ជជែកផ្ចាញ់ពួកសាសន៍យូដា នៅកណ្តាលជំនុំ ដោយប៉ិនប្រសប់ ទាំងបង្ហាញតាមគម្ពីរថា "ព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទមែន"ស។

ជំពូក ១៩

លោកប៉ុលនៅឯទីក្រុងអេភេសូរ

១៩   ១ កំពុងដែលអ័ប៉ុឡូសហនៅក្រុងកូរិនថូសឡ   នោះប៉ុល បានដើរកាត់អស់ទាំងស្រុកខាងលើ រហូតដល់ក្រុងអេភេ-សូរអ កាលគាត់រកឃើញសិស្សខ្លះ នោះក៏សួរថា ២ចាប់តាំង ពីអ្នករាល់គ្នាជឿមក តើបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក ហើយឬនៅ ? គេឆ្លើយថា "យើងខ្ញុំមិនបានទាំងឮនិយាយពី ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផង"។

៣គាត់សួរគេទៀតថា "ដូច្នេះ តើអ្នករាល់គ្នាបានទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹកដោយនូវអ្វី ? គេឆ្លើយថា គឺដោយនូវបុណ្យ ជ្រមុជរបស់លោកយ៉ូហានទេ ។

៤រួចប៉ុលនិយាយថា "លោកយ៉ូហានបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ទឹកខពីដំណើរការប្រែចិត្ត ទាំងប្រាប់ពួកជន
ឱ្យជឿដល់ ព្រះអង្គដែលយាងមកក្រោយលោកវិញ គឺដល់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ"គ ៥កាលបានឮដូច្នោះហើយ
នោះគេក៏ទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវវិញឃ ៦រួច
ប៉ុលដាក់ដៃលើគេង----ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមក សណ្ឋិតលើគេច
នោះគេចាប់តាំងនិយាយភាសាដទៃឆ ហើយ អធិប្បាយផង ៧ពួកអ្នកទាំងនោះមានគ្នាប្រហែលជា១២ នាក់
។

៨ប៉ុលក៏ចូលទៅអធិប្បាយក្នុងសាលាប្រជុំដោយក្លាហាន
ហើយក្នុងរវាង៣ខែ គាត់ចេះតែជជែកពន្យល់ ព្រមទាំង បញ្ចុះបញ្ចូលគេ----
ឱ្យជឿតាមអស់ទាំងសេចក្តីពីនគរព្រះឈ ៩លុះកាលអ្នកខ្លះញ កើតមានចិត្តរឹងទទឹង ហើយចចេស
ព្រមទាំងនិយាយអាក្រក់ពីផ្លូវនោះដ នៅមុខប្រជាជន នោះ គាត់ក៏ថយចេញពីគេទៅ
ញែកយកទាំងពួកសិស្សទៅផងឋ រួចគាត់ជជែកពន្យល់ ក្នុងសាលាបង្រៀនរបស់ទីរ៉ានុស ជា រាល់តែថ្ងៃ
១០គាត់ធ្វើដូច្នោះអស់២ឆ្នាំឌ ដល់ម៉្លេះបានជា អស់អ្នកដែលនៅស្រុកអាស៊ីឍបានឮព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
ទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិកផងណ។

១១ហើយ ព្រះទ្រង់ធ្វើការឫទ្ធិបារមីយ៉ាងប្លែក១ត ដោយ សារដៃប៉ុល ១២ដល់ម៉្លេះប
ានជាគេគ្រាន់តែយកកន្សែង ឬ ក្រមាពីខ្លួនគាត់ ទៅដាក់លើមនុស្សមានជំងឺ នោះគេក៏បាន ជាថ
ហើយមានអារក្សអសោចិ៍ចេញពីមនុស្សដែរ ។

១៣រីឯមានមនុស្សសាសន៍យូដាខ្លះជាគ្រូមន្តអាគម ដែល ដើរចុះឡើង គេក៏ចាប់តាំងអំពាវនាវ
ដល់ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ពីលើមនុស្សដែលមានអារក្សអសោចិ៍ ទ ចូលថា "អញបង្គាប់ឯង
ដោយនូវព្រះយេស៊ូវធ ដែលប៉ុល ប្រកាសប្រាប់នោះ" ១៤ក្នុងពួកមនុស្សដែលធ្វើដូច្នោះ មាន៧ នាក់
ជាកូននៃសាសន៍យូដាម្នាក់ ដែលធ្វើជាសង្គ្រាជ ឈ្មោះ ស្កេវ៉ា ១៥តែអារក្សអសោចិ៍ឆ្លើយទៅគេថា
"យើងស្គាល់ ព្រះយេស៊ូវ ហើយក៏ស្គាល់ប៉ុលបន្តិចបន្តួចដែរ តែឯងឯង រាល់គ្នា តើជាអ្នកណាវិញ ?"
១៦រួចមនុស្ស ដែលមានអារក្ស អសោចិ៍ចូល ក៏ស្ទុះទៅលើគេ ទាំងបង្ក្រប ហើយឈ្នះគេ ដល់ម៉្លេះ ប
ានជាគេរត់ចេញពីផ្ទះនោះទាំងអាក្រាត ហើយ មានរបួសផង ។

១៧ឯអស់មនុស្សនៅក្រុងអេភេសូរនទាំងសាសន៍យូដា និង សាសន៍ក្រិកផង បានដឹងរឿងនោះ
ក៏កើតមានចិត្តភ័យ ខ្លាចបទាំងអស់គ្នា ហើយព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវក៏បាន ថ្កើងឡើង
១៨មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានជឿ គេមកលន់ តួ ព្រមទាំងសំដែងប្រាប់ ពីការដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តផង

១៩ឯមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តវិជ្ជាប្លែក១នោះ ក៏មានច្រើននាក់ បានយកក្បួនដំរារបស់ខ្លួន មកដុតចោល
នៅចំពោះមុខ មនុស្សទាំងអស់គ្នា គេបានគិតថ្លៃក្បួនទាំងនោះមើល ឃើញ មានដំឡៃអស់៥ម៉ឺនរៀល
២០គឺយ៉ាងដូច្នោះឯង ដែល ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ផ បានចំរើនកើនឡើង ហើយបាន ឈ្នះដោយអំណាចព។
២១ក្រោយការទាំងនោះមក ប៉ុលគិតសំរេចក្នុងចិត្តថា កាលណាបានដើរកាត់ស្រុកម៉ាសេដូនភ---
និងស្រុកអាខៃម ហើយ នោះគាត់នឹងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមយ ក៏និយាយថា ក្រោយដែលខ្ញុំប
ានទៅឯណោះហើយ នោះត្រូវឱ្យខ្ញុំទៅ មើលក្រុងរ៉ូមដែររ។
ភាពវឹកវរនៅទីក្រុងអេភេសូរ
២២គាត់ចាត់អ្នកជំនួយគាត់២នាក់លគឺធីម៉ូថេវ និងអេរ៉ាស្ទុស
ឱ្យទៅស្រុកម៉ាសេដូន តែខ្លួនគាត់ស្នាក់នៅក្នុងស្រុកអាស៊ីហ បន្តិចទៀត ២៣នៅគ្រានោះ
កើតមានវឹកវរជាធំពីដំណើរ ផ្លូវនោះ។ ២៤ដ្បិតមានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះដេមេទ្រាស ជាជាងប្រាក់
ដែលធ្វើអាស្រមព្រះឌីអានពីប្រាក់ គាត់ជួយដល់ពួកជាង ទាំងប៉ុន្មានឱ្យបានកំរៃជាច្រើន ២៥កាលគាត់ប
ានប្រមូលគេ ព្រមទាំងពួកអ្នក ដែលមានរបរដូចគ្នាទាំងប៉ុន្មានមក នោះ គាត់និយាយថា "អ្នករាល់គ្នាអើយ
អ្នកដឹងថា យើងបានផល ចំណេញពីរបរនេះមកអ ២៦អ្នកក៏ឃើញ ហើយឮថា ឈ្មោះ ប៉ុលនេះ ប
ានបញ្ចុះបញ្ចូល ព្រមទាំងបង្វែរមនុស្សសន្ធឹក ទៅហើយ មិនត្រឹមតែនៅអេភេសូរកប៉ុណ្ណោះ គឺស្ទើរតែ
នឹងគ្រប់សព្វនៅស្រុកអាស៊ីផងខ ដោយពាក្យថា អស់ទាំងព្រះ ដែលដៃមនុស្សធ្វើ នោះមិនមែនជាព្រះទេគ
២៧ដូច្នេះ មាន អន្តរាយកើតដល់យើង មិនត្រឹមតែសមាគមនេះ ដោយ គេលែងរាប់អានប៉ុណ្ណោះ
គឺក្រែងគេលែងទាំងគោរព ប្រតិបត្តិដល់ព្រះវិហារ របស់ព្រះឌីអានដ៏ធំថែមទៀតផង រួចសិរីល្អ
នៃព្រះរបស់យើង ដែលគ្រប់ស្រុកអាស៊ី និង លោកិយទាំងមូលក៏ថ្វាយបង្គំ នឹងត្រូវសាបសូន្យទៅ ។
២៨កាលគេឮសេចក្តីនោះហើយ គេក៏មានពេញដោយ សេចក្តីកំហឹង ហើយស្រែកប្រកាសថា
"ព្រះឌីអាននៃពួក ក្រុងអេភេសូរយើង ទ្រង់ធំវិសេស"ឃ ២៩នោះក៏កើតមាន វឹកវរពេញក្នុងក្រុង
គេស្រុះចិត្តគ្នាចាប់កន្ត្រាក់កៃយុសង និង អើរីស្តាកច ជាអ្នកស្រុកម៉ាសេដូនឆ ដែលដើរដំណើរជាមួយ នឹងប៉ុល
នាំម្នីម្នាចូលទៅក្នុងរោងជំនុំ ៣០ឯប៉ុលគាត់គិត ចូលទៅឯបណ្តាជនដែរ តែពួកសិស្សជមិនព្រមឱ្យទៅទេ
៣១ហើយមានពួកចៅហ្វាយនៅស្រុកអាស៊ីខ្លះដែលស្រឡាញ់ គាត់ ក៏ចាត់គេមកអង្វរថា "សូមកុំ
ឱ្យចូលទៅក្នុងរោងជំនុំ នោះឡើយ"។
៣២ឯបណ្តាជន ខ្លះស្រែកយ៉ាងនេះ ខ្លះស្រែកយ៉ាងនោះឈ ដ្បិតមនុស្សក្នុងចំណោមនោះ
កំពុងជ្រួលជ្រើមជាខ្លាំងច្រើន មិនដឹងជាគេប្រជុំគ្នាដោយហេតុអ្វីផង ៣៣ពួកសាសន៍យូដា

ក៏ច្រានអ័លេក្សានត្រុស ចេញពីហ្វូងមនុស្ស ទៅខាងមុខ គាត់ក៏ធ្វើគ្រឿងសំគាល់នឹងដៃញ
ចង់ដោះសានឹងបណ្ដា មនុស្ស ៣៤កាលគេបានដឹងថា គាត់ជាសាសន៍យូដា គេក៏ ស្រែកឡើងព្រមគ្នា
ចំនួនប្រហែលជា២ម៉ោងថា ព្រះឌីអាន នៃពួកក្រុងអេភេសូរយើង ទ្រង់ធំវិសេស"ដ។

៣៥កាលលោកភូឈួយ បានធ្វើបង្អន់ដល់ហ្វូងមនុស្ស នោះក៏និយាយថា
នៃពួកក្រុងអេភេសូរអើយឋ តើមានអ្នក ឯណាដែលមិនដឹងថា ពួកអ្នកនៅក្រុងនេះ ជាអ្នកថែរក្សា
ព្រះវិហារនៃព្រះឌីអានដ៏ធំ ដែលធ្លាក់មកពីព្រះសេយូស នោះ ៣៦ដូច្នេះ ដែលសេចក្ដីនោះជាពិតហើយ
នោះគួរតែ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានធ្វើដោយស្រួលទៅចុះ មិនត្រូវឱ្យធ្វើ ដោយរលះរលាំងដូច្នេះឡើយ
៣៧អ្នករាល់គ្នាបាននាំ មនុស្សទាំងនេះមក----ដែលមិនមែនជាចោរលួចវិហារឌ ប
ប្រមាថដល់ព្រះនៃអ្នករាល់គ្នាទេ ៣៨ដូច្នេះ បើសិនជា ដេមេទ្រាស និងពួកជាង ដែលមកជាមួយគ្នានេះ
មានរឿង អ្វីនឹងអ្នកណា នោះមានទីសំរាប់ជំនុំជំរះក្ដីស្រាប់ ហើយមាន ទាំងពួកចៅក្រមផងណ ត្រូវ
ឱ្យគេប្ដឹងប្ដល់គ្នាទៅចុះ ៣៩តែ បើអ្នករាល់គ្នា ចង់សួរពីដំណើរណាទៀត នោះត្រូវតែបាន សំរេចក្នុងជំនុំ
ដែលប្រជុំតាមច្បាប់វិញ ៤០ដ្បិតខ្លាចក្រែង យើងត្រូវទោសជាពួកបះបោរ ដោយព្រោះរឿងដែលកើត
មកនៅថ្ងៃនេះ ដ្បិតគ្មានហេតុណាមួយ ដែលយើងអាច នឹងដោះសាពីការប្រជុំនេះបានទេ
៤១កាលមានប្រសាសន៍ សេចក្ដីទាំងនេះរួចហើយ នោះលោកឱ្យគេទៅវិញទៅ ។

ជំពូក ២០

ដំណើរឆ្លងកាត់ខេត្តម៉ាសេដូន និងស្រុកក្រិក

២០ ១លុះក្រោយដែលការចលាចលនោះ បានស្ងប់ស្ងាត់
ហើយ នោះប៉ុលហៅពួកសិស្សតមក រួចលាគេចេញទៅឯ ស្រុកម៉ាសេដូនវិញថ ២កាលគាត់ប
ានដើរកាត់ដែនស្រុក ទាំងនោះ ហើយអធិប្បាយទូន្មានជាច្រើន ដល់ពួកសិស្ស នោះគាត់បានដល់ទៅស្រុកក្រិក
៣ក៏នៅស្រុកនោះ អស់ ៣ខែ តែកាលគាត់រៀបនឹងចុះសំពៅទៅឯស្រុកស៊ីរីទ នោះ ពួកសាសន៍យូដា
គេគិតល្បិចទាស់នឹងគាត់ថ បានជាគាត់ សំរេចនឹងទៅតាមស្រុកម៉ាសេដូនវិញន ៤មានសូប៉ាត្រុស
ដែលនៅក្រុងបេរា អើរីស្ដាកប និងសេគុនដុស ពីពួក ថែស្សាឡូនីចផ កៃយុសព និងធីម៉ូថេភ ពីក្រុងឌើបេ
ហើយ ទីឃីកុសម និងទ្រភីមយ ពីស្រុកអាស៊ីរ គេជូនដំណើរទៅត្រឹម ស្រុកអាស៊ី ៥អ្នកទាំងនោះចេញទៅមុន
ក៏ចាំយើងរាល់គ្នាល នៅត្រង់ក្រុងទ្រអាសវ ៦ក្រោយថ្ងៃបុណ្យនំបុ័ងឥតដំបែ នោះ យើងក៏ចុះសំពៅ
ចេញពីក្រុងភីលីពស ទៅ៥ថ្ងៃទើបបានដល់ ទៅគេនៅទ្រអាសហ រួចយើងស្នាក់នៅទីនោះអស់៧ថ្ងៃ

។ក្មេងជំទង់ម្នាក់ឈ្មោះអើទីកុសបានរស់ឡើងវិញ

៧លុះថ្ងៃដំបូងក្នុងអាទិត្យនោះឡ កាលពួកសិស្សបានប្រជុំ គ្នា ដើម្បីកាច់នំប៉័ងអ
នោះប៉ុលក៏អធិប្បាយឱ្យគេស្ដាប់ ដោយ ព្រោះគាត់រៀបនឹងចេញដំណើរទៅនៅថ្ងៃស្អែក ក៏សំដែង
ដរាបដល់ពេលកណ្ដាលអធ្រាត្រ ៨រីឯនៅបន្ទប់ខាងលើក ជា កន្លែងដែលគេប្រជុំ នោះមានចង្កៀងជាច្រើន
៩គ្រានោះ មានក្មេងជំទង់ម្នាក់ ឈ្មោះអើទីកុស វាអង្គុយនៅបង្អួច ក៏ យន់ជាខ្លាំងពេក
ក្នុងពេលដែលប៉ុលអធិប្បាយ ជាយូរទៅទៀត រួចងោកធ្លាក់ចុះពីជាន់ទី៣ ទៅខាងក្រោម នោះគេលើក
វាឡើងបានស្លាប់ហើយ ១០តែ ប៉ុលចុះទៅទ្រោបពីលើវាខ ឱបត្រកង រួចនិយាយថា "កុំយំស្រែកអ្វីឡើយ
ដ្បិតវាមាន ជីវិតទេ"គ ១១កាលបានឡើងទៅលើវិញ ហើយបានកាច់ នំប៉័ងយបរិភោគទៅ នោះក៏និយាយគ្នា
ជាយូរទៅទៀត ដរាបដល់ភ្លឺ ទើបគាត់ចេញដំណើរទៅ ១២គេក៏នាំក្មេង ជំទង់នោះមកវិញទាំងរស់ ហើយគេប
ានក្សាន្តចិត្តជាខ្លាំង ។
បណ្ដាំលោកប៉ុលចំពោះពួកចាស់ទុំនៅទីក្រុងអេភេសូរ

១៣ឯយើងរាល់គ្នាក៏ចុះសំពៅជាមុន បើកទៅដល់អាសុស
ចាំទទួលប៉ុលនៅទីនោះ ដ្បិតគាត់បានផ្ដាំដូច្នោះ ព្រោះ គាត់ចង់ដើរវិញ
១៤កាលគាត់មកដល់យើងនៅត្រង់អាសុស នោះយើងទទួលគាត់ចុះសំពៅ ទៅឯមីទូលេន ១៥ក៏ចេញ
ពីទីនោះ រួចស្អែកឡើង បានទៅដល់ទន្ទឹមនឹងកោះឃីយ៉ូស ហើយដល់ថ្ងៃក្រោយទៀត យើងប
ានដល់ទៅសាម៉ុស រួច ចូលចតនៅក្រុងទ្រគីលាម លុះថ្ងៃក្រោយទៀតទើបបាន ដល់ទៅក្រុងមីលេតង
១៦ដ្បិតប៉ុលបានសំរេចនឹងទៅបង្ហួស ក្រុងអេភេសូរច ដើម្បីមិនឱ្យខាតពេល នៅស្រុកអាស៊ីឆ
ដោយគាត់ប្រញាប់នឹងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមជ ឱ្យទាន់ ពេលបុណ្យថ្ងៃ៥០ បើសិនជាបានឈ ។

១៧ប៉ុលក៏ចាត់គេពី មីលេតញ ទៅឯក្រុងអេភេសូរ ដើម្បី នឹងហៅពួកចាស់ទុំដ ក្នុងពួកជំនុំនោះមក
១៨លុះមកដល់ ហើយ គាត់និយាយទៅគេថា ឯកិរិយារបស់ខ្ញុំ គ្រប់ពេល គ្រប់វេលា
ដែលនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាឋ តាំងពីថ្ងៃ ដែលខ្ញុំចូលទៅស្រុកអាស៊ីមុនដំបូងឌ ១៩គឺដែលខ្ញុំបានបំរើ
ព្រះអម្ចាស់ ដោយចិត្តសុភាពគ្រប់ជំពូក ហើយស្រក់ទឹក ភ្នែកឍជាច្រើន ទាំងត្រូវសេចក្ដីល្បួង
ដោយកិច្ចកលរបស់ ពួកសាសន៍យូដា បែបយ៉ាងណា នោះអ្នករាល់គ្នាដឹង ស្រាប់ហើយណ ២០ក៏ដឹងថា ខ្ញុំមិនប
ានខាននឹងប្រាប់សេចក្ដី អ្វីត ដែលមានប្រយោជន៍ ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ គឺបាន បង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នា
នៅកណ្ដាលជំនុំវិញ ហើយពីផ្ទះ១ ទៅផ្ទះ១ផង ២១ក៏ធ្វើបន្ទាល់អស់ពីចិត្ត ដល់ទាំងពួកសាសន៍ យូដាថ
និងពួកសាសន៍ក្រិកផង គឺពីការប្រែចិត្តទទៅឯព្រះ ហើយពី សេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ នៃ

យើងរាល់គ្នា។ ២២ឥឡូវនេះ មើល ខ្ញុំមានសេចក្តីបណ្តាលក្នុងចិត្ត ចង់ទៅ ឯក្រុងយេរូសាឡិមទ ឥតដឹងការអ្វីដែលនឹងកើតដល់ខ្ញុំនៅ ទីនោះទេ ២៣ ដឹងតែប៉ុណ្ណេះថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើ បន្ទាល់ដល់ខ្ញុំបនៅគ្រប់ទីក្រុងថា មានចំណង និងសេចក្តី វេទនានៅរង់ចាំខ្ញុំផ ២៤ប៉ុន្តែ នោះមិនអំពល់អ្វីដល់ខ្ញុំទេព ខ្ញុំក៏មិនរាប់ជីវិតនេះ ទុកជារបស់វិសេសដល់ខ្ញុំដែរ ឱ្យ តែខ្ញុំបានបង្ហើយ ការរត់ប្រណាំងភរបស់ខ្ញុំ ដោយអំណរចុះ ព្រមទាំងការងារមដែលខ្ញុំបានទទួល អំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ គឺឱ្យខ្ញុំ បានធ្វើបន្ទាល់សព្វគ្រប់ពីដំណឹងល្អនៃព្រះគុណ វិញរ។

២៥ឥឡូវនេះ មើល ខ្ញុំដឹងហើយថា ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ដែលខ្ញុំបានដើរទៅមកជាមួយ ដោយភប់ប្រសព្វគ្នា ទាំង ប្រកាសប្រាប់ ពីនគរនៃព្រះល នោះគ្មានអ្នកណាមួយនឹង ឃើញមុខខ្ញុំទៀតឡើយវ ២៦ដូច្នេះ ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នក រាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះថា ខ្លួនខ្ញុំបរិសុទ្ធ ពីឈាមអ្នករាល់គ្នា ទាំងអស់ស ២៧ព្រោះខ្ញុំមិនបានខាន នឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ពីគ្រប់ទាំងគំនិតរបស់ព្រះទេហ ២៨ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្នខ្លួន ហើយខំថែរក្សាហ្វូងសិស្សឡ ដែលព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ បានតាំងអ្នករាល់គ្នាឱ្យធ្វើជាអ្នកគង្វាលដល់ គេអ ដើម្បីឱ្យបានឃ្វាលពួកជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់ក ដែលទ្រង់បាន ទិញខដោយព្រះលោហិតគព្រះអង្គទ្រង់ចុះ ២៩ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា ក្រោយដែលខ្ញុំទៅបាត់ នោះនឹងមានឆ្កែព្រៃដ៏សាហាវឃ ដែលមិនចេះប្រណីដល់ហ្វូង វានឹងចូលមក ក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នាង ៣០ហើយក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ក៏នឹងកើតមាន មនុស្ស ដែលនឹងអធិប្បាយសេចក្តីទំនាស់ខុសដែរ ដើម្បីនឹងទាញនាំពួកសិស្សចទៅតាមគេវិញ ៣១ដូច្នេះឱ្យចាំយាម ចុះ ចូរនឹកចាំថា ក្នុងរវាង៣ឆ្នាំឆ ខ្ញុំចេះតែប្រដៅទូន្មាន ដល់អ្នករាល់គ្នា និមួយៗដោយទឹកភ្នែក ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ឥតឈប់ឈរឡើយជ។

៣២ឥឡូវនេះ ខ្ញុំផ្ញើអ្នករាល់គ្នាទុកនឹងព្រះឈ ហើយនឹង ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគុណទ្រង់ ដែលអាចនឹងស្អាងចិត្ត ហើយ និងឱ្យអ្នករាល់គ្នា មានកេរ្តិ៍អាករញ នៅក្នុងពួកនៃអស់ អ្នកដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធដ ៣៣ ខ្ញុំមិនដែលលោភចង់ បានប្រាក់ មាស ឬសំលៀកបំពាក់ របស់អ្នកណាឡើយឋ ៣៤អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា ដៃខ្ញុំនេះបានផ្គត់ផ្គង់ គ្រប់របស់ ដែលខ្ញុំត្រូវការ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយផងឌ ៣៥ខ្ញុំបានបង្ហាញអ្នករាល់គ្នា ដោយគ្រប់ការទាំងអស់ថា គួរ ឱ្យខំធ្វើការដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យបានជួយ ដល់ពួកអ្នកខ្សោយ ហើយនិងនឹកចាំ ពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដែល ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដែលឱ្យ នោះបានពរជាជាងទទួល"។

៣៦លុះបាននិយាយសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ នោះប៉ុល ក៏លុតជង្គង់អធិស្ឋានជាមួយនឹងគេទាំងអស់គ្នាឍ ៣៧ហើយ គ្រប់គ្នាក៏យំជាច្រើន រួចគេឱបគាត់ថើបដោយថ្មិតថ្មមណ

៣៨ទាំងមានសេចក្ដីព្រួយពីពាក្យនេះជាដើម គឺដែលគាត់ ថា "គេមិនឃើញមុខគាត់ទៀតឡើយ"ត
រួចក៏ជូនគាត់ទៅ ដល់សំពៅ ។

ជំពូក ២១

ដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់ទីក្រុងយេរូសាឡិម

២១ ១កាលយើងទ បានឃ្លាតចេញផុត ពីគេទៅហើយ
នោះក៏បើកក្ដោង ដំរង់ទៅឯកោះកូស ហើយថ្ងៃក្រោយ បានដល់កោះរ៉ូដូស រួចពីនោះទៅដល់ក្រុងប៉ាតារ៉ា
២កាល ឃើញសំពៅ១មានដំណើរទៅឯស្រុកភេនីសធ នោះយើង ក៏ចុះតាមសំពៅនោះចេញទៅទៀត
៣ដល់បានឃើញកោះ គីប្រុសហើយ នោះបានបើកបង្ហួសទៅខាងឆ្វេង រួចទៅ ដល់ស្រុកស៊ីរីន
ចូលចតនៅត្រង់ក្រុងទីរ៉ុស ដ្បិតសំពៅត្រូវ រើទំនិញនៅទីនោះ ៤លុះកាលរកឃើញពួកសិស្សបហើយ នោះ
ក៏ស្នាក់នៅទីនោះ៧ថ្ងៃ ហើយគេឃាត់ប៉ុលដោយ នូវព្រះវិញ្ញាណផ មិនឱ្យគាត់ឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិម
ឡើយ ៥ប៉ុន្តែ ដល់ផុតថ្ងៃទាំងនោះទៅ យើងក៏ចេញធ្វើ ដំណើរដើរទៀត ឯពួកគេទាំងអស់
ព្រមទាំងប្រពន្ធកូន បានជូនយើងខ្ញុំ ទៅខាងក្រៅទីក្រុង រួចយើងលុតជង្គង់ អធិស្ឋាននៅមាត់ច្រាំងព ៦កាលប
ានលាគ្នារួចជាស្រេច នោះយើងក៏ចុះសំពៅទៅ ហើយពួកគេត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។
 ៧លុះសំរេចដំណើរពីក្រុងទីរ៉ុសភទៅដល់ផ្ទលេមេហើយ នោះក៏ទៅជំរាបសួរ ដល់ពួកជំនុំម ហើយប
ានសំចតនៅជា មួយនឹងគេអស់១ថ្ងៃ ៨ដល់ស្អែកឡើង ប៉ុល និងពួកគាត់ បានចេញទៅឯសេសារាយ
ក៏ចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ភីលីពរ ជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អម្នាក់លក្នុងពួកទាំង៧នាក់នោះ ហើយ ស្នាក់នៅនឹងគាត់
៩អ្នកនោះមានកូនក្រមុំ៤នាក់ ដែលចេះ ទាយទំនាយវ ។
 ១០លុះយើងបាននៅទីនោះជាយូរថ្ងៃ នោះមានហោរា ម្នាក់ឈ្មោះអ័កាបុសស គាត់ចុះពីស្រុកយូដាមក
១១លុះមក ដល់យើងហើយ គាត់ក៏យកខ្សែក្រវាត់របស់ប៉ុល មកចង ជើងចងដៃខ្លួន ប្រាប់ថា
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលហ ដូច្នេះថា ពួកសាសន៍យូដា នឹងចាប់ចងឡម្ចាស់ខ្សែក្រវាត់ នេះ បែបយ៉ាងនេះ
នៅក្រុងយេរូសាឡិម ហើយនឹងបញ្ជូន ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃ នៃពួកសាសន៍ដទៃអ ។
 ១២កាលឮដូច្នោះ នោះយើង និងពួកអ្នកនៅទីនោះ ក៏ អង្វរប៉ុល មិនឱ្យឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមឡើយ
១៣តែ គាត់ឆ្លើយថា "ហេតុអ្វីបានជាយំ ហើយធ្វើឱ្យខ្ញុំពិបាកចិត្ត យ៉ាងដូច្នេះ ? ពីព្រោះខ្ញុំព្រមស្រេចហើយ
នឹងឱ្យគេចាប់ ចងខ្ញុំចុះ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត ថែមទាំងសុខចិត្តស្លាប់ផងក នៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិមទៀត
គឺដោយយល់ដល់ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ"ខ ១៤នោះយើងក៏ឈប់និយាយគ ដោយ ថា

"សូមតាមព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់ចុះ"យ ពីព្រោះគាត់ មិនយល់ព្រមតាមយើងទេ ។
១៥លុះផុតថ្ងៃទាំងនោះមក កាលយើងបានរៀបអីវ៉ាន់ ស្រេចហើយ នោះក៏ឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមង
១៦ក៏ មានសិស្សខ្លះពីសេសារាច ទៅជាមួយនឹងយើងដែរ បាន នាំទាំងមនុស្សម្នាក់ ឈ្មោះ ម្នាសុន
ជាសិស្សចាស់ពីកោះ គីប្រុសឆ ដែលយើងរាល់គ្នាត្រូវស្នាក់នៅក្នុងផ្ទះគាត់ទៅ ផង
។ដំណើររបស់លោកប៉ុលមកដល់ទីក្រុងយេរូសាឡិម
១៧គ្រាដល់ក្រុងយេរូសាឡិមហើយ នោះពួកជំនុំជក៏ទទួល
យើងដោយអំណរឈ ១៨ថ្ងៃស្អែកឡើង ប៉ុលក៏ចូលទៅសួរ យ៉ាកុបញ ជាមួយនឹងយើង
ក្នុងកាលដែលពួកចាស់ទុំដទាំង អស់ប្រជុំគ្នានៅទីនោះ ១៩កាលគាត់បានជំរាបសួរដល់គេ រួចហើយ
នោះគាត់ថ្លែងប្រាប់ ពីអស់ទាំងការនិមួយៗ ដែលព្រះទ្រង់បានធ្វើ ក្នុងពួកសាសន៍ដទៃឋ ដោយសារ គាត់ឱ។
២០គេឮដូច្នោះ ក៏សរសើរដំកើងដល់ព្រះ រួចនិយាយទៅ ប៉ុលថា បងអើយ បងដឹងថា
មានសាសន៍យូដាប៉ុន្មានម៉ឺន បានជឿ ហើយគេសុទ្ធតែមានសេចក្តីឧស្សាហ៍ខ្មីឃ្មាតឍ
កាន់តាមក្រិត្យវិន័យណទាំងអស់គ្នា ២១ក៏បានឮនិយាយពីបង ថា បងបង្រៀនដល់សាសន៍យូដាទាំងអស់
ដែលនៅជាមួយ នឹងសាសន៍ដទៃ ឱ្យគេលះចោលលោកម៉ូសេតចេញ ព្រម ទាំងហាមប្រាមគេ កុំ
ឱ្យកាត់ស្បែកកូនថ ឬប្រតិបត្តិតាម ទំលាប់ពីបុរាណផងទ ២២ដូច្នេះ តើដូចម្តេច ? មុខជានឹង
មានគេប្រជុំគ្នាទាំងហ្វូងជាមិនខាន ដ្បិតគេនឹងឮថា បង មកដល់ហើយ ២៣ដូច្នេះ
ចូរបងធ្វើតាមពាក្យយើងវិញ ដ្បិតមានមនុស្ស៤នាក់ក្នុងពួកយើង នៅជាប់ក្នុងបំណន់នៅ ឡើយធ
២៤ចូរបងនាំយកគេ ទៅលាបំណន់ន ជាមួយគ្នា ហើយចេញសោហ៊ុយឱ្យគេផង ដើម្បីឱ្យគេបានកោរសក់ប
ចេញ នោះមនុស្សទាំងអស់នឹងដឹងថា សេចក្តីដែលគេ ឮនិយាយពីបងនោះមិនពិតទេ គឺខ្លួនបងតែងប្រព្រឹត្ត
ទៀងត្រង់ ហើយកាន់តាមក្រិតវិន័យដែរ ២៥ឯពួកសាសន៍ ដទៃដែលជឿ នោះយើងបានផ្ញើសំបុត្រទៅហើយ
ដោយ សំរេចថា មិនចាំបាច់ឱ្យគេកាន់តាមសេចក្តីទាំងនោះទេ ត្រូវប្រយ័ត្នតែនឹងរបស់អ្វី ដែលថ្វាយទៅរូបព្រះ
ហើយ ឈាម និងសត្វសំឡាប់ដោយច្របាច់ក ហើយនិងសេចក្តី កំផិតប៉ុណ្ណោះផ។
២៦នោះប៉ុលក៏នាំយកអ្នកទាំងនោះទៅ លុះស្អែកឡើង កាលបានញែកជាបរិសុទ្ធ
ជាមួយនឹងគេហើយ ក៏ចូលទៅ ក្នុងព្រះវិហារ ដើម្បីប្រាប់ពីកំណត់ ដែលត្រូវបានបរិសុទ្ធ ចាំទំរាំដល់ប
ានថ្វាយដង្វាយសំរាប់គេគ្រប់គ្នាព។
ការចាប់ខ្លួនលោកប៉ុល
២៧កាលជិតគ្រប់៧ថ្ងៃនោះហើយ នោះពួកសាសន៍យូដា

ពិស្រុកអាស៊ី គេឃើញប៉ុលក្នុងព្រះវិហារ ក៏ញុះញង់ដល់ បណ្តាមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន----
រួចលូកដៃទៅចាប់យកគាត់ភ ហើយស្រែកថា ២៨នៃ ! អ្នករាល់គ្នាជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែល អើយ ! មករ៉ឹយ
ជួយគ្នា នេះហើយជាមនុស្សដែលបង្រៀន ដល់មនុស្សទាំងអស់ នៅគ្រប់ទីដិបន់ ឱ្យទាស់នឹងសាសន៍ យើង
និងក្រិត្យវិន័យ ហើយទីនេះដែរ ឥឡូវនេះបាននាំ ទាំងសាសន៍ក្រិក ចូលមកក្នុងព្រះវិហារ ធ្វើបង្អាប់ទីបរិសុទ្ធ
នេះថែមទៀតផងម ២៩ដំណើរនេះ គេស្មានថា គាត់នាំ សាសន៍ក្រិកនោះ ទៅក្នុងព្រះវិហារ
ដោយព្រោះពីថ្ងៃមុន គេឃើញទ្រភីមយជាអ្នកស្រុកអេភេសូររនៅជាមួយនឹងគាត់ ក្នុងទីក្រុង ។
៣០នោះក្រុងទាំងមូលក៏កើតជ្រួលជ្រើម បណ្តាជនទាំង ឡាយគេរត់មកមូលគ្នា កាលចាប់ប៉ុលបានហើយល
នោះ គេទាញកន្ត្រាក់គាត់ចេញវទៅខាងក្រៅព្រះវិហារ រួចបិទ ទ្វារភ្លាម
៣១តែកំពុងដែលគេរកចន្លោះសំឡាប់គាត់ នោះ ដំណឹងក៏ឮផ្សាយទៅដល់មេទ័ពធំថា មានកើតវឹកវរពេញ
ក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម ៣២លោកក៏យកទាហាន និងមេទ័ពរង នាំរត់ចុះទៅឯគេភ្លាម កាលឃើញលោក
និងទាហានមក ដល់ គេក៏ឈប់លែងវាយប៉ុលស ។
៣៣លោកចូលទៅចាប់គាត់ហ ហើយបង្គាប់ឱ្យដាក់ ច្រវាក់ឡ២ខ្សែអ រួចស៊ើបសួរពីគាត់ជាអ្នកណា ហើយច
ាន ធ្វើអ្វីខ្លះ ៣៤តែក្នុងហ្វូងមនុស្ស ខ្លះស្រែកយ៉ាងនេះ ខ្លះ ស្រែកយ៉ាងនោះក ដូច្នេះ
លោកពុំអាចនឹងដឹងអ្វីជាប្រាកដ បាន ដោយព្រោះមានសូរស៊ានអឺងកងជាខ្លាំង បានជា លោកបង្គាប់
ឱ្យនាំគាត់ចូលទៅក្នុងបន្ទាយខ ៣៥លុះបាន ដល់ទៅជណ្តើរគបន្ទាយហើយ នោះពួកទាហានត្រូវលើក
សែងគាត់ឡើង ដោយព្រោះហ្វូងមនុស្សច្រឡោតឡើងជា ខ្លាំង ៣៦ដ្បិតមានបណ្តាជនសន្ធឹកណាស់
ដែលដើរតាមមក ទាំងស្រែកថា "ឱ្យសំឡាប់វាទៅ"ឃ ។
លោកប៉ុលថ្លែងទៅកាន់បណ្តាជន
៣៧កាលគេរៀបនឹងនាំប៉ុល ចូលទៅក្នុងបន្ទាយង នោះ
គាត់និយាយទៅមេទ័ពធំថា "តើលោកបើកឱ្យខ្ញុំជំរាប បន្តិចបានឬទេ ?" លោកសួរថា "ឯងចេះនិយាយភាសា
ក្រិកដែរឬ ? ៣៨ដូច្នេះ តើឯងមិនមែនជាសាសន៍អេស៊ីព្ទ នោះ ដែលនាំឱ្យបះបោរអំពីមុន
ព្រមទាំងនាំពួកមនុស្ស កាប់ចាក់គ្នា៤ពាន់នាក់ ឱ្យទៅនៅទីរហោស្ថានចទេឬអី ?"ឆ
៣៩តែប៉ុលឆ្លើយតបថា "ខ្ញុំជាសាសន៍យូដា មកពីក្រុង តើសុសជ ដែលនៅស្រុកគីលីគាឈ
ឯស្រុកកំណើតរបស់ខ្ញុំ មិនមែនជាក្រុងឥតមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះនោះទេ ដូច្នេះ សូម លោកបើក
ឱ្យខ្ញុំនិយាយទៅជនទាំងឡាយបន្តិចសិន" ។
៤០លោកក៏បើកឱកាសឱ្យ រួចប៉ុលឈរលើជណ្តើរ ធ្វើ គ្រឿងសំគាល់ញ នឹងដៃដល់បណ្តាជន លុះច

ានស្ងប់ស្ងាត់ ហើយ នោះគាត់និយាយទៅគេជាភាសាហេព្រើរដថា:

ជំពូក ២២

២២ ១"ឱអ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូន ហើយជាឪពុកអើយ!ឋ
សូមស្តាប់សេចក្តីដោះសារបស់ខ្ញុំសិន!"២(កាលគេឮគាត់ និយាយជាភាសាហេព្រើរឌ
នោះគេរឹតតែនៅស្ងៀមទៅ ទៀត) រួចគាត់និយាយថា ៣"ខ្ញុំជាសាសន៍យូដាឍ កើតនៅ ក្រុងតើសុសណ
ក្នុងស្រុកគីលីគាត តែបានរៀននៅទីក្រុង នេះ ទៀបជើងថលោកកាម៉ាលាលទ ដែលលោកបង្រៀនខ្ញុំ
តាមន័យត្រឹមត្រូវ ក្នុងក្រិត្យវិន័យ របស់ពួកឰយុកោយើងធ ហើយខ្ញុំមានសេចក្តីឧស្សាហ៍នដល់ព្រះ
ដូចជាអ្នករាល់គ្នា សព្វថ្ងៃនេះដែរ ៤ពីដើម ខ្ញុំជាអ្នកធ្វើទុក្ខបៀតបៀនបដល់ មនុស្ស ដែលកាន់តាមផ្លូវនេះផ
ឱ្យដល់ស្លាប់ក៏មានព្រមទាំងចាប់ចងគេ ទាំងប្រុសទាំងស្រី បញ្ជូនទៅដាក់ គុកពដែរ ៥ដូចជាសំដេចសង្ឃ
និងពួកចាស់ទុំទាំងអស់ភ ជាទីបន្ទាល់ពីខ្ញុំស្រាប់ហើយខ្ញុំបានទទួលយកសំបុត្រពីលោក ទៅ
ឱ្យពួកសាសន៍យើងម នៅក្រុងដាម៉ាសយ រួចខ្ញុំក៏ចេញទៅ ដើម្បីនឹងនាំយកអស់អ្នក ក្នុងពួកនេះទាំងប៉ុន្មាន
ដែលនៅ ស្រុកនោះទាំងជាប់ចំណង មកឯក្រុងយេរូសាឡិមវិញ ឱ្យ គេដាប់ទោស"។
៦លុះកាលខ្ញុំកំពុងតែដើរដំណើរទៅជិតដល់ក្រុងដាម៉ាស ក្នុងពេលប្រហែលជាថ្ងៃត្រង់ហើយ
នោះស្រាប់តែមានពន្លឺ យ៉ាងខ្លាំងពីលើមេឃ បានភ្លឺមកនៅជុំវិញខ្ញុំរ ៧ខ្ញុំក៏ដួល ដល់ដី ហើយព
ឮសំឡេងមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា "សុល! នៃសុល ! ហេតុអ្វីបានជាធ្វើទុក្ខដល់ខ្ញុំ ?"
៨ខ្ញុំបានឆ្លើយថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ! តើព្រះអង្គណា នុ៎ះ ? រួចទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា
"ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ ពីភូមិ ណាសារ៉ែតល ដែលអ្នកបៀតបៀន" ៩ឯពួកអ្នកដែលនៅជា មួយនឹងខ្ញុំ
គេក៏ឃើញពន្លឺវនោះដែរ ហើយមានសេចក្តីភ័យ ខ្លាច តែមិនឮសំឡេងសព្រះអង្គ ដែលមានបន្ទូលមកខ្ញុំនោះ
ទេ ។

១០ខ្ញុំក៏ទូលសួរថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ! តើត្រូវឱ្យទូលបង្គំ ធ្វើដូចម្តេច ?
រួចព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា "ចូរក្រោក ឡើង ចូលទៅក្នុងក្រុងដាម៉ាស នៅទីនោះនឹងមានគេប្រាប់ អ្នក
ពីអស់ទាំងការដែលបានដំរូវឱ្យអ្នកត្រូវធ្វើ!"ហ ១១នោះ ពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ បានដឹកដៃនាំខ្ញុំ
ចូលទៅក្នុង ក្រុងដាម៉ាស ពីព្រោះខ្ញុំមើលអ្វីមិនឃើញសោះ ដោយព្រោះ រស្មីដ៏ឧត្តមនៃពន្លឺនោះឡ ។
១២រួចមានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ អាន៉ានាសអ គឺជាអ្នក កោតខ្លាចដល់ព្រះតាមក្រិត្យវិន័យ
ដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ល្អក្នុងពួកសាសន៍យូដាទាំងអស់ដែលនៅទីនោះក ១៣អ្នក នោះក៏មកឈរជិតខ្ញុំ

និយាយថា "អ្នកសុលអើយ ! សូមឱ្យ ភ្នែកអ្នកបានភ្លឺឡើង!" នៅវេលានោះឯង ខ្ញុំក៏ងើបភ្នែក
ឡើងឃើញគាត់ ។

១៤រួចគាត់និយាយមកខ្ញុំថា "ព្រះនៃពួកព្ធយុកោយើងខ បានជ្រើសរើសឱ្យអ្នកស្គាល់ចំណង់ នៃព្រះហប
្ទ័យទ្រង់គ ហើយឱ្យ ឃើញឃព្រះដ៏សុចរិត ព្រមទាំងឮសំឡេង ពីព្រះឱស្ឋទ្រង់
១៥ដ្បិតអ្នកត្រូវធ្វើជាស្មរបន្ទាល់ពីទ្រង់ង ដល់មនុស្សទាំងអស់ ពីគ្រប់ការដែលអ្នកបានឃើញ បានឮច ១៦
ឥឡូវនេះ តើអ្នក បង្អង់ចាំអ្វីទៀត ចូរក្រោកឡើង ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកឆ ហើយលាងបាបអ្នកចេញចុះជ
ដោយការអំពាវនាវដល់ ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ឈ ។

១៧កាលខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមញវិញ កំពុង ដែលខ្ញុំអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះវិហារ
នោះខ្ញុំលង់ស្មារតីទៅដ ១៨ហើយក៏ឃើញទ្រង់ មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា "ចូរប្រញាប់ ! ចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម
ទៅជាឆាប់ ពីព្រោះគេមិនទទួល ពាក្យដែលអ្នកធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំទេ!"

១៩ខ្ញុំក៏ទូលថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ អ្នកទាំងនោះដឹងថា ទូលបង្គំបានចាប់ពួកអ្នក
ដែលជឿដល់ទ្រង់ដាក់គុកឋ ហើយ ព្រមទាំងវាយឌគេ នៅក្នុងគ្រប់ទាំងសាលាប្រជុំផង ២០កាល
ដែលឈាមស្ទេផាន ជាស្មរបន្ទាល់របស់ទ្រង់ បានត្រូវខ្ចាយ នោះទូលបង្គំក៏ឈរនៅទីនោះដែរ ឋ
ានទាំងយល់ព្រមឱ្យ សំឡាប់គាត់ ហើយនៅចាំអាវនៃពួកអ្នកដែលសំឡាប់គាត់ផង"ឍ ។

២១នោះទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា "ចូរទៅចុះ! ដ្បិតខ្ញុំនឹង ចាត់អ្នក ឱ្យទៅឯសាសន៍ដទៃ
ដែលនៅឆ្ងាយ"ណ ។

លោកប៉ុលជាជាតិរ៉ូម

២២គេក៏ស្ដាប់គាត់ ដរាបដល់ពាក្យនោះ រួចគេស្រែក កាត់ឡើងថា "ចូរដកមនុស្សយ៉ាងនេះ
ពីផែនដីចេញត ដ្បិត មិនគួរឱ្យវានៅរស់ទៀតទេ !"ថ

២៣ហើយដោយព្រោះគេចេះតែស្រែកឡើង ទាំងកន្ត្រាក់ ដោះអាវគេចេញទ ហើយបាចធូលីដីទៅលើធ
២៤នោះបាន ជាមេទ័ពធំ បង្គាប់ឱ្យនាំគាត់ចូលទៅក្នុងបន្ទាយន រួចប្រាប់ប ឱ្យវាយសួរចំឡើយ ដើម្បី
ឱ្យដឹងពីហេតុអ្វី បានជាគេស្រែក ទាស់នឹងគាត់ជាខ្លាំងម្ល៉េះ ២៥ប៉ុន្តែ កំពុងដែលគេយកខ្សែរមក ចងប៉ុល
ឱ្យចំកោង នោះគាត់និយាយទៅមេទ័ពរង ដែល ឈរនៅទីនោះថា "តើមានច្បាប់នឹងវាយសាសន៍រ៉ូមនឹង រំពាត់
មុនដែលកាត់ទោសដែរឬអី ?"ផ

២៦លុះមេទ័ពរងឮដូច្នោះ នោះក៏ទៅជំរាបដល់មេទ័ពធំ ថា "លោកគិតធ្វើអ្វីដូច្នេះ?
ដ្បិតមនុស្សនោះជាសាសន៍រ៉ូម!"

២៧នោះមេទ័ពធំចូលមក សួរប៉ុលថា "ចូរប្រាប់អញឯង ជាសាសន៏រ៉ូមឬ ?" គាត់ឆ្លើយថា "បាទ!"

២៨លោកក៏និយាយថា អញបានបង់ប្រាក់ច្រើនណាស់ ដើម្បីឱ្យបានចូលជាតិរ៉ូមនេះ តែប៉ុលនិយាយថា ខ្ញុំនេះកើត មកជាសាសន៏រ៉ូមតែម្តង ។

២៩ដូច្នេះ ពួកអ្នកដែលត្រូវសួរចំឡើយព ក៏ថយចេញជា ១រំពេច ហើយមេទ័ពធំមានសេចក្តីភិតភ័យ ដោយដឹងថា គាត់ជាសាសន៏រ៉ូមភ ពីព្រោះបានជ្រុលជាចងមគាត់ហើយ ។

លោកប៉ុលនៅមុខពួកក្រុមជំនុំ

៣០ដល់ថ្ងៃស្អែកឡើង លោកក៏ស្រាយចំណងយ ហើយ ប្រាប់ដល់ពួកសង្គ្រាជ និងពួកក្រុមជំនុំរទាំងអស់ ឱ្យប្រជុំគ្នា រួចលោកនាំប៉ុលចុះមក ដាក់នៅកណ្តាលពួកគេ ដោយចង់ ដឹងច្បាស់ពីហេតុអ្វី បានជាពួកសាសន៏យូដាល ចោទប្រកាន់ គាត់ដូច្នោះ ។

ជំពូក ២៣

២៣ ១ប៉ុលក៏សំឡឹងមើលទៅពួកក្រុមជំនុំរ និយាយថា "ឱអ្នករាល់គ្នា ជាបងប្អូនអើយ !ស ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តដោយ បញ្ញាចិត្តជ្រះស្អាតហ នៅចំពោះព្រះ ដរាបមកដល់ថ្ងៃនេះ" ២តែអាន្នានាសឡ ជាសំដេចសង្ឃ លោកបានបង្គាប់ដល់ ពួកអ្នកដែលឈរជិត ឱ្យទះមាត់គាត់អ ៣នោះប៉ុលនិយាយ ទៅលោកថា "ឱកំផែងលាបសកអើយ! ព្រះទ្រង់នឹងវាយលោកវិញ លោកអង្គុយជំនុំជំរះខ្ញុំតាម ក្រិត្យវិន័យ ចុះដូចម្តេច បានជាហ៊ានបង្គាប់ឱ្យគេវាយខ្ញុំខុស នឹងក្រិត្យវិន័យដូច្នេះ ?"ឧ

៤ឯពួកអ្នកដែលឈរជិត ក៏ស្តីឱ្យគាត់ថា "តើឯងហ៊ាន ជេរ្យលដល់សំដេចសង្ឃនៃព្រះដែរឬ ?"

៥ប៉ុលឆ្លើយថា បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនបានដឹងថា លោកជា សំដេចសង្ឃទេ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "មិនត្រូវ និយាយអាក្រក់ ពីចៅហ្វាយរបស់សាសន៏ឯងឡើយ"គ ៦កាលប៉ុលបានដឹងថា ពួកគេ១ចំណែក ជាពួកសាឌូស៊ីយ ហើយ១ចំណែកទៀត ជាពួកផារិស៊ី នោះគាត់បន្លឺសំឡេង ឡើងក្នុងពួកក្រុមជំនុំថា "បងប្អូនរាល់គ្នាអើយង ខ្ញុំជាពួក ផារិស៊ីច ហើយជាកូននៃពួកផារិស៊ី ខ្ញុំជាប់ជំនុំជំរះ គឺដោយ ព្រោះតែសេចក្តីសង្ឃឹមនេះថា មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើង វិញ"ឆ ៧កាលគាត់និយាយដូច្នោះហើយ នោះពួកផារិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ី គេកើតទាស់ទែងគ្នា បណ្តាជំនុំក៏បែកខ្ញែក ដែរ ៨ដ្បិតពួកសាឌូស៊ីប្រកាន់ថា គ្មានសេចក្តីរស់ឡើងវិញជ ក៏គ្មានទេវតា ប វិញ្ញាណណាផង តែពួកផារិស៊ីជឿថាមាន វិញ ។

៩នោះកើតមានសូរទ្រហឹងអឹងអាប់ជាខ្លាំង ហើយពួក អាចារ្យខ្លះ ខាងពួកផារិស៊ីឈ
ក៏ឈរឡើងជជែកថា យើង មិនឃើញជាមនុស្សនេះ មានទោសខុសអ្វីសោះញ តែបើ មានវិញ្ញាណ ឬទេវតាច
ាននិយាយនឹងគាត់ នោះធ្វើ ដូចម្ដេចវិញ?ដ ១០លុះកើតទាស់គ្នាជាខ្លាំងដូច្នោះ នោះ មេទ័ពធំក៏បង្គាប់
ឱ្យពួកទាហាន ចុះទៅយកគាត់ពីកណ្ដាល គេមកដោយអំណាចហើយនាំចូលទៅក្នុងបន្ទាយវិញ ក្រែង
លោគេប្រញាយហែកគាត់ខ្ទេចខ្ទីទៅឋ ។

១១នៅវេលាយប់នោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ឈរជិតគាត់ មានបន្ទូលថា "ចូរសង្ឃឹមឡើងឱប៉ុលអើយ
ដ្បិតអ្នកត្រូវធ្វើ បន្ទាល់នៅក្រុងរ៉ូម ដូចជាបានធ្វើបន្ទាល់សព្វគ្រប់ពីខ្ញុំនៅ ក្រុងយេរូសាឡិមដែរ"ឈ ។
ការរួមគំនិតគ្នាសម្លាប់លោកប៉ុល

១២ដល់ភ្លឺឡើង មានពួកសាសន៍យូដាខ្លះ រួមគំនិតគ្នាណ
ស្បថឡាក់ឡាំងថា មិនស៊ីមិនផឹក ទាល់តែបានសំឡាប់ប៉ុល ហើយត ១៣ឯមនុស្សដែលបង្កើតឱុច
ាយយ៉ាងនេះ មានជាង ៤០នាក់ ១៤គេក៏ទៅជំរាបពួកសង្គ្រាជ និងពួកចាស់ទុំថា យើងខ្ញុំបានស្បថថា
មិនភ្លក់អ្វីសោះ ទាល់តែបានសំឡាប់ ប៉ុលចេញថ ១៥ដូច្នេះ សូមឱ្យលោកទាំងឡាយ និងពួកក្រុម ជំនុំទ ចាត់
ឱ្យទៅសូមវា ពីលោកមេទ័ពធំមកឥឡូវ ដើម្បីឱ្យ លោកនាំវាចុះមក ធ្វើដូចជាលោកចង់ពិចារណាសួរពី
ដំណើរវាឱ្យច្បាស់លាស់ឡើង ឯពួកយើងខ្ញុំ ក៏ប្រុងប្រៀប ជាស្រេចនឹងសំឡាប់វា មុនដែលវាចូលមកដល់ផង
។

១៦ឯកូនរបស់ប្អូនស្រីប៉ុល កាលបានដឹងពីការដែលឈ្លប លបនោះហើយ ក៏ចូលទៅក្នុងបន្ទាយធប្រ
ាប់ដល់ប៉ុល ។

១៧នោះប៉ុល គាត់ហៅមេទ័ពរងម្នាក់ មកជំរាបថា សូម នាំអ្នកកំឡោះនេះ ទៅឯលោកមេទ័ពធំទៅ
ដ្បិតវា មានរឿងខ្លះចង់ជំរាបលោក ១៨អ្នកនោះ ក៏នាំវាទៅឯ លោកមេទ័ពធំជំរាបថា "ប៉ុល ជាអ្នកទោសន
បានហៅខ្ញុំ ហើយសូមខ្ញុំ ឱ្យនាំអ្នកកំឡោះនេះមកឯលោក វាមានរឿង ខ្លះចង់ជំរាបដល់លោក" ។

១៩មេទ័ពធំក៏ចាប់ដៃវា នាំទៅដោយឡែក សួរថា "ឯង មានរឿងអ្វី នឹងប្រាប់ដល់អញខ្លះ?"
២០វាជំរាបថា "ពួក សាសន៍យូដា បានស្រុះចិត្តគ្នានឹងសូមលោក ឱ្យនាំប៉ុល ចុះទៅឯពួកក្រុមជំនុំប
នៅវេលាថ្ងៃស្អែក ធ្វើដូចជាចង់ ពិចារណាសួរ ពីដំណើរគាត់ឱ្យច្បាស់ឡើងផ ២១ដូច្នេះ
សូមលោកកុំព្រមតាមគេឡើយ ដ្បិតមានពួកគេចំនួនជាង ៤០នាក់ព បានលបចាំគាត់តាមផ្លូវ គេបានស្បថថា
មិនស៊ី មិនផឹកអ្វីឡើយ ទាល់តែបានសំឡាប់គាត់ចេញភ ឥឡូវនេះ គេប្រុងប្រៀបជាស្រេច
ហើយចាំតែលោកអនុញ្ញាតឱ្យ ប៉ុណ្ណោះទេ" ។

២២នោះមេទ័ពធំឱ្យអ្នកកំឡោះនោះទៅវិញ ទាំងហាម មិនឱ្យប្រាប់ដល់អ្នកណា ពីដំណើរ ដែលវាជំរាបលោក នោះឡើយ ។

ការបញ្ជូនលោកប៉ុលទៅឯទីក្រុងសេសារា

២៣លោកក៏ហៅមេទ័ពរង២នាក់មកប្រាប់ថា "ចូររៀប ទាហានថ្មើរជើង២០០នាក់ ពលសេះ៧០ និងពលកាន់ លំពែង២០០ ឱ្យទាន់ក្នុងវេលាម៉ោង៩យប់នេះម ដើម្បីនឹង ទៅឯសេសារាយ ២៤ហើយ ឱ្យមានជំនិះសំរាប់ប៉ុលជិះដែរ ដើម្បីនឹងនាំទៅឯលោកភេលីច ជាចៅហ្វាយខេត្ត ដោយ សុខសាន្ត"រ។ ២៥លោកក៏ធ្វើសំបុត្រ១ច្បាប់ មានសេចក្ដីបែបដូច្នេះថា ២៦"សំបុត្រក្លូឌាស-លូស៊ា សូមក្រាបប្រណិប័តន៏ល ចូលមក ដល់លោកចៅហ្វាយភេលីចដ៏ជាធំ សូមទានជ្រាបវ

២៧មនុស្សនេះ ពួកសាសន៏យូដាបានចាប់ ហើយគេ រៀបនឹងសំឡាប់បង់ស ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនាំទាហានទៅទាន់ ដោះ រួចពីពួកគេចេញហដោយបានឮថាជាសាសន៏រ៉ូមដូច្នេះឡ ២៨ហើយដែលខ្ញុំចង់ដឹងពីហេតុអ្វី បានជាគេចោទប្រកាន់វា នោះខ្ញុំបាននាំចុះ ទៅមុខពួកក្រុមជំនុំរបស់គេអ ២៩ក៏ឃើញ ថាគេចោទប្រកាន់ ពីរឿងជជែកគ្នាខាងឯក្រិត្យវិន័យរបស់ គេទេក តែគ្មានហេតុអ្វី ដែលគួរ ឱ្យស្លាប់ ឬជាប់ចំណង សោះឡើយខ ៣០កាលមានគេមកប្រាប់ខ្ញុំគ ពីឧបាយកលយ ដែលពួកសាសន៏យូដា គិតធ្វើដល់វា នោះខ្ញុំក៏បញ្ជូនមកឯ លោកភ្លាម ទាំងប្រាប់ពួកអ្នកដើមចោទង ឱ្យគេមកចោទ ប្រកាន់នៅចំពោះលោកចុះ សូមឱ្យលោកបានប្រកបដោយ សេចក្ដីសុខសាន្ត សេចក្ដីគួរពុំគួរ សូមទានអភ័យទោស ។

៣១ដូច្នេះពួកពល ក៏នាំយកប៉ុលទាំងយប់ ទៅឯក្រុង អាន់ទីប៉ាទ្រីសតាមបង្គាប់ ៣២ស្អែកឡើង គេទុកពលសេះច ឱ្យទៅជាមួយនឹងគាត់ រួចគេត្រឡប់មក ឯបន្ទាយវិញឆ ៣៣កាលចូលក្រុងសេសារាជ ហើយជូនសំបុត្រដល់លោក ចៅហ្វាយឈ នោះក៏ប្រគល់ប៉ុលទៅលោកដែរ ។ ៣៤កាលលោកប ានមើលសំបុត្ររួចជាស្រេចហើយ នោះ លោកសួរពីគាត់ នៅខេត្តណាលុះជ្រាបថា នៅស្រុកគីលីគា ៣៥ក៏មានប្រសាសន៏ថា "ចាំកាលណាពួកដើមចោទដ បានចុះ មកដល់ នោះអញនឹងស្តាប់រឿងឯងសព្វគ្រប់ រួចលោក បង្គាប់ឱ្យឃុំគាត់ឋ ទុកក្នុងសាលាជំនុំរបស់ស្ដេចហេរ៉ូឌ ។

ជំពូក ២៤

ការកាត់ទោសនៅមុខលោកភេលីច

២៤ ១ក្រោយ៥ថ្ងៃមក អាន៉្នានាសឩ ជាសំដេចសង្ឃក៏ចុះ
ទៅជាមួយនឹងពួកចាស់ទុំ នាំទាំងមនុស្សម្នាក់មានវោហារ ឈ្មោះទើទូលុសទៅផង ដើម្បី
ឱ្យចូលទៅប្តឹងឈរលោកចៅ ហ្វាយ ពីរឿងប៉ុលណេ ២កាលលោកបានហៅប៉ុលមក នោះ
ទើទូលុសចាប់ចោទប្រកាន់គាត់ថា ៣ឱព្រះតេជព្រះគុណត ភេលីចអើយ សាសន៏យើងខ្ញុំបានសេចក្តីសុខប្រពៃ
ដោយ សារលោកម្ចាស់ ក៏មានចំរើនការផ្លាស់ប្រែយ៉ាងប្រសើរ ដែលមានប្រយោជន៏ ដល់សាសន៏យើងខ្ញុំនេះ
ដោយសារ គំនិតលោកម្ចាស់ ហើយទោះបើនៅវេលាណា ឬកន្លែង ណាក៏ដោយ
គង់តែយើងខ្ញុំទទួលការទាំងនោះ ដោយ អំណរ ទាំងអរគុណដល់លោកម្ចាស់គ្រប់ជំពូកដែរ ៤តែ ដើម្បីកុំ
ឱ្យបង្ខាតពេលលោកម្ចាស់ទៀត នោះសូមមេត្តា ស្តាប់យើងខ្ញុំបន្តិច ។

៥ដ្បិតយើងខ្ញុំបានឃើញថា អ្នកនេះជាមនុស្សចង្រៃ ជា មេនៃពួកណាសារ៉ែតថ ដែលញុះញង់ទ
ឱ្យពួកសាសន៏យូដាធ ទាំងអស់ នៅលោកិយននេះបះបោរឡើង ៦ក៏ចង់ធ្វើបង្អាប់ ដល់ព្រះវិហារផងប
នោះយើងខ្ញុំបានចាប់វាមក ប្រាថ្នាចង់ ជំនុំជំរះ តាមក្រិត្យវិន័យរបស់យើងខ្ញុំ ៧ប៉ុន្តែ លោកលូស៊ា ជាមេទ័ពធំ
បានមកកន្ត្រាក់យកវាពីដៃយើងខ្ញុំទៅ ដោយ អំណាចយ៉ាងសំបើម ៨ទាំងបង្គាប់ ឱ្យពួកដើមចោទមកឯ
លោកម្ចាស់ បើកាលណាលោកម្ចាស់ បានពិចារណាវា នោះនឹងបានជ្រាប ពីគ្រប់ទាំងការ ដែលយើងខ្ញុំចោទ
ប្រកាន់ដល់វាហើយ ។

៩ឯពួកសាសន៏យូដាផ ក៏យល់ព្រមដែរ ដោយបញ្ជាក់ថា រឿងទាំងនោះប្រាកដមែន ។

១០កាលលោកចៅហ្វាយពបានធ្វើគ្រឿងសំគាល់ ឱ្យប៉ុល និយាយ នោះគាត់ឆ្លើយឡើងថា ខ្ញុំប្របុ
ាទនឹងដោះសារឿង ខ្លួនដោយអំណរ ដោយដឹងថា ព្រះតេជព្រះគុណបានធ្វើជា
ចៅក្រមលើសាសន៏នេះជាយូរឆ្នាំហើយ ១១ក៏អាចនឹងជ្រាប ថា តាំងពីខ្ញុំប្របាទឡើងទៅថ្វាយបង្គំ
ឯក្រុងយេរូសាឡិម នោះមិនលើសពី១២ថ្ងៃទេ ១២គេក៏មិនបានឃើញខ្ញុំប្របាទ កំពុងដែលជជែកនឹង
អ្នកណានៅក្នុងព្រះវិហារម ឬប្រមូលញុះញង់បណ្តាមនុស្ស ដែរយ ទោះបើក្នុងសាលាប្រជុំគេ ឬកន្លែងណា
នៅក្នុងទី ក្រុងក្តី ១៣គេពុំអាចនឹងរកភស្តុតាង ពីការដែលគេចោទខ្ញុំ ប្របាទឥឡូវនេះបានទេ
១៤ប៉ុន្តែសូមជំរាបលោកម្ចាស់តាម ត្រង់ថា ខ្ញុំប្របាទគោរពប្រតិបត្តិ ដល់ព្រះនៃពួកព្ទយុកោ យើងខ្ញុំល
តាមរបៀបដែលគេហៅថា ក្បត់សាសនាស ដោយ មានសេចក្តីជំនឿ ដល់អស់ទាំងសេចក្តី ដែលចែងទុកមក
ក្នុងក្រិត្យវិន័យ និងក្នុងគម្ពីរពួកហោរាហ ១៥ហើយខ្ញុំប្របាទ មានសេចក្តីសង្ឃឹមដល់ព្រះ
ដែលគេក៏យល់ព្រមដែរ គឺថា ទាំងមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សទុច្ចរិត នឹងបានរស់ឡើង វិញឡទាំងអស់គ្នាអ
១៦ហេតុនោះ បានជាខ្ញុំប្របាទខំប្រឹងឱ្យ មានបញ្ញាចិត្តឥតសៅហ្មងក នៅចំពោះព្រះ និងនៅចំពោះ

មនុស្សលោកជានិច្ចដែរ ។

១៧លុះក្រោយដែលខ្ញុំប្របាទ បានចោលស្រុកទៅជា យូរឆ្នាំ នោះក៏ត្រឡប់មកធ្វើទានវិញ ព្រមទាំងយកជំនូន មកជូនដល់សាសន៍របស់ខ្ញុំប្របាទខ ១៨ហើយកំពុងដែលខ្ញុំ ប្របាទរវល់នឹងការនោះ គេក៏ឃើញខ្ញុំប្របាទបានញែកជា បរិសុទ្ធគ នៅក្នុងព្រះវិហារ មិនមែនមានមនុស្សទាំងហ្វូង ឬដោយវឹកវរទេយ ប៉ុន្តែមានពួកសាសន៍យូដាខ្លះ ពីស្រុក អាស៊ីង បានឃើញខ្ញុំប្របាទ ១៩ដែលគួរ ឱ្យគេមកចោទ ប្រកាន់ខ្ញុំប្រប ាទ នៅមុខលោកម្ចាស់វិញ បើសិនជាគេមាន រឿងអ្វីទាស់នឹងខ្ញុំប្របាទច ២០ឬឱ្យអ្នកទាំងនេះធ្វើបន្ទាល់ចុះ បើគេឃើញខ្ញុំប្របាទ មានសេចក្តីទុច្ចរិតណា ក្នុងកាល ដែលឈរនៅមុខក្រុមជំនុំនោះ ២១លើកតែពាក្យ១ម៉ាត់នេះ ចេញ ដែលខ្ញុំប្របាទស្រែកឡើង នៅពេលកំពុងឈរជា កណ្តាលពួកគេថា ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំត្រូវអ្នករាល់គ្នាជំនុំជំរះ ពី ដំណើររស់ពីស្លាប់ឡើងវិញប៉ុណ្ណោះឆ។

២២ឯលោកភេលីច ដែលដឹងជ្រៅជ្រះខាងសាសនាគេ ដែរជ កាលបានស្តាប់សេចក្តីចោទ ឆ្លើយរួចហើយ នោះ លោកក៏ផ្អាករឿងនោះសិន ដោយថា កាលណា លោក លូស៊ា ជាមេទ័ពធំបានចុះមក នោះចាំខ្ញុំនឹងពិចារណារឿង អ្នករាល់គ្នាទៀត ២៣រួចលោកបង្គាប់មេទ័ពរង ឱ្យរក្សាឈ ប៉ុលដោយស្រួលបួល ឥតឃាត់ហាមពួកគាត់ណាមួយញ មិន ឱ្យមកបំរើគាត់នោះឡើយដ។

២៤លុះបួនដប់ថ្ងៃក្រោយមក លោកភេលីចមកដល់ ជា មួយនឹងទ្រូស៊ីលជាភរិយា ដែលជាសាសន៍យូដា រួចលោក ចាត់គេទៅនាំប៉ុលមក ក៏ស្តាប់គាត់អធិប្បាយពីសេចក្តីជំនឿ ជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទឋ ២៥កំពុងដែលគាត់សំដែង ពន្យល់ពី សេចក្តីសុចរិតសេចក្តីដឹងខ្នាតឌ និងសេចក្តីជំនុំជំរះឈ ដែល ត្រូវមក នោះលោកភេលីចកើតមានចិត្តភិតភ័យណ ក៏ឆ្លើយ ថា ឥឡូវនេះ ឱ្យទៅសិនចុះ កាលណាមានឱកាសស្រួល នោះអញនឹងហៅឯងមកទៀត ២៦លោកក៏សង្ឃឹមថា ប៉ុល នឹងយកប្រ ាក់មកសូកលោក ឱ្យលែងចេញដែរ ហេតុនោះ បានជាលោកឱ្យគេនាំគាត់ មកពិគ្រោះកាន់តែញឹកញយ ឡើង ។

២៧ប៉ុន្តែ លុះបានកន្លងមកបាន២ឆ្នាំហើយ នោះមាន លោក ព័រគាស-ភេស្ទុសត មកឈរជំនួសលោកភេលីច ហើយដោយព្រោះ លោកភេលីចចង់បានបំណាច់ ចំពោះ សាសន៍យូដាផងថ ប ានជាលោកទុកឱ្យប៉ុលជាប់គុកនៅទ។

ជំពូក ២៥

ការកាត់ទោសនៅមុខលោកភេស្ទុស

២៥ ១លុះកាលលោកភេស្ទុសធ បានចូលមកក្នុងខេត្ត
នោះក្រោយ៣ថ្ងៃ លោកក៏ឡើងពីសេសារាន ទៅឯក្រុង យេរូសាឡិម ២ឯពួកសង្គ្រាជ និងពួកមេសាសន៍យូដា
គេ ចូលទៅជំរាបលោក ពីដំណើរប៉ុលប ៣ហើយសូមអង្វរឱ្យ លោកអនុញ្ញាត ចាត់គេឱ្យទៅនាំគាត់
មកក្រុងយេរូសាឡិម វិញ ពីព្រោះគេមត់គ្នានឹងសំឡាប់គាត់តាមផ្លូវផ ៤តែលោក ភេស្ទុសឆ្លើយថា
"ត្រូវតែឃុំប៉ុលទុកព នៅក្រុងសេសារា នោះភ ចាំបន្តិចទៀត ខ្លួនខ្ញុំនឹងទៅឯណោះដែរ" ៥ដូច្នេះ លោកប្រ
ាប់ថា ចូរអស់អ្នកដែលមានអំណាច ក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា ចុះទៅជាមួយគ្នា បើមនុស្សនោះមានទោសអ្វី
នោះត្រូវឱ្យចោទប្រកាន់វាចុះ ។

៦កាលបានស្នាក់នៅក្នុងទីក្រុងគេជាង១០ថ្ងៃ នោះក៏ចុះ ទៅឯសេសារាវិញ ដល់ថ្ងៃស្អែកឡើង
លោកអង្គុយនៅទី ជំនុំជំរះក្តីម ហើយបង្គាប់ឱ្យគេនាំប៉ុលមកយ ៧លុះគាត់ចូល មកដល់ នោះពួកសាសន៍យូដា
ដែលចុះពីក្រុងយេរូសាឡិម មក គេឈរនៅជុំវិញ ក៏ចោទគាត់ ពីរឿងធ្ងន់ៗជាច្រើនរ
ដែលគេមិនអាចនឹងរកភស្តុតាងបានល ។

៨តែគាត់ដោះសាខ្លួនថា "ខ្ញុំប្របាទមិនបានធ្វើបាប អ្វីសោះ ទោះនឹងក្រិត្យវិន័យ របស់សាសន៍យូដា ប
្មនឹង ព្រះវិហារវ ឬនឹងសេសារក្តី" ៩តែលោកភេស្ទុសចង់បាន បំណាច់ ចំពោះពួកសាសន៍យូដាស
ក៏សួរទៅប៉ុលថា "ឯងសុខចិត្តឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិម ឱ្យអញជំនុំជំរះ ឯងពីដំណើរនេះឬទេ ?"ហ

១០នោះប៉ុលឆ្លើយថា "ខ្ញុំប្របាទឈរនៅមុខទីជំនុំជំរះក្តី នៃសេសារ ជាកន្លែងដែលគួរជំនុំជំរះខ្ញុំប្រប
ាទ ខ្ញុំប្របាទ គ្មានធ្វើខុសអ្វី នឹងពួកសាសន៍យូដាទេឡ ដូចជាព្រះតេជ ព្រះគុណក៏ជ្រាបច្បាស់ហើយ
១១បើសិនជាខ្ញុំប្របាទបានធ្វើ អ្វីខុស ឬដែលគួរនឹងស្លាប់ នោះខ្ញុំប្របាទក៏យល់ព្រមនឹង ស្លាប់ឥតប្រកែក
តែបើរឿងដែលគេចោទខ្ញុំប្របាទមិនពិត វិញ នោះគ្មានអ្នកណា អាចនឹងបញ្ជូនទៅឱ្យគេបានឡើយ ខ្ញុំប្រប
ាទសូមរើក្តីនេះ ដល់សេសារវិញ !"អ

១២ក្រោយដែលភេស្ទុស បានពិគ្រោះនឹងក្រុមជំនុំ នោះ ក៏ឆ្លើយថា "ឯងប
ានសូមរើក្តីនេះដល់សេសារវិញ បើដូច្នេះ ឯងត្រូវទៅដល់សេសារចុះ !"
ភេស្ទុសទូលពីរឿងប៉ុលថ្វាយស្តេចអ័គ្រីប៉ា

១៣ក្រោយបួនដប់ថ្ងៃមកទៀត ព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ា និង ព្រះនាងបេរេនីស
ស្តេចយាងចុះមកឯសេសារាក ក៏ចូល ទៅសួរលោកភេស្ទុស ១៤កាលទ្រង់គង់នៅទីនោះ ជាយូរ ថ្ងៃ
នោះលោកភេស្ទុស ក៏ទូលពីរឿងប៉ុល ថ្វាយស្តេចថា លោកភេលីច បានទុកអ្នកទោសម្នាក់
ឱ្យជាប់គុកនៅទីនេះខ ១៥ហើយកាលដែលទូលបង្គំ នៅក្រុងយេរូសាឡិម នោះពួក សង្គ្រាជ

និងពួកចាស់ទុំនៃសាសន៍យូដា បានប្តឹងទូលបង្គំ ទាំងសូមឱ្យទូលបង្គំកាត់ទោសឱ្យ ។
១៦តែទូលបង្គំឆ្លើយប្រាប់គេថា សាសន៍រ៉ូមមិនដែល បញ្ជូនមនុស្សណាឱ្យត្រូវស្លាប់
មុនដែលចុងចំឡើយ មាន ពួកដើមចោទនៅមុខខ្លួន ហើយមានឱកាស នឹងដោះសាពី
រឿងគេចោទនោះឡើយយ ១៧ដូច្នេះ កាលគេបានមកទីនេះ នោះដល់ថ្ងៃស្អែកឡើង ទូលបង្គំប
ានអង្គុយនៅទីជំនុំជំរះក្តី ដោយឥតបង្អង់ ហើយក៏បង្គាប់ឱ្យនាំមនុស្សនោះមកង ១៨តែ កាលពួកដើមចោទប
ានឈរឡើង គេមិនបានចោទប្រកាន់ វា អំពីរឿងអ្វី ឱ្យដូចដែលទូលបង្គំបានស្មាននោះទេ ១៩គេ
គ្រាន់តែប្រកាន់ច ពីរបៀបសាសនាឆគេ ហើយពីដំណើរ ម្នាក់ ឈ្មោះយេស៊ូវ ដែលស្លាប់ទៅហើយ
តែប៉ុលប្រកាន់ ថា នៅរស់ទេប៉ុណ្ណោះ ២០ហើយដែលទូលបង្គំទ័លគំនិត នឹងពិចារណាពីសេចក្តីនោះ ក៏សួរវា
បើវាសុខចិត្តនឹងទៅ ឯក្រុងយេរូសាឡិម ឱ្យបានជំនុំជំរះ ពីរឿងនោះឬទេ?ជ
២១តែវាបានសូមរើក្តីដល់មហារាជអូគូស្ទ ឱ្យបានជ្រាបវិញ បានជាទូលបង្គំបង្គាប់ឱ្យឃុំទុកសិន
ទំរាំតែទូលបង្គំមាន ឱកាស នឹងបញ្ជូនទៅឯសេសារឈ ។ ២២ព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ា មានបន្ទូល
ទៅលោកភេស្ទុសថា "ខ្ញុំក៏ចង់ស្តាប់អ្នកនោះដែរ" លោកទូលឆ្លើយថា ស្អែកនេះ ទ្រង់នឹងបានស្តាប់វាហើយ"
ញ ។
លោកប៉ុលនៅមុខស្តេចអ័គ្រីប៉ា
២៣ដូច្នេះ លុះថ្ងៃស្អែកឡើង នោះព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ា និង
ព្រះនាងបេរេនីសជ ក៏យាងមក ដោយដំណើរដ៏រុងរឿង ចូលទៅក្នុងសាលាក្តី មានទាំងមេទ័ពធំ
និងពួកអ្នកធំក្នុងទី ក្រុងផង រួចកាលលោកភេស្ទុសបានបង្គាប់ហើយ នោះគេ នាំប៉ុលចូលមក
២៤លោកភេស្ទុសក៏ទូលថា ឱព្រះករុណា អ័គ្រីប៉ា និងអស់លោក ដែលនៅទីនេះជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ អើយ
សូមទតមើលមនុស្សនេះ ដែលបណ្តាជនសាសន៍ យូដាទាំងប៉ុន្មានឋ បានប្តឹងដល់ទូលបង្គំ កាលនៅឯក្រុង
យេរូសាឡិម ហើយនិងនៅទីនេះដែរ ដោយសំរែកថា មិនគួរឱ្យវានៅរស់ទៀតទេឌ
២៥តែទូលបង្គំមិនឃើញថា មានទោសអ្វី ដែលគួរឱ្យស្លាប់សោះឍ ហើយដែលខ្លួនវា បានសូមរើក្តី
ដល់មហារាជអូគូស្ទវិញណ នោះបានជា ទូលបង្គំសំរេចថា នឹងបញ្ជូនវាឱ្យទៅចុះ ២៦តែទូលបង្គំ
គ្មានរឿងអ្វីជាប្រាកដ នឹងសរសេរ ថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់នៃ ទូលបង្គំ ពីដំណើរវាទេ ហេតុនេះ ប
ានជាទូលបង្គំនាំវាមក នៅទីចំពោះមុខ នៃអស់លោកទាំងឡាយ មានព្រះរាជា ជាដើម ឱ
ព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ាអើយ ដើម្បីកាលណាបាន ពិចារណាសួរវារួចហើយ នោះទូលបង្គំនឹងបានរឿងអ្វីខ្លះ
ឱ្យដាក់ចុះក្នុងសំបុត្រ ២៧ដ្បិតបើតាមទូលបង្គំមើលទៅ ដូចជាគ្មានទំនង នឹងបញ្ជូនអ្នកទោសទៅ

ឥតមានបង្ហាញ ទោសទាំងប៉ុន្មាន ដែលគេចោទដល់វានោះទេ ។

ជំពូក ២៦

២៦ ១ព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ា មានបន្ទូលទៅប៉ុលថា ឯងមាន
ច្បាប់និយាយដោយខ្លួនឯងបានត រួចប៉ុលក៏លើកដៃថទៅមុខ ដោះសាខ្លួនថា ២
"បពិត្រព្រះករុណាអ័គ្រីប៉ាអើយ នៅថ្ងៃ នេះ ទូលបង្គំមានចិត្តអំណរណាស់ ដោយមានច្បាប់នឹង ដោះសាខ្លួន
នៅចំពោះទ្រង់ទ ពីអស់ទាំងសេចក្តី ដែល សាសន៍យូដាចោទប្រកាន់ទូលបង្គំធ ៣គឺពីព្រោះទ្រង់ជ្រាប
គ្រប់ទាំងទំលាប់ន និងសេចក្តីជជែកប របស់ពួកសាសន៍ យូដាជាដើម ដូច្នេះ ទូលបង្គំសូមអង្វរ
ឱ្យព្រះករុណាទ្រង់ ព្រះសណ្តាប់ទូលបង្គំដោយអំណត់សិន" ។

៤ដ្បិតពួកសាសន៍យូដាទាំងអស់ បានស្គាល់ចរិត ដែល ទូលបង្គំប្រព្រឹត្ត តាំងពីក្មេងមកហើយផថា
ពីដើមទូលបង្គំ នៅកណ្តាលសាសន៍ នៃទូលបង្គំ នៅក្រុងយេរូសាឡិម ៥ហើយ បើគេព្រមធ្វើបន្ទាល់
នោះមុខជាគេបានស្គាល់ ទូលបង្គំពីដើមមកព ជាពិតថា ទូលបង្គំបានប្រព្រឹត្តតាមបក្ស ពួកតឹងរ៉ឹងភជាងគេ
ក្នុងសាសន៍នៃទូលបង្គំ គឺជាពួកផារិស៊ីម ៦ហើយឥឡូវ ទូលបង្គំជាប់ជំនុំជំរះនេះ នោះគឺដោយព្រោះ
តែមានចិត្តសង្ឃឹមយ ដល់សេចក្តីសន្យា ដែលព្រះទ្រង់បាន តាំងនឹងពួកព្វយុកោទូលបង្គំ
៧ដែលពូជអំបូរទាំង១២ល ខំប្រឹងប្រតិបត្តិតាមព្រះទាំងយប់ទាំងថ្ងៃវ ដោយសង្ឃឹមនឹង ប
ានសេចក្តីសន្យានោះដែរ បពិត្រព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ាអើយ ! គឺដោយព្រោះសេចក្តីសង្ឃឹមនោះឯង ប
ានជាពួកសាសន៍ យូដា គេចោទប្រកាន់ដល់ទូលបង្គំស ៨ហេតុអ្វីបានជាអស់ លោកទាំងឡាយ រាប់សេចក្តី
ដែលព្រះទ្រង់ប្រោសមនុស្ស ស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ ថាជាសេចក្តីមិនគួរជឿហ ។

៩សូម្បីទូលបង្គំ ក៏បានគិតស្មានឡថា គួរឱ្យទូលបង្គំធ្វើ ទាស់ទទឹងអជាច្រើន ដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
ពីស្រុក ណាសារ៉ែតដែរក ១០គឺទូលបង្គំបានធ្វើការទាំងនោះនៅ ក្រុងយេរូសាឡិម ប
ានទាំងចាប់ពួកអ្នកបរិសុទ្ធខជាច្រើន យកទៅដាក់គុកគ ដោយទទួលអំណាច ពីពួកសង្គ្រាជមក
ហើយកាលគេសំឡាប់អ្នកទាំងនោះ ទូលបង្គំក៏យល់ព្រម ដែរឃ ១១ទូលបង្គំបានធ្វើទោសងគេជាញឹកញយ
នៅគ្រប់ ទាំងសាលាប្រជុំ ទាំងបង្ខំឱ្យគេពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះ ផង ហើយដោយព្រោះទូលបង្គំ
មានចិត្តក្តៅក្រហាយជ្រុល ពេក ទាស់នឹងគេដូច្នេះ បានជាទូលបង្គំធ្វើទុក្ខបៀតបៀន ដល់គេ
រហូតដល់ក្រុងនៃសាសន៍ដទៃផង ១២នៅគ្រានោះ ទូលបង្គំបានទទួលអំណាច និងសេចក្តីបង្គាប់ មកពីពួក
សង្គ្រាជ ហើយកំពុងតែដើរដំណើរ ទៅឯក្រុងដាម៉ាស ១៣នោះបពិត្រព្រះករុណាអើយ

នៅពេលថ្ងៃត្រង់ហើយ ដែលទូលបង្គំកំពុងដើរ នោះស្រាប់តែមានពន្លឺ ពីលើមេឃ ភ្លឺមកជុំវិញទូលបង្គំ
និងពួកអ្នកដើរជាមួយ ជាពន្លឺភ្លឺជាងថ្ងៃ ១៤ទូលបង្គំទាំងអស់គ្នាក៏ដួលដល់ដី រួចទូលបង្គំឮសំឡេងច
មានបន្ទូលមក ជាភាសាហេព្រើរថាឆ "សុល នៃសុល ហេតុអ្វីបានជាធ្វើទុក្ខដល់ខ្ញុំ
ដែលធាក់ដល់នឹងជន្លួញដូច្នេះ នោះពិបាកដល់អ្នកណាស់"។

១៥ទូលបង្គំក៏ឆ្លើយថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ! តើព្រះអង្គ ណានុ៎ះ?" រួចទ្រង់មានបន្ទូលថា
"ខ្ញុំនេះជាព្រះយេស៊ូវ ដែលអ្នកធ្វើទុក្ខ ១៦ចូរក្រោកឈរឡើងជ ដ្បិតខ្ញុំបានលេច មកឱ្យអ្នកឃើញ
ដើម្បីនឹងតាំងអ្នក ឱ្យធ្វើជាអ្នកបំរើ ហើយ ជាទីបន្ទាល់ ពីអស់ទាំងការដែលអ្នកបានឃើញ ហើយព្រម
ទាំងការដែលខ្ញុំ នឹងលេចមកឱ្យអ្នកឃើញ ទៅមុខទៀតឈ ១៧ខ្ញុំបានញែកអ្នកញ ចេញពីបណ្ដាជន
និងពីពួកសាសន៍ ដទៃដ ដើម្បីនឹងចាត់អ្នកឱ្យទៅឯគេវិញ ១៨ប្រយោជន៍នឹង បំភ្លឺភ្នែកគេឋ ឱ្យច
ានបែរចេញពីសេចក្ដីងងឹត មកឯពន្លឺឌ ហើយពីអំណាចអារក្សសាតាំង មកឯព្រះវិញ ដើម្បីឱ្យគេ បានរួចពីច
ាបឈ ហើយបានទទួលមរដក ជាមួយនឹងពួកអ្នក ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿជឿដល់
ខ្ញុំ"ណ។

១៩ដូច្នេះ បពិត្រព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ាអើយ ទូលបង្គំមិនបាន
ចចេសតនឹងការជាក់ស្ដែងពីស្ថានសួគ៌នោះទេ ២០គឺទូលបង្គំ បានប្រាប់ឱ្យមនុស្សទាំងអស់ប្រែចិត្តថ
ហើយងាកបែរមក ឯព្រះវិញ ទាំងប្រព្រឹត្តបែបសំណំនឹងការប្រែចិត្តផង គឺ ប្រាប់ដល់ពួកអ្នក
ដែលនៅក្រុងដាម៉ាសជាមុនដំបូងទ រួច នៅក្រុងយេរូសាឡិមធ និងគ្រប់ក្នុងខេត្តយូដា ហើយដល់
អស់ទាំងសាសន៍ដទៃនផងប ២១ដោយហេតុនោះ បានជា ពួកសាសន៍យូដា ចាប់ទូលបង្គំផនៅក្នុងព្រះវិហារ
ហើយ ព្យាយាមនឹងសំឡាប់ទូលបង្គំចោលព ២២តែព្រះទ្រង់បាន ជួយទូលបង្គំ ដរាបមកដល់ថ្ងៃនេះ ជ
ានជាទូលបង្គំឈរ ធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នកតូចធំ ដោយគ្មាននិយាយអ្វី ឱ្យលើសពី សេចក្ដីដែលពួកហោរា
និងលោកម៉ូសេ បានទាយថា ត្រូវ មកនោះឡើយភ ២៣គឺថា ព្រះគ្រីស្ទត្រូវរងទុក្ខម ហើយថា
ដោយសារទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញយមុនគេ ទាំងអស់ នោះទ្រង់បានប្រកាសប្រាប់ពីពន្លឺ
ដល់សាសន៍នេះ ហើយដល់សាសន៍ដទៃផងរ។

២៤កំពុងដែលគាត់និយាយសេចក្ដីទាំងនោះ ដើម្បីដោះ សាខ្លួន
នោះលោកភេស្ទុសឡើងសំឡេងកាត់ថា "ប៉ុលអើយ ឯងឆ្កួតទេល ឯងរៀនសូត្រជាច្រើនវ ដល់ម្ល៉េះបានជាឆ្កួត
ហើយ" ២៥តែគាត់ប្រកែកថា "ព្រះតេជព្រះគុណសភេស្ទុស អើយ ខ្ញុំប្របាទមិនមែនឆ្កួតទេ ខ្ញុំប្រច
ាទនិយាយចំពោះ ពាក្យពិត ហើយជានាទេតើ ២៦ដ្បិតព្រះករុណាទ្រង់បាន ជ្រាបការទាំងនេះហើយហ ខ្ញុំប្រច

ាទក៏ទូលដល់ទ្រង់ដោយ ក្លាហានដែរព្រោះខ្ញុំប្របាទជឿ ប្រាកដថា ក្នុងការទាំងនេះ គ្មានអ្វីលាក់កំប

ាំងនឹងទ្រង់ទេ ដ្បិតមិនមែនធ្វើនៅទីកៀន កោះឯណាឡើយ ២៧បពិត្រព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ាអើយ ! តើទ្រង់

ជឿសេចក្តីទំនាយរបស់ពួកហោរា ឬទេ ? ទូលបង្គំដឹងថា ទ្រង់ជឿហើយ" ។

២៨ស្តេចអ័គ្រីប៉ា ក៏មានបន្ទូលទៅប៉ុលថា "បន្តិចទៀត ឯងនឹងនាំ

ឱ្យយើងត្រឡប់ទៅជាអ្នកគ្រីស្ទានដែរ"ឡ ។

២៩រួចប៉ុលទូលថា "ទូលបង្គំសូមដល់ព្រះ មិនមែនឱ្យ ត្រឹមតែព្រះករុណាប៉ុណ្ណោះ គឺ

ឱ្យអស់អ្នកដែលស្តាប់ទូលបង្គំ នៅថ្ងៃនេះថែមទៀតផង ទោះបើនៅបន្តិចទៀត ឬយូរទៅ ទៀតក្តី

ឱ្យតែគ្រប់គ្នាបានដូចទូលបង្គំ លើកតែចំណងនេះ ចេញ"អ ។

៣០នោះស្តេច ព្រមទាំងចៅហ្វាយស្រុក និងព្រះនាង បេរេនីសក

ហើយនិងអស់អ្នកដែលអង្គុយជាមួយ ក៏ក្រោក ឡើង ៣១កាលបានថយចេញផុតហើយនោះ ក៏ពិភាក្សាគ្នា ថា

មនុស្សនេះមិនបានធ្វើអ្វីគួរនឹងស្លាប់ ឬនឹងជាប់ចំណង សោះខ

៣២ហើយស្តេចអ័គ្រីប៉ាមានបន្ទូលទៅលោកភេស្ទុស ថា "មនុស្សនេះ បើមិនបានសូមរើក្តីដល់សេសារទេ នោះ

នឹងលែងបាន " ។

ជំពូក ២៧

ដំណើរទៅកាន់ទីក្រុងរ៉ូម

២៧ ១កាលបានសំរេច ឱ្យយើងខ្ញុំង ចុះសំពៅចេញទៅ

ឯស្រុកអ៊ីតាលីច នោះគេក៏ប្រគល់ប៉ុល និងអ្នកទោសខ្លះ ទៀតដល់មេទ័ពរងម្នាក់ឈ្មោះ យូលាស

ក្នុងកងទ័ពអូគូស្ទឆ ២យើងចុះសំពៅ១ ពីស្រុកអាត្រាមីត ដែលរៀបនឹងបើក

ទៅតាមឆ្នេរសមុទ្រស្រុកអាស៊ីជ ហើយក៏បើកទៅ មានទាំង អើរីស្តាកឈ ជាសាសនីម៉ាសេដូនញ

ដែលនៅក្រុងថែស្សា-ឡូនីចដ ទៅជាមួយផង ។

៣ដល់ថ្ងៃស្អែក យើងបានចូលទៅចត នៅក្រុងស៊ីដូនឋ នោះយូលាស ប

ានប្រព្រឹត្តនឹងប៉ុលដោយសប្បុរសឌ បាន បើកឱ្យគាត់ ទៅសួរពួកសំឡាញ់ និងទទួលរបស់អ្វីដែលគេ

ជូនដល់គាត់ដែរឍ ៤យើងបើកពីទីនោះ សសៀរតាមកោះ គីប្រុសទៅ ដោយព្រោះច្រាសខ្យល់ណ

៥ក្រោយដែលបាន ឆ្លងកាត់សមុទ្រ ក្បែរស្រុកគីលីគាត និងស្រុកប៉ាមភីលាផុត ហើយថ ក៏មកដល់មីរ៉ា

នៅស្រុកលូគា ៦នៅទីនោះ មេទ័ព រកបានសំពៅ១ មកពីក្រុងអ័លេក្សានទ្រាទ ដែលទៅស្រុក អ៊ីតាលីធ ក៏

ឱ្យយើងជិះទៅ ៧កាលបើកបន្តិចៗទៅជាយូរថ្ងៃ
ក៏មកទន្ទឹមនឹងគ្នីដុស ដោយពិបាកណាស់ ពីព្រោះខ្យល់មិន ស្រួលសោះន នោះយើងបើកសសៀរ
ចូលទៅតាមកោះ ក្រេតប ទល់មុខនឹងជ្រោយសាលម៉ូន ៨បើកទៅតាមកោះ នោះដោយពិបាកណាស់
ក៏ដល់កន្លែង១ ហៅថាទ្វារសមុទ្រ លំអ ដែលនៅជិតក្រុងឡាសេ ។

៩លុះបានកន្លងមកជាយូរថ្ងៃ កាលសំពៅណា បើកទៅ នឹងមានអន្តរាយ ពីព្រោះបុណ្យតមប
ានកន្លងហើយផ នោះ ប៉ុលទូន្មានគេថា ១០"អ្នករាល់គ្នាអើយ បើបើកទៅឥឡូវ ខ្ញុំ យល់ឃើញថា
នឹងមានអន្តរាយ ហើយខូចខាតជាច្រើន មិនត្រឹមតែទំនិញ និងសំពៅប៉ុណ្ណោះទេ គឺដល់ទាំងជីវិត
យើងរាល់គ្នាផង"ព ១១ប៉ុន្តែ មេទ័ពបានទុកចិត្ត នឹងអ្នកកាន់ ចង្កូត ហើយនិងម្ចាស់សំពៅ
ជាជាងពាក្យដែលប៉ុលថា នោះវិញ ១២ហើយដោយព្រោះទ្វារសមុទ្រនោះមិនស្រួល
នឹងសំណាក់នៅក្នុងរដូវរងាផង បានជាច្រើនគ្នាគេទូន្មាន ឱ្យបើកចេញពីទីនោះទៅ ដើម្បីនឹងស្រូត ទៅឯភេនីច
ហើយឱ្យស្នាក់នៅក្នុងរដូវរងាវិញ បើសិនជាបាន នោះជា ទ្វារសមុទ្រនៅកោះក្រេតភ ដែលបែរទៅទិសនិរតី
និង ទិសពាយ័ព្យ ។

ព្យុះសង្ឃរា

១៣ដូច្នេះ កាលមានខ្យល់បក់រំភើយៗមកពីទិសខាងត្បូង
នោះគេស្មានថាបានដូចចិត្ត ហើយក៏ស្រាវយុថ្កាឡើង បើក ទៅតាមក្បែរកោះក្រេត ១៤តែក្រោយមកបន្តិច
នោះមាន ធ្លាក់ខ្យល់ព្យុះកំណាចម ដែលហៅថា ខ្យល់អើរ៉ាគ្លីដូន មកប៉ះនឹងសំពៅ
១៥ហើយយើងបំបែរក្បាលសំពៅទៅចំ ខ្យល់ពុំបាន នោះក៏ទុកឱ្យបណ្តោយតាមខ្យល់ទៅ ១៦បាន
សសៀរទៅតាមកោះ១តូច ឈ្មោះក្លូដេ ហើយលើកទូកយ ចងដោយពិបាកណាស់
១៧កាលលើកចងស្រេចហើយ គេ ក៏យកខ្សែពួរចងព័ទ្ធសំពៅ រួចទំលាក់ក្តោង ឱ្យរសាត់ ទៅតាមខ្យល់
ខ្លាចក្រែងកឿងរ នឹងផ្ទុកខ្សាច់ ១៨ដល់ថ្ងៃ ស្អែកឡើង យើងទំលាក់ទំនិញចោលចេញ ព្រោះខ្យល់ព្យុះ សង្ឃរា
បោកប៉ះយើងជាខ្លាំងល ។

១៩ហើយដល់ថ្ងៃទីពាក៏ចោលគ្រឿងប្រដាប់សំពៅ ដោយ ដៃខ្លួនយើងទៀត
២០រួចដោយព្រោះមិនឃើញថ្ងៃ ឬផ្កាយជាយូរថ្ងៃ ហើយ ព្យុះសង្ឃរា មិនចេះអន់ស្រាកសោះ ប
ានជាយើងលែង សង្ឃឹមនឹងរួចជីវិតបាន ។

២១កាលគេបានតមអាហារជាយូរថ្ងៃ នោះប៉ុលឈរ ឡើងនៅកណ្តាលគេ និយាយថា
"អ្នករាល់គ្នាអើយ គួរតែ បានស្តាប់តាមខ្ញុំវ ហើយមិនចេញពីកោះក្រេតសមក នោះ យើងមិនត្រូវអន្តរាយ

ហើយខូចខាតដូច្នេះទេ ២២តែឥឡូវ នេះ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ឱ្យសង្ឃឹមឡើងហ ដ្បិតគ្មានពួកអ្នក រាល់គ្នាណា១ នឹងបាត់ជីវិតទេ ខូចខាតតែសំពៅប៉ុណ្ណោះ ២៣ព្រោះយប់មិញ មានទេវតានៃព្រះឡ ដែលខ្ញុំជាអ្នកបំរើ របស់ទ្រង់អ បានមកឈរជិតកខ្ញុំ ប្រាប់ថា ២៤"ប៉ុលអើយ កុំខ្លាចអ្វីឡើយ ត្រូវ ឱ្យអ្នកឈរនៅមុខសេសារខ ហើយមើល ព្រះទ្រង់បានអនុញ្ញាត ឱ្យអស់អ្នកដែលដើរដំណើរជាមួយ នឹងអ្នកដែរ"គ ២៥ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាអើយ ចូរសង្ឃឹមឡើងឃ ព្រោះខ្ញុំជឿព្រះថា ការដែលទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ នឹងកើត មកដូច្នោះមែនង ២៦ប៉ុន្តែ យើងត្រូវធ្លាក់ចទៅលើកោះណា មួយឆ។ សំពៅត្រូវខូចខាត

២៧ដល់គំរប់១៤យប់ កំពុងដែលយើងរសាត់ទៅមក ក្នុងសមុទ្រអាទ្រា នោះប្រហែលជាកណ្តាលអធ្រាត្រ ពួក សំពៅស្មានថា យើងជិតដល់ទីគោកណាមួយហើយ ២៨លុះ បានជេ ាះសំណស្ទង់ទឹកចុះទៅ ក៏ឃើញមានជំរៅ២០ព្យាម រួចទៅបន្តិចទៀត ក៏ស្ទង់មើល ឃើញមានតែ១៥ព្យាម ២៩នោះគេទំលាក់យុថ្កា៤ពីខាងកន្សៃ ក្រែងសំពៅទង្គិចប៉ះ នឹងថ្ម រួចគេទន្ទឹងចាំភ្លឺឡើង ៣០ពួកសំពៅ ក៏សំរូតទូកជ ទំលាក់ទឹក ធ្វើដូចជាចង់ទំលាក់យុថ្កាពីខាងក្បាលដែរ តែ គេចង់រត់ចោលសំពៅទេ ៣១នោះប៉ុល និយាយទៅមេទ័ព និងពួកទាហានថា "បើពួកនោះ មិននៅក្នុងសំពៅ នោះអ្នក រាល់គ្នាមិនបានរួចទេ" ៣២ពួកទាហានក៏កាត់ខ្សែឱ្យទូក ធ្លាក់ទៅឈ។

៣៣លុះដល់ថ្ងៃជិតរះ ប៉ុលក៏ទូន្មាន ឱ្យគេបរិភោគទាំង អស់គ្នាដោយពាក្យថា "នេះគំរប់១៤ថ្ងៃហើយ ដែលអ្នក រាល់គ្នានៅចាំយាម ទាំងតមអាហារ ៣៤ដូច្នេះ ខ្ញុំទូន្មានអ្នក រាល់គ្នា ឱ្យពិសាទៅ ដ្បិតនេះមានប្រយោជន៏ ឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានរួចជីវិត ព្រោះសក់១សរសៃ នៅក្បាលអ្នករាល់គ្នា ក៏ មិនត្រូវបាត់ផង"ញ ៣៥កាលនិយាយដូច្នេះហើយ គាត់យក នំបុ័ងមកអរព្រះគុណដល់ព្រះ នៅមុខគេទាំងអស់គ្នា រួច កាច់ដបរិភោគទៅ ៣៦គេមានសង្ឃឹមឡើងឋ ហើយក៏ បរិភោគទាំងអស់គ្នាដែរ ៣៧រីឯយើងទាំងអស់ដែលនៅក្នុង សំពៅនោះមាន២៧៦នាក់ ៣៨កាលបរិភោគឆ្អែតហើយ ក៏សំរាលសំពៅចេញ ដោយទំលាក់ស្រូវចុះទៅក្នុងសមុទ្រឌ ៣៩លុះភ្លឺច្បាស់ហើយ-នោះគេមិនបានស្គាល់ស្រុកនោះទេ តែគេឃើញញោច១មានជំរាលឆេ រួចគេគិតដំរង់សំពៅ ឱ្យទៅកឿងនៅទីនោះ បើសិនជាបាន ៤០គេក៏កាត់ពួរយុថ្កា ចោលណនៅសមុទ្រ រួចស្រាយចង្កូត ហើយលើកក្តោងខាង មុខឱ្យត្រូវខ្យល់ ដំរង់សំពៅទៅឯទីជំរាលនោះ ៤១សំពៅក៏ ចូលទៅកឿង នៅកន្លែងដែលទឹកហូរប្រសព្វគ្នា ហើយ ក្បាលជ្រមុជជាប់នៅនឹងថ្កល់ តែកន្សៃត្រូវប ាក់បែកទៅ ដោយអំណាចរលកត។

៤២ឯពួកទាហាន គេចង់សំឡាប់អ្នកទោសទាំងប៉ុន្មាន ចោលចេញ ដោយខ្លាចក្រែងហែលរត់រួចខ្លះ ៤៣តែមេទ័ព ចង់ជួយប៉ុលឱ្យរួចផុត បានជាឃាត់គេ មិនឱ្យធ្វើតាមគំនិត នោះឡើយ ក៏បង្គាប់អ្នកណាដែលចេះហែល ឱ្យលោត ហែលទៅដល់គោកជាមុន ៤៤ហើយឱ្យអ្នកដែលនៅសល់ ទាំងប៉ុន្មាន តោងបន្ទះក្តារ ឬបំណែកសំពៅបណ្តែតទៅ ដូច្នេះ អ្នកទាំងអស់គ្នា ក៏បានដល់គោក ដោយសុខសាន្ត ត្រាណទ។

ជំពូក ២៨

នៅលើកោះមេលីត

២៨ ១កាលគេបានរួចជីវិតហើយ នោះទើបស្គាល់កោះ នោះផ ថាជាកោះមេលីត ២មនុស្សស្រុកនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តនឹង យើង ដោយចិត្តសប្បុរស លើសជាងធម្មតា គេបង្កាត់ភ្លើង ទទួលយើងទាំងអស់គ្នា ពីព្រោះធ្លាក់ភ្លៀង ហើយរងាផង ៣ឯប៉ុល ក៏ប្រមូលរំកាច់ មែកឈើ១កង យកមកដាក់លើ ភ្លើង នោះមានពស់វែក១ត្រូវកំដៅភ្លើង បានចេញមកចឹក ជាប់នៅដៃគាត់ ៤លុះពួកអ្នកស្រុកនោះ ឃើញពស់សំយុង ចុះពីដៃគាត់មកដូច្នោះន នោះក៏និយាយគ្នាថា ប្រាកដជា មនុស្សនេះ បានសំឡាប់គេហើយ បានជាទោះបើរួចពី សមុទ្រក៏ដោយ គង់តែសេចក្តីយុត្តិធម៌មិនព្រម ឱ្យនៅរស់ ដែរប ៥តែគាត់រលាស់ពស់នោះ ទៅក្នុងភ្លើងវិញ ឥតមាន ឈឺចាប់អ្វីឡើយផ ៦គេរង់ចាំមើលគាត់ជាហើម ឬដួលស្លាប់ ភ្លាមទៅ តែកាលគេបានចាំជាយូរ ហើយឥតឃើញមាន ឈឺអ្វីសោះ នោះគេប្រែគំនិត ទៅជាថា គាត់ជាព្រះវិញ។ ៧នៅព័ទ្ធជុំវិញទីនោះមានដីរបស់អ្នកមេកោះឈ្មោះពូព្លាស ដែលទទួលយើង ឱ្យស្នាក់នៅផ្ទះគាត់៣ថ្ងៃ ដោយសប្បុរស ៨គាប់ចួនជាឪពុកពូព្លាស ដេកគ្រុន ហើយមួលផង ប៉ុលក៏ ចូលទៅអធិស្ឋានភ ដាក់ដៃលើគាត់ម ឱ្យបានជាយ ៩ដូច្នេះ អស់អ្នកឯទៀត ដែលឈឺនៅកោះនោះ ក៏មកហើយបានជា ដែរ ១០គេក៏រាប់អានរយើងជាខ្លាំង ហើយដល់វេលា ដែល យើងចេញទៅ នោះគេបាន ឱ្យគ្រប់ទាំងរបស់ដែលយើង ត្រូវការដែរ ។

នៅឯទីក្រុងរ៉ូម

១១លុះ៣ខែក្រោយមក យើងចុះសំពៅ១ទៅ ជាសំពៅ ដែលមកពីក្រុងអ័លេក្សានទ្រាលឈ្មោះឌីអូស្កួរដែលនៅនឹង កោះនោះក្នុងរដូវរងា ១២កាលប ានចូលចតនៅស៊ីរ៉ាគូស ក៏នៅក្រុងនោះ៣ថ្ងៃ ១៣ពីទីនោះ យើងបើកវាងទៅដល់ រេគាម ហើយ១ថ្ងៃក្រោយមក កើតមានខ្យល់ពីខាងត្បូងដល់ថ្ងៃទី២ យើងទៅដល់ពូទីយ៉ូលី ១៤នៅទីនោះ យើងរក

ឃើញពួកជំនុំខ្លះវ គេក៏សូមឱ្យយើងនៅជាមួយអស់៧ថ្ងៃ គឺដូច្នោះឯង ដែលយើងបានទៅឯក្រុងរ៉ូម
១៥រីឯពួកជំនុំស នៅក្រុងរ៉ូម កាលបានឮនិយាយពីយើង នោះគេក៏ចេញមក ចួបនឹងយើង ត្រឹមផ្សារអាប់ភាស
និងផ្ទះសំណាក់បី លុះ ប៉ុលឃើញគេ នោះក៏អរព្រះគុណដល់ព្រះ ហើយមានចិត្ត សង្ឃឹមឡើង
១៦គ្រាដល់ក្រុងរ៉ូមហើយនោះ មេទ័ពក៏ប្រគល់ ពួកអ្នកទោសទៅលោកមេបន្ទាយ ប៉ុន្តែ គេបើកឱ្យប៉ុល
នៅដោយខ្លួន មានតែទាហាន១ ដែលរក្សាប៉ុណ្ណោះហ។
លោកប៉ុលប្រកាសព្រះបន្ទូលនៅទីក្រុងរ៉ូម
១៧ក្រោយ៣ថ្ងៃមក ប៉ុលអញ្ជើញ ពួកមេសាសន៍យូដាឡ
ឱ្យមកប្រជុំគ្នា កាលគេមូលគ្នាហើយ នោះគាត់ពោលពាក្យ ទៅគេថា "ឱអ្នករាល់គ្នា ជាបងប្អូនខ្ញុំអើយអ
ខ្ញុំគ្មានធ្វើខុសអ្វី នឹងសាសន៍យើងក ឬនឹងទំលាប់ពួកឰយុកោខទេ តែគេចាប់ ខ្ញុំនៅក្រុងយេរូសាឡិម បញ្ជ
ូនមកក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃសាសន៍ រ៉ូម ១៨ដែលពីចារណាសួរខ្ញុំគ រួចចង់លែងខ្ញុំឃ ពីព្រោះខ្ញុំ
គ្មានទោសអ្វីគួរនឹងស្លាប់ទេង ១៩ប៉ុន្តែ ពួកសាសន៍យូដា ប្រកែកមិនព្រម បានជាបង្ខំឱ្យខ្ញុំសូមរើក្តី
ដល់សេសារចវិញ មិនមែនជាខ្ញុំមានការណ៍អ្វី នឹងចោទប្រកាន់ពីសាសន៍ខ្ញុំទេ ២០ហេតុនោះ បានជាខ្ញុំអញ្ជ
ើញអ្នករាល់គ្នាមក ដើម្បីឱ្យ បានឃើញមុខ ហើយនឹងពិគ្រោះគ្នា ដ្បិតគឺដោយព្រោះ
សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលឆហើយ បានជាខ្ញុំ ជាប់ច្រវាក់ដូច្នេះ"ជ។
២១គេឆ្លើយឡើងថា "យើងមិនបានទទួលសំបុត្រណា ពី ស្រុកយូដា ពីរឿងអ្នកសោះ ក៏គ្មានបងប
្អូនឈណាមកប្រាប់ យើង ឬនិយាយសេចក្តីអ្វីអាក្រក់ពីអ្នកដែរ ២២តែយើងចូល ចិត្តចង់ដឹងគំនិតរបស់អ្នក
ដែលអ្នកគិតដូចម្តេច ព្រោះ យើងដឹងថា នៅគ្រប់ទីកន្លែង គេតែងតែនិយាយអាក្រក់
ពីពួកអ្នកកាន់សាសនានេះណាស់"ញ។
២៣គេក៏ណាត់ថ្ងៃកំណត់ រួចមានគ្នាជាច្រើន មកឯគាត់ ក្នុងទីលំនៅរបស់គាត់ ហើយគាត់អធិប្បាយ
ទាំងធ្វើបន្ទាល់ សព្វគ្រប់ តាំងពីព្រឹកដល់ល្ងាច ពីនគរព្រះដ ឱ្យគេស្តាប់ ក៏បញ្ចុះបញ្ចូល
ឱ្យគេជឿអស់ទាំងសេចក្តី ដែលដំរូវពី ព្រះយេស៊ូវឋ ក្នុងក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ហើយក្នុងគម្ពីរពួក ហោរាឌ
២៤អ្នកខ្លះក៏ទទួលជឿសេចក្តី ដែលគាត់អធិប្បាយ តែអ្នកខ្លះមិនព្រមជឿទេឈ
២៥នោះគេចេញទៅទាំងទាស់ ទែងគ្នា ក្រោយដែលប៉ុលបាននិយាយ១ម៉ាត់នេះ ទៅគេថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
មានបន្ទូលណ នឹងពួកឰយុកោយើង ដោយសារហោរាអេសាយ ត្រូវណាស់ថា ២៦"ចូរទៅឯ សាសន៍នេះប្រ
ាប់គេថា ដែលឯងរាល់គ្នាឮ នោះនឹងឮមែន តែស្តាប់មិនបាន ហើយដែលឯងរាល់គ្នាឃើញ នោះនឹង ឃើញមែន
តែមិនយល់សោះ ២៧ព្រោះចិត្តសាសន៍នេះ បានត្រឡប់ជាស្ពឹកត គេបានឮដោយត្រចៀកធ្ងន់ ហើយបាន

ធ្មេចភ្នែក ក្រែងមើលឃើញនឹងភ្នែក ស្ដាប់ឮនឹងត្រចៀក ហើយចិត្តបានយល់ រួចគេវិលមក ដើម្បីឱ្យអញប
ានប្រោស ឱ្យគេជា"ថ។

២៨ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះទ្រង់ផ្សាយសេចក្ដី សង្គ្រោះទនេះ ទៅដល់សាសន៍ដទៃវិញធ
ហើយគេនឹងស្ដាប់ ជាពិត ។

២៩លុះកាលគាត់ បាននិយាយសេចក្ដីទាំងនេះ រួចហើយ នោះពួកសាសន៍យូដាក៏ចេញទៅ
ទាំងជជែកគ្នាជាខ្លាំង ៣០រីឯប៉ុល គាត់នៅក្នុងផ្ទះដែលគាត់ជួលពេញ២ឆ្នាំ គាត់ បានទទួលអស់អ្នកណា
ដែលមកឯគាត់ ទាំងប្រកាសប្រាប់ ពីនគរព្រះន ហើយបង្រៀនគ្រប់ទាំងសេចក្ដីពីព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវគ្រីស្ទ
តាមចិត្តប ឥតមានអ្នកណាឃាត់ឃាំងឡើយ ។

Romans

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាបាវបំរើរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់បានហៅមកធ្វើជាសាវ័កក
ទាំងញែកចេញទុកខ សំរាប់ដំណឹងល្អនៃព្រះគ ២(ជាដំណឹងល្អដែលទ្រង់បាន សន្យាពីដើមឃ
ដោយសារពួកហោរាងទ្រង់ ទុកក្នុងគម្ពីរ បរិសុទ្ធច ៣គឺពីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដែលខាងឯសាច់ ឈាមឆ
ទ្រង់បានចាប់កំណើត ក្នុងព្រះវង្សាហ្លួងដាវីឌជ ៤តែ ខាងឯព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្ដីបរិសុទ្ធ នោះបានសំដែងមក
ច្បាស់ថា ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះពិតឈទាំងមានព្រះ ចេស្ដាផង ដោយទ្រង់បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញញ
គឺជាព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ដនៃយើងរាល់គ្នា ៥ដែលយើង ខ្ញុំបានទទួលព្រះគុណឋ
និងងារជាសាវ័កដោយសារទ្រង់ សំរាប់ឱ្យមានមនុស្សចុះចូល តាមសេចក្ដីជំនឿឌ នៅ
កណ្ដាលអស់ទាំងសាសន៍ឍ ទុកជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះនាម ទ្រង់ ៦ដែលអ្នករាល់គ្នាក៏នៅក្នុងពួកអ្នកទាំងនោះ
ជាពួក អ្នកដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទណទ្រង់បានហៅដែរ) ។

៧ខ្ញុំផ្ញើមកអស់អ្នកនៅក្រុងរ៉ូម ជាពួកស្ងួនភ្ងានៃព្រះត ដែលទ្រង់បានហៅមកធ្វើជាពួកបរិសុទ្ធថ

សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយនូវព្រះគុណ និង
សេចក្ដីសុខសាន្តអំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងរាល់គ្នា ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទទ។

ការប៉ងទៅលេងក្រុងរ៉ូម

៨មុនដំបូងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះនៃខ្ញុំ ដោយនូវព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាធ
ដោយព្វគេថ្លែងប្រាប់ នៅគ្រប់ក្នុងលោកិយទាំងមូលន ពីសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក រាល់គ្នា
៩ដ្បិតព្រះដែលខ្ញុំបំរើដោយវិញ្ញាណខ្ញុំប ក្នុងដំណឹង ល្អពីព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ នោះជាស្មរបន្ទាល់ផពីខ្ញុំថា ខ្ញុំទូលដំ
ណាលពីអ្នករាល់គ្នា ក្នុងសេចក្ដីអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំជានិច្ច ១០ព្រមទាំងសូមអង្វរជាដរាបព ឱ្យខ្ញុំបានឱ
កាសស្រួលតាម ព្រះហឫទ័យម្ដងណេះភ ដើម្បីនឹងមកឯអ្នករាល់គ្នា បើសិន ជាបានម ។
១១ដោយព្រោះខ្ញុំរព្វកចង់ឃើញអ្នករាល់គ្នាយ ដើម្បីនឹង ចែកអំណោយទានណាមួយខាងវិញ្ញាណរ
មកអ្នករាល់គ្នា ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានតាំងនៅយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ១២គឺថា ឱ្យយើងប
ានសេចក្ដីកំសាន្តចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា ដោយសារសេចក្ដីជំនឿរបស់យើងនីមួយៗ គឺរបស់
អ្នករាល់គ្នា និងរបស់ខ្ញុំផង ១៣តែបងប្អូនអើយល ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថាវ ខ្ញុំបានគិត
មកឯអ្នករាល់គ្នាជារឿយៗ ដើម្បីឱ្យបានផលខ្លះក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា ដូចជាក្នុងពួកសាសន៍ឯទៀតដែរ
តែខ្ញុំមានសេចក្ដី ឃាត់ឃាំង ដរាបមកដល់ឥឡូវនេះស ។
១៤ខ្ញុំមានសេចក្ដីជំពាក់ហទាំងសាសន៍ក្រិក និងសាសន៍ដទៃ ទាំងអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកខ្លៅផង ១៥ដូច្នេះ
ឯខ្ញុំៗប្រុងប្រៀបតែ នឹងប្រាប់ដំណឹងល្អមកអ្នករាល់គ្នា ដែលនៅក្រុងរ៉ូមដែរឡ ។
១៦ដ្បិតខ្ញុំគ្មានសេចក្ដីខ្មាសចំពោះដំណឹងល្អអនៃព្រះគ្រីស្ទទេ ពីព្រោះជាព្រះចេស្ដានៃព្រះក
សំរាប់នឹងជួយសង្គ្រោះដល់ អស់អ្នកណាដែលជឿខ គឺដល់ទាំងសាសន៍យូដាជាដើមគ និង សាសន៍ក្រិកផងឃ
១៧ដ្បិតសេចក្ដីសុចរិតនៃព្រះ បានសំដែងង មកក្នុងដំណឹងល្អនោះដោយសារសេចក្ដីជំនឿចហើយឱ្យ ប
ានសេចក្ដីជំនឿចំរើនច្រើនឡើងផង ដូចមានសេចក្ដីចែង ទុកមកថា
“មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយអាងសេចក្ដី ជំនឿ”ឆ ។

សេចក្ដីក្រោធរបស់ព្រះ

១៨ពីព្រោះសេចក្ដីក្រោធរបស់ព្រះជបានសំដែងមកពីស្ថាន សួគ៌ទាស់នឹងគ្រប់ទាំងសេចក្ដីទមិឡល្មើស
និងសេចក្ដីទុច្ច រិតរបស់មនុស្ស ដែលគេបង្ខាំងសេចក្ដីពិតដោយសេចក្ដីទុច្ច
រិត ១៩ព្រោះការអ្វីដែលអាចនឹងស្គាល់ពីព្រះបាន នោះបាន សំដែងមកក្នុងពួកគេហើយ
ដោយព្រះទ្រង់សំដែងការនោះ ឱ្យគេឃើញជាក់ឈ ២០ដ្បិតអ្វីៗរបស់ទ្រង់ ដែលរកមើលមិន ឃើញ
តាំងពីកំណើតលោកិយមក ទោះទាំងព្រះចេស្ដាដ៏ នៅអស់កល្បជានិច្ច និងនិស្ស័យជាព្រះរបស់ទ្រង់ នោះ
ឃើញច្បាស់វិញញ ដោយពិចារណាយល់របស់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលទ្រង់បានបង្កើតមកដ ។
២១ព្រោះកាលគេបានស្គាល់ព្រះ នោះគេមិនបានដំកើង ទ្រង់ទុកជាព្រះទេ ក៏មិនដឹងគុណទ្រង់ដែរ

គេកើតមានគំនិត ឥតប្រយោជន៏វិញ ហើយចិត្តគេដែលឥតយោបល់ ក៏បានត្រ ឡប់ជាងងឹតទៅប
២២គេអួតខ្លួនថាមានប្រាជ្ញា បានជាគេ ត្រឡប់ទៅជាល្ងង់ល្ងើវិញឱ ២៣គឺគេបំផ្លាស់សិរីល្អនៃព្រះ
ដែលមិនចេះខូចឱ្យទៅជារូបណរ មើលទៅដូចជាមនុស្ស ដែលតែងតែខូចវិញ ហើយដូចជាសត្វស្លាប សត្វជើង៤
និង សត្វលូនវារដែរ ។

២៤ហេតុនោះបានជាព្រះទ្រង់ប្រគល់គេណទៅឯសេចក្តី ស្មោកគ្រោកតាមចិត្តគេប្រាថ្នាចង់បាន ឱ្យប
ានបង្អាប់ដល់ រូបកាយគេទៅវិញទៅមកត ២៥គេបានផ្លាស់សេចក្តីពិតនៃព្រះឱ្យទៅជាសេចក្តីភូតភរវិញថ
ក៏កោតខ្លាចហើយគោរព បូជាដល់របស់ដែលកើតមកទ ជាជាងដល់ព្រះដែលបង្កើត របស់ទាំងនោះមក
ជាព្រះដែលមានព្រះពរអស់កល្ប ជានិច្ចធ ។ អាម៉ែនន ។

២៦ហេតុនោះបានជាព្រះទ្រង់ប្រគល់គេប ទៅក្នុងសេចក្តី រំជួលដ៏អាស្រូវបារាយផ
ដ្បិតទាំងពួកស្រីៗរបស់គេក៏បាន ផ្លាស់ប្រែទំនៀមទំលាប់ពីបវេណីចេញឱ្យខុសពីធម្មតាព
២៧ហើយពួកប្រុសៗក៏បែបដូច្នេះដែរ គេបានលះចោលទំ នៀមទំលាប់របស់ស្ត្រីពីបវេណីចេញ ហើយបង្កើត
ឱ្យមាន សេចក្តីសំរើបរោលរាលដល់គ្នាទៅវិញទៅមកគឺប្រុស ប្រព្រឹត្តនឹងប្រុសៗ ជាការដ៏អាក្រក់ជួជាតិ
នោះគេក៏ទទួល រង្វាន់ចំពោះខ្លួនគេដែលសំណំនឹងសេចក្តីកំហុសរបស់ខ្លួនភ

២៨ហើយដោយព្រោះគេមិនចូលចិត្តនឹងស្គាល់ដល់ព្រះ សោះ បានជាទ្រង់ប្រគល់គេម
ទៅតាមគំនិតចោលម្សៀត វិញ ដើម្បីឱ្យបានសំរេចការដែលមិនគួរគប្បីធ្វើ ២៩ជា
មនុស្សមានពេញដោយសេចក្តីទុច្ចរិតគ្រប់យ៉ាង គឺសេចក្តី កំផិតសេចក្តីកំណាច សេចក្តីលោភ និងសេចក្តីព្យាប
ាទ ក៏មានសេចក្តីឈ្នានីស និងការកាប់សំឡាប់ ឈ្លោះប្រកែក កិច្ចកល គំនិត ខិលខូចដ៏ពោរពេញផងយ
៣០ជាមនុស្សចៃដូវ បេះបួយ ស្អប់ព្រះ ព្រហើនឈ្លានពាន មានះ កាន់ខ្លួន អួតអាង ជាមេបង្កើតការអាក្រក់
ហើយមិនស្តាប់បង្គាប់ តាមឪពុកម្តាយរ ៣១ឥតយោបល់ មានចិត្តមិនទៀង មិនចេះ ស្រឡាញ់តាមធម្មតា ក៏
ឥតមានសេចក្តីមេត្តាករុណាសោះល ៣២គេក៏ស្គាល់ សេចក្តីជំនុំជំរះដ៏សុចរិតរបស់ព្រះថា អស់
អ្នកដែលប្រព្រឹត្តការយ៉ាងដូច្នោះ នោះគួរនឹងស្លាប់ហើយវ ប៉ុន្តែ គេមិនគ្រាន់តែប្រព្រឹត្តយ៉ាងនោះប៉ុណ្ណោះ
គឺគេចូល ចិត្តយល់ព្រមស នឹងអស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តដូច្នោះផងដែរ

ជំពូក ២

ការជំនុំជំរះដ៏សុចរិតរបស់ព្រះ

២ ១ដូច្នេះ ឱមនុស្សអើយ! អស់អ្នកណាដែលថ្កោលទោស គេ នោះគ្មានសេចក្តីដោះសាចំពោះខ្លួនឡើយហ

ដ្បិតដែល អ្នកថ្កោលទោសគេ នោះឈ្មោះថាកាត់ទោសខ្លួនឯងហើយ ពីព្រោះអ្នកឯងដែលថ្កោលទោសគេ
ក៏ប្រព្រឹត្តដូចគ្នាដែរឡ ២តែយើងរាល់គ្នាដឹងថា ចំណែកសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ ព្រះវិញ
នោះត្រូវនឹងសេចក្តីពិតទាស់នឹងពួកអ្នកដែល ប្រព្រឹត្តយ៉ាងនោះ ៣មួយទៀត ឱមនុស្សអើយ ដែលអ្នក
ថ្កោលទោសដល់អស់អ្នក ដែលប្រព្រឹត្តការយ៉ាងនោះ តែ ខ្លួនអ្នកក៏ប្រព្រឹត្តដូច្នោះដែរ នោះតើអ្នកស្មានថា
ខ្លួនអ្នក នឹងរួចពីសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ព្រះឬអី? ៤ឬអ្នកមើលងាយអ សេចក្តីសប្បុរសកដ៏
ឥតគណនាព្រមទាំងសេចក្តីទ្រាំទ្រខ និង សេចក្តីអត់ធន់គរបស់ទ្រង់ដោយមិនដឹងថា សេចក្តី
សប្បុរសនៃព្រះទាញនាំឱ្យអ្នកបានប្រែចិត្តឬអីយ ។

៥តែដោយអ្នករឹងរបឹង ហើយមិនព្រមប្រែចិត្តសោះ បាន ជាអ្នកឈ្មោះថាកំពុងតែប្រមូលសេចក្តីក្រោធ
ទុកសំរាប់ ខ្លួនដល់ថ្ងៃនៃសេចក្តីក្រោធវិញង ជាថ្ងៃដែលសេចក្តីជំនុំជំ រះចដ៏សុចរិតរបស់ព្រះនឹងសំដែងមក
៦ដែលទ្រង់នឹងសង ដល់គ្រប់គ្នា តាមអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តឆ ៧គឺជាជីវិត អស់កល្បជានិច្ចច
ដល់ពួកអ្នកដែលរកសិរីល្អ កេរ្តិ៍ឈ្មោះជ និងសេចក្តីមិនពុករលួយឈ ដោយគេកាន់ខ្ជាប់ក្នុងការល្អ
៨តែពួកអ្នកដែលទាស់ទទឹង មិនព្រមស្តាប់តាមសេចក្តីពិត គឺស្តាប់តាមតែសេចក្តីទុច្ចរិតវិញញ នោះនឹងប
ានសេចក្តី ក្រោធដនិងសេចក្តីឃោរឃៅ ៩ជាសេចក្តីវេទនា និងសេច ក្តីលំប
ាកនៅលើគ្រប់ទាំងព្រលឹងមនុស្សណា ដែលប្រព្រឹត្ត អាក្រក់ឋ មានសាសន៍យូដាជាដើម និងសាសន៍ក្រិកផងឌ
១០តែអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តល្អ នោះនឹងបានសិរីល្អ កេរ្តិ៍ ឈ្មោះ និងសេចក្តីសុខវិញ គឺមានសាសន៍យូដាជាដើម
និង សាសន៍ក្រិកផងឍ ១១ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនយោគយល់ខាងអ្នក ណាសោះណ ។

១២ព្រោះអស់អ្នកណាដែលបានធ្វើបាបឥតស្គាល់ក្រិត្យ វិន័យត នោះនឹងត្រូវវិនាសទៅឥតក្រិត្យវិន័យដែរ
ហើយ អស់អ្នកណាដែលបានធ្វើបាបក្នុងបន្ទុកក្រិត្យវិន័យ នោះនឹង ត្រូវក្រិត្យវិនយ័ជំនុំជំរះវិញ ១៣
(ដ្បិតពួកអ្នកដែលគ្រាន់តែ ស្តាប់ថក្រិត្យវិន័យ នោះមិនមែនឈ្មោះថាសុចរិត នៅចំពោះ ព្រះឡើយ គឺប
ានរាប់ជាសុចរិតតែពួកអ្នក ដែលប្រព្រឹត្ត តាមក្រិត្យវិន័យប៉ុណ្ណោះទេ ១៤ពីព្រោះកាលណាពួកសាសន៍ ដទៃ
ដែលគ្មានក្រិត្យវិន័យ គេបានប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យទ ពីបវេណីនោះពួកដែលគ្មានក្រិត្យវិន័យនោះឯង
គេជាក្រិត្យ វិន័យដល់ខ្លួនគេវិញ ១៥ដោយសំដែងថា របៀបក្រិត្យវិន័យ បានកត់ទុកក្នុងចិត្តគេ
ហើយបញ្ញាចិត្តគេ ក៏ធ្វើបន្ទាល់ឱ្យ ហើយគំនិតគេចួនកាលប្រកាន់ទោស ចួនកាលដោះសា គ្នាទៅវិញទៅមក)
១៦គឺក្នុងថ្ងៃដែលព្រះទ្រង់នឹងជំនុំជំរះ អស់ទាំងការលាក់កំបាំងរបស់មនុស្សធ តាមដំណឹងល្អខ្ញុំ
ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទន ។

ពួកសាសន៍យូដា និងក្រឹត្យវិន័យ

១៧បើអ្នកមានឈ្មោះជាសាសន៍យូដា ទាំងទុកចិត្តនឹងក្រិត្យ
វិន័យហើយអួតសរសើរពីព្រះប ១៨ក៏ស្គាល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ ហើយចេះសំគាល់រើសសេចក្ដីល្អ ដោយប
ានរៀនតាម ក្រិត្យវិន័យ ១៩ទាំងជឿប្រាកដថាខ្លួនជាអ្នកដឹកនាំមនុស្សខ្វាក់ ជាពន្លឺដល់ពួកអ្នកដែលងងឹត
២០ជាអ្នកទូន្មានប្រដៅដល់ពួក ខ្លៅល្ងង់ជាគ្រូបង្រៀនដល់កូនក្មេងក៏មានគំរូពីសេចក្ដីចេះ
ដឹងនឹងសេចក្ដីពិតនៅក្នុងក្រិត្យវិន័យ ២១ដូច្នេះអ្នកអ្នកឯង ដែលបង្រៀនគេ តើមិនបង្រៀនដល់ខ្លួនទេឬអី?
អ្នកឯង ដែលប្រដៅថា កុំឱ្យលួចគេ តើអ្នកលួចឬទេ?ផ ២២អ្នកឯង ដែលថា កុំឱ្យផិតគ្នា តើអ្នកផិតឬទេ?
អ្នកឯងដែលស្អប់ខ្ពើម រូបព្រះ តើអ្នកប្លន់វិហារឬទេ?ព ២៣អ្នកឯងដែលអួតពីក្រិត្យ វិន័យភ តើអ្នកបង
្អាប់ព្រះដោយប្រព្រឹត្តរំលងនឹងក្រិត្យវិន័យ ឬទេ? ២៤ដ្បិតពួកសាសន៍ដទៃ គេប្រមាថដល់ព្រះនាមព្រះ
ដោយព្រោះតែអ្នករាល់គ្នាម ដូចជាមានសេចក្ដីចែងទុកមក ហើយ ។

២៥រីឯការកាត់ស្បែក នោះមានប្រយោជន៍មែន បើអ្នក
ប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យតែបើអ្នកប្រព្រឹត្តរំលងក្រិត្យវិន័យ វិញ នោះការដែលទទួលកាត់ស្បែក ប
ានត្រឡប់ដូចជាមិន កាត់វិញរ ២៦ដូច្នេះ បើសិនជាពួកដែលមិនកាត់ស្បែក គេ
កាន់តាមបញ្ញត្តិក្រិត្យវិន័យទៅល នោះការដែលមិនបានកាត់ ស្បែក តើមិនរាប់ដូចជាបានកាត់វិញទេឬអី?វ
២៧ហើយពួក ដែលមិនកាត់ស្បែកតាមបវេណី បើគេប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យ វិន័យសព្វគ្រប់
តើគេមិនជំនុំជំរះអ្នកទេឬអី?ស ដែលអ្នកមាន ទាំងគម្ពីរ និងការកាត់ស្បែកផង តែចេះតែប្រព្រឹត្តរំលង
ក្រិត្យវិន័យវិញ ។

២៨ឯដំណើរដែលហៅថាសាសន៍យូដា នោះមិនចំពោះ តែអ្នកណា
ដែលមានទីសំគាល់ខាងក្រៅហប៉ុណ្ណោះទេ ហើយការកាត់ស្បែកសោត ក៏មិនមែនចំពោះតែសាច់
ខាងក្រៅប៉ុណ្ណោះដែរឡ ២៩រីឯសាសន៍យូដាដ៏ពិតប្រាកដ នោះគឺខាងក្នុងវិញ
ហើយការកាត់ស្បែកក៏នៅក្នុងចិត្តអ ខាង ព្រលឹងវិញ្ញាណដែរក មិនមែនតាមតែន័យពាក្យប៉ុណ្ណោះ ទេខ
មនុស្សយ៉ាងនោះតែងមានសេចក្ដីសរសើរ មិនមែន មកពីមនុស្ស គឺពីព្រះវិញគ។

ជំពូក ៣

សេចក្ដីស្មោះត្រង់របស់ព្រះ

៣ ១ដូច្នេះតើសាសន៍យូដាវិសេសជាងគេយ៉ាងណា ឬការ កាត់ស្បែកមានប្រយោជន៍ដូចម្ដេចខ្លះ
២មានគ្រប់ជំពូកជា ច្រើនណាស់យ មុនដំបូងគឺពីព្រោះព្រះបានផ្ញើព្រះបន្ទូលទុក នឹងគេង។

៣តែបើមានអ្នកខ្លះមិនជឿនោះចដូចម្ដេចទៅសេចក្តី ដែលគេមិនជឿនោះ តើនិងធ្វើ
ឱ្យសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះ ទៅជាមិនកើតការវិញឬអី?ឆ ៤ទេមិនមែនឡើយសូមឱ្យ ព្រះបានរាប់ជាពិតជ
ហើយគ្រប់ទាំងមនុស្សជាភូតភរវិញ ចុះឈ ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថាៈ
"ឱ្យទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិតក្នុងការ ដែលទ្រង់មានបន្ទូល ហើយឱ្យទ្រង់ប
ានឈ្នះក្នុងកាលដែលគេជំនុំជំរះទ្រង់"ញ។
៥ប៉ុន្តែ បើសិនជាសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់យើងរាល់គ្នាបាន នាំ
ឱ្យគេឃើញសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះច្បាស់ជាងដ នោះ តើនឹងថាដូចម្ដេច? តើព្រះទ្រង់ទុច្ចរិតឬអី ដែលទ្រង់ធ្វើ
ទោសនោះ? (នេះខ្ញុំនិយាយតាមបែបមនុស្សលោក)ឋ ៦ទេ មិនមែនឡើយ តែបើសិនជាទុច្ចរិតមែន
នោះធ្វើដូចម្តេច ឱ្យព្រះជំនុំជំរះលោកកិយបាន?ឌ ៧ដ្បិតបើសិនជាសេចក្តីពិត របស់ព្រះប
ានចំរើនឡើងសំរាប់ជា សិរីល្អដល់ទ្រង់ឍ ដោយសារសេចក្តីភូតភររបស់ខ្ញុំ នោះតើហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំ
ជាប់សេចក្តីជំនុំជំរះទុកដូចជាមនុស្សមានបាបទៀត?ណ ៨ហើយហេតុអ្វីបានជាយើងខ្ញុំមិនថា "ចូរប្រព្រឹត្តការ
អាក្រក់ដើម្បីឱ្យ ការល្អបានកើតឡើង"ត ដូចជាគេនិយាយ បង្កាច់យើងខ្ញុំ ហើយខ្លះប្រកាន់ថា
យើងខ្ញុំប្រដៅដូច្នោះ មែន នោះឯទោសនៃពួកអ្នកដែលប្រកាន់ដូច្នោះ នោះត្រឹម ត្រូវហើយ ។
គ្មានអ្នកណាម្នាក់សុរិតឡើយ
៩ដូច្នេះ តើដូចម្តេចយើងល្អជាងគេឬទេ ?ថ មិនមែនទេ ដ្បិតយើងខ្ញុំបានចោទប្រកាន់រួចហើយថា
ទោះទាំង សាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិកផង សុទ្ធតែនៅក្រោមអំពើ បាបទ ១០ដូចមានសេចក្តីចែកទុកមកថា
"គ្មានអ្នកណាសុចរិត សោះ សូម្បីតែម្នាក់ក៏ គ្មានផង ១១គ្មានអ្នកណាដែលយល់គ្មានអ្នកណាដែលស្វែងរកព្រះ
១២គ្រប់គ្នាបានបែរចេញ ហើយត្រឡប់ជាឥតប្រយោជន៍ទាំងអស់គ្នា គ្មានអ្នកណា
ដែលប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីសប្បុរសសោះ តែម្នាក់ក៏គ្មានផងធ ១៣បំពង់កគេជាផ្នូរខ្មោចនៅចំហ
គេប្រើអណ្តាតគេសំរាប់ នឹងបញ្ឆោតន ឯនៅបបូរមាត់គេមានសុទ្ធតែពិសពស់ហនុ-មានប
១៤ហើយមាត់គេមានពេញដោយសេចក្តីបណ្តាសា និងសេចក្តីជូរចត់ផ ១៥ជើងគេរហ័សនិងកំចាយឈាម
១៦នៅ អស់ទាំងផ្លូវរបស់គេ មានសុទ្ធតែសេចក្តីវិនាស និងសេចក្តី ទុក្ខលំបាក ១៧គេមិនប
ានស្គាល់ផ្លូវសុខសាន្តសោះព ១៨ក៏គ្មាន សេចក្តីកោតខ្លាចចំពោះព្រះនៅភ្នែកគេឡើយភ ១៩រីឯគ្រប់
ទាំងសេចក្តី ដែលក្រិត្យវិន័យបង្គាប់ម នោះយើងដឹងថា
បង្គាប់ដល់តែពួកអ្នកដែលនៅក្នុងបន្ទុកក្រិត្យវិន័យទេយ ដើម្បីឱ្យគ្រប់ទាំងមាត់ត្រូវបិទរ ហើយ
ឱ្យលោកិយទាំងមូល ជាប់មានទោសនៅចំពោះព្រះល ២០ហេតុនោះបានជាគ្មាន មនុស្សណាប

ានរាប់ជាសុចរិតនៅចំពោះទ្រង់ ដោយអាង ការប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យនោះឡើយវ ដ្បិតក្រិត្យវិន័យ គ្រាន់តែសំដែងឱ្យស្គាល់អំពើបាបប៉ុណ្ណោះស ។

សេចក្តីសុចរិតដោយសារជំនឿ

២១ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ក្រៅពីក្រិត្យវិនយ័ សេចក្តីសុចរិតផង ព្រះហ ដែលមានទាំងក្រិត្យវិន័យ និងពួកហោរាធ្វើបន្ទាល់ ឱ្យផងឡ នោះបានលេចចេញមកហើយ ២២គឺជាសេចក្តី សុចរិតរបស់ព្រះអ ដែលប ានដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿក ដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទខ ក៏សំរាប់គ្រប់អស់អ្នកណា ដែលជឿ ផងគ ដ្បិតគ្មានខុសអំពីគ្នាទេឃ ២៣ពីព្រោះគ្រប់គ្នាបានធ្វើ បាបង ហើយខ្វះមិនដល់សិរីល្អនៃព្រះ ២៤តែដោយពឹងដល់ ព្រះគុណទ្រង់ច នោះបានរាប់ឆជាសុចរិតទទេ ដោយសារសេចក្តីប្រេ ាសលោះជដដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ២៥ដែលព្រះបានតាំងទ្រង់ទុក ជាទីសន្តោសប្រោសឈ ដោយ សារ សេចក្តីជំនឿដល់ព្រះលោហិតទ្រង់ញ សំរាប់នឹងសំ-ដែងឱ្យឃើញសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ចំពោះការដែល ទ្រង់មិនប្រកាន់អំពើបាប ដែលគេប្រព្រឹត្តពីដើមដ ដោយ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់ ២៦ដើម្បីនឹងសំដែង ឱ្យឃើញ សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ នៅជាន់ឥឡូវនេះ ប្រយោជន៍ឱ្យ ទ្រង់បានសុចរិត ព្រមទាំងរាប់ពួកអ្នកដែលមានសេចក្តី ជំនឿជឿដល់ព្រះយេស៊ូវ ថាជាសុចរិតដែរ ។

២៧ដូច្នេះ តើសេចក្តីអួតអាងនៅឯណា ?ឋ គឺត្រូវលើក ចោលហើយ តើច្បាប់ណាដែលលើកចោលនោះ តើជា ច្បាប់ខាងឯការប្រព្រឹត្តឬ ? មិនមែនទេ គឺជាច្បាប់ខាងឯ សេចក្តីជំនឿវិញទេតើ ២៨ដ្បិតយើងខ្ញុំអាងថា មនុស្សបាន រាប់ជាសុចរិត ដោយសារសេចក្តីជំនឿ គឺមិនមែនដោយ ការប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យទេឌ ២៩តើព្រះអង្គទ្រង់ជាព្រះ នៃសាសន៍យូដាតែប៉ុណ្ណោះ ? តើទ្រង់មិនមែនជាព្រះនៃ សាសន៍ដទៃដែរទេឬអី ? មែនហើយ ទ្រង់ជាព្រះនៃសាសន៍ ដទៃដែរឍ ៣០ដ្បិតគឺជាព្រះតែ ១ ព្រះអង្គ ដែលនឹងរាប់ទាំង ពួកកាត់ស្បែក ថាជាសុចរិត ដោយសារតែគេមានសេចក្តី ជំនឿ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលមិនកាត់ស្បែកផង ដោយគេ មានសេចក្តីជំនឿនោះដែរណ ៣១ដូច្នេះ តើយើងឈ្មោះថាធ្វើ ឱ្យក្រិត្យវិន័យទៅជាឥតប្រយោជន៍ ដោយសេចក្តីជំនឿឬអី ទេ ? មិនមែនឡើយ គឺឈ្មោះថា យើងតាំងក្រិត្យវិន័យ ឱ្យ កាន់តែមាំមួនឡើងវិញទេតើ ។

ជំពូក ៤

លោកអ័ប្រាហាំត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿ

៤ ១បើដូច្នេះ យើងនឹងថាត លោកអ័ប្រាហាំ ជាឮយុកោ យើងថបានអ្វីខ្លះ ខាងឯសាច់ឈាម

២ដ្បិតបើសិនណាជា លោកអ័ប្រាហាំបានរាប់ជាសុរិត ដោយការដែលលោក ប្រព្រឹត្ត
នោះលោកមានកន្លែងនឹងអួតខ្លួនហើយ តែមិន មែនចំពោះព្រះទេទ ៣តើគម្ពីរថាដូចម្ដេច គម្ពីរថាៈ
"អ័ប្រាហាំបានជឿដល់ព្រះ ហើយសេចក្ដីជំនឿនោះ បាន រាប់ជាសេចក្ដីសុចរិតដល់លោក"ធ ។

៤រីឯអ្នកណាដែលធ្វើការនោះ រង្វាន់មិនរាប់ជាគុណ របស់ចៅហ្វាយទេនគឺទុកជាថ្លៃឈ្នួលវិញទេតើ
៥តែចំណែក អ្នកដែលមិនធ្វើការសោះ គឺគ្រាន់តែជឿដល់ព្រះអង្គ ដែល ទ្រង់ប្រោសឱ្យមនុស្សទមិលល្មើសប
ានសុចរិត នោះសេចក្ដី ជំនឿរបស់អ្នកនោះបានរាប់ទុកជាសេចក្ដីសុចរិតវិញប ៦ដូចជាហ្លួងដាវីឌប
ានសំដែងពីសណ្ឋានដ៏មានពរនៃ មនុស្ស ដែលព្រះទ្រង់រាប់ជាសុរិតក្រៅពីការប្រព្រឹត្តថា ៧"មានពរហើយ
អ្នកណាដែលការទទឹងច្បាប់របស់ខ្លួនបាន អត់ទោសឱ្យ នឹងបាបខ្លួនបានគ្របបាំង ៨មានពរហើយ
មនុស្សណាដែល ព្រះអម្ចាស់មិនរាប់ជាមានបាបឡើយ"ផ ។

៩ដូច្នេះ តើបានពរនោះ ចំពោះតែពួកកាត់ស្បែកតែប៉ុណ្ណោះ ឬពួកមិនកាត់ស្បែកក៏បានដែរ ?ព
ដ្បិតយើងថា សេចក្ដីជំនឿ បានរាប់ទុកជាសេចក្ដីសុចរិត ដល់លោក អ័ប្រាហាំភ ១០ចុះសេចក្ដីនោះប
ានរាប់ដូចម្ដេច តើពីកាល លោកបានកាត់ស្បែករួចហើយ ឬនៅឡើយ ? មិនមែនពី កាលលោកប
ានកាត់ស្បែកហើយនោះទេ គឺក្នុងកាលដែល មិនទាន់កាត់ស្បែកនៅឡើយវិញ ១១ហើយលោកបានទទួល
ពិធីកាត់ស្បែកនេះ ទុកជាទីសំគាល់ ជាត្រានៃសេចក្ដីសុច-រិត ដែលមកដោយសេចក្ដីជំនឿនោះឯង
គឺជាសេចក្ដីជំនឿ ដែលលោកមាន ពីកាលមិនទាន់កាត់ស្បែកនៅឡើយម ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាឪពុកយ
ដល់អស់អ្នកដែលជឿរ ឥតកាត់ ស្បែកផង ប្រយោជន៍ឱ្យយបានរាប់សេចក្ដីសុចរិតនេះដល់ អ្នកទាំងនោះ
១២ហើយឱ្យបានធ្វើជាឪពុក ដល់ពួកដែលមិន គ្រាន់តែកាត់ស្បែកប៉ុណ្ណោះ គឺដែលដើរតាមដាននៃសេចក្ដី
ជំនឿរបស់លោកអ័ប្រាហាំ ជាព្ធយុកោយើងផង ជាសេចក្ដី ជំនឿដែលលោកមាន
ពីកាលមិនទាន់កាត់ស្បែកនៅឡើយ

១៣ដ្បិតសេចក្ដីសន្យាល ដល់លោកអ័ប្រាហាំ និងពូជ លោក ឱ្យបានលោកិយជាមរដករ
នោះមិនមែនដោយសារ ក្រិត្យវិន័យទេ គឺដោយសារសេចក្ដីសុចរិតដែលមក ដោយ សេចក្ដីជំនឿវិញស
១៤ពីព្រោះបើសិនជាពួកអ្នកដែលអាង ក្រិត្យវិន័យបានគ្រងមរដក នោះសេចក្ដីជំនឿបានទៅជា ឥតអំពើវិញ
ហើយសេចក្ដីសន្យាក៏ឥតប្រយោជន៍ដែរហ ១៥ឯក្រិត្យវិន័យ នោះបង្កើតសេចក្ដីក្រោធឡ ដ្បិតកន្លែងណា
ដែលគ្មានក្រិត្យវិន័យ នោះក៏ឥតមានសេចក្ដីរំលងដែរអ ។

១៦ដូច្នេះ សេចក្ដីសន្យាបានមក ដោយសេចក្ដីជំនឿ ដើម្បីឱ្យបានត្រូវខាងព្រះគុណក ប្រយោជន៍
ឱ្យសេចក្ដីសន្យា បានខ្ជាប់ខ្ជួនខ ដល់ពូជលោកតទៅ មិនមែនត្រឹមតែពូជ ដែលអាងក្រិត្យវិន័យប៉ុណ្ណោះ

គឺដល់ទាំងពូជដែលអាង សេចក្ដីជំនឿរបស់លោកអ័ប្រាហាំ ដែលជាឮយុកោនៃ
យើងទាំងអស់គ្នាថែមទៀតផងគ ១៧ដូចមានសេចក្ដីចែងទុក មកថា "អញបានតាំងឯងឱ្យធ្វើជាឪពុក
ដល់សាសន៍ជា ច្រើន"ឃ រីឯនៅចំពោះព្រះ ជាទីជឿរបស់លោក ដែល ទ្រង់ប្រោសមនុស្សស្លាប់
ឱ្យរស់ឡើងវិញង ទាំងមានបន្ទូលច ពីរបស់ដែលគ្មានឆទុកដូចជាមានហើយ នោះលោកជា
ឪពុករបស់យើងមែន ។

១៨ដ្បិតកាលលោកអស់ទីសង្ឃឹមហើយ នោះក៏ចេះតែ ជឿដោយសង្ឃឹមវិញ ដើម្បីឱ្យបានត្រឡប់ជា
ឪពុកដល់ សាសន៍ជាច្រើនជ ដូចសេចក្ដីដែលមានបន្ទូលទុកមកថា "ពូជឯងនឹងបានដូច្នោះ"ឈ
១៩ហើយដោយព្រោះលោកមិន ខ្សោយខាងសេចក្ដីជំនឿ បានជាលោកមិនគិតពីរូបកាយ លោក
ដែលរាប់ដូចជាស្លាប់ញ ដោយមានអាយុប្រហែល ជា ១០០ ឆ្នាំហើយដ ឬពីផ្ទៃសារ៉ា
ដែលរាប់ដូចជាស្លាប់ដែរ នោះទេឋ ២០លោកក៏មិនបានសង្ស័យ ចំពោះសេចក្ដីសន្យា របស់ព្រះ
ដោយចិត្តមិនជឿឡើយ គឺរឹតតែមានសេច-   ក្ដីជំនឿខ្លាំងឡើងឌ ទាំងសរសើរដំកើងដល់ព្រះវិញឍ
២១ហើយក៏ជឿជាក់អស់ពីចិត្តថា សេចក្ដីអ្វីដែលទ្រង់សន្យាណ នោះអាចនឹងធ្វើឱ្យសំរេចបាន ២២ហេតុនោះប
ានជារាប់ សេចក្ដីជំនឿរបស់លោក ទុកជាសេចក្ដីសុចរិតដល់លោកត ២៣ប៉ុន្តែ ដែលថា"បានរាប់ដល់លោក"
ដូច្នេះ នោះមិនចែង ទុកមកសំរាប់លោកតែឯងទេ ២៤គឺសំរាប់យើងរាល់គ្នា ដែរថសេចក្ដីសុចរិតនោះ នឹងប
ានរាប់ដល់យើងរាល់គ្នា ជាពួកអ្នកជឿដល់ព្រះអង្គទ ដែលទ្រង់ប្រោសព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ឱ្យបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញធ ២៥ដែលទ្រង់ត្រូវគេបញ្ជូនទៅឱ្យមានទោស
ដោយព្រោះ អំពើរំលងរបស់យើងរាល់គ្នាន ហើយបានប្រោសឱ្យមាន ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ប្រយោជន៍
ឱ្យយើងរាល់គ្នាបានរាប់ ជាសុចរិតប ។

ជំពូក ៥

សេចក្ដីសុខសាន្ត និងសេចក្ដីអំណរ

៥ ១ដូច្នេះ ដែលយើងរាល់គ្នាបានរាប់ជាសុចរិតផ ដោយ ការជឿព នោះឈ្មោះថាយើងបានមេត្រីភនឹងព្រះ
ដោយ-សារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទម ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ហើយ ២ក៏ដោយសារទ្រង់
យើងមានផ្លូវយចូលក្នុងព្រះគុណ នេះ ជាទីដែលយើងកំពុងឈររ នៅដោយសេចក្ដីជំនឿ
ហើយយើងអួតពីសេចក្ដីសង្ឃឹមលដល់សិរីល្អនៃព្រះផង ៣មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត
យើងនៅតែអួតក្នុងកាលដែលមាន ទុក្ខលំបាកដែរវ ដោយដឹងថា សេចក្ដីទុក្ខលំបាកបង្កើតឱ្យ

មានសេចក្ដីទ្រាំទ្រស ៤សេចក្ដីទ្រាំទ្របង្កើតឱ្យមានសេចក្ដី ស៊ាំថ្មីក សេចក្ដីស៊ាំថ្មីកបង្កើតឱ្យមានសេចក្ដីសង្ឃឹម
៥ង សេចក្ដីសង្ឃឹមហាក៏មិនដែលនាំឱ្យមានសេចក្ដីខ្មាសឡើយ ពីព្រោះសេចក្ដីស្រឡាញ់ឡរបស់ព្រះ ប
ានផ្សាយមកសព្វក្នុង ចិត្តយើងរាល់គ្នា ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអ ដែល ព្រះបានប្រទានមកយើងហើយ
។

៦ដ្បិតកាលយើងនៅខ្សោយនៅឡើយក លុះដល់កំណត់ ហើយខ នោះព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ប
ានសុគតជំនួស មនុស្សទមិល ល្មើសគ ៧កម្រនឹងមានអ្នកណាព្រមស្លាប់ជំនួសមនុស្សសុច-រិតណាស់
ប៉ុន្ដែប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះហ៊ានស្លាប់ជំនួស មនុស្សល្អដែរទេដឹង ៨តែឯព្រះ ទ្រង់សំដែងសេចក្ដីស្រ-
ឡាញ់របស់ទ្រង់ ដល់យើងរាល់គ្នាឱ្យឃើញច្បាស់ ដោយ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសយើងរាល់គ្នា
នោះគឺក្នុងកាល ដែលយើងនៅមានបាបនៅឡើយផងឃ ។

៩ដូច្នេះ ដែលបានរាប់ជាសុចរិតង ដោយសារព្រះ លោហិតចទ្រង់ នោះប្រាកដជាយើងនឹងប
ានរួចចេញពី សេចក្ដីក្រោធឆ ដោយសារទ្រង់ជាមិនខានលើសទៅទៀត ១០ដ្បិតកាលយើងជាខ្មាំងសត្រូវជ
បើយើងបានជាមេត្រីឈនឹង ព្រះវិញទៅហើយ ដោយព្រះរាជបុត្រាទ្រង់សុគត ដូច្នេះ ដែលយើងប
ានជាមេត្រីហើយ នោះប្រាកដជាយើងនឹង បានសង្គ្រោះជាមិនខានលើសទៅទៀត ដោយទ្រង់មាន
ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញញ ១១ហើយមិនតែប៉ុណ្ណោះសោត យើង ក៏មានសេចក្ដីរីករាយចំពោះព្រះផង
ដោយនូវព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ដែលឥឡូវនេះយើង ប
ានជាមេត្រីដោយសារទ្រង់ហើយដ ។

សេចក្ដីស្លាប់ពីព្រោះអ័ដាម ជីវិតដោយសារព្រះគ្រីស្ទ

១២ដូច្នេះ ដែលបាបបានចូលមកក្នុងលោកិយ ដោយ សារមនុស្សតែម្នាក់ឋ
ហើយក៏មានសេចក្ដីស្លាប់ចូលមកដែរ ដោយសារអំពើបាបនោះជាយ៉ាងណាឌ នោះសេចក្ដីស្លាប់ ប
ានឆ្លងរាលដាល ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាយ៉ាងនោះដែរ ដ្បិត គ្រប់គ្នាបានធ្វើបាបហើយឍ ១៣(ព្រោះរមែងមានប
ាបនៅ ក្នុងលោកិយ ដរាបដល់ក្រិត្យវិន័យ តែកាលមិនទាន់មាន ក្រិត្យវិន័យនៅឡើយ នោះមិនប
ានរាប់ជាទោសដល់គេ ទេណ ១៤ប៉ុន្ដែចាប់តាំងពីលោកអ័ដាម ដរាបដល់លោក ម៉ូសេ នោះសេចក្ដីស្លាប់ប
ានសោយរាជ្យ លើទាំងពួកអ្នក ដែលធ្វើបាប មិនមែនដូចជាអំពើរំលងរបស់លោកអ័ដាម ផងត
ដែលលោកជាគំរូពីព្រះអង្គដែលត្រូវយាងមកថ ។

១៥ប៉ុន្ដែ ព្រះគុណមិនមែនដូចជាអំពើរំលងនោះទេ ដ្បិតបើសិនជាមានមនុស្សជាច្រើនបានស្លាប់
ដោយព្រោះ អំពើរំលងរបស់មនុស្សតែម្នាក់ទ នោះប្រាកដជាព្រះគុណ នៃព្រះ

ហើយនឹងអំណោយទាននៃព្រះគុណនោះ ដែលមក ដោយសារមនុស្សតែម្នាក់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទធ នឹងបាន
ចំរើនលើសទៅទៀត ដល់មនុស្សជាច្រើនដែរ ១៦ហើយ អំណោយទាននោះ ក៏មិនមែនដូចជាអំពើបាប
ដែលមនុស្ស តែម្នាក់បានធ្វើនោះទៀត ដ្បិតសេចក្ដីជំនុំជំរះ ដែលកើត មកដោយព្រោះម្នាក់នោះឯង នោះប
ានកាត់ទោសហើយ តែព្រះគុណ ដែលកើតមកដោយព្រោះការរំលងជាច្រើន នោះប
ានរាប់យើងទុកជាសុចរិតវិញ ១៧ដ្បិត បើសិនជា សេចក្ដីស្លាប់នបានសោយរាជ្យ ដោយសារមនុស្សតែម្នាក់
ដោយព្រោះម្នាក់នោះឯងបានប្រព្រឹត្តសេចក្ដីរំលង ដូច្នេះ ប្រាកដជាពួកអ្នកដែលទទួលព្រះគុណដ៏បរិបូរ
និងអំណោយ ទានជាសេចក្ដីសុចរិត នោះនឹងបានសោយរាជ្យក្នុងជីវិតប លើសទៅទៀត
ដោយសារតែម្នាក់ដែរ គឺជាព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ) ។

១៨ដូច្នេះ ដែលមនុស្សទាំងអស់ត្រូវទោសផងដោយព្រោះ អំពើរំលងតែ ១ នោះមនុស្សទាំងអស់ក៏ប
ានរាប់ជាសុចរិតព ឲ្យបានជីវិតវិញភ ដោយសារអំពើសុចរិតតែ ១ បែបដូច្នោះ ដែរ
១៩ដ្បិតដូចជាមនុស្សជាច្រើន បានត្រឡប់ជាមានបាបម ដោយសារមនុស្សតែម្នាក់យមិនប
ានស្ដាប់បង្គាប់ជាយ៉ាងណា នោះមនុស្សជាច្រើន ក៏បានត្រឡប់ជាសុចរិត ដោយសារ ម្នាក់ប
ានស្ដាប់បង្គាប់វិញយ៉ាងនោះដែរ ។

២០តែក្រិត្យវិន័យបានចូលមកថែមទៀត ដើម្បីឲ្យសេច ក្ដីរំលង នោះបានរីតតែធ្ងន់ឡើងល ប៉ុន្តែ
កន្លែងណា ដែលមានបាប ចំរើនជាបរិបូរឡើង នោះព្រះគុណក៏ចំរើន ជាបរិបូរលើសទៅទៀតវ ២១ដើម្បី
ឲ្យព្រះគុណសបានសោយ រាជ្យ ដោយសារសេចក្ដីសុចរិត សំរាប់ជាជីវិតអស់កល្ប ជានិច្ចហ
ដោយនូវព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង រាល់គ្នា ដូចជាបាបបានសោយរាជ្យ ឲ្យត្រូវស្លាប់ឡពីដើម
នោះដែរ ។

ជំពូក ៦

ស្លាប់ខាងឯអំពើបាប រស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

៦ ១ដូច្នេះ យើងនឹងថាដូចម្ដេច ?អ តើត្រូវឲ្យយើងចេះ តែប្រព្រឹត្តអំពើបាបទៅទៀត ដើម្បីឲ្យព្រះគុណប
ានចំរើន ឡើងឬអី ?ក ២ទេ មិនត្រូវឡើយ ធ្វើដូចម្ដេចឲ្យយើងដែល ស្លាប់ខាងឯអំពើបាបហើយខប
ាននៅរស់ក្នុងអំពើបាបទៀត បាន ? ៣តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថា យើងទាំងប៉ុន្មាន ដែលប
ានទទួលបុណ្យជ្រមុជគ ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះគឺ បានទទួលជ្រមុជ ក្នុងសេចក្ដីសុគតនៃទ្រង់ដែរ ? ៤ដូច្នេះ

យើងបានត្រូវកប់ជាមួយនឹងទ្រង់ហើយ ដោយទទួលជ្រមុជ ក្នុងសេចក្ដីស្លាប់យ ដើម្បីឱ្យយើងច
ានដើរក្នុងជីវិតបែបថ្មី ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញងដោយសារសិរីល្អ
នៃព្រះវរបិតាដែរច។ ៥ដ្បិតបើយើងបានជាប់ជាមួយនឹងទ្រង់ ក្នុងការដែលជា
គំរូពីសេចក្ដីសុគតរបស់ទ្រង់ នោះក៏នឹងបានជាប់ក្នុងសេចក្ដី រស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ដែរឆ
៦ដោយដឹងសេចក្ដីនេះថា មនុស្សចាស់របស់យើងជកបានត្រូវឆ្កាងជាមួយនឹងទ្រង់ ហើយឈ ដើម្បី
ឱ្យតួអំពើបាបញ បានត្រូវសូន្យទៅប្រយោជន៏ កុំឱ្យយើងនៅបំរើអំពើបាបទៀតឡើយដ-៧ដ្បិតអ្នកណា
ដែលស្លាប់ នោះក៏បានរាប់ជាសុចរិតរួចពីបាបហើយឋ។

៨បើសិនជាយើងស្លាប់ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ នោះយើង ជឿថា យើងនឹងរស់ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរឌ
៩ដោយដឹងថា ដែលព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញឍ នោះទ្រង់ មិនចេះសុគតទៀតឡើយ
ព្រោះសេចក្ដីស្លាប់គ្មានអំណាច លើទ្រង់ទៀតណ ១០ដ្បិតដែលទ្រង់សុគត នោះគឺបានសុគត ខាងឯបាបត ១
ដងជាសំរេចថ ហើយដែលទ្រង់មានព្រះជន្ម រស់ នោះទ្រង់រស់ខាងឯព្រះវិញ ។

១១ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នារាប់ខ្លួនទុកជាស្លាប់ខាងឯបាប ដែរទ តែរស់ខាងឯព្រះវិញចុះ
ដោយនូវព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ១២ហេតុនេះ កុំឱ្យបាបសោយ
រាជ្យក្នុងរូបកាយរបស់អ្នករាល់គ្នាកដែលតែងតែស្លាប់ ដើម្បីនឹងស្ដាប់តាមសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នារបស់ប
ាបនោះឡើយ ១៣ក៏កុំឱ្យប្រគល់អវយវៈ ទាំងប៉ុន្មាន របស់អ្នករាល់គ្នាទៅ ក្នុងអំពើបាប
ទុកដូចជាប្រដាប់ប្រដាទុច្ចរិតនោះឡើយធ គឺ ត្រូវប្រគល់ខ្លួនទៅព្រះ ដូចជាបានរស់ពីស្លាប់នោះឡើងវិញ
ហើយថ្វាយអវយវៈ របស់អ្នករាល់គ្នាទៅព្រះ ទុកដូចជា ប្រដាប់ប្រដាសុចរិតផងន ១៤ដ្បិតប
ាបមិនត្រូវមានអំណាច លើអ្នករាល់គ្នាទៀតឡើយប ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិន នៅក្រោមក្រិត្យវិន័យផ
គឺនៅក្រោមព្រះគុណវិញព។

បាវបម្រើនៃសេចក្ដីសុចរិត

១៥ដូច្នេះ ធ្វើដូចម្ដេច តើគួរឱ្យយើងប្រព្រឹត្តអំពើបាប ដោយព្រោះនៅក្រោមព្រះគុណ
មិននៅក្រោមក្រិត្យវិន័យ ឬអី ?ភ ទេ មិនគួរឡើយ ១៦តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថា
អ្នករាល់គ្នាប្រគល់ខ្លួនទៅធ្វើជាបាវបំរើ និងស្ដាប់តាមម ចៅហ្វាយណា នោះអ្នកជាប
ាវបំរើរបស់ចៅហ្វាយនោះ ឯង ដែលអ្នកស្ដាប់តាម ទោះជារបស់ផងអំពើបាបយ ឱ្យ បានសេចក្ដីស្លាប់រ ប
្ជារបស់ផងសេចក្ដីស្ដាប់បង្គាប់ ឱ្យ បានសុចរិតក្ដី ១៧ឯអ្នករាល់គ្នា ពីដើមជាបាវបំរើរបស់ អំពើបាបមែនល
ប៉ុន្តែអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គវ ឥឡូវនេះ បានស្ដាប់ដោយស្ម័គ្រពីចិត្ត តាមក្បួននៃលទ្ធិស ដែលគេបាន

ប្រគល់មកអ្នករាល់គ្នា ១៨ហើយអ្នករាល់គ្នាបានត្រឡប់ជា បាវបំរើនៃសេចក្ដីសុចរិតវិញហ ដោយទ្រង់ប
ានប្រោសឱ្យ រួចពីអំពើបាបហើយឡ ។

១៩ខ្ញុំនិយាយតាមបែបមនុស្សលោកអ ដោយព្រោះសេច ក្ដីកំសោយរបស់សាច់ឈាមនៃអ្នករាល់គ្នា ដ្បិតដូចជាកាល ពីដើម អ្នករាល់គ្នាបានប្រគល់អវយវៈទាំងប៉ុន្មាន ទៅបំរើ សេចក្ដីស្មោកគ្រោក និងសេចក្ដីទទឹងច្បាប់ កាន់តែច្រើន ឡើងយ៉ាងណា ឥឡូវនេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រគល់អវយវៈ ទាំងអស់នោះ ទៅបំរើសេចក្ដីសុចរិតវិញក ប្រយោជន៍ឱ្យ បានបរិសុទ្ធយ៉ាងនោះដែរ ២០ពីព្រោះកាលពីដើម ដែល នៅជាប
ាវបំរើរបស់អំពើបាបខ នោះអ្នករាល់គ្នាមិននៅក្នុង អំណាចនៃសេចក្ដីសុចរិតទេគ ២១កាលណោះ តើអ្នករាល់ គ្នាបានផលអ្វីខ្លះ ក្នុងអំពើដែលឥឡូវនេះអ្នករាល់គ្នាអៀន ខ្មាសវិញ ? ដ្បិតទីបំផុតនៃអំពើទាំងនោះជាសេចក្ដីស្លាប់ឃ ២២តែឥឡូវនេះ ដែលព្រះបានប្រោសឱ្យរួចពីបាបង ហើយ អ្នករាល់គ្នាបានត្រឡប់ជាបាវបំរើដល់ទ្រង់ច នោះអ្នករាល់ គ្នាបានផលខាងឯសេចក្ដីបរិសុទ្ធវិញ ហើយទីបំផុតនៃអំពើ ទាំងនោះ គឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ចផងឆ ២៣ដ្បិតឈ្នួលរបស់ អំពើបាប នោះជាសេចក្ដីស្លាប់ជ តែអំណោយទាននៃព្រះ វិញ គឺជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចឈ ដោយព្រះគ្រីស្ទ យេសូ
៊វ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។

ជំពូក ៧

ការបកស្រាយពីអពារហ៍ពិពារហ៍

៧ ១ឱបងប្អូនអើយញ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ដ្បិតខ្ញុំ និយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា ដែលស្គាល់ក្រិត្យវិន័យហើយ ថា ក្រិត្យវិន័យមានអំណាចលើមនុស្ស ដរាបដល់អស់មួយជីវិត ? ២ពីព្រោះស្ត្រីណាដែលមានប្ដីនៅរស់ នោះជាប់នឹងប្ដីដោយ សារក្រិត្យវិន័យ ប៉ុន្តែ បើកាលណាប្ដីស្លាប់ទៅ នោះបានរួច ពីច្បាប់របស់ប្ដីហើយដ ៣ដូច្នេះ កាលប្ដីកំពុងរស់នៅឡើយ បើស្ត្រីនោះទៅយកប្ដី ១ ទៀត នោះគេសន្មតិហៅថាជាស្រី កំផិតឋ តែបើប្ដីស្លាប់ទៅ នោះនាងបានរួចពីច្បាប់នោះ ហើយ ប
ានជាទោះបើនាងយកប្ដី ១ ទៀត ក៏មិនបានហៅថា ជាស្រីកំផិតឡើយ ។

៤យ៉ាងដូច្នោះ បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាក៏បានស្លាប់ពី ខាងឯក្រិត្យវិន័យដែរឌ ដោយសាររូបអង្គនៃព្រះគ្រីស្ទឍ ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានទៅជារបស់ផងអ្នកម្នាក់ទៀតណ ដែលបាន រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ប្រយោជន៍ឱ្យយើងបានបង្កើតផល ថ្វាយព្រះ
៥ដ្បិតកាលយើងនៅខាងសាច់ឈាមនៅឡើយត នោះសេចក្ដីរំជួលរបស់អំពើបាប ដែលកើតដោយនូវក្រិត្យ

វិន័យថ បានបណ្ដាលឱ្យអស់ទាំងអវយវៈ ក្នុងរូបកាយរបស់ យើងរាល់គ្នាទ បង្កើតផលដល់សេចក្ដីស្លាប់ធ ៦តែឥឡូវនេះ យើងបានរួចពីក្រិត្យវិន័យហើយន ដោយបានស្លាប់ក្នុងសេច-ក្ដីដែលឃុំឃាំងយើងទុកប្រយោជន៍ឱ្យយើងបានគោរព ប្រតិបត្ដិដោយវិញ្ញាណដែលបានកែជាថ្មីវិញ មិនមែនតាម តែន័យពាក្យពីបុរាណនោះទៀតឡើយប។

ការតតាំងនឹងអំពើបាប

៧ដូច្នេះ យើងនឹងថាដូចម្ដេចផ តើក្រិត្យវិន័យជាតួបាបឬ អី ? ទេ មិនមែនឡើយព ខ្ញុំមិនបានទាំងស្គាល់បាបផង លើក តែដោយសារក្រិត្យវិន័យចេញភ ដ្បិតបើសិនជាក្រិត្យវិន័យ មិនបានថា "កុំឱ្យលោភ"ម នោះខ្ញុំឥតបានដឹងថាមានសេចក្ដី លោភផងឡើយ ៨តែកាលអំពើបាបបានឱកាស ដោយសារបញ្ញត្ដិយ នោះក៏បង្កើតគ្រប់ទាំងសេចក្ដីលោភ នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ វិញ ដ្បិតក្រៅពីក្រិត្យវិន័យ អំពើបាបបានស្លាប់សូន្យរ ៩តែពី ដើម ក្រៅពីក្រិត្យវិន័យ នោះខ្ញុំបានរស់នៅ លុះសេចក្ដីបញ្ញត្ដិ បានកើតមក នោះបាបក៏រស់ឡើង ឯខ្ញុំក៏ត្រូវស្លាប់វិញ ១០ហើយខ្ញុំឃើញថា បញ្ញត្ដិនោះ ដែលសំរាប់ឱ្យមានជីវិតល នោះបានឱ្យខ្ញុំត្រូវស្លាប់វិញ ១១ដ្បិតដែលបាបបានឱកាស ដោយសារសេចក្ដីបញ្ញត្ដិវ នោះក៏មកបញ្ឆោតខ្ញុំស ព្រមទាំងសំឡាប់ខ្ញុំផងដោយសារបញ្ញត្ដិនោះឯង ១២ដូច្នេះក្រិត្យ- វិន័យជាបរិសុទ្ធទេ ហើយសេចក្ដីបញ្ញត្ដិក៏បរិសុទ្ធ សុចរិត ល្អដែរហ។

១៣ចុះសេចក្ដីល្អនេះ បានប្រែទៅជាឱ្យខ្ញុំស្លាប់ឬអី ទេ មិនមែនឡើយ គឺជាបាបវិញទេតើ ដែលនាំឱ្យខ្ញុំស្លាប់ឡ ដោយសារសេចក្ដីល្អនោះអ ដើម្បីឱ្យបាបបានសំដែងចេញ មកថាជាបាបមែន ហើយឱ្យបាបបានត្រឡប់ទៅជាធ្ងន់ក្រៃ លែង ដោយសារសេចក្ដីបញ្ញត្ដិនោះផង ។ ១៤ដ្បិតយើងដឹងថា ក្រិត្យវិន័យត្រូវខាងវិញ្ញាណ តែខ្ញុំ នៅខាងសាច់ឈាមវិញក ដោយបានត្រូវលក់ខ ទៅក្នុង អំណាចរបស់បាបគ ១៥ពីព្រោះខ្ញុំមិនដឹងការដែលខ្ញុំប្រព្រឹត្ដ ទេ ដ្បិតខ្ញុំមិនធ្វើការដែលខ្ញុំចង់ធ្វើសោះ គឺតែងតែប្រព្រឹត្ដ ការដែលខ្ញុំស្អប់វិញឃ ១៦បើសិនជាខ្ញុំតែងតែប្រព្រឹត្ដការ ដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើ នោះខ្ញុំយល់ព្រមថា ក្រិត្យវិន័យល្អមែនង ១៧ដូច្នេះ មិនមែនខ្ញុំដែលធ្វើការនោះទៀតទេ គឺជាបាបទេ តើដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំវិញច ១៨ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំគឺ ក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំឆគ្មានអ្វីល្អទេ ព្រោះខ្ញុំមានចិត្ដចង់ធ្វើល្អជា និច្ច ប៉ុន្ដែរកធ្វើមិនកើតសោះ ១៩ខ្ញុំមិនប្រព្រឹត្ដការល្អដែល ខ្ញុំចង់ធ្វើនោះទេ តែការអាក្រក់ដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើ នោះបែរជាខ្ញុំធ្វើវិញជ ២០ដូច្នេះ បើខ្ញុំប្រព្រឹត្ដការដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើ នោះមិនមែនខ្ញុំដែលធ្វើការនោះទៀតទេ គឺជាបាបទេតើ ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំវិញឈ។

២១យ៉ាងនោះខ្ញុំឃើញច្បាប់ ១នេះញថា ឯខ្ញុំដែលចង់ ប្រព្រឹត្ដតែសេចក្ដីល្អ

នោះចេះតែមានសេចក្ដីអាក្រក់ជាប់ នៅនឹងខ្ញុំជានិច្ច ២២ដ្បិតតាមបែកខាងក្នុងដ ខ្ញុំត្រេកអរ
ចំពោះក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះឋ ២៣តែខ្ញុំឃើញមានអំណាច ១ ទៀត ក្នុងអស់ទាំងអវយវៈរបស់រូបកាយខ្ញុំ
ដែលច្បាំងឌ នឹងអំណាចនៃគំនិតខ្ញុំ ទាំងចាប់នាំខ្ញុំទៅជាប់ក្រោមអំណាច អំពើបាបឍ
ដែលនៅក្នុងអវយវៈនៃខ្លួនខ្ញុំទាំងប៉ុន្មានផង ២៤វេទនាណាស់ខ្ញុំ តើអ្នកណានឹងជួយឱ្យខ្ញុំរួចពីតួសេចក្ដី
ស្លាប់នេះទៅបាន ?ណ ២៥អរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ គឺដោយ សារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាត ដូច្នេះ ខ្លួនខ្ញុំគោរពប្រតិបត្តិតាមក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះថ ដោយគំនិតខ្ញុំ
តែខាងសាច់ឈាមខ្ញុំ នោះតាមច្បាប់របស់ អំពើបាបវិញទ។

ជំពូក ៨

ជីវិតបានតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណ

៨ ១ហេតុនោះ នៅជាន់នេះ អ្នកណាដែលនៅក្នុងព្រះ-គ្រីស្ទយេស៊ូវធ នោះគ្មានទោសសោះន
២ដ្បិតអំណាចរបស់ ព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិតប ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវផ នោះ បានប្រោស
ឱ្យខ្ញុំរួចពីអំណាចរបស់អំពើបាបភ និងសេចក្ដី ស្លាប់ហើយ ៣ពីព្រោះ ឯការដែលក្រិត្យវិន័យធ្វើមិនកើតម
ដោយមានសេចក្ដីកំសោយព្រោះសាច់ឈាមយ នោះព្រះ ទ្រង់បានធ្វើវិញ ដោយចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់
ឱ្យមកមាន រូបអង្គបែបដូចជាសាច់ឈាមរដែលតែងតែមានបាបល ហើយដោយព្រោះអំពើបាប
ក៏កាត់ទោសអំពើបាបនៅ ក្នុងសាច់ឈាម ៤ដើម្បីឱ្យសេចក្ដីដែលក្រិត្យវិន័យបង្គាប់មកវ ប
ានសំរេចក្នុងខ្លួនយើងរាល់គ្នា ដែលមិនដើរតាមសាច់ ឈាម គឺដើរតាមព្រះវិញ្ញាណវិញស។

៥ពីព្រោះអស់អ្នកណាដែលតាមសាច់ឈាម នោះគិតតែ ខាងសាច់ឈាមហ
តែអស់អ្នកណាដែលតាមព្រះវិញ្ញាណ នោះគិតតែខាងវិញ្ញាណវិញឡ ៦ដ្បិតគំនិតខាងសាច់ឈាម
នោះជាសេចក្ដីស្លាប់ទទេអ ឯគំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណ នោះ ទើបជាជីវិតក និងសេចក្ដីសុខសាន្តវិញ
៧ព្រោះគំនិតខាង សាច់ឈាម នោះរមែងទាស់ទទឹងនឹងព្រះខ ដ្បិតមិនចុះចូល នឹងក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះទេ
ក៏ពុំអាចនឹងចុះចូលបានផង ៨ពួកអ្នកដែលនៅខាងសាច់ឈាមគ នោះពុំអាចនឹងគាប់ ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះឃ
ានឡើយ ។

៩តែបើសិនជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះសណ្ឋិតក្នុងខ្លួនអ្នក រាល់គ្នាឃ
នោះអ្នករាល់គ្នាមិននៅខាងសាច់ឈាមទៀតទេង គឺនៅខាងវិញ្ញាណវិញ ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាគ្មានព្រះវិញ្ញាណ
របស់ព្រះគ្រីស្ទច អ្នកនោះមិនមែនជារបស់ផងទ្រង់ទេ ១០ហើយបើសិនជាព្រះគ្រីស្ទសណ្ឋិតក្នុងអ្នករាល់គ្នាឆ

នោះ រូបសាច់បានស្លាប់ ដោយព្រោះអំពើបាបមែន តែវិញ្ញាណ មានជីវិតវិញ ដោយព្រោះសេចក្ដីសុចរិត
១១មួយទៀត បើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអង្គ ដែលបានប្រោសឱ្យព្រះយេស៊ូវ រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញវិញដ
ទ្រង់សណ្ឋិតក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា នោះ ព្រះអង្គនោះឯង ដែលបានប្រោសឱ្យព្រះគ្រីស្ទរស់ពីស្លាប់ ឡើង
ទ្រង់នឹងប្រោសរូបកាយនៃអ្នករាល់គ្នា ដែលទៀងតែ ស្លាប់ឈ ឱ្យមានជីវិតឡើងដែរ
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ ដែលសណ្ឋិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ។
១២ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ យើងមានសេចក្ដីជាប់ជំពាក់មិន មែនជំពាក់ចំពោះសាច់ឈាម ឱ្យប
ានរស់តាមសាច់ឈាម នោះទេញ ១៣ដ្បិតបើសិនជាអ្នករាល់គ្នារស់តាមសាច់ឈាម នោះនឹងត្រូវស្លាប់ទៅដ
តែបើសំឡាប់អំពើរបស់រូបសាច់ឋ ចេញ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានរស់
វិញឌ ១៤ហើយអស់អ្នកណាដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះឈទ្រង់ នាំ អ្នកទាំងនោះហើយជាពួកកូនរបស់ព្រះណ
១៥អ្នករាល់គ្នា មិនបានទទួលនិស្ស័យតជាបាវបំរើ ឱ្យត្រូវភ័យខ្លាចទៀត ឡើយថ គឺប
ានទទួលនិស្ស័យជាកូនចិញ្ចឹមវិញ ដោយហេតុ នោះបានជាយើងស្រែកឡើងថា "ឱអ័ប្បា" ព្រះវរបិតា អើយទ
១៦ហើយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ក៏ធ្វើបន្ទាល់នឹងវិញ្ញាណ យើងធថា យើងជាកូនរបស់ព្រះន
១៧បើសិនណាជាកូនព្រះ ហើយនោះយើងក៏បានគ្រងមរដកដែរប គឺជាអ្នកគ្រងមរដក
នៃព្រះជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទផង ឱ្យតែយើងទទួលរងទុក្ខជា មួយនឹងទ្រង់ចុះផ ដើម្បីឱ្យប
ានដំកើងឡើងជាមួយនឹងទ្រង់ ដែរព។

សិរីល្អនាពេលខាងមុខ

១៨ខ្ញុំរាប់អស់ទាំងសេចក្ដីទុក្ខលំបាកនៅជាន់នេះ ថាជា សេចក្ដីមិនគួរប្រៀបផ្ទឹមនឹងសិរីល្អ
ដែលនឹងបើកសំដែង មកឱ្យយើងរាល់គ្នាឃើញនោះទេភ ១៩ដ្បិតសេចក្ដីទន្ទឹង របស់ជីវិតទាំងឡាយ
នោះរង់ចាំតែពួកកូនរបស់ព្រះម លេចមកឱ្យឃើញប៉ុណ្ណោះទេ ២០ពីព្រោះជីវិតទាំងឡាយ ប
ានត្រូវចុះចូលនឹងសេចក្ដីឥតប្រយោជន៍ តែមិនមែនដោយ ស្ម័គ្រពីចិត្ត គឺដោយព្រោះព្រះអង្គ
ដែលទ្រង់បញ្ចុះបញ្ចូល វិញយដោយសង្ឃឹមថា ២១ជីវិតទាំងនោះឯង នឹងបានរួចពី
ចំណងនៃសេចក្ដីពុករលួយរ ឱ្យបានសេរីភាពនៃសិរីល្អ របស់ពួកកូនព្រះវិញល ២២ដ្បិតយើងដឹងថា
ជីវិតទាំងឡាយ ក៏ថ្ងូរ ហើយឈឺចាប់ជាមួយគ្នាវ ដរាបដល់គ្រាឥឡូវនេះ ២៣មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត
ខ្លួនយើងរាល់គ្នាដែលមានផល ជាដំបូងរបស់ព្រះវិញ្ញាណស ក៏ថ្ងូរក្នុងខ្លួនដែរហ ទាំងរង់ចាំឡ
ទំរាំការទទួលជាកូនចិញ្ចឹម គឺជាសេចក្ដីប្រោសលោះដល់ រូបកាយយើងផងអ ២៤ដ្បិតយើងបានសង្គ្រោះរួចក
ដោយ សេចក្ដីសង្ឃឹម តែសេចក្ដីសង្ឃឹមដែលមើលឃើញ នោះមិន ឈ្មោះថាជាសេចក្ដីសង្ឃឹមទេខ

ដ្បិតរបស់អ្វីដែលអ្នកណា មើលឃើញហើយ នោះនឹងសង្ឃឹមចង់បានធ្វើអ្វីទៀត ២៥តែ បើយើងសង្ឃឹមនឹងប
ានអ្វី ដែលមើលមិនឃើញវិញ នោះ យើងនឹងរង់ចាំនៅដោយអំណត់គ ។

២៦ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ក៏ជួយសេចក្តីកំសោយរបស់យើង បែបដូច្នោះដែរ
ដ្បិតយើងមិនដឹងជាគួរអធិស្ឋានសូមអ្វីទេ តែព្រះវិញ្ញាណឃទ្រង់ ជួយអង្វរជំនួសយើងង ដោយដំងូរ
ដែលរកថ្លែងពុំបានវិញ ២៧ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គដែលស្ទង់ចិត្តច ទ្រង់ជ្រាបនូវគំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណ
ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណជួយ អង្វរឆជួសពួកបរិសុទ្ធ ឱ្យត្រូវនឹងព្រះហឫទ័យព្រះ ។

វិសេសជាងអ្នកដែលមានជ័យជំនះ

២៨តែយើងដឹងថា គ្រប់ការទាំងអស់ផ្សំគ្នាសំរាប់សេចក្តី ល្អជដល់ពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះ
គឺដល់ពួកអ្នកដែលទ្រង់ ហៅមកឈតាមព្រះដំរិះទ្រង់ញ ២៩ដ្បិតអ្នកណាដែលទ្រង់បាន ស្គាល់ជាមុនដ
នោះទ្រង់ក៏ដំរូវទុកជាមុនឋ ឱ្យបានត្រឡប់ដូច ជារូបអង្គនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ឌ ដើម្បីឱ្យព្រះរាជបុត្រា បាន
ធ្វើជាបងច្បងគេឍ ក្នុងពួកបងប្អូនជាច្រើន ៣០ឯពួកអ្នកដែល ទ្រង់បានដំរូវទុកជាមុនណ នោះទ្រង់ក៏ហៅ
ហើយពួកអ្នក ដែលទ្រង់បានហៅត នោះទ្រង់ក៏រាប់ទុកជាសុចរិត ហើយ ពួកអ្នកដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុរិតថ
នោះទ្រង់ក៏បានដំកើង ឡើងដែរទ ។

៣១ដូច្នេះ យើងនឹងថ្លែងប្រាប់ពីសេចក្តីទាំងនេះថាដូច ម្តេច ?ធ បើសិនជាព្រះកាន់ខាងយើងន
តើអ្នកណាអាចទាស់ នឹងយើងបាន ?ប ៣២ឯព្រះអង្គ ដែលមិនបានសំចៃទុកនូវ ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់បង្កើតផ
គឺបានបញ្ជូនទ្រង់ទៅជំនួស យើងរាល់គ្នា នោះតើមានទំនងអ្វី ឱ្យទ្រង់មិនប្រទានគ្រប់ ទាំងអស់មកយើង
ជាមួយនឹងព្រះរាជបុត្រាទ្រង់នោះផង ? ៣៣តើអ្នកណានឹងចោទប្តឹងពពីពួករើសតាំងរបស់ព្រះបាន
ដ្បិតគឺជាព្រះហើយ ដែលទ្រង់រាប់គេជាសុចរិត ៣៤តើអ្នក ណានឹងកាត់ទោសគេបាន ?ភ ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ប
ានសុគតម ជំនួសគេហើយ តែដែលថា ទ្រង់រស់ឡើងវិញយ នោះមាន ទំនងជាង
ទ្រង់ក៏គង់នៅខាងស្តាំនៃព្រះរ ហើយជាអ្នកអង្វរ ជំនួសយើងរាល់គ្នាដែរល ៣៥តើអ្នកណានឹងពង្រាត់យើង
ចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ផងព្រះគ្រីស្ទបាន ?វ តើ សេចក្តីទុក្ខលំបាក ឬសេចក្តីវេទនា សេចក្តីបៀតបៀន
សេចក្តីអត់ឃ្លាន សេចក្តីអាក្រាត សេចក្តីអន្តរាយ ឬដាវ ឬអី ?ស ៣៦ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា
"យើងខ្ញុំត្រូវគេ សំឡាប់រាល់ព្រឹកវាល់ល្ងាច ដោយយល់ដល់ទ្រង់ គេរាប់
យើងទុកដូចជាចៀមដែលសំរាប់សំឡាប់"ហ ៣៧ទេ គឺក្នុង សេចក្តីទាំងនោះ
យើងខ្ញុំវិសេសលើសជាងអ្នកដែលមាន ជ័យជំនះទៅទៀតឡ ដោយសារព្រះអង្គដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ យើងអ
៣៨ដ្បិតខ្ញុំជឿជាក់ថា ទោះស្លាប់ ឬរស់ ពួកទេវតា ឬអំណាចអ្វី ការអ្វីនៅជាន់នេះ ឬទៅមុខ ឬឥទ្ធិឫទ្ធិអ្វី

៣៩ទីមានកំពស់ ទីជំរៅ ឬរបស់អ្វីដែលកើតមកឯទៀតក្តី នោះពុំអាចនឹងពង្រាត់យើង
ចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ ព្រះក ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង រាល់គ្នាទៅប
ានឡើយខ។

ជំពូក ៩

ការជ្រើសតាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់

៩ ១ខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិត ដោយនូវព្រះគ្រីស្ទ ខ្ញុំមិនភូតកុហកទេគ បញ្ញាចិត្តខ្ញុំក៏ធ្វើបន្ទាល់ជាមួយនឹងខ្ញុំឃ
ដោយនូវ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផង ថា ២ខ្ញុំមានសេចក្តីទុក្ខសោកជាខ្លាំង នឹងសេចក្តីព្រួយលំបាកក្នុងចិត្តជានិច្ច
៣ដ្បិតខ្ញុំស្ទើរតែនឹង សូមឱ្យព្រះគ្រីស្ទដាក់បណ្តាសាងខ្ញុំវិញច ជំនួសបងប្អូនជាញាតិ សន្តានរបស់ខ្ញុំឆ
ខាងឯសាច់ឈាមជ ៤គឺជាសាសន៍អ៊ីស្រា-អែលឈ ដែលគេមានការចិញ្ចឹមជាកូនព្រះញ នឹងសិរីល្អដ
សេចក្តីសញ្ញាឋ ការប្រទានក្រិត្យវិន័យឌ របៀបថ្វាយបង្គំឍ នឹងសេចក្តីសន្យាជារបស់ផងខ្លួនណ
ព្រមទាំងពួកព្ធយុកោ ផង ៥ហើយព្រះគ្រីស្ទក៏បានកើតពីពួកគេតខាងឯសាច់ឈាម ដែរថ ដែលទ្រង់ខ
្ពស់លើសទាំងអស់ទ ជាព្រះដ៏មានពរអស់ កល្បជានិច្ចធ អាម៉ែន ។

៦ប៉ុន្តែ មិនមែនថាព្រះបន្ទូលទច់អាក់នោះទេន ដ្បិតមិន
មែនអស់អ្នកដែលកើតក្នុងសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ជាសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលពិតនោះឡើយប-
៧ក៏មិនមែនជាកូនលោក អ័ប្រាហាំទាំងអស់គ្នា ដោយព្រោះតែជាពូជលោកនោះ ដែរ
តែមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ពូជឯងនឹងបានរាប់ពី អ៊ីសាកមក"ផ ៨គឺថា មិនមែនកូនខាងសាច់ឈាម
ដែលជា កូនរបស់ព្រះនោះទេព ឯកូនខាងឯសេចក្តីសន្យា នោះទើប បានរាប់ជាពូជវិញភ
៩ដ្បិតសេចក្តីសន្យានោះ គឺជាព្រះ បន្ទូលនេះដែលថា "អញនឹងមកវិញតាមកំណត់នេះ នោះ
សារ៉ានឹងមានកូន"ម។

១០មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត រេបិកា ក៏មានផ្ទៃពោះនឹង មនុស្សម្នាក់ដែរ គឺអ៊ីសាក
ជាព្ធយុកោនៃយើងរាល់គ្នាយ ១១គ្រាដែលកូនមិនទាន់កើតមកនៅឡើយ ហើយមិនទាន់ធ្វើ ការល្អប
្អអាក្រក់អ្វីរ ១២នោះព្រះទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់នាង ថា"កូនច្បងនឹងត្រូវបំរើប្អូន"ល
១៣ដូចមានសេចក្តីចែងទុក មកថា "អញបានស្រឡាញ់យ៉ាកុប តែស្អប់អេសាវវិញ"វ គឺដើម្បី
ឱ្យព្រះដំរិះរបស់ព្រះស ខាងឯសេចក្តីរើសតាំងបាន ជាប់នៅ មិនមែនដោយអាងការប្រព្រឹត្តទេ គឺដោយអាង
ព្រះដែលទ្រង់ហៅវិញ ។

១៤ដូច្នេះ យើងនឹងថាដូចម្ដេចហ តើព្រះមានសេចក្ដីទុច្ចរិត ឬអី ? ទេ គ្មានសោះឡ
១៥ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកម៉ូសេ ថា "អញនឹងផ្សាយសេចក្ដីមេត្តាករុណា ដល់អ្នកណាដែល
អញមេត្តាករុណា ក៏នឹងមានសេចក្ដីក្ដួលអាណិត ដល់អ្នក ណាដែលអញក្ដួលអាណិត"អ
១៦ដូច្នេះមិនសំរេចនឹងអ្នកណា ដែលចង់បាន ឬនឹងអ្នកណាដែលខំរត់តាមនោះទេ គឺស្រេច នឹងព្រះ
ដែលមានសេចក្ដីមេត្តាករុណាវិញក ១៧ដ្បិតមាន បទគម្ពីរសំដែងដល់ផារ៉ោនថា "អញបានតាំងឯងឡើង
សំរាប់ការនេះឯង គឺដើម្បីសំដែងឫទ្ធិបារមីអញក្នុងខ្លួនឯង ប្រយោជន៍ឱ្យគេប្រកាសប្រ
ាប់ពីឈ្មោះអញទូទៅពេញ លើផែនដី"ខ ១៨ដូច្នេះ ទ្រង់តែងផ្សាយមេត្តាករុណា ដល់ អ្នកណាតាមព្រះហប
្ញទ័យ ហើយទ្រង់ធ្វើឱ្យអ្នកណារឹងទទឹង ក៏តាមតែព្រះហឫទ័យដែរគ។
១៩ដូច្នេះ អ្នកនឹងសួរខ្ញុំថាឃ "ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់នៅតែ បន្ទោសទៀតង ដ្បិតតើអ្នកណាច
ានទទឹងនឹងព្រះហឫទ័យ ទ្រង់ ?"ច ២០ប៉ុន្តែ ឱមនុស្សអើយ តើអ្នកជាអ្វី ដែលហ៊ាន ឆ្លើយទាស់នឹងព្រះដូច្នេះ
?ឆ តើរបស់ដែលជាងស្មូនបាន សូនធ្វើហើយ នឹងនិយាយជទៅជាងនោះថា "ហេតុអ្វីបាន
ជាសូនធ្វើអញដូច្នេះឬអី ?"ឈ ២១តើជាងស្មូនគ្មានអំណាច លើដីឥដ្ឋនឹងយកដុំដីដដែល ធ្វើជាវត្ថុ ១
សំរាប់ការដ៏ប្រសើរ ហើយ ១ទៀតសំរាប់ការមិនប្រសើរទេឬអី ?ញ
២២ចុះបើសិនជាព្រះទ្រង់ចង់សំដែងសេចក្ដីក្រោធ ព្រម ទាំងបើកឱ្យស្គាល់ព្រះចេស្ដា
ដល់គ្រឿងប្រដាប់គួរនឹង ក្រោធ ដែលរៀបចំឡើងសំរាប់តែត្រូវបំផ្លាញដូច្នេះដ
ដែលទ្រង់ទ្រាំទ្រដោយអំណត់ជាយូរមកហើយ ២៣ហើយ បើទ្រង់ចង់បើកឱ្យពួកគ្រឿងប្រដាប់ឌ
ដែលគួរនឹងសេចក្ដី មេត្តាករុណា ដែលទ្រង់បានរៀបចំជាមុន បានស្គាល់ សេចក្ដីវិសេសនៃសិរីល
្អដ៏បរិបូររបស់ទ្រង់វិញឍ ២៤គឺយើង រាល់គ្នាដែលទ្រង់បានហៅមកណ មិនមែនពីសាសន៍យូដាតែ ប៉ុណ្ណោះ
គឺពីសាសន៍ដទៃផងត នោះធ្វើដូចម្ដេចទៅ ? ២៥ដូច មានសេចក្ដីចែងទុកក្នុងគម្ពីរហូសេ   សំដែងមកថា
"អញនឹង ហៅសាសន៍នោះ ដែលមិនមែនជារាស្ត្រអញ ថាជារាស្ត្រ អញវិញ
ហើយអ្នកនោះដែលមិនមែនជាស្ងួនភ្ងា ថាជា ស្ងួនភ្ងាដែរ"ថ ២៦ដូច្នេះ នៅកន្លែងដែលបានសំដែងថា
"ឯងរាល់គ្នាមិនមែនជារាស្ត្រអញទេ" ត្រង់កន្លែងនោះឯង នឹងហៅគេថា
ជាកូនរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅវិញទ ២៧ឯហោរាអេសាយលោកក៏បន្លឺឡើង-ពីដំណើរសាសន៍
អ៊ីស្រាអែលថា "ទោះបើជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមានចំនួន ច្រើនដូចខ្សាច់នៅមាត់សមុទ្រក៏ដោយធ គង់តែនឹងប
ាន សង្គ្រោះតែសំណល់ដែលសល់ទេន ២៨ដ្បិតការនោះកំពុង តែបង្ហើយ ហើយបង្រួមជាខ្លី
ដោយសេចក្ដីសុចរិត ពីព្រោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងកាត់ការនោះយ៉ាងខ្លីនៅលើផែនដី"ប

២៩ដូចជាលោកអេសាយបានទាយទុកមកអំពីមុនថា "បើ សិនណាជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារផ
ទ្រង់មិនបានទុក ពូជឱ្យយើង នោះយើងនឹងបានត្រឡប់ដូចជាក្រុងសូដុំម ហើយដូចជាក្រុងកូម៉ូរ៉ាដែរ"ព។
ការមិនព្រមប្រែចិត្តរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល
៣០ដូច្នេះ តើយើងនឹងថាដូចម្ដេច ?ភ គឺត្រូវថា សាសន៍ដទៃ ដែលមិនដេញតាមសេចក្ដីសុចរិត នោះប
ានទាន់សេចក្ដី សុចរិតនោះហើយ គឺជាសេចក្ដីសុចរិត ដែលមកដោយ សារសេចក្ដីជំនឿម
៣១តែឯសាសន៍អ៊ីស្រាអែលវិញ ដែល គេដេញតាមក្រិត្យវិន័យដ៏សុចរិតយ នោះគេមិនបានទាន់
ក្រិត្យវិន័យដ៏សុចរិតទេរ ៣២តើដោយហេតុអ្វី គឺដោយព្រោះ តែគេរក ដោយអាងការគេប្រព្រឹត្ត
មិនមែនដោយសេចក្ដី ជំនឿទេ ដ្បិតគេបានជំពប់នឹងថ្មជំពប់នោះល ៣៣ដូចមាន សេចក្ដីចែងទុកមកថា
"មើល អញដាក់ថ្មជំពប់ ១ គឺជាថ្មដា បង្អាក់បង្អន់ចិត្ត នៅក្រុងស៊ីយ៉ូន អស់អ្នកណា ដែលជឿដល់ ថ្មនោះ
នឹងគ្មានហេតុនាំឱ្យខ្មាសឡើយ"វ។

ជំពូក ១០

១០ ១បងប្អូនអើយ បំណងចិត្តខ្ញុំស និងសេចក្ដីដែលខ្ញុំអង្វរ
ដល់ព្រះ ឱ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នោះគឺឱ្យគេបានសង្គ្រោះ ២ដ្បិតខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីគេថា គេមានសេចក្ដីឧ
ស្សាហ៍ហដល់ព្រះ ប៉ុន្ដែ មិនមែនដោយប្រាជ្ញាទេ ៣ពីព្រោះគេមិនបានចុះចូល តាមសេចក្ដីសុចរិតនៃព្រះ
ដោយគេរកតាំងសេចក្ដីសុចរិត របស់ខ្លួនគេ ឥតស្គាល់សេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ឡើយឡ
៤ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទជាចុងបំផុតនៃក្រិត្យវិន័យអ សំរាប់ជាសេចក្ដី សុចរិតដល់អស់អ្នកណាដែលជឿក។
៥លោកម៉ូសេបានចែងពីសេចក្ដីសុចរិត ដែលមកដោយ សារក្រិត្យវិន័យថា-"មនុស្សណាដែលប
ានប្រព្រឹត្តតាម សេចក្ដីទាំងនោះ នឹងរស់នៅដោយសារការខ្លួនប្រព្រឹត្ត នោះឯង"ខ
៦តែសេចក្ដីសុចរិតដែលមកដោយសេចក្ដីជំនឿគ នោះថាដូច្នេះវិញ គឺកុំឱ្យគិតក្នុងចិត្តថា "តើអ្នកណានឹងឡើង
ទៅឯស្ថានសួគ៌"ឃ គឺដើម្បីនឹងនាំព្រះគ្រីស្ទចុះមក ៧ឬ "តើ អ្នកណានឹងចុះទៅក្នុងជង្ហុកធំ"ង
គឺដើម្បីនឹងនាំព្រះគ្រីស្ទពី ពួកស្លាប់ឡើងមកនោះឡើយច ៨តែសេចក្ដីសុចរិតនោះ តើ ថាដូចម្ដេច នោះថា
"ព្រះបន្ទូលនៅជិតឯង ក៏នៅក្នុងមាត់ ហើយក្នុងចិត្តឯងផង"ឆ នោះគឺជាព្រះបន្ទូលនៃសេចក្ដីជំនឿ
ដែលយើងខ្ញុំកំពុងតែប្រកាសប្រាប់ថា ៩បើមាត់អ្នកនឹង ទទួលថ្លែងប្រាប់ជ ពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ
វឈហើយអ្នកជឿញក្នុង ចិត្តថា ព្រះបានប្រោសឱ្យទ្រង់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញដ នោះ អ្នកនឹងបានសង្គ្រោះពិតឋ
១០ដ្បិតយើងបានសុចរិត ដោយមាន ចិត្តជឿ ហើយក៏បានសង្គ្រោះ ដោយមាត់ទទួលថ្លែងប្រាប់

១១ពីព្រោះគម្ពីរថា "អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ នោះនឹង គ្មានហេតុនាំឱ្យខ្មាសឡើយ"ឌ
១២ហើយសាសន៍យូដា និង សាសន៍ក្រិកឈរមិនខុសអំពីគ្នាឡើយ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ដដែល នៃគ្រប់គ្នាណ
ទ្រង់មានជាបរិបូរ សំរាប់អស់អ្នកណា ដែល អំពាវនាវរកទ្រង់ ១៣ហើយគ្រប់គ្នា គឺអស់អ្នកណា ដែល
អំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ត នោះនឹងបានសង្គ្រោះថ

១៤ដូច្នេះ បើគេមិនជឿ ធ្វើដូចម្តេចឱ្យគេអំពាវនាវដល់ ព្រះបាន ហើយបើគេមិនបានឮនិយាយ
នោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យ គេជឿដល់ព្រះបាន ហើយធ្វើដូចម្តេចឱ្យគេឮនិយាយបាន បើគ្មានអ្នកណាប្រាប់សោះ
១៥មួយទៀត ធ្វើដូចម្តេចឱ្យមាន អ្នកណាប្រាប់បាន លើកតែមានអ្នកណាចាត់អោយគេទៅ
ដូចជាមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ជើងនៃពួកអ្នក ដែល ប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អ ពីសេចក្តីសុខសាន្ត ហើយថ្លែង
ប្រាប់ពីសេចក្តីដែលបណ្តាលឱ្យរីករាយចិត្ត នោះល្អប្រពៃ យ៉ាងណាហ្ន៎"ទ។

១៦ប៉ុន្តែ គេមិនបានស្តាប់តាមដំណឹងល្អទាំងអស់គ្នាទេធ ដ្បិតលោកអេសាយមានប្រសាសន៍ថា "ឱ
ព្រះអម្ចាស់អើយ តើមានអ្នកណាខ្លះ បានជឿសេចក្តី ដែលយើងខ្ញុំប្រាប់"ន ១៧ដូច្នេះ
សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយឮប ហើយដែលឮ នោះ គឺដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះផ ១៨តែខ្ញុំសួរថាតើគេ
មិនបានឮទេឬអី បានឮមែន "សំឡេងនោះបានចេញទៅ ដល់គ្រប់លើផែនដី ហើយពាក្យនោះបានព
ទៅដល់ចុងលោកិយបំផុត"ព ១៩ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសួរទៀតថា តើសាសន៍អ៊ីស្រា-អែលមិនបានដឹងទេឬអី
លោកម៉ូសេមានប្រសាសន៍ជាមុន ថា "អញនឹងបណ្តាលឱ្យឯងរាល់គ្នាមានចិត្តច្រណែនភ ដោយសារពួកមនុស្ស
ដែលមិនមែនជាសាសន៍ណាទេ ហើយនាំឱ្យឯងខឹង ដោយសារសាសន៍ ១ ដែលឥតប្រាជ្ញា"ម
២០លោកអេសាយក៏មានចិត្តក្លាហានណាស់ នឹងមានប្រ-សាសន៍ថា "ពួកអ្នកដែលមិនស្វែងរកអញ នោះប
ានឃើញ អញហើយ អញបានសំដែងមកច្បាស់ឱ្យពួកអ្នក ដែលមិន សួររកអញបានឃើញ"យ
២១ក៏មានប្រសាសន៍ពីដំណើរ សាសន៍អ៊ីស្រាអែលថា "អញបានលូកដៃអញវាល់ព្រឹកវាល់ ល្ងាច ទៅឯសាសន៍
១ ដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ ហើយចេះតែ និយាយទាស់ទទឹង"រ។

ជំពូក ១១

សំណល់នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល

១១ ១ដូច្នេះខ្ញុំសួរថា តើព្រះបានបោះបង់ចោលរាស្ត្រទ្រង់ ឬអី ?ល ទេ មិនមែនទេ
ដ្បិតខ្លួនខ្ញុំជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែរ គឺជាពូជលោកអ័ប្រាហាំវ កើតក្នុងពូជអំបូរបេនយ៉ាមីនស
២ព្រះទ្រង់មិនបានបោះបង់ចោលរាស្ត្រទ្រង់ហ ដែលទ្រង់ ស្គាល់ជាមុននោះទេឡ

តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងរឿងពីលោក អេលីយ៉ា ដែលគម្ពីរថា ដូចម្ដេចទេឬអី ? គឺដែលលោក អង្វរដល់ព្រះ
ទាស់នឹងសាសន៍អ៊ីស្រាអែលថា ៣"ឱព្រះ អម្ចាស់អើយ គេបានសំឡាប់ពួកហោរាទ្រង់ ហើយរំលំ
អាសនាទាំងប៉ុន្មានរបស់ទ្រង់ មានសល់តែទូលបង្គំ ១ហើយ គេរកសំឡាប់ទូលបង្គំទៀត"អ ៤ប៉ុន្ដែ ព្រះទ្រង់
ឆ្លើយនឹង លោកយ៉ាងដូចម្ដេច គឺឆ្លើយថា "អញបានទុកមនុស្ស ៧ពាន់ នាក់សំរាប់អញ ដែលមិនប
ានលុតជង្គង់នៅមុខព្រះបាល សោះ"ក ៥ដូច្នេះ សព្វថ្ងៃនេះ ក៏មានសំណល់សល់ខ ដែល ទ្រង់បានរើសតាំង
ដោយព្រះគុណដែរគ ៦ហើយបើសិន ជាដោយសារព្រះគុណពិត នោះមិនមែនដោយអាងការ ប្រព្រឹត្តទៀតទេ
ពុំនោះ ព្រះគុណមិនមែនជាព្រះគុណទៀត តែបើដោយអាងការប្រព្រឹត្តមែនឃ នោះមិនមែនដោយ
ព្រះគុណទៀត ពុំនោះការប្រព្រឹត្តមិនមែនជាការប្រព្រឹត្ត ទៀតទេ ។
៧ដូច្នេះ តើដូចម្ដេច គឺថា សេចក្ដីដែលសាសន៍អ៊ីស្រា-អែលស្វែងរក នោះគេរកមិនបានទេង
តែពួករើសតាំងរក បានសេចក្ដីនោះវិញ ហើយពួកអ្នកឯទៀតត្រូវមានចិត្តរឹង រូសច
៨ដូចមានសេចក្ដីចែងទុកមកថា "ព្រះទ្រង់បានប្រទាន ឱ្យគេមានវិញ្ញាណរលីវ ភ្នែកដែលមើលមិនឃើញ និង
ត្រចៀកដែលស្ដាប់មិនឮឆ ដរាបមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ"ជ ៩ហ្លួងដាវីឌក៏មានបន្ទូលថា
"ឱ្យតុគេត្រឡប់ទៅជាអង្គប់ ហើយជាអន្ទាក់ដល់គេចុះ គឺជាហេតុឱ្យវិនាស វវាតចិត្ត
ហើយជាសំណងដល់គេដែរ ១០ឱ្យភ្នែកគេត្រូវងងឹត មិនឱ្យ ឃើញឡើយឈ ហើយ
ឱ្យខ្នងគេត្រូវបង្កោងជានិច្ចផង"ញ។
មែកបំបៅ
១១ដូច្នេះ ខ្ញុំសួរថា តើគេបានជំពប់ ឱ្យគ្រាន់តែដួល ប៉ុណ្ណោះឬអី ? ទេ មិនមែនឡើយដ
គឺដោយសារការដួល របស់គេ បានជាមានសេចក្ដីសង្គ្រោះ ផ្សាយទៅដល់ពួក សាសន៍ដទៃវិញឋ ដើម្បីបណ្ដាល
ឱ្យគេច្រណែនឌ ១២ដូច្នេះ បើការដួលរបស់គេ ជាសេចក្ដីចំរើនដល់លោកិយ ហើយ
សេចក្ដីខ្វះមិនពេញខ្នាតរបស់គេ ជាសេចក្ដីចំរើនដល់ ពួកសាសន៍ដទៃវិញឍ នោះតើសេចក្ដីពេញខ្នាតរបស់គេ
នឹងបានលើសជាងយ៉ាងណាទៅ ?
១៣ខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នាដែលជាសាសន៍ដទៃ ហើយ ពីព្រោះខ្ញុំជាសាវ័កដល់សាសន៍ដទៃណ ប
ានជាខ្ញុំដំកើងដល់ ការងារខ្ញុំ ១៤ដើម្បីនឹងបណ្ដាលសាច់ញាតិខ្ញុំ ឱ្យមានសេចក្ដី ច្រណែនត
ហើយនិងជួយសង្គ្រោះថអ្នកខ្លះក្នុងពួកគេ បើសិន ជាបាន ១៥ដ្បិតបើសិនជាការបោះបង់ចោលគេនោះ ជា
សេចក្ដីមេត្រីទដល់លោកិយដូច្នេះ នោះតើការទទួលគេនឹង បានជាអ្វី បើមិនមែនជាជីវិតរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ
?ធ ១៦បើ ម្សៅ ១ ក្ដាប់មុនដំបូងនជាបរិសុទ្ធ នោះដុំទាំងមូល ក៏បរិសុទ្ធ ហើយបើឫសបរិសុទ្ធ

នោះមែកក៏បរិសុទ្ធដែរ ។

១៧ប៉ុន្តែ បើមែកខ្លះត្រូវកាច់ចេញប ហើយអ្នកឯងដែល ជាដើមអូលីវព្រៃ បានត្រូវបំបេ
ៅកណ្ដាលមែកទាំងនោះផ ទាំងត្រឡប់ទៅជាស្រូបជាតិឫសនៃដើមអូលីវស្រុក ជាមួយ នឹងមែកឯទៀត
១៨នោះកុំឱ្យអួតនឹងមែកទាំងនោះឡើយ តែ បើអ្នកអួតនឹងគេ នោះត្រូវដឹងថា មិនមែនអ្នកដែលចិញ្ចឹម ប
្សទេ គឺឫសទេតើ ដែលចិញ្ចឹមអ្នកវិញព ១៩ដូច្នេះ អ្នកនឹង ប្រកែកថា "មែកទាំងនោះត្រូវកាច់ចេញ
ដើម្បីនឹងបំបៅខ្ញុំ វិញ" ២០ត្រូវហើយ គេត្រូវកាច់ចេញ ដោយព្រោះមិនជឿ ហើយដែលអ្នកជាប់នៅ
គឺដោយសារសេចក្ដីជំនឿភ ដូច្នេះ កុំឱ្យឆ្មើងឆ្មៃឡើយម ចូរភ័យខ្លាចវិញយ ២១ពីព្រោះ បើព្រះ ទ្រង់មិនប
ានសំចៃទុកនូវមែកកំណើត នោះក្រែងមិនសំចៃ ទុកអ្នកដែរ ។

២២ដូច្នេះ ចូរមើលសេចក្ដីសប្បុរស និងសេចក្ដីប្រិត ប្រៀបនៃព្រះ
គឺទ្រង់ប្រិតនឹងពួកអ្នកដែលដួលតែសប្បុរស នឹងអ្នកវិញ បើអ្នកនៅជាប់លនឹងសេចក្ដីសប្បុរសនោះ ពុំ នោះ
អ្នកនឹងត្រូវកាត់ចេញដែរវ ២៣ហើយមែកកំណើត ទាំងនោះដែរ បើគេលះសេចក្ដីមិនជឿចោលចេញ នោះ
នឹងបំបៅគេវិញ ដ្បិតព្រះទ្រង់អាចនឹងភ្ជាប់ជាតិវិញបានស ២៤ពីព្រោះ
បើសិនជាអ្នកត្រូវកាត់ចេញពីដើមអូលីវព្រៃពី កំណើត ហើយបានបំបៅជាប់នឹងដើមអូលីវស្រុកហ ខុសពី
ធម្មតា នោះតើមែកកំណើតទាំងនោះ នឹងបានបំបៅជាប់ នឹងគល់កំណើតរបស់វា
លើសជាងអម្បាលម៉ានទៅទៀត ។

សាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់នឹងបានសង្គ្រោះ

២៥បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅល្ងង់ឡ ខាង ឯសេចក្ដីអាថ៌កំបាំងនេះទេអ
ក្រែងអ្នករាល់គ្នាទុកចិត្តថាខ្លួន មានប្រាជ្ញាក គឺចង់ឱ្យដឹងថា សាសន៍អ៊ីស្រាអែលកើតមាន
សេចក្ដីរឹងរបឹងខប៉ុន្មានភាគនេះទៅហើយ ទាល់តែសាសន៍ ដទៃទាំងប៉ុន្មានបានចូលជឿគ្រប់ចំនួនគ
២៦នោះសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់គ្នា នឹងបានសង្គ្រោះជាក្រោយឃ ដូចជា មានសេចក្ដីចែងទុកមកថា
"មានព្រះដ៏ប្រោសឱ្យរួច ទ្រង់ នឹងចេញពីស៊ីយ៉ូនមក ទ្រង់នឹងបង្វែរសេចក្ដីទមិលល្មើស ពីយ៉ាកុបទៅ
២៧នោះហើយជាសេចក្ដីសញ្ញាដែលអញតាំង នឹងគេ ក្នុងកាលដែលអញបានដោះបាបគេចេញហើយ"ង
២៨ខាងឯដំណឹងល្អ គេជាខ្មាំងសត្រូវច ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ អ្នករាល់គ្នា តែត្រង់សេចក្ដីរើសតាំង
នោះគេជាស្ងួនភ្ងាវិញ ដោយព្រោះពួកព្ធយុកោឆ ២៩ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនដែលស្ដាយ អំណោយទានទ្រង់ ប
្ការដែលទ្រង់ហៅជមនុស្សណានោះ ឡើយឈ ៣០ពីព្រោះ ដូចជាកាលពីដើម អ្នករាល់គ្នាមិនបាន
ស្ដាប់បង្គាប់ញព្រះ តែឥឡូវនេះ ទ្រង់បានផ្ដល់សេចក្ដីមេត្តា ករុណា ដល់អ្នករាល់គ្នា

ដោយព្រោះពួកនោះមិនស្ដាប់ បង្គាប់វិញ ៣១ដូច្នេះ ដែលគេមិនស្ដាប់បង្គាប់នៅជាន់នេះ នោះគឺដើម្បីឱ្យគេប
ានទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណា ដោយ សារសេចក្តីមេត្តាករុណា ដែលទ្រង់បានផ្តល់មកអ្នករាល់ គ្នាដូច្នោះដែរ
៣២ដ្បិតព្រះទ្រង់បានបង្ខាំងទាំងអស់គ្នាទុក ក្នុងសេចក្តីមិន ស្ដាប់បង្គាប់ដ ដើម្បីឱ្យប
ានសំដែងនូវសេចក្តីមេត្តាករុណា ដល់គ្រប់គ្នា ។
ទំនុកតម្កើង
៣៣អើហ្ន៎ ប្រាជ្ញា និងចំណេះដ៏បរិបូររបស់ព្រះជ្រៅណាស់ឋ
តើឱ ឯព្រះដំរិះរបស់ទ្រង់ តើមានអ្នកណានឹងស្ទង់បាន
ហើយផ្លូវទ្រង់ តើមានអ្នកណានឹងរកតាមបាន ?ឍ
៣៤តើអ្នកណាបានស្គាល់គំនិតនៃព្រះអម្ចាស់ ឬធ្វើជាអ្នកជួយ
គំនិតទ្រង់បាន ?ណ
៣៥តើអ្នកណាបានថ្វាយដល់ទ្រង់ជាមុន នោះនឹងបានប្រគល់
មកអ្នកនោះវិញ ?ត
៣៦ដ្បិតរបស់សព្វសារពើថ បានកើតមកពីទ្រង់ ដោយសារ
ទ្រង់ ហើយសំរាប់ទ្រង់ សូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អនៅ
អស់កល្បជានិច្ច អាម៉ែនទ។

ជំពូក ១២

យញ្ញបូជារស់
១២ ១ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នាធ ដោយ សេចក្តីមេត្តាករុណានៃព្រះ ឱ្យប
ានថ្វាយរូបកាយទុកជា យញ្ញបូជារស់ន ហើយបរិសុទ្ធ ដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ ព្រះ
ជាការគោរពនៃអ្នករាល់គ្នា ដែលមានទំនង ២កុំឱ្យ ត្រាប់តាមបសម័យនេះឡើយផ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានផ្លាស់
ប្រែវិញ ដោយគំនិតបានកែជាថ្មីឡើងព ដើម្បីនឹងអាចមើល ឱ្យបានស្គាល់បំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះភ
ដែលល្អស្រួល ទទួលម ហើយគ្រប់លក្ខណ៍ផង ។
៣ដ្បិតខ្ញុំនិយាយនឹងមនុស្សទាំងអស់ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះគុណដែលទ្រង់បានផ្តល់មកខ្ញុំយថា
ចូរគិតបែបឱ្យ មានគំនិតនឹងធឹង តាមខ្នាតនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលព្រះបាន ចែកមកអ្នករាល់គ្នានិមួយៗ កុំ
ឱ្យមានគំនិតខ្ពស់ លើសជាង គំនិត ដែលគួរគប្បីឱ្យគិតនោះឡើយ ៤ដ្បិត ដែលយើងរាល់ គ្នា

មានអវយវៈជាច្រើន រួមគ្នាជារូបកាយតែមួយ តែ អវយវៈទាំងនោះមានការងារផ្សេងៗពីគ្នាជាយ៉ាងណារ
៥នោះយើងដែលមានគ្នាច្រើន ក៏ជារូបកាយតែមួយលក្នុង
ព្រះគ្រីស្ទហើយជាអវយវៈដល់គ្នានឹងគ្នាបែបយ៉ាងនោះដែរ៦ដូច្នេះ ដែលមានអំណោយទានផ្សេងពីគ្នាវ
តាមព្រះគុណ ដែលផ្ដល់មកយើង ទោះបើជាសេចក្ដីទំនាយស នោះក៏ត្រូវ ទាយតាមខ្នាតនៃសេចក្ដីជំនឿហ
៧ឬបើជាការបំរើនោះចូរ បំរើចុះ ឬជាការបង្រៀន ចូរបង្រៀនទៅឡ ៨ឬជាការ ទូន្មាន ចូរទូន្មានទៅអ ប
ជាការចែកទាន ចូរចែកដោយចិត្ត ស្មោះក ឬជាការនាំមុខ ចូរធ្វើដោយឧស្សាហ៍ ឬតាមមេត្តា ករុណា
ក៏ចូរធ្វើដោយរីករាយចុះ ។

សេចក្ដីស្រឡាញ់

៩ចូរឱ្យមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ឥតពុតមាយាខ ទាំងខ្ពើម សេចក្ដីអាក្រក់ ហើយកាន់ខ្ជាប់ខាងសេចក្ដីល
វិញគ ១០ខាង ឯសេចក្ដីស្រឡាញ់ជាបងប្អូនឃ នោះចូរមានចិត្តថ្នមគ្នាទៅ វិញទៅមកចុះ
ខាងឯសេចក្ដីរាប់អាន នោះឱ្យខំរាប់អាន គេជាមុនង ១១ខាងឯសេចក្ដីឧស្សាហ៍ នោះកុំឱ្យខ្ជិលឡើយ
ខាងឯវិញ្ញាណ នោះក៏ចូរព្យាយាមចុះ ដោយខំប្រឹងចបំរើ ព្រះអម្ចាស់ ១២ចូរអរសប្បាយ
ដោយមានសង្ឃឹមឆចូរអត់ធន់ ក្នុងសេចក្ដីទុក្ខលំបាកជចូរឱ្យខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងសេចក្ដីអធិស្ឋានឈ
១៣ខាងសេចក្ដីខ្វះខាតរបស់ពួកបរិសុទ្ធញ នោះក៏ចូរផ្គត់ផ្គង់ ឱ្យ ទាំងខំប្រឹងឱ្យមានសេចក្ដីចៅរ៉ៅផងចុះដ។

១៤ចូរសូមពរឱ្យដល់អ្នកណាដែលបៀតបៀនអ្នកឋ ចូរ សូមពរចុះ កុំឱ្យប្រទេចផ្ដាសាឡើយ
១៥ចូរអរសប្បាយ ជាមួយនឹងអ្នកណាដែលអរសប្បាយ ហើយយំ ជាមួយនឹង អ្នកណាដែលយំផងឌ ១៦ចូរ
ឱ្យមានគំនិតព្រមព្រៀងគ្នាទៅ វិញទៅមកឍ កុំឱ្យមានគំនិតឆ្មើងឆ្មៃសោះឡើយ គឺត្រូវភប់
ប្រសព្វនឹងមនុស្សរាបសាវិញ កុំឱ្យទុកចិត្តនឹងខ្លួន ថាមាន ប្រាជ្ញាឱ្យសោះណ។

១៧កុំឱ្យធ្វើការអាក្រក់ស្នងនឹងការក្រក់ឡើយត ត្រូវខំសំ ដែងកិរិយាល្អ
នៅចំពោះមុខមនុស្សទាំងអស់វិញថ ១៨ខាង ឯពួកអ្នករាល់គ្នា នោះឱ្យខំនៅជាមេត្រីនឹងមនុស្សទាំងអស់ ចុះ
បើសិនជាបានទ ១៩ឱពួកស្ងួនភ្ងាអើយ កុំឱ្យសងសឹក ឡើយធ ចូរថយចេញពីសេចក្ដីកំហឹងទៅ
ដ្បិតមានសេចក្ដី ចែងទុកមកថា "ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ការសង សឹកនោះស្រេចនឹងអញ
អញនឹងសងដល់គេ"ន ២០ដូច្នេះ បើសិនណាជាខ្មាំងសត្រូវអ្នកឃ្លាន នោះចូរឱ្យគេបរិភោគ ចុះ បើគេស្រេក
ចូរឱ្យផឹកទៅ បើប្រព្រឹត្តដូច្នោះ នោះដូច ជាអ្នកបានប្រមូលរងើកភ្លើង ដាក់លើក្បាលគេវិញប ២១កុំ
ឱ្យសេចក្ដីអាក្រក់ឈ្នះអ្នកឡើយ ត្រូវឱ្យអ្នកឈ្នះសេចក្ដី អាក្រក់ ដោយសារសេចក្ដីល្អវិញ ។

ជំពូក ១៣

ការចុះចូលនឹងរដ្ឋអំណាច

១៣ ១ចូរឱ្យគ្រប់ទាំងមនុស្សចុះចូលនឹងរាជការផង្ស៊ិត គ្មានអំណាចណាទេ លើកតែមកពីព្រះព គឺព្រះទ្រង់បាន
តាំងពួកលោកទាំងនោះឱ្យមានអំណាច ២បានជាអ្នកណា ដែលតាំងខ្លួនទាស់នឹងអំណាចនោះ
ក៏ទាស់ទទឹងនឹងបញ្ញត្តិ នៃព្រះដែរភ ហើយអស់អ្នកដែលទាស់ទទឹង នោះនឹងត្រូវ ទោសជាមិនខាន
៣ដ្បិតពួកនាម៉ឺនមិនមែនជាសេចក្តីស្ញែង ខ្លាចដល់ការល្អទេ គឺដល់ការអាក្រក់វិញ តើអ្នកចង់រួច
ពីសេចក្តីស្ញែងខ្លាចចំពោះអំណាចនោះឬទេ ? បើដូច្នេះ ចូរប្រព្រឹត្តល្អចុះ នោះលោកនឹងពោលសរសើរដល់អ្នក
ហើយម ៤ដ្បិតលោកជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះ សំរាប់សេចក្តីល្អ ដល់អ្នក ប៉ុន្តែ បើអ្នកប្រព្រឹត្តអាក្រក់
នោះត្រូវខ្លាចវិញ ដ្បិត លោកមិនមែនស្ពាយដាវជាឥតអំពើទេ ពីព្រោះជាអ្នកបំរើ របស់ព្រះ
គឺជាអ្នកសំរាប់សងសឹក ដើម្បីនឹងនាំសេចក្តី ក្រោធរបស់ព្រះ មកលើអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់យ
៥ដូច្នេះត្រូវឱ្យចុះចូល មិនមែនដោយព្រោះតែសេចក្តី ក្រោធប៉ុណ្ណោះ គឺដោយព្រោះបញ្ញាចិត្តផងរ ។

៦ដោយហេតុនោះបានជាអ្នករាល់គ្នាត្រូវបង់ពន្ធដែរល ពីព្រោះលោកទាំងនោះជាភ្នាក់ងាររបស់ព្រះ
សំរាប់នឹង ត្រួតត្រាការនោះឯងជានិច្ច ៧ដូច្នេះ ចូរសងដល់លោក ទាំងនោះ តាមដែលអ្នកជំពាក់ចុះវ គឺ
ឱ្យបង់ពន្ធខ្លួន ដល់ លោកណាដែលត្រូវទទួល បង់ពន្ធគយដល់លោកណា ដែលទទួលខាងពន្ធគយ
ត្រូវមានសេចក្តីកោតខ្លាច ចំពោះ លោកណាដែលគួរកោតខ្លាច ហើយត្រូវគោរពប្រតិបត្តិ
ដល់លោកណាដែលគួរគោរពដែរ ។

ចូរមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ព្រោះថ្ងៃជិតមកដល់ហើយ

៨កុំឱ្យជំពាក់អ្វីដល់អ្នកណាឡើយ ជំពាក់បានតែសេចក្តី ស្រឡាញ់ ដល់គ្នាទៅវិញទៅមកប៉ុណ្ណោះ
ដ្បិតអ្នកដែល ស្រឡាញ់ដល់គេ-នោះបានធ្វើសំរេចតាមក្រិត្យវិន័យ ហើយស ៩ពីព្រោះបទដែលថា "កុំឱ្យផិត
ឱ្យសោះ កុំឱ្យ សំឡាប់មនុស្សឱ្យសោះ កុំឱ្យលួចឱ្យសោះ កុំឱ្យលោភឱ្យ សោះ"ហ
ហើយបើមានបញ្ញត្តិណាទៀត នោះក៏រួមគ្នាឡមក ក្នុងពាក្យ ១ ម៉ាត់នេះឯង ដែលថា
"ចូរស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង ដូចខ្លួនឯង"អ ១០សេចក្តីស្រឡាញ់មិនដែលធ្វើអាក្រក់ដល់ អ្នកជិតខាងឡើយ
ដូច្នេះសេចក្តីស្រឡាញ់ជាកិច្ចសំរេច តាមក្រិត្យវិន័យហើយក ។

១១ត្រូវប្រព្រឹត្តដូច្នោះ ដោយដឹងពេលវេលាខថា ដល់ ម៉ោងនឹងភ្ញាក់ពីដេកហើយគ ដ្បិតឥឡូវនេះ
សេចក្តីសង្គ្រោះ បានមកជិតបង្កើយ ជាជាងកាលយើងទើបនឹងជឿនោះ ១២យប់យូរណាស់ហើយ

ថ្ងៃក៏ជិតរះយដូច្នេះ យើងត្រូវដោះ ចោលអស់ទាំងការរបស់សេចក្តីងងឹតចេញង ហើយពាក់
គ្រឿងសឹកចរបស់ពន្លឺវិញ ១៣ត្រូវឱ្យយើងដើរតាមដែល គួរគប្បី ដូចជាដើរនៅពេលថ្ងៃ មិនមែនដោយស៊ីផឹក
លេងល្បែងឆ ឬមានស្រីញី ឬដោយឈ្លោះប្រកែក និង ឈ្នានីសជនោះឡើយ ១៤គឺត្រូវប្រដាប់ខ្លួន
ដោយព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវគ្រីស្ទវិញឈ ហើយកុំឱ្យផ្គត់ផ្គង់ ដើម្បីនឹងបំពេញ សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា
ខាងឯសាច់ឈាមឡើយញ ។

ជំពូក១៤

ភាពខ្សោយ និងភាពខ្លាំង

១៤ ១ចូរទទួលអ្នកណា ដែលខ្សោយខាងឯសេចក្តីជំនឿ ដែរដ មិនមែនឱ្យប
ានជជែកគ្នាពីសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេង១ ឡើយ ២ដ្បិតម្នាក់ជឿថា បរិភោគបានគ្រប់មុខទាំងអស់ ម្នាក់ទៀត
ដែលខ្សោយ បរិភោគតែបន្លែទេឋ ៣កុំឱ្យអ្នក ដែលបរិភោគ មើលងាយឌដល់អ្នកដែលមិនបរិភោគ ឡើយ
ក៏កុំឱ្យអ្នកដែលមិនបរិភោគនិន្ទាឍ ចំពោះអ្នកដែល បរិភោគដែរ ដ្បិតព្រះទ្រង់ទទួលអ្នកនោះដូចគ្នា
៤តើអ្នកជា អ្វីដែលនិន្ទាបាវបំរើរបស់គេ ?ណ អ្នកនោះឈរឬដួលក្តី នោះស្រេចនឹងចៅហ្វាយទេតើ
ហើយគេនឹងបានឈរមែន ៥ម្នាក់រាប់ថា ថ្ងៃ ១ល្អជាងថ្ងៃ ១ត ម្នាក់ទៀតរាប់ថា ថ្ងៃ ណាក៏ដូចជាថ្ងៃណា ត្រូវ
ឱ្យគ្រប់គ្នាជឿពិតប្រាកដក្នុងចិត្ត ខ្លួន ៦អ្នកណាដែលប្រកាន់ថ្ងៃណា នោះក៏ប្រកាន់ដោយ
គោរពដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នកណាដែលមិនប្រកាន់ថ្ងៃ ណា នោះក៏មិនប្រកាន់
ដោយគោរពដល់ព្រះអម្ចាស់ដែរ អ្នកណាដែលបរិភោគ នោះបរិភោគ ដោយគោរពដល់ ព្រះអម្ចាស់
ដ្បិតគេអរព្រះគុណដល់ព្រះថ ហើយអ្នកណា ដែលមិនបរិភោគ នោះគឺមិនបរិភោគ ដោយគោរពដល់
ព្រះអម្ចាស់ដែរ ក៏អរព្រះគុណដល់ព្រះដូចគ្នា ។

៧ដ្បិតគ្មានអ្នកណាក្នុងពួកមនុស្សយើង ដែលរស់សំរាប់ ខ្លួនឯងទេទ
ក៏គ្មានអ្នកណាស្លាប់សំរាប់ខ្លួនឯងដែរ ៨ទោះ បើយើងរស់ ឬស្លាប់ក្តី គង់តែយើងត្រូវរស់ ឬស្លាប់ថ្វាយ
ព្រះអម្ចាស់វិញ ដូច្នេះ បើរស់ឬស្លាប់ក្តី នោះយើងក៏ជា របស់ផងព្រះអម្ចាស់ដែរធ ។

៩ដ្បិតដោយហេតុនោះឯង បានជាព្រះគ្រីស្ទទ្រង់សុគត ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញន
គឺដើម្បីនឹងធ្វើជាម្ចាស់ លើទាំងមនុស្សស្លាប់ និងមនុស្សរស់ផងប ១0ដូច្នេះ ហេតុអ្វី ប
ានជាអ្នកនិន្ទាចំពោះបងប្អូនខ្លួន ឬមើលងាយផដល់បងប្អូន ខ្លួន?
ពីព្រោះយើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវឈរនៅមុខទីជំនុំជំរះ របស់ផងព្រះគ្រីស្ទព

១១ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ស្បថដោយព្រះជន្មទ្រង់ភថា ត្រូវឱ្យគ្រប់ទាំង
ជង្គង់លុតចុះនៅមុខអញ ហើយគ្រប់ទាំងអណ្តាតត្រូវសរ សើរដល់ព្រះផង"ម
១២ដូច្នេះយើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវរាប់ រៀបទូលថ្វាយព្រះ ពីដំណើររបស់ខ្លួនយើងជាមិនខានយ។

១៣ហេតុនោះ កុំបីឱ្យយើងរាល់គ្នានិន្ទាគ្នារទៅវិញទៅ មកទៀតឡើយ សូ
៊ឱ្យយើងគិតសំរេចក្នុងចិត្តដូច្នេះវិញថា យើងមិនធ្វើក្បួនឱ្យបងប្អូនជំពប់ដួល ឬវវាតចិត្តចេញ ឡើយល ១៤
ខ្ញុំដឹង ហើយក៏ជឿពិត ដោយនូវព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវថា គ្មានអ្វីស្មោកគ្រោកវដោយឯងទេ គឺស្មោក
គ្រោកដល់អ្នកណាដែលជឿថា របស់នោះស្មោកគ្រោក ប៉ុណ្ណោះស ១៥ប៉ុន្តែបើអ្នកធ្វើឱ្យបងប
្អូនអ្នកព្រួយចិត្តដោយ ព្រោះម្ហូបចំណីអ្វី នោះអ្នកប្រព្រឹត្តមិនមែនដោយស្រឡាញ់ ទៀតទេហ កុំធ្វើ
ឱ្យអ្នកណាដែលព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួស ត្រូវវិនាសដោយសារម្ហូបរបស់អ្នកឡើយឡ ១៦ក៏កុំឱ្យគេមាន ឱ
កាសនឹងនិយាយ អាក្រក់ពីការល្អរបស់អ្នកដែរអ ១៧ដ្បិតនគរព្រះមិនសំរេចនឹងការស៊ី ឬផឹកនោះទេក គឺ
ស្រេចនឹងសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្រីខ និងសេចក្តី អំណរដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញទេតើគ
១៨ពីព្រោះ អ្នកណាដែលបំរើព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារសេចក្តីទាំងនោះ អ្នកនោះជាទីគាប់ព្រះហប
្ញទ័យដល់ព្រះហើយ ព្រមទាំង មានមនុស្សរាប់អានដល់ខ្លួនដែរឃ។

១៩ហេតុដូច្នេះ ត្រូវឱ្យយើងដេញតាមអស់ទាំងសេចក្តី ដែលនាំឱ្យមេត្រីគ្នាង និងសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន
ដែលជួយ ស្អាងចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកវិញច ២០កុំឱ្យបំផ្លាញការព្រះ ដោយព្រោះតែម្ហូបណានោះឡើយឆ
គ្រប់របស់ទាំងអស់ ឈ្មោះថាស្អាតមែនជ តែរមែងជាអាក្រក់ដល់អ្នកណា ដែលបរិភោគដោយប្រទាំងវិញឈ
២១គួរតែកុំឱ្យបរិភោគ សាច់ ឬស្រាទំពាំងបាយជូរ ឬអ្វីដែលនាំឱ្យបងប្អូនអ្នក ជំពប់ ឬវវាតចិត្ត ឬធ្វើ
ឱ្យខ្សោយនោះឡើយញ។

២២អ្នកឯងមានសេចក្តីជំនឿយ៉ាងណា ចូរជឿយ៉ាង នោះតែម្នាក់ឯងនៅចំពោះព្រះចុះ មានពរហើយ
អ្នកណា ដែលមិនកាត់ទោសខ្លួនឯងដ ក្នុងការដែលខ្លួនរាប់ថាធ្វើ បាន
២៣តែបើអ្នកណាបរិភោគទាំងសង្ស័យឋ នោះមាន ទោសហើយ ពីព្រោះមិនបានបរិភោគដោយសេចក្តីជំនឿ
ដ្បិតការទាំងប៉ុន្មានដែលធ្វើដោយឥតមានសេចក្តីជំនឿ នោះសុទ្ធតែជាបាបទាំងអស់ហើយ ។

ជំពូក ១៥

១៥ ១គួរតែឱ្យយើងរាល់គ្នាដែលមានកំឡាំង បានទ្រាំ-
ទ្រនឹងសេចក្តីកំសោយឌ របស់ពួកអ្នកដែលគ្មានកំឡាំងវិញ ឥតបំពេញចិត្តខ្លួនយើងឡើយ ២ត្រូវ

ឱ្យយើងទាំងអស់គ្នា បំពេញចិត្តអ្នកជិតខាងខ្លួន សំរាប់ជាសេចក្ដីល្អឈ ឱ្យបាន ស្អាងចិត្តឡើងណ
៣ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់មិនបានបំពេញ ព្រះហឫទ័យទ្រង់ដែរត ដូចជាមានសេចក្ដីចែងទុកមកថា
"សេចក្ដីដំនៀលដែលគេត្មះតិះដៀទ្រង់ នោះបានធ្លាក់មក លើទូលបង្គំវិញ"ថ ៤ដ្បិតអស់ទាំងសេចក្ដីដែលប
ានចែង ទុកមកជាមុន នោះបានចែងសំរាប់នឹងបង្រៀនដល់យើង រាល់គ្នាទ ដើម្បីឱ្យយើងបានសេចក្ដីសង្ឃឹម
ដោយសេចក្ដី អត់ធន់ និងសេចក្ដីកំសាន្តចិត្ត ដោយសារគម្ពីរ ។
៥ឥឡូវនេះ សូមព្រះនៃសេចក្ដីអត់ធ្មត់ និងសេចក្ដី កំសាន្តចិត្ត ទ្រង់ប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតតែ
១ធ តាម ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ៦ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រមព្រៀងមូលមាត់ តែមួយនឹងសរសើរដំកើងន
ដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាបនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។
៧ដូច្នេះ ចូរទទួលគ្នាទៅវិញទៅមកផ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទ បានទទួលយើងដែរ សំរាប់នឹងសរសើរដល់ព្រះចុះ ៨
ឥឡូវខ្ញុំថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់បានត្រឡប់ជាអ្នកបំរើ ដល់ពួកកាត់ស្បែកព
ដើម្បីនឹងសំដែងសេចក្ដីស្មោះត្រង់ នៃព្រះ ប្រយោជន៍នឹងបញ្ជាក់សេចក្ដីសន្យាភ ដែលបាន តាំង
នឹងពួកឰយុកោ ៩ហើយឱ្យពួកសាសន៍ដទៃម បាន សរសើរដំកើងព្រះយដែរ ដោយព្រោះសេចក្ដីមេត្តា
ករុណារបស់ទ្រង់ តាមសេចក្ដីដែលចែងទុកមកថា "ហេតុនោះប
ានជាទូលបង្គំនឹងសរសើរដំកើងទ្រង់ក្នុងពួកសាសន៍ដទៃ ហើយទូលបង្គំនឹងច្រៀងទំនុកបរិសុទ្ធរ ថ្វាយ
ព្រះនាមទ្រង់" ១០ហើយមានសេចក្ដី ១ ទៀតថា "ឱសាសន៍ ដទៃទាំងប៉ុន្មានអើយ
ចូរអរសប្បាយជាមួយនឹងរាស្ត្រ ទ្រង់"ល ១១ក៏មាន ១ទៀតថា "ឱសាសន៍ទាំងឡាយអើយ ចូរ
សរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ ឱជនរាល់គ្នាអើយ ចូរដំកើង ទ្រង់ចុះ"វ ១២ក្នុងបទ ១ ទៀត លោកអេសាយក៏មាន
ប្រសាសន៍ថា "នឹងមានឫសរបស់អ៊ីសាយស១ កើតឡើង សំរាប់នឹងកាន់កាប់លើអស់ទាំងសាសន៍ដទៃ សាសន៍
ទាំងនោះ នឹងយកទ្រង់ជាទីសង្ឃឹម"ហ ១៣ឥឡូវនេះ សូម ព្រះនៃសេចក្ដីសង្ឃឹម ប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានគ្រប់ អស់ទាំងសេចក្ដីអំណរ និងសេចក្ដីសុខសាន្តដ៏ពោរពេញឡ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ ប្រយោជន៍ឱ្យប
ានសេចក្ដីសង្ឃឹម ជាបរិបូរ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអ ។
សាវ័កប៉ុល ជាអ្នកទំនុកបំរុងដល់ពួកសាសន៍ដទៃ
១៤ឱបងប្អូនអើយ ខ្ញុំជឿជាក់ខាងឯអ្នករាល់គ្នាថា អ្នក រាល់គ្នាមានសេចក្ដីល្អពេញលេញហើយក ក៏ប
ានពេញជា ចំណេះគ្រប់មុខផងខ អាចនឹងទូន្មានគ្នាទៅវិញទៅមកបាន ហើយ ១៥ហេតុដូច្នេះ បងប្អូនអើយ
ខ្ញុំធ្វើសំបុត្រនេះ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ដោយមានចិត្តក្លៀវក្លាលើសទៅទៀត ដែលមាន ១ ផ្នែក សំរាប់នឹងរំព
្រកដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយ សារព្រះគុណដែលព្រះទ្រង់បានផ្តល់មកខ្ញុំគ ១៦ឱ្យខ្ញុំបានធ្វើ ជាភ្នាក់ងារនៃព្រះយេស៊ូ

វគ្រីស្ទ ដល់ពួកសាសន៍ដទៃយ ព្រមទាំងធ្វើការងារបរិសុទ្ធ គឺជាការផ្សាយដំណឹងល្អ របស់ព្រះង ដើម្បី
ឱ្យការប្រមូលពួកសាសន៍ដទៃ បានទុក ជាដង្វាយចថ្វាយព្រះ ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យទទួល ប
ានទាំងញែកចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ផង ។ ១៧ដូច្នេះ
ខ្ញុំមានហេតុនឹងអួតក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវឆ ពី សេចក្ដីទាំងប៉ុន្មានខាងឯព្រះជ ១៨ព្រោះខ្ញុំមិនហ៊ាននិយាយ
ពីការអ្វី លើកតែពីការដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើដោយ សារ ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ គឺជាការនាំសាសន៍ដទៃឈ ឱ្យស្ដាប់
បង្គាប់ញ ទោះដោយពាក្យសំដី ឬការធ្វើក្ដី ១៩ទោះដោយ អំណាចនៃទីសំគាល់ ឬការអស្ចារ្យដ ប
ដោយព្រះចេស្ដា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះក្ដីឋ ដល់ម៉្លេះបានជាខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹង ល្អពីព្រះគ្រីស្ទ ពេញពាសទូទៅ
តាំងពីក្រុងយេរូសាឡិមឌ ដើរវាងរហូតទៅដល់ស្រុកអ៊ីលីរីកុនឍ ២០គឺយ៉ាងដូច្នោះ ឯង
ដែលខ្ញុំខំសង្វាតនឹងផ្សាយដំណឹងល្អណ មិនមែននៅ កន្លែងដែលគេបានឮពីព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទរួចហើយនោះ ទេ
ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំសង់លើជើងជញ្ជាំងរបស់គេត ២១ដូចជា មានសេចក្ដីចែងទុកមកថា
"ពួកអ្នកដែលគ្មានអ្នកណាទៅ ផ្សាយដំណឹង ពីទ្រង់ឱ្យគេស្ដាប់ នោះនឹងឃើញ ហើយពួក ដែលមិនបានឮសោះ
នោះនឹងបានយល់វិញ"ថ ២២គឺដោយ ហេតុនោះបានជាខ្ញុំមានសេចក្ដីឃាត់ឃាំងជាច្រើនដង មិន
ឱ្យខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នាទ។

ប៉ុលមានគម្រោងទៅសួរសុខទុក្ខក្រុងរ៉ូម

២៣ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ដោយគ្មានកន្លែងណាសល់ នៅ ស្រុកទាំងនេះទៀត ហើយដោយខ្ញុំមានចិត្តរព
កចង់មក ឯអ្នករាល់គ្នាជាយូរឆ្នាំមកហើយផងធ ២៤បានជាកាល ណាខ្ញុំទៅឯស្រុកអេស្ប៉ាញន
នោះខ្ញុំនឹងចូលមកសួរអ្នក រាល់គ្នា ដ្បិតខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងឃើញអ្នករាល់គ្នាតាមផ្លូវ ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានជួយបដំណើរខ្ញុំទៅមុខទៀត គឺ ក្នុងគ្រាក្រោយដែលបានពេញចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាបន្តិច ២៥តែឥឡូវនេះ
ខ្ញុំឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមផដើម្បីនឹង ជួយពដល់ពួកបរិសុទ្ធសិនភ ២៦ដ្បិតពួកស្រុកម៉ាសេដូនម
និងស្រុកអាខៃយ គេសុខចិត្តរៃគ្នា ផ្ញើទៅជួយដល់ពួកអ្នក ក្រីក្រ ក្នុងពួកបរិសុទ្ធនៅក្រុងយេរូសាឡិមរ
២៧គេសុខចិត្ត ចង់ធ្វើការនោះ ហើយគេក៏ជំពាក់ពួកនោះដែរ ដ្បិតបើ សិនជាពួកសាសន៍ដទៃ ប
ានទទួលចំណែកនៃអស់ទាំង សេចក្ដី ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណពីគេ នោះគួរតែជួយគេក្នុង របស់ទាំងប៉ុន្មាន
ខាងសាច់ឈាមវិញល ២៨ដូច្នេះ កាល ណាខ្ញុំបានសំរេចការនេះ គឺប្រគល់ផលនៃការជំនួយនេះ
ដល់គេរួចហើយ នោះខ្ញុំនឹងចេញដំណើរទៅឯស្រុក អេស្ប៉ាញវ ដោយសារអ្នករាល់គ្នា ២៩ហើយខ្ញុំដឹងថា
ដែលខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នាស នោះខ្ញុំនឹងនាំ ទាំងព្រះពរនៃ ដំណឹងល្អ ផងព្រះគ្រីស្ទ ដ៏ពោរពេញមកដែរ ។

៣០តែបងប្អូនអើយ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ដោយនូវ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា

ហើយ ដោយនូវសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះវិញ្ញាណហេថា ចូរអ្នក រាល់គ្នាខំប្រឹងអធិស្ឋាន ដល់ព្រះជាមួយនឹងខ្ញុំឡ
៣១ដើម្បី ឱ្យខ្ញុំបានរួចអពីពួកមនុស្សមិនជឿនៅស្រុកយូដា ហើយឱ្យ
ការកដែលខ្ញុំទៅធ្វើនៅក្រុងយេរូសាឡិម បានគាប់ចិត្ត ដល់ពួកបរិសុទ្ធខផង ៣២ប្រយោជន៍
ឱ្យខ្ញុំមកងអ្នករាល់គ្នាគ ដោយអំណរតាមព្រះហឫទ័យព្រះឃ ហើយឱ្យខ្ញុំបានលំ
ហើយចិត្តជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាង ៣៣សូមឱ្យព្រះនៃសេចក្ដី សុខសាន្តចគង់ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា អាម៉ែន ។

ជំពូក ១៦

ការជម្រាបសួរជាបុគ្គលផ្ទាល់ខ្លួន

១៦ ១ខ្ញុំទុកដាក់ឆនាងភីបេ ជាបងប្អូនយើង និងអ្នករាល់ គ្នា នាងជាអ្នកជំនួយដល់ពួកជំនុំ នៅក្រុងកេងគ្រាជ
២ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានទទួលនាងក្នុងព្រះអម្ចាស់ឈ តាមបែប ដែលគួរឱ្យពួកបរិសុទ្ធញធ្វើ ហើយ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជួយ នាង ក្នុងការអ្វីដែលនាងត្រូវការនឹងអ្នករាល់គ្នាដែរ ដ្បិត នាងបានជួយគេជាច្រើន
ព្រមទាំងខ្ញុំផង ។

៣សូមជំរាបសួរដល់នាងព្រីស៊ីល និងអ្នកអ័គីឡាដ ជាអ្នក ដែលធ្វើការជាមួយនឹងខ្ញុំឋ
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវឌ ៤គេបាន ប្រថុយជីវិតដោយព្រោះខ្ញុំ មិនមែនតែខ្ញុំដែលអរគុណដល់ គេប៉ុណ្ណោះ
គឺទាំងពួកជំនុំសាសន៍ដទៃទាំងប៉ុន្មានថែមទៀត ៥សូមជំរាបសួរពួកជំនុំ ដែលប្រជុំនៅផ្ទះគេដែរណ សូម
ជំរាបសួរអ្នកអេប៉ាយនេត ជាស្ងួនភ្ងាខ្ញុំ ដែលជាផលដំបូងណ ថ្វាយព្រះគ្រីស្ទពីស្រុកអាស៊ីត
៦សូមជំរាបសួរនាងម៉ារា ដែលបាននឿយហត់ជាច្រើន ប្រយោជន៍នឹងជួយយើង
៧សូមជំរាបសួរអ្នកអាន់ត្រូនីក និងអ្នកយូនាសជាញាតិខ្ញុំថ គឺជាអ្នកជាប់គុកជាមួយនឹងខ្ញុំទ ដែលមានកេរ្តិ៍
ឈ្មោះក្នុង ពួកសាវ័ក ក៏ជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទធមុខខ្ញុំដែរ ៨សូមជំរាបសួរ អ្នកអាំភ្លាស ជាស្ងួនភ្ងាខ្ញុំក្នុងព្រះអម្ចាស់
៩សូមជំរាបសួរអ្នក អើបាន់ ដែលធ្វើការជាមួយនឹងយើង ក្នុងព្រះគ្រីស្ទន និងអ្នក ស័តាឃីស ជាស្ងួនភ្ងាខ្ញុំដែរ
១០សូមជំរាបសួរអ្នកអ័ពេលេស ដែលជាអ្នកខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងព្រះគ្រីស្ទប ហើយសូមជំរាបសួរពួក ផ្ទះផអើរីស្តូប៊ូល
១១សូមជំរាបសួរអ្នកហេរ៉ូឌាន ជាញាតិខ្ញុំព សូមជំរាបសួរពួកផ្ទះភណើគីស ដែលនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់
១២សូមជំរាបសួរនាងទ្រីភេន និងនាងទ្រីផូស ដែលធ្វើការ ក្នុងព្រះអម្ចាស់ សូមជំរាបសួរនាងពើស៊ីស
ជាអ្នកស្ងួនភ្ងា ដែលធ្វើការនឿយហត់ជាច្រើនក្នុងព្រះអម្ចាស់ ១៣សូម ជំរាបសួរអ្នករូភូសម
ដែលព្រះអម្ចាស់បានរើសតាំងយ និង ម្ដាយគាត់ដែលរាប់ជាម្ដាយខ្ញុំដែរ ១៤សូមជំរាបសួរអ្នក អ័ស៊ីងគ្រីត
អ្នកភ្លេកូន អ្នកហើម៉ាស អ្នកប៉ាត្រូបាស អ្នក ហើមេស និងពួកបងប្អូនដែលនៅជាមួយនឹងអ្នកទាំងនោះ

១៥សូមជំរាបសួរអ្នកភីឡូឡូក និងនាងយូលាល អ្នកនេរើស និងប្អូនស្រីគាត់ ហើយអ្នកអូលីមប៉ាស
និងពួកបរិសុទ្ធរ ដែល នៅជាមួយនឹងអ្នកទាំងនោះល ១៦សូមអ្នករាល់គ្នាជំរាបសួរ គ្នាទៅវិញទៅមក
ដោយការថើបយ៉ាងបរិសុទ្ធវ ពួកជំនុំនៃ ព្រះគ្រីស្ទទាំងអស់ សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា ។

១៧ឱបងប្អូនអើយ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ឱ្យចំណាំមើល អស់អ្នកដែលបណ្តាលឱ្យបាក់បែកគ្នា
ហើយនាំឱ្យមាន សេចក្តីរវាតចិត្ត ខុសនឹងសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាបានរៀន មកសត្រូវ
ឱ្យបែរចេញពីអ្នកទាំងនោះហ ១៨ដ្បិតមនុស្សបែប យ៉ាងនោះ មិនមែនគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះ
អម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាទេឡ គេបំរើតែពោះខ្លួនគេវិញអ ទាំងបញ្ឆោតកចិត្តមនុស្សស្លូតត្រង់ ដោយពាក្យផែ
្អមពីរោះ និងពាក្យបញ្ចើចផង ១៩ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់បានដឹងខ ពី បែប ដែលអ្នករាល់គ្នាស្តាប់បង្គាប់ហើយ
ដូច្នេះ ខ្ញុំត្រេកអរ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាណាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាមាន ប្រាជ្ញាខាងឯសេចក្តីល្អ
ហើយល្ងង់ខាងឯសេចក្តីអាក្រក់ វិញគ ២០ឯព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្តឃ នៅបន្តិចទៀតទ្រង់
នឹងកិនងអារក្សសាតាំងច នៅក្រោមជើងអ្នករាល់គ្នាហើយ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប
ដោយនូវព្រះគុណនៃព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងចុះឆ។

២១អ្នកធីម៉ូថេជ ជាអ្នកធ្វើការជាមួយនឹងខ្ញុំ ហើយអ្នក លូគាសឈ អ្នកយ៉ាសុនញ
និងអ្នកសូសិប៉ាត្រុស ជាញាតិខ្ញុំគេ សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរដ ២២ឯខ្ញុំឈ្មោះទើទាស
ដែលសរសេរសំបុត្រនេះ ក៏សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា ក្នុងព្រះអម្ចាស់ដែរ ២៣អ្នកកៃយុសឋ
ជាអ្នកដែលទទួលខ្ញុំ និងពួកជំនុំទាំងអស់គ្នាផង គាត់សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់ គ្នា អ្នកអេរ៉ាស្ទុសឌ
ជាមេត្រួតត្រាក្នុងទីក្រុង និងអ្នកក្វើតុស ជាពួកបងប្អូន គេក៏សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ ២៤សូម
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប ដោយនូវព្រះគុណនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាទាំងអស់
អាម៉ែន ។

២៥រីឯព្រះ ដែលអាចឍនឹងតាំងអ្នករាល់គ្នា ឱ្យខ្ជាប់ខ្ជួន តាមដំណឹងល្អខ្ញុំណ
និងតាមខ្លឹមនៃលទ្ធិរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលត្រូវនឹងសេចក្តីបើកសំដែង អំពីការអាថិកំបាំង ដែល ប
ានលាក់ទុកតនៅអស់ទាំងកល្បរៀងមក ២៦តែឥឡូវនេះ បានបើកសំដែងមក ឱ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍ដឹង
ដោយសារ គម្ពីរហោរាថ តាមបង្គាប់នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្ប ជានិច្ច ដើម្បីឱ្យគេបានចុះចូលជឿទ
ដោយសារព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ២៧ជាព្រះដ៏មានប្រាជ្ញាតែ ១ ព្រះអង្គ សូមឱ្យទ្រង់បាន សិរីល្អ
នៅអស់កល្បរៀងទៅធ។ អាម៉ែន ។

1 Corinthians

ជំពូក១

១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាអ្នកដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានហៅ មកធ្វើជាសាវ័កករបស់ទ្រង់ តាមបំណងព្រះហប
្ញទ័យព្រះខ ព្រមទាំងសូស្ថេនគ ជាពួកបងប្អូន ២ផ្ញើមកពួកជំនុំនៃព្រះឃ នៅក្រុងកូរិនថូសង ជាពួកអ្នក ដែលប
ានញែកចេញជា បរិសុទ្ធ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ បានទាំងហៅចមកធ្វើជាពួក បរិសុទ្ធ
ជាមួយនឹងអស់អ្នកនៅគ្រប់ទីកន្លែង ដែលអំពាវនាវ ដល់ព្រះនាមឆ នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង រាល់គ្នា គឺនៃគេ និងយើងផង ៣សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន ប្រកបដោយនូវព្រះគុណ
និងសេចក្ដីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជា ព្រះវរបិតា នៃយើងរាល់គ្នា និងពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ផងជ ។
ការអរព្រះគុណ

៤ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះនៃខ្ញុំ អំពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាឈ ជាដរាប ដោយព្រោះព្រះគុណនៃព្រះ ដែលប
ានផ្ដល់មក អ្នករាល់គ្នា ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ៥ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាន ចំរើនឡើងគ្រប់ចំពូកញ ដោយសារទ្រង់
គឺក្នុងគ្រប់ទាំង ពាក្យសំដី និងចំណេះទាំងអស់ដែរដ ៦តាមដែលសេចក្ដី បន្ទាល់ឋ ពីព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ជ
ាក់ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ៧ដល់ ម្ល៉េះ បានជាអ្នករាល់គ្នាមិនចាញ់គេ ខាងឯអំណោយទាន ណាមួយឡើយឌ
ទាំងចាំទំរាំព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ នៃយើងរាល់គ្នា លេចមកផងឍ ៨ដែលទ្រង់នឹងតាំងអ្នក រាល់គ្នា
ឱ្យខ្ជាប់ខ្ជួន ដរាបដល់ចុងបំផុត ឱ្យបានឥតកន្លែង បន្ទោសបានណ ក្នុងថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត ជាព្រះអម្ចាស់
នៃយើង ៩ឯព្រះដែលបានហៅអ្នករាល់គ្នាថមក ឱ្យមាន សេចក្ដីប្រកប នឹងព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺព្រះយេស
៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ទ នៃយើង នោះទ្រង់ស្មោះត្រង់ធ ។
ការបែកបាក់ក្នុងពួកជំនុំ

១០ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយន ខ្ញុំទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ថា ចូរនិយាយសេចក្ដីដដែលទាំងអស់គ្នា កុំឱ្យមានសេចក្ដី ប
ាក់បែកក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាឡើយប ត្រូវឱ្យបានរួបរួមគ្នាផ ដោយមានចិត្តមានគំនិតតែ១វិញ ១១ឱបងប
្អូនអើយ ពីព្រោះ មានពួកអ្នកផ្ទះពនាងខ្លូអេបានប្រាប់ខ្ញុំ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ថា
តែងតែមានសេចក្ដីឈ្លោះប្រកែក ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ១២គឺថា អ្នករាល់គ្នានីមួយៗប្រកាន់ថា
ខ្លួនជាសិស្សរបស់ ប៉ុលភ ជារបស់អ័ប៉ុឡូសម ជារបស់កេផាសយ ឬជារបស់ ព្រះគ្រីស្ទ ។

១៣ដូច្នេះ តើព្រះគ្រីស្ទបានបាក់បែកឬអី តើប៉ុលត្រូវឆ្កាង ជំនួសអ្នករាល់គ្នាឬអី តើអ្នករាល់គ្នា ប

ានទទួលបុណ្យជ្រមុជ ដោយនូវឈ្មោះប៉ុលឬអីរ? ១៤ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះថា ខ្ញុំ មិនបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ
ឱ្យអ្នកណាមួយក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាទេ បានធ្វើឱ្យតែគ្រីសប៉ុសល និងកៃយុសវប៉ុណ្ណោះ ១៥ដើម្បីកុំឱ្យ
មានអ្នកណាប្រកាន់ថា ខ្ញុំបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ដោយនូវ ឈ្មោះខ្ញុំនោះឡើយ ១៦ខ្ញុំក៏បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជ
ឱ្យពួកផ្ទះស ស្ទេផានាសហដែរ តែឯមនុស្សឯទៀត ខ្ញុំមិនដឹងជាបានធ្វើ បុណ្យជ្រមុជឱ្យអ្នកណាទេ
១៧ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទ មិនបានចាត់ខ្ញុំឱ្យ មកធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកទេឡ គឺឱ្យមកផ្សាយដំណឹងល្អប៉ុណ្ណោះ
តែមិនមែនដោយពាក្យឧត្តុង្គឧត្តមឡើយអ ក្រែងឈើឆ្កាង នៃព្រះគ្រីស្ទទៅជាអសារឥតការវិញ ។
ប្រាជ្ញា និងព្រះចេស្តានៃព្រះអម្ចាស់

១៨ដ្បិតដំណឹងពីឈើឆ្កាង នោះជាសេចក្ដីចំកួតកដល់អស់ អ្នកដែលកំពុងតែវិនាសខ
តែជាព្រះចេស្តាគនៃព្រះ ដល់យើង រាល់គ្នា ដែលកំពុងតែបានសង្គ្រោះឃវិញ ១៩ព្រោះមាន
សេចក្ដីចែងទុកមកថា "អញនឹងបំផ្លាញប្រាជ្ញា របស់ពួកអ្នក ប្រាជ្ញ ហើយនិងលើកចំណេះ
របស់ពួកអ្នកដែលចេះចោល ចេញ"ង។

២០តើអ្នកប្រាជ្ញនៅឯណាច តើអាចារ្យនៅឯណា តើអ្នក ដេញដោលនៃសម័យនេះនៅឯណាឆ
ព្រះទ្រង់បានធ្វើឱ្យ ប្រាជ្ញារបស់លោកិយនេះ ទៅជាសេចក្ដីល្ងង់ល្ងើវិញទេតើជ ២១ដ្បិតដោយព្រោះព្រះទ្រង់ប
ានសំរេច តាមប្រាជ្ញានៃទ្រង់ ថា មនុស្សលោកឈ នឹងរកស្គាល់ព្រះ ដោយអាងប្រាជ្ញាខ្លួន មិនបានទេ ប
ានជាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ នឹងជួយសង្គ្រោះញ អស់អ្នកដែលជឿដ ដោយសារសេចក្ដីល្ងង់ល្ងើវិញ គឺជាការ
ប្រកាសដំណឹងល្អ ២២ពីព្រោះសាសន៍យូដា គេចង់ឃើញ ភស្តុតាងឋ ហើយសាសន៍ក្រិក គេស្វែងរកប្រាជ្ញា
២៣តែ យើងខ្ញុំប្រកាសប្រាប់ពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ត្រូវឆ្កាងវិញឌ ជាហេតុនាំឱ្យរវាតចិត្តឍ   ដល់សាសន៍យូដា
នឹងជាសេចក្ដី ល្ងង់ល្ងើណដល់សាសន៍ក្រិក ២៤តែព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ជាព្រះចេស្តា ហើយជាប្រាជ្ញាថរបស់ព្រះវិញ
ដល់អស់អ្នកដែលទ្រង់ហៅទ ទាំងសាសន៍យូដា ហើយនិងសាសន៍ក្រិកផង ២៥ដ្បិតសេចក្ដី ល្ងង់ល្ងើធរបស់ព្រះ
នោះមានប្រាជ្ញា លើសជាងមនុស្ស ហើយសេចក្ដីកំសោយនរបស់ព្រះ ក៏មានកំឡាំង លើសជាង មនុស្សដែរ ។

២៦ឱបងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាឃើញថា ក្នុងពួកអ្នក   ដែលទ្រង់បានហៅប
មិនសូវមានអ្នកប្រាជ្ញផច្រើន ខាងឯ សាច់ឈាម ឬច្រើននាក់មានអំណាច និងច្រើននាក់ដែល មានត្រកូលខ
ព្ស់នោះទេ ២៧ព្រះទ្រង់បានរើសពពួកល្ងង់ល្ងើភ នៅលោកិយនេះ ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យអ្នកប្រាជ្ញ មានសេចក្ដីខ្មាស
វិញ ទ្រង់បានរើសពួកកំសោយនៅលោកិយនេះ ដើម្បីនឹង ធ្វើឱ្យពួកខ្លាំងពូកែមានសេចក្ដីខ្មាស
២៨ហើយទ្រង់បាន រើសអ្នកទាបថោក នៅលោកិយនេះ និងពួកអ្នកដែល គេមើលងាយ
ព្រមទាំងរបស់ដែលគ្មានផងម ដើម្បីនឹង លើកចោលរបស់ដែលមានចេញ ២៩ប្រយោជន៍កុំឱ្យមនុស្ស ណាច

ានអួតខ្លួន នៅចំពោះព្រះឡើយ ៣០តែដោយសារ ព្រះ នោះអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវយ ដែលទ្រង់បានតាំងឡើង ទុកជាប្រាជ្ញា ដែលមកពីព្រះ ហើយជា សេចក្ដីសុចរិតរ សេចក្ដីបរិសុទ្ធល និងសេចក្ដីប្រោសលោះវ ដល់យើងផង ៣១ដើម្បីឱ្យបានត្រូវនឹងសេចក្ដី ដែលចែង ទុកមកថា "អ្នកណាដែលអួតត្រូវអួតតែពី ព្រះអម្ចាស់ ប៉ុណ្ណោះ"ស។

ជំពូក ២

២ ១រីឯខ្ញុំ បងប្អូនអើយ កាលខ្ញុំបានមកឯអ្នករាល់គ្នា នោះ
មិនបានមកដោយប្រើវោហារ ឬប្រាជ្ញាដ៏ឧត្ដមហ ដើម្បីនឹង ប្រាប់សេចក្ដីបន្ទាល់ពីព្រះដល់អ្នករាល់គ្នាទេ
២ដ្បិតខ្ញុំបាន ផ្ដាច់ចិត្តថា នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំមិនព្រមស្គាល់ រឿងអ្វីទៀត ក្រៅពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ
ហើយគឺដែលទ្រង់ ត្រូវឆ្កាងផងឡ ៣ខ្ញុំក៏បាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាអ ទាំង មានសេចក្ដីកំសោយក
ភិតភ័យ ហើយញាប់ញ័រជាច្រើន ដែរខ ៤ឯពាក្យសំដី និងវោហារអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំ ក៏មិន មែនដោយពាក្យឧ
ត្ដុង្គឧត្ដម ដែលពូកែបញ្ចុះបញ្ចូលនោះ ដែរគ គឺដោយការសំដែងចេញជាព្រះវិញ្ញាណ និងព្រះ
ចេស្ដាវិញទេតើឃ ៥ដើម្បីកុំឱ្យសេចក្ដីជំនឿ របស់អ្នក រាល់គ្នាបានតាំងនៅ ដោយប្រាជ្ញារបស់មនុស្សឡើយ គឺ
ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញង។

ប្រាជ្ញាដែលមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

៦ប៉ុន្តែ នៅក្នុងចំណោមមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍ច នោះ យើងខ្ញុំក៏និយាយតាមប្រាជ្ញាដែរ
តែមិនមែនតាមប្រាជ្ញា របស់លោកិយនេះឆ ឬរបស់ពួកចៅហ្វាយនៅលោកិយនេះ
ដែលត្រូវសាបសូន្យនោះទេជ ៧គឺនិយាយតាមតែប្រាជ្ញានៃ ព្រះវិញ ជាសេចក្ដីអាថ៌កំបាំងឈដ៏លាក់ទុកញ
ដែលព្រះបាន គិតគូ តាំងពីមុនអស់ទាំងកល្ប សំរាប់ជាសិរីល្អដល់យើង រាល់គ្នា
៨គ្មានចៅហ្វាយណាក្នុងលោកិយនេះដ បានស្គាល់ សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងនោះឡើយ បើបានស្គាល់ នោះគេមិន ច
ានឆ្កាងព្រះអម្ចាស់ដ៏មានសិរីទេឋ ៩ដូចមានសេចក្ដីចែង ទុកមកថា "សេចក្ដីដែលភ្នែកមិនដែលឃើញ
ត្រចៀកមិន ដែលឮ ហើយចិត្តនឹកមិនដែលដល់ គឺសេចក្ដីនោះឯង ដែលព្រះបានរៀបចំទុក សំរាប់ពួកអ្នក
ដែលស្រឡាញ់ ទ្រង់"ឌ។

១០ព្រះទ្រង់បានសំដែងឍ ឱ្យយើងរាល់គ្នាឃើញសេចក្ដី ទាំងនោះ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ណ
ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណ នៃទ្រង់ស្ទង់មើលគ្រប់ទាំងអស់ ព្រមទាំងសេចក្ដីជ្រាលជ្រៅ នៃព្រះដែរ
១១ដ្បិតបើមិនមែនជាវិញ្ញាណ ដែលនៅក្នុងខ្លួន មនុស្សទេនោះត តើមានអ្វីនឹងស្គាល់សណ្ដានមនុស្សនោះ ច

ានថ ហើយបើមិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ នោះក៏គ្មាន អ្នកណាស្គាល់សណ្ឋានព្រះបានដែរ
១២ឯយើងរាល់គ្នា យើងមិនបានទទួលវិញ្ញាណទរបស់លោកិយទេធ គឺទទួល ព្រះវិញ្ញាណដែលមកពីព្រះវិញ
ដើម្បីឱ្យបានស្គាល់អស់ ទាំងព្រះគុណ ដែលព្រះបានផ្តល់មកយើង ១៣ហើយយើងក៏
និយាយពីសេចក្តីទាំងនោះឯង មិនមែនដោយពាក្យសំដី ដែលប្រាជ្ញាមនុស្ស បានបង្រៀនទេន
គឺដោយពាក្យសំដី ដែលព្រះវិញ្ញាណបង្រៀនវិញ ព្រមទាំងផ្ទឹមពន្យល់សេចក្តី ខាងឯវិញ្ញាណ
ដោយសារសេចក្តី ខាងឯវិញ្ញាណផង ១៤ប៉ុន្តែ មនុស្សខាងសាច់ឈាម គេមិនទទួលសេចក្តីខាងឯ
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះទេប ពីព្រោះជាសេចក្តីល្ងង់ល្ងើដល់គេផ ក៏រកស្គាល់មិនបានដែរ ដ្បិតត្រង់ឯសេចក្តីទាំងនោះ
ត្រូវ ពិចារណាយល់ខាងវិញ្ញាណវិញ ១៥ឯមនុស្សខាងវិញ្ញាណ វិញព គេពិចារណាយល់គ្រប់ទាំងអស់បាន
តែមិនត្រូវអ្នក ណាពិចារណាខ្លួនឡើង ១៦ដ្បិតតើអ្នកណាបានស្គាល់គំនិត នៃព្រះអម្ចាស់
តើអ្នកណានឹងបង្រៀនទ្រង់បានភ តែយើង រាល់គ្នាមានគំនិតជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទវិញម ។

ជំពូក ៣

ការបែកបាក់ក្នុងពួកជំនុំ

៣ ១ឯខ្ញុំ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំពុំអាចនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា ដូច នឹងមនុស្សខាងឯវិញ្ញាណបានទេយ
ត្រូវតែនិយាយដូចនឹង មនុស្សខាងឯសាច់ឈាមវិញរ គឺដូចជានិយាយនឹងកូនខ្ចីល ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ២ខ្ញុំបាន
ឱ្យទឹកដោះមកអ្នករាល់គ្នាផឹកវ មិន បានឱ្យសាច់បរិភោគទេស ដ្បិតកាលណោះអ្នករាល់គ្នាពុំ
អាចនឹងបរិភោគបាន ហើយឥឡូវនេះ ក៏មិនទាន់បានដែរ ៣ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា
នៅតែខាងសាច់ឈាមនៅឡើយ ដ្បិតដែលមានសេចក្តីឈ្នានីសឈ្លោះប្រកែកហនិងបាក់បែក គ្នា
ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះតើមិននៅខាងសាច់ឈាម ហើយដើរតាមបែបមនុស្សលោកទេឬអី ៤គឺកាលដែល
ម្នាក់ប្រកាន់ថា ខ្លួនជាសិស្សរបស់ប៉ុល ហើយម្នាក់ទៀតថា ខ្លួនជារបស់អ័ប៉ុឡូសឡ
នោះតើមិនមែននៅខាងសាច់ឈាម ទេឬអី ?

៥ដូច្នេះ តើប៉ុលជាអ្វី ? ឬ អ័ប៉ុឡូសជាអ្វី ?អ គឺគ្រាន់តែជា អ្នកបំរើក ដែលនាំឱ្យអ្នករាល់គ្នាជឿ
តាមដែលព្រះអម្ចាស់ បានប្រទានមកគ្រប់គ្នាតែប៉ុណ្ណោះទេតើ ៦ខ្ញុំបានសាប ព្រោះខ អ័ប៉ុឡូសជាអ្នកស្រោច
តែដែលបានដុះឡើងនោះ គឺព្រះបានធ្វើវិញ ៧ហេតុនោះបានជាអ្នកដែលសាបព្រោះ និងអ្នកដែលស្រោច
នោះមិនមែនជាអ្វីទេ ស្រេចហើយ នឹងព្រះ ដែលធ្វើឱ្យដុះវិញទេតើ ៨ឯអ្នកដែលសាបព្រោះ
និងអ្នកដែលស្រោច នោះដូចគ្នាទេ ហើយក្នុងអ្នកនីមួយៗ នោះនឹងបានរង្វាន់តាមការដែលខ្លួនធ្វើគ

៩ដ្បិតយើងរាល់ គ្នាជាអ្នកធ្វើការជាមួយនឹងព្រះយ ឯអ្នករាល់គ្នាជាស្រែដែល ព្រះទ្រង់ភ្ជួរង
ហើយជាផ្ទះដែលព្រះទ្រង់ធ្វើច ។

១០ខ្ញុំបានដាំជើងជញ្ជាំង ដូចជាមេជាងផ្ទះដ៏ចំណានឆ តាមព្រះគុណដែលព្រះបានប្រទានមកខ្ញុំជ
មានម្នាក់ទៀតជា អ្នកសង់ពីលើ ប៉ុន្តែ ត្រូវឱ្យមនុស្សប្រយ័ត្នរៀងខ្លួន អំពីបែប ណាដែលសង់ពីលើជើងនោះ
១១ដ្បិតគ្មានអ្នកណាអាចនឹង ដាំជើងជញ្ជាំងណាផ្សេងទៀត ក្រៅពីជើងដែលបានដាំរួច ហើយនោះបានទេ
គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឈ ១២បើអ្នកណា យកមាស ប្រាក់ ត្បូង ឈើ ស្បូវ ឬស្លឹក ដើម្បីនឹងធ្វើពីលើ ជើងជញ្ជា
ំងនេះ ១៣នោះការដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ នឹងលេច មកឱ្យឃើញញ ដ្បិតថ្ងៃនោះដនឹងបង្ហាញពីការនោះ យ៉ាង
ច្បាស់លាស់ ព្រោះការនោះនឹងសំដែងចេញមក ដោយ សារភ្លើង ហើយភ្លើងនឹងសាកមើលការដែលនីមួយ
ៗធ្វើ ឱ្យដឹងជាយ៉ាងណាឋ ១៤បើការដែលអ្នកណាសង់ឡើង បាន ជាប់នៅ អ្នកនោះនឹងបានរង្វាន់ឌ
១៥បើការដែល អ្នកណា ធ្វើត្រូវឆេះ អ្នកនេះនឹងត្រូវខាតវិញ តែខ្លួនអ្នកនោះនឹង បានរួច
បែបដូចជាដើរកាត់ភ្លើងឈ ។

១៦តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថាខ្លួនអ្នករាល់គ្នាជា ព្រះវិហារនៃព្រះណ ហើយថា
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះទ្រង់ សណ្ឋិតក្នុងអ្នករាល់គ្នា ?ត ១៧បើអ្នកណាបង្ខូចព្រះវិហារនៃ ព្រះ នោះព្រះនឹងធ្វើ
ឱ្យអ្នកនោះត្រូវខូចដែរ ដ្បិតព្រះវិហារ នៃព្រះជាវត្ថុដ៏បរិសុទ្ធ គឺជាខ្លួនអ្នករាល់គ្នានេះឯង ។

១៨កុំឱ្យអ្នកណាបញ្ឆោតខ្លួនឡើយ បើអ្នកណាក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នាស្មានថា ខ្លួនមានប្រ
ាជ្ញាថក្នុងលោកិយនេះទ ត្រូវឱ្យ អ្នកនោះត្រឡប់ជាល្ងង់ល្ងើវិញ ដើម្បីឱ្យមានប្រាជ្ញាឡើង ១៩ពីព្រោះប្រ
ាជ្ញារបស់លោកិយនេះ ជាសេចក្ដីល្ងង់ល្ងើធ នៅចំពោះព្រះ ដ្បិតមានសេចក្ដីចែងទុកមកថា "ព្រះទ្រង់
ចាប់ពួកអ្នកប្រាជ្ញ ដោយសារកិច្ចកលរបស់ខ្លួនគេ"ន ២០ហើយមានបទ ១ ទៀតថា "ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាប
គំនិតនៃ ពួកអ្នកប្រាជ្ញ ថាជាឥតប្រយោជន៍ទាំងអស់"ប ២១ដូច្នេះ កុំឱ្យ អ្នកណាអួតពីមនុស្សឡើយផ
ដ្បិតគ្រប់ទាំងអស់ជារបស់ផង អ្នករាល់គ្នាព ២២ទោះទាំងប៉ុល ឬអ័ប៉ុឡូសភ កេផាសម លោកិយ ជីវិត
សេចក្ដីស្លាប់ របស់នៅជំនាន់សព្វ ថ្ងៃ ឬទៅ មុខក្ដីយ នោះសុទ្ធតែជារបស់ផងអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ ២៣តែ
ឯអ្នករាល់គ្នា ជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទវិញ ហើយព្រះគ្រីស្ទរ ទ្រង់ជារបស់ព្រះ ។

ជំពូក ៤

ទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

៤ ១ដូច្នេះ មនុស្សត្រូវរាប់យើងខ្ញុំ ទុកដូចជាអ្នកជំនួយលនៃ

ព្រះគ្រីស្ទ ហើយជាអ្នករ៉ាប់រងចំពោះសេចក្ដីអាថិកំបាំងស នៃព្រះវិញ ២រីឯអ្នករ៉ាប់រង ត្រូវឱ្យគេច
ានស្មោះត្រង់ ៣តែ ខាងឯដំណើររបស់ខ្ញុំ ដែលអ្នករាល់គ្នា ឬមនុស្សណាក៏ ដោយ ចោទប្រកាន់ទោសខ្ញុំ
នោះមិនជាការអំពល់អ្វីដល់ខ្ញុំ ឡើយ ខ្ញុំក៏មិនចោទប្រកាន់ទោសខ្លួនខ្ញុំផង ៤ពីព្រោះខ្ញុំមិន
ឃើញហមានអ្វីនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំសោះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនបានរាប់ជា សុចរិតឡ ដោយសារហេតុនោះទេ
អ្នកដែលចោទប្រកាន់ ទោស នោះគឺជាព្រះអម្ចាស់វិញទេតើអ ៥ដូច្នេះ កុំឱ្យចោទ
ប្រកាន់ទោសគ្នាកមុនកំណត់ឡើយ លុះត្រាតែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់យាងមកខ
ដែលទ្រង់នឹងយកអស់ទាំងអំពើលាក់កំបាំង ដែលធ្វើនៅទីងងឹត មកដាក់នៅទីភ្លឺវិញគ ហើយនឹងបើក សំដែង
ឱ្យឃើញអស់ទាំងគំនិត ក្នុងចិត្តរបស់ មនុស្សផង នោះគ្រប់គ្នានឹងបានសេចក្ដីសរសើរពីព្រះរៀងខ្លួនឃ ។

៦បងប្អូនអើយ ខ្ញុំបានបង្វែរសេចក្ដីទាំងនេះមកលើខ្លួនខ្ញុំ និងអ័ប៉ុឡូស ដោយព្រោះតែអ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់ គ្នាហាត់រៀនតាមយើង មិនឱ្យគិតខ្ពស់លើសជាងសេចក្ដី ដែលបានចែងទុកមកង
ប្រយោជន៍កុំឱ្យអ្នកណា មានសេចក្ដី អំនួត អួតពីអ្នក ១ ទាស់នឹងអ្នក ១ ឡើយច ៧ដ្បិតតើអ្នកណា បានធ្វើ
ឱ្យអ្នកផ្សេងពីគេ តើអ្នកមានអ្វីខ្លះ ដែលអ្នកមិនបាន ទទួល ចុះបើបានទទួលមែន ហេតុអ្វីបានជាអួតខ្លួន ដូចជា
មិនបានទទួលវិញ ?ឆ

៨អ្នករាល់គ្នាឆ្អែតហើយ ក៏ជាអ្នកមានផងជ កាលឥតពី យើងខ្ញុំ នោះអ្នករាល់គ្នាប
ានសោយរាជ្យឡើយ ហើយខ្ញុំក៏ សុខចិត្តឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសោយរាជ្យដែរ ដើម្បីឱ្យយើងខ្ញុំ ប
ានសោយរាជ្យជាមួយគ្នា ៩ខ្ញុំស្មានថា ព្រះទ្រង់បានដាក់ យើងខ្ញុំ ដែលជាពួកសាវ័ក ឱ្យនៅក្រោយបង្អស់
ហាក់ដូចជា បានដំរូវឱ្យត្រូវស្លាប់ដែរឈ ពីព្រោះយើងខ្ញុំ បានត្រឡប់ជាទី ដែលសំរាប់ឱ្យលោកិយប
ានមើលលេងញ គឺដល់ទាំងពួក ទេវតា និងពួកមនុស្សផង ១០យើងខ្ញុំជាមនុស្សល្ងង់ល្ងើ
ដោយយល់ដល់ព្រះគ្រីស្ទដ តែអ្នករាល់គ្នាជាអ្នកប្រាជ្ញក្នុង ព្រះគ្រីស្ទវិញឋ យើងខ្ញុំខ្សោយ
តែអ្នករាល់គ្នាមានកំឡាំងឌ អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្ដីរុងរឿង តែយើងខ្ញុំ អាប់ឱនកេរ្តិ៍ ឈ្មោះវិញ
១១លុះមកដល់ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំ ត្រូវទាំងឃ្លាន ទាំងស្រេក ហើយនៅអាក្រាត ទាំងត្រូវគេវាយ ហើយក៏
ដើរសាត់អណ្តែតឈ ១២យើងខ្ញុំធ្វើការនឿយ ហត់នឹងដៃ យើងណ កាលណាគេជេរនោះយើងខ្ញុំឱ្យពរវិញត
កាលណា គេបៀតបៀនថ នោះយើងខ្ញុំទ្រាំទ្រ ១៣កាលណាគេប្រមាថ នោះយើងខ្ញុំអង្វរដល់គេ យើងខ្ញុំប
ានត្រឡប់ ដូចជាសំរាម របស់លោកិយ ហើយដូចជាកំអែលនៃមនុស្សទាំងអស់ទ ដរាបដល់ឥឡូវនេះ ។

១៤ខ្ញុំសរសេរសេចក្ដីទាំងនេះ មិនមែនចង់ឱ្យអ្នករាល់ គ្នាមានសេចក្ដីខ្មាសទេធ
ខ្ញុំគ្រាន់តែទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាកូនស្ងួនភ្ងាវិញប៉ុណ្ណោះន ១៥ដ្បិតថ្វីបើអ្នករាល់គ្នា

មានគ្រូទាំងម៉ឺនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តែគ្មានឪពុកជាច្រើនទេ មាន តែខ្ញុំ ១ ប៉ុណ្ណោះប ដែលប
ានបង្កើតអ្នករាល់គ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារដំណឹងល្អផ ១៦ដូច្នេះ ខ្ញុំទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ឱ្យ
យកដំរាប់តាមខ្ញុំចុះព ១៧ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំចាត់ភ ធីម៉ូថេម ឱ្យមកឯអ្នករាល់គ្នា គាត់ជាកូនស្ងួនភ្ងាយ
ហើយ ស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំ ក្នុងព្រះអម្ចាស់ គាត់នឹងរំឭកអ្នករាល់គ្នា ពីគ្រប់ទាំងកិរិយារបស់ខ្ញុំក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
តាមសេចក្តីដែលខ្ញុំ បង្រៀន ក្នុងគ្រប់ទាំងពួកជំនុំនៅសព្វអន្លើរ ។

១៨មានអ្នកខ្លះកើតមានចិត្តធំល ដោយគិតស្មានថា ខ្ញុំមិន មកឯអ្នករាល់គ្នាទេវ ១៩ប៉ុន្តែ
បន្តិចទៀតស បើព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យហ នោះខ្ញុំនឹងមកជាមិនខាន ហើយខ្ញុំ មិនស្គាល់
មិនត្រឹមតែពាក្យសំដីរបស់ពួកអ្នកដែលមានចិត្ត ធំប៉ុណ្ណោះ គឺនឹងស្គាល់ដល់ទាំងអំណាចគេថែមទៀតផង
២០ដ្បិតនគរព្រះមិនសំរេច នឹងឡពាក្យសំដីប៉ុណ្ណោះទេ គឺ ស្រេចនឹងឥទ្ធិឫទ្ធិវិញអ
២១តើអ្នករាល់គ្នាចូលចិត្តយ៉ាងណា ចង់ឱ្យខ្ញុំមកទាំងកាន់ដំបងក ឬដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និង
ចិត្តសុភាពរាបសាវិញ ។

ជំពូក ៥

ការបណ្តេញមនុស្សកំផិត

៥ ១មានឮរន្ទឺសុសសាយជានិច្ចថា មានការកំផិតកើតឡើង ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាពិត ជាការកំផិតម្យ៉ាង
ដែលមិនដែល ទាំងមានឮនិយាយក្នុងសាសន៍ដទៃផង គឺថា មានមនុស្ស ម្នាក់បានយកប្រពន្ធរបស់ឪពុកខ្លួនខ
២តែអ្នករាល់គ្នានៅ តែមានចិត្តធំ ឥតកើតទុក្ខព្រួយគ ដើម្បីនឹងដកអ្នកដែល ប្រព្រឹត្តការនោះ
ឱ្យថយចេញពីចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើយឃ ៣ឯខ្ញុំ ទោះបើមិននៅជាមួយខាងសាច់ឈាមក៏មែន គង់តែ
នៅជាមួយខាងឯវិញ្ញាណង ខ្ញុំក៏បានកាត់ទោសដល់អ្នក ដែលប្រព្រឹត្តដូច្នោះហើយ ហាក់ដូចជាច
ាននៅជាមួយគ្នា ដែរ ៤គឺក្នុងកាលដែលអ្នករាល់គ្នា និងវិញ្ញាណខ្ញុំបាន ប្រជុំគ្នា ព្រមទាំងមានព្រះចេស្តា
នៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៃ យើងផងចនោះខ្ញុំបានកាត់ទោសអ្នកនោះ ដោយនូវព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ៥ដើម្បីនឹង បញ្ជូនឆមនុស្សយ៉ាងនោះ ទៅអារក្សសាតាំងជ ឱ្យបំផ្លាញ
និស្ស័យសាច់ឈាមគេ ប្រយោជន៍ឱ្យព្រលឹងវិញ្ញាណបាន សង្គ្រោះ ក្នុងថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវិញឈ ។

៦សេចក្តីអំនួតរបស់អ្នករាល់គ្នាមិនល្អទេញ តើមិនដឹងថា ដំបែតែបន្តិចដ អាចនឹងធ្វើ
ឱ្យម្សៅទាំងអស់ដោរឡើងបាន ទេឬអី ? ៧ចូរសំអាតដំបែចាស់ចេញ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបាន
ត្រឡប់ជាដុំម្សៅថ្មីវិញ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានឥតដំបែហើយ ព្រោះព្រះគ្រីស្ទ ដ៏ជាយញ្ញបូជានៃបុណ្យរំលង

នោះបានត្រូវ ថ្វាយជំនួសយើងរាល់គ្នាហើយឱ ៨បានជាត្រូវឱ្យយើងធ្វើ បុណ្យនេះដោយឥតមានដំបែឈេ
គឺដោយសេចក្ដីស្មោះត្រង់ និងសេចក្ដីពិតវិញ មិនមែនដោយដំបែចាស់ ឬនឹងដំបែជា សេចក្ដីអាក្រក់
និងសេចក្ដីកំណាចនោះទៀតឡើយ ។

៩ខ្ញុំបានធ្វើសំបុត្រផ្ញើមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំឱ្យភប់ ប្រសព្វណនឹងមនុស្សកំផិតឡើយ
១០តែពាក្យនោះមិនសំដៅ ចំពោះមនុស្សកំផិតរបស់ផងលោកិយនេះត ឬមនុស្សលោភ មនុស្សប្លន់កំហែង ប
ូមនុស្សថ្វាយបង្គំរូបព្រះនោះទេ ដ្បិត បើដូច្នោះ នោះត្រូវតែចេញ ឱ្យផុតពីលោកិយនេះទៅ ១១គឺខ្ញុំប
ានសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា ដោយន័យយ៉ាងនេះថា បើមានអ្នកណានៅក្នុងពួកជំនុំថ ជាមនុស្សកំផិត ឬលោភ ប
ូ ថ្វាយបង្គំរូបព្រះទ ឬជេរប្រមាថ ជាអ្នកប្រមឹក ឬប្លន់កំហែង នោះមិនត្រូវឱ្យភប់ប្រសព្វនឹងគេឡើយ
ក៏មិនត្រូវទាំង បរិភោគជាមួយនឹងគេផងធ ។ ១២ដ្បិតតើត្រូវការអ្វី
ឱ្យខ្ញុំជំនុំជំរះ ដល់មនុស្សខាងក្រៅន តើអ្នករាល់គ្នាមិនជំនុំជំរះមនុស្សក្នុងពួកជំនុំទេឬអី ?ប ១៣ង
ចំណែកពួកអ្នកខាងក្រៅ នោះព្រះនឹងជំនុំជំរះគេ ហើយ ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នា បណ្ដេញមនុស្សអាក្រក់នោះ
ពីពួកអ្នក រាល់គ្នាចេញផ ។

ជំពូក ៦

ការប្ដឹងប្ដល់ក្នុងចំណោមអ្នកជឿ

៦ ១ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណាមានរឿងទាស់នឹងអ្នកឯ ទៀត តើហ៊ានប្ដឹងដល់ពួកមនុស្សទុច្ចរិត
មិនប្ដឹងដល់ពួក បរិសុទ្ធវិញទេឬអី ?ខ ២តើមិនដឹងថា ពួកបរិសុទ្ធនឹងជំនុំជំរះ លោកិយដែរទេឬ ?ភ ដូច្នេះ
បើអ្នករាល់គ្នានឹងជំនុំជំរះ លោកិយបាន នោះតើមិនគួរនឹងជំនុំជំរះការណ៍តូចបំផុត នេះបានដែរទេឬអី ?
៣តើមិនដឹងថា យើងរាល់គ្នានឹងជំនុំ ជំរះ ដល់ទាំងពួកទេវតាផងទេឬអី ដូច្នេះចំណង់បើការណ៍ នៅជីវិតនេះ
តើលើសជាងអម្បាលម៉ានទៅទៀត ៤ចុះបើ អ្នករាល់គ្នាមានរឿងអ្វីពីជីវិតនេះ នោះតើនឹងយកមនុស្ស
ដែលពួកជំនុំរាប់អានតិចជាងគេ ឱ្យបានជំនុំជំរះរឿងនោះ ឬអី ៥ដែលខ្ញុំនិយាយដូច្នេះនេះ គឺដើម្បី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នា មាន សេចក្ដីខ្មាសវិញម តើគ្មានអ្នកមានប្រាជ្ញាណា ក្នុងពួកអ្នក រាល់គ្នា សូម្បីតែមួយ
ដែលអាចនឹងជំនុំជំរះរឿង ដែលពួក បងប្អូនប្ដឹងប្ដល់គ្នាទេឬអី ?យ ៦បានជាពួកបងប្អូនកើតក្ដីនឹង គ្នា
ហើយនៅមុខពួកអ្នកដែលមិនជឿផងដូច្នេះល ។ ៧យ៉ាងនោះ មានពេញជាការកំហុស ក្នុងពួកអ្នករាល់
គ្នា ហើយគឺដែលគ្រាន់តែកើតក្ដីនឹងគ្នាទៅវិញទៅមកនេះ ឯង ហេតុអ្វីបានជាមិនស៊ូទ្រាំក្នុងការអាក្រក់នោះ
ហើយមិន ស៊ូទ្រាំឱ្យគេបំបាត់អ្នកវិញ ?វ ៨តែអ្នករាល់គ្នាធ្វើបាប ហើយ បំបាត់គេ

ទាំងប្រព្រឹត្តដូច្នោះនឹងពួកបងប្អូនផងស។

៩តើមិនដឹងថា ពួកមនុស្សទុច្ចរិតមិនដែលបានគ្រងនគរ ព្រះទុកជាមរដកទេឬអី ?ហ កុំឱ្យច្រឡំឡើយឡ ដ្បិតពួកមនុស្ស កំផិត ពួកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ពួកសាហាយស្មន់អ ពួកអ្នកសំរេចកិច្ចដោយខ្លួនឯង ពួកលេងកូនជឹងក ១០ពួកចោរ ពួក មនុស្សលោភ ពួកប្រមឹក ពួកត្មះតិះដៀលនិងពួកប្លន់ កំហែងខ នោះមិនដែលបានគ្រងនគរព្រះទុកជាមរដក ឡើយ ១១ឯពួកអ្នករាល់គ្នាខ្លះពីដើមក៏ជាមនុស្សយ៉ាង ដូច្នោះដែរគ តែបានលាងស្អាតហើយឃ ក៏បានញែកជា បរិសុទ្ធងហើយរាប់ជាសុចរិតផងច ដោយនូវព្រះនាម ព្រះ អម្ចាស់យេស៊ូវ និងព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា។

ការផិតក្បត់

១២ខ្ញុំមានច្បាប់នឹងធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់បាន ប៉ុន្តែមិនមែនការទាំងនោះមានប្រយោជន៍ទាំងអស់ទេឆ ខ្ញុំមានច្បាប់ នឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់បានមែនប៉ុន្តែខ្ញុំមិនព្រមចុះចូលក្នុង អំណាចនៃការណាមួយនោះសោះ ១៣ឯចំណីអាហារនោះ សំរាប់ក្រពះហើយក្រពះក៏សំរាប់ចំណីអាហារដែរ តែព្រះ ទ្រង់នឹងឱ្យទាំង ២ យ៉ាងសាបសូន្យទៅជ ឯរូបកាយមិនមែនសំរាប់ការកំផិតទេ គឺសំរាប់តែព្រះអម្ចាស់វិញឈ ហើយ ព្រះអម្ចាស់ក៏សំរាប់រូបកាយដែរ ១៤ព្រះទ្រង់បានទាំង ប្រោសឱ្យព្រះអម្ចាស់រស់ឡើងវិញញ ហើយនឹងប្រោសឱ្យ យើងរាល់គ្នារស់ឡើងដែរដោយសារព្រះចេស្តានៃទ្រង់ដ ១៥តើមិនដឹងថា រូបកាយអ្នករាល់គ្នា ជាអវយវៈរបស់ព្រះ គ្រីស្ទទេឬអី ?ឋ ដូច្នេះ តើខ្ញុំនឹងយកអវយវៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឱ្យទៅធ្វើជាអវយវៈរបស់ស្រីសំផឹងវិញឬ ? ទេ មិនត្រូវ ឡើយ ១៦ចុះតើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអីថា អ្នកណាដែល ទៅសេពសម្គពនឹងស្រីសំផឹង នោះជារូបសាច់ តែ ១ ផងគ្នា ដ្បិតព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកទាំង ២ នឹងទៅ ជាសាច់ តែ ១"ឌ ១៧ឯអ្នកដែលនៅជាប់នឹងព្រះអម្ចាស់ នោះក៏ជា វិញ្ញាណតែ ១ នឹងទ្រង់ដែរឍ។

១៨ចូររត់ពីការសហាយស្មន់ចេញណ គ្រប់ទាំងអំពើបាប ណាដែលមនុស្សប្រព្រឹត្តនោះនៅខាងក្រៅរូបកាយទេ តែ អ្នកណាដែលសហាយស្មន់គ្នា នោះឈ្មោះថាធ្វើបាបដល់រូបកាយខ្លួនឯងផងត ១៩តើមិនដឹងទេឬអីថា រូបកាយរបស់ អ្នករាល់គ្នាជាវិហារថនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលអ្នក រាល់គ្នាបានទទួលមកពីព្រះ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជា របស់ផងខ្លួនទេទ ២០ដ្បិតព្រះទ្រង់បានចេញថ្លៃលោះអ្នក រាល់គ្នាហើយធ ដូច្នេះ ចូរដំកើងព្រះនៅក្នុងរូបកាយនៃអ្នក រាល់គ្នាដែលជារបស់ផងទ្រង់ចុះ។

ជំពូក ៧

អាពាហ៍ពិពាហ៍

៧ ១ឯសេចក្ដីដែលអ្នករាល់គ្នាបានផ្ញើទៅសួរខ្ញុំ នោះខ្ញុំ យល់ឃើញថា បើមនុស្សប្រុសមិនដែលប៉ះពាល់នឹងស្រី
សោះ នោះល្អជាជាងប ២តែដោយព្រោះមានការសហាយ ស្មន់កើតឡើង បានជាគួរ
ឱ្យគ្រប់គ្នាមានប្រពន្ធជារបស់ផង ខ្លួនវិញ ហើយគ្រប់ទាំងស្រីក៏ត្រូវមានប្ដីជារបស់ផងខ្លួនដែរ ៣ត្រូវ
ឱ្យប្ដីប្រព្រឹត្តនឹងប្រពន្ធដោយចិត្តសប្បុរសផ ហើយត្រូវ ឱ្យប្រពន្ធប្រព្រឹត្តនឹងប្ដីក៏ដូច្នោះដែរ ៤ប្រពន្ធមិនមែនជា
ម្ចាស់លើរូបកាយខ្លួនឯងទេ គឺជាប្ដីវិញ ហើយប្ដីក៏មិនមែន ជាម្ចាស់លើរូបកាយខ្លួនឯងដែរ គឺជាប្រពន្ធវិញ
៥ដូច្នេះ កុំ ឱ្យបង្អត់គ្នាឡើយ លើកតែស្រុះ ចិត្តគ្នាក្នុង ១ ពេលព ដើម្បីឱ្យ បានទំនេរនឹងអធិស្ឋាន
រួចត្រូវវិលមក នៅជាមួយវិញ ក្រែងអារក្សសាតាំងភល្បួងលួងអ្នករាល់គ្នាម ដោយមិនចេះ អត់ទ្រាំ ៦ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំនិយាយសេចក្ដីនេះ ដោយអាធ្យាស្រ័យទេ មិនមែនដោយបង្គាប់ឡើយយ ៧ខ្ញុំចូលចិត្តឱ្យគ្រប់មនុស្សទាំង
អស់បានដូចជាខ្ញុំរ តែគ្រប់គ្នា មានអំណោយទានមកពីព្រះ ផ្សេងគ្នារៀងខ្លួន គឺម្នាក់យ៉ាងនេះ
ម្នាក់យ៉ាងនោះល ។

៨ខ្ញុំក៏និយាយចំពោះនឹងពួកក្រមុំ កំឡោះ ហើយនិងពួក មេម៉ាយថា បើគេនៅដូចជាខ្ញុំ នោះល
្អហើយវ ៩ប៉ុន្តែ បើអ្នក ទាំងនោះអត់ទ្រាំមិនបាន នោះចូរយកប្ដីប្រពន្ធចុះស ដ្បិត ដែលយកប្ដីប្រពន្ធ
នោះជាជាងទ្រាំឱ្យមានសេចក្ដីរោល រាលវិញ ។

១០ឯខាងអ្នកដែលមានប្ដីប្រពន្ធហើយ នោះខ្ញុំនឹងបង្គាប់ ដែរ តែមិនគឺខ្ញុំ គឺជាព្រះអម្ចាស់វិញ
ទ្រង់បង្គាប់ថា កុំឱ្យ ប្រពន្ធលែងប្ដីឡើយហ ១១ឬបើបានលែងប្ដីហើយ នោះចូរ នៅជាឥតប្ដីទៅចុះ ប
្ញឱ្យជានឹងប្ដីខ្លួនវិញទៅឡ ហើយឯប្ដី ក៏កុំ ឱ្យលែងប្រពន្ធខ្លួនដែរ ។

១២ឯមនុស្សឯទៀត មិនមែនព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទេអ គឺខ្លួនខ្ញុំនិយាយថា បើបងប
្អូនណាមានប្រពន្ធដែលមិនជឿ តែព្រមនៅជាមួយនឹងខ្លួន នោះមិនត្រូវលះចោលនាង ឡើយ
១៣ហើយស្ត្រីណាមានប្ដីដែលមិនជឿ តែព្រមនៅជា មួយនឹងនាង នោះក៏មិនត្រូវឱ្យនាងលះចោលគេដែរ
១៤ដ្បិត ប្ដីដែលមិនជឿ នោះបានរាប់ជាស្អាតដោយសារប្រពន្ធ ហើយប្រពន្ធដែលមិនជឿក៏ដោយសារប្ដីដែរ
ពុំនោះកូន ចៅគេមិនស្អាតទេ តែឥឡូវនេះវាស្អាតហើយក ។ ១៥តែបើអ្នកដែលមិនជឿគេដកខ្លួនចេញ
នោះឱ្យគេ ចេញចុះយ៉ាងនោះ បងប្អូនប្រុសឬស្រី និងមិននៅជាប់ ចំណងទៀតទេ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់ច
ានហៅយើងរាល់គ្នា ឱ្យ មានសេចក្ដីមេត្រីនឹងគ្នាវិញខ ១៦ដ្បិតឱស្ត្រីអើយ ប្រហែលជា

នាងនឹងសង្គ្រោះគប្ដីបានទេដឹងយ ឬបុរសអើយ ប្រហែលជា អ្នកនឹងសង្គ្រោះប្រពន្ធបានដែរទេដឹង ។
១៧តែត្រូវឱ្យគ្រប់គ្នាដើរតាម ដែលព្រះអម្ចាស់បានចែក ឱ្យ ហើយតាមដែលព្រះជ
ានហៅមករៀងខ្លួនង ខ្ញុំក៏តាំង របៀបយ៉ាងដូច្នេះ ក្នុងគ្រប់ទាំងពួកជំនុំដែរច ១៨បើទ្រង់បាន ហៅអ្នកណា
ដែលកាត់ស្បែកហើយ កុំឱ្យអ្នកនោះត្រឡប់ ដូចជាមិនកាត់ស្បែកវិញឡើយ បើទ្រង់ហៅអ្នកណាដែល មិនប
ានកាត់ស្បែក កុំឱ្យអ្នកនោះកាត់ស្បែកឱ្យសោះឆ ១៩ព្រោះការកាត់ស្បែកមិនជាអ្វីទេ ឬដែលមិនកាត់ស្បែក
នោះក៏មិនជាអ្វីដែរជ តែដែលមានប្រយោជន៍ នោះគឺស្រេច នឹងកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះវិញ
២០បើមនុស្សមានសណ្ឋាន ជាយ៉ាងណា ក្នុងកាលដែលព្រះទ្រង់ហៅ នោះឱ្យប្រព្រឹត្ត តាមសណ្ឋាននោះចុះឈ
២១កាលទ្រង់ហៅអ្នកមក តើអ្នកជា បាវបំរើគេឬអី កុំឱ្យព្រួយពីសេចក្ដីនោះឡើយ តែបើអាច
នឹងដោះខ្លួនរួច នោះស៊ូដោះខ្លួនចេញទៅ ២២ដ្បិតអ្នកណា ដែលធ្វើជាបាវបំរើគេ
ក្នុងកាលដែលព្រះអម្ចាស់ហៅមក នោះជាអ្នកជារបស់ព្រះអម្ចាស់ញ ហើយអ្នកជាណាដែល ទ្រង់ហៅមក
នោះជាបាវបំរើនៃព្រះគ្រីស្ទវិញដ ២៣ទ្រង់បាន ចេញថ្លៃលោះអ្នករាល់គ្នាហើយឋ ដូច្នេះ កុំឱ្យត្រឡប់ជាបាវ
បំរើរបស់មនុស្សទៀតឡើយ ២៤បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នា មានសណ្ឋានយ៉ាងណា
ក្នុងកាលដែលព្រះទ្រង់ហៅមក នោះឱ្យប្រព្រឹត្តតាមសណ្ឋាននោះ នៅចំពោះទ្រង់ចុះឌ។
២៥ឯត្រង់ពួកស្រីក្រមុំៗ ខ្ញុំគ្មានទទួលសេចក្ដីបង្គាប់ ពី ព្រះអម្ចាស់មកទេឍ
តែខ្ញុំសំដែងដោយគំនិតខ្ញុំ ទុកដូចជាបាន ទទួលសេចក្ដីមេត្តាករុណាមកពីព្រះអម្ចាស់ណ ឱ្យបានគួរជឿ ដែរ
២៦ដូច្នេះ ដោយព្រោះគ្រាលំបាកនេះ ខ្ញុំស្មានជាយ៉ាង នេះបានស្រួល គឺថាគួរឱ្យមនុស្សនៅតែដដែលវិញត
២៧តើ ជាប់មានប្រពន្ធឬអី កុំឱ្យរកផ្លូវនឹងលែងគ្នាឡើយ បើមិន ទាន់ជាប់មានប្រពន្ធនៅឡើយ នោះក៏កុំ
ឱ្យរកប្រពន្ធដែរថ ២៨ប៉ុន្តែ បើអ្នកបានយកប្រពន្ធហើយ នោះមិនមែនហៅថា មានបាបទេទ
ហើយបើស្ត្រីក្រមុំណាយកប្ដីហើយ នាងនោះ ក៏មិនមែនហៅថាមានបាបដែរ តែពួកអ្នកយ៉ាងនោះនឹង
មានសេចក្ដីទុក្ខព្រួយខាងសាច់ឈាម ណ្ហើយ ខ្ញុំឈប់ស្ដេះ ប៉ុណ្ណេះចុះ ដោយព្រោះអាណិតដល់អ្នករាល់គ្នា ។
២៩បងប្អូនអើយ ខ្ញុំប្រាប់សេចក្ដីនេះថា ពេលវេលា ចង្អៀតណាស់ហើយធ ពីនេះទៅមុខ គួរតែ
ឱ្យពួកអ្នកដែល មានប្រពន្ធ បាននៅដូចជាគ្មានវិញ ៣០ពួកដែលយំ ដូចជា មិនយំ ពួកដែលអរសប្បាយ
ដូចជាមិនអរសប្បាយ ពួក ដែលទិញ ដូចជាគ្មានអ្វីសោះ ៣១ហើយពួកអ្នកដែលប្រើ ប្រាស់លោកិយនេះ
ដូចជាមិនប្រើហួសខ្នាតទេ ដ្បិតគំរូនៃ លោកិយ នេះតែងតែផ្លាស់ទៅន។
៣២ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានរួចពីសេចក្ដីកង្វល់ ឯអ្នកដែល គ្មានប្រពន្ធ
នោះតែងវល់តែនឹងការរបស់ព្រះអម្ចាស់ប ដែលនឹងធ្វើដូចម្ដេចឱ្យទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យប៉ុណ្ណោះ

៣៣តែអ្នកណាដែលមានប្រពន្ធ នោះតែងរវល់នឹងការនៅ លោកិយនេះវិញ ដែលនឹងធ្វើដូចម្ដេច ឱ្យប្រពន្ធបានពេញ ចិត្ត ៣៤ស្ត្រីមានប្តី និងស្ត្រីក្រមុំក៏ខុសពីគ្នាយ៉ាងនោះដែរ គឺ ស្ត្រីដែលគ្មានប្តី នោះតែងរវល់នឹងការរបស់ព្រះអម្ចាស់ ឱ្យ បានបរិសុទ្ធទាំងខ្លួនប្រាណ និងព្រលឹងវិញ្ញាណផងផង តែស្ត្រីណាដែលមានប្តី នោះតែងរវល់នឹងការនៅលោកិយនេះ វិញ ដែលនឹងធ្វើដូចម្ដេចឱ្យប្តីបានពេញចិត្ត ៣៥ដែលខ្ញុំនិយាយសេចក្តីនេះ នោះសំរាប់ជាប្រយោជន៏ដល់អ្នករាល់ គ្នា មិនមែនជាការដាក់អន្ទាក់រូតនៅមុខអ្នករាល់គ្នាទេ គឺ សំរាប់ការដែលគួរគប្បី ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានឧស្សាហ៍ បំរើព្រះអម្ចាស់ ឥតមានសេចក្តីណានាំឱ្យទាស់ចិត្តឡើយព។

៣៦បើមានអ្នកណាស្មានថា មិនគួរគប្បីចំពោះកូនក្រមុំ ដែលហួសអាយុគ្រប់ការហើយ ក៏មានសេចក្តីបង្ខំក្នុងការ នោះដែរ នោះឱ្យឪពុកធ្វើតាមចិត្តទៅ គឺឱ្យកូនយកប្តីចុះ គ្មានបាបទេភ ៣៧តែឪពុកអ្នកណាដែលមានចិត្តដាច់ ឥតមាន សេចក្តីបង្ខំទេ គឺមានអំណាចនឹងសំរេចដោយខ្លួនឯងបាន ហើយបានតាំងចិត្តថា នឹងទុកកូនឱ្យនៅជាក្រមុំដរាបទៅ នោះក៏ស្រួលហើយ ៣៨បានជាអ្នកដែលឱ្យកូនទៅគេ ក៏បានប្រព្រឹត្តល្អម ហើយអ្នកដែលមិនឱ្យកូនទៅគេ នោះក៏ប្រព្រឹត្ត ល្អជាងទៅទៀត ។

៣៩កាលប្តីនៅរស់នៅឡើយយ នោះប្រពន្ធត្រូវតែជាប់ នៅក្នុងចំណងរបស់ប្តីជាដរាប តែបើកាលណាប្តីស្លាប់ទៅ នោះនាងមានច្បាប់នឹងយកប្តីបានតាមចិត្ត ឱ្យតែយកក្នុង ព្រះអម្ចាស់រ ៤០ប៉ុន្តែតាមគំនិតខ្ញុំយល់ថាល បើនាងនោះនៅ តែមេម៉ាយតទៅ នោះនាងបានសប្បាយជាង ហើយខ្ញុំស្មាន ថា ខ្ញុំមានវិញ្ញាណនៃព្រះដែរ ។

ជំពូក ៨

អំពីអាហារដែលថ្វាយទៅរូបព្រះ

៨ ១ឯត្រង់ភោជនាហារ ដែលបានថ្វាយទៅរូបព្រះវ នោះ យើងរាល់គ្នាដឹងថា (ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នាមានចំណេះស រីឯចំណេះ នោះនាំឱ្យចិត្តប៉ោងឡើង តែសេចក្តីស្រឡាញ់ ស្អាងចិត្តឡើងវិញ ២បើអ្នកណាស្មានថាខ្លួនចេះអ្វីហ នោះមិន ទាន់ បានចេះតាមដែលគួរចេះនៅឡើយទេឡ ៣តែបើអ្នក ណាស្រឡាញ់ព្រះ ទ្រង់ក៏ស្គាល់អ្នកនោះអ) ។

៤ឯដំណើរបរិភោគភោជនាហារ ដែលបានថ្វាយទៅ រូបព្រះក នោះយើងដឹងថា ក្នុងលោកិយនេះ រូបព្រះមិនជាអ្វី ទេខ ហើយថាគ្មានព្រះណាទៀត ក្រៅពីព្រះតែ ១ ឡើយគ ៥ដ្បិតថ្វីបើមានអ្វីដែលហៅថាព្រះឃ ទោះនៅលើមេឃ ឬ នៅផែនដីក្តី ដូចជាមានព្រះជាច្រើន

និងម្ចាស់ជាច្រើនមែន ៦គង់តែខាងយើងមានព្រះតែ ១ ប៉ុណ្ណោះង គឺជាព្រះវរបិតាច
ដែលរបស់សព្វសារពើកើតមកពីទ្រង់ឆ ហើយយើងរាល់ គ្នាក៏សំរាប់ទ្រង់ ក៏មានព្រះអម្ចាស់តែ ១ជ
គឺជាព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ដែលរបស់សព្វសារពើកើតមកឈដោយសារទ្រង់ ហើយយើងក៏ដោយសារទ្រង់ដែរ ។

៧តែមនុស្សទាំងអស់គ្មានចំណេះនេះទេញ មានអ្នកខ្លះ នៅតែកោតខ្លាចចំពោះរូបព្រះ
ហើយគេបរិភោគភោជ នាហារទាំងនោះ ទុកដូចជាដង្វាយថ្វាយទៅរូបព្រះ លុះមក ដល់សព្វថ្ងៃនេះ
ម្ល៉ោះហើយ បញ្ញាចិត្តគេដែលខ្សោយដ នោះ ត្រូវស្មោកគ្រោកទៅវិញ ៨ប៉ុន្តែ ចំណីអាហារមិន មែនជាគ្រឿង
ដែលនាំឱ្យព្រះរាប់អានយើងទេឋ ដ្បិតបើ យើងបរិភោគ នោះមិនមែនមានបំណាច់អ្វី ហើយបើមិន
បរិភោគទេ នោះយើងក៏មិនខ្វះអ្វីដែរ ។

៩តែត្រូវប្រយ័ត្ន ក្រែងអំណាចយើងនេះ បានបង្កើត ជាហេតុឌនាំឱ្យពួកកំសោយជំពប់ដួលឈ
១០ដ្បិត បើអ្នកណា ឃើញអ្នកឯងដែលមានចំណេះ កំពុងតែអង្គុយបរិភោគ ក្នុងវិហារមានរូបព្រះ
នោះតើមិនបានកំឡាចិត្តអ្នកកំ សោយ ឱ្យបរិភោគដង្វាយដែលបានថ្វាយដល់រូបព្រះដែរ ទេឬអី ?ណ
១១ដូច្នេះ បងប្អូនកំសោយ ដែលព្រះគ្រីស្ទបាន សុគតជំនួស គេនឹងត្រូវវិនាសតដោយសារចំណេះរបស់អ្នក
វិញ ១២យ៉ាងនោះដែលធ្វើបាបនឹងពួកបងប្អូនថ ហើយធ្វើឱ្យ បញ្ញាចិត្តកំសោយរបស់គេត្រូវរបួស
នោះឈ្មោះថាធ្វើ បាបនឹងព្រះគ្រីស្ទដែរទ ១៣ហេតុដូច្នេះ បើសិនជាចំណី អាហារអ្វី នាំឱ្យបងប្អូនខ្ញុំជំពប់ដួល
នោះខ្ញុំមិនព្រមទទួល ទានចំណីអាហារ នោះជាដរាបតទៅ ក្រែងបងប្អូនខ្ញុំជំពប់ ដួល។

ជំពូក ៩

សិទ្ធិរបស់សាវ័ក

៩ ១តើខ្ញុំមិនមែនជាសាវកទេឬអី ?ន តើខ្ញុំមិនមែនជាអ្នក មានសេរីភាពទេឬអី ?ប តើខ្ញុំមិនប
ានឃើញព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាទេឬអី ?ផ តើអ្នករាល់ គ្នាមិនមែនជាស្នាដៃ
ដែលខ្ញុំធ្វើក្នុងព្រះអម្ចាស់ទេឬអី ?ព ២បើខ្ញុំមិនមែនជាសាវកដល់មនុស្សឯទៀត ក៏គង់តែជា
សាវ័កដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាភស្តុតាងភ ពី ការងារជាសាវ័ករបស់ខ្ញុំក្នុងព្រះអម្ចាស់ ។

៣ឯសេចក្ដីដោះសារបស់ខ្ញុំ នៅមុខពួកអ្នកដែលចោទ ប្រកាន់ខ្ញុំ ៤នោះគឺថា
តើយើងខ្ញុំគ្មានច្បាប់នឹងទទួលទាន ទេឬអី ?ម ៥តើគ្មានច្បាប់នឹងនាំសិស្សស្រីម្នាក់ ជាប្រពន្ធយើង ខ្ញុំយ
ទៅជាមួយ ដូចជាសាវ័កឯទៀត និងបងប្អូនព្រះអម្ចាស់ ហើយកេផាសដែរទេឬអីល ៦ឬមួយ តើមានតែខ្ញុំ
និងបាណា បាសវ ដែលគ្មានច្បាប់នឹងលែងធ្វើការរកស៊ីឬអី ?

៧ចុះតើដែលមានអ្នកណាធ្វើជាទាហានស ហើយចាយ តែប្រាក់ខ្លួនឯងឬទេ ? តើដែលមានអ្នកណាដាំចំការទំពាំង បាយជូរហ រួចមិនបរិភោគផលពីចំការនោះ ឬដែលមានអ្នកណាឃ្វាលហ្វូងសត្វ ឥតផឹកទឹកដោះវាឬទេ ៨ដែលខ្ញុំ និយាយសេចក្ដីទាំងនេះ នោះតើតាមតែរបៀបមនុស្ស ប៉ុណ្ណោះ ឯក្រិត្យវិន័យ តើមិនថាដូច្នេះដែរទេឬ ៩ដ្បិតមាន សេចក្ដីចែងទុកមកក្នុងក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេថា "កុំឱ្យឃ្លុំ មាត់របស់គោ ដែលបញ្ជាន់ស្រូវឡើយ"ឡ នោះតើព្រះទ្រង់គិតដល់គោតែប៉ុណ្ណោះអ ១០ឬទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះចំពោះ ដល់យើងរាល់គ្នាដែរ គឺដោយព្រោះតែយើងរាល់គ្នា ហើយ បានជាសេចក្ដីនោះបានចែងទុកមកក ដើម្បីឱ្យអ្នក ណាដែលភ្ជួររាស់ ជានភ្ជួររាស់ដោយសង្ឃឹម ហើយអ្នក ណា ដែលបញ្ជាន់ដោយសង្ឃឹម នោះនឹងបានតាមសេចក្ដី សង្ឃឹមនោះឯងខ ១១បើសិនជាយើងខ្ញុំបានសាបព្រោះរបស់ ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ហើយច្រូត ជានរបស់អ្នករាល់គ្នាខាងសាច់ឈាមវិញ នោះតើច្រើន ហួសពេកឬអី ?គ ១២បើអ្នកឯទៀតមានអំណាចនោះលើអ្នក រាល់គ្នា នោះតើយើងខ្ញុំមិនត្រូវមានលើសជាងគេទៅទៀត ទេឬអី ? ប៉ុន្តែ យើងខ្ញុំមិនបានប្រើអំណាចនោះទេ យើងខ្ញុំ បានទ្រទ្រង់ទាំងអស់វិញឃ ដើម្បីមិនឱ្យដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបង្អាក់ឡើយង ១៣តើមិនដឹងទេឬអី ថាពួកអ្នកដែលធ្វើ ការព្រះ គេបរិភោគដោយសារព្រះវិហារ ហើយពួកអ្នក ដែលបំរើអាសនា ក៏បានចំណែកពីអាសនាដែរច ១៤ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏បង្គាប់ ឱ្យពួកអ្នកដែលផ្សាយដំណឹងល្អ បាន រស់ដោយសារដំណឹងល្អដូច្នោះដែរឆ។

១៥តែខ្ញុំមិនបានប្រើអំណាចណា ១ នេះទេជ ខ្ញុំក៏មិនបាន សរសេរសេចក្ដីទាំងនេះ ដោយប្រាថ្នាចង់ឱ្យគេប្រព្រឹត្ត យ៉ាងនោះដល់ខ្លួនខ្ញុំដែរ ខ្ញុំស៊ូតែស្លាប់វិញ ជាជាងឱ្យសេចក្ដី អំនួតរបស់ខ្ញុំនេះត្រូវវិនាសឈ ១៦ពីព្រោះបើខ្ញុំផ្សាយដំណឹង ល្អទៅ នោះមិនមែនជាហេតុឱ្យខ្ញុំអួតខ្លួនទេ ដ្បិតខ្ញុំជាប់ក្នុង សេចក្ដីបង្ខំញ បើខ្ញុំមិនផ្សាយដំណឹងល្អវិញ នោះវរដល់ខ្ញុំ ហើយ ១៧បើខ្ញុំធ្វើដោយស្ម័គ្រពីចិត្ត នោះខ្ញុំបានរង្វាន់ដ តែបើធ្វើទាំងទើសទ័ល នោះគង់តែមានការងារចែកចាយ ផ្ញើទុកនឹងខ្ញុំដែរឋ ១៨ដូច្នេះ តើរង្វាន់ខ្ញុំជាយ៉ាងណា គឺឱ្យ តែខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះគ្រីស្ទ ដោយឥតយកថ្លៃ ប៉ុណ្ណោះឌ ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំបានប្រើអំណាចខ្លួនឍ ក្នុងដំណឹងល្អ ហួសល្បត់ឡើយ ។

១៩ដ្បិតទោះបើខ្ញុំមិនជាប់បំរើអ្នកណាសោះក៏ដោយណ គង់តែខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅជាអ្នកបំរើដល់មនុស្សទាំងអស់ វិញត ដើម្បីឱ្យបានមនុស្សជាច្រើនទៅទៀតថ ២០ខ្ញុំបានត្រឡប់ ដូចជាសាសន៍យូដា ដល់ពួកសាសន៍យូដា ដើម្បីឱ្យបានពួក យូដាទ ហើយដូចជានៅក្រោមបន្ទុកក្រិត្យវិន័យ ដល់ពួកអ្នក ដែលនៅក្រោមបន្ទុកក្រិត្យវិន័យ(តែខ្ញុំមិនមែននៅក្រោម បន្ទុកក្រិត្យវិន័យទេ) ធ ដើម្បីឱ្យបានពួកអ្នក

ដែលនៅក្នុង បន្ទុកក្រិត្យវិន័យ ២១ហើយដូចជាឥតក្រិត្យវិន័យដល់ពួកអ្នក
ដែលគ្មានក្រិត្យវិន័យន(មិនមែនថាខ្ញុំឥតក្រិត្យវិន័យរបស់ ព្រះទេ គឺខ្ញុំនៅក្នុងក្រិត្យវិន័យព្រះគ្រីស្ទវិញ) ប
ដើម្បីឱ្យបាន ពួកអ្នកដែលគ្មានក្រិត្យវិន័យដែរ ២២ខ្ញុំបានត្រឡប់ដូចជា ខ្សោយដល់ពួកអ្នកកំសោយ ដើម្បីឱ្យប
ានពួកកំសោយផ គឺ បានត្រឡប់ជាគ្រប់សណ្ឋានទាំងអស់ ដល់មនុស្សទាំងអស់ព ប្រយោជន៍ឱ្យប
ានសង្គ្រោះដល់អ្នកខ្លះ ដោយសារសណ្ឋាន ទាំងនោះឯងភ ២៣ខ្ញុំធ្វើការទាំងនោះ ដោយយល់ដល់តែ ដំណឹងល
្អ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានចំណែកជាមួយគ្នាក្នុងដំណឹងល្អ ។

២៤តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថាពួកអ្នកដែលរត់នៅទី ប្រណាំង គេរត់ទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែ មានតែ ១ ទេដែលបាន រង្វាន់ម ដូច្នេះ ចូររត់យបែបឱ្យបានរង្វាន់ចុះ ២៥ហើយអស់ អ្នកដែលតយុទ្ធគ្នា
គេខំអត់សង្កត់ចិត្តគ្រប់ជំពូក គឺធ្វើដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យបានតែភួងជ័យរដែលត្រូវពុករលួយ តែយើងរាល់ គ្នាវិញ គឺ ឱ្យបានមកុដ ១ ដែលមិនចេះពុករលួយឡើយល ២៦បានជាខ្ញុំខំរត់យ៉ាងដូច្នោះ មិនមែនបែបដូចជាមិនស្គាល់ ផ្លូវទេវ ខ្ញុំក៏ខំប្រដាល់យ៉ាងដូច្នោះដែរ មិនមែនដូចជាដាល់ ខ្យល់ទេស ២៧គឺខ្ញុំវាយដំរូបកាយខ្ញុំហទាំងបង្ខំ ឱ្យចុះចូល ក្រែង ក្រោយដែលខ្ញុំបានប្រដៅមនុស្សឯទៀតហើយ នោះខ្លួនខ្ញុំ ត្រូវចោលចេញវិញ។

ជំពូក ១០

ការព្រមានតាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រអ៊ីស្រាអែល

១០ ១បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅល្ងង់អ ពី ដំណើរពួកឰយុកោយើងទេ ថាគេប
ាននៅក្រោមពពក ទាំងអស់គ្នាក ហើយគ្រប់គ្នាបានដើរកាត់សមុទ្រខ ២គ្រប់គ្នា ប
ានទទួលបុណ្យជ្រមុជក្នុងគពពក ហើយក្នុងសមុទ្រនោះ ឱ្យ បានតាមលោកម៉ូសេ ៣គ្រប់គ្នាប
ានបរិភោគចំណីអាហារ ដដែលខាងព្រលឹងវិញ្ញាណឃ ៤ហើយគ្រប់គ្នាបានផឹកទឹក
ដដែលខាងព្រលឹងវិញ្ញាណដែរ ដ្បិតបានផឹកពីថ្មដាងខាង ព្រលឹងវិញ្ញាណដែលតាមគេ ងថ្មដានោះ
គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ៥ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់មិនពេញព្រះហឫទ័យនឹងគេជាច្រើនគ្នាទេ ដ្បិតគេត្រូវដួលស្លាប់រាត់រាយ
នៅក្នុងទីរហោស្ថានច។

៦ការទាំងនោះបានត្រឡប់ជាគំរូឆដល់យើង ប្រយោជន៍ កុំឱ្យយើងប្រាថ្នាចង់បានសេចក្ដីអាក្រក់ ដូចជាគេឡើយ ៧ឬ ថ្វាយបង្គំរូបព្រះជ ដូចជាពួកគេខ្លះបានថ្វាយដែរ ដូចជាមាន សេចក្ដីចែងទុកមកថា "បណ្ដាជនបានអង្គុយស៊ីផឹក រួច ក្រោកឡើងលេងសប្បាយ"ឈ ៨ឬប្រព្រឹត្តសេចក្ដីកំផិត ដូច ជាពួកគេខ្លះប
ានប្រព្រឹត្ត ហើយមាន ២ ម៉ឺន ៣ ពាន់នាក់ បាន ត្រូវវិនាសក្នុង ១ ថ្ងៃនោះឯងញ ៩ឬល្បងព្រះគ្រីស្ទដ

ដូចជាពួក គេខ្លះបានល្បងទ្រង់ ហើយត្រូវវិនាសទៅ ដោយពស់ចឹកឋ ១០ក៏កុំឱ្យត្អូញត្អែរ ដូចជាពួកគេខ្លះបានត្អូញត្អែរឌ ហើយត្រូវ វិនាសឈរដោយមេបំផ្លាញនោះឡើយណ ។

១១រីឯការទាំងនោះបានកើតមកដល់គេ ទុកជាគំរូត ហើយបានកត់ទុក សំរាប់ជាសេចក្តីទូន្មានប្រដៅដល់យើង រាល់គ្នាថ ដែលយើងនៅគ្រាចុងបំផុតនៃអស់ទាំងកល្បទ ១២បានជាអ្នកណាដែលស្មានថាខ្លួនឈរធ នោះត្រូវប្រយ័ត្ន ក្រែងលោដួល ១៣ដ្បិតគ្មានសេចក្តីល្បួងណាកើតដល់អ្នក រាល់គ្នា ក្រៅពីសេចក្តីល្បួងដែលត្រូវខាងមនុស្សលោកទេ រីឯព្រះទ្រង់ក៏ស្មោះត្រង់ដែរន ទ្រង់មិនឱ្យកើតមានសេចក្តីល្បួងហួសកំឡាំងអ្នករាល់គ្នាឡើយប គឺនៅវេលាណាដែល ត្រូវល្បួង នោះទ្រង់ក៏រៀបផ្លូវឱ្យចៀសរួច ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់ គ្នាអាចនឹងទ្រាំបាន ។

១៤ហេតុនោះ ឱពួកស្ងួនភ្ញាខ្ញុំអើយផ ចូររត់ពីការថ្វាយ បង្គំរូបព្រះចេញព ១៥ខ្ញុំនិយាយនេះដូចជានិយាយនឹងមនុស្ស មានប្រាជ្ញា ចូរពិចារណាពីសេចក្តីដែលខ្ញុំថានេះចុះ ១៦ឯ ពែងដ៏មានពរដែលយើងសូមពរឱ្យ តើមិនមែនជាសេចក្តី ប្រកបនឹងលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេឬអី ? ហើយនំប៉័ងដែលយើងកាច់ភ នោះតើមិនមែនជាសេចក្តីប្រកបនឹងរូប អង្គនៃព្រះគ្រីស្ទទេឬអី ?ម ១៧ដ្បិតដែលមាននំប៉័ងតែ ១ ដុំ នោះយ៉ាងណា ចំណែកពួកយើងដែលមានគ្នាច្រើន ក៏ជា រូបកាយតែ ១ យ៉ាងនោះដែរយ ពីព្រោះយើងទាំងអស់គ្នា ទទួលទានពីដុំនំប៉័ងតែមួយនោះឯង ។

ដង្វាយដល់រូបព្រះ និងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់

១៨ចូរពិចារណាពីសាសន៍អ៊ីស្រាអែលខាងសាច់ ឈាម ចុះឯពួកអ្នកដែលបរិភោគយញ្ញបូជាទាំងនោះរ តើមិនមាន សេចក្តីប្រកបនឹងអាសនាទេឬអី ? ១៩ដែលខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ តើមានន័យថា រូបព្រះជាអ្វីឬទេ ? ឬដង្វាយថ្វាយដល់រូប ព្រះជាអ្វីឬទេ ?ល ២០មិនមែនជាអ្វីទេ ឯរបស់ដែលសាសន៍ ដទៃបូជាថ្វាយនោះមិនមែនថ្វាយដល់ព្រះទេ គឺថ្វាយដល់អារក្សវិញទេតើវ ហើយខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តី ប្រកបនឹងអារក្សឡើយ ២១អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងផឹកពីពែង នៃព្រះអម្ចាស់ និងពីពែងរបស់អារក្សផងបានទេ ក៏ពុំអាចនឹងបរិភោគនៅតុព្រះអម្ចាស់ នឹងតុរបស់អារក្សផងបាន ដែរស ២២ឬតើយើងចង់បណ្តាលឱ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រចណ្ឌ ឬអី ?ហ តើយើងខ្លាំងពូកែជាងទ្រង់ឬ ?ឡ

សេរីភាពរបស់អ្នកជឿ

២៣មានច្បាប់ធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ តែគ្រប់ទាំងការគ្មាន ប្រយោជន៍ទេអ មានច្បាប់ធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ តែគ្រប់ ទាំងការមិនស្អាងចិត្តឡើងទេ ២៤កុំឱ្យអ្នកណាស្វែងរកតែ

ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ ត្រូវរកដល់អ្នកដទៃវិញក។

២៥ចូរបរិភោគគ្រប់របស់ទាំងអស់ ដែលគេលក់នៅ ទីផ្សារ ឥតចាំបាច់ស៊ើបសួរអ្វីឡើយ

ដោយយល់ដល់បញ្ញា ចិត្តខ ២៦ដ្បិតផែនដី និងរបស់ទាំងអស់នៅផែនដី សុទ្ធតែជា របស់ផងព្រះអម្ចាស់គ។

២៧តែបើអ្នកណាដែលមិនជឿ គេអញ្ជើញអ្នកទៅពិសា ហើយអ្នកចង់ទៅដែរ

នោះត្រូវបរិភោគគ្រប់មុខ ដែលគេ ដាក់នៅមុខអ្នកចុះឃ ឥតចាំសួរអ្វីឡើយ ដោយយល់ដល់ បញ្ញាចិត្ត

២៨ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាប្រាប់អ្នកថា មុខនេះជាដង្វាយ ថ្វាយដល់រូបព្រះហើយ នោះកុំឱ្យបរិភោគឡើយ ដោយ

យល់ដល់អ្នកដែលប្រាប់នោះ និងបញ្ញាចិត្តផងង ២៩ដែលខ្ញុំ ថា បញ្ញាចិត្តនេះ

នោះមិនមែនបញ្ញាចិត្តរបស់អ្នកទេ គឺ របស់គេវិញ ដ្បិតហេតុអ្វីបានជាសេរីភាពចរបស់ខ្ញុំត្រូវ

បញ្ញាចិត្តរបស់គេជំនុំជំរះ ៣០បើខ្ញុំទទួលទានដោយអរ ព្រះគុណ នោះតើហេតុអ្វីបានជាគេប្រកាន់ទោសខ្ញុំ

ដោយ ព្រោះរបស់ដែលខ្ញុំបានអរព្រះគុណរួចហើយនោះ ?ឆ

៣១ដូច្នេះ ទោះបើស៊ី ឬផឹក ឬធ្វើការអ្វីក៏ដោយ នោះចូរ ធ្វើទាំងអស់សំរាប់ចំរើនសិរីល

ដល់ព្រះចុះជ។៣២កុំឱ្យធ្វើជាទីបង្អាក់ចិត្តឈ ដល់ពួកសាសន៍យូដា ឬសាសន៍ ក្រេក ឬពួកជំនុំនៃព្រះឡើយញ

៣៣ដូចជាខ្លួនខ្ញុំក៏ផ្គាប់ដល់ចិត្ត មនុស្សគ្រប់គ្នា ក្នុងការទាំងអស់ដែរដ ដោយឥតរកផល

ប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនឡើយ គឺជាប្រយោជន៍ ដល់មនុស្សជា ច្រើនវិញឋ ដើម្បីឱ្យគេបានសង្គ្រោះរួចឌ

១ចូរត្រាប់តាមខ្ញុំឍ ដូចជាខ្ញុំបានត្រាប់តាមព្រះគ្រីស្ទដែរ។

ជំពូក ១១

បែបបទនៃការថ្វាយបង្គំ

១១ ២បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសរសើរដល់អ្នករាល់គ្នាត ពីព្រោះ អ្នករាល់គ្នានឹកចាំពីខ្ញុំ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ថ

ហើយដោយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្ហើកបង្រៀន ផងទ។

៣តែខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះគ្រីស្ទជាសិរសានៃ បុរសទាំងអស់ធ ឯបុរសវិញ

នោះជាក្បាលនៃស្ត្រីន ហើយ សិរសានៃព្រះគ្រីស្ទ គឺជាព្រះប ៤បុរសណាដែលអធិស្ឋាន ប

អធិប្បាយផទាំងមានពាក់អ្វីនៅលើក្បាល នោះឈ្មោះថា ធ្វើបង្អាប់ដល់សិរសាខ្លួន ៥ឯស្ត្រីណាដែលអធិស្ឋាន

ឬ អធិប្បាយព ដោយមានក្បាលទទេ នោះឈ្មោះថា ធ្វើបង្អាប់ ដល់ក្បាលខ្លួនវិញ ដ្បិតដែលធ្វើដូច្នោះ

នោះដូចជាបាន កោរសក់ចេញដែរភ ៦បើស្ត្រីណាមិនពាក់អ្វីនៅលើក្បាល នោះត្រូវកាត់សក់ចេញ

តែបើពួកស្រី ៗ អៀនខ្មាសចំពោះ ការកាត់ ឬកោរសក់ នោះត្រូវតែមានអ្វីពាក់វិញ ៧ផ្នែក ខាងពួកបុរសវិញ

នោះមិនត្រូវពាក់អ្វីលើក្បាលទេ ពីព្រោះ ខ្លួនជាគំរូម ហើយជាសិរីល្អនៃព្រះ តែស្ត្រីជាសិរីល្អដល់ បុរសវិញ
៨ដ្បិតបុរសដើមមិនបានកើតចេញពីស្ត្រីមកទេ គឺស្ត្រីបានចេញមកពីបុរសនោះវិញយ ៩ព្រះក៏មិនបានបង្កើត
បុរសមកសំរាប់ស្រីដែរ គឺស្ត្រីសំរាប់បុរសវិញរ ១០ហេតុ នោះត្រូវឱ្យពួកស្ត្រីមានទីសំគាល់ ពីអំណាចរបស់ប្តី
នៅ លើក្បាលខ្លួន ដោយព្រោះពួកទេវតា ។

១១ប៉ុន្តែ ក្នុងព្រះអម្ចាស់ នោះបុរសមិនមែនជាឥត ពឹងអាស្រ័យដល់ស្ត្រីឡើយ
ហើយស្ត្រីក៏មិនមែនជាឥតពឹង អាស្រ័យដល់បុរសដែរ ១២ដ្បិតបុរសកើតមកដោយសារស្ត្រី ដូចជាស្ត្រីដើមប
ានកើតមកពីបុរសនោះដែរ តែគ្រប់របស់ ទាំងអស់សំរេចកើតមកអំពីព្រះវិញល ១៣ចូរពិចារណាក្នុង
ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាមើល តើគួរគប្បីឱ្យស្ត្រីអធិស្ឋានដល់ព្រះ ដោយឥតមានពាក់អីលើក្បាលឬទេ
១៤តើធម្មតាលោកមិន បង្រៀនអ្នករាល់គ្នាទេឬអីថា បើបុរសទុកសក់វែង នោះជា ការបង្អាប់ដល់ខ្លួន
១៥តែបើស្ត្រីទុកសក់វែង នោះឯងជា សេចក្តីលំអដល់នាងវិញ ដ្បិតសក់វែងនោះ ទ្រង់បានប្រទានមកនាង
ទុកជាប្រដាប់សំរាប់ទទូរ ១៦ប៉ុន្តែ បើមាន អ្នកណាចង់ជជែកពីសេចក្តីនេះ នោះយើងរាល់គ្នាគ្មាន
ទំលាប់យ៉ាងនោះទេ ហើយពួកជំនុំនៃព្រះក៏គ្មានដែរវ ។

ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់

១១:២៣-២៥ - មថ ២៦:២៦-២៨ មក ១៤:២២-២៤

លក ២២:១៧-២០

១៧ខាងឯសេចក្តី ដែលខ្ញុំប្រាប់មកក្រោយនេះ ខ្ញុំមិន សរសើរដល់អ្នករាល់គ្នាទេស
ដ្បិតដែលអ្នករាល់គ្នាប្រជុំគ្នា នោះមិនមែនឱ្យបានល្អឡើងទេ គឺឱ្យបានអាក្រក់ជាងទៅវិ ញ
១៨ព្រោះមុនដំបូងខ្ញុំឮថា កាលណាអ្នករាល់គ្នាមូលមក ក្នុងពួកជំនុំ នោះតែងមានការបែកខ្ញែកគ្នាទៅហ
ហើយខ្ញុំ ក៏បានជឿខ្លះដែរ ១៩ពីព្រោះត្រូវតែមានបក្សពួកក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យពួកខ្ជាបខ្ជួនប
ានសំដែងមកឱ្យស្គាល់ ច្បាស់ឡ ២០ដូច្នេះ ដែលប្រជុំគ្នានៅទីណាមួយ នោះមិន មែនប្រជុំ
ដើម្បីនឹងបរិភោគលៀងបរិសុទ្ធនៃព្រះអម្ចាស់ទេ ២១ដ្បិតកាលបរិភោគ នោះគ្រប់គ្នាខំបរិភោគម្ហូបរបស់ខ្លួន
ឱ្យតែឆ្អែតមុនគេទៅអ បានជាមានមួយនៅឃ្លាន ហើយមួយ ទៀតស្រវឹង ២២ចុះតើអ្នករាល់គ្នាគ្មានផ្ទះ
សំរាប់ជាទីឱ្យបាន បរិភោគអាហារទេឬអី ? ឬតើអ្នកមើលងាយដល់ពួកជំនុំ នៃព្រះក ហើយចង់ធ្វើ
ឱ្យពួកអ្នកដែលគ្មានអ្វីសោះខ មាន សេចក្តីខ្មាសឬអី តើគួរឱ្យខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នាថាដូច ម្តេច ? គួរ
ឱ្យសរសើរឬ ?គ ខ្ញុំមិនសរសើរទេ ។

២៣ដ្បិតឯសេចក្តីដែលខ្ញុំបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នាឃ នោះខ្ញុំបានទទួលពីព្រះអម្ចាស់មកឯង

គឺថានៅពេលយប់ដែល ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវគេបញ្ជូន នោះទ្រង់បានយក នំបុ័ង ២៤លុះទ្រង់ប
ានអរព្រះគុណរួចហើយ ក៏កាច់នំបុ័ង ដោយបន្ទូលថា "ចូរយកពិសាចុះ នេះជារូបកាយខ្ញុំច ដែល
ត្រូវកាច់សំរាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើកិច្ចនេះ ទុកជាសេចក្តី រំឭកពីខ្ញុំចុះ" ២៥លុះក្រោយដែលប
ានបរិភោគរួចហើយ នោះទ្រង់ក៏យកពែងបែបដូច្នោះដែរ ដោយបន្ទូលថា "ពែង នេះជាសញ្ញាថ្មីឆ
ដោយនូវឈាមខ្ញុំជ ចូរធ្វើដូច្នេះរាល់វេលា ណាដែលផឹក ទុកជាសេចក្តីរំឭកដល់ខ្ញុំ" ២៦ដ្បិតរាល់វេលា ណា
ដែលអ្នករាល់គ្នាបរិភោគនំបុ័ងនេះ ហើយផឹកពី ពែងនេះ នោះឈ្មោះថាសំដែងពីសេចក្តីសុគតរបស់ផង
ព្រះអម្ចាស់ ដរាបដល់ទ្រង់យាងមកឈ ។

២៧បានជាអ្នកណាដែលបរិភោគនំបុ័ងនេះ ឬផឹងពីពែង នៃព្រះអម្ចាស់បែបមិនគួរសម
នោះនឹងមានទោសចំពោះ រូបអង្គ ហើយនិងព្រះលោហិតនៃព្រះអម្ចាស់ញ ២៨ត្រូវឱ្យ
មនុស្សល្បងខ្លួនឯងមើលដរួចសិមបរិភោគនំបុ័ង ហើយផឹក ពីពែងនេះចុះ
២៩ដ្បិតអ្នកណាដែលបរិភោគបែបមិនគួរ សម អ្នកនោះឈ្មោះថាបរិភោគជាសេចក្តីជំនុំជំរះដល់ខ្លួន វិញ
ដោយព្រោះមិនពិចារណាឃើញរូបអង្គនៃព្រះអម្ចាស់ ទេ ៣០គឺដោយហេតុនោះប
ានជាមានអ្នករាល់គ្នាជាច្រើន ទៅជាខ្សោយ ហើយឈឺ ក៏មានគ្នាជាច្រើនដេកលក់ទៅ ហើយដែរឋ
៣១បើសិនជាយើងរាល់គ្នាពិចារណាមើល ក្នុងខ្លួនយើង នោះយើងមិនត្រូវជាប់ជំនុំជំរះទេឌ ៣២តែកាល
ណាយើងរាល់គ្នាត្រូវជាប់ជំនុំជំរះ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ វាយផ្ចាលយើងវិញឈ ដើម្បីកុំ
ឱ្យយើងជាប់ទោសជាមួយនឹង លោកិយឡើយណ ។

៣៣ដូច្នេះបងប្អូនអើយ កាលណាប្រជុំគ្នា ដើម្បីនឹង បរិភោគ នោះត្រូវបង្អង់ចាំគ្នាផង
៣៤បើសិនជាអ្នកណា ឃ្លានត ឱ្យអ្នកនោះបរិភោគនៅឯផ្ទះចុះថ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់ គ្នាប្រជុំទៅ នាំ
ឱ្យជាប់មានទោសឡើយ ឯការឯទៀត ដល់ កាលណាខ្ញុំមកទ នោះខ្ញុំនឹងសំរេចគ្រប់ទាំងអស់ ។

ជំពូក ១២

អំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ

១២ ១ចំណែកឯអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណធ បងប្អូន អើយ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅល្ងង់ទេន
២អ្នករាល់គ្នាដឹង ហើយថា ពីដើមអ្នករាល់គ្នាជាសាសន៍ដទៃប ដែលត្រូវ បង្វែរទៅឯរូបព្រះគ
តាមតែមានសេចក្តីដឹកនាំទៅនោះផ ៣ហេតុនោះ បានជារូបខ្ញុំប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា មិន
ដែលមានអ្នកណានិយាយ ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះថា ព្រះយេស៊ូវត្រូវបណ្តាសានោះឡើយព

ក៏គ្មានអ្នកណាអាច នឹងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ដែរភ លើកតែដោយ
នូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះម ។

៤រីឯអំណោយទាន នោះមានផ្សេងៗពីគ្នា តែគឺជាព្រះ វិញ្ញាណដដែលទេយ
៥ហើយក៏មានមុខងារផ្សេងៗពីគ្នា តែ គឺជាព្រះអម្ចាស់ដដែលដែរ ៦ព្រមទាំង មានរបៀបធ្វើ
ផ្សេងៗពីគ្នាទៀត តែគឺជាព្រះដដែលនោះឯងរ ដែលទ្រង់ ធ្វើគ្រប់ទាំងអស់ ក្នុងមនុស្សទាំងអស់ល ។
៧ហើយទ្រង់ប្រទានឱ្យព្រះវិញ្ញាណ សំដែងមកក្នុងគ្រប់គ្នា ដើម្បីឱ្យបានកើតផលវ ៨ដ្បិតទ្រង់ប្រទាន
ឱ្យម្នាក់មានពាក្យ សំដីនៃប្រាជ្ញាវាងវៃស ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ ឱ្យម្នាក់ទៀត មានពាក្យសំដី
នៃចំណេះចេះស្ទាត់ហ តាមព្រះវិញ្ញាណ ដដែល ៩ហើយឱ្យម្នាក់ផ្សេងទៀតមានសេចក្តីជំនឿឡ ដោយ
នូវព្រះវិញ្ញាណដដែល ឱ្យមួយទៀតបានអស់ទាំងអំណោយ ទាន និងអាចប្រោសឱ្យជាអ
ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណដដែល ១០ឱ្យមួយទៀតបានសំដែងការឫទ្ធិបារមីក និងឱ្យមួយទៀត ចេះអធិប្បាយខ
ឱ្យមួយទៀតសង្កេតស្គាល់អស់ទាំងវិញ្ញាណគ ឱ្យមួយទៀតចេះនិយាយភាសាដទៃផ្សេងៗឃ ហើយឱ្យមួយ
ទៀតចេះបកប្រែភាសាដទៃ ១១តែគឺជាព្រះវិញ្ញាណតែមួយ ដដែលនោះឯងង ដែលធ្វើគ្រប់ការទាំងនោះ
ទាំងចែកដល់ គ្រប់គ្នាដោយមុខៗផង តាមដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ។
រូបកាយ ១ អវយវៈច្រើន

១២ដ្បិតដូចជារូបកាយ ១ មានអវយវៈជាច្រើន តែ អវយវៈទាំងនោះ ទោះមានច្រើនក៏ពិត
គង់តែរួមគ្នាមក ជារូបតែ ១ ទេច នោះព្រះគ្រីស្ទក៏ដូច្នោះដែរឆ ១៣ដ្បិតយើង
ទាំងអស់គ្នាទោះបើជាសាសន៍យូដា ឬសាសន៍ក្រេក បាវ បំរើ ឬអ្នកជាក្តីជ យើងប
ានទទួលបុណ្យជ្រមុជឈចូលក្នុង រូបកាយតែ ១ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណតែ ១ញ ហើយគ្រប់គ្នា ក៏ប
ានត្រូវផឹកពីព្រះវិញ្ញាណតែ ១ ដែរដ ។

១៤រូបកាយមិនមែនសុទ្ធតែមានអវយវៈតែ ១ ទេ គឺមាន ច្រើនវិញឋ
១៥បើសិនជាជើងនឹងនិយាយថា អញមិនមែនជា របស់ផងរូបកាយទេ ពីព្រោះអញមិនមែនជាដៃ នោះតើ
មិនមែនជារបស់ផងរូបកាយ ដោយហេតុតែប៉ុណ្ណោះឬអី ១៦ហើយបើសិនជាត្រចៀកនឹងនិយាយថា
អញមិនមែនជា របស់ផងរូបកាយទេ ពីព្រោះអញមិនមែនជាភ្នែក នោះតើ មិនមែនជារបស់ផងរូបកាយ
ដោយហេតុតែប៉ុណ្ណោះឬអី ១៧បើរូបកាយទាំងស្រុងសុទ្ធតែជាភ្នែក នោះតើនឹងស្តាប់ នៅត្រង់ណា
បើរូបកាយទាំងស្រុង សុទ្ធតែជាត្រចៀក នោះតើនឹងដឹងក្លិននៅត្រង់ណា ១៨តែព្រះទ្រង់បានដាក់ចុះឌ
នូវអវយវៈនីមួយៗ ក្នុងរូបកាយតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ឍ ១៩បើគ្រប់ទាំងអស់សុទ្ធតែមានអវយវៈតែ ១

នោះតើរូប កាយនឹងនៅឯណា ? ២០តែមានអវយវៈជាច្រើនវិញ ប៉ុន្តែ រូបកាយតែ ១ ទេណ។

២១ហើយភ្នែកពុំអាចនិយាយទៅដៃថា អញមិនត្រូវការ នឹងឯងទេ ឬក្បាលនិយាយទៅជើងថា អញមិនត្រូវការនឹង ឯងដែរនោះឡើយ ២២ប៉ុន្តែ អស់ទាំងអវយវៈក្នុងរូបកាយ ដែលមើលទៅដូចជាខ្សោយជាងគេ នោះមានប្រយោជន៏ ជាជាងវិញ ២៣ហើយអវយវៈណាក្នុងរូបកាយ ដែលយើង ស្មានថា មិនគួររាប់អានប៉ុន្មាន នោះយើងបានរាប់អាន លើសទៅទៀត ឯអវយវៈណារបស់យើង ដែលមិនល្អមើល នោះបានល្អមើលកាន់តែខ្លាំងឡើងទៅទៀត ២៤តែអវយៈ ណារបស់យើងដែលល្អមើល នោះមិនត្រូវការអ្វីទេ ដូច្នេះ ព្រះទ្រង់បានផ្សំរូបកាយ ព្រមទាំងប្រទានឱ្យអវយវៈណា ដែលខ្វះ ប ានប្រសើរលើសជាងទៅទៀត ២៥ដើម្បីមិនឱ្យ មានសេចក្តីបែកខ្ញែកគ្នាក្នុងរូបកាយឡើយ តែឱ្យអវយវៈ ទាំងប៉ុន្មាន បានជួយគាំពារគ្នាទៅវិញទៅមក ២៦ដូច្នេះ បើ អវយវៈ ១ ឈឺ នោះទាំងអស់នឹងឈឺជាមួយគ្នា បើ ១ បាន ដំកើងឡើង នោះទាំងអស់នឹងបានរីករាយជាមួយដែរ ។

២៧អ្នករាល់គ្នាជារូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយជាអវយវៈ របស់រូបកាយរៀងខ្លួនថ ២៨ព្រះទ្រង់ប ានតាំងអ្នកខ្លះក្នុង ពួកជំនុំឡើងទ មុនដំបូង គឺពួកសាវ័កធ ទី ២ ពួកគ្រូអធិប្បាយន ទី ៣ ពួកគ្រូបង្រៀន រួចមកមានការឫទ្ធិបារមី មាន អំណោយទានជាការប្រោសឱ្យជាប ជាការជំនួយ ជាការ គ្រប់គ្រងផ ហើយជាភាសាដទៃផងព ២៩តើគ្រប់គ្នាជាសាវ័ក ឬអី ? គ្រប់គ្នាជាគ្រូអធិប្បាយឬអី ? គ្រប់គ្នាជាគ្រូបង្រៀន ឬអី ? គ្រប់គ្នាធ្វើការឫទ្ធិបារមីបានឬអី ? ៣០គ្រប់គ្នាមានអស់ ទាំងអំណោយទាននឹងប្រោសឱ្យជាបានឬអី ? គ្រប់គ្នាអាច និយាយភាសាដទៃបានឬអី ?ភ គ្រប់គ្នាចេះបកប្រែភាសា បានឬអី ៣១ចូរសង្វាតឱ្យប ានមអំណោយទាន យ៉ាងវិសេស ទៅចុះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញផ្លូវ ១ ដ៏ប្រសើរលើសលែងទៅ ទៀត ។

ជំពូក ១៣

សេចក្តីស្រឡាញ់

១៣ ១ទោះបើខ្ញុំចេះនិយាយ ជាភាសាយរបស់មនុស្សជាតិ ទាំងប៉ុន្មាន និងភាសារបស់ពួកទេវតាផង តែគ្មានសេចក្តី ស្រឡាញ់ នោះខ្ញុំបានត្រឡប់ដូចជាលង្ហិនដែលឮខ្ទរ ឬដូច ជាឈឹង ដែលឮទ្រហឹងប៉ុណ្ណោះ ២បើខ្ញុំចេះអធិប្បាយរ ហើយស្គាល់អស់ទាំងសេចក្តីអាថិកំបាំងល និងគ្រប់ទាំង ចំណេះវិជ្ជាវ ហើយបើខ្ញុំមានគ្រប់ទាំងសេចក្តីជំនឿស ល្មម នឹងឱ្យភ្នំរើចេញបានហ តែគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះខ្ញុំមិន ជាអ្វីទេ ៣បើខ្ញុំចែកអស់ទាំងទ្រព្យសម្បត្តិខ្ញុំជាអាហារដល់ គេឡ ហើយបើខ្ញុំប្រគល់រូបកាយខ្ញុំទៅឱ្យគេដុតអ តែគ្មាន សេចក្តីស្រឡាញ់ នោះគ្មានប្រយោជន៏ដល់ខ្ញុំសោះ ។

៤ឯសេចក្តីស្រឡាញ់តែងតែអត់ធ្មត់ក ហើយក៏សប្បុរស សេចក្តីស្រឡាញ់មិនចេះឈ្នានីស
មិនចេះអួតខ្លួនខ ក៏មិន ដែលមានចិត្តធំផង ៥មិនដែលប្រព្រឹត្តបែបមិនគួរសម មិន
ដែលរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនគ មិនរហ័សខឹងឃ មិនប្រកាន់ ទោសង
៦មិនដែលអរសប្បាយចំពោះសេចក្តីទុច្ចរិតឡើយច គឺអរសប្បាយតែនឹងសេចក្តីស្មោះត្រង់វិញឆ ៧ក៏គ្របបាំង
ទាំងអស់ ជឿទាំងអស់ សង្ឃឹមទាំងអស់ ហើយទ្រាំទ្រទាំង អស់ជ។

៨រីឯការអធិប្បាយឈ នោះនឹងត្រូវបាត់ទៅ ការនិយាយ ភាសាដទៃញនឹងត្រូវឈប់
ហើយចំណេះក៏ត្រូវសាបសូន្យ ទៅដែរ តែឯសេចក្តីស្រឡាញ់មិនដែលផុតឡើយ ៩ដ្បិត
យើងចេះមិនទាន់សព្វគ្រប់ដ ហើយយើងអធិប្បាយក៏មិន ទាន់បានពេញខ្នាតផង
១០តែកាលណាសេចក្តីគ្រប់លក្ខណ៍ បានចូលមកឋ នោះសេចក្តីដែលមិនពេញខ្នាតនឹងបាត់ទៅ
១១កាលដែលខ្ញុំនៅក្មេងនៅឡើយ នោះខ្ញុំបាននិយាយដូចជា កូនក្មេង ក៏មានគំនិតដូចជាក្មេង ហើយប
ានពិចារណា ដូច ជាកូនក្មេងដែរ លុះកាលខ្ញុំធំហើយ នោះខ្ញុំបានលះចោល ការរបស់កូនក្មេងចេញទៅឌ
១២ដ្បិតឥឡូវនេះ យើងមើល ឃើញបែបស្រអាប់ ដូចជាដោយសារកញ្ចក់ឍ តែនៅវេលា នោះ
នឹងឃើញមុខទល់នឹងមុខណ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំស្គាល់មិនទាន់ អស់ តែនៅវេលានោះ ខ្ញុំនឹងស្គាល់វិញ ដូចជាព្រះទ្រង់
ស្គាល់ខ្ញុំដែរត។ ១៣ឥឡូវនេះ នៅមានសេចក្តីជំនឿ សេចក្តី សង្ឃឹម និងសេចក្តីស្រឡាញ់ថ ទាំង៣មុខនេះ
តែសេចក្តី ដែលវិសេសជាងគេ គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់។

ជំពូក ១៤

អំណោយទានអធិប្បាយ និងការនិយាយភាសាដទៃ

១៤ ១ចូរដេញតាមសេចក្តីស្រឡាញ់ចុះធ ហើយសង្វាត ចង់បាននអស់ទាំងអំណោយទាន ខាងឯវិញ្ញាណដែរប
តែ ស៊ូឱ្យចេះអធិប្បាយជាដើមផ ២ដ្បិតអ្នកណាដែលនិយាយ ភាសាដទៃព នោះមិនមែននិយាយនឹងមនុស្ស
គឺទូលនឹងព្រះ វិញ ពីព្រោះគ្មានអ្នកណាស្តាប់បានទេភ ប៉ុន្តែ អ្នកនោះ និយាយជាសេចក្តីអាថ៌កំបាំង
ដោយនូវវិញ្ញាណ ៣ឯអ្នក ដែលអធិប្បាយវិញ អ្នកនោះនិយាយនឹងមនុស្ស សំរាប់នឹង ស្អាងចិត្ត កំឡាចិត្តម
ហើយកំសាន្តចិត្តយ ៤អ្នកណាដែល និយាយភាសាដទៃរ នោះស្អាងតែចិត្តខ្លួនឯងទេល តែអ្នក
ណាដែលអធិប្បាយវ នោះទើបស្អាងចិត្តចំពោះពួកជំនុំ ទាំងអស់គ្នាវិញ ៥ខ្ញុំចង់
ឱ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយភាសាដទៃ ទាំងអស់ដែរ តែស៊ូឱ្យអ្នករាល់គ្នាចេះអធិប្បាយជាជាងស
ដ្បិតអ្នកដែលអធិប្បាយ នោះប្រសើរជាងអ្នកដែលនិយាយ ភាសាដទៃទៅទៀត

លើកតែអ្នកនោះចេះបកប្រែផង ដើម្បី ឱ្យពួកជំនុំបានស្អាងចិត្តឡើង។ ៦ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ
បើខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នា ដោយ និយាយភាសាដទៃ នោះតើខ្ញុំនឹងមានប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នក រាល់គ្នា
លើកតែខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា ជាការបើក សំដែងឡ ឬតាមចំណេះអ ឬជាសេចក្តីអធិប្បាយ ឬសេចក្តី
បង្រៀនណាមួយវិញក ៧ឯរបស់ឥតជីវិតទាំងប៉ុន្មានដែល មានចេញសូរ ទោះបើជាខ្លុយឬស៊ុងក្តី បើមិនមានព
្សូរ ខ្ពស់ទាប នោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យដឹងថា ផ្លុំឬចាប់លេងបទណា ទៅបាន ៨ឯត្រែ ក៏ដូចគ្នា បើឮសូរមិនច្បាស់
នោះតើនឹង មានអ្នកណាប្រុងប្រៀបខ្លួនទៅច្បាំងបាន ?ខ ៩អ្នករាល់គ្នា ក៏យ៉ាងដូច្នោះដែរ
បើសិនជាអណ្តាតមិនបញ្ចេញ ចំពោះ ពាក្យដែលស្តាប់បាន នោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យគេដឹងជាថាអ្វី ៗ បាន
គឺដូចជានិយាយទៅតាមខ្យល់ទេ ១០នៅក្នុងលោកិយ នេះ មានសូរសំឡេងជាច្រើនយ៉ាងណាស់
តែគ្មានណាមួយ ដែលមិនច្បាស់ឡើយ ១១ដូច្នេះ បើខ្ញុំមិនយល់ន័យសំឡេង នោះ
នោះអ្នកដែលនិយាយនឹងទុកខ្ញុំដូចជាអ្នកប្រទេសដទៃ ហើយអ្នកដែលនិយាយ នឹងច
ានដូចជាអ្នកប្រទេសដទៃដល់ ខ្ញុំដែរគ ១២ដូច្នេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាសង្វាតចង់បានអំណោយ
ទានខាងឯវិញ្ញាណយនោះត្រូវស្វែងរក ឱ្យបានកាន់តែច្រើន ចុះ ដើម្បីនឹងស្អាងចិត្តងនៃពួកជំនុំឡើង ។

១៣ហេតុនោះបានជាអ្នកណាដែលនិយាយភាសាដទៃ នោះត្រូវអធិស្ឋានសូមឱ្យចេះបកប្រែដែរច
១៤បើខ្ញុំអធិស្ឋាន ជាភាសាដទៃ នោះគឺជាវិញ្ញាណខ្ញុំដែលអធិស្ឋានឆ តែ ឥតមានប្រយោជន៍ដល់ប្រ
ាជ្ញាខ្ញុំសោះ ១៥ដូច្នេះ ត្រូវធ្វើដូច ម្តេច ? ខ្ញុំត្រូវអធិស្ឋានដោយនូវវិញ្ញាណជ ហើយត្រូវ អធិស្ឋានដោយនូវប្រ
ាជ្ញាផង ខ្ញុំនឹងច្រៀងឈដោយវិញ្ញាណ ហើយនឹងច្រៀងដោយប្រាជ្ញាដែរ ១៦ពុំនោះ បើសូមពរ
ដោយនូវវិញ្ញាណទទេ នោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យអ្នកដែលមិនចេះ បានថា "អាម៉ែន"ញបាន
ក្នុងកាលដែលអ្នកអរព្រះគុណ នោះដ ដ្បិតអ្នកនោះមិនដឹងជាអ្នកថាដូម្តេចទេ ១៧ឯអ្នក ៗ
អរព្រះគុណយ៉ាងល្អមែន តែអ្នកនោះមិនបានស្អាងចិត្ត ឡើងសោះឋ។

១៨ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះនៃខ្ញុំដ្បិតខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃ ជាច្រើន លើសជាងអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់
១៩ប៉ុន្តែ ក្នុងពួក ជំនុំ ខ្ញុំចូលចិត្តនិយាយតែពាក្យ ៥ ម៉ាត់ដោយនូវប្រាជ្ញាខ្ញុំ
ដើម្បីនឹងបង្រៀនដល់មនុស្សឯទៀត ជាជាងនិយាយភាសា ដទៃ ១ ម៉ឺនមាត់វិញឌ។

២០បងប្អូនអើយ កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅខ្ចីខាងឯគំនិត ឡើយឍ បើខាងឯបំណងអាក្រក់
នោះចូរនៅជាកូនង៉ែត ចុះណ តែចំណែកខាងឯគំនិត នោះចូរធ្វើជាមនុស្សពេញ អាយុវិញ
២១មានសេចក្តីចែងទុកក្នុងក្រិត្យវិន័យតថា "អញ នឹងនិយាយ នឹងសាសន៍នេះ ដោយភាសាផ្សេងៗ ហើយ
ដោយបបូរមាត់ មនុស្សដទៃ តែយ៉ាងនោះ គេក៏មិនស្តាប់ អញដែរថ នេះជា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់" ។

២២បានជាភាសាដទៃ នោះសំរាប់ជាទីសំគាល់ មិនមែន ដល់ពួកអ្នកដែលជឿទេ
គឺដល់អស់ពួកអ្នកដែលមិនជឿវិញ តែការអធិប្បាយទ នោះមិនមែនសំរាប់ពួកអ្នកដែលមិនជឿ
គឺសំរាប់ពួកអ្នកដែលជឿវិញ ២៣ដូច្នេះ បើកាលណាពួកជំនុំ ទាំងមូលប្រជុំគ្នានៅកន្លែងណាមួយ
ហើយគ្រប់គ្នានិយាយ ភាសាដទៃ រួចមានមនុស្សដែលមិនចេះ ឬមនុស្សមិនជឿ គេចូលមក នោះតើគេមិនថា
អ្នករាល់គ្នាឆ្កួតទេឬអី ?ធ ២៤តែបើគ្រប់គ្នាអធិប្បាយវិញ ហើយមានមនុស្សដែលមិន ជឿ ប
ឬមនុស្សខ្លះដែលមិនចេះ គេចូលមក នោះគេត្រូវភ្ញាក់ ដឹងខ្លួនឡើង ដោយសារអ្នករាល់គ្នា
ហើយត្រូវអ្នករាល់គ្នា ពិចារណាខ្លួនដែរ ២៥យ៉ាងនោះ អស់ទាំងសេចក្តីលាក់ កំបាំងនក្នុងចិត្តគេ នឹងប
ានសំដែងមក ហើយយ៉ាងនោះ គេ នឹងក្រាបផ្កាប់មុខថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវិញ ព្រមទាំងធ្វើបន្ទាល់ ថា
"ព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមែន"ប ។
ការថ្វាយបង្គំដែលមានលំដាប់លំដោយ
២៦ដូច្នេះ ធ្វើដូចម្តេចបងប្អូនអើយ ?ផ កាលណាអ្នករាល់ គ្នាពប្រជុំ
នោះគ្រប់គ្នាភមានទំនុកដំកើងម មានសេចក្តី បង្រៀនយ មានសេចក្តីបើកសំដែង មាននិយាយភាសាដទៃរ
មានសេចក្តីបកប្រែដែរល ត្រូវឱ្យធ្វើការទាំងអស់សំរាប់នឹង ស្អាងចិត្តឡើង
២៧បើមានអ្នកណានិយាយជាភាសាដទៃ នោះនិយាយបានតែ ២ ឬ ៣ នាក់យ៉ាងច្រើន ហើយម្នាក់ម្តង ៗ ផង
រួចត្រូវមានអ្នក ១ ជាអ្នកបកប្រែ ២៨បើគ្មានអ្នកណា សំរាប់បកប្រែទេ នោះត្រូវ
ឱ្យគេនៅស្ងៀមក្នុងពួកជំនុំចុះ ហើយទូលដល់ព្រះដោយខ្លួនឯងវិញ ។
២៩ឯអ្នកដែលអធិប្បាយវ នោះទុកឱ្យ ២ ឬ ៣ នាក់សំដែង ទៅ ហើយ
ឱ្យអ្នកឯទៀតគិតពិចារណាចុះស ៣០បើមានអ្នក ណាទៀតអង្គុយនៅទីនោះ ដែលក៏មានសេចក្តីសំរាប់នឹង
បើកសំដែងដែរ នោះត្រូវឱ្យអ្នកមុនផ្អាកនៅស្ងៀមសិន ៣១ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានច្បាប់នឹងអធិប្បាយប
ានទាំងអស់គ្នា តែត្រូវសំដែងម្នាក់ម្តង ៗ ដើម្បីឱ្យគ្រប់គ្នាបានរៀនតាម ហើយឱ្យគ្រប់គ្នាបានសេចក្តីទូន្មានដែរ
៣២ឯវិញ្ញាណនៃពួក អ្នកដែលអធិប្បាយ នោះនៅក្រោមអំណាចអ្នកនោះឯងហ
៣៣ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនមែនជាព្រះនៃសេចក្តីវឹកវរទេឡ គឺទ្រង់ ជាព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្តវិញអ
ដូចក្នុងអស់ទាំងពួកជំនុំក របស់ពួកបរិសុទ្ធដែរខ។
៣៤នៅក្នុងពួកជំនុំ ត្រូវឱ្យពួកស្រី ៗនៅស្ងៀម ដ្បិតគ្មាន ច្បាប់ឱ្យនិយាយឡើយគ ត្រូវ
ឱ្យគេប្រតិបត្តិតាមវិញឃ ដូចជា ក្រិត្យវិន័យក៏សំដែងដែរង ៣៥បើគេចង់រៀនអ្វី នោះត្រូវតែ
សួរប្តីនៅឯផ្ទះចុះ ដ្បិតដែលពួកស្រី ៗ និយាយនៅក្នុងពួក ជំនុំ នោះគួរខ្មាសហើយ ។ ៣៦ចុះដូចម្តេច

តើព្រះបន្ទូលចបានចេញពីពួកអ្នករាល់ គ្នាមក ឬបានមកត្រឹមតែអ្នករាល់គ្នាតែប៉ុណ្ណោះ ៣៧បើអ្នក
ណាស្មានថា ខ្លួនចេះអធិប្បាយឆ ឬថា ខ្លួនជាមនុស្សប្រកប ដោយវិញ្ញាណជ នោះត្រូវតែយល់ព្រមថា
សេចក្ដីទាំង ប៉ុន្មានដែលខ្ញុំសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នានេះ សុទ្ធតែជា បញ្ញត្តិផងព្រះអម្ចាស់ទាំងអស់ឈ
៣៨បើអ្នកណាមិនយល់ទេ នោះឱ្យគេនៅតែមិនយល់ទៅចុះ ។

៣៩ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ចូរសង្វាតញឱ្យបានចេះអធិប្បាយដ
ហើយកុំឱ្យឃាត់មិនឱ្យនិយាយភាសាដទៃនោះឡើយ ៤០ត្រូវតែធ្វើការទាំងអស់តាមបែបគួរសម
ហើយដោយ លំដាប់លំដោយផង។

ជំពូក ១៥

ការមានព្រះជន្មឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

១៥ ១បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់ប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីដំណឹង ល្អខ ដែលខ្ញុំបានផ្សាយរួចមកហើយឈ
ជាដំណឹងដែលអ្នក រាល់គ្នាបានទទួល ក៏ឈរជាប់ក្នុងនោះផង ២អ្នករាល់គ្នា កំពុងតែបានសង្គ្រោះណ
ដោយសារដំណឹងល្អនោះផង គឺបើ សិនជាកាន់ខ្ជាប់តតាមព្រះបន្ទូល ដែលខ្ញុំបានថ្លែងប្រាប់មក
លើកតែអ្នករាល់គ្នាបានជឿ ដោយឥតបើគិត ។

៣ដ្បិតមុនដំបូង ខ្ញុំបានប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នាថ តាមសេចក្ដី ដែលខ្ញុំបានទទួលដែរទ គឺថាព្រះគ្រីស្ទប
ានសុគត ដោយ ព្រោះបាបធរបស់យើងរាល់គ្នា តាមបទគម្ពីរន ៤ហើយថា ទ្រង់ត្រូវគេបញ្ចុះក្នុងផ្នូរប
រួចដល់ថ្ងៃទី ៣ផ នោះទ្រង់មាន ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញព ក៏តាមបទគម្ពីរភ ៥ហើយថា ទ្រង់បាន លេចមក
ឱ្យកេផាសឃើញម រួចដល់ពួក ១២ នាក់ដែរយ ៦ក្រោយទៀត ទ្រង់លេចមកឱ្យពួកបងប្អូនជាង ៥០០ នាក់
ឃើញតែម្ដង ជាពួកដែលមានគ្នាច្រើនរស់នៅ ដរាបដល់ សព្វថ្ងៃនេះ តែមានខ្លះបានដេកលក់ទៅហើយរ
៧ក្រោយ ទៀត ទ្រង់លេចមកឱ្យយ៉ាកុបឃើញល ក៏ឱ្យពួកសាវកទាំង អស់គ្នាឃើញដែរវ ៨រួចទ្រង់ប
ានលេចមកឱ្យខ្ញុំឃើញស ជា ខាងក្រោយគេបង្អស់ ដូចជាលេចមកដល់កូនកើតមុន កំណត់ដែរ ។

៩ដ្បិតក្នុងបណ្ដាពួកសាវក នោះខ្ញុំជាអ្នកតូចជាងគេហ មិនគួរនឹងហៅខ្ញុំជាសាវកផងទេ ពីព្រោះខ្ញុំប
ានបៀតបៀនឡដល់ពួកជំនុំនៃព្រះអ ១០ប៉ុន្តែ ដែលខ្ញុំបានជាយ៉ាងណា នោះគឺបានដោយព្រះគុណកនៃព្រះទេ
ហើយព្រះគុណដែល ទ្រង់បានផ្ដល់មកខ្ញុំខ នោះមិនមែនជាអសារឥតការឡើយ ដ្បិតខ្ញុំប
ានខំធ្វើការលើសជាងអ្នកទាំងនោះសន្ធឹកណាស់គ ប៉ុន្តែ មិនមែនជាខ្ញុំ គឺជាព្រះគុណនៃព្រះដែលសណ្ឋិតនៅ
នឹងខ្ញុំវិញឃ ១១ដូច្នេះ ទោះបើជាខ្ញុំ ឬអ្នកទាំងនោះក្ដីង គង់ តែយើងផ្សាយដំណឹងបែបយ៉ាងនោះ

ក៏យ៉ាងនោះឯងដែល អ្នករាល់គ្នាបានជឿដែរ ។

ការរស់ឡើងវិញនៃពួកអ្នកស្លាប់

១២បើសិនជាបានផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះគ្រីស្ទថា ទ្រង់ មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយច
នោះធ្វើដូចម្ដេចឱ្យ ពួកអ្នករាល់គ្នាខ្លះ និយាយបាន ថាពួកស្លាប់ឆមិនរស់ឡើង វិញជទេ
១៣បើសិនជាពួកស្លាប់មិនរស់ឡើងវិញមែន នោះ ព្រះគ្រីស្ទក៏មិនបានរស់ឡើងវិញដែរ
១៤ហើយបើព្រះគ្រីស្ទ មិនបានរស់ឡើងវិញឈ នោះដំណឹងដែលយើងខ្ញុំផ្សាយនេះ ជាការឥតប្រយោជន៏ទទេ
ហើយសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក រាល់គ្នា ក៏ឥតអំពើដែរ ១៥ឈ្មោះថាយើងខ្ញុំជាស្មរបន្ទាល់ ក្លែងក្លាយពីព្រះវិញ
ដ្បិតយើងខ្ញុំបានធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះថា ទ្រង់បានប្រោសឱ្យព្រះគ្រីស្ទរស់ឡើងវិញហើយញ តែបើពួក
ស្លាប់មិនរស់ឡើងវិញមែន នោះប្រាកដជាទ្រង់មិនបាន ប្រោសឱ្យព្រះគ្រីស្ទរស់ឡើងវិញពិត
១៦ដ្បិតបើសិនជាពួក ស្លាប់មិនរស់ឡើងទេ នោះព្រះគ្រីស្ទក៏មិនបានរស់ឡើងដែរ
១៧ហើយបើព្រះគ្រីស្ទមិនបានរស់ឡើងវិញមែននោះសេចក្ដី ជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏ជាការឥតអំពើ
អ្នករាល់គ្នានៅ ក្នុងអំពើបាបនៅឡើយដ ១៨ហើយអស់អ្នកដែលបានដេក លក់ឋទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ គេប
ានត្រូវវិនាសហើយ ១៩បើសិន ជាយើងមានទីសង្ឃឹមក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នៅតែក្នុងជីវិតនេះ ប៉ុណ្ណោះ
នោះយើងវេទនា លើសជាងមនុស្សទាំងអស់ ទៅទៀតឱ។

២០តែឥឡូវនេះ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ ឡើងវិញជាពិតឈ
ជាផលដំបូងណពីពួកអ្នកដែលបានដេក លក់ទៅហើយត ២១ដ្បិតដែលសេចក្ដីស្លាប់បានមកដោយ
សារមនុស្សថ នោះសេចក្ដីដែលមនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើង វិញទ ក៏មកដោយសារមនុស្សដែរ ២២ព្រោះ
ដូចជាគ្រប់ មនុស្សទាំងអស់បានត្រូវស្លាប់ ក្នុងលោកអ័ដាមជាយ៉ាងណា នោះគ្រប់គ្នាក៏នឹងបានប្រោសឱ្យរស់
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយ៉ាង នោះដែរធ ២៣តែគ្រប់គ្នាតាមលំដាប់រៀងខ្លួន ពីព្រះគ្រីស្ទ
ជាផលដំបូងនរួចពួកអ្នកដែលជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទប ក្នុង កាលដែលទ្រង់យាងមកផ ២៤គ្រានោះប
ានដល់ចុងបំផុត ហើយ ជាវេលាដែលទ្រង់នឹងប្រគល់នគរព ដល់ព្រះដ៏ជា ព្រះវរបិតាទៅវិញ
ក្រោយដែលទ្រង់បានទំលាក់អស់ទាំង រាជ្យ និងអំណាច ហើយនិងឥទ្ធិឫទ្ធិទាំងប៉ុន្មានចេញភ ២៥ដ្បិតគួរ
ឱ្យទ្រង់បានសោយរាជ្យម ទាល់តែដាក់អស់ទាំង ខ្មាំងសត្រូវនៅក្រោមព្រះបាទទ្រង់យ
២៦ឯខ្មាំងសត្រូវក្រោយ បង្អស់ ដែលត្រូវបំផ្លាញ គឺជាសេចក្ដីស្លាប់រ ២៧ពីព្រោះ ទ្រង់ប
ានបង្ក្រាបគ្រប់ទាំងអស់ នៅក្រោមព្រះបាទទ្រង់ហើយ តែដែលថាបានបង្ក្រាបគ្រប់ទាំងអស់ នោះច្បាស់ជា
មិននិយាយពីព្រះ ដែលបង្ក្រាបគ្រប់របស់ទាំងអស់នៅ ក្រោមទ្រង់នោះទេវ ២៨ហើយកាលណាទ្រង់ប

ានបង្ក្រាប គ្រប់របស់ទាំងអស់នៅក្រោមទ្រង់ នោះព្រះរាជបុត្រានោះ ឯង ក៏នឹងត្រូវក្រាបក្រោមព្រះ ដែលប
ានបង្ក្រាបគ្រប់ទាំង អស់ នៅក្រោមទ្រង់ដែរសដើម្បីឱ្យព្រះបានធ្វើជាគ្រប់ទាំង អស់ក្នុងគ្រប់ទាំងអស់ហ។

២៩ពុំនោះ ពួកអ្នកដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជ ទុកជាគំរូពី សេចក្តីស្លាប់ នឹងធ្វើដូចម្តេច
បើសិនជាពួកស្លាប់មិនរស់ ឡើងវិញទេ នោះតើហេតុអ្វីបានជាគេទទួលបុណ្យជ្រមុជ
ទុកជាគំរូពីសេចក្តីស្លាប់ធ្វើអ្វី ? ៣០ហេតុអ្វីបានជាយើងមាន សេចក្តីអន្តរាយ រាល់ពេលរាល់វេលាដែរ ?ឡ
៣១ខ្ញុំស្បថ ដោយនូវសេចក្តីអំនួត ដែលខ្ញុំអួតពីអ្នករាល់គ្នា ក្នុងព្រះ គ្រីស្ទយេស៊ូវ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាថា ខ្ញុំស្លាប់រាល់ តែថ្ងៃអ ៣២បើសិនជាខ្ញុំបានតយុទ្ធនឹងសត្វព្រៃក នៅក្រុង
អេភេសូរខ តាមរបៀបជាមនុស្ស នោះតើមាន ប្រយោជន៍ អ្វីដល់ខ្ញុំ បើសិនណាជាមនុស្សស្លាប់មិនរស់ឡើង
វិញមែន នោះចូរយើងស៊ីផឹកទៅចុះ ដ្បិតស្អែកយើងត្រូវស្លាប់ ហើយគ ៣៣កុំឱ្យច្រឡំឡើយឃ
ពីព្រោះពួកម៉ាកអាក្រក់តែង នឹងបង្ខូចកិរិយាល្អង ៣៤ចូរភ្ញាក់ដឹងខ្លួនឡើងខាងឯសេចក្តី សុចរិតចុះ កុំឱ្យធ្វើប
ាបឡើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាខ្លះមិនស្គាល់ ព្រះទេច ខ្ញុំថាដូច្នេះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីខ្មាស់ឆ។
រូបកាយដែលរស់ឡើងវិញ

៣៥មុខជានឹងមានអ្នកណាមួយសួរថាជ ឯពួកមនុស្សស្លាប់ នឹងរស់ឡើងវិញយ៉ាងណា
"តើមកវិញមានរូបកាយដូច ម្តេច ?"ឈ ៣៦ឱមនុស្សកំឡៅអើយញ គ្រាប់ពូជដែលអ្នក ព្រោះទៅ
បើមិនងាប់ នោះមិនពន្លកដុះឡើងទេដ ៣៧ហើយ គ្រាប់ដែលអ្នកព្រោះនោះ មិនមែនដូចជាដើមដែលពន្លក
ឡើងនោះដែរ គឺជាគ្រាប់សុទ្ធ ដូចជាគ្រាប់ស្រូវ ឬពូជជា ទៀតក្តី តាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ឋ
៣៩គ្រប់ទាំងសាច់ក៏មិនដូច គ្នាដែរ គឺមាន ១ របស់សត្វ ១ របស់ត្រី ហើយ ១ របស់សត្វ ហើរ
៤០ក៏មានរូបកាយសំរាប់ស្ថានសួគ៌ ហើយមានរូប កាយសំរាប់ផែនដីដែរ តែសិរីរបស់រូបកាយនៅស្ថានសួគ៌
និងរបស់រូបកាយនៅផែនដីនោះទីទៃពីគ្នា ៤១ឯព្រះអាទិត្យ នោះមានរស្មីម្យ៉ាងទៅឌ
ព្រះចន្ទក៏មានរស្មីម្យ៉ាងទៅ ហើយ ផ្កាយក៏មានរស្មីម្យ៉ាងទៅឍ សូម្បីតែផ្កាយទាំងប៉ុន្មានសោត
ក៏មានរស្មីខុសពីគ្នាដែរ ។

៤២សេចក្តីដែលមនុស្សស្លាប់ណ បានរស់ឡើងវិញ នោះ ក៏បែបដូច្នោះដែរត គេបានកប់ទៅ
ជារូបកាយដែល ពុករលួយ តែរស់ឡើងវិញ ជារូបកាយ មិនចេះពុករលួយ ឡើយថ ៤៣បានកប់ទៅ
ទាំងមានសេចក្តីអាប់ឱន តែរស់ ឡើងវិញ ទាំងមានសិរីល្អទ បានកប់ទៅទាំងមានសេចក្តី កំសោយ
តែរស់ឡើងវិញ ទាំងមានព្រះចេស្តា ៤៤បានកប់ ទៅ ជារូបកាយ ខាងសាច់ឈាម តែរស់ឡើង ជារូបកាយ
ខាងឯងវិញ្ញាណវិញ បើមានរូបកាយ ខាងសាច់ឈាមនោះ ក៏មានរូបកាយ ខាងវិញ្ញាណដែរធ

៤៥ដូចជាសេចក្ដីដែល ចែងទុក ពីលោកអ័ដាម ដែលជាមនុស្សមុនដំបូងថា "បាន ត្រឡប់ជាមានព្រលឹងរស់"ន
តែលោកអ័ដាមក្រោយអង្គសំជាវិញ្ញាណដ៏ប្រោសឱ្យរស់វិញផ ៤៦ឯវិញ្ញាណ មិនមែនកើត មុនទេ
គឺជារូបសាច់ទេតើ រួចទើបមានវិញ្ញាណជាខាង ក្រោយព ៤៧មនុស្សមុនដំបូងកើតមកពីដី គឺធ្វើមកពីធូលីដីភ
តែមនុស្សទី ២ ជាម្ចាស់ដែលចេញមកពីស្ថានសួគ៌វិញម ៤៨ឯមនុស្សដែលកើតពីធូលីដីមកជាយ៉ាងណា
នោះអស់អ្នក ដែលកើតពីធូលីដី ក៏យ៉ាងនោះដែរ ហើយព្រះអម្ចាស់ ដែលយាងមកពីស្ថានសួគ៌ ជាយ៉ាងណា
ពួកស្ថានសួគ៌ក៏ យ៉ាងនោះដែរយ ៤៩យើងក៏នឹងមានរូបរាងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ពីស្ថានសួគ៌រ
ដូចជាយើងមានរូបរាងរបស់មនុស្ស ដែលធ្វើ ពីធូលីដីលមកដែរ ។

៥០បងប្អូនអើយ សេចក្ដីដែលខ្ញុំចង់និយាយនេះ គឺថា សាច់ឈាមវពុំអាចនឹងគ្រងនគរព្រះ ជាមរដកប
ានឡើយស ហើយសេចក្ដីពុករលួយក៏ពុំអាចនឹងគ្រងសេចក្ដី ដែលមិន ចេះពុករលួយបានដែរហ ៥១នែ ខ្ញុំប្រ
ាប់អ្នករាល់គ្នាពីសេចក្ដី អាថ៌កំបាំងឡ គឺថា យើងទាំងអស់គ្នានឹងមិនដេកលក់ទៅទេអ ៥២តែទាំងអស់គ្នា
នឹងបានផ្លាស់ប្រែកទៅក្នុង ១ រំពេចវិញ គឺក្នុង ១ ប៉ប្រិចភ្នែកប៉ុណ្ណោះ ក្នុងកាលដែលឮសូរត្រែ ក្រោយបង្អស់
ដ្បិតត្រែនឹងឮឡើងមែនខ នោះពួកស្លាប់គនឹង រស់ឡើងវិញ មិនពុករលួយទៀតឡើយ រួចយើងរាល់គ្នា នឹងប
ានផ្លាស់ប្រែទៅ ៥៣ដ្បិតត្រូវតែរូបកាយដ៏ពុករលួយ នេះឃ បានប្រដាប់ដោយសេចក្ដីមិនពុករលួយវិញង
ហើយ រូបកាយដែលរមែងស្លាប់នេះ ត្រូវតែបានប្រដាប់ដោយ សេចក្ដីមិនចេះស្លាប់វិញដែរ
៥៤កាលណារូបកាយពុក រលួយនេះបានប្រដាប់ ដោយសេចក្ដីមិនពុករលួយ ហើយ
រូបកាយដែលតែងតែស្លាប់នេះ បានប្រដាប់ដោយសេចក្ដី មិនចេះស្លាប់វិញនោះ ទើបនឹងបានសំរេចតាមពាក្យ
ដែល ចែងទុកមកថា "សេចក្ដីជ័យជំនះបានលេបសេចក្ដីស្លាប់ បាត់ហើយ"ច ៥៥"ឱសេចក្ដី ស្លាប់អើយ
ទ្រនិចឯងនៅឯ ណា?ឆ សេចក្ដីស្លាប់អើយ ជ័យជំនះរបស់ឯងនៅឯណា ?" ៥៦រីឯទ្រនិចនៃសេចក្ដីស្លាប់
គឺជាអំពើបាបជ ហើយអំណាច របស់បាប គឺជាក្រិត្យវិន័យឈ ៥៧តែអរព្រះគុណដល់ ព្រះអង្គញ
ពីព្រោះទ្រង់ប្រទានឱ្យ យើងរាល់គ្នាមានជ័យជំនះ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងដ ។

៥៨បានជាបងប្អូនស្ងួនភ្ងាអើយ ចូរកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ដោយឥតរង្គើ ទាំងធ្វើការព្រះអម្ចាស់
ឱ្យបរិបូរជាដរាប ចុះ ដោយដឹងថា ការដែលអ្នករាល់គ្នាខំប្រឹងធ្វើក្នុងព្រះ អម្ចាស់ឋ នោះមិនមែន
ឥតប្រយោជន៏ទេ។

ជំពូក ១៦

ការរៃប្រាក់សម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធ

១៦ ១ឥឡូវនេះ ខាងឯការរៃប្រាក់ឈសំរាប់ពួកបរិសុទ្ធណ នោះចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើ ដូចជាខ្ញុំប
ានផ្តាំទុកក្នុងពួកជំនុំ នៅស្រុកកាឡាទីតទាំងប៉ុន្មានដែរ ២គឺរាល់តែអាទិត្យ ក្នុងថ្ងៃ ដំបូងថ នោះត្រូវ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រមូលដាក់ទុកនូវអ្វី១ ដោយ ឡែក តាមដែលព្រះបានចំរើនឱ្យ ដើម្បីកាលណាខ្ញុំមកដល់
នោះមិនបាច់នឹងរៃទៀតទ ៣កាលណាខ្ញុំមកដល់ នោះខ្ញុំនឹង ចាត់អ្នកណាដែលពេញចិត្តអ្នករាល់គ្នាធ
ឱ្យកាន់សំបុត្រ និង យកទេយ្យទានរបស់អ្នករាល់គ្នា ទៅដល់ក្រុងយេរូសាឡិម ៤ហើយបើសិនជាគួរ
ឱ្យខ្ញុំទៅដែរ នោះគេនឹងទៅជាមួយ នឹងខ្ញុំផង ។
សេចក្តីស្នើសូមរបស់លោកប៉ុល
	៥កាលណាខ្ញុំបានដើរកាត់ស្រុកម៉ាសេដូនហើយ នោះខ្ញុំ នឹងមកឯអ្នករាល់គ្នាន
ដ្បិតខ្ញុំត្រូវដើរកាត់ស្រុកម៉ាសេដូន សិនប ៦ប្រហែលជាខ្ញុំនឹងស្នាក់នៅជា ១ នឹងអ្នករាល់គ្នាបន្តិច ឬអស់ ១
រដូវរងារផងទេដឹង ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជូន ដំណើរខ្ញុំផ ទៅឯទីកន្លែងណា ដែលខ្ញុំនឹងទៅតទៅមុខទៀត
៧ដ្បិតខ្ញុំមិនចូលចិត្តមកសួរអ្នករាល់គ្នាតាមផ្លូវឥឡូវនេះទេ តែខ្ញុំសង្ឃឹមថា
នឹងមកនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជាយូរ បន្តិច បើសិនជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យព ៨ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹង
នៅក្រុងអេភេសូរភ ទាល់តែដល់បុណ្យថ្ងៃទី ៥០ម ៩ដ្បិតមាន ទ្វារយ៉ាងធំ ហើយស្រួលបានបើកចំហឱ្យខ្ញុំយ
ហើយក៏មាន ពួកឃាត់ឃាំងជាច្រើនដែរ ។
	១០បើធីម៉ូថេរមកឯអ្នករាល់គ្នា នោះចូរខំទំនុកបំរុងឱ្យ គាត់នៅជាមួយផង កុំ
ឱ្យគាត់ភ័យខ្លាចអ្វីឡើយ ដ្បិតគាត់ក៏ ធ្វើការរបស់ព្រះអម្ចាស់ល ដូចជាខ្ញុំដែរ ១១កុំឱ្យអ្នកណា
មើលងាយគាត់រ ត្រូវជូនដំណើរគាត់ទៅមុខស ដោយសុខ សាន្តហ ឱ្យគាត់បានទៅដល់ខ្ញុំផង ដ្បិតខ្ញុំនឹងចាំគាត់
ជាមួយ នឹងបងប្អូនឯទៀត ។
	១២ឯអ័ប៉ុឡូសឡ ជាបងប្អូន ខ្ញុំបានទូន្មានគាត់ជាច្រើន ឱ្យបានមកឯអ្នករាល់គ្នា ជាមួយនឹងពួកបងប
្អូននោះដែរ តែគាត់មិនសុខចិត្តនឹងមកឥឡូវនេះទេ គឺនឹងមកក្នុងកាល ដែលមានឱកាសស្រួល ។
	១៣ចូរចំយាម ចូរឈរឱ្យមាំមួនអក្នុងសេចក្តីជំនឿ ចូរ ប្រព្រឹត្តឱ្យពេញជាភាពបុរស ចូរ
ឱ្យមានកំឡាំងចុះក ១៤ត្រូវ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើការទាំងអស់ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ខ។
	១៥បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាស្គាល់ពួកផ្ទះស្ទេផាន៉ាសគ ថា គេជាផលដំបូងឃពីស្រុកអាខៃង
ហើយថា គេបានតាំង ខ្លួនគេ សំរាប់នឹងបំរើចពួកបរិសុទ្ធឆ ១៦ដូច្នេះខ្ញុំទូន្មានអ្នក រាល់គ្នាឱ្យចុះចូលជ
នឹងមនុស្សយ៉ាងនោះ ហើយនិងអស់ អ្នកដែលធ្វើការនឿយហត់ជាមួយនឹងយើងខ្ញុំផង ១៧ខ្ញុំអរ ណាស់
ដែលស្ទេផាន៉ាស ភ័រទូន៉ាតុស និងអ័ខៃកុសបានទៅ ដល់ខ្ញុំហើយ ដ្បិតសេចក្តីណាដែលអ្នករាល់គ្នាខានធ្វើ នោះ

គេបានធ្វើបំពេញឡើងឈ ១៨គេបានលំហើយញចិត្តខ្ញុំ និងចិត្ត អ្នករាល់គ្នាផង ដូច្នេះ
ចូររាប់អានមនុស្សយ៉ាងនោះចុះដ ។
ពាក្យជំរាបសួរជាលើកចុងក្រោយ
១៩អស់ទាំងពួកជំនុំនៅស្រុកអាស៊ីឋ គេសូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា អ្នកអ័គីឡា និងនាងព្រីស៊ីលឱ
ព្រមទាំងពួក ជំនុំដែលប្រជុំនៅផ្ទះគេឈ សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា យ៉ាងថ្នម ក្នុងព្រះអម្ចាស់ ២០ពួកបងប
ួនទាំងអស់គ្នា ក៏សូម ជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាជំរាបសួរ គ្នាទៅវិញទៅមក
ដោយថើបយ៉ាងបរិសុទ្ធផងណ ។
២១នេះជាពាក្យដែលប៉ុលខ្ញុំ សរសេរដោយដៃខ្លួនខ្ញុំផ្ញើ មកជំរាបសួរអ្នករាល់គ្នាត ។
២២បើអ្នកណាមិនស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទថ ឱ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះទ
ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យាង មកធ ។
២៣សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណ នៃ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទន ។
២៤សូមឱ្យសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ នៅជាមួយនឹងអ្នក រាល់គ្នាទាំងអស់ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ។
អាម៉ែន ។

2 Corinthians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសាវ័កនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ នឹងធីម៉ូថេ ជាពួកបងប្អូន
ផ្ញើមកពួកជំនុំនៃព្រះ ដែលនៅក្រុងកូរិនថូស ព្រមទាំងពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា ដែលនៅគ្រប់ក្នុងស្រុកអាខៃ
២សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត មកអំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង
ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
៣សូមសរសើរដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
គឺជាព្រះវរបិតាដ៏មានសេចក្តីមេត្តាករុណា ជាព្រះដ៏កំសាន្តចិត្តគ្រប់ជំពូក ៤ដែលទ្រង់កំសាន្តចិត្តយើងរាល់គ្នា
ក្នុងគ្រប់ទាំងសេចក្តីវេទនាប្រយោជន៍ឱ្យយើងអាចនឹងកំសាន្តចិត្តអ្នកឯទៀត
ក្នុងអស់ទាំងសេចក្តីវេទនារបស់គេបានដែរ គឺដោយសារសេចក្តីក្សាន្តនោះឯង ដែលព្រះប
ានកំសាន្តចិត្តយើងស្រេចហើយ ៥ដ្បិតដូចជាសេចក្តីទុក្ខលំបាករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប

ានចំរើនឡើងដល់យើងរាល់គ្នាយ៉ាងណា នោះសេចក្ដីក្សាន្តចិត្តនៃយើងរាល់គ្នា
ក៏ចំរើនដោយសារព្រះគ្រីស្ទបែបដូច្នោះដែរ ៦ដូច្នេះ បើសិនជាយើងខ្ញុំកើតមានសេចក្ដីវេទនា
នោះគឺសំរាប់ជាសេចក្ដីកំសាន្តចិត្ត នឹងសេចក្ដីសង្គ្រោះដល់អ្នករាល់គ្នា ជាសេចក្ដីដែលបានកើតមក
ដោយការទ្រាំទ្រនឹងសេចក្ដីទុក្ខលំបាកដដែល ដែលយើងខ្ញុំក៏រងទុក្ខដែរ ឬបើយើងមានសេចក្ដីក្សាន្ត
នោះក៏សំរាប់ជាសេចក្ដីកំសាន្តចិត្ត និងសេចក្ដីសង្គ្រោះដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ
ហើយយើងខ្ញុំមានសេចក្ដីសង្ឃឹមដល់អ្នករាល់គ្នាជាមាំមួនផង ៧ដោយដឹងថា អ្នករាល់គ្នានឹងប
ានចំណែកក្នុងសេចក្ដីកំសាន្តចិត្ត ដូចជាបានចំណែកក្នុងការទុក្ខលំបាកនោះដែរ ៨ដ្បិតបងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំចង់
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង ពីសេចក្ដីវេទនាដែលកើតឡើង ដល់យើងខ្ញុំនៅស្រុកអាស៊ីថា
យើងខ្ញុំមានបន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់ក្រៃលែង ហួសពីកំឡាំងនៃយើងខ្ញុំទៅទៀត ដល់ម្ល៉េះប
ានជាយើងខ្ញុំអស់សង្ឃឹមនឹងនៅរស់ផង ៩យើងខ្ញុំក៏មានសាន្តក្រមនៃសេចក្ដីស្លាប់នៅក្នុងខ្លួនយើងខ្ញុំដែរ
ដើម្បីមិនឱ្យយើងខ្ញុំទុកចិត្តដល់ខ្លួនឡើយ គឺឱ្យទុកចិត្តដល់ព្រះ ដែលទ្រង់ប្រោសឱ្យមនុស្សស្លាប់ ប
ានរស់ឡើងនោះវិញ ១០ទ្រង់បានប្រោសយើងខ្ញុំ ឱ្យរួចពីសេចក្ដីស្លាប់យ៉ាងសំបើមនោះហើយ ក៏ចេះតែប្រោស
ឱ្យរួចតទៅ ហើយយើងខ្ញុំសង្ឃឹមថា ទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យរួចទៅមុខទៀតដែរ
១១ដោយអ្នករាល់គ្នាខំប្រឹងជួយអង្វរជួសយើងខ្ញុំផង ដើម្បីឱ្យអំណោយទាននោះ ដែលបានប្រទានមកយើងខ្ញុំ
ដោយសារមនុស្សជាច្រើន បានត្រឡប់ជាហេតុ ឱ្យមនុស្សជាច្រើនបានអរព្រះគុណ ដោយព្រោះយើងខ្ញុំ
១២ដ្បិតសេចក្ដីអំនួតរបស់យើងខ្ញុំ នោះគឺជាសេចក្ដីបន្ទាល់របស់បញ្ញាចិត្តយើងខ្ញុំ ដែលសំដែងថា យើងខ្ញុំប
ានប្រព្រឹត្តក្នុងលោកិយនេះ ហើយដល់អ្នករាល់គ្នាលើសទៅទៀត ដោយសេចក្ដីបរិសុទ្ធ
និងសេចក្ដីស្មោះត្រង់របស់ព្រះ មិនមែនដោយប្រាជ្ញាខាងសាច់ឈាមឡើយ គឺដោយព្រះគុណនៃព្រះវិញ
១៣យើងខ្ញុំមិនសរសេរសេចក្ដីណាផ្សេងទៀត ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ក្រៅពីសេចក្ដីដែលបានអានមើល
និងយល់ព្រមហើយនោះទេ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នករាល់គ្នានឹកយល់ព្រមតាមសេចក្ដីនោះឯង
ដរាបដល់ចុងបំផុតដែរ ១៤ដូចជាអ្នករាល់គ្នាខ្លះបានយល់ព្រមហើយថា យើងខ្ញុំជាទីអំនួតរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដូចជាអ្នករាល់គ្នាក៏ជាទីអំនួតរបស់យើងខ្ញុំដែរ នៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ។

១៥ដោយព្រោះខ្ញុំមានសេចក្ដីសង្ឃឹមនោះ បានជាខ្ញុំគិតនឹងមកឯអ្នករាល់គ្នាពីកាលមុន ដើម្បី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះគុណមួយលើកទៀត ១៦ហើយឱ្យខ្ញុំបានហួសទៅឯស្រុកម៉ាសេដូន
ដោយសារអ្នករាល់គ្នា រួចសឹមត្រឡប់មកឯអ្នករាល់គ្នាវិញ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជួយដំណើរខ្ញុំ
ទៅឯស្រុកយូដាផង ១៧ដូច្នេះ ដែលខ្ញុំសំរេចធ្វើយ៉ាងនោះ តើខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តដោយចិត្តសាវ៉ាឬអី ប

្ការដែលខ្ញុំសំរេចនឹងធ្វើ តើបានសំរេចតាមសាច់ឈាម បានជាជួនកាលខ្ញុំថា "បាទ" ជួនកាលថា "ទេ"វិញឬអី
១៨រីឯព្រះ ទ្រង់ស្មោះត្រង់ បានជាពាក្យសំដីដែលយើងខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះមិនមែនថា "បាទ"ផង
"ទេ"ផងឡើយ ១៩ដ្បិតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលយើងខ្ញុំ គឺខ្លួនខ្ញុំ ស៊ីលវ៉ាន និងធីម៉ូថេ ប
ានប្រកាសប្រាប់ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ទ្រង់មិនមែនជា "បាទ"ផង "ទេ"ផងនោះទេ គឺមានតែ "បាទ"
សុទ្ធនៅក្នុងទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ២០ដ្បិតទោះបើមានសេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នៅសុទ្ធតែជា "ប
ាទ"ក្នុងទ្រង់ ហើយ "អាម៉ែន" ក្នុងទ្រង់ដែរ សំរាប់នឹងចំរើនសិរីល្អដល់ព្រះ ដោយសារយើងរាល់គ្នា
២១រីឯអ្នកដែលតាំងយើងខ្ញុំ ឱ្យខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ហើយដែលចាក់ប្រេងឱ្យយើង
នោះគឺជាព្រះ ២២ទ្រង់ក៏បានដៅចំណាំយើងរាល់គ្នា ហើយបានប្រទានព្រះវិញ្ញាណ
មកបញ្ចាំចិត្តយើងរាល់គ្នាផង ។

២៣ខ្ញុំសូមយកព្រះធ្វើជាសាក្សីពីចិត្តខ្ញុំថា ដែលខ្ញុំមិនទាន់មកឯក្រុងកូរិនថូស
នោះគឺដោយប្រណីដល់អ្នករាល់គ្នាទេ ២៤មិនមែនថា យើងខ្ញុំធ្វើជាម្ចាស់លើសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាទេ
គឺធ្វើជាគូកន ជួយឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសេចក្ដីអំណរវិញ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាកំពុងឈរហើយ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ
។

ជំពូក ២

២ ១តែខ្ញុំបានគិតសំរេចសេចក្ដីនេះក្នុងខ្លួនខ្ញុំ គឺថា ខ្ញុំមិនមកឯអ្នករាល់គ្នា ដោយចិត្តព្រួយទៀតទេ
២ដ្បិតបើសិនជាខ្ញុំធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយទៅហើយ នោះតើមានអ្នកណានឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំសប្បាយបាន
លើកតែអ្នកនោះឯងដែលព្រួយដោយសារខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ ៣ហើយខ្ញុំបានសរសេរសេចក្ដីនោះផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា
ក្រែងកាលណាខ្ញុំមកដល់ នោះខ្ញុំនឹងកើតព្រួយចិត្តពីដំណើរអ្នកខ្លះ ដែលមុខគួរឱ្យខ្ញុំប
ានអរសប្បាយដោយសារគេវិញ ដោយទុកចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ថា ការអ្វីដែលនាំឱ្យខ្ញុំរីករាយ នោះក៏នាំ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នារីករាយដែរ ៤ដ្បិតខ្ញុំបានសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ដោយខ្ញុំមានចិត្តលំបាក ហើយថប់ព្រួយ
ព្រមទាំងស្រក់ទឹកភ្នែកជាច្រើន មិនមែនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយដែរនោះទេ គឺចង់
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់សេចក្ដីស្រឡាញ់ ដែលខ្ញុំមានជាបរិបូរដល់អ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះឯង ៥ប៉ុន្តែ បើមានអ្នកណាប
ានបណ្ដាលឱ្យកើតមានសេចក្ដីព្រួយ នោះមិនមែនធ្វើឱ្យខ្ញុំព្រួយទេ គឺឱ្យអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់មានទុក្ខខ្លះវិញ
ដ្បិតខ្ញុំមិនចង់និយាយពន្លើសឡើយ ៦ឯទោសដែលច្រើនគ្នាបានធ្វើដល់មនុស្សយ៉ាងនោះ
នោះល្មមប៉ុណ្ណឹងហើយ ៧បានជាស៊ូឱ្យអត់ទោសហើយកំសាន្តចិត្តមនុស្សនោះវិញ ក្រែងមនុស្សនោះត្រូវស្រូបប

ាត់ ដោយកើតទុក្ខព្រួយកាន់តែខ្លាំងឡើង ៨ហេតុនោះបានជាខ្ញុំទូន្មាន ឱ្យអ្នករាល់គ្នាសំដែងសេចក្ដីស្រឡាញ់
ដល់អ្នកនោះឱ្យជាក់លាក់ ៩ដ្បិតដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំផ្ញើ
សំបុត្រនេះដែរ គឺដើម្បីនឹងលមើលអ្នករាល់គ្នាឱ្យដឹង តើនឹងស្ដាប់បង្គាប់ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ឬទេ
១០បើអ្នករាល់គ្នាអត់ទោសដល់អ្នកណាពីរឿងអ្វី នោះខ្ញុំក៏អត់ទោសដែរ ហើយរឿងអ្វីដែលខ្ញុំបានអត់ទោស
ឱ្យគេ បើសិនជាបានអត់ទោសអ្វីមែន នោះគឺដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា នៅចំពោះព្រះគ្រីស្ទហើយ ១១ដើម្បីមិន
ឱ្យអារក្សសាតាំងមានឱកាសនឹងឈ្នះយើងបានឡើយ ដ្បិតយើងស្គាល់អស់ទាំងកិច្ចកលរបស់វាហើយ ។
១២កាលខ្ញុំបានទៅដល់ក្រុងទ្រអាសដើម្បីនឹងផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយមានទ្វារបើកឱ្យខ្ញុំ
ដោយនូវព្រះអម្ចាស់ ១៣នោះខ្ញុំឥតមានធូរក្នុងចិត្តសោះ ដោយហេតុរកទីតុស ជាបងប្អូនខ្ញុំ មិនឃើញ ប
ានជាខ្ញុំលាគេទៅឯស្រុកម៉ាសេដូនវិញ ១៤តែអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គដែលទ្រង់ចេះតែនាំយើងខ្ញុំ
ឱ្យមានជ័យជំនះក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយក៏ផ្សាយក្លិនពីដំណើរដែលយើងខ្ញុំស្គាល់ព្រះ ឱ្យប
ានសុសសាយទូទៅគ្រប់កន្លែងផង ១៥ដ្បិតយើងខ្ញុំជាក្លិនក្រអូបនៃព្រះគ្រីស្ទដល់ព្រះ
នៅក្នុងពួកមនុស្សដែលកំពុងតែបានសង្គ្រោះ ហើយក្នុងពួកអ្នកដែលកំពុងតែវិនាសទៅដែរ ១៦ដល់ពួក ១
ជាក្លិននៃសេចក្ដីស្លាប់ ឱ្យត្រូវស្លាប់ដល់ពួក ១ ទៀត ជាក្លិននៃជីវិត ឱ្យបានរស់នៅ
តើអ្នកណាគួរនឹងសេចក្ដីទាំងនេះ ១៧ដ្បិតយើងខ្ញុំមិនមែនដូចជាមនុស្សច្រើនគ្នា ដែលបំប្លែងព្រះបន្ទូលនោះទេ
គឺដូចជាអ្នកស្មោះត្រង់ ដែលមកពីព្រះវិញ ហើយយើងនិយាយចំពោះព្រះដោយនូវព្រះគ្រីស្ទ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ដូច្នេះ តើយើងចាប់តាំងផ្ទុកផ្ដាក់ខ្លួនយើងខ្ញុំម្ដងទៀតឬអី
តើយើងខ្ញុំត្រូវការនឹងសំបុត្រផ្ទុកផ្ដាក់ខ្លួនយើងនឹងអ្នករាល់គ្នា ឬត្រូវការនឹងអ្នករាល់គ្នា
ឱ្យសំបុត្រផ្ទុកផ្ដាក់យើងនឹងគេ ដូចជាអ្នកខ្លះត្រូវការឬអី ២គឺអ្នករាល់គ្នាជា សំបុត្ររបស់យើងខ្ញុំហើយ
ទាំងកត់ទុកក្នុងចិត្តយើងខ្ញុំផងដែលមនុស្សទាំងអស់ក៏ដឹង ហើយអានមើលដែរ ៣ដោយប
ានសំដែងមកច្បាស់ថា អ្នករាល់គ្នាជាសំបុត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលយើងខ្ញុំបានតែងទុក ដោយការងារយើងខ្ញុំ
មិនមែនសរសេរនឹងទឹកខ្មៅទេ គឺនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ក៏មិនមែនលើបន្ទះថ្មដែរ
គឺក្នុងចិត្តខាងសាច់ឈាមវិញ ៤ហើយយើងមានសេចក្ដីសង្ឃឹមយ៉ាងនោះដល់ព្រះ ដោយសារព្រះគ្រីស្ទ
៥មិនមែនថា យើងខ្ញុំពូកែល្មមដោយខ្លួនឯង នឹងគិតស្មានថា មានអ្វីកើតពីខ្លួនយើងខ្ញុំនោះឡើយ
តែដែលយើងខ្ញុំពូកែ នោះមកតែពីព្រះទេ ៦ដែលទ្រង់បានប្រោស ឱ្យយើងខ្ញុំអាចនឹងធ្វើជាអ្នកបំរើនៃសញ្ញាថ្មីប

ាន មិនមែនតាមតែន័យពាក្យប៉ុណ្ណោះទេ គឺតាមព្រះវិញ្ញាណវិញ ដ្បិតន័យពាក្យ នោះធ្វើឱ្យស្លាប់
តែព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់ប្រទានឱ្យមានជីវិតវិញ ។
៧ហើយបើការងារខាងឯសេចក្ដីស្លាប់ដែលបានធ្លាក់ជាអក្សរលើថ្មបានកើតមកក្នុងសិរីល្អ ដល់ម៉្លេះច
ានជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល មិនអាចនឹងសំឡឹងមើលមុខលោកម៉ូសេបានទេ ដោយព្រោះសិរីល្អនៃមុខលោក
គឺជាសេចក្ដីដែលកំពុងតែសូន្យបាត់ទៅ ៨នោះចំណង់បើការងារខាងឯព្រះវិញ្ញាណ តើនឹងមានសិរីល
្អលើសជាងអម្បាលម៉ានទៅ ៩ដ្បិតបើសិនជាការងារខាងឯសេចក្ដីកាត់ទោស មានសិរីល្អទៅហើយ
នោះការងារខាងឯសេចក្ដីសុចរិត ប្រាកដជានឹងមានសិរីល្អជាបរិបូរលើសទៅទៀត
១០ពីព្រោះឯសេចក្ដីដែលមានសិរីល្អពីដើមនោះ បានដូចជាគ្មានសិរីល្អវិញ ដោយព្រោះសិរីល
្អនេះដែលលើសទៅទៀត ១១ដ្បិតបើសិនជាសេចក្ដីនោះ ដែលកំពុងតែសូន្យបាត់ទៅ បានមកដោយសារសិរីល្អ
នោះសេចក្ដីដែលជាប់នៅ ប្រាកដជាមានសិរីល្អលើសទៅទៀត ១២ដូច្នេះ
ដែលមានសេចក្ដីសង្ឃឹមជាខ្លាំងក្រៃដល់ម៉្លេះ នោះយើងខ្ញុំកើតមានសេចក្ដីក្លាហានណាស់
១៣មិនមែនដូចលោកម៉ូសេ ដែលយកស្បៃបាំងមុខ ដើម្បីមិនឱ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ប
ានសំឡឹងមើលទៅដល់ចុងនៃសេចក្ដី ដែលកំពុងតែសូន្យបាត់ទៅនោះឡើយ ១៤តែចិត្តគេបានរឹងទទឹងវិញ
ដ្បិតដរាបដល់ឥឡូវនេះ កាលបើគេមើលក្នុងសញ្ញាចាស់ នោះនៅតែមានស្បៃដដែល ឥតបកចេញឡើយ
ដែលស្បៃនោះត្រូវតែសូន្យបាត់ទៅ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ១៥ដរាបដល់ថ្ងៃនេះ កាលណាគេមើលគម្ពីរលោកម៉ូសេ
នោះក៏គង់តែនៅមានស្បៃបាំងចិត្តគេនៅឡើយ ១៦តែកាលគេបានងាកបែរមកឯព្រះអម្ចាស់វិញ
នោះទើបស្បៃនឹងបានដោះចោលចេញ ១៧រីឯព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណ
ហើយកន្លែងណាដែលមានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ នោះក៏មានសេរីភាពដែរ
១៨ហើយយើងរាល់គ្នាទាំងអស់ ដែលកំពុងតែរំពឹងមើលសិរីល្អព្រះអម្ចាស់ ទាំងមុខទទេ
ដូចជាឆ្លុះមើលទ្រង់ក្នុងកញ្ចក់ យើងកំពុងតែផ្លាស់ប្រែទៅ ឱ្យដូចជារូបឆ្លុះនោះឯង ពីសិរីល្អទៅដល់សិរីល្អ
គឺដោយសារព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះវិញ្ញាណ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នេះ ដែលមានការងារនេះ នោះយើងខ្ញុំមិនណាយចិត្តឡើយ តាមខ្នាតនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណា
ដែលយើងខ្ញុំទទួលមក ២យើងខ្ញុំលះចោលអស់ទាំងការលាក់កំបាំងដែលគួរខ្មាស ឥតប្រព្រឹត្តដោយឧបាយកល
ឬបំប្លែងព្រះបន្ទូលឡើយ គឺយើងខ្ញុំផ្ទុកផ្ដាក់ខ្លួន និងបញ្ញាចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់ នៅចំពោះព្រះ

ដោយសំដែងសេចក្តីពិតវិញ ៣បើសិនណាជាដំណឹងល្អរបស់យើងខ្ញុំត្រូវគ្របបាំង នោះគឺត្រូវគ្របប
ាំងចំពោះតែពួកអ្នក ដែលកំពុងវិនាសទេ ៤ជាពួកអ្នក ដែលព្រះរបស់លោកិយនេះ បានបង
្អាប់ដល់គំនិតពួកគេដែលមិនជឿ ក្រែងរស្មីពន្លឺនៃដំណឹងល្អ ដែលសំដែងពីសិរីល្អនៃព្រះគ្រីស្ទដ៏ជារូបអង្គព្រះ ប
ានភ្លឺមកដល់គេ ៥យើងខ្ញុំមិនប្រកាសប្រាប់ពីខ្លួនយើងខ្ញុំទេ គឺពីព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់វិញ
ហើយក៏រាប់ខ្លួនយើងខ្ញុំ ថាជាបាវបំរើរបស់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវដែរ ៦ដ្បិតគឺជាព្រះ
ដែលមានបន្ទូលបង្គាប់ ឱ្យមានពន្លឺភ្លឺចេញពីសេចក្តីងងឹត ទ្រង់បានបំភ្លឺមកក្នុងចិត្តយើងខ្ញុំ
ឱ្យយើងខ្ញុំមានរស្មីពន្លឺនៃដំណើរស្គាល់សិរីល្អរបស់ព្រះ ដែលនៅព្រះភក្ត្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

៧យើងមានទ្រព្យសម្បត្តិនេះនៅក្នុងភាជនៈដី ដើម្បីឱ្យឥទ្ធឫទ្ធិដ៏លើសលប់បានមកពីព្រះ
មិនមែនពីយើងខ្ញុំទេ ៨ដែលយើងខ្ញុំត្រូវគេសង្កត់សង្កិនគ្រប់ជំពូក តែមិនទ័លផ្លូវឡើយ មានសេចក្តីវិលវល់
តែមិនទ័យគំនិតទេ ៩មានគេធ្វើទុក្ខ តែមិនមែនត្រូវចោលនៅម្នាក់ឯងទេ ត្រូវគេវាយដួលស្តូក តែមិនស្លាប់ទេ
១០យើងខ្ញុំផ្ទុកសេចក្តីសុគតនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នៅក្នុងរូបកាយយើងខ្ញុំជានិច្ច ដើម្បីឱ្យព្រះជន្មនៃទ្រង់ប
ានសំដែងមក ក្នុងរូបកាយយើងខ្ញុំដែរ ១១ដ្បិតយើងរាល់គ្នាដែលរស់នៅ
នោះយើងត្រូវប្រគល់ដល់សេចក្តីស្លាប់ជាដរាប ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីឱ្យព្រះជន្មនៃទ្រង់ប
ានសំដែងមក ក្នុងរូបសាច់យើង ដែលតែងតែស្លាប់នោះ ១២ហេតុនោះប
ានជាសេចក្តីស្លាប់កំពុងតែចំរើនឡើងក្នុងយើងខ្ញុំ តែជីវិតចំរើនក្នុងអ្នករាល់គ្នាវិញ
១៣ហើយដែលមានចិត្តជឿដូចគ្នា ត្រូវនឹងសេចក្តីដែលចែងទុកមកថា "ខ្ញុំបានជឿ បានជាខ្ញុំនិយាយ"
នោះយើងខ្ញុំក៏ជឿដែរ បានជាយើងខ្ញុំនិយាយ ១៤ដោយដឹងថាព្រះអង្គ ដែលប្រោសព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
ឱ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យយើងខ្ញុំរស់ឡើងដែរ ដោយសារព្រះយេស៊ូវ
ហើយនឹងនាំយើងខ្ញុំទៅនៅចំពោះទ្រង់ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាដែរ ១៥ពីព្រោះគ្រប់ទាំងអស់សំរាប់អ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីឱ្យព្រះគុណ ដែលចំរើនឡើង ដោយសារមនុស្សជាច្រើន បានបណ្តាល
ឱ្យមានសេចក្តីអរព្រះគុណចំរើនជាបរិបូរឡើង ដល់សិរីល្អនៃព្រះលើសទៅទៀត ។

១៦ហេតុនោះយើងខ្ញុំមិនណាយចិត្តឡើយ ប៉ុន្តែ ទោះបើមនុស្សខាងក្រៅរបស់យើងខ្ញុំ
កំពុងតែពុករលួយទៅក៏ពិតមែន តែនៅខាងក្នុងកំពុងតែកែប្រែជាថ្មីឡើងរាល់ថ្ងៃជានិច្ចវិញ
១៧ដ្បិតសេចក្តីទុក្ខលំបាកយ៉ាងស្រាលរបស់យើងខ្ញុំ ដែលនៅតែមួយភ្លែតនេះ នោះបង្កើត
ឱ្យយើងខ្ញុំមានសិរីល្អយ៉ាងធ្ងន់លើសលប់ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ
១៨ដោយយើងខ្ញុំមិនរាប់អានរបស់ដែលមើលឃើញឡើយ គឺរាប់អានតែរបស់ដែលមើលឃើញវិញ

ដ្បិតរបស់ដែលមើលឃើញ នោះស្ថិតស្ថេរមិនយូរប៉ុន្មានទេ តែឯរបស់ដែលមើលមិនឃើញ
នោះនៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ចវិញ ។

ជំពូក ៥

៥ ១ពីព្រោះយើងខ្ញុំដឹងថា បើត្រសាលដែលជាទីលំនៅរបស់យើងខ្ញុំ នៅផែនដីនេះ ត្រូវបំផ្លាញវេលាណា
នោះយើងខ្ញុំមានវិមាន ១ ដែលមកពីព្រះ មិនមែនធ្វើនឹងដៃទេគឺនៅលើស្ថានសួគ៌វិញ
ជាវិមានដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ២ដ្បិតនៅក្នុងត្រសាលនេះ យើងខ្ញុំតែងតែថ្ងូរ ដោយសង្វាតនឹងចង់ប្រដាប់ខ្លួន
ដោយទីលំនៅរបស់យើងខ្ញុំ ជាទីលំនៅដែលមកពីស្ថានសួគ៌ណាស់ ៣ឱ្យតែយើងខ្ញុំបានប្រដាប់ខ្លួនចុះ ដើម្បីកុំ
ឱ្យមានឃើញយើងខ្ញុំនៅអាក្រាតឡើយ ៤ដ្បិតយើងខ្ញុំដែលនៅក្នុងត្រសាលនេះ យើងថ្ងូរមែន
ដោយមានបន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់ ពីព្រោះយើងមិនចង់ដោះសំលៀកបំពាក់នេះចេញទេ គឺចង់តែស្លៀកពាក់វិញ ដើម្បី
ឱ្យជីវិតបានលេបរបស់ ដែលតែងតែស្លាប់ ឱ្យបាត់ទៅនោះ ៥រីឯអ្នកដែលប
ានបង្កើតយើងខ្ញុំសំរាប់ការនោះឯងជាព្រះដែលទ្រង់ក៏ប្រទានព្រះវិញ្ញាណ មកបញ្ចាំចិត្តយើងខ្ញុំដែរ ។

៦ដូច្នេះ យើងខ្ញុំមានចិត្តជឿជាក់ជាដរាប ហើយដឹងថា ដែលយើងខ្ញុំនៅក្នុងរូបកាយនេះ
នោះយើងខ្ញុំនៅឃ្លាតពីព្រះអម្ចាស់ ៧ដ្បិតយើងខ្ញុំដើរដោយជំនឿ មិនមែនដោយមើលឃើញទេ ៨ដូច្នេះ
យើងខ្ញុំមានចិត្តជឿជាក់ ហើយក៏សុខចិត្តស៊ូចេញពីរូបកាយនេះ ទៅនៅជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ជាជាង
៩ហេតុនោះបានជាយើងខ្ញុំសង្វាត ឱ្យបានគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ ទោះនៅក្នុងរូបកាយ ឬឃ្លាតពីរូបកាយក្តី
១០ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវទៅនៅមុខទីជំនុំជំរះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បឱ្យគ្រប់គ្នាបានទទួលតាមការដែលប
ានធ្វើ ពីកាលនៅក្នុងរូបកាយរៀងខ្លួន ទោះល្អឬអាក្រក់ក្តី ១១ដូច្នេះ
ដែលស្គាល់សេចក្តីស្ញែងខ្លាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះយើងខ្ញុំក៏ខំបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សឱ្យជឿ តែយើងខ្ញុំជាអ្នកប្រ
ាកដច្បាស់ដល់ព្រះយើង ខ្ញុំក៏សង្ឃឹមថា ដល់បញ្ញាចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ ១២ដ្បិតយើង
ខ្ញុំមិនមែនផ្ទុកផ្តាក់ខ្លួននឹងអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀតទេ គឺយើងខ្ញុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានឱកាសនឹងអួតពីយើងខ្ញុំវិញ
ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានពាក្យតបឆ្លើយ ដល់អស់អ្នកដែលអួតតែពីចរិតខាងក្រៅ
មិនមែនពីសណ្ឋានក្នុងចិត្តនោះទេ ១៣ដ្បិតទោះបើយើងខ្ញុំវង្វេងស្មារតី នោះគឺវង្វេងសំរាប់ព្រះអង្គ ប
្របើមានគំនិតនឹងធឹងក្តី ក៏សំរាប់អ្នករាល់គ្នាវិញ ១៤ដ្បិតសេចក្តីស្រលាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទបង្ខំយើងខ្ញុំ
ដោយយើងខ្ញុំពិចារណាឃើញថា បើម្នាក់បានស្លាប់ជំនួសអ្នកទាំងអស់ នោះទាំងអស់ឈ្មោះថាបានស្លាប់ហើយ
១៥ទ្រង់ក៏បានសុគតជំនួសមនុស្សទាំងអស់យ៉ាងនោះ គឺដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលរស់នៅ

មិនរស់សំរាប់តែខ្លួនឯងទៀត គឺរស់សំរាប់ព្រះអង្គ ដែលសុគតជំនួសគេ ហើយបានរស់ឡើងនោះវិញ ១៦ប
ានជាពីនេះទៅមុខ យើងខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកណាខាងឯសាច់ឈាមទៀតទេ តែបើយើងខ្ញុំប
ានស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទខាងសាច់ឈាមទៀតទេ តែបើយើងខ្ញុំបានស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទខាងសាច់ឈាមហើយ គង់តែ
ឥឡូវនេះមិនស្គាល់ទ្រង់យ៉ាងនោះទៀតឡើយ ១៧បានជាបើអ្នកណានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះឈ្មោះថាប
ានកើតជាថ្មីហើយ អស់ទាំងសេចក្តីចាស់បានកន្លងបាត់ទៅ មើល គ្រប់ទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ
១៨គ្រប់ទាំងអស់ក៏មកពីព្រះ ដែលទ្រង់បានផ្សះផ្សាយើងនឹងព្រះអង្គទ្រង់ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយបានប្រទានការងារផ្សះផ្សានោះ មកយើងខ្ញុំដែរ ១៩គឺពីដំណើរដែលព្រះទ្រង់គង់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
កំពុងផ្សះផ្សាលោកិយនឹងព្រះអង្គទ្រង់ ឥតប្រកាន់ទោសគេទៀត ហើយទ្រង់បានប្រគល់ព្រះបន្ទូល
ពីការផ្សះផ្សានោះមកយើងខ្ញុំ ។

២០ដូច្នេះ យើងខ្ញុំជាទូតដំណាងព្រះគ្រីស្ទ ហាក់ដូចជាព្រះទ្រង់អង្វរដោយសារយើងខ្ញុំ
គឺយើងខ្ញុំអង្វរគេជំនួសព្រះគ្រីស្ទថា ចូរឱ្យបានជាមេត្រីនឹងព្រះចុះ ២១ដ្បិតឯព្រះអង្គដែលមិនបានស្គាល់ប
ាបសោះ នោះព្រះទ្រង់បានធ្វើឱ្យត្រឡប់ជាតួបាប ជំនួសយើងរាល់គ្នាវិញ ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នាប
ានត្រឡប់ទៅជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ដោយនូវព្រះអង្គនោះឯង ។

ជំពូក ៦

៦ ១ហើយដែលយើងខ្ញុំធ្វើការជាមួយនឹងព្រះ បានជាយើងខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នាថា កុំ
ឱ្យទទួលព្រះគុណរបស់ព្រះ ដោយបែបឥតប្រយោជន៍ឡើយ ២ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា
"នៅវេលាដែលគាប់ចិត្តដល់អញ នោះអញបានស្តាប់ឯង ហើយក្នុងថ្ងៃសង្គ្រោះ នោះអញបានជួយឯង" មើល
ឥឡូវនេះជាវេលាដែលគាប់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ មើល ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃសង្គ្រោះហើយ ៣យើងខ្ញុំក៏មិនបង្អាក់បង
្អន់ចិត្តដល់អ្នកណាក្នុងកិច្ចការអ្វីឡើយ ក្រែងមានអ្នកណាថ្កោលទោសចំពោះការងារនេះ
៤ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ នោះយើងខ្ញុំខំផ្ទុកផ្តាក់ខ្លួន ទុកដូចជាអ្នកបំរើព្រះ គឺក្នុងការទ្រាំទ្រជាច្រើន
ក្នុងការទុក្ខលំបាក ការខ្វះខាត ការចង្អៀតចង្អល់ ៥កាលគេវាយ ដាក់គុក កើតវឹកវរ ក្នុងការនឿយហត់
ចាំយាម តមអត់ ៦ដោយចិត្តស្អាត ដោយចេះដឹងដោយអត់ធ្មត់ ដោយសប្បុរស ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ស្មោះត្រង់ ៧ដោយសារព្រះបន្ទូលដ៏ពិត ដោយព្រះចេស្តានៃព្រះ
ដោយកាន់គ្រឿងសស្ត្រាវុធសុចរិត ទាំងស្តាំទាំងឆ្វេង ៨ដោយមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ហើយត្រូវអាប់ឱន
ដោយគេនិយាយអាក្រក់ ឬល្អក្តី ទុកដូចជាមនុស្សកំភូត តែពិតត្រង់ទេ ៩ដូចជាគ្មានអ្នកណាស្គាល់យើងខ្ញុំ

តែមនុស្សទាំងអស់បានស្គាល់វិញ ដូចជាហៀបនឹងស្លាប់ តែមើល យើងខ្ញុំរស់ទេ ដូចជាត្រូវវាយផ្ចាល តែមិនបានដល់ស្លាប់ទេ ១០ដូចជាទ័លក្រ តែកំពុងតែចំរើន ដល់មនុស្សជាច្រើន ដូចជាគ្មានអ្វីសោះ តែមានគ្រប់ទាំងអស់វិញ ។

១១ឱពួកកូនិនថូសអើយ មាត់យើងខ្ញុំបើកចំពោះអ្នករាល់គ្នាហើយ ចិត្តយើងខ្ញុំបានទូលាយឡើង ១២អ្នករាល់គ្នាមិនចង្អៀតក្នុងយើងខ្ញុំទេ គឺចង្អៀតតែក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញ ១៣ ខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាដល់កូនថា ចូរសងដូចគ្នាវិញ ដោយបើកចិត្តឱ្យទូលាយឡើងដូច្នោះដែរ ។

១៤កុំឱ្យទឹមនឹមស្រៀក ជា ១ នឹងមនុស្សមិនជឿឡើយ ដ្បិតឯសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីទទឹងច្បាប់ តើមានការប្រកបអ្វីនឹងគ្នា ឬពន្លឺ និងងងឹតលាយឡំគ្នាដូចម្តេចបាន ១៥តើព្រះគ្រីស្ទ និងអារក្សបេលាសត្រូវអ្វីនឹងគ្នា ឬអ្នកជឿមានចំណែកអ្វីនឹងអ្នកដែលមិនជឿ ១៦តើវិហារនៃព្រះសំណាំអ្វីនឹងរូបព្រះ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាវិហារនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដូចជាព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "អញនឹងនៅក្នុងគេ ហើយនិងដើរជាមួយផង អញនឹងធ្វើជាព្រះដល់គេ ហើយគេនឹងធ្វើជារាស្ត្រដល់អញ" ១៧ហេតុនោះបានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរចេញពីកណ្តាលពួកគេទៅ ហើយញែកខ្លួនទៅដោយឡែក កុំឱ្យពាល់របស់ស្មោគគ្រោកឡើយ នោះអញនឹងទទួលឯងរាល់គ្នា ១៨ហើយឯងរាល់គ្នានឹងធ្វើជាកូនប្រុសកូនស្រីដល់អញ នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត" ។

ជំពូក ៧

៧ ១ដូច្នេះ ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ដែលមានសេចក្តីសន្យាទាំងនេះ នោះត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នាសំអាតខ្លួនយើង ពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលប្រឡាក់ខាងសាច់ឈាមចេញ ហើយខាងព្រលឹងវិញ្ញាណផង ព្រមទាំងបង្ហើយសេចក្តីបរិសុទ្ធដោយនូវសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះ ។

២ចូរទទួលយើងខ្ញុំ យើងខ្ញុំមិនបានធ្វើខុសនឹងអ្នកណា ក៏មិនបានបង្ខូចអ្នកណា ឬបំបាត់អ្នកណាសោះឡើយ ៣ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ មិនមែនចង់ប្រកាន់ទោសដល់អ្នកណាទេ ដ្បិតខ្ញុំបាននិយាយអំពីមុនរួចហើយថា អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងចិត្តយើងខ្ញុំ ឱ្យបានស្លាប់ឬរស់ជាមួយគ្នា ៤ ខ្ញុំទុកចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាជាខ្លាំង ខ្ញុំអួតពីអ្នករាល់គ្នាជាខ្លាំងដែរ ខ្ញុំមានចិត្តពេញដោយសេចក្តីក្សេមក្សាន្ត ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរលើសលប់ ពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីវេទនារបស់យើងខ្ញុំ ៥ដ្បិតកាលយើងខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងស្រុកម៉ាសេដូន នោះយើងខ្ញុំឥតមានសេចក្តីស្រាកស្រាន្ត ខាងសាច់ឈាមនោះ

មានសុខទេ តែសេចក្តីលំបាកវិញ គឺនៅខាងក្រៅមានសេចក្តីតតាំង ហើយខាងក្នុងមានសេចក្តីភ័យខ្លាច
៦តែព្រះអង្គដែលកំសាន្តចិត្តពួកអ្នកដែលត្រូវបន្ទាប ទ្រង់ក៏បានកំសាន្តចិត្តយើងខ្ញុំ ដោយអ្នកទីតុសមកដល់
៧មិនមែនដោយគាត់មកដល់តែប៉ុណ្ណោះ គឺដោយព្រោះសេចក្តីក្សេមក្សាន្ត ដែលបានកំសាន្តចិត្តគាត់
ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាដែរ គាត់បានប្រាប់ពីសេចក្តីសង្វាត សេចក្តីទុក្ខព្រួយ និងសេចក្តីឧ
ស្សាហ៍របស់អ្នករាល់គ្នាដល់ខ្ញុំ បានជាខ្ញុំមានចិត្តអររីកតែខ្លាំងឡើង ៨ដ្បិតបើសិនជាខ្ញុំបានធ្វើ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយចិត្ត ដោយសំបុត្រនោះ ខ្ញុំក៏មិនស្តាយដែរ ទោះបើបានស្តាយពីមុនក៏មែន ព្រោះខ្ញុំឃើញថា
សំបុត្រនោះបានធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយ សូម្បីតែ ១ ភ្លែតក៏មែន ៩គង់តែខ្ញុំអរក្នុងពេលឥឡូវនេះវិញ
មិនមែនដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាកើតទុក្ខព្រួយទេ គឺដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាព្រួយ រហូតដល់ប
ានប្រែចិត្តវិញទេតើ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានកើតទុក្ខព្រួយបែបដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ ដើម្បីកុំ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាខូចខាតអ្វី ដោយព្រោះយើងខ្ញុំឡើយ ១០ព្រោះសេចក្តីព្រួយដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ
នោះរមែងនាំឱ្យប្រែចិត្តឡើង ប្រយោជន៍ឱ្យបានសង្គ្រោះ ជាសេចក្តីដែលមិនត្រូវស្តាយឡើយ
តែសេចក្តីព្រួយរបស់លោកិយ នោះបង្កើតសេចក្តីស្លាប់វិញ ១១ដ្បិតមើល សេចក្តីនេះឯង
គឺដែលអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីព្រួយដ៏គាប់ដល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះ នោះបានបង្កើត
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីសង្វាត សេចក្តីដោះសា សេចក្តីគ្នាន់ក្នាញ់ សេចក្តីភ័យខ្លាច សេចក្តីនឹករឭក សេចក្តីឧ
ស្សាហ៍ និងសេចក្តីសងសឹកជាខ្លាំងទាំងម្ល៉េះ អ្នករាល់គ្នាបានសំដែងយ៉ាងច្បាស់ថា
ខ្លួនបរិសុទ្ធក្នុងដំណើរនេះគ្រប់ជំពូក ។

១២ដូច្នេះ ដែលខ្ញុំបានធ្វើសំបុត្រនេះ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា នោះមិនមែនដោយព្រោះតែអ្នកដែលធ្វើខុស
ឬដោយព្រោះអ្នកដែលត្រូវគេធ្វើខុសនោះទេ គឺដើម្បីនឹងសំដែង ឱ្យឃើញសេចក្តីសង្វាតរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដល់យើងខ្ញុំ នៅចំពោះព្រះទេតើ ១៣ហេតុនោះបានជាយើងខ្ញុំបានសេចក្តីក្សាន្តចិត្ត
ដោយសារសេចក្តីកំសាន្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏មានសេចក្តីអំណរលើសទៅទៀត
ដោយឃើញសេចក្តីអំណររបស់ទីតុស ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានលំហើយចិត្តគាត់ ១៤ពីព្រោះបើសិនជាខ្ញុំប
ានអួតនឹងគាត់ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងណាខ្លះ នោះខ្ញុំមិនខ្មាសទេ ព្រោះសេចក្តីដែលយើងខ្ញុំប
ានអួតនឹងទីតុស ពីអ្នករាល់គ្នា នោះឃើញថាពិតមែន ដូចជាសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលយើងខ្ញុំបានប្រ
ាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាក៏ពិតដែរ ១៥ហើយគាត់មានចិត្តស្រឡាញ់ដល់អ្នករាល់គ្នាលើសទៅទៀត
ដោយនឹកឃើញពីអ្នករាល់គ្នាចុះចូលតាម ហើយដែលទទួលគាត់ដោយភ័យខ្លាច ហើយញាប់ញ័រ ១៦
ខ្ញុំត្រេកអរណាស់ ពីព្រោះខ្ញុំទុកចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នា ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ។

ជំពូក ៨

៨ ១បងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង ពីព្រះគុណនៃព្រះ ដែលបានផ្តល់មកក្នុងពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន
នៅស្រុកម៉ាសេដូចថា ២កាលមានសេចក្ដីទុក្ខលំបាកកំពុងតែល្បងគេជាខ្លាំង នោះសេចក្ដីអំណរជាបរិបូរ
និងសេចក្ដីកំសត់ទុរគតរបស់គេ បានបណ្ដាលឱ្យគេមានចិត្តសទ្ធាដ៏លើសលប់វិញ ៣ដ្បិតខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ថា
គេស្ម័គ្រចិត្តតាមកំឡាំងគេ ហើយហួសកំឡាំងគេផង ៤ក៏សូមយើងខ្ញុំដោយពាក្យទទូចអង្វរ
ឱ្យយើងខ្ញុំទទួលយកទានរបស់គេនេះ ដែលជាសេចក្ដីប្រកបក្នុងការងារសំរាប់ពួកបរិសុទ្ធ
៥មិនមែនដូចជាយើងខ្ញុំបានសង្ឃឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ គឺគេបានប្រគល់ខ្លួនគេទៅព្រះអម្ចាស់ជាមុនដំបូង
ហើយដល់យើងខ្ញុំទូន្មានទីតុស តាមការដែលគាត់បានចាប់ផ្ដើមធ្វើហើយ ឱ្យគុណនេះបានពេញខ្នាត
នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាដែរ ៧ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើគុណនេះរឹតតែច្រើនឡើង ដូចជាប
ានចំរើនក្នុងគ្រប់សេចក្ដីឯទៀត គឺក្នុងសេចក្ដីជំនឿពាក្យសំដី ចំណេះ សេចក្ដីឧស្សាហ៍គ្រប់ជំពូក
ហើយក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នា ដល់យើងខ្ញុំដែរ ៨ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ មិនមែនជាពាក្យបង្គាប់ទេ
គឺចង់តែយកសេចក្ដីឧស្សាហ៍របស់គេ មកល្បងលមើលចំពោះសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នា តើពិតត្រង់ប
្មទេប៉ុណ្ណោះ ៩ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះគុណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាហើយ
ថាទោះបើទ្រង់ជាសេដ្ឋីក៏ដោយ គង់តែទ្រង់បានត្រឡប់ជាក្រ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានមានឡើង ដោយសារសេចក្ដីកម្ររបស់ទ្រង់ ១០ខ្ញុំសំដែងគំនិតខ្ញុំក្នុងការនេះដែរ
ដ្បិតនេះមានប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនគ្រាន់តែចាប់ផ្ដើមធ្វើតែប៉ុណ្ណោះ គឺមានទាំងចិត្តប្រ
ាថ្នាចង់ធ្វើ តាំងតែពីឆ្នាំមុនមកហើយផង ១១ឥឡូវនេះ ចូរបំពេញការនេះចុះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានបំពេញតាមដែលមាន ដូចជាបំណង ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រុងប្រៀបនឹងធ្វើមកហើយនោះដែរ
១២ដ្បិតបើសិនជាប្រុងប្រៀបនឹងធ្វើហើយ នោះព្រះទ្រង់ទទួលអ្នកតាមដែលមាន
មិនមែនតាមដែលគ្មាននោះទេ ១៣ការនោះមិនមែនដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានទំនេរ ហើយ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្ដីលំបាកនោះទេ គឺឱ្យបានស្មើគ្នាវិញ ឱ្យសេចក្ដីបរិបូររបស់អ្នករាល់គ្នាក្នុងជាន់នេះ ប
ានបំពេញការដែលគេខ្វះខាត ១៤ដើម្បីកាលណាគេមានបរិបូរ នោះនឹងបានបំពេញការ
ដែលអ្នករាល់គ្នាខ្វះខាតវិញ ប្រយោជន៍ឱ្យបានស្មើគ្នាឡើង ១៥ដូចជាសេចក្ដីដែលចែងទុកមកថា
“អ្នកណាដែលរើសបានច្រើន នោះគ្មានសល់ឡើយ ឯអ្នកដែលរើសបានតិច នោះមិនបានខ្វះទេ” ។

១៦អរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលទ្រង់បានបណ្ដាលចិត្តទីតុស ឱ្យមានសេចក្ដីឧស្សាហ៍នោះ

ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ១៧គាត់បានទទួលសេចក្ដីទូន្មាននោះ តែដោយព្រោះគាត់មានសេចក្ដីឧ
ស្សាហ៍លើសទៅទៀត បានជាគាត់មកឯអ្នករាល់គ្នា តាមបំណងចិត្តគាត់វិញ ១៨ហើយយើងខ្ញុំបានចាត់បងប
្អូនម្នាក់ ឱ្យមកជាមួយដែរ អ្នកនោះក៏មានល្បីឈ្មោះក្នុងដំណឹងល្អ នៅគ្រប់ទាំងពួកជំនុំ ១៩មិនតែប៉ុណ្ណោះ
ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានក៏រើសអ្នកនោះ ឱ្យបានដើរដំណើរជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ ក្នុងការធ្វើទាននេះដែរ
ជាការដែលយើងខ្ញុំទទួលរ៉ាប់រង សំរាប់ជាសិរីល្អដល់ព្រះអម្ចាស់
ហើយដើម្បីនឹងសំដែងសេចក្ដីប្រុងប្រៀបរបស់អ្នករាល់គ្នា ២០ព្រមទាំងខំចៀសវាង មិនឱ្យគេបន្ទោសយើងខ្ញុំ
ពីដំណើរទានដ៏បរិបូរនេះ ដែលយើងខ្ញុំទទួលរ៉ាបរងឡើយ ២១ដ្បិតយើងខ្ញុំខំធ្វើការល្អ
មិនមែននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់តែប៉ុណ្ណោះ គឺនៅចំពោះមនុស្សលោកដែរ ២២យើងខ្ញុំក៏ចាត់បងប្អូនម្នាក់
ឱ្យទៅជាមួយនឹងគេ ជាងអ្នកដែលយើងខ្ញុំបានលមើលជាញឹកញយ ហើយក៏ឃើញថា មានសេចក្ដីឧ
ស្សាហ៍ក្នុងការជាច្រើន ហើយឥឡូវនេះ គាត់មានចិត្តឧស្សាហ៍លើសទៅទៀត
ដោយទុកចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាជាខ្លាំង ២៣រីឯទីតុស គាត់ជាគូកនធ្វើការជាមួយនឹងខ្ញុំ នៅចំពោះអ្នករាល់គ្នា
ឯពួកបងប្អូនយើងខ្ញុំឯទៀតនោះ គេជាពួកអ្នកដែលពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន ចាត់ឱ្យធ្វើការ ហើយជាសិរីល
្អនៃព្រះគ្រីស្ទ ២៤ដូច្នេះ ចូរសំដែងភស្តុតាងពីសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយពីសេចក្ដីដែលយើងខ្ញុំប
ានអួតពីអ្នករាល់គ្នាចុះ ឱ្យអ្នកទាំងនោះបានឃើញ ព្រមទាំងនៅមុខពួកជំនុំទាំងអស់ផង ។

ជំពូក ៩

៩ ១ឯត្រង់ការជំនួយជួយដល់ពួកបរិសុទ្ធ នោះមិនចាំបាច់ឱ្យខ្ញុំសរសេរ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នាទេ
២ដ្បិតខ្ញុំស្គាល់សេចក្ដីប្រុងប្រៀបរបស់អ្នករាល់គ្នាហើយ ក៏បានអួតដល់ពួកម៉ាសេដូន
ពីអ្នករាល់គ្នាខាងឯដំណើរនោះដែរថា ពួកស្រុកអាខៃបានប្រុងប្រៀបជាស្រេច តាំងតែពីឆ្នាំមុនមក
ហើយសេចក្ដីឧស្សាហ៍របស់អ្នករាល់គ្នាបានបណ្ដាលចិត្តមនុស្សជាច្រើន ៣ខ្ញុំក៏បានចាត់ពួកបងប
្អូននោះមកក្រែងសេចក្ដីអំនួតដែលយើងខ្ញុំអួតពីអ្នករាល់គ្នាក្នុងដំណើរនោះ បានទៅជាឥតប្រយោជន៍វិញ ដើម្បី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានរៀបចំជាស្រេច ដូចជាខ្ញុំបាននិយាយមកហើយ
៤ក្រែងមានពួកស្រុកម៉ាសេដូនមកជាមួយនឹងខ្ញុំវេលាណាមិនឃើញអ្នករាល់គ្នាបានរៀបចំទេ
នោះមិនចាំថាតែអ្នករាល់គ្នានឹងខ្មាសប៉ុណ្ណោះ គឺយើងខ្ញុំក៏នឹងខ្មាសពីសេចក្ដីអំនួត ដែលយើងខ្ញុំអួត
ដោយទុកចិត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាថែមទៀតផង ៥ដូច្នេះ ខ្ញុំបានរាប់ថា គួរនឹងទូន្មានពួកបងប្អូននោះ
ឱ្យមកឯអ្នករាល់គ្នាជាមុន ដើម្បីនឹងបំពេញគុណអ្នករាល់គ្នានោះ ឱ្យបានហើយជាមុន ដូចជាបានប្រ

ាប់តាំងពីមុនមកដែរ ប្រយោជន៍ឱ្យបានរាប់ជាគុណនៃអ្នករាល់គ្នាពិត មិនមែនដូចជាយើងខ្ញុំបោកយកទេ ។
៦ខ្ញុំចង់និយាយដូច្នេះ គឺថា អ្នកណាដែលព្រោះដោយកំណាញ់ នោះនឹងច្រូតបានតិច
ហើយអ្នកណាដែលព្រោះដោយសទ្ធា នោះនឹងច្រូតបានច្រើនវិញ ៧ចូរឱ្យគ្រប់គ្នាធ្វើតាមដែលសំរេចក្នុងចិត្តចុះ
មិនមែនដោយស្តាយ ឬដោយបង្ខំឡើយ ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់ដល់អ្នកណាដែលថ្វាយដោយអំណរ
៨ហើយព្រះទ្រង់អាចនឹងធ្វើឱ្យគ្រប់ទាំងព្រះគុណបានចំរើនដល់អ្នករាល់គ្នា ប្រយោជន៍
ឱ្យមានទាំងអស់គ្រប់គ្រាន់ជានិច្ច ដើម្បីឱ្យបានចំរើនឡើងខាងឯការល្អគ្រប់ជំពូក
៩ដូចសេចក្តីដែលចែងទុកមកថា “ទ្រង់បានចែកសុសសាយ ទ្រង់បានប្រទានទៅពួកទ័យក្រ
សេចក្តីសុចរិតទ្រង់នៅជាប់អស់កល្បជានិច្ច” ១០រីឯព្រះដែលទ្រង់ផ្គត់ផ្គង់ពូជ សំរាប់អ្នកដែលព្រោះ
និងអាហារសំរាប់បរិភោគផង នោះទ្រង់នឹងផ្គត់ផ្គង់ ហើយចំរើនពូជដែលអ្នករាល់គ្នាព្រោះនោះដែរ
ព្រមទាំងចំរើនផលពីការសុចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នាផង ១១ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នានឹងប
ានចំរើនកាន់តែច្រើនឡើងគ្រប់ជំពូក សំរាប់ជាការសទ្ធាគ្រប់យ៉ាង ដែលនឹងបង្កើតសេចក្តីអរព្រះគុណដល់ព្រះ
ដោយសារយើងរាល់គ្នា
១២ពីព្រោះការជួយពួកបរិសុទ្ធនេះមិនមែនគ្រាន់តែបំពេញសេចក្តីដែលគេត្រូវការប៉ុណ្ណោះ គឺប
ានចំរើនឡើងជាហូរហៀរដល់ព្រះដែរ ដោយសារពាក្យគេអរព្រះគុណជាច្រើន
១៣ហើយដោយគេឃើញភស្តុតាងពីការជំនួយនេះ នោះគេសរសើរដំកើងដល់ព្រះ
ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាសំដែងច្បាស់ថា ខ្លួនជាអ្នកចុះចូលតាមដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទពិត
ហើយដោយព្រោះការសទ្ធាដែលអ្នករាល់គ្នាផ្ញើទៅគេ និងមនុស្សទាំងអស់ផង ១៤គេក៏អធិស្ឋានឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ដោយស្រលាញ់ជាខ្លាំង ដោយព្រោះព្រះគុណនៃព្រះដ៏លើសលប់ ដែលសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា
១៥អរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ ដោយព្រោះអំណោយទានទ្រង់ដ៏រកថ្លែងពុំបាន ។

ជំពូក ១០

១០ ១ឯប៉ុលខ្ញុំ ដែលកាលណានៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះមានឫកពាជាថោកទាប
តែកាលណាឃ្លាតចេញពីអ្នករាល់គ្នាទៅ នោះមានសេចក្តីក្លាហានចំពោះអ្នករាល់គ្នាវិញ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នា
ដោយសេចក្តីសុភាពនឹងសេចក្តីសំឡូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ២ក៏អង្វរអ្នករាល់គ្នាថា កាលណាខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នា
នោះកុំឱ្យខ្ញុំត្រូវមានសេចក្តីក្លាហានតាមដែលខ្ញុំសំរេចថា នឹងមានចំពោះអ្នកខ្លះ
ដែលស្មានថាយើងខ្ញុំដើរតាមសាច់ឈាមនោះឡើយ ៣ដ្បិតទោះបើយើងខ្ញុំដើរក្នុងសាច់ឈាមមែន

គង់តែមិនតយុទ្ធតាមសាច់ឈាមទេ ៤ព្រោះគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់យើងខ្ញុំ
មិនមែនជារបស់ខាងសាច់ឈាមទេ គឺជាឥទ្ធិឫទ្ធិដែលមកពីព្រះ សំរាប់នឹងរំលំទីមាំមួនវិញ
៥ដែលអាចនឹងរំលាយអស់ទាំងគំនិតដែលគេរិះគិត និងគ្រប់ទាំងសេចក្ដីយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់
ដែលលើកខ្លួនឡើងទាស់នឹងចំណេះនៃព្រះ ព្រមទាំងនាំអស់ទាំងគំនិត ឱ្យចុះចូលស្ដាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទវិញ
៦ក៏ប្រុងប្រៀបទុកជាស្រេច និងធ្វើទោសដល់គ្រប់ទាំងសេចក្ដីរឹងចចេស ក្នុងកាលដែលអ្នករាល់គ្នាប
ានស្ដាប់បង្គាប់គ្រប់ជំពូកហើយ ។

៧អ្នករាល់គ្នាមើលតែឫកពាខាងក្រៅឬអី បើអ្នកណាជឿប្រាកដថា ខ្លួនជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទ
នោះត្រូវពិចារណាសេចក្ដីនេះ ដោយខ្លួនឯងទៀត គឺថា យើងខ្ញុំជារបស់ព្រះគ្រីស្ទដូចជាអ្នកនោះដែរ
៨ដ្បិតទោះបើខ្ញុំអួតខ្លួនហួសបន្តិច ពីអំណាចដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានមកយើងខ្ញុំសំរាប់នឹងស្អាងចិត្តឡើង
មិនមែនសំរាប់នឹងផ្ដួលអ្នករាល់គ្នាទេ នោះគង់តែខ្ញុំមិនមានសេចក្ដីខ្មាសដែរ
៩ក្រែងមើលទៅដូចជាខ្ញុំចង់បំភ័យអ្នករាល់គ្នា ដោយសារសំបុត្រ ១០ដ្បិតគេថា "សំបុត្រលោកមានពាក្យធ្ងន់
ហើយមានអំណាច តែកាលណាលោកនៅជាមួយ នោះលោកខ្សោយខាងរូបសាច់វិញ
ហើយពាក្យសំដីលោកក៏គួរឱ្យមើលងាយដែរ" ១១ត្រូវឱ្យមនុស្សយ៉ាងនោះបានយល់ថា
កាលណាយើងខ្ញុំនៅជាមួយ នោះយើងខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្ត ដូចជាយើងខ្ញុំបានសរសេរចុះក្នុងសំបុត្រ
ពីកាលដែលមិនបាននៅជាមួយដែរ ១២ដ្បិតយើងខ្ញុំមិនហ៊ានរាប់ខ្លួនជាមួយនឹងពួកអ្នកនោះខ្លះ ប
្រផ្ទឹមខ្លួននឹងគេ ដែលផ្ទុកផ្ដាក់ខ្លួនគេនោះឡើយ ពួកអ្នកនោះដែលគេវាស់ ហើយផ្ទឹមខ្លួននឹងខ្លួនគេ នោះគ្មានប្រ
ាជ្ញាទេ ១៣រីឯយើងខ្ញុំ ៗ មិនព្រមអួតពីការក្រៅខ្នាតរបស់យើងខ្ញុំឡើយ គឺអួតតាមតែមាត្រាខ្នាត
ដែលព្រះដ៏ជាម្ចាស់នៃខ្នាត ទ្រង់បានចែកមកយើងខ្ញុំ ជាខ្នាតដែលបានលូកមករហូតដល់អ្នករាល់គ្នាផង
១៤ដ្បិតយើងខ្ញុំមិនមែនលូករំលងហួសខ្នាតយើងខ្ញុំ ទុកដូចជាខ្នាតនោះមិនដល់អ្នករាល់គ្នានោះទេ
ពីព្រោះយើងខ្ញុំបានមកដល់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទដែរ
១៥ហើយយើងខ្ញុំមិនអួតពីការអ្វីក្រៅខ្នាត ដែលមនុស្សឯទៀតបានធ្វើនោះឡើយ
ដ្បិតយើងខ្ញុំមានសេចក្ដីសង្ឃឹមថា កាលណាសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា បានចំរើនឡើង នោះយើងខ្ញុំនឹងប
ានដំកើងធំឡើងជាបរិបូរ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា តាមមាត្រារបស់យើងខ្ញុំដែរ ១៦ប្រយោជន៍ឱ្យប
ានផ្សាយដំណឹងល្អ ទៅខាងនាយអ្នករាល់គ្នាទៅទៀត ឥតអួតពីការអ្វីដែលរៀបចំជាស្រេច
ក្នុងមាត្រានៃមនុស្សឯទៀតឡើយ ១៧ឯអ្នកណាដែលអួត នោះត្រូវអួតតែក្នុងព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ
១៨ដ្បិតមិនមែនជាអ្នកដែលផ្ទុកផ្ដាក់ខ្លួនឯង ដែលបានលើកតាំងនោះទេ

គឺជាអ្នកណាដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទុកផ្តាក់វិញទេតើ ។

ជំពូក ១១

១១ ១ឱបើសិនណាជាអ្នករាល់គ្នានឹងទ្រាំទ្រ ចំពោះសេចក្ដីចំកួតរបស់ខ្ញុំបន្តិចទៅអេះ
សូមអ្នករាល់គ្នាទ្រាំទ្រនឹងខ្ញុំចុះ ២ពីព្រោះខ្ញុំប្រចណ្ឌចំពោះអ្នករាល់គ្នា ដោយសេចក្ដីប្រចណ្ឌនៃព្រះ ដ្បិតខ្ញុំប
ានបំរុងអ្នករាល់គ្នាទុក ឱ្យមានប្ដីតែ ១ ទុកដូចជាក្រមុំបរិសុទ្ធ គឺដើម្បីនឹងថ្វាយទៅ ព្រះគ្រីស្ទតែមួយប៉ុណ្ណោះ
៣តែខ្ញុំខ្លាចក្រែងគំនិតអ្នករាល់គ្នាត្រូវបង្ខូចចេញពីសេចក្ដីទៀងត្រង់ខាងឯព្រះគ្រីស្ទ ដូចជាសត្វពស់ប
ានបញ្ឆោតនាងអេវ៉ា ដោយឧបាយកលយ៉ាងនោះដែរ ៤ពីព្រោះបើសិនជាមានអ្នកណាមក ប្រកាសប្រ
ាប់ពីព្រះយេស៊ូវ ១ ទៀត ដែលយើងខ្ញុំមិនបានប្រកាសប្រាប់ ឬបើអ្នករាល់គ្នាទទួលវិញ្ញាណណាផ្សេងទៀត
ដែលមិនបានទទួលពីដើម ឬដំណឹងណាផ្សេងទៀត ដែលមិនទទួលកាលពីមុន
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទ្រាំទ្រវិញជាមិនខាន ៥ខ្ញុំស្មានថា ខ្លួនខ្ញុំមិនចាញ់ពួកសាវកយ៉ាងធំនេះ
ក្នុងការអ្វីសោះឡើយ ៦ដ្បិតទោះបើខ្ញុំមិនប៉ិនប៉ាវខាងឯពាក្យសំដីក៏មែន
ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនមែនខ្សត់ខ្សោយខាងឯចំណេះទេ ហើយក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ យើងខ្ញុំបានសំដែង
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ច្បាស់គ្រប់ជំពូកដែរ ៧កាលខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះមកអ្នករាល់គ្នាទទេ
ទាំងបន្ទាបខ្លួនខ្ញុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានថ្កើងឡើង នោះតើឈ្មោះថាខ្ញុំបានធ្វើបាបឬអី ៨ខ្ញុំបានបង្អត់ពួកជំនុំឯទៀត
ដោយទទួលឈ្នួលពីគេដើម្បីនឹងយកមកបំរើអ្នករាល់គ្នាវិញ ៩ហើយកាលខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា
បើកាលណាខ្វះខាត នោះខ្ញុំមិនបានឱ្យអ្នកណាកើតទុក្ខទេ ដ្បិតពួកបងប្អូន ដែលមកពីស្រុកម៉ាសេដូន ប
ានជួយបំពេញសេចក្ដីដែលខ្ញុំខ្វះនោះហើយ ខ្ញុំមិនដែលឱ្យអ្នករាល់គ្នាកើតទុក្ខពីព្រោះខ្ញុំ ក្នុងការអ្វីសោះ
ហើយទៅមុខក៏មិនដែលដែរ ១០ខ្ញុំប្រាប់ដោយនូវសេចក្ដីពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំថា
គ្មានអ្នកណាអាចនឹងបំបាត់សេចក្ដីអំនួតនេះពីខ្ញុំ នៅក្នុងស្រុកអាខៃបានឡើយ ចុះតើដោយហេតុអ្វី
ដោយព្រោះខ្ញុំមិនស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាឬអី នោះព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបហើយ ១២តែការដែលខ្ញុំធ្វើ
ខ្ញុំនឹងចេះតែធ្វើទៅ ដើម្បីនឹងដកឱកាសចេញពីពួកអ្នកដែលរករឿង ប្រយោជន៍ឱ្យគេបានដូចជាយើងខ្ញុំ
ក្នុងការអ្វីដែលគេអួតខ្លួននោះដែរ ១៣ដ្បិតមនុស្សយ៉ាងនោះជាសាវកក្លែងក្លាយ ជាអ្នកឆបេ
ាកដែលក្លែងខ្លួនធ្វើជាសាវ៉កនៃព្រះគ្រីស្ទទេ ១៤ហើយសេចក្ដីនោះមិនជាអស្ចារ្យឡើយ
ព្រោះអារក្សសាតាំងក៏ក្លែងខ្លួនធ្វើជាទេវតាពន្លឺដែរ ១៥ដូច្នេះ
បើអ្នកបំរើរបស់វាក្លែងខ្លួនធ្វើជាអ្នកបំរើសេចក្ដីសុចរិតវិញ នោះមិនមែនជាការធំអ្វីទេ ឯចុងបំផុតរបស់គេ

នឹងបានត្រូវតាមអំពើដែលគេធ្វើដែរ ។

១៦ខ្ញុំប្រាប់ម្ដងទៀតថា កុំឱ្យអ្នកណារាប់ខ្ញុំទុកដូចជាល្ងង់ខ្លៅឡើយ តែបើរាប់ទុកជាល្ងង់ខ្លៅមែន
នោះត្រូវទទួលខ្ញុំ ទុកដូចជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅដែរ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានអួតខ្លួនបន្តិច ទុកដូចជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅដែរ
ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានអួតខ្លួនបន្តិច ១៧សេចក្ដីដែលខ្ញុំប្រាប់នេះ មិនមែនប្រាប់តាមព្រះអម្ចាស់ទេ គឺប្រ
ាប់បែបដូចជាល្ងង់ខ្លៅវិញ ដោយស្មានថា ខ្ញុំមានកន្លែងអួតខ្លួនបានខ្លះ
១៨ដ្បិតដែលមានមនុស្សជាច្រើនអួតខ្លួនខាងសាច់ឈាម នោះខ្ញុំនឹងអួតដែរ ១៩ព្រោះអ្នករាល់គ្នាដែលមានប្រ
ាជ្ញា នោះចេះតែទ្រាំទ្រនឹងមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ ដោយស័គ្រពីចិត្តវិញ
២០ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាទ្រាំងទ្រនឹងការដែលគេចាប់អ្នកប្រើ ឬបើអ្នកណាទះកំផ្លៀងអ្នកនោះផង ២១
ខ្ញុំនិយាយបែបជាបន្ទាបខ្លួន ទុកដូចជាយើងខ្ញុំខ្សោយមែន
ប៉ុន្តែ ក្នុងការអ្វីដែលអ្នកណាហ៊ាន នោះខ្ញុំក៏ហ៊ានដែរ ខ្ញុំនិយាយនេះដោយល្ងង់ខ្លៅ ២២តើគេជាពួកហេព្រើរប
្តអី ខ្ញុំក៏ដែរ គេជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឬអី ខ្ញុំក៏ដែរ គេជាពូជលោកអ័ប្រាហាំឬអី ខ្ញុំក៏ដែរ
២៣គេជាអ្នកបំរើព្រះគ្រីស្ទឬអី(ខ្ញុំនិយាយបែបដូចជាវង្វេងស្មារតីហើយ) ខ្ញុំក៏លើសជាងគេទៅទៀត
ក្នុងការនឿយហត់លើសជាងគេ ដោយត្រូវរំពាត់ហួសល្បត់ ទាំងត្រូវជាប់គុកជាច្រើនជាងគេ
ក៏ដល់នូវភាពជិតស្លាប់ជាញឹកញយ ២៤ប្រាំដងហើយ សាសន៍យូដាវាយខ្ញុំ ៤០ រំពាត់ខ្វះ ១
២៥គេវាយខ្ញុំនឹងដំបង ៣ ដង ខ្ញុំត្រូវសំពៅលិច ៣ ដង ខ្ញុំនៅនាសមុទ្រជ្រៅអស់ ១ ថ្ងៃ ១ យប់ ២៦
ខ្ញុំដើរដំណើរជាច្រើន ក៏មានសេចក្ដីអន្តរាយនៅទន្លេ អន្តរាយដោយពួកចោរប្លន់អន្តរាយដោយសាសន៍របស់ខ្ញុំ
អន្តរាយដោយសាសន៍ដទៃ ក៏អន្តរាយក្នុងទីក្រុង ក្នុងទីរហោស្ថាន ក្នុងមនុស្សក្នុងពួកបងប្អូនក្លែងក្លាយដែរ
២៧ត្រូវនឿយហត់ ហើយលំបាក ត្រូវចាំយាមជាញយ ត្រូវស្រេកឃ្លាន ត្រូវអត់ជាញឹកញយ ត្រូវរងា
ហើយត្រូវអាក្រាតផង ២៨ក្រៅពីការខាងសាច់ឈាមទាំងនោះ ក៏មានសេចក្ដីកង្វល់ខាងឯពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន
ដែលប្រជ្រៀតមកលើខ្ញុំ រាល់តែថ្ងៃជានិច្ចថែមទៀត ២៩តើអ្នកឯណាខ្សោយ ហើយខ្ញុំមិនបានខ្សោយផង
តើអ្នកឯណាអាក់អន់ចិត្ត ហើយខ្ញុំមិនឈឺឆ្អាលផង ៣០បើសិនជាគួរនឹងអួតខ្លួន
នោះខ្ញុំនឹងអួតពីសេចក្ដីកំសោយរបស់ខ្ញុំវិញ ៣១ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលមានព្រះពរអស់កល្បជានិច្ចទ្រង់ជ្រាបថា ខ្ញុំមិនកុហកទេ ៣២នៅក្រុងដាម៉ាស
ចៅហ្វាយស្រុកនៃស្ដេចអើរេតាស បានឱ្យគេចាំយាមទីក្រុងដោយចង់ចាប់ខ្ញុំ ៣៣ប៉ុន្តែ មានគេដាក់ខ្ញុំក្នុងកញ្ជើ
សំរូតចុះ តាមបង្អួចកំផែង ឱ្យខ្ញុំរួចពីកណ្ដាប់ដៃលោកចេញ ។

ជំពូក ១២

១២ ១ប្រាកដជាគ្មានប្រយោជន៍ឱ្យខ្ញុំអួតខ្លួនទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងនិយាយពីការជាក់ស្តែង និងការបើកសំដែងមកពី
ព្រះអម្ចាស់ទៀត ៣ខ្ញុំស្គាល់មនុស្សនោះ (ទោះបើក្នុងរូបកាយ ឬក្រៅពីរូបកាយក្តី ខ្ញុំមិនដឹងទេ
មានតែព្រះដែលទ្រង់ជ្រាប) ថា ៤អ្នកនោះបានលើកឡើងដល់ស្ថានបរមសុខ ហើយបាន ឮពាក្យដែលថ្លែងប្រ
ាប់មិនបាន ក៏គ្មានច្បាប់ឱ្យមនុស្សណានិយាយឡើយ ៥ខ្ញុំនិងមានសេចក្តីអំនួតពីមនុស្សនោះ
ខ្ញុំមិនអួតពីខ្លួនខ្ញុំទេ លើកតែពីសេចក្តីកំសោយរបស់ខ្ញុំចេញ ៦ទោះបើខ្ញុំចង់អួតខ្លួន
នោះគង់តែខ្ញុំមិនមែនខ្លៅល្ងង់ទេ ដ្បិតខ្ញុំនិយាយតាមតែសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែ ខ្ញុំឈប់ស្លេះចុះក្រែងអ្នកណារាប់ខ្ញុំ
ទុកជាលើសជាងភាពដែលឃើញ ឬឮនិយាយពីខ្ញុំ ។

៧ហើយក្រែងខ្ញុំកើតមានចិត្តធំ ដោយព្រោះការបើកសំដែងដ៏ហួសល្បត់នោះ បានជាមានបន្លា ១
ចាត់មកក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំ គឺជាទេវតារបស់អារក្សសាតាំង ដែលមកធ្វើទុក្ខខ្ញុំ ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំមានចិត្តធំឡើយ ៨
ខ្ញុំបានសូមអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់ ៣ ដង ឱ្យសេចក្តីនោះថយចេញពីខ្ញុំទៅ ៩តែទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា
គុណរបស់អញល្មមដល់ឯងហើយ ដ្បិតកំឡាំងអញបានពេញខ្នាត ដោយសេចក្តីកំសោយ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងសូ
៝អួតពីសេចក្តីកំសោយរបស់ខ្ញុំ ដោយអំណរជាខ្លាំង ដើម្បីឱ្យព្រះចេស្តានៃព្រះគ្រីស្ទបានសណ្ឋិតនៅនឹងខ្ញុំ
១០ហេតុនោះបានជាខ្ញុំអរសប្បាយក្នុងកាលដែលមានសេចក្តីកំសោយ ក្នុងកាលដែលគេត្មះតិះដៀល
ក្នុងសេចក្តីលំបាក កាលគេធ្វើទុក្ខបៀតបៀន ហើយក្នុងសេចក្តីដែលខ្ញុំត្រូវចង្អៀតចង្អល់
ដោយយល់ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដ្បិតកាលណាខ្ញុំខ្សោយ នោះខ្ញុំមានកំឡាំងយ៉ាងចំណានវិញ ។

១១ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាល្ងង់ខ្លៅ ដោយសេចក្តីអំនួត គឺអ្នករាល់គ្នាបានបង្ខំខ្ញុំ ដ្បិតគួរឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានផ្ទុកផ្តាក់ខ្ញុំវិញ ទោះបើខ្ញុំមិនមែនជាអ្វីក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនចាញ់ពួកសាវកធំណាមួយនោះទេ ១២ពិតមែន
មានភស្តុតាងបានកើតឡើងក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីនឹងបញ្ជាក់ការងារជាសាវករបស់ខ្ញុំ ដោយការអត់ធន់
ដោយទីសំគាល់ ការអស្ចារ្យ និងការឫទ្ធិបារមីគ្រប់យ៉ាង ១៣តើអ្នករាល់គ្នាប
ានចាញ់ពួកជំនុំឯទៀតទាំងប៉ុន្មានយ៉ាងណាខ្លះ លើកចេញតែការដែលខ្ញុំមិនឱ្យអ្នកណាព្រួយនឹងខ្ញុំ
សូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសនេះឱ្យខ្ញុំផង ។

១៤មើល ខ្ញុំរៀបនឹងមកឯអ្នករាល់គ្នា ជាគំរប់ ៣ លើកនេះហើយ ខ្ញុំក៏មិនឱ្យអ្នកណាព្រួយនឹងខ្ញុំទៀត
ដ្បិតខ្ញុំមិនរកចង់បានរបស់ទ្រព្យអ្នករាល់គ្នាទេ គឺរកតែខ្លួនអ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះ ដ្បិតមិនគួរ
ឱ្យកូនចៅត្រូវប្រមូលទុកឱ្យឪពុកម្តាយទេ គឺឪពុកម្តាយទេតើ ដែលត្រូវប្រមូលទូកឱ្យកូនវិញ ១៥ឯខ្ញុំ ៗ

សុខចិត្តនឹងចែកចាយ ហើយនិងត្រូវហិនអស់រលីងទៅចុះ ដោយព្រោះព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា
ថ្វីបើខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាកាន់តែខ្លាំងឡើងប៉ុណ្ណោ នោះអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ ក៏កាន់តែថយចុះប៉ុណ្ណោះដែរ
១៦ទោះបើដូច្នោះក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនបានឱ្យអ្នកណាមួយព្រួយនឹងខ្ញុំឡើយ តែដោយខ្ញុំឆ្លាត ច
ានជាខ្ញុំចាប់អ្នករាល់គ្នា ដោយឧបាយកល ១៧តើខ្ញុំបានចំណេញពីអ្នករាល់គ្នា
ដោយសារអ្នកណាដែលខ្ញុំចាត់មកឬអី ១៨ខ្ញុំបានអង្វរអ្នកទីតុសឱ្យមក ហើយបានចាត់បងប្អូនម្នាក់
ឱ្យមកជាមួយដែរ តើទីតុសបានចំណេញពីអ្នករាល់គ្នាឬអី តើយើងទាំង ២ នាក់មិនបានដើរដោយគំនិតតែ ១
ហើយតាមដានជើងដដែលទេឬអី ។

១៩មួយទៀត តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា យើងខ្ញុំកំពុងតែដោះសានឹងអ្នករាល់គ្នាឬអី ឱ
ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ យើងខ្ញុំ និយាយក្នុងព្រះគ្រីស្ទនៅចំពោះព្រះ ហើយយើងខ្ញុំនិយាយគ្រប់ទាំងអស់នេះ
សំរាប់នឹងស្អាងចិត្តអ្នករាល់គ្នាឡើងទេ ២០ដ្បិតខ្ញុំខ្លាចក្រែងកាលណាខ្ញុំមកដល់ នោះមិនឃើញអ្នករាល់គ្នា
ដូចជាខ្ញុំចូលចិត្តនោះទេ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏មិនឃើញខ្ញុំ ដូចជាអ្នករាល់គ្នាចូលចិត្តដែរ
ក្រែងកើតមានសេចក្តីឈ្លោះប្រកែក ឈ្នានីស គ្នាន់ក្នាញ់ បាក់បែកបិរហារ បង្កាច់ ឆ្មើងឆ្មៃ ហើយវឹកវរឡើង
២១ក្រែងកាលណាខ្ញុំមកម្តងទៀត នោះព្រះនៃខ្ញុំនឹងបន្ទាបខ្ញុំនៅចំពោះអ្នករាល់គ្នា
ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវយំនិងមនុស្សជាច្រើន ដែលធ្វើបាបពីមុន តែមិនបានប្រែចិត្តចេញ ពីសេចក្តីស្មោកគ្រោក
សេចក្តីកំផិត និងសេចក្តីអាសអាភាស ដែលគេបានប្រព្រឹត្តនោះឡើយ ។

ជំពូក ១៣

១៣ ១នេះជាគំរប់ ៣ ដងហើយ ដែលខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នា គ្រប់ការទាំងអស់នឹងបានសំរេច
ដោយនូវមាត់ស្មរបន្ទាល់ ២ ឬ ៣ នាក់ ២ខ្ញុំបានប្រាប់កាលពីដើម ហើយឥឡូវនេះក៏និយាយទុកជាមុន
ទុកដូចជាកាលបាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាក្នុងលើកទី ២ នោះនៅឡើយ ហើយសព្វថ្ងៃនេះដែលនៅឃ្លាតគ្នា
ខ្ញុំសរសេរមកពួកអ្នកនោះដែលធ្វើបាបពីមុន ហើយទៅអ្នកឯទៀតទាំងអស់ដែរថា បើខ្ញុំមកម្តងទៀត
នោះខ្ញុំមិនត្រាប្រណីទេ ៣ដ្បិតអ្នករាល់គ្នារកភស្តុតាងពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលដោយសារខ្ញុំ
(ដែលទ្រង់មិនខ្សោយចំពោះអ្នករាល់គ្នា គឺមានព្រះចេស្តាក្នុងអ្នករាល់គ្នាវិញ ៤ទោះបើទ្រង់ត្រូវគេឆ្កាង
ដោយសេចក្តីកំសោយក៏ដោយ គង់តែទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅដោយព្រះចេស្តានៃព្រះដែរ
ព្រោះយើងខ្ញុំខ្សោយក្នុងទ្រង់មែន តែយើងខ្ញុំនឹងរស់នៅជាមួយនឹងទ្រង់ ដោយសារព្រះចេស្តានៃព្រះ
ដែលផ្តល់មកអ្នករាល់គ្នាវិញ) ។

៥ចូរអ្នករាល់គ្នាពិចារណាខ្លួនឯងមើល តើស្ថិតនៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿឬទេ ចូរល្បងខ្លួនមើលចុះ
តើអ្នករាល់គ្នាមិនយល់ឃើញថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគង់ក្នុងអ្នករាល់គ្នាទេឬអី
លើកតែអ្នករាល់គ្នាត្រូវកាត់ចោលចេញប៉ុណ្ណោះ ៦តែខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា
យើងខ្ញុំមិនត្រូវកាត់ចោលចេញទេ ៧ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានដល់ព្រះ សូមកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើការអាក្រក់អ្វីឡើយ
មិនមែនដើម្បីឱ្យយើងខ្ញុំបានរាប់ជាគួរទេ គឺប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តសេចក្ដីល្អតែប៉ុណ្ណោះ ហើយ
ឱ្យយើងខ្ញុំទុកដូចជាត្រូវកាត់ចេញវិញចុះ ៨ដ្បិតយើងខ្ញុំពុំអាចនឹងធ្វើអ្វី ទាស់នឹងសេចក្ដីពិតបានទេ ធ្វើប
ានតែអ្វីដែលសំរាប់សេចក្ដីពិតវិញ ៩ពីព្រោះយើងខ្ញុំមានសេចក្ដីអំណរ ក្នុងកាលដែលយើងខ្ញុំខ្សោយ
ហើយអ្នករាល់គ្នាមានកំឡាំងឡើង តែយើងខ្ញុំអធិស្ឋានសូមសេចក្ដីនេះទៀត គឺឱ្យពួកអ្នករាល់គ្នាប
ានគ្រប់លក្ខណ៏ទាំងអស់គ្នា ១០ហេតុនោះបានជាកាលណាខ្ញុំនៅឃ្លាតពីអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំធ្វើសំបុត្រនេះ
ក្រែងកាលណាខ្ញុំមកនៅជាមួយ នោះខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្តនឹងអ្នករាល់គ្នាដោយតឹងរឹង តាមអំណាចដែលព្រះអម្ចាស់ប
ានប្រទានមកខ្ញុំ គឺសំរាប់នឹងស្អាងចិត្តឡើង មិនមែននឹងផ្តួលទេ ។

១១ឯសេចក្ដីឯទៀត បងប្អូនអើយ ចូរមានសេចក្ដីអំណរ ចូរឱ្យបានគ្រប់លក្ខណ៏ ចូរ
ឱ្យមានចិត្តក្សេមក្សាន្ត ចូរមានគំនិតដូចគ្នា ចូរនៅដោយមេត្រីនឹងគ្នាចុះ នោះព្រះនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់
នឹងសេចក្ដីសុខសាន្ត ទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ១២សូមជំរាបសួរគ្នាទៅវិញទៅមក
ដោយថើបយ៉ាងបរិសុទ្ធ ។

១៣ពួកបរិសុទ្ធគ្រប់គ្នាសូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា ។

១៤សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
និងសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ហើយនិងសេចក្ដីរួបរួមគ្នានឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ អាម៉ែន ។

Galatians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ដែលជាសាវ័កក មិនមែនអំពីមនុស្ស ឬ ដោយសារមនុស្សទេខ គឺដោយសារព្រះយេសូ
៊វគ្រីស្ទគ និង ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាឃ ដែលបានប្រោសឱ្យទ្រង់រស់ពីស្លាប់ ឡើងនោះវិញង ២ខ្ញុំ និងពួកបងប
្អូនទាំងអស់គ្នា ដែលនៅជា មួយនឹងខ្ញុំចយើងផ្ញើមកពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន នៅស្រុកកាឡាទីឆ ៣សូម
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប ដោយព្រះគុណនិងសេចក្ដី សុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងពីព្រះយេសូ

៉វគ្រីស្ទជា ព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាជ ៤ដែលទ្រង់បានប្រគល់ព្រះអង្គ ទ្រង់ទៅ ដោយព្រោះច
ាបយើងរាល់គ្នាឈដើម្បីនឹងប្រោស ឱ្យយើងបានរួចពីលោកិយ ដ៏អាក្រក់សព្វថ្ងៃនេះញ តាម បំណងព្រះហប
្ញទ័យរបស់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងដ ៥សូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អ ដល់អស់កល្បជានិច្ចរៀងតទៅ ។
អាម៉ែនឋ ។

មានដំណឹងល្អតែមួយ

៦ខ្ញុំឆ្ងល់ណាស់ ពីដំណើរដែលអ្នករាល់គ្នាបានផ្លាស់ ប្រែចេញពីព្រះ ដែលទ្រង់ហៅអ្នករាល់គ្នាមកឌ
ក្នុងព្រះ គុណនៃព្រះគ្រីស្ទ ជាឆាប់ម៉្លេះ និងទៅតាមដំណឹងល្អផ្សេង ទៀតនេះឈ ៧ដែលមិនមែនជាដំណឹងល្អ
១ ទៀតទេ គឺមាន មនុស្សខ្លះបំភាន់អ្នករាល់គ្នាវិញណ ហើយចង់បង្ខូចតដំណឹង ល្អព្រះគ្រីស្ទផង ៨ប៉ុន្តែ
បើយើងខ្ញុំ ឬទេវតាពីស្ថានសួគ៌ និង ប្រាប់ដំណឹងណាមកអ្នករាល់គ្នា ថខុសដំណឹងល្អ ដែលយើង ខ្ញុំបានប្រ
ាប់ហើយ នោះឱ្យគេត្រូវបណ្តាសាចុះទ ៩ឯសេចក្តី ដែលខ្ញុំទើបនឹងនិយាយអម្បាញ់មិញនេះ នោះខ្ញុំនិយាយម្តង
ទៀតថា បើអ្នកណាប្រាប់ដំណឹងណា ខុសអំពីដំណឹងល្អ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលហើយធ នោះ
ឱ្យគេត្រូវបណ្តា-សាចុះ!

១០ដ្បិតតើខ្ញុំរកបញ្ចុះបញ្ចូលអ្នកណា តើជាមនុស្ស ឬព្រះ? ឬចង់បំពេញចិត្តមនុស្សឬអី?ន
បើសិនជាខ្ញុំចង់បំពេញចិត្ត មនុស្ស នោះខ្ញុំមិនមែនជាបាវបំរើរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ ។

សាវ័កប៉ុលជាមនុស្សដែលព្រះត្រាសហៅ

១១បងប្អូនអើយប ខ្ញុំចង់ប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ដំណឹងល្អដែលខ្ញុំបានថ្លែងប្រាប់ផ
នោះមិនមែនតាមមនុស្ស ទេ ១២ដ្បិតខ្ញុំមិនបានទទួលមកពីមនុស្សព ក៏គ្មានអ្នកណា បង្រៀនខ្ញុំផង
គឺដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទភបានបើកសំដែង វិញម ។

១៣អ្នករាល់គ្នាបានឮនិយាយពីកិរិយារបស់ខ្ញុំ នៅក្នុង សាសនាពួកយូដាយកាលពីដើមថា ខ្ញុំប
ានធ្វើទុក្ខបៀតបៀន ហើយបំផ្លាញរដល់ពួកជំនុំនៃព្រះលជាខ្លាំងណាស់ ១៤ហើយថា
ខ្ញុំកំពុងតែជឿនឡើងក្នុងសាសនារបស់ពួក យូដា លើសជាងពួកសាសន៍ខ្ញុំ ដែលស្រករនឹងខ្ញុំជាច្រើន ដែរ
ពីព្រោះខ្ញុំមានចិត្តឧស្សាហ៍វ តាមសណ្តាប់បុរាណ របស់ពួកឰយុកោខ្ញុំស លើសជាងគេសន្ធឹក ១៥ប៉ុន្តែ
កាលព្រះ ដែលរើសខ្ញុំតាំងពីផ្ទៃម្តាយមកហ ហើយបានហៅខ្ញុំឡ ដោយ ព្រះគុណទ្រង់ ១៦បានសព្វព្រះហប
្ញទ័យ និងបើកសំដែង ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ មកក្នុងខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អ ពីទ្រង់
ដល់ពួកសាសន៍ដទៃអ នោះខ្ញុំមិនបានទៅប្រឹក្សានឹង សាច់ឈាមទេក ១៧ក៏មិនបានឡើងទៅឯពួកអ្នក
ដែលជា សាវ័កមុនខ្ញុំ នៅក្រុងយេរូសាឡិមដែរ គឺបានទៅឯស្រុក អារ៉ាប់ភ្លាម

រួចត្រឡប់ទៅឯក្រុងដាម៉ាសវិញខ។

១៨លុះក្រោយ ៣ ឆ្នាំមកគ ខ្ញុំបានឡើងទៅឯក្រុងយេរូ-សាឡិមឃ ដើម្បីឱ្យប
ានស្គាល់លោកពេត្រុស ក៏នៅជាមួយ នឹងលោកអស់ ១៥ ថ្ងៃ ១៩តែមិនបានឃើញពួកសាវ័កឯទៀត ទេ
ឃើញតែយ៉ាកុបង ជាប្អូននៃព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ ២០រីឯ សេចក្ដីដែលខ្ញុំសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា
មើលខ្ញុំនៅចំពោះ ព្រះហើយច ខ្ញុំមិនកុហកទេឆ ២១ក្រោយនោះ ខ្ញុំបានមកក្នុង ស្រុកស៊ីរីច
និងស្រុកគីលីគាឈ ២២តែពួកជំនុំក្នុងព្រះគ្រីស្ទញ ដែលនៅស្រុកយូដាដ មិនបានស្គាល់មុខខ្ញុំទេ
២៣គេគ្រាន់តែ ឮថា អ្នកដែលធ្វើទុក្ខគេកាលពីដើម ឥឡូវនេះ កំពុងផ្សាយ ដំណឹងពីសេចក្តីជំនឿឋ
ដែលខ្លួនបានបំផ្លាញពីដើមនោះ វិញឱ ២៤ហើយគេក៏សរសើរដំកើងដល់ព្រះឈដោយព្រោះ ខ្ញុំ ។

ជំពូក ២

ការទទួលស្គាល់សាវ័កប៉ុល

២ ១លុះកន្លងក្រោយមក ១៤ ឆ្នាំ នោះខ្ញុំបានឡើងទៅឯ ក្រុងយេរូសាឡិមម្ដងទៀតណ ជាមួយនឹងបាណាប
ាសត ក៏យក ទីតុសថទៅជាមួយដែរ ២ខ្ញុំបានឡើងទៅ តាមសេចក្តីដែល បើកសំដែងមកទ ហើយប
ានបង្ហាញដំណឹងល្អ ដែលខ្ញុំថ្លែង ប្រាប់នៅក្នុងពួកសាសន៍ដទៃធ ឱ្យពួកអ្នកមុខបានស្គាល់ ដោយឡែក
ក្រែងខ្ញុំកំពុងតែរត់ ឬបានរត់ពីដើមនោះន ជា បែបឥតប្រយោជន៍យ៉ាងណា ៣(តែគេមិនបង្ខំឱ្យទីតុសប ជា
សាសន៍ក្រេកផ ដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ បានកាត់ស្បែកទេ) ៤ដែលបង្ហាញគេដូច្នេះ គឺដោយព្រោះពួកបងប
្អូនក្លែង ក្លាយព ដែលបានស៊កស្បៀតចូលមក ដោយលួចលាក់ គេ បានលួចចូល
ដើម្បីនឹងលបមើលភសេរីភាពនៃយើងខ្ញុំម ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដោយចង់នាំឱ្យយើងខ្ញុំជាប់
ចំណងវិញ ៥តែយើងខ្ញុំមិនព្រមចុះចូលនឹងពួកនោះ សូម្បី តែ ១ ភ្លែតផង ដើម្បីឱ្យសេចក្តីពិតរបស់ដំណឹងល
្អយ បាននៅ ស្ថិតស្ថេរជាប់នឹងអ្នករាល់គ្នា ។

៦តែពួកអ្នក ដែលគេរាប់ទុកជាប្រសើររ ទោះបើគេជា អ្វីក៏ដោយ នោះឥតមានអំពល់អ្វីដល់ខ្ញុំទេល
ព្រោះព្រះទ្រង់ មិនរើសមុខអ្នកណាឡើយវ ៧តែកាលគេបានឃើញថា ដំណឹងល្អសំរាប់ពួកមិនកាត់ស្បែក ប
ានផ្ញើទុកនឹងខ្ញុំស ដូចជា ដំណឹងល្អសំរាប់ពួកកាត់ស្បែកហ បានផ្ញើទុកនឹងលោក ពេត្រុសដែរឡ ៨(ដ្បិតព្រះ
ដែលបណ្តាលឱ្យលោកពេត្រុស ធ្វើជាសាវ័កអដល់ពួកដាត់ស្បែក នោះបានបណ្តាលឱ្យខ្ញុំ ធ្វើ
ជាសាវ័កកដល់ពួកសាសន៍ដទៃដែរ) ៩ហើយកាលបាន ឃើញព្រះគុណដែលទ្រង់ប្រទានមកខ្ញុំខ
នោះលោកយ៉ាកុបគ លោកកេផាសឃ និងលោកយ៉ូហាន ដែលគេរាប់ទុកជា សរសរទ្រូងង លោកប

ានលូកដៃស្ដាំមកទទួលខ្ញុំ និងបាណា បាសថ ក្នុងសេចក្តីប្រកបគ្នា ដើម្បីឱ្យយើងខ្ញុំទៅឯសាសន៍ ដទៃឆ ហើយលោកទៅឯពួកកាត់ស្បែកវិញ ១០លោកផ្តាំឱ្យ តែយើងខ្ញុំនឹងចាំពីពួកអ្នកក្រជ ជាការដែលខ្ញុំឧស្សាហ៍ខំធ្វើដែរ ។

សាវ័កប៉ុល និងសាវ័កពេត្រុស

១១ប៉ុន្តែ កាលណាពេត្រុសឈបានមកដល់អាន់ទីយូកញ នោះខ្ញុំប ានទាស់ទទឹងនឹងលោកនៅប្រទល់មុខ ពីព្រោះ លោកគួរឱ្យបន្ទោសបាន ១២ដ្បិតមុនដែលមានអ្នកខ្លះមក ពីលោកយ៉ាកុបដ នោះលោកបានបរិភោគជាមួយនឹងពួក សាសន៍ដទៃឋ តែលុះគេមកដល់ហើយ នោះលោកដកខ្លួន ថយចេញ ដោយកោតខ្លាចដល់ពួកកាត់ស្បែកឌ ១៣ឯពួក សាសន៍យូដាឯទៀត ក៏ធ្វើជាពើជាមួយនឹងលោកដែរ ដល់ ម៉្លេះបានជាបាណាបាសឈ ត្រូវបណ្តោយតាមអំពើកំពុត របស់គេទៀត ។

១៤កាលខ្ញុំឃើញថា គេមិនដើរត្រង់តាមសេចក្តីពិតនៃ ដំណឹងល្អទេណ នោះខ្ញុំក៏សួរលោកពេត្រុសតនៅមុខមនុស្ស ទាំងអស់ថា បើលោក ដែលជាសាសន៍យូដាថ មិនប្រព្រឹត្ត តាមទំនៀមទំលាប់សាសន៍ដទៃវិញ នោះហេតុអ្វីបានជាបង្ខំ ឱ្យសាសន៍ដទៃ ប្រព្រឹត្តដូចជាសាសន៍យូដាដូច្នេះ? ទ

១៥ឯយើងដែលជាសាសន៍យូដាពីកំណើតធ ហើយមិន មែនជាអ្នកដែលមានបាបក្នុងសាសន៍ដទៃន ១៦យើងដឹងថា មនុស្សមិនបានរាប់ជាសុចរិត ដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យ នោះឡើយប គឺដោយសេចក្តីជំនឿ ជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ វិញផ ហេតុនោះបានជាយើងជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដើម្បីឱ្យបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារសេចក្តីជំនឿ ជឿ ដល់ព្រះគ្រីស្ទនោះ មិនមែនដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យទេ ពីព្រោះគ្មានមនុស្សណាប ានរាប់ជាសុចរិតដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យឡើយព។

១៧រីឯ កាលយើងខ្ញុំកំពុងតែស្វែងរក ឱ្យបានរាប់ជា សុចរិតក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះបើសិនជាគេឃើញយើងមាន បាបវិញភ ដូច្នេះ តើព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកចែកចាយអំពើបាបឬ អី? ទេ មិនមែនឡើយម ១៨ដ្បិតបើសិនជាខ្ញុំតាំងការទាំងនោះ ឡើងវិញ ដែលខ្ញុំបានរំលំពីដើម នោះឈ្មោះថាខ្ញុំតាំងខ្លួន ខ្ញុំជាអ្នករំលងច្បាប់ហើយ ១៩ពីព្រោះខ្ញុំបានស្លាប់ខាងឯ ក្រិត្យវិន័យ ដោយសារក្រិត្យវិន័យនោះឯងយ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបាន រស់ខាងឯព្រះវិញរ ២០ខ្ញុំប ានជាប់ឆ្កាងជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទល ប៉ុន្តែខ្ញុំរស់នៅ មិនមែនជាខ្ញុំទៀត គឺជាព្រះគ្រីស្ទទ្រង់រស់ ក្នុងខ្ញុំវិញវ ហើយដែលខ្ញុំរស់ក្នុងសាច់ឈាមឥឡូវនេះ នោះ គឺរស់ដោយសេចក្តីជំនឿ ជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះស

ដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំហ ក៏បានប្រគល់ព្រះអង្គទ្រង់ជំនួសខ្ញុំ ហើយឡ ២១ខ្ញុំមិនលើកព្រះគុណនៃព្រះចោលទេ ដ្បិតបើ សិនជាសេចក្ដីសុចរិតមកដោយសារក្រិត្យវិន័យអ នោះព្រះ គ្រីស្ទបានសុគតជាឥតប្រយោជន៍សោះ ។

ជំពូក ៣

ជំនឿ និងការប្រតិបត្តិតាមក្រឹត្យវិន័យ

៣ ១ឱពួកអ្នកស្រុកកាឡាទីកឥតបើគិតអើយខ ដែលបានបើក សំដែងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកយ៉ាងច្បាស់ នៅភ្នែកអ្នករាល់ គ្នា ហើយទាំងជាប់ឆ្កាងផងគ នោះតើអ្នកណាបានធ្វើអំពើ ដាក់អ្នករាល់គ្នា ឱ្យលែងស្ដាប់តាមសេចក្ដីពិតវិញដូច្នេះ?ឃ ២ខ្ញុំចង់សួរអ្នករាល់គ្នាតែប៉ុណ្ណេះថា តើអ្នករាល់គ្នាបាន ទទួលព្រះវិញ្ញាណង ដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យច ឬដោយ បានស្ដាប់ ទាំងមានសេចក្ដីជំនឿ?ឆ ៣តើអ្នករាល់គ្នាជា មនុស្សឥតបើគិតជាខ្លាំងដល់ម៉្លេះឬអី ដែលបានចាប់ផ្ដើម ដោយព្រះវិញ្ញាណហើយ តើ ឥឡូវនេះបានគ្រប់លក្ខណ៍ ឡើង ដោយសាច់ឈាមវិញឬ ៤តើបានរងទុក្ខច្រើនម៉្លេះ ជាឥតប្រយោជន៍ឬអី គឺបើជាឥតប្រយោជន៍មែន ៥ងព្រះ ដែលទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណមកអ្នករាល់គ្នា ហើយធ្វើការ ឫទ្ធិច ារមីក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាជ នោះតើដោយអ្នករាល់គ្នា ប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យ ឬដោយស្ដាប់ ទាំងមានសេចក្ដី ជំនឿវិញឈ ។

៦ដូចជាលោកអ័ប្រាហាំបានជឿដល់ព្រះ ហើយសេចក្ដី នោះ បានរាប់ជាសេចក្ដីសុចរិតដល់លោកញ ៧ដូច្នេះចូរដឹង ថា ពួកអ្នកដែលមានសេចក្ដីជំនឿដ នោះជាពូជលោក អ័ប្រាហាំហើយឋ ៨ហើយដោយគម្ពីរប ានដឹងជាមុនថា ព្រះ ទ្រង់នឹងរាប់ពួកសាសន៍ដទៃជាសុចរិត ដោយសេចក្ដីជំនឿ បានជាមានសេចក្ដីប្រកាសប្រ ាប់មក ដល់លោកអ័ប្រាហាំ ជាមុនថា "អស់ទាំងសាសន៍នឹងបានពរដោយសារឯង"ឌ ៩ដូច្នេះ អស់អ្នកដែលមានសេចក្ដីជំនឿឍ នោះឈ្មោះថាបាន ពរជាមួយនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ដែលជាអ្នកជឿដែរណ ។

១០តែអស់អ្នកដែលអាងដល់ការប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យវិន័យត នោះត្រូវបណ្ដាសាវិញថ ដ្បិតមានសេចក្ដីចែងទុកមកថា "ត្រូវបណ្ដាសាហើយ អស់អ្នកណាដែលមិនកាន់ខ្ជាប់តាម គ្រប់ទាំងសេចក្ដី ដែលកត់ទុកក្នុងគម្ពីរក្រិត្យវិន័យ ដើម្បីនិង ប្រព្រឹត្តតាម"ទ ១១ហើយច្បាស់ជាគ្មានអ្នកណាបានរាប់ ជាសុចរិត នៅចំពោះព្រះ ដោយសារក្រិត្យវិន័យឡើយធ ពីព្រោះ "មនុស្សសុចរិតនឹងរស់ ដោយអាងសេចក្ដីជំនឿ"ន ១២ឯក្រិត្យវិន័យ មិនអាងសេចក្ដីជំនឿទេ គឺអ្នកណាដែល អាចនឹងប្រព្រឹត្ត តាមសេចក្ដីទាំងនោះបាន អ្នកនោះនឹង រស់នៅ ដោយសារសេចក្ដីទាំងនោះប ១៣ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ បានលោះយើងរាល់គ្នា ឱ្យរួចពីសេចក្ដីបណ្ដាសារបស់ ក្រិត្យវិន័យផ ដោយទ្រង់ត្រូវបណ្ដាសាជំនួសយើងរាល់គ្នា

(ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ត្រូវបណ្តាសាហើយ អ្នក ណាដែលត្រូវព្យួរនៅលើឈើ")ព ១៤ដើម្បី ឱ្យពររបស់ លោក អ័ប្រាហាំបានមកដល់អស់ទាំងសាសន៍ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូវភ ប្រយោជន៍ឱ្យយើងបានទទួលសេចក្តីសន្យា គឺជា ព្រះវិញ្ញាណ ដោយសារសេចក្តីជំនឿម ។

ក្រឹត្យវិន័យ និងព្រះបន្ទូលសន្យា

១៥បងប្អូនអើយយ ខ្ញុំនិយាយតាមបែបភាពមនុស្សថា សូម្បីតែសេចក្តីសញ្ញារបស់មនុស្ស បើគេយល់ព្រមតាំងនឹង គ្នាជាស្រេចហើយ នោះគ្មានអ្នកណានឹងលើកចោល ឬ បន្ថែមបញ្ចូលអ្វីឡើយ ១៦រីឯសេចក្តីសន្យាទាំងប៉ុន្មាននោះ បានតាំងនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ហើយនិងពូជលោករ តែទ្រង់ មិនបានមានបន្ទូលថា "នឹងពូជទាំងប៉ុន្មាន" ដូចជាមានពូជ ជាច្រើននោះទេ គឺចំពោះពូជតែ ១ វិញ ដោយថា "នឹងពូជ លោក ១ នោះឯង"ល គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ១៧ខ្ញុំចង់និយាយដូច្នេះ ថា សេចក្តីសញ្ញាដែលព្រះបានយល់ព្រមជាមុន នោះក្រិត្យ វិន័យ ដែលកើតឡើង ៤៣០ ឆ្នាំវជាក្រោយនឹងលើកចោល ឱ្យសេចក្តីសញ្ញានោះទៅជាឥតប្រយោជន៍មិនបាន ១៨ដ្បិត បើសិនជាមរដកនោះបានមក ដោយអាងក្រិត្យវិន័យ នោះ មិនមែនអាងសេចក្តីសន្យាទៀតទេស តែព្រះទ្រង់បានប្រ-ទានដល់លោកអ័ប្រាហាំ តាមសេចក្តីសន្យាវិញ ។

១៩ដូច្នេះ តើហេតុអ្វីបានជាមានក្រិត្យវិន័យនោះ? គឺបាន បន្ថែមបញ្ចូល ដោយព្រោះសេចក្តីរំលងច្បាប់ហទាល់តែ ពូជបានកើតឡើងឡ ដែលទ្រង់តាំងសេចក្តីសន្យានោះឱ្យ ដោយសារពួកទេវតាអ នៅដៃនៃអ្នកកណ្តាលម្នាក់ក ២០រីឯ អ្នកកណ្តាលខ នោះមិនមែនបង្រួបបង្រួមអ្នកណាតែម្នាក់ឯង នោះឡើយ តែចំពោះព្រះ ទ្រង់ជាព្រះតែ ១ ទេ ។

២១ដូច្នេះ តើក្រិត្យវិន័យទាស់ទទឹងនឹងសេចក្តីសន្យានៃ ព្រះឬអី ? មិនមែនទេគ ដ្បិតបើសិនជាមានក្រិត្យវិន័យណា ប្រទានមក ដែលអាចនឹងធ្វើឱ្យរស់បាន នោះប្រាកដជាសេចក្តីសុចរិតនឹងមក ដោយសារក្រិត្យវិន័យនោះហើយឃ ២២ប៉ុន្តែ គម្ពីរបានបង្ខាំងគ្រប់ទាំងអស់ក្នុងអំពើបាបង ដើម្បី ឱ្យសេចក្តីដែលទ្រង់សន្យា បានប្រទានមកដល់ពួកអ្នកជឿ វិញ ដោយសារសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

២៣តែ កាលមុនដែលមានសេចក្តីជំនឿចូលមក នោះ យើងរាល់គ្នា ត្រូវបង្ខាំនៅក្រោមក្រិត្យវិន័យច គឺត្រូវឃុំទុក សំរាប់សេចក្តីជំនឿ ដែលត្រូវលេចមកឆ ២៤បានជាក្រិត្យ វិន័យ ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំយើងរាល់គ្នាទៅដល់ព្រះគ្រីស្ទជ ដើម្បី ឱ្យយើងបានរាប់ជាសុចរិត ដោយអាងសេចក្តីជំនឿឈ ២៥តែលុះកាលសេចក្តីជំនឿបានមកដល់ នោះយើងមិនមែន នៅក្រោមអំណាច

របស់អ្នកដឹកនាំនោះទៀតទេញ។

ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ

២៦ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាសុទ្ធតែជាកូនព្រះដ ដោយសារសេច ក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ២៧ព្រោះអស់អ្នកដែលបាន ទទួលបុណ្យជ្រមុជក្នុងព្រះគ្រីស្ទឋ នោះឈ្មោះថាបានប្រ-ដាប់កាយដោយព្រះគ្រីស្ទហើយឌ ២៨គ្មានសាសន៍យូដា ឬ សាសន៍ក្រេកគ្មានបាវបំរើ ឬអ្នកជាឈ គ្មានប្រុស និងស្រី ទៀតទេណ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់រួមមកតែមួយ នៅ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវត ២៩ហើយបើអ្នករាល់គ្នាជារបស់ ផងព្រះគ្រីស្ទថ នោះក៏ពេញជាពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ ហើយទ ក៏ជាអ្នកគ្រប់គ្រងមរដកធតាមសេចក្ដីសន្យាផងន។

ជំពូក ៤

៤ ១ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះថា កាលអ្នក ដែលត្រូវគ្រងមរដកនៅ ក្មេងនៅឡើយ នោះមិនផ្សេងពីបាវបំរើប៉ុន្មានទេ ទោះបើ ជាម្ចាស់លើទាំងអស់ក៏ដោយ ២ដ្បិតត្រូវនៅក្នុងអំណាច ភីលៀង និងអ្នកត្រួតត្រា ដរាបដល់វេលា ដែលឪពុកបាន កំណត់ជាមុន ៣ឯយើងរាល់គ្នាដ៏ដូច្នោះដែរ កាលយើង នៅក្មេងនៅឡើយ នោះយើងត្រូវជាប់ចំណងប ក្នុងអំណាច នៃអស់ទាំងបឋមសិក្សារបស់លោកិយផ ៤តែលុះវេលា កំណត់បានមកដល់ព នោះព្រះទ្រង់ចបានចាត់ព្រះរាជបុត្រា ទ្រង់ភឱ្យមកចាប់កំណើតនឹងស្ត្រីម គឺកើតក្រោមអំណាច នៃក្រិត្យវិន័យយ ៥ដើម្បីនឹងលោះរពួកអ្នកដែលនៅក្រោម ក្រិត្យវិន័យ ប្រយោជន៍ឱ្យយើងបានទទួលសគុណល ទុកជាកូនចិញ្ចឹមវ ៦ហើយដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាជាកូន បានជា ព្រះទ្រង់ចាត់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់សឱ្យមកក្នុង ចិត្តអ្នករាល់គ្នាហ ឱ្យបន្លឺឡើងថា "អ័ប្បា ព្រះវរបិតាអើយ"ឡ ៧ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាបាវបំរើទៀតទេ គឺជាកូនវិញ ហើយបើជាកូន នោះនឹងបានមរដកនៃព្រះ ដោយសារព្រះ គ្រីស្ទដែរអ។

ការបារម្ភរបស់សាវ័កប៉ុលចំពោះពួកជំនុំកាឡាទី

៨នៅវេលានោះ កាលអ្នករាល់គ្នាមិនទាន់ស្គាល់ព្រះក នោះត្រូវជាប់បំរើខដល់អស់ទាំងរបស់ ដែលមិនមែនជា ព្រះពីកំណើតទេគ ៩តែឥឡូវនេះ លុះបានស្គាល់ព្រះហើយ (តែស៊ូថា ព្រះចបានស្គាល់អ្នករាល់គ្នាវិញជាជាង)ឃ នោះ ធ្វើដូចម្ដេចឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានត្រឡប់ ទៅឯបឋមសិក្សាខ្សោយហើយទាបថោក ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់ទៅជាប់បំរើង ម្ដងទៀតនោះ?ច ១០អ្នករាល់គ្នាជាអ្នកកាន់ថ្ងៃ ខែ រដូវ និង ឆ្នាំផ្សេង១ឆ ១១ខ្ញុំខ្លាចក្រែងខ្ញុំបានធ្វើការនឿយហត់ ក្នុងពួក អ្នករាល់គ្នា ជាឥតប្រយោជន៍ជ។

១២បងប្អូនអើយឈ ខ្ញុំសូមអង្វរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដូចខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំដូចអ្នករាល់គ្នាដែរ អ្នករាល់គ្នាមិនប
ានធ្វើអ្វីខុស នឹងខ្ញុំទេ ១៣តែអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អមក អ្នករាល់គ្នាកាលពីដើម
ដោយសេចក្តីកំសោយខាងសាច់ ឈាមញ ១៤ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានមើលងាយ ចំពោះ
សេចក្តីល្បងក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំ ឬចោលខ្ញុំចេញ ដោយខ្ពើម នោះទេ គឺបានទទួលខ្ញុំ ទុកដូចជាទេវតានៃព្រះវិញ
ហើយ ដូចជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផងដ ១៥ដូច្នេះ សេចក្តីអំណរ ដែល អ្នករាល់គ្នាមានកាលពីដើមនោះ
តើនៅឯណា? ដ្បិតខ្ញុំធ្វើ បន្ទាល់ពីអ្នករាល់គ្នាថា កាលណោះអ្នករាល់គ្នានឹងខ្វេះ ភ្នែកចេញឱ្យមកខ្ញុំ បើសិនជាប
ាន ១៦ដូច្នេះ តើខ្ញុំបានត្រឡប់ ជាខ្មាំងសត្រូវនឹងអ្នករាល់គ្នាវិញ ដោយព្រោះតែនិយាយ សេចក្តីពិតឬអី?ឋ

១៧គេមានសេចក្តីឧស្សាហ៍ដល់អ្នករាល់គ្នាណាស់ តែ មិនល្អទេ គឺគេចង់តែ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាចោលយើងខ្ញុំចេញ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រឹងសង្វាតទៅតាមគេវិញឌ ១៨គួរឱ្យ
មានសេចក្តីសង្វាត ខាងការល្អជាដរាទៅ មិនមែនតែក្នុង កាលដែលខ្ញុំនៅជាមួយប៉ុណ្ណោះឡើយឈ
១៩កូនចៅអើយណ ខ្ញុំ លំបាកក្នុងចិត្តជាពន់ពេកដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀត ទាល់តែព្រះគ្រីស្ទប
ានកមានរូបរាង ក្នុងអ្នករាល់គ្នាឡើងត ២០ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យ ខ្ញុំប
ានផ្លាស់ពាក្យសំដីចេញ ដ្បិតខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ស័យ ពី ដំណើរអ្នករាល់គ្នាណាស់ ។

នាងហាការ និង នាងសារ៉ា

២១អ្នករាល់គ្នា ដែលចង់នៅក្រោមបន្ទុកក្រិត្យវិន័យ អើយថ សូមប្រាប់មកខ្ញុំ តើមិនព
ុសេចក្តីដែលក្រិត្យវិន័យថា ទេឬអី ២២ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា លោកអ័ប្រាហាំ មានកូន ២
មួយកើតពីបាវស្រីទ ហើយមួយពីស្រីអ្នកជាធ ២៣តែកូនដែលកើតពីបាវស្រី នោះបានកើតតាមសាច់ ឈាមន
ហើយ១ដែលកើតពីអ្នកជា បានកើតតាមសេចក្តី សន្យាវិញប ។

២៤នោះជាសេចក្តីប្រៀបធៀប គឺស្ត្រីទាំង ២ នេះជាគំរូ ពីសេចក្តីសញ្ញា ២ ច្បាប់ មួយមកពីភ្នំស
ីណាយ ក៏បង្កើត សភាពជាបាវបំរើ នោះគឺជានាងហាការ ២៥ដ្បិតនាង ហាការទុកដូចជាភ្នំស៊ីណាយ
នៅស្រុកអារ៉ាប់ ហើយក៏ត្រូវ នឹងក្រុងយេរូសាឡិមសព្វថ្ងៃនេះ ជាក្រុងដែលជាប់បំរើ ជាមួយនឹងកូនចៅផង
២៦តែក្រុងយេរូសាឡិម ដែលនៅ ស្ថានលើផ នោះជាស្រីអ្នកជាវិញ ដែលជាម្តាយយើងទាំង អស់គ្នា
២៧ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា "ឱនាងអារ ដែលមិនបង្កើតកូនអើយ ចូរអរសប្បាយឡើង ឱនាយដែល
មិនបានឈឺនឹងសំរាលអើយ ចូធ្លាយសំរែកឡើងចុះ ពីព្រោះកូនរបស់នាងដែលគ្មានគូ នោះច្រើនជាងកូននៃ
នាងដែលមានប្តីទៅហើយ"ព ។

២៨តែបងប្អូនអើយ យើងរាល់គ្នាជាកូនតាមសេចក្តី សន្យា ដូចជាលោកអ៊ីសាក់ដែរភ ២៩តែ

ឥឡូវនេះ ក៏ដូចជា កាលពីដើម ដ្បិតកូនដែលកើតតាមសាច់ឈាមម បានធ្វើទុក្ខ
ដល់កូនដែលកើតតាមព្រះវិញ្ញាណវិញយ ៣០តែគម្ពីរថាដូច ម្ដេច គឺថា "ចូរដេញបាវស្រីនឹងកូនវាចេញ
ដ្បិតកូនរបស់ បាវស្រី មិនត្រូវគ្រងមរដក ជាមួយនឹងកូនរបស់ស្រីអ្នកជា ឡើយ"រ ៣១ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ
យើងរាល់គ្នាមិនមែនជាកូន របស់បាវស្រីទេល គឺជាកូនរបស់ស្រីអ្នកជាវិញវ ។

ជំពូក ៥

សេរីភាពនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

៥ ១ព្រះគ្រីស្ទបានប្រោសយើងឱ្យរួចហើយស ដូច្នេះ ចូរអ្នក រាល់គ្នាឈរឱ្យមាំមួនហ ក្នុងសេរីភាពនោះចុះ កុំ
ឱ្យត្រូវជាប់ ចំណងជាបាវបំរើទៀតឡើយឡ ។

២នែ ប៉ុលខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើអ្នករាល់គ្នាទទួល កាត់ស្បែកអ
នោះព្រះគ្រីស្ទគ្មានប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា សោះ ៣ហើយខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ម្ដងទៀត ដល់អស់មនុស្សដែល
កាត់ស្បែកហើយថា អ្នកនោះឯងជាអ្នកជំពាក់ក្រិត្យវិន័យ នឹងត្រូវធ្វើតាមគ្រប់ជំពូកក
៤អ្នករាល់គ្នាណាដែលពឹងដល់ ក្រិត្យវិន័យ ឱ្យបានរាប់ជាសុចរិតខ នោះត្រូវកាត់ចេញពី ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកជ
ានធ្លាក់ចេញពីព្រះគុណហើយគ ៥ដ្បិតយើង រាល់គ្នាអាងសេចក្ដីជំនឿ ដើម្បីនឹងរង់ចាំដោយនូវព្រះ វិញ្ញាណ
ឱ្យបានសេចក្ដីសុចរិត ដែលយើងសង្ឃឹមចង់បាន នោះឃ ៦ពីព្រោះក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវង ដែលកាត់ស្បែកឬ
មិនកាត់ នោះមិនជាប្រយោជន៍អ្វីទេច មានប្រយោជន៍តែ សេចក្ដីជំនឿ
ដែលប្រព្រឹត្តដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ប៉ុណ្ណោះឆ

៧អ្នករាល់គ្នាបានរត់យ៉ាងល្អហើយជ តើអ្នកណាបាន ឃាត់ឃមិនឱ្យស្ដាប់តាមសេចក្ដីពិតវិញ
៨ការបញ្ចុះបញ្ចូល នេះមិនមែនមកពីព្រះ ដែលទ្រង់ហៅអ្នករាល់គ្នាទេញ ៩ដំបែតែបន្តិច អាចធ្វើ
ឱ្យម្សៅទាំងអស់ដោរឡើងបានដ ១០ខ្ញុំ ទុកចិត្តបនឹងអ្នករាល់គ្នា ដោយនូវព្រះអម្ចាស់ថា អ្នករាល់គ្នា
នឹងគ្មានគំនិតណាផ្សេងទៀតឡើយឱ តែអ្នកដែលបំភាន់អ្នក រាល់គ្នាណរនោះនឹងត្រូវទោសវិញ
ទោះបើជាអ្នកណាក៏ដោយ ១១ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ បើសិនជាខ្ញុំនៅតែប្រដៅឱ្យគេកាត់ ស្បែក
នោះតើហេតុអ្វីបានជាគេ នៅតែបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ ទៀត?ណ បើប្រដៅដូច្នោះ នោះសេចក្ដីបង្អាក់បង
្អន់តពីរឿង ឈើឆ្កាងត្រូវបាត់ហើយ ១២បើពួកអ្នកដែលបំភាន់អ្នករាល់ គ្នាថ បានកាត់ខ្លួនគេចោលចេញ
នោះខ្ញុំចូលចិត្តណាស់ ។

១៣បងប្អូនអើយ ព្រះទ្រង់បានហៅអ្នករាល់គ្នាមក ឱ្យ មានសេរីភាពទ តែកុំឱ្យប្រើសេរីនោះ

ទុកជាឱកាសដល់ សាច់ឈាមឡើយធ គឺត្រូវឱ្យបំរើគ្នាទៅវិញទៅមកន ដោយ សេចក្តីស្រឡាញ់វិញ
១៤ដ្បិតក្រិត្យវិន័យទាំងមូល បាន សំរេចមកក្នុងពាក្យតែ ១ ម៉ាត់នេះថា "ចូរឯងស្រឡាញ់ អ្នកជិតខាង
ដូចខ្លួនឯង"ប ១៥បើអ្នករាល់គ្នាចេះតែប្រខាំ ហើយហែកគ្នាស៊ីទៅវិញទៅមក នោះត្រូវប្រយ័ត្នចុះ ក្រែង
លោវិនាសអស់រលីងទៅ ។

ការដើរដោយព្រះវិញ្ញាណ

១៦តែខ្ញុំប្រាប់ថា ចូរដើរក្នុងព្រះវិញ្ញាណផ នោះអ្នករាល់ គ្នានឹងមិនបំពេញសេចក្តីប៉ងប្រ
ាថ្នាខាងសាច់ឈាមទេព ១៧ដ្បិតសាច់ឈាមតែងតែប៉ងប្រាថ្នាទាស់នឹងព្រះវិញ្ញាណ ឯព្រះវិញ្ញាណ
ទ្រង់ក៏ទាស់នឹងសាច់ឈាមដែរភ សេចក្តី ទាំង ២ នោះប្រឆាំងនឹងគ្នា ដល់ម៉្លេះបានជាអ្នករាល់គ្នា
រកធ្វើការដែលចង់ធ្វើទៅមិនកើតម ១៨បើព្រះវិញ្ញាណយ ទ្រង់នាំអ្នករាល់គ្នាវិញ
នោះអ្នករាល់គ្នាមិននៅក្រោម បន្ទុកក្រិត្យវិន័យទៀតទេរ ។

១៩រីឯកិច្ចការខាងសាច់ឈាម នោះប្រាកដច្បាស់ហើយ គឺជាសេចក្តីកំផិត សហាស្មន់ល ស្មោកគ្រោគ
អាសអាភាស ២០ថ្វាយបង្គំរូបព្រះ មន្តអាគមសំអប់គ្នា ឈ្លោះប្រកែក ឈ្នានីស កំហឹង ទាស់ទែងគ្នា ប
ាក់បែក បក្សពួក ២១ច្រណែន កាប់សំឡាប់ប្រមឹក ស៊ីផឹកជ្រុល និងការអ្វីទៀត
ដែលស្រដៀងនឹងសេចក្តីទាំងនេះផងវ ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាទុកជាមុនដូចជាបានប្រាប់រួចមកហើយថា
អស់អ្នក ដែលប្រព្រឹត្តដូច្នេះ នោះមិនបានគ្រងនគរព្រះ ទុកជាមរដក ឡើយស ។

២២តែឯផលផ្លែហនៃព្រះវិញ្ញាណវិញ នោះគឺសេចក្តី ស្រឡាញ់ឡ អំណរអរ មេត្រីភាពអ អត់ធ្មត់
សុភាព សប្បុរស ស្មោះត្រង់ ២៣ស្លូតបូត ហើយដឹងខ្នាតក គ្មានក្រិត្យវិន័យណា
ទាស់នឹងសេចក្តីយ៉ាងនោះទេខ ២៤ហើយអស់អ្នកដែលជា របស់ផងព្រះគ្រីស្ទ នោះប
ានឆ្កាងសាច់ឈាមហើយគ ព្រម ទាំងសេចក្តីរំជួល និងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាទាំងប៉ុន្មានផងឃ
២៥បើសិនជាយើងរស់ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណង នោះត្រូវដើរ ដោយព្រះវិញ្ញាណដែរ ២៦កុំ
ឱ្យយើងរាល់គ្នារកកេ្តីឈ្មោះ ដែលឥតប្រយោជន៏ច ទាំងចាក់រុក ហើយឈ្នានីសគ្នាទៅ វិញទៅមកឡើយ ។

ជំពូក ៦

ការធ្វើល្អចំពោះមនុស្សទាំងអស់

៦ ១ឱបងប្អូនអើយ បើបានទាន់ឃើញមនុស្សណាធ្វើខុសអ្វីនោះអ្នករាល់គ្នាដែលដើរដោយព្រះវិញ្ញាណឆ
ចូរដំរង់ អ្នកនោះជដោយចិត្តសុភាព ព្រមទាំងប្រយ័ត្នខ្លួនឯងផង ក្រែងត្រូវសេចក្តីល្បួងដែរ

២ចូរយកអាសាគាទេវិញទៅ មក យ៉ាងនោះទើបបានសំរេចតាមក្រិត្យវិន័យនៃព្រះ គ្រីស្ទឈ
៣ដ្បិតបើអ្នកណាគិតស្មានថាខ្លួនជាអ្វី ៗញ តែមិនជា អ្វីសោះ អ្នកនោះឈ្មោះថាបញ្ឆោតខ្លួនឯងហើយដ ៤ចូរ
ឱ្យ គ្រប់គ្នាល្បងលការ ដែលធ្វើរៀង ៗ ខ្លួន នោះនឹងមាន សេចក្ដីអំនួតចំពោះតែខ្លួនឯងឋ
មិនមែនចំពោះអ្នកណា ទៀតទេឌ ៥ដ្បិតគ្រប់គ្នាត្រូវទទួលបន្ទុកជារបស់ខ្លួនឍ ។

៦អ្នកណាដែលមានគ្រូបង្រៀនខាងព្រះបន្ទូល នោះត្រូវ ចែកគ្រប់ទាំងរបស់ល
្អឱ្យដល់គ្រូនោះផងណ ។

៧កុំឱ្យច្រឡំឡើយត និងបញ្ឆោតព្រះមិនបានទេ ដ្បិតពូជ ណាដែលមនុស្សព្រោះចុះ នោះនឹងច្រូតប
ានពូជនោះឯង វិញថ ៨អ្នកណាដែលព្រោះខាងសាច់ឈាមរបស់ខ្លួនទ និង ច្រូតប
ានសេចក្ដីពុករលួយពីសាច់ឈាមនោះឯងធ តែអ្នក ណាដែលព្រោះខាងឯព្រះវិញ្ញាណ នោះនឹងច្រូតបានជីវិត
អស់កល្បជានិច្ច ពីព្រះវិញ្ញាណវិញន ៩កុំឱ្យយើងណាយចិត្ត នឹងធ្វើការល្អឡើយប ដ្បិតបើមិនរសាយចិត្តទេ
នោះដល់ កំណត់យើងនឹងច្រូតបានហើយផ ១០ដូច្នេះ កាលណាយើង មានឱកាស នោះត្រូវធ្វើការល
្អដល់មនុស្សទាំងអស់ ហើយ គិតដល់ពួកអ្នកជឿភជាដើម ។

ការកាត់ស្បែក និងជីវិតថ្មី

១១សូមមើលអក្សរធំទាំងម្លេះនេះ ដែលខ្ញុំសរសេរ ដោយដៃខ្ញុំ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នាម!
១២អស់អ្នកណាដែលចង់បាន ឫកពាល្អខាងសាច់ឈាមយ នោះគេបង្ខំឱ្យអ្នករាល់គ្នាទទួល កាត់ស្បែករ
ដើម្បីឱ្យតែខ្លួន គេបានរួចពីសេចក្ដីបៀតបៀនល ដោយព្រោះឈើឆ្កាងនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ១៣ដ្បិតពួកអ្នកដែល
ទទួលពិធីកាត់ស្បែកនោះ គេ មិនទាំងកាន់តាមក្រិត្យវិន័យផងវ តែគេចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នា កាត់ស្បែកវិញ ដើម្បី
ឱ្យគេបានអួតខ្លួន ខាងឯសាច់ឈាម របស់អ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះស ១៤ឯខ្ញុំ កុំបីឱ្យខ្ញុំអួតខ្លួនឡើយ អួតប
ានតែពីឈើឆ្កាងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហ ជាព្រះអម្ចាស់ នៃយើងរាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះ ដែលដោយសារទ្រង់ នោះ
លោកិយបានត្រូវជាប់ឆ្កាងខាងឯខ្ញុំ ហើយខ្ញុំខាងឯលោកិយ ដែរឡ ១៥ដ្បិតក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ដែលកាត់ស្បែក ឬមិន កាត់ នោះមិនជាប្រយោជន៍អ្វីទេអ ដែលហៅថាមានប្រ- យោជន៍
នោះមិនជាប្រយោជន៍អ្វីទេ ដែលហៅថាមាន ប្រយោជន៍ នោះមានតែកើតជាថ្មីវិញប៉ុណ្ណោះក ១៦សូមឱ្យ
អស់អ្នកដែលដើរតាមមាត្រានេះ បានប្រកបដោយសេចក្ដី សុខសាន្ត និងសេចក្ដីមេត្តាករុណាចុះ
ព្រមទាំងសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលនៃព្រះផង ។

១៧អំពីនេះទៅមុខ កុំឱ្យអ្នកណារំខានចិត្តខ្ញុំទៀតឡើយ
ដ្បិតខ្ញុំជាប់មានស្នាមត្រាខរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នៅខ្លួនខ្ញុំ ហើយ ។

១៨បងប្អូនអើយ សូមឱ្យព្រលឹងវិញ្ញាណរបស់អ្នករាល់ គ្នាគ បានប្រកបដោយព្រះគុណនៃព្រះយេស្ទូ
៊វគ្រីស្ទយ ជាព្រះ អម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។ អាម៉ែន ។

Ephesians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសាវ័ករបស់ផងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយនូវបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ ផ្ញើមកពួកបរិសុទ្ធ
ដែលនៅក្រុងអេភេសូរ ជាពួកអ្នកស្មោះត្រង់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ២សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្ដីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស្ទូ
៊វគ្រីស្ទ ។

៣សូម សរសើរដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
ដែលទ្រង់បានប្រទានពរមកយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយគ្រប់ទាំងព្រះពរខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់
៤តាមដែលទ្រង់បានរើស យើងរាល់គ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តាំងពីមុនកំណើតលោកិយមក ប្រយោជន៍
ឱ្យយើងរាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធ ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាននៅចំពោះទ្រង់ ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់
៥ពីព្រោះទ្រង់បានដំរូវយើងរាល់គ្នាទុកជាមុន សំរាប់ឱ្យទ្រង់បានទទួលយើងជាកូនចិញ្ចឹម
ដោយសារព្រះគ្រីស្ទតាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់ ៦ដើម្បីនឹងសរសើរដល់ព្រះគុណដ៏ឧត្ដមរបស់ទ្រង់ ដែលប
ានផ្ដល់មកយើងរាល់គ្នាទទេ ក្នុងព្រះរាជបុត្រាស្ងួនភ្ងារបស់ទ្រង់ ៧ហើយយើងបានសេចក្ដីប្រេ
ាសលោះនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រានោះ ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់ គឺជាសេចក្ដីប្រោសឱ្យរួចពីទោស
តាមព្រះគុណដ៏ធ្ងន់ក្រៃលែងនៃទ្រង់ ៨ដែលបានផ្ដល់មកយើងជាបរិបូរ ដោយនូវប្រាជ្ញា និងដំរិះសព្វគ្រប់
៩ព្រមទាំងសំដែង ឱ្យយើងរាល់គ្នាស្គាល់សេចក្ដីអាថិកំបាំង នៃព្រះហឫទ័យទ្រង់ តាមគំនិតដែលទ្រង់ប
ានគិតសំរេច ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ ១០សំរាប់ការកាន់កាប់ត្រួតត្រា ក្នុងកាលដែលពេលពេញកំណត់បានមកដល់
ដើម្បីនឹងបំព្រួមគ្រប់ទាំងអស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ទាំងរបស់នៅស្ថានសួគ៌ និងរបស់នៅផែនដីផង ១១
ឱ្យរួមគ្នាមកក្នុងទ្រង់ ដែលយើងរាល់គ្នាបានកេរ្ដិ៍អាករក្នុងទ្រង់ដែរ ដោយទ្រង់បានដំរូវយើងទុកជាមុន
តាមដំរិះសំរេចរបស់ព្រះ ដែលទ្រង់ធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ តាមដែលគាប់ព្រហឫទ័ហទ្រង់ ១២ប្រយោជន៍
ឱ្យយើងខ្ញុំ ដែលបានទុកចិត្តជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទជាមុន បានសំរាប់និងសរសើរដល់សិរីល្អទ្រង់ ១៣ឯអ្នករាល់គ្នា
ក៏បានឮព្រះបន្ទូលនៃសេចក្ដីពិត គឺជាដំណឹងល្អពីសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់អ្នករាល់គ្នាដោយសារទ្រង់ដែរ

ហើយកាលអ្នករាល់គ្នាបានជឿហើយ នោះទ្រង់ក៏ដៅចំណាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានសន្យា
១៤ព្រះវិញ្ញាណនោះទ្រង់ជាទីបញ្ចាំចិត្ត ពីដំណើរកេរ្តិ៍អាកររបស់យើងរាល់គ្នា ទាល់តែបានលោះរបស់កំណាន់
ដែលទ្រង់បានទិញទុកឱ្យយើងនោះ សំរាប់ជាសេចក្តីសរសើរដល់សិរីល្អនៃទ្រង់ ។

១៥ដោយហេតុនោះ កាលខ្ញុំឮនិយាយពីសេចក្តីជំនឿដែលអ្នករាល់គ្នាមាន ដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
ហើយនិងពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលមានដល់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា ១៦នោះខ្ញុំមិនដែលលែងអរព្រះគុណ
ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាឡើយ គឺខ្ញុំតែងដំណាលពីអ្នករាល់គ្នា ក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំវិញ
១៧ដើម្បីនឹងសូមឱ្យព្រះនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង គឺជាព្រះវរបិតាដ៏មានសិរីល្អ បានប្រទាន
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានព្រះវិញ្ញាណ ដែលប្រោសឱ្យមានប្រាជ្ញា ហើយក៏បើកសំដែង ឱ្យដឹងពីដំណើរស្គាល់ទ្រង់
១៨ដើម្បីឱ្យភ្នែកចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា បានភ្លឺឡើង ប្រយោជន៍ឱ្យបានដឹងថា ដែលទ្រង់ហៅអ្នករាល់គ្នា
នោះមានសេចក្តីសង្ឃឹមជាយ៉ាងណា ហើយថា សិរីល្អដ៏ប្រសើរក្រៃលែងនៃមរដកទ្រង់
ក្នុងពួកបរិសុទ្ធជាយ៉ាងណាផង ១៩ហើយថា
ព្រះចេស្តាដ៏ខ្លាំងលើសលន់របស់ទ្រង់ដល់យើងរាល់គ្នាដែលជឿជាយ៉ាងណាដែរ តាមដែលកំឡាំងទ្រង់ដ៏មានប
ទ្ធិបានពូកែនឹងធ្វើ ២០ជាព្រះចេស្តាដែលទ្រង់បានសំដែងចេញ ដោយប្រោសព្រះគ្រីស្ទ
ឱ្យមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ព្រមទាំងតាំងឱ្យគង់ខាងស្តាំទ្រង់ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ ២១ឱ្យខ
្ពស់ជាងអស់ទាំងពួកគ្រប់គ្រង ពួកមានអំណាច មានឫទ្ធិបារមី និងពួកមេទាំងប៉ុន្មាន
ហើយគ្រប់ទាំងឈ្មោះដែលបានតាំងឡើងដែរ មិនមែនតែក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះតែប៉ុណ្ណោះ
គឺទៅក្នុងអនាគតខាងមុខទៀតផង ២២ហើយទ្រង់បានបង្ក្រាបគ្រប់ទាំងអស់ នៅក្រោមព្រះប
ាទនៃព្រះរាជបុត្រា ទាំងប្រទានទ្រង់មកធ្វើជាសិរសាលើគ្រប់ទាំងអស់ ដល់ពួកជំនុំ ដែលជារូបកាយទ្រង់
២៣គឺជាសេចក្តីពោរពេញរបស់ព្រះអង្គ ដែលបំពេញគ្រប់ទាំងអស់ ក្នុងទាំងអស់ ។

ជំពូក ២

២ ១ពីដើម អ្នករាល់គ្នាក៏ស្លាប់ក្នុងការរំលង ហើយក្នុងអំពើបាបដែរ ២ជាការដែលអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្ត
តាមរបៀបលោកិយនេះ គឺតាមមេគ្រប់គ្រងរាជ្យលើអាកាស ជាវិញ្ញាណ ដែលសព្វថ្ងៃនេះ
បណ្តាលមកក្នុងពួកមនុស្សរឹងចចេស ៣យើងរាល់គ្នាទាំងអស់ក៏បានប្រព្រឹត្តក្នុងពួកនោះពីដើមដែរ
ដោយសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់សាច់ឈាមយើងទាំងប្រព្រឹត្តសេចក្តីដែលសាច់ឈាម និងគំនិតយើងចង់បានផង
ហើយតាមកំណើតយើង នោះយើងជាមនុស្សជាប់ក្នុងសេចក្តីខ្ញាល់ ដូចជាមនុស្សឯទៀតដែរ ៤ប៉ុន្តែ

ព្រះដែលទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏លើសលប់ ដោយព្រោះសេចក្ដីស្រឡាញ់ជាខ្លាំង
ដែលទ្រង់មានដល់យើងរាល់គ្នា ៥ក្នុងកាលដែលយើងនៅស្លាប់ក្នុងការរំលងនៅឡើយ នោះទ្រង់បានប្រោស
ឱ្យយើងរាល់គ្នាបានរស់ ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ គឺដោយព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ ៦ហើយទ្រង់ប
ានប្រោសឱ្យយើងរស់ឡើងវិញ ក៏ឱ្យយើងអង្គុយជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ដែរ ៧ដើម្បីឱ្យទ្រង់ប
ានសំដែង ឱ្យអស់ទាំងកល្បខាងមុខ បានឃើញព្រះគុណដ៏ធ្ងន់លើសលប់របស់ទ្រង់ ដោយសេចក្ដីសប្បុរស
ដែលទ្រង់ផ្ដល់មកយើង ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ៨ដ្បិតគឺដោយព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ
ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ ហើយសេចក្ដីនោះក៏មិនមែនកើតពីអ្នករាល់គ្នាដែរ គឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ
៩ក៏មិនមែនដោយការប្រព្រឹត្តដែរ ក្រែងអ្នកណាអួតខ្លួន ១០ដ្បិតយើងរាល់គ្នាជាស្នាដៃ
ដែលទ្រង់បង្កើតក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ សំរាប់ការល្អ ដែលព្រះបានរៀបចំជាមុន ឱ្យយើងរាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាម ។

១១ដូច្នេះ ចូរនឹកចាំថា កាលពីដើមអ្នករាល់គ្នាជាសាសន៍ដទៃខាងសាច់ឈាម
ដែលពួកទទួលកាត់ស្បែកក្នុងសាច់ ដោយដៃមនុស្ស គេហៅអ្នករាល់គ្នាជាពួកមិនកាត់ស្បែកវិញ
១២នៅវេលានោះ អ្នករាល់គ្នានៅទីទៃពីព្រះគ្រីស្ទ ក៏ឃ្លាតចេញពីអំណាចជាតិអ៊ីស្រាអែលផង
ជាមនុស្សដទៃខាងឯសេចក្ដីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានសន្យាទុក ក៏ឥតមានទីសង្ឃឹម
ហើយគ្មានព្រះក្នុងលោកិយនេះដែរ ១៣តែឥឡូវនេះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នោះអ្នករាល់គ្នា
ដែលពីដើមនៅឆ្ងាយ បានមកជិតវិញ ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់ ១៤ដ្បិតទ្រង់ជាស្ពានមេត្រីនៃយើងរាល់គ្នា
ទ្រង់បានធ្វើឱ្យទាំង ២ រួចគ្នាតែ ១ ហើយបានរុះជញ្ជាំងដែលខាន់កណ្ដាលចេញ ១៥ព្រមទាំងបំប
ាត់ក្រិត្យវិន័យដែលមានបញ្ញត្តិ និងសេចក្ដីហាមប្រាមទាំងប៉ុន្មានចេញ ដើម្បីឱ្យបានយកទាំង ២ មក
បង្កើតជាមនុស្សថ្មីតែ ១ ក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ ដោយតាំងជាស្ពានមេត្រីឱ្យ ១៦ហើយឱ្យទ្រង់បានផ្សះផ្សាទាំង ២
នឹងព្រះ ក្នុងរូបកាយតែ ១ ដោយសារឈើឆ្កាង ព្រមទាំងរំងាប់សេចក្ដីសំអប់គ្នា ដោយឈើឆ្កាងនោះឯង
១៧ហើយកាលទ្រង់បានយាងមក នោះទ្រង់បានផ្សាយដំណឹងល្អ
គឺជាសេចក្ដីមេត្រីដល់អ្នករាល់គ្នាដែលនៅឆ្ងាយ និងដល់ពួកអ្នកដែលនៅជិតផង ១៨ដ្បិតដោយសារទ្រង់
នោះយើងទាំង ២ សាសន៍មានផ្លូវចូលទៅដល់ព្រះវរបិតា ដោយព្រះវិញ្ញាណតែ ១ ១៩ដូច្នេះ
អ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាអ្នកដទៃ ឬជាអ្នកគ្រាន់តែសំណាក់នៅទៀតទេ គឺជាជាតិតែ ១ នឹងពួកបរិសុទ្ធ
ជាពួកដំណាក់ព្រះវិញ ២០ដែលបានស្អាងឡើងលើជើងជញ្ជាំងនៃពួកសាវ័ក និងពួកហោរា ហើយព្រះយេស៊ូ
វគ្រីស្ទនោះឯង ទ្រង់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក ២១ដែលដោយសារទ្រង់ ដំណាក់ទាំងមូលនោះបានផ្គុំភ្ជាប់គ្នា
ទាំងចំរើនឡើងជាវិហារបរិសុទ្ធក្នុងព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏បានស្អាងឡើងក្នុងទ្រង់ដែរ

សំរាប់ជាលំនៅនៃព្រះដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ហេតុនោះបានជាប៉ុលខ្ញុំ ជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលខ្ញុំជាប់គុកនេះ
ដើម្បីជាប្រយោជនដល់អ្នករាល់គ្នា ជាពួកសាសន៍ដទៃ ២គឺបើតិចណាស់ អ្នករាល់គ្នាបានព
្ញនិយាយពីការត្រួតត្រារបស់ព្រះគុណនៃព្រះ ដែលបានប្រទានមកខ្ញុំសំរាប់អ្នករាល់គ្នាថា ៣ទ្រង់បានធ្វើ
ឱ្យខ្ញុំស្គាល់ការអាថិកំបាំង ដោយការបើកសំដែង ដូចជាខ្ញុំសរសេរយ៉ាងខ្លីពីកាលមុនដែរ
៤កាលណាអ្នករាល់គ្នាមើលសំបុត្រនោះ នោះនឹងអាចយល់ពីចំណេះខ្ញុំ ខាងឯការអាថិកំបាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទប
ាន ៥ជាការអាថិកំបាំងដែលកាលនៅអស់ទាំងគ្រាជាន់មុន មិនបានប្រទានឱ្យពួកមនុស្សជាតិស្គាល់ ដូចជាប
ានសំដែងមកឱ្យពួកសាវ័ក និងពួកហោរាបរិសុទ្ធស្គាល់ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណសព្វថ្ងៃនេះទេ
៦គឺដែលពួកសាសន៍ដទៃ បានត្រឡប់ជាងអ្នកគ្រងមរដកជាមួយគ្នា និងជារូបកាយជាមួយគ្នា
ហើយជាអ្នកទទួលចំណែកនៃសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ ជាមួយគ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែរ ដោយសារដំណឹងល្អ ៧ខ្ញុំប
ានធ្វើជាអ្នកបំរើដំណឹងល្អនោះ តាមព្រះគុណនៃព្រះ ជាអំណោយទានដែលទ្រង់ប្រទានមកខ្ញុំ
តាមដែលព្រះចេស្តាទ្រង់ពូកែនឹងធ្វើ ៨ទ្រង់បានប្រទានព្រះគុណនេះ
គឺជាសម្បត្តិរបស់ព្រះគ្រីស្ទដ៏ប្រមាណមិនបានមកខ្ញុំដែលជាអ្នកតូចជាងបំផុត ក្នុងពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ឱ្យខ្ញុំប
ានផ្សាយដំណឹងល្អក្នុងពួកសាសន៍ដទៃ ៩ហើយឱ្យខ្ញុំបានបំភ្លឺដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់
ពីសេចក្តីប្រកបក្នុងការអាថិកំបាំង ដែលលាក់ទុកក្នុងព្រះ តាំងពីអស់កល្បរៀងមក
ជាព្រះដែលទ្រង់បង្កើតរបស់សព្វសារពើ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ១០ដើម្បីឱ្យពួកគ្រប់គ្រង
នឹងពួកមានអំណាចនៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ បានស្គាល់ពីប្រាជ្ញានៃព្រះដ៏មានជាច្រើនយ៉ាងណាស់ ដោយសារពួកជំនុំ
១១តាមគំនិតសំរេចតាំងពីអស់កល្បរៀងមក ដែលទ្រង់បានគិតស្រេចក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ១២ហើយក្នុងទ្រង់ យើងរាល់គ្នាក៏មានសេចក្តីក្លាហាន និងច្បាប់ចូលដោយទុកចិត្ត
ដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ទ្រង់ដែរ ១៣ហេតុនោះបានជាខ្ញុំសូមអង្វរអ្នករាល់គ្នា កុំ
ឱ្យរសាយចិត្តដោយការដែលខ្ញុំរងទុក្ខលំបាក ជាការដែលមានប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នានោះឡើយ
ដ្បិតការនោះជាសិរីល្អដល់អ្នករាល់គ្នាទេ ។

១៤ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំលុតជង្គង់ នៅចំពោះព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ១៥ដែលគ្រប់ទាំងគ្រួនៅស្ថានសួគ៌ ហើយនៅផែនដី មាននាមត្រកូលពីទ្រង់មក
១៦ដើម្បីឱ្យទ្រង់បានប្រោសប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានព្រះចេស្តា ចំរើនកំឡាំងនៃមនុស្សខាងក្នុង
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ តាមសិរីល្អនៃទ្រង់ប្រសើរក្រៃលែង ១៧ឱ្យព្រះគ្រីស្ទប
ានសណ្ឋិតក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ដោយសារសេចក្តីជំនឿ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានចាក់ឫស
ហើយតាំងមាំមួនក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ១៨ដើម្បីឱ្យអាចនឹងយល់ ជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា ពីទទឹង
បណ្តោយ ជំរៅ និងកំពស់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់នោះ ១៩ហើយឱ្យប
ានស្គាល់សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទដ៏រកគិតមិនយល់ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានពេញដល់គ្រប់ទាំងសេចក្តីពោរពេញរបស់ផងព្រះ ។

២០ឯព្រះដែលទ្រង់អាចនឹងធ្វើហួសសន្ធឹក លើសជាងអស់ទាំងសេចក្តីដែលយើងសូម ឬគិតក្តី
តាមព្រះចេស្តាដែលបណ្តាលក្នុងយើងរាល់គ្នា ២១នោះសូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អ នៅក្នុងពួកជំនុំ
ដោយសារព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ រហូតដល់គ្រប់ទាំងដំណមនុស្ស នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ។ អាម៉ែន ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នេះ ខ្ញុំជាអ្នកជាប់គុកក្នុងព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នាថា ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាដើរបែបគួរនឹងការងារ
ដែលទ្រង់បានហៅមកធ្វើចុះ ២ព្រមទាំងមានចិត្តសុភាព ហើយស្លូតបូតគ្រប់ជំពូក ទាំងអត់ធ្មត់
ហើយទ្រាំងទ្រគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយស្រឡាញ់ ៣ហើយខំប្រឹងរក្សាសេចក្តីរួបរួមគ្នារបស់ព្រះវិញ្ញាណ
ដោយសេចក្តីមេត្រី ទុកជាចំណងផង ៤មានរូបកាយតែ ១ ហើយព្រះវិញ្ញាណតែ ១ ដូចជាទ្រង់ប
ានហៅអ្នករាល់គ្នាមក ក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមតែ ១ របស់ការងារអ្នករាល់គ្នាដែរ ៥មានព្រះអម្ចាស់តែ ១
សេចក្តីជំនឿតែ ១ បុណ្យជ្រមុជតែ ១ ៦មានព្រះតែ ១ គឺជាព្រះវរបិតានៃទាំងអស់ ដែលទ្រង់ខ
្ពស់លើទាំងអស់ គង់នៅកណ្តាលទាំងអស់ ហើយសណ្ឋិតនៅក្នុងទាំងអស់
៧តែមានព្រះគុណផ្តល់មកយើងរាល់គ្នារៀងរាល់ខ្លួន តាមខ្នាតអំណោយទាននៃព្រះគ្រីស្ទ ៨ប
ានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដែលបានយាងឡើងទៅស្ថានខ្ពស់ នោះទ្រង់បានចាប់ពួកឈ្លើយនាំទៅជាឈ្លើយ
ហើយបានប្រទានអំណោយទានដល់មនុស្ស" ៩តែដែលថា ទ្រង់យាងឡើងទៅនោះ តើមានន័យដូចម្តេច
បើមិនមែនថា ទ្រង់បានយាងចុះទៅដល់ស្ថានទាបក្រោមដីជាមុនប៉ុណ្ណោះ ១០ឯព្រះដែលយាងចុះទៅនោះ
គឺជាព្រះដដែល ដែលបានយាងឡើងផុតអស់ទាំងជាន់នៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីឱ្យទ្រង់ប
ានគង់នៅពេញគ្រប់ទាំងអស់ ១១ហើយទ្រង់បានប្រទានឱ្យអ្នកខ្លះបានធ្វើជាសាវ័ក ខ្លះជាគ្រូបង្រៀន

១២ប្រយោជន៏នឹងនាំឱ្យពួកបរិសុទ្ធបានគ្រប់លក្ខណ៏ឡើង សំរាប់ធ្វើការជំនួយ ហើយនឹងស
្អាងរូបកាយព្រះគ្រីស្ទឡើង ១៣ទាល់តែយើងរាល់គ្នាបានរួបរួម ខាងឯសេចក្តីជំនឿរួចជាស្រេច ហើយប
ានស្គាល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដូចគ្នាទាំងអស់ គឺដល់បានពេញជាមនុស្ស
ហើយដល់ខ្នាតកំពស់នៃសេចក្តីពោរពេញផងព្រះគ្រីស្ទ ១៤ដើម្បីកុំឱ្យយើងនៅជាកូនតូចទៀត
ទាំងត្រូវគ្រប់អស់ទាំងខ្យល់នៃសេចក្តីបង្រៀនបោកហើយផាត់យើងចុះឡើង ដោយសេចក្តីឆបេ
ាករបស់ផងមនុស្ស ហើយដោយឧបាយកល ដែលគេប្រើនឹងនាំអោយវង្វេងទៀតឡើយ
១៥តែដោយកាន់តាមសេចក្តីពិត ខាងឯសេចក្តីស្រឡាញ់វិញ នោះឱ្យយើងបានធំឡើង
ខាងឯគ្រប់ការទាំងអស់ក្នុងទ្រង់ ដែលទ្រង់ជាសិរសា គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ១៦ដែលរូបកាយទាំងមូលបានផ្គុំ ហើយភ្ជ
ាប់គ្នាមកអំពីទ្រង់ ដោយសារគ្រប់ទាំងសន្លាក់ដែលផ្គត់ផ្គង់ឱ្យ តាមខ្នាតការងាររបស់អវយវៈនីមួយៗ
នោះរូបកាយបានបង្កើនឡើង ដើម្បីនឹងស្អាងខ្លួន ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ។
១៧ដូច្នេះ ខ្ញុំនិយាយសេចក្តីនេះ ហើយធ្វើបន្ទាល់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ថា កុំបី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដើរដូចជាសាសន៏ដទៃ ឯទៀត ដែលគេដើរតាមគំនិតឥតប្រយោជន៏របស់គេទៀតឡើយ
១៨គំនិតគេត្រូវបង្អាប់ ហើយគេដាច់ចេញពីព្រះជន្មព្រះ ដោយសារសេចក្តីខ្លៅល្ងង់ក្នុងខ្លួនគេ
ព្រោះចិត្តគេរឹងទទឹង ១៩គេលែងខ្លាចបាប បានជាគេប្រគល់ខ្លួនទៅខាងសេចក្តីអាសអាភាស
ដើម្បីនឹងប្រព្រឹត្តសេចក្តីស្មោគគ្រោកគ្រប់យ៉ាង ដោយចិត្តវក់វិញ ២0តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានរៀប
ឱ្យស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងនោះទេ ២១នោះគឺបើតិចណាស់អ្នករាល់គ្នាបានឮ ហើយរៀននឹងទ្រង់
តាមសេចក្តីពិតដែលនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវដែរ ២២ថាខាងឯកិរិយាប្រព្រឹត្តកាលពីដើម នោះត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានដោះមនុស្សចាស់ដែលតែងតែខូចទៅ ២៣ហើយឱ្យគំនិតក្នុងចិត្តបានកែប្រែជាថ្មីឡើង
២៤ព្រមទាំងប្រដាប់ខ្លួន ដោយមនុស្សថ្មីវិញ ដែលកើតមកក្នុងសេចក្តីសុចរិត
ហើយក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធរបស់ផងសេចក្តីពិត តាមភាពព្រះ ។
២៥ដូច្នេះ ដែលបានដោះសេចក្តីកំភូតចេញហើយ នោះត្រូវឱ្យនិយាយសេចក្តីពិត
នឹងអ្នកជិតខាងរៀងខ្លួនវិញ ដ្បិតយើងរាល់គ្នាជាអវយវៈផងគ្នាទៅវិញទៅមក ២៦ចូរខឹងចុះ តែកុំឱ្យធ្វើប
ាបឡើយ កុំឱ្យសេចក្តីកំហឹងរបស់អ្នកនៅដរាបដល់ថ្ងៃលិចឡើយ ២៧ក៏កុំឱ្យអារក្សមានឱកាសឱ្យសោះ
២៨អ្នកណាដែលធ្លាប់លួច ត្រូវឈប់លួចទៅស៊ូឱ្យអ្នកនោះទ្រាំនឿយហត់ជាជាង ទាំងធ្វើការល
្អដោយដៃខ្លួនវិញ ដើម្បីឱ្យមានអ្វីនឹងចែកដល់អ្នកណាដែលត្រូវការផង ២៩មិនត្រូវ
ឱ្យមានពាក្យអាក្រក់ណាមួយ ចេញពីមាត់អ្នករាល់គ្នាឡើយ ចូរបញ្ចេញតែពាក្យណាដែលល្អ ៗ សំរាប់នឹងស

្លាងចិត្តតាមត្រូវការ ដើម្បីឱ្យបានផ្ដល់ព្រះគុណដល់អស់អ្នកដែលស្ដាប់ ៣០កុំធ្វើឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះប
ានព្រួយព្រះហឫទ័យ ដែលទ្រង់ដៅចំណាំអ្នករាល់គ្នាទុកសំរាប់ដល់ថ្ងៃប្រោសលោះនោះឡើយ
៣១ចូរខំដកគ្រប់ទាំងសេចក្ដីជូរល្វីង ក្ដៅក្រហាយ កំហឹង ឡូឡា ជេរប្រមាថ និងគ្រប់ទាំងសេចក្ដីអាក្រក់
ចេញពីពួកអ្នករាល់គ្នាទៅ ៣២ចូរមានចិត្តសប្បុរសនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ព្រមទាំងមានចិត្តទន់សន្ដោស
ហើយអត់ទោសគ្នា ដូចជាព្រះទ្រង់បានអត់ទោសឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះគ្រីស្ទដែរ ។

ជំពូក ៥

៥ ១ដូច្នេះ ចូរត្រាប់តាមព្រះ ដូចជាកូនស្ងួនភ្ងា ២ហើយដើរក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទប
ានស្រឡាញ់យើង ព្រមទាំងប្រគល់ព្រះអង្គទ្រង់ជំនួសយើងផង ទុកជាដង្វាយ ហើយជាយញ្ញបូជា
សំរាប់ជាក្លិនឈ្ងុយថ្វាយដល់ព្រះ ។

៣ឯសេចក្ដីកំផិត សេចក្ដីស្មោគគ្រោកគ្រប់យ៉ាង និងសេចក្ដីលោភ នោះមិនត្រូវទាំងឱ្យព
្លឈ្មោះក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាផង ដូចជាគួរគប្បីក្នុងពួកបរិសុទ្ធ ៤ព្រមទាំងរឿងគួរខ្មាស ពាក្យសំដីចំកួត
និងពាក្យកំប្លែង ដែលសេចក្ដីទាំងនោះមិនគួរគប្បីដែរ ស៊ូពោលតែពាក្យសំរាប់អរព្រះគុណវិញ
៥ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងថា គ្មានមនុស្សកំផិត ឬស្មោគគ្រោក ឬលោភ គឺជាមនុស្សថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ដែលនឹងគ្រងមរតកក្នុងនគរនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយនៃព្រះផងបានឡើយ ៦កុំឱ្យអ្នកណាបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នា
ដោយពាក្យសំដីឥតប្រយោជន៍ឡើយ ដ្បិតគឺដោយព្រោះសេចក្ដីទាំងនោះ បានជាសេចក្ដីក្រោធរបស់ព្រះ ប
ានមកលើមនុស្សរឹងចចេស ៧ដូច្នេះ កុំឱ្យមានចំណែកជា ១ នឹងគេឡើយ
៨ដ្បិតកាលពីដើមអ្នករាល់គ្នាក៏ងងឹតដែរ តែឥឡូវនេះវិញ បានភ្លឺក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដូច្នេះ
ចូរដើរដូចជាមនុស្សភ្លឺចុះ ៩ដ្បិតផលផ្លែនៃពន្លឺ នោះមាននៅក្នុងគ្រប់ទាំងកិរិយាល្អ
សេចក្ដីសុចរិតនិងសេចក្ដីពិត ១០ចូរលមើលឱ្យដឹងសេចក្ដីអ្វី ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចុះ ១១កុំ
ឱ្យប្រកបក្នុងការឥតផលប្រយោជន៍របស់សេចក្ដីងងឹតឡើយ ស៊ូបន្ទោសវិញ
១២ដ្បិតការទាំងប៉ុន្មានដែលគេប្រព្រឹត្តដោយសំងាត់ នោះបើគ្រាន់តែនិយាយពីការទាំងនោះ
ក៏គួរខ្មាសទៅហើយ ១៣តែការទាំងនោះបានសំដែងមកយ៉ាងច្បាស់ ដោយពន្លឺភ្លឺបញ្ជាក់ ដ្បិតគឺជាពន្លឺហើយ
ដែលសំដែងឱ្យឃើញទាំងអស់ ១៤ហេតុនោះបានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឯងដែលដេកលក់អើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង
ឱ្យក្រោកពីពួកមនុស្សស្លាប់ឡើង នោះព្រះគ្រីស្ទនឹងភ្លឺមកលើឯង" ១៥ដូច្នេះ ត្រូវប្រយ័ត្នដោយម័ធ្យត
ដែលអ្នករាល់គ្នាដើរយ៉ាងណា កុំឱ្យដើរដូចជាមនុស្សឥតប្រាជ្ញាឡើយ ត្រូវតែដើរដោយមានប្រាជ្ញាវិញ

១៦ទាំងលៃយកឱកាសឱ្យទាន់ពេលផង ពីព្រោះសម័យនេះអាក្រក់ណាស់ ១៧ដូច្នេះ កុំឱ្យខ្លៅល្ងង់ឡើយ
ត្រូវខំឱ្យយល់បំណងព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់វិញ ១៨កុំឱ្យស្រវឹងស្រា ដែលនាំឱ្យព្រើលចិត្តឡើយ តែចូរឱ្យប
ានពេញជាព្រះវិញ្ញាណវិញ ១៩ហើយនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយបទទំនុកដំកើង ទំនុកបរិសុទ្ធ
និងចំរៀងខាងឯវិញ្ញាណ ទាំងច្រៀង ហើយសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ដោយចិត្ត
២០ទាំងអរព្រះគុណដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាជាដរាប ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
២១ហើយទាំងចំណុះគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយសេចក្ដីកោតខ្លាចដល់ព្រះគ្រីស្ទ ។

២២ស្ត្រីរាល់គ្នាអើយ ចូរឱ្យចុះចូលចំពោះប្ដីខ្លួន ដូចជាចុះចូលនឹងព្រះអម្ចាស់ដែរ
២៣ដ្បិតប្ដីជាក្បាលនៃប្រពន្ធ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ជាសិរសានៃពួកជំនុំដែរ
ក៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដល់រូបកាយផង ២៤ហើយដូចជាពួកជំនុំចុះចូលនឹងព្រះគ្រីស្ទជាយ៉ាងណា នោះត្រូវ
ឱ្យប្រពន្ធចុះចូលនឹងប្ដីខ្លួន ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់យ៉ាងនោះដែរ ។

២៥បុរសរាល់គ្នាអើយ ចូរស្រឡាញ់ប្រពន្ធខ្លួន ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានស្រឡាញ់ដល់ពួកជំនុំ ហើយប
ានប្រគល់ព្រះអង្គជំនួយផង ២៦ដើម្បីឱ្យទ្រង់បានញែកពួកជំនុំជាបរិសុទ្ធ ដោយបានលាងសំអាតនឹងទឹក
គឺជាព្រះបន្ទូល ២៧ប្រយោជន៍នឹងថ្វាយពួកជំនុំនេះដល់ព្រះអង្គទ្រង់ទុកជាពួកជំនុំដ៏ឧត្តម ឥតប្រឡាក់
ឥតជ្រួញ ឬមានអ្វីឱ្យដូចឡើយ គឺឱ្យបានបរិសុទ្ធ ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបានវិញ ២៨ត្រូវ
ឱ្យប្ដីស្រឡាញ់ប្រពន្ធបែបយ៉ាងនោះឯង គឺដូចជាស្រឡាញ់ប្រពន្ធខ្លួន
នោះក៏ឈ្មោះថាស្រឡាញ់ដល់ខ្លួនឯងហើយ ២៩ដ្បិតមិនដែលមានអ្នកណាស្អប់រូបសាច់ខ្លួនឯងហើយ
២៩ដ្បិតមិនដែលមានអ្នកណាស្អប់រូបសាច់ខ្លួនឯងឡើយ គឺគេតែងចិញ្ចឹម ហើយថ្នាក់ថ្នមវិញ
ដូចជាព្រះអម្ចាស់ដល់ពួកជំនុំដែរ ៣០ដ្បិតយើងរាល់គ្នាជាអវយវៈរបស់រូបអង្គ និងសាច់ឆ្អឹងទ្រង់ ៣១
"ដោយហេតុនោះបានជាមនុស្សប្រុស នឹងលាចេញពីឪពុកម្ដាយ ទៅនៅជាប់នឹងប្រពន្ធ ហើយអ្នកទាំង ២
នោះនឹងត្រឡប់ជាសាច់តែ ១ វិញ" ៣២សេចក្ដីអាថិកំបាំងនេះជ្រៅណាស់
តែខ្ញុំនិយាយខាងឯព្រះគ្រីស្ទនឹងពួកជំនុំវិញ ៣៣ប៉ុន្តែ ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ស្រឡាញ់ប្រពន្ធខ្លួន
ដូចជាខ្លួនឯង ហើយប្រពន្ធក៏ត្រូវកោតខ្លាចប្ដីដែរ ។

ជំពូក ៦

៦ ១ក្មេងរាល់គ្នាអើយ ចូរស្ដាប់បង្គាប់មាតាបិតាខ្លួនក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដ្បិតធ្វើដូច្នោះទើបបានត្រូវ ២
"ចូរគោរពប្រតិបត្តិដល់មាតាបិតាខ្លួន" នេះជាបញ្ញត្តិមុនដំបូង ដែលជាប់មានទាំងសេចក្ដីសន្យាផង ៣ដើម្បី

ឱ្យឯងរាល់គ្នាបានសេចក្តីសុខ ហើយរស់នៅផែនដីជាយូរអង្វែងទៅ ។

៤ឪពុករាល់គ្នាអើយ កុំឱ្យចាក់រុកកូនរបស់ខ្លួនឡើយ ចូរបង្រៀនវាទៅតាមដំបូន្មាន
និងសេចក្តីដាស់តឿនរបស់ព្រះអម្ចាស់វិញ ។

៥អ្នកបំរើរាល់គ្នាអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់ចៅហ្វាយខ្លួនខាងសាច់ឈាម ដោយគោរពកោតខ្លាច
ហើយញាប់ញ័រ ព្រមទាំងមានចិត្តទៀតត្រង់ ដូចជាដល់ព្រះគ្រីស្ទ កុំបំរើតែក្នុងកាលដែលគេមើលឃើញ
ដូចជាចង់បំពេញដល់ចិត្តមនុស្សនោះឡើយ ចូរបំរើដូចជាបាវបំរើរបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ ទាំងធ្វើតាមព្រះហប
ឫទ័យព្រះឱ្យអស់ពីចិត្ត ៧ទាំងបំរើដោយអំណរ ដូចជាបំរើដល់ព្រះអម្ចាស់ផង មិនមែនដូចជាបំរើមនុស្សឡើយ
៨ដោយដឹងថា ការល្អអ្វីដែលគ្រប់គ្នាធ្វើ នោះនឹងបានរង្វាន់ពីព្រះអម្ចាស់ ទោះបើជាបាវបំរើ ឬអ្នកជាក្តី ។

៩ចៅហ្វាយរាល់គ្នាអើយ ចូរប្រព្រឹត្តនឹងបាវបំរើដូច្នោះដែរ ទាំងលែងគំហកកំហែងទៅ ដោយដឹងថា
ចៅហ្វាយរបស់គេ ហើយរបស់អ្នករាល់គ្នាផង នោះទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌
ហើយទ្រង់មិនចេះរើសមុខអ្នកណាឡើយ ។

១០ឯសេចក្តីឯទៀត បងប្អូនអើយ ចូរឱ្យមានកំឡាំងឡើងក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដោយឫទ្ធិប
ារមីរបស់ព្រះចេស្តាទ្រង់ ១១ចូរពាក់គ្រប់គ្រឿងសឹករបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យអាចនឹងឈរមាំមួន ទាំងនឹងឧប
ាយកលទាំងអម្បាលម៉ានរបស់អារក្ស ១២ដ្បិតយើងរាល់គ្នាមិនមែនតយុទ្ធនឹងសាច់ឈាមទេ
គឺនឹងពួកគ្រប់គ្រង ពួកមានអំណាច នឹងពួកម្ចាស់នៃសេចក្តីងងឹតនៅលោកិយនេះវិញ
ហើយទាស់នឹងអំណាចអាក្រក់ខាងវិញ្ញាណ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ដែរ ១៣ហេតុនោះបានជាត្រូវ
ឱ្យយកគ្រប់គ្រឿងសឹករបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចនឹងទប់ទល់ក្នុងថ្ងៃអាក្រក់បាន រួចកាលណាប
ានតតាំងសព្វគ្រប់ហើយ នោះឱ្យបាននៅតែឈរមាំមួនដដែល ១៤ដូច្នេះ ចូរឱ្យឈរមាំមួនចុះ
ដោយក្រវាត់សេចក្តីពិតនៅចង្កេះ ហើយពាក់សេចក្តីសុចរិតទុកជាប្រដាប់បាំងដើមទ្រូង
១៥ទាំងពាក់សេចក្តីប្រុងប្រៀបរបស់ដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសុខសាន្ត ទុកជាស្បែកជើង
១៦ថែមទាំងយកសេចក្តីជំនឿទុកជាខែលផង ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងអាចរំលត់
អស់ទាំងព្រួញឆេះរបស់មេកំណាច ដោយសារខែលនោះបាន ១៧ចូរយកសេចក្តីសង្គ្រោះទុកជាមួកសឹក
និងដាវរបស់ព្រះវិញ្ញាណដែរ គឺជាព្រះបន្ទូល ១៨ព្រមទាំងប្រើសេចក្តីអធិស្ឋាន និងសេចក្តីទូលអង្វរគ្រប់យ៉ាង
ដើម្បីអធិស្ឋាន ដោយព្រះវិញ្ញាណរាល់ពេលរាល់វេលា ហើយចាំយាមក្នុងសេចក្តីនោះឯង
ដោយនូវគ្រប់ទាំងសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន និងសេចក្តីទូលអង្វរឱ្យពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ ១៩ហើយឱ្យខ្ញុំផង ប្រយោជន៍
ឱ្យព្រះបានប្រទានពាក្យសំដីមកខ្ញុំ ឱ្យខ្ញុំបានបើកមាត់ដោយក្លាហាន និងសំដែងពីសេចក្តីអាថិកំបាំងនៃដំណឹងល

៉ ២០ដែលខ្ញុំជាទូតជាប់ច្រវាក់ ដោយព្រោះដំណឹងល្អនោះឯង ដើម្បីឱ្យខ្ញុំមានសេចក្ដីក្លាហានក្នុងដំណឹងល្អ
ប្រយោជន៍ឱ្យខ្ញុំបាននិយាយ តាមដែលគួរគប្បី ។
២១តែអ្នកទីឃីកុស ជាបងប្អូនស្ងួនភ្ងា ហើយជាអ្នកជំនួយស្មោះត្រង់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ គាត់នឹងប្រ
ាប់គ្រប់ការទាំងអស់ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីដំណើរខ្ញុំ ដែលខ្ញុំធ្វើអ្វី ៗ
២២ខ្ញុំបានចាត់គាត់ឱ្យមកឯអ្នករាល់គ្នា
សំរាប់សេចក្ដីនោះឯង ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងពីដំណើរយើងខ្ញុំ ហើយឱ្យគាត់ប
ានកំឡាចិត្តអ្នករាល់គ្នាឡើងដែរ ។
២៣សូមឱ្យពួកបងប្អូនបានប្រកបដោយនូវសេចក្ដីសុខសាន្ដ និងសេចក្ដីស្រឡាញ់
ព្រមទាំងសេចក្ដីជំនឿ អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
២៤សូមឱ្យព្រះគុណ ប
ានសណ្ឋិតនៅជា ១ និងអស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
ដោយស្មោះត្រង់ ។ អាម៉ែន ។

Philippians

ជំពូក ១

១សំបុត្រប៉ុល និងធីម៉ូថេក   ជាបាវបំរើរបស់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ យើងខ្ញុំផ្ញើមកពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ខ
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ   យេស៊ូវ ដែលនៅក្រុងភីលីពគ ព្រមទាំងពួកអ្នកត្រួតត្រាយ និងពួកជំនួយផងង។
២សូមអោយអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ   និង សេចក្ដីសុខសាន្ដ
អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងរាល់គ្នា ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទច ។
ការថ្លែងអំណរគុណ និងសេចក្ដីអធិស្ឋាន
៣ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះនៃខ្ញុំ ដោយព្រោះគ្រប់ទាំងសេច ក្ដីដែលខ្ញុំនឹកចាំពីអ្នករាល់គ្នាឆ
៤
ខ្ញុំក៏ទូលអង្វរជអោយអ្នករាល់ គ្នាដោយអំណរ នៅគ្រប់វេលា ដែលខ្ញុំអធិស្ឋានជានិច្ច
៥ដោយព្រោះចំណែក
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានជួយឈ ក្នុងដំ ណឹងល្អ ចាប់តាំងពីថ្ងៃមុនដំបូងញ ដរាបដល់ឥឡូវនេះ
៦ខ្ញុំ ជឿសេចក្ដី
នេះជាយ៉ាងជាក់ថា ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់បានចាប់ តាំងធ្វើការល្អក្នុងអ្នករាល់គ្នា   ទ្រង់នឹងធ្វើអោយកាន់តែ
ពេញខ្នាតឡើងដ ទាល់តែដល់ថ្ងៃនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឋ។
៧គួរគប្បីឱអោយខ្ញុំគិតពីអ្នករាល់គ្នាដូច្នេះដែរ ពីព្រោះអ្នក រាល់គ្នានឹកពីខ្ញុំនៅជាប់ក្នុងចិត្តជានិច្ចឈ
ទោះបើខ្ញុំជាប់ចំ ណងណ ឬកំពុងតែដោះសាត ហើយបញ្ជាក់ដំណឹងល្អគ្គី ដ្បិត អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្ដីប្រកប

ក្នុងព្រះគុណជាមួយនឹងខ្ញុំ ដែរ ៨ព្រះទ្រង់ជាស្មរបន្ទាល់ថ ពីខ្ញុំថាខ្ញុំរឭកដល់អ្នករាល់គ្នា ជាខ្លាំង ដោយព្រះហប
ទ័យសន្តោសនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
៩ខ្ញុំក៏អធិស្ឋានសូមសេចក្តីនេះ គឺអោយសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់អ្នករាល់គ្នាទ បានចំរើនកាន់តែច្រើនឡើង
ដោយនូវ សេចក្តីចេះដឹង និងយោបល់គ្រប់ជំពូកធ ១០ប្រយោជន៍អោយ អ្នករាល់គ្នាបានលមើល
អោយស្គាល់អស់ទាំងសេចក្តីដែល ប្រសើរ ដើម្បីអោយបានជ្រះថ្លា ហើយឥតធ្វើអោយអ្នកណា
អាក់អន់ចិត្តឡើយ ដរាបដល់ថ្ងៃនៃព្រះគ្រីស្ទន ១១ព្រមទាំង មានពេញជាផល នៃសេចក្តីសុចរិតប
ដែលមកដោយសារ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសំរាប់ជាសិរីល្អ ហើយជាសេចក្តីសរសើរ ដល់ព្រះផង ។
ការជាប់ចំណងរបស់លោកប៉ុលចំរើនដល់ដំណឹងល្អ
១២បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់អោយអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ការទាំង ប៉ុន្មានដែលកើតឡើងដល់ខ្ញុំនោះ ប
ានប្រែទៅជាចំរើនដល់ ដំណឹងល្អវិញ ១៣ដល់ម្ល៉េះបានជានៅពេញក្នុងផ្ទៃវាំង និង គ្រប់កន្លែងឯទៀត គេប
ានដឹងច្បាស់ថា ខ្ញុំជាប់ចំណងផនេះ ដោយព្រោះព្រះគ្រីស្ទ ១៤ហើយពួកបងប្អូនច្រើនគ្នាក្នុងព្រះ អម្ចាស់ ក៏ប
ានសង្ឃឹមឡើង ដោយសារចំណងខ្ញុំព ហើយ គេហ៊ានផ្សាយព្រះបន្ទូលកាន់តែច្រើនឡើង ដោយឥតភ័យ
ខ្លាចភ ។
១៥មានខ្លះសំដែងពីព្រះគ្រីស្ទ ដោយចិត្តឈ្នានីស ហើយចង់ ឈ្លោះប្រកែកមែន តែខ្លះ
ដោយចិត្តស្មោះសរវិញ ។
១៦ឯពួកមួយ គេសំដែងពីព្រះគ្រីស្ទ ដោយចិត្តទទឹងមមិន មែន ដោយចិត្តស្អាតទេ នោះគឺដោយស្មានថា
គេនឹងបន្ថែម សេចក្តីទុក្ខលំបាកដល់ចំណង ខ្ញុំទៀតយ ។ ១៧ឯពួកមួយទៀត គេប្រព្រឹត្តដោយស្រលាញ់វិញ
ដោយដឹងថា ខ្ញុំបានតាំង ឡើងសំរាប់ដោះសាពីដំណឹងល្អរ ១៨ចុះតើអំពល់អ្វី ទោះ បើយ៉ាងណាក៏ដោយ
ទោះដោយពើ ឬដោយសេចក្តី ស្មោះក្តីគង់តែគេសំដែងពីព្រះគ្រីស្ទដែរ ។
ដូច្នេះខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរណាស់ ក៏នឹងចេះតែមានអំណរ តទៅមុខទៀត ១៩ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា ការនេះនឹងប
ានត្រឡប់ជា សេចក្តីសង្គ្រោះលដល់ខ្ញុំវិញ ដោយអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានវ អោយខ្ញុំ
ហើយដោយព្រះទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទមកជួយផងស
២០តាមសេចក្តីដែលខ្ញុំទន្ទឹងចាំហ ហើយសង្ឃឹមអស់ពីចិត្តថា ខ្ញុំមិនត្រូវខ្មាសក្នុងការអ្វីឡើយ គឺអោយតែខ្ញុំប
ានដំកើងព្រះគ្រីស្ទក្នុងរូបកាយខ្ញុំវិញឡដោយ ចិត្តក្លាហានគ្រប់ជំពូកអ ក្នុងពេលឥឡូវនេះចុះ ដូចជាពីដើម
រៀងមកដែរ ទោះរស់ឬស្លាប់ក្តីក ២១ដ្បិតឯខ្ញុំដែលខ្ញុំរស់នៅ នោះគឺសំរាប់ព្រះគ្រីស្ទទេខ
ហើយដែលស្លាប់ទៅនោះជា កំរៃវិញ ២២ប៉ុន្តែបើរស់ខាងឯសាច់ឈាម នឹងនាំអោយការ ខ្ញុំកើតផលនោះ

ខ្ញុំមិនដឹងរើសយកខាងណាទេ ២៣ខ្ញុំមាន សេចក្ដីបណ្ដូលទាំងសងខាង ក៏មានចិត្តចង់ចេញទៅនៅគ
ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទយ ដែលល្អជាជាងនោះផង ។
២៤តែបើខ្ញុំនៅក្នុងសាច់ឈាមតទៅទៀត នោះមានប្រយោ
ជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នាជាជាង ២៥ហើយដោយហេតុដែលខ្ញុំជឿ សេចក្ដីនោះយ៉ាងពិតប្រាកដ បានជាខ្ញុំដឹងថា
ខ្ញុំនឹងនៅជា មួយនឹងអ្នករាល់គ្នាតទៅទៀត ប្រយោជន៍អោយអ្នករាល់គ្នា មានជំនឿនជឿនឡើង
ហើយអោយមានសេចក្ដីអំណរ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿផង ២៦ដើម្បីអោយអ្នករាល់គ្នាបាន អួតពីខ្ញុំ
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ កាន់តែច្រើនឡើង ដោយខ្ញុំ មកនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាម្ដងទៀត ។
២៧ប៉ុន្តែចូរអោយអ្នករាល់គ្នា ប្រព្រឹត្តបែបគួរង នឹងដំណឹង ល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទចុះ ដើម្បីកាលណាខ្ញុំមកសួរ ប
្សនៅឃ្លាតពី អ្នករាល់គ្នាក្ដី នោះគង់តែនឹង បានឮនិយាយពីដំណើរអ្នក រាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាច
ានឈរមាំមួនហើយច ព្រមទាំង មានចិត្តមានគំនិតឥតែ១ ដើម្បីនឹងតតាំងជាមួយគ្នា ដោយ
នូវសេចក្ដីជំនឿខាងឯដំណឹងល្អផង ២៨ឥតមានភ័យខ្លាចចំ ពោះពួកទាស់ទទឹងក្នុងការអ្វីឡើយ
ដំណើរនោះឯងនឹង សំដែង ពីសេចក្ដីហិនវិនាសរបស់គេ តែពីសេចក្ដីសង្គ្រោះ របស់អ្នករាល់គ្នាវិញ
ដែលសេចក្ដីនោះបានមកពីព្រះផង។
២៩ដ្បិតមានឱកាសបើកអោយអ្នករាល់គ្នាជហើយ មិនមែន អោយគ្រាន់តែជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះទេ
គឺអោយរង
ទុក្ខឈដោយព្រោះទ្រង់ដែរញ ៣០ទាំងកើតមានសេចក្ដីតតាំងដ ដដែល ដែលឃើញឋខ្ញុំមាន ហើយ
ឥឡូវនេះឌុឮថាខ្ញុំមាន ទៀត ។

ជំពូក ២

យកគំរូតាមការបន្ទាបខ្លួននៃព្រះគ្រីស្ទ
២ ១ដូច្នេះ បើសិនជាមានសេចក្ដីដាស់តឿនណា ក្នុងព្រះ គ្រីស្ទ ប
្សសេចក្ដីកំសាន្តណារបស់ផងសេចក្ដីស្រឡាញ់ ឬសេ ចក្ដីប្រកបណាផងព្រះវិញ្ញាណឈ ឬសេចក្ដីថ្មិតថ្មម
និងសេច ក្ដីអាណិតអាសូរណាណ ២នោះចូរបំពេញសេចក្ដីអំណរត   របស់ខ្ញុំដោយអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតថ
មានសេចក្ដីស្រឡាញ់ តែ១ទ ទាំងរួបរួមចិត្តគ្នា ហើយគិតតែផ្លូវ១ដូចគ្នាចុះ ៣កុំ អោយធ្វើអ្វី
ដោយទាស់ទែងគ្នាធ ឬដោយសេចក្ដីអំនួតឥត ប្រយោជន៍ឡើយ តែចូររាប់អានគេអោយលើសជាងខ្លួនន
ដោយចិត្តសុភាពវិញ ៤កុំអោយគ្រប់គ្នាស្វែងរកតែប្រយោ

ជនីផ្ទាល់ខ្លួនឡើយត្រូវស្វែងរកចំពោះអ្នកដទៃផងប។
៥ត្រូវតែមានគំនិតគិតដូចជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវវិញផ
៦ដែលទោះបើទ្រង់មានរូបអង្គជាព្រះក៏ដោយព គង់តែ
មិនបានរាប់សេចក្ដីដែលស្មើនឹង ព្រះភនោះទុកជាសេច
ក្ដីដែលគួរកាន់ខ្ជាប់ឡើយ ។
៧គឺទ្រង់បានលះបង់ព្រះអង្គទ្រង់មមក យករូបភាពជាបាវ
បំរើវិញយព្រមទាំងប្រសូតមកមានរូបជាមនុស្សផងរ
៨ហើយដែលឃើញទ្រង់មានភាពជាមនុស្សដូច្នោះ នោះ
ក៏បន្ទាបព្រះអង្គទ្រង់ ទាំងចុះចូលស្ដាប់បង្គាប់រហូតដល់
ទីមរណៈល គឺទ្រង់ទទួលសុគតជាប់លើឈើឆ្កាងផងវ
៩ដោយហេតុនេះបានជាព្រះបានលើកទ្រង់យ៉ាងខ្ពស់ស
ហើយបានប្រទានអោយមាននាមដ៏ប្រសើរលើសជាង
អស់ទាំងនាមផងហ
១០ដើម្បីកាលណាឮព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នោះអោយគ្រប់
ទាំងជង្គង់នៅស្ថានសួគ៌នៅផែនដី ហើយនៅក្រោមផែន
ដីឡត្រូវលុតចុះអ
១១ហើយអោយគ្រប់ទាំងអណ្ដាតបានថ្លែងប្រាប់ថាព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់កសំរាប់ជាសិរីល្អដល់
ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ។
១២បានជា ឱពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ចូរបង្ហើយសេចក្ដីសង្គ្រោះ របស់អ្នករាល់គ្នា ដោយកោតខ្លាច
ហើយញាប់ញ័រចុះដូចជាបានស្ដាប់បង្គាប់ខ្ញុំជាដរាបរៀងមកដែរ មិនមែនតែ
កាលខ្ញុំនៅជាមួយប៉ុណ្ណោះទេ សូម្បីឥឡូវនេះដែលខ្ញុំមិននៅ
ជាមួយ នោះក៏ចូរខំប្រឹងអោយលើសទៅទៀតផង ១៣ដ្បិត គឺជាព្រះហើយ ដែលបណ្ដាលចិត្តអ្នករាល់គ្នាគ
អោយមាន ទាំងចំណង់ចង់ធ្វើ ហើយអោយបានប្រព្រឹត្តតាមបំណងព្រះ ហឫទ័យទ្រង់ដែរឃ
១៤ចូរធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ដោយឥត ត្អូញត្អែរង ឥតប្រកែក ១៥ប្រយោជន៍អោយអ្នករាល់គ្នាបាន
ឥតសៅហ្មង ឥតកិច្ចកល ជាកូនព្រះច ដែលរកបន្ទោសមិន បានឆ នៅក្នុងដំណមនុស្ស វៀចហើយខិលខូចជ

ដែលអ្នក រាល់គ្នា ភ្លឺនៅកណ្តាលគេ ដូចជាតួពន្លឺនៅក្នុងលោក ១៦ទាំង ហុចព្រះ បន្ទូលនៃជីវិតដល់គេ
ដើម្បីដល់ថ្ងៃនៃព្រះគ្រីស្ទឈ   នោះអោយខ្ញុំបានសេចក្តីអំនួតថា ខ្ញុំមិនបានរត់ញ ឬខំប្រឹង ធ្វើការជា
ឥតប្រយោជន៏ដ ១៧ប៉ុន្តែ បើសិនជាត្រូវច្រួចឋ ខ្ញុំ ចេញលើយញ្ញបូជាឱ និងការជំនួយរបស់សេចក្តីជំនឿ នៃ
អ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំក៏អរ ហើយមានសេចក្តីអំណរ ជាមួយ នឹងអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ដែរឈ
១៨ចូរអោយអ្នករាល់គ្នាមាន សេចក្តីអំណរយ៉ាងនោះ ហើយអរសប្បាយ ជាមួយនឹងខ្ញុំ ផង ។
លោកធីម៉ូថេ និងលោកអេប៉ាប្រាស
១៩ខ្ញុំសង្ឃឹម ដោយនូវព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវថា បន្តិចទៀតណ ខ្ញុំ
នឹងចាត់ធីម៉ូថេត មកឯអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីអោយខ្ញុំបានក្សាន្ត ចិត្តឡើង ដោយបានដឹងរឿងពីអ្នករាល់គ្នា
២០ដ្បិតខ្ញុំគ្មានអ្នក ណា មានគំនិតដូចជាគាត់ថ ដែលនឹងយកចិត្តទុកដាក់ក្នុង
ការរបស់អ្នករាល់គ្នាដោយស្មោះត្រង់នោះទេ ២១ពីព្រោះ មនុស្សទាំងអស់ គេរកតែប្រយោជន៏ផ្ទាល់ខ្លួនទ
មិនរកប្រ យោជន៏ដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ ២២តែអ្នករាល់គ្នាស្គាល់   កិរិយ៉ារបស់គាត់ ហើយថាគាត់ប
ានបំរើនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ ក្នុងដំណឹងល្អដូចជា កូនបំរើឪពុកធ ២៣ដូច្នេះកាលណាខ្ញុំបាន ឃើញថារឿងខ្ញុំនឹង
សំរេចជាយ៉ាងណា នោះខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងចាត់គាត់មកភ្លាមន ២៤ហើយខ្ញុំជឿប្រាកដប ដោយសារ
ព្រះអម្ចាស់ថា បន្តិចទៀត ខ្លួនខ្ញុំនឹងមកដែរ ។
២៥ខ្ញុំបានយល់ឃើញថា ត្រូវចាត់អេប៉ាប្រូឌីតមកឯអ្នករាល់គ្នាដែរ គាត់ជាបងប្អូន ជាគូកនធ្វើការផ
ហើយធ្វើទាហាន ជាមួយនឹងខ្ញុំព ដែលអ្នករាល់គ្នាបានចាត់គាត់ទៅ អោយ
ជួយផ្គត់ផ្គង់សេចក្តីដែលខ្ញុំត្រូវការភ ២៦គាត់រឭកដល់អ្នក រាល់គ្នាមជាខ្លាំង ហើយមានចិត្តព្រួយណាស់
ដោយព្រោះ អ្នករាល់គ្នាបានឮថាគាត់ឈឺ ២៧គាត់បានឈឺមែនស្ទើរតែ
នឹងស្លាប់ផង តែព្រះទ្រង់អាណិតមេត្តាដល់គាត់ មិនមែន ដល់គាត់តែ១ គឺដល់ខ្ញុំដែរ ដើម្បីមិនអោយ
ខ្ញុំកើតទុក្ខជា ខ្ទាន់ៗឡើយ ២៨ដូច្នេះខ្ញុំបានចាត់គាត់អោយមកជាប្រញាប់យ
ដើម្បីអោយអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីអំណរ ដោយឃើញ គាត់ ហើយអោយខ្ញុំបានអន់ព្រួយដែរ
២៩ចូរទទួលគាត់ក្នុង
ព្រះអម្ចាស់ ដោយអំណរគ្រប់ជំពូក ហើយរាប់អានមនុស្ស យ៉ាងនោះចុះ
៣០ដ្បិតដែលគាត់ស្ទើរតែនឹងស្លាប់នោះ គឺ ដោយព្រោះតែការរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ គាត់បានប្រថុយជីវិត ដើម្បី
នឹងបំពេញសេចក្តីណា ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវជួយ ដល់ខ្ញុំ។

ជំពូក ៣

មិនមានការទុកចិត្តលើសាច់ឈាម

៣ ១មួយសោតទៀត បងប្អូនអើយ ចូរអរសប្បាយក្នុងព្រះ អម្ចាស់ចុះ ឯការដែលសរសេរសេចក្តីដដែលៗ ផ្ញើមកអ្នក

រាល់គ្នា នោះមិនមែនធុញទ្រាន់ដល់ខ្ញុំទេល តែជាការមាន ប្រយោជន៏ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ

២ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកឆ្កែរ ហើយនិងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ព្រមទាំងពួកកាត់ ស្បែកក្លែងក្លាយផង

៣ដ្បិតយើងរាល់គ្នា ដែលបំរើព្រះ ដោយវិញ្ញាណ ហើយអួតតែពីព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវស ឥតទុក

ចិត្តនឹងសាច់ឈាមឡើយ នោះយើងជាពួកកាត់ស្បែកដ៏ ពិតហ ៤ប៉ុន្តែខ្ញុំមាន កន្លែងទុកខាងសាច់ឈាមខ្លះប

ានដែរ ។ បើមានអ្នកណាទៀតស្មានថា ខ្លួនទុកចិត្តខាងសាច់ឈាម បាននោះ ខ្ញុំក៏លើសទៅទៀតឡ

៥ដ្បិតខ្ញុំបានទទួលកាត់ស្បែកអ នៅថ្ងៃទី៨ ខ្ញុំជាសាសន៏អ៊ីស្រាអែលក ក្នុងពូជអំបូរបេនយ៉ា- មីនខ

ជាអ្នកហេព្រើរ កើតពីពួកហេព្រើរ ឯខាងក្រិត្យវិន័យ នោះខ្ញុំជាពួកផារិស៊ីគ ៦ខាងឯសេចក្តីឧស្សាហ៏យ

នោះខ្ញុំជាអ្នក ដែលបានធ្វើទុក្ខបៀតបៀនដល់ពួកជំនុំង ចំណែកខាងឯ សេចក្តីសុចរិតក្នុងក្រិត្យវិន័យច

នោះខ្ញុំគ្មានទោសសោះ ។

៧ប៉ុន្តែ សេចក្តីអ្វីដែលមានប្រយោជន៏ដល់ខ្ញុំពីមុន នោះខ្ញុំ បានរាប់ជាខាតវិញ ដោយព្រោះព្រះគ្រីស្ទ

៨ហើយខ្ញុំក៏រាប់គ្រប់ទាំងអស់ទុកដូចជាខាតឆដែរ ដោយព្រោះសេចក្តីដែល ប្រសើរជាង

គឺដោយស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់ នៃខ្ញុំ ដែលដោយយល់ដល់ទ្រង់ ខ្ញុំបានខាតគ្រប់ទាំងអស់

ហើយបានរាប់ទាំងអស់ទុកដូចជាសំរាម ប្រយោជន៏អោយ បានព្រះគ្រីស្ទវិញជ ៩ហើយអោយគេប

ានឃើញខ្ញុំនៅក្នុង ទ្រង់ ដោយសេចក្តីសុចរិត ដែលមកពីសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះ គ្រីស្ទ

មិនមែនដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្លួនខ្ញុំ ដែលមកពី ក្រិត្យវិន័យនោះទេឈ គឺជាសេចក្តីសុចរិតញ

ដែលមកពីព្រះ ដោយសេចក្តីជំនឿវិញដ ១០ដើម្បីអោយខ្ញុំស្គាល់ឋទ្រង់ និង ព្រះចេស្តានៃដំណើរ

ដែលទ្រង់រស់ឡើងវិញ ហើយនិង សេចក្តីប្រកប ក្នុងការរងទុក្ខរបស់ទ្រង់ឌ ព្រមទាំងត្រឡប់ ទៅដូចជាទ្រង់

ក្នុងសេចក្តីស្លាប់ផងឍ ។ ១១នោះគឺបើសិនជា មានផ្លូវណា អោយខ្ញុំបានមកដល់សេចក្តីរស់ពីស្លាប់ឡើង

វិញណ ។

ការរត់តំរង់ទៅឯទី

១២មិនមែនថា ខ្ញុំបានទទួល ឬថាខ្ញុំបានគ្រប់លក្ខណ៏ហើយ នោះទេត តែខ្ញុំកំពុងតែដេញតាម

សង្ខាតនឹងចាប់អោយ បានថសេចក្តី ដែលព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវបានចាប់ខ្ញុំអោយបាន នោះដែរទ។ ១៣បងប
្អូនអើយ ខ្ញុំមិនរាប់ថាខ្លួនខ្ញុំចាប់បាន ហើយនោះទេ តែមានសេចក្តីនេះ១ គឺថា ខ្ញុំភ្លេចសេចក្តី ទាំងប៉ុន្មាន
ដែលកន្លងទៅធ ហើយក៏ខំមមុលឈោងទៅ សេចក្តីខាងមុខទៀត ១៤ទាំងរត់ដំរង់នទៅឯទី ដើម្បីអោយ ប
ានរង្វាន់ប នៃការងារដ៏ខ្ពស់របស់ព្រះផ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេ- ស៊ូវ ។

១៥ដូច្នេះយើងទាំងអស់គ្នា ដែលគ្រប់លក្ខណ៍ហើយព យើង ត្រូវមានគំនិតយ៉ាងនោះឯងភ
តែបើអ្នករាល់គ្នាមានគំនិត ណាផ្សេងក្នុងការអ្វី នោះព្រះទ្រង់នឹងសំដែងអោយអ្នក រាល់គ្នាប
ានឃើញសេចក្តីនេះដែរម ១៦ប៉ុន្តែ ទោះបើបាន ដល់ទីណាក៏ដោយ គង់តែត្រូវអោយយើងកាន់តាមច្បាប់
នោះឯង ។

១៧បងប្អូនអើយ ចូរត្រាប់តាមខ្ញុំគ្រប់គ្នាយ ហើយពិចារណា មើលអោយស្គាល់ពួកអ្នក
ដែលដើរដូចជាយើងខ្ញុំបានធ្វើ ក្បួនអោយអ្នករាល់គ្នាហើយរ ១៨ដ្បិតមានមនុស្សជាច្រើន ដែលខ្ញុំបានប្រ
ាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាជាញយ១ ហើយឥឡូវ នេះ ក៏ប្រាប់ទាំងស្រក់ទឹកភ្នែកទៀតថាល គេជាខ្មាំងសត្រូវ
នឹងឈើឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទទេវ ១៩ចុងបំផុតសរបស់គេជាសេចក្តី ហិនវិនាស គេយកពោះហគេទុកជាព្រះ
ហើយយកសេចក្តី គួរខ្មាស់របស់គេ ទុកជាសិរីល្អវិញឡ គេនឹកតែពីរបស់ នៅផែនដីនេះអ ២០ឯយើងរាល់គ្នា
យើងជាសាសន៏កស្ថាន សួគ៌វិញខ ក៏នៅចាំព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទគ ជាព្រះអង្គ សង្គ្រោះ
ទ្រង់យាងមកពីស្ថាននោះឯង ២១ដែលទ្រង់នឹង បំផ្លាស់បំប្រែរូបកាយទាបថោករបស់យើងឃ អោយត្រឡប់
ដូចជារូបអង្គឧត្តមរបស់ទ្រង់ង តាមដែលព្រះចេស្តាទ្រង់ច   ពូកែនឹងបញ្ចុះបញ្ចូលគ្រប់ទាំងអស់
នៅក្រោមអំណាចទ្រង់ ផង ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នេះ បងប្អូនជាពួកស្ងួនភ្ជា ហើយជាទីរព្ញកជាទីត្រេក អរឆ ហើយជាមកុដរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរឈរមាំមួនជ
ក្នុងព្រះ អម្ចាស់ចុះ ឱពួកស្ងួនភ្ជាអើយ ។

ការស្មោងទឹកចិត្ត

២ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់នាងអើរ៉ូឌា និងនាងស៊ុនទីចដែរ អោយ មូលគំនិតតែ១ឈក្នុងព្រះអម្ចាស់
៣ហើយខ្ញុំក៏សូមដល់អ្នក ឱគូកនស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំអើយ សូមជួយស្ត្រីទាំង២នោះ ដែលបានតតាំងជា១នឹងខ្ញុំ
ក្នុងដំណឹងល្អផង ហើយនិងអ្នក ក្លេមេន និងគូកនញខ្ញុំឯទៀត ដែលគេមានឈ្មោះកត់ទុកក្នុង បញ្ជីជីវិតដែរដ។
៤ចូរអរសប្បាយ ក្នុងព្រះអម្ចាស់ជានិច្ច ខ្ញុំប្រាប់ម្តងទៀតថា

ចូរអរសប្បាយឡើងឋ ៥ចូរសំដែងអោយមនុស្សទាំងអស់ បានស្គាល់សេចក្តីសំឡូតរបស់អ្នករាល់គ្នាចុះ
ព្រោះព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់ជិតដល់ហើយឌ ៦កុំអោយខ្វល់ខ្វាយអ្វីឡើយចូរទូលដល់ព្រះ
អោយជ្រាបពីសេចក្តីសំណូម របស់អ្នក រាល់គ្នាក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដោយសេចក្តីអធិស្ឋាន នឹង
ពាក្យទូលអង្វរ ទាំងពោលពាក្យអរព្រះគុណផងណ។ ៧យ៉ាង នោះសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះត
ដែលហួសលើសពីអស់ ទាំងគំនិតថ នឹងជួយការពារចិត្ត ហើយនិងគំនិតរបស់អ្នក រាល់គ្នា ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ
វ៑។

៨មួយទៀតបងប្អូនអើយ ឯសេចក្តីណាដែលពិត សេចក្តី ណាដែលគួររាប់អាន សេចក្តីណាដែលសុចរិត
សេចក្តី ណាដែលបរិសុទ្ធ សេចក្តីណាដែលគួរស្រលាញ់ សេចក្តី ណាដែលមានឈ្មោះល្អ បើមានសគុណណា ប
្ជាសេចក្តី សរសើរណា នោះចូរពិចារណាពីសេចក្តីទាំងនោះចុះ ។ ៩ហើយសេចក្តីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានរៀន
បានទទួល បាន ឮហើយឃើញក្នុងខ្ញុំ នោះចូរអោយប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តី ទាំងនោះចុះទ
ដូច្នេះព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្តធ ទ្រង់នឹងគង់ នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ។
ការអរព្រះគុណ ចំពោះអំណោយពួកជំនុំភីលីព

១០ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំងក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដោយព្រោះ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាបាននឹកដល់ខ្ញុំឡើងវិញ
អ្នករាល់គ្នា បាននឹកដល់ខ្ញុំជានិច្ចដែរ តែរកឱកាសគ្មានន ១១ខ្ញុំនិយាយ ដូច្នេះ មិនមែនដោយខ្ញុំខ្វះខាតទេ
ដ្បិតខ្ញុំបានរៀនអោយ មានសេចក្តីសន្តោស ក្នុងសណ្ឋានគ្រប់យ៉ាងប ១២ខ្ញុំធ្លាប់ទ្រាំ អោយ មានសេចក្តីចង
្អៀតចង្អល់ ហើយក៏ធ្លាប់មានសេចក្តី រីករាយដែរ ខ្ញុំធ្លាប់ទាំងឆ្អែត ទាំងឃ្លានផ ទាំងមាន ទាំងខ្វះ
ក្នុងសារពើទាំងអស់ហើយព។ ១៣ខ្ញុំអាចនឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់ បានដោយសារព្រះគ្រីស្ទ
ដែលទ្រង់ចំរើនកំឡាំងដល់ខ្ញុំភ។

១៤ប៉ុន្តែ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានជួយដល់សេចក្តីកំសត់របស់ ខ្ញុំនោះប្រពៃហើយម។ ១៥ឱ
ពួកក្រុងភីលីពអើយ អ្នករាល់គ្នា ក៏ដឹងថា កាលចាប់ប្រារពយប្រកាសដំណឹងល្អ ដែលខ្ញុំទើប នឹង
ចេញពីស្រុកម៉ាសេដូនមករ នោះគ្មានពួកជំនុំណាបាន ប្រកបនឹងខ្ញុំ អំពីដំណឹងប្រាក់ចំណាយចំណូលឡើយ
មានតែ អ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះល ១៦ដ្បិតកាលខ្ញុំខ្វះខាតនៅថែស្សាឡូនីចវ
នោះអ្នករាល់គ្នាបានផ្ញើទៅជួយខ្ញុំម្តងពីរដងផងស ១៧មិនមែន ថា ខ្ញុំរកចង់បានទានទេ
ខ្ញុំរកតែផលដែលចំរើនប្រយោជន៍ ដល់អ្នករាល់គ្នាវិញហ ១៨ខ្ញុំមានគ្រប់គ្រាន់ទាំងអស់ ហើយក៏ បរិបូរផង
ខ្ញុំបានពោរពេញហើយ ដោយបានទទួលរបស់ ទាំងប៉ុន្មាន ពីអេប៉ាប្រូឌីតឡ ដែលអ្នករាល់គ្នាផ្ញើទៅខ្ញុំនោះ
គឺជាក្លិនឈ្ងុយអ ជាគ្រឿងបូជាដែលព្រះទ្រង់ទទួល ហើយ សព្វព្រះហឫទ័យដែរ

១៩ព្រះនៃខ្ញុំទ្រង់នឹងបំពេញគ្រប់ទាំង អស់ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវការ កតាមភោគសម្បត្តិនៃទ្រង់ដ៏ ឧត្តមខ
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ។
២០សូមអោយព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាគនៃយើងរាល់គ្នា   បាន សិរីល្អនៅអស់កល្បរៀងតទៅ អាម៉ែនយ។
ការគួរសមជាលើកចុងក្រោយ
២១សូមជំរាបសួរ មកពួកបរិសុទ្ធ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវផង ឯពួកបងប្អូនដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំង
គេសូមជំរាបសួរមក អ្នករាល់គ្នា២២ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាចមានពួកអ្នកនៅ   ដំណាក់សេសារជាដើម
ក៏សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា ដែរ ។
២៣សូមអោយព្រលឹងវិញ្ញាណអ្នករាល់គ្នាឆ បានប្រកបដោយ ព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទជ។
អាម៉ែន ។

Colossians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសាវ័កនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីសខ្ញុំ ដោយនូវព្រះហឫទ័យព្រះ ២និងធីម៉ូថេ ជាបងប្អូនយើងខ្ញុំ
ផ្ញើមកពួកបរិសុទ្ធ ជាពួកបងប្អូនស្មោះត្រង់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែលនៅក្រុងកូល៉ុស សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប
ដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងរាល់គ្នា ។
៣យើងខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
ក៏អធិស្ឋានឱ្យអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច ៤ដោយបានឮដំណាលពីសេចក្តីជំនឿដែលអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ហើយពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលអ្នករាល់គ្នាមានដល់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់
៥គឺអរព្រះគុណដោយព្រោះសេចក្តីសង្ឃឹម ដែលបំរុងទុកឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានឮនិយាយ
ក្នុងព្រះបន្ទូលដ៏ពិតនៃដំណឹងល្អ ៦ដែលបានផ្សាយមកដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ដូចជាដល់លោកិយទាំងមូលដែរ
ក៏កំពុងតែបង្កើតផល ហើយចំរើនឡើង ដូចក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮ
ហើយស្គាល់ព្រះគុណនៃព្រះជាប្រាកដ ៧តាមដែលអ្នករាល់គ្នាបានរៀននឹងអេប៉ាប្រាស ជាប
ាវបំរើស្ងួនភ្ងាជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ គាត់ជាអ្នកបំរើស្មោះត្រង់របស់ព្រះគ្រីស្ទ សំរាប់អ្នករាល់គ្នា ៨ហើយគាត់ប
ានថ្លែងប្រាប់យើងខ្ញុំ ពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលអ្នករាល់គ្នាមានដោយនូវវិញ្ញាណ ។
៩ហេតុនោះ ចាប់តាំងពីថ្ងៃ ដែលយើងខ្ញុំឮនិយាយ នោះយើងខ្ញុំក៏អធិស្ឋានឱ្យអ្នករាល់គ្នាឥតឈប់ឈរ

ហើយទូលសូម ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់សព្វគ្រប់ ដោយគ្រប់ទាំងប្រាជ្ញា
និងចំណេះខាងឯវិញ្ញាណ ១០ដើម្បីឱ្យបានដើរបែបគួរនឹងព្រះអម្ចាស់ ទាំងគាប់ចិត្តដល់មនុស្សទាំងអស់ ឱ្យប
ានបង្កើតផលក្នុងគ្រប់ទាំងការល្អ ហើយឱ្យស្គាល់ព្រះកាន់តែច្បាស់ឡើង ១១ដោយប
ានគ្រប់ទាំងព្រះចេស្តាចំរើនកំឡាំង តាមឫទ្ធិបារមីដ៏ឧត្តមរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យបានចេះទ្រាំទ្រ
ហើយអត់ធន់គ្រប់យ៉ាងដោយអំណរ ១២ព្រមទាំងអរព្រះគុណ ដល់ព្រះវរបិតាដែលទ្រង់បានប្រោស
ឱ្យយើងបានគួរ និងទទួលចំណែកកេរ្តិ៍អាករ ក្នុងពួកបរិសុទ្ធនៅទីភ្លឺផង ១៣ទ្រង់បានប្រោស
ឱ្យយើងរួចពីអំណាចនៃសេចក្តីងងឹត ហើយផ្លាស់យើងមកក្នុងនគររបស់ព្រះរាជបុត្រាស្ងួនភ្ងានៃទ្រង់
១៤យើងរាល់គ្នាមានសេចក្តីប្រោសលោះក្នុងព្រះរាជបុត្រានោះ គឺជាសេចក្តីផ្តាច់បាប
ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់ ១៥ដែលទ្រង់ជារូបអង្គនៃព្រះដ៏មើលមិនឃើញ ជាបងច្បងនៃគ្រប់ទាំងអស់
ដែលព្រះបានបង្កើតមក ១៦ដ្បិតគឺទ្រង់ហើយដែលបង្កើតគ្រប់ទាំងអស់ ទាំងរបស់នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅផែនដី
ទាំងរបស់ដែលមើលឃើញ ហើយដែលមើលមិនឃើញផង ទោះបើជារាជ្យ ឬអំណាចជាព្រះអម្ចាស់ ប
ួអំណាចគ្រប់គ្រង ឬអំណាចណាក៏ដោយ នោះសុទ្ធតែកើតមកដោយសារទ្រង់ ហើយសំរាប់ទ្រង់ទាំងអស់ផង
១៧ទ្រង់គង់នៅមុនទាំងអស់ ហើយរបស់ទាំងអស់ក៏នៅស្ថិតស្ថេរ ដោយសារទ្រង់
១៨ទ្រង់ជាសិរសារបស់រូបកាយ គឺជាពួកជំនុំ ទ្រង់ជាដើម ក៏បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញមុនគេបង្អស់ ដើម្បី
ឱ្យទ្រង់បានជាប្រធានក្នុងគ្រប់ទាំងអស់ ១៩ដ្បិតព្រះបានសព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យគ្រប់ទាំងសេចក្តីពោរពេញប
ានស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់ ២០ហើយឱ្យបានផ្សះផ្សាគ្រប់ទាំងអស់ ឱ្យជានឹងអង្គទ្រង់ ដោយសារព្រះរាជបុត្រានោះ
ទោះបើរបស់នៅស្ថានសួគ៌ ឬនៅផែនដីក្តី ទាំងតាំងស្ពានមេត្រី ដោយសារព្រះលោហិតនៃឈើឆ្កាងទ្រង់
២១រីឯអ្នករាល់គ្នា ដែលពីដើមត្រូវពង្រាត់ចេញ ហើយជាខ្មាំងសត្រូវក្នុងគំនិត ដោយអំពើអាក្រក់នោះ ២២
ឥឡូវនេះវិញ ទ្រង់បានផ្សះផ្សាក្នុងរូបសាច់ទ្រង់ ដោយបានទទួលសុគត
ដើម្បីនឹងថ្វាយអ្នករាល់គ្នាជាដង្វាយបរិសុទ្ធ ឥតសៅហ្មង ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាន នៅចំពោះទ្រង់
២៣នៅគឺបើតិចណាស់ អ្នករាល់គ្នាបានតាំងនៅជាប់លាប់ហើយមាំមួន ក្នុងសេចក្តីជំនឿដែរ
ឥតងាកបែរចេញពីសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ដំណឹងល្អ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮ ជាដំណឹងដែលបានផ្សាយ
ទៅដល់គ្រប់ទាំងមនុស្ស ដែលកើតក្រោមមេឃផង ឯប៉ុលខ្ញុំ ជាអ្នកបំរើចំពោះដំណឹងល្អនោះដែរ ។

២៤ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានចិត្តអំណរក្នុងការរងទុក្ខលំបាក ដែលខ្ញុំទ្រាំដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា
ហើយសេចក្តីវេទនាណារបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលខ្វះក្នុងរូបសាច់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំកំពុងតែបំពេញឡើង
ដោយព្រោះរូបកាយទ្រង់ គឺជាពួកជំនុំ ២៥ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាអ្នកបំរើដល់ពួកជំនុំនោះ

តាមការកាន់កាប់ត្រួតត្រារបស់ព្រះ ដែលបានប្រគល់មកខ្ញុំសំរាប់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីនឹងបំពេញព្រះបន្ទូល ២៦គឺជាសេចក្តីអាថិកំបាំងដែលលាក់ទុក តាំងពីអស់កល្បវេស្សរាល់តែដំណតមក តែឥឡូវនេះ បានបើកសំដែងឱ្យពួកបរិសុទ្ធទ្រង់ស្គាល់ ២៧ព្រះទ្រង់បានសព្វព្រះហឫទ័យ នឹងសំដែងឱ្យពួកបរិសុទ្ធនោះដឹងថា សិរីល្អដ៏បរិបូររបស់សេចក្តីអាថិកំបាំងនេះជាយ៉ាងណា ក្នុងពួកសាសន៍ដទៃ គឺថា ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់សណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដែលជាទីសង្ឃឹមយ៉ាងឧត្តម ២៨យើងខ្ញុំប្រកាសប្រាប់ទ្រង់ ទាំងទូន្មានដល់គ្រប់មនុស្ស ហើយទាំងបង្រៀនដល់គ្រប់មនុស្ស ដោយគ្រប់ទាំងប្រាជ្ញា ដើម្បីឱ្យបានថ្វាយគ្រប់មនុស្ស ជាដង្វាយគ្រប់លក្ខណ៍ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ២៩ខ្ញុំក៏ខំធ្វើការនោះឯង ទាំងតយុទ្ធតាមឫទ្ធិបារមីទ្រង់ ដែលបណ្តាលឡើងក្នុងខ្ញុំដោយព្រះចេស្តា ។

ជំពូក ២

២ ១ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីដំណើរខ្ញុំ ដែលខ្ញុំតយុទ្ធជាខ្លាំងទាំងម្ល៉េះ ដោយយល់ដល់អ្នករាល់គ្នា នឹងពួកអ្នកនៅក្រុងឡៅឌីសេ ព្រមទាំងអស់អ្នកណា ដែលមិនបានឃើញមុខខ្ញុំខាងសាច់ឈាមផង ២ដើម្បីឱ្យគេមានចិត្តក្សាន្ត ដោយបានរួបរួមគ្នាមកក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយឱ្យបានអស់ទាំងផលប្រយោជន៍នៃប្រាជ្ញា ដែលជឿជាក់ផ្តាច់ ដើម្បីឱ្យបានស្គាល់សេចក្តីអាថិកំបាំងនៃព្រះ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ៣ដែលមានគ្រប់ទាំងផលផ្លែវិសេសនៃប្រាជ្ញានិងសេចក្តីចេះដឹងលាក់ទុកក្នុងទ្រង់ ៤ហើយដែលខ្ញុំថា ដូច្នេះ នោះគឺក្រែងលោមានអ្នកណាបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នា ដោយពាក្យលលួង ៥ដ្បិតទោះបើខ្ញុំមិននៅជាមួយខាងរូបសាច់ក៏ដោយ គង់តែនៅជាមួយខាងវិញ្ញាណដែរ ទាំងមានសេចក្តីអំណរ ដោយឃើញសណ្តាប់ធ្នាប់របស់អ្នករាល់គ្នា និងសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួននៃសេចក្តីជំនឿ ដែលអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ៦ដូច្នេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់ បែបយ៉ាងណា នោះចូរដើរក្នុងទ្រង់តាមបែបយ៉ាងនោះចុះ ៧ដោយបានចាក់ឫស ហើយស្អាងឡើងក្នុងទ្រង់ ទាំងតាំងនៅខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងសេចក្តីជំនឿ ដូចជាបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ព្រមទាំងអរព្រះគុណកាន់តែច្រើនឡើងផង ។

៨ចូរប្រយ័ត្ន ក្រែងមានអ្នកណាចាប់អ្នករាល់គ្នាធ្វើរំពា ដោយពាក្យបរមត្ថ និងពាក្យបញ្ឆោតជាអសារឥតការ តាមសណ្តាប់បុរាណរបស់មនុស្ស តាមបឋមសិក្សានៅនាលោកិយ គឺមិនមែនតាមព្រះគ្រីស្ទទេ ៩ដ្បិតមានគ្រប់ទាំងសេចក្តីពោរពេញរបស់ព្រះ សណ្ឋិតនៅក្នុងទ្រង់ទាំងមានរូបអង្គផង ១០ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ពេញលេញក្នុងទ្រង់

ដែលទ្រង់ជាសិរសាលើអស់ទាំងពួកគ្រប់គ្រង និងអំណាចទាំងប៉ុន្មាន ១១អ្នករាល់គ្នាប
ានទទួលកាត់ស្បែកម្យ៉ាងក្នុងទ្រង់ ដែលមិនបានធ្វើដោយដៃមនុស្សទេ
គឺជាការដោះរូបកាយខាងសាច់ឈាមចេញ ដោយទទួលការកាត់ស្បែករបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ
១២ហើយអ្នករាល់គ្នាបានកប់ជាមួយនឹងទ្រង់ក្នុងបុណ្យជ្រមុជ ក៏បានរស់ឡើងវិញជាមួយនឹងទ្រង់
ដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ឫទ្ធិបារមីនៃព្រះ ដែលទ្រង់បានប្រោសឱ្យព្រះយេស៊ូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ
១៣ឯអ្នករាល់គ្នាដែលបានស្លាប់ក្នុងការរំលង ហើយក្នុងសណ្ឋានមិនកាត់ស្បែកខាងសាច់ឈាម នោះទ្រង់ប
ានប្រោសឱ្យរស់ជាមួយនឹងទ្រង់ ដោយបានអត់ទោសចំពោះអស់ទាំងការរំលងរបស់អ្នករាល់គ្នា
១៤ទាំងលុបចោលសេចក្តីដែលកត់ទុកទាស់នឹងយើងក្នុងសេចក្តីបញ្ញត្តិ ដែលប្រទាំងនឹងយើង
ហើយទ្រង់ក៏លើកចោល ដោយបោះភ្ជាប់នៅឈើឆ្កាង ១៥ទ្រង់បានទាំងទំលាក់ងារពីពួកគ្រប់គ្រង
និងពួកមានអំណាច ទាំងដាក់ពួកទាំងនោះនៅកណ្តាលជំនុំឱ្យគេមើល ហើយដឹកនាំគេទៅ ដោយមានជ័យជំនះ
ដោយសារឈើឆ្កាងនោះឯង ។

១៦ដូច្នេះ កុំទុកឱ្យអ្នកណានិន្ទាអ្នករាល់គ្នា ពីរឿងចំណីអាហារ ឬគ្រឿងផឹក ឬពីរឿងថ្ងៃបុណ្យ
ថ្ងៃចូលខែ ឬថ្ងៃឈប់សំរាកឡើយ ១៧សេចក្តីទាំងនេះជាស្រមោលនៃការដែលត្រូវមក តែតួរូបអង្គនោះ
គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ១៨កុំឱ្យអ្នកណាបញ្ឆោតយករង្វាន់របស់អ្នករាល់គ្នា តាមតែចិត្តឡើយ
ដោយគេប្រព្រឹត្តបែបសុភាព ទាំងថ្វាយបង្គំពួកទេវតា ទាំងសៀតស៊កចូលទៅក្នុងការ
ដែលខ្លួនមើលមិនឃើញ ហើយមានចិត្តប៉ោងឡើង ដោយគំនិតខាងសាច់ឈាមគេនោះ
១៩គេមិនកាន់ជាប់តាមសិរសារទេ ដែលដោយសារសិរសានោះ រូបកាយទាំងមូលបានមានកំឡាំង
ហើយជាប់គ្នា ដោយសារសន្លាក់ និងសរសៃទាំងប៉ុន្មាន ឱ្យបានចំរើនឡើង ដោយសេចក្តីចំរើនរបស់ព្រះ ។

២០ដូច្នេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានស្លាប់ទៅ ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ
ខាងឯបឋមសិក្សារបស់លោកិយនេះមែន នោះតើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា
ធ្វើដូចជារស់នៅជាប់ក្នុងលោកិយនៅឡើយ ដោយចុះចូលនឹងសេចក្តីបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានវិញ ២១ដូចជាថា កុំ
ឱ្យកាន់ កុំឱ្យភ្លក់ កុំឱ្យពាល់ឱ្យសោះ ២២គឺតាមសេចក្តីហាមប្រាម និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់មនុស្ស
ដែលសេចក្តីទាំងនោះតែងតែវិនាសបាត់ទៅ ដោយការប្រើប្រាស់
២៣ជាសេចក្តីដែលមើលទៅដូចជាមានទំនងមែន ដោយមានការថ្វាយបង្គំស្ម័គ្រពីចិត្ត
ហើយមានសេចក្តីសុភាព ឥតប្រណីរូបសាច់ តែគ្មានប្រយោជន៍នឹងទប់ទល់សេចក្តីប៉ងប្រ
ាថ្នារបស់សាច់ឈាមឡើយ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ដូច្នេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានរស់ឡើងវិញ ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ នោះចូរស្វែងរកអស់ទាំងសេចក្ដី
ដែលនៅស្ថានលើវិញ ជាស្ថានដែលព្រះគ្រីស្ទគង់ខាងស្តាំនៃព្រះ
២ចូរផ្ចង់ចិត្តទៅឯសេចក្ដីទាំងអស់ដែលនៅខាងលើ កុំឲ្យផ្ចង់ទៅឯសេចក្ដីទាំងប៉ុន្មាន ដែលនៅផែនដីឡើយ
៣ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានស្លាប់ហើយ ជីវិតអ្នករាល់គ្នាក៏លាក់ទុកក្នុងព្រះ ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ
៤កាលណាព្រះគ្រីស្ទដ៏ជាជីវិតនៃយើង បានលេចមក នោះអ្នករាល់គ្នានឹងលេចមកក្នុងសិរីល្អ
ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ។

៥ដូច្នេះ ចូរសំឡាប់និស្ស័យសាច់ឈាមរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលនៅផែនដីនេះចេញ គឺជាការសហាស្ទន់
ស្មោកគ្រោក សំរើបសំរាល ប៉ងប្រាថ្នាអាក្រក់ និងសេចក្ដីលោភ ដែលរាប់ទុកដូចជាការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
៦គឺដោយហេតុសេចក្ដីទាំងនោះ បានជាសេចក្ដីខ្ញាល់របស់ព្រះមកលើពួកមនុស្សរឹងចចេស
៧ហើយអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តក្នុងពួកនោះកាលពីដើម គឺពីកាលដែលនៅរស់ក្នុងកិរិយាទាំងនោះដែរ ៨តែ
ឥឡូវនេះ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាលះអស់ទាំងអំពើនោះ គឺសេចក្ដីកំហឹង គ្នាន់ក្នាញ់ គំរក់ ប្រមាថ
និងពាក្យអព្វមង្គល ចេញពីមាត់ចោលទៅ ៩កុំឲ្យកុហកគ្នាឡើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានដោះមនុស្សចាស់
និងអំពើរបស់វាចោលចេញហើយ ១០ចូរប្រដាប់ខ្លួនដោយមនុស្សថ្មីវិញ
ដែលកំពុងតែកែឡើងខាងឯសេចក្ដីចេះដឹង ឲ្យបានត្រូវនឹងរូបអង្គព្រះ ដែលបង្កើតមនុស្សថ្មីនោះមក
១១ជាសណ្ឋានដែលគ្មានសាសន៍ក្រេក និងសាសន៍យូដា ការកាត់ស្បែក ហើយមិនកាត់ស្បែក
មនុស្សប្រទេសដទៃ ឬជាតិមនុស្សព្រៃ បាវបំរើ ឬអ្នកជាផងនោះទេ គឺព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ជាគ្រប់ទាំងអស់វិញ
ហើយទ្រង់ក៏គង់នៅក្នុងគ្រប់ទាំងអស់ផង ។

១២ដូច្នេះ ចូរប្រដាប់កាយ ដោយចិត្តក្តួលអាណិត សប្បុរស សុភាព សំឡូត និងចិត្តអត់ធ្មត់
ទុកដូចជាពួកអ្នករើសតាំង ដែលបរិសុទ្ធ ហើយស្ងួនភ្ងាដល់ព្រះចុះ ១៣ហើយទ្រាំទ្រគ្នា
ទាំងអស់ទោសទៅវិញទៅមក បើអ្នកណាមានហេតុទាស់នឹងអ្នកណា នោះចូរអត់ទោសឲ្យគេចុះ
ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានអត់ទោសឲ្យអ្នករាល់គ្នាដែរ ១៤ចូរបន្ថែមទាំងសេចក្ដីស្រឡាញ់ថែមទៀត
ជាចំណងនៃសេចក្ដីគ្រប់លក្ខណ៍ ១៥ចូរឲ្យសេចក្ដីមេត្រីរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រួតត្រានៅក្នុងចិត្ត ដែលទ្រង់ប
ានហៅអ្នករាល់គ្នាមកក្នុងសេចក្ដីនោះឯង ឲ្យមានរូបកាយតែ ១ ហើយត្រូវដឹងគុណផង ។

១៦ចូរឲ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ បានសណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាជាបរិបូរ ដោយប្រាជ្ញាគ្រប់យ៉ាង

ទាំងបង្រៀន ហើយទូន្មានគ្នា ដោយនូវទំនុកដំកើង ទំនុកបរិសុទ្ធ និងចំរៀងខាងឯវិញ្ញាណ
ទាំងច្រៀងក្នុងចិត្តថ្វាយព្រះ ដោយព្រះគុណ ១៧ហើយក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់
ទោះបើការអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើ ដោយពាក្យសំដី ឬកិរិយាក៏ដោយ ចូរទាំងអស់
ដោយព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទាំងអរព្រះគុណដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដោយសារទ្រង់ផង ។

១៨ពួកស្រី ៗ អើយ ចូរចុះចូលចំពោះប្ដីខ្លួន ដូចជាគួរគប្បីក្នុងព្រះអម្ចាស់ ១៩ពួកប្រុស ៗ អើយ
ចូរស្រឡាញ់ប្រពន្ធចុះ កុំឱ្យមានចិត្តជិនឆ្អន់ឡើយ ២០ក្មេងរាល់គ្នាអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ
ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យយ៉ាងដូច្នោះឯង ២១ឱឪពុករាល់គ្នាអើយ
កុំឌុកដាន់កូនចៅឡើយ ក្រែងវារសាយចិត្តចេញ ២២ពួកបាវបំរើអើយ
ចូរស្តាប់បង្គាប់ចៅហ្វាយនាយខាងសាច់ឈាម ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ចុះ មិនមែន តែកាលនៅមុនគេប៉ុណ្ណោះ
ដូចជាចង់ផ្គាប់ចិត្តមនុស្សនោះទេ គឺដោយចិត្តស្មោះត្រង់វិញ ទាំងកោតខ្លាចដល់ព្រះផង
២៣ហើយការអ្វីដែលត្រូវធ្វើក៏ដោយ ចូរធ្វើឱ្យអស់ពីចិត្ត ទុកដូចជាធ្វើថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់
មិនមែនដល់មនុស្សទេ ២៤ដោយដឹងថា អ្នករាល់គ្នានិងទទួលរង្វាន់ជាមរតកអំពីព្រះអម្ចាស់មក
ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ២៥ឯអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តខុសឆ្គង
នោះនឹងទទួលតាមការកំហុសរបស់ខ្លួន ហើយទ្រង់មិនរើសមុខអ្នកណាឡើយ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ពួកចៅហ្វាយរាល់គ្នាអើយ ចូរបើកឱ្យដល់អ្នកបំរើរបស់អ្នក តាមត្រឹមត្រូវ ហើយទៀងត្រង់ចុះ
ដោយដឹងថា អ្នកក៏មានចៅហ្វាយ ១ នៅស្ថានសួគ៌ដែរ ។

២ចូរព្យាយាមក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋាន ទាំងចាំយាមក្នុងសេចក្តីនោះឯង ដោយពាក្យអរព្រះគុណ
៣ព្រមទាំងអធិស្ឋានឱ្យយើងខ្ញុំផង ដើម្បីឱ្យព្រះបានបើកទ្វារឱ្យយើងខ្ញុំផ្សាយព្រះបន្ទូល ជាសេចក្តីអាថិកំប
ាំងនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលខ្ញុំជាប់ចំណង ដោយព្រោះព្រះបន្ទូលនោះឯង ៤ប្រយោជន៍ឱ្យខ្ញុំប
ានសំដែងព្រះបន្ទូលតាមដែលគួរគប្បី ៥ចូរប្រព្រឹត្តនឹងពួកអ្នកក្រៅដោយប្រាជ្ញា ទាំងលៃយកឱកាស
ឱ្យទាន់ពេលផង ៦ចូរឱ្យពាក្យសំដីរបស់អ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណជានិច្ច ទាំងបង់អំបិលផង ដើម្បី
ឱ្យដឹងថា បែបយ៉ាងណា ដែលគួរឆ្លើយដល់មនុស្សនីមួយ ៗ ។

៧អ្នកទីឃីកុស ជាបងប្អូនស្ងួនភ្ងា គឺជាអ្នកជំនួយដ៏ស្មោះត្រង់ ហើយជាប
ាវបំរើជាមួយគ្នាក្នុងព្រះអម្ចាស់ គាត់នឹងប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីអស់ទាំងរឿងរបស់ខ្ញុំ ៨ខ្ញុំប

ានចាត់គាត់មកឯអ្នករាល់គ្នា សំរាប់ការនោះឯង គឺជាឱ្យបានដឹងរឿងពីអ្នករាល់គ្នា ហើយឱ្យប
ានកំសាន្តចិត្តអ្នករាល់គ្នាផង ៩ក៏ចាត់អ្នកអូនេស៊ីម ជាបងប្អូនស្ងួនភ្ជា ហើយស្មោះត្រង់
ដែលមកពីពួកអ្នករាល់គ្នាដែរ អ្នកទាំង ២ នេះ នឹងប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង ពីគ្រប់ការទាំងអស់
ដែលនៅខាងនាយនោះ ។

១០អ្នកអើរីស្តាក ដែលជាប់គុកជាមួយនឹងខ្ញុំ ហើយម៉ាកុស ជាក្មួយបាណាបាស
គាត់ជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាបានទទួលបង្គាប់ ពីរឿងគាត់រួចទៅហើយថា
បើគាត់មកឯអ្នករាល់គ្នា នោះត្រូវទទួលគាត់ចុះ ១១ឯអ្នកយេស៊ូវ ដែលហៅថា យូស្ទុស
គាត់ជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ អ្នកទាំងនោះជាពួកកាត់ស្បែក
ឯពួកអ្នកដែលធ្វើការជាមួយនឹងខ្ញុំខាងឯនគរព្រះ មានតែប៉ុណ្ណឹងទេ ដែលកំសាន្តចិត្តខ្ញុំ ១២អ្នកអេប៉ាប្រាស
ជាបាវបំរើនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលមកពីពួកអ្នករាល់គ្នា គាត់សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ
គាត់ខំប្រឹងអធិស្ឋានជានិច្ច ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានឈរជាគ្រប់លក្ខណ៍ ហើយពេញខ្នាត តាមព្រះហប
្ញទ័យនៃព្រះគ្រប់ជំពូក ១៣ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីគាត់ថា គាត់មានចិត្តឧស្សាហ៍ដល់អ្នករាល់គ្នា
នឹងពួកអ្នកនៅក្រុងឡៅឌីសេ ហើយពួកអ្នកនៅក្រុងហេរ៉ាប៉ូលជាខ្លាំងណាស់ ១៤លោកលូកា
ជាគ្រូពេទ្យស្ងួនភ្ជា និងអ្នកដេម៉ាស ក៏ជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ ១៥សូមជំរាបសួរដល់ពួកបងប
្អូននៅក្រុងឡៅឌីសេ និងអ្នកនីមផាស ហើយពួកជំនុំដែលប្រជុំគ្នានៅផ្ទះគាត់ ១៦កាលណាប
ានអានមើលសំបុត្រនេះ ក្នុងពួកបងប្អូនអ្នករាល់គ្នាហើយ នោះចូរឱ្យគេអាចមើលក្នុងពួកជំនុំ
នៅក្រុងឡៅឌីសេដែរផង ១៧សូមប្រាប់ដល់អ្នកអើឃីពថា ចូរប្រយ័ត្ននឹងការងារ ដែលប
ានទទួលក្នុងព្រះអម្ចាស់ហើយចុះ ដើម្បីឱ្យបានបំពេញការងារនោះ ។

១៨ប៉ុលខ្ញុំសរសេរពាក្យជំរាបសួរនេះ ដោយដៃខ្លួនខ្ញុំសូមឱ្យអ្នករាល់គ្នានឹកចាំពីចំណងរបស់ខ្ញុំ សូម
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ ។ អាម៉ែន ។

1 Thessalonians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុល ស៊ីលវ៉ាន និងធីម៉ូថេ យើងខ្ញុំផ្ញើមកពួកជំនុំនៅក្រុងថែស្សាឡូនីច
ដែលនៅក្នុងព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ

និងសេចក្ដីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
២យើងខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះជានិច្ច ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ហើយកាលណាយើងខ្ញុំអធិស្ឋាន
នោះក៏តែងដំណាលពីអ្នករាល់គ្នា ៣ដោយនឹកចាំជាដរាប ពីការដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ ដោយសេចក្ដីជំនឿ
និងពីការនឿយហត់ ដែលធ្វើដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ ហើយដែលអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្ដីសង្ឃឹមយ៉ាងមាំមួន
ដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា នៅចំពោះព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងផង ៤ឱបងប្អូន
ដែលព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់អើយ យើងខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់បានរើសតាំងអ្នករាល់គ្នាហើយ ៥ដ្បិតដំណឹងល្អរបស់យើងខ្ញុំ
មិនបានផ្សាយមកដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយពាក្យសំដីតែប៉ុណ្ណោះទេ គឺដោយព្រះចេស្ដា
និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរ ហើយដោយសេចក្ដីជំនឿមោះមុតជាខ្លាំងថែមទៀតផង
ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ ពីដំណើរយើងខ្ញុំ ដែលនៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាជាយ៉ាងណា
សំរាប់នឹងជួយដល់អ្នករាល់គ្នា ៦អ្នករាល់គ្នាក៏បានត្រាប់តាមយើងខ្ញុំ ហើយនឹងព្រះអម្ចាស់ ដោយប
ានទទួលព្រះបន្ទូល ដោយសេចក្ដីអំណររបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្នុងកាលដែលកំពុងតែកើតទុក្ខលំប
ាកជាខ្លាំងផង ៧ដល់ម្ល៉េះបានជាអ្នករាល់គ្នាបានត្រឡប់ជាគំរូ ដល់អស់អ្នកដែលជឿនៅស្រុកម៉ាសេដូន
និងស្រុកអាខៃ ៨ដ្បិតព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ បានផ្សាយចេញពីអ្នករាល់គ្នា មិនមែនតែក្នុងស្រុកម៉ាសេដូន
និងស្រុកអាខៃប៉ុណ្ណោះទេ គឺរហូតដល់គ្រប់ទាំងកន្លែង ដែលព
្រនិយាយពីសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាចំពោះព្រះថែមទៀតផង បានជាមិនចាំបាច់
ឱ្យយើងខ្ញុំនិយាយអ្វីទៀតទេ ៩ដ្បិតគេថ្លែងប្រាប់ពីយើងខ្ញុំ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលយើងជាយ៉ាងណា
ទាំងបែរចេញពីរូបព្រះ មកឯព្រះដ៏ពិត ឱ្យបានគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅនោះវិញ
១០ហើយឱ្យបានចាំព្រះរាជបុត្រាព្រះ ទ្រង់យាងមកពីស្ថានសួគ៌ ដែលព្រះបានប្រោស
ឱ្យទ្រង់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ គឺជាព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់ប្រោសឱ្យយើងរួចពីសេចក្ដីខ្ញាល់ទៅមុខ ។

ជំពូក ២

២ ១ដ្បិតបងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ ពីបែបដែលយើងខ្ញុំចូលមកឯអ្នករាល់គ្នាថា មិនមែនជា
ឥតកើតផលទេ ២ឯក្រោយដែលយើងខ្ញុំបានរងទុក្ខ និងត្រូវគេជេរប្រមាថ នៅក្រុងភីលីព
ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយ នៅក្រុងភីលីព ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយ
នោះយើងខ្ញុំមានចិត្តក្លាហាន ដោយសារព្រះនៃយើងខ្ញុំ ដើម្បីនឹងផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះ មកដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ
ទាំងមានសេចក្ដីតយុទ្ធជាច្រើនផង ៣ដ្បិតសេចក្ដីដែលយើងខ្ញុំទូន្មាន នោះមិនមែនកើតពីសេចក្ដីខុសឆ្គង ប

ពីសេចក្ដីស្មោកគ្រោក ឬពីសេចក្ដីឆបោកនោះទេ ៤តែតាមដែលព្រះទ្រង់ល្បងលឃើញថា
គួរនឹងផ្ញើព្រះបន្ទូលទុកនឹងយើងខ្ញុំជាយ៉ាងណា នោះយើងខ្ញុំបានអធិប្បាយតាមបែបយ៉ាងនោះឯង
មិនមែនដូចជាចង់ផ្គាប់ដល់ចិត្តមនុស្សទេ គឺផ្គាប់ដល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះវិញ
ដែលទ្រង់ល្បងលចិត្តរបស់យើងខ្ញុំ ៥ដ្បិតយើងខ្ញុំមិនដែលប្រើពាក្យបញ្ចើច ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ ប
ប្រព្រឹត្តដោយចិត្តលោភឡើយ សឹងមានព្រះទ្រង់ជាសាក្សីហើយ ៦ហើយទោះបើយើងខ្ញុំមានអំណាច
និងនៅជាបន្ទុកលើអ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាសាវ័កនៃព្រះគ្រីស្ទក៏ដោយ គង់តែយើងខ្ញុំមិនរក
ឱ្យមនុស្សគោរពប្រតិបត្តិដល់យើងខ្ញុំឡើយ ទោះអ្នករាល់គ្នា ឬអ្នកណាទៀតក្តី ៧យើងខ្ញុំប
ាននៅកណ្ដាលអ្នករាល់គ្នា ដោយស្លូតបូតវិញ ប្រៀបដូចជាម្ដាយថ្នមកូន ដែលកំពុងនៅបៅ
៨គឺយ៉ាងនោះហើយ ដែលយើងខ្ញុំបានស្រឡាញ់ដល់អ្នករាល់គ្នា ដល់ម្ល៉េះបានជាយើងខ្ញុំចូលចិត្តចែកដំណឹងល
ពីព្រះ មកអ្នករាល់គ្នា មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ក៏ចូលចិត្តចែកទាំងជីវិតយើងខ្ញុំផង ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាប
ានត្រឡប់ជាស្ងួនភ្ងាដល់យើងខ្ញុំ ៩ដ្បិតបងប្អូនអើយអ្នករាល់គ្នានឹងចាំពីការយ៉ាងធ្ងន់ ហើយនឿយហត់
ដែលយើងខ្ញុំបានធ្វើ ដោយមិនចង់ឱ្យអ្នកណាព្រួយ ដោយសារយើងខ្ញុំទេ យើងខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះ
មកអ្នករាល់គ្នា ដោយខំធ្វើការទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ១០អ្នករាល់គ្នា ហើយព្រះផង ជាស្មរបន្ទាល់អំពីយើងខ្ញុំ
ដែលយើងខ្ញុំបាននៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ជាពួកអ្នកជឿ បែបយ៉ាងណា ដោយបរិសុទ្ធ សុចរិត ហើយ
ឥតកន្លែងបន្ទោសបាន ១១ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា យើងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តនឹងអ្នករាល់គ្នានិមួយ ៗ ដូចជា
ឪពុកនឹងកូន ទាំងទូន្មាន និងកំសាន្តចិត្តផង ១២ហើយទាំងធ្វើបន្ទាល់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដើរយ៉ាងគួរនឹងព្រះ
ដែលទ្រង់ហៅអ្នករាល់គ្នាមកក្នុងនគរ ហើយក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ។

១៣ដោយហេតុនេះទៀត បានជាយើងខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះ ឥតមានដាច់
គឺដោយព្រោះកាលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះបន្ទូល ជាដំណឹងពីព្រះ ដោយសារយើងខ្ញុំ នោះមិនបានទទួល
ទុកដូចជាពាក្យរបស់មនុស្សទេ បានទទួលតាមភាពដ៏ពិតនៃដំណឹងនោះវិញ
គឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលបណ្ដាលមកក្នុងអ្នករាល់គ្នាជាពួកអ្នកជឿ ១៤ដ្បិតបងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាប
ានត្រាប់តាមអស់ទាំងពួកជំនុំនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នៅស្រុកយូដា ពីព្រោះបានរងទុក្ខ
នៅដៃនៃពួកអ្នកស្រុករបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាពួកជំនុំទាំងនោះបានរងទុក្ខ នៅដៃនៃពួកសាសន៍យូដាដែរ
១៥ដែលគេបានសំឡាប់ទាំងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនិងពួកហោរាផង ក៏បានបណ្ដេញយើងខ្ញុំទៀត
ពួកនោះមិនជាទីគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ ហើយក៏ទាស់ទទឹងនឹងមនុស្សទាំងអស់ដែរ
១៦គេហាមមិនឱ្យយើងខ្ញុំថ្លែងប្រាប់ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ប្រយោជន៍ឱ្យបានសង្គ្រោះឡើយ

គឺដើម្បីតែនឹងបំពេញអំពើបាបរបស់ខ្លួនគេជានិច្ចប៉ុណ្ណោះ តែសេចក្ដីក្រោធបានមកលើគេពេញទីហើយ ។
១៧បងប្អូនអើយ ក្រោយដែលយើងខ្ញុំត្រូវឃ្លាតមុខពីអ្នករាល់គ្នាបន្ដិច តែមិនមែនឃ្លាតចិត្តឡើយ នោះយើងខ្ញុំមានចិត្តសង្វេក រឭកចង់ឃើញមុខអ្នករាល់គ្នាវិញជាខ្លាំង ១៨បានជាយើងខ្ញុំចង់មកសួរអ្នករាល់គ្នា គឺប៉ុលខ្ញុំចង់មកមួយដងពីទៅហើយ តែអារក្សសាតាំងបានឃាត់យើងខ្ញុំវិញ ១៩ដ្បិតតើសេចក្ដីសង្ឃឹម សេចក្ដីអំណរ និងមកុដដែលនាំឱ្យយើងខ្ញុំរីករាយឡើង នោះជាអ្វី បើមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នានៅចំពោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមកប៉ុណ្ណោះ ២០ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាសិរីល្អ ហើយជាសេចក្ដីអំណររបស់យើងខ្ញុំពិតមែន ។

ជំពូក ៣

៣ ១ដូច្នេះ កាលទ្រាំមិនបានទៀត នោះយើងខ្ញុំបានគិតថា គួរឱ្យយើងខ្ញុំនៅក្រុងអាថែនតែម្នាក់ឯងចុះ ២ដើម្បីនឹងចាត់ធីម៉ូថេ ជាបងប្អូន គឺជាអ្នកបំរើនៃព្រះ ដែលបានធ្វើការជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ ក្នុងដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ ឱ្យគាត់បានតាំងអ្នករាល់គ្នាឡើងជាមាំមួន ហើយជួយចំរើនខាងឯសេចក្ដីជំនឿផង ៣ក្រែងអ្នកណាកើតមានចិត្តថប់ព្រួយ ដោយសេចក្ដីទុក្ខលំបាកទាំងនេះ (ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា យើងចៀសពីសេចក្ដីយ៉ាងនេះមិនរួចទេ ៤ព្រោះកាលយើងខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នានៅឡើយ នោះក៏បានប្រាប់ជាមុនថា យើងរៀបនឹងរងទុក្ខលំបាក ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ថា មានមកហើយ) ៥ដោយហេតុនោះ កាលខ្ញុំទ្រាំមិនបានទៀត នោះខ្ញុំបានចាត់គាត់មកឱ្យបានដឹងពីសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នករល់គ្នា ក្រែងមេល្បួងបានល្បួងនាំចិត្តអ្នករាល់គ្នា ឱ្យការនឿយហត់របស់យើងខ្ញុំទៅជាឥតអំពើវិញ ៦តែឥឡូវនេះ ដែលធីម៉ូថេបានចេញពីអ្នករាល់គ្នា ទៅដល់យើងខ្ញុំ ព្រមទាំងនាំដំណឹងល្អពីសេចក្ដីជំនឿ និងសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នាទៅប្រាប់យើងខ្ញុំវិញ ហើយពីដំណើរដែលអ្នករាល់គ្នានឹកចាំពីយើងខ្ញុំ ដោយអំណរជានិច្ច ទាំងរឭកចង់ឃើញយើងខ្ញុំផង ដូចជាយើងខ្ញុំរឭកដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ៧ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ក្នុងខណដែលយើងខ្ញុំកំពុងតែមានសេចក្ដីទុក្ខព្រួយ និងសេចក្ដីលំបាកជាច្រើន នោះយើងខ្ញុំមានសេចក្ដីក្សាន្តចិត្ត ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាឡើងវិញ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា ៨ដ្បិតឥឡូវនេះ បើអ្នករាល់គ្នាឈរនៅមាំមួនក្នុងព្រះអម្ចាស់ នោះទើបយើងខ្ញុំនិងរស់នៅ ៩តើយើងខ្ញុំអាចនឹងអរព្រះគុណដល់ព្រះ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ដោយប្រការដូចម្តេច ឱ្យបានល្មមជូននឹងអស់ទាំងសេចក្ដីអំណរ ដែលយើងខ្ញុំមាននៅចំពោះព្រះនៃយើង ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាន

១០យើងខ្ញុំទូលអង្វរដោយទទូចទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ សូមឱ្យបានឃើញមុខអ្នករាល់គ្នា ហើយឱ្យបានបំពេញសេចក្តីអ្វីដែលខ្វះ ខាងឯសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាផង ១១សូមឱ្យព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៃយើងខ្ញុំ ទ្រង់ដំរង់ផ្លូវយើងខ្ញុំ ឱ្យបានមកឯអ្នករាល់គ្នា ១២សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ចំរើនសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នា ឱ្យបានពេញពោរហូរហៀរដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ព្រមទាំងដល់មនុស្សទាំងអស់ផង ដូចជាយើងខ្ញុំស្រឡាញ់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ១៣ប្រយោជន៍នឹងតាំងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ឱ្យបរិសុទ្ធ ឥតសៅហ្មង នៅចំពោះព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតារបស់យើងរាល់គ្នា ក្នុងកាលដែលព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់យាងមក ជាមួយនឹងអស់ទាំងអ្នកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ។

ជំពូក ៤

៤ ១មួយសោតទៀត បងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំអង្វរ ហើយទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងព្រះអម្ចាស់លយេស៊ូវថា ចូរដើរតាមដែលគួរគប្បី ដើម្បីឱ្យបានគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យព្រះកាន់តែខ្លាំងឡើង ដូចជាបានទទួលបង្គាប់ពីយើងខ្ញុំរួចហើយ ២ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាស្គាល់សេចក្តីបញ្ញត្តិដែលយើងខ្ញុំបានប្រគល់មកអ្នករាល់គ្នា ដោយនូវព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវហើយ ៣ដ្បិតព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានញែកជាបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យបានចៀសពីសេចក្តីកំផិតចេញ ៤ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នានីមួយ ៗ ចេះរក្សាអត្តភាពខ្លួន ដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីប្រសើរ ៥មិនមែនដោយសេចក្តីរំជួលក្នុងតណ្ហា ដូចជាសាសន៍ដទៃដែលមិនស្គាល់ព្រះនោះឡើយ ៦កុំឱ្យអ្នកណាបំពាន ឬធ្វើខុសនឹងបងប្អូនណាមួយក្នុងការនោះឱ្យសោះ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងសងសឹកក្នុងការទាំងនោះ ដូចជាយើងខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ព្រមទាំងធ្វើបន្ទាល់សព្វគ្រប់ផង ៧ដ្បិតព្រះមិនបានហៅយើងរាល់គ្នា មកក្នុងសេចក្តីស្មោកគ្រោកទេ គឺមកក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធវិញ ៨ដូច្នេះ អ្នកណាដែលមិនព្រមទទួល នោះមិនមែនបោះបង់ចោលមនុស្ស ឈ្មោះថាបោះបង់ចោលព្រះវិញ ដែលទ្រង់បានប្រទានវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃទ្រង់មកយើង ។

៩រីឯសេចក្តីស្រឡាញ់ជាបងប្អូន នោះមិនចាំបាច់ឱ្យខ្ញុំសរសេរមកអ្នករាល់គ្នាទេ ពីព្រោះព្រះទ្រង់បង្រៀន ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកហើយ ១០អ្នករាល់គ្នាក៏ស្រឡាញ់ដល់អ្នកទាំងពួកបងប្អូន នៅគ្រប់ក្នុងស្រុកម៉ាសេដូនដែរ តែបងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំសូមទូន្មាន ឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់នោះ កាន់តែខ្លាំងឡើយចុះ ១១ហើយខំប្រឹង

ឱ្យអស់ពីចិត្ត និងនៅដោយស្រគត់ស្រគំទាំងប្រព្រឹត្តតែរឿងជារបស់ផងខ្លួន ហើយធ្វើការដោយដៃខ្លួនឯងផង
ដូចជាយើងខ្ញុំបានបង្គាប់ហើយ ១២ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តដោយគួរគប្បី ដល់មនុស្សខាងក្រៅ
ឥតត្រូវការអ្វីឡើយ ។

១៣បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាឥតដឹង ពីពួកអ្នកដែលដេកលក់ទៅហើយទេ
ក្រែងអ្នករាល់គ្នាកើតទុក្ខព្រួយ ដូចជាអ្នកឯទៀត ដែលគ្មានសង្ឃឹម ១៤ដ្បិតបើយើងជឿថា ព្រះយេស៊ូវប
ានសុគត ព្រមទាំងរស់ឡើងវិញហើយ នោះត្រូវជឿថា ព្រះទ្រង់និងនាំអស់អ្នក
ដែលដេកលក់ទៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ឱ្យបានមកជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ១៥ដ្បិតយើងខ្ញុំប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នា
តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ដូច្នេះថា យើងដែលរស់នៅជាប់ ដរាបដល់ព្រះអម្ចាស់យាងមក
នោះយើងមិនទៅមុនពួកអ្នក ដែលបានដេកលក់ទៅហើយនោះទេ
១៦ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មក ដោយស្រែកបង្គាប់ ១ ព្រះឱស្ឋទាំងមានព
្សសំឡេងមហាទេវតា និងត្រែរបស់ព្រះផង នោះពួកស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញជាមុនបង្អស់
១៧រួចយើងរាល់គ្នាដែលកំពុងតែរស់នៅ ក៏នឹងបានលើកឡើងទៅក្នុងពពកជាមួយគ្នាទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យប
ានជួបជុំនឹងព្រះអម្ចាស់ជាដរាបទៅ ១៨ដូច្នេះ ចូរកំសាន្តចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយដំណើរនេះចុះ ។

ជំពូក ៥

៥ ១បងប្អូនអើយ ឯត្រង់ពេលវេលា នោះមិនបាច់ឱ្យខ្ញុំសរសេរប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នាទេ
២ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ហើយថា ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់នឹងមកដល់ ដូចជាចោរមកនៅពេលយប់
៣ដ្បិតកាលណាគេកំពុងតែនិយាយថា មានសេចក្តីសុខសាន្ត មានសេចក្តីរៀបរយហើយ
នោះលោតែមានសេចក្តីហិនវិនាសមកលើគេភ្លាម ដូចជាស្ត្រីមានគភ៌ឈឺនឹងសំរាល ហើយគេចមិនរួចឡើយ
៤តែបងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាមិនមែននៅក្នុងសេចក្តីងងឹត ឱ្យថ្ងៃនោះបានមកដល់អ្នករាល់គ្នា
ដូចជាចោរនោះទេ ៥អ្នករាល់គ្នាសុទ្ធតែជាពួកនៃពន្លឺ ហើយជាពួកនៃថ្ងៃ យើងមិនមែនជាពួកនៃយប់ ប
្ននៃសេចក្តីងងឹតឡើយ ៦ដូច្នេះ ត្រូវឱ្យយើងចាំយាម ហើយដឹងខ្លួន មិនត្រូវឱ្យដេកលក់
ដូចជាមនុស្សឯទៀតទេ ៧ដ្បិតពួកអ្នកដែលដេកលក់ នោះគេតែងដេកនៅពេលយប់
ហើយពួកអ្នកដែលស្រវឹងស្រាក៏តែស្រវឹងនៅពេលយប់ដែរ ៨តែយើងដែលជាពួកនៃថ្ងៃ យើងត្រូវដឹងខ្លួន
ទាំងប្រដាប់កាយដោយសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ទុកជាប្រដាប់បាំងដើមទ្រូវ
ហើយសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ផងសេចក្តីសង្គ្រោះ ទុកជាមួកសឹក ៩ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនបានដំរូវយើង

ទុកសំរាប់សេចក្តីក្រោធទេ គឺសំរាប់ឱ្យបានសេចក្តីសង្គ្រោះវិញ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ដែលទ្រង់សុគតជំនួសយើង ១០ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នាបានរស់នៅជាមួយនឹងទ្រង់
ទោះបើចាំយាម ឬដេកលក់ក្តី ១១ដូច្នេះ ចូរកំសាន្ត ហើយស្អាងចិត្តគ្នា ទៅវិញទៅមក
ដូចជាអ្នករាល់គ្នាកំពុងតែធ្វើហើយនោះដែរ ។

១២តែបងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំអង្វរអ្នករាល់គ្នាថា ចូរចំណាំ
ឱ្យស្គាល់ពួកអ្នកដែលខំធ្វើកិច្ចការក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា និងពួកអ្នកដែលនាំមុខអ្នករាល់គ្នាក្នុងព្រះអម្ចាស់
ហើយនិងពួកអ្នកដែលទូន្មានដែរ ១៣ដើម្បីឱ្យបានរាប់អានជាខ្លាំង ចំពោះពួកអ្នកយ៉ាងនោះ
ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ដោយព្រោះការដែលគេធ្វើ ចូរនៅជាមួយគ្នាដោយមេត្រីចុះ ១៤បងប្អូនអើយ
យើងខ្ញុំទូន្មានឱ្យអ្នករាល់គ្នាបន្ទោសដល់ពួកអ្នកដែលគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់
ហើយជួយកំសាន្តដល់ពួកអ្នកណាដែលមានសេចក្តីទន់ក្រំចិត្ត ទាំងគាំពារពួកអ្នកដែលខ្សោយ នឹងអត់ឱ
នចំពោះមនុស្សទាំងអស់ ១៥ចូរប្រយ័ត្ន កុំឱ្យអ្នកណាធ្វើអំពើអាក្រក់ ស្នងនឹងអំពើអាក្រក់ឡើយ
ចូរដេញតាមការល្អជាដរាប ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយដល់មនុស្សផងទាំងឡាយដែរ
១៦ចូរអរសប្បាយជានិច្ច ១៧ចូរអធិស្ឋានឥតឈប់ឈរ ១៨ចូរអរព្រះគុណក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់
ពីព្រោះព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើយ៉ាងដូច្នោះ ដោយនូវព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ១៩កុំ
ឱ្យពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណ ២០កុំឱ្យមើលងាយការអធិប្បាយឡើយ ២១ចូរលបើគ្រប់ទាំងអស់ ហើយកាន់ខ្ជ
ាប់តាមសេចក្តីដែលត្រឹមត្រូវ ២២ចូរចៀសចេញពីសេចក្តីអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង ។

២៣សូមឱ្យព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្ត ញែកអ្នករាល់គ្នាចេញជាបរិសុទ្ធសព្វគ្រប់ ហើយ
ឱ្យទាំងព្រលឹងនិងវិញ្ញាណ ហើយរូបកាយទាំងមូលបានបំរុងទុកឥតសៅហ្មង ដរាបដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់យាងមក ២៤ព្រះដែលបានហៅអ្នករាល់គ្នា ទ្រង់ស្មោះត្រង់
ទ្រង់នឹងធ្វើសំរេចការនោះ ។

២៥បងប្អូនអើយ សូមអធិស្ឋានឱ្យយើងខ្ញុំផង ២៦សូមជំរាបសួរដល់ពួកបងប្អូនទាំងអស់
ដោយថើបបរិសុទ្ធដែរ ២៧ខ្ញុំផ្តាំមកអ្នករាល់គ្នាដោយព្រះអម្ចាស់ថា សូមអានមើលសំបុត្រនេះ ឱ្យពួកបងប
្អូនបរិសុទ្ធគ្រប់គ្នាស្តាប់ផង ២៨សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។ អាម៉ែន ។

2 Thessalonians

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុល ស៊ីលវ៉ាន និងធីម៉ូថេ យើងខ្ញុំផ្ញើមកពួកជំនុំ នៅក្រុងថែស្សាឡូនីច
ដែលនៅក្នុងព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើងរាល់គ្នា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ២សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស
៊ូវគ្រីស្ទ ។

៣បងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំត្រូវតែអរព្រះគុណដល់ព្រះជានិច្ច ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ដូចជាគួរគប្បីដែរ
ពីព្រោះសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា កំពុងតែចំរើនកាន់តែច្រើនឡើយ
ហើយអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក រឹតតែខ្លាំងឡើងដែរ ៤ដល់ម្ល៉េះប
ានជាយើងខ្ញុំអួតពីអ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងអស់ទាំងពួកជំនុំនៃព្រះ ពីដំណើរសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន
និងសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាដែលមានក្នុងសេចក្តីបៀតបៀន និងសេចក្តីទុក្ខលំបាកទាំងប៉ុន្មាន
ដែលអ្នករាល់គ្នារងទ្រាំ ៥នោះជាភស្តុតាងពីសេចក្តីជំនុំជំរះដ៏សុចរិតរបស់ព្រះ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានរាប់ជាគួរនឹងនគរព្រះ ដែលអ្នកគ្នាកំពុងតែរងទុក្ខ ដោយព្រោះនគរនោះឯង
៦ដ្បិតនេះជាសេចក្តីសុចរិតនៅចំពោះព្រះ គឺនឹងសងសេចក្តីទុក្ខលំបាក ដល់ពួកអ្នកដែលធ្វើទុក្ខដល់អ្នករាល់គ្នា
៧ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដែលត្រូវគេធ្វើទុក្ខនោះ បានសំរាកជាមួយនឹងយើងខ្ញុំវិញ
ក្នុងកាលដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់លេចមកពីស្ថានសួគ៌ ជាមួយនឹងពួកទេវតានៃព្រះចេស្តាទ្រង់
៨នៅក្នុងអណ្តាតភ្លើង ទាំងសងសឹកនឹងពួកអ្នកដែលមិនស្គាល់ព្រះ
ហើយនឹងពួកអ្នកដែលមិនស្តាប់តាមដំណឹងល្អពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ៩គេនឹងរកទុក្ខទោស
ជាសេចក្តីហិនវិនាសអស់កល្បជានិច្ច ឃ្លាតពីព្រះភក្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយពីសិរីល្អនៃព្រះចេស្តាទ្រង់
១០ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមក ដើម្បីឱ្យបានដំកើងឡើងក្នុងពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ឱ្យប
ានគេមើលទ្រង់ដោយអស្ចារ្យ ក្នុងពួកអ្នកដែលជឿ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានជឿពាក្យបន្ទាល់របស់យើងខ្ញុំហើយ
១១ដូច្នេះ យើងខ្ញុំអធិស្ឋានឱ្យអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច ដើម្បីឱ្យព្រះនៃយើងខ្ញុំ បានរាប់អ្នករាល់គ្នាជាគួរនឹងការ
ដែលទ្រង់ហៅមកធ្វើ ហើយឱ្យទ្រង់បានបំពេញគ្រប់អស់ទាំងសេចក្តីបំណងខាងឯការល្អ
នឹងការដែលធ្វើដោយជំនឿ ដោយព្រះចេស្តា ១២ដើម្បីឱ្យព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង
បានដំកើងឡើងក្នុងអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាក្នុងទ្រង់ផង តាមព្រះគុណរបស់ព្រះនៃយើង
និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ជំពូក ២

២ ១ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់ត្រូវយាងមក
ហើយយើងរាល់គ្នាត្រូវប្រជុំគ្នានៅចំពោះទ្រង់ នោះយើងខ្ញុំសូមអង្វរដល់អ្នករាល់គ្នាថា ២កុំ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាឆាប់មានគំនិត រវើរវាយ ឬថប់ព្រួយអ្វី ទោះបើដោយសារវិញ្ញាណណា ឬពាក្យសំដីណា ប
សំបុត្រណា ដូចជាមកពីយើងខ្ញុំក្តី ដែលថាថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ជិតដល់ហើយនោះឡើយ ៣កុំ
ឱ្យអ្នកណាបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នាជាយ៉ាងណាដែរ ដ្បិតថ្ងៃនោះមិនមកឡើយ
ទាល់តែមានសេចក្តីក្បត់សាសនាមកជាមុន ហើយមនុស្សដែលជាតួបាបនោះបានលេចមក
គឺជាមនុស្សដែលត្រូវហិនវិនាស ៤ដែលទាស់ទទឹង ហើយលើកខ្លួនឡើង ខ្ពស់លើសជាងអស់ទាំងអ្វី
ដែលហៅថាព្រះ ឬរបស់អ្វីដែលគេគោរពប្រតិបត្តិផង ដល់ម៉្លេះបានជាវានឹងអង្គុយនៅ
ដូចជាព្រះក្នុងវិហារនៃព្រះ ទាំងសំដែងខ្លួនថាជាព្រះផង ៥តើអ្នករាល់គ្នាមិននឹងចាំទេឬអីថា
ក្នុងគ្រាដែលខ្ញុំនៅជាមួយ នោះខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាសេចក្តីទាំងនេះដែរ ៦ហើយឥឡូវនេះ
អ្នករាល់គ្នាស្គាល់សេចក្តីដែលឃាត់វា ប្រយោជន៏ឱ្យវាបានលេចមកតែក្នុងពេលវេលារបស់វាប៉ុណ្ណោះ
៧ដ្បិតសេចក្តីអាថិកំបាំងរបស់ការទទឹងច្បាប់ កំពុងតែបណ្តាលឡើងហើយ ប៉ុន្តែ មាន ១
អង្គដែលឃាត់ឃាំងវាសព្វថ្ងៃនេះ ទាល់តែបានដកទ្រង់ចេញទៅ ៨នោះទើបអាទទឹងច្បាប់នោះ
នឹងលេចមកដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនឹងបំផ្លាញ ដោយខ្យល់ពីព្រះឱស្ឋទ្រង់ ហើយធ្វើឱ្យវិនាស
ដោយរស្មីពន្លឺពីដំណើរទ្រង់យាងមក ៩អាទទឹងច្បាប់នោះនឹងមកទាំងធ្វើការ ដូចជាអារក្សសាតាំង
ដោយនូវគ្រប់ទាំងឫទ្ធិ ទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យដ៏កំភូត ១០ហើយដោយគ្រប់ទាំងសេចក្តីឆបេ
ាករបស់សេចក្តីទុច្ចរិត ក្នុងពួកអ្នកដែលត្រូវវិនាស ដោយព្រោះគេមិនព្រមស្រឡាញ់ដល់សេចក្តីពិត ដើម្បី
ឱ្យគេបានសង្គ្រោះនោះទេ ១១ហេតុនោះបានជាព្រះ ទ្រង់នឹងឱ្យសេចក្តីខុសឆ្គងមក បណ្តាល
ឱ្យគេជឿតាមសេចក្តីភូតភរវិញ ១២ដើម្បីឱ្យអស់មនុស្សណាដែលមិនជឿតាមសេចក្តីពិត
គឺពេញចិត្តនឹងសេចក្តីទុច្ចរិត នោះបានជាប់មានទោសវិញ ។

១៣ឱបងប្អូនដ៏ជាស្ងួនភ្ងានៃព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំត្រូវតែអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គជានិច្ច
ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះព្រះទ្រង់បានរើសអ្នករាល់គ្នា តាំងពីដើមដំបូងមក ដើម្បីឱ្យបានសង្គ្រោះ
ដោយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ញែកចេញជាបរិសុទ្ធ ហើយដោយមានចិត្តជឿ តាមសេចក្តីពិតផង ១៤ទ្រង់ប
ានហៅអ្នករាល់គ្នាមកក្នុងសេចក្តីទាំងនោះដោយសរដំណឹងល្អនៃយើងខ្ញុំ ប្រយោជន៏ឱ្យបានសិរីល

្របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ១៥ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ចូរឈរឱ្យមាំមួន ហើយកាន់ខ្ជាប់តាមសេចក្ដីបញ្ញត្តិ ដែលយើងខ្ញុំបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នាចុះ ទោះបើដោយពាក្យសំដី ឬសំបុត្រក្ដី ១៦សូមឱ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង និងព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់បានស្រឡាញ់យើង ព្រមទាំងប្រទានឱ្យមានសេចក្ដីកំសាន្តអស់កល្បជានិច្ច និងសេចក្ដីសង្ឃឹមយ៉ាងល្អ ដោយព្រះគុណទ្រង់ ១៧បានកំសាន្តចិត្តអ្នករាល់គ្នាដែរ ហើយតាំងឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានមាំមួនឡើង ក្នុងគ្រប់ទាំងការ និងពាក្យសំដីដ៏ល្អផង ។

ជំពូក ៣

៣ ១មួយសោតទៀត បងប្អូនអើយ សូមអធិស្ឋានឱ្យយើងខ្ញុំផង ដើម្បីឱ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានផ្សាយចេញទៅ ហើយបានដំកើងឡើង ដូចនៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាដែរ ២ហើយឱ្យយើងខ្ញុំបានរួចពីមនុស្សវៀច និងពីមនុស្សអាក្រក់ចេញ ដ្បិតមិនមែនមនុស្សទាំងអស់ ដែលមានសេចក្ដីជំនឿទេ ៣តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ស្មោះត្រង់ ទ្រង់នឹងតាំងអ្នករាល់គ្នាឱ្យមាំមួនឡើយ ហើយការពារអ្នករាល់គ្នាឱ្យរួចពីសេចក្ដីអាក្រក់ផង ៤យើងខ្ញុំក៏ទុកចិត្តនឹងព្រះអម្ចាស់ ពីដំណើរអ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងតែប្រព្រឹត្ត ហើយនិងប្រព្រឹត្តតទៅទៀត តាមអស់ទាំងសេចក្ដីដែលយើងខ្ញុំបានផ្ដាំទុកដែរ ៥សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ដំរង់ចិត្តអ្នករាល់គ្នា ទៅក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះ និងសេចក្ដីខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទចុះ ។

៦ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំសូមផ្ដាំមកអ្នករាល់គ្នា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងថា ចូរថយចេញឱ្យផុតពីគ្រប់ទាំងបងប្អូនណា ដែលប្រព្រឹត្តខុសរបៀប ហើយមិនស្ដាប់តាមបញ្ញត្តិដែលបានទទួលពីយើងខ្ញុំ ៧ដ្បិតខ្លួនអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ ដែលគួរត្រាប់តាមយើងខ្ញុំជាយ៉ាងណា ពីព្រោះយើងខ្ញុំមិនបានប្រព្រឹត្តឥតរបៀប ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាឡើយ ៨ក៏មិនបានទទួលទានបាយរបស់អ្នកណាទទេដែរ យើងខ្ញុំបានធ្វើការនឿយហត់ ហើយធ្ងន់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយនឹងយើងខ្ញុំឡើយ ៩មិនមែនថា យើងខ្ញុំគ្មានអំណាចនោះទេ គឺយើងខ្ញុំចង់ធ្វើជាគំរូឱ្យអ្នករាល់គ្នាត្រាប់តាមយើងខ្ញុំវិញទេតើ ១០កាលយើងខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះក៏បានផ្ដាំថា បើអ្នកណាមិនចង់ធ្វើការ មិនត្រូវទាំងឱ្យអ្នកនោះបរិភោគផង ១១ដ្បិតយើងខ្ញុំឮថា មានអ្នកខ្លះក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ដែលប្រព្រឹត្តឥតរបៀប ឥតមានធ្វើការអ្វីសោះ គឺគេរវល់តែចំពោះការឥតប្រយោជន៍វិញ ១២ដូច្នេះ យើងខ្ញុំផ្ដាំមកមនុស្សយ៉ាងនោះ ហើយទូន្មានគេ ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងថា ឱ្យគេបរិភោគបាយរបស់ខ្លួនគេចុះ ទាំងធ្វើការដោយស្រគត់ស្រគំផង ១៣បងប
្អូនអើយ កុំឱ្យរសាយចិត្តខាងឯការល្អឡើយ ១៤បើអ្នកណាមិនស្ដាប់តាមពាក្យរបស់យើងខ្ញុំ ក្នុងសំបុត្រនេះទេ
នោះចូរសំគាល់អ្នកនោះទុក ហើយកុំឱ្យភប់ប្រសព្វនឹងគេឱ្យសោះ ដើម្បីឱ្យគេមានសេចក្ដីខ្មាស ១៥តែកុំ
ឱ្យរាប់គេទុកដូចជាខ្មាំងសត្រូវឡើយ ចូរទូន្មានគេ ដូចជាបងប្អូនវិញ ។

១៦សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់ផ្ដល់សេចក្ដីសុខសាន្ត ទ្រង់ប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានសេចក្ដីសុខសាន្តគ្រប់យ៉ាងជានិច្ច សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់គង់ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់
១៧ប៉ុលខ្ញុំសរសេរពាក្យជំរាបសួរនេះ ដោយដៃខ្លួនខ្ញុំ នេះគឺជាទីសំគាល់ក្នុងគ្រប់សំបុត្ររបស់ខ្ញុំ
គឺបែបយ៉ាងនេះហើយ ដែលខ្ញុំសរសេរមក ១៨សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ បានប្រកបដោយព្រះគុណ
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។ អាម៉ែន ។

1 Timothy

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសាវ័កនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមបង្គាប់របស់ព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង
និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដ៏ជាទីសង្ឃឹមនៃយើងរាល់គ្នា ២ខ្ញុំផ្ញើមកអ្នកធីម៉ូថេជាកូនពិតក្នុងសេចក្ដីជំនឿ សូម
ឱ្យអ្នកបានប្រកបដោយព្រះគុណ សេចក្ដីមេត្តាករុណា និងសេចក្ដីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង
ហើយអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។

៣កាលខ្ញុំរៀបនឹងទៅឯស្រុកម៉ាសេដូន នោះខ្ញុំបានសូមឱ្យអ្នកនៅតែក្នុងក្រុងអេភេសូរចុះ ដើម្បី
ឱ្យអ្នកបានមានប្រាមដល់អ្នកខ្លះ កុំឱ្យគេបង្រៀនពីសេចក្ដីណាផ្សេងទៀត ៤ឬស្ដាប់តាមរឿងព្រេង
និងពង្សាវតា ដែលមិនចេះអស់មិនចេះហើយនោះឡើយ ដែលរឿងទាំងនោះតែងបង្កើត
ឱ្យមានសេចក្ដីដេញដោល ជាជាងចំរើនការនៃព្រះក្នុងសេចក្ដីជំនឿ ៥ហេតុដែលហាមយ៉ាងដូច្នោះ
នោះគឺប្រយោជន៍ចង់ឱ្យបានសេចក្ដីស្រឡាញ់ ដែលកើតពីចិត្តស្អាត ពីបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា
ហើយពីសេចក្ដីជំនឿដ៏ស្មោះត្រង់វិញ ៦ព្រោះអ្នកខ្លះបានជ្រួសចេញពីសេចក្ដីនោះទៅហើយ
ព្រមទាំងបែរចេញ ទៅខាងពាក្យសំដី ដែលឥតប្រយោជន៍ផង ៧គេចង់ធ្វើជាគ្រូនៃក្រិត្យវិន័យ
តែគេមិនទាំងយល់សេចក្ដីដែលគេនិយាយ ឬពីសេចក្ដីដែលគេប្រកាន់នោះផង ៨រីឯយើង ៗ ដឹងថា
ក្រិត្យវិន័យល្អមែន បើអ្នកណាប្រើតាមត្រឹមត្រូវ ៩ដោយដឹងថា

ក្រិត្យវិន័យមិនមែនតាំងសំរាប់មនុស្សសុចរិតទេ គឺសំរាប់មនុស្សទទឹងច្បាប់ និងមនុស្សរឹងចចេស
មនុស្សទមិលល្មើស និងមនុស្សដែលមានបាប គឺជាមនុស្សមិនបរិសុទ្ធ និងមនុស្សមិនរាប់ព្រះ មនុស្សដែលវាយ
ឪពុកម្តាយ និងមនុស្សដែលសំឡាប់គេ ១០មនុស្សកំផិត លេងកូនជឹង ចាប់មនុស្សលក់ ភូតកុហក
ហើយស្បថបំពានវិញ ព្រមទាំងការអ្វីដែលទាស់ទទឹងនឹងសេចក្តីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវដែរ
១១នោះគឺតាមដំណឹងពីសិរីល្អនៃព្រះដ៏មានពរ ជាដំណឹង ដែលផ្ញើទុកនឹងខ្ញុំ ។

១២ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលទ្រង់ចំរើនកំឡាំងដល់ខ្ញុំ គឺជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ពីព្រោះទ្រង់បានរាប់ខ្ញុំទុកជាស្មោះត្រង់ ទាំងតាំងខ្ញុំឲ្យមានការងារ
១៣ដែលពីដើមខ្ញុំជាអ្នកប្រមាថ ធ្វើទុក្ខបៀតបៀន ហើយព្រហើនឈ្លានពាន តែទ្រង់បានអាណិតមេត្តាដល់ខ្ញុំ
ពីព្រោះខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តដោយខ្លៅល្ងង់ ឥតមានសេចក្តីជំនឿ ១៤តែព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើងប
ានចំរើនជាបរិបូរហូរហៀរឡើង ព្រមទាំងសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវផង
១៥ពាក្យនេះគួរជឿ ហើយគួរទទួលគ្រប់យ៉ាង គឺថា ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកក្នុងលោកិយ
ដើម្បីនឹងជួយសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប ដែលខ្ញុំនេះជាលេខ ១ ក្នុងពួកគេ ១៦ដោយហេតុនោះប
ានជាទ្រង់អាណិតមេត្តាដល់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសំដែងចេញ
គ្រប់ទាំងសេចក្តីអត់ធន់របស់ទ្រង់ក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ដែលជាអ្នកលេខ ១ នោះ ឲ្យខ្ញុំបានធ្វើជាគំរូដល់ពួកអ្នក
ដែលនឹងជឿដល់ទ្រង់ ប្រយោជន៍ឲ្យគេបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ១៧រីឯស្តេចនៃអស់ទាំងកល្ប
ដែលទ្រង់មិនចេះសុគត ហើយមើលទ្រង់មិនឃើញ គឺជាព្រះតែ ១ ព្រះអង្គ នោះសូមឲ្យទ្រង់បានល្បីព្រះនាម
និងសិរីល្អអស់កល្បជានិច្ចរៀបរាបតទៅ អាម៉ែន ។

១៨ឱធីម៉ូថេ ជាកូនអើយ ខ្ញុំប្រគល់ពាក្យបណ្តាំនេះទុកនឹងអ្នក តាមសេចក្តីទំនាយដែលប
ានទាយពីអ្នកជាមុន ដើម្បីឲ្យអ្នកបានច្បាំងជាចំបាំងយ៉ាងល្អ ដោយសារសេចក្តីទាំងនោះ
១៩ព្រមទាំងរក្សាសេចក្តីជំនឿ និងបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា ដែលមនុស្សខ្លះបានបោះបង់ចោល ហើយគេបានលិចប
ាត់ខាងឯសេចក្តីជំនឿផង ២០ក្នុងពួកនោះ មានឈ្មោះហ៊ីមេនាស និងអ័លេក្សាត្រុស ដែលខ្ញុំប
ានប្រគល់ទៅអារក្សសាតាំង ឲ្យត្រូវវាយផ្ចាល់ ដើម្បីឲ្យគេរាងចាលកុំឲ្យប្រមាថទៀត ។

ជំពូក ២

២ ១ដូច្នេះ ខ្ញុំទូន្មានសេចក្តីនេះជាមុនដំបូងថា ចូរពោលពាក្យអរព្រះគុណ ពាក្យទូលសូម ពាក្យអធិស្ឋាន
និងពាក្យទូលអង្វរឲ្យមនុស្សទាំងអស់ ២គឺឲ្យស្តេច ហើយឲ្យពួកនាម៉ឺនទាំងប៉ុន្មានផង ដើម្បីឲ្យយើងរាល់គ្នាប

ានទៅជាសុខសាន្ត ហើយស្រគត់ស្រគំ ដោយកោតខ្លាច ហើយដោយនឹងធឹងគ្រប់ជំពូក ៣ដ្បិតយ៉ាងនោះ
ទើបបានល្អ ហើយគាប់ប្រហប្ញទ័យ ដល់ព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើអ ៤ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ
ឱ្យមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ ហើយឱ្យបានស្គាល់សេចក្ដីពិត ៥ពីព្រោះមានព្រះតែ ១
ហើយមានអ្នកសង្រួបសង្រួមតែ ១ នៅកណ្ដាលព្រះនឹងមនុស្ស គឺជាមនុស្សដ៏ជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវនោះ
៦ទ្រង់បានថ្វាយព្រះអង្គ ទុកជាថ្លៃលោះមនុស្សទាំងអស់ ដែលត្រូវមានទីបន្ទាល់នៅពេលកំណត់
៧ហើយទ្រង់បានតាំងខ្ញុំ ឱ្យធ្វើជាអ្នកប្រកាសប្រាប់ និងជាសាវ័កពីការនោះឯង
គឺជាគ្រូបង្រៀនដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ដោយសេចក្ដីជំនឿ និងសេចក្ដីពិត (ខ្ញុំនិយាយតាមសេចក្ដីពិត
មិនកុហកទេ) ។

៨ដូច្នេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកប្រុស ៗ លើកដៃបរិសុទ្ធឡើង និងអធិស្ឋាននៅគ្រប់ទីកន្លែង ដោយឥតខឹង ប
្រឈ្លោះប្រកែកឡើយ ៩ឯពួកស្រី ៗ នោះខ្ញុំក៏ចង់ឱ្យគេតែងខ្លួនតាមបែបគួរសម ឱ្យចេះអៀនខ្លួន
ហើយដឹងប្រមាណខ្លួន មិនមែនជាអ្នកតែខ្លួនដោយក្រងសក់ ឬពាក់មាស កែវមុក្តា ប
្រសំលៀកបំពាក់យ៉ាងថ្លៃពេកនោះឡើយ ១០តែឱ្យសំណំនឹងពួកស្ត្រី ដែលរាប់ខ្លួនជាអ្នកកោតខ្លាចដល់ព្រះ
គឺដោយការប្រព្រឹត្តល្អវិញ ១១ត្រូវឱ្យពួកស្រី ៗ រៀនដោយសំងាត់ ទាំងចុះចូលគ្រប់ជំពូក ១២ខ្ញុំមិនបើក
ឱ្យស្ត្រីណាបង្រៀន ឬឱ្យមានអំណាចលើបុរសទេ ត្រូវឱ្យគេនៅដោយស្រគត់ស្រគំចុះ ១៣ពីព្រោះព្រះប
ានបង្កើតលោកអ័ដាមមកជាមុន រួចមកនាងអេវ៉ា ១៤ហើយមិនមែនលោកអ័ដាម ដែលចាញ់បញ្ឆោតទេ
គឺជាស្ត្រីវិញទេតើ ដែលចាញ់បញ្ឆោតនោះ ព្រមទាំងរំលងច្បាប់ផង
១៥តែបើសិនជានាងនៅជាប់ក្នុងសេចក្ដីជំនឿ សេចក្ដីស្រឡាញ់ និងសេចក្ដីបរិសុទ្ធ ទាំងមានគំនិតមារយាទ
នោះនាងនឹងបានសង្គ្រោះក្នុងកាលដែលបង្កើតកូន ។

ជំពូក ៣

៣ ១ពាក្យនេះគួរជឿដែលថា បើអ្នកណាប្រាថ្នាចង់ធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រា នោះឈ្មោះថាចង់បានការល
្អប្រសើរហើយ ២ដូច្នេះ ត្រូវឱ្យអ្នកត្រួតត្រាប្រព្រឹត្ត ដោយឥតកន្លែងចាប់ទោសបានចុះ
ត្រូវជាមនុស្សមានប្រពន្ធតែ ១ ជាមនុស្សដឹងខ្នាត មានចិត្តធ្ងន់ធ្ង កាន់គំនិតមារយាទ ជាងអ្នកចៅរ៉ៅ
ហើយប្រសប់នឹងការបង្រៀន ៣មិនត្រូវជាអ្នកចំណូលស្រា ឬឈ្លោះប្រកែក ឬស៊ីសំណូកឡើយ
ត្រូវមានចិត្តស្លូតបូត ឥតរករឿងរកហេតុ ឥតលោភចង់បានប្រាក់ ៤ត្រូវត្រួតត្រាផ្ទះរបស់ខ្លួន ដោយស្រួលបួល
ទាំងឱ្យកូនចៅស្តាប់បង្គាប់ដោយនឹងធឹង ៥បើអ្នកណាមិនចេះត្រួតត្រាផ្ទះខ្លួន ធ្វើដូចម្តេច

ឱ្យថែរក្សាពួកជំនុំនៃព្រះបាន ៦មនុស្សណាដែលទើបនឹងជឿថ្មី នោះធ្វើពុំបានទេ ក្រែងកើតមានចិត្តធំ ហើយធ្លាក់ទៅក្នុងទោសរបស់អារក្សវិញ ៧ត្រូវឱ្យអ្នកនោះ មានឈ្មោះល្អពីអ្នកដទៃផង ក្រែងគេត្មះតិះដៀល ហើយធ្លាក់ទៅក្នុងធន្ទាល់របស់អារក្ស ។

៨ឯពួកអ្នកជំនួយក៏ដូច្នោះដែរ ត្រូវមានចិត្តនឹងធឹងឥតនិយាយសំដី ២ ឥតចំណូលស្រា ប្រុសស៊ីសំណូកឡើយ ៩ត្រូវជាអ្នកកាន់តាមសេចក្តីអាថិកំបាំងរបស់សេចក្តីជំនឿ ដោយបញ្ញាចិត្តដ៏ស្អាត ១០មួយទៀត ត្រូវល្បងលចំពោះពួកអ្នកជំនួយទាំងនោះជាមុនដំបូងដែរ រួចបើកាលណាឃើញថា គ្មានកន្លែងចាប់ទោសបានហើយ នោះសឹមឱ្យគេជួយទៅចុះ ១១ឯប្រពន្ធរបស់គេ ក៏ត្រូវមានចិត្តនឹងធឹងដែរ ឥតចេះនិយាយដើមគេ ជាអ្នកដឹងខ្នាត ហើយស្មោះត្រង់ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ១២ត្រូវ ឱ្យអ្នកជំនួយមានប្រពន្ធតែ ១ ទាំងត្រួតត្រាកូនចៅ និងផ្ទះខ្លួន ដោយស្រួលបួល ១៣ដ្បិតពួកអ្នកដែលបានជួយយ៉ាងល្អ នោះនឹងបានថ្នាក់ល្អសំរាប់ខ្លួន និងសេចក្តីក្លាហានក្នុងសេចក្តីជំនឿ ដោយសារព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ។

១៤ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងមកឯអ្នកជាយ៉ាងឆាប់ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះផ្ញើមកអ្នកសិន ១៥ដើម្បី ក្រែងខ្ញុំក្រមក នោះឱ្យអ្នកបានដឹងពីរបៀបយ៉ាណា ដែលគួរប្រព្រឹត្តក្នុងដំណាក់នៃព្រះ គឺក្នុងពួកជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដែលជាសសរ ហើយជាជើងថ្កល់របស់សេចក្តីពិត ១៦ពិតប្រាកដជាសេចក្តីអាថិកំបាំងរបស់សាសនានៃយើង នោះជ្រាលជ្រៅណាស់ គឺដែលព្រះបានលេចមកក្នុងសាច់ឈាម បានរាប់ជាសុចរិតដោយព្រះវិញ្ញាណ ពួកទេវតាបានឃើញទ្រង់ មនុស្សបានប្រកាសប្រាប់ពីទ្រង់ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ មានគេជឿដល់ទ្រង់ក្នុងលោកិយនេះ រួចព្រះបានលើកទ្រង់ឡើងទៅក្នុងសិរីល្អវិញ ។

ជំពូក ៤

៤ ១តែព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានបន្ទូលយ៉ាងជាក់ច្បាស់ថា នៅគ្រាជាន់ក្រោយបង្អស់ អ្នកខ្លះនិងលាចាកចេញពីសេចក្តីជំនឿ ដោយស្តាប់តាមវិញ្ញាណបញ្ឆោត និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ពួកអារក្ស ២ដោយសារពុតមាយារបស់ពួកអ្នក ដែលពោលតែពាក្យកុហក ទាំងមានបញ្ញាចិត្តរលាក ៣ព្រមទាំងហាមប្រាមមិនឱ្យយកប្តីប្រពន្ធ ហើយឱ្យត្រូវតមអាហារ ដែលព្រះបានបង្កើតមក សំរាប់ពួកអ្នកជឿ និងពួកអ្នកដែលស្គាល់សេចក្តីពិត ឱ្យបានទទួលដោយអរព្រះគុណ ៤ដ្បិតសត្វទាំងអស់ដែលព្រះទ្រង់បង្កើតមក នោះសុទ្ធតែល្អ ហើយមិនត្រូវចោល ១ ឡើយ ឱ្យគ្រាន់តែទទួលដោយអរព្រះគុណប៉ុណ្ណោះ ៥ដ្បិតប

ានញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយសារព្រះបន្ទូល ហើយសេចក្តីអធិស្ឋាន ។
៦បើអ្នកសំដែងសេចក្តីទាំងនេះ ដល់ពួកបងប្អូនឱ្យស្គាល់ នោះអ្នកនឹងធ្វើជាជំនួយយ៉ាងល្អ
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីបង្រៀនដ៏ល្អបានចិញ្ចឹមអ្នក ដោយអ្នកប
ានកាន់តាមស្មោះចំពោះមែន ៧កុំឱ្យព្រមស្តាប់អស់ទាំងរឿងល្បែងរបស់ស្រីចាស់ ៗ ឡើយ
ចូរបង្ហាត់ខ្លួនខាងឯសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះវិញ ៨ដ្បិតការបង្ហាត់ខ្លួនប្រាណ
នោះមានប្រយោជន៍តែបន្តិចទេ តែមានសេចក្តីសន្យាឱ្យបានជីវិតនៅជាប់ឥឡូវនេះ ហើយទៅខាងនាយផង
៩ពាក្យនេះគួរជឿ ហើយគួរទទួលគ្រប់យ៉ាង ១០ដ្បិតគឺដោយហេតុនោះបានជាយើងខ្ញុំខំធ្វើការ
ទាំងត្រូវគេត្មះតិះដៀល ពីព្រោះយើងខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ឃឹម ដល់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់
ដែលទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃមនុស្សទាំងឡាយ មានមនុស្សដែលជឿជាដើម ១១កុំ
ឱ្យអ្នកណាមើលងាយអ្នកដោយព្រោះនៅក្មេងនោះឡើយ ចូរធ្វើជាគំរូដល់ពួកអ្នកជឿ ដោយពាក្យសំដី
កិរិយាប្រព្រឹត្ត សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីបរិសុទ្ធ ១៣ចូរឧស្សាហ៍មើលគម្ពីរ ហើយទូន្មាន
និងបង្រៀនគេ ដរាបដល់ខ្ញុំមក ១៤កុំឱ្យធ្វេសនឹងអំណោយទាន ដែលសណ្ឋិតលើអ្នក ដែលប
ានប្រទានមកអ្នកដោយសេចក្តីទំនាយ ក្នុងកាលដែលពួកចាស់ទុំបានដាក់ដៃលើអ្នកឡើយ ១៥ចូរឧ
ស្សាហ៍ប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីទាំងនោះ ហើយកាន់ខ្ជាប់ផង ដើម្បីឱ្យមនុស្សទាំងឡាយ ប
ានឃើញសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ១៦ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននឹងខ្លួនអ្នក ហើយនិងសេចក្តីបង្រៀន ចូរកាន់ខ្ជ
ាប់តាមសេចក្តីទាំងនោះ ដ្បិតដែលធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នកនឹងសង្គ្រោះខ្លួនអ្នកបាន
ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលស្តាប់អ្នកផង ។

ជំពូក ៥

៥ ១កុំឱ្យស្តីបន្ទោសដល់មនុស្សចាស់ ៗ ឡើយ ចូរទូន្មានគាត់ទុកដូចជាឪពុកចុះ
ហើយមនុស្សដែលក្មេងជាងអ្នកនោះទុកដូចជាប្អូនវិញ ២ឯស្ត្រីចាស់ ៗ ទុកដូចជាម្តាយ
ហើយពួកស្រីដែលក្មេងជាអ្នក ទុកដូចជាប្អូនដែរ ដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធសព្វគ្រប់
៣ចូរគោរពដល់ពួកស្ត្រីដែលពិតជាមេម៉ាយមែន តែបើស្រីមេម៉ាយណាមានកូនចៅនោះ ត្រូវ
ឱ្យកូនចៅនោះរៀនឱ្យចេះគោរពប្រតិបត្តិ ដល់ពួកផ្ទះ ខ្លួនជាដើម ទាំងសងគុណឪពុកម្តាយ
ដ្បិតព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យយ៉ាងដូច្នោះ ៥រីឯស្ត្រីណាដែលពិតជាមេម៉ាយ ហើយនៅតែឯង
នោះសង្ឃឹមដល់ព្រះ ក៏ព្យាយាមក្នុងសេចក្តីទូលអង្វរ និងសេចក្តីអធិស្ឋានទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ

៦តែមេម៉ាយណាដែលនៅតែស្រើបស្រាល នោះទោះបើរស់នៅក៏ដោយ ក៏ឈ្មោះថាស្លាប់ហើយ
៧ចូរហាមគេពីសេចក្តីទាំងនេះ ដើម្បីកុំឱ្យគេមានកន្លែងបន្ទោសបានឡើយ ៨បើមានអ្នកណា ដែលមិនផ្គត់ផ្គង់
ឱ្យពួកញាតិសន្តានខ្លួន គឺឱ្យពួកអ្នកផ្ទះខ្លួនជាដើម អ្នកនោះឈ្មោះថា បានបោះបង់ចោលសេចក្តីជំនឿហើយ
ក៏អាក្រក់ជាងមនុស្សដែលមិនបានជឿទៅទៀត ៩ចូរឱ្យកត់ចុះបញ្ជីមេម៉ាយចំពោះតែឈ្មោះស្ត្រីណា
ដែលមានអាយុពី ៦០ ឆ្នាំឡើយទៅលើប៉ុណ្ណោះ ហើយដែលបានមានប្តីតែមួយផង
១០ត្រូវមានគេធ្វើបន្ទាល់ពីការល្អរបស់ស្ត្រីនោះដែរ បើបានចិញ្ចឹមកូន ទទួលអ្នកដទៃឱ្យស្នាក់
លាងជើងពួកបរិសុទ្ធ ជួយដោះទុក្ខ ដល់ពួកអ្នកដែលមានសេចក្តីវេទនា បើបានឧស្សាហ៍តាមគ្រប់ទាំងការល្អ
នោះទើបចុះបាន ១១ឯស្រីមេម៉ាយដែលក្មេងជាង នោះមិនត្រូវទទួលទេ
ដ្បិតបើកាលណាគេកើតមានចិត្តរឹងទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ នោះគេចង់ចង់យកប្តីទៀត ១២គេនឹងមានទោស
ដោយព្រោះបានបោះបង់ចោលសេចក្តីជំនឿដើម ១៣ក៏នឹងទំលាក់នៅដៃទំនេរតែប៉ុណ្ណោះ
គឺមានទាំងមាត់ប៉ប៉ាច់ប៉ប៉ោច ហើយបេះបួយ ក៏និយាយសេចក្តីដែលមិនគួរគប្បីថែមទៀតផង ១៤ដូច្នេះ ខ្ញុំចង់
ឱ្យស្រីមេម៉ាយដែលនៅក្មេង បានយកប្តីទៅដើម្បីនឹងបង្កើតកូន ហើយគ្រប់គ្រងនៅទីផ្ទះ ឥតបើកឱកាស
ឱ្យពួកអ្នក ដែលរករឿង បានត្មះតិះដៀលឡើយ ១៥បើមានអ្នកជឿណា ទោះប្រុសប
្រុស្រីដែលមានម្តាយមេម៉ាយ នោះត្រូវជួយផ្គត់ផ្គង់ឱ្យផង កុំឱ្យផ្ទុកលើពួកជំនុំឡើយ ដើម្បីឱ្យពួកជំនុំប
ានផ្គត់ផ្គង់ដល់ពួកអ្នកវិញ ។

១៧អ្នកចាស់ទុំណា ដែលជាអ្នកនាំមុខយ៉ាងល្អ នោះត្រូវរាប់ជាគួរនឹងគោរពប្រតិបត្តិជាទ្វេគុណឡើង
គឺមានពួកដែលខំផ្សាយព្រះបន្ទូល ហើយនិងពួកដែលបង្រៀនជាដើម ១៨ដ្បិតគម្ពីរថែងទុកមកថា
"មិនត្រូវឃ្លុំមាត់គោ ដែលបញ្ជាន់ស្រូវឡើយ" ហើយថា "ជើងឈ្នួល គួរឱ្យបានប្រាក់ឈ្នួលខ្លួន" ១៩កុំ
ឱ្យស្តាប់សេចក្តីចោទប្រកាន់ទាស់នឹងអ្នកចាស់ទុំណាឡើយ លើកតែមានស្មរបន្ទាល់ ២ ឬ ៣ នាក់
២០ឯអ្នកណាដែលធ្វើបាប នោះចូរផ្ចាញ់ផ្ចាលគេ នៅមុខមនុស្សទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យអ្នកឯទៀតប
ានកោតខ្លាចដែរ ២១ខ្ញុំផ្តាំនឹងអ្នកអស់ពីចិត្ត នៅចំពោះព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ហើយពួកទេវតារើសតាំងផងថា ឱ្យអ្នកកាន់តាមសេចក្តីទាំងនេះ ដោយឥតរើសមុខអ្នកណា ឬលេ
្បងទៅខាងណាឡើយ ២២កុំឱ្យប្រញាប់ដាក់ដៃលើអ្នកណា ក៏កុំឱ្យមានសេចក្តីប្រកបក្នុងប
ាបរបស់មនុស្សឯទៀតឱ្យសោះ ចូររក្សាខ្លួនឱ្យបរិសុទ្ធចុះ ២៣កុំឱ្យផឹកទឹកតែប៉ុណ្ណោះ ត្រូវឱ្យផឹកស្រាទំពាំងប
ាយជូរបន្តិចផង ដោយព្រោះក្រពះអ្នក និងរោគដែលអ្នកមានជាញយ ៗ ២៤អំពើបាបរបស់មនុស្សខ្លះប
ានឃើញច្បាស់ ក៏នាំមុខគេទៅ ឱ្យត្រូវជំនុំជំរះ ឯបាបរបស់អ្នកខ្លះទៀត បានមកតាមក្រោយ ២៥ឯការល្អវិញ

ក៏ឃើញច្បាស់ដូច្នោះដែរ បើមានការល្អណាដែលមិនច្បាស់ នោះនៅតែលាក់មិនកំបាំងដែរ ។

ជំពូក ៦

៦ ១រីឯអស់អ្នកទាំងប៉ុន្មាន ដែលនៅក្រោមនឹមជាបាវបំរើគេ នោះត្រូវរាប់ជាចៅហ្វាយខ្លួន
ទុកជាគួរនឹងគោរពប្រតិបត្តិគ្រប់យ៉ាងចុះ ដើម្បីកុំឱ្យគេប្រមាថដល់ព្រះនាមព្រះ និងសេចក្តីបង្រៀននេះឡើយ
២ហើយអ្នកណាដែលមានចៅហ្វាយជាអ្នកជឿ នោះមិនត្រូវមានចិត្តមើលងាយដល់ចៅហ្វាយនោះ
ដោយព្រោះជាបងប្អូនគ្នាទេ តែស៊ូបំរើវិញ ដោយព្រោះចៅហ្វាយនោះជាអ្នកជឿ ហើយជាស្ងួនភ្ងាដែរ
ជាអ្នកដែលចំរើនឡើង ដោយការបំរើយ៉ាងល្អនោះឯង ចូរឱ្យអ្នកបង្រៀនសេចក្តីទាំងនេះ ហើយទូន្មានគេចុះ
។

៣បើអ្នកណាបង្រៀនពីសេចក្តីអ្វីផ្សេងទៀត ហើយមិនយល់ព្រមតាមសំដីដែលត្រឹមត្រូវ
គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង និងជាសេចក្តីបង្រៀនដែលត្រឹមត្រូវ
តាមសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះទេ ៤អ្នកនោះឈ្មោះថាមានចិត្តធំ ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ គឺវក់តែនឹងជជែក
ហើយដេញដោលពីន័យពាក្យ ដែលនាំឱ្យកើតសេចក្តីឈ្នានីស ឈ្លោះប្រកែក ជេរប្រមាថ
និងសេចក្តីសង្ស័យដ៏អាក្រក់ប៉ុណ្ណោះ ៥ជាសេចក្តីជំលោះឥតប្រយោជន៍របស់មនុស្សខូចគំនិត ហើយ
ឥតស្គាល់សេចក្តីពិត ដោយស្មានថា ការគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ដែលមានទាំងចិត្តស្កប់ស្កល់ផង នោះជាកំរៃ
១ យ៉ាងធំមែន ៧ដ្បិតយើងរាល់គ្នាមិនបានយកអ្វី ចូលមកក្នុងលោកិយនេះទេ
ហើយច្បាស់ជាយើងពុំអាចនឹងយកអ្វីចេញទៅវិញបានដែរ ៨តែបើមានអាហារទទួលបាន និងសំលៀកបំពាក់
នោះក៏ល្មមឱ្យយើងបានស្កប់ចិត្តហើយ ៩ឯពួកអ្នកដែលចង់ធ្វើជាអ្នកស្តុកស្តម្ភ
នោះនិងធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្តីល្បួង និងអន្ទាក់ ហើយក្នុងបំណងជាច្រើន ដែលផ្តេសផ្តាស ហើយធ្វើទុក្ខដល់ខ្លួន
ក៏ពន្លិចមនុស្សទៅក្នុងសេចក្តីហិនវិនាស និងសេចក្តីអន្តរធានវិញ ១០ដ្បិតការដែលស្រឡាញ់ប្រ
ាក់នោះហើយជាមេឫសនៃសេចក្តីអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង ដែលអ្នកខ្លះបានឈោមតាម ហើយត្រូវល្វងលោក
ឱ្យឃ្លាតចេញពីសេចក្តីជំនឿ ទាំងចាក់ទំលុះខ្លួនគេ ដោយសេចក្តីព្រួយលំបាកជាច្រើន ។

១១តែ ឱអ្នកសំណប់នៃព្រះអើយ ចូរឱ្យអ្នករត់ចៀសចេញពីសេចក្តីទាំងនោះ
ហើយដេញតាមសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីខ្ជាបខ្ជួន
និងសេចក្តីសំឡូតវិញ ១២ចូរប្រឹងតស៊ូ ដោយការតយ៉ាងល្អនៃសេចក្តីជំនឿ ចូរតោងចាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច
ឱ្យខ្ជាប់ ដែលព្រះបានហៅអ្នកមកទទួល ហើយអ្នកក៏បានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងល្អ នៅមុខសាក្សីជាច្រើនដែរ ១៣

ខ្ញុំផ្តាំមកអ្នកនៅចំពោះព្រះ ដែលទ្រង់ប្រទានជីវិតដល់គ្រប់ទាំងអស់ ហើយនៅចំពោះព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ដែលទ្រង់បានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងល្អ នៅមុខលោកប៉ុនទាស-ពីឡាត់ថា ១៤ឱ្យអ្នកកាត់តាមបញ្ញត្តិបែប ដែល
ឥតសៅហ្មង ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាន ដរាបដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់លេចមក
១៥ដែលព្រះនឹងសំដែងឱ្យឃើញទ្រង់ ក្នុងវេលាកំណត់ គឺជាស្តេចចក្រតែ ១ ព្រះអង្គដ៏មានពរ
ជាស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច ហើយជាព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់
១៦ក៏មានតែទ្រង់ប៉ុណ្ណោះដែលមិនចេះសុគត ទ្រង់គង់នៅក្នុងពន្លឺ ដែលរកចូលទៅជិតមិនបាន
គ្មានមនុស្សណាដែលឃើញទ្រង់ឡើយ ក៏មើលទ្រង់មិនឃើញផង សូមឱ្យទ្រង់បានល្បីព្រះនាម និងព្រះចេស្តា
នៅអស់កល្បជានិច្ចអាម៉ែន ។

១៧ចូរហាមប្រាម ដល់ពួកអ្នកមាន នៅលោកិយនេះផង កុំឱ្យគេមានឫកខ្ពស់ ប
្កទុកចិត្តនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលមិនទៀងនោះឡើយ ត្រូវទុកចិត្តនឹងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់វិញ
ដែលទ្រង់ប្រទានគ្រប់ទាំងអស់មកយើងរាល់គ្នាជាបរិបូរ ឱ្យយើងបានអរសប្បាយ ១៨ចូរបង្គាប់ឱ្យគេធ្វើគុណ
និងការល្អជាបរិបូរ ព្រមទាំងចែកទានដោយសទ្ធា ហើយប្រុងប្រៀបនឹងជួយគេផង ១៩យ៉ាងនោះឯង
ទើបឈ្មោះថា គេនឹងប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិទុកជាគោលយ៉ាងល្អ សំរាប់ខ្លួនដល់ថ្ងៃក្រោយវិញ ដើម្បីឱ្យគេចាប់ជ
ានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ។

២០ឱធីម៉ូថេអើយ ចូររក្សាសេចក្តីដែលបានផ្ញើទុកនឹងអ្នកចុះ ហើយចៀសចេញពីសំដីឡេះឡោះ
ឥតប្រយោជន៍ និងពាក្យទទឹងទទែងនៃសេចក្តី ដែលក្លែងហៅថា ចំណេះវិជ្ជាផង
២១ដែលមានមនុស្សខ្លះប្រកាន់ ក៏បានជ្រួសពីសេចក្តីជំនឿចេញហើយ ។ សូមឱ្យអ្នកប
ានប្រកបដោយព្រះគុណ ។ អាម៉ែន ។

2 Timothy

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសាវ័កនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយព្រះហឫទ័យនៃព្រះ តាមសេចក្តីសន្យាឱ្យបានជីវិត
ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ២ខ្ញុំផ្ញើមកធីម៉ូថេ ជាកូនស្ងួនភ្ងា សូមឱ្យអ្នកបានប្រកបដោយព្រះគុណ
សេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ហើយអំពីព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។

៣ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលខ្ញុំបំរើដោយបញ្ញាចិត្តដ៏បរិសុទ្ធ ដូចជាពួកព្ធយុកោខ្ញុំដែរ
ដោយព្រោះខ្ញុំនឹកចាំពីអ្នកជានិច្ច ក្នុងកាលដែលខ្ញុំទូលអង្វរ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ៤គឺនឹកចាំពីទឹកភ្នែករបស់អ្នក ប
ានជាខ្ញុំរំឭកចង់ឃើញអ្នក ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានពេញជាសេចក្តីអំណរឡើង ៥ដ្បិតខ្ញុំនឹងចាំពីសេចក្តីជំនឿស្មោះត្រង់
ដែលនៅក្នុងអ្នក សេចក្តីជំនឿនោះបាននៅក្នុងយាយឡូអ៊ីស ជាជីដូនរបស់អ្នកជាមុនដំបូង រួចក៏នៅក្នុងអ្នកអេ
ីនីស ជាម្តាយអ្នកដែរ ហើយខ្ញុំជឿជាក់ថា ក៏នៅក្នុងអ្នកផង ៦ដោយហេតុនោះបានជាខ្ញុំរំឭកដល់អ្នក
ឱ្យដាស់តឿនអំណោយទានរបស់ព្រះ ដែលនៅក្នុងអ្នកដោយខ្ញុំដាក់ដៃលើ ៧ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនបានប្រទាន
ឱ្យយើងមានវិញ្ញាណ ដែលតែងតែខ្លាចឡើយ គឺឱ្យមានវិញ្ញាណដ៏មានអំណាច សេចក្តីស្រឡាញ់ និងប្រ
ាជ្ញានឹងធឹងវិញ ៨ដូច្នេះ មិនត្រូវឱ្យអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសចំពោះការធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះអម្ចាស់នៃយើង ប
ដោយព្រោះខ្ញុំ ជាសិស្សរបស់ទ្រង់ដែលជាប់គុកនោះឡើយ ចូរទ្រាំទុក្ខលំបាកជាមួយនឹងខ្ញុំ ក្នុងដំណឹងល្អ
តាមព្រះចេស្តានៃព្រះចុះ ៩ដែលទ្រង់បានជួយសង្គ្រោះយើង ហើយបានហៅយើងមកក្នុងការងារបរិសុទ្ធ
មិនមែនដោយការដែលយើងធ្វើទេ គឺដោយដំរិះ និងព្រះគុណនៃទ្រង់វិញ ដែលប
ានផ្តល់មកយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ មុនអស់ទាំងកល្ប ១០តែឥឡូវនេះ ទើបនឹងសំដែងមក
ដោយដំណើរព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង ទ្រង់លេចមកដែលទ្រង់បានបំផ្លាញសេចក្តីស្លាប់
ហើយបានយកជីវិត និងសេចក្តីមិនចេះស្លាប់ មកដាក់នៅពន្លឺ ដោយសារដំណឹងល្អវិញ ១១ហើយទ្រង់ប
ានតាំងខ្ញុំ ឱ្យធ្វើជាអ្នកប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អនោះ និងជាសាវ័ក ហើយជាគ្រូបង្រៀនដល់សាសន៍ដទៃ
១២គឺដោយហេតុនោះ បានជាខ្ញុំរងទុក្ខទាំងនេះ តែខ្ញុំមិនខ្មាសទេ ដ្បិតខ្ញុំស្គាល់ព្រះដែលខ្ញុំបានជឿតាម
ហើយខ្ញុំជឿពិតថា ទ្រង់អាចនឹងថែរក្សាបញ្ញើ ដែលខ្ញុំបានផ្ញើទុកនឹងទ្រង់ ដរាបដល់ថ្ងៃនោះឯង
១៣ចូរនឹកចាំពីអស់ទាំងពាក្យត្រឹមត្រូវ ដែលអ្នកបានឮពីខ្ញុំ ទុកជាគំរូពីសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់
ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ១៤ចូររក្សាបញ្ញើល្អដែលផ្ញើទុកនឹងអ្នក ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលសណ្ឋិតនៅក្នុងយើង ។

១៥អ្នកដឹងដំណឹងថា ពួកអ្នកដែលនៅស្រុកអាស៊ីទាំងប៉ុន្មាន បានបោះបង់ចោលខ្ញុំហើយ ក្នុងពួកគេ
មានឈ្មោះភីកេល៉ុស និងហ៊ើម៉ូគេន ១៦សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ផ្តល់សេចក្តីមេត្តាករុណា ដល់ពួកផ្ទះអូនេសិភ័រ
ដ្បិតគាត់បានលំហើយចិត្តខ្ញុំជាញឹកញយ ក៏មិនបានខ្មាសគេដោយព្រោះចំណងរបស់ខ្ញុំដែរ
១៧កាលគាត់នៅក្រុងរ៉ូម នោះគាត់ខ្នះខ្នែងរកខ្ញុំ ទាល់តែឃើញផង ១៨សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ផ្តល់ ឱ្យគាត់ប
ានសេចក្តីមេត្តាករុណា ពីព្រះអម្ចាស់នៅថ្ងៃនោះ ហើយដែលគាត់បានជួយខ្ញុំ នៅក្រុងអេភេសូរយ៉ាងណា
នោះអ្នកក៏ដឹងលើសជាងគេហើយ ។

ជំពូក ២

២ ១ដូច្នេះ កូនអើយ ចូរមានកំឡាំងឡើងដោយសារព្រះគុណ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
២ឯអស់សេចក្តីដែលអ្នកបានឮអំពីខ្ញុំ នៅមុខស្មរបន្ទាល់ជាច្រើន នោះក៏ត្រូវផ្ញើទុកនឹងមនុស្សស្មោះត្រង់
ដែលអាចនឹងបង្វឹកបង្រៀនតទៅអ្នកឯទៀតដែរ ៣ដូច្នេះ ចូរឱ្យអ្នកទ្រាំទ្រទុក្ខលំបាក ដូចជាទាហានយ៉ាងល្អ
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចុះ ៤ធម្មតាអ្នកដែលធ្វើទាហាន នោះមិនដែលជាប់ទាក់ទិន
និងការក្នុងជីវិតនេះទៀតទេ គឺដើម្បីឱ្យបានគាប់ចិត្តដល់អ្នក ដែលកេណ្ឌខ្លួនទៅនោះវិញ
៥ហើយបើអ្នកណាប្រយុទ្ធគ្នាក្នុងព្រ័ត្រ នោះមិនបានពាក់ភួងជ័យទេ លើកតែប្រយុទ្ធតាមច្បាប់វិញ
៦ឯអ្នកធ្វើស្រែ ក៏ត្រូវនឿយហត់ជាមុនដែរ ទើបនឹងទទួលផលបាន ៧ចូរពិចារណាសេចក្តីដែលខ្ញុំប្រ
ាប់ទាំងនេះចុះ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យអ្នកមានយោបល់ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ។

៨ចូរនឹកចាំថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌ ទ្រង់បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ តាមដំណឹងល្អ
ដែលខ្ញុំផ្សាយប្រាប់ ៩ហើយខ្ញុំរងទុក្ខ ទាំងជាប់ចំណងដូចជាមនុស្សអាក្រក់ ដោយព្រោះដំណឹងល្អនោះឯង ប៉ុន្តែ
ព្រះបន្ទូលមិនបានជាប់ចំណងទេ ១០ហេតុនោះបានជាខ្ញុំទ្រាំទ្រនឹងគ្រប់ការទាំងអស់
ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ពួករើសតាំងឱ្យគេបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ
វព្រះទាំងមានសិរីល្អដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចផង ១១ពាក្យនេះគួរជឿពិត ដ្បិតបើយើងបានស្លាប់ជាមួយនឹងទ្រង់
នោះយើងនឹងសោយរាជ្យជាមួយនឹងទ្រង់ តែបើយើងមិនព្រមទទួលស្គាល់ទ្រង់ទេ
នោះទ្រង់ក៏មិនព្រមទទួលស្គាល់យើងដែរ ១៣បើទុកជាយើងមិនស្មោះត្រង់ក៏ដោយ
គង់តែទ្រង់នៅស្មោះត្រង់ដដែល ទ្រង់ធ្វើជាមិនស្គាល់ព្រះអង្គទ្រង់មិនបានទេ ។

១៤ចូររំឭកគេពីសេចក្តីទាំងនេះ ហើយហាមប្រាមគេដោយដាច់ខាត នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ថា កុំ
ឱ្យជជែកគ្នាពីន័យពាក្យ ដែលជាការឥតប្រយោជន៍ ហើយក៏នាំពួកអ្នកដែលស្តាប់ ឱ្យវង្វេងផងនោះឡើយ
១៥ចូរខំប្រឹងនឹងថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះ ទុកជាមនុស្សដែលបានល្បងលជាប់ហើយ ជាអ្នកធ្វើការ
ដែលមិនត្រូវខ្មាសឡើយ ដោយកាត់ស្រាយព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតយ៉ាងត្រឹមត្រូវ
១៦តែត្រូវចៀសចេញពីពាក្យសំដីឡេះឡោះឥតប្រយោជន៍ ដ្បិតពាក្យយ៉ាងនោះ នឹងនាំ
ឱ្យចំរើនសេចក្តីទមិលល្មើស ដ្បិតពាក្យយ៉ាងនោះ នឹងនាំឱ្យចំរើនសេចក្តីទមិលល្មើស កាន់តែច្រើនឡើងទេ
១៧ហើយសំដីគេនឹងស៊ីរូងដូចជាដំបៅក្លាយ ក្នុងពួកនោះមានឈ្មោះហ៊ីមេនាស និងភីលេត ១៨ដែលប
ានជ្រួសហួសចេញពីសេចក្តីពិត ទាំងនិយាយថា សេចក្តីរស់ឡើងវិញបានកន្លងទៅហើយ

គេក៏បង្ខូចសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកខ្លះដែរ ១៩ប៉ុន្តែ ឯឫសមាំមួនរបស់ព្រះ នោះធន់នៅវិញ ដោយបានបោ
ះត្រាថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ស្គាល់អស់អ្នកដែលជារបស់ផងទ្រង់ ហើយថា ចូរឱ្យអស់អ្នក
ដែលចេញព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ថយចេញពីសេចក្តីទុច្ចរិតទៅ ២០នៅក្នុងផ្ទះធំ
មិនមែនមានសុទ្ធតែគ្រឿងប្រដាប់មាសប្រាក់ម្យ៉ាងទេ គឺមានប្រដាប់ធ្វើពីឈើ ហើយពីដីដែរ
ខ្លះសំរាប់ការប្រសើរ ខ្លះសំរាប់ការអាប់ឱនវិញ ២១ដូច្នេះ បើអ្នកណាបានសំអាតខ្លួន ពីសេចក្តីទាំងនោះ
អ្នកនោះនឹងបានជាប្រដាប់សំរាប់ការប្រសើរ ដោយបានញែកជាបរិសុទ្ធហើយ ក៏មានប្រយោជន៍ដល់ម្ចាស់ផង
ទុកជាប្រដាប់ដែលបានរៀបចំ សំរាប់ការល្អគ្រប់ជំពូក ។

២២ចូរឱ្យរត់ពីសេចក្តីស្រើបស្រាលរបស់ក្មេង ៗ ចេញ ហើយដេញតាមសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីជំនឿ
សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីមេត្រី ជាមួយនឹងអស់អ្នកដែលអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ អំពីចិត្តដ៏បរិសុទ្ធវិញ
២៣កុំឱ្យព្រមស្តាប់សេចក្តីដេញដោលចំកួត ហើយឥតច្បាប់នោះឡើយ ដោយដឹងថា សេចក្តីទាំងនោះនាំង
ឱ្យមានសេចក្តីឈ្លោះប្រកែកគ្នាទេ ២៤ក៏មិនគួរឱ្យបាវបំរើនៃព្រះអម្ចាស់ឈ្លោះប្រកែកគ្នាឡើយ គួរឱ្យប
ានចិត្តសុភាពរាបសាដល់មនុស្សទាំងអស់វិញ ត្រូវប្រសប់ក្នុងការបង្រៀន ទាំងមានចិត្តអត់ធ្មត់ផង
២៥ត្រូវប្រដៅដំរង់មនុស្សដែលទទឹងទទែង ដោយមានចិត្តសុភាព ក្រែងព្រះទ្រង់នឹងបណ្តាលឱ្យគេប្រែចិត្ត
ឱ្យបានស្គាល់សេចក្តីពិតវិញ ២៦ហើយគេនឹងភ្ញាក់ដឹងខ្លួនឡើង ចេញផុតពីអន្ទាក់របស់អារក្ស ដែលវាប
ានចាប់គេប្រើតាមចិត្តនោះ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ចូរឱ្យដឹងថា នៅជាន់ក្រោយបង្អស់ និងមានគ្រាលំបាកណាស់ ២ដ្បិតនៅគ្រានោះ
មនុស្សនឹងស្រឡាញ់តែខ្លួនឯង ទាំងស្រឡាញ់ អួតអាយគយរ មានឫកខ្ពស់ ប្រមាថមើលងាយ
មិនស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ រមិលគុណ មានចិត្តមិនបរិសុទ្ធ ៣មិនស្រឡាញ់តាមធម្មតាមនុស្ស
មានចិត្តសាហាវ មិនចូលចិត្តនឹងការល្អ ៤ក្បត់គេ ឥតបើគិត មានចិត្តធំ
ហើយចូលចិត្តនឹងល្បែងលេងជាជាងព្រះ ៥គេមានឫកពាជាអ្នកគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ប៉ុន្តែ
មិនព្រមទទួលស្គាល់ព្រះចេស្តា ដែលមកដោយការគោរពប្រតិបត្តិនោះទេ ចូរបែរពីពួកមនុស្សយ៉ាងនោះចេញ
៦ដ្បិតមនុស្សទាំងនោះ ជាពួកអ្នកដែលចូលទៅក្នុងផ្ទះគេ ទាំងល្បួងនាំពួកស្រី ៗ ដែលល្ងង់ឱ្យឈ្លក់ចិត្ត
ដែលស្ត្រីទាំងនោះផ្ទុកធ្ងន់ ដោយអំពើបាបហើយ ក៏បណ្តោយតាមសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាផ្សេង ៗ ៧គេរៀនជានិច្ច
ប៉ុន្តែ ពុំអាចនឹងចេះដល់ថ្នាក់នៃសេចក្តីពិតឡើយ ៨គេជាអ្នកទាស់ទទឹងនឹងសេចក្តីពិត បែបដូចជាយ៉ានេស

និងយ៉ាមប្រេស បានទាស់ទទឹងនឹងលោកម៉ូសេសដែរ គឺជាមនុស្សមានគំនិតខូច ហើយ
ឥតប្រយោជន៏ខាងឯសេចក្ដីជំនឿ ៩ប៉ុន្ដែ គេមិនមានសេចក្ដីចំរើនជឿនឡើងទៅមុខទៀតទេ
ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់នឹងឃើញសេចក្ដីខ្លៅល្ងង់របស់គេជាយ៉ាងច្បាស់ ដូចជាប
ានឃើញសេចក្ដីខ្លៅល្ងង់របស់អ្នកទាំង ២ នោះដែរ ។

១០តែចំណែកអ្នក អ្នកបានស្គាល់គ្រប់សេចក្ដីដែលខ្ញុំបង្រៀន កិរិយាដែលប្រព្រឹត្ត និងបំណងចិត្ត
សេចក្ដីជំនឿ សេចក្ដីអត់ធ្មត់ សេចក្ដីស្រឡាញ់ សេចក្ដីខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់ខ្ញុំហើយ
១១ព្រមទាំងការដែលគេបៀតបៀនដល់ខ្ញុំនៅក្រុងអាន់ទីយ៉ូក ក្រុងអ៊ីកូនាម និងក្រុងលីស្ត្រា
ក៏ស្គាល់សេចក្ដីបៀបបៀនជាយ៉ាងណា ដែលខ្ញុំទ្រាំទ្រនោះដែរ តែក្នុងការទាំងនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រោ
សឲ្យខ្ញុំរួចវិញ ១២ឯអស់អ្នកណាដែលចង់រស់ ដោយគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
នោះនឹងត្រូវមានសេចក្ដីបៀតបៀនដែរ ១៣ហើយពួកអាក្រក់ និងពួកឆបោក
គេនឹងមានជំនឿនជឿនទៅខាងសេចក្ដីអាក្រក់ កាន់តែខ្លាំងឡើង ទាំងនាំមនុស្សវង្វេង
ហើយត្រូវវង្វេងខ្លួនឯងផង ១៤តែឯអ្នកចូរឲ្យអ្នកនៅជាប់ក្នុងសេចក្ដីដែលអ្នកបានរៀន ហើយជឿប្រាកដវិញ
ដោយដឹងថា អ្នកបានរៀនសេចក្ដីនោះពីអ្នកណា ១៥ហើយថា តាំងពីក្មេងតូចមក អ្នកបានស្គាល់បទគម
្ពីរទាំងប៉ុន្មាន ដែលអាចនឹងនាំឲ្យអ្នកមានប្រាជ្ញាដល់ទីសង្គ្រោះ ដែលប
ានដោយសារសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវផង ១៦គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរ គឺជាព្រះទ្រង់ប
ានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្ដាលឲ្យតែងទេ ក៏មានប្រយោជន៏សំរាប់ការបង្រៀន ការរំឭកឲ្យដឹងខ្លួន
ការប្រដៅដំរង់ និងការបង្ហាត់ខាងឯសេចក្ដីសុចរិត ១៧ដើម្បីឲ្យអ្នកសំណប់របស់ព្រះបានគ្រប់លក្ខណ៏
ហើយមានគ្រប់ទាំងចំណេះសំរាប់នឹងធ្វើការល្អគ្រប់មុខ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នេះ ខ្ញុំផ្តាំមកអ្នកយ៉ាងអស់ពីចិត្ត នៅចំពោះព្រះនិងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដែលទ្រង់រៀបនឹងជំនុំជំរះ
ទាំងមនុស្សរស់ និងមនុស្សស្លាប់ផង គឺផ្តាំដោយអាងដំណើរទ្រង់យាងមក និងនគរទ្រង់ផង
គឺផ្តាំដោយអាងដំណើរទ្រង់យាងមក និងនគរទ្រង់ថា ២ចូរឲ្យអ្នកផ្សាយព្រះបន្ទូលចុះ ហើយទទូចដំរុញផង
ទោះត្រូវពេល ឬខុសក្តី ចូររំឭកគេឲ្យដឹងខ្លួន ព្រមទាំងបន្ទោស ហើយកំឡាចិត្ត ដោយចិត្តអត់ធ្មត់
និងសេចក្ដីប្រៀនប្រដៅគ្រប់យ៉ាង ៣ដ្បិតនឹងមានគ្រាមក ដែលគេមិនទ្រាំទ្រនឹងសេចក្ដីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវទេ
គឺគេនឹងមានត្រចៀករមាស់ ហើយនឹងហៅគ្រូកាន់តែច្រើនឡើង មកបង្រៀនឲ្យត្រូវចិត្ត

៤គេនឹងងាកត្រចៀកចេញពីសេចក្ដីពិត បែរទៅតាមរឿងព្រេងវិញ ៥តែឯអ្នក ចូរឱ្យមានគំនិតនឹងធឹង
ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់វិញ ចូរទ្រាំទ្រនឹងសេចក្ដីលំបាក ចូរឱ្យអ្នកធ្វើការជាគ្រូផ្សាយដំណឹងល្អចុះ
ព្រមទាំងបំពេញការងាររបស់ខ្លួនគ្រប់ជំពូកផង ៦ដ្បិតខ្ញុំកំពុងតែត្រូវច្រួចចេញ ឯពេលវេលាដែលខ្ញុំត្រូវលាទៅ
ក៏បានមកដល់ហើយ ៧ខ្ញុំបានតយុទ្ធយ៉ាងល្អ ខ្ញុំបានរត់ប្រណាំងជាស្រេច ខ្ញុំបានរក្សាសេចក្ដីជំនឿទៅហើយ
៨ពីនេះទៅមុខ នឹងមានមកុដនៃសេចក្ដីសុចរិត បំរុងទុកឱ្យខ្ញុំ ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាចៅក្រមសុចរិត
ទ្រង់នឹងប្រទានមកខ្ញុំ នៅថ្ងៃនោះ មិនមែនដល់ខ្ញុំតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ គឺដល់អស់អ្នកណា
ដែលចូលចិត្តនឹងដំណើរទ្រង់យាងមកវិញនោះដែរ ។

៩ចូរឱ្យខំប្រឹងទៅឯខ្ញុំជាប្រញាប់ ១០ដ្បិតអ្នកដេម៉ាសបានលះចោលខ្ញុំហើយ
ដោយគាត់ស្រឡាញ់លោកិយនេះ គាត់បានទៅឯក្រុងថែស្សាឡូនិចហើយ អ្នកក្រេសេនបានទៅឯស្រុកកាឡាទី
ហើយអ្នកទីតុសក៏បានទៅឯស្រុកដាល់ម៉ាទា ១១មានតែលោកលូកាប៉ុណ្ណោះទេ ដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ ចូរ
ឱ្យអ្នកនាំម៉ាកុសទៅជាមួយផង ដ្បិតគាត់ជាអ្នកមានប្រយោជន៍ក្នុងការងារខ្ញុំ ១២ខ្ញុំបានចាត់អ្នកទីឃីកុស
ឱ្យទៅឯក្រុងអេភេសូរ ១៣ដល់កាលណាអ្នកទៅឯខ្ញុំ នោះសូមយកអាវធំ ដែលខ្ញុំផ្ញើទុកនឹងអ្នកកាប៉ុស
នៅក្រុងទ្រអាសទៅផង និងសៀវភៅទាំងប៉ុន្មានដែរ តែសូមយកក្រាំងស្បែកជាដើម ១៤ឯអ័លេក្សានត្រុស
ជាជាងស្ពិត គាត់បានធ្វើបាបខ្ញុំជាច្រើន តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ និងសងគាត់វិញ តាមការដែលគាត់ធ្វើ ១៥ចូរ
ឱ្យអ្នកប្រុងប្រយ័ត្ននឹងគាត់ដែរ ដ្បិតគាត់បានទាស់ទទឹងនឹងពាក្យសំដីយើងជាខ្លាំងណាស់ ។

១៦កាលខ្ញុំបានដោះសាជាមុនដំបូង នោះគ្មានអ្នកណាឈរជាមួយនឹងខ្ញុំសោះ
គេលះចោលខ្ញុំទាំងអស់គ្នា តែសូមកុំឱ្យព្រះរាប់សេចក្ដីនោះ ជាទោសដល់គេឡើយ ១៧ប៉ុន្តែ
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានគង់ជាមួយនឹងខ្ញុំវិញ ព្រមទាំងចំរើនកំឡាំងផង ដើម្បីឱ្យដំណឹងល្អបានផ្សាយទៅសព្វគ្រប់
ឱ្យអស់ទាំងសាសន៍បានដឹងដោយសារខ្ញុំ ហើយទ្រង់បានប្រោសឱ្យខ្ញុំរួចពីមាត់សិង្ហដែរ
១៨ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រោស ឱ្យខ្ញុំរួចពីគ្រប់ការអាក្រក់ទៅទៀត ទ្រង់នឹងថែរក្សាខ្ញុំ
ទុកសំរាប់នគរទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌ សូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អ នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ អាម៉ែន ។

១៩សូមជំរាបសួរដល់នាងព្រីស៊ីល និងអ្នកអ័គីឡា ព្រមទាំងពួកអ្នកផ្ទះអូនេសិភ័រផង
២០អ្នកអេរ៉ាស្ទុសបាននៅក្រុងកូរិនថូស ហើយខ្ញុំបានទុកអ្នកទ្រភីមចោល ទាំងឈឺនៅក្រុងមីលេត
២១ចូរខំប្រឹងទៅឱ្យបានដល់មុនរដូវរងា អ្នកអ៊ើប៊ូលុស អ្នកពូដេន អ្នកលីណុស អ្នកក្លូឌាស ហើយពួកបងប
្អូនទាំងអស់គ្នា សូមជំរាបសួរដល់អ្នក ។

២២សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ បានគង់ជាមួយនឹងវិញ្ញាណអ្នក សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាប

ានប្រកបដោយព្រះគុណ ។ អាម៉ែន ។

Titus

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាបាវបំរើនៃព្រះ ហើយជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
សំរាប់ជាសេចក្តីជំនឿដល់ពួករើសតាំងនៃព្រះ និងសេចក្តីចេះដឹងខាងឯសេចក្តីពិត
ដែលត្រូវនឹងសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ២ដោយសារសេចក្តីសង្ឃឹមដល់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
ដែលព្រះដ៏មិនចេះភូត ទ្រង់បានសន្យាមុនអស់ទាំងកល្ប ៣តែនៅពេលកំណត់ នោះទើបបានសំដែងចេញ
ឱ្យស្គាល់ព្រះបន្ទូលទ្រង់ ដោយការប្រកាសប្រាប់ដែលផ្ញើទុកនឹងខ្ញុំ
តាមបង្គាប់របស់ព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង ៤ខ្ញុំផ្ញើមកអ្នកទីតុស ជាកូនពិតតាមសេចក្តីជំនឿ
ដែលយើងកាន់ជាមួយគ្នា សូមឱ្យអ្នកបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត
មកអំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ហើយអំពិព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា ។

៥ខ្ញុំបានទុកឱ្យអ្នកនៅកោះក្រេត ដើម្បីនឹងរៀបចំការដែលនៅខ្វះ ឱ្យស្រួលបួលឡើង ហើយនឹងតាំង
ឱ្យមានពួកចាស់ទុំនៅគ្រប់ទាំងទីក្រុង ៦គឺបើមានអ្នកណាដែលរកចាប់ទោសមិនបាន ដែលមានប្រពន្ធតែ ១
ហើយមានកូនចៅជឿដែរ ឥតមានអ្នកណាចោទប្រកាន់ ថាជាមនុស្សខូចអាក្រក់ ឬរឹងចចេសអ្វីឡើយ
នោះត្រូវតាំងគេចុះ ដូចជាខ្ញុំបានបង្គាប់អ្នកហើយ ៧ដ្បិតគួរឱ្យអ្នកដែលត្រួតត្រា បានឥតសៅហ្មង
ដូចជាអ្នកជំនួយរបស់ព្រះដែរ មិនត្រូវមានចិត្តមានះ ឆាប់ខឹង ចំណូលស្រា ច្រឡោត ឬស៊ីសំណូកឡើយ
៨ត្រូវមានចិត្តចៅរ៉ៅ ស្រឡាញ់ការល្អ មានចិត្តធ្ងន់ធ្ង ហើយសុចរិត បរិសុទ្ធ ដឹងខ្នាតវិញ ៨ព្រមទាំងកាន់ខ្ជ
ាប់តាមព្រះបន្ទូលដ៏ពិត ដូចជាបានបង្រៀនមកយើងហើយ ដើម្បីឱ្យអាចនឹងកំសាន្តចិត្តគេ
ដោយសេចក្តីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវ ហើយឱ្យបានផ្ចាញ់ដល់ពួកអ្នកដែលស្រដីទទឹង ១០ដ្បិតមានមនុស្សជាច្រើន
គឺក្នុងពួកអ្នកកាត់ស្បែកជាដើម ដែលរឹងរូស ជាពួកអ្នកដែលពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍
ហើយបង្ខូចគំនិតមនុស្ស ១១ត្រូវតែបំបាត់មាត់គេ ដ្បិតគេផ្តួលពួកអ្នកផ្ទះទាំងមូល
ដោយបង្រៀនសេចក្តីដែលមិនគួរគប្បី ឱ្យតែបានកំរៃដ៏លាមក ១២មានពួកគេម្នាក់ គឺជាហោរារបស់ផងគេប
ានជា ពួកសាសន៍ក្រេកចេះតែភូតកុហក ជាសត្វព្រៃកំណាច ជាពួកល្មោភហើយកំជិល
៣សេចក្តីបន្ទាល់នេះត្រូវណាស់ ដូច្នេះត្រូវរំឭកឱ្យគេដឹងខ្លួនដោយតឹងរ៉ឹង ដើម្បី

ឲ្យគេមានសេចក្តីជំនឿត្រឹមត្រូវវិញ ១៤ឥតស្តាប់តាមរឿងទំនៀមនៃសាសន៍យូដា ប
្ញតាមសេចក្តីបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស ដែលបែរចេញពីសេចក្តីពិតនោះឡើយ ១៥គ្រប់ទាំងអស់ជាស
្អាតដល់អ្នកណាដែលស្អាត តែគ្មានអ្វីស្អាតសោះ ដល់ពួកអ្នកដែលស្មោកគ្រោក ហើយមិនជឿវិញនោះឡើយ
គេស្មោកគ្រោកទាំងគំនិត ទាំងបញ្ញាចិត្តដែរ ១៦គេប្រកាន់ថា គេស្គាល់ព្រះ
តែកិរិយាប្រព្រឹត្តរបស់គេមិនព្រមស្គាល់ព្រះទេ ដ្បិតគេជាមនុស្សគួរខ្ពើម ហើយរឹងចចេស គឺជាមនុស្ស
ឥតមានប្រយោជន៍អ្វីដល់ការល្អទាំងអស់ ។

ជំពូក ២

២ ១ចូរឲ្យអ្នកនិយាយតែសេចក្តីណា ដែលសំណំនឹងសេចក្តីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវ ២ត្រូវទូន្មានឲ្យពួកចាស់ ៗ
ដឹងខ្នាត មានចិត្តនឹងធឹង ហើយធ្ងន់ធ្ងរ ឲ្យមានសេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួ
នដ៏ត្រឹមត្រូវផង ៣ឲ្យស្ត្រីចាស់ ៗ បានបែបដូចគ្នា ទាំងប្រព្រឹត្តបែបគួរនឹងពួកស្ត្រីបរិសុទ្ធ
មិនត្រូវនិយាយដើមគេ ឬជាប់ស្រាទំពាំងបាយជូរឡើយ ត្រូវខំបង្រៀនសេចក្តីត្រឹមត្រូវវិញ
៤ដើម្បីនឹងបង្ហាត់ដល់ពួកស្ត្រីក្មេង ៗ ឲ្យគេស្រឡាញ់ប្តីនិងកូនខ្លួន ៥ឲ្យមានចិត្តធ្ងន់ធ្ងរ ហើយបរិសុទ្ធ
ជាអ្នករវល់តែនឹងការនៅផ្ទះខ្លួន ហើយមានចិត្តល្អ និងចុះចូលចំពោះប្តី ដើម្បីកុំ
ឲ្យមានអ្នកណាប្រមាថដល់ព្រះបន្ទូលបានឡើយ ។
៦ចូរទូន្មានពួកបុរស ដែលក្មេងជាង បែបដូច្នោះដែរ ឲ្យគេមានចិត្តធ្ងន់ធ្ងរ ៧ហើយត្រូវ
ឲ្យអ្នកសំដែងខ្លួន ទុកជាគំរូពីការល្អគ្រប់ជំពូក ទាំងបង្រៀនគេ កុំឲ្យគេប្រព្រឹត្តខូចអាក្រក់ឡើយ តែ
ឲ្យមានចិត្តនឹងធឹងវិញ ៨ព្រមទាំងពាក្យសំដីត្រឹមត្រូវ ដែលរកចាប់ទោសមិនបានផង ដើម្បី
ឲ្យអ្នកណាដែលទទឹងទទែងបានអៀនខ្មាស់ ដោយគ្មានហេតុនឹងនិយាយអាក្រក់ពីអ្នកឡើយ ។
៩ចូរឲ្យពួកបាវបំរើចុះចូលនឹងចៅហ្វាយខ្លួន ទាំងផ្គាប់ចិត្តក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ឥតប្រកែក ១០
ឥតលួចបំបាត់ឡើយ ត្រូវសំដែងខ្លួនជាស្មោះត្រង់ល្អគ្រប់ជំពូក ដើម្បីឲ្យបានតាក់តែងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះ
ដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ។
១១ព្រះគុណនៃព្រះ ដែលនាំសេចក្តីសង្គ្រោះមកដល់មនុស្សទាំងឡាយ បានលេចមកហើយ
១២ទាំងបង្ហាត់បង្រៀនយើងរាល់គ្នា ឲ្យលះចោលសេចក្តីទមិលល្មើស និងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាក្នុងលោកនេះ
ហើយឲ្យរស់នៅក្នុងសម័យនេះ ដោយសេចក្តីធ្ងន់ធ្ងរ សេចក្តីសុចរិត ហើយដោយគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះវិញ
១៣ទាំងរង់ចាំសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏មានពរ គឺឲ្យបានឃើញដំណើរលេចមកនៃសិរីល្អរបស់ព្រះដ៏ជាធំ និងព្រះយេស៊ូ

ៈវគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង ១៤ដែលទ្រង់បានថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ជំនួសយើងរាល់គ្នា
ដើម្បីនឹងលោះយើងឱ្យរួចពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីទទឹងច្បាប់ ហើយនិងសំអាតមនុស្ស ១ ពួក
ទុកដាច់ជារាស្ត្ររបស់ផងទ្រង់ ដែលឧស្សាហ៏ធ្វើការល្អ ១៥ចូរប្រាប់សេចក្តីទាំងនេះ ទាំងទូន្មាន ហើយរំឭកគេ
ឱ្យដឹងខ្លួន ដោយគ្រប់ទាំងអំណាច កុំឱ្យអ្នកណាមើលងាយអ្នកឡើយ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ចូររំឭកគេ ឱ្យចុះចូលនឹងពួកនាម៉ឺន ហើយនិងពួកមានអំណាចទាំងអស់ ព្រមទាំងស្តាប់បង្គាប់
ហើយប្រុងប្រៀបធ្វើគ្រប់ទាំងការល្អ ២មិនត្រូវនិយាយអាក្រក់ពីអ្នកណា ឬឈ្លោះប្រកែកឡើយ
ត្រូវមានចិត្តស្លូតបូត ទាំងសំដែងសេចក្តីសុភាពគ្រប់យ៉ាង ដល់មនុស្សទាំងអស់ផង ៣ដ្បិតពីដើម
យើងរាល់គ្នាក៏ជាមនុស្សឥតប្រាជ្ញា រឹងចចេស ហើយវង្វេងដែរ ទាំងបំរើសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា
និងសេចក្តីសំរើបផ្សេង ៗ ទាំងរស់នៅដោយសេចក្តីគំរក់ នឹងសេចក្តីឈ្នានីស យើងក៏គួខ្ពើម ហើយបានស
្អប់គ្នាទៅវិញទៅមកដែរ ៤តែកាលសេចក្តីសប្បុរស របស់ព្រះដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង
និងសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ទ្រង់ដល់មនុស្ស បានលេចមកឱ្យយើង ៥នោះទ្រង់បានជួយសង្គ្រោះយើង
មិនមែនដោយការដែលយើងបានប្រព្រឹត្តដោយសុចរិតនោះទេ គឺដោយសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់វិញ
ដោយសារការសំអាតនៃសេចក្តីកើតជាថ្មី ហើយការប្រោសជាថ្មីឡើងវិញ នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ៦ដែលទ្រង់ប
ានចាក់មកលើយើងជាបរិបូរ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង
៧ដើម្បីកាលណាយើងបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារព្រះគុណទ្រង់ នោះឱ្យយើងបានត្រឡប់ជាអ្នកគ្រងមរដក
តាមសេចក្តីសង្ឃឹមដល់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ៨ពាក្យនេះគួរជឿ ហើយខ្ញុំចង់បញ្ជាក់អ្នក
ពីសេចក្តីទាំងនេះឱ្យច្បាស់ ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលបានជឿដល់ព្រះ បានខំប្រឹងនឹងធ្វើការល
្អស់ពីចិត្តនោះទើបល្អ ហើយមានប្រយោជន៏ដល់មនុស្ស ៩ប៉ុន្តែ ចូរចៀសវាងពីសេចក្តីដេញដោលយ៉ាងល្ងីល្ងើ
និងពីរឿងពង្សាវតារ ហើយពីសេចក្តីឈ្លោះប្រកែក និងសេចក្តីជជែកពីក្រិត្យវិន័យចេញទៅ
ដ្បិតសេចក្តីទាំងនោះសុទ្ធតែឥតប្រយោជន៏ ហើយឥតអំពើទាំងអស់ ១០ឯមនុស្សណាដែលបង្កើតបក្សពួក
នោះត្រូវកាត់គេចោលចេញ ក្នុងពេលក្រោយដែលទូន្មានប្រដៅគេម្តងពីរហើយ ១១ដោយដឹងថា
មនុស្សយ៉ាងនោះខូចអស់ហើយ ក៏ចេះតែធ្វើបាបព្រមទាំងកាត់ទោសខ្លួនគេផង ។

១២កាលណាខ្ញុំចាត់អ្នកអើតេម៉ាស ឬអ្នកទីឃីកុសមកឯអ្នក
នោះត្រូវខំប្រឹងទៅឯខ្ញុំនៅក្រុងនីកូប៉ូលផង ដ្បិតខ្ញុំបានសំរេចនឹងនៅទីនោះ ក្នុងរដូវរងានេះ

១៣ចូរខំជួយដំណើរឱ្យលោកសេនាស ជាស្មាក្ដី និងអ្នកអ័ប៉ុឡូស ឱ្យបានទៅខាងមុខ ដើម្បីមិន
ឱ្យខ្វះខាតអ្វីឡើយ ១៤ហើយត្រូវឱ្យពួកយើងហាត់ធ្វើការល្អឱ្យអស់ពីចិត្ត សំរាប់បំពេញកិច្ចដែលខ្វះខាត
ដើម្បីកុំឱ្យគេនៅតែឥតផលប្រយោជន៍នោះឡើយ ។
១៥ពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ គេសូមជំរាបសួរមកអ្នក សូមឱ្យអ្នកជំរាបសួរ
ដល់ពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់យើងខ្ញុំ ក្នុងសេចក្ដីជំនឿផង សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ ។
អាម៉ែន ។

Philemon

ជំពូក ១

១សំបុត្រប៉ុល ជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដែលខ្ញុំជាប់ គុកកនេះ និងធីម៉ូថេខជាបងប្អូនយើងខ្ញុំគ ។
ផ្ញើមកអ្នកភីលេ ម៉ូន ជាសំឡាញ់ស្ងួនភ្ងា ដែលធ្វើការជាមួយនឹងយើងខ្ញុំឃ ២ហើយមកនាងអាប់ភា
ជាអ្នកស្ងួនភ្ងា និងអ្នកអើឃីពង ជាគូ កនតយុទ្ធជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ ព្រមទាំងពួកជំនុំ ដែលប្រជុំ
នៅផ្ទះអ្នកដែរង ។ ៣សូមអោយអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយ ព្រះគុណ និងសេចក្ដីសុខសាន្ដ
អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃ យើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទជ ។
ការអរព្រះគុណ និងការអធិស្ឋាន
៤ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះឈនៃខ្ញុំ ទាំងដំណាលពីអ្នកជានិច្ច ក្នុងកាលដែលខ្ញុំអធិស្ឋានផងញ ៥ដោយបានព
្ញនិយាយពីសេច ក្ដីស្រលាញ់ នឹងសេចក្ដីជំនឿ ដែលអ្នកមានដល់ព្រះអម្ចាស់ យេស
៊ូវដហើយដល់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាដែរឋ ។ ៦ខ្ញុំសូម អោយសេចក្ដីប្រកបនៃសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក ប
ានកើតការ ឡើង អោយបានយល់ព្រមតាមគ្រប់ទាំងការល្អ ដែលនៅ ក្នុងខ្លួនយើង សំរាប់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ
៧ដ្បិត ឱប្អូនអើយ យើងខ្ញុំមានសេចក្ដីអំណរ និងសេចក្ដីក្សាន្ដចិត្តជាខ្លាំងដែរឌ
ដោយសារសេចក្ដីស្រលាញ់របស់អ្នក ពីព្រោះចិត្តនៃពួក បរិសុទ្ធ បានស្បើយល្ហែល ដោយសារអ្នក ។
ការអង្វររបស់លោកប៉ុល ជំនួសលោកអូនេស៊ីម
៨ដូច្នេះ ទោះបើខ្ញុំមានអំណាចជាច្រើន ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និង
អាចបង្គាប់អោយអ្នកធ្វើការដែលគួរគប្បីនេះក៏ដោយ ៩គង់ តែខ្ញុំ ឈ្មោះប៉ុល ជាអ្នកមានវ័យចាស់ហើយ
ដែលឥឡូវ នេះបានជាប់គុកណ ដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផង ខ្ញុំសូម ទូន្មាន

ដល់អ្នកតដោយសេចក្ដីស្រលាញ់វិញ ១០ខ្ញុំអង្វរអ្នក ជំនួសកូនខ្ញុំថ គឺឈ្មោះអូនេស៊ីមនេះទ ដែលខ្ញុំបា
ានបង្កើតក្នុង វេលាជាប់ចំណងធ ១១ពីដើមជាអ្នកគ្មានប្រយោជន៏ដល់អ្នក ទេ តែឥឡូវនេះ
មានប្រយោជន៏ដល់ទាំងអ្នកនឹងខ្ញុំផង ខ្ញុំ ចាត់គាត់មកឯអ្នកវិញ ។ ១២សូមអ្នកទទួលគាត់ចុះ ព្រោះជា
ដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំហើយ ។ ១៣ខ្ញុំចង់ទុកគាត់អោយនៅជាមួយ នឹងខ្ញុំណាស់ ដើម្បីអោយគាត់បំរើខ្ញុំជំនួសអ្នក
ដែលខ្ញុំនៅ ជាប់ចំណងន ដោយព្រោះដំណឹងល្អ ១៤តែខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអ្វីទេ លើកតែអ្នកយល់ព្រមដែរ
ដើម្បីកុំអោយអ្នកធ្វើគុណទាំង បង្ខំឡើយ គឺចង់អោយបានធ្វើដោយស្ម័គ្រពីចិត្តវិញប ១៥ដ្បិត ប្រហែលជា
ដោយហេតុនោះ បានជាគាត់ឃ្លាតចេញពីអ្នក ទៅជាយូរបន្តិច ដើម្បីអោយអ្នកបានគាត់វិញ អោយនៅ
ជាប់ជាដរាបទៅ ១៦តែមិនមែនដូចជាបាវបំរើផទៀតឡើយ គឺលើសជាងបាវបំរើទៅទៀត ទុកដូចជាប
ូនស្ងួនភ្ងាវិញព គឺ ដល់ខ្ញុំជាដើម ហើយដល់អ្នក តើលើសជាងយ៉ាងណាទៅ ទាំងខាងសាច់ឈាម
និងក្នុងព្រះអម្ចាស់ផង ។

១៧ដូច្នេះបើអ្នករាប់ខ្ញុំទុកជាគូកនភ នោះចូរទទួលគាត់ទុក ដូចជាខ្លួនខ្ញុំចុះ ១៨បើគាត់បា
ានធ្វើអ្វីខុសឆ្គងនឹងអ្នក ឬជំពាក់ អ្នក នោះត្រូវគិតលើខ្ញុំវិញម ១៩ប៉ុលខ្ញុំសរសេរដោយដៃខ្លួនយ ថា
ខ្ញុំនឹងសងអ្នក តែដែលអ្នកជំពាក់ខ្ញុំ ទាំងខ្លួនអ្នកផងនោះ មិនថាទេ ២០អើ ប្អូនអើយ! សូមអោយខ្ញុំបា
ានផលនេះអំពីអ្នក ក្នុងព្រះអម្ចាស់សូមលំហែរចិត្តខ្ញុំក្នុងព្រះគ្រីស្ទផង ។ ២១ខ្ញុំបាន
សរសេរសំបុត្រនេះផ្ញើមកអ្នក ដោយមានចិត្តជឿលថា អ្នក នឹងស្ដាប់តាមខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏ដឹងថា
អ្នកនឹងធ្វើលើសអំពីសេច ក្ដី ដែលខ្ញុំសូមនេះទៅទៀត ។

២២សូមរៀបកន្លែងអោយខ្ញុំបាននៅផង ដ្បិតខ្ញុំសង្ឃឹមថាវ ព្រះទ្រង់នឹងប្រគល់ខ្ញុំមកឯអ្នកវិញ
ដោយអ្នកអធិស្ឋានអោយ ខ្ញុំផងស ។ ២៣អ្នកអេប៉ាប្រាសហ ជាអ្នកជាប់គុកឡជាមួយនឹងខ្ញុំ
ដោយព្រោះព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ គាត់ជំរាបសួរមកអ្នកដែរ ២៤ព្រមទាំងអ្នកម៉ាកុសអ អ្នកអើរីស្ដាកក
អ្នកដេម៉ាសខ និងអ្នក លូកា ជាគូកនធ្វើការជាមួយនឹងខ្ញុំគគេក៏សូមជំរាបសួរ មក អ្នកផង ។

២៥សូមអោយវិញ្ញាណអ្នក បានប្រកបដោយព្រះគុណនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាសនៃយើងយ
អាម៉ែន ។

Hebrews

ជំពូក ១

១ ១ឯព្រះ ដែលពីដើម ទ្រង់មានបន្ទូលនឹងពួកឰយុកោ ដោយពួកហោរា ជាច្រើនដងច្រើនបែប
២នៅជាន់ក្រោយបង្អស់នេះ ទ្រង់បានមានបន្ទូលនឹងយើងរាល់គ្នា ដោយសារព្រះរាជបុត្រាវិញ ដែលទ្រង់ប
ានដំរូវឱ្យបានគ្រប់របស់ទាំងអស់ ទុកជាមរដក ព្រមទាំងបង្កើតលោកិយ ដោយសារព្រះរាជបុត្រានោះដែរ
៣គឺទ្រង់ជារស្មីភ្លឺមកពីសិរីល្អនៃព្រះ ហើយជារូបភាពនៃអង្គទ្រង់ ទាំងទ្រទ្រង់គ្រប់របស់ទាំងអស់
ដោយសារព្រះបន្ទូលដ៏មានព្រះចេស្តានៃទ្រង់ ហើយក្រោយដែលបានសំអាតអំពើបាប
របស់យើងរាល់គ្នាទាំងប៉ុន្មាន នោះក៏គង់នៅខាងស្តាំនៃឫទ្ធានុភាពនៅលើស្ថានដ៏ខ្ពស់
នោះក៏គង់នៅខាងស្តាំនៃឫទ្ធានុភាពនៅលើស្ថានដ៏ខ្ពស់ ៤ហើយដែលទ្រង់បានទទួលនាម ១ ទុកជាមរដក
ជានាមដែលប្រសើរជាងនាមរបស់ពួកទេវតាប៉ុណ្ណា នោះទ្រង់ក៏ប
ានប្រឡប់ជាវិសេសជាងពួកទេវតាប៉ុណ្ណោះដែរ ៥ដ្បិតតើព្រះដែលមានបន្ទូលនឹងទេវតាណាមួយថា
"ឯងជាកូនអញ អញបានបង្កើតឯងនៅថ្ងៃនេះ" ឬថា "អញនឹងបានជាឪពុកដល់វា ហើយវានឹងប
ានជាកូនរបស់អញ" ដូច្នេះឬទេ ៦ហើយម្តងទៀត កាលទ្រង់ឱ្យព្រះរាជបុត្រាមកក្នុងលោកិយ
នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យអស់ទាំងទេវតានៃព្រះថ្វាយបង្គំចុះ" ៧ខាងឯពួកទេវតា នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា
"ទ្រង់យកពួកទេវតារបស់ទ្រង់ ធ្វើជាវិញ្ញាណ ហើយពួកអ្នកបំរើទ្រង់ធ្វើជាអណ្តាតភ្លើង"
៨តែខាងឯព្រះរាជបុត្រាវិញ នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឱព្រះអើយ
បល្ល័ង្កទ្រង់នៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ព្រះដំបងពេជ្ររបស់រាជ្យទ្រង់ នោះជាដំបងសុចរិត
៩ទ្រង់បានស្រឡាញ់សេចក្តីសុចរិត ហើយស្អប់ការទទឹងច្បាប់ ហេតុនោះបានជាព្រះ គឺជាព្រះនៃទ្រង់ ប
ានចាក់ប្រេងថ្វាយទ្រង់ ជាប្រេងនៃសេចក្តីត្រេកអរសាទរ លើសជាងពួកសំឡាញ់នៃទ្រង់" ១០ហើយថា "ឱ
ព្រះអម្ចាស់អើយ កាលដើមដំបូង ទ្រង់បានបង្កប្ញសផែនដី ហើយផ្ទៃមេឃក៏ជាការដែលព្រះហស្តទ្រង់ធ្វើដែរ
១១ឯរបស់ទាំងនោះនឹងសាបសូន្យទៅ តែទ្រង់នឹងគង់នៅជាប់ដដែល របស់ទាំងនោះនឹងចាស់ទៅ
ដូចជាសំលៀកបំពាក់ ១២ទ្រង់នឹងឆ្នូលទៅដូចជាអាវ ហើយរបស់ទាំងនោះក៏នឹងប្រែក្លាយទៅ
តែទ្រង់នៅតែដដែល ព្រះជន្មទ្រង់មិនចេះផុតឡើយ" ១៣តើទ្រង់ដែលមានបន្ទូលទៅទេវតាណាមួយថា
"ចូរអង្គុយខាងស្តាំអញ ទាល់តែអញដាក់ពួកខ្មាំងសត្រូវឯង ទុកជាកំណល់កល់ជើងឯង" ដូច្នេះឬទេ
១៤តើពួកទេវតាទាំងនោះមិនមែនជាវិញ្ញាណបំរើ ដែលទ្រង់បានចាត់មក សំរាន់ការងារជួយ
ដល់ពួកដែលត្រូវទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះជាមរដកទេឬអី ។

ជំពូក ២

២ ១ដោយហេតុនោះ បានជាគួរឱ្យយើងរាល់គ្នាប្រុងប្រយ័ត្នលើសទៅទៀត ចំពោះសេចក្ដីដែលយើងរាល់គ្នាប
ានឮ ក្រែងយើងរសាត់ចេញពីសេចក្ដីទាំងនោះ ២ដ្បិត បើសិនជាគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល ដែលពួកទេវតាប
ានពោល នោះបានឃើញថាពិតមែន ហើយគ្រប់ទាំងអំពើរំលង និងសេចក្ដីរឹងចចេសក៏ត្រូវទោសចំពោះ
៣នោះធ្វើដូចម្ដេចឱ្យយើងរួចបាន បើយើងធ្វេសនឹងសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏ធំម្ល៉េះ ដែលព្រះអម្ចាស់ប
ានចាប់ផ្ដើមផ្សាយមក រួចពួកអ្នកដែលឮ ក៏បានបញ្ជាក់មកយើងរាល់គ្នាដែរ
៤ទាំងមានព្រះធ្វើបន្ទាល់ជាមួយផង ដោយទីសំគាល់ ការអស្ចារ្យ និងការឫទ្ធិបារមីជាច្រើនយ៉ាង
ទាំងចែកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ផង ។

៥រីឯនៅខាងបរលោក ដែលយើងខ្ញុំនិយាយនេះ ទ្រង់មិនបានបញ្ចុះបញ្ចូល
មកក្រោមអំណាចនៃពួកទេវតាទេ ៦តែមានមនុស្សម្នាក់បានធ្វើបន្ទាល់ នៅកន្លែងណាមួយថា "តើមនុស្សជាអ្វី
បានជាទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់នឹងគេ ឬកូនមនុស្សបានជាទ្រង់ប្រោសដូច្នេះ ៧ទ្រង់បានធ្វើ
ឱ្យគេទាបជាងពួកទេវតាតែបន្ដិចទេ ក៏បានបំពាក់សិរីល្អ និងកេរ្ដិ៍ឈ្មោះឱ្យ ទុកជាមកុដ ទ្រង់បានតាំងឡើង
ឱ្យត្រួតត្រាលើអស់ទាំងការនៃព្រះហស្តទ្រង់" ៨ទ្រង់បានបញ្ចុះបញ្ចូលគ្រប់ទាំងអស់ នៅក្រោមជើងគេ"
ហើយដែលទ្រង់បានបញ្ចុះបញ្ចូលគ្រប់ទាំងអស់ នោះគឺមិនបានទុកអ្វី ដែលមិនចុះចូលសោះឡើយ
តែសព្វថ្ងៃនេះ យើងមិនទាន់ឃើញគ្រប់ទាំងអស់ចុះចូលនៅឡើយទេ ៩តែយើងឃើញព្រះយេស៊ូវវិញ
ដែលព្រះបានធ្វើឱ្យទាបជាងពួកទេវតាបន្ដិចទ្រង់ពាក់សិរីល្អ និងល្បីព្រះនាម ទុកជាមកុដ ដោយព្រោះទ្រង់ប
ានរងទុក្ខសុគត ដើម្បីនឹងភ្លក់សេចក្ដីស្លាប់ជំនួសមនុស្សទាំងអស់ ដោយនូវព្រះគុណនៃព្រះ
១០ដ្បិតឯព្រះដែលគ្រប់របស់ទាំងអស់សំរាប់ទ្រង់ ហើយដោយសារទ្រង់
កាលទ្រង់ចង់នាំកូនជាច្រើនមកក្នុងសិរីល្អ នោះគួរគប្បីឱ្យទ្រង់បានធ្វើឱ្យមេនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះគេ ប
ានគ្រប់លក្ខណ៍ដោយរងទុក្ខលំបាក ១១ពីព្រោះព្រះអង្គ ដែលញែកជាបរិសុទ្ធ
និងពួកអ្នកដែលទ្រង់ញែកជាបរិសុទ្ធ នោះសុទ្ធតែ កើតមកពីព្រះតែ ១ ប
ានជាទ្រង់មិនខ្មាសនឹងហៅគេជាបងប្អូនទេ ១២ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទូលបង្គំនឹងប្រកាសប្រាប់ពីព្រះនាមទ្រង់
ដល់ពួកបងប្អូន ទូលបង្គំនឹងច្រៀងសរសើរពីទ្រង់ នៅកណ្ដាលពួកជំនុំ" ១៣ហើយ ១ ទៀតថា
"ទូលបង្គំនឹងទុកចិត្តដល់ទ្រង់" ហើយ ១ ទៀតថា "មើលទូលបង្គំនេះ និងពួកកូនចៅ ដែលព្រះប
ានប្រទានមកទូលបង្គំ" ១៤ដូច្នេះ ដែលកូនចៅបានប្រកបដោយសាច់ឈាមព្រមគ្នា
នោះទ្រង់ក៏ទទួលចំណែកជាសាច់ឈាមដូច្នោះដែរ ដើម្បីឱ្យទ្រង់បានបំផ្លាញអានោះ
ដែលមានអំណាចលើសេចក្ដីស្លាប់ គឺជាអារក្ស ដោយទ្រង់សុគត ១៥ហើយឱ្យបានប្រោសដល់ពួកអ្នកនោះ

ដែលជាប់ជាបាវបំរើគ្រប់ ១ ជីវិត ដោយខ្លាចស្លាប់ ឱ្យបានរួចចេញវិញ ១៦ដ្បិតច្បាស់ជាទ្រង់មិនប
ានយកពួកទេវតាទេ គឺបានយកពូជលោកអ័ប្រាហាំវិញ ១៧ហេតុនោះបានជាគួរឱ្យទ្រង់ បានដូចបងប
្អូនទ្រង់គ្រប់ជំពូកដែរ ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាសំដេចសង្ឃ ដែលមានព្រះទ័យមេត្តាករុណា
ហើយក៏ស្មោះត្រង់ក្នុងការទាំងប៉ុន្មានខាងឯព្រះ ប្រយោជន៍នឹងថ្វាយដង្វាយឱ្យធួននឹងប
ាបរបស់ប្រជាជនទាំងឡាយ ១៨ដ្បិតដែលទ្រង់បានរងទុក្ខលំបាក ទាំងត្រូវសេចក្តីល្បួង
នោះទ្រង់ក៏អាចនឹងជួយដល់អស់អ្នក ដែលត្រូវសេចក្តីល្បួងបានដែរ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ដូច្នេះ បងប្អូនបរិសុទ្ធ ដែលមានចំណែកក្នុងការងារស្ថានសួគ៌អើយ ចូរពិចារណាពីព្រះយេស៊ូវ ជាសាវ័ក
និងជាសំដេចសង្ឃ ដែលយើងថា យើងជឿតាមនោះចុះ ២គឺដែលទ្រង់ស្មោះត្រង់ដល់ព្រះដែលតាំងទ្រង់
ដូចជាលោកម៉ូសេក៏ស្មោះត្រង់ ក្នុងដំណាក់នៃព្រះទាំងមូលដែរ ៣ដ្បិតដែលមនុស្សសង់ផ្ទះតែងមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ
លើសជាងផ្ទះនោះយ៉ាងណា នោះទ្រង់ក៏បានរាប់ជាគួរនឹងសិរីល្អ លើសជាងលោកម៉ូសេយ៉ាងនោះដែរ
៤ព្រោះគ្រប់ទាំងផ្ទះតែងមានគេធ្វើ តែឯអ្នកដែលបានធ្វើគ្រប់របស់ទាំងអស់ នោះគឺជាព្រះវិញ
៥ហើយលោកម៉ូសេក៏ស្មោះត្រង់ នៅក្នុងដំណាក់នៃទ្រង់ទាំងមូលមែន ទុកដូចជាអ្នកបំរើ សំរាប់ជាទីបន្ទាល់
ពីការដែលត្រូវថ្លែងប្រាប់មកតាមក្រោយ ៦តែព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់ស្មោះត្រង់ ទុកដូចជាព្រះរាជបុត្រា
ដែលត្រួតលើដំណាក់ទ្រង់វិញ គឺយើងរាល់គ្នានេះជាដំណាក់នោះ បើយើងកាន់ចិត្តមោះមុត
និងសេចក្តីអំនួតចំពោះសេចក្តីសង្ឃឹមនេះ យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនដរាបដល់ចុងបំផុតមែន ។

៧ដូច្នេះ ចូរប្រយ័ត្នបងប្អូនអើយ ក្រែងមានពួកអ្នករាល់គ្នាណាមួយ មានចិត្តអាក្រក់ ដោយមិនជឿ
ព្រមទាំងបោះបង់ចោលព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ ៨ដូចជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមានបន្ទូលថា "នៅថ្ងៃនេះ
បើឯងរាល់គ្នាឮសំឡេងទ្រង់ ៩នោះកុំឱ្យតាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ ដូចកាលគ្រាបះបោរ
នៅថ្ងៃដែលមានសេចក្តីល្បួង នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ១០ជាកន្លែងដែលពួកឰយុកោឯងរាល់គ្នាបានល្បងអញ
ទាំងសាកអញមើល ហើយក៏ឃើញការអញធ្វើ នៅរវាង ៤0 ឆ្នាំផងនោះ ១១ដូច្នេះ
អញក៏គ្នាន់ក្នាញ់នឹងមនុស្សដំណនោះ ហើយនិយាយថា វារាល់គ្នាចេះតែមានចិត្តវង្វេងជាដរាប ហើយមិនប
ានស្គាល់ផ្លូវរបស់អញសោះ ១២បានជាអញស្បថទាំងកំហឹងថា
វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូលទៅក្នុងសេចក្តីសំរាករបស់អញសោះឡើយ"
១៣តែចូរកំឡាចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកជារាល់ថ្ងៃវិញ ក្នុងកាលដែលនៅតែហៅថា "ថ្ងៃនេះ"នៅឡើយ

ក្រែងអ្នករាល់គ្នាណាមួយមានចិត្តរឹងរូស ដោយសេចក្ដីបញ្ឆោតរបស់អំពើបាប ១៤ដ្បិតបើយើងរាល់គ្នាកាន់ខ្ជា
ប់ តាមសេចក្តីជំនឿដើមដរាបដល់ចុងបំផុតមែន នោះពិតជាយើងប
ានត្រឡប់ជាអ្នកមានចំណែកជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទហើយ ១៥កំពុងដែលនៅមានសេចក្ដីថា "នៅថ្ងៃនេះ
បើឯងរាល់គ្នាឮសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឱ្យតាំងចិត្តរឹងរូស ដូចកាលគ្រាបះបោរនោះឡើយ"
១៦ចុះតើអ្នកណាដែលឮ រួចកើតបះបោរនោះ តើមិនមែនជាអស់អ្នក ដែលលោកម៉ូសេប
ាននាំចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទទេឬអី ១៧តើទ្រង់ក្តាន់ក្តាញ់នឹងអ្នកណា នៅរវាង ៤០ ឆ្នាំនោះ
តើមិនមែននឹងអស់អ្នកដែលបានធ្វើបាប ដែលសាកសពរបស់គេបានដួល នៅទីរហោស្ថានទេឬអី
១៨ហើយតើទ្រង់បានស្បថនឹងអ្នកណាថា "វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូល ទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាក
របស់អញសោះឡើយ" បើមិនមែននឹងអស់អ្នក ដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ទេ ដូច្នេះយើងឃើញថា
អ្នកទាំងនោះពុំអាចនឹងចូលបានទេ ដោយព្រោះគេមិនជឿ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នេះ ដែលនៅមានសេចក្ដីសន្យាទុកមក ឱ្យបានចូលក្នុងសេចក្ដីសំរាករបស់ទ្រង់ នោះត្រូវ
ឱ្យយើងរាល់គ្នាខ្លាចចុះ ក្រែងដំណឹងល្អបានផ្សាយមកយើងរាល់គ្នា ដូចជាដល់គេដែរ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលដែលគេឮ
នោះគ្មានប្រយោជន៍ដល់គេសោះ ដោយព្រោះមិនបានលាយនឹងសេចក្ដីជំនឿ ក្នុងចិត្តនៃពួកអ្នកដែលឮនោះ
៣តាមសេចក្ដីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "អញបានស្បថទាំងកំហឹងថា វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូល
ទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាក របស់អញសោះឡើយ" តែយើងរាល់គ្នាដែលជឿ យើងចូលក្នុងសេចក្ដីសំរាកនោះវិញ
ទោះបើការទាំងប៉ុន្មានបានសំរេច តាំងពីកំណើតលោកីយមកក៏ដោយ
៤ដ្បិតនៅកន្លែងណាមួយនោះទ្រង់មានបន្ទូលពីថ្ងៃទី ៧ ដូច្នេះថា "ព្រះទ្រង់បានឈប់សំរាក
ពីអស់ទាំងការរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃទី៧" ៥ហើយនៅកន្លែងនេះទៀតថា "វារាល់គ្នាមិនត្រូវចូល
ទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាក របស់អញសោះឡើយ" ៦ដូច្នេះ ដែលនៅតែបើកឱ្យអ្នកខ្លះប
ានចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាកនោះ ហើយពួកអ្នកដែលឮដំណឹងល្អពីដើម គេមិនបានចូលទេ ដោយព្រោះមិនជឿ
៧នោះបានជាទ្រង់ដាក់កំណត់ថ្ងៃ ១ ទៀតថា "នៅថ្ងៃនេះ" ដូច្នេះវិញ
ទាំងមានបន្ទូលដោយសារហ្លួងដាវីឌជាយូរក្រោយមក តាមពាក្យអម្បាញ់មិញ ដែលថា "នៅថ្ងៃនេះ
បើឯងរាល់គ្នាឮសំឡេងទ្រង់ នោះកុំឱ្យតាំងចិត្តរឹងរូសឡើយ" ៨បើសិនជាលោកយ៉ូស្វេបានឱ្យគេឈប់សំរាក
នោះក្រោយមក ទ្រង់មិនមានបន្ទូលពីថ្ងៃ ១ ទៀតទេ ៩ដូច្នេះ មានសេចក្ដីឈប់សំរាក

ទុកសំរាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះនៅខាងមុខ ១០ដ្បិតអ្នកណាដែលចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាករបស់ទ្រង់ហើយ នោះក៏ប
ានឈប់សំរាក ពីការខ្លួនប្រព្រឹត្តទាំងប៉ុន្មាន ដូចជាព្រះបានឈប់ ពីការដែលទ្រង់ធ្វើដែរ ១១ដូច្នេះ ត្រូវ
ឱ្យយើងរាល់គ្នាសង្វាតនឹងចូល ទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាកនោះ ក្រែងលោអ្នកណាដួលទៅ តាមក្បួនមិនជឿ
ដូចជាគេដែរ ១២ពីព្រោះ ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះនោះរស់នៅ ហើយពូកែផង ក៏មុតជាងដាវណាមានមុខ ២
ទាំងធ្លុះចូលទៅ ទាល់តែកាត់ព្រលឹងនិងវិញ្ញាណ ហើយសន្លាក់ និងខួរឆ្អឹងដាច់ពីគ្នា
ទាំងពិចារណាអស់ទាំងគំនិត ដែលចិត្តគិត ហើយដែលសំរេចដែរ ១៣គ្មានអ្វីកើតមក
ដែលទ្រង់ទតមិនឃើញនោះឡើយ គឺគ្រប់ទាំងអស់នៅជាអាក្រាត ហើយចំហនៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះ
ដែលយើងរាល់គ្នាត្រូវរាប់រៀបទាំងអស់ទូលថ្វាយទ្រង់ ។

១៤ដូច្នេះ ដែលមានសំដេចសង្ឃយ៉ាងធំ ១ អង្គ ដែលទ្រង់បានយាងកាត់អស់ជាន់ស្ថានសួគ៌
គឺព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នោះត្រូវតែឱ្យយើងមានចិត្តដាច់ស្រឡះនឹងជឿតាមចុះ
១៥ដ្បិតសំដេចសង្ឃនៃយើង ទ្រង់មិនមែនមិនអាចនិងអាណិតសូវ
ដល់សេចក្ដីកំសោយរបស់យើងរាល់គ្នានោះទេ ព្រោះទ្រង់បានត្រូវសេចក្ដីល្បួងគ្រប់យ៉ាង
ដូចជាយើងរាល់គ្នាដែរ តែឥតធ្វើបាបឡើយ ១៦ដូច្នេះ ត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នា មកដល់បល្ល័ង្ក
នៃព្រះគុណដោយក្លាហាន ដើម្បីនឹងទទួលសេចក្ដីមេត្តា ហើយរកប
ានព្រះគុណសំរាប់នឹងជួយដល់ពេលត្រូវការចុះ ។

Chapte 5

៥ ១ពីព្រោះអស់ទាំងសំដេចសង្ឃ ដែលគេរើសយកពីពួកមនុស្ស នោះបានតាំងសំរាប់មនុស្ស
ក្នុងអស់ទាំងការខាងឯព្រះ ដើម្បីនឹងថ្វាយដង្វាយ និងយញ្ញបូជា ដោយព្រោះបាប
២ជាអ្នកដែលមានអាធ្យាស្រ័យ ដល់មនុស្សខ្លៅល្ងង់ និងមនុស្សវង្វេងផង
ដោយព្រោះលោកក៏មានសេចក្ដីកំសោយ នៅព័ទ្ធជុំវិញខ្លួនដែរ ៣ហើយដោយហេតុនោះ ប
ានជាលោកត្រូវថ្វាយដង្វាយ ដោយព្រោះបាបរបស់ខ្លួនលោក ដូចជាតែងថ្វាយ ដោយព្រោះប
ាបនៃបណ្ដាជនដែរ ៤គ្មានអ្នកណាលើកខ្លួនដល់ងារដ៏ប្រសើរនោះឡើយ មានតែអ្នកដែលព្រះទ្រង់ហៅប៉ុណ្ណោះ
តួយ៉ាងដូចជាលោកអើរ៉ុន ៥ដូច្នេះ ព្រះគ្រីស្ទក៏មិនបានដំកើងព្រះអង្គទ្រង់ឡើងធ្វើជាសំដេចសង្ឃដែរ
គឺជាព្រះវិញទេតើ ដែលមានបន្ទូលទៅទ្រង់ថា "ឯងជាកូនអញ ៗ បានបង្កើតឯងនៅថ្ងៃនេះ" ៦ដូចក្នុងបទ ១
ទៀត ព្រះក៏មានបន្ទូលថា "ឯងជាសង្ឃនៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបលោកម៉ិលគីស្សាដែក"

៧ហើយកាលទ្រង់គង់នៅក្នុងសាច់ឈាមនៅឡើយ នោះទ្រង់បានពោលពាក្យអធិស្ឋាន និងពាក្យទូលអង្វរ
ដោយសំឡេងជាខ្លាំង ទាំងទឹកភ្នែក ដល់ព្រះដែលអាចនឹងប្រោសឱ្យទ្រង់រួចពីស្លាប់
ហើយដោយព្រោះទ្រង់កោតខ្លាច បានជាព្រះព្រមទទួលទ្រង់ ៨ហើយទោះបើទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រាក៏ដោយ
គង់តែទ្រង់បានរៀនស្តាប់បង្គាប់ ដោយសារការដែលទ្រង់រងទុក្ខលំបាកទាំងប៉ុន្មាននោះដែរ ៩រួចកាលទ្រង់ប
ានគ្រប់លក្ខណ៍ហើយ នោះទ្រង់បានត្រឡប់ជាមេបង្កើត នៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
ដល់អស់អ្នកណាដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ ១០ដោយព្រះបានតាំងងារទ្រង់ជាសំដេចសង្ឃ
តាមរបៀបលោកម៉ិលគីស្សាដែក ។

១១យើងខ្ញុំមានសេចក្តីជាច្រើននិងអធិប្បាយពីលោកនោះ ដែលពិបាកពន្យល់ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាប
ានត្រឡប់ជាព្រងើយនឹងការស្តាប់ ១២គួរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើជាគ្រូដោយព្រោះជឿជាយូរមកហើយ
តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវការ ឱ្យគេបង្រៀនទាំងខ្លឹមរបស់បឋមសិក្សា នៃព្រះបន្ទូលម្តងទៀត
ហើយមិនត្រូវការនឹងអាហាររឹង គឺត្រូវការនឹងទឹកដោះវិញ ១៣ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលទទួលទានទឹកដោះ
នោះមិនប្រសប់ខាងឯព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីសុចរិតទេ ពីព្រោះអ្នកនោះជាកូនតូចនៅឡើយ ១៤ឯអាហាររឹង
នោះសំរាប់តែមនុស្សធំ ដែលបានបង្ហាត់ឥន្ទ្រិ ដោយធ្លាប់ខ្លួនហើយ ដើម្បីឱ្យបានដឹងខុសត្រូវ ។

ជំពូក ៦

៦ ១ដូច្នេះ ចូរឱ្យយើងឈប់ ខាងឯសេចក្តីបឋមសិក្សានៃព្រះបន្ទូលព្រះគ្រីស្ទ ហើយខំឱ្យបានជឿនទៅមុខ
ដរាបដល់ពេញខ្នាតចុះ មិនត្រូវតាំងសេចក្តីដើមនោះជាថ្មីឡើងវិញ ដូចជាសេចក្តីប្រែចិត្តចេញពីការស្លាប់
និងសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះ ២ហើយនិងសេចក្តីបង្រៀនពីបុណ្យជ្រមុជ ការដាក់ដៃ
សេចក្តីរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ និងសេចក្តីជំនុំជំរះកាត់ទោស ដល់អស់កល្បជានិច្ចនោះឡើយ
៣បើសិនជាព្រះទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យ នោះយើងរាល់គ្នានឹងធ្វើការនោះឯង ៤ដ្បិតឯពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តង
ទាំងភ្លក់អំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌ ក៏បានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ៥ហើយភ្លក់ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះ
និងការឫទ្ធិបារមីរបស់បរលោកនាយ ៦រួចធ្លាក់ទៅវិញ នោះគ្មានផ្លូវណានឹងនាំឱ្យគេប្រែចិត្តម្តងទៀតទេ
ដោយព្រោះគេបានឆ្កាងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ខាងឯខ្លួនគេរួចទៅហើយ ព្រមទាំងធ្វើ
ឱ្យទ្រង់ហាលមុខនៅកណ្តាលជំនុំផង ៧ដ្បិតដីណាបានបៀមទឹកភ្លៀង ដែលធ្លាក់មកជាញយ ៗ
រួចបង្កើតជាបន្លែមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលភ្ជួរាស់ នោះបានទទួលព្រះពរហើយ
៨ដីណាដែលបង្កើតសុទ្ធតែបន្លា និងអញ្ចាញវិញ ដីនោះត្រូវបោះបង់ចោលចេញ ក៏ជិតនឹងត្រូវបណ្តាសាហើយ

លុះដល់ចុងបំផុតនិងត្រូវដុតចោលផង ។

៩ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ទោះបើយើងខ្ញុំនិយាយដូច្នេះក៏ដោយ គង់តែយើងខ្ញុំទុកចិត្តខាងឯអ្នករាល់គ្នាថា បានសេចក្តីប្រសើរជាង គឺជាសេចក្តីដែលត្រូវខាងសេចក្តីសង្គ្រោះវិញ
១០ដ្បិតព្រះទ្រង់មិនមែនជាអ្នករមិលគុណដែលទ្រង់នឹងភ្លេចការអ្នករាល់គ្នាធ្វើ
និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសំដែងដល់ព្រះនាមទ្រង់ ដោយបានបំរើពួកបរិសុទ្ធ
ហើយក៏នៅតែបំរើទៀតនោះទេ ១១តែយើងខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានិមួយ ៗ បានសំដែងចេញជាចិត្តឧស្សាហ៍ដូចគ្នាទាំងអស់ ប្រយោជន៍ឱ្យបានសេចក្តីជំនឿដ៏ពេញលេញរបស់សេចក្តីសង្ឃឹម ដរាបដល់ចុងបំផុត
១២ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើព្រងើយកន្តើយឡើយ គឺឱ្យត្រាប់តាមពួកអ្នក ដែលគ្រងបានសេចក្តីសន្យាទុកជាមរដកដោយចិត្តជឿ ហើយអត់ធន់វិញ ។

១៣ដ្បិតកាលព្រះបានសន្យានឹងលោកអ័ប្រាហាំ នោះពីព្រោះគ្មានអ្នកណាធំជាង សំរាប់ឱ្យទ្រង់បានស្បថដោយអ្នកនោះទេ បានជាទ្រង់ស្បថដោយព្រះអង្គទ្រង់វិញថា ១៤"ដែលឱ្យពរ នោះអញនឹង
ឱ្យដល់ឯងមែន ហើយដែលចំរើន នោះអញនឹងចំរើនពូជឯងមែន" ១៥ហើយលោកបានទទួលសេចក្តីសន្យានោះ ដោយព្រោះលោកមានសេចក្តីអត់ធន់ជាយូរ ១៦ដ្បិតឯមនុស្ស
គេតែងតែស្បថដោយអ្នកណាដែលធំជាងខ្លួន ហើយពាក្យសម្បថ នោះក៏រាំងរាគ្រប់ទាំងផ្លូវទាស់ទែងគ្នា ដើម្បីឱ្យការនោះបានសំរេច ១៧ដូច្នេះ ចំណែកខាងព្រះ ដែលទ្រង់មានព្រះហឫទ័យសង្វាតលើសទៅទៀត
ចង់សំដែងឱ្យពួកអ្នកគ្រងសេចក្តីសន្យាទុកជាមរដក បានឃើញព្រះទ័យសំរេចរបស់ទ្រង់ថា
មិនចេះប្រែប្រួលឡើយ នោះទ្រង់ក៏បញ្ចូលពាក្យសម្បថដូច្នោះដែរ ១៨ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នា ដែលបានរត់មកចាប់កាន់សេចក្តីសង្ឃឹម ដែលដាក់នៅមុខយើង ទុកជាទីជ្រកកោន បានសេចក្តីកំឡាចិត្តឡើងជាខ្លាំង
ដោយសារសេចក្តីទាំង ២ មុខនេះដ៏មិនចេះប្រែប្រួល ដែលខាងឯសេចក្តីទាំង ២ នោះ ព្រះទ្រង់កុហកពុំបានទេ
១៩យើងខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ឃឹមនោះ ទុកដូចជាយុថ្កានៃព្រលឹងដ៏ជាប់លាប់មាំមួន
ដែលចូលទៅខាងក្នុងនៃវាំងនន ២០ជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងចូលទៅ ជំនួសយើងរាល់គ្នា
ទុកដូចជាអ្នកនាំមុខ ដោយទ្រង់បានត្រឡប់ជាសំដេចសង្ឃ នៅអស់កល្បជានិច្ច
តាមរបៀបលោកម៉ិគីស្សាដែក ។

ជំពូក ៧

៧ ១រីឯលោកម៉ិលគីស្សាដែក ស្តេចក្រុងសាឡិម ជាសង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនេះ ដែលបា

ានទៅចួបនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ក្នុងកាលដែលត្រឡប់ពីវាយបំផ្លាញពួកស្តេចវិញ ក៏បានប្រទានពរដល់លោក
២ហើយលោកអ័ប្រាហាំបានយក ១ ភាគក្នុង ១០ ពីរបស់ទាំងអស់ជូនលោក នាមស្តេចនោះ
ដើមដំបូងស្រាយថា ស្តេចនៃសេចក្តីសុចរិតរួចមកជាស្តេចក្រុងសាឡិម គឺថាជាស្តេចនៃសេចក្តីសុខសាន្ត
៣លោកគ្មានមាតាបិតា គ្មានពង្សាវតាទេ ក៏គ្មានថ្ងៃកំណើត ឬថ្ងៃស្លាប់ដែរ
លោកមានភាពដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ក៏នៅជាសង្ឃជារៀងរាបដរាបតទៅ ៤ចូរពិចារណាពីលោកនោះ
ដែលជាធំដល់ម្ល៉េះ បានជាលោកអ័ប្រាហាំ ជាឰយុកោ បានជូនរបឹប ១ ភាគក្នុង ១០ ផង
៥រីឯខាងឯពួកកូនចៅលេវីដែលទទួលការងារជាសង្ឃ គេបានទទួលបង្គាប់តាមក្រិត្យវិន័យ ឱ្យហូតយក ១
ភាគក្នុង ១០ ពីប្រជាជនដែរ គឺពីពួកបងប្អូនគេទាំងប៉ុន្មាន ទោះបើពួកនោះកើតអំពីពូជពង្សលោកអ័ប្រ
ាហាំក៏ដោយ ៦តែលោកម៉ិលគីស្សាដែកនេះ ដែលមិនបានរាប់ជាវង្សាគេទេ នោះបានទទួល ១ ភាពក្នុង ១០
ពីលោកអ័ប្រាហាំវិញ ហើយក៏ឱ្យពរ ដល់លោកដែលបានទទួលសេចក្តីសន្យាទាំងប៉ុន្មានផង
៧ហើយច្បាប់នេះដែលថា គឺអ្នកធំតែងឱ្យពរដល់អ្នកតូច នោះប្រកែកមិនបានឡើយ ៨រីឯនៅទីនេះ
មនុស្សដែលតែងតែស្លាប់ គេទទួល ១ ភាគក្នុង ១០ តែនៅទីនោះមានសេចក្តីបន្ទាល់ថា លោកនេះរស់នៅ
៩ហើយលោកលេវី ដែលទទួលដង្វាយ ១ ភាគក្នុង ១០ នោះលោកឧប្បមាដូចជាបានថ្វាយ ១ ភាគក្នុង ១០
ដែរ ដោយសារលោកអ័ប្រាហាំ ១០ដ្បិតកាលណាម៉ិលគីស្សាដែកបានទៅចួបនិងលោកអ័ប្រាហាំ
នោះលោកលេវីនៅជាពូជ ក្នុងខ្លួននៃឰយុកោលោកនៅឡើយ ។

១១ដូច្នេះ បើសិនជាមនុស្សបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដោយសារការងារជាសង្ឃ ខាងពួកលេវី
ដ្បិតគឺក្រោមការងារនោះ ដែលប្រជាជនបានទទួលក្រិត្យវិន័យទៅហើយ នោះតើត្រូវការអ្វីឱ្យមានសង្ឃ ១
ទៀត ដែលមិនបានតាំងឡើងតាមរបៀបលោកអើរ៉ុន គឺតាមរបេ ៀបលោកម៉ិលគីស្សាដែកវិញធ្វើអី
១២ពីព្រោះ បើការងារជាសង្ឃបានផ្លាស់ប្រែទៅ នោះក្រិត្យវិន័យក៏ត្រូវផ្លាស់ប្រែដែរ ១៣ដ្បិតឯព្រះអង្គ
ដែលគេបានទាយសេចក្តីទាំងនេះពីទ្រង់ ទ្រង់កើតពីពូជអំបូរ ១ ទៀត ដែលគ្មានអ្នកណាមួយប
ានធ្វើការបំរើនៅអាសនាឡើយ ១៤ដ្បិតច្បាស់ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់បានកើតពីពូជអំបូរយូដា
ហើយលោកម៉ូសេមិនបានមានប្រសាសន៍ពីពូជអំបូរនោះ ខាងឯការងារជាសង្ឃឡើយ
១៥សេចក្តីនេះក៏រឹងរឹតតែច្បាស់ជាងទៅទៀត ដោយមានសង្ឃ ១ ផ្សេងទៀតកើតឡើង
តាមបែបលោកម៉ិលគីស្សាដែក ១៦សង្ឃនោះមិនបានតាំងឡើងតាមក្រិត្យវិន័យ
ដែលមានសេចក្តីបញ្ញត្តិខាងសាច់ឈាមទេ គឺតាមព្រះចេស្តារបស់ជីវិតដ៏មិនចេះសូន្យឡើយនោះវិញ
១៧ដ្បិតមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីទ្រង់ថា "ឯងជាសង្ឃនៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបលោកម៉ិលគីស្សាដែក"

១៨ឯសេចក្តីបញ្ញត្តិដែលមានពីមុនមក នោះត្រូវលើកចោលវិញ ដោយព្រោះខ្សោយ ហើយឥតប្រយោជន៍ ១៩(ពីព្រោះក្រិត្យវិន័យមិនដែលនាំឱ្យបានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើយ) ក៏មានសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ប្រសើរជាងចូលមកផង ដែលយើងរាល់គ្នានឹងចូលទៅជិតព្រះបាន ដោយសារសេចក្តីសង្ឃឹមនោះ ។

២០ពួកសង្ឃទាំងនោះ គេបានតាំងឱ្យមានងារ ដោយឥតមានសម្បថទេ ២១តែទ្រង់វិញ មានទាំងពាក្យសម្បថផង ដោយសារព្រះដែលមានបន្ទូលពីទ្រង់ថា "ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានស្បថ ហើយមិនដែលផ្លាស់គំនិតឡើយថា ឯងជាសង្ឃនៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបលោកម៉ិគីស្សាដែក" ២២ហើយដោយព្រោះការងារនោះដែលមិនមែនឥតពាក្យសម្បថដូច្នេះ បានជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជាអ្នកធានាពីសេចក្តីសញ្ញា ១ ដ៏ប្រសើរជាង ២៣មួយទៀត ពួកសង្ឃទាំងនោះមានគ្នាច្រើន ពីព្រោះគេតែងតែស្លាប់ មិននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរទេ ២៤តែទ្រង់មានការងារជាសង្ឃឥតផ្ទេរឡើយ ពីព្រោះទ្រង់នៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចវិញ ២៥ដោយហេតុនោះបានជាទ្រង់អាចនឹងជួយសង្គ្រោះសព្វគ្រប់បានដល់មនុស្សទាំងអស់ ដែលចូលទៅឯព្រះ ដោយសារទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅជានិច្ច ដើម្បីនឹងជួយអង្វរជំនួសគេ ។

២៦គួរឱ្យមានសំដេចសង្ឃយ៉ាងនោះ សំរាប់យើងដែលទ្រង់បរិសុទ្ធ ឥតពុតមាយា ឥតសៅហ្មង ដែលបានញែកចេញពីមនុស្សបាប ហើយបានត្រឡប់ជាខ្ពស់ជាងស្ថានសួគ៌ទៅទៀត ២៧ទ្រង់មិនចាំបាច់នឹងថ្វាយយញ្ញបូជាជារាល់ថ្ងៃ ដូចជាសំដេចសង្ឃ ដែលថ្វាយដោយព្រោះបាបខ្លួនជាមុនដំបូង រួចមកដោយព្រោះបាបរបស់ជនទាំងឡាយនោះទេ ដ្បិតទ្រង់បានថ្វាយយញ្ញបូជានោះ ១ ដងជាសំរេច គឺក្នុងកាលដែលទ្រង់ថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់នោះឯង ២៨ព្រោះឯក្រិត្យវិន័យ នោះតែងតាំងមនុស្ស ឱ្យធ្វើជាសំដេចសង្ឃ ដែលគេមានសេចក្តីកំសោយ តែសេចក្តីសម្បថដែលមកក្រោយក្រិត្យវិន័យ នោះបានតាំងព្រះរាជបុត្រាវិញ ដែលទ្រង់បានគ្រប់លក្ខណ៍នៅអស់កល្បជានិច្ច ។

ជំពូក ៨

៨ ១រីឯដែលបង្រួមសេចក្តីអធិប្បាយទាំងប៉ុន្មានអម្បាញ់មិញនេះ នោះគឺថា យើងរាល់គ្នាមានសំដេចសង្ឃ ១ អង្គយ៉ាងនោះ ដែលទ្រង់បានគង់ខាងស្តាំបល្ល័ង្កនៃឫទ្ធានុភាពនៅស្ថានសួគ៌ ២ជាអ្នកមានការងារក្នុងទីបរិសុទ្ធ ហើយក្នុងរោងឧបោសថដ៏ពិត ដែលព្រះអម្ចាស់បានដំឡើង មិនមែនជាមនុស្សទេ ។

៣ឯសំដេចសង្ឃទាំងប៉ុន្មាន នោះបានតាំងឱ្យមានងារ សំរាប់នឹងថ្វាយដង្វាយ ហើយយញ្ញបូជា បានជាត្រូវឱ្យព្រះអង្គនេះ បានធ្វើអ្វីនឹងថ្វាយដែរ ៤ដ្បិតបើសិនជាទ្រង់គង់នៅផែនដី នោះទ្រង់មិនបាន

ានធ្វើជាសង្ឃទេ ពីព្រោះមានពួកសង្ឃដែលថ្វាយដង្វាយ តាមក្រិត្យវិន័យហើយ ៥ដែលគេជាគំរូ
ហើយជាស្រមោល ពីរបស់នៅស្ថានសួគ៌វិញ ដូចជាព្រះបានបង្គាប់លោកម៉ូសេ
ក្នុងកាលដែលលោករៀបនឹងធ្វើរោងឧបោសថថា "ចូរប្រយ័ត្ននឹងធ្វើគ្រប់ទាំងអស់ តាមគំរូដែលអញប
ានបង្ហាញឯងនៅលើភ្នំ" ៦តែឥឡូវនេះវិញ ដែលទ្រង់ជាអ្នកកណ្តាលរបស់សេចក្តីសញ្ញា ១
ដ៏ប្រសើរជាងប៉ុណ្ណា ដែលសេចក្តីសញ្ញានេះបានតាំងឡើង លើពាក្យសន្យាប្រសើរជាងផង នោះទ្រង់ក៏ប
ានទទួលការងារដ៏ប្រសើរជាងប៉ុណ្ណោះដែរ ៧ដ្បិតបើសិនជាសញ្ញាចាស់ឥតមានកំហុស នោះមិនបានរកកន្លែង
ឱ្យបានតាំង ១ ទៀតឡើយ ៨0ពីព្រោះ ដែលទ្រង់ចាប់សេចក្តីកំហុស នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា "មើល
ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា និងមានថ្ងៃមក ដែលអញនឹងតាំងសញ្ញាថ្មីដល់វង្សានុវង្សនៃពួកអ៊ីស្រាអែល
និងពួកយូដា ៩មិនមែនតាមសេចក្តីសញ្ញា ដែលអញបានតាំងនឹងពួកឰយុកោគេ នៅថ្ងៃដែលអញបានចាប់ដៃ
នាំគេចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទនោះទេ ព្រោះគេមិនបានកាន់ខ្ជាប់តាមសេចក្តីសញ្ញារបស់អញនោះឡើយ
ហើយអញបានបែរចេញពីគេដែរ នេះព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ១០ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា ឯសេចក្តីសញ្ញា
ដែលអញនឹងតាំងដល់វង្សានុវង្សនៃពួកអ៊ីស្រាអែលក្រោយគ្រានោះ គឺថា អញនឹងដាក់ក្រិត្យវិន័យ
អញនៅក្នុងគំនិតគេ ហើយនឹងកក់ទុក នៅក្នុងចិត្តគេផង អញនឹងធ្វើជាព្រះដល់គេ
ហើយគេនឹងធ្វើជារាស្ត្ររបស់អញ ១១នោះមិនចាំបាច់ឱ្យគ្រប់គ្នាបង្រៀនអ្នកជិតខាងនឹងបងប្អូនខ្លួនថា
ចូរស្គាល់ព្រះអម្ចាស់នោះទេ ដ្បិតក្នុងពួកគេ មនុស្សនឹងស្គាល់អញគ្រប់គ្រប់គ្នា តាំងពីអ្នកតូច
រហូតដល់អ្នកធំហើយ ១២ពីព្រោះអញនឹងអាណិតមេត្តាចំពោះសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់គេ
ហើយអញនឹងលែងនឹកចាំពីអំពើបាប និងសេចក្តីទទឹងច្បាប់របស់គេទៀត" ១៣រីឯពាក្យដែលថា "ថ្មី"
នោះគឺថា ព្រះទ្រង់បានធ្វើឱ្យសេចក្តីមុនទៅជាចាស់ហើយ ឯរបស់ណាដែលត្រឡប់ជាចាស់
ហើយមានវ័យកន្លង នោះក៏ជិតនឹងសូន្យបាត់ដែរ ។

ជំពូក ៩

៩ ១ចំណែកសេចក្តីសញ្ញាមុននោះ គឺមានរបៀបថ្វាយបង្គំព្រះ ក៏មានទីបរិសុទ្ធ ដែលនៅលោកិយនេះដែរ
២ដ្បិតគេបានធ្វើរោងឧបោសថ ដែលបែកខាងមុខហៅថា ទីបរិសុទ្ធ ជាកន្លែងមានជើងចង្កៀង និងតុ
ហើយនំបុ័ងតាំងទុក ៣ខាងក្រោយវាំងននទី ២ មានកន្លែងហៅថា ទីបរិសុទ្ធបំផុត ៤ទីនោះមានជើងពានមាស
សំរាប់ដុតគ្រឿងក្រអូប និងហឹបនៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលស្រោបដោយមានជុំវិញទាំងអស់
នៅក្នុងហឹបនោះមានចានមាសដាក់នំម៉ាន៉ា ក៏មានដំបងរបស់លោកអើរ៉ុនដែលប៉ិចឡើង

និងបន្ទះថ្មនៃសេចក្ដីសញ្ញាផង ៥ឯខាងលើហឹបនោះ មានរូបចេរូប៊ីនដ៏មានសិរីល្អ ដែលបាំងទីសន្ដោសប្រោស
តែយើងខ្ញុំថ្លែងពីរបស់ទាំងនោះដោយពិស្ដារ ក្នុងពេលឥឡូវនេះមិនបានទេ ។
៦កាលរបស់ទាំងនេះបានរៀបជាស្រេចហើយ នោះពួកសង្ឃក៏ចូលទៅ សំរេចការងារក្នុងរោងឧបេ
ាសថ ផ្នែកខាងមុខជានិច្ច ៧តែឯផ្នែកខាងក្នុង នោះមានតែសំដេចសង្ឃតែឯងប៉ុណ្ណោះ ដែលចូលទៅបាន ក្នុង
១ ឆ្នាំ ១ ដង ក៏មិនមែនឥតយកឈាម ដែលលោកថ្វាយដោយព្រោះខ្លួនលោក និងអំពើប
ាបដែលប្រជាជនប្រព្រឹត្ត ដោយឥតដឹងនោះដែរ ៨យ៉ាងនោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសំដែងថា កាលរោងឧបេ
ាសថមុននោះនៅ ៗ ឡើយ នោះផ្លូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតមិនទាន់បើកតេ
៩នេះជាសេចក្ដីប្រៀបពន្យល់ដល់ជាន់ឥឡូវនេះ ជាគ្រាដែលគេនៅតែថ្វាយដង្វាយ និងយញ្ញបូជានៅឡើយ
ដែលដង្វាយទាំងនោះពុំអាចនឹងធ្វើឱ្យអ្នកដែលថ្វាយបានគ្រប់លក្ខណ៍ខាងឯបញ្ញាចិត្តបានឡើយ
១០ដ្បិតមានតែសេចក្ដីបញ្ញត្តខាងសាច់ឈាមទេ ដែលសំដែងពីម្ហូបម្ហា និងគ្រឿងផឹក
ហើយការលាងសំអាតផ្សេង ៗ ដែលបង្គាប់មក ដរាបដល់វេលាដែលរៀបចំឱ្យត្រឹមត្រូវឡើងវិញ ។
១១ប៉ុន្ដែ កាលព្រះគ្រីស្ទបានយាងមក ធ្វើជាសំដេចសង្ឃ ខាងឯសេចក្ដីល្អដែលត្រូវមក
គឺធ្វើដោយសាររោងឧបោសថដ៏វិសេសជាង ហើយគ្រប់លក្ខណ៍ជាង ដែលមិនបានធ្វើដោយដៃ គឺថា
មិនមែនជារបស់ផងលោកិយនេះទេ ១២នោះទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត ១ ដងជាសំរេច ទាំងប
ានសេចក្ដីប្រោសលោះ នៅអស់កល្បជានិច្ច មិនមែនដោយយកឈាមពពែឈ្មោល ឬឈាមកូនគោទេ
គឺដោយយកព្រះលោហិតនៃអង្គទ្រង់វិញ ១៣ដ្បិតបើសិនជាឈាមគោឈ្មោម និងឈាមពពែឈ្មោល
ហើយផេះគោក្រមុំ ដែលគេប្រោះលើមនុស្សស្មោកគ្រោក បានញែកអ្នកនោះចេញជាបរិសុទ្ធ ខាងសាច់ឈាមប
ានទៅហើយ ១៤ចំណង់បើព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់បានថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ ឥតសៅហ្មង
ដល់ព្រះ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច នោះនឹងសំអាតទាំងបញ្ញាចិត្តអ្នករាល់គ្នា
ពីអស់ទាំងការស្លាប់ផង ដើម្បីឱ្យបានបំរើព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ តើជាជាងអម្បាលម៉ានទៅទៀត
១៥ដោយហេតុនោះបានជាទ្រង់ជាអ្នកកណ្ដាលនៃសញ្ញាថ្មី ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលទ្រង់ហៅ ប
ានទទួលសេចក្ដីសន្យា ទុកជាមរដកដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយទ្រង់សុគត ប្រយោជន៍និងប្រោសលោះគេ
ឱ្យរួចពីការរំលង ដែលគេប្រព្រឹត្តពីកាលនៅក្រោមសញ្ញាចាស់នៅឡើយ
១៦ដ្បិតដែលមានសំបុត្រសញ្ញាចែកមរដក នោះត្រូវចាំដល់ម្ចាស់សំបុត្រស្លាប់ទៅសិន ទើបចែកបាន
១៧ពីព្រោះសំបុត្រសញ្ញានោះមានប្រយោជន៍តែកាលណាម្ចាស់បានស្លាប់ទៅហើយទេ
កាលម្ចាស់កំពុងរស់នៅឡើយ នោះគ្មានអំណាចសោះ ១៨ដូច្នេះ សេចក្ដីសញ្ញាចាស់ក៏មិនបានតាំងឡើង ដោយ

ឥតឈាមដែរ ១៩ពីព្រោះ កាលលោកម៉ូសេបានមានប្រសាសន៍ ប្រាប់ពីបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មាន តាមក្រិត្យវិន័យ
ដល់ប្រជាជនទាំងឡាយហើយ នោះលោកក៏យកឈាមកូនគោ និងឈាមពពែ ព្រមទាំងទឹក
និងរោមចៀមជ្រលក់ក្រហម ហើយនិងមែកហ៊ីសុបមកប្រោសលើគម្ពីរនោះឯង
ព្រមទាំងលើប្រជាជនទាំងអស់ដែរ ២០ដោយមានប្រសាសន៍ថា "នេះជាឈាមនៃសញ្ញា
ដែលព្រះទ្រង់បង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា" ២១លោកក៏ប្រោះឈាមទៅលើរោងឧបោសថ
និងគ្រឿងប្រដាប់ដែលសំរាប់ការងារទាំងប៉ុន្មានបែបដូច្នោះដែរ ២២ហើយតាមក្រិត្យវិន័យ
សឹងតែគ្រប់របស់ទាំងអស់បានស្អាត ដោយសារឈាម បើគ្មានខ្ចាយឈាមទេ នោះគ្មានផ្លូវណាឱ្យបានរួចពីប
ាបឡើយ ។

២៣ដូច្នេះ អស់ទាំងគំរូពីរបស់នៅស្ថានសួគ៌បានត្រូវសំអាត ដោយសាររបស់ទាំងនោះ
តែរបស់នៅស្ថានសួគ៌វិញ នោះត្រូវសំអាតដោយយញ្ញបូជាប្រសើរជាងទៅទៀត ២៤ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទទ្រង់មិនប
ានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធធ្វើដោយដៃ ដែលជាគំរូពីទីបរិសុទ្ធពិតនោះទេ គឺប
ានចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌នោះឯង ដើម្បីនឹងលេចមកក្នុងពេលឥឡូវនេះ នៅចំពោះព្រះភក្ត្រនៃព្រះ
ដំណាងយើងរាល់គ្នា ២៥ក៏មិនមែននឹងថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ជាញឹកញយ ដូចជាសំដេចសង្ឃ
ដែលចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធរាល់តែឆ្នាំ ទាំងយកឈាមដទៃទៅនោះដែរ ២៦ដ្បិតបើយ៉ាងដូច្នោះ នោះត្រូវ
ឱ្យទ្រង់រងទុក្ខជាច្រើនដង តាំងពីកំណើតលោកិយមក តែជាន់ឥឡូវនេះ ដែលជាចុងបំផុតអស់ទាំងកល្ប
នោះទ្រង់បានលេចមក ១ ដង ដើម្បីនឹងលើអំពើបាបចេញ ដោយថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់វិញ ទុកជាយញ្ញបូជា
២៧ហើយដោយព្រោះបានដំរូវត្រូវឱ្យមនុស្សទាំងអស់ស្លាប់ ១ ដង រួចសឹមជាប់សេចក្តីជំនុំជំរះ ២៨ដូច្នេះ
ព្រះគ្រីស្ទក៏បែបយ៉ាងនោះដែរ ដែលទ្រង់បានថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ ១ ដងហើយ ដោយព្រោះប
ាបរបស់មនុស្សជាច្រើន នោះទ្រង់នឹងលេចមកម្តងទៀត ក្រៅពីរឿងអំពើបាប
គឺសំរាប់នឹងជួយសង្គ្រោះដល់អស់អ្នកដែលរង់ចាំទ្រង់ ។

ជំពូក ១០

១០ ១ដ្បិតឯក្រិត្យវិន័យ ដែលមានតែស្រមោល ពីសេចក្តីល្អដែលត្រូវមក
មិនមែនជាតួរូបរបស់សេចក្តីទាំងនេះទេ នោះពុំអាចនឹងធ្វើឱ្យពួកអ្នក ដែលចូលមកថ្វាយយញ្ញបូជាដដែល ៗ
រាល់តែឆ្នាំជានិច្ច បានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើយ ២ដ្បិតបើបាន តើគេមិនបានលែងថ្វាយទេឬអី
ពីព្រោះបញ្ញាចិត្តនៃពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំ នោះមិនបានដឹងថាមានបាបទៀតទេ ដោយព្រោះប

ានញែកសំអាតម្តងហើយ ៣តែយញ្ញបូជាទាំងនោះនាំឱ្យរឭកឃើញ ពីអំពើបាបរបស់គេរាល់តែឆ្នាំវិញ
៤ដ្បិតឈាមគោឈ្មោល និងពពែឈ្មោល នោះពុំអាចនឹងដោះបាបបានឡើយ ៥ហេតុនោះប
ានជាកាលទ្រង់យាងមកក្នុងលោកិយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ព្រះអង្គមិនចង់បានយញ្ញបូជា និងដង្វាយទេ
តែទ្រង់បានរៀបចំរូបកាយឱ្យទូលបង្គំវិញ ៦ទ្រង់ក៏មិនសព្វព្រះហឫទ័យនិងដង្វាយដុត ឬនិងដង្វាយលោះប
ាបដែរ ៧បានជាទូលបង្គំទូលថា មើល ឱព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំមកនឹងធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់(សេចក្តីនេះប
ានកត់ទុកពីទូលបង្គំ នៅក្នុងគម្ពីរហើយ)" ៨ក្រោយដែលមានបន្ទូលថា យញ្ញបូជា និងដង្វាយ
ហើយដង្វាយដុត និងដង្វាយលោះបាប ទ្រង់មិនចង់បានទេ ក៏មិនសព្វព្រះហឫទ័យដែរ
ជារបស់ដែលគេថ្វាយតាមក្រិត្យវិន័យ ៩នោះទ្រង់ក៏ថែមព្រះបន្ទូលនេះទៀតថា "មើល ឱព្រះអង្គអើយ
ទូលបង្គំមកនឹងធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់" ដូច្នេះ ទ្រង់បានលើកចោលសេចក្តីមុន
ដើម្បីនឹងតាំងសេចក្តីក្រោយវិញ ១០គឺដោយសារចំណង់ព្រះហឫទ័យនោះ ដែលយើងរាល់គ្នាប
ានញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយសារដង្វាយថ្វាយរូបអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ១ ដងជាសំរេច ។

១១ឯអស់ទាំងសង្ឃក៏ឈរធ្វើការងាររាល់តែថ្ងៃ ទាំងថ្វាយយញ្ញបូជាដដែលជាញឹកញយ
ដែលពុំអាចនឹងដោះបាបបានឡើយ ១២តែទ្រង់វិញ ក្រោយដែលទ្រង់បានថ្វាយយញ្ញបូជាតែ ១ ដោយព្រោះប
ាប នោះទ្រង់បានគង់ខាងស្តាំព្រះ នៅជារៀងរាបដរាបទៅ ១៣ទាំងចាំទំរាំដល់បានដាក់ពួកខ្មាំងសត្រូវ
ឱ្យធ្វើជាកំណល់កល់ព្រះបាទទ្រង់ ១៤ដ្បិតទ្រង់ធ្វើឱ្យពួកអ្នក ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធហើយ ប
ានគ្រប់លក្ខណ៍អស់កល្បជានិច្ច ដោយសារដង្វាយតែ ១ នោះ ១៥ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ក៏ធ្វើបន្ទាល់ដល់យើងដែរ ដ្បិតក្រោយដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា ១៦"ឯសេចក្តីសញ្ញា
ដែលអញនឹងតាំងដល់គេក្រោយគ្រានោះ គឺថាអញនឹងដាក់ក្រិត្យវិន័យអញនៅក្នុងចិត្តគេ
ហើយនិងកត់ទុកនៅក្នុងគំនិតគេផង" ១៧នោះទ្រង់បានបន្ថែមនូវព្រះបន្ទូលនេះទៀតថា
"អញនឹងលែងនឹកចាំពីអំពើបាប និងសេចក្តីទទឹងច្បាប់របស់គេទៀត" ១៨ដូច្នេះ ដែលបានប្រោស
ឱ្យរួចពីសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ នោះមិនចាំបាច់ថ្វាយដង្វាយ ដោយព្រោះបាបទៀតទេ ។

១៩ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ដែលយើងមានសេចក្តីក្លៀវក្លានឹងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ
ដោយសារព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវ ២០តាមផ្លូវដែលទ្រង់ បានតាំងសំរាប់យើងរាល់គ្នា ជាផ្លូវថ្មី ហើយរស់
ដែលចូលកាត់វាំងនន គឺជារូបសាច់របស់ទ្រង់ ២១ហើយដែលមានសំដេចសង្ឃដ៏ធំ ១ អង្គត្រួតលើដំណាក់ព្រះ
២២នោះត្រូវឱ្យយើងចូលទៅជិតទាំងមានចិត្តស្មោះត្រង់ និងចិត្តជឿពិតប្រាកដ ហើយសេចក្តីជំនឿ
ព្រមទាំងមានចិត្តប្រោះញែកជាស្អាតរួចពីបញ្ញាចិត្តដែលសៅហ្មងផង ហើយបានលាងរូបកាយនឹងទឹកដ៏ស

្អាតដែរ ២៣ត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នាកាន់ខ្ជាប់ តាមសេចក្ដីបន្ទាល់របស់សេចក្ដីសង្ឃឹមនោះ ឥតរវើរវាយ
ដ្បិតព្រះដែលបានសន្យានោះ ទ្រង់ស្មោះត្រង់ ២៤ហើយត្រូវឱ្យយើងពិចារណាមើលគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ
ដើម្បីនិងបណ្ដាលឱ្យមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ ហើយឱ្យប្រព្រឹត្តការល្អផង ២៥ឥតលែងប្រជុំគ្នា
ដូចជាអ្នកខ្លះធ្លាប់នោះឡើយ ត្រូវឱ្យកំឡាចិត្តគ្នាវិញ ឱ្យកាត់តែខ្លាំងឡើងផង
តាមដែលឃើញថាថ្ងៃនោះជិតមកដល់ហើយ ២៦ដ្បិតក្រោយដែលយើងបានទទួលស្គាល់សេចក្ដីពិតយើង
បើយើងធ្វើបាបស្ម័គ្រពីចិត្តទៀត នោះគ្មានយញ្ញបូជាណា សំរាប់នឹងលោះបាបទៀតទេ ២៧មានតែរង់ចាំ
ដោយស្ញែងខ្លាចចំពោះសេចក្ដីជំនុំជំរះ និងសេចក្ដីសហ័សនៃភ្លើង
ដែលរៀបនឹងឆេះដល់អស់ទាំងពួកទាស់ទទឹងផងប៉ុណ្ណោះ ២៨ឯអ្នកណាដែលក្បត់ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ
នោះបានត្រូវស្លាប់ឥតគេប្រណី ដោយសេចក្ដីបន្ទាល់របស់មនុស្ស ២ ឬ ៣ នាក់ ២៩ចុះតើអ្នករាល់គ្នាស្មានថា
គេគួរមានទោសជាធ្ងន់ជាងយ៉ាងណាទៅ ដែលគេជាន់ឈ្លីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ទាំងរាប់ព្រះលោហិតនៃសេចក្ដីសញ្ញា ដែលបានញែកគេចេញជាបរិសុទ្ធ ទុកដូចជារបស់ប្រើធម្មតា
ហើយត្មេះតិះដៀលដល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏មានព្រះគុណផងនោះ
៣០ដ្បិតយើងស្គាល់ព្រះអង្គដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "សេចក្ដីសងសឹកជារបស់ផងអញ អញនឹងសងគេ
នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់" ហើយ ១ ទៀតថា "ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងជំនុំជំរះរាស្ត្រទ្រង់"
៣១រីឯការដែលធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ព្រះហស្តនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះគួរស្ញែងខ្លាចណាស់ ។

៣២ចូរនឹកចាំពីជាន់មុន គឺពីកាលដែលអ្នករាល់គ្នា ទើបនឹងបានភ្លឺឡើង នោះក៏ទ្រាំនឹងទុក្ខលំបាក
ទាំងតតាំងជាខ្លាំងដែរ ៣៣ដោយសារគេយកអ្នករាល់គ្នាទុកជាល្បែងមើលលេង ទាំងត្មះតិះដៀល
ហើយធ្វើទុក្ខដល់អ្នករាល់គ្នានោះម្យ៉ាង ហើយមួយទៀត ដោយអ្នករាល់គ្នាបានភប់ប្រសព្វនឹងពួកអ្នក
ដែលត្រូវទុក្ខលំបាកដូច្នោះម្យ៉ាងផង ៣៤ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តអាណិតអាសូរ ដល់ពួកអ្នកដែលជាប់ចំណង
ក៏ទ្រាំឱ្យមនុស្សប្លន់យករបស់ទ្រព្យខ្លួន ដោយអំណរ ដោយដឹងថា ខ្លួនមានទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលប្រសើរជាង
ហើយក៏នៅជាប់លាប់ផង នៅឯស្ថានសួគ៌ ៣៥ដូច្នេះ កុំឱ្យបោះបង់ចោលសេចក្ដីក្លាហានរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដែលមានរង្វាន់ជាធំនោះឡើយ ៣៦ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាត្រូវការនឹងសេចក្ដីអត់ធ្មត់ ដើម្បីឱ្យប
ានទទួលសេចក្ដីដែលបានសន្យា ដោយធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះ ៣៧ពីព្រោះនៅតែបន្តិចទៀត
"នោះព្រះអង្គដែលត្រូវមក ទ្រង់និងយាងមកមែន ឥតបង្អង់ឡើយ ៣៨តែពួកមនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅ
ដោយអាងសេចក្ដីជំនឿ បើអ្នកណាថយទៅវិញ នោះចិត្តអញគ្មានសេចក្ដីអំណរចំពោះអ្នកនោះទេ"
៣៩តែយើងរាល់គ្នាមិនមែនជាពួកអ្នក ដែលថយទៅវិញ ឱ្យត្រូវវិនាសនោះឡើយ

គឺជាពួកអ្នកដែលមានសេចក្តីជំនឿសំរាប់ឱ្យព្រលឹងបានសង្គ្រោះវិញ ។

ជំពូក ១១

១១ ១រីឯសេចក្តីជំនឿ នោះគឺជាចិត្តដែលដឹងជាក់ថានឹងបានដូចសង្ឃឹម ជាសំគាល់ពីការដែលមើលមិនឃើញ
២ព្រះទ្រង់បានធ្វើបន្ទាល់ពីមនុស្សចាស់បុរាណ ដោយព្រោះគេមានសេចក្តីជំនឿនោះថា លោកិយបានកើតមក
ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ បានជារបស់ដែលមើលឃើញទាំងប៉ុន្មាន
នោះមិនមែនកើតអំពីរបស់ដែលមើលឃើញទេ ។

៤ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះអេបិលបានថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះ
ដែលប្រសើរជាងដង្វាយរបស់កាអ៊ីន ហើយមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីគាត់ ដោយព្រោះយញ្ញបូជានោះថា
គាត់សុចរិត ទាំងមានព្រះធ្វើបន្ទាល់ពីដង្វាយគាត់ផង ប
ានជាទោះបើគាត់ស្លាប់ក៏ដោយគង់តែនៅមាននិយាយទៅទៀត ដោយសារដង្វាយនោះឯង ។

៥ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះហេណុកបានឡើងទៅលើ មិនបានឃើញសេចក្តីស្លាប់ឡើយ
ហើយគេរកគាត់មិនឃើញទៀត ពីព្រោះព្រះបានយកគាត់ទៅ ដ្បិតកាលមុនដែលលើកយកគាត់ទៅ
នោះមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីគាត់ថា ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងគាត់ណាស់ ៦តែបើឥតមានសេចក្តីជំនឿទេ
នោះមិនអាចនឹងគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យព្រះបានឡើយ ដ្បិតអ្នកណាដែលចូលទៅឯព្រះ នោះត្រូវតែជឿថា
មានព្រះមែន ហើយថា ទ្រង់ប្រទានរង្វាន់ ដល់អស់អ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់ ។

៧ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះព្រះបានមានបន្ទូលពន្យល់លោកណូអេ
ពីការដែលមើលមិនទាន់ឃើញនៅឡើយ ហើយដោយលោកមានសេចក្តីកោតខ្លាច បានជាលោកធ្វើទូក ១
យ៉ាងធំ សំរាប់នឹងជួយសង្គ្រោះដល់ពួកគ្រួសាររបស់លោក ហើយលោកបានកាត់ទោសលោកិយដោយការនោះ
ក៏ត្រឡប់ជាអ្នកគ្រងសេចក្តីសុចរិត ដែលត្រូវខាងសេចក្តីជំនឿ ទុកជាមរដកដែរ ។

៨ដោយសារសេចក្តីជំនឿ កាលព្រះបានហៅលោកអ័ប្រាហាំ នោះលោកក៏បានស្តាប់បង្គាប់
លោកចេញទៅឯកន្លែងដែលត្រូវទទួលជាមរដក គឺចេញទៅឥតមានដឹងជាទៅឯណាទេ
៩ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះលោកបានស្នាក់នៅក្នុងស្រុក ដែលទ្រង់សន្យាឱ្យ ដូចជានៅប្រទេសដទៃ
ក៏នៅតែក្នុងត្រសាល ជាមួយនឹងអ៊ីសាក ហើយនិងយ៉ាកុប ជាអ្នកគ្រងសេចក្តីសន្យាដដែល
ទុកជាមរដកជាមួយគ្នា ១០ពីព្រោះលោករង់ចាំក្រុង ១ ដែលមានឫសជញ្ជាំង ដែលព្រះទ្រង់ជាអ្នកគូរ
ហើយជាជាងសង់ ។

១១ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ នោះនាងសារ៉ាក៏ទទួលអំណាច ឱ្យមានគភ៌បង្កើតកូនបាន ហើយនាងបង្កើតកូនមក ក្នុងកាលដែលហួសអាយុហើយ ពីព្រោះនាងបានរាប់ព្រះដែលសន្យានោះ ទុកជាស្មោះត្រង់ ១២ដូច្នេះ ក៏មានមនុស្ស ១ ហ្វូង ដូចជាផ្កាយនៅលើមេឃ ហើយដូចខ្សាច់នៅមាត់សមុទ្រ ដែលរាប់មិនចេះអស់ បានកើតមកអំពីមនុស្សតែម្នាក់ ដែលអ្នកនោះក៏ទុកដូចជាស្លាប់ហើយដែរ ។

១៣ពួកអ្នកទាំងនោះបានស្លាប់ក្នុងសេចក្ដីជំនឿ ឥតទទួលសេចក្ដីដែលបានសន្យាទាំងប៉ុន្មានទេ តែគេបានឃើញពីចំងាយ ហើយក៏ទទួលគំនាប់ដែរ ទាំងយល់ព្រមថា ខ្លួនគេជាអ្នកដទៃ ដែលគ្រាន់តែសំណាក់នៅផែនដីប៉ុណ្ណោះ ១៤ពួកអ្នកដែលនិយាយដូច្នោះ នោះសំដែងច្បាស់ថា គេជាអ្នករកស្រុកសំរាប់ខ្លួនគេពិត ១៥ហើយបើសិនជាគេរឭកស្រុក ដែលគេទើបនឹងចេញមកនោះ នោះគេនឹងមានឱកាសត្រឡប់ទៅវិញបាន ១៦តែឥឡូវនេះ គេសង្វាតចង់បានស្រុក ១ ដ៏ប្រសើរជាង គឺខាងស្ថានសួគ៌វិញ បានជាព្រះទ្រង់គ្មានសេចក្ដីខ្មាស ដោយគេហៅទ្រង់ជាព្រះនៃគេនោះឡើយ ដ្បិតទ្រង់បានរៀបចំទីក្រុង ១ ឱ្យគេហើយ ។

១៧ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ នោះអ័ប្រាហាំបានថ្វាយអ៊ីសាក ក្នុងកាលដែលទ្រង់ល្បងលលោក គឺអ្នកដែលបានទទួលសេចក្ដីសន្យាទាំងប៉ុន្មាន លោកបានថ្វាយកូនលោកតែមួយ ១៨ដែលមានសេចក្ដីថែងទុកពីដំណើរកូននោះថា ព្រះទ្រង់អាចនឹងប្រោសកូន ឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញបានផង ហើយលោកបានទទួលវាមកវិញមែនធៀបដូចជារស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។

២០ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ នោះអ៊ីសាកបានឱ្យពរដល់យ៉ាកុប និងអេសាវ ពីដំណើរការទៅខាងមុខ ។

២១ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ នោះយ៉ាកុបបានឱ្យពរដល់កូនយ៉ូសែបទាំង ២ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះ ទាំងច្រត់លើចុងឈើច្រត់ ក្នុងកាលដែលលោកហៀបនឹងស្លាប់ ។

២២ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ នោះយ៉ូសែបបានប្រាប់ពីដំណើរពួកជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ដើរចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ ក៏ផ្ដាំពីដំណើរសពរបស់ខ្លួន ក្នុងកាលដែលហៀបនឹងផុតដង្ហើមទៅផង ។

២៣ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ កាលម៉ូសេបានកើតមក នោះឪពុកម្ដាយបានលាក់ទុក ៣ ខែ ឥតមាននឹកខ្លាចដល់បញ្ញត្តិរបស់ស្ដេចឡើយ ពីព្រោះបានឃើញថាជាកូនថ្លោសល្អ ២៤ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ លុះលោកធំហើយ នោះលោកមិនព្រមឱ្យគេហៅខ្លួន ជាកូនរបស់បុត្រីផារ៉ោនទេ ២៥លោកស៊ូរងទុក្ខលំបាកជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ព្រះ ជាជាងមានសេចក្ដីអំណរខាងអំពើបាប ដែលនៅតែ ១ ភ្លែតនោះវិញ ២៦ដោយបានរាប់សេចក្ដីដំនៀល ដែលគេតិះដៀលដល់ព្រះគ្រីស្ទ

ទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិប្រសើរជាងអស់ទាំងរបស់ថ្លៃវិសេសនៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ដ្បិតលោកសំឡឹងចំទៅឯរង្វាន់វិញ
២៧ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ នោះលោកក៏ចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទទៅ
ឥតកោតខ្លាចដល់សេចក្ដីកំហឹងនៃស្ដេចឡើយ ដ្បិតលោកបានកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន
ហាក់ដូចជាឃើញព្រះដ៏មើលមិនឃើញដែរ ២៨ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ នោះលោកបានធ្វើបុណ្យរំលង
ទាំងរលាស់ឈាម ដើម្បីកុំឱ្យមេបំផ្លាញពួកកូនច្បង បានមកពាល់ដល់គេឡើយ ។
២៩ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ នោះគេបានដើរកាត់សមុទ្រក្រហម ដូចជាដើរលើដីគោក
តែកាលពួកសាសន៍អេស៊ីព្ទបានល្បងល នោះគេក៏ត្រូវលេបបាត់ទៅ ៣០ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ
លុះគេដើរព័ទ្ធជុំវិញក្រុងយេរីខូរ អស់ ៧ ថ្ងៃហើយ នោះនាងរ៉ាហាប ជាស្រីសំផឹង មិនបានវិនាសទៅ
ជាមួយនឹងពួកអ្នករឹងចចេសឡើយ ពីព្រោះនាងបានទទួលពួកឈ្លបលប ដោយមេត្រីចិត្ត ។
៣២តើត្រូវឱ្យខ្ញុំនិយាយអ្វីទៀត ដ្បិតគ្មានពេលវេលានឹងថ្លែងប្រាប់រឿងពីគេឌាន បារ៉ាក សាំសុន
យែបថា ដាវីឌ សាំយូអែល និងពួកហោរាទេ ៣៣ដែលដោយសារសេចក្ដីជំនឿ នោះគេបានឈ្នះនគរដទៃ ប
ានសំរេចការសុចរិត បានទទួលសេចក្ដីសន្យា បានបិទមាត់សិង្ហ ៣៤បានពន្លត់អំណាចភ្លើង បានរួចពីមុខដាវ ប
ានមានកំឡាំងក្នុងកាលដែលកំពុងតែខ្សោយ ក៏ត្រឡប់ជាពូកែក្នុងចំបាំង ទាំងកំចាត់ពលទ័ពសាសន៍ដទៃផង
៣៥ពួកស្រី ៗ បានទទួលមនុស្សស្លាប់របស់ខ្លួនមក ដោយរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ខ្លះត្រូវគេធ្វើទុក្ខវេទនា
ឥតទទួលការប្រោសលោះឱ្យរួចឡើយ គឺដើម្បីឱ្យបានរស់ឡើងវិញបែបប្រសើរជាង
៣៦ខ្លះទៀតត្រូវសេចក្ដីល្បួង ដោយមានគេចំអកឱ្យទាំងវាយនឹងរំពាត់ ក៏ទ្រាំទាំងជាប់ចំណង និងជាប់គុកផង
៣៧ត្រូវគេចោលនឹងថ្ម ល្បួង ហើយអារបណ្ដាច់ ក៏ត្រូវស្លាប់នឹងដាវ ត្រូវដើរវឹមវាម ទាំងស្លៀកស្បែកចៀម
និងស្បែកពពែ ត្រូវកំសត់ទុគ៌ត ត្រូវគេសង្កត់សង្កិន ហើយធ្វើបាប ៣៨ក៏ដើរសាត់ព្រាត់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន
ហើយនៅទីភ្នំ ទាំងនៅក្នុងរអាង ហើយនឹងរូងក្នុងដីលោកិយមិនគួរនឹងពួកអ្នកទាំងនោះទេ
៣៩ពួកអ្នកទាំងនោះ ទោះបើមានសេចក្ដីបន្ទាល់ពីគេថា គេមានសេចក្ដីជំនឿក៏ដោយ គង់តែគេមិនប
ានទទួលសេចក្ដី ដែលសន្យានោះទេ ៤០ដ្បិតព្រះបានផ្គត់ផ្គង់សេចក្ដីប្រសើរជាង សំរាប់យើងរាល់គ្នា ដើម្បីមិន
ឱ្យអ្នកទាំងនោះបានគ្រប់លក្ខណ៍ ក្រៅពីយើងឡើយ ។

ជំពូក ១២

១២ ១ដូច្នេះ ដែលមានស្មរបន្ទាល់ ១ ហ្វូងធំម្ល៉េះ នៅព័ទ្ធជុំវិញយើង នោះត្រូវឱ្យយើងចោលអស់ទាំងបន្ទុក
និងអំពើបាប ដែលរុំយើងជុំវិញជាងាយម្ល៉េះនោះចេញ ហើយត្រូវរត់ក្នុងទីប្រណាំង ដែលនៅមុខយើង

ដោយអំណត់ ២ទាំងរំពឹងមើលដល់ព្រះយេស៊ូវដ៏ជាមេផ្តើម ហើយជាមេសំរេចសេចក្តីជំនឿរបស់យើង
ដែលទ្រង់បានរងទ្រាំនោះឈើឆ្កាង ទាំងមើលងាយចំពោះសេចក្តីអាមាស់ខ្មាសនោះ ឱ្យតែប
ានសេចក្តីអំណរដែលនៅចំពោះទ្រង់ រួចទ្រង់ក៏គង់ខាងស្តាំបល្ល័ង្កនៃព្រះ ៣ដូច្នេះ ចូរពិចារណាមើលទ្រង់
ដែលទ្រង់បានទ្រាំទ្រនឹងពួកមនុស្សមានបាប ដែលធ្វើទទឹងទទែងនឹងទ្រង់ជាខ្លាំងម៉្លេះ
ក្រែងលោកអ្នករាល់គ្នាត្រូវនឿយហត់ ហើយរសាយចិត្តចេញ ៤ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនទាន់តយុទ្ធនឹងអំពើបាប
ដល់ទៅហូរឈាមនៅឡើយទេ ៥តែអ្នករាល់គ្នាបានភ្លេចសេចក្តីដំបូន្មានអស់រលីងទៅ ដែលទ្រង់ប
ានទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាកូនថា "កូនអើយ កុំឱ្យមើលងាយសេចក្តីផ្ចាញ់ផ្ចាលរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ
ក៏កុំឱ្យរសាយចិត្តក្នុងកាលដែលទ្រង់បន្ទោសឯងដែរ
៦ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្ចាញ់ផ្ចាលចំពោះអស់អ្នកណាដែលទ្រង់ស្រឡាញ់
ហើយទ្រង់វាយប្រដៅដល់អស់ទាំងកូនដែលទ្រង់ទទួល" ៧បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាត្រូវសេចក្តីផ្ចាញ់ផ្ចាល
នោះគឺព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តនឹងអ្នករាល់គ្នា ដូចជាកូនហើយ ដ្បិតតើមានកូនឯណាដែលឪពុកមិនវាយផ្ចាលនោះ
៨តែបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមិនដែលត្រូវផ្ចាញ់ផ្ចាលសោះ ជាសេចក្តីដែលគ្រប់គ្នាត្រូវរងទ្រាំ
នោះអ្នករាល់គ្នាជាកូនឥតខាន់ស្លាទេ មិនមែនជាកូនពិតប្រាកដឡើយ ៩មួយទៀតយើងរាល់គ្នាមាន
ឪពុកខាងសាច់ឈាម ដែលវាយផ្ចាលយើង ហើយយើងក៏កោតខ្លាចដល់គាត់ដែរ ដូច្នេះ តើមិនត្រូវ
ឱ្យយើងចុះចូល ចំពោះព្រះវរបិតាខាងវិញ្ញាណជាជាងទៅទៀត ដើម្បីឱ្យបានរស់នៅទេឬអី ១០ដ្បិត
ឪពុកយើងតែវាយប្រដៅយើង តាមតែខណចិត្តរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ តែមិនមែនជាយូរឆ្នាំទេ
ចំណែកព្រះដែលទ្រង់វាយផ្ចាល់ នោះសំរាប់ជាប្រយោជន៏ដល់យើងវិញ ដើម្បីឱ្យយើងប
ានសេចក្តីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ១១កាលណាយើងត្រូវសេចក្តីផ្ចាញ់ផ្ចាល នោះមើលទៅដូចជាព្រួយណាស់
មិនមែនសប្បាយទេ តែក្រោយមក នោះទើបបង្កើតផលដ៏សុខសាន្ត នៃសេចក្តីសុចរិត
ដល់អស់អ្នកណាដែលត្រូវរងទ្រាំនោះវិញ ។

១២ដូច្នេះ ចូរលើកដៃដែលស្រពន់ឡើង និងជង្គង់ដែលស្លុតដែរ ១៣ហើយធ្វើផ្លូវឱ្យត្រង់
សំរាប់ជើងអ្នករាល់គ្នា ក្រែងអ្នកណាដែលខ្ញើចត្រូវបង្វែរចេញទៅ ស៊ូឱ្យបានជាឡើងវិញ
១៤ចូរដេញតាមសេចក្តីមេត្រី ចំពោះមនុស្សទាំងអស់ចុះ ហើយឱ្យបានញែកជាបរិសុទ្ធដែរ
បើអ្នកណាគ្មានសេចក្តីបរិសុទ្ធ នោះមិនដែលឃើញព្រះអម្ចាស់ឡើយ ១៥ហើយត្រូវប្រយ័ត្នឱ្យមែនទែន
ក្រែងមានអ្នកណាខ្វះខាងឯព្រះគុណនៃព្រះ ហើយមានឫសជូរចត់ណាពន្លកឡើង នាំឱ្យទំនាស់ចិត្ត
រួចមានមនុស្សជាច្រើនបានស្មោកគ្រោក ដោយសារសេចក្តីនោះ ១៦ក្រែងមានអ្នកកំផិត ឬមនុស្សទមិលណា

ដូចជាអេសាវ ដែលលក់ច្បាប់បងច្បងរបស់ខ្លួន សង្វាតឱ្យបានតែម្ហូប ១ មុខប៉ុណ្ណោះដែរ
១៧ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ក្រោយមកគាត់សង្វាតចង់បានពរ តែគាត់ត្រូវចោលចេញវិញ
ដ្បិតទោះបើគាត់ខំស្វែងរកទាំងស្រក់ទឹកភ្នែកក៏ដោយ គង់តែរកផ្លូវប្រែចិត្តមិនឃើញទេ ។
១៨អ្នករាល់គ្នាមិនមែនមកដល់ភ្នំ ដែលនឹងពាល់បាន ហើយដែលមានភ្លើងឆេះនោះទេ ប
្ដដល់សេចក្ដីងងឹត ឬស្រអាប់ ឬខ្យល់ព្យុះ ១៩ឬសូរផ្លុំត្រែ ឬព្រះសៀងនៃព្រះ ដែលមានបន្ទូលមក
ជាសូរសៀង ដែលពួកអ្នកឮ ក៏អង្វរកុំឱ្យព្រះបន្ទូលបានមកដល់ខ្លួនទៀតឡើយ
២០ដ្បិតគេទ្រាំនឹងសេចក្ដីដែលបង្គាប់មកមិនបាន គឺជាសេចក្ដីថា "សូម្បីសត្វណាដែលពាល់ភ្នំ
នោះនឹងត្រូវចោលនឹងថ្ម ឬបាញ់ទំលុះដោយព្រួញ" ២១ហើយការដែលគេឃើញនោះ ក៏គួរស្ញែងខ្លាចណាស់
ដល់ម្ល៉េះបានជាម៉ូសេ លោកមានប្រសាសន៍ថា "ខ្ញុំភ័យញ័រជាខ្លាំង" ២២គឺអ្នករាល់គ្នាបានមកដល់ភ្នំស៊ីយ៉ូនវិញ
ជាទីក្រុងនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ គឺក្រុងយេរូសាឡិមនៃស្ថានសួគ៌ ហើយដល់ពួកទេវតាទាំងសល់សែន
២៣ដលទីប្រជុំរបស់មនុស្សទាំងឡាយ និងជំនុំពួកកូនច្បងដែលកត់ទុកនៅស្ថានសួគ៌
ដល់ព្រះដ៏ជាចៅក្រមនៃមនុស្សទាំងអស់ ដល់អស់ទាំងវិញ្ញាណនៃពួកសុចរិត ដែលបានគ្រប់លក្ខណ៍ហើយ
២៤ដល់ព្រះយេស៊ូវ ដែលជាអ្នកកណ្ដាលនៃសេចក្ដីសញ្ញាថ្មី ហើយដល់ព្រះលោហិត ដែលសំរាប់នឹងប្រោះ
ជាព្រះលោហិត ដែលសំដែងពីសេចក្ដីប្រសើរ ជាជាងឈាមរបស់អេបិលទៅទៀតផង ។
២៥ចូរប្រយ័ត្ន កុំឱ្យប្រកែកមិនព្រមស្ដាប់តាមព្រះអង្គ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលឡើយ
ដ្បិតបើសិនជាអ្នកទាំងនោះ ដែលមិនព្រមស្ដាប់តាមលោកម៉ូសេ ក្នុងកាលដែលលោកសំដែងព្រះបន្ទូល
ឱ្យស្ដាប់នៅផែនដី គេមិនបានរួចទោសទៅហើយ នោះចំណង់បើយើងរាល់គ្នា ដែលងាកបែរចេញពីព្រះ
ដែលមានបន្ទូលពីស្ថានសួគ៌មក តើតឹងជាងយ៉ាងណាទៅ ២៦សំឡេងទ្រង់បានធ្វើឱ្យផែនដីកក្រើករញ្ជួ
ួយនៅវេលានោះ តែឥឡូវនេះ ទ្រង់សន្យាថា "អញនឹងធ្វើឱ្យកក្រើកម្ដងទៀត មិនត្រឹមតែផែនដីប៉ុណ្ណោះ
គឺទាំងផ្ទៃមេឃថែមទៀតផង" ២៧រីឯពាក្យដែលថា "ម្ដងទៀត" នោះសំដែងថា របស់ដែលត្រូវកក្រើក
នោះត្រូវរើចេញ ទុកដូចជារបស់ដែលបានធ្វើហើយ ដើម្បីឱ្យរបស់ដែលមិនបានកក្រើកទាំងប៉ុន្មាន ប
ានធន់នៅវិញ ២៨ដូច្នេះ ដែលទទួលនគរ ១ ដ៏កក្រើករញ្ជួយពុំបាន នោះត្រូវឱ្យយើងដឹងគុណ
ដែលដោយសារសេចក្ដីនោះ យើងនឹងបំរើព្រះបែបឱ្យទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ទាំងមានចិត្តគោរពប្រតិបត្តិ
ហើយកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ ២៩ដ្បិតព្រះនៃយើងរាល់គ្នាទ្រង់ជាភ្លើងដែលឆេះបន្សុស ។

ជំពូក ១៣

១៣ ១ចូរឱ្យមានសេចក្ដីស្រឡាញ់គ្នា ជាបងប្អូនជានិច្ច ២កុំឱ្យភ្លេចសេចក្ដីចៅរ៉ៅឡើយ ដ្បិតមនុស្សខ្លះប
ានទទួលទាំងទេវតា ឱ្យសំណាក់នៅឥតដឹងផង ដោយមានសេចក្ដីនោះឯង ៣ចូរនឹកចាំពីពួកអ្នកជាប់គុក
ទុកដូចជាជាប់ចំណងជាមួយគ្នា ហើយពីពួកអ្នកដែលត្រូវគេធ្វើបាបផង ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាក៏នៅក្នុងរូបកាយដែរ
។

៤ការវិវាហមង្គលជាការប្រសើរដល់គ្រប់គ្នា ហើយដែលរួមដំណេក នោះក៏ជាការឥតសៅហ្មងដែរ
តែព្រះទ្រង់នឹងជំនុំជំរះមនុស្សកំផិត ហើយនឹងមនុស្សសហាយស្មន់គ្នាវិញ ។

៥ចូរឱ្យកិរិយាដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្ត បានឥតលោភឡើយ
ឱ្យស្កប់ចិត្តនឹងរបស់ដែលមានហើយប៉ុណ្ណោះចុះ ដ្បិតព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "អញនឹងមិនចាកចេញពីឯង
ក៏មិនបោះបង់ចោលឯងឡើយ" ៦បានជាយើងរាល់គ្នាអាចនឹងនិយាយ ដោយក្លាហានថា
"ខ្ញុំមិនព្រមខ្លាចឡើយ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជាជំនួយខ្ញុំ តើមនុស្សនឹងធ្វើដល់ខ្ញុំជាយ៉ាងណាបាន" ។

៧ចូរនឹកចាំពីពួកអ្នកនាំមុខ ដែលបានផ្សាយព្រះបន្ទូលមកអ្នករាល់គ្នា
ត្រូវតែត្រាប់តាមសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នកទាំងនោះ ទាំងពិចារណាមើលចុងបំផុតនៃកិរិយាគេផង
៨ដ្បិតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់នៅតែដដែល គឺពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ ហើយទៅដល់អស់កល្បជានិច្ចតទៅ ៩ដូច្នោះ
កុំឱ្យបណ្តែតបណ្តោយតាមសេចក្ដីបង្រៀនប្លែង ៗ ឡើយ ដ្បិតគួរឱ្យចិត្តបានតាំងនៅខ្ជាប់ខ្ជួន ដោយព្រះគុណ
មិនមែនដោយចំណីអាហារទេ ដែលពួកអ្នកប្រព្រឹត្តតាមសេចក្ដីទាំងនោះ មិនប
ានប្រយោជន៍អ្វីពីនោះមកឡើយ ១០យើងរាល់គ្នាមានអាសនា ១ ដែលពួកអ្នកបំរើក្នុងរោងឧបោសថ
គេគ្មានច្បាប់នឹងចូលមកបរិភោគពីអាសនានោះទេ ១១ដ្បិតឯសត្វទាំងប៉ុន្មាន ដែលសំដេចសង្ឃនាំយកឈាម
ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ ដោយព្រោះបាប នោះត្រូវដុតនៅខាងក្រៅទីដំឡើងត្រសាលវិញ ១២ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូ
ូវទ្រង់ក៏បានរងទុក្ខ នៅខាងក្រៅទ្វារក្រុងដែរ ដើម្បីនឹងញែកប្រជាជនឱ្យបរិសុទ្ធ
ដោយសារព្រះលោហិតនៃអង្គទ្រង់ ១៣ហេតុនោះបានជាត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នាចេញទៅឯទ្រង់
នៅខាងក្រៅទីដំឡើងត្រសាលដែរ ទាំងផ្ទុកសេចក្ដីដំនៀលរបស់ទ្រង់ចុះ ១៤ដ្បិតនៅស្ថាននេះ
យើងរាល់គ្នាគ្មានទីក្រុងណា ដែលស្ថិតនៅជាប់ជានិច្ចទេ តែយើងកំពុងតែស្វែងរកក្រុងនោះដែលត្រូវមក
១៥ដូច្នេះ ត្រូវឱ្យយើងរាល់គ្នាថ្វាយពាក្យសរសើរ ដោយសារទ្រង់ ទុកជាគ្រឿងបូជាដល់ព្រះជានិច្ច
គឺជាផលនៃបបូរមាត់ ដែលថ្លែងប្រាប់ពីព្រះនាមទ្រង់ ១៦កុំឱ្យភ្លេចនឹងធ្វើគុណ ហើយចែកចាយឡើយ
ដ្បិតព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងគ្រឿងបូជាយ៉ាងនោះ ។

១៧ចូរស្តាប់តាម ហើយចុះចូលនឹងពួកអ្នក ដែលនាំមុខអ្នករាល់គ្នាចុះ ដើម្បីឱ្យអ្នកទាំងនោះប

ានថៃរក្សាព្រលឹងអ្នករាល់គ្នាដោយអំណរ មិនមែនដោយស្រែកថ្ងូរទេ ដ្បិតបើត្រូវស្រែកថ្ងូរ
នោះបង់ប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ពីព្រោះអ្នកទាំងនោះថៃរក្សា
ហាក់ដូចជានឹងត្រូវរាប់រៀបទូលដល់ទ្រង់វិញ ។

១៨សូមជួយអធិស្ឋានឱ្យយើងខ្ញុំផង ដ្បិតយើងខ្ញុំជឿជាក់ថា យើងខ្ញុំមានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា ហើយក៏ប្រ
ាថ្នាចង់ប្រព្រឹត្តល្អ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ១៩ខ្ញុំក៏សូមជាលើសទៅទៀតថា ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋាន សូម
ឱ្យខ្ញុំបានត្រឡប់មកឯអ្នករាល់គ្នាវិញជាឆាប់ ៗ ។

២០សូមឱ្យព្រះនៃសេចក្ដីសុខសាន្ដ ដែលទ្រង់ប្រោសព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
ឱ្យត្រឡប់ពីពួកស្លាប់មកវិញ គឺជាអ្នកគង្វាលដ៏ធំនៃហ្វូងចៀម ២១ទ្រង់ប្រោសឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍
ក្នុងការល្អគ្រប់ជំពូក ដោយសារព្រះលោហិត នៃសញ្ញាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ប
ានធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ដោយទ្រង់ធ្វើការក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដែលគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យនៃទ្រង់
ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អ នៅអស់កល្បជានិច្ច រៀងរាបតទៅ អាម៉ែន ។

២២តែបងប្អូនអើយ ចូរទ្រាំទ្រនឹងសេចក្ដីប្រដៅទូន្មាននេះចុះ ដ្បិតខ្ញុំប
ានសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងខ្លី ៗ ទេ ២៣សូមឱ្យដឹងថា គេបានលែងធីម៉ូថេ ជាបងប្អូនយើងហើយ
បើគាត់មកយ៉ាងឆាប់ នោះខ្ញុំនឹងបានមកសួរអ្នករាល់គ្នា ជាមួយនឹងគាត់ដែរ
២៤សូមជំរាបសួរដល់ពួកអ្នកនាំមុខអ្នករាល់គ្នា និងពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាដែរ ពួកអ្នកនៅស្រុកអ៊ីតាលី
ក៏សូមជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា ។

២៥សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណទាំងអស់គ្នា ។ អាម៉ែន ។

James

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រយ៉ាកុប ជាបាវបំរើរបស់ព្រះ ហើយរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
ខ្ញុំផ្ញើមកជំរាបសួរដល់ពូជអំបូរទាំង ១២ ដែលត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ។

២បងប្អូនអើយ កាលណាអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្ដីល្បួងផ្សេង ៗ
នោះត្រូវរាប់ជាសេចក្ដីអំណរសព្វគ្រប់វិញ ៣ដោយដឹងថា ការល្បងលមើលសេចក្ដីជំនឿនៃអ្នករាល់គ្នា
នោះនាំបង្កើតឱ្យមានសេចក្ដីខ្ជាប់ខ្ជួន ៤ចូរទុកឱ្យសេចក្ដីខ្ជាប់ខ្ជួននោះ បានធ្វើការឱ្យសំរេចពេញលេញចុះ ដើម្បី

ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ហើយពេញខ្នាតឥតខ្វះអ្វីឡើយ ៥តែបើអ្នករាល់គ្នាណាមួយខ្វះប្រាជ្ញា
មានតែសូមដល់ព្រះ ដែលទ្រង់ប្រទានដល់មនុស្សទាំងអស់ ដោយសទ្ធា ឥតបន្ទោសផង នោះទ្រង់នឹងប្រទាន
ឱ្យ ៦តែត្រូវឱ្យអ្នកនោះសូមដោយចិត្តជឿ ឥតសង្ស័យអ្វីសោះ ដ្បិតអ្នកណាដែលសង្ស័យ
នោះប្រៀបដូចជារលកសមុទ្រ ដែលត្រូវផាត់ដោយខ្យល់ ទាំងរំពើកចុះឡើង ៧កុំ
ឱ្យមនុស្សយ៉ាងនោះនឹកស្មានថា ខ្លួននឹងបានអ្វីពីព្រះអម្ចាស់ឡើយ ៨ដ្បិតអ្នកនោះជាមនុស្សមានចិត្ត ២
ចេះតែសាវ៉ាក្នុងគ្រប់ទាំងផ្លូវ ។

៩ត្រូវឱ្យបងប្អូនណា ដែលមានសណ្ឋានទាបថោក បាកត្រេកអរ ដោយបានដំកើងឡើង
១០ហើយអ្នកមានត្រូវអរសប្បាយ ដោយត្រូវបន្ទាបចុះវិញ ដ្បិតគេនឹងបាត់ទៅដូចជាផ្កាស្មៅ
១១ពីព្រោះថ្ងៃរះឡើង មានចំហាយក្តៅវេលាណា នោះធ្វើឱ្យស្មៅក្រៀមស្វិត ហើយផ្កាក៏រោយរុះ
ឯលំអក៏វិនាសសូន្យទៅ ដូច្នេះ អ្នកមានក៏នឹងត្រូវស្រពោលទៅក្នុងផ្លូវខ្លួនយ៉ាងនោះដែរ
១២មានពរហើយមនុស្សណាដែលស៊ូទ្រាំនឹងសេចក្តីល្បួង ដ្បិតកាលណាត្រូវល្បងល ឃើញថាខ្ជាប់ខ្ជួនហើយ
នោះនឹងទទួលបានមកុដជីវិត ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សន្យានឹងប្រទានឱ្យដល់អស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ ។

១៣កាលណាមានសេចក្តីល្បួង នោះកុំឱ្យអ្នកណានិយាយថា ព្រះទ្រង់ល្បួងខ្លួនឡើយ
ដ្បិតសេចក្តីអាក្រក់ ពុំអាចនឹងល្បួងនាំព្រះហឫទ័យព្រះបានឡើយ ហើយព្រះក៏មិនដែលល្បួងអ្នកណាដែរ
១៤តែដែលគ្រប់គ្នាកើតមានសេចក្តីល្បួង នោះគឺដោយសារតែសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ខ្លួននាំប្រទាញ
ហើយលួងលោមទេ ១៥រួចកាលណាសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាជាប់មានផ្ទៃ នោះសំរាលចេញមកជាអំពើបាប
ហើយកាលណាបានបាបពោរពេញឡើង នោះក៏បង្កើតជាសេចក្តីស្លាប់ ។

១៦បងប្អូនស្ងួនភ្ងាររបស់ខ្ញុំអើយ កុំឱ្យត្រូវបំភាន់ឡើយ ១៧គ្រប់ទាំងរបស់ដ៏ល្អ ដែលព្រះប្រទានមក
និងអស់ទាំងអំណោយទានដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ នោះសុទ្ធតែមកពីស្ថានលើ គឺមកពីព្រះវរបិតានៃពន្លឺ
ដែលទ្រង់មិនចេះប្រែប្រួល សូម្បីតែស្រមោលនៃសេចក្តីផ្លាស់ប្រែក៏គ្មានដែរ ១៨ទ្រង់ប
ានបង្កើតយើងរាល់គ្នាមកព្រះហឫទ័យទ្រង់ ដោយសារព្រះបន្ទូលដ៏ពិត ប្រយោជន៍ឱ្យយើងប
ានបែបដូចជាផលដំបូង ក្នុងរបស់ទាំងប៉ុន្មានដែលទ្រង់បង្កើតមក ។

១៩ដូច្នេះ បងប្អូនស្ងួនភ្ងាអើយ ចូរឱ្យគ្រប់គ្នាបានឆាប់នឹងស្តាប់ ក្រនឹងនិយាយ ហើយយឺតនឹងខឹងដែរ
២០ដ្បិតសេចក្តីកំហឹងរបស់មនុស្ស មិនដែលសំរេចតាមសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះទេ ២១ប
ានជាចូរទទួលព្រះបន្ទូលដែលបានដាំក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ដោយចិត្តសុភាពចុះ
ទាំងលះចោលអស់ទាំងសេចក្តីស្មោគគ្រោកចេញ និងសេចក្តីគំរក់ដ៏មានច្រើនម្លេះចេញផង

ដ្បិតព្រះបន្ទូលនោះអាចនឹងជួយសង្គ្រោះព្រលឹងអ្នករាល់គ្នាបាន ២២ចូរ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលទៅ កុំឱ្យគ្រាន់តែស្ដាប់ប៉ុណ្ណោះ ហើយបញ្ឆោតខ្លួនវិញនោះឡើយ
២៣ដ្បិតបើអ្នកណាស្ដាប់ព្រះបន្ទូលហើយ តែមិនប្រព្រឹត្តតាម
អ្នកនោះធៀបដូចជាមនុស្សដែលឆ្លុះមុខក្នុងកញ្ចក់ ២៤អ្នកនោះគ្រាន់តែមើលខ្លួន រួចចេញបាត់ទៅ
ហើយក៏ភ្លេចពីបែបភាពខ្លួនជាយ៉ាងណាភ្លាម ២៥តែអ្នកណាដែលពិនិត្យមើលក្នុងក្រិត្យវិន័យដ៏គ្រប់លក្ខណ៍
គឺជាក្រិត្យវិន័យខាងឯសេរីភាព ហើយក៏ជាប់ចិត្តចំពោះ ឥតមានភ្លេចសេចក្ដីដែលស្ដាប់នោះឡើយ គឺប
ានប្រព្រឹត្តតាមវិញ អ្នកនោះនឹងមានពរក្នុងគ្រប់ការដែលខ្លួនធ្វើទាំងប៉ុន្មាន ។

២៦បើអ្នកណាស្មានថា ខ្លួនជាអ្នកកាន់សាសនា តែមិនចេះទប់អណ្ដាតសោះ អ្នកនោះឈ្មោះថា
បញ្ឆោតចិត្តខ្លួនហើយ ឯសាសនារបស់អ្នកនោះជាឥតប្រយោជន៍ទទេ ២៧ឯសាសនាដែលបរិសុទ្ធ ហើយ
ឥតសៅហ្មង នៅចំពោះព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា នោះគឺឱ្យទៅសួរពួកកំព្រា នឹងពួកមេម៉ាយ
ក្នុងកាលដែលគេមានសេចក្ដីវេទនា ហើយឱ្យរក្សាខ្លួន មិនឱ្យប្រឡាក់ដោយលោកិយនេះឡើយ ។

ជំពូក ២

២ ១បងប្អូនអើយ កុំឱ្យមានសេចក្ដីជំនឿ ជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ឧត្ដមនៃយើង
ដោយរើសមុខអ្នកណាឡើយ ២ដ្បិតបើសិនជាមានអ្នកណាចូលមកក្នុងសាលាប្រជុំរបស់អ្នករាល់គ្នា
ទាំងពាក់ចិញ្ចៀនមាស និងសំលៀកបំពាក់ដ៏មានដំឡៃ ហើយមានអ្នកក្រម្នាក់ស្លៀកពាក់កក្វក់ចូលមកដែរ
៣រួចអ្នករាល់គ្នាមើលទៅអ្នកដែលស្លៀកពាក់មានដំឡៃនោះ ក៏អញ្ជើញគេថា សូមអង្គុយនៅទីល្អនេះ រួចប្រ
ាប់ទៅអ្នកក្រថា ចូរឈរនៅទីនុ៎ះចុះ ឬអង្គុយនៅទៀបកំណល់ជើងខ្ញុំនេះដូច្នេះ ៤នោះតើមិនមែនឈ្មោះថា ប
ានយោគយល់នៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ហើយបានត្រឡប់ជាអ្នករើសមុខ ដែលមានគំនិតអាក្រក់ទេឬអី
៥ចូរស្ដាប់ចុះ បងប្អូនស្ងួនភ្ងាអើយ តើព្រះមិនបានរើសពួកអ្នកក្រនៅលោកិយនេះ
ដែលជាអ្នកមានខាងសេចក្ដីជំនឿ ហើយជាអ្នកគ្រងមរដកក្នុងនគរ ដែលទ្រង់បានសន្យាទុក
ឱ្យពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬអី ៦តែអ្នករាល់គ្នាបន្ទះបង្អាប់អ្នកក្រនោះវិញ
តើពួកអ្នកមានមិនសង្កត់សង្កិន ហើយអូសអ្នករាល់គ្នាទៅនៅមុខទីជំនុំជំរះទេឬអី
៧តើគេមិនប្រមាថដល់ព្រះនាមល្អ ដែលបានឱ្យដល់អ្នករាល់គ្នាទេឬអី
៨បើអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមក្រិត្យវិន័យដ៏ប្រសើរ ដូចមានបទគម្ពីរថា "ចូរឱ្យឯងស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង
ដូចជាខ្លួនឯង" នោះឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ៩តែបើអ្នករាល់គ្នារើសមុខគេ នោះមានបាបវិញ

ហើយក្រិត្យវិន័យក៏កាត់ទោសអ្នក ទុកដូចជាបានប្រព្រឹត្តរំលងដែរ
១០ដ្បិតអ្នកណាដែលកាន់ក្រិត្យវិន័យទាំងមូល តែភ្លាត់ជំពប់នឹងបទណាមួយ នោះក៏ត្រឡប់ជាមានទោស
ចំពោះក្រិត្យវិន័យទាំងមូលនោះហើយ ១១ពីព្រោះព្រះដែលមានបន្ទូលថា "កុំឱ្យផិតគ្នាឱ្យសោះ"
ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា "កុំឱ្យសំឡាប់មនុស្ស"ដែរ ដូច្នេះ បើអ្នកមិនបានប្រព្រឹត្តសេចក្ដីកំផិតទេ តែប
ានសំឡាប់វិញ នោះឈ្មោះថា អ្នកបានប្រព្រឹត្តអំពើរំលងក្រិត្យវិន័យហើយ ១២ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយ
ព្រមទាំងប្រព្រឹត្តបែបដូចជាក្រិត្យវិន័យ នៃសេចក្ដីសេរីភាព រៀបនឹងជំនុំជំរះអ្នកហើយចុះ
១៣ដ្បិតអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តដោយឥតមេត្តា នោះនឹងត្រូវទោស ឥតគេមេត្តាដែរ រីឯសេចក្ដីមេត្តា
នោះរមែងឈ្នះសេចក្ដីជំនុំជំរះវិញ ។

១៤បងប្អូនអើយ បើអ្នកណាថាខ្លួនមានសេចក្ដីជំនឿ តែមិនប្រព្រឹត្តតាម នោះតើមានប្រយោជន៍អ្វី
តើសេចក្ដីជំនឿអាចនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកនោះបានដែរឬ ១៥ចុះបើមានបងប្អូនប្រុសស្រីណានៅអាក្រាត
ព្រមទាំងខ្វះអាហារបរិភោគរាល់តែថ្ងៃ ១៦ហើយអ្នករាល់គ្នាណាមួយនិយាយទៅអ្នកនោះថា អញ្ជើញទៅ
ឱ្យសុខសាន្ត សូមឱ្យបានកក់ក្ដៅ ហើយឆ្អែតចុះ តែគ្មានឱ្យអ្វីដល់អ្នកដែលត្រូវការខាងរូបសាច់នោះសោះ
នោះតើមានប្រយោជន៍អ្វី ១៧ឯសេចក្ដីជំនឿក៏បែបដូច្នោះដែរ បើគ្មានការប្រព្រឹត្តតាមទេ
នោះក៏ស្លាប់នៅតែឯង ១៨តែអ្នកខ្លះនឹងនិយាយថា អ្នកមានសេចក្ដីជំនឿ ហើយខ្ញុំមានការប្រព្រឹត្ត ដូច្នេះ
ចូរអ្នកបង្ហាញសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក ក្រៅពីការដែលអ្នកប្រព្រឹត្ត ឱ្យខ្ញុំឃើញផង
នោះខ្ញុំនឹងបង្ហាញសេចក្ដីជំនឿខ្ញុំ ដោយសារការដែលខ្ញុំប្រព្រឹត្តដែរ ១៩អ្នកជឿថា មានព្រះតែ ១
នោះត្រូវហើយ ទោះទាំងពួកអារក្សក៏ជឿដូច្នោះ ព្រមទាំងព្រឺខ្លាចដែរ ២០ឱមនុស្សកំឡៅអើយ
អ្នកចង់ដឹងពិតឬទេថា សេចក្ដីជំនឿដែលឥតមានការប្រព្រឹត្តតាម នោះឈ្មោះថាស្លាប់ហើយ
២១ចុះលោកអ័ប្រាហាំ ជាឰយុកោយើង តើមិនបានរាប់ជាសុចរិត ដោយការលោកប្រព្រឹត្ត
ក្នុងកាលដែលលោកបានថ្វាយអ៊ីសាក ជាកូនលោក នៅលើអាសនាទេឬអី ២២ដូច្នេះ អ្នកឃើញថា
សេចក្ដីជំនឿបានរួមជាមួយនឹងការដែលលោកប្រព្រឹត្ត ហើយសេចក្ដីជំនឿបានគ្រប់លក្ខណ៍
ដោយសារការនោះឯង ២៣នោះទើបបានសំរេចបទគម្ពីរ ដែលថា "អ័ប្រាហាំបានជឿដល់ព្រះ
ហើយសេចក្ដីនោះ បានរាប់ជាសេចក្ដីសុចរិតដល់លោក" ព្រះក៏ហៅលោកជាសំឡាញ់របស់ទ្រង់ដែរ ២៤ដូច្នេះ
អ្នករាល់គ្នាឃើញថា មនុស្សបានរាប់ជាសុចរិត មិនមែនដោយសារតែសេចក្ដីជំនឿប៉ុណ្ណោះទេ
គឺដោយសារការប្រព្រឹត្តដែរ ២៥ឯនាងរ៉ាហាប ជាស្រីសំផឹង ក៏ដូច្នោះដែរ តើនាងមិនបានរាប់ជាសុចរិត
ដោយសារការនាងប្រព្រឹត្តទេឬអី គឺក្នុងកាលដែលនាងទទួលពួកអ្នក ដែលគេចាត់មកនោះ ហើយនាងបាន

ឱ្យគេចេញទៅវិញតាមផ្លូវ ១ ទៀត ២៦ពីព្រោះសេចក្តីជំនឿ បើគ្មានការប្រព្រឹត្តតាម
នោះឈ្មោះថាស្លាប់ហើយ ប្រៀបដូចជារូបកាយ បើឥតមានព្រលឹងវិញ្ញាណទេ នោះក៏ស្លាប់ហើយដែរ ។

ជំពូក ៣

៣ ១បងប្អូនអើយ កុំឱ្យធ្វើជាគ្រូច្រើនគ្នាពេកឡើយ ពីព្រោះដឹងហើយថា យើងនឹងត្រូវទោសជាធ្ងន់ជាងគេ
២ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នាក៏ជំពប់ជាញយ ៗ ដែរ បើអ្នកណាមិនបានជំពប់ដោយពាក្យសំដី
នោះជាមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍ហើយ ដែលអាចនឹងទប់រូបកាយទាំងមូលបានដែរ
៣មើលយើងដាក់ដែកបង្ហាំចុះក្នុងមាត់សេះ ឱ្យវាស្តាប់បង្គាប់តាម ហើយយើងញាក់រូបកាយវាទាំងមូលទៅប
ាន ៤សូមគិតមើលពីសំពៅដែរ វាធំដល់ម្ល៉េះ ហើយមានខ្យល់គំហុកបក់ផាត់ទៅផង តែតែកុងបើកទៅមកប
ានតាមចិត្ត ក៏ដោយសារតែចង្កូតយ៉ាងតូចប៉ុណ្ណោះ ៥ឯអណ្តាតក៏ជាអវយវៈ ១ យ៉ាងតូចដូច្នោះដែរ ប៉ុន្តែ
ចេះអួតអាងយ៉ាងសំបើមណាស់ មើលចុះ ភ្លើងតែបន្តិចទេ អាចនឹងឆេះព្រៃធំ ៗ ទៅបាន
៦ហើយអណ្តាតក៏ជាភ្លើងដែរ គឺជាលោកិយដ៏ពេញដោយសេចក្តីទុច្ចរិត ជាគ្រឿងរាប់បញ្ចូលជា ១
នឹងអវយវៈឯទៀតរបស់យើង ក៏បញ្ឆេះទាំងផ្លូវជីវិតផង ហើយភ្លើងឆេះនោះមកពីស្ថាននរកដែរ
៧រីឯគ្រប់ទាំងពូជសត្វព្រៃ សត្វស្លាប សត្វលូនវា នឹងសត្វនៅក្នុងសមុទ្រ នោះគេអាចនឹងផ្សាំងបាន
ក៏មានមនុស្សបានផ្សាំងហើយដែរ ៨តែឯអណ្តាតវិញ នោះគ្មានអ្នកណាអាចនឹងផ្សាំបានឡើយ
គឺជារបស់អាក្រក់ដែលទប់មិនបាន ក៏មានពេញដោយពិសដែលនាំឱ្យស្លាប់ ៩ដោយសារអណ្តាត
នោះយើងសរសើរដំកើងដល់ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះវរបិតាផង ហើយដាក់បណ្តាសាដល់មនុស្ស
ដែលកើតមកតាមរូបអង្គព្រះផង ១០មានទាំងពាក្យសរសើរ និងពាក្យប្រទេចផ្តាសា ចេញមកពីមាត់តែ ១
នោះឯង បងប្អូនអើយ មិនគួរគប្បីឱ្យមានដូច្នោះឡើយ ១១តើរន្ធទឹកតែ ១ នឹងអាចចេញជាទឹកសាប
ហើយភ្លាវផងបានឬទេ ១២បងប្អូនអើយ តើដើមល្វាអាចនឹងបង្កើតផ្លែជាអូលីវ ឬដើមទំពាំងប
ាយជូរបង្កើតផ្លែជាល្វាបានឬទេ ដូច្នេះ គ្មានរន្ធទឹកណាចេញទឹក ជាប្រៃផងសាបផងបានឡើយ ។

១៣ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើមានអ្នកណាមានប្រាជ្ញានឹងយោបល់ ត្រូវ
ឱ្យអ្នកនោះសំដែងចេញជាកិរិយាល្អ ដោយសារការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្ត ដោយសេចក្តីសុភាពនៃប្រាជ្ញាចុះ
១៤បើមានសេចក្តីច្រណែនដ៏ជូរល្វីង និងសេចក្តីគំនុំក្នុងចិត្ត នោះកុំឱ្យអួតខ្លួន ប
្កុហកទទឹងនឹងសេចក្តីពិតឡើយ ១៥ប្រាជ្ញាយ៉ាងនោះមិនមែនមកពីស្ថានលើទេ គឺជារបស់ផងលោកិយនេះ
ហើយក៏ខាងសាច់ឈាម នឹងខាងអារក្សវិញទេតើ ១៦ដ្បិតកន្លែងណាដែលមានសេចក្តីអាក្រក់គ្រប់យ៉ាងដែរ

១៧តែប្រាជ្ញាដែលមកពីស្ថានលើ នោះមុនដំបូងហៅថាបរិសុទ្ធ រួចមកមានមេត្រីចិត្ត សេចក្តីសំឡូង ចិត្តទន់
ក៏ពេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា និងផលល្អ ឥតរើសមុខ ហើយឥតពុតមាយាផង
១៨រីឯផលនៃសេចក្តីសុចរិត នោះបានព្រោះចុះដោយសេចក្តីមេត្រី
សំរាប់ពួកអ្នកដែលរកសេចក្តីមេត្រីនោះឯង ។

ជំពូក ៤

៤ ១ឯសេចក្តីទាស់ទែង និងសេចក្តីឈ្លោះប្រកែក ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា នោះមកពីណា
តើមិនមែនមកពីសេចក្តីសំរើប ដែលច្បាំងក្នុងអវយវៈរបស់អ្នករាល់គ្នាទេឬអី ២អ្នករាល់គ្នាសង្វាតចង់បាន
តែមិនបានទេ អ្នករាល់គ្នាសំឡាប់គេ ហើយមានចិត្តច្រណែន តែពុំអាចនឹងបានឡើយ ក៏ឈ្លោះប្រកែក
ហើយតយុទ្ធគ្នា តែមិនបានអ្វីសោះ ពីព្រោះមិនសូម ៣អ្នករាល់គ្នាក៏សូមដែរ តែមិនបានទេ
ដ្បិតសេចក្តីសំណូមនោះបែបអាក្រក់ សំរាប់នឹងចាយបំពេញសេចក្តីសំរើបរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញ ៤ឱ
ពួកកំផិតទាំងប្រុសទាំងស្រីអើយ តើមិនដឹងទេឬអីថា ដែលស្រឡាញ់ដល់លោកិយ នោះគឺជាស
្អប់ដល់ព្រះហើយ ដូច្នេះ អ្នកណាដែលចូលចិត្តធ្វើជាមិត្រសំឡាញ់នឹងលោកិយ នោះឈ្មោះថា ប
ានតាំងខ្លួនជាខ្មាំងសត្រូវនឹងព្រះវិញ ៥ឬតើអ្នករាល់គ្នាស្មានថា គម្ពីរសំដែងចេញជាឥតប្រយោជន៍ឬអី
រីឯព្រះវិញ្ញាណដែលបានសណ្ឋិតនៅក្នុងយើង ទ្រង់រំឭកដល់យើង ដោយមានព្រះហឫទ័យប្រចណ្ឌ
៦តែទ្រង់ផ្តល់ព្រះគុណមកកាន់តែខ្លាំងឡើយ ហេតុនោះបានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា
"ព្រះទ្រង់ទាស់ទទឹងនឹងពួកមានឫកធំ តែទ្រង់ផ្តល់ព្រះគុណមកពួករាបសាវិញ" ៧ដូច្នេះ
ត្រូវចុះចូលចំពោះព្រះ ហើយតស៊ូនឹងអារក្សវិញចុះ នោះវានឹងរត់ចេញពីអ្នករាល់គ្នាទៅ
៨ត្រូវចូលទៅជិតព្រះ នោះទ្រង់នឹងចូលមកជិតអ្នករាល់គ្នាដែរ ឱពួកចូលទៅជិតព្រះ
នោះទ្រង់នឹងចូលមកជិតអ្នករាល់គ្នាដែរ ឱពួកមានបាបអើយ ចូរលាងដៃឱ្យស្អាតចុះ ឱពួកមានបាបអើយ
ចូរលាងដៃឱ្យស្អាតចុះ ឱពួកអ្នកមានចិត្ត ២ អើយ ចូរសំអាតចិត្តឡើង ៩ចូរឱ្យមានសេចក្តីទុក្ខ ហើយយំសោក
ទាំងស្រក់ទឹកភ្នែកចុះ សូមឱ្យសំណើចរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រឡប់ជាដំងូរ ហើយ
ឱ្យសេចក្តីអំណរទៅជាសេចក្តីព្រួយវិញ ១០ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់
នោះទ្រង់នឹងដំកើងអ្នករាល់គ្នាឡើង ។

១១បងប្អូនអើយ កុំឱ្យនិន្ទាគ្នាឡើយ អ្នកណាដែលនិន្ទា ហើយថ្កោលទោសបងប្អូនខ្លួន នោះក៏និន្ទា
ហើយថ្កោលទោសចំពោះក្រិត្យវិន័យដែរ បើអ្នកថ្កោលទោសក្រិត្យវិន័យ

នោះអ្នកមិនមែនកាន់តាមក្រិត្យវិន័យទេ គឺឈ្មោះថាជាអ្នកថ្កោលទោសវិញ ១២ឯអ្នកដែលតែងក្រិត្យវិន័យ ហើយជំនុំជំរះផង នោះមានតែ ១ ទេ គឺជាព្រះដែលទ្រង់អាចនឹងជួយសង្គ្រោះ ឬបំផ្លាញក៏បាន ចុះតើអ្នកជាអ្វីដែលថ្កោលទោសអ្នកដទៃនោះ ។

១៣ឥឡូវនេះ ឯពួកអ្នកដែលថា ថ្ងៃនេះ ឬថ្ងៃស្អែកយើងនឹងទៅឯក្រុងណាមួយ ហើយនឹងនៅស្រុកនោះអស់ ១ ឆ្នាំ ដើម្បីនឹងរកស៊ីឲ្យបានចំណេញ ១៤អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងជានឹងកើតមានយ៉ាងណាដល់ថ្ងៃស្អែកទេ ដ្បិតជីវិតអ្នករាល់គ្នាជាអ្វី គឺជាចំហាយទឹកទេតើ ដែលឃើញតែ ១ ភ្លែត រួចបាត់ទៅ ១៥គួរតែបាននិយាយដូច្នេះវិញថា បើយើងនឹងធ្វើការនេះ ឬការនោះ ១៦តែឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្ដីអំនួត អំពីពាក្យអួតអាងរបស់ខ្លួនដូច្នោះ ហើយគ្រប់ទាំងសេចក្ដីអំនួតយ៉ាងនោះ សុទ្ធតែអាក្រក់ទាំងអស់ ១៧ដូច្នេះ ឯអ្នកណាដែលចេះធ្វើល្អ តែមិនធ្វើសោះនោះរាប់ជាបាបដល់អ្នកនោះវិញ ។

ជំពូក ៥

៥ ១ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកមានអើយ ចូរយំសោកចុះ ព្រមទាំងស្រែកទ្រហោផង ដោយព្រោះសេចក្ដីវេទនា ដែលត្រូវមកលើអ្នករាល់គ្នា ២ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នាបានពុករលួយ ហើយសំលៀកបំពាក់អ្នករាល់គ្នា ត្រូវកន្លាតកាត់អស់ហើយ ៣មាសប្រាក់របស់អ្នករាល់គ្នាបានដុះស្នឹមឯស្នឹមនោះ នឹងបានទុកសំរាប់ជាទីបន្ទាល់ ទាស់នឹងអ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងស៊ីសាច់អ្នករាល់គ្នាដូចជាភ្លើង ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាប ានខំប្រមូលបង្គរទ្រព្យសម្បត្តិឡើង នៅជាន់ក្រោយបង្អស់នេះ ៤មើល ប្រាក់ឈ្នួល ដែលអ្នករាល់គ្នាប ានបង្ខានចំពោះពួកជើងឈ្នួល ជាអ្នកច្រូតនៅស្រែរបស់អ្នករាល់គ្នា នោះក៏ស្រែកឡើង ហើយសំរែកនៃពួកអ្នកដែលច្រូតនោះ បានឮដល់ព្រះការណ៍របស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារដែរ ៥អ្នករាល់គ្នាបាននៅលើផែនដី បែបប្រសើររុងរឿង តាមតែចិត្តសំរើបស្រើប ទាំងចំអែតចិត្ត ដូចជានៅថ្ងៃសំឡាប់សត្វ ៦អ្នករាល់គ្នាបានកាត់ទោសក៏បានសំឡាប់មនុស្សសុចរិត តែគេមិនប ានតយុទ្ធនឹងអ្នករាល់គ្នាវិញសោះ ។

៧បងប្អូនអើយ ចូរមានចិត្តអត់ធ្មត់ ដរាបដល់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យាងមក មើល អ្នកធ្វើស្រែ គេរង់ចាំផលវិសេស ដែលកើតពីដីមក ដោយសេចក្ដីអត់ធ្មត់ ទាល់តែបានភ្លៀងធ្លាក់មកខាងដើមរដូវ និងចុងរដូវផង ៨ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាអត់ធ្មត់ដូច្នោះដែរ ទាំងតាំងចិត្តឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួនឡើង ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ជិតយាងមកហើយ ៩បងប្អូនអើយកុំឲ្យរទូររទាំទាស់នឹងគ្នាទៅវិញទៅមកឡើយ

ក្រែងមានទោស មើលចៅក្រម លោកឈរនៅមាត់ទ្វារហើយ ១០បងប្អូនអើយ ចូរយកពួកហោរា ដែលប
ានទាយដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ទុកជាគំរូពីសេចក្តីទុក្ខលំបាក និងពីសេចក្តីអត់ធ្មត់ចុះ ១១មើល
យើងហៅពួកអ្នកដែលទ្រាំទ្រ ថាជាអ្នកមានពរ ចុះអ្នករាល់គ្នាបានឮនិយាយ
ពីសេចក្តីអត់ធន់របស់លោកយ៉ូបទៅហើយ ក៏បានឃើញថា ដល់ចុងបំផុត នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះហឫ
ទ័យមេត្តាករុណា និងសេចក្តីអាណិតអាសូរពោរពេញដែរ ១២តែបងប្អូនអើយ កុំឱ្យស្បថជាដើម
ទោះបើនឹងស្ថានសួគ៌ ឬនឹងផែនដីក្តី ក៏កុំឱ្យស្បថយ៉ាងណាឱ្យសោះ តែឱ្យពាក្យ "បាទ" របស់អ្នករាល់គ្នា ប
ាននៅតែ "បាទ" ហើយពាក្យ "ទេ"នៅតែ "ទេ"ដដែល ក្រែងអ្នករាល់គ្នាធ្លាក់ទៅជាមានទោស ។

១៣តើមានពួកអ្នករាល់គ្នាណា កើតទុក្ខលំបាកឬទេ ត្រូវឱ្យអ្នកនោះអធិស្ឋាន
តើមានអ្នកណាអរសប្បាយឬទេ ត្រូវឱ្យគេច្រៀងសរសើរដល់ព្រះចុះ ១៤តើមានពួកអ្នករាល់គ្នាណាឈឺឬទេ
ត្រូវឱ្យអ្នកនោះហៅពួកចាស់ទុំក្នុងពួកជំនុំ មកអធិស្ឋានចុះ ព្រមទាំងលាបប្រេងឱ្យ
ដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ផង ១៥នោះពាក្យអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ
និងជួយសង្គ្រោះដល់មនុស្សឈឺនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យគាត់បានជាច្រើន បើគាត់បានធ្វើប
ាបអ្វី នោះនឹងបានអត់ទោសឱ្យផង ១៦ដូច្នេះ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាលន់តួទោសនឹងគ្នា ហើយអធិស្ឋាន
ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឱ្យបានជាចុះ ដ្បិតសេចក្តីទូលអង្វរដ៏អស់ពីចិត្តរបស់មនុស្សមានចិត្តដូចជាយើងដែរ
តែលោកបានអធិស្ឋាន សូមកុំឱ្យមានភ្លៀង នោះនៅផែនដីក៏រាំងអស់រវាង ៣ ឆ្នាំ ៦ ខែ ១៨រួចលោកប
ានអធិស្ឋានម្តងទៀត នោះមេឃក៏បង្អុរភ្លៀងធ្លាក់មក ហើយដីបានបង្កើតផលផ្លែឡើង ។

១៩បងប្អូនអើយ បើមានអ្នកណាក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា គេវង្វេងចេញពីសេចក្តីពិត
ហើយមានអ្នកណានាំអ្នកនោះឱ្យត្រឡប់មកវិញ ២០នោះត្រូវដឹងថា អ្នកណាដែលនាំមនុស្សបាប
ឱ្យត្រឡប់ពីផ្លូវវង្វេងមកវិញ នោះឈ្មោះថា បានជួយសង្គ្រោះព្រលឹង ១ ឱ្យរួចពីសេចក្តីស្លាប់ ហើយក៏គ្របប
ាំងអំពើបាបជាអនេកអនន្តផង ។

1 Peter

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រពេត្រុស ជាសាវកនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំផ្ញើមកពួកអ្នកខ្ចាត់ខ្ចាយ ដែលសំណាក់នៅស្រុកប៉ុនតុស
ស្រុកកាឡាទី ស្រុកកាប៉ាដូគា ស្រុកអាស៊ី និងស្រុកប៊ីធូនា ២ជាពួកអ្នករើសតាំង

តាមបព្វញាណនៃព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដោយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ញែកជាបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យបានស្ដាប់បង្គាប់
ព្រមទាំងបានព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប្រោះលើខ្លួន សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ
នឹងសេចក្ដីសុខសាន្ដ កាន់តែច្រើនឡើង ។

៣សូមសរសើរដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
ដែលទ្រង់បានបង្កើតយើងឡើងជាថ្មី តាមសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏ធំរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នាប
ានសេចក្ដីសង្ឃឹមដ៏រស់ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ៤ហើយឱ្យយើងបានមរដក
ដែលមិនចេះពុករលួយ ក៏ឥតសៅហ្មង ហើយមិនដែលស្រពោនឡើយ ជាមរដកដែលបំរុងទុកឱ្យយើងរាល់គ្នា
នៅស្ថានសួគ៌ ៥គឺឱ្យយើងរាល់គ្នា ដែលព្រះចេស្ដានៃព្រះកំពុងតែថែរក្សា
ដោយសារសេចក្ដីជំនឿសំរាប់ឱ្យបានសេចក្ដីសង្គ្រោះ ដែលប្រុងប្រៀបនឹងសំដែងមកនៅជាន់ក្រោយបង
្អស់នោះ ៦អ្នករាល់គ្នាក៏មានសេចក្ដីអំណរជាខ្លាំង ក្នុងសេចក្ដីសង្គ្រោះនោះ
ទោះបើសព្វថ្ងៃនោះត្រូវរងទុក្ខព្រួយជាយូរបន្តិច ដោយកើតមានសេចក្ដីល្បួងផ្សេង ៗ ក៏ដោយ ៧ដើម្បី
ឱ្យការសាកលសេចក្ដីជំនឿនៃអ្នករាល់គ្នា ដ៏វិសេសជាងមាសដែលតែងតែខូច ទោះបើប
ានសាកនឹងភ្លើងក៏ដោយ នោះបានឃើញសំរាប់ជាសេចក្ដីសរសើរ កេរ្ដិ៍ឈ្មោះ ក្នុងកាលដែលព្រះយេស៊ូ
វគ្រីស្ទទ្រង់លេចមក ៨ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនបានឃើញទ្រង់ទេ តែបានស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយទោះបើនៅជាន់
ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នានៅតែមិនឃើញទ្រង់ទៀត គង់តែមានចិត្តជឿដែរ ហើយក៏ត្រេកអរសាទរក្នុងទ្រង់
ដោយសេចក្ដីអំណរដ៏ប្រសើរ ដែលរកថ្លែងមិនបាន ៩ដោយប
ានទទួលចុងបំផុតនៃសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា គឺជាសេចក្ដីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹង ១០ឯពួកហោរា ជាអ្នកប
ានទាយពីព្រះគុណ ដែលផ្ដល់មកអ្នករាល់គ្នា គេបានស៊ើបសួរ ហើយខំរកឱ្យដឹងពីសេចក្ដីសង្គ្រោះនោះ
១១ទាំងស្វែងរកឱ្យដឹងពេលវេលាណា ឬគ្រាយ៉ាងណា ដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទដ៏សណ្ឋិតក្នុងគេ ទ្រង់ចង
្អុលបង្ហាញក្នុងកាលដែលទ្រង់ធ្វើបន្ទាល់ជាមុន អំពីព្រះគ្រីស្ទត្រូវរងទុក្ខលំបាក ហើយពីសិរីល្អទាំងប៉ុន្មាន
ដែលត្រូវមកតាមក្រោយ ១២តែទ្រង់បានសំដែងឱ្យគេដឹងថា សេចក្ដីទាំងនោះមិនមែនសំរាប់គេទេ
គឺសំរាប់យើងរាល់គ្នាវិញ គឺថាសេចក្ដីទាំងប៉ុន្មាន ដែលឥឡូវនេះ ពួកអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អបានប្រ
ាប់មកអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលទ្រង់បានចាត់ពីស្ថានសួគ៌មក
ហើយពួកទេវតាក៏ចូលចិត្តចង់ពិនិត្យមើលសេចក្ដីនោះដែរ ។

១៣ដូច្នេះ ចូរក្រវាត់គំនិតអ្នករាល់គ្នាឱ្យមាំមួនចុះ ទាំងដឹងខ្លួន ហើយឱ្យមានសេចក្ដីសង្ឃឹមគ្រប់ជំពូក
ដល់ព្រះគុណដែលត្រូវផ្ដល់មកដល់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងកាលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់លេចមកផង ១៤

ឱ្យដូចជាពួកកូនដែលស្ដាប់បង្គាប់ ឥតបណ្ដោយតាមសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាមាន
ពីកាលនៅល្ងង់ពីដើមនោះឡើយ ១៥តែចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធក្នុងគ្រប់កិរិយាទាំងអស់
ដូចជាព្រះដែលហៅអ្នករាល់គ្នាទ្រង់បរិសុទ្ធដែរ ១៦ដ្បិតមានសេចក្ដីចែងទុកមកថា "ចូរឱ្យឯងរាល់គ្នាប
ានបរិសុទ្ធ ដ្បិតអញជាបរិសុទ្ធ" ១៧ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាអំពាវនាវដល់ទ្រង់
ទុកដូចជាព្រះវរបិតាដែលទ្រង់ជំនុំជំរះ តាមការដែលគេប្រព្រឹត្តរៀងខ្លួន ឥតរើសមុខអ្នកណា
នោះត្រូវតែប្រព្រឹត្តដោយកោតខ្លាច ក្នុងកាលដែលនៅសំណាក់ក្នុងជីវិតនេះនៅឡើយចុះ ១៨ដោយដឹងថា
ទ្រង់បានលោះអ្នករាល់គ្នា ឱ្យរួចពីកិរិយាឥតប្រយោជន៍ ដែលបានតពីពួកឰយុកោមក
នោះមិនមែនដោយរបស់ពុករលួយ ដូចជាប្រាក់ឬមាសនោះទេ ១៩គឺប
ានលោះដោយសារព្រះលោហិតដ៏វិសេសរបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ ទុកដូចជាឈាមនៃកូនចៀមឥតខ្ចោះ
ឥតស្លាកស្នាម ២០ដែលបានស្គាល់តាំងពីមុនកំណើតលោកិយមក តែទើបនឹងលេចមកនៅជាន់ក្រោយបង
្អស់នេះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា ២១ដែលដោយសារទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏ជឿដល់ព្រះដែលប្រេ
ាសឱ្យទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ព្រមទាំងប្រទានឱ្យមានសិរីល្អ ដើម្បីឱ្យសេចក្ដីជំនឿ
ហើយនិងសេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់អ្នករាល់គ្នាបានជាប់នៅនឹងព្រះ ។

២២អ្នករាល់គ្នាបានជំរះសំអាតចិត្ត ដោយស្ដាប់តាមសេចក្ដីពិត សំរាប់ឱ្យប
ានសេចក្ដីស្រឡាញ់ជាបងប្អូនឥតពុតមាយា ដូច្នេះ ចូរស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកជាយ៉ាងខ្លាំង ដោយចិត្តដ៏ស
្អាតចុះ ២៣ដ្បិតព្រះបានបង្កើតអ្នករាល់គ្នាជាថ្មី មិនមែនពីពូជដែលតែងតែពុករលួយនោះទេ
គឺពីពូជដែលមិនចេះពុករលួយវិញ គឺជាព្រះបន្ទូលដ៏រស់ ហើយនៅជាប់លាប់
២៤ព្រោះគ្រប់ទាំងមនុស្សប្រៀបដូចជាស្មៅ ហើយសិរីល្អទាំងប៉ុន្មានរបស់មនុស្សក៏ដូចជាផ្កាស្មៅ
រីឯធម្មតាស្មៅ នោះតែងតែក្រៀមស្វិត ហើយផ្កាក៏រោយរុះទៅ ២៥តែឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
នោះនៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចវិញ គឺជាព្រះបន្ទូលនេះ ដែលបានផ្សាយមកអ្នករាល់គ្នាហើយ ។

ជំពូក ២

២ ១ដូច្នេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានលះបង់ចោលអស់ទាំងសេចក្ដីគំរក់ និងកិច្ចកលទាំងប៉ុន្មាន
ព្រមទាំងពុតមាយាចិត្តច្រណែន ហើយពាក្យនិយាយដើមគេទាំងអស់ចេញ ២នោះត្រូវ
ឱ្យសង្វាតរកទឹកដោះសុទ្ធ ខាងឯព្រលឹងវិញ្ញាណវិញ ដូចជាទារកដែលទើបនឹងកើត ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានចំរើនធំឡើង ដរាបដល់បានសង្គ្រោះ ៣គឺបើអ្នករាល់គ្នាបានភ្លក់ឱ្យដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ល្អមែន

៤ឯអ្នករាល់គ្នា ដែលកំពុងតែមកឯទ្រង់ដ៏ជាថ្មរស់ ដែលមនុស្សបានបោះបង់ចោលចេញ តែព្រះបានជ្រើសរើស
ហើយរាប់ជាវិសេសវិញ ៥នោះអ្នករាល់គ្នាក៏បានស្អាងឡើង ដូចជាថ្មរស់ដែរ ឱ្យប
ានធ្វើជាផ្ទះខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ ជាពួកសង្ឃបរិសុទ្ធ សំរាប់នឹងថ្វាយគ្រឿងបូជាខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ
ដែលព្រះទ្រង់សព្វព្រហឫទ័យទទួល ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ៦ពីព្រោះមានសេចក្ដីចែងទុកមកក្នុងគម្ពីរថា
"មើលអញដាក់ថ្មជ្រុង ១ នៅក្រុងស៊ីយ៉ូន ជាថ្មដែលជ្រើសរើស ហើយវិសេសវិសាល
អ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ នោះនឹងគ្មានហេតុនាំឱ្យខ្មាសឡើយ" ៧ដូច្នេះ ដែលទ្រង់វិសេស
នោះគឺវិសេសដល់អ្នករាល់គ្នាដែលជឿ តែដល់ពួកអ្នកមិនជឿវិញ នោះ"ថ្មដែលពួកជាងសង់ផ្ទះបានចោលចេញ
បានត្រឡប់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក" ៨"ជាថ្មជំពប់ ហើយជាថ្មដែលនាំឱ្យរវាតចិត្ត"
គេជំពប់នឹងព្រះបន្ទូលដោយព្រោះតែមិនជឿ ហើយគេក៏ត្រូវដំរូវទុកសំរាប់ការនោះឯង
៩តែអ្នករាល់គ្នាជាពូជជ្រើសរើស ជាពូជសង្ឃហ្លួង ជាសាសន៍បរិសុទ្ធ ជារាស្ត្រដ៏ជាកេរ្តិ៍អាករនៃព្រះ ដើម្បី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានសំដែងចេញ ឱ្យឃើញអស់ទាំងលក្ខណៈរបស់ព្រះ ដែលទ្រង់ប
ានហៅអ្នករាល់គ្នាចេញពីសេចក្ដីងងឹត មកក្នុងពន្លឺអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់
១០ពីដើមអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាសាសន៍ណាមួយទេ តែឥឡូវនេះជាសាសន៍របស់ព្រះវិញ ពីដើមមិនប
ានទទួលសេចក្ដីមេត្តាករុណាទេ តែឥឡូវនេះបានទទួលហើយ ។
១១ឱពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នាទុកដូចជាពួកប្រទេសក្រៅ ហើយដូចជាពួកអ្នក
ដែលគ្រាន់តែសំណាក់នៅថា ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាចៀសពីសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាម ដែល
ឥយុទ្ធនឹងព្រលឹងវិញ្ញាណចេញ ១២ទាំងប្រព្រឹត្តដោយទៀតត្រង់ នៅក្នុងពួកសាសន៍ដទៃ ដើម្បីនៅកន្លែងណា
ដែលគេនិយាយដើម ពីអ្នករាល់គ្នា ទុកដូចជាមនុស្សប្រព្រឹត្តអាក្រក់ នោះឱ្យគេបានសរសើរដល់ព្រះ
នៅថ្ងៃដែលទ្រង់យាងមកប្រោស ដោយគេឃើញការល្អរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញ ។
១៣ចូរឱ្យចុះចូល នឹងគ្រប់ទាំងច្បាប់ នៃមនុស្សលោក ដោយយល់ដល់ព្រះអម្ចាស់ ទោះបើនឹងស្តេច
ទុកជាធំបណ្ដាច់ ១៤ឬនឹងចៅហ្វាយ ទុកដូចជាអ្នកដែលស្តេចចាត់ចែងផង
ដែលលោកទាំងនោះសំរាប់ធ្វើទោសដល់ពួកអ្នក ដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ហើយនិងសរសើរដល់ពួកអ្នក
ដែលប្រព្រឹត្តល្អវិញ ១៥ដ្បិតព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យបំបាត់ពាក្យសំដីចំកួតរបស់មនុស្សខ្លៅល្ងង់ចេញ
ដោយសារកិរិយាល្អ ១៦គឺត្រូវចុះចូលទុកដូចជាមនុស្សមានសេរីភាព តែមិនមែនដោយប្រើសេរីនោះ
ដើម្បីនឹងបំបិតបំបាំងសេចក្ដីអាក្រក់ឡើយ ត្រូវចុះចូលដូចជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះវិញ
១៧ចូររាប់អានដល់មនុស្សទាំងអស់ ហើយស្រឡាញ់បងប្អូន កោតខ្លាចដល់ព្រះ

ព្រមទាំងគោរពប្រតិបត្តិដល់ស្ដេចផង ។

១៨ឱពួកអ្នកបំរើអើយ ចូរចុះចូលចំពោះចៅហ្វាយ ដោយកោតខ្លាចគ្រប់យ៉ាង
មិនមែនត្រឹមតែចៅហ្វាយណា ដែលស្លូតបូតល្អប៉ុណ្ណោះ ទោះទាំងចៅហ្វាយដែលកាចក៏ដែរ
១៩ដ្បិតបើអ្នកណាត្រូវព្រួយលំបាក ទាំងរងទុក្ខឥតហេតុ ដើម្បីឱ្យបានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លានៅចំពោះព្រះ
នោះគួរសរសើរហើយ ២០បើអ្នកទ្រាំឱ្យគេវាយដោយអំណត់ ដោយព្រោះបានធ្វើបាប
នោះតើនឹងមានសេចក្ដីប្រសើរអ្វី តែបើអ្នកបានប្រព្រឹត្តល្អ ហើយទ្រាំឱ្យគេធ្វើទុក្ខដោយអត់ទ្រាំវិញ
នោះទើបជាការដែលគាប់ព្រះហឫទ័យនៅចំពោះព្រះមែន ២១ដ្បិតទ្រង់បានហៅអ្នករាល់គ្នា
មកឯសេចក្ដីនោះឯង ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទក៏បានរងទុក្ខជំនួសយើងដែរទាំងទុកដំរាប់
ឱ្យយើងរាល់គ្នាដើរតាមលំអានដាននៃទ្រង់ ២២ទ្រង់មិនបានធ្វើបាបអ្វីសោះ
ក៏មិនឃើញមានកិច្ចកលអ្វីនៅព្រះឱស្ឋទ្រង់ឡើយ ២៣កាលគេបានជេរប្រមាថដល់ទ្រង់ នោះក៏មិនប
ានតំហកកំហែងដល់គេដែរ គឺបានប្រគល់ព្រះអង្គទ្រង់ទៅព្រហ ដែលជំនុំជំរះដោយសុចរិតវិញ ២៤ទ្រង់ប
ានផ្ទុកអំពើបាបរបស់យើងរាល់គ្នា នៅលើរូបអង្គទ្រង់ ជាប់លើឈើឆ្កាង ដើម្បីឱ្យយើងប
ានរស់ខាងឯសេចក្ដីសុចរិត ដោយបានស្លាប់ខាងឯអំពើបាបហើយ គឺដោយស្នាមជាំរបស់ទ្រង់
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានជា ២៥ដ្បិតពីដើមអ្នករាល់គ្នាប្រៀបដូចជាចៀមដែលវង្វេង តែឥឡូវនេះប
ានត្រឡប់មកឯអ្នកគង្វាល ជាអ្នកថែទាំព្រលឹងអ្នករាល់គ្នាវិញហើយ ។

ជំពូក ៣

៣ ១ឯពួកស្រី ៗ ត្រូវចុះចូលចំពោះប្ដីខ្លួនបែបដូច្នោះដែរ ដើម្បីបើមានអ្នកណា ដែលមិនព្រមស្ដាប់បង្គាប់
តាមព្រះបន្ទូល នោះប្រពន្ធនឹងទាញចិត្តមកបាន ដោយសារកិរិយាល្អក្រៅពីព្រះបន្ទូល
២ដោយអ្នកនោះឃើញកិរិយាបរិសុទ្ធ ដែលប្រពន្ធប្រព្រឹត្តយ៉ាងកោតខ្លាចដល់ព្រះ
៣ទាំងតែខ្លួនមិនមែនដោយបែបខាងក្រៅ ដូចជាក្រងសក់ ពាក់មាស ឬសំលៀកបំពាក់ផ្សេង ៗ ឡើយ
៤គឺតែងចំពោះមនុស្សលាក់កំបាំងក្នុងចិត្តវិញ ដោយគ្រឿងដ៏មិនចេះពុករលួយលាក់កំបាំងក្នុងចិត្តវិញ
ដោយគ្រឿងដ៏មិនចេះពុករលួយរបស់វិញ្ញាណសំឡូត ហើយរម្យទម នោះឯងជាសេចក្ដី
ដែលមានដំឡៃវិសេសនៅចំពោះព្រះ ៥ដ្បិតពីដើម ពួកស្រី ៗ បរិសុទ្ធដែលសង្ឃឹមដល់ព្រះ ក៏ប
ានតែងខ្លួនយ៉ាងដូច្នោះ ទាំងចុះចូលចំពោះប្ដីខ្លួនដែរ ៦ដូចជានាងសារ៉ាបានចុះចូលនឹងលោកអ័ប្រាហាំ
ព្រមទាំងហៅលោកជាម្ចាស់ផង ឯអ្នករាល់គ្នា ក៏បានត្រឡប់ជាពូជនាងនោះ ដោយបានប្រព្រឹត្តល្អ

ឥតភិតភ័យនឹងសេចក្តីស្ញែងខ្លាចណាឡើយ ៧ឯពួកប្រុស ៗ នោះក៏ត្រូវនៅជាមួយនឹងប្រពន្ធ ដោយប្រាជ្ញាដែរ
ដូចនឹងគ្រឿងភាជនៈដែលខ្សោយជាងគឺជាមនុស្សស្រី ព្រមទាំងរាប់អាននាង
ទុកដូចជាអ្នកគ្រងព្រះគុណនៃជីវិត ទុកជាមរដកជាមួយគ្នា ដើម្បីកុំឱ្យមានអ្វីបង្អាក់
ដល់សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើយ ។

៨ក្រោយបង្អស់នេះ ចូរឱ្យគ្រប់គ្នាមានគំនិតតែ ១ ព្រមទាំងមានចិត្តអាណិតអាសូរ
ហើយស្រឡាញ់គ្នាជាបងប្អូននឹងមានចិត្តទន់សន្តោស ហើយសុភាព ៩ឥតធ្វើការអាក្រក់ស្នងនឹងការអាក្រក់ ប
្ញពាក្យប្រមាថស្នងនឹងពាក្យប្រមាថឡើយ គឺត្រូវឱ្យពរវិញ ដោយដឹងថា ទ្រង់បានហៅអ្នករាល់គ្នា
មកឯសេចក្តីនោះឯង ដើម្បីឱ្យបានព្រះពរទុកជាមរដក ១០ដ្បិត "អ្នកណាដែលចូលចិត្តចង់ស្រឡាញ់ជីវិត
ហើយចង់ឃើញគ្រាដ៏ល្អ នោះត្រូវបញ្ឈៀសអណ្តាត ពីសេចក្តីអាក្រក់ចេញ ហើយបបូរមាត់ក៏ដែរ កុំ
ឱ្យពោលពាក្យប្រកបដោយឧបាយកលឡើយ ១១ត្រូវឱ្យអ្នកនោះបែរចេញពីការអាក្រក់ ប្រយោជន៍ឱ្យប
ានធ្វើការល្អវិញ ត្រូវស្វែងរក ហើយដេញតាមសេចក្តីមេត្រីភាព ១២ពីព្រោះព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់
តែងទតមកលើមនុស្សសុចរិត ឯព្រះកាណ៌ទ្រង់ក៏ផ្ទៀងស្តាប់ពាក្យទូលអង្វររបស់គេ តែព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់
តែងទាស់ទទឹងនឹងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់វិញ" ។

១៣បើអ្នករាល់គ្នាឧស្សាហ៍នឹងប្រព្រឹត្តការល្អ នោះតើមានអ្នកណានឹងធ្វើបាបដល់អ្នករាល់គ្នា
១៤តែបើអ្នករាល់គ្នាត្រូវរងទុក្ខ ដោយព្រោះសេចក្តីសុចរិតវិញ នោះអ្នករាល់គ្នាមានពរពិត មិនត្រូវ
ឱ្យអ្នកខ្លាចចំពោះសេចក្តីស្ញែងខ្លាចរបស់គេឡើយ ក៏កុំឱ្យថប់បារម្ភដែរ ១៥ចូរឱ្យតាំងព្រះគ្រីស្ទឡើង
ជាបរិសុទ្ធ នៅក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ទុកជាព្រះអម្ចាស់ចុះ ហើយឱ្យប្រុងប្រៀបជានិច្ច ដោយសុភាព
ហើយកោតខ្លាច ដើម្បីនឹងតបឆ្លើយដល់អ្នកណាដែលសួរ ពីហេតុនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នករាល់គ្នា
១៦ព្រមទាំងមានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលនិយាយដើមពីអ្នករាល់គ្នា
ទុកដូចជាមនុស្សប្រព្រឹត្តអាក្រក់ បានអៀនខ្មាសវិញ ដោយព្រោះគេនិយាយបង្កាច់ពីកិរិយាល្អ
ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ១៧ដ្បិតបើព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យអ្នករាល់គ្នារងទុក្ខ នោះសូ
៊រងដោយព្រោះការល្អជាជាងការអាក្រក់ ១៨ព្រោះព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានរងទុក្ខម្តង ដោយព្រោះបាបដែរ
គឺជាព្រះដ៏សុចរិត ទ្រង់រងទុក្ខជំនួសមនុស្សទុច្ចរិត ដើម្បីនឹងនាំយើងរាល់គ្នាទៅដល់ព្រះ
ដោយទ្រង់ត្រូវគេធ្វើគុតខាងសាច់ឈាម តែបានព្រះវិញ្ញាណប្រោសឱ្យរស់វិញ
១៩ហើយដោយនូវព្រះវិញ្ញាណនោះឯង ទ្រង់បានយាងទៅប្រដៅដល់ពួកវិញ្ញាណដែលជាប់ឃុំ
ជាពួកអ្នកដែលពីដើមមិនព្រមជឿ ២០គឺក្នុងខណដែលសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះ ជ

ានរង់ចាំនៅជំនាន់លោកណូអេ កាលលោកកំពុងតែធ្វើទូកធំ ហើយនៅក្នុងទូកនោះមានមនុស្សតែបន្តិច គឺ ៨ នាក់ប៉ុណ្ណោះ ដែលបានរួចដោយសារទឹក ២១ដែលទឹកនោះហើយ ជាគំរូពីបុណ្យជ្រមុជ ដែលជួយសង្គ្រោះអ្នករាល់គ្នាសព្វថ្ងៃនេះ មិនមែនជាការសំអាតក្អែលរបស់រូបសាច់ចេញទេ គឺជាសេចក្តីសន្មតិរបស់បញ្ញាចិត្តដ៏ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ២២ដែលទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌ គង់នៅខាងស្តាំនៃព្រះ ទាំងមានពួកទេវតា ពួកមានអំណាច និងពួកមានឥទ្ធិឫទ្ធិទាំងប៉ុន្មាន ចុះចូលនឹងទ្រង់ដែរ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ដូច្នេះដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានរងទុក្ខក្នុងសាច់ឈាម ជំនួសយើងរួចហើយ នោះត្រូវឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតដូច្នោះដែរ ទុកជាគ្រឿងការពារខ្លួន ដ្បិតអ្នកណាដែលបានរងទុក្ខក្នុងសាច់ឈាម នោះបានឈប់ខាងឯអំពើបាបហើយ ២ដើម្បីកុំឲ្យបង់ពេលដែលសល់ និងរស់នៅខាងសាច់ឈាម តាមតែសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់មនុស្សទៀតឡើយ គឺតាមបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវិញ ៣ដ្បិតដែលពីដើម យើងរាល់គ្នាបានធ្វើតាមបំណងចិត្តរបស់សាសន៍ដទៃ ទាំងដើរក្នុងសេចក្តីអាសអាភាស ការស្រើបស្រាល ការចំណូលស្រា ស៊ីផឹកជ្រុល ការប្រមឹក និងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ដែលសុទ្ធតែខុសច្បាប់ នោះល្មមដល់យើងហើយ ៤គេក៏ឆ្ងល់ ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនរត់ទៅ តាមសេចក្តីខូចអាក្រក់ដ៏ហូរហៀរ ជាមួយនឹងគេដែរ បានជាគេប្រមាថដល់អ្នករាល់គ្នា ៥តែគេនឹងត្រូវរាប់រៀបទូលដល់ព្រះវិញ ដែលទ្រង់រៀបនឹងជំនុំជំរះ ទាំងមនុស្សរស់នឹងមនុស្សស្លាប់ ៦ហេតុនោះបានជា បានផ្សាយដំណឹងល្អទៅមនុស្ស ដែលស្លាប់ហើយដែរ ដើម្បីឲ្យគេត្រូវជាប់ជំនុំជំរះខាងឯសាច់ឈាម តាមបែបមនុស្ស តែឲ្យគេបានរស់ខាងឯវិញ្ញាណតាមព្រះវិញ ។

៧រីឯចុងបំផុតនៃរបស់ទាំងអស់ នោះជិតដល់ហើយដូច្នេះ ចូរឲ្យមានគំនិតនឹងធឹង ហើយចាំយាមក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានចុះ ៨តែមុនដំបូងបង្អស់ ត្រូវឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់គ្នា ឲ្យអស់ពីចិត្ត ដ្បិតសេចក្តីស្រឡាញ់ និងគ្របបាំងអំពើបាបជាអនេកអនន្ត ៩ចូរប្រព្រឹត្តនឹងគ្នាដោយសេចក្តីចៅរ៉ៅ ឥតមានត្អូញត្អែរឡើយ ១០គឺដោយខំបំរើគ្នាទៅវិញទៅមក តាមអំណោយទានដែលគ្រប់គ្នាបានទទួលមក ទុកដូចជាអ្នកចែកចាយយ៉ាងល្អ នៃព្រះគុណដ៏បែកជាច្រើនផ្លូវវិញ ១១បើអ្នកណាអធិប្បាយ នោះត្រូវតែអធិប្បាយ ដូចជាអ្នកដែលបញ្ចេញព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយបើអ្នកណាបំរើ នោះត្រូវបំរើដោយកំឡាំងដែលព្រះប្រទានឲ្យ

ដើម្បីឱ្យព្រះបានថ្កើងឡើងក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់មានសិរីល្អ
និងព្រះចេស្ដានៅអស់កល្បជានិច្ចរៀបរាបតទៅ អាម៉ែន ។

១២ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ កុំឱ្យមានប្លែកក្នុងចិត្ត ដោយភ្លើងដ៏ក្ដៅក្រហាយ ដែលកំពុងតែល្បងអ្នករាល់គ្នា
ទុកដូចជាកើតមានសេចក្ដីចំឡែកនោះឡើយ ១៣ត្រូវអរសប្បាយវិញ
ដោយព្រោះមានចំណែកក្នុងការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានត្រេកអរីករាយជាខ្លាំង
ក្នុងកាលដែលសិរីល្អទ្រង់លេចមក ១៤បើសិនជាគេតិះដៀលអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះព្រះគ្រីស្ទ
នោះមានពរហើយ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណដ៏មានសិរីល្អ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ទ្រង់សណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នាហើយ
១៥កុំបីឱ្យអ្នករាល់គ្នាណាមួយរងទុក្ខទោស ដោយព្រោះសំឡាប់គេ ឬលួចគេ ឬធ្វើការអាក្រក់ ប
្រសៀតចូលក្នុងការរបស់អ្នកដទៃឡើយ ១៦តែបើរងទុក្ខ ដោយព្រោះជាពួកគ្រីស្ទានវិញ នោះកុំឱ្យខ្មាស
ឱ្យសោះ ចូរសរសើរដំកើងដល់ព្រះ ដោយព្រោះនាមនោះវិញ
១៧ដ្បិតពេលវេលាដែលសេចក្ដីជំនុំជំរះត្រូវចាប់ផ្ដើមពីដំណាក់នៃព្រះទៅ នោះបានមកដល់ហើយ
បើសិនជាចាប់តាំងពីយើងរាល់គ្នាជាមុនដូច្នេះ នោះតើចុងបំផុតរបស់ពួកអ្នក ដែលមិនជឿតាមដំណឹងល
្អនៃព្រះ នឹងបានជាយ៉ាងដូចម្ដេចទៅ ១៨បើមនុស្សសុចរិតបានរួច ដោយពិបាកផង នោះពួកទមិលល្មើ
និងពួកមានបាបនឹងលេចមកនៅឯណា ១៩ដូច្នេះ ពួកអ្នកដែលរងទុក្ខ តាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ
នោះត្រូវផ្ញើព្រលឹងខ្លួន ទុកនឹងព្រះដ៏បង្កបង្កើត ដែលទ្រង់ស្មោះទ្រង់ ដោយខ្លួនប្រព្រឹត្តការល្អចុះ ។

ជំពូក ៥

៥ ១ឯពួកចាស់ទុំក្នុងពួកអ្នករាលគ្នា នោះខ្ញុំ ដែលជាអ្នកចាស់ទុំដែរ
ហើយជាស្មរបន្ទាល់ពីការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាអ្នកមានចំណែកក្នុងសិរីល្អដែលត្រូវលេចមក
ខ្ញុំសូមទូន្មានថា ២ចូរឃ្វាលហ្វូងចៀមរបស់ព្រះ ដែលនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាចុះ ទាំងគ្រប់គ្រង
ដោយស្ម័គ្រពីចិត្ត មិនមែនដោយបង្ខំទេ ក៏មិនមែនដោយចង់បានកំរៃដែរ គឺដោយគាប់ចិត្តវិញ
៣មិនមែនបែបដូចជាមានអំណាចលើទ្រព្យទេ គឺដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាគំរូដល់ហ្វូងចៀមវិញប៉ុណ្ណោះ
៤រួចកាលណាមេពួកអ្នកគង្វាលបានលេចមក នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលភួងជ័យ ដែលមិនចេះស្រពោនឡើយ
។

៥ឯអ្នករាល់គ្នាដែលនៅក្មេង នោះត្រូវចុះចូលនឹងពួកចាស់ទុំដែរ ហើយត្រូវឱ្យគ្រប់គ្នាមានចិត្តសុភាព
ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ពីព្រោះព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអួតអាង តែផ្ដល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ

៦ដូច្នេះ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាបន្ទាបខ្លួន នៅក្រោមព្រះហស្តដ៏ពូកែរបស់ព្រះចុះ ដើម្បីឱ្យទ្រង់ប
ានដំកើងអ្នករាល់គ្នាឡើង នៅវេលាកំណត់
៧ហើយចូរផ្ទេរគ្រប់ទាំងសេចក្តីទុក្ខព្រួយរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅលើទ្រង់
ដ្បិតទ្រង់តែងយកព្រះទ័យទុកដាក់នឹងអ្នករាល់គ្នា ។

៨ចូរឱ្យដឹងខ្លួន ហើយចាំយាមចុះ ព្រោះអារក្សដែលជាខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា
វាតែងដើរក្រវែល ទាំងគ្រហឹមដូចជាសឹង្ហ ដើម្បីនឹងរកអ្នកណាដែលវានឹងត្របាក់លេចបាន ៩ចូរតស៊ូនឹងវា
ដោយមានចិត្តជឿមាំមួន ទាំងដឹងថា ពួកបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលនៅក្នុងលោកិយនេះ
គេកំពុងតែរងទុក្ខលំបាកដូចគ្នាដែរ ១០រីឯព្រះដ៏មានព្រះគុណសព្វគ្រប់ ដែលទ្រង់បានហៅយើងរាល់គ្នា
មកក្នុងសិរីល្អនៃទ្រង់ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នោះសូមទ្រង់មេត្តាប្រោស
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ ទាំងចំរើនកំឡាំង ហើយតាំងអ្នករាល់គ្នាឱ្យមាំមួនឡើង ក្នុងខណក្រោយដែលប
ានរងទុក្ខបន្តិច ១១សូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អ និងព្រះចេស្តា នៅអស់កល្បជានិច្ច ជារៀងរាបតទៅ អាម៉ែន ។

១២ខ្ញុំបានសរសេរយ៉ាងខ្លី ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ដោយសារអ្នកស៊ីលវ៉ាន ដែលខ្ញុំរាប់ទុកជាបងប
្អូនស្មោះត្រង់ពិត ដើម្បីនឹងទូន្មាន ហើយធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះគុណនៃព្រះដែលអ្នករាល់គ្នាកាន់ខ្ជាប់តាម
នោះជាព្រះគុណពិតប្រាកដហើយ ១៣ពួកជំនុំនៅក្រុងបាប៊ីឡូន ដែលទ្រង់បានរើស
តាំងជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាដែរ ព្រមទាំងអ្នកម៉ាកុស ជាកូនខ្ញុំផង គេជំរាបសួរមកអ្នករាល់គ្នា
១៤សូមជំរាបសួរគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយថើបដ៏កើតអំពីចិត្តស្រឡាញ់ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ បានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្តចុះ ។ អាម៉ែន ។

2 Peter

ជំពូក ១

១ ១សំបុត្រស៊ីម៉ូន-ពេត្រុស ជាបាវបំរើ ហើយជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំផ្ញើមកពួកអ្នក ដែលប
ានទទួលសេចក្តីជំនឿដ៏វិសេស ត្រូវគ្នានឹងយើងខ្ញុំដែរ ដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដ៏ជាព្រះ
ហើយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា ២សូមឱ្យព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត បានចំរើនដល់អ្នករាល់គ្នា
ឱ្យបានស្គាល់ព្រះ និងព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ៣ដ្បិតព្រះចេស្តានៃព្រះបានផ្តល់
ឱ្យយើងរាល់គ្នាមានគ្រប់របស់ទាំងអស់ ខាងឯជីវិត និងសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ដោយយើងប

ានស្គាល់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់ហៅយើងរាល់គ្នាមក ដោយសារសិរីល្អ និងសគុណរបស់ទ្រង់
៤ដែលដោយសារសេចក្ដីទាំងនោះ ទ្រង់បានប្រទានសេចក្ដីសន្យាដ៏ធំបំផុត ហើយវិសេសផង មកយើងរាល់គ្នា
ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានចំណែកជានិស្ស័យនៃព្រះ ដោយសារសេចក្ដីសន្យានោះឯង ដោយប
ានរួចពីសេចក្ដីពុករលួយនៅក្នុងលោកិយនេះ ដែលកើតអំពីសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នា ៥ហើយដោយហេតុនោះប
ានជាត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នា បន្ថែមឱ្យមានសេចក្ដីឧស្សាហ៍ដែរ ដើម្បីឱ្យសេចក្ដីជំនឿបានទៀងត្រង់
ឱ្យសេចក្ដីទៀតត្រង់បានដឹងខុសត្រូវ ៦ឱ្យដឹងខុសត្រូវបានចេះអត់សង្កត់ ឱ្យសេចក្ដីអត់សង្កត់បានខ្ជាប់ខ្ជួន ឱ្យសេចក្ដីខ្ជាប់ខ្ជួនប
ានចេះគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ៧ឱ្យសេចក្ដីគោរពប្រតិបត្តិ បានចេះរាប់អានគ្នាជាបងប្អូន ហើយ
ឱ្យសេចក្ដីរាប់អានគ្នា បានសេចក្ដីស្រឡាញ់ថែមទៀត ៨ដ្បិតបើមានសេចក្ដីទាំងនោះចំរើនឡើង
ក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នាហើយ នោះអ្នករាល់គ្នាមិននៅទំនេរ ឬឥតផលខាងឯដំណើរស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាឡើយ ៩ពីព្រោះអ្នកណាដែលគ្មានសេចក្ដីទាំងនោះ គឺឈ្មោះថាជាអ្នកខ្វាក់
មើលទៅឆ្ងាយមិនឃើញ ព្រមទាំងភ្លេចថា ព្រះបានសំអាតបាបដែលខ្លួនធ្វើពីដើមផង ១០ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ
គួរឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តឧស្សាហ៍វិញ ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យដំណើរដែលទ្រង់ហៅ ហើយរើសតាំងអ្នករាល់គ្នា ប
ានពិតប្រាកដឡើង បើប្រព្រឹត្តដូច្នោះ នោះអ្នករាល់គ្នាមិនដែលជំពប់ឡើយ
១១ដ្បិតយ៉ាងនោះនឹងមានផ្លូវបើកចំហ ឱ្យអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងនគរដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច របស់ព្រះយេស
៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ហើយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា ។

១២ដូច្នេះ ខ្ញុំប្រុងប្រៀបនឹងរំឭក ដល់អ្នករាល់គ្នា អំពីសេចក្ដីទាំងនេះជានិច្ច ទោះបើអ្នករាល់គ្នាស្គាល់
ហើយបានតាំងខ្ជាប់ខ្ជួន ក្នុងសេចក្ដីពិត ដែលមានហើយក៏ដោយ
១៣ហើយកាលខ្ញុំនៅក្នុងត្រសាននេះនៅឡើយ នោះខ្ញុំគិតថា ត្រូវឱ្យខ្ញុំដាស់តឿនរំឭកដល់អ្នករាល់គ្នាជាដរាប
១៤ដោយដឹងថា វេលាដែលខ្ញុំត្រូវដោះត្រសាលនេះចេញ នោះដល់ឆាប់ហើយ ដូចជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំ ១៥មួយទៀតខ្ញុំនឹងប្រឹងរំឭករាល់ពេលវេលា ឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានឹកចាំពីសេចក្ដីទាំងនេះ ក្រោយដែលខ្ញុំទៅបាត់ដែរ ១៦ដ្បិតដែលយើងខ្ញុំបាន
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ដល់ព្រះចេស្ដានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង និងដំណើរដែលទ្រង់យាងមក
នោះមិនមែនតាមរឿងព្រេងប្រឌិតដោយដឹងខុសត្រូវនោះទេ គឺយើងខ្ញុំជាស្មរបន្ទាល់ ដែលបានឃើញប
្ញទានុភាពរបស់ទ្រង់ជាក់នឹងភ្នែកវិញ ១៧ដ្បិតទ្រង់បានល្បីព្រះនាម និងសិរីល្អពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា
ក្នុងកាលដែលមានឮសំឡេងពីសិរីល្អដ៏ប្រសើរឧត្តម មានបន្ទូលមកទ្រង់ថា "នេះជាកូនស្ងួនភ្ងាអញ
ជាទីគាប់ចិត្តអញណាស់" ១៨យើងខ្ញុំបានឮសំឡេងនោះមកពីលើមេឃ

ក្នុងកាលដែលនៅលើភ្នំបរិសុទ្ធជាមួយនឹងទ្រង់ ១៩ហើយយើងខ្ញុំមានពាក្យទំនាយដ៏ពិតជាង ដែលគួរ
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាយកចិត្តទុកដាក់តាម ដូចជាតាមចង្កៀងដែលភ្លឺក្នុងទីងងឹត ទាល់តែថ្ងៃភ្លឺឡើង
ហើយផ្កាយព្រឹករះឡើងក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ២០ដោយដឹងសេចក្តីនេះជាមុនដំបូងថា
គ្មានពាក្យទំនាយណាក្នុងគម្ពីរ ដែលស្រាយបានតាមតែចិត្តនោះឡើយ ២១ដ្បិតសេចក្តីទំនាយមិនដែលមក
ដោយបំណងចិត្តមនុស្សទេ គឺជាមនុស្សបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ដែលបានទាយ
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បណ្តាលវិញ ។

ជំពូក ២

២ ១តែកាលពីដើម មានហោរាក្លែងក្លាយ នៅក្នុងពួកជន ដូចជានឹងមានគ្រូក្លែងក្លាយក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នាដែរ
គេនឹងលួចនាំបញ្ចូលបក្សពួកដែលបង្ខូចបំផ្លាញ គេមិនព្រមស្គាល់ព្រះដ៏ជាម្ចាស់ ដែលបានលោះគេនោះឡើយ
ក៏នាំសេចក្តីវិនាសដ៏ឆាប់រហ័សឱ្យមកលើខ្លួនផង ២នឹងមានមនុស្សជាច្រើនទៅតាមផ្លូវវិនាសរបស់គេ
នោះផ្លូវពិតនឹងត្រូវសេចក្តីប្រមាថមើលងាយ ដោយព្រោះគេដែរ ៣ហើយដោយគេមានចិត្តលោភ
នោះគេនឹងប្រើអ្នករាល់គ្នាឱ្យបានចំណេញ ដោយពោលពាក្យបញ្ឆោតបំពោត តែតាំងពីយូរមកហើយ
សេចក្តីជំនុំជំរះគេមិននៅស្ងៀមស្ងាត់ទេ ហើយសេចក្តីហិនវិនាសរបស់គេក៏មិនងុយងោកដែរ ។
៤ដ្បិតបើសិនជាព្រះមិនបានប្រណី ដល់ពួកទេវតា ដែលបានធ្វើអំពើបាប គឺទ្រង់បេ
ះទំលាក់ទៅក្នុងជង្ហុកជ្រៅបំផុត ឱ្យជាប់ច្រវាក់នៃសេចក្តីងងឹត ទាំងឃុំទុកសំរាប់នឹងជំនុំជំរះវិញ
៥ហើយបើទ្រង់មិនបានប្រណីដល់លោកិយពីចាស់បុរាណ ក្នុងកាលដែលទ្រង់បានធ្វើ
ឱ្យទឹកជន់លិចពួកមនុស្សទមិលល្មើស តែបានជួយសង្គ្រោះលោកណូអេទាំងអស់គ្នាមាន ៨ នាក់
ដែលលោកជាអ្នកប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីសុចរិត ៦ហើយបើទ្រង់បានបញ្ឆេះក្រុងសូដុំម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ា
ឱ្យទៅជាផេះ ទាំងកាត់ទោស ឱ្យត្រូវហិនវិនាសសាបសូន្យទៅ ទុកជាគំរូដល់ពួកមនុស្សតទៅមុខ
ដែលគិតរស់នៅដោយសេចក្តីទមិលល្មើស ៧តែបានប្រោសលោកឡុត ជាអ្នកសុចរិតឱ្យរួចវិញ
ដែលលោកមានចិត្តព្រួយលំបាក ដោយព្រោះកិរិយាខូចអាក្រក់របស់មនុស្សទទឹងច្បាប់ទាំងនោះ
៨ដ្បិតអ្នកសុចរិតនោះ ដែលនៅជាមួយនឹងគេ ក៏កើតទុក្ខក្នុងចិត្តសុចរិតរបស់លោករាល់តែថ្ងៃ ដោយបានឮ
ហើយឃើញការទទឹងច្បាប់ ដែលគេប្រព្រឹត្តធ្វើ ៩បើដូច្នេះឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចេះប្រោ
សមនុស្សដែលគោរពប្រតិបត្តិដល់ទ្រង់ ឱ្យរួចពីសេចក្តីល្បួង ហើយនឹងឃុំទុកមនុស្សទុច្ចរិត
សំរាប់នឹងធ្វើទោសក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះវិញ ១០ពីពួកអស់អ្នកដែលដើរតាមសាច់ឈាមជាដើម

ដែលគេមានសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាខាងឯការស្មោកគ្រោក ហើយក៏មើលងាយដល់អស់ទាំងអំណាចត្រួតត្រាដែរ
គេជាពួកព្រហើន មានក្បាលរឹង ដែលមិនខ្លាចនឹងជេរប្រមាថដល់ទាំងពួកប្រសើរឧត្ដមផង
១១ដែលពួកទេវតាដ៏មានកំឡាំង មានឫទ្ធិលើសជាងគេទៅទៀត ក៏មិនហ៊ានប្រមាថដល់ពួកនោះ
នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ឡើយ ១២តែដោយព្រោះគេជេរប្រមាថដល់ការដែលគេមិនស្គាល់
នោះគេនឹងត្រូវវិនាសបាត់ក្នុងការខូចអាក្រក់របស់គេអស់រលីង ដូចជាសត្វតិរច្ឆាន ដែលកើតមកសំរាប់តែ
ឱ្យគេចាប់ ហើយកាប់សំឡាប់ប៉ុណ្ណោះដែរ ១៣គេហៀបនឹងទទួលរង្វាន់នៃការទុច្ចរិត
គេជាពួកអ្នកដែលរាប់ការស្រើបស្រាលនៅពេលថ្ងៃ ទុកជាការត្រេកអរសប្បាយ គេជាស្នាមប្រឡាក់
ហើយជាសេចក្ដីស្មោកគ្រោក គេត្រេកអរដោយសេចក្ដីបញ្ឆោតរបស់ខ្លួន
ក្នុងពេលកំពុងដែលគេស៊ីលៀងជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ១៤គេមានចិត្តនឹកឃើញតែស្រីសំផឹង
គេមិនចេះលែងធ្វើបាបឡើយ ក៏បិទនុយចាប់ព្រលឹងមនុស្សដែលមិនខ្ជាប់ខ្ជួន
ហើយមានចិត្តធ្លាប់ខាងឯសេចក្ដីលោភ គឺជាមនុស្សដែលត្រូវបណ្ដាសា ១៥គេបានបោះបង់ចោលផ្លូវទៀងត្រង់
ហើយវង្វេងទៅតាមផ្លូវរបស់ហោរាបាឡាមជាកូនបេអ៊រ ដែលស្រឡាញ់កំរៃនៃការទុច្ចរិត
១៦តែគាត់ត្រូវបន្ទោស ដោយព្រោះការរំលងរបស់គាត់ ដោយសត្វព្រនាក់គ បាននិយាយជាសំឡេងមនុស្ស
ទាំងឃាត់ឃាំងសេចក្ដីចំកួតរបស់គាត់ ១៧ពួកអ្នកទាំងនោះសុទ្ធតែជារន្ធទឹកខ្សោះ
ជាពពកដែលខ្យល់ព្យុះបក់ផាត់ ដែលសេចក្ដីងងឹតសូន្យឈឹង បានបំរុងទុកឱ្យគេអស់កល្បជានិច្ច
១៨ដ្បិតគេនិយាយសេចក្ដីអំនួតអួតយ៉ាងសំបើម ទាំងបិទនុយដែលប្រកបដោយសេចក្ដីសំរើបខាងសាច់ឈាម
នឹងសេចក្ដីខូចអាក្រក់ទាំងប៉ុន្មាន ដើម្បីចាប់ពួកអស់អ្នក ដែលទើបតែនឹងរួចចេញពីពួកវង្វេង ១៩ទាំងសន្យា
ឱ្យអ្នកទាំងនោះបានសេរីភាពផង តែខ្លួនគេក៏នៅជាប់ជាបាវបំរើរបស់សេចក្ដីពុករលួយវិញ
ដ្បិតបើអ្នកណាត្រូវគេបង្ក្រាបខ្លួន នោះត្រូវនៅជាប់ជាបាវរបស់អ្នកនោះហើយ ២០ពីព្រោះក្រោយដែលប
ានរួចពីសេចក្ដីស្មោកគ្រោក របស់លោកិយនេះ ដោយបានស្គាល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះហើយ បើអ្នកណាត្រឡប់ទៅជាជាប់ទាក់ទិន ឱ្យសេចក្ដីទាំងនោះបានបង្ក្រាបខ្លួនវិញ
នោះសណ្ឋានក្រោយរបស់អ្នកនោះ បានអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀត ២១ដ្បិតបើមិនបានស្គាល់ផ្លូវសុចរិតសោះ
នោះជាជាងឱ្យបានស្គាល់រួចបែរចេញពីសេចក្ដីបញ្ញត្តិបរិសុទ្ធ ដែលបានប្រគល់មកហើយនោះវិញ
នោះសណ្ឋានក្រោយរបស់អ្នកនោះវិញ ២២តែមានការកើតមកដល់គេ ដូចជាពាក្យទំនៀមពិតដែលថា "ឆ្កែប
ានត្រឡប់ទៅស៊ីកំអួតវាងជ្រូកញីដែលគេលាងស្អាតហើយ បានទៅននៀលនៅក្នុងខ្លាចវិញ" ។

ជំពូក ៣

៣ ១ឥឡូវនេះ ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ខ្ញុំធ្វើសំបុត្រទី ២ នេះផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ដែលក្នុងសំបុត្រទាំង ៣ ច្បាប់ ខ្ញុំប
ានរំឭកដាស់តឿនសតិស្មារតីដ៏ស្អាតរបស់អ្នករាល់គ្នាហើយ ២ដើម្បីឱ្យបាននឹកចាំ ពីអស់ទាំងសេចក្ដី
ដែលពួកហោរាបរិសុទ្ធបានទាយកាលពីដើម និងពីសេចក្ដីបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ដែលបងប្អូនបានឮដោយសារយើងខ្ញុំ ជាពួកសាវក ៣ដោយដឹងសេចក្ដីនេះជាមុនថា នៅជាន់ក្រោយ
និងមានមនុស្សចំអកមក ដែលគេដើរតាមសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នារបស់គេ ទាំងចំអកឡកឡឺយថា
៤តើសេចក្ដីសន្យាពីព្រះអង្គយាងមកនៅឯណា ដ្បិតតាំងពីពួកឰយុកោដេកលក់ទៅ
នោះគ្រប់ទាំងអស់នៅតែដដែល ដូចជាពីកំណើតលោកិយរៀងមកដែរ ៥ពីព្រោះគេចង់បំភ្លេចថា
ពីចាស់បុរាណមានផ្ទៃមេឃ ក៏មានដីដុះចេញពីទឹក ហើយនៅក្នុងទឹកផង ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
៦រួចមកលោកិយត្រូវទឹកនោះជន់លិចបំផ្លាញទៅ ៧តែផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនៅជាន់នេះ ប
ានបំរុងទុកដល់ថ្ងៃជំនុំជំរះ ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃទ្រង់ សំរាប់ឱ្យភ្លើងឆេះវិញ
ហើយបំផ្លាញមនុស្សទមិលល្មើសចេញ ៨តែពួកស្ងួនភ្ងាអើយ កុំឱ្យភ្លេចសេចក្ដី ១ នេះឡើយ គឺថា
នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ១ ថ្ងៃទុកដូចជា ១ ពាន់ថ្ងៃ ហើយ ១ ពាន់ឆ្នាំក៏ទុកដូចជា ១ ថ្ងៃដែរ
៩ព្រះអម្ចាស់មិនផ្អាកសេចក្ដីសន្យារបស់ទ្រង់ ដូចជាមានអ្នកខ្លះគិតស្មាននោះទេ គឺទ្រង់មានព្រះហប
ឫទ័យអត់ធ្មត់នឹងយើងរាល់គ្នាវិញ ដោយមិនចង់ឱ្យអ្នកណាមួយវិនាសឡើយ គឺចង់ឱ្យមនុស្សទាំងអស់ប
ានប្រែចិត្តវិញ ១០រីឯថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងមកដូចជាចោរប្លន់ នៅថ្ងៃនោះផ្ទៃមេឃនឹងបាត់ទៅ
ដោយសូរគ្រាំគ្រេង ឯធាតុសព្វសារពើនឹងរលាយទៅ ដោយកំដៅដ៏ក្រៃលែង ហើយផែនដីនឹងការសព្វសារពើ
នឹងត្រូវឆេះអស់រលីងទៅ ។

១១ចុះដែលរបស់ទាំងនោះនឹងត្រូវរលាយទៅ នោះតើគួរឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តបែបយ៉ាងណាវិញ
ក្នុងកិរិយាបរិសុទ្ធ និងសេចក្ដីគោរពប្រតិបត្តិ ១២ទាំងទន្ទឹងចាំ ហើយខំជួយឱ្យថ្ងៃនៃព្រះឆាប់មកដល់ផង
ដែលនៅថ្ងៃនោះផ្ទៃមេឃនឹងឆេះរលាយអស់ ហើយធាតុសព្វសារពើនឹងរលាយទៅ
ដោយកំដៅដ៏ក្រៃលែងដូច្នេះ ១៣តែតាមសេចក្ដីសន្យារបស់ទ្រង់ នោះយើងរាល់គ្នាទន្ទឹងចាំផ្ទៃមេឃថ្មី
និងផែនដីថ្មី ដែលមានសុទ្ធតែសេចក្ដីសុចរិតវិញ ១៤ដូច្នេះ ឱពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ដែលទន្ទឹងចាំសេចក្ដីទាំងនោះ
ចូរមានចិត្តឧស្សាហ៍ ឱ្យទ្រង់បានឃើញអ្នករាល់គ្នា ជាឥតសៅហ្មង ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាន
ទាំងមានសេចក្ដីមេត្រីផង ១៥ហើយត្រូវរាប់សេចក្ដីអត់ធ្មត់របស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទុកជាសេចក្ដីសង្គ្រោះ

ដូចជាប៉ុល ជាបងប្អូនស្ងួនភ្ងាររបស់យើងខ្ញុំ បានសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា តាមប្រាជ្ញាដែលព្រះប
ានប្រទានមកលោកដែរ ១៦ដូចជាក្នុងគ្រប់ទាំងសំបុត្ររបស់លោក ដែលសុទ្ធតែសំដែងពីសេចក្តីទាំងនេះ
នោះមានសេចក្តីខ្លះដែលពិបាកយល់ ហើយពួកអ្នកខ្លៅល្ងង់ នឹងពួកមិនខ្ជាប់ខ្ជួន គេបង្វែរន័យសេចក្តីទាំងនោះ
ដូចជាគេបង្វែរបទគម្ពីរឯទៀតដែរ ឱ្យខ្លួនគេត្រូវវិនាស ។

១៧ដូច្នេះ ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ចូរប្រយ័ត្ន ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាដឹងសេចក្តីនោះជាមុនហើយ
ក្រែងលោធ្លាក់ពីសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់អ្នករាល់គ្នាចេញ
ដែលបណ្តោយតាមសេចក្តីវង្វេងរបស់ពួកទទឹងច្បាប់នោះ ១៨ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នាចំរើនឡើងក្នុងព្រះគុណ
ហើយក្នុងការស្គាល់ដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ហើយក្នុងការស្គាល់ដល់ព្រះយេស្
៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា សូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អនៅជាន់ឥឡូវនេះ
ដរាបដល់អស់កល្បជានិច្ច ។ អាម៉ែន ។

1 John

ជំពូក ១

១ ១ឯសេចក្តីដែលមានតាំងពីដើមមក ដែលយើងខ្ញុំបានឮ ហើយភ្នែកបានឃើញ ក៏បានមើល ហើយដៃប
ានប៉ះពាល់ ខាងឯព្រះបន្ទូលនៃជីវិត ២(ដ្បិតព្រះដ៏ជាជីវិត ទ្រង់បានលេចមកហើយ យើងខ្ញុំបានឃើញទ្រង់
ក៏ធ្វើជាទីបន្ទាល់ ប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា ពីជីវិតនោះដ៏រស់នៅអស់កល្បជានិច្ច
ដែលពីដើមស្ថិតនៅនឹងព្រះវរបិតា ហើយបានលេចមកឱ្យយើងខ្ញុំឃើញ) ៣ដូច្នេះ សេចក្តីដែលយើងខ្ញុំប
ានឃើញ ហើយឮនោះ យើងខ្ញុំប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីប្រកបនឹងយើងខ្ញុំដែរ
រីឯសេចក្តីប្រកបរបស់យើងខ្ញុំ នោះគឺប្រកបនឹងព្រះវរបិតា ហើយនិងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រាទ្រង់
៤យើងខ្ញុំក៏សរសេរសេចក្តីទាំងនេះ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យសេចក្តីអំណររបស់អ្នករាល់គ្នាប
ានពោរពេញឡើង ។

៥នេះជាដំណឹង ដែលយើងខ្ញុំបានឮពីទ្រង់ ហើយក៏ប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នា គឺថា ព្រះទ្រង់ជាពន្លឺភ្លឺ
គ្មានសេចក្តីងងឹតណា នៅក្នុងទ្រង់សោះ ៦បើសិនជាយើងរាល់គ្នាថា
យើងមានសេចក្តីប្រកបនឹងទ្រង់តែដើរក្នុងសេចក្តីងងឹតវិញ នោះឈ្មោះថាយើងកុហក
ហើយមិនប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិតទេ ៧តែបើយើងរាល់គ្នាដើរក្នុងពន្លឺវិញ ដូចជាទ្រង់ក៏គង់ក្នុងពន្លឺដែរ

នោះយើងមានសេចក្ដីប្រកបនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ ក៏សំអាតយើងរាល់គ្នា ពីគ្រប់អំពើបាបទាំងអស់ ៨បើសិនជាយើងថា យើងគ្មានបាបសោះ នោះឈ្មោះថាយើងបញ្ឆោតដល់ខ្លួន ហើយសេចក្ដីពិតមិនស្ថិតនៅក្នុងយើងទេ ៩បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឱ្យយើង ហើយនិងសំអាតយើង ពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង ១០បើយើងថា យើងមិនដែលធ្វើបាបសោះ នោះឈ្មោះថាយើងធ្វើឱ្យទ្រង់ទៅជាអ្នកកុហកវិញ ហើយព្រះបន្ទូលទ្រង់មិននៅក្នុងយើងទេ ។

ជំពូក ២

២ ១កូនតូច ៗ រាល់គ្នាអើយ ដែលខ្ញុំសរសេរសេចក្ដីទាំងនេះផ្ញើមក នោះដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើបាបទៀត តែបើសិនជាអ្នកណាភ្លាត់ធ្វើបាបវិញ នោះយើងមានព្រះដ៏ជាជំនួយ ១ អង្គហើយ ដែលទ្រង់គង់នៅចំពោះព្រះវរបិតា គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏សុចរិត ២ដែលទ្រង់ជាដង្វាយធួននឹងបាបយើងរាល់គ្នា មិនត្រឹមតែបាបរបស់យើងរាល់គ្នាតែប៉ុណ្ណោះ គឺនឹងបាបរបស់លោកិយទាំងមូលដែរ ។

៣យើងរាល់គ្នាដឹងថា យើងស្គាល់ទ្រង់ ដោយសារសេចក្ដីនេះ
គឺដោយយើងកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ៤អ្នកណាដែលថា បានស្គាល់ទ្រង់ តែមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិទ្រង់ទេ អ្នកនោះឈ្មោះថាជាអ្នកកុហក ហើយសេចក្ដីពិតមិននៅក្នុងអ្នកនោះឡើយ
៥តែអ្នកណាដែលកាត់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់វិញ នោះប្រាកដជាសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះបានពេញខ្នាត នៅក្នុងអ្នកនោះហើយ គឺដោយសេចក្ដីនោះឯង ដែលយើងដឹងថា យើងនៅក្នុងទ្រង់
៦អ្នកណាដែលថាខ្លួននៅក្នុងទ្រង់ នោះត្រូវតែប្រព្រឹត្តដូចជាទ្រង់ដែរ ។

៧ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ សេចក្ដីដែលខ្ញុំសរសេរ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា នោះមិនមែនជាបញ្ញត្តិថ្មីទេ
គឺជាបញ្ញត្តិចាស់ដដែល ដែលអ្នករាល់គ្នាមានតាំងពីដើមមក ឯបញ្ញត្តិចាស់នោះ គឺជាព្រះបន្ទូល ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮហើយ ៨ខ្ញុំក៏សរសេរបញ្ញត្តិ ១ ថ្មីទៀត ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា
ជាសេចក្ដីពិតដែលនៅក្នុងទ្រង់ ហើយក្នុងអ្នករាល់គ្នាដែរ ដ្បិតសេចក្ដីងងឹតកំពុងតែបាត់ទៅ ហើយពន្លឺដ៏ពិតបានភ្លឺឡើង ៩អ្នកណាដែលថា ខ្លួននៅក្នុងពន្លឺ តែស្អប់ដល់បងប្អូន នោះឈ្មោះថានៅក្នុងសេចក្ដីងងឹត ដរាបដល់សព្វថ្ងៃនេះ ១០ឯអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ដល់បងប្អូនខ្លួន នោះតែងនៅក្នុងពន្លឺវិញ ហើយនៅក្នុងអ្នកនោះគ្មានហេតុណា នឹងបង្អាក់បង្អន់ចិត្តគេឡើយ ១១តែអ្នកណាដែលស្អប់ដល់បងប្អូន នោះឈ្មោះថា នៅក្នុងសេចក្ដីងងឹតវិញ ក៏ដើរក្នុងសេចក្ដីងងឹត ហើយមិនដឹងជាខ្លួនទៅឯណាផង

ពីព្រោះសេចក្ដីងងឹតនោះបានបំបាំងភ្នែកហើយ ។

១២កូនតូច ៗ រាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះទ្រង់បានអត់ទោសបាបរបស់អ្នករាល់គ្នាហើយ ដោយយល់ដល់ព្រះនាមទ្រង់ ១៣ឪពុករាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំសរសេរផ្ញើរមកអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះបានស្គាល់ព្រះ ដែលទ្រង់គង់នៅតាំងពីដើមរៀងមក កំឡោះរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះបានឈ្នះមេកំណាចហើយ ក្មេងរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំបានសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះបានស្គាល់ព្រះដែលគង់នៅតាំងពីដើមរៀងមក កំឡោះរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំបានសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះមានកំឡាំង ហើយព្រះបន្ទូលក៏ស្ថិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាបានឈ្នះ មេកំណាចហើយ ១៥កុំឱ្យស្រឡាញ់លោកិយ ឬរបស់អ្វីដែលនៅក្នុងលោកិយនេះឱ្យសោះ បើអ្នកណាស្រឡាញ់លោកិយ អ្នកនោះគ្មានសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតានៅក្នុងខ្លួនឡើយ ១៦ដ្បិតអស់ទាំងសេចក្ដីដែលនៅក្នុងលោកិយនេះ គឺជាសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នារបស់សាច់ឈាម និងសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នារបស់ភ្នែក ហើយសេចក្ដីអំនួតរបស់ជីវិត នោះមិនកើតមកពីព្រះវរបិតាទេ គឺមកតែពីលោកិយនេះវិញ ១៧ឯលោកិយនេះ នឹងសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នារបស់វា នោះកំពុងកន្លងទៅ តែអ្នកណាដែលធ្វើតាមព្រហឬទ័យព្រះ នោះនឹងនៅជាប់អស់កល្បជានិច្ចវិញ ។

១៨ក្មេងរាល់គ្នាអើយ នេះជាពេលម៉ោងក្រោយបង្អស់ហើយ សព្វថ្ងៃនេះកើតមានពួកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទជាច្រើន ដូចជាអ្នករាល់គ្នាបានឮហើយថា អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទត្រូវមក ហេតុនោះបានជាយើងដឹងថា នោះជាពេលម៉ោងក្រោយបង្អស់ ១៩គេបានចេញពីពួកយើងទៅ តែមិនមែនជាពួកយើងទេ ដ្បិតបើគេជាពួកយើងមែន នោះនឹងបាននៅជាប់ជាមួយនឹងយើងហើយ តែដែលគេបានចេញទៅ នោះដើម្បីនឹងសំដែងពីគេថា គ្រប់គ្នាមិនមែនជាពួកយើងទេ ២០រីឯអ្នករាល់គ្នា បានព្រះដ៏បរិសុទ្ធចាក់លាបឱ្យហើយ ក៏ចេះគ្រប់ទាំងអស់ផង ២១ខ្ញុំសរសេរផ្ញើមក មិនមែនដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់សេចក្ដីពិតទេ គឺដោយព្រោះបានស្គាល់ហើយ ក៏ដឹងថា គ្មានសេចក្ដីភូតភរណាកើតពីសេចក្ដីពិតនោះឡើយ ២២តើអ្នកណាជាអ្នកកុហក បើមិនមែនជាអ្នកដែលប្រកែកថា ព្រះយេស៊ូវមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទនោះទេ អ្នកណាដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់ទាំងព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រាផង អ្នកនោះហើយជាអ្នកដែលទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ ២៣ឯអស់អ្នកណាដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់ព្រះរាជបុត្រា នោះក៏គ្មានព្រះវរបិតាដែរ តែអ្នកណាដែលព្រមទទួលស្គាល់ព្រះរាជបុត្រា នោះក៏គ្មានព្រះវរបិតាដែរ តែអ្នកណាដែលព្រមទទួលស្គាល់ព្រះរាជបុត្រា នោះក៏មានទាំងព្រះវរបិតាផង ២៤ដូច្នេះ ចូរ

ឱ្យសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮពីដើមមក បាននៅជាប់ក្នុងខ្លួនចុះ បើសិនជាសេចក្តីដែលឮតាំងពីដើមមក បាននៅជាប់ក្នុងអ្នករាល់គ្នាមែន នោះអ្នករាល់គ្នានឹងនៅជាប់ក្នុងព្រះរាជបុត្រា ហើយក្នុងព្រះវរបិតាដែរ ២៥នេះហើយ ជាសេចក្តីដែលទ្រង់បានសន្យានឹងយើងរាល់គ្នា គឺជាជីវិតដ៏រស់នៅអស់កល្បជានិច្ច ។

២៦ខ្ញុំបានសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ពីដំណើរនៃពួកអ្នកដែលនាំអ្នករាល់គ្នាឱ្យវង្វេង ២៧រីឯដំណើរដែលទ្រង់ចាក់លាបឱ្យ នោះក៏នៅចាក់លាបឱ្យ នោះក៏នៅជាប់នឹងអ្នករាល់គ្នាពិត ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវការ ឱ្យអ្នកណាបង្រៀនពីការអ្វីទេ ប៉ុន្តែដូចជាដំណើរចាក់លាបនោះ បានបង្រៀនពីគ្រប់ការទាំងអស់ ហើយមិនមែនជាសេចក្តីកំភូតទេ គឺជាសេចក្តីពិតវិញ នោះត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅជាប់ក្នុងទ្រង់ចុះ តាមដែលដំណើរនោះបានបង្រៀនមក ២៨ហើយឥឡូវនេះ ពួកកូនតូច ៗ អើយ ចូរនៅជាប់ក្នុងទ្រង់ចុះ ដើម្បីកាលណាទ្រង់លេចមក នោះយើងខ្ញុំនឹងមានចិត្តក្លាហាន ឥតត្រូវការនឹងខ្មាសនៅចំពោះទ្រង់ ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមកនោះឡើយ ២៩បើអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ទ្រង់សុចរិត នោះត្រូវតែយល់ឃើញថា អស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីសុចរិតនោះ គេបានកើតពីទ្រង់មកដែរ ។

ជំពូក ៣

៣ ១មើល សេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាងណាហ្ន៏ ដែលព្រះវរបិតាបានផ្តល់មកយើងរាល់គ្នា ឱ្យយើងបានហៅថាជាកូនរបស់ព្រះដូច្នេះ គឺដោយហេតុនោះបានជាលោកិយមិនស្គាល់យើងទេ ពីព្រោះមិនស្គាល់ទ្រង់ដែរ ២ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ឥឡូវនេះ យើងរាល់គ្នាជាកូនព្រះហើយ តែដែលយើងរាល់គ្នានឹងបានទៅជាយ៉ាងណាទៀត នោះមិនទាន់សំដែងមកនៅឡើយ ប៉ុន្តែ យើងដឹងថា កាលណាទ្រង់លេចមក នោះយើងនឹងបានដូចជាទ្រង់ ដ្បិតដែលទ្រង់យ៉ាងណា នោះយើងនឹងឃើញទ្រង់យ៉ាងនោះឯង ៣អស់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងនេះដល់ទ្រង់ នោះក៏តែងជំរះសំអាតចិត្តខ្លួន ឱ្យដូចទ្រង់ដែលស្អាតដែរ ៤ឯអស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបវិញ នោះក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តរំលងក្រិត្យវិន័យដែរ ដ្បិតអំពើបាបជាការរំលងក្រិត្យវិន័យហើយ ៥អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ ថាទ្រង់បានលេចមក ដើម្បីនឹងដោះបាបយើងចេញ ហើយក៏នៅក្នុងទ្រង់ នោះគ្មានបាបសោះ ៦ឯអស់អ្នកណាដែលនៅជាប់ក្នុងទ្រង់ នោះមិនដែលធ្វើបាបទេ តែពួកអ្នកដែលធ្វើបាបវិញ គេមិនបានឃើញទ្រង់ឡើយ ក៏មិនស្គាល់ទ្រង់ផង ។

៧កូនតូច ៗ រាល់គ្នាអើយ ចូរកុំឱ្យអ្នកណានាំអ្នករាល់គ្នាវង្វេងឡើយ

អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តសេចក្តីសុចរិត នោះឈ្មោះថាសុចរិតហើយ ដូចជាទ្រង់ក៏សុចរិតដែរ
៨តែអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបវិញ នោះគឺមកពីអារក្សទេ ពីព្រោះអារក្សបានធ្វើបាប
ចាត់តាំងពីដើមរៀងមក ដោយហេតុនោះបានជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានលេចមក
គឺដើម្បីនឹងបំផ្លាញការរបស់អារក្សចេញ ៩អស់អ្នកណាដែលកើតពីព្រះ នោះមិនដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ
ពីព្រោះពូជព្រះនៅក្នុងអ្នកនោះឯង បានជាពុំអាចនឹងធ្វើបាបឡើយ ដ្បិតបានកើតពីព្រះមក
១០គឺយ៉ាងនោះហើយ ដែលនឹងសំគាល់ថាជាពួកកូនព្រះ ឬពួកកូណអារក្សទៅបាន
ឯអ្នកណាដែលមិនប្រព្រឹត្តសេចក្តីសុចរិត ហើយមិនស្រឡាញ់ដល់បងប្អូន នោះមិនមែនមកពីព្រះទេ
១១ដ្បិតនេះឯងជាសេចក្តី ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮពីដើមរៀងមក គឺថា ត្រូវ
ឱ្យយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ១២មិនមែនដូចជាកាអ៊ីន ដែលកើតពីមេកំណាចមក ហើយប
ានសំឡាប់ប្អូនខ្លួននោះឡើយ ចុះតើហេតុអ្វីបានជាសំឡាប់ប្អូន គឺពីព្រោះតែការរបស់គាត់សុទ្ធតែអាក្រក់
ហើយការរបស់ប្អូនសុទ្ធតែល្អវិញប៉ុណ្ណោះ ។

១៣បងប្អូនអើយ បើលោកិយស្អប់អ្នករាល់គ្នា នោះកុំឱ្យឆ្ងល់ឡើយ ១៤យើងរាល់គ្នាដឹងថា យើងប
ានកន្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ ទៅដល់ជីវិតហើយ ពីព្រោះយើងស្រឡាញ់ដល់ពួកបងប្អូន
ឯអ្នកណាដែលមិនស្រឡាញ់បងប្អូន អ្នកនោះជាអ្នកនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្លាប់នៅឡើយ
១៥អ្នកណាដែលមានចិត្តស្អប់ដល់បងប្អូន នោះឈ្មោះថា ជាអ្នកសំឡាប់គេ ហើយអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយ
ថាគ្មានអ្នកសំឡាប់គេណាមួយ ដែលមានជីវិតដ៏រស់អស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងខ្លួនឡើយ
១៦ដោយសារសេចក្តីនេះ យើងរាល់គ្នាបានស្គាល់សេចក្តីស្រឡាញ់ គឺដោយទ្រង់បានសូ
៊ប្តូរព្រះជន្មទ្រង់ជំនួសយើង ដូច្នេះ គួរឱ្យយើងប្តូរជីវិតយើងជំនួសបងប្អូនដែរ
១៧បើអ្នកណាមានភោគសម្បត្តិរបស់លោកិយនេះ ហើយឃើញបងប្អូនណាដែលខ្វះខាត
តែមិនចេះអាណិតមេត្តាសោះ នោះធ្វើដូចម្តេច ឱ្យសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ បានស្ថិតនៅក្នុងអ្នកនោះបាន ។

១៨ពួកកូនតូច ៗ អើយ យើងមិនត្រូវស្រឡាញ់ ដោយពាក្យសំដី ឬដោយបបូរមាត់ប៉ុណ្ណោះឡើយ
គឺដោយការប្រព្រឹត្ត និងសេចក្តីពិតវិញ ១៩គឺយ៉ាងនោះឯងដែលយើងនឹងដឹងថា យើងកើតមកពីសេចក្តីពិត
ហើយយើងនឹងបានកំឡាចិត្ត នៅចំពោះទ្រង់ផង ២០ដ្បិតបើសិនជាចិត្តយើងចោទប្រកាន់ខ្លួន
នោះព្រះទ្រង់ធំជាងចិត្តយើងទៅទៀត ហើយក៏ជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់ផង ២១ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ
បើចិត្តយើងមិនចោទប្រកាន់ចំពោះខ្លួនទេ នោះយើងមានសេចក្តីក្លាហាន នៅចំពោះព្រះ
២២ហើយទោះបើយើងសូមអ្វីពីទ្រង់ក៏ដោយ គង់តែនឹងបានសំរេច ពីព្រោះយើងកាន់តាមបញ្ញត្តិទ្រង់

ហើយក៏ប្រព្រឹត្តការដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ទ្រង់ដែរ ២៣ឯបញ្ញត្តិទ្រង់នោះ គឺថា ត្រូវ
ឱ្យយើងជឿដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ ហើយត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក
ដូចជាទ្រង់បានបង្គាប់មកហើយ ២៤អ្នកណាដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិទ្រង់ នោះឈ្មោះថានៅជាប់ក្នុងទ្រង់
ហើយទ្រង់ក៏គង់នៅក្នុងអ្នកនោះដែរ យើងដឹងថា ទ្រង់គង់នៅក្នុងយើង
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណដែលទ្រង់ប្រទានមក ។

ជំពូក ៤

៤ ១ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ កុំឱ្យជឿគ្រប់ទាំងវិញ្ញាណឡើយ ចូរល្បងវិញ្ញាណទាំងអស់វិញ ដើម្បីឱ្យប
ានដឹងជាមកពីព្រះ ឬមិនមែន ដ្បិតមានហោរាក្លែងក្លាយជាច្រើនកើតមក ក្នុងលោកិយនេះហើយ
២យើងនឹងសំគាល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានដូច្នេះ គឺអស់ទាំងវិញ្ញាណណាដែលថ្លែងប្រាប់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប
ានមកក្នុងសាច់ឈាម គឺវិញ្ញាណនោះហើយ ដែលមកពីព្រះ ៣តែវិញ្ញាណណាដែលមិនព្រមថា ព្រះយេសូ
៊វគ្រីស្ទបានមកក្នុងសាច់ឈាមទេ នោះមិនមែនមកពីព្រះឡើយ គឺជាវិញ្ញាណរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទវិញ
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮនិយាយថា ត្រូវមកតែឥឡូវនេះ ក៏នៅក្នុងលោកិយហើយ ៤ពួកកូនតូច ។ អើយ
អ្នករាល់គ្នាមកពីព្រហ ហើយក៏ឈ្នះវិញ្ញាណទាំងនោះដែរ ពីព្រោះព្រះដែលគង់ក្នុងអ្នករាល់គ្នា
នោះទ្រង់ធំជាងអានោះ ដែលនៅក្នុងលោកិយផង ៥ពួកនោះមកពីលោកិយទេ ដោយហេតុនោះប
ានជាគេនិយាយតាមភាពលោកិយ ជាអ្នកមកពីព្រះវិញ ហើយអ្នកណាដែលស្គាល់ព្រះ នោះក៏ស្តាប់យើងខ្ញុំ
តែអ្នកណាដែលមិនមកពីព្រះទេ នោះមិនព្រមស្តាប់យើងខ្ញុំឡើយ គឺយ៉ាងនោះឯង
ដែលយើងនឹងស្គាល់វិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត និងវិញ្ញាណនៃសេចក្តីខុសឆ្គងទៅបាន ។

៧ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ យើងត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដ្បិតសេចក្តីស្រឡាញ់មកពីព្រះ
ឯអស់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះឈ្មោះថាមកពីព្រះ ហើយក៏ស្គាល់ទ្រង់ដែរ
៨តែអ្នកណាដែលគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះមិនស្គាល់ព្រះវិញ ពីព្រោះព្រះទ្រង់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់នោះឯង
៩សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានសំដែងមក ឱ្យយើងខ្ញុំស្គាល់ ដោយទ្រង់ចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ ១
ឱ្យមកក្នុងលោកិយ ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នាបានរស់ដោយសារទ្រង់ 10នេះហើយជាសេចក្តីស្រឡាញ់
មិនមែនជាយើងបានស្រឡាញ់ព្រះនោះទេ គឺទ្រង់បានស្រឡាញ់យើងវិញទេតើ ហើយប
ានចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ឱ្យមក ទុកជាដង្វាយឱ្យធួននឹងបាបយើងរាល់គ្នាផង ១១ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ បើព្រះប
ានស្រឡាញ់យើងរាល់គ្នាជាខ្លាំងទាំងម្ល៉េះ នោះត្រូវឱ្យយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកដែរ

១២គ្មានអ្នកណាដែលឃើញព្រះឡើយ តែបើយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក នោះព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងយើង
ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ បានពេញខ្នាតក្នុងយើងដែរ ១៣គឺយ៉ាងនោះឯងដែលយើងដឹងថា
យើងនៅជាប់ក្នុងទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏គង់នៅក្នុងយើង ពីព្រោះទ្រង់ប
ានប្រទានព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកយើងរាល់គ្នា ១៤ហើយយើងបានឃើញ ក៏ធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះវរបិតាប
ានចាត់ព្រះរាជបុត្រាមក ធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃមនុស្សលោក ។

១៥អ្នកណាដែលយល់ព្រមថា ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ អ្នកនោះឈ្មោះថា
មានព្រះគង់នៅក្នុងខ្លួនពិត ហើយខ្លួនក៏នៅក្នុងព្រះដែរ ១៦យើងរាល់គ្នាបានស្គាល់
ហើយក៏ជឿចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលព្រះទ្រង់បានដល់យើង ព្រះទ្រង់ជាតួសេចក្តីស្រឡាញ់
ឯអ្នកណាដែលនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះក៏បាននៅជាប់ក្នុងព្រះ
ហើយព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងអ្នកនោះដែរ ១៧គឺយ៉ាងនោះហើយ ដែលសេចក្តីស្រឡាញ់បានពេញខ្នាតក្នុងយើង
ដើម្បីឱ្យយើងមានសេចក្តីក្លាហាននៅថ្ងៃជំនុំជំរះ ដ្បិតដែលព្រះទ្រង់ជាយ៉ាងណា នោះយើងរាល់គ្នាក៏យ៉ាងនោះ
នៅក្នុងលោកិយនេះដែរ ១៨គ្មានសេចក្តីភ័យខ្លាចណា នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ឡើយ
សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលពេញខ្នាត នោះបណ្តេញសេចក្តីភ័យខ្លាចចេញ
ពីព្រោះសេចក្តីភ័យខ្លាចតែងជាប់មានសេចក្តីវេទនា ហើយអ្នកណាដែលមានសេចក្តីភ័យខ្លាច នោះមិនទាន់ប
ានពេញខ្នាត ខាងឯសេចក្តីស្រឡាញ់នៅឡើយទេ ១៩ឯយើងរាល់គ្នា យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់ប
ានស្រឡាញ់យើងជាមុន ។

២០បើអ្នកណាថា ខ្លួនស្រឡាញ់ព្រះ តែស្អប់ដល់បងប្អូនវិញ អ្នកនោះជាអ្នកកុហក
ដ្បិតអ្នកណាដែលមិនស្រឡាញ់បងប្អូន ដែលបានមើលឃើញទៅហើយ នោះធ្វើដូចម្តេចឡើយ
ឱ្យស្រឡាញ់ដល់ព្រះ ដែលមើលមិនឃើញទៅបាន ២១មួយទៀត យើងបានទទួលបញ្ញត្តិនេះពីព្រះមកថា
អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ដល់ព្រះ នោះត្រូវតែស្រឡាញ់ដល់បងប្អូនដែរ ។

ជំពូក ៥

៥ ១អស់អ្នកណាដែលជឿថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះបានកើតពីព្រះមក
ហើយអស់ទាំងអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ព្រះដ៏បង្កើតខ្លួនមក នោះក៏រមែងស្រឡាញ់ដល់អស់អ្នកឯទៀត
ដែលកើតពីទ្រង់មកដែរ ២កាលណាយើងស្រឡាញ់ដល់ព្រះ ហើយកាន់តាមអស់ទាំងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់
៣ដ្បិតនេះហើយជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់ព្រះ គឺឱ្យយើងកាន់តាមអស់ទាំងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់

ឯបញ្ញត្តិទ្រង់នោះមិនមែនជាបន្ទុកដ៏ធ្ងន់ទេ ៤ពីព្រោះគ្រប់ទាំងអស់ដែលកើតពីព្រះមក នោះបានឈ្នះលោកិយហើយ ឯជ័យជំនះដែលឈ្នះលោកិយ នោះគឺជាសេចក្តីជំនឿរបស់យើង
៥តើអ្នកណាជាអ្នកឈ្នះលោកិយ បើមិនមែនជាអ្នកដែលជឿថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។

៦គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនេះហើយ ដែលយាងមកដោយទឹក ហើយនឹងឈាម
មិនមែនដោយទឹកតែប៉ុណ្ណោះ គឺទាំងទឹកទាំងឈាមផង គឺជាព្រះវិញ្ញាណដែលធ្វើបន្ទាល់
ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ជាសេចក្តីពិត ៧មានសាក្សី ៣ អង្គដែលធ្វើបន្ទាល់នៅស្ថានសួគ៌ គឺជាព្រះវរបិតា ១
ព្រះបន្ទូល ១ នឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ១ តែទាំង ៣ អង្គនេះរួមមកតែ ១ ទេ ៨ហើយមាន ៣ មុខទៀត
ដែលធ្វើបន្ទាល់នៅផែនដីដែរ គឺជាព្រះវិញ្ញាណ ១ ទឹក ១ និងឈាម ១ ទាំង ៣ នោះក៏ត្រូវគ្នាដែរ
៩បើសិនជាយើងបានទទួលសេចក្តីបន្ទាល់របស់មនុស្សទៅហើយ នោះសេចក្តីបន្ទាល់របស់ព្រះ
ក៏ប្រសើរជាងទៅទៀត ដ្បិតសេចក្តីបន្ទាល់របស់ព្រះ គឺជាសេចក្តីដែលទ្រង់ថ្លែងប្រាប់ ពីព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់
១០អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នោះមានសេចក្តីបន្ទាល់ នៅក្នុងខ្លួនហើយ
តែអ្នកណាដែលមិនជឿដល់ព្រះសោះ នោះឈ្មោះថា បានធ្វើឲ្យទ្រង់ទៅជាអ្នកកុហកវិញ ពីព្រោះមិនបានជឿដល់សេចក្តីបន្ទាល់ ដែលទ្រង់បានធ្វើពីដំណើរព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ ១១នេះហើយជាសេចក្តីបន្ទាល់នោះ
គឺថា ព្រះទ្រង់បានប្រទានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចមកយើងរាល់គ្នា ហើយជីវិតនោះ
គឺនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ ១២ឯអ្នកណាដែលមានព្រះរាជបុត្រា នោះក៏មានជីវិតដែរ
តែអ្នកណាដែលគ្មានព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទេ នោះគ្មានជីវិតឡើយ ។

១៣ខ្ញុំបានសរសេរសេចក្តីទាំងនេះ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ដែលជឿដល់ព្រះនាមព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា អ្នករាល់គ្នាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចហើយ ១៤យើងក៏មានសេចក្តីក្លាហាន
ដល់ទ្រង់យ៉ាងដូច្នេះដែរ គឺថា បើយើងនឹងសូមអ្វី ដែលត្រូវតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងទទួលព្រម
១៥បើយើងដឹងថាទ្រង់ទទួលព្រមតាមយើង ក្នុងការអ្វីដែលយើងសូមដូច្នេះ នោះយើងក៏ដឹងថា យើងបានអ្វីដែលយើងសូមពីទ្រង់ហើយដែរ ។

១៦បើអ្នកណាឃើញបងប្អូនកំពុងតែធ្វើបាប គឺជាបាបដែលមិនមានទោសដល់ស្លាប់ទេ
នោះត្រូវសូមចុះទ្រង់នឹងប្រទានជីវិតមកដល់អស់អ្នកធ្វើបាប ដែលមិនមែនមានទោសដល់ស្លាប់នោះជាពិត
តែមានបាបម្យ៉ាងដែលមានទោសដល់ស្លាប់វិញ ឯបាបនោះខ្ញុំមិនថា ឲ្យសូមអង្វរឲ្យទេ
១៧គ្រប់ទាំងអំពើទុច្ចរិត សុទ្ធតែជាបាបទាំងអស់ ហើយក៏មានបាបខ្លះ ដែលមិនមានទោសដល់ស្លាប់ដែរ
១៨យើងដឹងថា អ្នកណាដែលកើតពីព្រះមក នោះមិនចេះធ្វើបាបទេ អ្នកនោះឯងជាអ្នករក្សាខ្លួនវិញ

ហើយមេកំណាចនឹងពាល់អ្នកនោះមិនបានឡើយ ១៩យើងដឹងថា យើងមកពីព្រះពិត
តែលោកិយទាំងមូលដេកនៅក្នុងឱវាទនៃមេកំណាចវិញ ២០យើងក៏ដឹងថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជ
ានយាងមកហើយ ក៏បានប្រទានឱ្យយើងរាល់គ្នាប្រាជ្ញា ដើម្បីឱ្យបានស្គាល់ព្រះដ៏ពិតប្រាកដ
យើងរាល់គ្នាជាអ្នកនៅក្នុងព្រះដ៏ពិតប្រាកដនោះ គឺក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់
ព្រះអង្គនោះឯងជាព្រះពិតប្រាកដ ហើយជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ចផង ។
២១កូនតូច ៗ រាល់គ្នាអើយ ចូរឱ្យអ្នករាល់គ្នារក្សាខ្លួនឱ្យផុតពីរូបព្រះចេញ ។ អាម៉ែន ។

2 John

ជំពូក ១

១សំបុត្រអ្នកចាស់ទុំ ផ្ញើមកលោកស្រីរើសតាំង និងកូនចៅរបស់លោកស្រី ដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ពិតប្រាកដ
មិនមែនតែខ្ញុំ ១ គឺព្រមទាំងអស់អ្នកដែលស្គាល់សេចក្តីពិតផងដែរ ២ដោយព្រោះសេចក្តីពិត
ដែលនៅក្នុងយើងរាល់គ្នា ហើយក៏នៅជាមួយនឹងយើងជាដរាប ៣សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយនិងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា
ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះវរបិតា គឺដោយសេចក្តីពិត និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ។
៤ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំងណាស់ ដោយបានឃើញកូនចៅខ្លះរបស់លោកស្រី
ដែលប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិត ដូចជាព្រះវរបិតាបានបង្គាប់មកយើងរាល់គ្នា ៥ឥឡូវនេះ លោកស្រីអើយ
ដែលខ្ញុំសរសេរផ្ញើមកនេះ មិនមែនដូចជាបង្គាប់ដល់លោកស្រីទេ គឺខ្ញុំសូមអង្វរវិញថា
ឱ្យយើងរាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមកចុះ ដូចជាតាំងពីដើមរៀងមក
៦នេះហើយជាសេចក្តីស្រឡាញ់ គឺឱ្យយើងរាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាមបញ្ញត្តិទ្រង់ ឯសេចក្តីបញ្ញត្តិនោះ គឺដូចជាបានព
ាំងតែពីដើមរៀងមក ដើម្បីឱ្យបានប្រព្រឹត្តតាម ៧ពីព្រោះមានអ្នកប្រវ័ញ្ចបញ្ឆោត ជាច្រើនប
ានមកក្នុងលោកិយហើយ ជាពួកអ្នកដែលមិនព្រមទទួលថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមកក្នុងសាច់ឈាមទេ
នោះហើយជាអ្នកប្រវ័ញ្ចបញ្ឆោត ហើយជាអ្នកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទផង ៨ត្រូវឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្ន ក្រែងប
ាត់ផលការដែលបានធ្វើហើយនោះ គឺឱ្យបានទទួលរង្វាន់ដ៏ពេញលេញវិញ ៩អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តរំលង
ហើយមិនកាន់ខ្ជាប់ ក្នុងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះជាអ្នកគ្មានព្រះទេ តែអ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់
ក្នុងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ អ្នកនោះមានទាំងព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រាផង

១០បើអ្នកណាមកឯអ្នករាល់គ្នា តែមិនបង្រៀនចំពោះសេចក្ដីនេះ នោះកុំឱ្យទទួលអ្នកនោះ នៅក្នុងផ្ទះឡើយ
កុំឱ្យទាំងជំរាបសួរដល់អ្នកនោះផង ១១ដ្បិតបើអ្នកណាជំរាបសួរ នោះក៏តែងមានសេចក្ដីប្រកបគ្នា
ក្នុងការអាក្រក់របស់អ្នកនោះដែរ ។
១២ខ្ញុំមានសេចក្ដីជាច្រើន និងសរសេរផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា តែមិនចង់សរសេរនៅក្រដាស
ដោយទឹកខ្មៅនោះទេ ដ្បិតខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងមកសួរអ្នករាល់គ្នា ហើយនិងនិយាយផ្ទាល់មាត់វិញ ដើម្បី
ឱ្យសេចក្ដីអំណររបស់យើងរាល់គ្នា ចំរើនបានពោរពេញឡើង ១៣ឯកូនចៅរបស់ប
្អូនស្រីរើសតាំងរបស់លោកស្រី ក៏សូមជំរាបសួរមកលោកស្រីដែរ ។ អាម៉ែន ។

3 John

ជំពូក ១

១សំបុត្រអ្នកចាស់ទុំ ផ្ញើមកអ្នកកៃយុស ជាអ្នកស្ងួនភ្ងា ដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ពិតប្រាកដ ២អ្នកស្ងួនភ្ងាអើយ ខ្ញុំប្រ
ាថ្នាចង់ឱ្យអ្នកបានចំរើនឡើយគ្រប់ជំពូក ហើយឱ្យបានសុខសប្បាយខាងរូបសាច់ ដូចជាព្រលឹងអ្នកប
ានចំរើនឡើងដែរ ៣ដ្បិតខ្ញុំបានអរជាខ្លាំងណាស់ ដោយមានបងប្អូនមកធ្វើបន្ទាល់
ពីសេចក្ដីពិតដែលនៅក្នុងអ្នក ដូចជាអ្នកធ្លាប់ប្រព្រឹត្តតាមសេចក្ដីពិតនោះ ៤គ្មានសេចក្ដីណាដែលនាំ
ឱ្យខ្ញុំអរសប្បាយ លើសជាងសេចក្ដីនេះទេ គឺដែលឮនិយាយថា
ពួកកូនខ្ញុំកំពុងតែប្រព្រឹត្តតាមសេចក្ដីពិតនោះឯង ៥អ្នកស្ងួនភ្ងាអើយ ការអ្វីដែលអ្នកធ្វើ សំរាប់ពួកបងប្អូន
និងពួកដទៃដែរ នោះអ្នកក៏ធ្វើដោយស្មោះត្រង់គ្រប់ទាំងអស់ហើយ ៦គេក៏ប
ានធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់អ្នក នៅមុខពួកជំនុំផង បើអ្នកនឹងជួយដំរង់អ្នកទាំងនោះ
តាមបែបគួរនឹងព្រះ នោះបានល្អហើយ ៧ដ្បិតគេបានចេញដើរទៅ ដោយព្រោះព្រះនាមទ្រង់
ឥតមានទទួលអ្វីពីសាសន៍ដទៃឡើយ ៨ដូច្នេះ យើងរាល់គ្នាត្រូវជួយទំនុកបំរុងដល់មនុស្សយ៉ាងនោះ ដើម្បី
ឱ្យយើងបានធ្វើការជាមួយនឹងគេក្នុងសេចក្ដីពិត ។
៩ខ្ញុំបានផ្ញើសំបុត្រផ្ញើមកពួកជំនុំ ប៉ុន្តែ អ្នកឌីអូត្រេព ដែលចូលចិត្តចង់ធ្វើធំក្នុងពួកនោះ
គាត់មិនទទួលយើងទេ ១០ដូច្នេះ បើខ្ញុំមក ខ្ញុំនឹងនឹកចាំពីការដែលអ្នកនោះធ្វើ ដោយគាត់ពោលពាក្យអាក្រក់
និយាយដើមយើង ហើយមិនស្កប់ចិត្តនឹងសេចក្ដីនោះតែប៉ុណ្ណោះ ថែមទាំងមិនព្រមទទួលពួកបងប្អូនទៀតផង
ហើយបើមានអ្នកណាចង់ទទួលគេ នោះគាត់ក៏ហាមឃាត់មិនឱ្យទទួលវិញ ព្រមទាំងកាត់គេចេញពីពួកជំនុំផង

។

១១អ្នកស្ងួនភ្ងាអើយ ចូរត្រាប់តាមសេចក្ដីល្អ កុំឱ្យតាមសេចក្ដីអាក្រក់ឱ្យសោះ
អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តល្អ នោះមកពីព្រះ តែអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ នោះមិនបានឃើញព្រះឡើយ
១២មនុស្សទាំងអស់ ព្រមទាំងសេចក្ដីពិត ក៏ធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងល្អពីអ្នកដេមេទ្រាស យើងខ្ញុំក៏ធ្វើបន្ទាល់ដែរ
ហើយអ្នករាល់គ្នាដឹងថា សេចក្ដីបន្ទាល់របស់យើង នោះពិតប្រាកដមែន ។

១៣ខ្ញុំមានសេចក្ដីជាច្រើននឹងសរសេរផ្ញើមក តែខ្ញុំមិនចង់សរសេរដោយស្លាបប្រកា នឹងទឹកខ្មៅទេ
១៤ដោយខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងមកសួរអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងឆាប់ ហើយនិងនិយាយដោយផ្ទាល់មាត់វិញ ១៥សូម
ឱ្យអ្នកបានប្រកបដោយសេចក្ដីសុខ ពួកសំឡាញ់ខាងណោះ គេជំរាបសួរមកអ្នក
សូមជំរាបសួរដល់ពួកសំឡាញ់ខាងណោះ តាមឈ្មោះគេរៀងខ្លួនផង ។

Jude

ជំពូក ១

១សំបុត្រយូដាស ជាបាវបំរើរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយជាប្អូនយ៉ាកុប ខ្ញុំផ្ញើមកពួកអ្នកដែលព្រះបានហៅ
ជាពួកអ្នកស្ងួនភ្ងាក្នុងព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដែលបំរុងទុកក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ២សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា សេចក្ដីសុខសាន្ត និងសេចក្ដីស្រឡាញ់កាន់តែច្រើនឡើង ។

៣ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ កំពុងដែលខ្ញុំខ្មីឃ្មាតសរសេរពីសេចក្ដីសង្គ្រោះ ដែលសំរាប់យើងទាំងអស់គ្នា
នោះខ្ញុំមានសេចក្ដីបង្ខំនឹងសរសេរ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ទាំងទូន្មានខ្ញុំខំតយុទ្ធ ដើម្បីការពារសេចក្ដីជំនឿ ដែលប
ានប្រគល់មកពួកបរិសុទ្ធ ១ ដងជាសំរេច ៤ដ្បិតមានមនុស្សខ្លះបានលួចចូល
គឺជាពួកអ្នកដែលមានទោសកត់ទុក តាំងពីដើមមក ជាមនុស្សទមិលល្មើស
ដែលបំផ្លាស់ព្រះគុណរបស់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ឱ្យទៅជាសេចក្ដីអាសអាភាស
ហើយគេមិនព្រមទទួលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៃយើង ដែលទ្រង់ជាម្ចាស់តែ ១ ផងទេ ។

៥ខ្ញុំចង់រំឭកដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលបានជ្រាបសេចក្ដីទាំងនេះម្ដងហើយថា ក្រោយដែលព្រះអម្ចាស់ប
ានជួយសង្គ្រោះរាស្ត្រទ្រង់ ឱ្យរួចពីស្រុកអេស៊ីពមក នោះទ្រង់បានបំផ្លាញពួកអ្នកដែលមិនជឿវិញ
៦ទោះទាំងពួកទេវតាដែលមិនបានរក្សាសណ្ឋានដើមរបស់ខ្លួន គឺជាទេវតាដែលបោះបង់ចោលទីលំនៅចេញ
នោះទ្រង់បានឃុំក្នុងសេចក្ដីងងឹតទាំងជាប់ចំណងអស់កល្បជានិច្ច ទុកសំរាប់នឹងជំនុំជំរះនៅថ្ងៃដ៏ធំនោះ

៧ដូចជាក្រុងសូដុំម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ា ហើយអស់ទាំងទីក្រុងនៅជុំវិញដែរ ដែលគេប
ានប្រគល់ខ្លួនទៅប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតដូចគ្នា ទាំងបណ្តោយទៅតាមសាច់ដទៃ ហើយទ្រង់ប
ានតាំងអ្នកទាំងនោះទុកជាក្បួន ឱ្យគេរងទុក្ខទោស ក្នុងភ្លើងដ៏ឆេះអស់កល្បជានិច្ច
៨ទោះបើមានក្បួនដូច្នោះហើយ គង់តែមនុស្សទាំងនេះធ្វើឱ្យខ្លួនស្មោកគ្រោកវិញ ដោយនឹកតែពីផ្លូវខូចអាក្រក់
ទាំងមើលងាយដល់អស់ទាំងអំណាចគ្រប់គ្រង ហើយជេរប្រមាថដល់ពួកប្រសើរឧត្តមផង ៩រីឯមីកែល
ជាមហាទេវតា លោកមិនហ៊ានប្តឹងប្រមាថដល់អារក្ស ក្នុងកាលដែលកំពុងតែជជែកនឹងវា
ទាំងប្រកែកពីដំណើរសពរបស់លោកម៉ូសេនោះទេ គឺបាននិយាយដូច្នេះវិញថា សូម
ឱ្យព្រះអម្ចាស់បន្ទោសឯងចុះ ១០តែពួកនោះ គេហ៊ានជេរប្រមាថដល់ទាំងអ្វី ៗ ដែលគេមិនស្គាល់ផង
ព្រមទាំងបង្ខូចខ្លួន ក្នុងការអ្វីដែលគេយល់ដោយធម្មតាវិញ ហាក់ដូចជាសត្វតិរច្ឆាន
១១វេទនាដល់មនុស្សទាំងនោះ ពីព្រោះគេបានទៅតាមផ្លូវរបស់កាអ៊ីន ក៏ស្ទុះទៅក្នុងសេចក្តីខុសឆ្គងរបស់ប
ាឡាម ឱ្យតែបានកំរៃ ហើយគេត្រូវវិនាសក្នុងការបះបោររបស់កូរេទៅ ១២ពួកនោះជាដុំស្មោកគ្រោក
ក្នុងពេលដែលអ្នករាល់គ្នាបរិភោគ ជាមួយគ្នាដោយស្រឡាញ់ គេបរិភោគជាមួយឥតខ្លាច ទាំងចិញ្ចឹមតែខ្លួនគេ
គេជាពពកឥតទឹក ដែលត្រូវខ្យល់បង់ផាត់ទៅមក ជាដើមឈើឥតផ្លែក្នុងរដូវកាល ដែលស្លាប់ ២ ដងរួចហើយ
ក៏ត្រូវរលើងផង ១៣គេជារលកសមុទ្រយ៉ាងសំបើម ដែលបែកពពុះចេញ ជាសេចក្តីអាមាស់ខ្មាសរបស់គេ
ក៏ជាផ្កាយមិនទៀង ដែលសេចក្តីងងឹតសូន្យឈឹងអស់កល្បជានិច្ច បានបំរុងទុកឱ្យគេ ១៤ឯហេណុក ជាដំណទី
៧ ពីលោកអ័ដាមមក គាត់បានទាយពីមនុស្សទាំងនោះថា មើល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យាងមក
នៅកណ្តាលពួកបរិសុទ្ធទ្រង់ទាំងសល់សែន ១៥ដើម្បីនឹងកាត់ទោសដល់គ្រប់មនុស្សទាំងឡាយ ហើយនិងរំព
ុកពួកទមិលល្មើសទាំងអម្បាលម៉ាន ឱ្យដឹងខ្លួនពីគ្រប់ទាំងការទមិលល្មើស ដែលគេបានប្រព្រឹត្តធ្វើ
ដោយចិត្តល្មើស ហើយពីអស់ទាំងសេចក្តីរឹងទទឹងទាំងប៉ុន្មាន ដែលអស់ពួកទមិនល្មើសដ៏មានបាបទាំងនោះ ប
ានពោលទាស់នឹងទ្រង់ ១៦មនុស្សទាំងនោះជាពួកដែលចេះតែរទូរទាំ ហើយត្អូញត្អែរ
ដែលដើរតាមតែសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ខ្លួន ហើយមាត់គេពោលសុទ្ធតែពាក្យអំនួតអួតយ៉ាងសំបើម
គេរាប់អានមនុស្ស ឱ្យតែបានកំរៃទេ ។

១៧ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ចូរនឹងចាំងពីព្រះបន្ទូល ដែលពួកសាវករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង បានផ្សាយប្រាប់ពីដើមរៀងមកចុះ ១៨គេបានប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នាថា
នៅជាន់ក្រោយបង្អស់ នឹងមានមនុស្សចំអក ដែលនឹងប្រព្រឹត្ត តាមតែសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាទមិលល្មើសរបស់ខ្លួន
១៩ពួកនោះជាអ្នកដែលបង្កើតបក្សពួក គឺជាមនុស្សដែលនៅដោយវិស័យសាច់ឈាម ដែលគ្មានព្រះវិញ្ញាណទេ

២០ប៉ុន្តែ ឯអ្នករាល់គ្នា ជាពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ចូររក្សាខ្លួនក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះចុះ
ព្រមទាំងរង់ចាំសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ឱ្យប
ានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ ២១ដោយស្អាងចិត្តឡើងក្នុងសេចក្តីជំនឿដ៏បរិសុទ្ធបំផុតរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយទាំងអធិស្ឋាន ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផង ២២ចូរមានចិត្តអាណិតដល់ពួកអ្នកខ្លះ
ដែលមានសេចក្តីសង្ស័យផង ២៣ហើយជួយសង្គ្រោះដល់អ្នកដទៃ ទាំងឆក់យកគេចេញពីភ្លើង
ហើយត្រូវមានចិត្តមេត្តាដល់មនុស្សឯទៀត ដោយភ័យខ្លាច ហើយស្អប់ដល់ទាំងអាវ ដែលត្រូវស្មោកគ្រោក
ដោយសាច់ឈាមផង ។

២៤រីឯព្រះ ដែលអាចនឹងថែរក្សា មិនឱ្យអ្នករាល់គ្នាជំពប់ដួល ហើយនឹងដាក់អ្នករាល់គ្នា
នៅចំពោះសិរីល្អទ្រង់ ដោយឥតមានកន្លែងបន្ទោសបាន ព្រមទាំងមានចិត្តត្រេកអរផង
២៥គឺជាព្រះអង្គដ៏ជាព្រះតែមួយ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង នោះសូមឱ្យទ្រង់បានសិរីល្អឫទ្ធានុភាព ព្រះចេស្តា និងអំណាច តាំងពីមុនអស់កល្ប
នៅជាន់ឥឡូវនេះ ហើយទៅដល់អស់កល្បជានិច្ចតទៅ ។ អាម៉ែន ។

Revelation

ជំពូក ១

១ ១នេះជាសេចក្តី ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានបើកឱ្យឃើញ ជាសេចក្តីដែលព្រះបានប្រទានមកទ្រង់
ដើម្បីនឹងបង្ហាញដល់ពួកបាវបំរើទ្រង់ ឱ្យដឹងពីអស់ទាំងការ ដែលបន្តិចទៀតត្រូវកើតមានមក ទ្រង់ក៏ប
ានសំដែងឱ្យឃើញ ដោយចាត់ទេវតាទ្រង់មកឯយ៉ូហាន ជាបាវបំរើទ្រង់ ២គាត់បានធ្វើបន្ទាល់ប្រ
ាប់តាមព្រះបន្ទូល និងសេចក្តីបន្ទាល់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺពីគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលគាត់បានឃើញ
៣មានពរហើយ អ្នកណាដែលមើល និងអស់អ្នកដែលស្តាប់ពាក្យទំនាយទាំងនេះ
ហើយប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលកត់ទុកនេះដែរ ដ្បិតឯពេលវេលា នោះជិតដល់ហើយ ។

៤សំបុត្រយ៉ូហានខ្ញុំ ផ្ញើមកពួកជំនុំទាំង ៧ នៅស្រុកអាស៊ី សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាប
ានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះដ៏គង់នៅ ក៏គង់នៅតាំងតែពីដើម
ហើយត្រូវយាងមកទៀត និងអំពីព្រះវិញ្ញាណទាំង ៧ ដែលនៅចំពោះបល្ល័ង្កទ្រង់ ៥ហើយអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ជាស្មរបន្ទាល់ស្មោះត្រង់ ដែលកើតពីពួកស្លាប់មកមុនគេបង្អស់ ជាអធិបតីលើអស់ទាំងស្តេចនៅផែនដី

រីឯព្រះអង្គដែលទ្រង់ស្រឡាញ់យើងរាល់គ្នា ហើយបានលាងយើង ដោយព្រះលោហិតទ្រង់ ឱ្យបានរួចពីបាប
៦ព្រមទាំងតាំងយើងរាល់គ្នាឡើងជានគរ ហើយជាពួកសង្ឃថ្វាយព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា នោះសូមឱ្យទ្រង់ប
ានសិរីល្អ និងព្រះចេស្តា នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ អាម៉ែន ។

៧មើល ទ្រង់យាងមកតាមពពក នោះគ្រប់ទាំងភ្នែកនឹងឃើញទ្រង់
ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលចាក់ទ្រង់ផង រួចគ្រប់ទាំងពូជមនុស្សនៅផែនដីនឹងយំសោក ដោយព្រោះទ្រង់ អើ
មែនហើយ អាម៉ែន ។

៨ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ដែលទ្រង់គង់នៅ ក៏គង់នៅតាំងតែពីដើម ហើយត្រូវយាងមកទៀត
គឺជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត ទ្រង់មានបន្ទូលថា អញជាអាលផា និងជាអូមេកា គឺជាដើម ហើយជាចុង ។

៩យ៉ូហានខ្ញុំ ដែលជាបងប្អូននៃអ្នករាល់គ្នា ហើយជាអ្នកមានចំណែកក្នុងសេចក្តីទុក្ខលំបាក
និងក្នុងនគរ ហើយក្នុងសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាដែរ ខ្ញុំប
ាននៅឯកោះឈ្មោះប៉ាត់ម៉ុស ដោយព្រោះព្រះបន្ទូល និងសេចក្តីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
១០ហើយនៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានត្រឡប់ជានៅដោយវិញ្ញាណ នោះក៏ឮសំឡេងបន្លឺឡើង ដូចជាសូរត្រែ
នៅខាងក្រោយខ្ញុំថា ១១ការអ្វីដែលឯងឃើញ នោះចូរកត់ទុកក្នុងសៀវភៅចុះ រួចផ្ញើទៅពួកជំនុំទាំង ៧
ដែលនៅស្រុកអាស៊ីផង គឺនៅក្រុងអេភេសូរ ក្រុងស្មឺន៉ា ក្រុងពើកាម៉ុស ក្រុងធាទេរ៉ា ក្រុងសើដេស
ក្រុងភិឡាដិលភា ហើយនៅក្រុងឡៅឌីសេដែរ ។

១២ខ្ញុំក៏បែរខ្លួនទៅមើលសំឡេង ដែលមានបន្ទូលមកខ្ញុំនោះ លុះបែរខ្លួនទៅហើយ
នោះក៏ឃើញជើងចង្កៀងមាស ៧ ១៣នៅត្រង់កណ្តាលជើងចង្កៀងទាំង ៧ នោះ ឃើញមាន ១ អង្គ
ដូចជាកូនមនុស្ស ទ្រង់ព្រះពស្ត្រវែងដល់ព្រះបាទ ហើយមានខ្សែមាសរឹតត្រង់ព្រះឧរា
១៤ព្រះសិរសានឹងព្រះកេសាទ្រង់ស ដូចជារោមចៀមដែលស គឺដូចហិមៈ ព្រះនេត្រទ្រង់ដូចជាអណ្តាតភ្លើង
១៥ព្រះបាទទ្រង់ដូចជាលង្ហិនរលីង ដែលភ្លឺផ្លេក ៗ ដូចជាដុតក្នុងគុកភ្លើង
ព្រះសូរសៀងទ្រង់ដូចជាសូរនៃទឹកច្រើន ១៦នៅព្រះហស្តស្តាំ ទ្រង់កាន់ផ្កាយ ៧ ក៏មានដាវមុខ ២ ដ៏មុត
ចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់មក ហើយព្រះភក្ត្រទ្រង់ ដូចជាថ្ងៃភ្លឺពេញអំណាច ១៧កាលខ្ញុំឃើញទ្រង់
នោះខ្ញុំដួលនៅទៀបព្រះបាទទ្រង់ ដូចជាស្លាប់ តែទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តស្តាំលើខ្ញុំ ដោយបន្ទូលថា កុំខ្លាចអ្វីឡើយ
អញជាដើម ហើយជាចុង ១៨ជាព្រះដ៏រស់នៅ អញបានស្លាប់ តែមើល
អញរស់នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅវិញ អញក៏មានកូនសោនៃសេចក្តីស្លាប់
និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ដែរ ១៩ដូច្នេះ ចូរឱ្យឯងកត់អស់ទាំងសេចក្តីដែលឯងបានឃើញ

ព្រមទាំងសេចក្តីដែលមានសព្វថ្ងៃនេះ និងសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលត្រូវកើតមកតាមក្រោយទៀតផង
២០ឯសេចក្តីអាថ៌កំបាំង ពីផ្កាយទាំង ៧ ដែលឯងបានឃើញនៅដៃស្តាំអញ ហើយពីជើងចង្កៀងមាសទាំង ៧
នោះស្រាយថា ផ្កាយទាំង ៧ នោះ គឺជាទេវតារបស់ពួកជំនុំទាំង ៧ ហើយជើងចង្កៀងទាំង ៧
នោះគឺជាពួកជំនុំទាំង ៧ នោះឯង ។

ជំពូក ២

២ ១ចូរសរសេរផ្ញើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងអេភេសូរថា ព្រះអង្គដែលកាន់ផ្កាយទាំង ៧
នៅព្រះហស្តស្តាំ ហើយយាងនៅកណ្តាលជើងចង្កៀងមាសទាំង ៧ នោះ ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា
២អញស្គាល់អស់ទាំងការដែលឯងធ្វើ និងសេចក្តីនឿយហត់ ហើយសេចក្តីអត់ធន់របស់ឯងហើយ ក៏ដឹងថា
ឯងទ្រាំនឹងមនុស្សអាក្រក់ពុំបានផង គឺឯងបានល្បងលពួកអ្នក ដែលហៅខ្លួនជាសាវ័ក តែមិនមែនជាសាវ័កទេ
ក៏បានឃើញថា អ្នកទាំងនោះជាពួកភូតភរវិញ ៣ឯងបានអត់ធន់ ហើយទ្រាំទ្រទាំងធ្វើការដោយនឿយហត់
ឥតណាយចិត្តឡើយ ដោយព្រោះឈ្មោះអញ ៤តែអញប្រកាន់សេចក្តីនេះនឹងឯង គឺថា ឯងបានចេ
ាះបង់ចោលសេចក្តីស្រឡាញ់ដើមចេញ ៥ដូច្នេះ ចូរនឹកចាំ ដែលឯងបានធ្លាក់ចេញពីសណ្ឋានណានោះ
ហើយប្រែចិត្តចុះ រួចប្រព្រឹត្តតាមការដើមដំបូងនោះវិញ ពុំនោះសោតអញនឹងមកឯឯង
ហើយនិងហូតយកជើងចង្កៀងឯងពីកន្លែងចេញ លើកតែឯងប្រែចិត្តឡើងវិញ ៦ប៉ុន្តែ ឯកមានសេចក្តី ១ នេះ
គឺថា ឯងស្អប់ការរបស់ពួកនីកូឡាស ដែលអញក៏ស្អប់ដែរ ៧អ្នកណាដែលមានត្រចៀក
ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ឯអស់អ្នកណាដែលឈ្នះ
នោះអញនឹងឱ្យបរិភោគផ្លែរបស់ដើមជីវិត ដែលនៅស្ថានបរមសុខរបស់ព្រះ ។

៨ចូរសរសេរផ្ញើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងស្មឺន៉ាថា ព្រះដ៏ជាដើម ហើយជាចុង ដែលប
ានសុគត រួចមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា ៩អញស្គាល់សេចក្តីទុក្ខលំបាក
និងសេចក្តីកំសត់របស់ឯងហើយ ប៉ុន្តែ ឯងជាអ្នកមានវិញ ក៏ស្គាល់សេចក្តីប្រមាថរបស់ពួកអ្នក
ដែលហៅខ្លួនជាសាសន៍យូដាដែរ តែគេមិនមែនសាសន៍យូដាទេ គឺជាពួកជំនុំរបស់អារក្សសាតាំងវិញ ១០កុំ
ឱ្យឯងខ្លាចសេចក្តីដែលឯងត្រូវរងទុក្ខនោះឡើយ មើល អារក្សវារៀបនឹងបោះពួកឯងខ្លះទៅក្នុងគុកហើយ
ដើម្បីនឹងល្បងលមើលឯង នោះឯងរាល់គ្នានឹងត្រូវរងវេទនាអស់ ១០ ថ្ងៃ ដូច្នេះ
ចូរនៅជាស្មោះត្រង់ដរាបដល់ស្លាប់ចុះ នោះអញនឹងឱ្យមកុដនៃជីវិតដល់ឯង ១១អ្នកណាដែលមានត្រចៀក
ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ

នោះសេចក្តីស្លាប់ទី ២ នឹងធ្វើទុក្ខដល់អ្នកនោះមិនបានឡើយ ។

១២ចូរសរសេរផ្ញើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងពើកាម៉ុសថា ព្រះដែលមានដាវមុខ ២ ដ៏មុត ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា ១៣អញស្គាល់ទីលំនៅរបស់ឯងហើយ គឺជាកន្លែងដែលមានបល្ល័ង្ករបស់អារក្សសាតាំងនោះ តែឯងកាន់ខ្ជាប់តាមឈ្មោះអញ ហើយមិនបានលះចោលសេចក្តីជំនឿដល់អញចេញឡើយ ទោះក្នុងគ្រាដែលគេបានសំឡាប់អាន់ទីប៉ាស ជាស្មរបន្ទាល់ស្មោះត្រង់របស់អញ នៅកណ្តាលពួកឯងរាល់គ្នា ជាកន្លែងដែលអារក្សសាតាំងនៅនោះផង ១៤ប៉ុន្តែ អញប្រកាន់សេចក្តីខ្លះនេះនឹងឯង ពីព្រោះនៅទីនោះ ឯងមានអ្នកខ្លះ ដែលកាន់តាមសេចក្តីបង្រៀនរបស់បាឡាម ជាអ្នកដែលបង្រៀនឱ្យបាឡាកដាក់អន្ទាក់ នៅមុខពួកជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីនឹងនាំឱ្យគេបរិភោគដង្វាយ ដែលថ្វាយទៅរូបព្រះ ហើយ ឱ្យប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតផង ១៥ឯងក៏មានអ្នកខ្លះ ដែលកាន់តាមសេចក្តីបង្រៀន របស់ពួកនីកូឡាសដែរ ១៦ដូច្នេះ ចូរប្រែចិត្តចុះ ពុំនោះសោត អញនឹងមកឯឯងជាឆាប់ នោះអញនឹងយកដាវ ដែលនៅមាត់អញច្បាំងនឹងគេ ១៧អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ នោះអញនឹងឱ្យបរិភោគនំម៉ាន៉ាដ៏លាក់កំបាំង ហើយនិងឱ្យគ្រួសស ១ ដល់អ្នកនោះ នៅគ្រួសនោះមានឆ្លាក់ជាឈ្មោះថ្មី ដែលគ្មានអ្នកណាស្គាល់ឡើយ ស្គាល់បានតែអ្នកដែលទទួលប៉ុណ្ណោះ ។

១៨ចូរសរសេរផ្ញើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងធាទេរ៉ាផង ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលមានព្រះនេត្រដូចជាអណ្តាតភ្លើង ហើយព្រះបាទដូចជាលង្ហិនរលីង ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា ១៩អញស្គាល់ការដែលឯងធ្វើហើយ ព្រមទាំងសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីជំនួយ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ឯងដែរ ហើយថា ការដែលឯងធ្វើជាន់ក្រោយ បានច្រើនលើសជាងជាន់មុនទៅទៀត ២០តែអញប្រកាន់សេចក្តីខ្លះនឹងឯង ដ្បិតឯងបណ្តោយឱ្យស្ត្រី ឈ្មោះយេសិបិល ដែលហៅខ្លួនជាហោរា បានទៅបង្ហាត់បង្រៀន ហើយនាំពួកបាវបំរើរបស់អញ ឱ្យវង្វេងទៅប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិត ហើយបរិភោគដង្វាយដែលថ្វាយទៅរូបព្រះផង ២១អញបានឱ្យវាមានឱកាសនឹងប្រែចិត្តចេញពីការកំផិតរបស់វាដែរ តែវាមិនព្រមសោះ ២២មើលអញនឹងបោះវាទៅលើគ្រែ ហើយបោះពួកអ្នក ដែលប្រព្រឹត្តសេចក្តីកំផិតជាមួយនឹងវា ឱ្យទៅក្នុងសេចក្តីវេទនាជាខ្លាំង លើកតែគេប្រែចិត្តលះបង់ការ ដែលគេប្រព្រឹត្តនោះចេញ ២៣ហើយអញនឹងសំឡាប់កូនចៅវាចោល នោះគ្រប់ទាំងពួកជំនុំនឹងដឹងថា គឺអញនេះហើយ ដែលស្ទង់មើលចិត្តនឹងថ្លើម

រួចអញនឹងសងការដល់ឯងរាល់គ្នា តាមការដែលគ្រប់គ្នាបានប្រព្រឹត្ត ២៤តែអញប្រាប់ដល់ឯងរាល់គ្នា
ហើយដល់ពួកអ្នកឯទៀត នៅក្រុងធាទេរ៉ាដែរ គឺដល់ពួកអ្នកដែលមិនកាន់តាមសេចក្ដីបង្រៀននោះ
ក៏មិនស្គាល់សេចក្ដីជំរៅរបស់អារក្សសាតាំង ដូចជាពាក្យដែលគេថានោះឡើយ តែអញ ៗ
មិនផ្ទុកបន្ទុលអ្វីទៀតលើឯងរាល់គ្នាទេ ២៥ប៉ុន្តែ សេចក្ដីដែលឯងមាន នោះឱ្យកាត់ខ្ជាប់ ដរាបដល់អញមកចុះ
២៦ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ ហើយកាន់តាមការអញ ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះអញនឹង
ឱ្យមានអំណាចលើពួកសាសន៍ដទៃ ២៧អ្នកនោះនឹងឃ្វាលគេ ដោយដំបងដែក ដូចជាគេបំបែកភាជនៈដី
ឱ្យខ្ទេចខ្ទី តាមអំណាចដែលអញបានទទួលពីព្រះវរបិតាមក ២៨អញនឹងឱ្យផ្កាយព្រឹកដល់អ្នកនោះ
២៩អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្ដី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ
។

ជំពូក ៣

៣ ១ចូរសរសេរផ្ញើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងសើដេសថា ព្រះដ៏មានព្រះវិញ្ញាណទាំង ៧
និងផ្កាយទាំង ៧ ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្ដីទាំងនេះថា អញស្គាល់ការដែលឯងប្រព្រឹត្តហើយ
គឺដែលឯងមានឈ្មោះថារស់ តែឯងស្លាប់ទេ ២ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយចំរើនកំឡាំងដល់អ្វី ៗ ដែលនៅសល់
ដែលរៀបនឹងស្លាប់នោះដែរ ដ្បិតអញមិនបានឃើញការដែលឯងប្រព្រឹត្តនោះ
ជាពេញខ្នាតនៅចំពោះព្រះនៃអញទេ ៣ដូច្នេះ ចូរនឹកចាំ ដែលឯងបានទទួល ហើយបានឮជាយ៉ាងណា រួច
ឱ្យកាត់តាម ហើយប្រែចិត្តចុះ បើឯងមិនចាំយាមទេ នោះអញនឹងមកឯឯងដូចជាចោរ
ហើយឯងនឹងមិនដឹងជាវេលាណា ដែលអញមកឯឯងឡើយ ៤ប៉ុន្តែ នៅក្រុងសើដេស ឯងក៏មានអ្នកខ្លះ
ដែលមិនបានធ្វើឱ្យសំលៀកបំពាក់ខ្លួនស្មោកគ្រោកដែរ អ្នកទាំងនោះនឹងស្លៀកពាក់ស
ដើរជាមួយនឹងអញដ្បិតគេបានគួរហើយ ៥អ្នកណាដែលឈ្នះ នោះនឹងបានស្លៀកពាក់ស
ហើយអញមិនដែលលុបឈ្មោះអ្នកនោះ ចេញពីបញ្ជីជីវិតឡើយ អញនឹងថ្លែងប្រាប់ពីឈ្មោះអ្នកនោះ
នៅចំពោះព្រះវរបិតាអញ និងចំពោះពួកទេវតាទ្រង់ដែរ ៦អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្ដី
ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ។

៧ចូរសរសេរផ្ញើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងភីឡាដិលភាថា ព្រះអង្គដ៏បរិសុទ្ធ ហើយពិតប្រ
ាកដ ដែលទ្រង់កាន់កូនសោររបស់ហ្លួងដាវីឌ ដែលទ្រង់បើក ហើយគ្មានអ្នកណាបិទ ក៏បិទ
ហើយគ្មានអ្នកណាបើកបានទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្ដីទាំងនេះថា ៨អញស្គាល់ការដែលឯងធ្វើហើយ មើល អញបា

ានបើកទ្វារចំហនៅមុខឯង គ្មានអ្នកណាអាចនឹងបិទបានទេ ពីព្រោះទោះបើឯងមានអំណាចតែបន្តិចក៏ដោយ គង់តែបានកាត់តាមពាក្យអញដែរ ហើយមិនបានលះបង់ឈ្មោះអញទេ ៩មើល អញប្រគល់ពួកជំនុំរបស់អារក្សសាតាំងខ្លះដល់ឯង ដែលពួកនោះអួតខ្លួនថាជាសាសន៍យូដា តែមិនមែនទេ គឺគេកុហកវិញ មើល អញនឹងឱ្យគេមកក្រាបសំពះ នៅទៀបជើងឯង ព្រមទាំងឱ្យគេដឹងថា អញប ានស្រឡាញ់ដល់ឯងផង ១០ហើយដោយព្រោះឯងបានកាន់តាមរឿង ពីសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់អញ នោះអញនឹងរក្សាឯង ឱ្យរួចពីវេលាល្បង ដែលត្រូវមកលើលោកិយទាំងមូល ដើម្បីនឹងល្បងលដល់ពួកអ្នក ដែលនៅលើផែនដីទាំងប៉ុន្មាន ១១មើល អញមកជាឆាប់ហើយ ចូរកាន់ខ្ជ ាប់តាមសេចក្តីដែលឯងមានហើយចុះ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកណាយកមកុដរបស់ឯងបានឡើយ ១២អ្នកណាដែលឈ្នះ អញនឹងយកអ្នកនោះធ្វើជាសសរទ្រូង ក្នុងវិហាររបស់ព្រះនៃអញ រួចអ្នកនោះនឹងមិនចេញពីទីនោះទៀតឡើយ ហើយអញនឹងកត់ព្រះនាមនៃព្រះរបស់អញ និងឈ្មោះក្រុងរបស់ព្រះនៃអញ នៅលើអ្នកនោះ គឺជាឈ្មោះក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី ដែលចុះដីស្ថានសួគ៌មកអំពីព្រះនៃអញ ហើយនឹងកត់ឈ្មោះថ្មីរបស់អញដែរ ១៣អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ។

១៤ចូរសរសេរផ្ញើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុងឡៅឌីសេថា ព្រះដ៏ជា "អាម៉ែន" ជាស្មរបន្ទាល់ស្មោះត្រង់ ហើយពិតប្រាកដ ជាដើមការដែលព្រះទ្រង់បង្កើតមក ទ្រង់មានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា ១៥អញស្គាល់ការដែលឯងធ្វើ ហើយថា ឯងមិនត្រជាក់ ក៏មិនក្តៅផង អញចូលចិត្តឱ្យឯងបាន ទោះត្រជាក់ឬក្តៅក្តី ១៦ដូច្នេះ ដោយព្រោះឯងគ្រាន់តែស្មើរ ៗ ប៉ុណ្ណោះ គឺមិនមែនត្រជាក់ក៏មិនក្តៅផង នោះអញនឹងខ្ជាក់ឯងចេញពីមាត់អញទៅ ១៧ដោយព្រោះឯងអួតថា ឯងជាអ្នកមាន បានកាត់តែស្តុកស្តម្ភឡើយហើយ ក៏មិនត្រូវការនឹងអ្វីសោះ តែឯងមិនដឹងថា ឯងវេទនា លំប ាក ទ័លក្រ ខ្វាក់ភ្នែក ហើយអាក្រាតវិញនោះទេ ១៨បានជាអញទូន្មានឱ្យឯងទិញមាស ដែលសំរងក្នុងភ្លើងពីអញ ដើម្បីឱ្យបានធ្វើជាអ្នកមានពិតមែន ហើយទិញសំលៀកបំពាក់ស ឱ្យបានស្លៀកពាក់ កុំឱ្យគេឃើញកេរ្តិ៍ខ្មាស ដែលឯងនៅអាក្រាតនោះឡើយ ព្រមទាំងថ្នាំលាបភ្នែកផង ឱ្យឯងប ានមើលឃើញវិញ ១៩អញបន្ទោស ហើយផ្ចាញ់ផ្ចាល ដល់អស់អ្នកណា ដែលអញស្រឡាញ់ ដូច្នេះ ចូរមានចិត្តឧស្សាហ៍ ហើយប្រែចិត្តចុះ ២០មើល អញឈរនៅមាត់ទ្វារទាំងគោះ បើអ្នកណាឮសំឡេងអញ ហើយបើកទ្វារឱ្យ នោះអញនឹងចូលទៅឯអ្នកនោះ អញនឹងបរិភោគជាមួយនឹងអ្នកនោះ ហើយអ្នកនោះជាមួយនឹងអញដែរ ២១ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ នោះអញនឹងឱ្យអង្គុយលើបល្ល័ង្កជាមួយនឹងអញ

ដូចជាអញបានឈ្នះ ហើយបានអង្គុយជាមួយនឹងព្រះវរបិតា លើបល្ល័ង្កទ្រង់ដែរ ២២អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ។

ជំពូក ៤

៤ ១ក្រោយនោះមក ខ្ញុំក្រឡេកទៅឃើញមានទ្វារ ១ ចំហរ នៅស្ថានសួគ៌ ហើយសំឡេងដែលខ្ញុំបានឮ ដូចជាសូរត្រែជាមុនដំបូងនោះ ក៏មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ចូរឡើងមកឯណេះ អញនឹងបង្ហាញឱ្យឯងឃើញការ ដែលត្រូវមកខាងក្រោយទៀត ២ស្រាប់តែខ្ញុំបានត្រឡប់ជានៅដោយវិញ្ញាណ ហើយឃើញមានបល្ល័ង្ក ១ ដាក់នៅលើស្ថានសួគ៌ ក៏មាន ១ អង្គគង់នៅលើបល្ល័ង្កនោះ ៣ឯព្រះអង្គដែលគង់នៅនោះ មើលទៅមានភាពដូចជាត្បូងមណីជោតិ និងត្បូងទទឹម ក៏មានឥន្ទធនូនៅព័ទ្ធជុំវិញបល្ល័ង្ក ដែលមើលទៅដូចជាត្បូងមរកត ។

៤នៅព័ទ្ធជុំវិញបល្ល័ង្កនោះ ក៏មានបល្ល័ង ២៤ ទៀត ហើយខ្ញុំឃើញអ្នកចាស់ទុំ ២៤ នាក់ អង្គុយលើបល្ល័ង្កទាំងនោះ ទាំងស្លៀកពាក់ស ហើយមានមកុដមាសនៅលើក្បាល ៥មានផ្លេកបន្ទោរ សៀងសំឡេង និងផ្គរលាន់ចេញពីបល្ល័ង្ក ១ នោះមក ក៏មានចង្កៀង ៧ ឆេះនៅពីខាងមុខ នោះគឺជាវិញ្ញាណទាំង ៧ របស់ព្រះ ៦ឯនៅខាងមុខបល្ល័ង្កនោះ មានសមុទ្រកែវ ដូចជាកែវចរណៃ ហើយនៅកណ្តាលនឹងជុំវិញនៃបល្ល័ង្កនោះ ក៏មានតួមានជីវិត ៤ ដែលមានភ្នែកពេញទាំងមុខទាំងក្រោយ ៧ឯតួទី ១ ស្រដៀងនឹងសត្វសិង្ហ តួទី ២ ស្រដៀងនឹងកូនគោ តួទី ៣ មានមុខដូចជាមនុស្ស ហើយតួទី ៤ ស្រដៀងនឹងឥន្ទ្រីដែលហើរ ៨តួមានជីវិតទាំង ៤ នោះ មានស្លាប ៦ គ្រប់រូប ក៏មានភ្នែកពេញខ្លួននៅជុំវិញ ហើយទាំងខាងក្នុងដែរ ក៏ចេះតែពោលពាក្យឥតឈប់ឈរទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ថា បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ គឺព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត ដែលទ្រង់នៅតាំងតែពីដើម ក៏នៅឥឡូវនេះ ហើយត្រូវយាងមកទៀត ៩កាលណាតួមានជីវិតទាំង ៤ នោះបានថ្វាយសិរីល្អ ល្បីព្រះមាន នឹងពាក្យអរព្រះគុណ ដល់ព្រះអង្គដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្បជានិច្ច រៀងរាបដរាបតទៅរួចហើយ ១០នោះពួកចាស់ទុំទាំង ២៤ នាក់ ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះ នៅចំពោះព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ទាំងថ្វាយបង្គំដល់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្បជានិច្ច រៀងរាបដរាបតទៅនោះ ហើយក៏ដាក់មកុដខ្លួនចុះថ្វាយនៅមុខបល្ល័ង្ក ដោយទូលថា ១១ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នាអើយ ទ្រង់គួរនឹងទទួលសិរីល្អ កិរិនាម និងព្រះចេស្តា ដ្បិតទ្រង់ប ានបង្កើតរបស់សព្វសារពើមក ហើយគឺដោយបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់ហើយ ដែលរបស់ទាំងនោះបានកើតមក

ហើយមាននៅផង ។

ជំពូក ៥

៥ ១រីឯនៅព្រះហស្ដស្ដាំនៃព្រះអង្គ ដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក នោះខ្ញុំឃើញមានក្រាំង ដែលសរសេរទាំងខាងក្នុង
និងខាងក្រៅ ព្រមទាំងមានបិទត្រា ៧ ផង ២រួចឃើញទេវតា ១ ដ៏ខ្លាំងពូកែ
ប្រកាសសួរដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា តើអ្នកណាគួរនឹងបកត្រា ហើយបើកក្រាំងនោះ
៣តែគ្មានអ្នកណានៅស្ថានសួគ៌ នៅផែនដី ឬនៅក្រោមដី ដែលអាចនឹងបើកក្រាំងនោះបានឡើយ
សូម្បីតែក្រឡេកមើលក៏ពុំបានផង ៤នោះខ្ញុំយំជាខ្លាំង ដោយព្រោះគ្មានអ្នកណាគួរនឹងបើក ប
ក្រឡេកមើលក្រាំងនោះទេ ៥រួចមានចាស់ទុំម្នាក់និយាយមកខ្ញុំថា កុំយំថ្វី មើន៍
សត្វសឹង្ហដែលកើតពីពូជអំបូរយូដា គឺជាឫសកែងនៃហ្លួងដាវីឌ ទ្រង់បានឈ្នះ ហើយអាចនឹងបកត្រាទាំង ៧
បើកក្រាំងនោះបាន ។

៦ខ្ញុំក្រឡេកទៅឃើញមានកូនចៀម ១ ដែលមើលទៅដូចជាបានសំឡាប់ហើយ មានទាំងស្នែង ៧
និងភ្នែក ៧ កំពុងតែឈរនៅកណ្ដាលបល្ល័ង្ក និងតួមានជីវិតទាំង ៤ ហើយនៅកណ្ដាលពួកចាស់ទុំទាំងប៉ុន្មាន
ឯភ្នែកទាំងនោះ គឺជាវិញ្ញាណទាំង ៧ របស់ព្រះ ដែលទ្រង់ចាត់ទៅពេញលើផែនដី
៧កូនចៀមនោះក៏មកយកក្រាំង ពីព្រះហស្តស្តាំរបស់ព្រះអង្គ ដែលគង់លើបល្ល័ង្កទៅ ៨លុះប
ានយកក្រាំងទៅហើយ នោះតួមានជីវិតទាំង ៤ និងពួកចាស់ទុំ ២៤ នាក់
ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះនៅមុខកូនចៀម ទាំងកាន់ស៊ុង និងពានមាស ដែលពេញដោយគ្រឿងក្រអូបរៀងខ្លួន
ឯគ្រឿងក្រអូប នោះជាសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ៩ពួកទាំងនោះក៏ច្រៀងទំនុក ១ ថ្មីថា
ទ្រង់គួរនឹងយកក្រាំងនេះ ហើយនិងបកត្រាផង ដ្បិតទ្រង់បានត្រូវគេធ្វើគុត ហើយទ្រង់បានលោះយើងរាល់គ្នា
ដោយព្រះលោហិតទ្រង់ ចេញពីគ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា គ្រប់នគរ ហើយពីគ្រប់ទាំងសាសន៍
ថ្វាយដល់ព្រះ ១០ក៏តាំងយើងរាល់គ្នាឡើងជានគរ ហើយជាពួកសង្ឃ ថ្វាយដល់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ឱ្យយើងប
ានសោយរាជ្យលើផែនដី ។

១១នោះខ្ញុំឃើញ ហើយក៏ឮសំឡេងទេវតាជាច្រើន នៅជុំវិញបល្ល័ង្ក ព្រមទាំងតួមានជីវិត
និងពួកចាស់ទុំផង ឯចំនួននៃទេវតានោះ មានទាំងម៉ឺនទាំងសែន ហើយទាំងពាន់រាប់ជាពាន់
១២គ្រប់គ្នាក៏បន្លឺសំឡេងថា កូនចៀមដែលគេបានសំឡាប់ នោះគួរនឹងបានព្រះចេស្ដា ទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រាជ្ញា
ឥទ្ធិឫទ្ធិ កិតិនាម សិរីល្អ និងព្រះពរ ១៣នោះខ្ញុំក៏ឮគ្រប់ទាំងអស់ ដែលមានជីវិត នៅស្ថានសួគ៌នៅផែនដី

នៅក្រោមដី ហើយនៅក្នុងសមុទ្រ និងគ្រប់ទាំងអស់ដែលនៅស្ថានទាំងនោះនិយាយថា សូមថ្វាយព្រះពរ កិតិនាម សិរីល្អ និងព្រះចេស្តា ដល់ព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ហើយដល់កូនចៀម នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ១៤រួមតួមានជីវិតទាំង ៤ ក៏ទទួលថា អាម៉ែន ហើយពួកចាស់ទុំក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាមចុះថ្វាយបង្គំ ។

ជំពូក ៦

៦ ១កាលកូនចៀមបកត្រាទី ១ នោះខ្ញុំក៏ឃើញ រួចខ្ញុំឮតួមានជីវិត ១ បន្លឺសំឡេងឡើងដូចផ្គរលាន់ថា ចូរមកមើលចុះ ២ខ្ញុំក៏ក្រឡេកទៅឃើញសេះស ១ ឯអ្នកដែលជិះក៏កាន់ធ្នូ ហើយមានគេឱ្យមកុដដល់អ្នកនោះ រួចអ្នកនោះចេញទៅទាំងមានជ័យជំនះ ហើយឱ្យបានឈ្នះតទៅ ។

៣លុះបកត្រាទី ២ នោះខ្ញុំឮតួមានជីវិតទី ២ ថា ចូរមកមើលចុះ ៤នោះមានសេះ ១ ទៀតចេញមក មានសម្បុរក្រហម ហើយគេឱ្យអ្នកដែលជិះ មានអំណាចអាចនឹងដក យកសេចក្តីសុខសាន្តពីផែនដីចេញ ឱ្យមនុស្សលោកបានសំឡាប់គ្នា គេក៏ប្រគល់ដាវ ១ យ៉ាងធំ ដល់អ្នកនោះដែរ ។

៥លុះបកត្រាទី ៣ នោះខ្ញុំឮតួមានជីវិតទី ៣ ថា ចូរមកមើលចុះ ខ្ញុំក៏ក្រឡេកទៅឃើញសេះខ្មៅ ១ ឯអ្នកដែលជិះក៏កាន់ជញ្ជីង ១ នៅដៃ ៦រួចខ្ញុំឮសំឡេង ១ នៅកណ្តាលតួមានជីវិតទាំង ៤ ពោលដូច្នេះថា អង្ករស្រូវសាលី ១ នាលិ ថ្លៃ ២ កាក់ ហើយអង្ករស្រូវឱក ៣ នាលិថ្លៃ ២ កាក់ តែកុំឱ្យបង្ខូចប្រេង និងស្រាទំពាំងបាយជូរឡើយ ។

៧លុះបកត្រាទី ៤ នោះខ្ញុំឮតួមានជីវិតទី ៤ ថា ចូរមកមើលចុះ ៨ខ្ញុំក៏ក្រឡេកមើលទៅឃើញសេះ ១ សម្បុរស្លាំង ឯអ្នកដែលជិះមានឈ្មោះថា "សេចក្តីស្លាប់" ហើយស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ក៏តាមអ្នកនោះទៅ គេឱ្យទាំង ២ នោះមានអំណាចលើផែនដី ១ ភាគក្នុង ៤ ដើម្បីនឹងសំឡាប់ដោយដាវ អំណត់អត់ និងសេចក្តីវេទនា ហើយដោយសត្វព្រៃនៅផែនដីផង ។

៩លុះបកត្រាទី ៥ នោះនៅក្រោមអាសនា ខ្ញុំក៏ឃើញមានអស់ទាំងព្រលឹងរបស់មនុស្ស ដែលគេបានសំឡាប់ដោយព្រោះកាន់តាមព្រះបន្ទូល និងសេចក្តីបន្ទាល់ ១០ឯព្រលឹងទាំងនោះក៏បន្លឺសំឡេងថា ឱព្រះដ៏ជាម្ចាស់ ជាព្រះបរិសុទ្ធ ហើយពិតប្រាកដអើយ តើទ្រង់ចាំដល់កាលណាទៀតបានជំនុំជំរះ ហើយសងសឹកដល់ពួកមនុស្សនៅលើផែនដី ដោយព្រោះឈាមយើងខ្ញុំរាល់គ្នា ១១នោះមានគេឱ្យអាវសវែងដល់អ្នកទាំងនោះ ហើយក៏ប្រាប់ឱ្យឈប់សំរាកបន្តិចសិន ទាល់តែពួកបាវបំរើ ជាគូកន ហើយជាបងប្អូន ដែលត្រូវសំឡាប់បែបដូចគ្នា បានគ្រប់ចំនួន ។

១២លុះបកត្រាទី ៦ នោះខ្ញុំក្រឡេកទៅ ឃើញមានកក្រើកដីជាខ្លាំង
ថ្ងៃក៏ត្រឡប់ទៅជាខ្មៅដូចសំពត់រោមខ្មៅ ហើយខែក៏ត្រឡប់ប្រែទៅដូចជាឈាម
១៣ផ្កាយនៅលើមេឃក៏ធ្លាក់មកលើផែនដី ដូចជាដើមល្វាដែលត្រូវខ្យល់ធំ គ្រវាត់បណ្តាច់ផ្លែខ្ចីចោលចេញដែរ
១៤ផ្ទៃមេឃក៏បាត់ទៅ ដូចជាក្រាំងដែលគេមូរទៅវិញ ហើយគ្រប់ទាំងភ្នំ និងកោះទាំងប៉ុន្មាន
ក៏ត្រូវរើចេញពីកន្លែងផង ១៥អស់ទាំងស្តេចនៅផែនដី និងពួកអ្នកធំ ពួកអ្នកមាន ពួកមេទ័ព ពួកខ្លាំងពូកែ
ហើយគ្រប់ទាំងបាវបំរើ និងអ្នកជាទាំងប៉ុន្មាន គេពួកនៅក្នុងរអាង ហើយក្នុងក្រហែងភ្នំទាំងអស់គ្នា
១៦គេអង្វរទៅភ្នំ ហើយទៅថ្មថា សូមធ្លាក់មកលើយើង ដើម្បីបំបាំងយើងពីព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ
ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក និងពីសេចក្តីក្រោធរបស់កូនចៀមចេញ ១៧ដ្បិតថ្ងៃធំនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ប
ានមកដល់ហើយ តើអ្នកណាអាចនឹងឈរនៅបាន ។

ជំពូក ៧

៧ ១ក្រោយនោះមក ខ្ញុំឃើញទេវតា ៤ រូប ឈរនៅជ្រុងផែនដីទាំង ៤ ទាំងទប់ខ្យល់នៅផែនដីទាំង ៤ ទិស
មិនឱ្យបក់មកលើផែនដី ឬសមុទ្រ ឬដើមឈើណាឡើយ ២រួចខ្ញុំឃើញទេវតា ១ ទៀត
ដែលឡើងមកពីទិសថ្ងៃរះ មានទាំងត្រារបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ទេវតានោះក៏បន្លឺសំឡេងទៅទេវតាទាំង
៤ នោះ ដែលមានអំណាចនឹងធ្វើទុក្ខផែនដី ហើយនឹងសមុទ្រថា ៣កុំឱ្យធ្វើទុក្ខផែនដី ឬសមុទ្រ ប
ួដើមឈើណាក្តី ទាល់តែបោះត្រានៅត្រង់ថ្ងាស នៃពួកបាវបំរើរបស់ព្រះនៃយើងសិន ៤ខ្ញុំក៏ព
ួចំនួនពួកអ្នកដែលបានបោះត្រានោះថា មាន ១ សែន ៤ ម៉ឺន ៤ ពាន់នាក់
ដែលមកពីគ្រប់ទាំងពូជអំបូរនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ៥គឺពីពូជអំបូរយូដា បានបោះត្រា ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់
ពីពូជអំបូររូបេន មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់ ពីពូជអំបូរកាឌ់ មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ៦ពីពូជអំបូរអាស៊ើរ មាន ១
ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ពីពូជអំបូរណែបថាលី មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ៧ពីពូជអំបូរស៊ីម្មាន មាន ១ ម៉ឺន ២
ពាន់នាក់ ពីពូជអំបូរលេវី មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ពីពូជអំបូរអ៊ីសាខារ មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់
ពីពូជអំបូរអ៊ីសាខារ មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ៨ពីពូជអំបូរសាប់យូល៉ូន មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់
ពីពូជអំបូរយ៉ូសែប មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ហើយពីពូជអំបូរបេនយ៉ាមីន មាន ១ ម៉ឺន ២ ពាន់នាក់ ដែលប
ានបោះត្រា ។

៩ក្រោយនោះមក ខ្ញុំក្រឡេកទៅឃើញមនុស្ស ១ ហ្វូងយ៉ាងធំ ដែលគ្មានអ្នកណាអាចនឹងរាប់ប
ានឡើយ គេមកពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស គ្រប់ទាំងគ្រួសារ ហើយគ្រប់ទាំងភាសា

ក៏ឈរនៅមុខបល្ល័ង្ក និងកូនចៀមទាំងពាក់អាវសវែង ហើយកាន់ធាងចាកនៅដៃ ១០គេបន្លឺសំឡេងថា
សេចក្តីសង្គ្រោះស្រេចនូវព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ហើយស្រេចនឹងកូនចៀមផង
១១រួចអស់ទាំងទេវតាដែលឈរនៅជុំវិញបល្ល័ង្ក ព្រមទាំងពួកចាស់ទុំ និងតួមានជីវិតទាំង ៤
ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះនៅចំពោះបល្ល័ង្ក ថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ ១២ទាំងទូលថា អាម៉ែន សូមថ្វាយព្រះពរ សិរីល្អ ប្រ
ាជ្ញា ពាក្យអរព្រះគុណ កិតិនាម ព្រះចេស្តា និងឥទ្ធិឫទ្ធិ ដល់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា
នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀបតទៅ អាម៉ែន ។

១៣នោះពួកចាស់ទុំម្នាក់សួរមកខ្ញុំថា តើអស់អ្នកដែលពាក់អាវសនោះជាពួកណា ហើយមកពីណា
១៤ខ្ញុំក៏ឆ្លើយទៅថា លោកម្ចាស់អើយ លោកជ្រាបហើយ រួចអ្នកនោះនិយាយមកខ្ញុំថា
អ្នកទាំងនោះជាពួកអ្នក ដែលបានចេញពីគ្រាវេទនាយ៉ាងធំមក គេបានបោកអាវ ហើយធ្វើ
ឱ្យឡើងសក្នុងឈាមរបស់កូនចៀម ១៥ហេតុនោះបានជាគេស្ថិតនៅចំពោះបល្ល័ង្កព្រះ ព្រមទាំងបំរើទ្រង់
នៅក្នុងព្រះវិហារទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ហើយព្រះអង្គ ដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្កនេះ ទ្រង់នឹងធ្វើជាត្រសាលបាំងឱ្យគេ
១៦គេនឹងមិនឃ្លាន ឬស្រេកទៀត ក៏មិនត្រូវថ្ងៃចាំងមកលើគេ ឬចំហាយណាទៀតឡើយ
១៧ពីព្រោះកូនចៀមដែលនៅកណ្តាលបល្ល័ង្ក ទ្រង់នឹងឃ្វាល ហើយនាំគេ ទៅដល់រន្ធទឹកនៃជីវិត
ហើយព្រះទ្រង់នឹងជូតអស់ទាំងទឹកភ្នែក ពីភ្នែកគេចេញ ។

ជំពូក ៨

៨ ១កាលកូនចៀមបកត្រាទី ៧ នោះនៅស្ថានសួគ៌បានស្ងាត់ច្រៀប ប្រហែលជាកន្លះម៉ោង
២រួចខ្ញុំឃើញទេវតាទាំង ៧ ដែលឈរនៅចំពោះព្រះ ក៏មានត្រែ ៧ បានប្រគល់ទៅឱ្យ ៣មានទេវតា ១ ទៀត
បានចេញមកឈរនៅចំពោះអាសនា ទាំងកាន់ពានមាស ហើយមានគ្រឿងក្រអូបជាច្រើនបានប្រគល់
ឱ្យទេវតានោះ ដើម្បីនឹងថ្វាយជាមួយនឹងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ នៅលើអាសនាមាស
ដែលនៅមុខបល្ល័ង្ក ៤នោះផ្សែងនៃគ្រឿងក្រអូបក៏ផ្សាយឡើង ជាមួយនឹងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
ចេញអំពីដៃនៃទេវតានៅចំពោះព្រះ ៥រួចទេវតាក៏យកពាន ទៅដាក់ពេញដោយភ្លើង ពីលើអាសនា ចេ
ាះទៅលើផែនដី នោះកើតមានសំឡេង ផ្គរលាន់ ផ្លេកបន្ទោរ និងកក្រើកដី ៦រួចទេវតាទាំង ៧ ដែលកាន់ត្រែ
៧ នោះ ក៏រៀបនឹងផ្លុំឡើង ។

៧ទេវតាទី ១ ក៏ផ្លុំឡើង នោះកើតមានព្រឹល ហើយភ្លើងលាយដោយឈាម បោះទៅលើផែនដី
រួចផែនដី ១ ភាគក្នុង ៣ បានឆេះអស់ទៅ ព្រមទាំងដើមឈើ ១ ភាគក្នុង ៣ ដែរ និងស្មៅទាំងអស់ផង ។

៨ទេវតាទី ២ ក៏ផ្លុំឡើង នោះមានដូចជាភ្នំយ៉ាងធំ កំពុងតែឆេះជាភ្លើង បានបោះទំលាក់នៅក្នុងសមុទ្រ រួមសមុទ្រ ១ ភាគក្នុង ៣ ក៏ត្រឡប់ទៅជាឈាម
៩ហើយអស់ទាំងសត្វនៅក្នុងសមុទ្រ ដែលមានជីវិតរស់ ក៏ស្លាប់អស់ ១ ភាគក្នុង ៣ ហើយអស់ទាំងនាវាក៏ត្រូវបំផ្លាញ ១ ភាគក្នុង ៣ ដែរ ។

១០ទេវតាទី ៣ ក៏ផ្លុំឡើង នោះមានផ្កាយ ១ យ៉ាងធំធ្លាក់ចុះពីលើមេឃ ទាំងឆេះដូចជាចន្លុះ ក៏ធ្លាក់ទៅលើអស់ទាំងទន្លេ ១ ភាគក្នុង ៣ ហើយនិងលើអស់ទាំងរន្ធទឹក ១១ផ្កាយនោះឈ្មោះហៅថា "ស្លែង" ហើយទឹក ១ ភាគក្នុង ៣ បានត្រឡប់ទៅជាពុល មានមនុស្សជាច្រើនស្លាប់ ដោយសារទឹកនោះដ្បិតបានត្រឡប់ជាល្វីងអស់ហើយ ។

១២ទេវតាទី ៤ ក៏ផ្លុំឡើង នោះព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទនឹងផ្កាយទាំងប៉ុន្មាន បានត្រូវងងឹតទៅ ១ ភាគក្នុង ៣ នៅពេលថ្ងៃគ្មានពន្លឺ ១ ភាគក្នុង ៣ ពេលយប់ក៏ដូច្នោះដែរ ។

១៣រួចខ្ញុំឃើញ ហើយឮសត្វឥន្ទ្រីហើរកាត់កណ្តាលមេឃ ទាំងបន្លឺដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា វេទនា វេទនា វេទនាហើយ ដល់អស់មនុស្សដែលនៅលើផែនដី ដោយព្រោះសូរត្រែរបស់ទេវតាទាំង ៣ ដែលរៀបនឹងផ្លុំទៀត ។

ជំពូក ៩

៩ ១ទេវតាទី ៥ ក៏ផ្លុំឡើង នោះខ្ញុំឃើញផ្កាយ ១ ធ្លាក់ចុះពីលើមេឃមកលើផែនដី មានគេឱ្យកូនសោទីជំរៅនៃជង្ហុកធំដល់ផ្កាយនោះ ២ផ្កាយនោះក៏បើកទីជំរៅនៃជង្ហុកធំ រួចមានផ្សែងហុយឡើងពីទីនោះ ដូចជាផ្សែងពីគុកភ្លើងយ៉ាងធំ ហើយព្រះអាទិត្យ និងអាកាសក៏ងងឹតដោយព្រោះផ្សែងដែលហុយពីទីនោះមក ៣ក៏មានកណ្តូបជាច្រើនចេញ ពីផ្សែងមកលើផែនដី វាបានទទួលអំណាច ដូចអំណាចខ្យាដំរីដែលនៅលើផែនដី ៤ហើយមានគេបង្គាប់ដល់វាថា កុំឱ្យបំផ្លាញស្មៅនៅលើផែនដី ឬរបស់ណាខ្ចី ឬដើមឈើណាឡើយ ត្រូវធ្វើទុក្ខដល់តែមនុស្សណាដែលគ្មានត្រារបស់ព្រះនៅថ្ងាសវិញប៉ុណ្ណោះ ៥ដែលវាបានទទួលអំណាចនោះ មិនមែននឹងសំឡាប់មនុស្សទេ គឺឱ្យបានគ្រាន់តែធ្វើទុក្ខក្នុងរវាង ៥ ខែវិញប៉ុណ្ណោះ ហើយដែលវាធ្វើទុក្ខនោះសោត ប៉ុន្តែមិនប្រទះឡើយ គេនឹងចង់ស្លាប់ តែសេចក្តីស្លាប់នឹងរត់ចេញពីគេទៅ ៧កណ្តូបទាំងនោះមើលទៅដូចជាសេះដែលរៀបនឹងចូលទៅច្បាំង នៅលើក្បាលវាមានដូចជាមកុដ ដែលស្រដៀងនឹងមាស ហើយមានមុខវាដូចជាមុខមនុស្ស ៨ឯសក់វា នោះដូចជាសក់របស់ស្រី ៗ

ហើយធ្មេញវាដូចជាធ្មេញរបស់សត្វសិង្ហ ៩វាពាក់អាវសឹក ដូចជាអាវសឹកដែក ហើយសូរស្លាបវា ឮ
ដូចជាសូរទេះចំបាំង ដែលទឹមដោយសេះជាច្រើន បរជិះរត់ទៅច្បាំង ១០វាក៏មានកន្ទុយ
ហើយនឹងទ្រនិចដូចជាខ្យាដំរី ឯអំណាចវា ក៏នៅក្នុងកន្ទុយនោះ សំរាប់នឹងធ្វើទុក្ខដល់មនុស្ស អស់រវាង ៥ ខែ
១១វាមានស្តេចត្រួតលើវាដែរ គឺជាទេវតានៃជង្ហុកធំ ដែលតាមភាសាហេព្រើរ មានឈ្មោះហៅថា "អាបាដូន"
តែតាមភាសាហេក្រេកហៅថា "អាប៉ុនលីយ៉ូន"វិញ ១២សេចក្តីវេទនាទី ១ បានកន្លងទៅហើយ មើល
មានសេចក្តីវេទនា ២ យ៉ាង មកតាមក្រោយទៀត ។

១៣ទេវតាទី ៦ ក៏ផ្លុំឡើង នោះខ្ញុំឮសំឡេង ១ ចេញពីស្នែងទាំង ៤ របស់អាសនាមាស
ដែលនៅចំពោះព្រះ ១៤កុំនិយាយទៅទេវតាទី ៦ ដែលកាន់ត្រែថា ចូរស្រាយទេវតាទាំង ៤
ដែលចងទុកនៅទន្លេអើប្រាតដ៏ជាធំទៅ ១៥នោះក៏ស្រាយទេវតាទី ៤ ដែលប្រុងប្រៀបសំរាប់ពេលកំណត់ថ្ងៃ
ខែ និងឆ្នាំ ដើម្បីនឹងសំឡាប់មនុស្ស ១ ភាគក្នុង ៣ ចោល ១៦ឯចំនួនពលសេះ នោះមាន ២០ កោដិ ខ្ញុំក៏ឮ
ចំនួនពលទ័ពទាំងនោះ ១៧ហើយក្នុងការជាក់ស្តែងនេះ ខ្ញុំឃើញសេះទាំងនោះ និងអ្នកដែលជិះដែរ
គេមានពាក់អាវសឹកសម្បុងភ្លើង មានភ្លើង ផ្សែង ហើយស្ពាន់ធ័រចេញពីមាត់វាមក ១៨មនុស្សលោក ១
ភាគក្នុង ៣ បានស្លាប់ ដោយសេចក្តីវេទនាទាំង ៣ មុខនេះ គឺដោយភ្លើងផ្សែង និងស្ពាន់ធ័រ
ដែលចេញពីមាត់វាមកនោះឯង ១៩ពីព្រោះអំណាចរបស់សេះទាំងនោះ គឺមាននៅក្នុងមាត់ និងក្នុងកន្ទុយវា
ដ្បិតកន្ទុយវាដូចជាពស់ ដែលមានក្បាល ហើយវាក៏ធ្វើទុក្ខដោយសារកន្ទុយនោះ
២០រីឯសំណល់មនុស្សដែលមិនបានស្លាប់ ដោយសារសេចក្តីវេទនាទាំងនោះ ក៏នៅតែមិនព្រមប្រែចិត្ត
ចេញពីការដែលស្នាដៃគេធ្វើ ដើម្បីនឹងលះចោលការគោរពដល់អារក្ស និងរូបព្រះធ្វើពីមាស ប្រាក់ លង្ហិន ថ្ម ឬ
ពីឈើក្តី ដែលមើលមិនឃើញ ស្តាប់មិនឮ ហើយដើរមិនរួចនោះឡើយ ២១ក៏មិនប
ានប្រែចិត្តចោលការកាប់សំឡាប់ មន្តអាគម កំផិត និងការលួចប្លន់ ដែលគេប្រព្រឹត្តផងដែរ ។

ជំពូក ១០

១០ ១ខ្ញុំក៏ឃើញទេវតាដ៏ខ្លាំងពូកែ ១ ទៀត ចុះមកពីលើមេឃ មានពពកហ៊ុម ហើយមាន
ឥន្ទធនូនៅលើក្បាលមុខនៃទេវតានោះដូចជាថ្ងៃ ហើយជើងដូចជាបង្គោលភ្លើង ២មានកាន់ក្រាំង ១
តូចបើកនៅដៃ ក៏ឈានជើងស្តាំទៅលើសមុទ្រ ហើយជើងឆ្វេងទៅលើដីគោក ៣រួចបន្លឺឡើង
ដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដូចជាសំឡេងនៃសត្វសិង្ហដែលគ្រហឹម លុះបានបន្លឺស្រេចហើយ នោះក៏មានឮ
សំឡេងផ្គរលាន់ ៧ ៤កាលបានឮផ្គរលាន់ទាំង ៧ នោះរួចហើយ នោះខ្ញុំរៀបនឹងសរសេរ

តែមានសំឡេងចេញពីលើមេឃប្រាប់ខ្ញុំថា ចូរបំបិទសេចក្តីដែលផ្គរលាន់ទាំង ៧ បានថ្លែងនោះទៅ កុំ
ឱ្យកត់សេចក្តីទាំងនោះឡើយ ៥រួចទេវតាដែលខ្ញុំឃើញឈរលើសមុទ្រ ហើយលើដីគោក
ក៏លើកដៃស្តាំទៅលើមេឃ ៦ទាំងស្បថនឹងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ
ជាព្រះដែលបង្កើតមេឃ ដីសមុទ្រ និងរបស់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលនៅស្ថានទាំងនោះថា គ្មានពេលបង្អង់ទៀតឡើយ
៧តែនៅគ្រាដែលឮសំឡេងទេវតាទី ៧ ក្នុងកាលដែលរៀបនឹងផ្លុំត្រែ នោះសេចក្តីអាថិកំបាំងនៃព្រះនឹងប
ានសំរេច ដូចជាទ្រង់បានផ្សាយដំណឹងល្អមកប្រាប់ពួកហោរា ជាពួកបាវបំរើរបស់ទ្រង់ដែរ ។

៨ឯសំឡេងដែលខ្ញុំឮពីលើមេឃ នោះក៏និយាយមកខ្ញុំម្តងទៀតថា
ចូរទៅយកក្រាំងតូចដែលបើកនៅដៃទេវតា ដែលឈរលើសមុទ្រ ហើយលើដីគោកនោះចុះ ៩
ខ្ញុំក៏ទៅឯទេវតានោះ និយាយថា សូមឱ្យក្រាំងតូចនោះមកខ្ញុំទេវតាឆ្លើយថា ចូរយកទៅបរិភោគចុះ
ក្រាំងនេះនឹងធ្វើឱ្យពោះឯងល្វីង តែនៅក្នុងមាត់នឹងបានផ្អែមដូចទឹកឃ្មុំទេ
១០នោះខ្ញុំក៏យកក្រាំងតូចពីដៃទេវតាមកទទួលទាន ឯនៅក្នុងមាត់ខ្ញុំ ក៏ផ្អែមដូចទឹកឃ្មុំមែន តែកាលខ្ញុំប
ានទទួលទានរួចទៅហើយ នោះពោះខ្ញុំបានទៅជាល្វីងវិញ ១១រួចទេវតាប្រាប់ខ្ញុំថា ឯងត្រូវទាយម្តងទៀត
គឺទាយពីដំណើរគ្រួសារ និងពីពួកសាសន៍ ពីភាសាផ្សេង ៗ ហើយពីស្តេចជាច្រើន ។

ជំពូក ១១

១១ ១មានគេឱ្យដើមបបុសទុកជាខ្នាតមកខ្ញុំ ដោយថា ចូរក្រោកឡើងទៅវាស់ព្រះវិហារនៃព្រះ និងអាសនា
ហើយនិងពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំក្នុងព្រះវិហារផង ២តែទីលានដែលនៅខាងក្រៅ នោះត្រូវចោលចេញ កុំ
ឱ្យវាស់ឡើយ ដ្បិតបានឱ្យទីនោះដល់សាសន៍ដទៃហើយ គេនឹងជាន់ទីក្រុងបរិសុទ្ធអស់រវាង ៤២ ខែ ៣អញនឹង
ឱ្យអំណាចដល់ស្មរបន្ទាល់អញទាំង ២ នាក់ គេនឹងទាយក្នុងរវាង ១២៦០ ថ្ងៃ ទាំងស្លៀកពាក់សំពត់ធ្មៃផង
៤អ្នក ២ នាក់នោះ គេជាដើមអូលីវទាំង ២ ហើយជាចង្កៀងទាំង ២ ដែលឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃផែនដី
៥បើអ្នកណាចង់ធ្វើទុក្ខដល់អ្នក ២ នាក់នោះ និងមានភ្លើងចេញពីមាត់គេ មកបញ្ឆេះបំផ្លាញពួកខ្មាំងសត្រូវវិញ
បើសិនជាអ្នកណាចង់ធ្វើទុក្ខគេ នោះត្រូវស្លាប់ទៅយ៉ាងដូច្នោះ ៦អ្នកទាំង ២ នោះមានអំណាចនឹងធ្វើ
ឱ្យមេឃរាំង មិនឱ្យភ្លៀងធ្លាក់មកក្នុងគ្រាដែលគេទាយ ក៏មានអំណាចនឹងបំផ្លាស់ទឹកឱ្យទៅជាឈាម
ហើយនិងធ្វើឱ្យផែនដីកើតមានសេចក្តីវេទនាគ្រប់យ៉ាង ក្នុងវេលាណាក៏ដោយ តាមតែចិត្តបាន ។

៧កាលណាអ្នក ២ នាក់នោះ បានធ្វើបន្ទាល់របស់ខ្លួនស្រេចហើយ
នោះសត្វសាហាវដែលឡើងមកពីជង្ហុកធំនឹងច្បាំងនឹងគេ ទាំងឈ្នះ ហើយសំឡាប់គេផង ៨ខ្មោចគេទាំង ២

នាក់ នឹងដេកនៅផ្លូវទីក្រុងធំ ដែលខាងព្រលឹងវិញ្ញាណហៅថាក្រុងសូដុំម ហើយស្រុកអេស៊ីព្ទ
គឺនៅក្រុងនោះឯង ដែលមនុស្សបានឆ្កាងព្រះអម្ចាស់នៃអ្នកទាំង ២ នោះដែរ
៩នោះនឹងមានមនុស្សពីគ្រប់ទាំងគ្រួសារ ពូជមនុស្ស ភាសា និងសាសន៍ទាំងប៉ុន្មាន បានឃើញខ្មោចគេ នៅអស់
៣ ថ្ងៃកន្លះ មិនព្រមឱ្យអ្នកណាកប់ឡើយ ១០ហើយមនុស្សនៅផែនដីទាំងប៉ុន្មាន គេនឹងមានសេចក្តីអំណរ
ហើយលេងសប្បាយ ពីដំណើរអ្នកទាំង ២ បានស្លាប់ហើយ ក៏នឹងជូនជំនូនគ្នាទៅវិញទៅមក
ពីព្រោះហោរាទាំង ២ នោះបានធ្វើទុក្ខដល់មនុស្ស ដែលនៅផែនដីទាំងប៉ុន្មានជាខ្លាំងណាស់ ។

១១ក្រោយ ៣ ថ្ងៃកន្លះនោះមក ព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិត ដែលមកពីព្រះក៏ចូលក្នុងខ្មោចទាំង ២
រួចគេក្រោកឈរឡើង ហើយពួកអ្នកដែលឃើញក៏មានសេចក្តីភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ១២នោះអ្នកទាំង ២ បានឮ
សំឡេងពីលើមេឃថា ចូរឡើងមកឯណេះ គេក៏ឡើងទៅលើមេឃព្ធដ៏ពពក
ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេក៏ឃើញដែរ ១៣នៅវេលានោះឯង មានកក្រើកដីជាខ្លាំង ទីក្រុងនោះ ១ ភាគក្នុង ១០
ក៏រលំអស់ទៅ ហើយមានមនុស្ស ៧ ពាន់នាក់ស្លាប់ ក្នុងខណដែលកក្រើកដីនោះ ឯពួកមនុស្សដែលសល់
គេមានចិត្តភ័យខ្លាច ក៏សរសើរដំកើងដល់ព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ១៤សេចក្តីវេទនាទី ២ បានកន្លងទៅហើយ មើល
សេចក្តីវេទនាទី ៣ ត្រូវមកជាឆាប់ ។

១៥ទេវតាទី ៧ ក៏ផ្លុំឡើង នោះមានឮសំឡេងជាច្រើនបន្លឺឡើង នៅលើមេឃថា
នគរទាំងប៉ុន្មាននៅលើលោកិយបានត្រឡប់ជានគររបស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា
និងជារបស់ផងព្រះគ្រីស្ទនៃទ្រង់ហើយ ទ្រង់នឹងសោយរាជ្យ នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ
១៦នោះពួកចាស់ទុំទាំង ២៤ នាក់ ដែលអង្គុយនៅលើបល្ល័ង្ករបស់ខ្លួន នៅចំពោះព្រះ
ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះថ្វាយបង្គំដល់ទ្រង់ ១៧ទូលថា ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត ដែលគង់នៅ
ក៏បានគង់នៅតាំងតែពីដើម ហើយត្រូវយាងមកទៀតអើយ យើងខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ ព្រោះទ្រង់ប
ានយកព្រះចេស្តា ដ៏ធំរបស់ទ្រង់ ហើយបានសោយរាជ្យឡើង ១៨អស់ទាំងសាសន៍បានមានសេចក្តីកំហឹង
ហើយសេចក្តីខ្ញាល់ទ្រង់ក៏មកដល់ ជាពេលកំណត់ ដែលត្រូវជំនុំជំរះពួកមនុស្សស្លាប់
ហើយប្រទានរង្វាន់ដល់ពួកហោរា ពួកបរិសុទ្ធ និងអស់អ្នកដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះនាមទ្រង់ គឺជាពួកប
ាវបំរើទ្រង់ទាំងតូចទាំងធំដែរ ហើយជាពេលត្រូវបំផ្លាញពួកអ្នកដែលបង្ខូចផែនដីផង ។

១៩នោះមានគេបើកព្រះវិហារនៃព្រះ នៅស្ថានសួគ៌ ហើយឃើញមានហឹបនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់
នៅក្នុងព្រះវិហារនោះ រួចមានផ្លេកបន្ទោរ សៀងសំឡេង ផ្គរលាន់កក្រើកដី និងព្រឹលយ៉ាងធំ ៗ ។

ជំពូក ១២

១២ ១រួចមានទីសំគាល់ ១ យ៉ាងធំ នៅលើមេឃ គឺជាស្ត្រីម្នាក់ប្រដាប់ខ្លួនដោយព្រះអាទិត្យ
មានព្រះចន្ទនៅក្រោមជើង ក៏មានមកុដធ្វើពីផ្កាយ ១២ នៅលើក្បាលដែរ ២នាងមានគភ៌
ក៏ស្រែកដោយរបៀបនឹងសំរាលចេញ ទាំងឈឺចាប់នឹងបង្កើតកូនមក ។

៣ឃើញមកទីសំគាល់ ១ ទៀត នៅលើមេឃ គឺនាគដ៏ធំមានសម្បុរក្រហម ដែលមានក្បាល ៧
និងស្នែង ១០ ឯនៅលើក្បាលវា មានមកុដ ៧ ៤កន្ទុយវាក៏ទាញផ្កាយនៅលើមេឃ ១ ភាគក្នុង ៣
គ្រវាត់ចោលទៅផែនដី នាគនោះក៏ស្ថិតនៅត្រង់មុខស្ត្រី ដែលរៀបនឹងសំរាលកូននោះ ដើម្បីនឹងលេបកូននាង
ក្នុងកាលដែលសំរាលចេញមក ៥នាងសំរាលបានកូនប្រុស ដែលត្រូវឃ្វាល់គ្រប់អស់ទាំងសាសន៍
ដោយដំបងដែក តែព្រះទ្រង់លើកកូននាងទៅឯទ្រង់ និងដល់បល្ល័ង្កទ្រង់វិញ
៦រួចស្ត្រីនោះក៏រត់ទៅឯទីរហោស្ថាន នៅទីនោះព្រះបានរៀបកន្លែងឲ្យនាង ដើម្បីនឹងចិញ្ចឹមនាងនៅទីនោះ
អស់រវាង ១២៦០ ថ្ងៃ ។

៧នោះមានចំបាំងនៅលើមេឃ គឺមីកែល និងពួកទេវតារបស់លោកច្បាំងនឹងនាគ ហើយនាគ
និងទេវតាវាក៏ច្បាំងនឹងលោកដែរ ៨តែមិនបានឈ្នះទេ ក៏មិនឃើញមានកន្លែងណាឲ្យវា នៅលើមេឃទៀតផង
៩នោះនាគធំត្រូវបោះទំលាក់ទៅ គឺជាពស់ពីបុរាណ ដែលឈ្មោះហៅថា អារក្ស ហើយសាតាំងផង ដែលប
ាននាំលោកិយទាំងមូលឲ្យវង្វេងចេញ វាត្រូវបោះទំលាក់ទៅផែនដីវិញ ព្រមទាំងពួកទេវតារបស់វាផង ។

១០នោះខ្ញុំឮសំឡេង ១ យ៉ាងខ្លាំង នៅលើមេឃថា ឥឡូវនេះ សេចក្តីសង្គ្រោះ ព្រះចេស្តា
និងរាជ្យរបស់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នា ហើយអំណាចរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃទ្រង់ បានមកដល់ហើយ
ដ្បិតអានោះដែលចោទប្រកាន់ពីពួកបងប្អូនយើងរាល់គ្នា ដែលចេះតែចោទពីគេ
នៅចំពោះព្រះទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ វាត្រូវបោះទំលាក់ទៅហើយ ១១គេបានឈ្នះវា ដោយសារឈាមនៃកូនចៀម
ហើយដោយសារសេចក្តីបន្ទាល់របស់គេ ក៏មិនបានស្តាយជីវិតខ្លួនដរាបដល់ស្លាប់ ១២ដោយហេតុនោះ ឱ
ស្ថានសួគ៌ និងពួកអ្នកដែលនៅស្ថាននោះអើយ ចូរអរសប្បាយឡើង តែវេទនាដល់ផែនដី និងសមុទ្រវិញ
ពីព្រោះអារក្សបានចុះមកឯអ្នករាល់គ្នា ទាំងមានសេចក្តីឃោរឃៅជាខ្លាំង
ដោយវាដឹងថាពេលវេលាវាខ្លីណាស់ហើយ ។

១៣លុះនាគឃើញថា វាត្រូវបោះទំលាក់ទៅផែនដីហើយ នោះវាក៏ធ្វើទុក្ខដល់
ស្ត្រីដែលសំរាលកូនប្រុសនោះ ១៤តែព្រះទ្រង់ប្រទានឲ្យស្ត្រីនោះមានស្លាប ២ ដូចជាស្លាបនៃសត្វឥន្ទ្រី ដើម្បី

ឱ្យនាងបានហើរទៅនៅកន្លែងរបស់នាង នៅទីរហោស្ថាន ជាកន្លែងដែលទ្រង់ចិញ្ចឹមនាងអស់ ១ ខួប ៣ ខួប ហើយកន្លះខួបផង ឱ្យឃ្លាតពីមុខសត្វពស់នោះចេញ ១៥រួចពស់វាព្រួសទឹកចេញពីមាត់វាដូចជាទន្លេ ឱ្យហូរទៅតាមស្ត្រីនោះ ដើម្បីនឹងបន្សាត់នាងឱ្យបាត់តាមទន្លេនោះទៅ ១៦តែផែនដីបានជួយនាង ដោយហាឡើងលេបទន្លេ ដែលនាគព្រួសចេញពីមាត់វាទៅបាត់ ១៧នាគក៏ខឹងនឹងស្ត្រីនោះ ហើយចេញទៅច្បាំងនឹងសំណល់ពូជនាងទាំងប៉ុន្មាន ជាពួកអ្នកដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិព្រះ ហើយមានសេចក្ដីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវ ។

ជំពូក ១៣

១៣ ១ខ្ញុំក៏ឈរលើខ្សាច់ នៅមាត់សមុទ្រ ហើយខ្ញុំឃើញសត្វសាហាវ ១ ឡើងចេញពីសមុទ្រមក ដែលមានស្នែង ១០ និងក្បាល ៧ រីឯនៅលើស្នែងវា មានមកុដ ១០ ហើយនៅលើក្បាលទាំងប៉ុន្មាន នោះមានឈ្មោះ ជាពាក្យប្រមាថ ២សត្វដែលខ្ញុំឃើញនោះ មើលទៅដូចជាខ្លារខិន ជើងវាដូចជាជើងនៃខ្លាឃ្មុំ ហើយមាត់វាដូចជាមាត់សិង្ហ នាគក៏ឱ្យឫទ្ធិ និងបល្ល័ង្ករបស់វាដល់សត្វនោះ ព្រមទាំងអំណាចយ៉ាងធំដែរ ៣ ខ្ញុំឃើញក្បាលវា ១ ដូចជាបានកាប់សំឡាប់ហើយ តែរបួសដល់ស្លាប់នោះបានសះជាឡើងវិញ ហើយផែនដីក៏អស្ចារ្យនឹងសត្វនោះ ៤គេក្រាបថ្វាយបង្គំដល់សត្វនោះដែរ ដោយនិយាយថា តើមានអ្នកណាដូចសត្វនោះ មានអ្នកឯណាដែលអាចច្បាំងនឹងវាបាន ៥នាគក៏ ឱ្យវាមានមាត់ចេះនិយាយជាពាក្យសំដីធំ និងពាក្យប្រមាថ កុំឱ្យមានអំណាចនឹងធ្វើការវា ក្នុងរវាង ៤២ ខែ ៦វាបើកមាត់ប្រមាថដល់ទាំងព្រះ និងព្រះនាម ហើយព្រះវិហារនៃទ្រង់ដែរ ព្រមទាំងដល់ពួកអ្នកដែលនៅស្ថានសួគ៌ផង ៧ក៏មានអំណាចបានប្រគល់ដល់វា ឱ្យច្បាំងឈ្នះពួកបរិសុទ្ធបាន ហើយនិងអំណាចលើគ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស គឺអស់ទាំងគ្រួសារ និងភាសារ ហើយនិងអស់ទាំងសាសន៍ផង ៨ឯអស់មនុស្សទាំងប៉ុន្មាននៅផែនដី ដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិតរបស់កូនចៀម ដែលត្រូវគេសំឡាប់ តាំងពីកំណើតលោកិយមក នោះនឹងក្រាបថ្វាយបង្គំចំពោះសត្វនោះ ៩បើអ្នកណាមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្តាប់ចុះ ១០បើអ្នកណាដឹកនាំគេឱ្យទៅជាឈ្លើយ អ្នកនោះឯងនឹងត្រូវគេដឹកនាំខ្លួនទៅជាឈ្លើយដែរ បើអ្នកណាកាប់សំឡាប់គេដោយដាវ នោះនឹងត្រូវស្លាប់ដោយដាវដែរ នេះហើយជាសេចក្ដីអត់ធ្មត់ និងសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ។

១១ខ្ញុំក៏ឃើញសត្វសាហាវ ១ ទៀត ឡើងចេញពីដីមក វាមានស្នែង ២ ដូចជាកូនចៀម តែពោលពាក្យដូចជានាគវិញ ១២ក៏ប្រព្រឹត្តដោយនូវគ្រប់ទាំងអំណាចរបស់សត្វទី ១ នៅមុខនាគនោះ

ទាំងបណ្ដាលឱ្យផែនដី និងអស់អ្នកដែលនៅផែនដីបានក្រាបថ្វាយបង្គំ ដល់សត្វទី ១
ដែលមានរបួសដល់ស្លាប់នោះ តែបានសះជាវិញនោះផង ១៣វាក៏ធ្វើទីសំគាល់យ៉ាងធំ ដល់ម៉្លេះបានជាធ្វើ
ឱ្យធ្លាក់ទាំងភ្លើង ពីលើមេឃមកលើផែនដី នៅមុខមនុស្សលោកផង ១៤វាបញ្ឆោតពួកមនុស្សនៅផែនដី
ដោយសារទីសំគាល់ ដែលវាមានអំណាចនឹងធ្វើ នៅមុខសត្វនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកអ្នកនៅផែនដី
ឱ្យធ្វើរូបសត្វនោះ ដែលត្រូវរបួសនឹងដាវ តែបានរស់វិញដែរ ១៥ក៏មានអំណាចបានប្រគល់ឱ្យវា និងធ្វើ
ឱ្យរូបសត្វនោះមានខ្យល់ដង្ហើម ដើម្បីឱ្យបានចេះនិយាយ ហើយអំណាចនឹងធ្វើឱ្យពួកអ្នក
ដែលមិនព្រមក្រាបថ្វាយបង្គំរូបសត្វនោះ ត្រូវស្លាប់ផង ១៦វាក៏បង្ខំមនុស្សទាំងអស់ ទាំងធំ ទាំងតូច ទាំងមាន
ទាំងក្រ ហើយទាំងអ្នកជា និងបាវគេ ឱ្យទទួលទីសំគាល់នៅដៃស្តាំ ឬនៅថ្ងាសគេរៀបខ្លួន ១៧ហើយមិនបើក
ឱ្យអ្នកណាមានច្បាប់នឹងទិញ ឬលក់អ្វីបានឡើយ លើកតែអ្នកដែលមានទីសំគាល់នោះចេញ
គឺជាឈ្មោះរបស់សត្វនោះ ឬជាលេខឈ្មោះរបស់វា ១៨នេះហើយជា ប្រាជ្ញា អ្នកណាដែលមានយោបល់
ឱ្យអ្នកនោះរាប់លេខនៃសត្វនោះចុះ ដ្បិតលេខនោះជាលេខរបស់មនុស្ស គឺ ៦៦៦ ។

ជំពូក ១៤

១៤ ១ខ្ញុំក្រឡេកទៅឃើញកូនចៀម ឈរនៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូន ហើយមានមនុស្ស ១ សែន ៤ ម៉ឺន ៤ ពាន់នាក់
ដែលមានព្រះនាមទ្រង់ និងព្រះនាមព្រះវរបិតាទ្រង់កត់លើថ្ងាស គេបានឈរជាមួយដែរ ២រួចខ្ញុំឮ
សំឡេងមកពីលើថ្ងាស គេបានឈរជាមួយដែរ ២រួចខ្ញុំឮសំឡេងមកពីលើមេឃ ដូចជាសូរទឹកច្រើន
ហើយដូចផ្គរលាន់យ៉ាងខ្លាំង រីឯសំឡេងដែលខ្ញុំឮនោះ ក៏ដូចជាសូរសព្ទរបស់ពួកដន្ត្រី ដែលកំពុងតែចាប់ស៊ុង
៣គេច្រៀងបង ១ ថ្មី នៅមុខបល្ល័ង្ក ហើយមុខតួមានជីវិតទាំង ៤ និងពួកចាស់ទុំដែរ
គ្មានអ្នកណាអាចនឹងរៀនបទនោះបានទេ មានតែមនុស្ស ១ សែន ៤ ម៉ឺន ៤ ពាន់នាក់
ដែលទ្រង់លោះពីផែនដីចេញប៉ុណ្ណោះ ៤នោះជាពួកព្រហ្មចារី ដែលមិនបានបង្ខូចខ្លួននឹងស្រីឡើយ
គេតាមកូនចៀមទៅគ្រប់កន្លែងដែលទ្រង់យាងទៅ ទ្រង់បានលោះគេចេញពីពួកមនុស្សលោក
ទុកជាផ្លែដំបូងថ្វាយដល់ព្រះ ហើយនិងកូនចៀម ៥មិនឃើញមានសេចក្តីភូតភរ នៅក្នុងមាត់គេឡើយ ដ្បិតគេ
ឥតសៅហ្មង ។

៦ខ្ញុំក៏ឃើញទេវតា ១ ទៀត កំពុងហោះកាត់កណ្តាលមេឃ ទាំងមានដំណឹងល្អដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
សំរាប់នឹងថ្លែងប្រាប់ដល់មនុស្សនៅផែនដី គឺដល់គ្រប់អស់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជអំបូរ គ្រប់ភាសា
ហើយគ្រប់ទាំងគ្រួសារដែរ ៧ទេវតានោះបន្លឺសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា ចូរកោតខ្លាចដល់ព្រះ ហើយសរសើរសិរីល

្ធរបស់ទ្រង់ចុះ ដ្បិតពេលដែលទ្រង់ត្រូវជំនុំជំរះ នោះបានមកដល់ហើយ
ចូរក្រាបថ្វាយបង្គំដល់ព្រះដ៏បង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងរន្ធទឹកទាំងប៉ុន្មានចុះ ។
៨មានទេវតា ១ ទៀតមកតាមក្រោយប្រាប់ថា ក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំ បានរលំហើយ បានរលំហើយ
ដ្បិតវាបានឱ្យគ្រប់ទាំងសាសន៍ផឹកស្រានៃសេចក្តីឃោរឃៅរបស់ការកំផិតខ្លួន ។
៩រួចមានទេវតាទី ៣ មកតាមក្រោយទៀត ទាំងបន្លឺដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា
បើអ្នកណាក្រាបថ្វាយបង្គំដល់សត្វនោះ និងរូបវា ហើយទទួលទីសំគាល់វានៅលើថ្ងាស ឬនៅដៃ
១០អ្នកនោះនឹងត្រូវផឹកស្រាផងសេចក្តីឃោរឃៅរបស់ព្រះ ជាស្រារឥតលាយ
ដែលចាក់ទៅក្នុងពែងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងត្រូវរងទុក្ខវេទនា នៅក្នុងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ
ចំពោះមុខនៃពួកទេវតាបរិសុទ្ធ និងកូនចៀមផង ១០ផ្សែងនៃសេចក្តីទុក្ខលំបាករបស់គេ
និងហុយឡើងអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ គេនឹងឥតមានសេចក្តីស្រាកស្រាន្តឡើយ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
គឺពួកអ្នកដែលក្រាបថ្វាយបង្គំដល់សត្វនោះ និងរូបវា ឬអ្នកណាដែលទទួលទីសំគាល់នៃឈ្មោះវាផង
១២នេះហើយជាសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ ដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
ហើយមានសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះយេស៊ូវ ។
១៣ខ្ញុំក៏ឮសំឡេងពីលើមេឃថា ចូរកត់ទុកដូច្នេះថា ពីនោះទៅមុខ
អស់អ្នកណាដែលស្លាប់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ នោះមានពរហើយ ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មានបន្ទូលថា ហ្នឹងហើយ
គឺដើម្បីឱ្យគេបានឈប់សំរាក ពីគ្រប់ទាំងការនឿយហត់របស់គេ ដ្បិតការគេធ្វើ ក៏តាមគេជាប់ ។
១៤នោះខ្ញុំក្រឡេកឃើញពពកស ១ ហើយមាន ១ អង្គ ដូចជាកូនមនុស្ស គង់នៅលើពពកនោះ
ទាំងពាក់មកុដមាស ហើយកាន់កណ្តៀវដ៏មុត ១៥រួចមានទេវតា ១ ទៀតចេញពីព្រះវិហារមក
បន្លឺដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដល់ព្រះអង្គដែលគង់លើពពកថា សូមលូកកណ្តៀវទ្រង់ទៅច្រូតចុះ
ដ្បិតជាវេលាត្រូវច្រូតហើយ ពីព្រោះនៅផែនដីបានទុំជាស្រេច ១៦នោះព្រះអង្គ
ដែលគង់នៅលើពពកទ្រង់លូកកណ្តៀវទៅឯផែនដី ដូច្នេះ ផែនដីក៏បានច្រូតរួចហើយ ។
១៧រួចមានទេវតា ១ ទៀត ចេញពីព្រះវិហារនៅស្ថានសួគ៌មក ទាំងកាន់ចែយ៉ាងមុតដែរ
១៨ហើយមានទេវតា ១ ទៀត ដែលមានអំណាចលើភ្លើង ក៏ចេញពីអាសនាមក បន្លឺដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង
ដល់ទេវតាដែលកាន់ចែដ៏មុតនោះថា ចូរលូកចែដ៏មុតរបស់ឯង ទៅកាត់ចង្កោមទំពាំងបាយជូរ នៅផែនដីទៅ
ដ្បិតផ្លែទុំហើយ ១៩ទេវតា នោះក៏លូកចែទៅឯផែនដី ហើយកាត់ផ្លែទំពាំងបាយជូរ នៅផែនដីទាំងអស់ រួចចេ
ាះទៅក្នុងធុងជាន់ផ្លែយ៉ាងធំ របស់ផងសចក្តីក្រោធនៃព្រះ ២០នោះមានគេជាន់ក្នុងធុងនោះ

នៅខាងក្រៅទីក្រុង ហើយមានឈាមចេញពីធុង ឡើងទៅត្រឹមដែកបង្ហាំសេះ ចំងាយ ៣00 គីឡូម៉ែត្រទៅ ។

ជំពូក ១៥

១៥ ១ខ្ញុំក៏ឃើញទីសំគាល់ ១ ទៀត ដែលធំហើយអស្ចារ្យ នៅលើមេឃ គឺមានទេវតា ៧ ដែលកាន់សេចក្តីវេទនាទាំង ៧ ក្រោយបង្អស់ ដ្បិតសេចក្តីឃោរឃៅរបស់ព្រះបានសំរេច ដោយសេចក្តីវេទនាទាំងនោះ ។

២រួចខ្ញុំមើលទៅឃើញដូចជាសមុទ្រកែវ លាយនឹងភ្លើង ហើយពួកអ្នកដែលបានឈ្នះសត្វនោះ និងរូបវា ហើយលេខឈ្មោះវាផង គេឈរលើសមុទ្រនោះ ទាំងកាន់ស៊ុងរបស់ព្រះគ្រប់គ្នា ៣គេច្រៀងទំនុករបស់លោកម៉ូសេ ជាបាវបំរើនៃព្រះ និងទំនុករបស់កូនចៀមថា ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុតអើយ ការទ្រង់សុទ្ធតែធំ ហើយអស្ចារ្យ ឱស្តេចនៃអស់ទាំងសាសន៍អើយ ផ្លូវទ្រង់សុទ្ធតែសុចរិត ហើយពិតត្រង់ ៤ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើមានអ្នកឯណាដែលមិនត្រូវកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ ហើយសរសើរដំកើងដល់ព្រះនាមទ្រង់ ដ្បិតមានតែទ្រង់ ១ ដែលបរិសុទ្ធ គ្រប់ទាំងសាសន៍នឹងមកក្រាបថ្វាយបង្គំនៅចំពោះទ្រង់ ដ្បិតការសុចរិតរបស់ទ្រង់ បានសំដែងមក ឱ្យឃើញហើយ ។

៥ក្រោយនោះ ខ្ញុំក្រឡេកទៅឃើញថា ទ្វារទីបរិសុទ្ធរបស់រោងឧបេ ាសថនៃសេចក្តីបន្ទាល់នៅស្ថានសួគ៌ ក៏នៅចំហ ៦ហើយទេវតា ៧ ដែលកាន់សេចក្តីវេទនាទាំង ៧ ក៏ចេញពីព្រះវិហារមក ទាំងស្លៀកពាក់ជាសំពត់ទេសយ៉ាងស្អាត ហើយភ្លឺ មានទាំងខ្សែមាសរឹតនៅដើមទ្រូវផង ៧តួមានជីវិត ១ ក៏ឱ្យចាកន្ទោងមាស ៧ ទៅទេវតាទាំង ៧ ដែលចានទាំងនោះពេញទៅដោយសេចក្តីឃោរឃៅរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់អស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ៨នោះព្រះវិហារមានពេញដោយផ្សែងពីសិរីល្អ ហើយពីព្រះចេស្តានៃព្រះ គ្មានអ្នកណាអាចនឹងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារបានទេ ទាល់តែសេចក្តីវេទនាទាំង ៧ របស់ទេវតា ៧ នោះប ានសំរេចស្រេច ។

ជំពូក ១៦

១៦ ១ខ្ញុំក៏ឮសំឡេង ១ យ៉ាងខ្លាំង ចេញពីព្រះវិហារប្រាប់ទៅទេវតាទាំង ៧ ថា

ចូរចាក់សេចក្តីឃោរឃៅរបស់ព្រះ ដែលនៅក្នុងចានទាំង ៧ ទៅលើផែនដីទៅ ។
២ទេវតាទី ១ ក៏ចេញទៅ ចាក់ពីចានខ្លួន ទៅលើផែនដី នោះមនុស្សដែលមានទីសំគាល់របស់សត្វ
និងអស់ពួកអ្នកដែលក្រាបថ្វាយបង្គំដល់រូបវា គេក៏កើតដំបៅកាចអាក្រក់ណាស់ ។
៣ទេវតាទី ២ ក៏ចាក់ពីចានខ្លួន ទៅក្នុងសមុទ្រ រួចសមុទ្រត្រឡប់ទៅជាឈាម ដូចជាឈាមខ្មោច
ហើយគ្រប់ទាំងសត្វនៅក្នុងសមុទ្រក៏ស្លាប់អស់ ។
៤ទេវតាទី ៣ ក៏ចាក់ពីចានខ្លួន ទៅក្នុងទន្លេ និងរន្ធទឹកទាំងប៉ុន្មាន
នោះក៏ប្រែទៅជាឈាមទាំងអស់ដែរ ៥រួចខ្ញុំឮទេវតានៃទឹកនិយាយថា ឱព្រះដ៏គង់នៅ ហើយប
ានគង់នៅតាំងពីដើមរៀងមកអើយ ដែលទ្រង់បានជំនុំជំរះកាត់ទោសដូច្នេះ នោះសុចរិតហើយ ៦ដ្បិតគេប
ានកំចាយឈាមនៃពួកបរិសុទ្ធ និងពួកហោរា ហើយទ្រង់បានប្រទានឈាមឱ្យគេផឹង
គេគួរមានទោសដូច្នេះហើយ ៧រួចខ្ញុំឮអាសនាទទួលថា មែនហើយ ឱព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុតអើយ សេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់សុទ្ធតែសុចរិត ហើយពិតត្រង់ទាំងអស់ ។
៨ទេវតាទី ៤ ក៏ចាក់ពីចានខ្លួន ទៅលើព្រះអាទិត្យ រួចព្រះអាទិត្យបានអំណាចនឹងធ្វើ
ឱ្យមនុស្សត្រូវខ្លោច ដោយសារភ្លើង ៩មនុស្សលោកក៏ត្រូវខ្លោចទៅ ដោយអំណាចក្តៅជាខ្លាំង តែគេមិនប
ានប្រែចិត្ត ដើម្បីនិងលើកសរសើរដល់សិរីល្អនៃព្រះទេ គឺគេប្រមាថដល់ព្រះនាមព្រះ
ដែលមានអំណាចលើសេចក្តីវេទនាទាំងនោះវិញ ។
១០ឯទេវតាទី ៥ ក៏ចាក់ពីចានខ្លួន ទៅលើបល្ល័ង្ករបស់សត្វនោះ
រួចនគរវាំត្រឡប់ទៅជាងងឹតសូន្យសុង ហើយគេខាំអណ្តាត ដោយមានសេចក្តីទុក្ខលំបាក
១១ក៏ប្រមាថដល់ព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ដោយព្រោះទុក្ខលំបាក និងដំបៅរបស់គេ តែមិនប
ានប្រែចិត្តលះចោលពីការដែលគេប្រព្រឹត្តឡើយ ។
១២ទេវតាទី ៦ ក៏ចាក់ពីចានខ្លួន ទៅលើទន្លេធំ គឺជាទន្លេអ៊ើប្រាត រួចទឹកទន្លេនោះក៏រីងទៅ ដើម្បី
ឱ្យបានរៀបចំផ្លូវរបស់ពួកស្តេចពីទិសខាងថ្ងៃរះ ១៣រួចខ្ញុំឃើញវិញ្ញាណអសោចិ៍ ៣ ដូចជាកង្កែប
ចេញពីមាត់នាគ មាត់សត្វ និងពីមាត់ហោរក្លែងក្លាយមក ១៤ដ្បិតវិញ្ញាណទាំងនោះ ជាវិញ្ញាណនៃពួកអារក្ស
ដែលចេញទៅឯអស់ទាំងស្តេច នៅផែនដីទាំងមូល ទាំងធ្វើទីសំគាល់
ដើម្បីនឹងប្រមូលស្តេចទាំងនោះមកក្នុងចំបាំងនៅថ្ងៃដ៏ធំរបស់ព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត ១៥(មើល
អញមកដូចជាចោរប្លន់ មានពរហើយអ្នកណាដែលនៅចាំ ហើយរក្សាសំលៀកបំពាក់ខ្លួន ដើម្បីមិន
ឱ្យដើរអាក្រាត ឱ្យអ្នកណាឃើញកេរ្តិ៍ខ្មាសខ្លួនឡើយ) ១៦រួចវិញ្ញាណទាំងនោះ ក៏ប្រមូលគេទៅឯកន្លែង

ដែលភាសាហេព្រើរហៅថា អើម៉ាគេដូន ។

១៧ទេវតាទី ៧ ក៏ចាក់ពីចានខ្លួន ទៅក្នុងអាកាស រួចមានឮសំឡេងខ្លាំង ចេញពីបល្ល័ង្ក ក្នុងព្រះវិហារនៅស្ថានសួគ៌ មកថា ស្រេចហើយ ១៨រួចមានផ្លេកបន្ទោរ សូរសំឡេង និងផ្គរលាន់ ហើយមានកក្រើកដីជាខ្លាំងដែរ ដល់ម្លេះបានជាតាំងពីមានមនុស្សនៅផែនដីរៀងមក នោះមិនដែលមានកក្រើកដីយ៉ាងខ្លាំង ហើយសំបើមដូច្នោះឡើយ ១៩ទីក្រុងដ៏ធំក៏ញែកចេញជា ៣ ភាគ អស់ទាំងទីក្រុងរបស់សាសន៍ដទៃទាំងប៉ុន្មានក៏រលំ ហើយព្រះទ្រង់នឹកចាំពីក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំ ដើម្បីនឹងឱ្យពែងស្រារបស់សេចក្តីឃោឃៅផង សេចក្តីខ្ញាល់ទ្រង់ដល់គេ ២០នេះគ្រប់ទាំងកោះក៏បាត់ទៅ ហើយមិនឃើញមានភ្នំណាទៀតសោះឡើយ ២១ក៏មានព្រឹលយ៉ាងធំ ៗ គ្រាប់ ១ ទំងន់ ១ ហាប ធ្លាក់ចុះពីផ្ទៃមេឃមកលើមនុស្សលោក ហើយមនុស្សលោកក៏ប្រមាថដល់ព្រះ ដោយព្រោះសេចក្តីវេទនា និងព្រឹលនោះពីព្រោះសេចក្តីវេទនាជាខ្លាំងក្រៃលែង ។

ជំពូក ១៧

១៧ ១ទេវតា ១ ក្នុងពួកទាំង ៧ នោះ ដែលកាន់ចានកន្ទោង ៧ ក៏មកនិយាយមកខ្ញុំថា ចូរមកឯណេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញឱ្យអ្នកឃើញទោសនៃស្រីសំផឹងដ៏ធំ ដែលស្ថិតនៅលើទឹកច្រើន ២ដែលពួកស្តេចនៅផែនដីបានសហាយស្មន់នឹងវា ហើយអស់អ្នកនៅផែនដីបានស្រវឹង ដោយស្រារបស់សេចក្តីកំផិតនៃវា ៣ទេវតានោះក៏នាំវិញ្ញាណខ្ញុំទៅឯទីរហោស្ថាន នោះខ្ញុំឃើញមានស្ត្រីម្នាក់ ជិះនៅលើសត្វសម្បុរក្រហម ដែលពេញជាឈ្មោះប្រមាថ មានក្បាល ៧ ហើយស្នែង ១០ ៤សំលៀកបំពាក់របស់ស្ត្រីនោះមានពណ៌ស្វាយ ហើយក្រហម ក៏តែងដោយមាស ត្បូងមានដំឡៃ ហើយនិងកែវមុក្តា ព្រមទាំងកាន់ពែងមាសដែលពេញដោយសេចក្តីស្មោកគ្រោក របស់ការកំផិតដ៏គួរខ្ពើមរបស់វាផង ៥ហើយនៅថ្ងាសវា មានកត់ឈ្មោះថា "សេចក្តីអាថ៌កំបាំង ក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំ ជាម្តាយនៃពួកស្រីសំផឹង និងអស់ទាំងសេចក្តីគួរខ្ពើមនៅផែនដី" ៦ខ្ញុំក៏ឃើញស្ត្រីនោះស្រវឹងនឹងឈាមនៃពួកបរិសុទ្ធ ហើយនិងឈាមពួកអ្នកដែលធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវ លុះខ្ញុំឃើញវាហើយ ក៏មានសេចក្តីអស្ចារ្យជាខ្លាំង ។

៧នោះទេវតាសួរខ្ញុំថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមានសេចក្តីអស្ចារ្យដូច្នោះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់ឱ្យអ្នកដឹងពីសេចក្តីអាថ៌កំបាំងរបស់ស្ត្រីនោះ ហើយនឹងសត្វដែលវាជិះនោះ ដែលមានក្បាល ៧ និងស្នែង ១០ ដែរ ៨ឯសត្វដែលអ្នកបានឃើញនោះ ពីដើមវានៅ ឥឡូវនេះបាត់ទៅហើយ ក៏រៀបនឹងឡើងចេញពីជង្ហុកធំមកវិញ រួចវានឹងត្រូវវិនាសបាត់ទៅ ឯអស់អ្នកនៅផែនដី ដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត

តាំងពីកំណើតលោកិយមក គេនឹងមានសេចក្តីអស្ចារ្យ ដោយឃើញសត្វដែលពីដើមនៅ ឥឡូវនេះបាត់
តែនឹងត្រឡប់មានឡើងវិញនោះ ៩នេះហើយជាគំនិតដ៏មានប្រាជ្ញា ឯក្បាលទាំង ៧ នោះជាភ្នំ ៧
គឺជាកន្លែងដែលស្ត្រីនោះអង្គុយនៅ ១០ក៏មានស្តេច ៧ អង្គ ឯ ៥ អង្គបានដួលហើយ មាន ១ អង្គនៅសព្វថ្ងៃ
ហើយ ១ អង្គទៀតមិនទាន់មកដល់ទេ កាលណាស្តេចនោះបានមកហើយ នោះនឹងនៅមិនយូរប៉ុន្មានទេ
១១រីឯសត្វដែលពីដើមមាន តែឥឡូវនេះបាត់ នោះជាស្តេចទី ៨ ដែលកើតមកពីស្តេច ៨ អង្គនោះ
ហើយត្រូវវិនាសបាត់ទៅវិញ ១២ឯស្នែង ១០ ដែលអ្នកឃើញ នោះជាស្តេច ១០ អង្គ
ដែលមិនទាន់ទទួលរាជ្យនៅឡើយ តែនឹងទទួលអំណាចជាស្តេច នៅតែ ១ ម៉ោងប៉ុណ្ណោះ ជាមួយនឹងសត្វនោះ
១៣ស្តេចទាំងនោះនឹងមានគំនិតតែ ១ ដើម្បីនឹងប្រគល់កំឡាំង និងអំណាចខ្លួនដល់សត្វនោះ
១៤គេនឹងច្បាំងទាស់នឹងកូនចៀម តែកូនចៀមនឹងឈ្នះគេ
ពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់ ហើយជាស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច
ឯពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងទ្រង់ នោះជាអ្នកដែលទ្រង់បានហៅ បានរើស
ហើយជាអ្នកស្មោះត្រង់ទាំងអស់គ្នា ។

១៥ទេវតាក៏ប្រាប់ខ្ញុំថា ឯទឹកដែលអ្នកបានឃើញ ជាកន្លែងដែលស្រីសំផឹងអង្គុយនោះ គឺជាប្រជាជន
នឹងមនុស្សផងទាំងឡាយ គ្រប់សាសន៍ គ្រប់ភាសា ១៦ស្នែងទាំង ១១ ដែលអ្នកឃើញ ព្រមទាំងសត្វនោះផង
នោះនឹងស្អប់ដល់ស្រីសំផឹង ហើយនឹងបំផ្លាញវាទៅ ទាំងធ្វើឱ្យវានៅអាក្រាត រួចនឹងស៊ីសាច់វា
ហើយដុតវានៅក្នុងភ្លើង ១៧ដ្បិតព្រះទ្រង់បានបណ្តាលចិត្តគេ ឱ្យធ្វើតាមគំនិតទ្រង់ ហើយឱ្យគេមូលគំនិត
និងប្រគល់រាជ្យគេ ដល់សត្វនោះ
ទាល់តែព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានសំរេច ១៨ឯស្ត្រីដែលអ្នកបានឃើញ នោះគឺជាទីក្រុងដ៏ធំ
ដែលមានអំណាចលើស្តេចទាំងប៉ុន្មាននៅផែនដី ។

ជំពូក ១៨

១៨ ១ក្រោយនោះមក ខ្ញុំឃើញទេវតា ១ ទៀតចុះពីស្ថានសួគ៌មក មានអំណាចយ៉ាងធំ ហើយសិរីល
្អរបស់ទេវតានោះក៏បំភ្លឺផែនដី ២ទេវតានោះបន្លឺឡើង ដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា ក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំប
ានរលំហើយ បានរលំហើយ ក៏ត្រឡប់ជាលំនៅនៃពួកអារក្ស ជាកន្លែងរបស់អស់ទាំងវិញ្ញាណអសោចិ៍
និងអស់ទាំងសត្វស្លាបអសោចិ៍គួរខ្ពើម ៣ពីព្រោះគ្រប់ទាំងសាសន៍ប
ានផឹកស្រារបស់សេចក្តីឃោរឃៅផងសេចក្តីកំផិតវា ពួកស្តេចនៅផែនដីបានសហាយស្មន់នឹងវា

ហើយពួកជំនួញនៅផែនដី បានត្រឡប់ជាមានឡើង ដោយអំណាចនៃការហ៊ឺហាររបស់វាដែរ ។

៤ខ្ញុំក៏ឮសំឡេង ២ ទៀតពីលើមេឃ ពោលថា រាស្ត្រអញអើយ ចូរចេញពីទីក្រុងនោះមក ដើម្បីកុំឱ្យត្រូវមានចំណែកក្នុងអំពើបាបវាឡើយ ក្រែងត្រូវវេទនាដូចជាវាដែរ ៥ដ្បិតអំពើបាបវាបានគរជាគំនរឡើងដល់ផ្ទៃមេឃ ហើយព្រះទ្រង់បាននឹកចាំពីការទុច្ចរិតរបស់វា ៦ចូរសងវាតាមការដែលវាបានធ្វើដល់ឯងចុះ ទាំងទ្វេ ១ ជា ២ ឱ្យវាផង ចូរចាក់ ១ ជា ២ ទៅក្នុងពែង ដែលវាបានចាក់ឱ្យឯង ៧ដែលវាបានដំកើងខ្លួន ហើយរស់ដោយហ៊ឺហាយ៉ាងណា នោះត្រូវឱ្យវាមានសេចក្តីទុក្ខលំបាក និងសេចក្តីសោកសង្រេងយ៉ាងនោះដែរ ដ្បិតវាគិតក្នុងចិត្តថា អញអង្គុយជាមហាក្សត្រី មិនមែនជាមេម៉ាយទេ ក៏មិនត្រូវមានសេចក្តីសោកសង្រេងឡើយ ៨ដោយហេតុនោះបានជាសេចក្តីវេទនារបស់វានឹងមកដល់ក្នុងថ្ងៃតែ ១ វិញ គឺជាសេចក្តីស្លាប់សោកសង្រេង និងអំណត់អត់ ហើយវានឹងត្រូវភ្លើងឆេះទៅ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ដែលជំនុំជំរះវា ទ្រង់ខ្លាំងពូកែណាស់ ៩នោះពួកស្តេចនៅផែនដី ដែលសហាយស្មន់ ហើយរស់ដោយហ៊ឺហារជាមួយនឹងវា គេនឹងយំទួញ ហើយសោកសង្រេង ក្នុងកាលដែលឃើញផ្សែងហុយឡើងពីភ្លើងដែលកំពុងតែឆេះវានោះ ១០គេនឹងឈរពីចំងាយ ដោយខ្លាចសេចក្តីវេទនារបស់វា ទាំងនិយាយថា វេទនា ៗ ហើយ ក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំ ហើយខ្លាំងពូកែអើយ ដ្បិតសេចក្តីជំនុំជំរះឯងបានសំរេចក្នុងខណៈតែ ១ ម៉ោងទេ ។

១១ឯពួកជំនួញនៅផែនដី គេយំទួញ ហើយសោកសង្រេង នឹងវា ដោយព្រោះគ្មានអ្នកណាទិញទំនិញរបស់គេទៀតឡើយ ១២ឯទំនិញនោះ គឺជាមាស ប្រាក់ ត្បូងមានដំឡៃ កែវមុក្តា សំពត់ទេស ព្រៃ ល័ខពណ៌ស្វាយ ពណ៌ក្រហម ឈើក្រអូបគ្រប់យ៉ាង អស់ទាំងគ្រឿងធ្វើពីភ្លុក ហើយពីឈើមានដំឡៃ ពីលង្ហិន ពីដែក ហើយពីថ្មកែវ ១៣សម្បុរល្វែង ជំរល្វីងទេស ទឹកអប់ កំញានគ្រឿងក្រអូប ស្រាទំពាំងបាយជូរ ប្រេង ម្សៅម៉ដ្ឋ ស្រូវសាលី គោ ចៀម សេះ រទេះ ហើយទាំងខ្លួនប្រាណ និងព្រលឹងមនុស្សផង ១៤ឯអស់ទាំងផលផ្លែ ដែលចិត្តឯងប្រាថ្នាចង់បាន នោះបានថយចេញពីឯងហើយ ព្រមទាំងរបស់ថ្លៃវិសេស និងរបស់ភ្លឺរុងរឿងដែរ ឯងនឹងមិនឃើញទៀតឡើយ ១៥ពួកជំនួញដែលជួញរបស់ទាំងនោះ ហើយបានត្រឡប់ជាមាន ដោយសារក្រុងនោះ គេយំទួញ ទាំងសោកសង្រេង ហើយឈរពីចំងាយ ដោយខ្លាចសេចក្តីវេទនារបស់វា ១៦ក៏និយាយថា វេទនា ៗ ហើយ ទីក្រុងដ៏ធំដែលបានស្លៀកពាក់ ដោយសំពត់ទេស ពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហម ទាំងតែងខ្លួនដោយមាស និងត្បូងមានដំឡៃ ហើយកែវមុក្តាផង ១៧ដ្បិតទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនម្ល៉េះនេះ បានវិនាសបាត់ទៅ ក្នុងខណៈតែ ១ ម៉ោងប៉ុណ្ណោះអស់ទាំងតៃកុង និងពួកសំពៅទាំងអស់ ពួកជើងឈ្នួល និងអស់អ្នកដែលរកស៊ីខាងជើងទឹក

គេក៏ឈរពីចំងាយ ១៨ទាំងស្រែកឡើង ដោយឃើញផ្សែងហុយឡើងពីភ្លើង ដែលឆេះវានោះថា
តើមានទីក្រុងណាឱ្យដូចជាក្រុងធំនេះ ១៩ហើយគេបាចធូលីដីទៅលើក្បាលខ្លួនគេ ទាំងស្រែកឡើង
ដោយយំទួញ ហើយសោកសង្រេងថា វេទនា ៗ ហើយ ទីក្រុងដ៏ធំ ដែលអស់ពួកអ្នកមាននាវាដើរសមុទ្របា
នមានឡើង ដោយសារសេចក្តីប្រសើររុងរឿងរបស់វា ពីព្រោះវាត្រូវចោលស្ងាត់ទៅ ក្នុងខណតែ ១ ម៉ោង ។
២០ឱស្ថានសួគ៌ ពួកសាវ័ក និងពួកហោរាបរិសុទ្ធអើយ ចូរអរសប្បាយនឹងទីក្រុងនោះឡើង
ដ្បិតព្រះទ្រង់បានកាត់ទោស តាមសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ឯងរាល់គ្នាហើយ ២១នោះមានទេវតាខ្លាំងពូកែ ១ រូប
បានលើកថ្ម ដូចជាថ្មត្បាល់កិនយ៉ាងធំ ទំលាក់ចុះទៅក្នុងសមុទ្រ ដោយពោលថា ទីក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំ
នឹងត្រូវបោះទំលាក់ទៅ ដោយគំហុកយ៉ាងដូច្នេះ គេនឹងរកទៀតមិនឃើញឡើយ ២២ក៏គ្មានឮ
សំឡេងនៃពួកអ្នកចាប់ស៊ុង ច្រៀងចំរៀង ផ្លុំខ្លុយ និងត្រែ នៅក្នុងឯងទៀតឡើយ
ហើយមិនឃើញមានជាងណា ដែលធ្វើការអ្វីក៏ដោយនៅក្នុងឯង ឬឮសូរត្បាល់កិន នៅក្នុងឯងទៀតឡើយ
២៣នឹងគ្មានពន្លឺចង្កៀង ណាភ្លឺនៅក្នុងឯង ឬឮសំឡេងប្តីប្រពន្ធថ្មោងថ្មី នៅក្នុងឯងទៀតឡើយ
ដ្បិតពួកជំនួញរបស់ឯង នោះជាអ្នកធំនៅផែនដី ពីព្រោះអស់ទាំងសាសន៍បានវង្វេង
ដោយសារការមន្តអាគមរបស់ឯង ២៤រីឯនៅក្នុងទីក្រុងនោះ ឃើញមានសុទ្ធតែឈាមនៃពួកហោរា
និងពួកបរិសុទ្ធ ហើយនិងឈាមនៃអស់អ្នក ដែលត្រូវគេសំឡាប់នៅផែនដីដែរ ។

ជំពូក ១៩

១៩ ១ក្រោយនោះមក ខ្ញុំឮសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង របស់មនុស្ស ១ ហ្វូងដ៏ធំ នៅលើស្ថានសួគ៌ថា ហាលេលូយ៉ា
សេចក្តីសង្គ្រោះ សិរីល្អ និងព្រះចេស្តា នោះជារបស់ផងព្រះនៃយើងរាល់គ្នាហើយ
២ដ្បិតសេចក្តីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់សុទ្ធតែពិតត្រង់ ហើយសុចរិតទាំងអស់ ពីព្រោះទ្រង់បា
នកាត់ទោសស្រីសំផឹងដ៏ធំនោះ ដែលបង្ខូចផែនដី ដោយការកំផិតរបស់វា ទ្រង់ក៏សងសឹក
ដោយព្រោះឈាមពួកបាវបំរើរបស់ទ្រង់ ដែលវាបានកំចាយ ៣ពួកនោះក៏ពោលពាក្យម្តងទៀតថា
ហាលេលូយ៉ាង ហើយផ្សែងវាក៏ហុយឡើងនៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ៤ពួកចាស់ទុំទាំង ២៤ នាក់
និងតួមានជីវិតទាំង ៤ ក៏ទំលាក់ខ្លួនក្រាបចុះ ថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះ ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ដោយនិយាយថា
អាម៉ែន ហាលេលូយ៉ា ៥រួចមានសំឡេងចេញពីបល្ល័ង្កមកថា អស់ទាំងបាវបំរើទ្រង់
និងពួកអ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់ ទាំងធំទាំងតូចអើយ ចូរសរសើរដល់ព្រះនៃយើងរាល់គ្នាចុះ ៦នោះខ្ញុំឮ
សូរដូចជាសំឡេងនៃមនុស្ស ១ ហ្វូងយ៉ាងធំ ដូចសូរទឹកច្រើន ហើយដូចសូរផ្គរលាន់យ៉ាងខ្លាំងថា ហាលេលូយ៉ា

ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ដែលមានព្រះចេស្តាបំផុត ទ្រង់សោយរាជ្យឡើងហើយ ៧ចូរឱ្យយើងអរសប្បាយ
ហើយរីករាយឡើង ទាំងថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ចុះ ដ្បិតបានដល់ពេលរៀបវិវាហមង្គលនៃកូនចៀមហើយ
ភរិយាទ្រង់បានរៀបខ្លួនជាស្រេច ៨ទ្រង់ប្រទានឱ្យនាងបានស្លៀកពាក់សំពត់ទេសយ៉ាងម៉ដ្ឋ ស្អាតហើយភ្លឺ
ដ្បិតសំពត់ទេសយ៉ាងម៉ដ្ឋ នោះជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធ ៩ទេវតាក៏ប្រាប់មកខ្ញុំថា ចូរសរសេរថា
មានពរហើយ អស់អ្នកដែលព្រះបានហៅមកបរិភោគការកូនចៀម ក៏និយាយមកខ្ញុំទៀតថា
នេះជាព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះ ១០នោះខ្ញុំទំលាក់ខ្លួនចុះ នៅទៀបជើងទេវតានោះ ដើម្បីថ្វាយបង្គំ តែទេវតាប្រ
ាប់ខ្ញុំថា កុំឱ្យធ្វើដូច្នេះឡើយ ដ្បិតខ្ញុំជាបាវបំរើជាមួយនឹងអ្នក ហើយនិងបងប្អូនអ្នក
ដែលមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវដែរ ចូរថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវិញ ដ្បិតការធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវ
នោះហើយជាវិញ្ញាណនៃសេចក្តីទំនាយ ។

១១ខ្ញុំក៏ឃើញមេឃបើកចំហឡើង នោះឃើញមានសេះសរ ១ និងព្រះអង្គដែលគង់លើវា
ទ្រង់មានព្រះនាមថា "ស្មោះត្រង់ ហើយពិតប្រាកដ" ទ្រង់ជំនុំជំរះ ហើយច្បាំងដោយសុចរិត
១២ព្រះនេត្រទ្រង់ដូចជាអណ្តាតភ្លើង ហើយនៅលើព្រះសិរសា មានមកុដជាច្រើន ទ្រង់មានព្រះនាមកត់ទុក
ដែលគ្មានអ្នកណាស្គាល់ឡើយ លើកតែអង្គទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ១៣ទ្រង់ក៏ទ្រង់ព្រះពស្ត្រជ្រលក់ដោយឈាម
ហើយព្រះនាមទ្រង់ហៅថា "ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ" ១៤អស់ទាំងពលបរិវារនៅស្ថានសួគ៌ ក៏ជិះសេះសដង្ហែទ្រង់
ទាំងស្លៀកពាក់សំពត់ទេស ហើយស្អាតផង ១៥មានដាវយ៉ាងមុតចេញពីព្រះឱសទ្រង់
ដើម្បីនឹងកាប់អស់ទាំងសាសន៍ ហើយទ្រង់នឹងឃ្វាលគេ ដោយដំបងដែក
ទ្រង់ក៏ជាន់ក្នុងធុងឃ្នាបនៃស្រាទំពាំងបាយជូរ
ជាសេចក្តីឃោរឃៅរបស់សេចក្តីខ្ញាល់នៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុត ១៦ទ្រង់មានព្រះនាមកត់នៅព្រះពស្ត្រ
ហើយនៅព្រះឧរូទ្រង់ថា "ស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច ជាព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់" ។

១៧ខ្ញុំក៏ឃើញទេវតា ១ ឈរនៅលើព្រះអាទិត្យ បន្លឺដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង
ដល់គ្រប់ទាំងសត្វដែលហើរលើអាកាសថា ចូរមកប្រជុំគ្នា និងស៊ីល្បៀងដ៏ធំរបស់ព្រះចុះ
១៨ដើម្បីនឹងស៊ីសាច់នៃពួកស្តេច ពួកមេទ័ព ពួកមនុស្សខ្លាំងពូកែ ព្រមទាំងសេះ ហើយនិងពួកអ្នកដែលជិះដែរ
គឺជាសាច់នៃមនុស្សទាំងអស់ ទាំងអ្នកជា និងខ្ញុំគេ ទាំងអ្នកធំ និងអ្នកតូចផង ។

១៩ខ្ញុំក៏ឃើញសត្វនោះ និងពួកស្តេចនៅផែនដី ព្រមទាំងពលទ័ពគេ បានប្រមូលគ្នា
ដើម្បីច្បាំងនឹងព្រះអង្គ ដែលគង់នៅលើសេះសនោះ និងពួកពលទ័ពរបស់ទ្រង់ផង ២០សត្វនោះក៏ត្រូវចាប់បាន
ព្រមទាំងហោរាក្លែងមុខវា ដែលនៅជាមួយផង ជាអ្នកដែលធ្វើទីសំគាល់នៅមុខវា ដើម្បីនឹងបញ្ឆោតពួកអ្នក

ដែលទទួលទីសំគាល់របស់សត្វ និងពួកអ្នកដែលក្រាបថ្វាយបង្គំដល់រូបវា ហើយវាទាំង ២ ក៏ត្រូវបោះទាំងរស់
ទៅក្នុងបឹងភ្លើង ដែលឆេះដោយស្ពាន់ធ័រ ២១ហើយពួកដែលសល់នៅ ក៏ត្រូវស្លាប់ដោយដាវរបស់ព្រះអង្គ
ដែលគង់លើសេះ ជាដាវដែលចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់មក នោះអស់ទាំងសត្វស្លាបបានឆ្អែត
ដោយសាច់នៃពួកទាំងនោះ ។

ជំពូក ២០

២០ ១ខ្ញុំក៏ឃើញទេវតា ១ ចុះពីស្ថានសួគ៌មក ទាំងកាន់កូនសោជង្ហុកធំ និងច្រវាក់ ១ យ៉ាងធំនៅដៃ
២ទេវតានោះក៏ចាប់នាគចងវាទុក ១ ពាន់ឆ្នាំ គឺជាពស់ពីបុរាណ ដែលជាអារក្សឈ្មោះថា សាតាំង ៣ក៏ចោ
ះវាចោលទៅក្នុងជង្ហុកធំ ទាំងខ្ទប់ ហើយបិទត្រាពីលើ ដើម្បីកុំឱ្យវានាំអស់ទាំងសាសន៍ ឱ្យវង្វេងទៀត
ទាល់តែផុតពី ១ ពាន់ឆ្នាំនោះទៅ ក្រោយនោះត្រូវតែស្រាយវាលែងបន្តិច ។

៤ខ្ញុំក៏ឃើញបល្ល័ង្កជាច្រើន និងពួកអ្នកដែលអង្គុយលើ ហើយមានអំណាចបានប្រគល់
ដល់អ្នកទាំងនោះ ឱ្យជំនុំជំរះ នោះព្រលឹងមនុស្សទាំងប៉ុន្មាន ដែលត្រូវគេកាត់ក្បាល
ដោយព្រោះធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវ ហើយដោយព្រោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលមិនប
ានក្រាបថ្វាយបង្គំដល់សត្វនោះ ឬរូបវា ក៏មិនបានទទួលទីសំគាល់វា នៅលើថ្ងាស ឬនៅលើដៃឡើយ
អ្នកទាំងនោះបានរស់វិញ ហើយក៏សោយរាជ្យជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ នៅ ១ ពាន់ឆ្នាំ ៥តែមនុស្សស្លាប់ ឯ ទៀត
មិនបានរស់វិញទេ ទាល់តែផុតពី ១ ពាន់ឆ្នាំនោះទៅ នេះហើយជាខណរស់ឡើងវិញទី ១ ៦មានពរហើយ
ក៏បរិសុទ្ធផង អស់អ្នកណា ដែលមានចំណែក ក្នុងខណរស់ឡើងវិញជាន់មុនដំបូងនេះ សេចក្តីស្លាប់ទី ២
គ្មានអំណាចលើអ្នកទាំងនោះឡើយ អ្នកទាំងនោះនឹងធ្វើជាពួកសង្ឃនៃព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទ
ហើយនិងសោយរាជ្យជាមួយនឹងទ្រង់អស់ ១ ពាន់ឆ្នាំ ៧លុះផុតពី ១ ពាន់ឆ្នាំនោះហើយ
ទើបទ្រង់នឹងស្រាយអារក្សសាតាំងលែងពីគុកចេញ ដែលនៅផែនដីទាំង ៤ ទិស ឱ្យវង្វេង គឺទាំងសាសន៍កុក
និងសាសន៍ម៉ាកុក ដើម្បីនឹងប្រមូលគេមកច្បាំង ចំនួនគេដូចជាខ្សាច់នៃសមុទ្រ
៩នោះគេក៏ឡើងទៅពេញពាសលើផែនដី ទាំងឡោមព័ទ្ធជំឡើងត្រសាលរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
ហើយនិងទីក្រុងស្ងួនភ្ងាដែរ តែមានភ្លើងធ្លាក់ពីលើមេឃមកអំពីព្រះ បញ្ឆេះគេទាំងអស់ទៅ
១០រួចអារក្សដែលនាំគេឱ្យវង្វេង បានត្រូវបោះទៅក្នុងបឹង ដែលឆេះជាភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ
ជាកន្លែងដែលសត្វនោះ និងហោរាក្លែងក្លាយនៅហើយ នោះវារាល់គ្នាត្រូវរងទុក្ខវេទនាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ។

១១ខ្ញុំក៏ឃើញបល្ល័ង្កស ១ យ៉ាងធំ និងព្រះអង្គដែលគង់លើ ឯផែនដី និងផ្ទៃមេឃ
ក៏រត់ពីចំពោះទ្រង់ចេញ ឥតឃើញមានកន្លែងណាឱ្យនៅទៀតឡើយ ១២នោះខ្ញុំឃើញមនុស្សស្លាប់ ទាំងអ្នកធំ
ទាំងអ្នកតូច គេឈរនៅចំពោះព្រះ បញ្ជីក៏បានបើកឡើង ហើយបញ្ជី ១ ទៀត គឺជាបញ្ជីជីវិតប
ានបើកឡើងដែរ រួចមនុស្សស្លាប់ទាំងអស់ត្រូវជំនុំជំរះ ពីសេចក្តីដែលកត់ទុកក្នុងបញ្ជីទាំងនោះ
តាមអំពើដែលគេបានប្រព្រឹត្តរៀងខ្លួន ១៣ឯសមុទ្រ នោះបានប្រគល់ពួកមនុស្សស្លាប់
ដែលនៅក្នុងទឹកមកវិញ ហើយសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ក៏ប្រគល់ពួកមនុស្សស្លាប់
និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ក៏ប្រគល់ពួកមនុស្សស្លាប់ ដែលនៅឯណោះមកវិញដែរ រួចគេត្រូវជំនុំជំរះ
តាមអំពើដែលគេបានប្រព្រឹត្តរៀងខ្លួន ១៤ចំណែកសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ នោះត្រូវប
ោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ នេះជាសេចក្តីស្លាប់ទី ២ ១៥បើអ្នកណាគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត អ្នកនោះត្រូវប
ោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង ។

ជំពូក ២១

២១ ១រួចខ្ញុំឃើញផ្ទៃមេឃថ្មី និងផែនដីថ្មី ដ្បិតផ្ទៃមេឃមុន និងផែនដីមុនបានកន្លងបាត់ទៅហើយ
ក៏គ្មានសមុទ្រទៀតឡើយ ២ហើយយ៉ូហានខ្ញុំ ក៏ឃើញទីក្រុងដ៏បរិសុទ្ធ គឺជាក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី
ចុះពីស្ថានសួគ៌មកអំពីព្រះ តាក់តែងដូចជាប្រពន្ធថ្មោងថ្មីតែងខ្លួនទទួលប្តី ៣ខ្ញុំមានឮសំឡេង ២ យ៉ាងខ្លាំង
ចេញពីស្ថានសួគ៌មកថា មើលរោងឧបោសថរបស់ព្រះ បាននៅជាមួយនឹងមនុស្សហើយ
ទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយនឹងគេ គេនឹងធ្វើជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយព្រះអង្គទ្រង់ក៏នឹងធ្វើជាព្រះដល់គេ
៤ព្រះទ្រង់នឹងជូតអស់ទាំងទឹកភ្នែក ពីភ្នែកគេចេញ និងគ្មានសេចក្តីស្លាប់ ឬសេចក្តីសោកសង្រេង ប
្រសេចក្តីយំទួញ ឬទុក្ខលំបាកណាទៀតឡើយ ដ្បិតសេចក្តីមុខទាំងប៉ុន្មាន បានកន្លងបាត់ទៅហើយ
៥ឯព្រះអង្គ ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ទ្រង់មានបន្ទូលថា មើល អញធ្វើទាំងអស់ឡើងជាថ្មី
រួចទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ចូរសរសេរទុកចុះ ដ្បិតពាក្យទាំងនេះពិតប្រាកដ ហើយគួរជឿ
៦ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ស្រេចហើយអញជាអាលផា និងអូមេកា គឺជាដើម ហើយជាចុង
បើអ្នកណាស្រេក អញនឹងឱ្យអ្នកនោះផឹកពីរន្ធទឹកនៃជីវិតឥតយកថ្លៃ ៧ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ នោះនឹងប
ានគ្រងសេចក្តីទាំងនេះទុកជាមរដក អញនឹងធ្វើជាព្រះដល់អ្នកនោះ ហើយអ្នកនោះនឹងធ្វើជាកូនរបស់អញ
៨តែត្រង់ពួកខ្លាច ពួកមិនជឿ ពួកគួរខ្ពើម ពួកកាប់សំឡាប់គេ ពួកកំផិត ពួកមន្តអាគម ពួកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ហើយគ្រប់ទាំងមនុស្សកំភូត គេនឹងមានចំណែក នៅក្នុងបឹងដែលឆេះជាភ្លើងនឹងស្ពាន់ធ័រ គឺជាសេចក្តីស្លាប់ទី

២ វិញ ។

៩ក្នុងទេវតាទាំង ៧ មានទេវតា ១ ដែលកាន់ចានកន្ទោងដ៏ពេញដោយសេចក្ដីវេទនាទាំង ៧
ក្រោយបង្អស់ទេវតានោះបានមកនិយាយនឹងខ្ញុំថា ចូរមកឯណេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញឱ្យអ្នកឃើញប្រពន្ធថ្មោងថ្មី
ជាភរិយារបស់កូនចៀម ១០នោះទេវតាក៏នាំយកវិញ្ញាណខ្ញុំ ទៅលើភ្នំធំហើយខ្ពស់បង្ហាញ
ឱ្យខ្ញុំឃើញទីក្រុងបរិសុទ្ធ គឺជាក្រុងយេរូសាឡិម ដែលកំពុងតែចុះពីស្ថានសួគ៌ មកអំពីព្រះ ១១ទាំងមានសិរីល
្អនៃព្រះ ហើយពន្លឺរស្មីរបស់ទីក្រុងនោះ ក៏ដូចជាត្បូងមានដំឡៃថ្លៃវិសេស គឺដូចជាត្បូងមណីជោតិ
ហើយថ្លាដូចជាកែវចរណៃ ១២ក្រុងនោះមានកំផែងធំ ហើយខ្ពស់មានទ្វារ ១២
ឯត្រង់ទ្វារទាំងនោះមានទេវតា ១២ ហើយមានឈ្មោះឆ្លាក់ទុក
ដែលជាឈ្មោះរបស់ពូជអំបូរជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំង ១២ ១៣នៅទិសខាងកើតមានទ្វារ ៣
ខាងជើងមានទ្វារ ៣ ខាងត្បូងមានទ្វារ ៣ ហើយខាងលិចមានទ្វារ ៣ ដែរ ១៤កំផែងនៃទីក្រុងក៏មានជើង
១២ ដែលមានឆ្លាក់ឈ្មោះ ជាឈ្មោះពួកសាវ័ករបស់កូនចៀមទាំង ១២ នាក់ ។

១៥ឯទេវតា ដែលនិយាយមកខ្ញុំ នោះក៏មានកាន់រង្វាន់មាស ដើម្បីនឹងវាស់ទីក្រុង និងទ្វារ
ហើយកំផែងក្រុងដែរ ១៦ទីក្រុងនោះមានរាង ៤ ជ្រុង បណ្ដោយនឹងទទឹងស្មើគ្នា
ទេវតាក៏យករង្វាស់ទៅវាស់ទីក្រុង ឃើញមាន ១២ ពាន់ស្ដាដ ឯបណ្ដោយ ទទឹង
ហើយកំពស់ក៏ស្មើគ្នាទាំងអស់ ១៧ក៏វាស់កំផែងឃើញ ១៤៤ ហត្ថ តាមរង្វាស់មនុស្សជាតិដែលទេវតាប្រើ
១៨កំផែងនោះបានធ្វើពីត្បូងមណីជោតិ ហើយទីក្រុងក៏ធ្វើពីមាសសុទ្ធ ដូចជាកែវថ្លាល្អ ១៩ជើងកំផែងប
ានតាក់តែង ដោយត្បូងមានដំឡៃគ្រប់យ៉ាង ជើងទី ១ មានត្បូងមណីជោតិ ទី ២ មានត្បូងកណ្ដៀង ទី ៣
មានត្បូងមោរ៉ា ទី ៤ មានត្បូងមរកត ២០ទី ៥ មានត្បូងសាមសុី ទី ៦ មានត្បូងពិទាយ ទី ៧ មានត្បូងបុ
៉តលឿង ទី ៨ មានត្បូងបេរីល ទី ៩ មានត្បូងទោប៉ាត់ ទី ១០ មានត្បូងយក់ ទី ១១ មានត្បូងនិល ទី ១២
មានត្បូងត្របែក ២១ទ្វារទាំង ១២ ជាកែវមុក្តា ១២ គឺទ្វារ ១ ធ្វើពីកែវមុក្តា ១
ហើយផ្លូវក្រុងក៏ធ្វើពីមាសសុទ្ធ ថ្លាដូចជាកែវ ។

២២ខ្ញុំមិនឃើញមានព្រះវិហារណា នៅក្នុងក្រុងនោះទេ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដាបំផុត ព្រមទាំងកូនចៀមដែរ ទ្រង់ជាព្រះវិហារនៃទីក្រុងនោះ
២៣ក្រុងនោះមិនត្រូវការនឹងព្រះអាទិត្យ ឬព្រះចន្ទ សំរាប់នឹងបំភ្លឺទេ ដ្បិតសិរីល្អនៃព្រះបានបំភ្លឺហើយ
ឯកូនចៀមក៏ជាចង្កៀងនៃក្រុងនោះដែរ ២៤អស់ទាំងសាសន៍នឹងដើរក្នុងពន្លឺក្រុងនោះ អស់ទាំងស្ដេចនៅផែនដី
ក៏យកសិរីនៃខ្លួនមកទុកក្នុងក្រុងនោះដែរ ២៥ទ្វារក្រុងនោះទាំងប៉ុន្មានមិនដែលបិទនៅពេលថ្ងៃទេ

ហើយនៅឯណោះគ្មានយប់ឡើយ ២៦មនុស្សលោកនិងយកសិរីល្អ
និងកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់សាសន៍ទាំងប៉ុន្មានមកទុកក្នុងក្រុងនោះ ២៧ក៏គ្មានអ្វីស្មោកគ្រោក ប
ុអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តបែបគួរខ្ពើម ឬសេចក្តីកំភូតណាចូលទៅក្នុងទីក្រុងនោះបានឡើយ ចូរបានតែអ្នកណា
ដែលមានឈ្មោះកត់ទុក ក្នុងបញ្ជីជីវិតរបស់កូនចៀមប៉ុណ្ណោះ ។

ជំពូក ២២

២២ ១ទេវតាក៏បង្ហាញ ឱ្យខ្ញុំឃើញទន្លេទឹកជីវិត ថ្លាដូចជាកែវចរណៃ ដែលហូរចេញពីបល្ល័ង្កនៃព្រះ
និងកូនចៀម ២ឯនៅកណ្តាលផ្លូវក្រុងនោះ ហើយនៅមាត់ទន្លេទាំងសងខាង នោះមានដើមជីវិត
ដែលបង្កើតផ្លែ ១២ ដង គឺ ១ ខែម្តង ៗ ហើយស្លឹកឈើនោះ ក៏សំរាប់នឹងមើលអស់ទាំងសាសន៍ឱ្យជា
៣គ្រានោះ នឹងគ្មានសេចក្តីបណ្តាសាទៀតឡើយ ហើយបល្ល័ង្កនៃព្រះ និងកូនចៀម ក៏នឹងនៅក្នុងក្រុងនោះ
ឯពួកបាវរបស់ទ្រង់ គេនឹងបំរើទ្រង់ ៤គេនឹងឃើញព្រះភក្ត្រទ្រង់ ហើយព្រះនាមទ្រង់នឹងនៅលើថ្ងាសគេ
៥ក៏នឹងឥតមានយប់ទៀតឡើយ ហើយគេមិនត្រូវការនឹងចង្កៀងណា ឬពន្លឺព្រះអាទិត្យទេ
ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់នឹងបំភ្លឺគេ ហើយគេនឹងសោយរាជ្យ នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ ។

៦ទេវតាក៏និយាយមកខ្ញុំថា ពាក្យទាំងនេះពិតប្រាកដ ហើយគួរជឿ
ឯព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃវិញ្ញាណពួកហោរា ទ្រង់ក៏ចាត់ទេវតាទ្រង់មក បង្ហាញឱ្យពួកបាវបំរើទ្រង់ឃើញ ការ
ដែលបន្តិចទៀតត្រូវកើតមក ៧មើល អញមកជាឆាប់ មានពរហើយ
អ្នកណាដែលកាន់តាមសេចក្តីទំនាយក្នុងគម្ពីរនេះ ។

៨គឺយ៉ូហានខ្ញុំ ដែលបានឃើញ ហើយឮសេចក្តីទាំងនេះ លុះខ្ញុំឮ ហើយឃើញ
នោះខ្ញុំក៏ទំលាក់ខ្លួនរៀបនឹងថ្វាយបង្គំ នៅទៀបជើងនៃទេវតា ដែលបង្ហាញឱ្យខ្ញុំឃើញសេចក្តីទាំងនេះ
៩តែទេវតាប្រាប់ខ្ញុំថា កុំឱ្យធ្វើដូច្នេះឡើយ ខ្ញុំក៏ជាបាវបំរើជាមួយនឹងអ្នកដែរ ហើយជាមួយនឹងពួកហោរា
ជាបងប្អូនអ្នក នឹងពួកអ្នកដែលកាន់តាមព្រះបន្ទូលក្នុងគម្ពីរនេះផង ចូរថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវិញចុះ ។

១០រួចទេវតាប្រាប់មកខ្ញុំថា កុំឱ្យបំបិទសេចក្តីទំនាយ នៅក្នុងគម្ពីរនេះឡើយ
ពីព្រោះពេលកំណត់ជិតដល់ហើយ ១១អ្នកណាដែលទុច្ចរិត ឱ្យអ្នកនោះនៅតែទុច្ចរិត អ្នកដែលស្មោគគ្រោក
ឱ្យអ្នកនោះនៅតែស្មោកគ្រោកចុះ តែអ្នកណាដែលសុចរិតវិញ ត្រូវឱ្យអ្នកនោះចេះតែប្រព្រឹត្តផ្លូវសុចរិតទៅ
ហើយអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធ ឱ្យអ្នកនោះនៅតែបរិសុទ្ធដដែល ១២មើល អញមកជាឆាប់
ទាំងនាំយករង្វាន់មកជាមួយ ដើម្បីនឹងចែកឱ្យគ្រប់គ្នា តាមការដែលខ្លួនបានធ្វើ ១៣អញជាអាលផា

និងអូមេកា គឺជាមុនគេ ហើយក្រោយគេ ជាដើម ហើយជាចុង ១៤មានពរហើយ
អស់អ្នកណាដែលលាងអាវខ្លួន ដើម្បីឱ្យបានច្បាប់ដល់ដើមជីវិត ហើយឱ្យបានចូលទៅក្នុងក្រុងតាមទ្វារ
១៥ខាងក្រៅមានសុទ្ធតែពួកឆ្កែ ពួកមន្តអាគម ពួកកំផិត ពួកកាប់សំឡាប់គេ ពួកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ហើយគ្រប់ទាំងអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ ហើយប្រព្រឹត្តសេចក្ដីកំភូត ។

១៦អញ ឈ្មោះយេស៊ូវ បានចាត់ទេវតារបស់អញ មកធ្វើបន្ទាល់ ប្រាប់
ឱ្យឯងរាល់គ្នាដឹងពីសេចក្ដីទាំងនេះនៅក្នុងពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មាន អញជាឫស ហើយជាពូកហ្លួងដាវីឌ
ជាផ្កាយព្រឹកដ៏ភ្លឺចិញ្ចែង ១៧ព្រះវិញ្ញាណ និងប្រពន្ធថ្មោងថ្មីពោលថា អញ្ជើញមក ហើយអ្នកណាដែលឮ ក៏ថា
អញ្ជើញមកដែរ អ្នកណាដែលស្រេក នោះមានតែមក ហើយអ្នកណាដែលចង់បាន
មានតែយកទឹកជីវិតនោះចុះ ឥតចេញថ្លៃទេ ។

១៨ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ ដល់អស់អ្នកណា ដែលឮសេចក្ដីទំនាយ ក្នុងគម្ពីរនេះថា
បើអ្នកណាបញ្ចូលអ្វីក្នុងសេចក្ដីទាំងនេះ នោះព្រះទ្រង់នឹងបន្ថែមអស់ទាំងសេចក្ដីវេទនាដែលកត់ទុកក្នុងគម
្ពីរនេះ ដល់អ្នកនោះផង ១៩ហើយបើអ្នកណាដកអ្វី ពីព្រះបន្ទូលក្នុងគម្ពីរនៃសេចក្ដីនៃសេចក្ដីទំនាយនេះចេញ
នោះព្រះទ្រង់នឹងដកចំណែក ដែលអ្នកនោះមានដល់ដើមជីវិត និងទីក្រុងបរិសុទ្ធ ហើយនិងសេចក្ដីទាំងប៉ុន្មាន
ដែលកត់ទុកក្នុងគម្ពីរនេះចេញដែរ ។

២០ព្រះអង្គ ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្ដីទាំងនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា អើ អញមកជាឆាប់ ។ អាម៉ែន
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមយាងមក ។ ២១សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកប ដោយព្រះគុណនៃព្រះយេសូ
៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ។ អាម៉ែន ។

សញ្ញាថ្មីចប់ប៉ុណ្ណោះ